

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

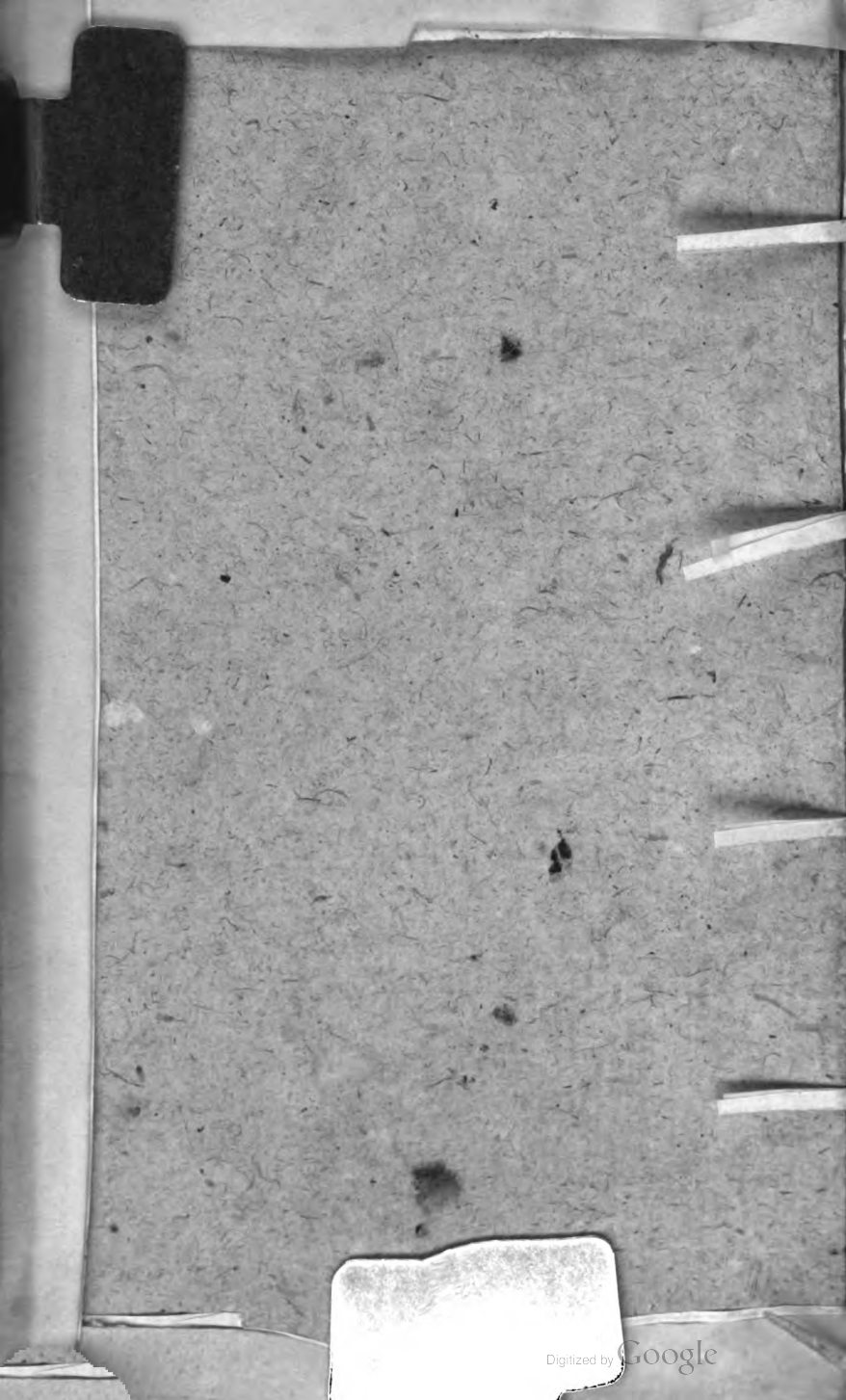
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Strategematum libri octo

Polyaenus,
Pancratius
Maasvicius

Lugd. Batav. ex Officina

JORDANI LUGTMANS
& IOANN: du VIVIE sculp.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΟΙ ΟΚΤΩ.

POLYAENI

STRATEGEMATUM

LIBRI OCTO.

JUSTO VULTEJO

interprete.

PANCRATIUS MAASVICIUS

recensuit, ISAACI CASAUBONI,

nec non suas, notas adjecit.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud { JORDANUM LUCHTMANS, } 1690;
& JOHANNEM DU VIVIE. }

**NOBILISSIMIS. AMPLISSIMIS. REI-
PUBLICAE. DELPHENSIVM.
PRINCIPIBUS. VIRIS.**

GERARDO. PUTMANS. J. C. OLIM.
PRAETORI. NUNC. REBUS. INDICIS. NUNC. NON. AG-
GERIBUS. DELFLANDIAE. PRAEFECTO. CONSULUM.
PRAESIDI.

JACOBO. VREEDENBURGH. AB. ADRICHEM.
J. C. AD. COLLEGIUM. REBUS. MARITIMIS. PRAE-
FECTORUM. NUPER. DELEGATO. SCHOLAE. DEL-
PHENS. COLLEGIIQUE. IBIDEM. LITERARII. CURA-
TORI. CONSULI.

HENRICO. D'AQUET. MEDICO. CONSULI.
PETRO. TEDING. BERCHOUT. J. C. CONSULI.

ADRIANO. BOGAART. J. C. TOPARCHAE. IN.
BELOIS. ET. NATTAIRS. NUPER. CONSULUM. PRAE-
SIDI. AD. COLLEGIUM. NOB. ET. PRAEPOT. DEPUTA-
TORUM. ORD. HOLLAND. DELEGATO. REBUS. IN-
DICIS. PRAEFECTO. IN. SUPREMA. AGGERUM. DELF-
LANDIAE. CURIA. ASSESSORI. SCHOLAE. DELPHENS.
COLLEGIIQUE. IBIDEM. LITERARII. CURATORI.

NICOLAO. AB. ASSENDELFT. J. C.
REIPUBL. DELPHENS. SENATORI. SCABINORUM.
NUPER. PRAESIDI. SCHOLAE. DELPHENS. COLLEGII-
QUE. IBIDEM. LITERARII. CURATORI.

**DAVIDI. CLINQUANT. DIVINORUM. ORACU-
LORUM. INTERPRETI. PRIMARIO. SCHOLAE. DEL-
PHENS. COLLEGIIQUE. IBIDEM. LITERARII. CURA-
TORI.**

DOMINIS. SUI. CLEMENTISSIMIS.

S. P. D.

PANCRACTIUS. MAASVICIUS.

Polyænum edituro haud diu cir-
cumspicienda fuere Nomina,
VIRI AMPLISSIMI, quæ tam ve-
terum quam recentiorum instituto no-

*

3

væ

DEDICATIO.

væ huic editioni præfigerentur: jamdum enim Vestra de me merita testari publice, & gratæ meæ erga Vos voluntatis præbere specimen gestiit animus: Vos enim, VIRI NOBILISSIMI, mihi Dii estis reduces, quorum auspiciis, per septennium patriæ abstractus laribus, nunc denuo iisdem restitutus, quotquot secum fert ea, frui commodis absque intermissione valeam. Nondum enim biennium Bredano Gymnasio præfue-
ram, cum literis Vestris secundus mihi in Ludo Vestro Literario offerretur locus, quæ animum redeundi in patriam sponte sua pronum tantum non impellebant; verum generosus quidam honoris stimulus & gloriæ cupido, quæ in optimis etiam quibusque conspiciuntur, impetum illum refrenabant, nec legati munere fungi, qui ipse jam cum imperio eram, ulla ratione ut a me impetrarem patiebantur. Tantum autem abfuit, ut recusatio illa benignum Vestrum de me judicium extinxerit, ut priorem etiam opinionem magis inflam-

DEDICATIO.

flammarit. Ejus rei argumentum fuit
haud exiguum, quod post annos ad-
modum quinque, cum idem apud Vos
vacaret locus, eandem mihi secundo,
& quidem honorificentissime, obtrule-
ritis provinciam. Tunc demum in me
ipse sum expertus, quid non valeat pa-
triæ, parentum, nec non amicorum,
& quidem doctorum, quotidie famili-
aritas & commercium: nam quo bre-
viori ab iisdem absentia animus impel-
li primum nequibat, eo longiori, quæ
mihi charissimis illis pignoribus ca-
rendum fuerat, intercapedine, idem
facilius postea fuit adactus. Neque
enim verebar quemquam daturum mi-
hi vitio patriæ meæ desiderio ex impe-
ratore factum me legatum, cum (liceat
parva magnis componere) sempiternæ
ducatur laudi Magno Africano, quod
fraternæ laudis amore incitatus fratri
L. Corn. Scipioni contra Antiochum
legatus iverit omnium imperatorum
excellentissimus: præsertim cum acce-
deret charissimæ parentis desiderium &

D E D I C A T I O.

pietas, cujus flagrantissimis precibus, quibus jam ante quoque ad redeundum indefinenter me invitarat, deesse ultra erat religio: nec non Magni Viri, Theodori Ryckii, qui princeps mihi & dux ad suscipiendam & ingrediendam rationem horum studiorum extiterat, sed cujus mors nuperrima, suis luctuosa, nobis tristis, Reipublicæ Literariæ omnibusque bonis acerba, eorundem fructum summo suo jure eidem solvere mihi non permisit: hujus, inquam, Viri, nunc *ex ætate* amplectendi muneristam honorifice a Vobis oblato consilium & auctoritas: & denique, quod postremum licet commemorem, in primis tamen & præcipuis jure numerandum incitamentis, Scholæ Vestræ præ ceteris per omnem literaturæ orbem illustre nomen & fama, cui instaurandæ, annorum aliquot retro injuria non nihil imminutæ, cum & me destinari a Vobis acciperem, gaudebam me in celebriorem laudis inveniendæ descensurum arenam, in qua majori cum fructu in studio

DEDICATIO.

diolosam juventutem diffundi posse in futurum nostra videbatur opera. Vestra vero, VIRI GENEROSISSIMI, quam præsens jam tres annos experior, benignitas eximia & singularis, non solum consilii hujus rationem mihi probavit hactenus, sed tanto opere eandem insuper confirmavit, ut cum superiore ætate prior mihi provincia cum honoris incremento iterum offerretur, eandem modeste recusaverim. Vestro itaque munere id accepi, ut Auctorem hunc edere, eumque Amplissimis Vestris Nominibus inscribere possim: a Vobis quippe huc evocatus, amicorum, quibus præsentim mihi frui per Vos datum erat, adhortationibus perpetuo fui incitatus, ut, dum ætas & vires paterentur, aliquid saltem, quod sentio quam sit exiguum, ex studiis meis ad communem utilitatem adferrem, quæ certe tantas in animum egeret radices, ut, cum non publica solum, quam mihi credidistis, sed & privata juventutis Vestræ disciplina me haberet exercitatissimum, horas subsecivas

D E D I C A T I O.

ad hæc studia recolenda sumpserim, & aures scholastico strepitu ac convicio defessas doctrinæ hujus delinimentis permulserim, Vestrum denique est, quod occasionem nactus exoptatissimam, quæ Vir Clarissimus, Jacobus Gronovius, paterni non solum nominis, sed & virtutum, præter suas, quas possidet admirabiles, ex asse hæres, non solum edendi hujus præcipue operis fuerit hortator, sed pro incredibili suo ad promovenda literarum studia, utque Auctores tam Græci quam Romani sermonis emendatissimi posterorum manibus terantur, zelo, humanissime quoque talia largitus sit subsidia, sine quibus frustra fuisset omnis labor. Quibus ergo potissimum, VIRI GRAVISSIMI, quam Vobis, qui præter immensa, quibus obstrictum me tenetis beneficia, Polyæno quoque renascendi præbuis- tis originem, absque animi ingratis- simi nota hunc beneficii Vestri Auctorem, & Vobis non quidem ἀπογοιόνων, dica- sem? Ac ne quis a nobis hoc ita dici for-

D E D I C A T I O.

te miretur, quod alia quædam in eo sit scribendi ratio, quam quæ Viris in bellicis negotiis ac periculis minime versatis conveniat; maximi quidem in bellicis momenti in eodem continentur strategemata, unde & ipse labores singulos præstantissimis Imperatoribus, rei que militaris prudentissimis, Antonino & Vero, inscribere non erubescit; sed, ipso teste, reconditæ quoque regendarum rerum publicarum commemorantur artes, quæ in bello non solum, sed & in pace, summum imperium tractantibus insignem adferre queunt prudentiam & utilitatem. Ut autem fertur Sinætes quidam Artaxerxi Mnemoni alieno sibi loco obviam facto, cum, sollemni Persarum instituto, regem muneribus tum ornare non valeret, ne tamen inhonorati regis dedecus in se admitteret, ex profluente Cyro haustam utraque manu aquam obtulisse, idque donum benigno ac regio animo a tanto principe fuisse acceptum: ita Vos etiam, VIRI NOBILISSIMI, hæc qualescumque

stu-

D E D I C A T I O.

studiorum meorum primitias, Dignitatibus quidem Vestris longe impares, sed ab eo profectas, qui cum absque munere Vos dimittere nec deberet nec posset, iis saltem, quibus in præsentiarum potuit, votivis animi grati tabulis Divorum suorum gentia lacerare conatus est, benigno accipite animo, & insignem Vestrum, quo complexi me estis hactenus, favorem mihi porro servate, ut in dies magis in nobis excitetur illud studium, quo uberiores quandoque, si Supremus Rerum Arbiter largiatur vespici aura, daturi speramus messem. Quod superest, VIRI GENEROSISSIMI, Summo Numini supplicia cum omnibus bonis pro Vestra incolumitate, qua etiam publica continetur salus, vota nuncupamus, utque augustissimis Vestris auspiciis Publicam rem Vestramque diutissime geratis. Feliciter! Ex Museo nostro v. Kal. Aprilis CIO IO C XC.

LECTO.

LECTORI S.

*S*æculum nunc est, quod Polyænum, una cum Iusti Vultei versione, nec non suis in eundem Notis, Græce primus ediderit & ab interitu vindicaverit Vir Magnus Isaacus Casaubonus: quo vel solo nomine præter incomparabiles alios Divini ingenii fœtus, summi Viri manibus, cum ob singularem Auctoris præstantiam, tum quod multa nobis, quæ frustra quæras alibi, per eundem a temporum injuria sint vindicata, immortales gratias debent Literæ. Verum uti nihil natum simul est & perfectum, ita nec Polyænus eo nitore vel elegantia tum prodiit, quam quidem Viro doctissimo fuerat in votis: cum enim Codicem nactus esset vitiosissimum, in quo nihil fere non aut distortum, aut luxatum, aut accepto vulnere aliquo adspectu fœdum, non mirum profecto multa in eodem lacera, hiulca & inemendata fuisse relinquenda: quapropter etiam alios, qui meliorem Polyæno, si possint, commodent operam, ipse invitat & hortatur, hujus certaminis præmium sibi eripi adeo non moleste ferens, ut etiam id optari sibi generose profiteatur. Id autem qui aggredieretur quum hætenus apparuerit nemo, nos lampada traditam alacri animo accepimus, non quod aut ab ingenio, aut ab otio melius essemus instructi (post Casaubonum quippe in eandem arenam qui descenderet, is certe post Roscium in scena gestum ageret) sed quod illos, quos expectandos sæpe monet Codices, nobis videremur consequuti. Unde
etiam

LECTORI.

*etiam sicubi a doctissimo Virò diversis nobis fuit
abeundum, quanta id fieri potuit, factum mo-
destia: quia, si iisdem ille quibus nos, instructus
fuiſſet adjumentis, non solum hoc nos faste le-
vasset, sed Polyænum dedisset elegantiorẽ
multo, quam a quoquam posset sperari. Inpro-
curanda hac editione subsidiis usi sumus, duabus
quantivis pretii & optimæ notæ MSS. Codd.
collationibus, quarum altera ex illustrissimæ
Serenissimi Magni Etruriæ Ducis Bibliothecæ
cimeliis deprompta, altera ex egregio Collegii
S. S. Trinitatis apud Cantabrigienses Biblio-
tameo ex indulgentia Reverendi & Celeberri-
mi, qui tum ei præerat, Joannis Pearsoni,
prodiit. Miro prorsus cunctationis fato, quum
jam ante plurimos annos ipsi hi duo Codd. a plu-
rimis eruditis Viris studiose fuerint usurpati:
nam præter communem famam, quæ passim de
Joanne Pricæo sparsa est, ex cujus chirographo
plurima exempla facta hic illic hærent, testari
potest una bibliotheca Isaaci Vossii, mirum in
modum gavisæ per tanta temporis spatia sine
fructu vel suo vel publico incubare thesauro
alienis manibus collecto: in ea quippe hæc repe-
rias Græcorum num. 212. Variantes Lectiones
in Polyænum ex MS. Cod. D. Joannis Pricæi.
Item, Consensus hujus Codicis in Polyænum
cum MS. Cod. Collegii Trinitatis apud Can-
tabrigienses, & Variæ Lectiones hujus Polyæ-
ni ex MS. Cod. Collegii Trinit. Item in Ma-
thematicis in 12. num. 23. Polyæni Strategie-
mata cum Casauboni Notis & Versione Gr.
Lat.*

LECTORI.

Lat. Lugd. 1589. Cum MSS. collata, manu Franc. F. F. Junii: Num. 24. Polyænus, Casauboni ut sup. quibusdam in locis manu If. Vossii cum MSS. collatus & emendatus. *Quin & Pater Gronovius jam eodem Cantabrigiensi Cod. in Anglia usus fuerat. Suppeditavit eas nobis perquam humanissime, pro infinita qua flagrat literarum excolendarum cupiditate, qui easdem sua excerpsit manu, Vir Clarissimus, Jacobus Gronovius, præterquam quod Auctoris hujus edendi primus nobis idem extiterit auctor: quare etiam, si quid nitoris Polyæno ex Codd. hisce accesserit, accessit autem absque illis parum, id omne huic Viro acceptum referre debes. Quisquis vero editionem hanc cum priori contulerit, multa horum Codd. auxilio hic emendata, multa postliminii jure Auctori suo restituta, multa denique eidem sartatecta conservata inventurus est. In contextum vix quidquam recepimus, nisi vel utroque Cod. nostro, ut & eo, sive iis, quibus præter corruptum illum suum usum se in Notis testatur Casaubonus, nec non Interprete, qui & Codicis vicem sæpe supplevit, vel minimum uno ex nostris, addicentibus. Codices vero quos citat identidem, quales vel unde fuerint vellem aperuisset Vir Magnus, cum in sua ad lectorem adloquutione, priore illo suo tantum fuisse instructum queratur, nisi fortassis inter illos is habendus sit, quem in Notis ad Æneam, quem tamen diu post Polyænum publicavit, a Viro Cl. Jacobo Bongario sibi concessum citat. Conjecturis raro quid datum, nisi manifestis, & quas*
vel

LECTORI.

vel cuivis facillime probatum iri habebam persuasissimum. Deceveram quoque, Casauboni usus consilio, novam Polyæno adornare versionem, sed quia Vulteium optimo usum Codice (quem utinam Græce dedisset, multis certe partibus melius Polyæno esset consultum) postea deprehendi, plurimisque in locis vulgato textu Græco, quem dedit Casaubonus, auctiorem, & cum nostris plurimum consentientem, mutavi consilium, eamque ad firmandam Codd. nostrorum auctoritatem retinui. Vitia pleraque in eadem notare, cum Græcis enim ubique non comparavi, quod ea tantum quam purissima dare esset propositum, habui satis. Cum multa in versione a Tornæsio immutata testetur Casaubonus, undique ipsam Vulteji editionem acquisivi, ut quænam Vultejo, quæ vero debeantur Tornæsio, liquido constaret; sed frustra: unde forte acciderit, ut Vultejo tribuerim, quæ eidem non erunt imputanda. Ne quid autem ex priori editione desideraretur, quæcumque in ea continebantur, fideliter hic expressu reperiens. Denique, ut quam paucissima huic editioni deessent, Indicem quoque, quod in priore is erat imperfectissimus, novum in tuum commodum concinnavi. Hæc sunt, quæ nescius ne esses volebam. Tuiis frue-re & vale.

No.

Nobilissimo, generosissimoque Viro
PHILIPPO MORNAIO,
PLESSIACI DOMINO, &c.
IS. CASAUBONUS S. D.

Unterea dum horribilis illa tempestas sævit, vir Nobilissime, quæ miseram nostram Galliam tot jam annos concutit: nos, quibus *διδῶ πολυμία ἔργα*, quod unum possumus, precibus ad Deum Opt. Max. pro Reipublicæ, & bonorum omnium salute, dies noctesque excubamus: doloremque nostrum, quem ex hac tanta rerum omnium perturbatione summum, pro eo ac debemus, percipimus, quibuscunque rationibus possumus, lenire ac minovere conamur. Quam ad rem quantum litterarum studia valeant, ii demum mihi videntur posse ignorare, qui aut earum suavitatem nunquam degustarunt: aut rei adversæ periculum nullum unquam fecerunt. Itaque, qui a natura ita comparati essemus, ut sine litteris vitam nullam vitalem putaremus, ac ne optaremus quidem: nunc multo etiam magis in litteras nos abdimus, iis vacamus, iis nos totos dedimus. Hac ratione quantum alii proficiant, nescio: nos quidem, si nihil aliud, hoc certe consequimur, ut animus interea noster a cogitatione tantorum malorum avocatus, & litterarum dulcedine recreatus, laxamenti aliquid capiat, & novas vires colligat, quibus par esse tantis ærummis, atque adeo eas vincere & superare ferendo possit. Quum autem amplissimus sit litterarum campus, visum est nuper, gravioribus studiis intermissis, eorum librorum lectione animum recreare, qui convenientissimum his temporibus argumentum complecti videbantur: eos potissimum intelligo, qui de re militari Græcæ ab eruditissimis olim viris conscripti fuerunt: quorum pars alia, eaque maxima, pridem est quum fuit: pars adhuc in privatorum bibliothecis, aut omnino, aut ex meliore sui parte delitescit. Nos vero, qui eorum aliquot, dum præ desiderio bene de litteris & litteratis hominibus merendi, omnia fatagimus, tandem adepti sumus, quorum alii nunquam usque adhuc editi fuere, alii vero non nisi Latine: quum ex eorum lectione voluptatem haud parvam cepissemus, faciendum putavimus, ut optimi auctores, & doctorum hominum votis sæpenu-mero expetiti, nostra opera in publicum tandem prodirent. Eorum e numero est, is, qui tibi nunc a nobis, Vir Nobilissime, offertur, *POLYÆNVS*: scriptor antiquus, elegans, acutus, eruditus, &, quod ad rem facit, haudquaquam *ἀπρὸς ἀπλῆτα*: sed qui utramque militiam, (sagatam, inquam, & togatam,) secutus est. Is præclara imperatorum ac ducum facta, Græcorum, Romanorum, Barbarorum, non quidem omnia: sed ea tantum, quæ proprio nomine stratagemata nuncupantur, octo libris est persecutus. Quod argumentum quum apud Latinos quoque Fron-

tius

D E D I C A T I O.

tinus auctor non ignobilis tractare instituerit, si quis hos duos scriptores inter se compararet, facile intelliget, quam sint Græci, quicquid susceperint, in eo tractando & uberiores & diligentiores Romanis. Accedit huc sermonis elegantia, quam Græcus noster longe maiorem habet: non linguæ tantum bono & prærogativa quadam, sed studio etiam & industria partam. Fuit enim Polyænus orator & patronus causarum apud Imp̃p. Antoninum & Verum: quas partes qui obiret, eum oportuit non leviter litteris tinctum fuisse, & in oratoria facultate haud mediocriter exercitatum. Hunc igitur scriptorem, Græce nunc primum a nobis editum, ac locis p̃æne infinitis emendatum, ausi sumus sub tutela nominis tui evulgare, & de tuo splendore lucem illi parum adhuc in vulgus noto, parare. Non enim dubitamus, quin, si præbari is tibi potuerit, etiam reliquis omnibus, in quorum ille cumque manus veniet, gratus sit futurus. Nam, quem alium quisquam potius quam te harum rerum æstimatorem ac iudicem desideret? aut cujus ego patrocinium Polyæno meo potius quam tuum conciliem? Si enim rei militaris scientia quaeritur, æquis est, non dicam in nostra Gallia, sed apud exterarum nationes, qui ignoret, qua prudentia tu bellicas res administrare, quantaque alacritate animi præliorum adire pericula soleas: quam fortiter in iis te geras? Si litterarum, & ejus linguæ cognitio, qua Polyænus loquitur: tu vero unicus p̃æne es ex omni nobilitate Gallicæ, qui studia Musarum cum Marte serio conjunxisti: quique studia tua non ad oblectationem animi tantum, quod pleraque hodie nobilitas facere amat: sed ad gravissimarum rerum scientiam, & ad scrutanda religionis mysteria reulisti. Cujus quidem elegantissima, & gravissima scripta eruditissimi quique studiosi, nec sine admiratione reconditæ cujusdam doctrinæ, legunt. Taceo singularem prudentiam tuam, quæ pari cum charitate patriæ conjuncta, in omnibus tuis sapientissimis consiliis elucescit. Taceo reliquas virtutes tuas, quibus ita te præstantem natura finxit, ut omnium, etiam invidorum, iudicio, paucos nostra hæc ætas ferat, qui tecum comparari possint: neminem qui tibi jure queat in contentione virtutis anteponi. Macte animi Vir Maxime: hæc vera, hæc germana est nobilitas, qua mortales in his terris ad cælestium naturam quam proxime accedunt: hæc vera via, qua in cælum & ad astra post hanc vitam itur. Quod superest, peto a te etiam atque etiam, ut munusculum hoc, dignitati quidem tuæ longe impar, sed ab eo profectum qui tuas virtutes eximias omnium maxime admiretur, hilari vultu pro tua humanitate accipias. Hoc si me a te impetrare siveris, cum mei me voti compotem reddideris, tum etiam effeceris, ut ego tua auctoritate confirmatus, nullius obrectatoris calumniam posthac extimescam. Vale. Ex museo nostro, Kal. Decemb. 613. 12. LXXXVIII.

LE-

LECTORI CANDIDO.

Polyzium Macedonem scriptorem antiquum & elegantem, nostro tandem beneficio, benevole lector, habes: beneficio, inquam, nostro: qui etsi in privatos usus magno ære cum nobis comparaveramus, tamen quum haud æquo animo pateremur, tam eleganti scriptore tamdiu te carere, libenter fecimus ut occasionem hanc bene de tuis studiis merendi arriperemus, & præclarum scriptorem primi omnium in vulgus edere occuparemus. Ecce igitur eum tibi, non nostra tantum liberalitate e tenebris eratum: sed nostra etiam industria haud mediocriter adjutum. Nam qui nobis ita ἱλαρὸς ἄνθρωπος fuisse traditus, ut nec pes in eo, nec caput, nec ulla totius corporis pars sana superesset: eum nos tibi exhibemus vulneribus pene infinis aut sanatis, aut certe obligatis, pulchriorem multo, & longe suaviorem quam nos sumus eum experti. In quo recensendo non dicam quantum nobis fuerit laboris sustinendum: hoc certe fuit nobis iste labor, etsi paucorum admodum dictum, molestior, quod ita primum ad eum accesseramus, quasi animam casu miserrime patriæ mortuum, & curis confectum, voluptate aliqua recreaturi, non nova ulla cura essemus cruciaturi. Semel tamen susceptum negotium, quæ potuimus industria, diligentia haud mediocri, fide vero maxima, gessimus, curavimus, consecimus. Multa nos suo loco ab imperitis librariis mota in suas sedes revocavimus, multa confusa quæ erant distinximus, multa corrupta emendavimus. multa dico? imo pene omnia: nam quid noster Codex habuit aut non distortum, aut non luxatum, aut accepto vulnere aliquo non aspectu factum? adeo nihil Polyxeno nostro adversus vim & injuriam librariorum sua stratagemata proferant. Diceres ex *Alieni* aut *Variana* clade eum effugisse. Porro quæ videbantur ancipitis esse emendationis, nec facile ex vestigiis litterarum posse emendari, aut omnino etiam sine meliori libro non posse, ea nos in Notarum libellum retulimus: ubi quid nobis de iis videretur, breviter, ut oportuit, & sine ulla ambitione exposuimus: aliis etiam scriptoribus non raro lucem attulimus, prout forum loci mendo aliquo in simili historia affecti, sponte sua se nobis offerebant. Unum adhuc restabat: ut cuius nomine λήνα περδιδέμεν, cuius etiam vulnera maxima ex parte sanassemus, eidem in publicum prodituro, vestem quoque novam, hoc est, Latinam interpretationem daremus: quod etsi nobis haud ita difficile fuisset præstare, tamen qui & ostio omnium minime abundaremus, & sciremus ἔχθροι εἶναι ἀντὶ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας, Polyximum iussimus hac nostra liberalitate esse contentum: ne nobis bonæ horæ, quas aliis studiis destinamus, in eo negotio perirent: & ne multis, quibus magnum hoc videbitur, occasione præcipereamus laudem parantem ex nova eius versione: aut, si malint, ex *Vulstejana* interpretatione.

nis emendatione. Mibi nunquam hoc fuit propositum, ut ex librorum Græcorum, historicorum præsertim, versione in Latinum sermonem, multo minus ex earum versionum, quæ ab aliis essent profectæ, emendatione nomen mihi parerem: quod neque admodum arduum fuit nobis, quoties libuit experiri, neque palmarium unquam iudicavimus, aut dignam omnino rem, in qua, quod superest nobis ex gravissimis nostris occupationibus otii, collocavimus. Quare desinant obsecro doctissimi viri de nobis conqueri, quod superiore anno quum Strabonem nostrum ederemus, peccata interpretis non simus sigillatim omnia persecuti: qui si factum id ita interpretantur, quasi non essent illa a nobis animadversa, ne illi nos non norunt: qui profecto si id egissemus, & quæ illi notant, & alia quamplurima, quæ non omnes fortasse vident, notare nullo negotio potuissimus. Sed num quaso inique faciunt, qui plus a nobis exigunt, quam nos polliceamur? Emendare enim & commentari Strabonem fuit nobis propositum: non interpretis peccata notare: quod si quando a nobis factum (& factum sane, cum ante in Strabone, tum in Polyano nunc,) alia causa fuit: nempe si quid ea res faceret ad lectionis veritatem. Jam quod alio loco iidem summi viri annotationem quandam nostram ad quartum Strabonis tot machinis labefactare conantur: nisi tamen aliud proferant, nunquam consequentur, ut in ea vel unicum apicem censeam mutandum. Ipsi sane si totam illam nostram annotatiunculam perlegissent, non commisissent, ut qui omnia in iis admirent, candorem tamen in hac ipsorum responsione desiderare possem. Sed hæc pluribus alias. At morosos istos (non jam te alloquor magne Belgæ) & iniquos aliena industria æstimatores, nunquam tanti faciam, ut responsione dignos putem. Scilicet urit eos, quod nos ea ætate (vix dum enim vigesimum octavum ætatis annum eramus ingressi quum Strabonem edidimus) conati simus palmam illis præcipere, ad quam ipsi per tot lustra ac decadas annorum contendebant. Atqui, quod eos magis etiam urat, si Deus fautor unicus studiorum nostrorum, vitam & otium suppeditet, faciemus profecto, ut intelligant, nos ad poliendum & perficiendum opus, quod temporum iniquitas nobis invitis extorsit, eorum opem non admodum desiderare. Redeo ad Polyenum: in cuius versione si quid mutatum reperies, (reperies autem multa) id omne Joanni Tornæsio nostro acceptum feres: qui quicquid typis suis mandat, id ut quam emendatissimum, & quantum in ipso est, omnibus numeris absolutum exeat, eniti solet. Nobis satis fuit, ex cimeliis nostris depromptum ructorem, qui usque adhuc latuerat, candide tecum communicare: & eum quidem, quoad eius fieri potuit, quam emendatissimum. Tu lector, si æquus es, factum nostrum, (etiam si quid a nobis in hoc negotio admissum fuerit) bene interpretaberis, & muneris nostri editioni favebis: vel eo saltem nomine, ut ad reliqua evulganda, quæ penes nos sunt, reddas nos alacriores. Quod si aut ab ingenio, aut ab otio, aut a libris melius es instructus, age, curriculum ingredi: reperies ἀρταγνιστὴν, qui superari in hoc certamine adeo non moleste ferat, ut etiam optet. Tu modo ne tibi, ne nobis desis: en lampada tibi tradō. Vale. Ex museo nostro Kal. Decemb. C1D. 1D. LXXXVIII.

I N
POLYÆNUM STRATAGEMATUM

*Scriptorem Græcum, Is. CASAUBONI ope ex tenebris
in lucem editum,*

C A R M E N.

Unde nunc Græcus superas revisit
Redditus luci Polyænus auras?
Unde custodem Stygii fecellit
    Liminis atrum?
Ecce pallentes Erebi tenebras
Artium fugit veterum peritus,
Quas doces olim docuit superbis
    Clarus in aulis.
Vel redit tandem miserante parca
Perpetes doctæ gemitus catervæ,
Et tuos, Grajis CASAUBONÆ Musis
    Grate labores.
Sic lyra dulcem modulante tristi
Næniam, justisque Hecaten querelis
Movit, & charam Eurydicen recepit
    Thracius Orpheus.
Fallor: haud nigras Acherontis ante
Mortuus vidit Polyænus umbras.
Ter trium mitis vetat intetire
    Turba Sororum
Laude quos virtus decorat perenni,
Quos beant vires genii benignæ,
Et quibus semper virides opacant
    Tempora lauri.
Sed diu cæcis latitans cavernis
Pavit ignotus tineas inertes,
Et situm tristem tulit indecoro
    Pulvere tectus:
Sæculi quum Barbaries prioris
Artibus movit fera bella claris,
Et furens totum voluit per orbem
    Perdere Musas.
Ille tam sævi metuens pericli;
Abditus claustris latitaret usque,
Et phitri turpes carie puderet
    Tollere vultus:
Sed ruis tandem CASAUBONÆ prodit
Sumptibus liber, tetricosque linguens
Carceres, docti nitet expolitus
    Pumicis arte.

* * 3

Nunc

Nunc ducum Graja memorare voce
 Bellicas laudes, simul & dolosi
 Abditos sensus referare Martis
 Te duce gestit.

Perge sic claræ veterum libellos,
 Quos situs squalens premit, & tenebræ
 Nunc tegunt densæ, retinentque viucula,
 Reddere luci.

Sic tibi Musæ faveant benignæ,
 Sic placens te Phœbus amet, tuique
 Postera semper niteant labores,
 Laude recentes.

JOANNES JACOMOTUS BARRENSIS.

AD IS. CASAUBONUM SUUM,
*de Polyano post Strabonem Grace nunc
 primum ab eo edito.*

Armatos inter Gradivi patris alumnos
 Musarum passim muta corona silet:
 Arma tamen chartis jungens POLYAENUS, in armis
 Efficit ut mediis Musa canora sonet.
 Quæque prius tacuit, loquitur nunc, inter & arma
 Effundit Grajos Ausoniosque sonos.
 Hoc tu, ISAACE, facis: lucemque dedisse Straboni
 Non satis est, mutis das simul eloquium.

A. FAYUS.

IN POLYÆNUM.

Ἐλαδικῶν Χαρίτων τὴ * . . . κλέει ὧλισιν αἰῶνι
 Βαρβαρικῆς ἰσίδου συχνὰ ἱπποχρήμης.
 Ἐμπεῖς ἐν βιβλίῳις κείτῃ πάνθ' ὅσα ἱρῆας
 Ῥωμαίων ἦεις, καὶ Δαναοὶ μάκαρες.
 Πάντα δ' ἐν ταύτῃ τῇ δίλτῳ ὅλβις δ' ἦεις
 Ἐργαῖα Ῥωμαίων, καὶ Δαναῶν καμάρτες.
 * Dicit πάλαι, αὐτὸ καλὸν, vel πρῶτα.

I D E M,
 INTERPRETE JO. HESYCHIO.

Oracrarum laudem Charitum deperdidit ætæ,
 Barbarie numero corripiente gradum.
 Attamen in libris latet hoc, quodcumque perarum
 Seu zeniti Æneadum sanguine, seu Dinanum,
 Quin, o, reperies, felix, parvo omnia libro,
 Romaque quæ facit, Gracia quæque iulis.

Τόλ

τάδε ἔνιεν ὅ τῳ πρώτῳ τ̃

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in primo libro

POLYÆNI STRATAGEMATUM.

Bacchus, stratag.	3	Διόνουζος, στρατηγήματα	γ
Pan	1	Πᾶν	α
Hercules	5	Ἡρακλῆς	ε
Theseus	1	Θησεύς	α
Demophon	1	Δημοφῶν	α
Cresphontes	1	Κρεσφόντης	α
Cypselus	1	Κύψελος	α
Helnes	1	Ἑλνῆς	α
Temenus	1	Τήμενος	α
Procles	1	Προκλῆς	α
Acues	1	Ἀκῆς	α
Thessalus	1	Θεσσαλός	α
Menelaus	1	Μενέλαος	α
Cleomenes	1	Κλεομένης	α
Polydorus	1	Πολύδωρος	α
Lycurgus	3	Λυκῆργος	γ
Tyrtæus	1	Τυρταῖος	α
Codrus	1	Κόδρος	α
Melanthus	1	Μελανθός	α
Solon	2	Σόλων	ς
Pisistratus	3	Πεισιστρατῆς	γ
Aristogiton	1	Ἀριστογείτων	α

Πολυ-

Πολυκράτης	ζ	Polycrates	2
Ἰστιαῖος	α	Istiaeus	1
Πιττακὸς	α	Pittacus	1
Βίας	α	Bias	1
Γέλων	γ	Gélon	3
Θήρων	ζ	Theron	2
Γέρων	β	Hicron	2
Θεμιστοκλῆς	ζ	Themistocles	7
Ἀριστίδης	α	Aristides	1
Λεωνίδας	γ	Leonidas	3
Λεωτυχίδας	α	Leotychides	1
Κίμων	β	Cimon	2
Μυρωνίδης	β	Myronides	2
Περικλῆς	β	Pericles	2
Κλέων	α	Cleon	1
Βρασίδας	ε	Brasidas	5
Νικίας	δ	Nicias	4
Ἀλκιβιάδης	θ	Alcibiades	9
Ἀρχίδαμος	ε	Archidamus	5
Γύλιππος	β	Gylippus	2
Ερμοκράτης	β	Hermocrates	2
Επώνικος	α	Eteonicus	1
Λύσανδρος	ε	Lyfander	5
Ἄγης	α	Agis	1
Θρασύλλος	β	Thrafsyllus	2
Κώνων	ε	Conon	5
Ξενοφῶν	δ	Xenophon	4

Τέλος ἔσ' ἔτι πῖνακας.

Π Ο Λ Υ

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον αἴτον.

POLY A E N I

STRATAGEMATUM

LIBER PRIMUS.

Iusto Vulkejo interprete.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

istoriam contra
Persas ac Par-
thos, sanctissimi

Ην μὲρ κτ' Περ-
σῶν καὶ Παρθυαίων
νικῶν, ἱερώταται
Βασι-

Τὰ δὲ ἴσται ὁ τῶ α τῶν Πολυαίνε
Στρατηγμάτων.] Ita reposui ubique
ex codice Florentino : & sic reperis-
se videtur Interpres in illo , sive illis,
quibus usus est. Ante legebatur : Τῶν
τῶ σφω τῶν Πολυαίνε Στρατηγματο-
πῶν βιβλίον ἔκτῳ, πινεξ τῶ α. In co-
dice Florentino sequentia hæc ex
Indice nomina non conspiciuntur,
qualia sunt : Ἀἴτες, Κλεομένης, Κό-
δμος , Πολυαίνης, Πυλινός, Βίας,
Θύων, & Ἰών.

Κλίον α.] Inter hunc & Βοηπίδην
locat Florent. Θεόδω. α. Male: est
quippe unius strategema.

1 Πολυαίνε στρατηγμάτων ἐκ τῶ αὐ-
τῆ βιβλίου πινιδίντων ἔκτῳ τῶ πρῶ-
τῳ.] Hæc est lectio quam in nostro
codice reperimus. Ubi disertè ἀπὸ
scriptum est. Videtur veto hæc ἱε-
ραὶ non à Polyxno, sed ab aliquo

recentiore Græco , qui hos libros
transcriberet , ita fuisse concepta.
Confundit enim recens Ελλάς usum
duorum casuum, secundi ac tertii:
ut millies in eorum scriptis, quæ pe-
nes nos sunt, observavimus. Polyx-
ni autem & eorum, qui rariùs lo-
quuntur, consuetudo, ἀπὸ τῆς
probaret : & , ἐκ τῶν αὐτῶν πινιδίντων
ἐκτῳ βιβλίου, potius quàm ἐκ αὐτῆς βιβλίου,
πινιδ. ἐκτῳ. Casusque.

Πολυαίνε Στρατηγμάτων βιβλίον
σφῶν.] Ita restitui ex Cantabri-
gensi & Interprete. Vulgata : Πολυαί-
νε Στρατηγμάτων ἐκ τῶ αὐτῆς βι-
βλίου πινιδίντων ἔκτῳ σφῶν. In Flo-
rent. legitur : Πολυαίνε Στρατηγμά-
των Cantabrigiensis quoque pro Στρατη-
γμάτων habet Στρατηγῶν, non so-
lum hic, sed ante singulos libros: quo
nomine citatur et am hoc opus A-

A

πονη

βασιλεῖς Ἀντωνῖνε καὶ Οὐ-
ρε, ὡς δὲ τῶν θεῶν ἐξείη,
καὶ ὡς δὲ τῶν ὑμετέρων δό-
ξης, καὶ ὡς δὲ τῶν Ῥωμαίων ἀν-
δρείας, μεθ' ὧν αἰεὶ, καὶ πύ-
λαι, καὶ νῦν εἰώθασι νικᾶν
τὰς ὑπαρχόντας πολέμους,
καὶ μάχας· ἐγὼ δὲ Μακεδῶν
ἀνὴρ, ἔχων πᾶν τὸν κρά-
τειν Περσῶν πολεμύωντων
δύνασθαι, ὥς καὶ ἀσύμβολον

imperatores Antonine &
Vere, Dii vobis præ-
stabant, & vestra vir-
tus; ac Romanorum
fortitudo, cum quibus
semper tum præterita,
tum etiam præsentia bel-
la, præliaque foeliciter
confecistis. Ego verò na-
tione Macedo, cui à ma-
joribus quasi permanus
traditum est, superare

ὑμῖν

nonymo De Incredilibus cap. xi.
ἀπὸ Πανός (quod ex Nostro descrip-
tum) Φησὶ Πολύαινον· ἐν τοῖς Στρα-
τημασίν, ὅπῃ πρῶτον ἔτῃ παρὲν εὐ-
ρεῖται. Adeo ut duplex videatur hujus li-
bri titulus, Στρατημασὶν, & Στρατηγή-
μασιν, vel ab ipso Auctore, vel ab
aliis: cum enim utrumque nomen
operi conveniat, Polyxenus videri
potest dubitasse, quo potissimum
nomine illud indigeret, & nunc
illud dixisse Στρατηγήματα, nunc
Στρατημασὶν. Dicit enim paullo post:
τοῖς στρατημασίν ἐπισημῶς ἐνδείκναι ταῦτα
πρὸς τὸν σκοπόν. Similiter in titulo operis
sui variatum Solino, qui priorem edi-
tionem COLLECTANEA RERUM
MEMORABILIVM inscripsit; po-
steriori vero titulum dedit, POLY-
HISTOR. unde etiam utroque no-
mine Veteribus laudatur. De quo
vide Salmasium in Plinianis Exer-
cit. Similis varietas conspicitur apud
Veteres in titulo Palzphari, Περὶ
ἐπιστῶν ἰσχυρίων. Titulum tamen Po-
lyxeni, qui erat in edito, retinui, quia
vulgata in singulorum librorum præ-
stationibus scriptura, qua Auctor di-
cit se Στρατηγήματα Imperatoribus,
Antonino & Vero, offerre, MSS.
auctoritate firmetur. Quæ autem sit

differentia inter Στρατημασὶν & Στρα-
τηγήματα, discite ex Frontino lib. iv.
in præfat.

2 Παρδυαῖον] Cantabr. Παρδυών.
sed vulgata alibi reperitur: Παρδυάς
dubito an extet.

3 Ὑμνίστας ἀρετῆς] Vulgata, erro-
re, ut videtur, typorum, ὕμνιστας.
Cantabr. pro ἀρετῆς, legit, ἀρχῆς.
Male: ut enim Auctor ait: νικῶν πα-
ρὰ τῶν θεῶν ἔχεται, καὶ ὡς δὲ τῶν ὕμνιστας
ἀρετῆς, καὶ ὡς δὲ τῶν Ῥωμαίων ἀνδρείας,
similiter Camillus apud Livium lib. v.
cap. 20. scripsit Senatui: Deum im-
mortalium benignitate, suis consiliis, &
patientia militum, Vejos jam fore in po-
testate populi Romani, quid de praeda fa-
ciendum conferret. Adherbal apud Sal-
lustium Bello Jugurth. cap. 14. Vir-
tute, ac diis volentibus, magni esset &
opulenti.

4 Ἀσύμβολον] Cantabr. ἀσύμβου-
λον, sed Vulgata recte: est enim
ἀσύμβολον proprie, qui nihil ad ἑα-
ριον, sive δεῖπνον ἀπὸ συμβολῶν confert.
Eustathius ad Homerum, Iliad. Π.
1560 δὲ ὅτι τὸ δῶπ' συμβολῶν δεῖπνόν ἐστι,
καὶ κατὰ Ἡσίοδον ἔστι. ἔστι δὲ τοῦτον
ὁ ἱερὸς, ἐν ᾧ συναλλάττει ἕκαστος τὸ
πρὸς ἑαυτὸν εἰς χρῆμα συναδείπνῳ συμ-
βολικῶς. ὥς ὅρα μὴ τοῦτο τις ἀσύμβου-
λον

205

.Perfas belligerando posse, non prorsus immunis & inutilis in praesenti tempore vobis esse constitui. Quod si mihi corpus vigeret, militem etiam me alacrem & obediētem praeberem, & Macedonico robore uterer: postquam verò me jam ætate confectum esse cernitis, tamen non committam, ut expers omnino militiæ relinquer. Sed hæc subsidia rei militaris adfero, quibus Stratage-

ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι παρῶν
ἡρώδης βέλομαι. ἀλλ' εἰ ἐφ'
ἔκμαζέ μοι τὸ σῶμα, καὶ
στρατιῆς περὶ τοῦτον ἂν
ἐγρόμην Μακεδονικῇ ῥώ-
μῃ χρῶμαι. ἐπεὶ δὲ μοι
πρόκειται τὴν ἡλικίαν ὁ-
ρεῖν, ἔμην εἴδεναι ἀσφα-
τάτῃ. καταπάππον δὲ
λειφθήσεμαι· ἀλλὰ τὸ στρα-
τηγικὴς ἐπισήμης ἐφοδία
ταυτὴ προσφέρω, ὅσαι τὴν
λαὸν γέροντες στρατηγήματα
ὑμῖν πὺ αὐτοῖς πολλὰ
ἐμπει-

τοι εἰληχῆ καὶ τὸ δαμῖν δεικνύσθαι ἐν
ἐλευσίῃ. Verum inde elezanter
transfertur ad res animi. Idem Eu-
stathius ad Iliad. Ξ. Αἰχμησὶ δὲ θυμὸν
καλίσθαι, καὶ τὸ λυσιστῆσθαι. ὅθεν α-
σύμβολον, ὁ εἰς μὲν χυσιμαί. & ad
Odyss. A. Αἰὲρ ἀσύμβολον ὄψιν τῷ
Αἰθροιστῇ Αἰετῇ εἶναι, ὡς καὶ δυνά-
μις, καὶ ἀπαιτίας. ἢ καὶ ἄλλως ὁ ἀπυ-
τολός ὅς ἐστι σύμβολον τῷ εἰς ἀνέ-
λκην. Proverbii locum apud Lati-
nos quoque obtinuisse innuit Gel-
lius lib. vi. cap. 13. Cum dicitur suam
nos vocaret, (Tantum) ne opinio, ut
dicitur, assensu opinio, consilia-
bantur ad coenulam non cupidum cito-
rum, sed argutiae quaestum. Com-
ponitur vox ἀσύμβολος ex α & σύμβο-
λος, quæ notat collationem erantiz
ad convivium; non vero ex α &
σύμβολον, quæ anulum, vel quid-
vis arthæ loco solitum dari ei sode-
lium, qui jubebatur coenam parare
ut docet Casaubonus ad Athenzum
lib. 111. Cui addo alium ejusdem
locum e lib. vi. 11. Μὲν πρὶν δὲ τὰς ἐστὶ

τὸ καὶ σύμβολον χρῶμαι; τίς δ'
εἶπεν αὐτὸν σύμβολον αὐτοῖς Αἰετῇ καὶ Μα-
κροχρῶδης σημαίνει καὶ τῆς
ἡρώδης φέρεται σύμβολον τῆς αἰῶνος.

Πῶς σύμβολος; τῆς πηγῆς οἱ Χελ-
κὸς αἶς,

Καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς σύμβολος χρῶμαι
γὰρ.

Αἰετῇ δ' ὡς ἐν τῇ ἀποκρίσει σα-
πὶ ἡ γὰρ πῶς καὶ καὶ ἐπὶ τῇ γοῦν δ'
ἐπὶ τῇ, τὴν σύμβολον, τὴν εἰς τὰ συ-
τόση καὶ τῇ πῶς τῇ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ
Αἰετῇ καὶ τῇ χρῶμαι τὴν δὲ καὶ τῇ
αἶς. Leviter in hac voce corruptus
Pollux lib. v. cap. 1. in quo pro
σύμβολον legitur σύμβολον, hoc
modo: ἀσύμβολον, καὶ σύμβολον.
Videndus denique de hac voce Henr.
Stephanus De Abusu linguæ Græcæ
cap. 1.

5 Τ' μὴ πὺ αὐτοῖς πολλὰ ἐμπει-
ρίαν παλαιὴν; Deest aliquid ma-
nifesto. puta, παρ' ἡμῶν. aut tale quid.
Casaubonus.

Τ' μὴ πὺ αὐτοῖς; Ita lego cum MSS.
eodem modo loquitur Auctor infra

ἐμπειρίαν παλαιῶν ἔργων, ὅπως περὶ ὑμῶν πεμπομένοις πολεμάρχοις, ἢ στρατηγῶις, ἢ μυριάρχοις ἢ χιλιάρχοις, ἢ ἑξακιστάρχοις, ἢ ὅσαι ἄλλαι ὁπλιτῶν ἀρχαί, διδασκομένοις ἀρχαίων καπορθωμάτων ἀρετῆς καὶ τέχνης ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅς τις ἀλλήλῃ χρησάμεν πολέμιων μαχομένων ἐκράτησεν. δὲ βελία, ἀμαχεὶ τέχνῃ καὶ δόλῳ περιμενέει. ὡς ἐστὶ πρῶ-

matis veteres usi sunt, quæ copiosam scientiam rerum priscis temporibus gestarum, tum vobis ipsis suppeditent, tum etiam missis per vos belli principibus seu ducibus, seu myriarchis, seu millenariis, seu sexcenturionibus, seu quæcumque alia sunt officia bellica, cum perspicient veterum consiliorum & eventuum virtutes atque artes. Fortitudo enim est, si quis robore pugnantem hostes devin-

τη

in procemio lib. vii. Vulgata: ὑμῶν τε καὶ αὐτοῖς.

Πολλὴ ἐμπειρία, &c.] Videtur appositio, &c. respici ἐπὶ δόξα, ut verba, ὅσαι τῶν πόλεων γὰρ ἐστὶν ἐκείνη εἰς in parenthesis. Sic infra hoc libro cap. i. exempl. i. Τὴν δὲ ἡγεσίαν ἐκείνη Μυρόν, τῆς δὲ αὐτῇ χρησίμους ὑπομήνητα. &c. cap. 7. Εἰς αὐτὴν ἡμῶν τῶν ὁπλιτῶν ἔστιν. &c. alibi.

6 Τοῦτ' ἐστὶ ὑμῶν πεπονημένοις.] Scriptum erat vel sic, vel πεπονημένοις. Prorsus male. Vera lectio πεπονημένοις, ut in præfatione libri septimi ubi locus est huic simillimus. Sic quoque Interpretis codices. Casaubonus.

Τὸ πρῶτον πεπονημένοις.] Sic edidit cum MSS. & Interprete, assentiente quoque Casaubono. Ante legebatur: ὅς ὑμῶν πεπονημένοις. Florent. pro ὑμῶν, ἡμῶν. Lectionem Codicum firmat locus Auctoris similis lib. vii. in præfat. ὅς τ' αὐτοῖς τε ὑμῶν αὐτοῖς ἐστὶν πολέμιος, καὶ τοῖς ὑπὸ ὑμῶν πεπονημένοις πολεμάρχοις, ἐρῶντες ἀν' ὅσῃ γὰρ ἀλλοιτε μὴ χαλαροῦνται ὡς ἐπὶ τοῦτον.

7 Ἡ ὅσαι ἄλλαι ὁπλιτῶν ἀρχαί.] Si ita scripsit, ὁπλίταις appellat non eos tantum qui sic proprie appellantur, quibus opponuntur velites οἱ ψιλοί. sed generaliter omnes qui versantur in castris, & circa τὰ ὄπλα. Casaubonus.

Ἡ ὅσαι ἄλλαι ὁπλιτῶν ἀρχαί.] Uterque Codex: ἡ ὅσαι ἄλλων ὁπλιτῶν ἀρχ.

8 Ὅς τις χρησάμενος πολέμιον μαχομένων ἐκράτησεν.] Decet verbum hic quoque. Legere potes ὅς τις βίῃ χρησ. vel ῥῶμ' cum Interprete. Casaubonus.

Ὅς τις ἀλλήλῃ χρησάμενος.] Vocem ἀλλήλ' ex MSS. supplevi, cum quibus consentit Interpres.

9 Περιμενέει.] Uterque Codex: περιμένει.

10 Ὅς ἐστὶ ἀγροῦν δεινῶν στρατηγῶν σοφ.] Vegetius libro tertio cap. nono penè ad verbum, Boni duces, inquit, non aperte Marte prælium, in quo est commune periculum, sed ex occultis semper attentant: ut integri suis quantas possint hostes interimant certè vel terruant. Casaubonus.

11 Εἰ

cit: consilium verò, extra praelium arte atque dolo victoriam adipisci. Prima enim est egregiorum cum sapientia, victoriam sine periculo comparare. Optimum verò est, etiam in ipsa acie quiddam machinari, ut consilio præveniente finem praelii, victoria pareretur. Id mihi etiam Homerus consulere videtur: Cum enim sæpenumero dicat, *seu dolo, seu vi*, nihil aliud præcipit, quàm artibus & stratagematis adversus hostes uti: sin hac non succedat, tum verò corporum vi ac robore periclitandum esse.

Primus igitur inter Græcos fallaciis ac dolo usus esse dicitur Sisyphus, Aeoli filius. Testis est Homerus:

11 Εἰς αὐτῇ τῇ οὐρανῷ.] Ita scribi curavimus ex MSS. cum quibus convenire videtur Interpres: quamquam & vox *πρωτῆς*, quæ est in Vulgata, eleganter huic loco conveniat.

12 Δοκεῖ δ' ἰμοίγῃ.] Ita lego cum Florent. Ante: *δοκεῖ δ' ἰμοίγῃ*.

13 Συμβιβάζειν κ' Ὀμήρῳ.] Sic MSS. & Interpres. Vulgata absque copula.

14 Κατὰ τῶν πολ.] Cod. *κατὰ τῶν*. *Casaubonus*.

15 Εἰ δὲ ἐν πάσις ἔχουσ.] Imo *ἐν* ἔχουσ, ut videatur esse legendum *ἐν* δὲ

τῇ δεινῇ στρατηγῶν σοφία, κλεῖα δ' ἢ νίκην ἀκίνδυνον. ἄρσεν δ' καὶ τὸ ¹¹ ἐν αὐτῇ τῇ οὐρανῷ ἐξ ἡμετέρων, ὅπως ἂν ἡ γνώμη τὸ κρατεῖν ἐπιπαύσῃ, περὶ λαβῆσαι τὸ πλῆθος τῆς μάχης. ¹² Δοκεῖ δ' ἰμοί γ' ταῦτα ¹³ συμβιβάζειν καὶ Ὀμήρῳ. ὅταν γὰρ πολλάκις ἄδη, - ἢ δόλῳ ἢ ἐρίῃφι, ἄλλως δ' παραγγέλῃ, ἢ πῆλαις καὶ στρατηγίαις χρῆσασθαι ¹⁴ ἢ τῇ πλεμίων ¹⁵ εἰς τὸ μῆλον ἐν τέτοις ἔχοις, πτωχὰς δὲ τῇ βίᾳ τῶν σωματίων ἀποκινδυνώσῃ.

¹⁶ Πρῶτῳ μὲν πίνω ἐν πῶς ἔλθουσιν ¹⁷ ἀπάτη καὶ δόλῳ χρῆσασθαι λέγει Σίσυφος ὁ Αἰόλος. ¹⁸ μαρτυρεῖ καὶ Ὀμήρῳ. ¹⁹ Ἐν

ἐν πάσις ἔχουσ, nimirum *χρῆσθαι*. Interpres tamen aliter legisse videtur. *Casaubonus*.

Εἰ δὲ μῆλον ἐν πάσις ἔχουσ.] Vocem *μῆλον* ex MSS. supplevi: in Vulgata quoque erat ἔχουσ.

14 Πρῶτος μὲν &c.] Ante hæc verba Cantabr tituli loco habet: *Τίς δὲ λαὸν ἐκινδυνώσῃ*.

17 Ἀπάτη καὶ δόλῳ χρῆσασθαι] Voces καὶ δόλῳ cum MSS. & Interprete addidi.

18 Μαρτυρεῖ καὶ Ὀμήρῳ.] Pro δὲ, quod erat in Editio, cum MSS. reposui καὶ.

19 Ἐνθαδὲ Σίσυφος ἔσχευε,
ἃ κέρδις ὅ γ' ἔμετ' ἀνδρῶν.

Δάιδυρ' ὃ τὸ ἀπατηλὸν
ἐξήλωσεν Αὐτόλυκος ὁ Ἑρ-
μῆ, κλέπτων· καὶ τὰ τε πύ-
λιν αὐτὸν μαρτυρεῖ Ὁμηρ'.

20 Παρνησὸν δ' ἐλθόντα
μετ' Αὐτολυκὸν τε καὶ υἱὸς
Μητρὸς ἐῆς πατὴρ ἐοδόν,

21 ὡς ἀνθρώπους ἐκέλευε

Κλεπτοσύνην θ' ὄρκῳ πε-
θεῖς δ' οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας.

Ἐγὼ ὃ καὶ Πρωτόα τ' με-
ταβαλλόμενα εἰς παντοδα-
πὰ ζῶα καὶ δένδρα, ἡγῶ-
μαι 22 ζῶα μὲν καὶ δένδρα

ὅσα ἂν ποτε γένεσθ'· τίς με-
ταβολαῖς ὃ αὐτὰ τ' τεχνα-
σμάτων ἐμυθαπίησεν Ὁ-
μηρ', 23 ὡς δεινὸν κρα-
τεῖν ἀπάτην ὧν ἂν βέλῃται·
τόν γε μὲν 24 Ὀδυσῆα

ἴσμεν καὶ ἀλαζονόμῳ τῇ σοφίᾳ ἔδολε.

*Ibi erat Sisyphus, qui ven-
issimus fuit mortalium.*

Secundus verò decipien-
di studium secutus est Au-
tolycus Mercurii filius, in
furtis. Et id quoque testa-
tum facit Homerus :

*Quum venisset ad Patna-
sum, ad Autolicum & filios.*

*Matris suae patrem bonum,
qui homines superabat*

Fraudeque jura mentoque :
*idque ei deus dederat Mercu-
rius.*

Ego verò etiam Proteum
in omne genus animalia
atque arbores mutari soli-
tum, opinor in animalia
ac arbores nunquam eva-
fisse : sed ejus fallaciarum
commutationes in fabu-
lam redegit Homerus,
quòd dolis potuerit supe-
rare quemcumque vellet.
Ulysses verò etiam glo-
riari doli sollertia scimus.

Εἴμ'

19 Ἐνθαδὲ Σίσυφος] Uterque
Codex male ex precedente voce re-
perit δ. Locus Homeri est Iliad. 2. Pro
ἀκέρδιος Florent. contra metrum δε.

20 Παρνησὸν δ'] Ita Florent nisi
quod in eo Παρνησὸν duplici σ, & Ho-
merus Odyss. T. Vulgarὶ Παρνησὸν τ'.

21 Ἀνθρώπους ἐκέλευε] Ita repo-
nui ex MSS. & editis Homeri. Vul-
garη: ἀνθρώποισι κέλευε.

22 Ζῶα μὲν καὶ δένδρα] Vocem
πελά', quæ in Vulgata inter μὲν & καὶ
legebatur, cum Florent. & Interprete
expunximus.

23 Ὡς δεινὸν κρατεῖν ἀπάτην] Lego
δεινὸν. videlicet ἐπὶ δόλῳ. Casaubonius.

24 Ὀδυσῆα ἴσμεν καὶ ἀλαζ] Co-
pulam cum MSS & Interprete infe-
rui. Cantabr. Ὀδυσῆα.

*Sunt Ulysses Laertiades, qui
propter optum genus doloꝝum*

*Hominiūbus innotuit: & mea
gloria ad caelum pertinet.*

Heroēs etiam victo-
riam ei acceptam retule-
runt,

*Tuo consilio capta est omnia
Priami urbs.*

Et alibi rursus alii te-
stantur, Ulyssis consilio &
industria atque arte fallaci ca-
ptum esse Ilium. Strata-
gemata verò, quæ ulurpa-
vit adversus hostes, per se-
pe celebrat Homerus:

*Seipsum plagis indecoris u-
bi affecisset:*

transfugisse ad hostes fin-
xit. Equus etiam ligneus,
quem Epeus fabricatus
est cum Pallade, fuit U-
lyssis stratagemata. Rectè
etiam Nemos, & vinum,
torrisque & aries, strata-
gemata possunt appellari,
contra Cyclopem adhibi-
ta. Atque etiam cera so-
ciorum auribus inuncta,
& ipse rectus ad malum

Κύκλωπ' ἔπειθ' ὁ κηρὲς ἦ

Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Αἰαχίδα-
δης, ὅς πᾶσι δόλοισιν

Δ' ἰθρῶπιος μίλων, καὶ
μὲν κλέ' ἔπειθ' ὀν ἰκλ.

Οἱ δ' ἦρωες καὶ πῶν νίκων
αὐτῷ ἀνέψαον,

Σὴ δ' ἦλ' αὖ βελῆ Περσέ-
αυ μῶν λῆς ὄρνυγγα.

Καὶ ἀλλὰ χ' ἄλλοι πάλιν
αὐτῷ μαρτυροῦσιν αἰετῶν πῶ
ἴλιον Ὀδυσσεύς

Βελῆ καὶ μῦθους καὶ ἡ-
προπηδὶ τέχνη.

πῶ γὰρ μὲν στρατηγήματα,
οἷς καὶ τὴν πλεμίων ἐχρήσα-
το, πηλάκις ἄδ' Ὀμηρ'.

Αὐτὸν μὲν πηλῶν ἄν-
κελίῃσι δαμάσας.

αὐτομολῆσαι. δὴ ὡς πρὸς
πλεμίων ἐπεκρίνατο καὶ
τὸ ἴππον καὶ τὸ δαμάσας, τὸ
ἔπειθ' ἐποίησεν πρὸς Ἀθή-
νην, καὶ τῷ στρατηγῷ
Ὀδυσσεύς. ἐρῶν δ' ἔπειθ'
ἀντὶς καλοῖ καὶ τὸ ἔπειθ', καὶ
τὸ οἶνον, καὶ τὸ δαλὸν, καὶ τὸ
κρῖν, στρατηγήματα καὶ ἔ-

πῶς ὡς τὴν ἐταίρων ἐπὶ αὐ-

λειφόμε-

25 H' προπηδὶ] Cum MSS. pro
vulgato ὑποπροπηδὶ.

26 Τῶς ὡς τὴν ἐταίρων ἐπὶ αὐ-

πρὸ] Sic rectè: altera verò lectio-
Cod. ἀναλετήμ. falsa est. Casan-
bonius.

ληφόμην, καὶ αὐτὸς ὀρ-
θὸς ἐν ἰσοπέδῃ δεσμούμε-
ν. καὶ ταῦτα ἐκείνος ἐστρα-
τήν κ' ἔ' ὀλεθρὴν μεσι-
κῆς. ²⁷ τί δ' ἂν φαίης πλὴν
πῆραν ἔ' πῶχον; καὶ ὅσα
πρὸς Εὐμαιον, ἢ πρὸς πλὴν
Πύρρον ἔ' πῶχον.

Ἰσκέ ψάδεα πολλὰ λέ-
γων ἐτόμοισιν ὁμοῖα.
καὶ μὴ τοὶ καὶ Ἰρῶ παλαῖσαι,
²⁸ καὶ ἐκ ἑκαπνὲ μεταθεῖ-
ναι τὰ ἔ' πῶχα τῷ μερακίῳ
μεθύοντι, ἀπὸ τοῦ θυρῶν
²⁹ τὸ πῶχον ἐκτείνειν. ἀρ' ἔ' χι
πάντα ταῦτα λέ' καὶ πολε-
μίων στρατηγήματα; εἰλλὰ
ταῦτα μὴ, ἢ ὅσα τοιαῦτα,
διδάσκων Ὀμήρ. δ' ἐκεί-
τω. ὅτι οὐδὲ καὶ ἐκείνο στρατη-
γῆμα Ὀδυσσεὺς οὐ τραγω-
δοὶ ἀδῆσι. Παλαμήδῳ
ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δι-
καστηρίῳ τῷ ³⁰ Ἀχαιῶν,
ὑποβαλὼν αὐτῷ ³¹ τῇ

alligatus : nam & hæc
excogitabat contra perni-
ciosam Musicam. Quid
verò de pera mendici di-
cas, & quæcumque erga
Eumæum, aut Penelo-
pen finxit?

*Fingebat falsa multa, veris
similia.*

Et quid dicam luctatum
esse cum Iro, & arma ju-
venum ebriorum è fumo
exemisse, atque à janua
intendisse jaculum? An
non hæc omnia fuerunt
adversus hostes stratage-
mata? Sed hæc, & quæ
sunt hujus generis, do-
cens Homerus sufficiat.
Quale verò etiam illud
Ulyssis stratagema descri-
bunt Tragici? Palame-
dem Ulysses in judicio
Græcorum vicit, subje-
cto in ejus tabernaculo
auro barbarico: & sapien-
tissimus ille Græcorum
proditionis damnatus est

σκη-

²⁷ Τί δ' ἂν φαίης τ.] Lego: τί δ' ἂν
φαίης περὶ τ. aut φαίης. & ita Inter-
pres. Casaubonus.

Τί δ' ἂν φαίης] Ita MSS. & Inter-
pres. Vulgata φαίν.

²⁸ καὶ ἐκ ἑκαπνὲ μεταθεῖναι τὰ
ἔ' πῶχα] Consule Homerum. Intelliges

statim quàm bene ista Interpres ex-
tulit. Casaubonus.

²⁹ τὸ πῶχον] Cantabr. καὶ πῶχον.

³⁰ Ἀχαιῶν] Cantabr. ἀρχαίων.

³¹ τὸ πῶχον αὐτῷ τῇ σκηνῇ] MSS.
τὸ σκηνῷ.

per dolum ac stratagemata. Sed hæc satis docet Tragicorum scena. Quas verò ex historia res militari peritia contra hostes aut inimicos gestas collegi, eas recensabo, breviter uniuscujusque mentionem attingens. Totum verò opus continet octo libros, stratagematum nongentorum, initium ducens à Baccho.

σκηνὴ βαρβαρικὴν χησι-
σίων καὶ σοφιστικῶν τῶν ἑλ-
ληνῶν ἐκείνῃ ἢ ἄλλῃ πο-
δοσίᾳ, δὲ λυγρὰ στρατηγί-
μα. ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν τρα-
γυδῶν ἱκανῶς διδάσκειν ἢ
σκληρὰ ἔσσι τὰ δὲ τῶν ἱστο-
ρίᾳ ἔργα στρατηγίας ἔχον-
τα καὶ πολέμων, ἢ καὶ ἐ-
χθρῶν ³² ποιεῖ ἐλεξάνια,
καὶ δὴ τῶν μεμετήσμεθα,
σώτομεν τὴν ³³ παρ' ἐκά-

στὴν μνήμην πύκναι ³⁴ ἐστὶν ἢ ἡ πᾶσι συντάξις, βιβλία
ἐκ τῶν, στρατηγημάτων ἐναχυσίων, ἔχοντα τὴν ἀρχὴν
ἀπὸ τοῦ Διονύσου.

Τέλος τῶν Προοιμίων.

[CAP. I.]

BACCHUS.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Bacchus cū adversus
Indos expeditionem
faceret, ut eum civitates
reciperent, perspicuis ac

¹ Διονύσῳ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐ-
λαύνων, ἵνα δέχονται αἱ
πόλεις αὐτὸν, ² ὅπως μὲν
φανερῶς τὴν ³ στρατὸν ἐχ-
ῶντι.

³² Συνελεξάνια] Ita lego cum
Florent. pro συναλεξάνια.

³³ Παρ' ἐκείνῃ μνήμῃ π.] Cum
MSS. pro παρ' ἐκείνῃ.

³⁴ Ἐστὶν ἢ ἡ πᾶσι συντάξις βιβλία
ἐκ τῶν, στρατηγημάτων ἐναχυσίων]
Præter lacunam decem novendecim
& stratagematum quinque & viginti,
quæ est libro sexto, desiderantur
strategemata duo & quadraginta, ut
expleretur numerus Auctoris: sunt
enim in universum stratagemata
ἑκατακτῆν. Quia autem stratagemata
totus numerus libri sexti & septimi

abit nimirum à ceteris libris, iis deef-
se putem; in Indice tamen libri quin-
ti ab Auctore duo referuntur duces,
quorum stratagemata nec ibi notan-
tur, nec in ipso contextu extant.

Cap. I. 1 Διονύσῳ] Ita reposui
ubique cum MSS. Interprete, & Indi-
cibus, qui sunt ab ipso Auctore. Vul-
gata fere semper addita præpositione
ἐπὶ, ut hic, ἐπὶ Διονύσῳ.

2 Στρατὸν] Cantabr. στρατὸν,
neque hoc ransum loco, sed ubique
has voces confundit.

3 Ὅπως μὲν φανερῶς ἔσσι τὴν
ἀρχὴν

A 5

ὠπλίστην· ἰδῶσι δὲ λεπταῖς
 καὶ νεβρίσι· δόρατα δὲ κισ-
 σῶ πεπυκασμένῳ· ὁ θυρσὸς
 οἶχευ· αἰχμηδὸς· κυμβάλοις
 καὶ τυμπάνοις, οἷς ἐσήμεαινε
 ἀντὶ αἰλπιγγῶ, καὶ οἰ-
 νῶ τῶς πολέμους· αἰνῶν δὲ εἰς
 γνῦν δαβὰτ. Et hostes vino inebrians, ad saltatio-

manifestis armis exerci-
 tum non armavit: sed ve-
 stimentis exilibus, & pel-
 libus cervinis: hastas au-
 tem hedera cinxit, sum-
 mam cuspidem occupa-
 bat thyrsus. Cymbalis &
 tympanis, pro tuba fi-
 gnum dabant. Et hostes vino inebrians, ad saltatio-

ὠπλίστην· ἰδῶσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι.
 δόρατα δὲ κισσῶ πεπυκασμένῳ. ὁ θυρ-
 σῶ· ὄρχη· αἰχμηδὸς] Verbum δὲ cum
 MSS. suo loco reposui, atque sic in-
 terposui. Ante: ὁπλοῖς μὲν φανεροῖς
 πλὴν ὅραται· ἔχ· ὠπλίστην· ἰδῶσι δὲ λε-
 πταῖς καὶ νεβρίσι δόρατα κισσῶ πεπυκασ-
 μένῳ· ὁ θυρσὸς οἶχευ· αἰχμηδὸς· κυμβ.
 Defendum quoque est οἷς, quod se-
 quitur post τυμπάνοις, unde ortum
 videtur. Hinc autem Bacchæ quo-
 que thyrsis hedera cinctis, & occul-
 tato ferro discurrebant, unde Plu-
 tarchus Sympotiac. lib. 1. ὅτε γὰρ παρ'
 Εὐερεπίδῃ μνησθέντες ἀνοπλοῖ καὶ ἀσίδη-
 ροὺ τοῖς θυρσάχοις παύσασθαι τῶν ὀργισ-
 μένων τραυματίζουσι, ἔτι τῶν ἀλκι-
 νῶν φιλοσόφων καὶ τῶν σοφιστῶν, καὶ οἱ
 γὰρ τοῖς τῶν μὴ πεπυκασμένων ἀπὸ τοῦ
 σιν. quod Latine Macrobius lib. vii.
 Saturn. cap. 1. Sic autem vitium irre-
 titos, si hoc in convivio exegeris lo-
 quendi ordo, feriet philosophia non sen-
 tientes, ut Liber pater thyrsu ferit per
 obliquationem circumfusa hedera latente
 punctione. Hinc quoque nebridibus cin-
 cti, qui Bacchi Sacra obibant. Idem
 Plutarchus De Fluminibus, in Hebro:
 τῶν δὲ Διοιστύων τελευτῶντων, αὐτῶν Κι-
 σσῶν ἀνὰ δὲ δυνάμει· ἔχ· οἱ δὲ ἰσχυροὶ
 νεβρίδας ἀνὰ δὲ δυνάμει καὶ θυρσῶν κρα-
 τῶντες ἔμουν ἀδύσιν. Statius lib. ii.
 Thebaidos:
 Nebridæ & fragiles thyrsos portare puta-
 sti Imbellium ad sonitum. Ad quæ verba
 Laetantius: Nebridæ, peller damarum,
 quæ Græcæ νεβρίδας appellantur, ac per

hoc Bacchanum indumentum significat, o
 quibus sacrificiorum tempore nisi consue-
 verant, at Virgilius: Pellibus in morem
 cincti. De hastis vero fronde velatis
 Ovidius lib. ii. Metam.
 Ipse racemisiferi frontem circumdatus
 umbræ,
 Pampinæu agitant velatam frondibus
 hastam.
 De similibus consule Petr. Castella-
 num in Dionysiacis.
 4 Εὐερεπίδῃ λεπταῖς καὶ νεβρίσι δόρα-
 τα] Cod. πολέμοις. Locus hic non est
 sanus: ac ne integer quidem: sed
 voce aliqua, ut videtur, mutilus.
 Tu, dum certior emendatio ex me-
 lioribus libris expectatur, lege &
 distingue cum Interprete. Casaub.
 5 Καὶ οἷον τῶν πολέμων αἰνῶν] (U-
 terque Codex: καὶ οἷον τῶν πολέμων
 γένων, quod præfero lectioni vul-
 gatæ. Similis constructio apud Ste-
 phanum Byzant. in Fragm. voce Δω-
 ρος: τυμολόμοι καὶ πύργος. Nihil enim
 mutandum, quia sic quoque inve-
 nire est apud alios; immo & apud
 Latinos. Tacitus de Moribus Ger-
 man. cap. i. s. Mos est civilibus ultro
 ac virisim confectis principibus vel arma-
 torum vel frugum. Ad quem locum
 plura in utroque sermone suppeditat
 Vir CL. Joan. Fred. Gronovius.
 6 Εἰς ὄρχησιν ἱέρων] Interpres
 impulsit. legit ὄρχησιν. Casaub.
 Εἰς πέν] Cum MSS. & Interprete.
 Vulgata ἱέρων.

nem impulit. Et quaecumque alia sunt Orgia Bacchi, omnia fuerunt ipsius stratagemata, quibus Indos, aliamque terram in suam potestatem redegit.

2. Bacchus in India cum exercitus æstum æris tolerare non posset, occupavit Tricoryphum Indiae montem, sic appellatum à tribus cacuminibus, quorum unum vocatur Corasibis, alterum Condasce, tertio ipse no-

ὄρχησον ἔτρεπεν. καὶ ὅσα καὶ ἄλλα Βακχικὰ ὄργια παύει καὶ ἡ Διονύσεια στρατηγέματα, οἷς Ἰνδοὺς καὶ πῶς ἅλῳ Δ' οἷον ἰδωλῶσιν αὐτῶν.

Διόνυσος ἐν Ἰνδοῦ καὶ φραγῆς καὶ φρυγῶδες καὶ αἰετός, καπλάθει τὸ Τρικώρυφον ἔρ. καὶ ἰνδοῦ. ὁ τῶν καρυφῶν, ἡ μὲν πληθύνει Κορασισίη, ἡ καὶ Κοנדάσκη, πῶς καὶ τριπλῶν αὐτὸς ὁ καίλεσε Μηρόν.

7 Εὐδαλώματα] Florent. ἔχοντα. καὶ πῶς Cantabr. τρανοῖα.

8 Τὴν φραγῆν καὶ φρυγῶδες τὸ φρυγῶδες καὶ αἰετός] Imo pestilentiam, quæ per ejus exercitum grassabatur. vid. Diodorum Siculum. Mons τρικώρυφον quem ait, est quem Meron alii vocant: Nam quod Polyænus uni ex tribus ejus jugis nomen tribuit, id reliqui toti monti. Ad Geographos & scriptores rerum Indiae. Casaub.

9 Τῶν δὲ καρυφῶν ἡ μὲν καλὴ (ὕψος)] MSS. τῶν καρυφῶν καλὴ (ὕψος) δὲ ἡ μὲν.

10 Εὐδαλῶσι Μηρόν. τῶν δὲ αὐτῶν ἡρώδης ὑπομνήματα ἰνδοῦ, πύργου πολλὰ, καὶ οἷον δεκ.] An fontem, fetorem copia, fructuum ubertas, &c. sunt monumenta nativitatibus Bacchi? Optimus erit sensus, si legas & interpungas hoc modo: ἔχοντα Μηρόν, καὶ οἷον ἡρώδης ὑπομνήματα. οἷον τῶν πύργων πολλὰ, ἰδωλῶν, &c. Neque est quod turbet plurimum numero ὑπομνήματα. Loquuntur ita quandoque auctores. Justinus lib. xii. cap. 10. In monumenta rerum a se celebratum ait Barca candidit. Cum

autem μῆρος femur notet, & Bacchus dicatur natus ex femore Jovis, dicit Polyænus montem hunc Meron ab eo esse appellatum in nativitatibus memoriam. Curtius lib. viii. cap. 10. Sita est (Nysa) sub radicibus montis, quem Meron incolæ adpellant. inde Græci mentuendi traxerunt licentiam, Jovis semine Liberum patrem esse calatum. & mox, ut Polyænus, montem describit, his verbis: Multa hedera vitisque toto gignitur monte; multa perennes aqua manant. Temetum quoque variis salubrosque succi sunt, sua sponte fortisitorum seminem fruges hinc nutriende. Lævi baccarum & mulca in illu rupibus agrestis est sylva. Ad quem locum consulendus Freinsheimius. Strabo lib. xv. Καὶ μακρότερος ἢ λίγη (Διόνυσος) & paullo post: Ἐκ τῶν τοιούτων Νυσσῶν οἷον ἰδωλῶν ἐροσώματα, καὶ πῶς παρ' αὐτοῖς Νέσσων Διόνυσον πτόμα, καὶ ὅπως τὸ ὑπὲρ τῶν πῶλως Μηρόν, & quæ sequuntur. Oppianus lib. iv. Κνωγὰν. verba faciens de educatione Bacchi, inquit:

Σὺν

ρόν. ὃ ἢ αὐτὰ ἡμέρας ὑ-
 πμνήματα ἐνταῦθα, πη-
 γαὶ πολλαί, ἡδέαι, πυκναί,
 θῆραι πλείους, ὁπῶραι ἄ-
 φθοροι, χιόνες ἀναψύχου-
 σαι· ἐν τέττοις ἡ¹¹ στραπὶ
 διαίτη μὲν τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ
 βαρβάροις ἐξάφνης ἐπε-
 φαίνετο, καὶ ἀπὸ τῶν ὑψη-
 λῶν καὶ ὑπερδεξίων ἀκον-
 τίζοντες τὰς πολεμίας ῥα-
 δίας ἐπρέποντο.

Διόνυσος, Ἰνδὸς ἐλὼν,
 αὐτὰς τε Ἰνδὸς καὶ Ἀμαζό-
 νας ἄγων συμμαχικὰς¹² εἰς
 τὴν Βακτρῶν ἐπέβαλεν
¹³ ὁρίζει ἢ τὴν Βακτρῶν
¹⁴ ποταμὸς Σαράγγης· οἱ

men imposuit Merum. In
 eo loco monumenta sunt
 nativitatē ejus, multi sua-
 vissimi & crebri fontes, fe-
 rarum abundans copia,
 fructuum ubertas, nives
 frigidissimæ. In his diver-
 fans ac vitam agens exer-
 citus, Barbaros in planicie
 versantes repente adorie-
 batur, & à sublimibus ac
 præcipitibus locis tela ja-
 ciens, nullo negotio in fu-
 gam hostes vertebat.

3 Bacchus subactis In-
 dis, ipsos Indos & Ama-
 zones in agmine auxilii
 caussa ducens, impressio-
 nem in Bactriorum ter-
 ram fecit. Terminat au-

Βά-

Σω δ' ἂν ὁμοῦς ἀπὸ τοῦ καὶ Ἀντιόχου καὶ
 Ἀ' γανί.

Α' καὶ ἐκ ἐν Ἀ' ὁμοῦς· ἀταρτηροῖσι
 δόμοισιν,

Οὐρεὶ δ' ὅτι ποτε Μυρὸν ἐπικλήδην κα-
 λίσκοιτο.

Consule & Eustathium ad Dionysii
 Περιήγησιν in hæc verba:

Ἐστὶ δέ τις ὕψις ἐν Ἰνδῷ ποταμῷ ὅθεν Γάν-
 γην

Σῶρ· πικρὴς τε καὶ ἰσχυρὴ, ὅτι ποτε Βάκ-
 χος

Θυμώσιν ἐπάτην, ὅτ' ἐκλάσαντο μὲν
 ὁρμή

Ἀλκίων τοῦ ἐπὶ τοῖς ἀσπίδας, ὅς δ' ἐπὶ
 θύρῳ

Θύρῳ μακρῶς ἐπὶ τοῖς, καὶ εἰς σπέρμα
 δεκνύται δεσ.

11 Σοκράτης.] Cantabr. ἐραλίστα.

12 Εἰς τὴν Βακτρῶν ἐπέβαλεν.] Ita

restitui pro vulgato εἰς τὴν Βακτρῶν,
 cum MSS. & Interprete. sic infra
 lib. III. cap. 4. Φορμίων ἀποδὰς εἰς
 τὴν Χαλκιδίων. lib. IV. cap. 2. 8. Φίλιπ-
 πος δὲ τὴν Ἀ' μωσιάνων ἐπράττειτο. cap.
 3. 10. Ἀ' λείανδρος κατέστρεψε τὴν Ἰν-
 δῶν & alibi.

13 Ὅριζι ἢ τὴν Βακτρῶν ποτα-
 μὸς Σαράγγης.] Praefeto γραφῶν Codic-
 um Interpretis, Σαράγγην. Nam
 Sarangem nominat Arrianus inter eos
 fluvios qui in Indum ingrediuntur:
 & Herodotus ac Plinius gentem Sa-
 rangarum. Vocem verò Βακτρῶν ha-
 berem suspectam, nisi toties eam
 repeti viderem, sine ulla scripturæ
 varietate. Casaubonus.

14 Ποταμὸς Σαράγγης.] Ita repo-
 sui cum MSS. Interprete, & Casau-
 bono. Delent etiam MSS. articu-
 lum

tem Bactriam fluvius Saranges. Bactrii montes supra flumen positos occupabant, ut in Bacchum, flumen trajicientem, de super impetum facerent. At ille, positis ad fluvium castris, Amazonas & Baccha transire jussit, ut Bactrii contemptis mulieribus, à montibus descenderent. atque his trajicientibus illi descenderent, & appropinquantes flumini prohibere eas conabantur. Quibus pedem referentibus, Bactrii usque ad ripam persequerentur. Tum Bacchus eductis contra eos viris, impeditos flumine Bactrios occidit, & sine periculo trajecit.

βάκτροι ¹⁵ τὰ ὄρη κατέλαβον καὶ ὑπὲρ τὸ ποταμὸν. ὡς Διονύσιος Ἀλφειοῦ ἐκείνουθεν Περικλέους. ὁ δὲ στρατηγὸς αὐτῶν τὸν ποταμὸν, ¹⁶ τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὰς Βάκχας Ἀλφειοῦ ἐκείνουθεν, ἵνα οἱ Βάκτροι καταφρονησάτωις γυναικῶν κατέλθοιεν διὰ τῶν ἐρειῶν. αἱ μὲν δὲ ¹⁷ διέβαινον, οἱ δὲ κατέβαινον, καὶ τὸ ῥόματι ἐπικαίοντες ἀνακρίναντο αὐτὰς ἐπειρώοντες. αἱ δὲ ἀνελώρουσι Περικλέους. Βάκτροι μέχρι τῆς ἐκείνουθεν τῆς Διόνυσου μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐκβοήσας, πεπιδνημένους τὸ ῥόματι ¹⁸ τὰς Βακτρίους κτείναντες, διέβη τὸν ποταμὸν ἀκινδύνως.

¹ Παν.

lum sequentem ei, quem tamen retinui, quia Autor sic solet

¹⁵ Τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὰς Βάκχας.] Ante hæc verba deesse aliquid & per se cuius attendenti manifestum est: & arguit versio Interpretis, qui ita legisse videtur, τὰ ὄρη κατέλαβον καὶ ὑπὲρ τὸ ποταμὸν ἵνα τὸ Διονύσιος Ἀλφειοῦ ἐκείνουθεν Περικλέους αὐτῶν ἐκείνουθεν, ὁ δὲ στρατηγὸς αὐτῶν τὸν ποταμὸν αὐτῶν ἐκείνουθεν τὰς Ἀμαζόνας. Καταβόησι.

¹⁶ Τὰ ὄρη κατέλαβον καὶ ὑπὲρ τὸν ποταμὸν. ὡς Διονύσιος Ἀλφειοῦ ἐκείνουθεν Περικλέους. ὁ δὲ στρατηγὸς αὐτῶν τὸν ποταμὸν αὐτῶν ἐκείνουθεν τὰς Ἀμαζόνας. Καταβόησι.

τὸν ποταμὸν τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὰς Βάκχας Ἀλφειοῦ ἐκείνουθεν.] Media inter prius ποταμὸν & τὰς Ἀμαζ. in Vulgata desiderabantur: nos supplevimus ex MSS. quibuscum etiam consentit Interpretes. Et sicuti hic vox repetita causam dedit lacunæ, ita etiam alibi per eandem intermedia sipe fuere omissa.

¹⁷ Διόνυσος.] Cod. διόνυσος. Καταβόησι.

¹⁸ Τὰς Βακτρίους κτείναντες, διέβη.] Cum Florent & Interprete. Vulgata: ἀκινδύνως.

¹ Παν.

ἢ Πᾶν.

Pan.

¶ Διονύσῃ στρατηγὸς ὡς
ὁ Πᾶν· ἔτ' πρῶτ' τὰ-
ξιν ὄρεν, ὠνέμασι φά-
λαγγα, κέρασ' ἐπαξε δεξιὸν
ἢ λαίον· ταύτῃ τοι ἄρα κε-
ρασφόρον τ' Πᾶνα δημιερ-
γῶσιν· ἀλλὰ δὴ ἢ πρῶτ' ἔτ'
πλεμίοις φόβον
ἐνέβαλε σοφία καὶ τέχνη.
ἢ ὡς γὰρ Διονύσῳ ἐν κοίλῃ
νάτῳ, ἤγγειλαν οἱ σκοπεῖ
μυρία χεῖρα πλεμίων
ἐπέκεινα στρατοπεδῶειν. ἔ-
δειξεν ὁ Διονύσῳ· ἔμειν
ὅ γ' Πᾶν· ἢ ἀλλὰ ἐσήμεινε
νύκτωρ Διονυσιακῇ· ἢ στρα-
πᾶ ἀλαλάξαι μέγιστον.
οἱ μὲν ἠλάλαξαν· ἀντή-

¶ Bacchi dux fuit Pan-
Is primū invenit aciem,
phalangem nominavit,
cornu instituit dextrum
& sinistrum. Hac de caus-
sa ferentem cornua, Pana
singunt. Sed primus etiam
hic cædem hostibus per
solertiam & artem immi-
sit. Cū Baccho in con-
cavo saltu nunciassent
speculatores, infinitas ho-
stium copias in ulteriori
parte castra metari, metus
Bacchum incessit, non
item verò Pana: sed no-
ctu Bacchico exercitui si-
gnum dedit, ut maximum
& inconditum clamorem
tolleret. His verò claman-

χησιον

1 Πᾶν] Hoc Panis strategema
in Cantabr. tamquam Bacchi strate-
gema quartum refertur, addita hac
epigraphē: ἢ τὴ κερασφόρῳ ὁ Πᾶν.
Διονύσῳ δ.

2 ἢ γὰρ Διονύσῳ] Duorum al-
terum: vel τὸ ὡς mutandum in ἰππῶι,
vel si id retineas, ita legendum: ὡς
γὰρ Διονύσῳ· ἐν κοίλῃ τᾷ πρῶτῳ, ἤγγειλαν
οἱ σκ. qui est familiaris in primis Po-
lyacho stylus. Casaubonus.

ἢ γὰρ Διονύσῳ &c.] Codices
ὡς Διονύσῳ, omisso γὰρ. & Florent.
Διονύσῳ, ut & alibi. Hoc si sequa-
mur, abjiciendum quoque erit ὡς,
quod potest videri ortum ex præce-
dente τῇ γῆ. Verum si quid mutan-

dum, malim pro ἢ rescribere ἢ. Sed
vulgata retineri potest, si ὡς γὰρ Διο-
νύσῳ capiatur pro ὡς γὰρ σὺν Διονύσῳ,
scilicet Πᾶν, per ellipsin præpositio-
nis σὺν, quæ sæpe apud Nostrum oc-
currit. lib. IV. cap. 7. 4. Τὸν μὲν κέ-
λευτα κατέδυσεν αὐτοῖς ἀνδράσι lib. VI.
cap. 18. 2. Οἱ ἰπποῖς αὐτοῖς ἵπποις
διεσθάρησαν. lib. VII. cap. 15. 3. Τοῖς
μὲν ἰδοῦσι καταδύσαι τὰς ὀλέθρας αὐ-
τῶν ἀνδράσι. lib. VIII. cap. 22. 5.
Βριττανεῖσι μὲν δὲ αὐτοῖς ἵπποις ἢ ἄρμα-
σιν ἐσθάρη.

3 Ἀλλὰ ἐσήμεινε] Cantabr. ἀλλὰ
ἐσήμει. Sed Interpres, & Anonymus
De Incredib. cap. XI. ut Vulgata.

4 Στραπᾶ.] Cantabr. στρατοῖς.

5 καὶ

tibus, petrae sonum exceptum referebant, & cavitates saltus longè majorum copiarum fremitum hostibus reddebat. Quare metu perterriti, se in fugam conjecerunt. Cum igitur Pan hoc stratagemata usurparit, Echo Pani gratam & amicam esse fingimus: atque vanos nocturnosque terrores exercituum panicos appellamus.

χρησας ἡ αἰ πέρταται, καὶ τὸ πῶ-
λον τὸ ἰάτης ἡχον πολλῶ
μείζονα δυνάμειος πῆς
παλεμίοις ἐρεπίησεν. οἱ μὲν
δὴ φόβῳ πληθύνοντες ἐφά-
νον· ὃ δὲ Πανὸς τὸ στρατή-
ημα πμῶντες, τὴν Ἡχὴν
τῷ Πανὶ φίλῳ ἄδομεν,
καὶ τὰς κενὰς καὶ νυχπερινὰς
τῶν στρατωμάτων φόβους
Πανὶ κληίζομεν.

Ἡρα-

5 καὶ τὰς κενὰς, καὶ νυχπερινὰς] Uter-
que Codex: καὶ τὰς κενὰς. Sed Vul-
gata recte: p. tunc enim locum
obtinet. Diodorus lib. xx. αἱ μὲν δὲ
δυνάμεις ἀμείνους τὸν εἰρημὸν τῆς
πολεμίας, ἡ ἀπαλῆς, καὶ τὴν
παρῆμειαν, τοῖς κενὰς τῶν πολέμων. Ci-
cero ad Atticum lib. v. Epist. 20.
sic enim dicit quodam panico. dicit enim
τὴν κενὰ τῶν πολέμων. Curtius lib. vii.
xi. Ea res, sicut plerumque belli vana et
inania, barbarus ad deductionem traxit.
Cantabrigiensis ultimae quoque vocis
addit articulum: τὰς νυχπερινὰς, quas
in re saepe variatum in hoc Codice.

6 Πανὶ κληίζομεν] Lege πανιζόμεν.
De Panieis autem variis varia: sed quae
Polyznus ait confirmantur Theonis
auctoritate in Aratum. Casaubonus.

Πανὶ κληίζομεν] Legit Casaubo-
nus: πανιζόμεν. Abolitur vi-
deri possent duae postremae litterae
& a ob similitudinem duarum se-
quentium α λ. Alii: πανικὰ κληίζομεν.
Alii: πανικὰς. Sed eodem modo,
ut Vulgata, habent MSS. & ita
etiam legitur apud Anonymum De
Incredib. cap. xi. Πανὶ κληίζομεν.
Quare ut servetur constans rot Co-
dicum scriptura, nihil mutandum

censo, sed ventendum, non Panie-
is appellamus, sed, Panem indicamus,
vel nuncupamus, ut vertit Samuel
Bochartus in Hierozoico P. II. lib.
vi. cap. 6. eodem scilicet modo,
quo paullo ante dixit: Τὸ δὲ Πανὸς
τὸ στρατήημα πμῶντες, τὴν Ἡχὴν τῷ
Πανὶ φίλῳ ἄδομεν, eodem quoque
subjungit: καὶ νυχπερινὰς φόβους Πανὶ
κληίζομεν. ita ut indicet Polyznus
Panem esse auctorem illorum,
quemadmodum Dionysius Halicar-
nassensis lib. v. inquit: Περὶ τῶν
σπῶντων οὐ μάλιστα φυλακῆς ἐκ τῶ
δρυμὸς, οὐκ ἐν ἐστρατοπεδίοισιν, οὐ-
κὲν τὰς περὶ τὰς δυνάμεις ἀμφοτέρ-
ας γερνῶν, ὥς δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰ-
κῆς, εἴτε τὸ κατὰ τὴν τὴν τῆς
ἡρῆς, εἴτε τὸ κατὰ τὴν τῆς τῆς
τῆς γὰρ ἀνατρεῖται τὸ δαίμων. Πᾶ-
σι τοῖς τῶν πανικῶν, καὶ οὐκ ἀσφαλείας, ἀ-
λλὰ ἀνολίας ἰσχυρὰ μερῶν εἰς τὴν ἀν-
δραπῶν ἰσχυρὰ, δαίμονες φέρωνται, ἃ
κατὰ δαίμονας τῶν τῶν τῶν τῶν
καὶ, εἴτε τὸ φασὶν εἶναι τὸ δὲ τὸ ἡρῆν,
καὶ Pausanias in Phocicis: Εἰ δὲ τῆ
κατὰ φόβους εἰσὶν ἐμπροσθὶν πανικῶν.
Τὸ γὰρ κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
Hymno in Panem de eo scribit: Φα-
νός

Ἡρακλῆς.

Hercules.

¶ Ἡρακλῆς ἐξελεῖν βε-
λόμην ④ ⑤ Πηλὶς τὸ Κεν-
ταύρων γῆν ⑥, ἔμειν αὐ-
τὸς ἄρξαι μάχης, ἀλλ'
² ἐκείνης ἐγκαλέσασθαι,
³ κατήγατο ⑦ ⑧ φέλα· οἶνος
δὲ αὐτοσμίχῃ πῆγον ἀνοίξας,
αὐτὸς τε καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐ-
τὸν ἤρυσαν ⑨ ἡδονῇ οἱ γεί-
τονες Κένταυροι. καὶ σπυδρα-
μὸν περὶ τὸ ἀντρον ⑩ φέ-
λα τὸ οἶνον ἤρπαζον. ⁴ Ἡρα-
κλῆς δ' ὡς ἀδίκῃ δρῶν-
τας ἀμυνόμεν ⑪, τὰς ἐπ-

¶ Hercules cūm ἐ Pe-
lio Centaurorum gentem
exscindere statuisset, sic
ut tamen ipse non prior
inciperet pugnam, sed il-
los provocaret, diversatus
est apud Pholum : aper-
τόque cado vini odorati,
eum ipse cum suis custo-
divit. Id sentientes Cen-
tauri, concursum ad Pho-
li antrum fecerunt, vi-
numque rapuerunt. Ibi
tum Hercules, quasi inju-
riam inferentibus, qui ac-
currerant, impetum in

ἐλ-

ταύων ἰσχυρῶς, φέλον ἱεπαγλιβε-
ταίων. & in fine:

Πανικὸν ἐκπύμπων οἷσιν ὅτι τέρ-
ματα γαίης.

Ovidius lib. 11. Fastor.

*Ipse Deus velox discitote gaudet in
altu (fugas.*

Montibus ; & subitas concitat ille
uti legit illum locum Vir CL. J.
Fred. Gronovius. Eum videl. lib. 1 v.
Observat. cap. 14. Non autem dif-
sentit à Polyæno Dionysius cum in-
quit terrores illos à Romanis tribui
Fauno : Pan enim & *Faunus* unus est
Deus. Vide eundem Bochartum in
Geographia sacra. Panicorum quz-
dam exempla vide apud Angelum
Politianum Miscellaneor. Syllo-
ge 21.

1 Οὐ μὲν αὐτὸς ἄρξαι μάχης] Le-
γε, ἄρξας. ut mox ἐγκαλέσασθαι. nisi
ἄρξαι & ἐγκαλέσασθαι, quod in veteri
codice erat annotatum. Sententia

erit hæc : Herculem ἄρξαι quidem
& pugnz initium facere noluisse: sed
operam dedisse ut à Centauris pro-
vocaretur. *Casaubonus.*

2 Ἐγκαλέσασθαι] Ita lego cum
MSS. & sic quoque reperit in ve-
teri codice Casaubonus. Vulgata :
ἐγκαλέσασθαι.

3 Κατήγατο ⑦ ⑧ φέλα] Constan-
ter meus Codex habuit λόφον hic, &
mox λόφον, malè tamen utrumque,
ac legendum φέλα & φέλα : quod ex
historia liquet quæ est apud Diodo-
rum, Apollodorum, alios. *Casau-
bonus.*

Κατήγατο ⑦ ⑧ φέλα] Ita legendum
cum MSS. & Casaubono, pro Vul-
gato λόφον, uti & mox pro λόφον, φέλα.

4 Ἡρακλῆς δ' ὡς ἀδίκῃ δρῶν-
τας] Cum MSS. pro αὐτὸς ἱεπαγ-
λιβε.

5 Τὸς ἱεπαγλίβας ἀπὸ τῆς ἱεπαγ-
λιβας] Cum MSS. pro αὐτὸς ἱεπαγ-
λιβε. Florent. ἕλιν.

Ἡρα-

eos faciens, morte Centauros affecit. *πομπή πομπή*

2 Hercules robur ac vires Erymanthii suis metuens, dolo belluam cepit. Cum enim hic in valle somnum caperet (erat autem vallis plena nivium), ille multos lapides desuper injiciebat. itaque fus excitatus exiliit, & furore atque indignatione præceps actus, in nivem incidit, ac submersus, impingensque capiebatur.

3 Hercules navi vectus ad Trojam, ipse quidem excessit, ut in terra pugnam faceret: gubernatoribus vero mandavit, ut naves in fluctus retraherent. Peditibus igitur Trojanis victoriam amittentibus, equites ad

ελθόντας ἀπέκτεινε Κενταύρους.

Ἡρακλῆς πῶ ἀλκίω ἔρρυμανθίῳ σὺς φοβηθεὶς δόλω τ' ἦρα ἔλεν. ὁ μὲν ὑπὸ τῇ φάραγγι δυνάζετο, μεσὴ δὲ χίονι πολλὰς λίθους ἀνωθεν ἐπέβαλεν. ὥς περ ἀγροαυθεὶς ὁ σὺς, ἐξάλλετο· καὶ θυμῷ φερόμενος τῇ χίονι ἐμπιστῶν, καταδυσόμενος τε καὶ φερίπαιων ἀλίσκεται.

Ἡρακλῆς πλάσας ἐπὶ Τροίαν. αὐτὸς μὲν ἀπὸ βῆ πεζομαχήσων, πῶς δὲ κυβερνήταις προστάξε τὰς ναῦς ἀνακωχέειν. οἱ μὲν ἔν περὶ Τρώες ἠτήωντο. οἱ δὲ ἰππεὺς ὅτι πῶς ναῦς ἔδραμον. ¹⁰ καὶ μὲν αἰρήσονται

6 Ἡρακλῆς] Huic narrationi ejusmodi præfigitur titulus in Cantabre. Περὶ τ' Ἐρυμανθίῳ σὺς, πῶς ἀπὸ φάρυγγος ὑπὸ τῇ φάραγγι.

7 Δόλω τ' ἦρα ἔλεν] Lege τ' ἦρα ἔλεν. Legetem τ' ἦρα ἀνέλεν. sed cepit Hercules aprum Erymanthium, non sustulit. paragoge τ' , familiaris est recentioribus Græcis, qui dum veteres auctores transcribunt, passim sui idiomatis vestigia nobis relinquunt. Casaub.

Τοι δὲ ἦρα ἔλεν] Ita legendam cum

MSS. Interprete, & Casaubono, pro τ' δὲ ἦρα ἔλεν, ut Vulgata, vel δὲ ἀνέλεν, ut notatum in ejusdem marginē.

8 Τ' πὸ τῇ φάραγγι] Cantabre. ὑπὸ τ' φάραγγος.

9 Καταδυσόμενος τε καὶ φερίπαιων ἔλεν.] Ita restitimus cum MSS. pro vulgato, φερίπαιων. Minus recte idem Codices utramque copulam desunt.

10 Οὐ μὲν αἰρήσονται πῶς ἀπὸ θαλάσσης] Cum MSS, B & Iher

ἔρῃσι πὶ σπάφῃ σαλεύοντα
 ἄνω θαλάσσης· Ἡρακλῆς
 δὲ διώξας ἔκτεινε πάντας
 τοὺς πλὴν ἡΐονα, φάγειν
 οὐκ ἔχοντας Διὶ θαλάτ-
 τῃς.

Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδῇ θυ-
 γατῆρα ἐποίησεν, ¹¹ ᾧ
 ἐκάλεσε Πανδαίην. ταύτῃ
 νείμας μοῖραν δὲ Ἰνδικῆς
 πρὸς Μεγαμέλειαν καθήκ-
 ου εἰς θάλασσαν, δίνει-
 με τὰς δόχους αἰς κώ-
 μας τ' ἔξ, προστάξας καὶ
 ἐκάστῃ ἡμέρᾳ μοῖαν κώ-
 μῳ ἀναφέρειν· βασι-
 λειον φόρον, ¹² ἵνα τὰς ἐν
 διδόντας ἔχοι συμμαχίας

naves cursum incitarunt,
 non tamen capere navi-
 gia supra mare fluctuan-
 tia potuerunt. Eos Her-
 cules infecutus ad unum
 omnes trucidavit in lito-
 re, cum fugiendi per ma-
 re non esset potestas.

4 Hercules in India fili-
 am adoptavit, cui nomen
 indidit *Pandamen*. Eam
 honoris causa donavit ea
 parte Indiæ, quæ ad me-
 ridiem vergit in mare,
 subditosque distribuit in
 trecentos sexaginta quin-
 que pagos, quotidie u-
 ni duntaxat pago regium
 tributum ferre imperans:
 ut, qui tum non pende-

ἡ βα-

& Interprete, pro ἰσχυροῦς ὃς ἄνω
 θαλ.

11 Ἡ ἐκάλεσε Πανδαίην] Ita le-
 gendum, non Πανδαίην, ut Vulga-
 ta, nec non MSS. Πανδαίην enim
 Herculis filiam ex Megasthene vocat
 Arrianus in Indicis, & regionem
 ex ejus nomine Πανδαίην quoque
 dictam idem auctor est, hisce verbis:
 Τὴν ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆος ὁ Ἡρακλῆς ἡ
 Ἰνδία, Μεγαμένης ἀπὸ τοῦ οὐμίνου τοῦ
 Θεῶν Ἡρακλῆος, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀ-
 παύονται. καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ οὐμίνου
 πολλὰς κῆρας ἡμετέρας ἐν τῇ Ἰνδῇ γῇ
 (πολλὰς δὲ δὲ χωματῶν ἐς τοὺς ἰν-
 δοὺς καὶ αὐτὴν τὴν Ἡρακλῆα) θυγατέρα
 ἢ μετονομασμένην. ἔνθα δὲ τῇ παιδί
 Πανδαίην. καὶ ἡ χωματῶν ἵνα τὴν Ἰνδῇ, καὶ
 ὅς τις ἐπὶ τῇ φανερῇ τῇ ἀρχῇ Ἡρα-
 κλῆος, Πανδαίην, ἢ παιδὸς ἰσχυροῦς,

& quæ sequuntur. Solinus capite
 LXX. *Pandæ genis a feminis regitur, cui
 reginam primam assignant Herculis fi-
 liam.* ad quem locum videndus Sal-
 mæsius.

12 ἵνα τοῖς μὴ δόντας ἔχοι συμ.]
 Ita legit etiam Interpres in suis li-
 bris: quæ si est vera lectio, δόντας
 posuit pro δόντας ἐρείλοντας. Non putō.
 malim ita legere, ἵνα τοῖς ἔδωκε δόντας
 ἔχοι συμμαχίας ἢ βασιλεύουσα, κατε-
 ναγκάζουσα τοῖς δόντας ἐρείλοντας, hoc
 est, ut regina possit eorum qui jam de-
 dissent auxilio uti adversus eos qui dare
 debuerant: si quis videlicet moras ne-
 scire, aut tergiversari vellet. *Casau-*
bonus.

Τὸς μὴ δόντας] Ita rescriptum cum
 Florent. & Interprete pro μὴ δόντας,
 quod erat in Vulgata.

Κατα-

rent, coram auxilium ad
reliquos cogendos regina
paratum haberet.

5 Hercules bellum
adversus Minyas gerens
(erant autem Minyæ ad
equeſtres pugnas in pla-
nicie obcundas exerci-
tatiffimi :) conferre ma-
nus non audens ; fluvium
immisit. is fluvius erat
Cephiſſus, qui duos mon-
tes Parnallum & Hedy-
lium terminat : Bœotiam

ἡ βασιλεύουσα, ἡ κατὰ τοῦ
 σα αἰὲ τὰς δόξας ὀφείλου-
 τας.

Ἡρακλῆς Μιγύαις πο-
 λεμῶν ἦσαν ἣ ἱππομα-
 χῶν ἐν τῷ πεδίῳ οἱ Μιγύαι
 δεινοί· μάχῃ σπασάσαι
 μὴ θάρρων, ποταμὸν ἐπαφ-
 ῆκεν. ¹⁴ ὡς ἣ ὁ ποταμὸς
 Κηφισὸς ὀρίζων ὄρη δύο,
 Παρνασσὸν, καὶ Ἡδύλιον.
¹⁵ τίμων ἣ μέσῃ τιῷ
 βοιωτίᾳ ¹⁶ πρὸν ἐκβαλ-
 λειν

13 Κατανοῦσιν αὐτὴν ὅτι δὲν ἐστὶν ὁρεῖον.]
A¹ ex Florent. supplevimus; ve-
rum quid fiet de κατανοῦσιν; quod ad
sensum recte quidem legit κατανο-
εῖς Casaubonus; sed longum
nimis abit a Vulgata. Lege cum Vi-
ro Cl. Jacobo Gronovio: κατανο-
εῖσιν.

14. Η' Ἰ ἐν ποταμῷ Κηφισῷ ἐβλῆτο
 ὅτε δύο, Παρνασσὸν καὶ Ἡδύλιον.] Ait
 Cephissium medium fluere inter duos
 montes, Parnassum & Hedylium.
 Qui potest verò? Parnassus Phocidis
 est mons, Aedylus Boeotiz. Quo-
 modo ergo duos istos montes Ce-
 phissus interfuit? Porro Hedylii
 montis meminit & Plinius. Hic e-
 nim est quem ille Hadylisium vocat
 libro iv. capite 7. vitio, ut opinor,
 scribarum, quum sit legendum, *Ha-
 dylis*, vel *Hadylis*. Suidas: Η' Ἰ
 ἐν ποταμῷ, ὅτε δύο ὄρη ἐν Βοιωτίᾳ. Προ-
 τέρηται Cod. μζζα. *Cephissus*.

15 Τιμων 3 μιστω] Florent. π.
μωτ 3 μωτ.

16 Πρὶν ἐμβαλεῖν] Retinenda
hæc lectio, neque opus ut mutetur
in ἐμβαλεῖν ut in codicibus invenit.

de in margine Vulgatæ notavit Casaubonus: ἐκβάλλειν enim dicitur de fluviis, cum in mare erumpunt, & ἐκβολαὶ de fluvionum ostiis. Eustathius ad Odyss. A. ἐκβάλλει ὃ ποταμὸς εἰς θάλασσαν, ὅτεν ἐξέρχεται διὰ διπλοῦντος τοῦ ὕδατος οὐραίου. Et ad Iliad. P. Τὸ δ' αὖ περὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς ὑψιπέρας ἱνοίας ἢ καὶ ἐκβολαίς λίγαν ποταμῶν καὶ οὐσίονας σύμματα τὸ δ' αὖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐκβολαίων βαλάντιον. & alio loco ad eundem librum: Αἰρήνται ὃ καὶ ἐκβολαὶ ποταμῶν καὶ ποταμῶνα σύμματα λήξαι ἢ ῥηθεῖσαν ἱερυλίω. ἀλλοι καὶ ἐκ ἐκβολαίς ἐστὶ λήξαντες λήξαι ποταμῶν εἰς θάλασσαν. & ad Iliad. A. Ως δ' ἔπειθ' ἵδμεν λίγαν ἐκβολαίων ποταμῶν, καὶ ἐκβολῶν ποταμῶν, εἰ καὶ οἱ μὲν Ὅμηρον ἐκβολαίς τι λίγων ποταμῶν, καὶ ἐκβάλλειν ποταμῶν εἰς θάλασσαν, ὁ ταύτης ὅσα καὶ ἀπὸ τοῦ γένους. Vide præterea loca, quæ citat Budæus. ἐκβάλλειν dicitur respectu fluvii: ἐκβάλλειν respectu maris. Similiter Tacitus lib. II. Histor. cap. 6. Ad Gallicam ripam latius & placidius adfluent: (Rhenus scilicet) verso cognomento, Vahalem accolæ dicunt: maxime quoque vocabulum mutat Mosâ fluminem, &

λαὶν εἰς θάλασσαν ¹⁷ ἐμ-
πίπτων μεγάλην χάσμαν,
ἀφανὴς γίνεται. ¹⁸ τὸτο ᾧ
τὸ χάσμα ὁ Ἡρακλῆς πύ-
ργοις μεγάλοις περικεχίσας
δοσρέφει τὸ πτόμα ἐν εἰς τὸ
πέδιον, ἔνθα Μινύαι κα-
θιπάζοντο. καὶ δὴ τὸ πέδιον
λιμνάσας [Θ] πῆς Μινύαις
ὡς ἀχρεῖον τὸ ἱππικόν. Ἡ-
ρακλῆς κρατήσας δόποτε-
χίζει τὸ χάσμα, καὶ ὁ Κηφισ-
σὸς ὑπὲρ τὴν δὲ χαίαν ὁδὸν
ἐπανέρχεται.

vero mediam discludens,
antequam se in mare ex-
oneret, in vastum hiatum
excurrens evanescit.
Eum hiatum Hercules
magnis lapidibus ob-
struens, flumen in cam-
pum avertit, ubi Minyæ
equitabant. Verum sta-
gnante campo, Minyis
inutilis erat equitatus.
Hercules parta victoria
rursus aperit hiatum, &
Cephissus ad pristinam
viam revertitur.

[CAP. IV.]

jusque immensa ore eundem in Oceanum
effunditur. & lib. v. Histor. cap. 23.
Spatium velut aquorū electum, quo Mo-
sæ fluminis os antem Rhenum Oceanum ad-
fundit. uti corrigit hunc locum Vir
CL. Theodorus Ryckius.

17 Εἰς μίπτων μεγάλην χάσμαν ἀ-
φανὴς γίνεται] Cephissus postquam ἐ
Copaide lacu est egressus prope ipsas
Copas terram subit, & subterraneo
meatu triginta stadia emensus, e-
mergit rursus ad Larymnā Locridis
oppidum, eo loco qui appellatur
Anchoë: inde ad mare vicinum pro-
perat. Fuit verò & aliud χάσμα pro-
pe Orchomenum, quæ erat Minya-
rum sedes, quo hauriebatur fluvius
Melas, quem hiatum nescio an cre-
dendus sit Hercules obturasse, ut
Minyas perderet: potius quàm il-
lum priorem, qui infra Copaidem
lacum fuit, paullo remotior ab Or-
chomeno. Diodorus Siculus id non
obscure suadet, dum rem narrat,
his verbis, ἐν τῇ βοιωτίᾳ (loquitur

de Hercule) πύκατον, ἰμερέας τὸ
πῆς ἁ Μινύων Ὀρχομενὸν ῥέοντων, ἰ-
πῆσι λιμνάζειν τὸ χάσμα καὶ φθαρῆναι
τὰ κατ' αὐτὴν ἀπαντα. Nam ῥέοντων
illud, sive meatus quem esse ait πῆς
ἁ Μινύων Ὀρχομενὸν, non alius esse
videtur quàm is quem Melas ingre-
ditur. Sanè si eum hiatum, qui Ce-
phissium absorbet, obstruxit Hercu-
les, non Orchomenus tantum, sed
totus ille Boeotiz tractus Copaidi la-
cui vicinus inundari & diluvio perdi
potuit. Porro ex Diodori verbis,
quæ modo retulimus, gravia men-
da, quæ in editis codicibus reperiun-
tur, sustulimus. Ita enim vulgo le-
gitur, ἰμερέας τὸ πῆς ἁ Μινύων
ῥέοντων. itemque sic ἰμερ. τὸ πῆς ἁ Μι-
νύων Ὀρχομενὸν ῥέοντων. Nos ex duabus
corruptissimis lectionibus veram nul-
lo negotio divinavimus, addicenti-
bus omnibus Geographis. Casaubo-
nus.

18 Τὸτο ᾧ τὸ χάσμα] Addita par-
ticula cum MSS.

The Jews.

¶ Theseus in pugnis anteriores capitis crines abradere solebat, præparans se, ne quis eum apprehendere ac tenere posset. Post Theseum ab omnibus Græcis ea radendi consuetudo servata est, quam rasuram Theseidem appellabant. Imitantur hanc rasuram præ cæteris Græcis A-

Θησδύς.

¶ ¹ Ἡσθὺς ἐν ταῖς
μάχαις ² τὰ παροῦθεν τ' κε-
φαλῆς ἀπεκείρατο, τ' τρι-
χῶν πλὴν ἀντίληψιν ἀφαι-
ρέσμευ. ³ καὶ Ἡσθεῖα, ὅ-
σοι Ἕλληνες ἔτι οὖν ἐκείρον-
το. ἡ κεφαλὴ, Ἡσθεῖς ἐκλήϊ-
ζετο. ζήλῳσι πλὴν κεφαὶν
⁴ μάλιτα τὸ Ἕλλένων Ἀ-
βαντες. ⁵ μαρτυρεῖ ἄδων
ὁ μὲν,

- A'Gau -

ἢ Θουρίδ' ἐν ταῖς μέγαις] Imo
Delphis. Adi Plutarchum in Theseo.
Cassanbonus.

[illegible]

Ἀπόλλωνι. εἰ δὲ πῦρ τῶν Ἑλλήνων ἐκ
 ἦσαν κερρακομῶντες, παρσημεῖα σὰν
 αὐτῆς ἢ ἰσορῆα, καὶ ἐκ τῆς ὀχρησίμῃ
 τοῦ ἀνθρώπου ὠνόμαστο, κερῖτας αὐτῆς ὀ-
 νομαζέσθαι λίγισσε. τοῦ δ' ἀντιθέτου.
 Denique Strabo, postquam multa de
 etymologia *Cycetum* retulit, sic ait
 lib. x. Ἀρχέμαχος δ' ὁ Ἐνδοδὲς φησὶ
 τοῦ Κερῖτας ἐκ Χαλκίδι συνοικηται-
 σσιν ὡς δ' αὖτε τῆ Ἀλατῆν παρ' αὐτοὺς πο-
 λειμήντας, ἰστέον δὲ τὸ πόλιμος τὸ κόμος
 ἰσράζοντο τ' ἱμωσθῶνι, καὶ αὐτῆς κα-
 τίσσω, ὅτι αὐτὴν κομῶντας ῥηθῆναι, καὶ
 τὴν ἱμωσθῶνιν κερῖναι. διὸ καὶ Κερῖτας
 ὄνομα τ' κυρὰς κληθῆναι. Vide præterea
 Casaubonum ad Athenæum lib. xi.
 cap. 13.

3 Μιστὰ δ' ὅσοις, ἔπει Εὐκλείδης]
Imo ante Theſeum. Plutarchus, οἱ
δ' Ἀκρεῖς ἐκείνους φεῶσι δ' ἔρπον
των. Et Curetas inde eos fuiffe ap-
pellatos quorundam veterum opinio
fuit, ut refert Geographus In decimo.
Notum est Homeri carmen in
Bæotia, Τῶ δ' ἄμ' Ἀκρεῖς ἦγοντο
δοοὶ ὅππῃν κομίζωνται. Cafaubonus.

4 Μάλιστα ὁ Ἑλλάνων] Pro ὁ
Cantabr. δὴ.

5 Μαρτυρεῖ ἁδὼν Ὁ μὴρ] Flo-
B 3 rens.

λαὶν εἰς θάλασσαν ¹⁷ ἐμ-
 πίπτων μεγάλῳ χάσματι,
 ἀφανὲς γίνεται. ¹⁸ τὸτο ᾧ
 τὸ χάσμα ὁ Ἡρακλῆς πέ-
 τροις μεγάλοις πετεινίσσας
 ἀποστέφει τὸ πτόμα ἐν εἰς τὸ
 πτόδιον, εἶτα Μινύαι κα-
 θιπάζοντο. καὶ δὴ τὸ πτόδιον
 λιμνάζουσι πῶς Μινύαις
 ὡς ἀχρεῖον τὸ ἰπτικόν. Ἡ-
 ρακλῆς κρατήσας ἀποτει-
 χίζει τὸ χάσμα, καὶ ὁ Κηφισ-
 σὸς ὅτι τὸ δὲ χαλῖον ἰδὼν
 ἐπανέρχεται.

vero mediam discludens,
 antequam se in mare ex-
 oneret, in vastum hiatus
 excurrens evanescit.
 Eum hiatus Hercules
 magnis lapidibus ob-
 struens, flumen in cam-
 pum avertit, ubi Minyæ
 equitabant. Verum sta-
 gnante campo, Minyis
 inutilis erat equitatus.
 Hercules parta victoriâ
 rursus aperit hiatus, &
 Cephissus ad pristinam
 viam revertitur.

[CAP. IV.]

jusque immenso ore eundem in Oceanum
 effunditur. & lib. v. Histor. cap. 23.
 Spatium velut aquorū electum, quo Mo-
 ses fluminis os apertum Rhenum Oceano ad-
 fundit. uti corrigit hunc locum Vir
 CL. Theodorus Ryckius.

17 Εμπίπτων μεγάλῳ χάσματι ἀ-
 φανὲς γίνεται] Cephissus postquam ἐ
 Copaide lacu est egressus prope ipsas
 Copas terram subit, & subterraneo
 meatu triginta stadia emensus, e-
 mergit rursus ad Larymnā Locridis
 oppidum, eo loco qui appellatur
 Anchœ: inde ad mare vicinū prope-
 rat. Fuit verò & aliud χάσμα prope
 Orchomenum, quæ erat Minya-
 rum sedes, quo hauriebatur fluvius
 Melas, quem hiatus nescio an cre-
 dendum sit Hercules obturasse, ut
 Minyas perderet: potius quàm il-
 lum priorem, qui infra Copaidem
 lacum fuit, paullo remotior ab Or-
 chomeno. Diodorus Siculus id non
 obscurè suadet, dum rem narrat,
 his verbis, ἐν τῇ Βοιωτίᾳ (loquitur

de Hercule) πάναντιον, ἰμμερῆας τὸ
 ἀεὶ τὸ Μινύειον Ὀρχομένιον ῥέον, ἰ-
 πῖσι λιμνάζειν τὸ χάσμα καὶ φθινύει
 τὰ κατ' αὐτὴν ἀπαντα. Nam ῥέον
 illud, sive meatus quem esse ait ἀεὶ
 τὸ Μινύειον Ὀρχομένιον, non alius esse
 videtur quàm is quem Melas ingre-
 ditur. Sanè si eum hiatus, qui Ce-
 phissum absorbet, obstruxit Hercu-
 les, non Orchomenus tantum, sed
 totus ille Bœotiz tractus Copaidi la-
 cui vicinus inundari & diluvio perdi
 potuit. Porro ex Diodori verbis,
 quæ modo retulimus, gravia men-
 da, quæ in editis codicibus reperiun-
 tur, sustulimus. Ita enim vulgo le-
 gitur, ἰμμερῆας τὸ ἀεὶ τὸ Μινύειον
 ῥέον. itemque sic ἰμρ. τὸ ἀεὶ τὸ Μι-
 νύειον Ὀρχομένιον ῥέον. Nos ex duabus
 corruptissimis lectionibus veram nul-
 lo negotio divinavimus, addicenti-
 bus omnibus Geographis. Casaubo-
 nus.

18 Τὸτο ᾧ τὸ χάσμα] Addita par-
 ticula cum MSS.

Theseus.

¶ Theseus in pugnis anteriores capitis crines abraderе solebat, præparans se, ne quis eum apprehendere ac tenere posset. Post Theseum ab omnibus Græcis ea radendi consuetudo servata est, quam rasuram Theseidem appellabant. Imitantur hanc rasuram præ cæteris Græcis A-

Θησεύς.

¶ ὁ Θησεύς ἐν ταῖς μάχαις² τὰ προῶθεν τῆ κεφαλῆς ἀπεκείρατο, ὅτι τριχῶν πλὴν ἀντίληψιν ἀφαιρέμεν. ὃ μὲν Θησεύς, ὃς ἐπὶ Ἕλληνας ἔτῳς ἐκείροντο. ἡ κεφαλὴ, Θησεύς ἐκλήϊζετο. ζηλεύσι πλὴν κεφαλῶν⁴ μάλιστα ὃ Ἕλλήνων Ἀβαντες. ὃ μαρτυρεῖ ἄδων Ὀμηρ.,

- Ἀβαν-

1 Θησεύς ἐν ταῖς μάχαις] Imo Delphis. Adi Plutarchum in Theseo. Casaubonus.

2 Τὸ προῶδον τῆ κεφαλῆς] Ita correctimus ex MSS. Vulgata: τὰ προῶτα τῆ κεφαλῆς. Lectionem nostram firmat Plutarchus in Theseo: ἔθες ὃ ἐν τῷ πρὸ μεταβαίνοντες ἐκ παλαιῶν, ἰδόντας εἰς διαρὰς ἀπὸρχομένους τῶν θεῶν τὴν κόμην, ἢ δὲ μὴ εἰς διαρὰς ὁ Θησεύς, καὶ τὸν αὐτὸν ὅτι Θησεύς ἐπὶ τοῦ ὀνομαζόμενου λίγιστον. ἐκείρατο ὃ τῆ κεφαλῆς τὰ προῶδιν μόνον, ὡς περ Ὀμηρ. ἴσθι δὲ Ἀβαντας καὶ τὸν τῆ κεφαλῆς τὴν κόμην Θησεύς ὀνομαζόμενος δὲ ἐκείνον. οἱ ὃ Ἀβαντες ἐκείρατο προῶτοι τῆ τριχῶν πλὴν. & paullo post eandem cum Polyxeno causam addit: δπως ὃν μὴ παρέχοντες ἐκ τῆς τευχῶν ἀντίληψιν τοῖς πολέμοις ἀπεκείρατο. Eustathius ad Iliad. B. postquam narravit Græcos comam alere, præterquam in luctu & ætate virili, qua se radebant, crinesque suos Apollini sacrabant, similiter (nisi quod in Delo factum referat) ait: Λίγισται ὃ τὸ μὲν τῆ τριχῶν πλὴν κατὰ τὴν Θησεύς κεφαλῆς, γὰρ φασὶ τὴν ἱμεροειδέα κόμην εἰς Ἀβαντες ἀνέδειπτο τῆ

Ἀπόλλωνι. οἱ δὲ πρὸς τῶν Ἑλλήνων ἐκείρατο κεκομμένοις, παρσημειώσαντο αὐτοὺς ὡς ἱστορία, καὶ ἐκ τῆς εὐχρηστικῆς τῶν ἀνδρῶν ὀνόμασι, κεκείρας αὐτοὺς ὀνομαζόμενοι λίγιστον. δὲ ὃ ἀντιδίδωκε. Denique Strabo, postquam multa de etymologia Cretarum retulit, sic ait lib. x. Ἀρχαῖα μὲν ὃ ὁ Ἑβελίδης φασὶ τὸν Κεκείρας ἐκ Χαλκίδος συνοικιστῆς συνοικῶν ὃ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίας πρὸς πολλοὺς ἐκείρας, ἔπειθ' οἱ πολλοὶ τὴν κόμην ἰδρὸν πόντο τῆ ἱμεροειδέος, καὶ αὐτοὺς κατέκτανον, ὅτι ἐκείρας κομῶντας ἔκτανον, τὰ δὲ ἱμεροειδέα κεκείρας δὲ οἱ Κεκείρας ὡς τῆ κεφαλῆς ἐκείρας. Vide præterea Casaubonum ad Athenæum lib. xi. cap. 13.

3 Μετὰ ὃ Θησεύς, ὅτι Ἕλληνας] Imo ante Theseum. Plutarchus, οἱ ὃ Ἀβαντες ἐκείρατο προῶτοι τῆ τριχῶν πλὴν. Et Curetas inde eos fuisse appellatos quorundam veterum ὅτινις fuit, ut refert Geographus In decimo. Notum est Homeri carmen in Boeotia, τῶν δὲ ἀμ' Ἀβαντες ἵππον τοὺς ὀπίθεν κομῶντας. Casaubonus.

4 Μάλιστα ὃ Ἕλλήνων] Pro ὃ Cantabr. δὲ.

5 Μαρτυρεῖ ἄδων Ὀμηρ.] Florent. B 3

κρη.

— Ἀβάνης ὁπιδεν κω-
μόωντες.

bantes. Quod etiam Hō-
merus testatur,

Abantes à tergo comati.

[CAP. V.]

Δημοφῶν.

Demophon.

¶ Δημοφῶν ὦρξεν Δια-
μήδης τὸ Παλλάδιον πα-
ρακαταθήκην λαβὼν ἐφύ-
λατ' ἐν Ἀγαμέμνονος ἀπ-
αιτῶντος, τὸ μὲν ἀληθι-
νὸν ἔδωκεν ἄνδρι Ἀθηναίῳ,
καλεσμένῳ Βυζύγῃ, κωμί-
ζεν Ἀθηναίῃς. ἴσων ᾗ καὶ ὅ-
μοιον ἄλλο κατασκευάσας
ἔχεν ἐπὶ τῇ σκηνῇ. Ἀγα-

¶ Demophon ab A-
theniensibus acceptum
depositi loco Palladium
custodiebat Agamemno-
ne repetente: ac verum
quidem tradidit civi cui-
dam Atheniensi, nomine
Rbuzygæ, Athenas depor-
tandum. At æquale & si-
mile aliud factum in ta-
bernaculo habuit. Aga-

μέμνο-

tent. μαρτυρεῖ Ὁμηρὸς, ἔδωκεν. Le-
ge, μαρτυρεῖ Ὁμηρὸς, ἔδωκεν. Locus
Homeri est Iliad. B. ad quem locum
eadem, quæ ex Strabone retulimus,
commentatur Eustathius, nisi quod
apud hunc pro Ἀλαγνῶν πεδίῳ, quod
est apud Strabonem, aliquoties le-
gatur Ἀλαγνῶν πεδίῳ, qua forma et-
iam occurrit apud Callimachum,
Hymno in Delum:

— κείθεν ᾗ Ἀλαγνῶσι Ἀλάντων
Εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ἀλαγνῶν.
ad quem locum Scholiastes: ἐν Εὐ-
βοίᾳ πεδίον Ἀλαγνῶν, ὁπιδὲν Ἀλαγνῶ-
βασιλείᾳς. Idem quoque Eustathius
ad Iliad. Y. ἐπὶ τῇ ἐκ τῷ λὸ τὸ ἔλεος πα-
ρῆκεται τὸ λαλαῖω, δηλοῖ ὅτι. Ἐξ αὐτῆς
ἴσως ὁ Ἀίας, ὃς ὁδῶνται τὸ Ἀλαγ-
νῶν. Atque ita etiam dicitur Hely-
chio, voce Ἀλαγνῶν, Homerus ta-
men Hymno in Apollineum vocat uti
Strabo:

Ἰσως δὲ ἐπὶ Ἀλαγνῶν πεδίῳ τὸ τῷ
ἐκ τῷ θυμῷ,

ut & Plutarchus Convivio septem
sapientum, & Aelianus lib. vi. Var. Hi-
stor. cap. 1. ἐν τῷ Ἀλαγνῶν ὀνομαζο-
μῖναι τὸ πεδίον. Ita ut dictum videatur
Ἀλαγνῶν, sive Ἀλαγνῶν, πεδίον, Ἀλα-
γνῶν δὲ Ἀλαγνῶν.

Cap. V. I Ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ κωμι-
ζένῳ Βυζύγῃ. Sic legendum, non
Βυζύγῃ. Nam Buzygen ἤρξατο Ἀθη-
νῶν alii quoque commemorant, Cae-
saubonus.

Βυζύγῃ. Helychius: Βυζύγῃς, ἤ-
ρξατο Ἀθῆναις, ὁ περὶ τῆς βυζύγῃς ἀφῆκεν
ῥήμας, ἐκ αὐτοῦ τὸ ἑπὶ τῇ περὶ δὲ.
(sic
cuim distinguendum). Idem quo-
que Eustathius ad Iliad. Z. & Plinius
lib. vii. cap. 57. Ausonius Epist. 22.

Hoc si interpretatum manui ab se acce-
pero,

Prior colere, quam Ceres.

Triptolemon olim, sive Epimenedem vo-
cant.

Aut Buianum Buzygem.

2 E 22

memnone verò cum magna manu adventante repugnabat, ut omnino opinionem hostibus faceret se pro vero pugnare. Multis autem vulneratis, Demophontis milites cesserunt. Agamemnon fictum Palladium rapuit, & deceptus abcessit,

μείνονος ἢ σὺν πολλῇ χειρὶ ἐπιλήοντο, ἀπειμάχετο ὁ Πηλεΐδης, δόξαν ἔμποίων ὡς ὑπὲρ ἑαλθηϊνῶν πολεμίδων. πολλῶν ἢ ἡμιόλων τραυματιῶν, οἱ μὲν ἀμφὶ Δημοφώντι, ὑπ᾿ αὐτοῦ. Ἀγαμέμνων ἢ λαβὼν τὸ ψεύδιον, ἐξαπατηθεὶς ἔχεται.

[C A P. VI.]

Cresphontes.

Κρεσφόντης.

¶ Cresphontes & Temenus, atque Aristodemi filii cum Peloponnesum partirentur, visum est in tres partes regionem distribuere, in Spartam, Argos, Messenam. Cresphontes Messenam obtinere cupiens, sententiam pronunciat, Cui prima fors ceciderit, & cui secunda, Spartam accipiat, aut Argos: Messe-

¶ Κρεσφόντης, καὶ Τήμηνος, καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, τὴν Πελοπόννησον ἐνέμοντο. ἔδοξε τριχῇ νεῖμαί τινι, Σπάρτῃ, Ἀργεῖ, καὶ Μεσσηνίᾳ. Κρεσφόντης βελόμηνος τὴν Μεσσηνίαν ὡς δέξινος κρατήσας, γνώμην ἀγορεύει λαχὼν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἐλέσθω Σπάρτῃ, ἢ Ἀργεῖ. Μεσσηνίᾳ δὲ ἔστω ἡ τρίτη.

2 Ε' πὶ μακρῶν] junximus τῶν, ἀπειμάχετο, posito commate post μακρῶν. & vertimus: cum repugnabat. Interpres vero junxit cum sequentibus.

3 Πολεμίδων] Cum MSS. pro vulgato, πολεμίδων.

Cap. VI. 1 Μεσσηνίαν] Cantabr.

hic & alibi unico tantum σ scribit Μεσσηνίαν. Utrumque recte. Stephanus: Μεσσηνίαν, καὶ Ἀργεῖ, καὶ Σπάρτῃ. Σπάρτῃ ὁ γ' ὅτι. Ἀργεῖ ἢ Μεσσηνίᾳ, καὶ Μεσσηνίᾳ κατ' ἀποκοπὴν, ἢ Μίσσῃ καὶ Μεσσηνίᾳ, ὡς πρὶν. Eustathius ad Dionysium: Μίσσην γράμην] ὡς τὰς πάλαιας ἀφ' οὗ καὶ.

ἔ' τρίτῃ ἐπείσθησαν, καὶ τὰς κλήρας καθήκαν. οἱ μὲν ἐκ λίθου λευκοῦ, εἰς κάλπιν ὕδωρ ἔχουσιν. Κρεσφόντης δὲ βάλαντον λευκοῦ ὁμοίας λίθου. ἡ μὲν δὲ βάλαντος ἀντίκα ἐτήκετο. οἱ δὲ λίθου κληροὶ προσελθόντες, ἔδωκαν Ἀργεὺς Τημενῶν, Σπάρτῃ τοῖς Ἀριστοδήμου παῖσι. Κρεσφόντης Μεσσηνίῳ τῇ τυχῇ λαβὼν, τὴν τυχὴν λαβεῖν ἔδοξεν.

na-tertij esto. Paruerunt, ac sortes demiserunt. Illi quidem calculum album in urnam plenam aqua, Cresphontes vero glebam albam similem lapidi. Gleba igitur statim liquefiebat. Lapidis vero sortes prodeuntes, dederunt Argos Temeno, Spartam Aristodemi filiis. Cresphontes dolo fortitus, Messenam per fortunam accepisse visus est.

[C A P. VII.]

Κύψελος.

¶ Κύψελος Ἀρκადίας ἦρχεν. Ἡρακλείδης ἐβραβύδισεν ἐπ' Ἀρκάδας. Χρησμοὺς δὲ, ἔξενια παρ'

Cypselus.

¶ Cypselus Arcadiæ imperabat. Heraclidæ faciunt expeditionem contra Arcadas. Oraculum

Ἀρ-

2 Οἱ μὲν ἐκ λίθου λευκοῦ] Aliter Pausanias, quem vide. Casaubonus.

3 Κρεσφόντης Μεσσηνίῳ τυχῇ λαβὼν τὴν λαβεῖν ἔδοξεν] Codices Interpretes τυχῇ λαβὼν habuerunt. Malim vero, si mei iudicii res sit, τυχῇ λαβὼν, τυχῇ λαβεῖν ἔδοξεν. Idem.

4 Αὐτίκα ἰτάκετο] Cantabr. ἰτάκετο. Pausanias in eadem historia: κατίτακετο.

Cap. VII. 1 Κύψελος Ἀρκάδας ἦρχεν] Ita semper in meo codice scriptum fuit. sed Κύψελος unico λ Pausaniæ & aliis hic dicitur. Casaubonus.

Κύψελος] Vnicuique cum Cantabr. Vulgate λ geminat. Sed uti rescripti,

legitur lib. v. 31. Ita quoque pro Μύσκελλος, Μύσκελλος in Ovidio lib. xv. Metam. restituit CL. Heinzius:

Nam fuit Argolico generatus Alemonis quidam

Myscelus, illiusque Diis acceptissimus avus. ubi consule Notas.

2 ἔξενια παρ' Ἀρκ.] Ita rescripti pro vulgato ἔξενια, assentiente Casaubono, & Interprete. paullo post lego: ὅτι ἔξενια ἐστὶν Ἡρ. ἐν γὰρ, (ut & apud Xenophontem legitur in margine lib. vi. Ἑλλαν. ὅτι γὰρ ὅτι ἔξενια & κέρνα ἐκάλεισαν.) ad dona hospitalia accipienda invitabat. Oraculo enim moniti erant Heraclidæ ne dona hospitalia

prodierat, caverent ne, donis hospitalibus acceptis ab Arcadibus, foedus icerent. Cypselus ætatis tempore mandavit agricolis, ut fructibus demessis, & ad viam positis, discederent. Milites Heraclidarum libenter fructus accipiebant, iisque utebantur. Cypselus obviam prodians ad hospitium Heraclidas vocabat. Illis vero recordatione vaticinii honorem recusantibus: Atqui, inquit, prior vester exercitus à nobis pro xeniiis fructus habet. Ita sapientia Cypseli effectum est, ut Heraclidæ foedus cum Arcadibus facerent.

Ἀρκάδων· εἰ λάβοιεν, ἀνένδεα. Κύψελος ὥρα
 ἡμέρας πρὸς πᾶσι τοῖς γενο-
 μένοις τὴν ὁπώραν ἀφελόν-
 τας, καὶ ὡς τὴν ὁδὸν πε-
 ρόντας ἀναχωρεῖν· οἱ στρα-
 τῶναι τῶν Ἡρακλειδῶν ἄ-
 σμενοι ταῖς ὁπώραις ἐχρή-
 σασθον· Κύψελος ἀπαντή-
 σαις ἐπὶ ξένια τὰς Ἡρα-
 κλειδῶν ἐκάλε· τῷ μνη-
 μητῇ μαυταῖς, τὴν πικρὴν
 ἀπὸ θανάτων καὶ μὲν, ἔφη,
 φθάνειν ὑμῶν ἢ στρατία,
 ξένια παρ' ἡμῶν τὴν ὁπώ-
 ραν ἔχον. ὥτως ἄρα Ἡ-
 ρακλειδῶν τῇ δ' Κυψέλῃ
 σφίσι, πρὸς Ἀρκάδας ἐ-
 σπείσασιν.

spitalia ab Arcadibus acciperent, quare Cypselus eos ad ea invitabat, illi contra ubi ab iis cavebant, & inrelocto exercitum jam illa accepisse, foedus cum iis percutiebant.

3 Εἰ λάβοιεν] Cantabr. in margine scriptum habebat: *forte οἱ*.

4 Ἀνελόντας, καὶ ὡς τὴν ὁδὸν περὶ-
 πλεῖν] Uterque Codex: ἀνελόντας, πε-
 ρόντας ὡς τὴν ὁδὸν. quomodo etiam
 commodè legi potest.

5 Οἱ στρατῶναι τῶν Ἡρακλειδῶν ἄ-
 σμενοι καὶ ὁπώραις ἐχρήσαντο] Vocem
 ἀσμενοι cum MSS. & Interprete sup-
 plevimus.

6 Εἰ τὴν ξένια δὲν Ἡρακλειδῶν ἐκάλε]

[CAP. Malim ὅτι ξένια: nam ὅτι ξένια κα-
 λεῖ: potius dici solet. Erunt qui ma-
 liant ὅτι ξένια. ut apud Xenoph. Eλ-
 λον. lib. sexto, ὅτι γὰρ ὅτι ξένια κα-
 λεῖται. Mihi vero differre lon-
 ge significatione videntur voces ξένια
 & ξένια. Itaque in eo Xenophontis
 loco ac similibus legi malim ὅτι ξέ-
 νια aut ὅτι ξένια. Suspicio etiam
 paulo ante legendum ξένια παρ' Ἀρ-
 κείδων εἰ λάβοιεν, ut in fine recte legi-
 tur. Casaubonus.

7 ἔχον] Cantabr. ἔχον. Pro ξένια
 Casaubonus hoc loco in margine
 Vulgaræ notaverat ξένια. sed bene se
 habet locus.

Ἀλγης.

Helnes.

¶ Ἡ Ἀλγης βασιλεύς
 Ἀρχάδων, Τερτίαν περ-
 θάντων Λακεδαιμονίων,
 ὅσοι μὲν ἐν ἀκμῇ καὶ κερυ-
 φῆς ἐπιμψεῖ τὴν πολέμιων,
 συκτὴ μίση καλεῦσας ὅπι-
 θιάσθαι. ὅσοι δὲ γέροντες καὶ
 παῖδες, τέτταρες ἐκέλευσε
 περὶ τὴν πόλεως τὴν ἰσχυρὰν
 Φυλάξαινας, πῦρ
 ἀνακαῦσαι μέγιστον. οἱ
 πολέμοιοι περὶ τὴν ἑστῶσαν
 πυρὸς ὕψιν ἐκπαλαῖοντες ἰς τῶν
 ἀποστόλων. οἱ δὲ καὶ κερυ-
 φῆς ἐμπιπτόντες, τὰς
 παλίσυας αὐτῶν διέφθει-
 ραν. πολλὰς δὲ ζώοντων
 πικρὰς, ἔδησαν. καὶ τὸ λόγιον
 ἐπιδόθησε.

cerunt. Et oraculum finem habuit :

Δώσω

1 Ἀλγης] Codex uterque Ἑλγης, & sic quoque Interpres. Sed nullus neque Ἑλγης, neque Ἀλγης in Arcadum regum catalogo, quem diligenter exhibet Pausanias, occurrit. Legendum forte: Ἀλγίς. Hic inter Arcadiz reges Pausaniz recensetur in Arcadicis: Μετὰ δὲ Αἰπυτῶν ἔσαν Ἀλγίς καὶ ἀρχαῖος. & μοχ: Ἀλγίς δὲ ποίειν (γὰρ οὐκ ἔστιν Ἀρχαῖος) ὁ Ἀρχαῖος. Ἀλγίς δὲ τῇ Ἀλγίᾳ τῇ Ἀλγίᾳ τὸ ἑστῶν ἐπιδόθησε ἐν Τερτίᾳ τὸ ἀρχαῖον, καὶ

διπλὴ κατασπίλνασις αὐτῶν ἡ βασιλεία. & quæ sequuntur de eo memoratæ digna.

2 Οἱ πολέμοιοι] Absque adversativa cum MSS. & Interprete.

3 Ἐς τὴν ἀποστόλῃ] Cum MSS. nisi quod Cantabr. ἐν τῇ. Vulgata, ἐκτόλῃ.

4 Ἐμπιπτόντες] Florent. ἐμπιπτόντες, sed Vulgata recte. Eustathius ad Iliad. φ. Ἐστὶ δὲ οἱ, καὶ οἱ ἰκνῶντες ἐμπιπτόντες λέγονται, ὅταν βίαιως ἐπικαὶδῃ.

5 Ποῦ

*Dabo tibi Tegeam multis-
βρεπς salutationibus aptam.* *Δώσω τοι Τηγέαν ποσ-
σίμβροτον ὀρχήσασσαν.*

[CAP. IX.]

Temenus.

¶ Temenus cum cæ-
teris Heraclidis Rheium
capere volens, misit Lo-
cros transfugas, qui Pe-
loponnesiis nunciarent,
illos in Naupacto clam
naves habere; & præ se
ferre quidem navigatio-
nem ad Rheium, verum
expeditionem eos in Isth-
mum suscepisse. creden-
tes id Peloponnesii, ad
Isthmum copias traduxe-
runt. Temenus nullo ne-
gocio cum suis Rheium
occupavit.

Τήμῳ.

¶ *Τήμῳ* μὲν τῶν ἄλ-
λων Ἡρακλειδῶν εἰς τὸ
ῥίον περαιῶντα βεβόημε-
ν, ἐπεμψεν Διοκρῆς αὐ-
τομόλῃς, Πελοποννησίοις
ἀγγέλλοντας, ὅτι ναυλοχῶ-
σιν ἐν Ναυπάκτῳ, τὸ δο-
κεῖν ὅτι τὸ ῥίον πλωσέ-
μενοι. ὁρμὴ δὲ εἰσι αὐταῖς
χωρεῖν· ὅτι τὸ Ἰσθμὸν. πε-
λοποννησίοις μεταλθόντες ὅτι τὸ Ἰσθμὸν.
οἱ μὲν ἀμφὶ Τήμῳ μεθ'
ἡσυχίας τὸ ῥίον κατέχον.

[CAP.]

5 Πασίκοτον] Ita reposuimus
pro vulgato, πᾶσι ἐρίων. Integrum
oraculum extat apud Herodotum lib.
1. cap. 66. quod male interpretati
Lacedæmonii, illato Tegeatibus bel-
lo, superati sunt. Illius oraculi hæc
sunt verba :

Ἀρακίῳ μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς
ἔτι δῖον.

Πᾶσι δ' Ἀρακίῳ βαλαυράζοι ἀν-
δρείαν.

Οἱ σ' ἀποκλύουσι. ἰγὼ δ' εἰ τοῖς
μεγαλῶν.

Δώσω τοι Τηγέαν ποσέβροτον ὀρχή-
σασσαν,

καὶ καλὸν πιδόνος ἡσυχίας ἡσυχίας.

Cap. IX. 1 ῥίον] Cantabr. ῥίον.
& sic quoque Interpretes; sed ῥίον &
Ἀντίρριον notissima.

2 Οἱ δ' αἰτεῖ Τήμῳ] Ante hæc
verba desiderantur ista aut similia,
οἱ Πελοποννήσιοι περὶ δέσποντες αἰτεῖν ἢ
δουλέμενοι ἔτι τὸ Ἰσθμὸν. *Cassantheus.*

Εἰ πὶ τὸ Ἰσθμὸν. περὶ δέσποντες οἱ Πελο-
ποννήσιοι μεταλθόντες ἔτι τὸ Ἰσθμὸν. οἱ μὲν
αἰτεῖ Τήμῳ] Ita locum hunc ex
MSS. supplēvimus, cum quibus con-
sentit Interpretæ. In Vulgata interme-
dia, περὶ δέσποντες οἱ Πελοποννήσιοι με-
ταλθόντες ἔτι τὸ Ἰσθμὸν desiderabatur, &
pro οἱ μὲν, οἱ δ' legebatur.

3 Μεθ' ἡσυχίας] Cantabr. μετὰ ἡ-
συχίας.

Προκλῆς.

¶ Προκλῆς καὶ Τήμενος
 Ἡρακλείδαι Εὐρυθεί-
 δαις, κατέχουσι τὴν Σπάρ-
 ταν, ἐπὶ πόλεμον. Ἡρακλεί-
 δαι ὡς δὴ ἔθυσον τῇ Ἀθηνῶν
 τῇ ὀρεῖαν ὑπερβατή-
 ρια· Εὐρυθείδαι δὲ ἄφνω
 εἰς μάχην προσέπιπτον. καὶ
 μὲν ἡρέθισαν Ἡρακλεί-
 δαι· ἀλλὰ τὰς αὐλητάς ὡς
 εἶχον ἡγήσασθαι κελεύουσιν.
 οἱ μὲν τοῖς αὐλοῖς ἐμπνέον-
 τες ἡγῶντο· οἱ δὲ ὁπλιτάς
 πρὸς τὸ μέλ¹ καὶ τὸ ῥυ-
 θμὸν ἐμβαίνοντες, ἀρρη-
 κτοὶ τὴν τάξιν ἐγένοντο, καὶ
 τὰς πολεμίας ἐνίκησαν. ἡ
 πείρα ἐδίδαξε τὰς Λακων-
 νας τὸ αὐλὸν ἔχειν ἀεὶ στρα-
 τηρὸν ἐν ταῖς μάχασι. αὐ-
 λὸς ἡγήσασθαι Λακωνῶν ἐς
 πόλεμον ἰόντων, καὶ τὸ ἐμ-

Procles.

¶ Procles & Temenus
 Heraclidæ, adversus Eu-
 rysthidas Spartam te-
 nentes bellum gerebant.
 Heraclidæ rem divinam
 fecerunt Palladi, mon-
 tium Hyperbateria offe-
 rentes. Eurysthidæ re-
 pente in eos irruere, &
 manum conferere. At He-
 raclidæ nihil turbari, sed
 tibicines ut omni studio
 præirent jubere. Quibus
 præcedentibus, ac tibias
 inflantibus, armati ad
 cantum & numerum se-
 quentes, irruptos ordi-
 nes servare, & hostes vin-
 cere. Experientia docuit
 Lacedæmonios, tibiam
 habere vim & irritamen-
 tum in pugnis. Quare
 Lacedæmonios in pu-
 gnam euntes tibia præ-
 cedit, & prælium facien-

βατή-

1 Ἐθυσον τῇ Ἀθηνῶν τῇ ὀρεῖαν ὑπερ-
 βατήρια] Græci duces paullo qui es-
 sent religiosiores, copias educaturi
 vota pro salute exercitus nuncupa-
 bant, ac diis sacra faciebant: id ap-
 pellabant θύειν τὰ ἑξήματα. Latini,
 propter viam sacrificare. vel θύειν τὰ
 ἑξήματα, cum occurrebat fluvius
 trajiciendus: ὑπερβατήρια vero cum

in montana loca futura erat expedi-
 tio. Illa vero verba τῇ ὀρεῖαν, aut
 potius ὀρίων, mendum mihi subolent.
 Suspecta etiam mihi est vox ἡρεσαν
 quæ sequitur: cuius loco nescio an
 ἰδεῖσαν legerit in suis codd. Interpres.
 Casaubonus.

2 ἡρέθισαν] Cum MSS. pro vul-
 gato, ἡρεσαν.

3 Εὐτ'

tibus accinit. Ego scio, Deum oraculo Lacedæmoniiis victoriam prodidisse, simulac cum tibicinibus bella gererent. Neque pugna Leuctrica ad tibicines pertinens oraculum confutat. In Leuctris enim non præeuntibus tibicinibus, Lacedæmones cum Thebanis pugnam inibant, quibus patrium erat fistulatoriam artem exercere. Itaque colligi manifesto ex oraculo Dei potuit, penes Thebanos victoriam futuram Lacedæmoniorum, qui sine tibia pugnam capefferent.

βατήμον αὐλὸς ἐδίδωσιν τοῖς μαχομένοις. οἶδα ἔγωγὼ καὶ τὸ θεὸν ἀνελόντα νικῶν Λάκωνσιν, ³ ὅτ' αὖ πολέμοισι μὲν αὐλητῶν καὶ μὴ πρὸς αὐλητὰς τὸ λεγόμενον ἤλεγξεν ἐν Δεύκτροις ἡ μάχη. ⁴ ἐν γὰρ δὴ Δεύκτροις αὐλητῶν ἔχ' ἡγεμένων οἱ Λάκωνες παρεβάζαντο πρὸς Θηβαίους, οἷς πάτριον ἀσκεῖν αὐλητικὴν ὥς περ δὴ λῶν ὁ θεὸς προαγορεύσας ὅτι νικήσουσι περὶ Θηβαῖοι Λάκωνας αὐλῶν μὴ στρατηγευμένων.

[C A P. XI.]

Acues.

¶ Acues Lacedæmoniiis Tegeam per prodicionem noctu occupantibus, suis militibus signum

Λ' κήης.

¶ Ἄ κήης, Λακεδαιμονίων Τεγῆαν προδοσίᾳ νύκτωρ καταβαλλομένων, τοῖς

³ Εὐτ' αὖ πολέμοισι] Lege mihi ita hunc locum, ἔς' αὖ πολέμοισι μετὰ αὐλητῶν, καὶ μὴ πρὸς αὐλητὰς τὸ λέγ. hoc est, donec cum tibicinibus, nec contra tibicines pugnent. Eidem oraculo arguitur pugna Leuctrica. Sequentia, ita legendum esse manifestissime arguunt. *Cassaubonus.*

⁴ Εἰ γὰρ δὴ Λεύκτροις] Sic Codex uterque. Vulgata absque δὴ.

⁵ Στρατηγεύων] Cantabr. στρατι-

μοις. cui supra additum στρατηγέμενος.

Cap. XI. 1. Ἀκίης] Ita rescriptum cum Florent. & Interprete, tum quia sic in Indice, in quo & MSS. & Interpretes, & Vulgata consentiunt. Prius legebatur, αὖ Λακεδαιμονίων. Eandem quoque vocem reposui ante Λακεδαιμονίαν, cum Interprete.

2. Νύκτωρ καταβαλλομένων] Scribe καταβαλλομένων, vel καταλαβαντομένων. *Cassaubonus.*

3. Ἀγνοῖ.

τοῖς ἰδίοις ὁπλίταις ἔδωκε σπῆνμα, κτείνειν τὰς τὸ σπῆνμα ἑρωτῶντας· οἱ μὲν δὲ Ἀρκάδες, σὺν ἑπρωτῶν. οἱ δὲ Σπαρτιάται, ὡς ἐν νυκτὶ ἄγνοῦντες, καὶ διὰ τὸτο ἑρωτῶντες, ὑπὸ τῷ Ἀρκάδων ἀνῆλθοντο.

dedit, ut interficerent eos qui tesseram requirerent. Arcades igitur non rogabant. Spartiatæ vero tanquam noctu suos non agnoscentes, & idcirco quærentes signum, ab Arcadibus interfecti sunt.

[C A P. XII.]

Θεσσαλός.

¶ Θεσσαλός· Βοιωτῶν, τῷ Ἀρνίῳ οἰκάντων, Θεσσαλοῖς πολεμάντων· πύχνη ἐκράτησεν ἀνὰ μάχης. νύκτα παρὰ φυλάξας ἀσέλγῳ, καὶ σπείνῳ, ἐκέλευσε τὰς στρατιώτας διασπαρέντας ἀνὰ τὸ πεδῖον ἄλλον ἄλλαχθε καὶ κρυφὰς τῷ ὁρέῳ δάδας καὶ λύχνους ἀνάπτειν, καὶ μετὰ ῥίξαι, καὶ πάλιν αὐτὰ κα-

Thessalus.

¶ Thessalus Boeotos, qui Arnam incolunt, cum Thessalis bellum gerentes, arte superavit absque pugna. Observans enim noctem expertem lunæ, & tenebrosam, mandavit militibus, ut dispersi per campum, alius alibi in montium fastigiis faces & tædas incenderent, atque sublimes ferrent, rursusque deprimerent. Boeoti con-

ῥαι-

3 Ἀγνοῦντες.] Cantabr. ἀγνοῦντες. Cap. XII. 1 Βοιωτῶν τῷ Ἀρνίῳ οἰκάντων.] Cantabr. τῷ Ἀρνίῳ οἰκ.

2 Τύχη ἐκράτησεν ἀνὰ μάχης.] Lege τύχη ἐκράτησεν ἀνὰ μάχης. Casaubonus.

Τύχη ἐκράτησεν ἀνὰ μάχης.] Vocem ἀνὰ cum MSS. Interprete & Casaubono insenui.

3 Λύχνους.] Florent. λυχνύχους. quod probō: est enim λυχνύχους idem quod fas. Hesychius: Λυχνύχους, ὁ φανός, λαμπτήρ. οἱ δὲ, ἐν λυχνύχους ὄχρῳ.

παί. Suidas: Λυχνύχους. φανός, λαμπτήρ. Eustathius ad Odyss. H. Εὐρηται καὶ λυχνύχους καλεῖται ὁ φανός. Ἀλλ' οἱ γὰρ φανός, ὁ ποσειδῶν δι' οὗ μὲν λυχνύχους ἀφαιρᾶται τῷ νυκτός, καὶ περὶ τοῦ μὲν τῷ δεξιῷ. Suetonius in Casare cap. 37. Adscendit Capitolium ad lumina, quadraginta elephantu dextra atque sinistra lychnuchos gestantibus. Ad quem locum consule Notas.

4 Καταρῖν.] Cantabr. καταρῖν.

1 Μονί-

spedito igne, quasi fulmine circumdati, in metum ac terrorem inciderunt, & ad supplicandum Theſſalis, & de pace rogandum ſe convertebant.

Θαυρεῖν. οἱ Βοιωτοὶ τῶν Ἑλινῶν ἔργον, ὡς τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ κυκλωμένους, ἰδόντες ἐδεδίξαντο, καὶ πρὸς ἰκεσίαν τῶν Θεσσαλῶν ἐτρέποντο.

[C A P. XIII.]

Menelaus.

¶ Menelaus reversus ab Ægypto, ducens Helenam, ad Rhodum appulit. Cum autem Tlepolemus ad Trojam occubuisset, uxor Philoxo versans in luctu ac squalore, postquam nuncium est allatum, Menelaum cum Helena venire, mariti vicem ulcisci volens, cum Rhodiis universis, viris & mulieribus, ferentibus ignem ac lapides, ad naves impetum fecit. Menelaus cum ob

ΜΕΝΕΛΑΟ.

¶ Μενέλαος ἐπενειὼν ἀπ' Αἰγύπτου, τῶν Ἑλλένων ἄγων Ῥόδῳ προσέσχε. Ἐλθὼν πάλιν ἵς Τροίαν περὶ τὴν γυνὴν φιλιζῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἰκεδὴ πρὸς ἡγήγασεν ἡ Μενέλαος ἡ μὲν τὸ Ἑλένης ἦκεν, πειρωμένη τῷ ἀνδρὶ βελονήν, μὲν Ῥοδίων ἀπάντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν αἰρεμένων πῦρ καὶ λίθους ὅτι πρὸς ταῦς κατέδραμε. Μενέλαος ἔπεινέματος ἀνα-

χθῆναι

παύειν, καὶ ἡ γυνὴ Τλεπολέμου φιλῶν μεγάλην δακρύσσει, ὡς τὸν ἀπ' ἑαυτοῦ ἀνδρὶ ἰδόντο καὶ αὐτὴς ἡγήγαστο, καὶ οἱ νεώτεροι λαοὶ φύλλας ἐστρέποντο. *Cassiodorus.*

Φιλιζῶ] MSS. φιλιζέ. Et sic quoque interpretres.

3 Μενέλαος] Cantabz. Μενέλαον. & sic bis infra.

4 Μετὰ Ἑλένης] Cum Cantabz. Vulgata sine articulo.

5 Αἰρεμένων πῦρ] Cantabz. αἰρεμένων πῦρ.

1 Μενέλαος ἐπενειὼν] Voces duas, *Απὸ Δαμωτίων βασιλέως*, cum MSS. & interprete delevimus.

2 Τλεπολέμου ἢ ἐν Τροίᾳ περὶ τὴν γυνὴν φιλιζῶν] Lego φιλιζῶν, ut fere Interpretres, qui habet *Philoxo*. Nam ita appellabatur uxor Tlepolemi. Id nos docet commentator Lycophronis, qui de generosa illa & mariti amante heroina memoria hac tradit quæ placet adscribere: ὡς ἢ Πηνελόπεια ἰσορείας ἔβη, ὅτι οἱ ἔτ' Τλεπολέμου ἀπὸ τῆς ἑσθῆος εἰς Ῥόδον ἤλθον.

χθῆναι καλυόμην, τὴν
μὲν ἑλένην εἰς χεῖλιν
καὺν κατέκρυψε, τὴν ἡμέ-
τερον αὐτῆς καὶ τὸ διάδημα
θεραπαίνῃ τῇ μάλισσᾳ
καλλίσῃ παρέθηκεν. οἱ ἡμέ-
τεροι πιστεύοντες ἑλέ-
νην εἶναι, πῦρ καὶ λίθους θῆ-
κ' τὴν θεράπαιναν ἔπιμ-
πον, καὶ ὡς ἰκανὴν δίκην θῆ-
κ' τῷ Τληπολέμῳ λαβόντες τὴν
ἑλένης θάνατον, ἀνεχώ-
ρησαν. Μενέλαος δὲ τὴν ἑ-
λένην ἔχων ἀπέπλευσεν.

ventorum asperitatem
solvere non posset, He-
lenen in cavam navem
abscondit. Ornamentis
vero ejus & diademate
famulam omnium for-
mosissimam amicivit. At
illi plane credentes Hele-
nam esse, lapidibus & igni
in famulam conjecto,
quasi satis magno suppli-
cio ob Tlepolemi mor-
tem sumpto, si interfecis-
sent Helenam discesse-
runt. At Menelaus cum
Helena abnavigavit.

[C A P. XIV.]

Κλεομένης.

¶ Κλεομένης Λακε-
δαιμονίων βασιλεὺς Ἀργ-
είοις ἐπὶ ἐμφὶ καὶ ἀντιπρα-
ποπέδωσεν. αὐτοῖς Ἀργ-
είοις ἀπερθεὺς φυλακὴν
τῷ δρωμῶν τοῖς πολε-
μίοις. καὶ πάντα ὅσα Κλεο-
μένης βούλοιο, ὑπὸ κή-
ρυκος ἐσήμαινε τῇ στρα-

Cleomenes.

¶ Cleomenes Lace-
dæmoniorum rex, Argi-
vis bellum inferebat, &
exadvorsum castra loca-
bat. Argivi attente ob-
servabant, ac speculaban-
tur, quid rerum hostes
gererent. Nam omnia
quæ vellet, per præco-
nem exercitui Cleome-

πᾶσι

6 Οἱ ἡμέτεροι πιστεύοντες] Vo-
cem μάλισσᾳ cum MSS. & Interprete
inferui.

7 Ἐπιμπον] Omittit Florent.
Cantabr. pro eq, ἀφῆκον. Eleganter
posset abesse.

8 Τὴν θεράπαιναν] γ. 4 θῆκεν. Casaub.

9 Ἀνεχώρησαν] Pro ἀπεχώρησαν,
cum MSS.

Cap. XIV. 1 Καὶ πάντα ὅσα] Ma-
lim, καὶ ἐπεὶ πάντα Interpres καὶ γὰρ.
Vide Herodotum Musæ sexta. Scri-
bendum etiam ἀντιπράξισαν. Casau-
bonius.

2 Καὶ

nes significabat, atque illi similia facere semper studebant. His se arman-
tibus, contra se arma-
bant: exeuntibus, contra
exibant: quiescenti-
bus, se quieti dederunt.
Cleomenes tacite & clam
præceptum dederat, ut
cum prandium ediceret
præco, arma sumerent.
Illo igitur proclamante,
Argivi ad prandendum se
conferebant. At Cleome-
nes educens armatos, si-
ne negotio nudos & iner-
mes Argivos trucidabat.

πᾶ. ² καὶ αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
ἐπαρξάμενοι. ἐπαιζόμενοι,
ἀνθωπλιζόντο. ἐξιώντων,
³ αἰνέτες αὐτῶν. αἰσχρο-
μύρων, ⁴ ἀντιπαύοντο.
⁵ Κλεομένης λάθρα ἑ-
ρῶ γέγραμμεν ἰδῶκεν, ὅτι
ἀρματοποιεῖσθαι κελεύει, ἐ-
παισάσθαι. ὁ μὲν ἐκτερυξεν.
οἱ δὲ Ἀργεῖοι πρὸς ἄρμον
ἐτραπύθη. Κλεομένης ὁ-
πλισθέντες ἐπαγαγὼν ἑ-
μαρῶς ἀόπλους καὶ ῥομύας
τὰς Ἀργεῖας ἀπέκτα-
νεν.

[C A P. XV.]

Polydorus.

¶ Polydorus Lacedæ-
moniiis adversus Messe-
nios viginti annos bel-
lum gerentibus, simul-
tatem erga Theopom-
pum ab altera familia

Πολύδωρ.

¶ Πολύδωρ, Λα-
κεδαιμονίων. ¹ Μεσσηνίους
πολεμούντων ἔκτισεν ἔπαι,
πρὸς τὸ δαπνῆσαι ἐπὶ τὰς οἰκίας
βασιλεία Θεόπομπου Δι-
φραῖν ² ὑπεκρίνατο καὶ
αὐτὸν.

² Καὶ αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐπαρξάμενοι.]

Flor. καὶ αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐπαρξάμενοι.
³ Αἰνέτες αὐτῶν.] Nihil videtur mu-
tandum: ab ἰσχυρῶν enim est ἰσχυρῶν, quod
Hesychio, ἰσχυρῶν. & inde com-
positum sic 111. 9. 36. διαξίσεως.
& alibi.

⁴ Ἀντιπαύοντο.] Cum Florent.
p10 vulgato, ἀντιπαύοντο, quod ty-
porum videtur erratum. Cantabr.
ἀντιπαύοντο.

⁵ Κλεομένης λάθρα ἑρῶ γέγραμμεν ἰ-
δῶκεν.] Ita lego cum MSS. & Inter-
prete. Vulgata: λάθρα περιέλαβεν.

⁶ Εὐμαρῶς.] Cantabr. ὁ μὲν. Ele-
gantior.

Cap. XV. 1 Μεσσηνίους.] Cantabr.
Μεσσηνίους.

² ὑπεκρίνατο.] Cum MSS. pro
ὑπεκρίνατο.

αὐτόμολον ἔπεμψεν ἀγ-
γέλοντα, ὅτι πεισάξουσιν
δὴ καὶ καταλείψουσιν ἀλλή-
λους. Μεσσήνιοι παρεφυ-
λάττησαν. Θεόπομπος μὲν
ἀνέζωξε, καὶ ἔμακρον ἀ-
πύκρυνε τὴν στρατὸν εἰς ἀ-
ναχώρησιν. ταῦτα ὁρῶντες
οἱ Μεσσήνιοι κατὰ φρονεσι-
μόν τε Πολυδώρου καὶ πασ-
σοῦ δὲ πύλεως παρελθόν-
τες, εἰς μάχην ἔτραποντο.
3 Θεόπομπος δὲ σκοπῶν
ρημανάντων ἐξ ἀφανῆς πε-
ρελθὼν, τότε ἄστυ ἔρημον
εἶλε, καὶ κατέπινε ἐμβάλλου-
σι τοῖς Μεσσηνίοις, οἱ δὲ
Πολύδωρον καὶ πρόσωπον.
ἀμφίβολοι γὰρ οἱ Μεσ-
σήνιοι καὶ κράτος ἐάλω-
σαν.

regem simulavit : & trans-
fugam misit, qui Messeniis nunciaret, eos
inimicitias exercere, at-
que a se se mutuo defe-
cturos. Messeniis eam
rem observantibus,
Theopompus castra mo-
vebat, & non procul in-
de copias occultavit, ut
reverteretur. Hæc vi-
dentes Messenii, Polydo-
rum spernunt : atque
confertim egredientes ex
urbe prælium inierunt.
Theopompus signum e-
dentibus speculatoribus,
ex insidiis circumducens,
urbem inanem ac va-
cuam cepit, & a tergo
Messenios aggreditur,
Polydorus vero a fronte
ancipites. Sic Messenii vi-
capti sunt,

[C A P. XVI.]

Λυκῆργος.

¶ Λυκῆργος, Λακε-
δαιμονίῃς θεοτέρω φόβῳ
κατὰ ἀγκασεν ὑπακούειν
τοῖς νόμοις. εἴ τινα νόμον ἐξ-

Lycurgus.

¶ Lycurgus divino
quodam metu Lacedæ-
monios coëgit, ut suis
legibus obtemperarent,

εὔρε,

3 Θεόπομπος δὲ ἀφανῆς περελθὼν
Interpres habet amplius illa verba,
speculantes egredientes. σημειῶν
κράτει καὶ σκοπῶν. Casaubonus.

Θεόπομπος καὶ σκοπῶν συναρτῶν
δὲ ἀφανῆς περελθὼν. Sic cum plevi hunc
locum cum MSS & Interp. etc. In Vul-
gata, καὶ σκοπῶν σημαίναντες aberant.

1. 31

Si quam legem excogitasset, ea Delphos perlata, consulebat oraculum, an esset utilis. Sacerdos vero pecuniis corrupta, semper utilem esse respondebat. Lacones metu Dei, legibus tanquam oraculis obedientiam praestiterunt.

2 Lycurgus tulit legem adversus eosdem, o Lacones, ne crebro bellum geratis, ne bellandi peritiam usumque hostes doceatis.

3 Lycurgus legem scripsit Laconibus, Hostes fugientes nolite trucidare, ne potius ducant manere, quam fugere.

Ὅρε, χαμίσας εἰς Δέλφους ἡρώτα τὸ θεὸν ἵ εἰ συμφέρει· ἢ ὃ παρὰ Φῆτις χεῖμασι πιπείσμεν αἰεί συμφέρειν ἔχουσα. οἱ Λάκωνες ὃ φόβῳ ἔθευ, τοῖς νόμοις ὡς χρησμοῖς ὑπήκουον.

Λυκῦργος παρήγγαλεν, ὅππῃ τὰς αὐτὰς, ὧ Λάκωνες μὴ ερατώητε πολλάκις, ἵνα μὴ πολεμεῖν τὰς ἐναντίας ἑδιδάσκητε.

Λυκῦργος προσέταπεν τοῖς Λάκωσι, τὰς πολεμίας φεύγοντας μὴ φονεύετε, ἵνα μὴ ἔφευγεν ἡρώϊντο τὸ πᾶν λυσιπλέετον.

[C A P. XVII.]

Tyrtaeus.

¶ Tyrtaeus Lacedaemoniis volentibus cum Messeniis signa conferre, cum statuisent aut

Τυρταῖος.

¶ Τυρταῖος Λακεδαιμονίων ἑλλόντων παρεπείθειτο Μεσσηνίοις, ἢ βεβηλόμενων νικᾶν, ἢ

ἄπο-

1 Εἰ συμπίπτει] Cum MSS. προσυμπίπτει. Sic cap. 18. εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀπεθάνει. & passim Auctor.

2 Ἐχουσα] χ. ἔχουσα. Casaubonus.

Ἐχουσα] Casaubonus in margine editioni. Iuxta notat ἔχουσα. ex MSS. sed Vulgata recte.

3 Οἱ Λάκωνες δὲ] Cantabr. & Interpres abique δὲ.

4 Διδάσκητε] Florent. διδάσκοντες. & mox articulum ante φέγειν o-mittit.

Cap. XVII. 1 Παρεπείθει] χ. ἐπείθει. Casaubonus.

Μεσσηνίαις] Cum utroque Codice & MSS. Casauboni pro vulgato, ἐπείθει.

αὐτόμολον ἔπεμψεν ἀγ-
γέλλοντα, ὅτι σαστάζουσι
δὴ καὶ καταλείψουσιν ἀλλή-
λους. Μεσσήνιοι παρεφυ-
λάττοντο. Θεόπομπος μὲν
ἀνέζυξε, καὶ μακρὰν ἀ-
πέκρυψε τῇ στρατιᾷ εἰς ἀ-
ναχώρησιν. ταῦτα ὁρῶντες
οἱ Μεσσήνιοι κατέφρονον
μόνον τὸν Πολυδώρον καὶ παρ-
ουδὶ τῇ πόλει παρελθόν-
τες, εἰς μάχην ἐτραπόντο.
3 Θεόπομπος τὸ σκοπῶν
σημανάντων ἐξ ἀφανῶς πε-
ρελθὼν, τὸ πρὸς ἔρημον
εἶλε, καὶ κατόπιν ἐμβάλλου-
σι τοῖς Μεσσήνιοις, οἱ δὲ
Πολύδωρον καὶ πρόσωπον.
ἀμφίβολοι γινόμενοι Μεσ-
σήνιοι καὶ κράτος ἐάλω-
σαν.

regem simulavit : &
transfugam misit, qui
Messeniis nunciaret, eos
inimicitias exercere, at-
que a sese mutuo defe-
cturos. Messeniis cam-
rem observantibus,
Theopompus castra mo-
vebat, & non procul in-
de copias occultavit, ut
reverteretur. Hæc vi-
dentes Messenii, Polydo-
rum spernunt : atque
confertim egredientes ex
urbe prælium inierunt.
Theopompus signum e-
dentibus speculatoribus,
ex insidiis circumducens,
urbem inanem ac va-
cuam cepit, & a tergo
Messenios aggreditur,
Polydorus vero a fronte
ancipites. Sic Messenii vi-
capti sunt,

[C A P. XVI.]

Λυκῆργος.

¶ Λυκῆργος, Λακε-
δαιμονίης θειοπέρω φέβω
κατὶ ἀγκασεν ὑπακούσαι
τοῖς νόμοις. εἴ τινα νόμον ἐξ-

Lycurgus.

¶ Lycurgus divino
quodam metu Lacedæ-
monios coëgit, ut suis
legibus obtemperarent,

εὖρε,

3 Θεόπομπος ἔξ ἀφανῶς περελθὼν
Interpres habet amplius illa verba,
signum edentibus speculatoribus. σημεῖον
ἐδέναντο τῶν σκοπῶν. Casaubonus.

Θεόπομπος τῶν σκοπῶν σημανάντων
ἔξ ἀφανῶς περ. Sic iuxta plerumque hunc
locum cum MSS & Interp. etc. In Vul-
gata, τῶν σκοπῶν σημανάντων aberant.

Si quam legem excogitasset, ea Delphos perlata, consulebat oraculum, an esset utilis. Sacerdos vero pecuniis corrupta, semper utilem esse respondebat. Lacones metu Dei, legibus tanquam oraculis obedientiam praestiterunt.

2 Lycurgus tulit legem, adversus eosdem, o Lacones, ne crebro bellum geratis, ne bellandi peritiam usumque hostes doceatis.

3 Lycurgus legem scripsit Laconibus, Hostes fugientes nolite trucidare, ne potius ducant manere, quam fugere.

ἄρε, κομίσας εἰς Δέλφους ἡρώτα τὸ θεὸν ¹ εἰ συμφέροι· ἢ ὃ πρὸς φήπας χρήμασι πεπαισμηδὴ αἰεὶ συμφέρειν ² ἔχῃ. ³ οἱ Λάκωνες ὃ φόβῳ ἔθεῖ, τοῖς νόμοις ὡς χρησμοῖς ὑπήκουσαν.

Λυκῦργος παρήγγαλεν, ὅτι τὰς αὐτὰς, ὧ Λάκωνες μὴ ερατὸν ἔσται πολλαῖς, ἵνα μὴ πολεμεῖν τὰς ἐναντίας ⁴ διδάσκηται.

Λυκῦργος προσέταπεν τοῖς Λάκωνι, τὰς πολεμίας φεύγοντας μὴ φονεύειν, ἵνα μὴ ἔφύγειν ἡγοῖντο πρὸς μὴ λυσιτελέστρον.

[C A P. XVII.]

Tyrtaeus.

¶ Tyrtaeus Lacedaemoniis volentibus cum Messeniis signa conferre, cum statuissent aut

Τυρταῖος.

¶ Τυρταῖος Λακεδαιμονίων ¹ μελλόντων παρεπύπτεσθαι Μεσσηνίοις, καὶ βεβηλόμενων νικᾶν, ἢ

ὑπο-

1 Εἰ συμφοίρει] Cum MSS. pro συμφοίρει. Sic cap. 18. εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ὑποδαίνει. & passim Auctor.

2 Ἔχῃ] γ. ἔχῃ. Casaubonus.

Ἔχῃ] Casaubonus in margine editionis. suz notarat ἔχῃ. ex MSS. sed Vulgata recte.

3 Οἱ Λάκωνες δέ] Cantabr. & Interpres abique δέ.

4 Διδάσκει] Florent. διδάσκει. & mox articulum ante φέγειν o-mittit.

Cap. XVII. 1 Παρεπύπτεον] γ. ὁππότε πύπτεται. Casaubonus.

Μελλόντων ὁππότε πύπτεται Μεσσηνίοις] Cum utroque Codice & MSS. Casauboni pro vulgato, ὁππότε πύπτεται.

αὐτὸ μολον ἔπεμψεν ἀγ-
γέλλοντα, ὅτι πασιάζουσι
δὴ καὶ καταλείψουσιν ἀλλή-
λους. Μεσσήνιοι παρεφυ-
λάττησαν. Θεόπομπος μὲν
ἀνέζωξε, καὶ μακρὰν ἀ-
πὶ κρυψε τὴν στρατὸν εἰς ἀ-
ναχώρησιν. ταῦτα ὁρῶντες
οἱ Μεσσήνιοι κατέφρονον
μόνον τὸ Πολυδώρου καὶ πα-
σοῦσι τὴν πόλεως περὶ ἐλθόν-
τες, εἰς μάχην ἐτραποῦντο.
3 Θεόπομπος τὸ σκοπῶν
σημανάντων ἐξ ἀφανῶς πε-
ρὶ ἐλθόντων, τὸ τε ἄστυ ἔρημον
εἶλε, καὶ κατέπινε ἐμβάλλου-
σι τοῖς Μεσσηνίοις, οἱ δὲ
Πολυδώρον καὶ πρὸς ὄψωπον.
ἀμφὶ βολοὶ χυρόμενοι Μεσ-
σήνιοι καὶ κράτῳ ἐάλω-
σαν.

regem simulavit : &
transfugam misit , qui
Messeniis nunciaret , eos
inimicitias exercere , at-
que a sese mutuo defe-
cturos. Messeniis eam
rem observantibus ,
Theopompus castra mo-
vebat , & non procul in-
de copias occultavit , ut
reverteretur. Hæc vi-
dentes Messenii, Polydo-
rum spernunt : atque
confertim egredientes ex
urbe prælium inierunt.
Theopompus signum e-
dentibus speculatoribus,
ex insidiis circumducens,
urbem inanem ac va-
cuam cepit , & a tergo
Messenios aggreditur,
Polydorus vero a fronte
ancipites. Sic Messenii vi-
capti sunt,

[C A P. XVI.]

Λυκῆργος.

Lycurgus.

¶ Λυκῆργος, Λακε-
δαιμονίης θειοτέρῳ Φίλω
κατὰ νόμον ἔπεισεν ὑπακούσαι
τοῖς νόμοις. εἴ τινα νόμον ἐξ-

¶ Lycurgus divino
quodam metu Lacedæ-
monios coëgit , ut suis
legibus obtemperarent,

εὔρε ,

3 Θεόπομπος ὅτι ἀφανῶς περὶ ἐλθόντων
Interpres habet amplius illa verba,
ἐξ ἀφανῶς περὶ ἐλθόντων. σημεῖον
ἔχοντων ἐπὶ σκοπῶν. Casaubonus.

Θεόπομπος τὴν σκοπῶν σημανάντων
ὅτι ἀφανῶς περὶ ἐλθόντων. Sic iij plevi hunc
locum cum MSS & Interp. etc. In Vul-
gata, τὴν σκοπῶν σημανάντων aberant.

1 xi

Si quam legem excogitasset, ea Delphos perlata, consulebat oraculum, an esset utilis. Sacerdos vero pecuniis corrupta, semper utilem esse respondebat. Lacones metu Dei, legibus tanquam oraculis obedientiam præstiterunt.

2 Lycurgus tulit legem adversus eosdem, o Lacones, ne crebro bellum geratis, ne bellandi peritiam usumque hostes doceatis.

3 Lycurgus legem scripsit Laconibus, Hostes fugientes nolite trucidare, ne potius ducant manere, quam fugere.

Ὅρε, καμίσας εἰς Δέλφους ἡρώπα τ' θεὸν¹ εἰσφέρειν ἢ τὴν πορφύρας χρημασι πεπεισμένη αἰεὶ συμφέρειν² ἔχουσα. οἱ Λάκωνες τὴν φόβῳ τ' θεῶν, τοῖς νόμοις ὡς χρησμοῖς ὑπήκουσιν.

Λυκῆργος παρήγγαλεν, ὅππῃ τὰς αὐτὰς, ὧν Λάκωνες μὴ ἐρατύνητε πολλάκις, ἵνα μὴ πολεμεῖν τὰς ἐναντίας⁴ διδάσκητε.

Λυκῆργος προσέτατον τοῖς Λάκωνσι, τὰς πολεμίας φεύγοντας μὴ φονεύετε, ἵνα μὴ τὴν φεύγειν ἡγοῖντο πρὸς μᾶλλον λυσιτελέστερον.

[C A P. XVII.]

Tyrtaeus.

¶ Tyrtaeus Lacedæmoniiis volentibus cum Messeniis signa conferre, cum statuissent aut

Τυρταῖος.

¶ Τυρταῖος Λακεδαιμονίων¹ μελλόντων παρεστῆσθαι Μεσσηνίοις, καὶ βεβηλόμενων νικᾶν, ἢ ὀπίσ-

1 Εἰ συμφύροι] Cum MSS. pro συμφύροι. Sic cap. 18. οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ὠπεδοῦναι. & passim Auctor.

2 Ἔχουσα] χ. ἔχουσα. Casaubonus. Ἔχουσα] Casaubonus in margine editioni. suæ notat ἔχουσα. ex MSS. sed Vulgata recte.

3 Οἱ Λάκωνες δὲ] Cantabr. & Interpres abique δὲ.

4 Διδάσκουσι] Florent. διδάσκουσι. & mox articulum ante φάγειν o-mittit.

Cap. XVII. 1 Παρεστῆσθαι] χ. παρεστῆσθαι. Casaubonus. Μελλόντων παρεστῆσθαι Μεσσηνίοις] Cum utroque Codice & MSS. Casauboni pro vulgato, παρεστῆσθαι.

ἀποθανεῖν ἐν τῇ μάχῃ· ἵνα
 ᾗ ὑπὸ τῷ οἰκείῳ ἐν τῇ νε-
 κρῶν ἀναίρεσί γινώσκουσιν
 ἕκαστος, ὅτι πᾶς σκυταλί-
 δας τὸ νομα γραψάντων, καὶ
 περὶ τῇ λαοῦ χειρὶ φερόν-
 των, βελόμην ἐκπαλῆ-
 ξαι τὰς Μεσσηνίας τὰ πο-
 μαθόντας, παρήγαγε μὴ
 ὄφρα τηρεῖν τὰς αὐτομο-
 λῶντας Εἰλωτίας, οἳ ᾗ μηδε-
 νὸς ὄφρα φυλάσσοντες, ἀ-
 νένδλω αὐτομολήσαντες ἤγ-
 γεσαν πᾶσι Μεσσηνίοις πλὴν
 δόποναιαν πλὴν Λακωνικῶν.
 οἳ ᾗ κατὰ πάλαιος ἀδελ-
 φότερον ἀγωνισάμενοι, πλὴν
 νικῶν καὶ ἀλγὺ μακρὴν Λακε-
 δαιμονίοις ἔδωκαν.

vicloriam reportare, aut
 mortem in prælio obire :
 ut autem quilibet à suis
 in mortuorum sepultura
 agnosceretur, scythalis no-
 men inscribentibus, eas-
 que circa lævam ferenti-
 bus : volens, hac re pa-
 tefacta, terrorem incu-
 tere Messeniis, manda-
 vit, ut Hilotum transfu-
 gientium nulla ratio du-
 ceretur. & nemine ob-
 servante, sensim transfu-
 gientes, Messeniis despe-
 rationem Laconicam
 nunciarunt. At illi per-
 territi, infirmiori robo-
 re pugnantes, vicloriam
 non exiguam Lacedæ-
 moniis dederunt.

[C A P. XVIII.]

¹ Κόδρος.

Codrus.

¶ Ἀθηναίοις, καὶ Πε-
 λοποννησίοις, πόλεμῳ ὦν.
 ὁ Θεὸς ἔχρησε νικᾶν Ἀθη-
 ναίους· εἰς ὁ βασιλεὺς αὐ-

¶ Atheniensibus bel-
 lum intercedebat cum
 Peloponnesiis. Oraculum
 vicloriam Atheniensibus

τῶν

² Τὴν νίκην καὶ ἀλγὺ μακρὴν] Florent.
 καὶ ἀλγὺ μακρὴν, quomodo in suo etiam
 reperisse videtur Interpres, dum ver-
 tit: non exiguam vicloriam. Nota lo-
 quutio est ἀλγὺ μακρὴν, subintellecto
 χρόνῳ, verum, eo quo accepit sensu
 Interpres, repertum ibi vix puto.
 Quare probo vulgatam, καὶ ἀλγὺ μακρὴν,

& verito, brevi, vel cito. Sic supra
 cap. 5. ἀπομαχέτο ὅτι μακρὴν. & de
 loco infra vit. 6. 10. εἰδὼς δὲ πρὸς μακρὴν
 τὰ εἰδωλὰ.

Cap. XVIII. 1 Κόδρος.] Vulgata:
 περὶ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων πολέ-
 μῳ. Cantabr. Ἀθηναίοι β.

2 O;

pronunciarat, si regi ipso-
rum a Peloponnesio
mors afferretur. Codrus
erat Atheniensium rex.
Hostes cum rescivissent
oraculum, commune e-
dictum proposuerunt, ut
in praelio omnes a Co-
dro manus abstinerent.
At ille (nam erat vespere)
sarmentarii habitu
progressus a fossa, ligna
secabat. Venerant autem
etiam Peloponnesii li-
gnatum. Cum his Co-
drus pugnam incipit, ita
ut extenta falce vulneri-
bus eos afficeret. Illi su-
perantes, falcibus eum
confecerunt, atque cum
gaudio discesserunt, qua-

τῶν ὑποθάνοι πρὸς ἀνδρὸς
Πελοποννησίῃ· Κόδρῳ δὲ
Ἀθηναίων βασιλεύς. ² οἱ
πολέμιοι τὸ λόγιον εἰδότες,
κρινόν αὐτοῖς ὡς ὠφέλι-
γμα ἐν ταῖς μαχαῖς
ἀπέχεσθαι Κόδρου. ὃ δὲ, ὡς γὰρ
ἐσπέρα, ῥήμα φρυγαν-
ιστῆρ³ λαβὼν, ⁴ ἔχαιρε-
κ⁵ παρελθὼν, ἔπεμνε τὴν
ὕλην, ἔτυχον δὲ καὶ Πελοπον-
νήσιοι ἄνδρες καὶ φρυγα-
νισμὸν ἤκοντες. ἀψιμαχεῖ
τέτοις Κόδρῳ, ὥς τε καὶ τὸ
⁴ δρέπανον ἐπ' αὐτὸς ἀνα-
τεινόμεν⁵ ἔτρωσεν. οἱ δὲ
φθάσαντες ⁵ κατακαίνισαν
αὐτὸν πῖς δρεπάνοις· καὶ
γαννύμενοι ἀπηλλάχθησαν,
ὥς

² Οἱ πολέμιοι τὸ λόγιον εἰδότες, κρινόν αὐτοῖς ὡς παρ] Puxet aliquis men-
dum in hac sententia esse: non est
tamen: sed est καινοπραγίας non in-
venit² ῥήμα, quo ejus ætatis so-
phistæ mirifice delectabantur. Pas-
sim enim in Æliani scriptis oppido
quam elegantibus & eruditis id ob-
servabis. Sed nos unum aut alterum
tantum exemplum profertemus. Sic
igitur ille Παισία. ἰστ³. libro secundo
capite decimo tertio, ἀλλ' οὐ γὰρ ξῖνοι· ἃ
καὶ κωμικὸι λέγουσι ἡγεῖν, ὅτι παρ' αὐτῶν
ἐπαίσιμα. Historiæ animal. lib. vii.
cap. 26. Αἱ δὲ εἰς καὶ αἱ αὐτοῖς λέγουσι τὸ
ἔσθαι ὁρμημένους. At lib. ii. durius
dictum à Polyæno in Epaminonda,
commatæ xlii. ἢ δὲ αὐτὴ καὶ μένει

πῶς ὄντες. pro, ἢ δὲ ὄντων. si qui-
dem sanus est ille locus, quod equi-
dem puto. Nam ita non raro hic au-
ctor: ut in Iphicrate commate xix.
ubi ταῦτα μινύσαντες positum pro eo
quod dixisset alius ταῦτα μινύσαντων
αὐτῶν. Casaubonus.

³ Τὴν χάρεα³ παρελθὼν] Cum
MSS. & Interprete, qui vertit: pro-
gressus a fossa. sed melius veritas: pro-
gressus o castris. Vulgata, παρὶς αὐτοῦ.

⁴ Δρέπανον αὐτοῖς ἀνατεινόμενος] Cum MSS. nisi quod Cantabr. ἀνα-
τεινόμενος. Vulgata, ἰπυρατενόμε-
νος.

⁵ Κατακαίνισαν] Cum MSS. pro
ἀνακαίνισαν. lidem paullo post, γὰρ
ante καὶ omittunt.

ὡς ἀνδραγάθημα δὴ ποιηκότις, παγωνίσαντις. Ἀθηναῖοι, τί γὰρ σὺν ἔμελλον, ἔ' λογίᾳ πεπληρωμένῃ, θυμῷ καὶ ῥώμῃ παλαιοῖσι προσῖασιν ἐς μάχην. καὶ πρὸ τῆς μάχης κήρυκα πέμψαντες ἤτησαν ἀναίρεσιν ἔ' βασιλέως. ⁷ Πελοποννήσιοι μὲν ἔν σπέντις ἔ' γεγονότ' , ἔφυγον. Ἀθῆναι οἱ δὲ νικήσαντες ⁸ Κόδρω πρὸς ἀνέστησαν τοῦ ἡρώων, ὅτι πρὸ τῆς πολέμου ἐκασίῳ θανάτῳ καταστράτηγεν.

si strenuo facto facinore. At Athenienses clamore sublato (quid enim moram traherent impleto vaticinio) ira & robore majori in praelium procedunt: & ante pugnam misso præcone, corpus regis ad sepeliendum repeteabant. Peloponnesii re cognita, in fugam versi sunt. Athenienses parata victoria, Codro decreverunt heroicis honores, quod hostes propria morte expugnasset.

[C A P. XIX.]

¹ Μέλανθ' .

Melanthus.

¶ Ἀθῆναιων στρατηγὸς ὡς Μέλανθ' , Βοιωτῶν Ξάνθ' . ² ἐπ' ἐλέμην Με-

¶ Melanthus Atheniensium dux erat, Boeotorum Xanthus. Hi de Melænis bellum gereλαίων

⁶ ὡς ἀνδραγάθημα δὴ ποιηκότις, παγωνίσαντις] Distingue sic, ὡς ἀνδρ. δὴ ποιηκότις. παγωνίσαντις Ἀθηναῖοι τί γὰρ, &c. Historiam hanc habes apud Ciceronem, Eusebium, Pausaniam, Valer. Maximum, alios: sed nusquam fusius aut elegantius quam apud Lycurgum καὶ Λισσάρχου. Casaubonus.

⁷ Πελοποννήσιοι μὲν ἔν] Cantabr. delet ἔν. quod neque Interpres agnoscit.

⁸ Κόδρω πρὸς ἀνέστησαν] γ. Κόδρω πρὸς ἀνέστησαν. Casaubonus.

Cap. XIX. 1 Μέλανθ'] Vulgata: ἀπὸ Μέλανθ' Ἀθῆναιων στρατηγῶν. Cantabr. Ἀθηναῖοι β. & in margine, κλειώται.

² Μελαίων πρὸς] Scribe Κελαιῶν πρὸς, & μοχ, Κελαιῶν. Suidas, Κελαιῶν τόπος, μὲν δὲ οἱ Ἀθῆναιον καὶ Βοιωτῶν. Et sciō in Etymologico magno Μελαίων illum locum appellari non Κελαιῶν. Eum vide Κερῶντις. Melanthi hoc stratagemata refert etiam Frontinus lib. 11. cap. 1. sed loci non meminit, neque oraculi. Vide omnino scholia ad Aristophanis

bant. Melænzæ castellum erat finitimum Atticæ & Bœotizæ. Deus prodiderat Xantho,

Xantho, fraude Melanthus obtinebit Melenas.

cui oraculo respondit eventus. Hi duces pugnam solitariam committunt de victoria. Et congregientibus Melanthus ajebat: Atqui inju-

λανοῦν πέρ. Μελαιναί, χωρίον μεθόλεον Ἀΐτικῆς καὶ Βοιωτίας. ὁ θεὸς ἔχρησεν τῷ Ξάνθῳ,

ἢ Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας φόνον ἔρχε Μελαινίας.

ἢ λογάς τὸ ἔργον, δόπουαί, νή τῇδε. οἱ στρατηγοὶ μονομαχῶσι τὸ νίκης πέρ. καὶ σωιόντων ὁ Μέλαυθ. ἔ. φη, καὶ μὲν ἀδικοῦς ὁ δού-

περ.

nis ad hoc carmen Ἀΐτικῆς. Ἡμεῖς οὐ γινώσκοντες ἔ. ἀπατῶμεν. Casaubonus.

Ἐπολιμὺς Μελαινῶν πέρ. Casaubonus auctoritate Scholiastis Aristophanis hic mutat, & scribit: Κελαινοῦ. eumque sequutus Maussacus etiam vocem hanc corrigit in Harpocratiōne; sed minus feliciter, uti docet Lucas Holstenius in Notis ad Stephanum V. Μελαινοῖς. Eum consule. Prælium vero hoc non super Melanis sed Oenoῖ contigisse refert Conon apud Photium Narrat. xxxix. Item Proclus lib. 1. in Timæum Platonis: Τὰ Ἀπατῶμεν ἔργῳ περὶ τοῦ εἰς Δίονυσον ὄντι τῷ Μελάνθῳ, καὶ Ξάνθῳ καὶ Βοιωτῷ, μονομαχῶσι, καὶ νίκῃ καὶ Μελάνθῳ δι' ἀπάτης, Βοιωτῶν καὶ Ἀΐτικῶν ἐστὶν Οἰνός πολεμίων. ubi male Θινός.

ἢ Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας οἶνον ἔρχε Μελαινίας. Ita proflus scriptum erat in nostro codice. Verum παύματα hæc sunt, non ἔργα. nec meliores hac in parte codices quibus usus est Interpret. Lego,

Ξάνθῳ ἀπατῶσας ὁ Μελάνθ. ἔργα Κελαινοῖς. id est,

Decipies Xanthum, capisq; Melantho Celas.

Potes etiam legere ὁ μελάνχρος ἔργα Κελαινοῖς. Nam in quibusdam codicibus: μελάνχρος scriptum est, non οἶνος. Sic obscurius idem Melanthus

innuitur. Μελάνθ. autem pro Μελάνθ. ut Ξάνθ. pro Ξάνθ. apud Aristoph. Scholiasten, & alios, & diserte apud Etymologici auctorem Μελάνθ. non Μελάνθ. Scio de modulo vocis ἀπατῶμαι, quid obijci possit: sed id me non moratur. Casaubonus.

Τάξιν ἀπάτη] MSS. Τάξιν ἀπάτην.

4 δόπουαί] Ita reposui ex Florent. Cantabr. δόπουαί. Vulgata: δόπουαί. Ita ut edidit nunc, Aristophanis quoque Scholiastes in eadem historia ad Ἀΐτικῆς. ἔ. φησὶ ἀδικεῖν αὐτῶν δόπουαί. & totidem verbis Suidas, ut solet, in Ἀπατῶμεν. Idem Scholiastes ad Eimerium: ὁ Μελάνθ. δόλα ἀπατῶν καὶ Ξάνθῳ. φησὶν τὸ αὐτῶν ἔ. ἀδικοῦς, ὁ Ξάνθῳ, μόν. οὕτως οὐ γινώσκω. Addunt illi vere appamisse aliquem Melantho post Xanthum. Pausanias in Phocicis, contra ac omnes reliqui, non a Melantho sed Andropompo Xanthum casum refert, Melantho scilicet patre: Αὐτοσίμω. ἢ ἀπατῶν, ἢ τὸ βασιλεία εἶλοντο Δαμῶν καὶ οἱ. Οὐ φιλῶ καὶ Παιόλεω. Τὴν ἢ Δαμῶν καὶ οἱ. Πτολεμαῖον, καὶ Ξάνθον, ὃν Ἀνδρόπομπον μενοειδιστὰς οἱ, δόλα, καὶ σὺν τῷ διακρίσει.

C 4

ἢ ἢ

πρὸ ἰὼν Ἰπὶ τῷ μάχῳ.
 ὁ Ξάνθῳ ἐπεσράφη τ' δό-
 προν ὀφόμενῳ, καὶ ὑπὸ
 τοῦ Μελάνθου τῷ ξυστῶ διε-
 λαθεῖς, ἀνῆρέθη. Ἀθη-
 ναῖοι τῷ στρατηγῇ μαλ' ὁ-
 πάτης νικῆσαντες ἐτήσιον
 ἑορτὴν κατεστήσαντο, ἣν
 οὕτως δὴ κληρίζουσιν Ἀπατε-
 ρίας.

riam facis, qui comita-
 tus venias ad pugnam.
 Xanthus conversus, ut
 alterum respiceret, à Me-
 lantho confixus jaculo
 peremptus est. Athenien-
 ses stratagematis dolo vi-
 ctoriam adepti, annum
 festum instituerunt,
 quam vocant Apaturiam,
 id est, deceptoriam.

[CAP. XX.]

† Σόλων.

¶ Ἀθηναῖοι, καὶ Μεγα-
 ρεῖς, ἐπολέμουν χρόνῳ μα-
 κρῷ, Σαλαμῖνι περὶ
 ἡσώμενοι Ἀθηναῖοι, νό-
 μον ἐκύρωσαν, τῷ ἀγο-

Solom.

¶ Athenienses & Me-
 garense longo tempore
 bellum de Salamine ges-
 serunt. Victi Athenien-
 ses, legem jusserunt: Qui
 suaserit navigandum esse

ρδ-

5. Ἦν γὰρ δὴ κληρίζουσιν Ἀπατερίαι.]
 MSS. Ἀπατερίαι. Sed Vulgata in hoc
 spem recte; ceterum lego Ἀπατε-
 ρία numero plurium, quia sic solent
 auctores cum Græci, tum Latini.
 Herodotus lib. 1. cap. 147. Ἐστῶσαν
 ἢ καὶ παρὰ τῶν ἰσταν, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν
 γοργίαισι, καὶ Ἀπατερία ἀγνοῖ ἰσταν.
 Scholiastes Aristophanis ad Ἀχαρν.
 ἐν τῷ πύθῳ ἡ γὰρ ἰσταν Ἀπατερία καὶ Διο-
 γένῳ μαλακίῃ δὲ ἰστανόσσαντο. Pau-
 sanias in Arcadicis: Θεῶν δὲ τιμῶν
 Ἐρμῶν Φινιάται μεγίστη, καὶ ἀγῶνα
 ἀγνοῖ Ἐρμῶν. Hesychius V. Οἰ-
 σίρεια. ἡ δὲ παρὰ τῶν ἰσταν Οἰσιρῆεια.
 Livius lib. 1. cap. 9. Ludos ex industria
 praeat Neptune Eques tri solenneu, Confusa-
 lis. Ad quem locum consule V. CL.
 Joan. Fred. Gronovium, & ad lib.
 xxx. cap. 40. Cerealia ludos distinet &

magister equitum ex Senatus consilio se-
 cetunt. De Ἀπατερίαις vide Meur-
 sium & Petrum Castellatum. ubi &
 aliam hujus festi invenies etymolo-
 giam: unum locum adscribam, qui
 est ex Scholiaste Aristophanis locum
 jam adductum: εἰ δὲ σπαρτὴ τῆς πατε-
 ρίας ὁμῶς συναρξήσονται καὶ τὰς τῆς πα-
 τρίας ἰστανόσσαντο ὁμοπατερία λίγαν
 καὶ ἰσταν, ὅσοι αὖτε ἰσταν ἀγνοῖ
 καὶ ὁμοπατερία καὶ πατερία.
 ἢ τῶν καὶ ὁμοπατερία καὶ πατερία.

Cap. XX. 1. Σόλων.] Ita MSS. Vul-
 gata: περὶ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρίων πο-
 λεμῶν. Rubrica Florent. Ἀθηναίων.

2. Τῶν ἀγορεύσαντων πλεῖν ἐπὶ Σαλα-
 μῖνι μὲν καὶ δαταλῶν ἔστω.] Lego δα-
 ταλῶν ἔστω. . . Prius enim fuit, δα-
 ταλῶν ἔστω ἢ ζημία. ex utilitate formula.
 Casaubonus.

3. Ἀνδρῶν

ad pugnam Salaminensem, mortis reus esto.

Solon nihil perterritus morte, legem abrogat, hoc pacto: simulat insaniam, & progressus in concionem, Elegeia cecinit. Elegeia vero erant Martia carmina. His Athenienses ad pugnam excitavit: qui Musis & Marte perciti, confestim portu solvebant, cantus & vociferationes juxta e-dentes, atque Megaren-ses vi ac robore supera-bant: & Salamis iterum Atheniensium ditionis facta est. Solon vero in summa admiratione habebatur, tum quod legem antiquasset furore, tum quod Musica bellum vicisset.

2 Cum Atheniensibus

3 Δύς τ' νόμον, λύς τ' ὄδον] Cum MSS. Vulgata: λύς τ' νόμον αὐτοῦ. Sic cap. 30. 4. ἵπταται αὐτὸς ὁ Θιμω-κλής. ὁ δ' ὅτι τ' αὐτὸς ὡς ἔστ'.

4 Ποσειδῶν εἰς ἀροαίαν] Sic MSS. Vulgata: ποσειδῶν.

5 Οἱ δ' ἡγεῖται ἐκ Μουσῶν] Pro-positionem cum MSS. inserui. Pro A-ρῶ Cantabr. A'ρῶ. & post αὐτῶν uterque Codex et habet.

6 Αἰδῶντες ὅμῃ καὶ ἀλαλάζοντες, καὶ Μεγαρεῖς] Verba ὅμῃ καὶ ἀλαλάζοντες ex MSS. supplervi, cum quibus con-

ρῶσαι καὶ πλεῖν ὅτι Σαλα-μῖν τὴν μάχην, θάνατον ἔ-σω. Σόλων τ' θάνατον ἔ-φοβηθείς, ἡ λύς τ' νόμον, λύς τ' ὁδόν. μανίαν ὑπο-κρίνεται, καὶ προσελθὼν εἰς ἀροαίαν ἐλεγείαν ᾄδεν. τὰ δ' ἐλεγεία ὡς Ἀρήϊα ἄσμα-τα. τῶν τοις ἡγεῖται Ἀθηναίους ὅτι τὴν μάχην. οἱ δ' ἡγεῖται οἱ καὶ Μουσῶν, καὶ Ἀρεῶν, αὐτῶν ἀνέγοντο ἄδοντες ὅμῃ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρεῖς καὶ κράτ' ἐνί-κων. καὶ πάλιν ἡ Σαλαμίς Ἀθηναίων κτήμα ὡς. Σό-λων δ' μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μα-νίᾳ, καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

9 Ἦν πόλεμος Ἀθη-ναίοις καὶ Μεγαρεῦσι, Σα-λαμῖ-

sentit Interpres Florent. tamen, ἀ-λαλάζοντες, & Cantabr. ἀλαλάζον-τες. Sed uti edium recte est: venit e-nim ab ἀλαλά, quod notum, & quia aliquoties apud Nostrum occurrit.

7 Κατὰ κράτ'] MSS. ἀτὰ κρά-τ'. Sed κατὰ κράτ' est, familiare Aucto-ri. Cum iisdem, Codd. Casauboni, & Interprete reposui αὐτῶν, pro αὐ-κτων.

8 Ἐνίκων] γρ. ἐνίκων. Casaubon.

9 Ἦν πόλεμος Ἀθηναίοις] Justi-nus lib. 11. hoc stratagemata Πύρρα-το

λαμῖν **Θ** πέρ· Σόλων ἐ-
 παύσεν **Θ** πρὶ Κωλιάδ **Θ** ,
 ἔνθα αἱ γυναῖκες Δήμητρει
 ἑορτῇ ἐτέλουν. ¹⁰ ἐπ' αὐτῇ
 τῇ θαλάσῃ αὐτόμολον ἐκ-
 πέμψεν Σόλων ἀγγελεῖν τὰ
 Μεγαρεῦσιν , ἵδ' **Θ** πρὶ Κω-
 λιιάδ **Θ** παλεύσῃτε , πᾶς Ἀ-
 θηναίων γυναῖκας αἰρήσῃ-
 τε χορεύσας , ἀλλὰ μὴ
 μέλλετε. Μεγαρεῖς τῇ ἀπά-
 τη πείθοντα. ¹¹ οἱ μὲν δὲ
 ἐπέπλεον. ¹² Σόλων δ' , πᾶς
 μὲν γυναῖκας ἀναχωρή-
 σαι κελεύει μερῶν δ' ἁ-
 γρῆα ταῖς τῶν γυναικῶν ἐ-
 σθῆσι κεκοσμημένα , ¹³ στε-
 φάνοις περικείμενα κρυ-
 πτοῖς ἐγχειρῶσις ὥπλι-
 σμένα , ὧσθ' ἵνα ἥνεα
 παίζειν καὶ χορεύειν ἐταξεν.
 οἱ δ' Μεγαρεῖς τῇ ὀψὲ τῶν ἁ-
 γνείων , καὶ τῇ ἐσθῇ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐξαπατάμενοι , τ

& Megarensibus de Sala-
 mine bellum esset , So-
 lon navigavit versus Co-
 liadem , ubi mulieres Ce-
 reris festum obibant. In
 ipso mari emittit Solon
 transfugam ad Megaren-
 ses , qui nuntiaret : Si in
 Coliadem navigaveritis ,
 Atheniensium uxores ca-
 pietis , choreas ducentes ,
 modo non cunctemini ,
 Megarenses dolo cre-
 dunt , & eo naves diri-
 gunt. Solon vero mulie-
 res decedere jubet : atque
 adolescentes impuberes ,
 muliebribus vestimentis
 amictos , coronis orna-
 tos , clandestinis ensibus
 armatos , ad littus ludere
 ac saltare jussit. Mega-
 renses imberbium vultu ,
 & vestitu mulierum de-
 cepti , egredientes e na-
 vibus , capere tanquam

συλλαμ-

to tribuit , & rem paullo aliter re-
 fert. *Casaubonus.*

¹⁰ Εἴπ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ] Distin-
 guendum , ἵδ' αἱ γυναῖκες Δήμητρει
 ἑορτῇ ἐτέλουν· αὐτῇ τῇ θαλάσῃ Ἀν-
 τῶν. *Idem.*

¹¹ Οἱ μὲν δὲ ἐπέπλεον] ἐπέπλεον.
Idem.

Εἰπέπλεον] Cum MSS. & Inter-

prete , assentiente Casaubono , pro
 vulgato , ἀπὲς π. 157.

¹² Σόλων δ' τὰς μὲν , &c.] Pisistrato
 hoc tribuit Justinus lib. 11. cap. 8.
 sed utriusque opera factum docet
 Plutarchus in Solone.

¹³ Στεφάνοις περικείμενα] Cum
 Cantabr. pro vulgato , στεφάνοις πε-
 ρικείμενα.

mulieres conabantur : qui strictis repente gladiis, pro mulieribus viri apparuerunt, hostes occiderunt, naves concenderunt, & Salamine positi sunt.

συλλαμβάνειν οἶα δὲ γυναῖκας. οἱ ᾗ παρὰσήμεροι πρὶ ἐγχειρίδια, μάλα δὲ ἀντὶ γυναικῶν ἄνδρες ἐφάνησαν, ¹⁴ τὰς πολεμίας ἐκείναι, τῶν νεῶν ἐπίβησαν, ἣ Σαλαμῖνι ἐκράτησαν.

[C A P. X X I.]

Pisistratus.

¶ Pisistratus ab Euboea expeditionem fecit in Atticam versus Pallenum : & in primas copias hostium incidens, eas occidione occidit. Progressus, aliis pluribus obviam fit. Ibi præcipit suis, ut fertis coronentur, neque adventantes occiderent, sed affirmarent se cum primis foedus icisse. Illi credentes, pa-

Πεισίστρατος.

¶ Πεισίστρατος ἀπ' Εὐβοίας ² ἐς ἐλάτῳσιν εἰς Ἀθηναίων ὅτι Παλληνίδι. καὶ τοῖς πρώτοις τῶν πολεμίων περὶ σπαστῶν ἐκτείνει πάντας περὶ λῶν, ἄλλοις ἀπὸ πᾶσι πλείοσι, ὡς ἀγγελοῦμα ἔδωκε πολλῷ τεφανῶ. καὶ μὴ κτείνειν τὰς ἀπαλιώτας. ³ φράζειν ᾗ ὡς ἐπαίσειν τοῖς πρώτοις. οἱ ᾗ περὶ σπαστῶν ἄρα πέν-
δον.

¹⁴ Τὰς πολεμίας ἐκείναι, ᾗ τῶν ἐπίβησαν, ἣ Σαλαμῖνι ἐκράτησαν.] Sic infra hoc libro cap. 30. 1. ἐπεδύπων, ἐπίβησαι, ἐναυμάχουσαι, ἐίκοσαν.

Cap. XXI. 1 Πεισίστρατος ἀπ' Εὐβοίας.] Εἰς Εὐβοίας. Pisistratus iterum Athenis cedere coactus Eretriam in Euboea se contulit. *Cassanbonus.*

² Εἰς ἐλάτῳσιν εἰς Ἀθηναίων ὅτι Παλληνίδι.] Malim ἐς ἐλάτῳσιν. Illud ὅτι

Παλληνίδι Herodotus interpretabitur, καὶ οἱ ἀπὸ Πεισίστρατον, ὡς ἐίκοσαν. ὅτι Μαροδῶντος ἦσαν ὅτι τὸ ἀσπρὸς τοῦ πᾶσι συνιόντες ἀπαικίζοντο ὅτι Παλληνίδα Ἀθηναίῃς ἱερῇ, καὶ ἀπὸ τῆς ἱερῆς καὶ πλεονάζοντος.

Εἰς Ἀθηναίων.] MSS. ὅτι ἣ Ἀθηναίων. ³ φράζειν ᾗ ὡς ἐπαίσειν τοῖς πρώτοις.] Interpr. ccd. ἐπαίσειν τοῖς, vel ἐπαίσειν τοῖς. Pro ἐπαίσειν τοῖς, γρ. παλιν. *Cassanbonus.*

δοντω, καὶ Πεισιστράτῳ τὸ
ἄσπ' ἐπέτρεψαν. ὁ δ' ἄρ-
μαίῳ ἐπιβάς, ὡδ' αὖ-
σάμηνῳ γυναικα μεγά-
λῳ, καλλῷ, ὄνομα φύλῳ,
ἢ Παλλαδικοῖς ὅπλοις κε-
κροσμημῶν, δόξαν ἐν-
δὲς ὡς Ἀθηναῶν κατὰ γῆ
Πεισίστρατον, ἀδελφῶς εἰσή-
λασσι, καὶ τῷ τυραννίδῳ τῷ
Ἀθλωαίων κατὰ χεῖρ.

Πεισίστρατῳ Ἀθλωαίων
τὰ ὅπλα βελόμηνῳ παρ-
ελέσθ', παρήγγειλεν ἥκειν
ἅπαντας εἰς τὸ Ἀνάκειον,
μὴ τῷ ὅπλων. οἱ μὲν ἦκον·
ὁ δ' ἐπεὶ ἤλθε δημογορήσας
βελόμηνῳ, καὶ σμικρᾷ
τῇ φωνῇ λέγειν ἤρχετο. οἱ

cem ineunt, & urbem Pi-
sistrato concedunt. Qui
conscenso curru, foemi-
nam magnam & venu-
stam propter constituit,
nomine Phyam, armis
Palladicis ornatam : opi-
nionem movens, quod
Minerva ducem Pisistra-
tum sine periculo immi-
serit : atque sic Athenien-
sium tyrannidem occupa-
vit.

2. Pisistratus Athe-
nienibus arma volens
adimere, mandatum pro-
mulgavit, ut omnes cum
armis in Anaceum veni-
rent. Qui cum venissent,
ipse prodiit verba factu-
rus, & exigua, humili-
que voce sermonem or-

ῖ ἐξα-

4 Ο' δ' ἄρμα τοῦ ἑπτάδε] Ante ista
verba suspicor deesse aliquid. Nam
hic narratur aliud Pisistrati strata-
gema. Liqueat id ex historia, quæ ab
Herodoto planissime refertur, lib. 1.
Tex enim a Pisistrato occupata sunt
Athenæ totidem stratagematibus.
Primo ope κεκροσμημῶν, de quo strata-
gema Polyænus, mox secundo
Phyz mulieris ope, quod stratagema
hic refertur, tertio superatis ad Pal-
lenen Atticæ δῆμον Atheniensibus:
eo videlicet stratagema, quod mo-
do relatum est a Polyæno. Ergo hinc
secundum stratagema debet incipere
sic. . . . . ὁ δ' ἄρμ. &c. In lacuna le-

gere potes Πεισίστρατον οἱ Ἀθλωαῖοι
ἐξέκαλον. ὁ δ' N. Præter Herodotum vi-
de Valerium Max. lib. 1. cap. 3. Ca-
saphonus.

5 Παλλαδικοῖς] γ. Παλλασκιδ. I-
dem.

6 ὡς Ἀθηναῖα κατὰ γῆ] Rectius Ἀ-
θηναῖα, recto casu, id est, quod Mi-
nerva Pisistratum reducit. Herodotus,
ὡς Ἀθηναῖα Πεισίστρατον κατὰ γῆ. Idem.

Κατὰ γῆ] Florent. κατὰ γῆ. Mox
pro εἰσηλασσι, Cantabr. ἤλασσι. & pro
ἐπράττειν uterque Codex, κατὰ γῆ,
quod recepi.

7 Καὶ σμικρᾷ τῇ φωνῇ] Cantabr.
σμικρῶν. in margine &

8 Iva

sus est. Illi vero cum exaudire non possent, jussuerunt in vestibulum progredi, ut omnes dicentem exaudire possent. Qui cum remisse loqui pergeret, & illi attentis auribus auscultarent, socii prodeuntes, & arma tollentes, in templum Agraui detulerunt. Athenienses vero nudi ac destituti tum demum in Pisistrato vocis tenuitatem intellexerunt, quod fuisset Pisistrati dolus ad armorum ereptionem adhibitus.

3 Pisistratus cum Me-

ἡ ἐξ ἀκρίων μὴ θανάμφοι,
 περιελθεῖν αὐτὸν ἡξίωσαν
 εἰς τὸ πυλάειον, ὅτε
 πάντες ἐπακύνοντο· ἐπεὶ
 ᾧ, ὃ μὴ ἡσυχῇ διελέγετο.
 οἱ δὲ ἐνταύθις πρὸς αὐτὰς
 προσέειπον, οἱ ἐπικυροί
 ὡς περιελθόντες, καὶ τὸ ὄπλον
 ἀράμφοι, καὶ ἰούσαν εἰς
 τὸ ἱερόν τ' Ἀγροῦλον. Ἀθη-
 ναῖοι δὲ γυμνοὶ ¹⁰ κατὰ
 λαφύρας, τὸν ἡδόνον
¹¹ τ' Πεισιράτην βραχυ-
 φωνίας, ὅτι ἄρα ἡ π-
 χιασμα, καὶ τ' ὄπλων.

¹² Πεισίρατ' ὅ, Μεγα- κλει

⁸ ἵνα πάντες ἐπακύνοντο] Cum MSS. pro vulgato, ὑκύνοντο. Item ἐπείνευσε, pro ἐπείνευσε.

⁹ Περιελθόντες καὶ τὸ ὄπλον ἀράμφοι] MSS. περιελθόντες ἀράμφοι τὸ ὄπλον. nisi quod Florent. περιελθόντες.

¹⁰ Καταλαφύρας] Canab. καταλαφύρας.

¹¹ Τὸν Πεισιράτην βρ.] γ. πρὸς Πεισιράτην βρ. Casanovian.

¹² Πεισίρατος Μεγακλεῖ διηγου-
 μένῳ] Fuit quum praeferrem alteram lectionem ἀντιπολιτείας. Sed nihil mutandum. Nam ἀντιπολιτείας, de contrariis in eadem civitate factionibus non raro positum meminimus. Polyzenus iterum hoc libro, Ἀγροῦλον καὶ Θεμελιῶν ἐχθρότητα πᾶντων ἔντος διηγουμένῳ. ita enim ibi legendum. lib. 11. in Schenippo. τὸν Ἀγ-

ροῦλον μὲν τὸν ἀρχόντα αὐτῶν Ἀγρο-
 κλεῖ ἀγροῦλον. libro v. in Gefcone,
 ὑπὸ τῷ Ἀγροῦλον μὲν ἀγροῦλον.
 Marcellinus in vita Thucydidis, δε
 καὶ Μεγακλεῖ διηγουμένῳ. hoc est,
 ἀντιπολιτείας. ut apud Plutarchum
 in eadem re. ἡ μὴ γὰρ ὁ Θεμελιῶν
 τῷ καλῶν καὶ ὁ ἀρχόντων ἀρχόντων, καὶ πρὸς
 ἀντιπολιτείας τὸν Μεγακλεῖ χρέ-
 νον. Idem in Nicia eadem repetit.
 Grammatici tamen inter ἀντιπολι-
 τείας καὶ ἀντιπολιτείας subtiliter
 more suo distinguunt. verba eorum
 sunt quae ascriptimus, ἀντιπολιτείας
 καὶ ἀντιπολιτείας ἀγροῦλον. ἀντιπο-
 λιτείας μὴ γὰρ λέγεται τὸ ἐν τῷ
 καλῶν ἀντιπολιτείας ὅτι τὸ ὅτι ἴσως
 ἀντιπολιτείας ἀλλόθεν. Placuit in
 his placulum immorari, ut igno-
 rum hactenus verbum assereremus.
 Primi enim nos hanc verbi ἀντιπολι-
 τείας

κλεῖ διεπληρίωσε, ¹³ καὶ ὡς
ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν πλε-
σίων πεταγμῶν. ὁ δὲ Πει-
σίπραξ ὑπὲρ τῶν πενήτων.
καὶ δὴ ποτε ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλὰ τῷ Μεγακλεῖ λοιδο-
ρησάμενος, καὶ ἀπειλήσας,
ἀπηλλάγη. ¹⁴ κατὰ τρώας
δὲ ἑαυτὸν καὶ καίριοις
τραύμασι, καὶ ὑπεραιᾶς
¹⁵ προσήλθεν ὅτι τὴν ἀγο-
ρὰν, θεσπύων τοῖς Ἀθη-
ναίοις ταῦτα. ὁ δὲ δῆμος
ὑπερηγανάκτησεν, ὥς ἐκ-
δόμενος αὐτῶν δι' αὐτὰς
ταῦτα εἰς παθὼν, καὶ ἐς Φυ-
λακῶν σῶμα. ¹⁶ ἔδω-
κεν αὐτῷ τριακσὶς Φύ-
λακας. οἷς κερυμηφόροις
χρησάμενος, αὐτὸς πύ-
ραρον Ἀθῆναιων ἐχθρὸν,
καὶ τοῖς πασι τὴν τυραννίδα
κατέλιπεν.

[C A P. XXII.]

Ἀριστογείτων.

¶ Ἀριστογείτων ὑπὸ

Aristogiton.

¶ Aristogiton cum a
τῷ δο-

τὰ δὲ ὁμοῦ significationem videtur
nunc observasse. Casaubonus.

¹³ Καὶ ὡς ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν
πλεονέκων πεταγμῶν] Tu vide Hero-
dotum & Plutarchum, ex quibus rem
melius discas. Idem.

¹⁴ Κατὰ τρώας δὲ ἑαυτὸν] Ita
scripsi pro vulgato, δι' αὐτοῖς. Cantabr.
ἢ ἑαυτὸν.

¹⁵ Προσῆλθεν ὅτι τὴν] MSS. εἰς τὴν.

¹⁶ ἔδωκεν] Cum Cantabr. pro
ἔδωκεν.

I I π-

licitoribus per tormenta vexaretur, ut confcios proderet, confciorum neminem significavit: Omnes vero amicos Hippiæ, participes infidiarum fuisse dixit: Cum hos morte multasset Hippias, tum Aristogiton in amicos stratagema ei exprobravit.

τ̃ δορυφόρων σφελγέμερος
 πρὸ τ̃ σωκεδόντων τ̃ μὲν
 σωκεδόντων ὁμολόγησεν ἔ-
 δένα πάντα ἧ τὰς Ἰπ-
 πίας φίλους κοινωνήσας τ̃ ἐ-
 πιθήσεως ἑκάστη ἧ τὰς
 Ἰππίας ἀπέκλεινε, πότε ὁ
 Ἀριστογείτων ὠνείδισεν αὐ-
 τῷ τὸ κατὰ τὴν Φίλων στρατή-
 γημα.

[CAP. XXIII.]

Polycrates.

¶ Polycrati Samio mare Græcanicum infestanti, visum est esse militare, si reversus appel-

Πολυκράτης.

¶ Πολυκράτης Σαμίῳ
 κατὰ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν
 θαλάσσαν, ἡ δὲ ἔδοξεν εἶναι
 στρατηγικὸν, εἰ κατὰ τοὺς
 τῶν Φί-
 λων

1 Ἰππίας] Cantabr. utroque loco per diphthongum Ἰππίας, & Ἰππίας. Pro vulgato ὠνείδισας, cum MSS. rescripsi, ὠνείδισας.

2 Ὅποτε ἧ τὰς Ἰππίας ἀπέκλεινε, πότε ὁ Ἀριστογείτων] Cum MSS. Vulgata, ἀπέκλεινε, ὁ Ἀρισ.

Cap. 23. 1 Ἐδοξεν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς τῶν φίλων] An potius, στρατηγικὸν καὶ τὸ οἶον] Illud κατὰ τοὺς τῶν φίλων, est, classe infesta amicorum ditiorum petere, & in eorum carere. Fuit aliquando hic locus gravioris mendii mihi suspensus, siquæ legendum videbatur, ἔδοξεν εἶναι στρατηγικόν εἰ φίλοι καὶ ἄλλοι καὶ τὰ τῶν φίλων. Herodotus de Polycrate auctor mihi ita sentiendi, ἔδοξεν ἧ καὶ ἄλλοι καὶ τὰ τῶν φίλων. Ἐδοξεν ἧ καὶ ἄλλοι καὶ τὰ τῶν φίλων. Ἐδοξεν ἧ καὶ ἄλλοι καὶ τὰ τῶν φίλων. Sed & vul-

gata ferri potest, si locum ita interpretaris ut initio fecimus Casaubonus.

Ἐδοξεν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς τῶν φίλων, ὡς εἰ ἀπαιτήματα λαμβάνοντες φιλικῶς ἔξω] MSS. ἔδοξεν εἶναι στρατηγικὸν τῶν φίλων, εἰ κατὰ τοὺς τῶν φίλων ὡς ἀπαιτήματα λαμβάνοντες φιλικῶς ἔξω. Florent. pro λαμβάνοντες, λαμβάνοντες, & Cantabr. λαμβάνοντες. Lego & distinguo: ἔδοξεν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς καὶ τὰ τῶν φίλων, ὡς, εἰ ἀπαιτήματα λαμβάνοντες, φιλικῶς ἔξω: existimantes calidum commentum, si etiam abduceret amicorum bona, ut, si repetita reciperent, illi amiciores haberet. Atque ita, quæ hic Polycrati dicuntur de Polycrate, conveniunt cum iis, quæ de eodem refert Herodotus lib. III. cap. 39. Ea vide in Notis Casauboni. Lego autem στρατηγικόν cum Vulgata, quia eodem modo

κλεῖ διεπληρίωσε, ¹³ καὶ ὡς
 ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν πλε-
 σίων τετραγώνῳ· ὁ δὲ Πει-
 σιστραῖος ὑπὲρ τῶν πενήτων.
 καὶ δὴ ποτὶς ἐκ κλησίου
 πολλὰ τῷ Μεγακλεῖ λοιδο-
 ρησάμενος, καὶ ἀπειλήσας,
 ἀπηλλάγη· ¹⁴ κατὰ τρώσας
 δὲ ἰαυτὸν καὶ καίροις
 τρώμασι, καὶ ὑπεραίως
¹⁵ παρήλθεν ὅτι τὴν ἀγο-
 ρὰν, δεκνύων τοῖς Ἀθη-
 ναίοις παῦται. ὁ δὲ δῆμος
 ὑπερηγαν ἀκτῆσεν, ὡς ἐκη-
 δόμενος αὐτῶν δι' αὐτὰς
 παῦται ἢ παθὼν, καὶ ἐς Φυ-
 λακλῶν σώματι· ¹⁶ ἔδω-
 κεν αὐτῷ τριακιστὶς Φύ-
 λακας. οἷς κερυνηφόροις
 χρησάμενος, αὐτὸς πτυ-
 ραν· Ἀθλωαίων ἐγλύετο,
 καὶ τοῖς παισὶ τὴν τυρανίδα
 κατέλιπεν.

[C A P. XXII.]

Ἀριστογείτων.

¶ Ἀριστογείτων ὑπο

Aristogiton.

¶ Aristogiton cum à
 τῷ δο-

τῷ δῷ significationem videmur
 nunc observasse. Casaubonus.

¹³ Καὶ ὡς ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν
 πλεονίων τετραγώνος] Tu vide Hero-
 dotum & Plutarchum, ex quibus rem
 melius disces. Idem.

¹⁴ Κατὰ τρώσας δὲ ἰαυτὸν] Ita
 scripsi pro vulgato, δὲ αὐτὸν. Cantabr.
 ὅτι αὐτὸν.

¹⁵ Παρήλθεν ὅτι τὴν] MSS. εἰς τὴν.

¹⁶ ἔδωκεν] Cum Cantabr. pro
 ἔδωκεν.

I [π-

licitoribus per tormenta vexaretur, ut confcios proderet, confciorum neminem significavit: Omnes vero amicos Hippiae, participes infidiarum fuisse dixit: Cum hos morte multasset Hippias, tum Aristogiton in amicos stratagemata ei exprobravit.

τ̄ δορυφόρων σφιδάμενος
πρὸ τ̄ σωκεδόντων τ̄ μὴ
σωκεδόντων ὁμολόγησεν ἔ-
δνα· πάντας ᾗ τὰς ἰπ-
πίης φίλους κοινωνήσας τ̄ ἐ-
πιθέσας· ἂν ὅτε ᾗ τὰς
ἰππίας ἀπέκλεινε, τότε ὁ
Ἀριστογείτων ὠνείδισεν αὐ-
τῷ τὸ κτ̄ τ̄ φίλων στρατη-
γμα.

[C A P. XXIII.]

Polycrates.

¶ Polycrati Samio mare Græcanicum infestanti, visum est esse militare, si reversus appel-

Πολυκράτης.

¶ Πολυκράτῃ Σαμίῳ
κατὰ θέον τιμῶν Ἑλλήνων
θάλασσαν, ἰδοῦν ἐν εἶναι
στρατηγικὸν, εἰ κατὰ τοὺς
τῶν φί-

1 ἰππίας] Cantabr. utroque loco per diphthongum ἰππίαν, & ἰππίας. Pro vulgato ἰππίσας, cum MSS. referri, ὀππίσας.

2 ὁ πότις ᾗ τῶν ἰππίας ἀπέκλεινε, τίς ὁ Ἀριστογείτων] Cum MSS. Vulgata, ἀπέκλεινε, ὁ Ἀρισ.

Cap. 23. 1 ἰδοῦν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς τῶν φίλων] An potius, στρατηγικὸν? Illud κατὰ τοὺς τῶν φίλων, est, classe infesta amicorum dititionem petere, & in eam partem capere. Fuit aliquando hic locus gravioris mendi mihi suspectus, si- que legendum videbatur, ἰδοῦν εἶναι στρατηγικὸν εἰ φασὶ καὶ ἄλλοι καὶ τὰ τῶν φίλων. Herodotus de Polycrate ait mihi ita sentiendi, εἶναι ᾗ καὶ ἄλλοι πάντας, ἀπεκρίναν ἔδνα. τὸ γὰρ φίλων ὅτι χαίρειν μάλιστ' ἀποδίδει τὰ ἑαβί, καὶ ἀρχὴν μὴδ' λαβών. Sed & vul-

gata ferri potest, si locum ita interpretis ut initio fecimus *Casaubonus*.

ἰδοῦν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς τῶν φίλων, ὡς εἰ ἀπαυτῶν λαμβάνων φιλοτίμους ἔξω] MSS. ἰδοῦν εἶναι στρατήγικα τῶν φίλων, εἰ κατὰ τοὺς, καὶ τὰ τῶν φίλων ὡς ἀπαυτῶν λαμβάνων φιλοτίμους ἔξω. Florent. pro λαμβάνων, λαμβάνων, & Cantabr. λαμβάνων. Lego & distinguo: ἰδοῦν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς τῶν φίλων, ὡς, εἰ ἀπαυτῶν λαμβάνων, φιλοτίμους ἔξω: existimantes calidum commentum, si etiam abduceret amicorum bona, ut, si captiva reciperent, illos amiciores haberet. Atque ita, quæ hic Polyzno dicuntur de Polycrate, conveniunt cum iis, quæ de eodem refert Herodotus lib. III. cap. 39. Ea vide in Notis Casauboni. Lego autem στρατηγικόν cum Vulgata, quia eodem modo

τὴν Φίλων, ὡς εἰ ἀπαιτέ-
 ῃ μα λαμβάνοιεν Φιλοπί-
 ρος ἐξ ἑ. ἔδεν δὲ λαβὼν,
 ἔκ αὖν ἔδ' ἀποδῆναι δύνα-
 σθαι.

Πολυκράτης, μελλόντων
 Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ θυσίαν
 ποιεῖν τῇ Ἡρας πάνδημον,
 ἐν ᾗ μετ' ὅπλων ἐπόμε-
 πλον, πλείους ὅσα τῇ περ-
 φάσκει τῇ ἑορτῇ ὅπλα συλ-
 λέξας, τὰς μὲν ἀδηλοφύ-
³ Συλοσῶνται καὶ Πανταγνώ-
 σον συμπμπάειν ἐπαξέει μὲν
 ἢ τὴν πεμπίαν, τῇ Σαμίων
 θύειν μελλόντων, οἱ πλείους
 τὰς πανοπλίας ἀπέθιντο
 ὡς αὖ τοῖς βωμοῖς ἑ. περσέ-
 χοντες ταῖς δόχαις, οἱ
 δὲ ἀμφὶ Συλοσῶνται, καὶ
 Πανταγνώσον τὰ ὅπλα ἐ-
 χοντες, ἀνὴρ ἀνδρὶ ὡς ἑ-
 στὰς, ἐφεξῆς ἀπαντὰς ἐ-
 κκίννουον. Πολυκράτης τὰς

leret, & amicorum bona
 quasi repetens, foris alios
 amiciores pararet. Quod
 si nihil acceperisset, ne re-
 stituere quidem, aut red-
 dere debere.

2 Polycrates, cum
 Samii publicum sacrifi-
 cium facere in templo
 Junonis vellent, in quo
 cum armis pompam age-
 bant, plurimis armis per
 caussam solemnitatis col-
 lectis, fratres Syloson-
 tem & Pantagnostum u-
 na pompam ducere ius-
 sit. Post vero pompam,
 cum sacrificium obire Sa-
 mii instituerent, pluri-
 mi arma deposuerunt ad
 altaria, partim occupati
 votis, partim libationi-
 bus. At qui cum Syloson-
 te & Pantagnosto erant,
 arma tenentes, vir vi-
 rum adortus, omnes or-
 dine trucidabant. Poly-

ἐν τῇ

modo loquitur Auctor lib. 11. 2.
 στρατηγὸν ἡγεμόνα πολέμων βωμῶν
 φυλάττει.

2 Οὐκ ἐν ἑδ' ἀποδῆναι] Cantabr.
 absque ἑδ.

3 Συλοσῶνται] Cantabr. Συλώσαν-
 ται.

4 Περσέχοντες τὰς δόχαις, οἱ δὲ ἀμ-
 φι Συλωσ.] Florent. περσέχοντες καὶ

δόχαις, οἱ δὲ ἀποδῆναι ἀμφὶ Συλωσ. Can-
 tabr. περσέχοντες, καὶ ταῖς δόχαις οἱ δὲ
 ἀποδῆναι ἀμφὶ Συλωσ. Legendum vi-
 detur: περσέχοντες καὶ ταῖς δόχαις, καὶ
 ταῖς ἀποδῆναι οἱ δὲ ἀμφὶ Συλωσ. quo-
 modo legisse videtur Interpres.

5 Ἐκκίννουον] Cum Cantabr. pro
 vulgato, ἐκκίννουον. Sic cap. 26. καὶ ἑ-
 δῶκε ἡλιαστέμην. κτηνὴ. & alibi.

6 Α' πᾶ

crates in civitate congregatis iis qui infidiarum participes essent, preoccupabat opportunissima loca, accurrentibus e templo omni studio fratribus cum armis & auxilium ferentibus, & arcem muniebat, Astypalæam nomine, accersitis a Lygdamide Naxiorum tyranno militibus, atque Samiorum imperium obtinebat.

Ὡς τῇ πλὴρ τῇ ὁμοιογενείας με-
 τήχοντες αἰτίαις ὡς ἐπε-
 λάσειν τῇ πλείους τὰς ὁμο-
 ποιροπείας πύρας, ὁ δὲ
 ἔκ τινος μὲν τῶν ὅλων
 ὡς ὁδὸν γενέας ἀδελφὸς
 καὶ συμμάχος ὁ δεξιόχρως.
 ταχίσας δι' αἰρέσειν τῶν
 καλεσθέντων Ἀστυπάλαιας,
 ὁ μετὰ πειρὰς αὐτῶν ὁ
 Λυγδαίμωδ' ὁ Νάξιον
 τυράννης στρατῶντος ὁ καὶ δὲ
 Σαμίῳν τυράντης ὁ ἦν.

[C A P. XXIV.]

Istiens.

ই'সাম্‌উ.

¶ Istiaeus Milesius, in Persia agens apud Darium regem, Ioniam ad defectionem sollicitare volens, neque audens litteras mittere, propter custodes viarum, servo fideli capillis abrasis, stigmata capiti inscripsit:

¶ Ἰσαῦς ὁ Μιλήσιος,
 ἐς Πέρσαις ἀθίγων ὡς
 Δαρείῳ βασιλεῖ, βελό-
 μη· Ἰωνίαν ἀποστήσῃ,
 γράμματ' αἰμπεῖν ἐ' ἰα-
 ρῶν ἀθ' τὰς Φύλακας τῶν
 οὐδῶν, οἰκέτῳ πρὸν ἄπο·
 ξύ, ας πὰς τρεῖς, σίγμα·

726

6 A'mē mē dēu] ōī, quod ante
Ōmī erat in Vulgata, cum Florent.
expūm. Cantabr. pro eo legebat. mē.

7 *Exodi* 3.] *Ex. ix. 3. Casanb.*
Exodi 3.] *MSS. ix. 3. de*
Exodi, quod corruptum ex lectione vul-
gata, quæ sana.

1. ~~Δεξιά~~ Cum Cantab. pro
vulgo, ~~Δεξιά~~. Post textum
idem Codex non agnoscit N.

9 ~~Μαθηματικῶν~~] K^o, quod
precedebat, cum MSS. & Interpre-
te induxi.

10 Καὶ δὲ Σαμίωι τῶραν. MSS. Valgata, Σαμίωι ὃ τῶραν.

Cap. 24. 1 Αποξίνου] Cum MSS. pro λουανίνου. Sic statim λουανίνου in Vulgata quoque fuit. Pro οὐρανίου, Cantabrigiae.

τα ὀνεγράψατο τῇ κεφα-
λῇ, ἸστιαῖⓈ Ἀ'ε'ισαγόρα·
Ἰωνίαν ἀπόσησιν. καὶ τοῖς
σίγμασιν ἐπιθρεψε πᾶς
τρίχας. τὴν τ' τρύπον λα-
θὼν τὰς φύλακας ὁ σιγ-
μαποφύρⓈ, καὶ κατὰ βᾶς
ἔπι θάλασσαν, ἀποξυρά-
μενⓈ ἔδειξεν Ἀ'ε'ισαγόρα
πᾶς σίγματ'· ὁ δ' ἀναγὰς,
τὴν Ἰωνίαν ἀπέσησιν.

Istiaeus Aristagoræ : Ioniam ad deficiendum sollicita : atque supra stigmata crines nutrit. Hoc modo fallens custodes stigmatophorus, descendit in mare, & abradis capillis, Aristagoræ stigmata monstravit : qui cum legisset, effecit ut Ionia defisceret.

[C A P. XXV.]

¹ Πιττακός.

Pittacus.

¶ Πιττακός, καὶ Φρύνων,
² ἐμονομαχίαν Σιγείᾳ πέ-
ρι· ἔδοξε· ἀμφοῖν ἴσα ἔ-
χον ὅπλα. πᾶς μὲν δὲ φα-
νερὰ, ἴσα ὅπλα ἔχον. Πιττα-
κός δ' ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κρύ-
ψας ἀμφίβλητρον περι-
βάλλει τὸ Φρύωνα, καὶ ῥα-
δίως ³ ἔπιπασσάμενⓈ

¶ Pittacus & Phrynon singulari certamine pro Sigeo certabant : ac visum est, ut uterque paribus armis uteretur. Perspicua igitur arma, & manifesta, paria erant. At Pittacus occultato sub scuto reti, Phrynonem constringit, & facile

κτείν-

² Καὶ καταβᾶς] MSS. absque copula.

Cap. XXV. 1 Πιττακός] Ita Cantabr. Vulgata, αὖτε Πιττακός, καὶ Φρύνοι· μονομαχίαν. Perperam.

² Ε'μονομαχίαν] Cantabr. ἐμονομαχίαν. Pro Σιγείᾳ, Florent. Σιγίαν, sed Vulgata recte. Strabo, lib. xiiii. de Sigeo refertens, idem narrat : Πιττακός δ' ὁ Μισυλιναῖος· εἰς τῆς ἐπὶ ἀσπίδι λισσόμενος, περιβάλλει τὸ Φρύωνα, καὶ ῥαδίως ἐπιπασσάμενος

καὶ πᾶσαν κεφαλὴν. & paullo post : ὤσκειν δ' αὖτε μονομαχίαν περικαλισσάμενος τὸ Φρύωνα· ἀλὶθιπλὴν ἀνταλαβὼν σπένδιον συνίσταται, καὶ τῇ μὲν ἀμφίβλητρον περιβάλλει, τῇ ποιεῖν δ' καὶ τῇ ξιφιδίῳ ἰσχυρῇ. Eandem historiam vide apud Diogenem Laërtium in Pittaco, & Plutarchum De malignitate Herodoti.

³ Ε'πιπασσάμενⓈ] Florent. ἐπιπασσάμενⓈ.

4 Τῷ

tractum vita privat, atque Sigeum vinculo lineo piscatus est. Quemadmodum etiam nunc solitariam pugnam incuntes, linum habent, id Pittacus docuit.

κλινυῖ· κὶ Σίγειον πῆς δε-
σμίοις, ⁴ τῷ τε λίνῳ ἐθη-
ρώσεν. ⁵ οἷον κὶ νῦν οἱ μονο-
μαχῶντες λῖνον ἔχουσιν,
¹ Πιττακὸς ἐδίδαξεν.

[G A P. XXVI.]

Bias.

¶ Crœsus adversus plurimos insulanos bellum parabat. Eum Bias Prienenfis deterruit, inquiens: Insulani magnum equorum numerum adversus te coëmunt. Qui cum ridens, Hoc faxit Jupiter, diceret, ut insulanos in continenti capiam: Bias, Quid, inquit, credis etiam illos aliud optare, quam ut Crœsum in mari capiant? Hæc

1 Βίας.

¶ Κροῖστος Λυδὸς ² ἐπιπλεῖν νησιώταις παρεσκιάζετο. Βίας ὁ Πριηνεύς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν, εἰπὼν· οἱ νησιῶται ³ πολλῶν ἵππων ὅτι σε ἀνέχονται. ὃ δὲ θαλάσσης ἐφῆ, ὡς Ζεὺς, νησιώτας ἐν ἡπείρῳ λάβοιμι. ὃ δὲ Βίας, τί δὲ ἄλλο ἐφῆ κακείνης ⁴ ὥχεται Διὶ, ἥ ἕκαστος Κροῖστον ⁵ τὴν ἡπειρώτην ἐν θαλάττῃ λάβοιεν,
ὁ λο-

4 Τὸς τε λίνῳ] γρ. πρὸς λίνῳ. Casaub.

5 Οἷον κὶ νῦν μονομαχῶντες] Cum MSS. pro, οἷον τε νῦν οἱ μονομαχοῦσι.

6 Πιττακὸς ἐδίδαξεν] Idem testatur Festus in *Retiario*, agens de pugna inter *Retiarius* & *Mirmillones*, his verbis: Hoc genus pugnae institutum videtur a Pittaco, uno ex septem sapientibus, qui adversus Phrygonem dimicavit propter controversias finium, qui erant inter Atticos & Mytilenæos, re occulto lato impedivit Phrygonem. De *Retiario* contule *Lypsum* lib. 11. Saturn. cap. 1.

Cap. XXVI. 1. Βίας] Cum Florent. Vulgata, σὺ Κροῖστ.

2 Εἰς πλεῖν νησιώταις] Florent. ὅτι πλείους νησιώταις. & sic quoque Interpretes. Legendum videtur, ἐπιπλεῖν ταῖς νησιώταις.

3 Πολλῶν ἵππων] Cantabr. πολλῶν ἵππων.

4 Εὐχεται Διὶ] Cum MSS. pro νησιώταις, εὐχεται Δι. Crœsus enim invocavit Jovem.

5 Τὸν ἡπειρώτην] Non agnoscit Interpres. Opponitur πρὸς, νησιώτας.

ὁ λόγος τῆς Βίας τοῦ Κροΐ-
σον ἐπεισεν Ἰππὶ πᾶς νήσας
πλάσσει μὴκέτι.

Biantis oratio persuasit
Croeso, ut navigationem
in insulas omitteret.

[C A P. XXVII.]

Γέλων.

¶ Γέλων Δαινομήδης
Συρακῆσις ἐν τῷ πατρὶ
Ἰμιλκῶνα τὸ Καρχηδόνιον
πολέμῳ, στρατηγὸς αὐτο-
κράτωρ χειροτονηθεὶς λαμ-
πρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ
κρατήσας, παρελθὼν εἰς
Ὀκκλησίαν, καὶ δύναντας
δὲς τὸ αὐτοκράτορα δό-
χης, τὴν θαπίνης, τὴν καιρῶν,
τὴν ὀπλῶν, τὴν ἱππῶν, τὴν
πυρρῶν, Ἰππὶ πᾶσιν ἐπι-
νεθείς, πάλιν ἐξέδου τὴν
ἐοδὴν, καὶ εἰς τὸ μέσον γυ-
μνὸς ἕως ἐγὼ, ἔφη, γυ-
μνὸς ὑμῖν ἔστηκα, ὑμεῖς δὲ
ἐνοπλοὶ. ὥς τε εἴ τι μοι πέ-
πρακται βίαιον, χρήσι-

Gelon.

¶ Gelon Dinomenis
filius, Syracusius, in bel-
lo adversus Himilconem
Carthaginiensem susce-
pto, creatus summus dux
& imperator, cum egre-
gie pugnasset victor,
prodiens in concionem,
rationesque reddens im-
peratoriae dignitatis,
impensarum, tempo-
rum, armorum, equo-
rum, triremium, & ob
hæc univërsa collauda-
tus, tandem exiit vestem,
atque stans in medio nu-
dus: Sic, inquit, ego vo-
bis nudus sto, vos autem
armati. Itaque si quid à
me gestum est intolera-

ἀντὶ

1 Ἐν τῇ παλαιᾷ ἰμιλκῶνα τὸ Καρχηδόνιον
πολέμῳ] Melius legeretur Ἀ-
μίλκονα, ut apud Diodorum, vel
Ἀμίλκην, ut apud Herodotum &
Diodorum quoque, quanquam con-
stanter ita hic appellatur à Polyano.
Refertur autem præclarum hoc &
callidum Gelonis factum à Diodoro.
Itemque id quod sequitur: sed paulo
ἀλλ᾽. Vide Herodotum. Casaubon.

Καρχηδόνιον] MSS. Καρχηδόνιον.
Mox, ante κρατήσας copulam delet
aterque Codex.

2 Καὶ ἄς δύναντας] Δύς. Casaubonus.
Καὶ δύναντας δέ] Cum MSS. ut
etiam in margine editionis suæ con-
jecerat Casaubonus. In ea erat, καὶ
ἄς δύναντας. Articulum sequentem
non habet Cantab.

3 ἔστηκα.

biliter , proferte contra me ferrum , ignemque , & lapides. Tum acclamavit populus , tanquam optimum ducem collaudans. Qui respondens inquit : Et in posterum igitur talem ducem eligite. Iterum populus : At alium talem non habemus. Ita creatus secundo dux belli , pro duce tyrannus Syracusiorum evasit.

2. Gelon Siculorum tyrannus, Himilconi Carthaginienſium regi expeditionem in Siciliam facienti , e regione caſtris poſitis , prælio decertare non audebat. Sed Pediarchum ſagittariorum præfectum , ſibi forma & aſpectu ſimilem , tyrannica veſte indutum e caſtris progredi , ſacrificiumque in aris facere juſſit , & eum ſequi ſagittarios candidis veſtibus amiſtos , myrtum ferentes , atque ſub myrto arcus occultantes : cum au-

διεκατ' ἐμῶ , καὶ σιδήρεα , καὶ πυρὰ , καὶ λίθοις. ὁ δὲ ἡμῶ ἐπεβόησεν , ὡς ἄριστον στρατηγὸν ἐπαινῶν. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη , καὶ εἰσαυθις γὰρ τοιούτων στρατηγὸν χειροτονήσεται. πάλιν ὁ δὲ ἡμῶ , ἀλλὰ τοιούτων ἄλλον οὐκ ἔχομεν· ἔτι δὲ ὠδρακλήθεις δάπνρον στρατηγήσῃ , ἀντὶ στρατηγῶ , Συρακούσιων ἐγένετο τύραννος.

Γέλων Σικελῶν τύραννος. Ἰμιλκῶνι βασιλεῖ Καρχηδονίων ἀπαλαύσας ἑπὶ Σικελίᾳ ἀντιστρατοπεδῶν , μάχῃ μὴ συμβαλεῖν οὐκ ἔπαρρε. Πεδιάρχον δὲ τῶν τοξοτῶν ἡγήμενον , ὅμοιον ἑαυτῷ τῷ ἰδίᾳ ἀμφίεσας τῷ ἑαυτοῦ τυραννικῷ ἑδῇ , ἐκέλευσε παρελθεῖν ὧς στρατοπέδῳ , καὶ ἵεναι ἑπὶ τῷ βωμῶν. ἐπὶ δὲ αὐτῷ τοξήτας ἐν ἑδῇ πελάκῃ , καπνίζοντας μυρίνας , τόξα δὲ ὑπὸ πᾶσι μυρίνας κρύπτειν.

3 Εἰσαυθις γὰρ] Cantabr. εἰσαυθις δὲ.

4 Τοξοτῶν] γρ. πεζότιμ , Casaubon.

Τὸν τοξοτῶν ἡγέμενον] Ita quoque MSS. & Interpreta.

5 ὑπὸ πᾶσι μυρίνας] MSS. ὑπὸ τᾶς μερίταις.

D 3

6 Θύει

πινοντας. ἡνίκ' ἂν ᾗ ἰδῶσιν ἱ-
μιλικῶνα, καὶ αὐτὸν ὁμοίως
προελθόντα, καὶ θύοντα το-
ξόειον ἐπ' αὐτόν. ἔτω δὲ
τῶν πραχθέντων, ἱμίλ-
κων ἔδεν ὑπιδόμεν, ⁶
προελθὼν ἔθυσεν. ὃς πέν-
δων, ⁶ θύων τε, ἄφνω πολ-
λῶν τοξόματων ἐπ' αὐτόν
ἐπελθόντων, ἐπλάττησεν.

Γέλων τὸ Μεγαρικὸν
βελόμεν ⁷ καταλύσαι,
ἐπείκει μὲν ὁ κάλλιπας ἐ-
γέλοντας. Δωριέων. Διο-
γνήτω ᾗ τῷ Μεγαρέων ἄρ-
χονι, χρημάτων πῶρ' ὀύ-
ναμιν ἐπέταξεν. ὃ ᾗ τοῖς
πολίταις. οἱ ᾗ, τοῖς τέλε-
σιν ἀπαγορεύοντες, ⁸ εἰς τὴν
δοικίαν τὴν ἐν Συρακῆ-
σιν, ὑπέεικσαν, ⁹ ὑπο-
βαλόντες αὐτὰς τῇ Γέλωνι
διωασείᾳ.

tem viderent Himilco-
nem etiam ipsum ad eun-
dem modum progre-
dientem, & sacrifican-
tem, tela in eum conji-
cere. His ita factis, Himil-
con nihil talē suspicatus,
progreditur, & divinam
rem facit. Ita libans, fa-
cificansque, multis in
ipsum impetentibus ja-
culis, vitam finivit.

3 Gelon Megaricum
imperium tollere volens,
colonos vocabat, qui vel-
lent ex Dorienfibus. Dio-
gneto vero Megaren-
sium principi pecunias
supra vires imperavit: il-
le civibus. Qui tributum
recusantes, in Syracusa-
nam coloniam concesser-
unt, & se Gelonis im-
perio ac ditioni subjecer-
unt.

[CAP.

⁶ ὅτι τὸ αἶμα πολλῶν, &c.] Cum
MSS. Vulgata, θύων τι αἶμα, πολλῶν,
&c.

⁷ Δωριέων] Cantabr. Δωριῶν.

⁸ Εἰς τὴν δοικίαν τὴν ἐν Συρακῆ-
σιν ὑπέεικσαν] Lego ὑπέεικσαν, ut
sit ὁ πῶρ' ὀύναμιν: nam u & ei
passim confunduntur in scriptis li-

bris. Sic autem non semel eo verbo
Polyznus utitur, ut lib. 11. de Epa-
minonda, commate 10. Pro ὑπο-
βαλόντες, γρ. ὑπολαβόντες. Casaubonus,
τ' ἐπεικσαν] MSS. ὑπέεικσαν.

⁹ Τ' υποβαλόντες αὐτὰς, &c.] Cum
MSS. & Interprete pro vulgato, αὐ-
τῶν. Cantabr. ὑπολαβόντες.

[C A P. XXVIII.]

Theron.

¶ Theron cum Carthaginienſibus pugnabat. Hoſtibus autem terga vertentibus, Siculi irruentes in caſtra, quaſi direpturi tabernacula, ſupervenientibus Iberis interfecti ſunt. Iheron cum magnam ſtragem videret, miſit qui circumirent, præcipiens ut à tergo ignem in tabernacula conjicerent. Magna vero oriente flamma, hoſtes non habentes tabernacula, ad naves conſugerunt. Quos Siculi perſecuti, plurimos ad ipſas

Θήρων.

¶ Θήρων ¹ Καρχηδονίοις παρεπίσπετο τῶν ἡ πολεμίων φεύγοντων, οἱ Σικελιωτῶν ἐμπήκοντες ἐς τὸ στρατόπεδον ² ὡς διαρπασόμενοι πὰς σκηνάς, ὑπὸ τῶν ³ Ἰβήρων ὡς ὁρῶντων ἀνῆλθοντο. Θήρων πολὺν τὸν ὀλεσθρον ἰδὼν, ἐπεμψε τὰς ⁴ κυκλωσμένας, ⁵ ὡς ἀγγείλας ὀπίσθεν πὰς σκηνάς καὶ ἀπορῶσαι. Φλογὸς ἡ πολλῆς αἰσχρομύης, ὅτε ἔχοντες οἱ πολέμιοι σκηνάς, ὅππῃ πὰς ναῦς ⁶ ἐφύγον. οἱ ἡ Σικελιωτῶν διακοντες, ὡς ὁ

ταῖς

¹ Καρχηδονίοις] MSS. Χαλκηδονίαις.

² ὡς ἀρπασόμενοι πὰς σκηνάς] Cum MSS. & Interprete. In Vulgata erat, ἀρπασόμενοι. Cantabr. abſque οι.

³ Ἰβήρων] MSS. Ἰβήρων.

⁴ Κυκλωσμένας] γρ. Κυκλωσμένας. Casaubonus.

⁵ Παρεπίσπετο ὀπίσθεν.... πὰς σκηνάς] Festinans librarius cum vicinis in locis positæ bis illæ voces fuissent πὰς σκηνάς, omisit eas priore loco, & quicquid erat intermedium ad illud usque locum ubi eæ voces repetebantur. Isto modo sexcentos opti-
morum scriptorum locos fuisse de-

pravatos pridem observavimus, & quotidie observamus. Mirum est enim quam frequenter hoc flagitium supini & imperiti librarii admiserint. Ergo ita lege: παρεπίσπετο ὀπίσθεν πὰς σκηνάς πῶς βαλεον. μεγάλη ἡ φλογὸς αἰσχρομύης, οἱ πολέμιοι ὡς ἔχοντες σκηνάς, ὅππῃ τ. Idem.

Παρεπίσπετο ὀπίσθεν πὰς σκηνάς καὶ ἀπορῶσαι. φλογὸς ἡ πολλῆς αἰσχρομύης, ὡς ἔχοντες οἱ πολέμιοι σκηνάς, ὅππῃ τὰς ναῦς, &c.] Ita locum mutilum e MSS. consentiente Interprete, restitui. Media inter prius & posterius σκηνάς ante aberant.

⁶ ἐφύγον] Interpres, ἔφυγον.

ταῖς ναυσὶ τὰς πλείους
7 διέφθιραν.

⁸ Θήρων Μιλτιάδου.

Σελινύντιοι Καρχηδονίοις
παρπαζάμενοι, πολλῶν πε-
σόντων καὶ αἰσφών κειμένων,
καὶ τῶν πολεμίων Σπικειμέ-
νων, θαψαί τὰς νεκρὰς ἔ-
θαρρῶντες· ἔμλω ἔδὲ ἀπέ-
φες περιεορᾶν ὑπομύον-
τες, ⁹ ἐβυλεύοντο πῶς
πράττειν. Θήρων ὑπέχε-
το, εἰ λάβοι τριακοσίους οἰ-
κέτας ¹⁰ τὰς περὶ πλὴν ὕ-
λλω δουλοπράκτας, αὐτὸς
ἀνὸς αὐτοῖς παρελθὼν,
καὶ τὰ σώματα καῦσαι, καὶ
πολυάνδριον αὐτῶν ἐγεί-
ραι. εἴ τι οἱ πολέμιοι ¹¹ κρα-
τήσιν αὐτῶν, ἔδεν μέγα
κινδυνεύειν τῇ πόλει, εἰ ἂν
ἦνα πολίτῳ ¹² ἀπολέσῃ, καὶ

naves morti dederunt.

² Theron, Selinun-
tiis praelium adversus
Carthaginienses commit-
tentibus, cum multi ex
his qui occubuerant in-
sepultri jacerent, & hostes
instarent, atque illi se-
pelire mortuos non au-
dentes, neque tamen in-
sepultos relinquere su-
stinentes, consilium,
quid agendum foret, ca-
perent: Theron recepit,
si triginta sibi darentur
servi, qui ligna secare
possent, se cum ipsis ac-
cessurum, & cadavera
igni traditurum, ac po-
lyandrium erecturum.
Quod si ab hostibus ipsi
vincerentur, non inde
magnum periculum civi-
tati futurum, si unum ci-
vem amitteret, & trigin-
τιμήν

7 Διέφθιραν] Cantabr. διέφθιραν.
& pro Καρχηδονίοις, Florent. Χαλκη-
δονίοις. Copulam quoque ante αἰσ-
φών non habent MSS.

⁸ Θήρων Μιλτιάδου] Malchoc strata-
gema cum superiore conjungitur
ab Interprete: non enim Thero hic
idem est cum illo: hic Miltiadis
fuit filius, ut hęc inscriptio docet
quam in nostro codice reperimus,
civis Selinuntinus; ille Aencida-
mi, ut puto, filius, nobilis A-

genti tyrannus. Casaubonus.

⁹ Εβυλεύοντο] Cum MSS. & In-
terprete. Vulgata, ἐβυλεύοντο. Ὑ-
πομύοντες loco pro τριακοσίους, Inter-
pres legit, τριακοσίους.

¹⁰ Τὸς περὶ πλὴν ὕλλω] Cantabr. τὸν περὶ πλὴν.

¹¹ Κρατήσιν] Cum Cantabr. In
Vulgata, κρατήσιν. Pro ἀπολέσῃ,
quod erat in Vulgata, cum MSS. In-
terprete, & Casaubono in margine
editionis suae, repositi, ἀπολέσῃ.

¹² Ἀπολέσῃ] γρ. ἀπολέσῃ. Casaub.

13 Βε.

ta mancipiorum precium. Laudarunt Selinuntii sententiam, eique concesserunt, ut servos quos vellet fumeret. Qui robustos & florentes diligens, eduxit cum falcibus, bipennibus, & ascis: ut ad combustionem mortuorum ligna secarent. Cum exivissent, persuadenseis Theron, ut dominis insidias struerent, sero vespere in urbem reversus est. Quos moeniorum custodes agnoscetes acceperunt. Theron ipsis custodibus trucidatis, & plurimis civibus in lecto interfectis, civitatem occupavit, & Selinuntiorum tyrannus evasit.

Ἔπειτα πάλιν, καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν.

πάλιν ἀνδραπόδων τρεῖς σίων. ἐπήνεσαν οἱ Σελινούντιοι τὴν γνώμην, καὶ αὐτῶν συνεχώρησαν ὥς ¹³ βέλους τοιοῦτας αἰρεῖσθαι. ὁ δὲ τὰς ἀρώγας καὶ ἀκμαζούσας ἐπιλεξάμενος, ἐξήγαγε, δρέπανα καὶ πελέκεις, καὶ ἀξίνας ἔχοντας, ὡς πεμνύτας ὑπὸ τοῖς πυρκαϊῶν νεκρῶν ποσάτων. ἐπεὶ δὲ ¹⁴ ἐξήλθον, πείσας αὐτὰς Θήρων ὁππότε τις διαδοταῖς, βαθείας ἐσπέρας ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν. οἱ δὲ τῶν περικύλων φύλακες γνώσαντες, εἰσδεδέσθαι. Θήρων αὐτὰς περὶ τὰς φύλακας φονεύσας, καὶ τὴν πολιτῶν τὰς παλίας ἀποκτείνοντας καθάδοντας, κατέλαβον.

Σελινυντίων ἐν γένει.

[C A P. I X I X.]

Hieron.

Ἰέρων.

¶ Hieron cum fluvium transire prohiberetur ab hostibus, armatos in transitu constituens,

¶ Ἰέρων ποταμὸν κωλύμενος, ἀπὸ τῶν πολεμίων, ὁππότε τις ἐπὶ τῇ πόλει, βα-

¹³ βέλους] γγ. βελούτοι. Casan-
doni.

¹⁴ ἐξήλθον] Cum MSS. & Interpretis, pro vulgato, ἐξέλθον.

βάσις, ἐκέλευσε τὰς ἱπ-
ποῖς προάγειν ἄνω ἔπειτα
μὲν ὡς ἀναβήσονται ἐκεί-
νην, τὰς δὲ ψιλὰς ἀνωτέρω
τῶν ἱππέων. ¹ οἱ μὲν ἔν πο-
λέμιοι ἀντιπαρήγον ὡς τὰς
ἱππέας, καὶ τὰς ψιλὰς κω-
λύοντες. ὁ δὲ ἱέρων διήρασε
τὰς ἐπλίτας, βιασάμε-
νος ὀλίγους ὄντας τὰς κα-
ταλειμμένους τῶν ἐναν-
τίων. καὶ ὡς ἔλαβεν ση-
μῆτον ἔρετοῖς ψιλοῖς καὶ τοῖς
ἱππεῦσιν. οἱ δὲ ὑποσέψαν-
τες διέβησαν, τῶν προα-
βάντων ἐπλιτῶν, τὰς ὑ-
ποσέψαντας πολεμίας ἀν-
τιγόντων.

ἱέρων ἰταλιώταις πο-
λεμῶν, ² ὅποτε λάβοι τι-
νάς αἰχμαλώτους τῶν συγ-
γενῶν, ἢ πλεσίων, οὐκ
εὐθὺς ἀπεδίδεν τοῖς λυτρε-
μένοισι, ἀλλὰ πολλὰς ἡμέ-
ρας κατὰρχων, κοινωνήσας
αὐτοῖς ἐστίας, ⁴ καὶ πμῆς

jussit equites juxta flu-
vium ascendere, tan-
quam ibi transituros &
levis armaturæ milites.
Hostes vero supra equi-
tes suas copias eduxe-
runt, ut eos ac levis ar-
maturæ milites transitu
arcerent. Tum Hieron
armatos traduxit, vim
adhibens adversariis, qui
pauci reliqui erant, & si-
gnum repente inermibus
militibus & equitibus sus-
tulit. Qui reversi traje-
cerunt, armatis, qui an-
te transgressi fuerant,
redeuntes hostes susti-
nentibus.

2 Hieron bellum cum
Italīs gerens, si quos ce-
pisset, qui cognatione
aut opibus florerent, non
statim solventibus reddi-
dit: sed postquam mul-
tos dies apud se retinui-
set, & larem, honores-
que primarios eis com-

¹ Οἱ μὲν ἔν πολέμιοι ἀντιπαρήγον]
MSS. αἱ πολέμιοι μὲν ἀντιπαρήγον. In-
terpres hic locat verba, ἀνωτέρω ἔν
ἱππέων.

² Ἀντιγόντων] Italego cum MSS.
& Interprete, pro ἀντιγόντων.

⁴ Ὅποτε λάβοι πμῆς αἰχμαλώτους ἢ

συγγενῶν ἢ πλεσίων] Omnino ἢ διὰ γε-
νῶν legendum, si quid est in nobis
judicii. Parum autem differunt in
MSS. codd. συ & συ, quæ res fecit ut
sæpe hæc voces confunderentur: quod
etiam alias observavimus. *Cassaubonus.*

⁴ Καὶ πμῆς περιόφας] Cantabr.

ἢ πμ-

municasset, tum acceptis redemptoriis muneribus, homines dimittebat. At illi in suspicionem apud suos cives venerunt, quod Hieronis amicitia usi fuissent.

προφίτας· τὴνικαὶτα
προσιέμεν ③ πρὸς λύτρα,
τὰς ἀνδρας ἄπειμπιτο.
αἱ δὲ ἐκπελθόντες ὑποπτοι
πρὸς πῖς πολίταις ἦσαν, ὡς
Φιλίας ἱέρωνι πεποιθωνη-
σῶτες.

[C A P. XXX.]

Themistocles.

¶ Atheniensibus oraculo proditum erat,

O divina Salamis, perdes tu mulierum liberos.

Themistocles Atheniensibus vaticinium metuentibus, contra hostes facere dicebat. Non enim divinam Salaminem oraculum appellasset, si Græcorum liberos perditura esset. Hoc dictum confidentiam & animos Atheniensibus dedit. Et cum

Θεμιστοκλῆς.

¶ Ἀθηναίοις ὁ θεὸς
ἔχρησεν,

Ὡς δὲ Σαλαμίς, δόπο-
λῆς δὲ τὸ πικρὰ γυναικῶν.

Θεμιστοκλῆς, Ἀθηναίων
τὸ λόγιον δεδιότων, Κατά-
γε τὴν πολεμίων ἔφη. ὃ γὰρ
ἀνθρῶπι τὴν Σαλαμῖνα ὁ
θεὸς ἀνηγόρευεν, εἰ ἐ-
μελλεν δόπολῦεν τὰ πικρὰ
τῶν Ἑλλήνων. τῷτο λεχθέν
θαύρος Ἀθηναίοις ἔδωκεν.
καὶ ἡλικία τὴν ἐξήγησιν ἐπι-
σώσα-

καὶ πικρὰ, καὶ προφίτας. Atque ita etiam apud Lucianum in Timone: ὁ θεὸς ἡμῶν ἰδὼν τὰ πικρὰ καὶ τὴν ἑλπίδα, καὶ τὴν προφίταν, καὶ τὴν ἀντιφάσιν. De jure προφίτας apud Athenienses consule Casaubo. Num ad Theophrasti Charact.

1 Ἀπειμπιτο] MSS. ἔπειμπιτο. Sequens ἐπιπιδόντες non habet Interpres.

Cap. XXX. 1 Ὁ θεὸς ἔχρησεν] Inregnum oraculum vide apud Hieronymum lib. 1. cap. 141.

2 Τῶν πολεμίων ἔδωκεν] γρ. τῶν πολεμίων ἔδωκεν. Casaubonus.

3 Ἡγόρευεν] γρ. ἀνέγειρε. Idem. Ἀνέγειρε] Cum MSS. Vulgata, ἀνέγειρε.

4 Ἡλικία δὲ τὴν ἐξήγησιν ἐπισώσατο] Hoc est, Et quomodo suam ἑλπίδα οὐρανὸς ἐκτίθειτο ἐν τῇ βροχῇ. Sed Interpres aliter legisse videtur: nisi verius, hanc lectionem parum eum intellexisse. Casaubonus.

καὶ ἡλικία δὲ ἐξήγησιν ἐπισώσατο] Sic MSS. Vulgata, ἡλικία δὲ.

5 Θιμ-

τῶσσι, ἔπειθ' ἐχρήσατο, Θ,
 Τάχ' Θ Τελεγονεῖ ξύλι-
 νον διδοῖ ἑρῦοπα Ζεῦς.
 οἱ μὲν ἄλλοι Ἀθῆναιοι τε-
 χίζειν πλὴν ἀκρόπολιν ἡρό-
 ρεον. Θεμιστοκλῆς δ' εἰς
 πὰς τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς
 πάντας ἔσας τὸ ξύλινον τε-
 χ' Θ Ἰ Ἀθῆναιων. ἐπει-
 ῶσαν, ἐπέβησαν, ἐναυ-
 μάχησαν, ἐνίκησαν.

Θεμιστοκλῆς ἐναυλό-
 χη πρὸ Σαλαμῖνα τοῖς
 Ἑλλησιν ἐδόκη Φύγειν,
 ὁ Θεμιστοκλῆς ναυμαχεῖν
 ἐν στενῇ θαλάσῃ ὡς ἡ μέ-
 νειν ὅκ' ἐπειθεν, ὡς αὐτῷ
 ὁ Σύκιν' Θ εὐνῆχ' Θ παι-
 δαγωγὸς τοῖν παιδοῖν. νύ-
 κτωρ δ' ὁ Σύκιννον τῷτον ὡς
 βασιλέα πέμπει, μελύ-
 σιντα κατ' εὐνοίαν δῆθεν,
 ὅτι ἀποδιδράσκει τὸ Ἑλλη-
 νικόν, Ἀλλὰ ναυμαχί.
 πείθεται ὁ βασιλεὺς, καὶ
 inquit, pugna. Obtemperat rex, & navalem pu-

de explicatione quærere-
 tur hujus oraculi,

*Muros Minervæ ligneos
 dat late intuens Jupiter,*
 reliquis Atheniensibus
 arcem muniendam præ-
 dicantibus, Themistocles
 triremes conscendendas
 esse dixit, quoniam hæ
 sint lignei Atheniensium
 muri. Obtemperarunt,
 & ingressi, navali pugna
 decertarunt, victoriam-
 que pepererunt.

2 Themistocles circa
 Salaminem clam naves
 habebat. Græcis videba-
 tur, fugam arripiendam
 esse. Themistocles navi-
 bus ineundum prælium
 in angusto mari censebat.
 Cum persuadere non pos-
 set, ut manerent: (Sici-
 nus erat ei eunuchus, præ-
 dagogus duorum filio-
 rum) eum noctu ad re-
 gem mittit, ut indicaret
 benevolentiae causa,
 Græcorum copias fugam
 moliri: Sed tu navibus,

ναυμα-

5 Θεμιστοκλῆς] Florent. Θεμισ-
 τολκλῆς
 6 Σόκιν'] Florent. Σίκιν'.

Scribe, Σίκιν' ex Herodoto lib. vii. 12.
 cap. 75. & sic invenit Interpres.
 7 Διόν] MSS. δὲ.

gnam instruit, atque navium multitudinem angustia maris in arctum contraxit. Græci vero inviti propter ducis sapientiam & calliditatem vicerunt.

3 Græci parva ad Salaminem victoria, statuunt in Hellespontum navigare, & pontem demoliri, ne fugere rex posset. Themistocles contra sententiam pronunciat, dicens regem interceptum pugnam redintegraturum. Sæpe vero desperationem præstare, quod effici virtute ac fortitudine non possit. Mittit igitur iterum ad regem alium Eunuchum Arsacem, ita significantem, nisi fugiat celerissime, pontem Hellesponti destructum iri. Rex metuens festinavit, & præ-

ναυμαχῆ. καὶ τὸ πλεῖστον τῶν τριήρων συνεστρέψεν ἢ ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ. οἱ δὲ Ἕλλη- νες ἀκούοντες ἐνίκησαν τῇ σφίσι δὲ στρατηγῷ.

Οἱ Ἕλληες νίκησαντες οἱ Σαλαμῖνι, βαλεύν- τη πλεῖν ἐφ' Ἑλλάσποντον, καὶ τὸ ζεύγμα λύειν ἵνα βασιλεὺς μὴ φύγῃ. Θέμιστο- κλῆς ἀντιβaleύντη, λέγων· βασιλεὺς ὁ δούλη- φθὲις ἀναμαχεῖται πύχα. πολλάκις δὲ δόποιοι αἰδω- σιν, ὅσα μὴ ἔδωκεν ἀνδρεία· ἡ πύμνη δὲ πύλιν ὡς βασι- λείᾳ εὐνῶχον ἄλλον Ἀρσά- κην, ἔτρωσεν παραγορεύον- τας· εἰ μὴ φύγοι ἄλλ' ἢ τὰ- χυς, ἢ γέφυρα δὲ Ἑλλησ- πόντου ἀφελύσεται. Βασι- λεὺς ἔδεισε, καὶ φθάσας τὸ Ἑλλωπὸν, διέβη τὸ ζεύγ- μα,

3 Τριήρων] Cantabr. τριήρων. Pro συνεστρέψεν, uterque Codex, συνεστρέψεν. quomodo in margine notat Casaubonus, & in suo invenit Interpretes. Quas, expuncto illo altero, in contextum recepi.

9 Βαλεύντη] Cantabr. βαλεύντη.

10 Ἀπληροίς] Cantabr. Ἀπληροίς.

11 Πύμνη δὲ πύλιν ὡς βασιλείᾳ εὐνῶχον ἄλλον Ἀρσάκην] Herodotus lib. vii. cap. 110. & Justinus lib. 11. cap. 13. eundem missum referunt. Diodorus lib. xi. quoque diversos facere videtur; sed in eo a Nostro dissentit, quod pedagogum libero-
11 m Themistoclis secundo loco missi m dicat, cum antea retulisset: ἡ

μα, ¹² καὶ φυγὸν ἔχον. Θειμιστοκλῆς ᾧ τοῖς Ἑλλησιν ἐφύλαξε πλὴν νίκῃ ἀκινδυνον.

Ἀθλιωαῖοι τὰ τεῖχη ἔασι ¹³ ἡγεῖραν Λάκωνες ἐφθόον. ἡπάτησεν αὐτὰς ὁ Θειμιστοκλῆς. ὃ ᾧ τρέπ ¹⁴ ἀπάτης ¹⁵ ἔτ ¹⁶ αἰφίκετο εἰς Λακεδαιμόνα πρὸς δόπτε, καὶ ¹⁷ πρὸς τὰς Λάκωνας ἔξαρεν ¹⁸, ἡ μὲν ἐκ ἐγερῆσθαι τὸ τεῖχος. εἰ ᾧ ἀπιστεῖν, ἔφη, τὰς δόξας ἐκπέμψας κατὰ σκοπας ¹⁹ ἐμὲ κατὰ χόνης οἱ μὲν ἐπέμψαν. Θειμιστοκλῆς ᾧ κρύφα πέμψας ἐνείηλατο Ἀθλιωαῖοις κατέχων τὰς κατὰ σκοπας, ἔς' ἃν ἐ-

veniens Græcorum exercitum transiit pontem, atque fugiens evasit. Themistocles vero Græcis victoriam exortem periculi conservavit.

4 Atheniensibus urbis muros educantibus, Lacones indignabantur. Eos decepit hoc pacto Themistocles. Legatus ad Lacedæmonios profectus, rem negabat: per suam fidem mœnia non educi. Quod si fidem sibi non habeant, mittant præstantissimos viros, qui perspiciant & explorent. Illi miserunt. Themistocles vero misso clam nuncio mandavit Atheniensibus, exploratores

γείρω-

πεισι πρὸς τὸν Σίρην αὐτομολῶσαι, &c. non addito viri nomine. Plutarchus in Themistocle & Aristide eodem modo ut Noster; in nomine tantum differt: utroque enim loco Ἀρριάλω vocat. Minus, ut videtur, recte. Cantabr. δὴ. pro δὴ. Uterque Codex pro Ἀρριάλω, Ἀρριάλω. & pro περὶ παραδίοντα, Cantabr. περὶ παραδίοντα.

12 Καὶ φυγὸν ἔχον] Cum Florent. cum quo consentiunt Codices Casauboni. Cantabr. καὶ φυγὸν. Vulgata, καὶ φθάσαι ἔχον. Pessime: ortus enim error ex vicinitate vocis φθάσαι. Eleganti hoc Græcissimo utitur

aliquoties Auctor, infra cap. 46. ἀντικαθίστηντες ἑαυτοὺς. 11. 5. 2. φθάσαι ἔχον. 11. 31. 3. ἀντικαθίστηντες ἑαυτοὺς. 11. 11. 11. ἀντικαθίστηντες ἑαυτοὺς. & alibi.

13 Οὐτ ¹⁴] Delent hanc vocem MSS. ut & quod sequitur, ἰ. Λακεδαιμόνα. & posset, ut est stilus Polyæni, utrumque commodè abesse, nec non sequens ἰ, quod nec Codices, nec Interpres, agnoscunt.

14 Εἰ μὲν κατὰ χόνης] Prius omitunt MSS. & pro posteriori legunt, μεταχόνης. Neutrum habet Interpres.

15 Ἐτι-

retinere apud se, donec moenia extruxissent. Postquam deinde forent extructa moenia, non prius eos remittere, quam ipsum recipiant. Hæc ita facta sunt. Exædificata sunt moenia, & reversus est Themistocles, redditi sunt exploratores, Athenæque Lacedæmoniis invitis munitæ sunt.

5 Themistocles in bel-

γείρωσι τὸ τῶχ. ἐπα-
δὲν δ' ἐγείρωσι, μὴ πρὸ-
προν αὐτὰς λαοπέμπην,
οἱ μὴ πρὸθεν αὐτὸν λαο-
λάβοιεν. καὶ πῶτα ἔτως ἐγί-
νετο. ἡ γέρη τὸ τῶχος, καὶ
ἐπεπῆλθε Θειμισκλῆς. ἀπ-
εδόθησαν οἱ κατὰ σκοπῶν,
ἡ ἐτεχνόθησαν Ἀθῶναι
Λακεδαιμονίων ἀνόντων.

16 Θειμισκλῆς ἐν τῷ
πρὸς

15 Ε' τεχνόθησαν Ἀθῶναι] Ita re-
posui cum Florent. & Interprete. Vul-
gata, Ἀθῶναι.

16 Θειμισκλῆς ἐν τῷ πρὸς Αἰγυπ-
τιος πέλιμα] Πολλὰ κέραια boni illi
viri xoi, qui præclarum hoc The-
mistoclis factum ita mutilum & cor-
ruptum nobis tradidere. Quid vero
vir magnus de illis erat commisit, ut
debitam huic facinorilaudem ei
inviderent? Et tamen quasi con-
spiratio facta sit, omnes Codices, de
quibus quidem aliquid investigare
potuimus, isto loco corrupti repe-
riuntur, ac misere mutilari. Illud
vero dolendum, quod nec Herodo-
tus, nec Plutarchus, nec Æmylius
Probus, qui hoc idem factum com-
memorant, opem nobis hoc loco
ferre queunt: Rem enim breviter
tangere contenti, nihil propemodum
habent quod nobis hic in tantis
tenebris lucem ullam afferat. quo
magis æquum est, ut nostris conati-
bus supplendi & emendandi istum
locum, docti viri faveant, & judi-
ces æquos se præbeant. Et profecto
speramus quod ad mentem auctoris
attinet & sitatagema quo de agitur,
parum omnino abesse quin divina-

tione nostra rem ipsam sumus conse-
cuti. Putamus ergo non longe ab
hac sententia Polyxnum abiisse: Θει-
μισκλῆς, ἐν τῷ πρὸς Αἰγυπτιος πέλι-
μα μιλόντων Ἀθῶναις ἡ ἐπ' αἰγυ-
ρίων πρὸς τοὺς ἐκ τῶν πελάγους ἔσαν,
Ἀγνιμίδης. κοινολογησάμενος ἐκ τῶν
ἀνδρῶν τῆς πλυσιατάτης, παρὰ δὲ
ἐπὶ τοῖς Ἀθῶναις ἐκείνῃ θύμῃ τὰ
λατὸν καὶ μὴ ἀρίστη τὸ πρὸς ἑαυτὸν
τὸ ἀνέλωμα λογιζόμενος. ἐπὶ ἧς μὴ ἀρίστη,
καὶ λαβόντες ἀπὸ δυνάμεως. ταῦτα μὴ ἰδού-
ξον. οἱ δ' ἐκ τῶν ἀνδρῶν, ἐκαστος μίαν
τεταμένη καλλίστην, τὰ καὶ χρυσάματα κα-
τέστησαν. Ἀθῶναις, &c. id est, The-
mistocles bello Æginetico cum Athenien-
sis centum talenta, quæ ex argentis fodu-
m quatuor annis redibant, populo essent divi-
suri, re communicata centum centum totius
civitatis ditissimi hominibus, proditi in
concione, suisque auctor Atheniensibus,
ut eorum centum unicuique unum
talentum darent: ea lege, ut si opus,
quod brevi ab eisdem effectum foret, po-
pulo probaretur, sumptuum ratio haberetur:
sen minores, redderent talentum qui
acceperant. Placuit hoc Atheniensibus.
Centum vero illi viri triremem quisque na-
vam eamque pulcherrimam celeriter ex-
truxerunt. Latati sunt Athenienses adifica-

iam

πρὸς Αἰγινήτας πολέμῳ,
 μελλόντων Ἀθηναιῶν ¹⁷ ἢ
 ἐκ. ἢ ἀργυρίων πρὸς ὅσον
 ἑκατὸν τάλαντα ἀφαιρέμε-
 ας· καλύσας, ἔπεισεν ἑκα-
 τὸν ἀνδράσι τοῖς πλεσιω-
 πάτοις, ἑκάστῳ, δέναυ τάλ-
 λαντον. καὶ μὲν ἀρέσῃ τὸ
 πρᾶχθῆσθαι μὲν τῇ πόλῃ τὸ
 ἀνάλωμα λογισθῆναι.
¹⁸ εἰάν ᾧ μὴ δόρῃσιν, τὰς λα-
 βόντας δόσι δέναυ. ταῦτα
 μὲν ἔδοξαν. οἱ δὲ ἑκατὸν ἄν-
 δρες ¹⁹ ἑκάς @ μίαν τρεῖς

lo adversus Aeginetas;
 cum Athenienses vellent
 reditus ex argentifodi-
 nis, centum talenta di-
 stribuere, interponens se
 persuasit centum ditissi-
 mis viris, ut quilibet ta-
 lentum conferret. Et si
 placeret ea res civitati,
 sumptus aestimaretur.
 Sin minus, qui accepis-
 sent, redderent. Hæc ap-
 probata sunt. Centum
 autem viri quilibet trire-
 mem effecit, studium ad-

tam sibi esse novam classen: qua quidem
 ipse non adversus Aeginetas tantum, sed
 etiam contra Persas, usus fuit. Nunc si-
 gillatim omnia expendamus. Casau-
 bonius.

17 Τὸ ἐκ τῶν ἀργυρίων πρὸς ὅσον :-
 κατὰ] De scaturis quæ erant in Lau-
 reo loquitur: quarum reditum fuisse
 centum talentorum non mirabi-
 tur qui Herodotum, Plutarchum &
 alios legerit: in primis Xenophon-
 tis Πέρσι. Solitos autem Athenien-
 ses eam pecuniam erogare populo ad
 ludos spectandos, notum omnibus.
 Sunt autem hic lacunæ duæ quas ex-
 plevimus. Nam ab ἑκατὸν posito
 priore loco, festinans librarius ad
 posterius transvolavit: scelerate. al-
 tera lacuna notari debuit ante vocem
 ἑκάστῳ, sic enim legendum esse, non
 ἑκάστον, ex sequentibus palam est.
 Pro παρελθόν, malit aliquis fortasse
 παρελθόντες ἢ δύναν, ut apud orato-
 res, & Plutarchum in hac ipsa re.
 Casaubonius.

Τὸ ἐκ τῶν ἀργυρίων πρὸς ὅσον, ἑκα-
 τὸν τάλαντα, ἀφαιρέμεν· καλύσας,

ῥη
 ἔπεισεν ἑκατὸν ἀνδράσι, τοῖς πλεσιωπά-
 τοις, ἑκάστῳ, δέναυ τάλαντον· καὶ μὲν
 ἀρέσῃ τὸ πρᾶχθῆσθαι μὲν τῇ πόλῃ, τὸ
 ἀνάλωμα λογισθῆναι. εἰάν ᾧ μὴ] Ita la-
 cunam, & lectionem corruptam
 prioris Editionis ex MSS. supplēvi &
 restitui. Eodem modo in suis inven-
 nit Interpres. Prius legebatur, πῶς
 ἐκ τῶν ἀργυρίων πρὸς ὅσον. . . ἢ ἑκατὸν
 ἀνδρας ἐκ τῶν πλεσιωπῶντες ἑκάστον δέναυ
 τάλαντον, καὶ μὲν ἀρέσῃ τὸ πρᾶχθῆναι τὸ
 ἀνάλωμα λογισθῆναι. εἰάν μὴ, &c. Ca-
 sauboni Codd. pro πρᾶχθῆναι etiam
 πρᾶχθῆσθαι μὲν τῇ πόλῃ.

18 Εἰάν ᾧ μὴ] Particulam δὲ ex
 MSS. addidi.

19 Ἐκάς @ μίαν τρεῖς ἢ χρησάμε-
 νον] Tertia hic lacuna ante vocem
 χρησάμενον notanda fuit. Eam nos
 ex Interpretis verbis facile replevi-
 mus, a sententia quidem Polyzeni
 parum omnino aut nihil potius aber-
 rantes: ab ipsis verbis haud scio quam
 longe. Casaubonius.

Μίαν τρεῖς ἢ κατῆσθαι, πῶς ἢ χρη-
 σάμενον· ἢ κατῆσθαι ἢ κατῆσθαι] Ita & hunc
 locum cum MSS. & Interprete resti-
 tui;

hibentes pulchritudinis & celeritatis. Athenienses novam classem factam lætabantur, eaque non tantum adversus Ægineatas, verumetiam contra Persas usi sunt.

6 Themistocles cum Iones se Xerxi socios adjunxissent, jussit Græcos in muris scribere: Viri Iones, inique facitis, qui contra parentes ac majores vestros expeditionem suscipiatis. Hisce lectis, rex Ionas suspectos habere cœpit.

7 Themistocles fugiens Athenienses, conscensa navi, imprudens in Ioniam delatus est. Quum vero navis a tempestate ad Naxum appelleretur, quæ oppugnabatur ab Atheniensibus, metuens nauclero pla-

ρη κατίσησεν, πωρὸν χρησαίμεν. καὶ ἄλλας καὶ ταίχας. Ἀθλωαῖοι καινὸν στόλον ποιήσαντες ἠόδησαν καὶ ἐμόνον καὶ Δίγνητων ταῖς τριήρεσι ταύταις, ἀλλὰ καὶ καὶ Περσῶν ἐχρήσαντο.

Θεμιστοκλῆς Ἰώνων ἔερεξεν συμμαχέντων, ἐκέλευσε τοῖς Ἑλλήσι κατὰ χεῖρας ὅτι τὰ ταίχας, ἄνδρες Ἴωνες, ἐδικαίαι ποιῆτε στρατιῶντες ὅτι τὰς πατέρας. τῶν ἀναγνωσκομένων, βασιλῆς τὰς ἰώνας ὑπὸ πίχας ἡγήσαντο.

Θεμιστοκλῆς φάγων Ἀθλωαίως, νεὼς ὅτι βᾶς, ἀγνοῦμαι. ἐκομίζετο ὅτι ὅτι ἰωνίας. ἐπεὶ ἡ ναὺς ὑπὸ χειμῶν ὅτι ὅτι Νάξον κατεφέρειο πολιορκουμένων ὑπὸ Ἀθλωαίων,

τῶ

tui; nisi quod Florent. plurium numero, κατίσησεν, & χρησάμενοι. Vulgata, μίαν πειρὴν χρησάμενοι κατίσησεν.

20 Ἀλλὰ καὶ κατὰ Περσῶν] In Vulgata aberat copula, quam cum MSS. revocavi.

21 Κατὰ χεῖρας ὅτι τὰ ταίχας] Potest uno verbo κατὰ χεῖρας ὅτι τὰ ταίχας dicere: quæ elegantissima vox est Strabonis nostri. Sed falsum est fuisse hæc

verba muris inscripta. Præter Herodotum & Plutarchum, qui diligenter id notant, sic Justinus, Et cum colloquendi copia non haberet, quo apploturati erant symbolo proponit, & saxa prescribitur. Casaubonus.

Ἐπὶ τὰ ταίχας] Cum MSS. Prius, πίχας.

22 Βασιλῆς τὰς ἰώνας ὑπὸ πίχας ἡγήσαντο] Cum MSS. & Interprete, pro, βασιλῆς ὑπὸ πίχας αὐτὸς ἐπορεύετο.

E

23 Κα-

τῷ ναυκλήρῳ φοβηθεὶς ἐ-
φρασεν ὅς τις εἴη. καὶ εἰ μὴ
σώσειεν αὐτὸν, ²³ καπερεῖν
ἡπείλησεν Ἀθλωαίοις, ὡς
²⁴ χρήμασι πειθεῖς αὐτὸν
ἄγροι. ὅπως ἂν ἀμφοῖν προ-
σῳθῇεν, ²⁵ μηδεὶς ἐκβαι-
τέτω τ' νεώς. ὁ ναυκλῆρ
φοβηθεὶς, ἔπει ἐκβλώαι
συνεχώρησε, καὶ διὰ πάχους
ἀναχθλώαι ἐπαύσατο.

num fecit, quisnam es-
set: & nisi se servaret,
Atheniensibus dicturum
minabatur, quod pecu-
niis adductus ipsum ve-
heret. Ut igitur ambo
salvi & incolumes mane-
rent, nemo egrederetur
e navi. Nauclerus me-
tuens, neque egredi
quenquam passus est, &
repente portu solvere
festinavit.

[CAP. XXXI.]

Ἀριστίδης.

¶ Ἀριστίδης, καὶ Θε-
μιστοκλῆς ¹ ἐχθρότατοι πάν-
των ὄντες, διεπολιθύνοντο.
Ἐν τῇ Πέρσῃ ² διαβάντες,
ἀλλήλων λαβόμενοι, τ' πό-
λεως ἕξω παρεκχόντες, ἐς
αὐτὸν ἐκάπερ τὴν δε-
ξιὰν χεῖρα καθιέντες συν-
ηγμύων τ' δακτύλων ἐπε-

Aristides.

¶ Aristides & The-
mistocles infestissimis o-
diis laborantes, diversas
in repub. factiones seque-
bantur. At intervenien-
te Persa, se mutuo ap-
prehendentes, & extra
civitatem convenientes
in unum uterque dex-
tram manum demisit, at-

Φώναν.

²³ Καπερεῖν] Cantabr. καλαίρειν.
²⁴ ὅς τις χρήμασι πειθεῖς αὐτὸν ἄ-
γροι] Cantabr. ὡς χρήμασι πειθεῖς αὐτὸν ἄ-
γροι.

²⁵ Μηδεὶς ἐκβαιτέτω] MSS. μη-
δεὶς εἰ ἐκβαιτέτω. Forte, ια.

Cap. XXXI. 1. Ἐχθρότατοι πάντων
όντες, ἀντιπολιθύνοντο] Omnino, ut
jam ante diximus, altera lectio διε-
πολιθύνοντο, quam scimus in multis,

& fortasse omnibus quotquot sunt,
codicibus extare, in contextum ad-
mitti debuit ista voce explosa. Casan-
bonii.

Διεπολιθύνοντο] Cum MSS. & Ca-
saubono, pro vulgato, ἀντιπολι-
θύνοντο.

2. Τῇ τῇ Πέρσῃ διαβάντες] MSS.
ἀντιπολιθύνοντο. ut & Codd. Casauboni.

que complicatis digitis acclamarunt : Inimicitias hic deponimus , donec bellum adversus Persam confecerimus. Hæc locuti , manus distractis digitis , quasi odio deposito , sustulerunt. Deinde simul obruta fovea , redierunt , & per totum bellum in concordia permanserunt. Maxime vero effectum est unanimi- tate ducum , ut Barbari victoriam amitterent.

Φάσαν· πῶς ἔχθραν ἐ-
ποῦθα κακῶς ἡμέτερε, ἕως
ὡς πρὸς τὸ Πέρσῳ δις π-
λεμίσσωμεν. ποτ' εἰπύ-
πες, αἶροντες ἃ πῶς χεῖρας
διελελυμένων τὸ δακτύ-
λων ὥς δὴ πεκαταπθεῖκε-
τες, ἐπειτὰ συγχώσαστες τὸ
βόθρον ἐπαίηλον, καὶ διε-
τέλεισθαι ὡς πᾶντα τὸ π-
λεμον ὁμοιοῦντες. ἡ ᾗ τὸ
στρατηγῶν ἐμείνεια, μάλι-
κα δὴ τὰς βαρβάρους ἐν-
κησεν.

[C A P. XXXII.]

Leonidas.

¶ Leonidas in Ther- mopylis prælium com- mittens , angustia loci Barbarorum multitudi- nem inutilem reddidit.

2 Leonidas cum pu- gnam conferere vellet, videns procellosas nubes coire, ad duces conver- sus, ait: Non debet vo-

Λεωνίδας.

¶ Δεωνίδας ἐν Θερμο- πύλαις, ὡς ἔατο ἡμῶν, τῇ ἰσχυρότητι ἔχωρῆς, ἀ- χρεῖον ἐποίησε τὸ πᾶν τῶν βαρβάρων.

Λεωνίδας, μάλιστα συν- ἀπλεῖν μέλλων, ἐρῶν νε- φέλας χειμερίους ἀλίζο- μένας, πρὸς τὰς ἡγεμείνας
ἔφη,

3 Τὰς χεῖρας] Cantabr. τὰς τῶν χεῖρας. & τῶν δακτύλων. Prius absque articulo.

4 Ὅς δὴ πεκαταπθεῖκτες] Quali- re vera aliquid in ea fossa delapsi- sent. Casaubonus.

5 Διεντίλσαν ὡς πᾶντα & πύλα-

μεν] Propositionem cum MSS. ad- didi.

6 Τὰς βαρβάρους] Vocem πύλας cum MSS. & interprete delēvi.

Cap. XXXII. 1 Στωτόρη] MSS. στωτόρη.

ἔφη, ὃ² καὶ θαυμά-
 ζεν βροντῶν καὶ ἀσραπῶν
 γιγνομένων, ἀνάγκη γὰρ αὐ-
 τὰ συμβαίνειν, ἀσρακινε-
 μένων. πολλῶν ἐν διοση-
 μείων γιγνομένων, οἱ μὲν
 ἔλεονίδας³ προειδότες τὸ
 μέλλον, θαρρύντες ἡπείρου-
 ντο. οἱ δὲ πολέμιοι ἐκπλα-
 γνέτες, ἄνθυμοι πρὸς τὸ κιν-
 δυνον ἐβρόντο, καὶ ὡς οὗτοι τῶ-
 ντο ἡγήθησαν.

Λεωνίδας ἐμβαλὼν ἐς
 χώραν πολέμιων, ἡ νύκτωρ
 διαπέμφας ἄλλας ἀλλα-
 χήν, προσέταξεν, ὅταν αἴ-
 ρητο τὸ σημεῖον, δένδρα
 κόπῃεν, καὶ τὰς ἐπαύλεις
 ἐμπιπράναι. ταῦτα ὁρῶντες
 οἱ καὶ πρὶν πόλιν, καὶ πάλι-
 πολυ τὸ πλεονέκτημα εἶναι νο-
 cenderent. Id intuiti qui in urbe erant, immensum

bis mirum videri: quod
 fulgura ac tonitrua con-
 citantur. Necesse est e-
 nim ea fieri ex motu fi-
 deris. Multis igitur con-
 tingentibus cælitus si-
 gnis, Leonidæ milites
 quid futurum esset pro-
 spicientes, alacribus ani-
 mis ad pugnam festina-
 runt. Hostes contra per-
 territi, animis ad fubeun-
 dum periculum defece-
 runt, & ob eam causam
 victi sunt.

3 Leonidas facturus no-
 ctu in ditionem hostium
 impressionem, suis signi-
 ficavit imperavitque ut
 alii ad aliam hostilis agri
 partem appellerent: dein-
 de mandavit, ubi datum
 foret signum, alii arbores
 cæderent, alii villas in-
 cenderent. Id intuiti qui in urbe erant, immensum

μίσαν-

2 Οὐ καὶ θαυμ.] Vulgata, ὡς καὶ
 καὶ θαυμ. sed ὡς cum Cantabr. & In-
 terprete delevi.

3 Προειδότες] Cum MSS. & In-
 terprete pro vulgato, προειδότες. Pro
 πρὶν γοῖτο, Cantabr. ἐνείροτο.

4 Νύκτωρ διαπέμφας ἄλλας ἀνα-
 χθίνας προσέταξεν] Hoc stragema
 non videtur fuisse in libris Interpretis:
 non enim erat interpretatus. Sed
 vox ἀναχθίνας non caret mendo.
 Lego vero & distingo, Λεωνίδας ἐμ-
 βαλὼν ἐς χώραν πολέμιων, νύκτωρ δια-

πέμφας ἄλλας ἀλλὰ προσέταξεν ὅ-
 ταν, &c. Ita autem vertes, Leo-
 nidæ facta in hostium agri parte
 impressione noctu alium in aliam
 ejus partem misit, mandavitque ubi,
 &c. Casaubon.

Διαπέμφας ἄλλας ἀλλὰ, προσέτα-
 ξεν] Ita edidi cum MSS. & Casan-
 bono. Vulgata pro ἀλλὰ καὶ, ἀναχθί-
 ναι.

5 Ὅταν αἴρῃτο τὸ σημεῖον] MSS.
 ὅταν αἴρῃ τὸ σημεῖον. Non male.

esse hostium numerum *μίσητες, ὅς τε ἐπιζήλοιν,*
 rati, contra non iverunt, *ἀλλὰ τῷ λείπῳ ἄγειν αὐ-*
 sed prædam ab hostibus *ταῖς ἐπὶ τῇ καίῳ.*
 agi siverunt.

[G A P. XXXIII]

*Leotychides.**Λεωτυχίδης.*

¶ *Leotychides* Athe-
 nienſibus circa Myca-
 lem navale prælium fa-
 cientibus, & Barbaro-
 rum multitudinem per-
 timescentibus, atque Io-
 nibus Medorum partes
 ſequentibus, timore ma-
 gis quam certo conſilio,
 mentes omnium muta-
 vit: commentus nuncium
 adferri, quod Perſæ a
 Græcis ad Plataſas deviſti

¶ *Λεωτυχίδης* περὶ Μυ-
 καλῶν τῇ Ἐλλένων ναυμα-
 χόντων, καὶ τῇ πᾶσι τῇ
 βαρβάρων καταπεπληγόν-
 των, τῇ τῇ ἰώνων μηδι-
 ζόντων φόβῳ μᾶλλον ἢ
 γνώμῃ, μετέβαλεν ἀπίν-
 των τῇ φρόνημα· παλασί-
 μῳ τῇ ἀγγελίᾳ ἤκειν, ὡς
 τῇ ἐν Πλαταιαῖς Ἐλλένων
 τὰς Πέρσας νενικηκότων.

di

6 *Περσέων*] Cum MSS. pro
Περσέων.

Cap. XXXIII. 1. *Τῶν τῇ ἰώνων βα-*
δίζοντων] Perſpicuum eſt *μηδιζόντων*
 ſcribendum eſſe, pro *μηδ. βαδ.* Cæ-
 terum nuncii huius celeritatem alii
 prudentiæ *Leotychidæ* adſcribunt,
 ut *Diodorus*, alii caſui & fortunæ, ut
Plutarchus, *Juſtinus*que. Sed *Plu-*
tarcho (obiter id dicam) in hac hi-
 ſtoria labæſic memoriæ videtur. Lo-
 cus eſt in *Æmylio Paulo*, ubidum
 variarum victoriarum nuncios com-
 memorat in remotiſſima loca ſubito
 allatos, & ipſo victoriæ die, ita ſcri-
 bit, καὶ Πλαταιῶν τῇ ἐν Μυκάλας πο-
 τῇ Μῆδαι, vitio, ut arbitror, memo-
 riæ, quum certum ſit, non fuiſſe nun-
 cium victoriæ ad Mycalen partæ, ad
 eos perlatum qui ad Plataſas pugna-

turi erant: ſed contra. Quare ita po-
 tius fuit ſcribendum: καὶ ἐν Μυκάλας τῇ
Πλαταιῶν ποτῇ Μῆδαις. Non præter-
 mittam Frontini verbe eandem hi-
 ſtoriam commemorantis: quod ta-
 men nemo adhuc, ut puto, ani-
 madvertit. locus eſt l. 1. cap. 11. *En-*
tidæ dux Lacedæmoniæ, pugnavit
eoſdem die, quo claſſe vicerat ſοτῇ, quæ-
νι ἰγνάρως ἀπὸ τοῦ, οὐλγαντ νηπιατῇ
ſibi νηπιατῇ partium, quo conſtantiores
ad pugnam milites haberet. Apparet de
Leotychida loqui Frontinum. Noli
 igitur quæſcere quis ſit iſte *Entidas*
 Græcis æque ac Latinis hiſtoricis i-
 gnотus atque illaudatus. Lego, *Le-*
tychides dux Laced. vel *Leutytychides*:
 Nam & Græci ita vocant *Cafanbonæ*.

Μηδιζόντων] Cum MSS. & Inter-
 prete.

E 3

2 H' τῷ.

οἱ ᾧ Ἰῶνες ἀκήσαντες ἐθά-
ρησαν, καὶ προσέθεντο τοῖς
Ἑλλησιν. ἡ τὴν τὸν Λεω-
τυχίδου στρατήγημα ἐποίη-
σεν ἀληθὲς, νίκην ἀφ' ἑαυ-
τοῖς Ἑλλησιν ἐν Πλα-
ταιῖς μάχης.

fint. Iones hoc audito
respirarunt, adque Græ-
cos se applicuerunt. For-
tuna Leotychidæ strata-
gema verum reddidit,
præliæ ad Platæas commis-
si victoriam Græcis præ-
bens.

[CAP. XXIV.]

Κίμων.

Cimon.

¶ Κίμων, ἐπ' Εὐρυ-
μέδοντι ποταμῷ νικᾷ τὰς
βασιλέως σατραπίας. καὶ
πολλὰ σκάφη βαρβαρικά
ἐλὼν, εἰς ταῦτα τὰς Ἑλλη-
νας ἐμβλῶναι κελεύει, καὶ
στολὰς ἐκδιδῶναι Μηδικὰς,
καὶ πλεῖν ἐπὶ Κύπρον. Κύ-
πριοι τῇ ὥσφι ἔβαρβαρι-
κὰ ἐξαπατάωμεν ἡμᾶς
ταῦτα, τὸ στόλον ὡς φίλον
ὑποδέχονται. οἱ ᾧ δὲ ποταμὸν
πρὸς, καὶ σφίδρα γε ἀντι-

¶ Cimon ad Euryme-
dontem fluvium satra-
pas Regis vincit ac su-
perat, multisque Barba-
rorum navigiis captis,
Græcos ingredi in ea ius-
sit, & stolas Medicas in-
duere, atque naves in
Cyprum deducere. Cy-
prii conspecto Barbarico
habitu decepti, classem
quasi sociam & amicam,
exceperunt. At illi e-
gressi, plane pro Barba-
ris Græcos se præstite-

βαρ-

2 Ἡ τὴν τὸν] Florent. εἰ τὴν. Can-
tabr. εἰ τὴν.

3 Λεωτυχίδου στρατήγημα] Pro eo
male in Vulgata, Λεωτυχίδου στρα-
τήγημα. σ enim ortum ex sequente
voce.

Cap. XXXIV. 1 Κίμων ἐπ' Εὐρυ-
μέδοντι ποταμῷ νικᾷ τὸν βασιλέως σα-
τραπίας] Fugite hic ratio Polyæne:
ordinem enim rerum gestarum tua
hæc narratione immutas ac pervers-
is. Mitto Diodorum qui fuisse rem

narrat. Frontinus lib. IIII. extremo:
Cimon dux Atheniensium victa classe Per-
sarum apud insulam Cyprum milites suos
captivum armis induit, & iisdem barba-
ricum navitum ad hostem navigavit in
Pamphylia apud flumen Eurymedonta.
Persæ, quia & navigia & habitum su-
perstantium agnoscerent, nihil caverunt.
Subito itaque oppressi, eodem die & navali
& pedestri prælio victi sunt. In editis
Frontini codicibus omnibus legitur
Conon, perperam. Casanlonus.

2 Ε'πέ-

runt, ac Cypriis majorem terrorem quam pro copiis injicientes, eos devicerunt.

2 Cimon a Sesto & Byzantio multa Barbarica per vim cepit, & rogantibus sociis ea distribuit in partes: quarum unam constituit nuda corpora, alteram subligacula, vestes, torques, & id genus alia. Socii ca-

βαρβαρίων ἐφάρτηται ἑλ-
λίους, καὶ κυπρίους ἐνίκη-
σεν, μείζων τὴν ἐκπαλῆξιν
τῶν δυνάμεως ἔχουσιν.

Κίμων δὲ τὸ Σησὺ καὶ βυ-
ζαντίους πολλὰ αἰχμάλω-
τα, καὶ βαρβαρικά εἴλετο. καὶ
τῶν συμμάχων δεηθέντων,
διανομὰς ἐγένετο. μίσην
μία ἐπαξέ γυμνά τὰ σώ-
ματ᾽, μίσην ἑτέραν ἂνα-
ξυρίδας, κἀνδύς, σρεπτά,
καὶ ὅσα

2 Εὐρίπιδος ἑλλήους, καὶ Κυπρίους.]
Cantabr. ἐνίκησεν ἑλλήους Κυπρίους.

3 Πολλὰ αἰχμάλωτα καὶ βαρβαρικά
εἴλετο.] Meliores codices τὸ καὶ non a-
gnoscent: & tollendum sane est
Nam ex Plutarcho hæc sunt ad ver-
bum descripta, qui refert Cimo-
nem hoc suum στρατήγιον solitum
ἀρῆσθαι πρὸς τὸν ποταμὸν, quod mihi qui-
dem non nimis callidum videbatur.
ἰππεὶ γὰρ αὐτὸς, ἐν Σησὺ καὶ Βυζαντίῳ πολ-
λὰς τῶν βαρβαρῶν αἰχμάλωτας λαβόν-
τες, οἱ συνίμαρ χεῖρ τῶν Κίμωνος ἀγροῦμας
σρεπτάσας, &c. Casaubonus.

Πολλὰ αἰχμάλωτα βαρβαρικά εἴλετο.]
Ita legimus cum MSS. pro vulgato
πολλὰ αἰχμάλωτα καὶ βαρβαρικά εἴλετο.

4 Ἀναξυρίδας, κἀνδύς, σρεπτά.]
Ita locum hunc corruptissimum re-
stitui. In Vulgata erat, ἀναξυρίδας,
καὶ δὲ σρεπτά. Cantabr. καὶ δὲ σρεπτά,
malequidem, sed in quo tamen ap-
parent vestigia veræ lectionis: in ora
autem ejusdem Codicis scriptum e-
rat, κἀνδύς, quod ad vocem, re-
cte; sed legendum κἀνδύς contrahte,
ut editum jam, quia sic minus disce-
ditur a vulgata, tum, quia Auctor a-
libi sic loquitur, infra lib. vii. 11. 8.
Τὸν κἀνδύ καὶ τὸ πᾶσι τῶν ἀνέμων σρε-

πτάς. Est autem κἀνδύς vestis Persica.
Pollux lib. vii. cap. 13. Καὶ Περσῶν
μὴ ἰδία κἀνδύς, καὶ ἀναξυρίδας, καὶ πέ-
ρα, καὶ καὶ (ut contextit hunc locum
Brissfonius) πορσάσις, καὶ κίθαρις,
καὶ πᾶσι καλῶσι. ὁ δὲ κἀνδύς, ὁ μὴ βα-
σινεύς αἰχμάλωτος. ὁ δὲ τῶν ἀλλῶν
πορσάσις. ἔστι δὲ ὅτι καὶ ἐκ δεικνύται καὶ
ἡ χειρὶς καὶ χεῖρ, καὶ τῶν αἰμάτων ἐκ-
πύεσις. κατὰ τὴν δὲ, Περσικὴς χεῖρ
χειρὶς καὶ χεῖρ. ἔστι δὲ καὶ χεῖρ καὶ Περσῶν.
καὶ γὰρ ταῖς Σησὺν Ἀγροῦμας λέγει.
Οἱ μὴ καλῶσι Περσῶν, οἱ δὲ κἀνδύ-
σι. τὰς δὲ ἀναξυρίδας, καὶ αἰχμάλωτας καλῶ-
σι. Suidas: Κἀνδύς χεῖρ Περσικὴς.
ἀναξυρίδας δὲ καλῶσι. καὶ τὰς ἀνα-
ξυρίδας ὀφθαλμοῦται. De hoc vesti-
mento vide Brissfonium de Regno
Persarum. Ἀναξυρίδας vero crurum
fuerunt velamenta, de quibus idem
Brissfonius. Ceterum locus Aristopha-
nis est in Vespis. sed apud eum non
legitur κἀνδύς, sed κἀνδύς. Verba
Aristophanis sunt: Οἱ μὴ καλῶσι Περ-
σῶν οἱ δὲ κἀνδύς. ad quem locum
Scholiastes: Κἀνδύς δὲ καλῶσι Περ-
σῶν ἀλλήλους. ὅθεν τὸ ἀναξυρίδας. ὁ δὲ
Παλαμῆδης: ὅθεν Κἀνδύς δὲ Περσῶν
καὶ ἰμάτιον, ἔχον ἐκ τῶν μέρους καλῶ-
ντος ἀλλήλους. Κἀνδύς ἐστὶν ἰμάτιον.
ἔστι

ἢ ὅσα ποιάδε. οἱ σίμμαχοι αἰρῶνται τὸ κῆσμον. Ἀθηναῖοι γυμνὰ τὰ σώματα γέλων ἐφλισκάνει Κίμων ὡς τῷ μείζῳ μοῖραν τοῖς συμμάχοις παρέδωκε. ὅτε ἐς μακρὰν τὴν αἵχμαλώτων οἱ συγγενεῖς διὰ Λυδίας ἢ Φρυγίας κατὰ βάντες μεγάλα λύτρα ὑπὲρ τῶν οἰκείων κατέβαλον. τίτε ἢ σοφία Κίμωνος ἐθαυμάζετο. Ἀθηναῖοι δὲ πολλῶν πλείων χρημάτων λαβόντες, μάλα δὲ τὴν συμμάχων κατεκέρτομησαν.

piunt ornatum, Athenienses nuda corpora. Ridetur ab omnibus Cimon, qui majorem portionem sociis prodiderit. Non multo post cognati eorum qui capti erant, a Lydia, Phrygiaque descendentes, magna & splendida ad suos redimendos munera persolverunt. Ibi tum Cimonis calliditas admirationi coepit esse. Athenienses autem longe pluribus acceptis pecuniis, socios deriserunt.

[CAP. XXXV.]

Ἱ Μυρωνίδης.

Myronides.

¶ Ἀθηναῖοι ἢ Θηβαῖοι παρετάσσοντο. Μυρωνίδης Ἀθηναίοις παρέγ-

¶ Athenienses & Thebani ad pugnam instruebantur. Myronides A-

γαγεν,

ὅπερ ἢ Περσὶς καλεῖται. & paullo post idem Aristophanes: Οὐκ ἔτι ἐρωτῶν δὴτ' ἐχρῶ ταύτῃ καλεῖν. Δικαιοτέρῳ γὰρ ἢ καυτάκην. Hoc autem & Polluci genus est vestimenti Persici, sic enim is lib. vii. cap. 13. Βακυλωνίων ἐστὶν ὁ καυτάκης. & lib. vi. cap. 1. καυτάκης δὲ τις περικλυτὴ, ὅτι στρατηγῶν Μίνταρος ἀνέμασι. Suidæ in hac voce. Ἄλιανο lib. xvii. Histor. An. cap. 17. Τῷτοι ὅρα οἱ μῦς, εἰς τὴν Τιμόδωρον τὴν Βακυλωνίαν εἰσὶν. ὡς περὶ ἢ τῶν δόρας ἴσασιν οἱ τῷτοι κατέπληοι,

ἢ εἰς Πέρσας ἀγνοοῦν φόρον. εἰς δὲ ἀπαλὴν ἢ σωτήριον, χιτῶνις τε ἀμαχοῦνται, ἢ αἰσίουσιν αὐτοῖς. καλεῖνται ὅρα ὅτι τοῖς καυτάκη. Sic enim legendum illic. Videtur itaque non proba vox κατέπληοι apud Pollucem, cum apud alium non occurrat, neque apud Aristophanem, cujus auctoritate eam profert, reperitur.

Cap. XXXV. Ἱ Μυρωνίδης] Cum Cantrabr. & Interprete. Vulgata, Περσὶς Ἀθηναῖοι, ἢ Θηβαῖοι ἐπατάσσοντο

2 ὅτι]

theniensibus præcepit, ut cum ipse signum dedisset, excurrerent in hostes, initio facto a sinistra. Quo signum dante, illi currebant. Cum vero aliquousque essent progressi, Myronides ad dextrum cornu festinans, magna voce clamavit, Vincimus in lævo. Athenienses victoriæ fama confirmati, promptius & alacrius hostes aggrediuntur. Thebani nuncio suorum cladis perculsi, ad fugam inclinauerunt.

2 Myronides Athenienses duxit adversus Thebas: & progressus in campum, iussit eos arma ponere, atque undique circumspicere. Quibus circumspicientibus: Videtis, inquit, quantus sit campus, in tanto campo,

γαλῶν, ὅταν ὑπερμείνη
2 θῶν ὅτι τὰς πλεμίας,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἀριστε-
ρᾶς. ὁ μὲν 3 ἐπιμαρτυρῶν εἰς
εἶπεν. ὡς δὲ βίβραχον προσελ-
θεν, Μυρωνίδης ὅτι τὸ δε-
ξιὸν κέρας ἐλάμειν, μέγα
εἶπε, ἰκλῶμεν καὶ τὸ δεξι-
ον. 4 Ἀθηναῖσι μὲν τῷ
λέγοντι νίκης ὄψιν ἐκείνου-
τος, 5 προσθρομίσαντες ἐμ-
βαλυσαν. Θηβαῖσι δὲ τῷ
ἀγγέλματι τῆς νίκης κατὰ
πλάγος ἐκλινάσας εἰς φυ-
γὴν.

6 Μυρωνίδης Ἀθηναίους
ἤγαγε ὅτι θύρας, καὶ προσελ-
θὼν εἰς τὸ πεδῖον, ἐκέλευ-
σεν αὐτοὺς θῆσθαι τὰ ὅπλα,
καὶ περισκοπεῖν ἐν κύκλῳ.
τῷ δὲ περισκοπῆντων, ὁρῶν-
τες, ἔφη, τὸ πεδίον ἐστὶ ἐν
πεδίῳ τῶν πλεμίων ἵπ-
πος ἐχόντων 7· εἰ μὲν
φάτι

2 Θῶν] Florent. Νῶα. Cantabr. θῶν.

3 Ἐπιμαρτυρῶν] Cantabr. ἐπιμαρτυρῶν.

4 Ἀθηναῖσι μὲν] Cum MSS. Vulgata. Ἀθηναῖσι δὲ.

5 Προσθρομίσαντες] Cantabr. προσθρομίσαντες. Eleganter.

6 Μυρωνίδης Ἀθηναίους ἤγαγε ὅτι θύρας] Frontinus lib. I. I. I. Μυρωνί-

des Atheniensibus adversus Thebanos, de-
vulgo, Myronides, male. Casaubonus.

7 Ὅρατι, ἴσα, τὸ πεδίον ἐστὶ ἐν
πεδίῳ τῶν πλεμίων] Ita legitur cum MSS.
& Interprete. Cantabr. solummodo,
pro τῶν, πέτι. Vulgata, ἴσατι, ἴσα,
τὸ πεδίον ὡς ἐν πεδίῳ τῶν πλεμίων.

8 Εἰ μὲν] MSS. ὡς μὲν. Cant. μέ-
τωμα, pro μὲν.

Φόγωμεν, ἀνάγκη δι-
κόντων ἰππέων ἀλῶναι. ὡς
ἢ μείνωμεν, πᾶσι δ' ἔ-
κάν ἐλπίδες. ἔτως ἄρα
πείθονται μύειν. καὶ προήλ-
θε Μυρωνίδης, κρατῶν,
ἢ μέγροι Φωκίδῃ, καὶ Λο-
κρῶν.

hostibus equos habenti-
bus, si fugiamus, necesse
est nos ab equitibus per-
sequentibus capi. Sin ma-
neamus, multiplex vin-
cendi spes est. Ita, ut ma-
nerent, persuasi sunt, &
Myronides victor usque
ad Phocidem & Locros
processit.

[C A P. XXXVI.]

ἰ Περικλῆς.

¶ Λακεδαιμόνιοι τῶν
Ἀθηναίων ἐδίχυν, Περικλῆς
ἐξέπεμψε τριήρεις Ἀθη-
ναίων, αἱ δὴ ὥσκειν τα πύ-
ρρα ἡ Λακωνικῆς, ὅπως
αὐτοῖς πλείω παύειν, ἢ
δραὴν συμβαίη.

Περικλῆς πλετῶν χῶ-
ραν πολλῶ ἐκέκτητο. Ἀρ-
χίδαμῃ Φίλῃ, ὡς αὐτῷ
πάλα, καὶ πρῶτον δὲ
σὺν ἐνέβαλε τῶν Ἀθη-
ναίων ἰ Περικλῆς προειδό-

Pericles.

¶ Lacedæmoniis At-
ticam vastantibus, Peri-
cles misit cum triremibus
Athenienses, qui mariti-
mam oram Laconicæ po-
pularentur, ut ipsi majus
damnum acciperent,
quam inferrent.

3 Pericles cum esset
locuples, multum terræ
possidebat. Archidamus,
cum quo vetus ei ami-
citia & hospitium inter-
cedebat, populabundus
in Atticam impressionem

μῦθον

9 Μίχρη] MSS. ἔχει.

Cap. XXXVI. 1 Περικλῆς] Cum
Cantabr. & Interprete. Vulgata, πρὸς
Λακεδαιμονίων. Vide Justin. l. 111. 7.

2 Παύει] Fl. ὡς παύειν.

3 Διῶσον ἐνέβαλε καὶ Ἀθηναίων] Ita
lego cum MSS. nisi quod Fl. ἐνέβαλε-
το. Vulgata, ἐνέβαλε διῶσαι καὶ Ἀθη-
ναίων.

4 Περικλῆς προειδόμενος, &c.]
Idem refert Justinus l. 111. cap. 7. Si-
mili prudentia Annibalis astutiam
eludit Fabius. Paucis Frontinus lib. 1.
Strat. cap. 8. 2. Hannibal Fabium, cui
neque virtute, neque artibus bellandi par
erat, ut infamia distringeret, agrum ejus
abstinuit, ceteros populatum. Contra ille,

ne

fecit. Pericles prospiciens, ac præsentiens Archidamum hospitii religionem ac honorem, suis agris parsurum, ne in suspitionem Atheniensibus veniret, ante vastationem in concionem progressus, omnem terram quam possidebat, Reipublicæ donavit.

[CAP. XXXVII.]

Cleon.

¶ Cleon Abydeni Sestum tradidit, non aperto prælio, sed obscuro dolo. Theodorus custodiens Sestum, amicus Cleonis, rem cum quadam muliere habens in suburbio, aquæductu per muros angusto penetrante, lapidem unum evelens, sub noctem exi-

ἰδὼν ὡς ἄρα τιμῶν, Ἀρχιδάμῳ τὴν προξενίαν, ταῖς χωρίων διαποχρήσειτο, ἵνα μὴ γένοιτο Ἀθηναίοις ὑποκίϑη, φθίσις τὴν δῆωσιν, ἐς ἐκκλησίαν προσελθὼν, ἐχαρίσατο τῇ πόλει τὴν γὰρ ὅσῃ ἐκέκμητο.

Κλέων.

¶ Κλέων Ἀβυδηνοῖς Σησὲν παρέδωκεν, ἐφανερά μάλιστα· ἀλλ' ἀφανεί τεχνη. Θεόδωρος Φρεφρῶν, Σησὸν, ἐταῖρῳ Κλέωνος, μοιχῶν ἐν προασειῷ γύναιον, τὸ ὑδρορρέτης διὰ τῶν τείχεσιν σενῆς φερομένης, ἵνα λίθον ἐξαίρων διὰ

.νυκτός

ne suspecta civibus fides esset, magnitudine animi effecit, publicatis possessionibus suis. Consule Plutarchum in Fabio. Livium lib. xxii. cap. 23. Val. Maximum vii. 3. ext. 8. Idem Livius de Marcio Coriolano lib. ii. cap. 39. Populatur inde agrum Romanum: custodibus inter populatores missis, qui patriciorum agros intactos servarent, sive insusceptus plebi magis, sive ut discordia inter Patres plebemque oriretur. De Ceriali Tacitus lib. v. Hist. cap. 23. Cerialis insulam Batavorum hostiliter populatus, agros villasque Civium intactos, nota arte ducum, servavit.

5 γένεσι.] Cum MSS. pro, γένεσι. 6 Πρωλῶν.] MSS. παρελθόν. utrumque recte; sed hoc rarius. Loquutus sic Auctor supra cap. 27. παρελθόντες ἐκκλησίαν. Lucianus de Saltat. εἰς τὸ θέατρον παρίλθοι. & in Hæmonide: ἐς τὰ πλάθῃ παρίων.

CAP. XXXVII. 1 ἵνα λίθον ἐξαίρων διὰ νυκτός εισὼν, κτ' ἔξωθεν τὸν λίθον ἐξαίρων.] Scribe διὰ νυκτός ἐξῶν κτ' εισὼν & ita Interpretes. Casaubonus.

Ἐξῶν κτ' εισὼν.] Ita scribi curavi cum Cant. Interprete, & Casaubono, sic postulante rei gestæ ordine.

2 Καί

Φύγαμεν, ἀνάγκη δι-
κόντων ἰππέων ἀλῶναι. ὡ
ἢ μείνωμεν, πολλὰ ἔ-
κῶν ἐλπίδες. ἔως ἄρα
πείθονται μῦθον. καὶ προήλ-
θε Μυρωνίδης, κρατῶν,
ἢ μέγρε Φωκίδῃ, καὶ Λο-
κρῶν.

hostibus equos habenti-
bus, si fugiamus, necesse
est nos ab equitibus per-
sequentibus capi. Sin ma-
neamus, multiplex vin-
cendi spes est. Ita, ut ma-
nerent, persuasi sunt, &
Myronides victor usque
ad Phocidem & Locros
processit.

[CAP. XXXVI.]

ἰ Περικλῆς.

Pericles.

¶ Λακεδαιμόνιοι τῶν
Ἀθηκῶν ἐδόχον, Περικλῆς
ἐξέπεμψε τριήρεις Ἀθη-
ναίων, αἱ δὴ ὠσέσιν τα πα-
ράλια τῇ Λακωνικῇ, ὅπως
αὐτοῖς πλείω ἢ πάσχειν, ἢ
δραὶν συμβαίη.

¶ Lacedæmoniis At-
ticam vastantibus, Peri-
cles misit cum triremibus
Athenienses, qui mariti-
mam oram Laconicæ po-
pularentur, ut ipsi majus
damnum acciperent,
quam inferrent.

Περικλῆς πλετῶν χῶ-
ραν πολλῶν ἐκέκτητο. Ἀρ-
χίδαμῳ φίλῳ. ὡν αὐτῷ
πύλαι, καὶ προέξεν ἢ δηώ-
σων ἐνέβαλε τῶν Ἀθη-
κῶν ἰ Περικλῆς προειδό-

3 Pericles cum esset
locuples, multum terræ
possidebat. Archidamus,
cum quo vetus ei ami-
citia & hospitium inter-
cedebat, populabundus
in Atticam impressionem

μῦθῳ

9 Μίχρε] MSS. ἔχει.

Cap. XXXVI. 1 Περικλῆς] Cum
Cantabr. & Interprete. Vulgata, πει-
Λακεδαιμόνων. Vide Justin. l. 111. 7.

2 Πάσχει] Fl. πᾶσχειν.

3 Δηώσων ἐνέβαλε τῶν Ἀθηκῶν] Ita
lego cum MSS. nisi quod Fl. ἐνέβαλλε.
Vulgata, ἐνέβαλε δηώσων ἢ Ἀθη-
κῶν.

4 Περικλῆς προειδόμενος, &c.]
Idem refert Justinus l. 111. cap. 7. Si-
mili prudentia Annibalis astutiam
eludit Fabius. Paucis Frontinus lib. 1.
Strat. cap. 8. 2. Hannibal Fabium, cui
neque viriis, neque artibus belandipar
erat, ut infamia distringeret, agrum ejus
abstinuit, ceteros populatus. Contra ille,

20

fecit. Pericles prospiciens, ac præsentiens Archidamum hospitii religione ac honore, suis agris parsurum, ne in suspicionem Atheniensibus veniret, ante vastationem in concionem progressus, omnem terram quam possidebat, Reipublicæ donavit.

[CAP. XXXVII.]

Cleon.

¶ Cleon Abydenis Sestum tradidit, non aperto prælio, sed obscuro dolo. Theodorus custodiens Sestum, amicus Cleonis, rem cum quadam muliere habens in suburbio, aquæductu per muros angusto penetrante, lapidem unum elevans, sub noctem exi-

μην ὡς ἄρα πρῶν, Ἀρχίδαμῳ τὴν προξενίαν, τὰ αὐτῶν χωρίων διπορήσας, ἵνα μὴ γένοιτο Ἀθηναίοις ὑποπίπτον, φησί τις τὴν δῆλῳ, ἐς ἐκκλησίαν ὁ προελθὼν, ἐχαρίσατο τῇ πόλει τὴν γῆν ὅσῃν ἐπέκτειτο.

Κλέων.

¶ Κλέων Ἀβυδηνῶσι Σησὸν παρέδωκεν, ὃ Φανερῶν μάχη· ἀλλ' ἀφανεῖ τέχνη. Θεόδωρῳ Φραγῶν, Σησὸν, ἐταῖρῳ Κλέωνος, μοιχῶν ἐν προασει γυναικῶν, τῇ ὑδρορροῇ διὰ τῆς τείχεος σπηλῆς φερομένης, ἵνα λίθον ἐξαίρων διὰ

νυκτὸς

us suspecta civibus fides esset, magnitudine animi effecit, publicatis possessionibus suis. Consule Plutarchum in Fabio. Livium lib. xxii. cap. 23. Val. Maximum vii. 3. ext. 8. Idem Livius de Marcio Coriolano lib. ii. cap. 39. Populatur inde agrum Romanum: custodibus inter populatores missis, qui patriciorum agris intactos servarent, sive insensus plebi magis, sive ut discordia inter Patres plebemque oriretur. De Ceriali Tacitus lib. v. Hist. cap. 23. Cerialis insulam Batavorum hostiliter populatus, agro villasque Civilis intactos, nota arte ducunt, servavit.

5 Γίτοσι.] Cum MSS. pro, γήτοσι. 6 Πρωλῶν.] MSS. παρελθῶν. utrumque recte; sed hoc rarius. Loquutus sic Auditor supra cap. 27. Παμλῶν ἐς ἐκκλησίαν. Lucianus de Salutar. εἰς τὸ δῖατρον παμλῶν. & in Hæmonide: ἰς τὰ πλάθι παμλῶν.

CAP. XXXVII. 1 ἵνα λίθον ἐξαίρων διὰ νυκτὸς εἰσῶν, καὶ ἔξωθεν τὴν διόδον ἐκκαρμύττω.] Scribe διὰ νυκτὸς ἐξῶν καὶ εἰσῶν & ita Interpres. Casaubonus.

Ἐξῶν καὶ εἰσῶν.] Ita scribi curavi cum Cant. Interprete, & Casaubono, sic postulante rei gestæ ordine.

2 Καὶ

νυκτὸς ἐξιὼν, καὶ εἰσιὼν τὸ
λίθον ἐναρμότιον, ² καὶ
ἔπο λαυγαίων, τῷ κλέωνι
τὸ πρᾶττόμῳ ὁμολόγησεν
ὡς παίγνιον. ὃν τῷς Ἀβυ-
δηνοῖς τὸ ἀπὸ ῥήγῃον ³ ἐξα-
γορεύσας, ἀπέλλων νύκτα
πρὸς τῆς αἰτίας καὶ τὴν ὑδρορ-
ρόν, ἔπειθε δὲ τὸν λίθον
ἐξηρηκότεν, καὶ πρὸς τὴν
μοιχείαν ἀχολαμάρ, τὰς
ἐρασιώτας ⁴ ἐπεισέγαγον.
οἱ τὰς φύλακας ἀνηλέν-
τες, τὰς πύλας ἐνδοθεν ἀν-
οἶξαντες, πᾶσαν δεξαμένην
τὴν δύναμιν, τὴν Σησὺν ῥα-
δίως ἐκράτησαν.

bat, & intrans, lapidem
reponebat, idque clam,
quam rem Cleoni fassus
est, quasi ludicrum. At
ille proferens & enun-
cians Abydenis arcanum,
noctemque expertem lu-
næ observans, per aquæ-
ductum, cum lapidem
Theodorus revellisset, &
adulterio districtus es-
set, milites clam intro-
duxit: qui custodibus
interfectis, & portis in-
tus reſeratis, omnes co-
pias acceperunt, atque
Sestum facile obtinue-
runt.

[C A P. XXXVIII.]

Βρασιδάς.

Brasidas.

¶ ¹ Βρασιδάς πρὸς Ἀμ-
φίπολιν ἐπολιορκεῖτο, πρὸς
λέοντα κρατερῶς πρὸς βαλ-

¶ Brasidas juxta Am-
phipolim oppugnabatur,
in difficili & aspero colle

Λόντων

² Καὶ πρὸς λαυγαίων.] Italego cum
Cant. & Interprete. Fl. καὶ τὸν λαυ-
γαίων. Vulgata vocem intermediam
omiserat.

³ Ἐξαγορεύσας.] Ita MSS. & In-
terpres. Vulgata, ἀγορεύσας.

⁴ Ἐπεισέγαγον.] Cant. εἰσέγαγον.

CAP. XXXVIII. 1 Βρασιδάς ἐπὶ
Ἀμφίπολιν ἐπολιορκεῖτο.] Lege πρὸς
Ἀμ. Frontibus lib. primo, Brasidas
dux Lacedæmoniorum circa Amphipolim
ab Atheniensium multitudine numero im-

par deprehensus, claudendum se præsistit,
ut per longum corona ambitum extenuaret
hostilem frequentiam: quæque rarissimi
exstabant, erupit. Quid est claudendum
se præsistit? Suspiciabar, claudendum se
præbuit. Sed ne id quidem probo.
Casaubonus.

Πρὸς Ἀμφίπολιν.] Sic rescripti
cum Cant. atque ita quoque in mar-
gine notarat Casaubonus. Vulgata,
ἐπὶ Ἀμφ.

2 Ἡγε-

circumcirca hostibus impetentibus. Qui veriti ne per noctem aufugeret, collem lapidibus circumvallabant, & sublimem murum extruebant. Lacones male habebat, quod eos non in pugnam educeret, sed circumvallati turpissime fame caperentur. Brasidas agebat tempus non desiderare pugnam. Posteaquam maximam collis partem munierant, & reliquum foret spatium immunitum instar magni jugeri, suis ut ad pugnam se instruerent præcepit. Hoc inquitens esse tempus exeundi. Qui facto impetu, multis hostibus interceptis, salvi evaserunt. Nam locus angustus paucioribus non erat impedimento. Circumductus

λόντων ἐν κύκλῳ τῷ πολέ-
μειον. οἱ μὲρ δὲ δεδιότες μὴ
νύκτωρ διαποδραῖν, λίθοις
τὸ λόφον περιτείχισαν, καὶ
ταῖς ὑψηλὸν ἤγαγον. οἱ
Ἰ Λάκωνες ἤσαν ἀκίαν ὅτι
μὴ ποτὴν αὐτοὺς εἰς μά-
χην, ἀλλὰ περιτρεχιδέν-
τες αἰχίσει λιμῶ ἀλώσιν-
των. Ὡς Βρασίδης αὐτοὺς ἐφη
τὸ καιρὸν τῇ μάχῃ εἰδέναι.
ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τῷ λόφῳ
περιτείχισαν, λοιπὸν δὲ λιμῶ
αἰτείχισαν ὅσον πλεῖστον αὐ-
τοὺς, ὥς τις μετ' αὐτῶν ποτὸς
μάχῃ παρήγγειλε ὅτι
εἶναι τὸ καιρὸν, ὁρμῶσιν ἐπὶ
τῇ ἐξόδῳ. καὶ δὲ ὁρμήσαν-
τες, πολλὰς τῶν πολέμειον
διαφθείραντες ὁ δισώθη-
σαν, ἡ γὰρ στενοχωρία ἐ-
λάττωσας ὄντας οὐκ ἐβλα-
ψεν. ὁ δὲ περιτρεχισμὸς ὠ-
φέλησε,

1 Ηγήμενος] Cum MSS. & Interprete, pro Vulgato, ἡγήσαν.

2 Βρασίδης αὐτοὺς ἔειπεν τὸ καιρὸν τῇ μάχῃ εἰδέναι.] Male hæc Interpretis: Brasidas agebat tempus non desiderare pugnam. Ventendum quippe: Brasidas se posse agebat tempus opportunitatis pugna.

4 Τοῦτ' ἐστὶν αὐτῷ ποτὸς μάχῃ παρήγγειλε] Ita lego cum Fl. & Interprete. Cant. ποτὸς μάχῃ locat post παρ-

ήγγειλε. In Vulgata ποτὸς μάχῃ abest.

5 Τὸ πλεῖστον τῷ καιρῷ] Sic Lib. II. I. 22. Ἀγνοῦντες ἀντιβῶσιν. ἔτ' ὁ ἀλλοῦς ὁ καιρός.

6 Δισώθησαν] MSS. ἰσώθησαν.

7 Ὁ δὲ περιτρεχισμὸς ὠφέλησε, καὶ μάλλον] Tolle ὑποστρίψαι, & lege, ὠφέλησε καὶ μάλλον, καὶ hoc est, joutis vel maxime. id enim est καὶ μάλλον, ut alibi docuimus. Casaubonus.

Ωρί-

φέλησε, καὶ μάλλον κωλύ-
σας μηδένα κατ' ὥστε π-
λάμιον αὐτῶν γιγνέσθαι. ὥς πε-
ρ τῶν τειχῶν τῶν ἐναντίων, τὸ μὲν
ἐκαίνων πληθύνον, ἀχρεῖον
ἢ ἢ ἐξοδῶν ἀσφαλεστέρα
ταῖς Λακωνισιν ἐγένετο.

⁹ Βρασιδάς Ἀμφίπολιν
προδοθεῖσιν εἶλε. καὶ τοῖς
προδοταῖς κελύβας κλείσας
ταῖς πύλαις, ¹⁰ καὶ λαβὼν ταῖς
βαλανάγχεας ἔρριψεν ὑπὲρ
τὸ τεῖχος, ὅπως αὖ ¹¹ ἀ-
μύνοντο τὰς πολέμους, εἰ καὶ
κλίμακας προδέντες εἰσ-
ζοίνο.

Βρασιδάς ἐπ' Ἀμφίπο-
λιν ἐλθὼν λάθρα, καὶ σιω-
πῶν ¹² παρακλῶν τὸ ἔνδον,
ἔχων ἡγεμὸν ἀσφαλῆ
τῶν ἐξ ἀπονοίας μάχῃ,
ἐκέρυξεν Ἀθηναίους μὲν ἄ-

autem murus faciebat, ne
quod ipsis esset a tergo
periculum. Itaque ho-
stium munitio ipsis mul-
titudinem inutilem red-
didit: exitum vero La-
conibus tutiorem.

2 Brasidas Amphipolim proditione cepit, & proditoribus mandavit, ut portas clauderent: atque acceptis clavibus projecit eas supra murum, ut ab hostibus etiam se defenderent, si scalis appositis urgerent.

3 Brasidas cum ad Amphipolim clam exercitum admovisset, cognita civium perturbatione, parum tutam ratus ex desperatione susceptam pugnam, Atheniensibus se-
δεσαν

ὁ δὲ οἶκτος καὶ μάλλον] MSS. delent
καὶ μάλλον. neque agnoscit Interpretes.

⁸ Πολέμοι] Cant. πόλεμοι. quo-
modo etiam legisse videtur Inter-
pres.

⁹ Βρασιδάς Ἀμφίπολιν] In codice
Fl. narratio hanc praecedenti praeponi-
tur.

¹⁰ Καὶ λαβὼν ταῖς βαλανάγχεας] Scribe καὶ λαβὼν. Casaubonus.

Καὶ λαβὼν ταῖς βαλανάγχεας, ἔρριψεν
ὑπὲρ τὸ πτεῖχος] Ita lego cum MSS.
de Interprete, pro, λαβὼν ταῖς βαλα-

νάγχεας. Contrarium strategema le-
gitur lib. v. 24. ubi eodem modo:
προσπαύσας κλείσας ταῖς πύλαις, καὶ βαλεῖν
ταῖς βαλανάγχεας ὑπὲρ τὸ τεῖχος. ἀς δὲ
καὶ λαβὼν. Atque ita Casaubonus.

¹¹ Ἀμύνοντο] Cum MSS. & In-
terprete, pro, ἀμύνοντο. Item κλί-
μακας προδέντες scripsi cum iisdem
pro, πδέντες.

¹² Παρακλῶν τὸν ἔνδον] Ita restitui
cum Fl. & Interprete, pro vulgato,
παρακλῶ τῶν ἐνδον.

curitatem promulgavit, ut fœdere factō discederent, & sua possiderent: Amphipolitanis vero libertatem patriæ, si cum Lacedæmoniis belli societatem coirent. Obedientes promulgationi Athenienses quidem discedunt, Amphipolitani vero societatem cum Lacedæmoniis fecerunt, Brasidasque Amphipolim suis per fœdus adjunxit.

4 Brasidas noctu Sicyonem versus navigans, triremem amicam prænavigare jussit. Ipse vero in expedita sequebatur, ut si quod majus fortassis expedito navigium hostile apparuisset, triremis auxilio veniret. Sin æqualis, at triremis, dum cum ea configeretur, ipse in ex-

δοιαν ὑποσπόνδοις ἀπιῖσι, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν ἔχουσιν. Ἀμφιπολίταις δὲ αὐτόνομον τὴν πατρίδα, εἰ σύμμαχοι Λακεδαιμονίων γένοιτο. τῷ κηρύγματι πείθοντες, Ἀθηναῖοι μὲν ἀπὸ πηλείαςον, Ἀμφιπολίται δὲ Λακεδαιμονίοις προσέθεντο. Βρασίδας δὲ Ἀμφίπολιν καθ' ὁμολογίαν προσεκλήσατο.

¹³ Βρασίδας νυκτὸς ἐπιπλέων Σκιῶν, τερμῆρη φιλίαν προπλεῖν ἔταξεν. αὐτὸς δὲ ἐν ὑπερηλικῷ κατόπιν εἵπετο· ὅπως εἰ μὴ τι μείζον ἔσται ὑπερηλικῆ πόλεμον σκάφῃ ἐπιφανῇ, ἢ τερμῆρης ¹⁴ ἀμύνοι. εἰ δὲ ἀντίπελος ἄλλη τερμῆρης, ἐν ὅσῳ πρὸς ἐκείνῳ διαγωνίζεσθαι αὐτὸς

¹³ Βρασίδας νυκτὸς ἐπιπλέον Σικιών] Scribendum Σικιών ex Thucydide quarto. Scione urbs fuit Cherfonei Thraciz, Pallenes nuncupatur. Suspicio vero legendum ἐπὶ πηλείας Σικιών. Vellem autem paullo planius hoc stratagema nobis Polyzenus retulisset, neque eas περιελάμβαντο, quæ factum hoc Brasida dignum reddere queant. Nam ut quidem ab eo res narratur, quis non putet Phrygiasicis esse hoc factum,

non Brasidæ Spartani? Casaubonus.

Σικιών] Ita emendavi cum Fl. & Casaubono, pro, Σικιώνη.

¹⁴ Ἀμύνοι] Cum MSS. pro vulgato, ἀμύνη. & ita quoque apud Thucydidem in Phocicis. Cum Cant. reposui: εἰ δὲ ἀντίπελος ἄλλη τερμῆρης, ἐν ὅσῳ &c. pro vulgato, εἰ δὲ ἀντίπελος, ἄλλ' ἢ τερμῆρης. Confirmatur hæc lectio Thucydidis loco statim adducto, ejus verba: ἀντίπελος δὲ ἄλλ' ἢ τερμῆρης γοημίης.

φείλησε, καὶ μάλλον κωλύ-
σας μηδένα κατὰ νύκτα πο-
λάμιον αὐτῶν θυμέατο. ὡς πε-
ρὶ τῆς τείχεος τῆς ἐναντίας, τὸ μὲν
ἐκείνων πληθύνει, ἀρξέειον
ἢ τῷ ἐξοδῷ ἀσφαλεστέρα
τοῖς Λακωνοῖσι ἐγένετο.

9 Βρασιδᾶς Ἀμφίπολιν
προδοθεῖσαν εἶλε. καὶ τοῖς
προδόταις κελεύει κλειῖσαι
τὰς πύλας, ¹⁰ καὶ λαβὼν τὰς
βαλανάγους ἔρριψεν ὑπὲρ
τὸ τείχος, ὅπως αὖ ¹¹ ἀ-
μύνουσι τὰς πολεμίους, εἰ καὶ
κλίμακας προδέντες ἐπιά-
ζουσιν.

Βρασιδᾶς ἐπ' Ἀμφίπο-
λιν ἐλθὼν λάθρα, καὶ σιω-
δῶν ¹² παραχρῆν τὸ ἔνδον,
ἐκ ἡγεμῶν ἀσφαλῆ
τῶν ἐξ ἀπονοίας μάχην,
ἐκήρυξεν Ἀθηναίοις μὲν ἄ-

autem murus faciebat, ne
quod ipsis esset a tergo
periculum. Itaque ho-
stium munitio ipsis mul-
titudinem inutilem red-
didit: exitum vero La-
conibus tutiorem.

2 Brasidas Amphipo-
lim proditione cepit, &
proditoribus mandavit,
ut portas clauderent: at-
que acceptis clavibus
projecit eas supra mu-
rum, ut ab hostibus etiam
se defenderent, si scalis
appositis urgerent.

3 Brasidas cum ad Am-
phipolim clam exercitum
admovisset, cognita ci-
vium perturbatione, pa-
rum tutam ratus ex de-
speratione susceptam pu-
gnam, Atheniensibus se-
δεσάν

ὁ δὲ οἰκιστὴς καὶ μάλλον] MSS. delent
καὶ μάλλον. neque agnoscit Interpres.

8 Πολέμιον] Cant. πόλεμον. quo-
modo etiam legisse videtur Inter-
pres.

9 Βρασιδᾶς Ἀμφίπολιν] In codice
Fl. narratio hæc præcedenti præponi-
tur.

10 Καὶ λαβὼν τὰς βαλανάγους]
Scribe καὶ λαβὼν. Casaubonus.

Καὶ λαβὼν τὰς βαλανάγους, ἔρριψεν
ὑπὲρ τὸ πείχος] Ita lego cum MSS.
& Interprete, pro, λαβὼν τὰς βλα-

νάγους. Contrarium strategema le-
gitur lib. v. 24. ubi eodem modo:
προδοθεῖσας κλειῖσαι τὰς πύλας, καὶ βαλεῖν
τὰς βαλανάγους ὑπὲρ τὸ πείχος. ἀρξέειον
καὶ λαβὼν. Atque ita Casaubonus.

11 Ἀμύνουσι] Cum MSS. & In-
terprete, pro, ἀμύνουσιν. Item κλί-
μακας προδέντες scriptum cum iisdem
pro, πέντες.

12 Παραχρῆν τὸν ἔνδον] Ita restitui
cum Fl. & Interprete, pro vulgato,
παραχρῆν τὸν ἔνδον.

curitatem promulgavit, ut foedere facto discederent, & sua possiderent: Amphipolitanis vero libertatem patriæ, si cum Lacedæmoniis belli societatem coirent. Obedientes promulgationi Athenienses quidem discedunt, Amphipolitani vero societatem cum Lacedæmoniis fecerunt, Brasidasque Amphipolim suis per foedus adjunxit.

4 Brasidas noctu Sicyonem versus navigans, triremem amicam prænavigare jussit. Ipse vero in expedita sequebatur, ut si quod majus fortassis expedito navigium hostile apparuisset, triremis auxilio veniret. Sin æqualis, at triremis, dum cum ea configeretur, ipse in ex-

δοιαν ὑποπλέοντας ἀπιῶσι, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν ἔχουσιν. Ἀμφιπολίταις δὲ αὐτόνομον τὴν πατρίδα, εἰ σύμμαχοι Λακεδαιμονίων γένοιτο. τῷ κηρύγματι πείθοντες, Ἀθηναῖοι μὲν ἀπὸ πλεονέκειν, Ἀμφιπολίται δὲ Λακεδαιμονίοις προσέθεντο. Βρασίδας δὲ Ἀμφίπολιν καθ' ὁμολογίαν προσεκτήσατο.

¹³ Βρασίδας νυκτὸς ἐπιπλέων Σικιώνῃ, τελέρῃ φιλίαν προπλεῖν ἔταξεν. αὐτὸς δὲ ἐν ὑποηρεϊκῷ κατόπιν εἶπετο· ὅπως εἰ μὲν τι μείζον ἢ ὑποηρεϊκῆς πολέμιον σκάφῃ ἐπφανῇ, ἢ τελέρης ¹⁴ ἀμύνοι. εἰ δὲ ἀντίπελος ἄλλη τελέρης, ἐν ὅσῳ πρὸς ἐκείνῳ διαγωνίζεσθαι αὐτὸς

¹³ Βρασίδας νυκτὸς ἐπιπλέον Σικιώνῃ] Scribendam Σικιώνῃ ex Thucydidi quarto. Scione urbs fuit Chersonesii Thraciæ, Pallenes nuncupatur. Suspico vero legendum ἐπιπλέον Σικιώνῃ. Vellem autem paullo planius hoc stratagema nobis Polyænus retulisset, neque eas περιπλέοντας tacuisset, quæ factum hoc Brasida dignum reddere queant. Nam ut quidem ab eo res narratur, quis non putet Phrygialisque esse hoc factum,

non Brasidæ Spartani? Casaubonus.

Σικιώνῃ] Ita emendavi cum Fl. & Casaubono, pro, Σικιώνῃ.

¹⁴ Ἀμύνοι] Cum MSS. pro vulgato, ἀμύνη. & ita quoque apud Thucydidem in Phociciis. Cum Cant. reposui: εἰ δὲ ἀντίπελος ἄλλη τελέρης, ἐν ὅσῳ &c. pro vulgato, εἰ δὲ ἀντίπελος, ἀλλ' ἢ τελέρης. Confirma- tur hæc lectio Thucydidis loco statim adducto, ejus verba: ἀντίπελος ἢ ἄλλης τελέρης γινώμεται.

αὐτὰς ἐν τῷ ὑποηρητικῷ
Διασωθῆναι φθάσεν.

Βρασιδάς ἐν τόπῳ στενῷ
προσκεκλιμένων καὶ τῶν ἔρα-
γίων τῶν πολεμίων, ἐκέλευ-
σεν ¹⁵ ἀπὸ λόφου κατέπιοντες
ἐν μέρει ξύλα καμίζειν. τῶν
ἢ ὑπὸ πυρὸς ἐμβαλῶν ἐπέ-
πρησεν, ὥς τε πολλῆς φλο-
γὸς αἰρομένης, οἱ πολέμιοι
καὶ τῶν ἔραγιον προσώπθην
ἐκωλύοντο. ¹⁶ αὐτὸς ἢ ἀ-
σφαλῶς τῶν ἀναχώρησιν
ἐποίησεν.

pedita saluus & incolumis
evaderet.

5 Brasidas cum in an-
gusto loco ad caudam ho-
stes instarent, jussit a col-
le ligna secare, & vicif-
sim apportare. Materiam
deinde injiciens, ignem
incendit, ita ut copiosa
multaque flamma subla-
ta, hostes ad caudam im-
pressionem facere prohi-
berentur, ipse vero sine
periculo discederet.

[C A P. XXXIX.]

Νικίας.

¶ Νικίας ἐπιπλώσας
τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ¹ ἐν-
θα ὁ Σολύγης λόφος, ² ἀπο-
βιβάσας Ἀθηναίων ὁπλί-
τας, καὶ χεῖρας ἄλλας ἀλλα-
χῇ λοχῆσαι πείζας ἀπέ-
πλωσεν. ³ ἐπεὶ ἢ ἐπηύρα-

Nicias.

¶ Nicias sub noctem
adnavigans Corinthum,
ubi Solyges collis est, ibi
egredi jussis Athenien-
sium armatis, & mille a-
liis alibi in insidiis colloca-
tis, abnavigavit. Rursus
altero die sub primam lu-

ζεν,

¹⁵ Α' πὸ λόφου] Cant. λόφον.

¹⁶ Αὐτὸς ἢ ἀτραπῶς τῶν ἀναχωρή-
σιν ἐποίησεν] Cant. numero plu-
rium, αὐτοὶ ἢ &c. ἐποίησαντο.

CAP. XXXIX. 1 Ἐνθα ὁ Σολύγης
λόφος] Thucydidi & Stephano est
Σολύγης λόφος. Lego autem & sup-
pleo totum hunc locum sic, Νικίας
ἐπιπλώσας τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ἔνθα ὁ
Σολύγης λόφος Ἀθηναίων χεῖρας ὁπλί-
τας ἀποβιβάσας, καὶ ἄλλας ἀλλὰ χεῖρας. Vide a-

pud Thucydidem res gestas anno septi-
mo belli Peloponnesiaci. Casaubonus.

2 Α' ἀποβιβάσας Ἀθηναίων ὁπλίτας,
καὶ χεῖρας ἄλλας ἀλλὰ χεῖρας &c.] Ita locum
hunc cum MSS. Interprete & Casau-
bono supplavi. In Vulgata ἀποβιβά-
σας, &c. ἄλλας, aberat.

3 Ἐπεὶ ἢ ἐπηύραζεν, ὥς πάλιν αὐ-
τοῦ αἰσῶς ἐπὶ πλώσεν. οἱ μὲν Κορινθιοὶ
σπεύδοντες ἐκβιβάντες ἴδιον κοιλίσοντες]
Ita locum hunc lego & suppleo cum
MSS. In

cem adnavigavit. Corinthii summo studio excurrentes, prohibere voluerunt ne egrederentur. At qui in insidiis latebant confurgentes, maximam partem ex illis occiderunt.

2 Nicias castrametantibus Atheniensibus circa Olympium, in planiciem quæ pro castris erat, tribulos iussit spargere. Cum postridie dux equestris Syracusiorum Ecphantus equites produceret, in turpem fugam conversi sunt, tribulis in equorum pedibus infixis. Ita ut multi ex ipsis ne progredi quidem possent, & ascutatis solidos calceos indutis interficerentur.

ζεν, ὡς πάλιν αὐτὸ φανερώως ἐπιπλάσεν· οἱ μὲν Κορίνθιοι παρὰ δὲ ἐκβοήθῃντες ἔθεον, ⁴ κωλύοντες ἐκβαίνειν. αἱ δὲ ἐν ταῖς ἐνέδραις ἐπανιστάμενοι, τὰς πλείους αὐτῶν διεφθείραν.

Νικίας στρατοπεδούντων Ἀθηναιῶν πρὸ τοῦ Ὀλύμπου, ⁵ εἰς τὸ πρὸ τῆς στραπέδος χωρίον ⁶ ὁμαλὸν ὄν, ἐκέλευσε νύκτωρ τριβόλους κατασπῆραι. ⁷ ἔπει δὲ τῇ ὑστραίᾳς Ἐκφάντης ὁ Συρακυσίων ἱππάρχος προήγαγε τὰς ἱππεῖς, καὶ αὐτῶν αἰχρὰ φύγῃ, τῇ τριβόλων ⁸ ἐμπηγνυμένων ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ἱππῶν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐδὲ προσβαίνειν ⁹ οἷοι τε ἦσαν. ἀλλ' ὑπὸ τῇ πελτασῶν σφραγῇ ὑποδήματα ἐχόντων διεφθέροντο.

¶ Νικίας

MSS. In Vulgata, αἱ μὲν κ. σ. ὕβρις· οἱ μὲν κωλύοντες, reliqua desiderabantur.

⁴ Κωλύοντες ἐκβαίνειν.] Scribe κωλύοντες. Casaubonus.

⁵ Εἰς τὸ πρὸ τοῦ στραπέδος χωρίον.] Ita lege cum Cant. πρὸ in Vulgata abeat. Fl. pro eo legebat πρὸς.

⁶ Ὁμαλὸν ὄν] MSS. ἐμαλὸς δ. Lego, ἐμαλὸς ὄν. sic infra lib. II. 1. 14.

ubi πεπηγὸν ὄν, cum MSS. ὄν expunctū, Atque ita etiam in margine coniecerat Casaubonus.

⁷ Ἐπει δὲ] Sic MSS. pro vulgato ἱππεῖται. Pro τῇ ὑστραίᾳς, Cant. τῇ ὑστραίᾳ.

⁸ Ἐμπηγνυμένων ἐν τοῖς ποσὶ.] Cant. omīssa præpositione ἐν.

⁹ Οἷοι τε ἦσαν.] MSS. ὅσοι τε ἦσαν.

¶ Νικίας ἐν τῷ κύκλῳ
 ἔτειχας ἀπελήφθη μετ'
 ὀλίγων στρατιωτῶν, ἃ ἄλ-
 λης διωάμεως πρὸς Θάψον
 ἔστη. ἣ δὲ Συρακυσίων τὸ
 προπύργιον ἔκ κύκλου λα-
 βόντων, ἐν ᾧ ξύλα πολ-
 λά ἦν, ἔχ' ἱκανὸς ὢν ἀμύ-
 νασθαι, τὰ ξύλα ἐπέρη-
 σεν· ἣ δὲ φλόξ ὑπὲρ μέγα
 αἰρομένη τὰς πολεμίας ἀπ-
 ἐκράτει. ἐν τῷ πῶς ἡ δὲ
 Θάψα δύναμις ἐπελθεῖσα
 προσεβοήθησεν.

Νικίας ὑπὸ Γυλίππου
 διωκόμενος, ἤδη κατὰ
 λαμβανόμενος, ἐπεμψε
 κήρυκα πρὸς αὐτὸν, Φά-
 σκων πάντας πειθεῖν τὰ
 10 πρὸς τὸ πῶμα. καὶ ὡς
 ἤδη πινὰ χερὶ πέμπειν τὸ
 δῶσαντα ὅρκους καὶ ληψό-
 μενον. Γύλιππος τῷ κή-
 ρυκι περὶ τὰς κατεργα-
 σάμεναι καὶ τὸ δῶκεν
 ἀποχόμενος, τῷ κήρυκι
 τῷ δὲ Νικίᾳ συνέπεμψε
 τὸν σωτηριόμενον. ἐν δὲ τῷ
 πῶς Νικίας τῶν ἐχυρω-

3 Nicias in moenio-
 rum circuitu cum pau-
 cis militibus remanebat,
 cum reliqua manus esset
 ad Thapsum. Syracusiis
 autem exteriorem in cir-
 cuitu turrim occupanti-
 bus, in qua magna co-
 pia lignorum erat, cum
 defensare non posset, li-
 gna incendit. At flamma
 in copiosum ignem ex-
 crescens hostes repulit.
 Interea exercitus a Tha-
 pso reversus, auxilium
 tulit.

4 Nicias cum Gylip-
 pum persequentem fuge-
 ret, interceptus, misit
 præconem ad eum, di-
 cens: Omnia facturum
 se quæ imperaret, modo
 aliquem mitteret ad dan-
 dum, accipiendumque
 jusjurandum. Gylippus
 fidem habens præconi,
 castrametabatur: & a
 persequendo desistens,
 cum præcone Niciæ mi-
 sit, qui foedus compone-
 ret. Interea Nicias oc-
 cupato firmiore ac tu-

τέρων

10 Πρὸς τὸ πῶμα.] Cant. πρὸς τὸ πῶμα.

1 Τσιάνδ

tiore loco , rursus bellum gerebat , cum per fallaciam præconis evasisset.

πύρων λαβόμενον, πάλιν ἐπολέμει, πῶς ἀποχώρησιν, τῇ θυσίᾳ κήρυκεν ἀπάτην, στρατηγήσας.

[C A P. XL.]

Alcibiades.

¶ Alcibiades ejusmodi probationem amicorum instituit. Simulachrum hominis in obscuro & tenebricoso loco conclusit, atque amicorum quemlibet introducens ostendebat, tanquam hominem occisum : & rogabat, ut suam operam ad eam rem darent, ut facinus latere posset. Reliqui sceleris communicationem refugerunt. solus Callias filius Hipponici libenter simulacrum admisit, quod ostendit ad probandos amicos factum. Itaque fidelem amicum judicavit Calliam, & in posterum Alcibiadi Callias fuit charissimus.

2 Alcibiades adnavigans hostili solo, noctu milites egredi jussit : &

Ἀλκιβιάδης.

¶ Ἀλκιβιάδης δοκιμασίαν φίλων ἑπείνε ποιῆσαι. εἰδωλον ἀνδρὸς ἐν οἰκίσκῳ σκοτεινῷ καθείρξει, καὶ τῶν φίλων ἕκαστον εἰσαγγὼν εἰδείκνυεν, ὡς ἄνδρα δὴ πεφονεύμενον· καὶ παρεκάλει συμπράττειν ὅπως αὖν τὸ δεινὸν λάβοι. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι κρινωνήσας ἔμίσαν· ὁ Ἰππωνίκος προσήκατο τὸ εἰδωλον, ὃ εἰδείξεν ὅτι δοκιμασία φίλων πεποιημένη· πιστὸν φίλον ἡγήσας Καλλίαν, καὶ πᾶντα λέγων Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας.

Ἀλκιβιάδης προσελθούσας πολεμίας πόλεις τὰς στρατιώτας ἀποβιβάζσας

1 Τοιαῦτα ποιῶν] Scribo πιστὸν. 2 Ἀνδρῶν.] Cum MSS. Vulgata λαβόμενον. Ca. αὐτόνομον.

F 2

3 Καί

σας νύκτωρ, καὶ ἡμέραν
ἀναμείνας, τῶν πλεμίων
οὐκ ἐξιόντων, ἐνέδραν ἐγ-
καταστήσας, ³ καὶ ταῖς σκη-
ναῖς ἐμπησάσας, ἀνέχθη· οἱ
δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἀνηγ-
μύρον ἰδόντες, θαρρήσαντες,
ἐξελθόντες, ⁴ ἀνεσκαδάν-
υνωτο ἀνὰ τὴν χώραν. οἱ
λοχῶντες ἐπανασάντες οὐκ
ἐλίγα σώματα ἔλουν, καὶ
λείαν ἄφθονον. Ἀλκιβιά-
δης πάλιν προσπαύσας,
καὶ ἀναλαβὼν αὐτὰ πᾶ-
ληφθέντα, καὶ τὰς λαβόντας
⁵ ἀπέπλυσεν.

Ἀλκιβιάδης πολιορ-
κόντων ταῖς Ἀθήνας τῶν Λα-
κεδαιμονίων, βελόμην
τὰς Φύλακας ἔειπε καὶ
ἔπειρασε, καὶ τῶν σκελῶν
τῶν ἄλλων θαλάσσης ἀγρυ-
πίας περὶ τὴν Φυλακὴν
κατασκαδάσας, παρηγόρ-
σεν, ⁷ ὥς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκρο-

diem expectans, hostibus
non exeuntibus, positis
insidiis tabernacula in-
cendit, & abnavigavit.
Qui in urbe erant, cum
eum solvisse cernerent,
collectis animis procede-
bant, & per terram un-
dique spargebantur. In-
sidiatores confurgentes
ceperunt non paucos ho-
mines, prædamque co-
piosam. Alcibiades cum
navibus reversus, assu-
ptis tum captis, tum iis
qui ceperant, abnaviga-
vit.

³ Alcibiades Lacedæ-
monii Athenas oppu-
gnantibus, volens custo-
des urbis & Piræi atque
murorum longorum per-
tinentium usque ad mare
vigiles, & diligentes in
agendis excubiis efficere,
promulgavit eodem mo-
do ter ab arce per no-

πύλῳς

³ Καὶ ταῖς σκελῶσι.] MSS. delent
copulam.

⁴ Ἀνεσκαδάνυνωτο.] Fl. ἐσκαδάνυν-
ωτο. Cant. ἐσκαδάνυνωτο. Mox pro
ἔλουν, in ora Vulgatæ εἶται.

⁵ Ἀπέπλυσεν.] Ita scripsi cum Cant.
& Interprete pro vulgato, ἀνέπλυσεν.

⁶ Πειρασε.] Cum Cant. pro vul-
gato Πειραισε.

⁷ Ὡς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκρο-
pres legit ὡς αὐτοὺς. male, & procul
a mente auctoris. Interpretationis
loco erunt tibi verba Frontini lib.
tertio cap. xix. Alcibiades Athenien-
sis, civitate sua a Lacedæmonio ob-
fessa veritus negligentiam vigiliis, de-
nunciavit hiis qui in stationibus erant, ne
obser-

Etiam; Tollite faciem: Qui vero non sustulerit, quasi aciem deferuerit, ita punietur. Sic omnes vigilantes observabant arcem, ut tollente ignem. duce, contra tollere possent, indicantes se vigilare, & excubias agere.

4 Alcibiades navigans in Siciliam, cum venisset

observarent lumen quod nocte ostensum esset ex arce, & ad conspectum ejus ipsi quousque lumina attollerent: in quo punire qui cessasset, reprobam passurum. Dum sollicitè exspectatur signum duci, pervigilatum ab omnibus, & suspecta noctu periculum evitatum est. Idem interpretes legisse videtur, non ὡς φυλάκων καὶ πῶν: sed ὡς τῶν ἐκείνων, minus recte. Casaubonus.

A πὸ τῆς ἀρεσπόλεως.] Cum MSS. pro vulgato, ἀπὸ τῆς ἀρεσ.

8 Αἰνέχοι.] MSS. αἰνέχοι. Legendum videtur, αἰνέταχοι, ut mox αἰνέται.

9 Ἀγρυπῶντες ἐνύλατιον ἱν.] MSS. ἀγρυπῶντες ἐνύλατιον, ἀγρυπῶντες ἐν τῷ ἀκρόπολι. Unde lego cum Interprete: ἀγρυπῶντες ἐνύλατιον τὸν ἀκρόπολι, ἱν' ἔσ.

10 Ἀλκιβιάδης &c.] Hoc Alcibiadis strategema Frontino lib. III. cap. 2. dicitur adversus urbem Agrigentinorum fuisse institutum, Frontini verba sunt: Alcibiades dux Atheniensium, cum civitatem Agrigentinorum exegit, munitionibus obsideret, petito ab eis consilio, diu tanquam de rebus ad commune revertimentibus differuit in theatro, nisi ex porte Graecorum locus consul-

τάλειος νύκτωρ τρεῖς ἀνα-
χῆσοι τ' λαμπήρεα· ἱς
δὲ ἀνμὴ· ἀνάχοι, ὡς Φυ-
λακίῳ ἐκλιπὼν καλα-
δήσειται. ἔτω δὲ πέντες
ἄγρυπνοὺς ἐφύλακτον.
ἱν' αἶρονι ⊗ εἰσερχομένῳ τὸ
πύρ, ἀντάραξαι διώκιντο. ση-
μαίνοντες, ὡς ἐρηγοροῦντες
φυλάττειεν.

10 Ἀλκιβιάδης πλείων
ὅτι Σικελίᾳ 11 ἐλθὼν ἐς

Κέρ-

tationi praebeatur: dumque consilii spe-
cie tenet multitudinem, Athenienses,
quos ad id praeparaverat, insensitam
urbem ceperunt. Verum Agrigentum
Athenienses occuparunt nunquam,
nec Agrigentini dominatio
tam late se extendit, ut comprehen-
derit sub se Catanam. Quare rectius
cum Polyeno Catanz tribuetur,
praesertim cum & Diodorus ad idem
oppidum referat. lib. XIII. ἀνέχθησαν
ἐν Πύρῳ μετὰ τῆς διωκόμενης, καὶ κα-
τέπλουν τῆς Σικελίας εἰς Νέχρον. δι-
εξελθόντες 3 αὐτοὶ τῆς ἐν τῇ πόλει φιλο-
φρονος, περιπλάσσειν ἐκεῖθεν εἰς Κα-
τάνην. τὸν 3 Κατάνην εἰς μὴ πόλιν
καὶ διερχομένων τῶς στρατιῶν, τῶς 3
εἰσερχομένων ἐκαστῶν εἰς πλάττον, καὶ πα-
ραχρῆμα ἐκαστοὶ, οἱ στρατηγοὶ τῆς
Ἀθηνῶν ἐκεῖ συμμαχίαν διελόντες.
δημοκράτη 3 τὸν Ἀλκιβιάδην, τῶς
εἰσερχομένων τῆς διελόντος πλείους, πε-
ριστάσσειν εἰς τὴν πόλιν.

11 Ἐλθὼν ἐς Κερκύραν.] Diodorus
lib. XIII. scribit: Ἀνέχθησαν ἐν ἐν
τῇ Πειραιῶς, περιπλάσσειν τὸν Πειλο-
πόννησον, καὶ κατέπλουν εἰς Κέρκυραν.
ἐκταύθου γὰρ ἐξελθόντες περιπλάσσειν
καὶ περὶ τὴν ἀμφοτέρων τῶς περὶ τῆς
συμμαχίας &c. ubi ordine loca, quae

F 3

græ-

Κέρκυραν, πάλιν ἔσται πλὴν
 δύναμιν τετραχῇ διείλεν. ἵνα
 ᾗ Ἰππιδείων μάλλον ἐυ-
 ποροῖεν καὶ μέρ¹² τοῖς πό-
 λεσι προσβάλλαντες. ἐπεὶ
 ᾗ¹² κατήγεν εἰς Κατάνην,
 ἔδεχομένων αὐτῶν κατα-
 ναίων, ἐπρεσβάσατο, βα-
 λόμεν¹³ μόν¹⁴ παρελ-
 θὼν εἰπεῖν αὐτοῖς τὰ συμ-
 φέροντα. τῶν ᾗ¹³ Ἰππιδε-
 ψάντων, καὶ θεόντων ἐς ἑκ-
 κλησίαν σωτέαζεν ὅσαι
¹⁴ τῶν τοίχων ἦσαν πυλί-
 δες, ἐνφοκοδομημέναί σα-
 θρῶς, ¹⁵ πάντας ἐξελόν-
 τας εἰσω παρελθεῖν. ὁμῶς
 δὴ σωτέαινεν ¹⁶ Ἀλκιβιά-
 δην μὲν ἄρχεσθαι δημογο-
 ρεῖν, Ἀθηναίους ᾗ Κατάνην
 ἔχειν.

¹⁷ Ἀλκιβιάδης κατα-

ad Corcyram, exerci-
 tum multum & infini-
 tum in tres partes divi-
 sit, ut commeatus faci-
 lius suppeteret, si vicis-
 sim ad urbes adventa-
 rent. Postquam vero ad
 Catanem appropinqua-
 vit, non accipientibus
 cum Catanensibus, lega-
 tionem misit petens, ut
 sibi soli accedere, & in
 commune consulere li-
 ceret. Quibus permitten-
 tibus, & in concionem
 concurrentibus, praece-
 pit suis, ut quotquot es-
 sent moeniorum portae
 minus firmiter aedificatae,
 per eas effractas irrum-
 perent. Et simul accidit,
 ut Alcibiades concionari
 inciperet, & Athenienses
 Catanem tenerent.

5 Alcibiades habens

praevertēti sunt, antequam venerunt
 in Siciliam, enumerat. Pro διποροῖεν,
 Casauboni Codd. διπορεῖαν.

¹² Κατήγεν εἰς Κατάνην.] Cum
 MSS. pro κατήγεν εἰς Κατ. Ita Livius
 lib. 1. cap. 1. Aeneam ab simili clade
 domo profugum, sed ad majora initia
 rerum ducentibus fatu, primo in Mace-
 doniam venisse: inde in Siciliam qua-
 rentem sedes delatum: ab Sicilia classe
 Laurentem agrum tenuisse. Ad quem
 locum consule Cl. Gronovium.

¹³ Εἰπηρῶσαν.] Cant. ὅπως ἐ-
 φάντων.

¹⁴ Τῶν τοίχων. Cant. ὅς τοίχων.
¹⁵ Πάντας ἐξελόντας.] Aptius di-
 xisset διελόντας. & ita Thucyd. in
 Torones ἀλώσθ' lib. 19. πλὴν μετὰ
 καταστρεῖον πυλῖδα δήμεν. καὶ ἐξελόν-
 τας. Casaubonus.

¹⁶ Ἀλκιβιάδην μὲν ἄρχεσθαι.] Par-
 ticulam μὲν, quae in Vulgata aberat,
 cum MSS. revocavimus.

¹⁷ Ἀλκιβιάδης καταγοῖν ἄνδρα Κα-
 ταναῖον.] Lego Ἀλκιβιάδης Κατάνην
 καταγοῖν. ἄνδρα Καταναῖον. Adscri-
 bam & hic Frontini verba, quibus
 eadem

quendam Catanensem si-
bi fidelem, Syracusis no-
tum, misit eum Syracu-
sas tanquam a Catanensi-
bus missum. cum quibus
amicitia ac societas eis in-
tercedebat, quorum no-
mina tenerent: & sic
nunciavit, Athenienses
relictis castris inermes
Catanæ versari. Quod si
ipsi summo mane castra
Atheniensium caperent,
posse illos in urbe clausos
& inermes nullo nego-
cio opprimi. Crediderunt
Syracusiorum duces: &
præceperunt, ut viritim
Catanam versus exirent:
atque appropinquantes
ad Symmethium flu-

χὼν ἄνδρα Καταναῖον πι-
σὸν αὐτοῖς, Συρακυσίοις γνώ-
ρμον, καθήκεν ἐς Συρα-
κῆσας, ὡς πεμφθέντα ὑπὸ
τῶν ἐν Κατάνῃ φίλων ἐν-
τῶν αὐτοῖς, ὧν τὰ ὀνόματα
γινώσκουσιν. 18 ἔτ' ἤγ-
γειλεν Ἀθηναῖος καταλι-
πόντας τὸ στρατόπεδον, αἰ-
ώλως εἰς τὴν Κατάνης αὐλί-
ζεσθαι. εἰ δ' αὐτοὶ ἅμα ἔω
καταλάβοιεν τὴν Ἀθηναίων
τὸ στρατόπεδον, διώσθαι
τὰς ἐν τῇ πόλει γυμνὰς δαπο-
κλεισθέντας αἰλῶναι ῥα-
δίως. Ἰππιδάσας οἱ στρατη-
γοὶ τῶν Συρακυσίων, καὶ
παρήγγειλαν ἐξίεναι παν-
δημί τῷ Ἰππιδάσας.

19 καὶ προσελθόντες ἐστρατοπεδύσασιν 20 πρὸς τῷ
Συμαίῳ

eadem res narratur: nam etsi non-
nihil differt ejus narratio ab ista, ta-
men ex iis melius intelliget rudior
Græcz linguz lector Polyæni verba
aliquot, quam ex Interprete. Sic
ille: Alcibiades in Sicilia, cum Syra-
cusanos capere vellet, ex Catanensibus,
apud quos tum exercitum continebat,
quendam explorata solertia submisit Sy-
racusanum. Is in publicum consilium in-
troducitur, persuasit, infestissimos esse
Catanenses Atheniensibus, & si adju-
vantur a Syracusanis, futurum ut op-
primerent eos & Alcibiadem. Qua re
adlocuti Syracusani, universi viribus Ca-
tanam petiunt processituros, relicta ipse-

rum urbe: quam a tergo adortus Alci-
biades desolatam, ut speraverat, affixit.
Quod Græcus scriptor ait, κατὰ τὴν
ἐς Συρακῆσας, Frontinus submisit Sy-
racusanum quod, ἐξίεναι πανδημί τῷ
Ἰππιδάσας, universi viribus Catanam
petiunt processerunt. Calaubonus.

18 Οὐτ' ἔτ'] Cant. ἔτ'ως. Pro
καταλιπόντας. MSS. καταλιπόν. quod
esset, commodum ex castris egressus. ma-
joris fidei faciundæ causa.

19 Καὶ προσελθόντες. Ita lego cum
Cant. & Interprete, qui verit, ap-
propinquantes. Vulgata, προσελθόντες.

20 Πρὸς τῷ Συμαίῳ ποταμῷ.]
Scribe Συμαίῳ, ut apud Geogra-
phos

²¹ Συμαίθῳ ποταμῷ. Ἀλκιβιάδης προσίντας αὐ-
 τὰς ὡς ἤδειτο, πᾶς τελέ-
 ρεις πληρώσας παρδῇ,
²² προσέπλευσεν τῇ πό-
 λει τῶν Συρακυσίων ²³ κε-
 νῇ καὶ ἐδενὸς ἑργονίῳ. τὸ
 δὲ κατὰ πλάγαν αὐτῶν
 πρυτὶςμα ἐξελὼν διήρ-
 πασεν.

Ἀλκιβιάδης δὲ τὸ Σικε-
 λίας ἀναχθεὶς ἐπὶ πλὴν
 κέρσιν πλὴν πρὸ τῶν Ἑρ-
 μῶν, καὶ τῶν Μυσηρίων,
 ερογγύλης νεὸς ἐπιβὰς, ἐς
 Λακεδαιμόνα κημίξει. καὶ
 πείθει πλὴν παχίσιν πέμ-
 ψαι Συρακυσίοις βοή-
 θειαν. ²⁴ καὶ Δεκέλειαν
 αὐτοῖς ἐπιχειρίσαι, ὡς οὐκ
 εἴη ἐπὶ χόντων ἔτε πᾶς δὲ
 τὴ χώρας προσόδους, ἔτε τὰς δὲ τῶν δεγυρίων. ἀλλὰ
 μὲν

vium castra posuerunt.
 Alcibiades cum sensisset
 eos adventare, triremi-
 bus instructis summo stu-
 dio ad urbem Syracu-
 siorum contendit libere,
 & nemine prohibente,
 eorumque propugnacu-
 lum ab latere convulsam
 diripuit.

6 Alcibiades a Sicilia
 solvens, ad iudicium de
 Mercurialibus statuis, &
 Mysteriis, rotundam na-
 vem ingressus, Lacedæ-
 monem defertur, ac sua-
 det, ut repente Syracu-
 siis opem mittant, &
 Deceliam muniant, alio-
 quin non amplius cessu-
 ros ipsis neque terræ,
 neque pecuniæ reditus,
 Sed Insulanos quoque,

phos & Thucydidem, unde hæc pæne
 ad verbum. γ. Συμείθῳ. Casaubonus.

²¹ Συμείθῳ. Fl. Συμείθῳ. Συμείθῳ. sed legend. Συμείθῳ. Stra-
 bo lib. vi. Καὶ τὰ δὲ Κατὰ τὴν τὴν
 Κεντρίαν, συνάπτοντα τοῖς Αἰτιαῖσι
 ἔστι καὶ τὸ Συμείθῳ ποταμῷ ἵστον
 εἰς τὴν Κατὰ τὴν. Sed de fluvii huius
 nomine videndus Philippus Cluven-
 rius lib. i. Sicil. Antiq. cap. 10.

²² Προσίπλευσεν τῇ πόλει. MSS.
 προσίπλευσεν εἰ τῇ πόλει. Εἴτε:

προσίπλευσεν μὲν τῇ πόλει.

²³ Καὶ καὶ ἐδενὸς ἑργονίῳ. Interpr.
 pro καὶ, vel ἀκονίτι, vel aliud
 quid legisse videtur. nihil mutan-
 dum. Casaubonus.

²⁴ Καὶ Δεκέλειαν αὐτοῖς ἐπιχειρί-
 σαι. Quum non præcedat mentio
 Atheniensium, obscure αὐτοῖς po-
 suit pro τοῖς Ἀθηναίοις: quod dum
 non animadvertit Interpres, male
 sequentia verba de Lacedæmoniis in-
 terpretatur. Casaubonus.

25 Ἀλκιβιάδης

si viderint eos oppugnari, transituros. His ita gestis, Athenienses Alcibiadi reditum ab exilio decreverunt.

7 Alcibiades contra Syracusios aciem instruebat. Erat inter exercitus filix arida, copiosaque. Vento ingruente procelloso, qui Atheniensibus a tergo spirabat, hostibus a facie, incensa filice, fumoque & igni in Syracusiorum oculos delato, magnam eorum fugam effecit.

8 Alcibiades Tyribazum fugiebat. Via erat una. Tyribazus cum ma-

μὴν καὶ οἱ ἡσιῶντες πολλοὶ
 κερδοῦντες αὐτὰς ἰδίῃς
 αὐτομολήσουσι. τῶν γὰρ ἡθο-
 ρῶν, ἐψηφίσαντο Ἀθη-
 ναῖαι, καὶ Ἰδοὺ Ἀλκιβιάδης.

25 Ἀλκιβιάδης περι-
τίθειτο Συρακασίοις· ἡ
μετὰ τῶν στρατιῶν,
πίσις ἔχου· δαψιλῆς·
ἀνέμω παρῶντος πε-
μεγέθους, 26 ἐς ἡν ἔχου
τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς ἡγε-
μίοις 27 ἔχου πρὸς ὅσων
τοῖς ὄψεσι των Συρακ-
σίων προπλὺ αὐτῶν ἰχ-
ρὰν 28 εἰργάσθη.

Ἀλκιβιάδης 29 Τυρ-
 βαζον ἔφυγεν. εἰς ἐν μίαν.
 Τυρβαζὺς μόνος μόνος
 αἶψα

25 Ἀλλὰ ἐὰν τις παρατίθῃτο Συρα-
κουσίοις. ἢ ματαξὺ.] MSS, Ἀλλὰ
ἐὰν τις ὡς Συρακουσίοις ἢ. ματαξὺ
δε.

26 *Ος δὲ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναίων.*] Cant. δὲ ἐν Ἐφεσῶντος Ἀθ. Simili ratione clarissimam illam ad Cannas de Romanis victoriam reportavit Annibal. Frontinus lib. 11. cap. 2. 7. Idem apud Cannas, cum comperisset Volturnum amnem ultra reliquorum naturam fluminum ingentes autem manes perflare, quae arenam & pulverem vortices agebant, sic direxit aciem, ut tota vi a tergo suis, Romani in ora & oculos incideret: quibus incommode mira hosti adversantibus, illam memorabilem adeptus est

victoriam. Vide Livium lib. xxii.
cap. 46. Val. Maximum lib. viii.
cap. 4. Ext. 2.

27 Kāṭa *अपि...*] Quae de-
sunt ita supplebis, A' *वि* *तु* *मि*
न. *तु* *मि* *न* *तु* *मि* *न* *तु* *मि* *न*
तु *मि* *न* *तु* *मि* *न* *तु* *मि* *न*
cum Interpr. *Casabonensis*.

Κατὰ τὸν αὐτὸν . . .] Locum hunc
ita supplet Casaubonus : ἀνὰ τὴν τῶν
πύλων. αὐτὸ δὲ λέγεται &c. malim, ἀνὰ
τῶν πύλων. αὐτὸ δὲ λέγεται ἀποφαντικῶς
&c.

23 Εἰσάουτε.] Ita restituimus
cum MSS. Interprete, & Casaubono.
Vulgata, ἐπισάουτε.

29 Τυρόζ(στ.) Capr. Τυρόζ(στ.)
F 1 30 Ξύλα

οὐκ ἐμάχετο, φάγοντι δὲ
ἐπέχετο. Ἀλκιβιάδης νύ-
κτα μέσας, ³⁰ ξύλα πολλὰ
κέψας, ταῦτα νήσας, καὶ πῦρ
ἐμβαλὼν, ἀπὸν ᾤχετο.
οἱ βάρβαροι τὴν αὐγλὴν
τῆς πυρὸς ὁρῶντες, ὄντο
μάρτυρες τῆς ἑλλήνων. ἐπεὶ
δὲ ἔγνωσαν, διώκειν ³¹ ὁρ-
μήσαντες, τὴν ὁδὸν πε-
φραγμένην ὑπὸ τῆς πυρὸς
διελθεῖν καὶ διωκόμενοι, τὴν
διώξεως ἐπαύσαντο.

Ἀλκιβιάδης πρὸς Κύζι-
κον Θηραμένην, καὶ Θρασύ-
βουλον ἐπέμψεν μετὰ πλεονέ-
κων νεῶν, ³² ὅπως τὰς ἐς
τὴν πόλιν ³³ ἀποχωρήσαν-
τας πολεμικοὺς ἀνείργοιεν.
αὐτοὺς δὲ μετὰ ὀλίγων τριή-
ρων ὅππῃ τὴν ναυμαχίαν
ἀνέγχετο. Μίνδαρον κατὰ

nente manum non con-
serebat, fugienti insta-
bat. Alcibiades noctu ma-
nens, & multa ligna se-
cans, ea reliquit inje-
cto igni, atque discessit.
Barbari cernentes ignis
fulgorem, Græcos ma-
nere putabant. Post-
quam vero rem cogno-
verunt, impetu facto,
cum viam igni interse-
ptam penetrare non pos-
sent, a persequendo de-
stiterunt.

9 Alcibiades ad Cy-
zicum Theramenem &
Thrasymbulum misit cum
plerimis navibus, ut ho-
stes in urbem confugere
prohiberent. Ipse vero
cum paucis triremibus
ad navale prælium com-
mittendum solvit. Min-
darus despecta paucita-

Φρονή-

³⁰ Ξύλα πολλὰ κέψας, ταῦτα νή-
σας &c.] Ita suppleo & lego hunc
locum cum MSS. & Interprete. Vul-
gata: ξύλα πολλὰ νήσας, καὶ πῦρ ἐμ-
βαλὼν. Καὶ ante πῦρ delent quoque
MSS.

³¹ Ὀρμήσαντες.] Ita restitui cum
MSS. & Interprete pro vulgato, νο-
μίσαντες.

³² Ὅπως τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀποχω-
ρήσαντας . . . ἀνέγχετο.] Affinitas dua-
rum vocum ἀνείργειν & ἀνέγχετο huic

quoque loco mutilando impuris li-
braiis occasionem dedit. Lege sic,
Ἀποχωρήσαντας ἀνείργειν. αὐτοὺς δὲ
μετὰ ὀλίγων τριήρων ὅππῃ τὴν ναυμαχίαν
ἀνέγχετο. ex libris. Casaub.

³³ Ἀποχωρήσαντας πολεμικοὺς ἀνείρ-
γειν. αὐτοὺς δὲ μετὰ ὀλίγων τριήρων ὅππῃ
τὴν ναυμαχίαν ἀνέγχετο.] Ita lacu-
nam, quæ hic erat inter ἀποχωρήσαν-
τας & ἀνέγχετο, ex MSS. cum Inter-
prete & Codd. Casauboni supplevi
nisi quod Cant. ἀνείργειν.

³⁴ Ἀπὸ τῆς

te, cum pluribus solvebat. Cum appropinquasset, Alcibiades fugam simulabat. Mindarus exultans, quasi victos insequabatur. Postquam vero prope ad Theramenem & Thrasymbulum venerunt, Alcibiades sub lato signo convertit naves in adversarios. Mindarum declinantem ad urbem, Theramenes obviam factus exclusit. Ille Cleros quos vocant Cyzicenorū terræ, discedere conabatur. Sed ibi quoque Pharnabazis exercitus egredi vetuit. Alcibiades autem perse-

³⁴ ἀλλὰ καὶ φαρναβάζης στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυεν. Ἀλκιβιάδης ὃ διώκων, τὰς μὲν μετεώρις τῶν

νεῶν

φρονήσας μακρὰ πλοίων ἀνήχθη. ὡς ὃ πλοίων ἦσαν, οἱ μὲν πρὸ τῶν Ἀλκιβιάδου προσπηήσαντο φάγειν. οἱ ὃ πρὸ τῶν Μίνδαρον, περὶ χαρτίως ὡς νικῶντες, δέδιον. ἔπειτα δὲ ἐγγὺς τῶν πρὸ τῶν Θηραμβύλων, καὶ Θρασύβουλον ἐγένοντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τὸ σημεῖον ἄρας ἐπέσπειρε τὰς ναυς ἀντιπέραις. Μινδάρους ὃ ἀποσείψαντι πρὸ τῶν πλοίων, οἱ πρὸ τῶν Θηραμβύλων ³⁴ ἀπὸ νηυσὶν ἀποκλείοντες. ³⁵ ὃ ὃ τῶν τὰς Κλήρης καλῶν τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειράτη.

³⁴ Ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων. Quidam codices ἀποκλείοντες. Idem mox ἀνέλα non ἐπέλα &c, οἱ φαρναβάζης, non οἱ φαρναβάζης. Casaubonus.

Ἀποκλείοντες. Ita restitui cum Fl. & Diodoro, qui eodem modo loquuntur.

³⁵ ὃ ὃ τῶν Κλήρης καλῶν. Casaubonus in ora Vulgate notaverat καλῶν, sed nihil immutandum, locus quippe integer. Eodem modo loquitur Diodorus lib. xiiii. Τίς ὃ τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τῶν Θηραμβύλων, καὶ τῶν πλοίων πρὸ τῶν Πλοισινοῦς ἀποκλεί-

όντων, ὁ Μίνδαρος ἀναγκάσει φάγειν τὴν χώραν πρὸς τῶν καλῶν Κλήρης, ὅπου καὶ φαρναβάζης εἶχε τῶν δυνάμεων.

³⁶ Ἀλλὰ καὶ φαρναβάζης στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυεν. Contra historiz fidem: Pharnabazus enim non opitulabatur Atheniensibus, sed Lacedæmoniis, & propterea ad Cleros cum navibus se conferebat Mindarus, ut Pharnabazus, qui illic erat cum copiis, laboranti succurreret, ut & egregie ab eo factum. Vide omnino Diodorum loco adducto: item Plutarchum in Alcibiade.

37 Πεσο-

ὡς ἐμάχετο, φάγοντι ᾗ
ἐπέκετο. Ἀλκιβιάδης νύ-
κτα μένας, ³⁰ ἔϋλα πολλὰ
κέψας, ταῦτε νήσας, καὶ πῦρ
ἐμβολῶν, ἀπὼν ὤχετο.
οἱ βάρβαροι τὴν αὐγλὴν
τῆς πυρὸς ὀρώντες, ὦντο
μύρον τὰς Ἑλλήνας. ἐπεὶ
ᾗ ἔγνωσαν, διώκειν ³¹ ὀρ-
μήσαντες, τὴν ὁδὸν πι-
φραγμῶν ἐπὶ τῆς πυρὸς
διελθεῖν καὶ διωγήντες, τὴν
διώξεως ἐπαύσαντο.

Ἀλκιβιάδης πρὸς Κύζι-
κον Θηραμῶν, καὶ Θρασύ-
βουλον ἐπέμψεν μὲν πολλοῦ-
σαν νεῶν, ³² ὅπως τὰς ἐς
τὴν πόλιν ³³ ἀποχωρήσαν-
τας πολεμικὰς ἀνέστησειεν.
αὐτὸς ᾗ μὲν ὀλίγων τριή-
ρων ὄντων τὴν ναυμαχίαν
ἀνέστητο. Μίνδαρον καὶ

nente manum non con-
serebat, fugienti insta-
bat. Alcibiades noctu ma-
nens, & multa ligna se-
cans, ea reliquit inje-
cto igni, atque discessit.
Barbari cernentes ignis
fulgorem, Græcos ma-
nere putabant. Post-
quam vero rem cognov-
erunt, impetu facto,
cum viam igni interse-
ptam penetrare non pos-
sent, a persequendo de-
stiterunt.

9 Alcibiades ad Cy-
zicum Theramenem &
Thrasybulum misit cum
plurimis navibus, ut ho-
stes in urbem confugere
prohiberent. Ipse vero
cum paucis triremibus
ad navale prælium com-
mittendum solvit. Min-
darus despecta paucita-

φρονή-

³⁰ ἔϋλα πολλὰ κέψας, ταῦτα νή-
σας δεσ.] Ita suppleo & lego hunc
locum cum MSS. & Interprete. Vul-
gata: ἔϋλα πολλὰ νήσας, καὶ πῦρ ἐμ-
βολῶν. Καὶ ante πῦρ delect quoque
MSS.

³¹ Ὀρμήσαντες.] Ita restitui cum
MSS. & Interprete pro vulgato, νε-
μίσαντες.

³² Ὅπως τὰς εἰς τὴν πόλιν ἀποχω-
ρήσαντας . . . ἀνέστητο.] Affinitas dua-
rum vocum ἀνέστηται & ἀνέστητο huic

quoque loco mutilando impuris li-
braiis occasionem dedit. Lege sic,
Ἀποχωρήσαντας ἀνέστηται. αὐτὸς ᾗ
μετ' ὀλίγων τριήρων ὄντων τὴν ναυμα-
χίαν ἀνέστητο. ex libris. Casaub.

³³ Ἀποχωρήσαντας πολέμους ἀνέστη-
σαν. αὐτὸς ᾗ μετ' ὀλίγων τριήρων ὄντων
τὴν ναυμαχίαν ἀνέστητο.] Ita laci-
nam, quæ hic erat inter ἀποχωρήσαν-
τας & ἀνέστητο, ex MSS. cum Inter-
prete & Codd. Casauboni supplendi
nisi quod Cant. ἀνέστηται.

te, cum pluribus solvebat. Cum appropinquasset, Alcibiades fugam simulabat. Mindarus exultans, quasi victos insequabatur. Postquam vero prope ad Theramenem & Thrasybulum venerunt, Alcibiades sub lato signo convertit naves in adversarios. Mindarum declinantem ad urbem, Theramenes obviam factus exclusit. Ille Cleros quos vocant Cyzicenorū terræ, discedere conabatur. Sed ibi quoque Pharnabazi exercitus egredi vetuit. Alcibiades autem perse-

36 ἀλλὰ καὶ φαρναβάζου στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυεν. Ἀλκιβιάδης δὲ διώκων, πᾶς μὲν μετεώρης τῶν νεῶν

34 Ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων.] Quidam codices ἀπολείποντες. Iidem μοχ ἀνέλα non ἱεῖλας & , οἱ φαρναβάζου, non οἱ φαρναβάζου. Casaubonus.

Ἀπολείποντες.] Ita restitui cum Fl. & Diodoro, qui eodem modo loquuntur.

35 Οὗ δὲ τῶν Κλήρους καλῶν.] Casaubonus in ora Vulgatz notaverat καλῶν, sed nihil immutandum, locus quippe integer. Eodem modo loquitur Diodorus lib. xiiii. Τίλ δὲ τῶν Ἀθηνῶν πανταχόθεν ὑποκαταμένον, & τὸ εἰς τὴν πόλιν ἰσίδε τῶν Περσικῶν ἀπολει-

φρονήσας μετὰ πλεονέκων ἀνέχθη. ὡς δὲ πλεονέκων ἦσαν, οἱ μὲν πρὶν Ἀλκιβιάδην προσπιπύσαντο φάγαν. οἱ δὲ πρὶν τὸ Μίνδαρον, περὶ αὐτοῦ ὡς νικῶντες, ἐδίωκον. ἔπειτα δὲ ἔγγυς τῶν πρὶν τὸ Θηραμνῶν, & Θρασύβουλον ἐγένοντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τὸ σημεῖον ἄρας ἐπέσπευσε πᾶς ναῦς ἀντιπρώχους. Μινδάρου δὲ ἀποπρὸς αὐτοῦ πρὶν τὴν πόλιν, οἱ πρὶν τὸ Θηραμνῶν 34 ἀπὸ τῆς ἀποκλείοντες. 35 οὗ δὲ τῶν Κλήρους καλῶν τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειράτω.

σώτων, ὁ Μίνδαρος ἀναγκάσει φεγεῖν τὴν χεῖρα πρὸς τὸν καλῶν Κλήρους, ὅπου & φαρναβάζου εἶχε τὴν δύναμιν.

36 Ἀλλὰ καὶ φαρναβάζου στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυεν.] Contra historiarum fidem: Pharnabazus enim non opitulabatur Atheniensibus, sed Lacedæmoniis, & propterea ad Cleros cum navibus se conferebat Mindarus, ut Pharnabazus, qui illic erat cum copiis, laboranti succurreret, ut & egregie ab eo factum. Vide omnino Diodorum loco adducto: item Plutarchum in Alcibiade.

37 Περσ-

οὐκ ἐμάχετο, φάγοντι ᾗ
ἐπέκειτο. Ἀλκιβιάδης νύ-
κτα μείνας, ³⁰ ξύλα πολλὰ
πέψας, τῶν πενήσας, καὶ πῦρ
ἐμβαλὼν, ἀπὸν ὤχετο.
οἱ βάρβαροι τὴν αὐγλὴν
τῆ πυρὸς ὁρῶντες, ὄντο
μάρτυρες τῆς ἑλλήνων. ἐπεὶ
ᾗ ἔγνωσαν, διώκειν ³¹ ὁρ-
μήσαντες, τὴν ὁδὸν πε-
φραγμένην ἐπὶ τῆ πυρὸς
διελθεῖν καὶ διωκθῆναι, καὶ
διώξεως ἐπαύσαντο.

Ἀλκιβιάδης πρὸς Κύζι-
κον Θηραμένην, καὶ Θρασύ-
βουλον ἐπέμψεν μετὰ πλοιο-
νων νεῶν, ³² ὅπως τὰς ἐς
τὴν πόλιν ³³ ἀποχωρήσαν-
τας πολεμίους ἀνείρξοιεν.
αὐτοὺς ᾗ μετὰ ὀλίγων τριή-
ρων ὑπὲρ τὴν ναυμαχίαν
ἐνήγατο. Μίνδαρον κατὰ

nente manum non con-
serebat, fugienti instab-
bat. Alcibiades noctu ma-
nens, & multa ligna se-
cans, ea reliquit inje-
cto igni, atque discessit.
Barbari cernentes ignis
fulgorem, Græcos ma-
nere putabant. Post-
quam vero rem cogno-
verunt, impetu facto,
cum viam igni interse-
ptam penetrare non pos-
sent, a persequendo de-
stituerunt.

9 Alcibiades ad Cy-
zicum Theramenem &
Thraſybulum misit cum
plurimis navibus, ut ho-
stes in urbem confugere
prohiberent. Ipse vero
cum paucis triremibus
ad navale prælium com-
mittendum solvit. Min-
darus despecta paucita-

φρονή-

³⁰ Ξύλα πολλὰ πέψας, ταῦτα τέ-
σας δεσ.] Ita suppleo & lego hunc
locum cum MSS. & Interprete. Vul-
gata: ξύλα πολλὰ νήσας, καὶ πῦρ ἐμ-
βαλὼν. καὶ ante πῦρ delent quoque
MSS.

³¹ Ὁρμήσαντες.] Ita restitui cum
MSS. & Interprete pro vulgato, νο-
μίσαντες.

³² Ὅπως πρὸς οἰς τὴν πόλιν ἀποχω-
ρήσαντας . . . ἀνέγατο.] Affinitas dua-
rum vocum ἀνείρξαι & ἀνέγατο huic

quoque loco mutilando impuris li-
brariis occasionem dedit. Lege sic,
Ἀποχωρήσαντας ἀνείρξαι. αὐτοὺς ᾗ
μετὰ ὀλίγων πηλίκων ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν
ἐνήγατο. ex libris. Casaub.

³³ Ἀποχωρήσαντας πολεμίους ἀνείρ-
ξαι. αὐτοὺς ᾗ μετὰ ὀλίγων πηλίκων ἐπὶ
τὴν ναυμαχίαν ἀνέγατο.] Ita lacu-
nam, quæ hic erat inter ἀποχωρήσαν-
τας & ἀνέγατο, ex MSS. cum Inter-
prete & Codd. Casauboni supplevi
nisi quod Cant. ἀνείρξαι.

³⁴ Ἀπὸν

te, cum pluribus solvebat. Cum appropinquasset, Alcibiades fugam simulabat. Mindarus exultans, quasi victos insequabatur. Postquam vero prope ad Theramenem & Thrasybulum venerunt, Alcibiades sublato signo convertit naves in adversarios. Mindarum declinantem ad urbem, Theramenes obviam factus exclusit. Ille Cleros quos vocant Cyzicenorū terræ, discedere conabatur. Sed ibi quoque Pharnabazi exercitus egredi vetuit. Alcibiades autem perse-

3⁶ ἀλλὰ καὶ φαρισαῖς γρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώ-
 λυνεν. Ἀλκιδιδάδης ᾧ διώκων, τὰς μὲν μετώχους τῶν
 νεῶν

34 Ἀπώτασαν ὑποκαίοντες.] Quidam codices ἀποκαίοντες. Iidem μοχ. ἀνέλας non ἰστέλας εἰ, οἱ φαρμακίζουσι, non οἱ φαρμακάζου. Casan-

A' πολλοῖσιν.] Ita restitui cum Fl. & Diodoro, qui eodem modo loquuntur.

35 O' 3 ὅτι δὴ Κλήριος καλεῖται.] Cafaubonus in ora Vulgatz nota
verat καλεῖται, sed nihil immu-
tandum, locus quippe integer. Eo-
dem modo loquitur Diodorus
lib. xiii. τῶν 3 ἦς Ἀθωνίαν
πανταχῇ ἐστὶν ἀποκαταστάσας, καὶ τὸ ἐν τῇ
πόλει ἐστὶν ἡ Πλατωνίου φιλοσοφία.

φρονήσας μακάρι παλαιών
 ἀνέχθη. ὡς ᾧ πηλείων ἦ-
 σαν, οἱ μὲν· πρὶν πὺν Ἀλ-
 κιδιάδην προσπιήσαντο
 Φόβην. οἱ δὲ πρὶν τὸ Μίν-
 δαρον, περὶ αὐτῆς ὡς νι-
 κῶντες, εἰδόντες. ἐπεὶ δὲ
 ἐγγὺς τὸ πρὶν τὸ Θηραμῆην,
 καὶ Θρασύβηλον ἐγένετο,
 Ἀλκιδιάδης μὲν τὸ σημεῖον
 ἄρας ἐπέερεψε πρὸς ναῦς
 ἀντιπρώτας. Μινδάρεν δὲ
 ἀποερέψαι τοῦ πρὶν πώ-
 λιν, οἱ πρὶν τὸ Θηραμῆην
³⁴ ἀπήνησαν ἀποκλείοντες·
³⁵ ὁ δὲ ἔπειτα τὰς κλήρας κα-
 λαμῶρας τῆς Κυζικηνῶν
 γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειράτω.

πάντων, ὁ Μίνταρος ἀναγράφει φη-
γῆναι τὴν χώραν αὐτὸς τῶν καλεσμένων Κλη-
ρικοι, ὅπως καὶ Φαρμάκου εἶχε πλὴν δι-
αμνη.

36 Ἀλλὰ καὶ τῇ Φαρναβοῦζι στρατὸν ἐπέστειλεν ἐκώλυσεν.] Contra historiz fidem : Pharnabazus enim non opitulabatur Atheniensibus, sed Lacedæmoniis, & propterea ad Ctesium navibus se conferebat *Minda-*
rus, ut Pharnabazus, qui illic erat cum copiis, laboranti succurreret, ut & egregie ab eo factum. Vide omnino Diodorum loco adducto : item Plutarchum in Alcibiade.

νεῶν ἐμβολαῖς ἀνερρήγνυε·
ταῖς δ' ³⁷ προσρριζύσας τῇ
γῇ, χειρῶν σιδηρῶν ³⁸ Ἰπι-
βολαῖς ἐφείλκε· τὰς δ'
ἀποβαίνοντας ³⁹ ἀνέκοπτον
⁴⁰ οἱ φαρναβάζου. τέλει δ' ἦ
Μίνδαρον πεισὼν, Ἀλκι-
βιάδην λαμπερότατον νικῶν
ἔδωκεν.

quens, naves in altum
proiectas suarum rostris
frangebat. Appellentes
terræ, manibus ferreis
injectis retrahebat. egre-
dientes vero Pharnaba-
zus arcuit. Tandem ca-
dens Mindarus, clarissi-
mam Alcibiadi victoriam
dedit.

[CAP. XLI.]

Ἀρχίδαμον.

¶ Ἀρχίδαμον, ἐν
Ἀρκαδίᾳ μέλλων πρὸς
ταῖς αὐτῆς τῇ ὑστέρᾳ, ἐπέρ-
ρωσε τὰς Σπαρτιάτας ἀφ'
νυκτὸς, βωμὸν ἰδρυσάμε-
νον, καὶ χρυσήσας ὅπλοις
λαμπερότατοις, καὶ ἵππους
δύο πελάγων. ἐπεὶ δ' ἦν
ἔως, οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ πε-
ξίарχοι καὶ τὰ ὅπλα, καὶ
δυσὶν ἵπποισιν ἵχνη, καὶ βω-
μὸν αὐτόματον ἰδόντες,

¶ Archidamus cum in
Arcadia pugnam com-
mittere vellet in poste-
rum diem, Spartiatas
confirmavit, noctu sta-
tuens aram, eamque ar-
mis splendidissimis or-
nans, & equos duos cir-
cumagens: cum illuxis-
set, manipulares duces &
centuriones, nova con-
spicientes arma, & duo-
rum equorum vestigia,
atque spontaneam aram,

διηγύει-

³⁷ Προσρριζύσας.] Fl. προσρρι-
ζύσας.

³⁸ Εἰς βολαῖς.] MSS. ἑπὶ βολαῖς.
& pro ἐφείλκε. Fl. ἐφείλκε. Cant. ἐφ-
είλκεν.

³⁹ ἀνέκοπτον.] MSS. ἐνέκοπτον.

⁴⁰ Οἱ φαρναβάζου.] Cant. οἱ φαρ-
ναβάζου.

Cap. XLI. 1 Ἀρχίδαμον ἐν Ἀρ-
καδίᾳ.] Obiter Frontinum in eadem
historia emendabimus. Archidamus,

inquit, Lacedæmonius adversus Arca-
das bellum gerens, arma in castris sta-
tuit, & circa ea duci equos noctu clam
imperavit: quorum vestigia mane (tan-
quam Castor & Pollux persequitaissent)
ostendens, affuturos eosdem ipsis pralian-
tibus persuasit. Legendum vero, trans-
positis litteris, aram in castris statuit,
& circa eam. Polyzenus, βωμὸν ἰδρυ-
σάμενον. nam illa καὶ κασιγνήσας ὅπλους
nihil ad Frontinum. Casaubonus.

2 Oī

interpretati sunt Dioscuros auxilium laturus. Spartiatæ sumptis anivuis, & religione commoti, strenue pugnarunt, atque Arcadas vicerunt.

2 Archidamus Corinthum oppugnabat. Erat in urbe seditio inter divites & pauperes, quod illi oligarchiam, hi proditionem moliri viderentur. His cognitis, Archidamus remisit aliquantum de vi ac vehementia oppugnationis: non machinas amplius admovit, non amplius fossas egit, non amplius terram vastabat. Divites metuentes ne pauperibus civitatem proidentibus gratificaretur, prævertentes legationem miserunt, & urbem Archidamo dediderunt, in posterum securitatis gratia foedus cum eo facientes.

διήγγαλαν, ὡς οἱ Διόσκυροι συμμαχήσαντες ἤκουον.
2 οἱ στρατιῶται παρήσαντες, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐνθροῖνοι γυμνοὶ, θηναίως ἡγωνίσαντο, καὶ τὰς Ἀρκάδας ἐνίκησαν.

Ἀρχίδαμος ἐπιλιόρκει Κέρκην. ὡς ἐν τῇ πόλει πάντες τῶν πτωχῶν, καὶ τῶν πονητῶν τῶν μὴ ὡς ἐλιγάρχια πρᾶττοντων, τῶν δὲ ὡς περδοσίαν. ταῦτα μαθὼν Ἀρχίδαμος ἀνῆκε τὸ σφοδρὸν τῆς πολιορκίας· ὥς ἐπὶ μηχανήματα προσήλθε, ὥς ἐπὶ πείθει φέρειν, καὶ ἐπὶ τῇ χώρᾳ ἐπένει. οἱ πτωχοὶ φοβήθησαν ὡς ἄρα τοῖς πονητοῖς περδιδοῖσι χαρίζοιτο, φθάσαντες ἐπεκρηκύναντο, καὶ τῇ πόλιν ἐνέδωκαν Ἀρχιδάμῳ, ὅτι εἰσπύθεις ἀσφαλῶς πρὸς αὐτὸν σωθῆναι.

Λακε-

2 Οἱ στρατιῶται.] Interpres, Σπαρτιάται.

3 Περιπαύσαντες.] Cant. ἀφειπύσαντες.

4 Ἐπένει.] Interpres: ἐπένει.

5 Οἱ εἰσπύθεις.] dele τὸ οἱ. Casas bonni.

6 Ἀσφαλῶς.] MSS. ἀσφαλῶς.

Λακεδαιμονίων ἡ πόλις
ἐσείσθη: ⁷ καὶ πέντε μόναι
διεσώθησαν οἰκίαι. Ἀρχί-
δαμος οὖρων τὰς ἀνδρῶ-
νας ἐπὶ τὸ σῶζειν τὰ ἐν
ταῖς οἰκίαις τραπομένας,
δείσας μὴ πάντες ἀπολει-
φθέντες ἀπὸ λειπῶν, τῇ σάλ-
πιγγι πολεμίων ἐσημαίνεν
ἔφοδον. πιάσαντες οἱ
Λάκωνες, πρὸς αὐτὸν συνέ-
δραμον. ⁸ αἱ μὲρ οἰκίαι
συνέπεσον· αὐτοὶ δὲ ἔτως
ἐσώθησαν.

Ἀρχίδαμος, κρατάν-
των Ἀρκάδων, αὐτὸς ἡδὴ
παρεΐμενος ὑπὸ τραύ-
ματι φθίσας ἐπικηρυ-
κώσας πρὸ νεκρῶν ἀνα-
ρέσεως, ὅπως μὴ καὶ οἱ λοιποὶ
παραπολείντο.

Ἀρχίδαμος νύκτωρ τὰς
πρατώτας ἦγεν ἐπὶ Κάρας.
⁹ ὁδὸς μὲν ἀνυδροῦς, τρα-
χεῖα, πολλή. καὶ ἡγεσάμενοι
οἱ πραπῶται τῷ πόνῳ παρε-

3 Lacedæmoniorum
urbs tetræmotu concu-
tiebatur, ita ut quinque
solum ædes manerent su-
perstites. Archidamus,
videns homines ad ser-
vanda ea, quæ in ædi-
bus habebant, accurre-
re, veritus ne omnes in-
tercepti perirent, tuba
hostium adventum signi-
ficavit. Lacones creden-
tes ad eum concurre-
bant; ipsi vero sic salvi
evaserunt.

4 Archidamus victo-
ria potitis Arcadibus,
ipse debilis ex vulnere,
statim legationem misit
de sepeliendis mortuis,
ne reliqui etiam peri-
rent.

5 Archidamus noctu
milites duxit ad Caras per
viam aquosam, asperam,
ac longam. Militibus ve-
ro labore defatigatis &
indignantibus, consola-
μυθεῖτο

⁷ Καὶ πέντε μόναι διεσώθησαν οἰ-
κίαι.] Si cui suspecta sit vox πέντε,
adeat Ælianum Περὶ κτλ. lib. vi.
cap. 7. *Casabonni*.

⁸ Αἱ μὲρ οἰκίαι συνέπεσον.] Hæc
in versione omissa: *adificia quidem*
coacturunt.

⁹ Οὐδὲ ἢν ἀνυδροῦς.] Male Inter-
pres *viam aquosam*, pro *aquâ caren-
tem*. Sic quoque in fine male *palu-
strem*, nisi forte legerit aliter: infra
enim iv. 3. 25. & 6. 11. recte ver-
tit.

batur eos Archidamus, quantum poterat, & ne deficerent hortabatur. Postquam vero repente irruentes plurimis hostibus interfectis, oppidum excidissent, coenam parantes, atque exultantes victoria, rogavit Archidamus, quando sibi urbem cepisse viderentur. Respondentibus aliis, cum impressionem faceremus: aliis, cum jacula mitteremus: nequaquam, ait ille, sed cum viam longam & palustrem contenderemus. Nam voluntas ad laborem propensa, cuncta vincere ac superare consuevit.

μυθεῖτο αὐτὸς Ἀρχίδαμῳ. οἷον πῶς, καὶ παρεκάλεσεν μηδαμῶς ἐσθλὸν εἶναι. ἐπεὶ δὲ ἄφνω παρῆσαντες, καὶ πολλὰς τῶν πολεμίων κτείναντες, ¹⁰ ἐξέειλον τὸ χωρεῖν, οἱ μὲν ἔδειπνον, οἱ δὲ τῇ νίκῃ χοροῦντο. Ἀρχίδαμῳ δὲ ἤρξατο πηνίκα δοκεῖν ἀλῶσαι τὴν πόλιν; λεγόντων δὲ, τῷ μὲν, ἥνικα προσεβόλομεν· τῶν δὲ, ἥνικα ἐπὶ ξόλομεν. ¹¹ οὐδαμῶς, ἔφη αὐτοῖς, ἀλλ' ὅτι τὴν πολλὴν καὶ αὐτοδρόν ὁδὸν ἐπεκρύμεθα. τὸ γὰρ ¹² βέλαιον ποιεῖν, πάντων κρατῆν πέφυκεν.

[C A P. XLII.

Gylippus.

¶ Gylippus, ut imperator Syracusani exercitus crearetur, congregatis Syracusanorum du-

Γύλιππῳ.

¶ Γύλιππῳ βεβόλομεν αὐτοκράτωρ ἡμεῶν τῷ ἐν Συρακούσαις διωάμεως, σωμαγωγῶν τὰς εἰπεν, ὡς καὶ λίφον πινὰ μετὰ ξύ-

¹⁰ Εἰλεον πὲ χωρεῖν. Ita lego cum MSS. pro ἐξέειλον τὸ χωρεῖν.

¹¹ Οὐδαμῶς ἐστὶ αὐτοῖς· ἀλλ'.] Ita MSS. & Interpretes. Vulgata absque

αὐτοῖς. Pro ἀλλ' ἐπὶ, Cant. ἀλλὰ τότε, ὅτι.

¹² Βέλαιον.] Fl. βελόλαιον.

μετὰ τὸ πόλεως, καὶ ἔ-
 στραππέδου τῶν Ἀθηναίων
 τειχίσου. ἣ ἡ πεσόντων,
 νύκτωρ αὐτὸς ἐπεμψεν αὐ-
 πόμολον ἰ ἀγγελεῖν τοῖς
 πολεμίοις τὰ δεδογμένα.
 οἱ μὲν δὲ μαθόντες, αὐτοὶ
 προκατέχοντ' ἰ λείπον. Γύ-
 λιππος ἡ ἐχέτλιαζεν ὡς
 τῶν ἀπορρήτων ἐξαγγελιο-
 μόνων. ὅπως ἐν εἰσαυθίᾳ
 τῷτο μὴ ἡμίση, οἱ πρῶ-
 χοντες τῶν Συρακυσίων ἐνὶ
 ἡ μόνῳ Γυλίπῳ τῷ δῆ-
 χλῷ ἔπολέμω ἐπέτερεψαν.

Γύλιππος ἡ προκα-
 τεχημύρον λόφον, ἢ ὑπὸ
 Ἀθηναίων αὐτὸς βεβλόμε-
 νος κατέχευεν, ἀπὸ τῶν
 τριήρων πολλῶν ἑσῶν, εἰκοσι
 πληρώσας, πυκνὰς τὰς με-
 λέτας ἐποιεῖτο. τῶν ἡ πλη-
 ρωμάτων συγκροτηθέντων,
 νυκτὸς ἀφῆκεν αὐτὰς εἰς τὸ
 πέλαγος, παραγείλας
 καταπλεῖν δῆχομύτης ἡ-
 μέρας. ὡς ἡ οἱ πολεμιοὶ
 καταπλεῖσας εἶδον, ἔπα-

cibus, ait oportere col-
 lem quendam inter ur-
 bem & Atheniensium ca-
 stra munite. Quibus mo-
 rem gerentibus, noctu
 transfugam ad hostes
 mittit, qui hæc nuncia-
 ret. Illi re cognita præ-
 vertentes, collem occu-
 paverunt. Gylippus au-
 tem indignabatur, tan-
 quam arcanis proditis ac
 promulgatis. Ut igitur
 in posterum ne fieret hoc
 amplius, principes Syra-
 cusanorum summam bel-
 li Gylippo detulerunt.

2 Gylippus, ut præ-
 occupatum ab Athenien-
 sibus collem reciperet, ex
 multis triremibus, im-
 plens viginti, crebras
 exercitationes obibat.
 Conscriptis supplemen-
 tis, noctu eas in pelagus
 dimisit, imperans ut o-
 riente die adnavigarent.
 Cum hostes adnavigan-
 tes cernerent, contra sol-
 verunt. Illis vero in fu-
 αὐτὰς ἀνήχθησαν. τῶν ἡ
 μετὰ

1 Ἀγγελεῖν. Cant. ἰγγελεῖν.

2 Γίνοιτο.] Cant. γήνοιτο.

3 Ὑπὸ Ἀθῆναιων.] Cant. ὑπὸ
 Ἀθῆναιων.

4 Ἐπει-

gam converſis, ſummo ſtudio Athenienſes infe-
quebantur. At Gylippus reliquis navibus impletis ſolvebat. Interea tempo-
ris Athenienſibus in na-
vali certamine occupa-
tis, pedites Gylippi in-
ſtructa acie, dejectis A-
thenienſium cuſtodibus,
nullo negotio collem ob-
tinuerunt.

μεταβαλλομένων εἰς φυ-
γὴν, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μὲν
παύσας ἐδίωκον. ὁ δὲ Γύ-
λιππος τοὺς ὑπολοίπους
ναῦς πληρώσας, ἐπανή-
ρθη. ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῷ
πρὸς τὴν ναυμαχίαν τῶν
Ἀθηναίων ἀρχολαρχῶν,
οἱ περὶ τοὺς Γυλίππου αὐτὰς
χθόνες ῥᾶστα κατέλαχον τὸ
λόφον, τὰς φύλακας τῶν
Ἀθηναίων ἐκβαλόντες.

[C A P. XLIII.]

Hermocrates.

¶ Hermocrates Syra-
cuſius factionem moven-
tibus, & magnam ſervo-
rum manum colligenti-
bus, ad ducem ipſorum
Sofistratum miſit lega-
tum, unum ex præfectis
equitum Daimachum,
cum quo intercedebat ei
uſus & amicitia, nun-
ciantem duces admiran-
tes fortitudinem ipſius,
in animo habere omnes

Εὐμόκρεατης.

¶ Εὐμόκρεατης τῶν ἐν
Συρακούσαις ἐπαναστά-
των, καὶ χειρὸς πολλῆς οἰκε-
τικῆς ἡθροισμένης, πρὸς τὸ
ἡγέμενον αὐτῶν Σωσίερα-
τον ἐπεμψε πρεσβυτὴν,
ἓνα τῶν ἱπποάρχων Δαι-
μαχον, ὃς ἐν αὐτῷ σωήτης
καὶ φίλος, ἀγγέλλοντα τὰ
πρὸς τὴν στρατηγίαν ὡς ἄρ-
α τὸ φρόνημα αὐτοῦ θαυμά-
ζοντες, πάντας μὲν ἐλθε-
ντας

ἵερας

4 Εὐμόκρεα.] Ita reſtitui cum
MSS. pro vulgato, ἀντιπρόσωπος.

5 ῥᾶστα κατέλαχον τὸν λόφον.] Vo-
cem ῥᾶστα, quæ a Vulgata aberat,
cum MSS. & interprete ſupplevi.

6 Ἐκβαλόντες.] Cant. ἐκβάλλον-
τες.

Cap. XLIII. 1 ἱπποάρχων.] Cant.
ὑποάρχων.

ἡρέας ἀφίασι, πάντας ᾗ
 ὀπλιῆς, καὶ στηρέσον δώ-
 σασι τὸ ἴσον· αὐτὸν ᾗ τὸν
 Σωσίστρατον πωάροντα ἀ-
 ποφαίνεσι, καὶ ἤδη γε ἤκειν
 βελούσσοι μὲν τῷ στρατη-
 γῶν, ὅσα τὸ πολιτικὸν κα-
 τεπέργοι. ὁ δὲ Σωσίστρατος
 τῇ φιλίᾳ τοῦ Δαίμαχος πι-
 σιδίσεως, ὡς ἀλαβῶν εἴκοσι
 τὰς ἡγεμονικῶτατας τῷ δέ-
 λων, ἤκε πρὸς αὐτὸς· ἔπει-
 μὲν συλληφθέντες ἐδέθη-
 σαν· Ἐρμοκράτης δὲ μὲν
 ἐξακιχιλίῳ ὀπλιτῶν ἐξ-
 ελθὼν, καὶ τὰς δέλως λα-
 βῶν, ὥμοσεν, ἥ μιν μὴ
 δεῖν αὐτοῖς δεινὸν ἂν γινέσθαι,
 πρὸς τὸ αὐτὸ δεσπότῳ ἐ-
 κας· εἰ ἐπανεέλθοι· πε-
 σθέντες ἐπανεῆλθον· ἔτι μὴ
 μόνον τριακῆσσι πρὸς Ἀ-
 θηναίους ἡντομόλησαν.

6 Ἀθηναῖοι πῶς ὑπέστην
 ἐν Σικελίᾳ ναυμαχίαν,

liberos dimittere, omni-
 busque arma & æqualem
 com meatum tribuere. Ip-
 sum vero Sosistratum in
 ducum consortium assu-
 mere, atque jam veni-
 ret, consilium cum du-
 cibus de communibus re-
 bus capturus. Sosistratus
 amicitia Daimachi fre-
 tus, assumptis viginti ser-
 vis præstantissimis, venit
 ad ipsos. Quibus com-
 prehensis, & in vincula
 coniectis, Hermocrates
 cum sexcentis armatis e-
 gressus, cum servos ce-
 pisset, eis juravit per
 suam fidem, nihil ipsis
 periculi futurum, si qui-
 libet ad suum dominum
 redisset, persuasi redie-
 runt. exceptis trecentis
 qui ad Athenienses trans-
 fugerunt.

2 Athenienses postre-
 mo in Sicilia certamine

ἡσαν.

2 Καὶ ἤδη γε ἤκειν] Particulam γε cum MSS. inserui.

3 Κατεπέργον] Cum MSS. pro vulgato, καταπείργον.

4 Ἐδέθησαν] Ita restitui cum MSS. & Interprete pro vulgato, ἐδέθησαν.

5 Μὲν αὐτοῖς δεινόν] Cant. de-
 let αὐτοῖς.

6 Ἀθηναῖοι πῶς ὑπέστην ἐν Σικελίᾳ ναυμαχίαν ἰσχυρῶς] Frontinus lib. 11. cap. 9. de Hermocrate loquens: Idem, inquit, rebus prosperis gestis, & ob id resolutis suis in nimiam securitatem, somnoque & mari prostratis, in castra transfugas misit, qui praemonerent se fuga elapsuros: dispersis enim ubique

navali superati sunt, & noctu fugere decreverunt. Syracusii sacrificantes epinicia, & inebriati vino, se quieti dederunt. Hermocrates, ne ebrios & somnolentos in pugnam educeret, transfugam mittit, qui diceret ad Nicias, adhuc omnes in armis esse. Amici qui in consilio ei aderant, prædixerunt: Si moveris noctu, in infidias incidēs, & dolum credidit Nicias, & diem præstolatus, castra non movit. Hermocrates Syracusanos, cum satis jam crapulam edormissent,

ἡσάωνται· καὶ νύκτωρ φεύγειν ἔδοξαν· Συρακῆσιοι δὴσσαντες ἐπινίκια ὑπὸ μέθης ἀνεπαύοντο. ἘρμOCRάτης μεθύοντας καὶ καθύδοντας ἔπειτά μάχην ὅπως μὴ ἐξέλθοι, αὐτίμολον πέμπει⁸ φερόντα πρὸς Νικίαν, ὡς μέχρι νυῖ πάντες οἱ μεθύοντες φίλοι⁹ παραγορεύουσιν, καὶ Διοκινήτης νύκτωρ, ἐνέδραις ἐμπιπείς, καὶ λόχοις· πρὸς Νικίας· καὶ¹⁰ ἀναμείνας ἕως ὄρθρου, τὸ στρατόπεδον οὕτως ἐκίνησεν· ἘρμOCRάτης τὰς Συρακυσίους ἄλλως ἔχοντας ὕπνους,¹¹ ἀνέστησεν δρώμενους

οἱ

ubique a Syracusanis infidiis: quæcumque accepit aciem. Hactenus Frontinus: Nam quæ his subjiciuntur in vulgatis codicibus, nihil ea pertinere videntur ad Hermocratis istud factum: aut egregie sane sunt depravata. Videri certe queant pertinere potius ad similem aliquam historiam ei quæ refertur a Polyæno libro secundo, in Clearcho, commate ix. vide Diodori Siculi librum xiii. & cum Frontino confer. In Frontino eodem male legitur paulo ante, Hermocrates Syracusanus superatus acie Carthaginiensibus. legendum enim Atheniensibus. Casaubonus.

7 Οὗτοι μὴ ἐξέλθοι] Cum Cant. pro ἐξέλθοι.

8 Φερόντα πρὸς Νικίαν, οἱ μέχρι νυῖ] Lege sic hunc locum, ὡς οἱ μέ-

χει νυῖ πάντα μεθύοντες φίλοι, παραγορεύουσιν. hoc est, transfugam misit, quæ Nicias diceret, amici tui, soliti habere omnia tibi significare, quæ quidem tua interesset scire, præmonere jam te. Diodorus sic, Οἱ Ἀθηναῖοι νομίσαντες ὅτι Λαγινῶν πᾶς εἶνα ὅδ' διέδωκεν ἀπὸ γαλήνης, ἐπαρχήσαντες. Casaubonus.

9 Παραγορεύουσιν] Ita restitui cum MSS. Interprete, & Codd. Casaubonus. Vulgata φερόντα.

10 Ἀναμείνας ἕως ὄρθρου] MSS. delectent ὄρθρου. sed legendum tunc, ἀναμείνας ἵνα.

11 Ἀνέστησιν δρώμενους] Imo δρώμενους. Casaubonus.

Εὐθρόντες] Ita emendavi cum MSS. Interprete, & Casaubono. Vulgata, διεγείρω.

G 2

12 Πρὸς

οἱ ᾧ¹² περκαταλαβόντες
 τὰς ἀλαβὰς τῶν ποταμῶν
 καὶ τὰς γέφυρας, πανωλε-
 ρεία τὰς Ἀθηναίους διέ-
 φθειραν.

valentes ac robustos suf-
 citat, qui interceptis flu-
 viorum vadis, & ponti-
 bus, occidione Athenien-
 ses occiderunt.

[CAP. XLIV.]

Εἰπώνικον.

¶ Εἰπώνικον Λάκωνα
 ἐν τῇ Μιτυλήνῃ Κόνων
 Ἀθηναῖος ἐπολιόρχης κί-
 λης ὑπερηλικὸς ἦκεν ἀγ-
 γέλλων, Καλλικρατίδας
 ὁ ναύαρχος Λακεδαιμο-
 νίων ἐν Ἀργινύσαις οἶχε³
 ἢ ἡγήμας. Εἰπώνικον
 τὰς ἀγγέλους ἐκέλευσε νύ-
 κτωρ ὑπεξελθεῖν, καὶ μεθ'
 ἡμέρας ἐς Μιτυλήνῃ εὐ-
 φραιμῶντες, καὶ παιωνί-
 ζοντες, νίκῃ ἀγγέλλοντες
 ἦκεν. Εἰπώνικον μὲν ἔ-
 θυνεν ἀαγγέλια· Κόνων ᾧ
 καὶ τὸ Ἀθηναῖον ἐξεπλάγη καὶ
 ἡσυχάζεν· ἔμην ἡσυχάζεν.

Eteonicus.

¶ Eteonicum Laco-
 nem in urbe Mitylenen-
 sium Conon Atheniensis
 oppugnabat: celes ex-
 peditus venit nuncians,
 Callicratidam Lacedæ-
 moniorum navarchum
 ad Arginusas victoriam
 hostibus dedisse. Eteoni-
 cus sub noctem clam e-
 gredi nuncios iussit, &
 interdiu Mitylenam co-
 ronatos, & gratulabun-
 dos venire, ac victoriam
 nunciare. Eteonicus qui-
 dem solemnia ob rei fe-
 liciter gestæ nuntium sa-
 cra fecit: Conon, & At-
 ticus exercitus conster-

Εἰπώνι-

¹² Περκαταλαβόντες τὰς ἀλαβὰς
 ἢ ποταμῶν καὶ τὰς γέφυρας, πανωλε-
 ρεία &c.] Ita supplēvi hanc lacunam
 cum MSS. & interprete. Vulgata,
 περκαταλαβόντες ἀλαβὰς, πανωλε-
 ρεία.

Cap. XLIV. 1. Περὶ Εἰπώνικου Λα-

κων.] Cant. Εἰπώνικον α.

² ἦκεν.] Ita reposui cum MSS.
 Vulgata, ἔλθει.

³ ἦπνῃ.] Ita lego cum Fl.
 Vulgata, ἡπνῃ.

⁴ Εὐφραιμῶντες, καὶ παιωνίζοντες.]
 MSS. absque copula

natus, quietum se tenuit. At non Eteonicus quie-
vit, sed mox classem in
Chium misit. Pedestres
vero copias Methymnam,
in civitatem sociam & a-
micam deduxit.

ΕἰπώνικⓈ. ἀλλὰ τὸ μὲν
ναυτικὸν εἰς Χίον ἐξέπεμψε.
τὸ δὲ στρατιωτικὸν εἰς Μή-
θυμνας, φίλων πόλιν ἐξή-
γαγε.

[C A P. XLV.]

Lyfander.

¶ Lyfander amicis suis,
quos Miletī habebat, pol-
licitus se ad populum e-
vertendum & opprimen-
dum eis adjumento fu-
turum, venit Miletum.
Et in eos qui novas res
molirentur, acerbissime
verbis invehebatur, po-
pulo vero suam operam
ad tuendam libertatem
promittebat. Credens po-
pulus Lyfandro bona in
speciem dicenti, cum im-
paratus meliora speraret,
amici communi signo
consurgunt, & in ple-
bem impetum facientes,

multos cæduat, atque sic Miletus in amicorum

ΛύσανδρⓈ.

¶ ΛύσανδρⓈ πῖς ἐν
Μιλήτῳ φίλοις ὑποχά-
μειⓈ τὸ δῆμον συγκατα-
λύειν, ἤκειν εἰς Μίλητον· καὶ
πῖς μὲν νεωπερίζουσι λόγῳ
χαλεπὸς λόγος· πῖς δὲ δη-
μόταῖς ἐλάττωσιν συμ-
πραΐειν· ἐπηγγέλθειο πι-
στίσας ὁ δῆμος Λυσάν-
δρῳ χρηστὰ λέγοντι, ἀπα-
ράσκαⓈ. ἤλπιζε γὰρ βελ-
τίονα. οἱ φίλοι· κοινῶς σω-
θήματα ἐπαίνεσαντα, καὶ τῷ
δῆμῳ προσωσόντες, ἡ πλε-
λὲς κλείουσι, καὶ ἡ Μίλη-

τⓈ

1 Μήθυμνας] Cant. Μήθυμνας.

Cap. XLV. 1 Δῆμον] Codd. Ca-
lucboni, πολέμοι. Mox pro συμ-
πραΐειν, Cant. συμβραΐονται.

2 Εἰπηγγέλτετο.] Ita lego cum
Cant. & Codicibus, quos citat Ca-
lucbonus, nec non Interprete. Vul-

gata, ἐπηγγέλτετο.

3 Κοινῶς σωθήματα.] Cant. κοινῶς
σωθ. Ex confusione sequentis vocis.

+ Πολλὰ κλείουσι, καὶ ἡ Μίλητος.]
Duas voces καὶ πολλαῖ. quæ in Vul-
gata sequebantur post κλείουσι, cum
MSS. & Interprete deleui.

G 3

1 Εἰ

τὸ ἑὸν ὑπὸ τῆς Φίλοις
Λυσάνδρου.

Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ
Ἀθηναῖοι περὶ αἰκίς ἀνή-
χθησαν, ἐφ' ᾧ τε ναυμα-
χεῖν Λύσανδρ' ὁ Λακων
ὡς ἀντιλήγει. ὁ οἱ μὲν ἐν
ῥοποπλέεσι γαννύμενοι,
παιᾶνας ἄδοντες. Λύσαν-
δρ' ὃ καλὸ πιν πέμπει δύο
τριήρεις. οἱ τριήραρχοι τὰς
Ἀθηναίους ἐκβάλλοντας αἰ-
δον, σιμῶν μετέωρον αἰ-
ρῶσι χαλκῇν ἀσπίδα. Λύ-
σανδρ' αὖτε ὡς ἔ-
σημαίνεν ὀπίσταν. καὶ οἱ
Λακωνες εἰρεσίᾳ πολλῇ
ὀπίπλεσι. καὶ τὰς Ἀθη-
ναίους καταλαμβάνουσιν
ἄρ' ἐκβάλλοντας. ὃν οἱ
μὲν ἀνεπαύοντο. ὁ οἱ ὃ,
ἀλλ' ἄλλό τι ἔδρα, γυ-

Lysandri potestatem ve-
nit.

2 In Ægis fluentis
persæpe Athenienses sol-
verunt ad navale certa-
men ineundum: cum Ly-
sander ex adverso non
solveret, illi gaudio ple-
ni, παῖναςque canentes
abnavigant. Lysander a
tergo duas mittit trire-
mes. Triremium præfecti
cum egressos esse Athe-
nienfes cernerent, subli-
me tollunt signum æ-
neum scutum. Lysandro
statim signum dante, ut
adnavigarent, Lacones
contenta remigatione ad-
volant, atque Athenien-
ses recens egressos de-
prehendunt: quorum alii
quieti se dederant, alius
aliam rem agebat. Nu-
dos omnes armati ex im-

μὲν οἱ

Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ Ἀθηναῖοι
περὶ αἰκίς ἀνήχθησαν] Quidam libri
habent πολλὰς. Frontinus sic, Ly-
sander Lacedæmonius adversus Athe-
nienfes apud Ægospotum instituit certo
tempore infestare naues Atheniensium,
deinde revocare classem: qua re in con-
suetudinem perducta, &c. quem Fron-
tini locum sic arbitror emendan-
dum, Lysander dux Lacedæmoniorum
adversus Athenienses apud Ægospot.
alioquin mancus locus videbitur. Ita

autem sæpe loquitur. lib. primo cap.
quarto, Ἰπρίκρατες δὲ ἀπὸ Ἀθηνηνέων
ἀδὲρ τοῦ Ἀνακτίου Λακεδæμονίου ἐν
Ἡεσποντῷ. & passim. Casaubonus.

6 Οἱ μὲν ἐν] Cant, delet ἐν, ne-
que agnoscit Interpres. Mox Codd.
Casauboni, οἱ ὃ τινος.

7 ὦν οἱ μὲν] MSS. absque ὦν.

8 Οἱ ὃ, ἀλλ' ἄλλό τι ἔδρα] Ita
lego cum MSS. & Interprete. Vul-
gata, οἱ ὃ ἀλλ' ἄλλό τι ἔδρα. Codd. Ca-
sauboni, ὃ ὃ ἀλλ' ἄλλό τι ἔδρα.

9 Αἰ-

proviso obruentes Lacones, & inordinatos instructi, in captivitatem redigunt naves universas, nisi quod una Athenas aufugit, quæ cladem nunciare posset.

3 Lyfander pueros tesseris, hostes jurejurando fallendos esse dicebat.

4 Lyfander Thasios cepit, apud quos erant multi, qui Atheniensium partes secuti fuerant. Ii se ab Lacone occultabant: qui convocatis Thasiis in templum Herculis, humanissimam orationem habuit, oportere veniam dare his qui laterent in commutatione rerum, & eos bonum animum gerere jussit:

ἐν τῇ μετὰ βολῇ τῶν πραγμάτων, ¹¹ καὶ παρρηίᾳ αὐτῶν
παραστή-

μοὶ πάντες. οἱ Λάκωνες ἄφνω παραπαύοντες ὡς πλισμένοι γυμνοῖς, σωπαγμῶροι ἀσωτάτοις, ἐρίκησαν· αἰρῶσιν ἔν' ἄνδρας αἰχμαλώτους καὶ τὰς τετραῖς ἀπώσας· ὅτι μὴ μία ἡ παράλα· ἐφυγὼν Ἀθήνας μόνη τ' ἡτῆς ἀγγελία.

Λύσανδρ' ἐπὶ πύργῳ παρὰ τὴν θύραν παύσας μὲν ἀσφαλείᾳ, πλεμύς τ' ὄρεται.

Λύσανδρ' ἐκρήθησε θασίῳ, παρ' οἷς ἦσαν ἀπὸ τῶν κίοντες πολλοί, ¹⁰ κρυπτομῶροι δ' Ἀκων' ἐφ' ὅσον· ὃ τὴν θάλασσαν ἐς τὸν Ἑράκλειον ἱερὸν σωμαγωγῶν, φιλανθρωπίας λόγῳ διεξῆλθεν ὡς δεόντα συγγνώμην ἔχειν τοῖς κρυπτομῶροις

9 Αἰρῶσιν ἔν' ἄνδρας αἰχμαλώτους] Necesse hic dictio aliqua videtur numerum captorum indicans: nisi ita scriptum: αἰρῶσιν τὴν πλείονα αἰχμαλώτων, κ. Frontinus ita, Tum hostium maxima parte ex more lapsa, reliquos adortus occidit, & universas naves cepit. Interpretis codd. hanc non habuere, ut videtur: neque mox illa verba, ἡ παράλα. Ita autem appellabatur una ex publicis Atheniensium triremibus. vide Grammaticos. Casaubonus.

Αἰρῶσιν ἔν' ἄνδρας] MSS. omitunt ἔν' ἄνδρας, ut etiam Interpretes.

10 Κρυπτομῶροι τὴν Λέκων' ἐφ' ὅσον] MSS. absque ἐφ' ὅσον. neque etiam agnoscit Interpretes.

11 Καὶ παρρηίᾳ αὐτῶν παραστήσαν] Quidam codd. καὶ τὴν θ. & sic legendum: nisi mendosum est τὸ παραστήσαν. Casaubonus.

Καὶ παρρηίᾳ αὐτῶν παραστήσαν] MSS. αὐτοῖς.

προσῆκεν, ὥς μηδὲν δαινὸν
πεισμένους, τῷ λόγων ἐν
ἱερῷ γινομένων, καὶ ταῦτα
ἐν Ἡρακλέους πόλει ἔπα-
ρξάς. ¹² οἱ μὲν ἔν κεκρυμ-
μένοι τῷ Θασίων πισύσαν-
τες τῇ φιλανθρωπία τῷ
λόγων προσήλθον· Λύσαν-
δρῳ δὲ ἀγαλιπῶν ὀλίγας
ἡμέρας, ¹³ ὅπως ἀδέεστοι
γῆρουντο, προσέταξε σιωπᾶ-
σαι· παρ' αὐτῶν δὲ ποσὶ φασγάνῳ.

Λύσανδρῳ δὲ πρὸς Ἀθήνας
κατασκάπτειν βελομένων
τῷ Λακεδαιμονίων, καὶ τῷ
συμμάχων, ἔφη μηδαμῶς
συμφέρειν· πλὴν γὰρ Θη-
βαίων πόλιν ἐγγὺς αἰκυ-
μένῳ, ἰσχυροτέρῳ, καὶ μεί-
ζονα κατ' αὐτῶν γῆρας·
εἰ δὲ τῷ ἀπὸ τυράννων κατέ-
χωσι τὰς Ἀθήνας, ἐγγύθεν
ὀρθροφύλαξιν τὰς Θη-
βαίους, καὶ ἀπὸ παντὸς ἔξεν
ὑποδείξεώς· ἄρματα λέ-
γαν δέ τις Λύσανδρῳ,
ἐπεισε τὰς Ἀθήνας μὴ κα-
τασκάψαι.

nihil enim accepturos da-
mni, quippe cum eam
orationem in templo ha-
beret, idque in civitate
Herculis avi. Occulti igitur
fidem habentes ora-
tionis benignitati, pro-
dierunt. Lysander inter-
missis paucis diebus, quo
tutius res administraretur,
correptos interfici
jussit.

5 Lysander Athenas ex-
scindere volentibus La-
cedæmoniis & sociis,
Non, inquit, conducit.
Thebanorum enim ur-
bem in propinquo sitam,
validiores & majores
contra ipsos vires colle-
cturam. Sin per tyran-
nos Athenas in officio
contineant, ex propin-
quo posse eos eadem o-
pera Thebanos observa-
re, foreque eorum res
semper deteriores. Ly-
sander optime visus di-
cere, persuasit ne Athe-
nas exscinderent.

[C A P.

¹² Οἱ μὲν ἔν] MSS. absque ἔν.
& pro θυπῶν, θυσιῶν. Mox Casau-
boni Codd. ὅπως ἔλθου.

¹³ ὅπως ἀδέεστοι] Ita MSS.
& Codd. Casauboni pro vulgato, ὥς.
Mox Casauboni Codd. συναρπάζοντας.

[C A P. XLVI.]

Agis.

¶ Agis Peloponnesiis adversus Lacedæmonios bellum gerentibus † in Lemno, consilium dedit, ut unam diem jumenta sine pascuis essent. Metum autem hostibus inferre volens, transfugas misit, qui nuntiarent, magnum auxilium Laconibus proxima nocte venturum. Jumentorum ora per integrum diem ligavit. Imperente vero nocte vincula solvit: itaque jumenta fame confecta, & vinculis soluta, cum nata fuissent herbas & pascua, exilierunt & infremuerunt, magnumque strepitum moverunt, atque simul clamorem exceptum valles referebant. Milites autem jussit, alium alibi dispersos, duplices aut triplices ignes

Agis.

¶ Ἀγίς Πελοποννησίων Λακεδαιμονίοις πολεμῶντων ἐν λιμῶν γνάμῳ ἡγόρευεν, ὥστε μίαν ἡμέραν ἀσπίειν. φοβήσασθαι ὅτι τὰς πολεμίας βελόμην, αὐτομόλως ἐπεμψεν ἀγγελάνας, ὡς μεγάλη συμμαχία τῇ μελλέσῃ νυκτὶ τοῖς Λακῶσι ἀφίξεσθαι. τῶν μὲν κτηνῶν πὰς στόματα ἔδησε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, νυκτὸς ὅτι ἀρχομένης ἔλυσεν. ὡς τὰ κτήνη πεινῶντα, τῶν δεσμῶν ἀπολυθέντα, πᾶς καὶ νομῆς λαβόμενα, ἀνεσκίρτα καὶ ἐφρυάττειτο, καὶ φόρον ἡγάρε πολὺ. συνεπήχυν ὅτι καὶ τῶν ὁρῶν αἱ φάραγγες. τὰς δὲ στρατιώταις ἐκέλευσεν ἄλλον ἄλλα καὶ σκοδαθέντας, διπλᾶ καὶ τετραπλᾶ πυρὰ ἀνακαύσαι.

† Ἐν λιμῶν γνάμῳ ἡγόρευεν] Interpretes, qui vertit in Lemno, percussit animum, suspicionemque iniecerat de Limnis Laconicæ. Sed geritæ merz. vera enim lætio est, ἐν λιμῶν, ut nostri codd. habent, hoc est ἐν πεινῶν λιμῶν. Recte etiam in

liissem ὥστε μίαν ἡμέραν ἀσπίειν. hoc est, dedit consilium, ut alterius diebus ab edendo abstinerent. errat enim Interpres cum suis jumentis. Casaubonus.

ἡγόρευεν] Cant. ἡγόρευεν.

2 Πυρὰ] Cum MSS. pro vulgato, πυρία.

G 5

3 411αγ

προσῆκεν, ὡς μηδὲν δαινὸν
πεισμένους, τῷ λόγων ἐν
ἱερῷ γινομένων, ἢ ταῦτα
ἐν Ἡρακλέους πόλει ἔπα-
ρξας.¹² οἱ μὲν ἔν κεκρυμ-
μένοι τῷ Θασίων πισύσαν-
τες τῇ Φιλανθρωπία τῷ
λόγων προσήλθον· Λύσαν-
δρῳ δὲ ἡ Διελιπῶν ὀλίγας
ἡμέρας,¹³ ὅπως ἀδέεστοι
γῆοιεντο, προσέταξε σιωπᾶ-
σθαι.

Λύσανδρῳ τὰς Ἀθήνας
κατασκάπτειν βελομένων
τῷ Λακεδαιμονίων, καὶ τῷ
συμμάχων, ἔφη μηδαμῶς
συμφέρειν· πῶ γὰρ Θη-
βαίων πόλιν ἐγγὺς αἰκη-
μένῳ, ἰσχυροτέρῳ, ἢ μεί-
ζονα κατ' αὐτῶν γῆρασθαι·
εἰ δὲ ἡ Διὰ τυράννων κατέ-
χωσι τὰς Ἀθήνας, ἐγγύθεν
ὡρᾶ φυλάξαι τὰς Θη-
βαίους, ἢ Διὰ παντὸς ἔχειν
ὑποδείκτους· ἄλιστα λέ-
γαν δέξας Λύσανδρῳ,
ἐπεισε τὰς Ἀθήνας μὴ κα-
τασκάπτειν.

nihil enim accepturos da-
mni, quippe cum eam
orationem in templo ha-
beret, idque in civitate
Herculis avi. Occulti igitur
fidem habentes ora-
tionis benignitati, pro-
dierunt. Lysander inter-
missis paucis diebus, quo
tutius res administraretur,
corruptos interfici
iussit.

5 Lysander Athenas ex-
scindere volentibus La-
cedæmoniis & sociis,
Non, inquit, conducit.
Thebanorum enim ur-
bem in propinquo sitam,
validiores & majores
contra ipsos vires colle-
cturam. Sin per tyran-
nos Athenas in officio
contineant, ex propin-
quo posse eos eadem o-
pera Thebanos observa-
re, foreque eorum res
semper deteriores. Ly-
sander optime visus di-
cere, persuasit ne Athe-
nas excinderent.

[C A P.

¹² Οἱ μὲν ἔν] MSS. absque ἔν.
& pro θυσιῶν, θυσιῶν. Mox Casau-
boni Codd. συνεπύσαν.

¹³ Ὅπως ἀδέεστοι] Ita MSS.
& Codd. Casauboni pro vulgato, ὡς.
Mox Casauboni Codd. συνεπύσαν.

[C A P. XLVI.]

Agis.

¶ Agis Peloponnesiis adversus Lacedæmonios bellum gerentibus † in Lemno, consilium dedit, ut unam diem jumenta sine pascuis essent. Metum autem hostibus inferre volens, transfugas misit, qui nuntiarent, magnum auxilium Laconibus proxima nocte venturum. Jumentorum ora per integrum diem ligavit. Impetente vero nocte vincula solvit: itaque jumenta fame confecta, & vinculis soluta, cum nacta fuissent herbas & pascua, exilierunt & infremuerunt, magnumque strepitum moverunt, atque simul clamorem exseptum valles referebant. Milites autem jussit, alium alibi dispersos, duplices aut triplices ignes

Ἄγης.

¶ Ἄγης Πελοποννησίων Λακεδαιμονίοις πολεμῶντων ἑνὶ λιμῶν γυνάμειν ἡγόρευεν, ὥστε μίαν ἡμέραν ἀσιτεῖν. φοβῆσαι δὲ τὰς πολεμίας βελόνας, ἀντιμόλως ἐπέμψεν ἀγγελάνας, ὡς μεγάλην συμμαχίαν τῇ μελλέσῃ νυκτὶ τοῖς Λαίωσι ἀφίξεσθαι. τῶν μὲν κτηνῶν τὰ σῶματα ἔδησε δι' ἑλῆς τῇ ἡμέρᾳ, νυκτὸς δὲ δέχομεν ἔλυσεν· ὡς πὰρ κτήνη πεινῶντα, τῶν δεσμῶν ἀπολυθέντα, πῶας καὶ νομῆς λαβόμενα, ἀνεσκήρτα καὶ ἐφρυάττετο, καὶ ψόφον ἤγειρε πολὺν· συνεπήχυν δὲ καὶ τῶν ὀρέων αἱ φάραγγες· τὰς δὲ στρατιώτας ἐκέλευσεν ἄλλον ἄλλαν καὶ σκεδασθέντας, διωλὰ καὶ τετραπλᾶ² πυρὰ ἀνακαῦσαι.

† Ἐν λιμῶν γυνάμειν ἡγέρθην] Interpretes, qui vertit in Lemno, percussit animum, suspicionemque iniecerat de Limnis Laconicæ. Sed geritæ merz. vera enim lætio est, ut λιμῶν, ut nostri codd. habent, hoc est in καμῶν λιμῶν. Recte etiam in

iiidem ὥστε μίαν ἡμέραν ἀσιτεῖν. hoc est, dedit consilium, ut alternis diebus ab edendo abstinerent. errat enim Interpretes cum suis jumentis. Casaubonus.

ἡγόρευεν] Cant. ἡγόρευεν.

2 Πυρὰ] Cum MSS. pro vulgato, πυρὰ.

diam partem navium occultavit.

2 Thraſyllus cum reliquis ducibus instabat Byzantiis. Duces Byzantium veriti, ne per vim urbs caperetur, tempus constituerunt, intra quod Byzantium traderent, & in eam rem obſides dederunt. Thraſyllus posthæc solvit verſus Ioniam. Ipsa vero nocte reverſus, cepit urbem Byzantium improvſam & incuſtoditam.

ἡμίσεας τῶν νεῶν ἀπεκρύψατο.

Θρασύλλου, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν στρατηγοὶ, ὡς Βυζαντίως ἐπὶ κείνῳ περὶ ναξίας· οἱ στρατηγοὶ Βυζαντίων δεισσομένους μὴ κατὰ πόλιν ἀλλ' ὡς σωθῆναι χρόνον, ἐν ᾧ ἐπὶ ἀδύσχετον Βυζάντιον, καὶ τὴν σωτήριαν ὁμήρου ἔδωκαν· οἱ περὶ Θρασύλλον ἀνέχθησαν μὴ δὴ τῆς πόλεως ἐπὶ ἰωνίας· αὐτῆς δὲ νυκτὸς ἀγασσάμενοι καπλάθοντο.

τὴν τῶν Βυζαντίων πόλιν ἀφύλακτον.

[C A P. XLVIII.]

Conon.

Κώνων.

¶ Conon relictus a fociis, transfugam misit, qui diceret hostibus, eos fugam parare, item ex quo loco, & quo tempore. Qui insidiantes, observabant. At Conon ἐπεδιδόκοντες παρεφύλαττον.

¶ Κώνων ἡ κατὰ λιπὸν μὲν ἐπὶ τῇ συμμάχων, αὐτὸς μολὼν ἐπεμψε, φράσσοντα τοῖς πολεμίοις ὡς μέλλοιεν διαπιδράσκειν, καὶ ὅθεν, καὶ πηνίκα. οἱ μὲν δὲ ἐπεδιδόκοντες παρεφύλαττον. Κώνων δὲ προεῖπε τοῖς συμμά-

6 Οἱ περὶ αὐτὸν] Cum MSS. Vulgata, οἱ περὶ αὐτὸν.

7 Βυζαντίως ἐπὶ κείνῳ· οἱ στρατηγοὶ] MSS. Βυζαντίως ἐπὶ κείνῳ· οἱ περὶ ναξίας οἱ στρατ.

8 Τὴν πόλιν ἰωνίας] Hanc MSS. le-

gionem præfero vulgato τὴν ἐπὶ ἰωνίας. Pro αὐτῆς, Codd. Casaub. αὐτῆς.

Cap. XLVIII. 1 Κατὰ λιπὸν] Cum Cant. & Interpretet. Vulgata, κατὰ λιπὸν.

2 Προεῖπε.

συμμάχοις, ἀσφαλέστερον
ἀναχωρεῖν, ὡς ἐνέδραν
παραπυσμύει. οἱ ᾗ ἀ-
ναχωρεῖντες² παραιδανό-
μητοι τ' ἐνέδρας ἀνέσπε-
ψαν, καὶ ἐξομείναντες
μέχρι νίκης αὐτῷ διαπλέ-
μησαν.

Κώνων³ Καλλικρατίδαν
διπλασίας ἔχοντα τελέρεις
ὑπέφωλθον ἐν τῇ θαλάττῃ·
καὶ ἤδη πηλείων Μιτυλήνης
ἦν. τῇ ᾗ Λακωνικῶν νεῶν
ἐν τῇ θιῶξί⁴ διαπασμέ-
νων, ἐπῆρε πλὴν Φοινικίδα·
ἣν ᾗ ἄρα μάχης σύνθημα
παῖς κυβερνήταις· οἱ ᾗ
ᾗ πρὶς νηυσὶν ἀντιπρὶς
παῖς τὰς ναῦς ἐμβάλλουσι
παῖς Λακωνικαῖς. αἱ ᾗ ἀ-
σύντακτοι καὶ παραγμύλαι
τὸ ἐξέλογον τ' ὀπίστροφης
ἐκπλαγεῖσαι, πολλὰ μὲν
ἀνερρώγησαν. ⁶ πολλὰ ᾗ

fociis promulgavit, ut
secure discederent, quip-
pe qui antea de insidiis
certum cognoverat. Qui
discedentes, cum præsen-
sissent insidias, redierunt,
& permanentes usque ad
victoriam cum eo bellum
gesserunt.

2 Conon Callicrati-
dem duplo plures haben-
tem triremes, in mari
fugiens, cum jam prope
Mitylenem esset, Laco-
nicis navibus inter inse-
quendum distractis, sus-
tulit phœnicidem, quod
erat pugnae signum gu-
bernatoribus. Qui con-
versis proris, in Laconi-
cas naves impressionem
faciunt. At illæ inordi-
natæ atque perturbatæ,
inopinata conversione
perculsæ, magna ex par-
te fractæ sunt, multæ

κατίδου.

² Παραπυσμύει] Cant. παρα-
ιδανόμην. & sic quoque Interspres.
quod etiam fuisse videtur in Codd.
Cassauboni, licet nimis corripuerit
litteras.

³ Καλλικρατίδαν] MSS. Καλλι-
κρατίδαν.

⁴ Διαπασμύει] Cum MSS. Vul-
gata, διαπασμύει.

⁵ Ἐπρὶς νηυσὶν] Cum MSS. pro
vulgato, ἀντιπρὶς νηυσὶν.

⁶ Πολλὰ ᾗ κατίδουσαν] Scribe πολ-
λὰ. Quidam lib. πολλὰς κ. Sane u-
trumque dicitur, κατίδουσαν τὰς ναῦς,
& κατίδουσαν αἱ νῆες. Sed hic πολλὰ
legendum. Casaubonus.

Πολλὰ ᾗ κατίδουσαν] Cum Cant. &
Cassaubono pro vulgato, πολλὰ ᾗ κατ.

etiam submersa. Conon vero summæ rerum victoriam deportavit.

3 Conon auxilium Pharnabazo ferens, Agésilao depopulante Asiam, suasit Persæ, ut pecunias mitteret oratoribus civitatum Græciæ, qua corrupti persuaderent suis civitatibus, ut bellum Lacedæmoniis inferrent. Qui inducti persuaserunt, & bellum exortum est Corinthiacum. Sic factum est, ut Lacedæmonii Agésilauum ex Asia revocarent.

4 Conon in urbe Mitylenensium conclusus, & obsessus a Lacedæmoniis, cum Atheniensibus oppugnationem indicare summe cuperet, neque posset clam mittere, qui appellerent, contractis duabus velocibus, præstantissimos ex supplementis remiges imposuit, omnibus rebus necessa-

καπῶσαν. Κώνων ᾧ ἔκρινεν τὸ ἔργον τὴν νίκην ἀπηνέγκαστο.

Κώνων φαρναβάζου συμβαλὼν, Ἀγησίλαου τὴν Ἀσίαν περὶ ἑλῆν, ἔπεισε τὸν Πέρσῳ χρυσίον πέμψαι πρὸς δημογῶγους τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος· οἱ λαβόντες πείσασιν τὰς πατρίδας ἐκφέρειν τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον· οἱ μὲν βιαζόμενοι ἔπεισιν ἢ συνέσῃ πόλεμον. Κορινθιακός· οἱ δὲ Σπαρτιάται τὸν Ἀγησίλαον ἐκ τῆς Ἀσίας ἀνεκαλέσασιν.

Κώνων· ἐν Μιτυλήνῃ κατακεκλεισμένος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, συνεδῶν Ἀθηναίοις μενύσκει τὴν πολιορκίαν, λαθεῖν τὰς ἐφορμὰς ἔχων οἷός τι ὦν, καταπαύσας δύο πρὸς ταχυαυτάς τινες νεῶν, καὶ τὰς ἀρίστους ἀπὸ τῶν πληρωμάτων ἐρέτας ἐμβιβάσας, ὁ-

σας

7 Οἱ μὲν βιαζόμενοι] Ante βιαζόμενοι in Can. vocis unius atque alterius vacuum est.

8 Ταχισταύτας τῶν νεῶν] MSS. ο- mittunt, τῶν νεῶν.

αι ρη' ἐξερχασμένους, καλεύσας ἐν τοῖς σκάφεσιν ἡσυχάζειν, ἐπ' ἐρας προΐ-
 9 σσης θρασυμάδων. τὰς
 10 ὡς φυλάσσοντας ἀνά-
 τλιν γλῶττι ἐσκεδασμένους.
 11 οἱ μὲν σώματα ἐτημέ-
 λην. 12 οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον.
 οἱ δὲ πῦρ ἀνέσκειαν.
 13 καὶ δὴ καὶ τότε ἀφῆκε τὰ
 σκάφη, ὡς ἀγγείλας
 14 πλεῖν δρόμον ἀλλήλοις
 ἐναεῖον. 15 ἵνα καὶ δεύτερον
 αἰλίσκηται, 16 τὸ δεύτερον γὰρ
 σωθῆναι διωθῆται. 17 ἄμ-
 φω δὲ ἐσώθη, τὸ πλεμίων
 διὰ τὴν ἀρχολίαν διώξαι
 βραδυάντων.

riis comparatis, eosque
 iussit in navigiis otium a-
 gere. Procedente vespere
 conspicatus per ter-
 ram dispersos custodes,
 cum alii corpora cura-
 rent, alii ignem incende-
 rent, alii pyram extrue-
 rent. Tum vero dimi-
 sit navigia, mandans ut
 cursum sibi mutuo con-
 trarium tenerent, ut, e-
 tiam si alterum capere-
 tur, alterum saltem e-
 vadere posset. Utrumque
 vero servatum est, ho-
 stibus per otium & igna-
 viam persequi cunctan-
 tibus.

Καὶ.

9 Ε'ξερχασμένους] MSS. ἐξερχασ-
 μένους.

10 Παρφυλάσσοντας] Cant. φυ-
 λάσσοντας.

11 Οἱ μὲν σώματα....] Legit
 Interpreter: οἱ μὲν σώματα ἐσκέπτον.
 οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον. οἱ δὲ πῦρ ἀνέσκειαν.
 Casaubonus.

Οἱ μὲν σώματα ἐτημέλην] Ita re-
 stitui cum MSS. & Interprete pro
 vulgato, οἱ μὲν σώματα.... μὲν ἔν.

12 Οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον. οἱ δὲ πῦρ ἀνέ-
 σκεῖαν.] Ita lego cum Interprete
 & partim cum Cant. is enim, οἱ δὲ
 πῦρ ἀνέκαιον. οἱ δὲ πῦρ ἀνέσκειαν. Fl.
 οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον. οἱ δὲ πῦρ ἀνέσκειαν.
 Vulgata: οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον. οἱ δὲ πῦρ
 ἀνέσκειαν. Simile mendum occur-
 rit infra iv. 6. 11. πῦρ ἀνέκαιον. quo
 loco item πῦρ ἀνέκαιον restitui ex

MSS. quomodo legitur supra cap. 8.
 ὅσοι δὲ γέροντες καὶ παῖδες, ταῦτα ἐκεί-
 νους πρὸ τῶν πόλεως ἔστησαν ὡς φιλία-
 ξαιας, πῦρ ἀνέκαιον μίγνυνται. & cap.
 46. ὅθεν δὲ ἐσθ' ἐπ' αὐτὰς ἐκείνους ἄλλοι
 ἀλλὰ καὶ σκεῖαν ἐκείνους, διπλά καὶ πεπλά-
 πῦρ ἀνέκαιον.

13 Καὶ δὴ καὶ τότε] MSS. delect
 posterius καὶ.

14 Πλεῖν δρόμον ἀλλήλοις ἐναεῖον]
 Cant. absque ἀλλήλοις.

15 ἵνα καὶ δεύτερον] Ita MSS.
 Vulgata, ἵνα καὶ. Delet quoque ar-
 ticulum Cant. ante posterius δεύτερον.

16 Τὸ δεύτερον γὰρ] Vacat τὸ. nam
 δεύτερον est τὸ ἕτερον. sed ita non raro.
 Casaubonus.

17 Ἀμφοῖν δὲ ἐσώθη] Uterque Co-
 dex, ἀμφοῖν δὲ ἐσώθη. Lego ἀμφοῖν δὲ
 ἐσώθη.

18 Ως

5 Conon navale præ-
lium initurus, nunciante
transfuga, triremes opti-
mas hostium ad Cononis
navem capiendam inten-
dere, apparavit suæ si-
milem, & ducem suis or-
namentis induit, atque
ad dextrum cornu dispo-
suit, ab eaque universæ
classi signum dari iussit.
Hostes cum id vidissent,
qui optimas naves habe-
bant, repente ad impe-
ratoriam contendunt. At
Conon in reliquam clas-
sem invadens, alias sub-
merfit, alias in fugam
convertit.

Κώνων ναυμαχεῖν μέλ-
λων, ἀγγείλασθαι αὐτο-
μόλῃ, ¹⁸ ὡς αἱ τὴν πολεμίων
ἀρίστην τριήρεις πεποίησται
¹⁹ σκοπὸν ἐλεῖν τὴν Κώνων-
ν αὐτὴν κατὰ σκοδάσας
²⁰ ὁμοίαν τριήρη τῇ ἑαυτοῦ,
²¹ καὶ τὴν στρατηγικὴν χάσμον
περθεῖς, ἔπαξεν ὅτι τὸ δε-
ξιὸν κέρως καὶ προσέταξεν
ἀπὸ ταύτης ἀραιὰ τὸ σημείον
τῷ παντὶ στόλῳ· οἱ μὲν πολέ-
μιοι ταῦτα ἰδόντες, ὅσοι τὰς
ἀρίστες ναῦς εἶχον, εὐθέως
ὅτι τὴν στρατηγίδα ὥρμη-
σαν· Κώνων δὲ τῷ λοιπῷ στό-
λῳ προσεσώων, τὰς μὲν κα-
τέδυσεν, ²² τὰς δὲ κατέδωξεν.

[CAP. XLIX.]

Xenophon.

¶ Xenophon Græcos
domum reducens, equi-
tibus Tisaphernis in ju-

Ξενοφῶν.

¶ Ξενοφῶν ἐπανήγα-
γας μυριάς. ἦ παρὶ Τισα-
φέρνην ἰππέων ἐνοχλῶν-
των

¹⁸ ὡς αἱ τὴν πολεμίων ἀρίστην] Ar-
ticulum αἱ cum Cant. inserui.

¹⁹ Σκοπὸν] Cant. σκοπῶν.

²⁰ Ὁμοίαν στρατῷ τῇ ἑαυτοῦ] Fl.
ἰσοίαν στρατῷ τῇ ἑαυτοῦ.

²¹ Καὶ τὴν στρατηγικὴν χάσμον.] Recte
sic noster cod. Interpres tamen aliter
legisse videtur. Casaubonus.

²² Τὰς δὲ κατέδωξεν] Fl. τὰς δὲ κα-
τέδωκεν.

Cap. XLIX. 1 Ξενοφῶν ἐπανήγα-
γας μυριάς] Interpres has voces vel
neglexit, vel non legit. Græcos illos
qui Cyrum fratri bellum inferenti
sunt secuti, & a Xenophonte in pa-
triam reducti, historici interdum a
duce appellant αὐτοὺς μυρίας, ut Xeno-
phon in Ἑλληνικῇ. & Polyænus libr.
septimo: interdum a numero τὰς
μυρίας, ut hic & passim. Casaubonus.

2 Ἀγροῖ.

των τῶ σκευοφόρα, γνώ-
μην² ἀγορεύσας τὰς μὲν
ἀμάξας ἢ τὰ περὶ αὐτὰ τ
σκευῆς. ... ὅπως μὴ³ συμ-
βαίνει τοῖς Ἕλλησι περὶ
ταῦτα μαχομένοις πλεу-
τάν, ἢ κωλύειν περὶ σω-
πὲρ βαδίζειν.

Ξενοφῶν τῷ βαρβάρων
κτ' τὴν περίαν ὀπικιμέ-
ων, τάξας ἀμφίστατον τὴν
φάλαγγα, ὅσαι μὲν ἀναγ-
καῖα σκευοφόρα λαβὼν
ἐνὶ ὁδῷ, ἐπορεύετο, καταστή-
σας ὅππῃ τῷ ἔραργίᾳ ἰππεῖς,
ἀκονηστές, πηλταστές· οἱ
τὰς προαίπτοντας τῷ
βαρβάρων ἀπεκράντο.

Ξενοφῶν τῷ βαρβάρων
προκαταλαβόντων γενὴν
τόπον, ἢ τὴν παράδοον ἀ-
ναγκαῖον περὶ αὐτὰ τοῖς Ἕλ-
λησιν μὲν, σκιωδὴν δὲ πίνος
ὄρεος ἐφοδὸν ὄντα τὸν λόφον,
ἐφ' ᾧ τὴν φυλακὴν ἔχον
οἱ βάρβαροι. ὡς λαβὼν
Ἕλληνας ὅσους ὑπελάμ-
βανεν ἱκανὸς εἶναι, τὴν πε-
ρίαν ὅππῃ τὰς ἐπιείπετο,

menta invadentibus, con-
filium dedit, ut currus &
superfluum apparatus
impedimentorum relin-
querent, ne Græci pro
his pugnantes mortem
oppeterent, & progredi
ulterius prohiberentur.

2 Xenophon instan-
tibus in itinere barbaris,
ancipiti acie instru-
cta, omnique necessaria
commeatu inter eam
concluso proficiscebatur:
collocatis in fine equi-
tibus jaculatoribus &
scutatis, qui barbaro-
rum impetum propulsa-
rent.

3 Xenophon, cum bar-
bari locum angustum in-
tercepissent, qua transi-
re Græcos necessarium
erat, conspicatus a quo-
dam monte accessum in
collem, in quo barbari
præsidium impositum ha-
bebant, assumptis Græ-
cis, quot ad eam rem suf-
ficere existimavit, iter
ad illum direxit, ut in

2 ἡ γράμματα] Fl. ἀγορεύσας. Sequen-
tem lacunam Casaubonus in margi-

ne supplevit, addendo, καταλείπειν.
3 Συμβαίνει] Cant. συμβαίνει.

4 Τὸς

summum cacumen supra ipsos evaderet. Barbari supra se hostes conspicati, fugam dederunt. Xenophon autem Græcos sine periculo traduxit.

κτ' κεφαλῆς αὐτῶν βα-
λέμεν. ④ γνέσθ· οἱ μὲν
βάρβαροι 4 τὰς πολεμίας
ὑπεράνω γυγνομένης
ιδόντες ἔφυγον. Ξενοφῶν δ'
ἀσφαλῶς οἰῆγε τὰς Ἑλλη-
νας.

4 Xenophon transire fluvium conatus, cum a Barbaris in adversa ripa sedentibus prohiberetur, mille Græcos delegit, eosque misit, ut alio loco trajicerent. Ipse vero ex adverso per vim transire nitebatur. Cum hi qui missi fuerant transmisissent contra repugnantes hostes, & supra caput evalissent, multisque eos plagis afficerent: Xenophon cum suis absque periculo transivit.

Ξενοφῶν ποταμὸν πε-
ρώμεν. ④ Διαβαίνειν, ὑπὸ
τῶν βαρβάρων ἀντικαθημέ-
νων κωλυόμεν. ④, τῶν ἑλ-
λῶν χιλίους ὀπιλέξας ἔ-
πεμψε καθ' ἐπὶραν διαβα-
σιν· αὐτὸς δ' κτ' εὖ μάλα περὶ
ἀγῶν, Διαβαίνειν ἐβιάζε-
το. τῶν πεμφομένων διαβαίν-
των ὅτι τὰς ἀντικαθιστα-
μένας, καὶ γρομφῶν ὑπὲρ
κεφαλῆς πολλὰς τε πλη-
γὰς 5 ἐμβάλλοντων αὐτοῖς,
οἱ μὲν δ' Ξενοφῶν ④ ἀκιν-
δυνῶς διέβησαν.

6 Τέλ. ④ τὰ βελία τῶν Πολυαίνων Στρατηγημάτων.

Τάδε

4 Τὰς πολεμίας ὑπεράνω γυγνομένης
ιδόντες] Το, γυγνομένης cum MSS.
inserti.

5 Ἐμβάλλοντων] Cant. ἐμβάλλον-
των.

6 Τέλ. ④ τὰ βελία τῶν Πολυαίνων
Στρατηγημάτων] In Cant. in quo
semper hisce locis legitur Στρατη-
γῶν, postrema vox hic desiderabatur.

Ἰ Ταδε ἐνεσιν ἐν τῷ δατέρῳ βιβλίῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in secundo libro

P O L Y A E N I S T R A T A G E M A T U M .

* ἈγισίαⓈ, στρατηγίματα	Agesilaus, Stratag.	32
λβ		
ΚλέαρχⓈ	Clarchus	10
Ἐπαιμινώνδας	Epaminondas	15
Πελοπίδας	Pelopidas	3
Γοργίας	Gorgias	2
Δερκυλίδας	Dercyllidas	1
Ἀλκέτας	Alcetas	1
Ἀρξιλαίδας	Arxilaidas	1
Ἰσίδας	Isidas	1
Κλεανδρίδας	Cleandridas	5
Φαρακίδας	Pharacidas	1
* Δηιφόντης	Deiphontes	1

Εὐρύ-

Ἰ Ταδε ἐνεσιν ἐν τῷ δατέρῳ βιβλίῳ
τῶν Πολυαίνε Στρατηγημάτων] Ita le-
go cum Fl. & Interprete pro vulga-
to, Πολυαίνε Στρατηγημάτων βιβλί-
ον β' πίναξ. Epitheton σωρῶταί in libro
primo Polyxeno tributum vel hinc re-
ce cum MSS. ejectum patet, quod
neque hic in Vulgata conspiciatur,
neque aliis quibusdam in locis: adeo
illa sibi non constat.

2 ἈγισίαⓈ-στρατηγίμ. λβ] Cant.
ας. Enumerantur tamen tria & tri-
ginta.

3 Ἰσίδας] Ita legendum. Vide
quæ suo loco notavi. Fl. Ἰσίδας. Vul-
gata, Ἰσίδας.

4 Δηιφόντης] Cant. Διφόντης. I-
tem Εὐρύτων, pro Εὐρυπίων. & Ἀνα-
σπιδας, pro Μιασπιδας. Post
Καλλικρατίδας delet ΚυρηναίⓈ. ne-
que

Eurytion	1	Εὐρύτιων	α
Ephori	2	Εῴφοροι	β
Hippodamas	1	Ἴπποδάμου	α
Gastron	1	Γάστρων	α
Megaclidas	1	Μεγακλείδας	α
Harmostes	1	Ἀρμωστής	α
Tibron	1	Θίβρων	α
Demaratus	1	Δημάρεος	α
Erippidas	1	Ἠριπίδας	α
Ischolaus	4	Ἰσχόλαος	δ
Mnasippidas	1	Μνασιππίδας	α
Antalcidas	1	Ἀνταλκίδας	α
Agepolis	1	Ἀγιστόπολις	α
Sthenippus	1	Σθένιππος	α
Callicratidas Cyren.	2	Καλλικράτηδ' ὁ Κυρήναιος	β
Magas	2	Μάγας	β
Cleonymus	2	Κλεώνυμος	β
Clearchustyrannus	3	Κλέαρχος τὸν τυραννικόν	γ
Aristomenes	4	Ἀριστομένης	δ
Cineas	1	Κινέας	α
Hegetorides	1	Ἠγητορίδης	α
Dinias	1	Δεινίας	α
Nicon	1	Νίκων	α
Dicetas	1	Διοίτας	α
Tefamenus	1	Τησαμβεύς	α
Onomarchus	2	Ὀνόμαρχος	β

Τέλος δ' πίνακος.

Π Ο.

que post Κλέαρχον agnoscit τὸν τυραννικόν.

[Δεινίας] Cant. Διτλας. Vulgata,

Δεινίας. sed legendum, ut editum nunc. Pro Νίκων, Cant. Φίκων.

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΙΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον δώτερον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER SECUNDUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τὸδε ὑμῖν δώ-
τερον βιβλίον, ἱε-
ρώτατοι βασιλεῖς
Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, περὶ
στρατηγημάτων.
καὶ αὐτοῖς δὴ τὰς συνιέναι δυ-
ναμένοις ἀφ' ὅσης ἱστορίας,
καὶ ὅσα πῶν ταῦδε συλλεξά-
μενος, ὠφέλειαν πῶν τῶν
ὑμῖν δίδωμι καὶ ταῦτα, χο-
λεύω ὅσα ἄγων, ἀλλὰ καὶ
δικὰς ἐφ' ὑμῶν λέγων.

ETIAM hunc
secundum Stra-
tagematum li-
brum, sanctissimi impe-
ratores Antonine & Ve-
re, vobis offero: qui et-
iam ipsi facile potestis
conjicere, ex quot histo-
riis & quanto cum labo-
re his collectis, utilitatem
brevem & compendiosam
vobis præstiterim: idque
non in otio, sed etiam
causas apud vos dicens.

[CAP. I.]

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ.

AGESILAUS.

Ἄγησίλαος Ἀκαρνᾶ-

Agesilaus cum Acar-

σιν

1. [στρατηγημάτων] Cant. στρα-
τηγῶν. Vide quæ diximus ad lib. 1.

1. Ἀγησίλαος Ἀκαρνᾶσιν ἱπυλόμεν]]

Lege sic & distingue hunc locum
multis modis corruptum: Ἀγησίλαος
Ἀκαρνᾶσιν ἱπυλόμεν, καὶ ἀπὸ τῆς, ὅτι πῶν
γῆν

nanis bellum gerebat, & eo tempore exercitum admovebat, cum semina terræ essent mandanda. Lacones statuerunt hostes arcere. Remisit Agefilaus, quoniam tum magis pacem essent expetituri, cum fruges haberent, quibus metuerent. Quod si pacem non cupient, nobis, inquit, seminaverint.

2 Lacedæmonii contra Thebanos & Athe-

σιν ἐπὶ λέμῃ, ² καὶ παρο-
 ῆς· ὅτε τῶν γυναικῶν παύειν ἐ-
 λθῶν, οἱ Λάκωνες ἐβλά-
 οντο τὰς πολεμικὰς εἰργαίαν·
 Ἀθηναῖοι δὲ ὑπέσχεσαν,
 ὥς μάλλον εἰρήνης ὀπιθυ-
 μήσονται εἰς καρπὸν ἔχουσιν
 ὑπὲρ ὧν φοβήσονται· εἰ δὲ
 εἰρήνης μὴ γλίχοιτο, ἡμῖν
 ἄρα, ἔφη, εἶεν ἂν ἐσπαρ-
 χόπαι.

Λακεδαιμόνιοι Θηβαίοις
 καὶ Ἀθηναίοις ἐμὲ παρετάσ-
 σοντο.

γὰρ ἀσπίρειν ἔχον· οἱ Ἀέκωνες ἐκὼλοιο
 τὰς πολέμους εἴργεν· Ἀγῆστας ἐπι-
 φρεψεν· ὡς μάλλον εἰρήνης ἐπιθυμῶντος
 οὐκ ἐκράτης ἔχρινεν, ὡς ὅν φεβύ-
 σσεν· εἰ ὅ κ' εἰρήνης μὴ γίληχ· δεκ.
 Non terant tempus in asperanda hac
 lectione: tantum Xenophontis verba
 apponam, quæ id evincunt mani-
 festissime, F. M. Lw. lib. quarto, ubi
 de hac expeditione Agésilai in Acar-
 naniam loquitur: *ῥωϊκα ὅδ' ἔδη, αἰε,*
ἐπαγγίετο τὸ κατεπύρεν, ἀπὴρ ἔα τὴν
χώραν· οἱ ὅ Ἀχαιοὶ πεποικίμαι τε δ' ἐν
εἰμαζοῖ αὐτῶν, ὅτι πάλιν ἐδμήκει σφες
οὐκ ἐχ' ἔτι ἐκὼσαν ἔτι ἀκνταν· ἰδοντό
 τε οἱ μὲν δὲ ἄλλο, ἀλλὰ τὸν τὴν γὰρ χερ-
 σὶν κραταμείναι αὐτὸν ὥς αἰτ' ἀσπονδὸν
 ἀλαοῦναι τοῖς Ἀχαιοῖσι· ἰὺ δ' ἀπακρί-
 ναιτο, ὅπ, τὰ ἐκαστὰ ληίσιν τοῖς συμ-
 μερσι· ἰγὼ μὲν γδ (ἐν)· *σφρατθίσουσι*
παλιν δ' ὁδὸς εἰς τὸ ὄποιον θύρε· αὐτοὶ ὅ
 ἔσαν αἱ πλείους σπένκοντο, τετάρτοι μάλλον
 εἰσέειναι· *ἐπιδουμάκωσι, Καλαίονος.*

2. Καὶ αἰσιν, ὅτι ἡ γλῶσ, &c.] Casaubonus pro αἰσιν, legit αἰνί. sublata ὑποτιγμῇ poss. αἰσιν, positoque puncto poss. ἡ γλῶσ. Verum cum MSS. ut & Interpres, constanter ex-

hibeant *δεσφῆς*, haud facile muta-
verim; praetertim cum iectio quo-
que vulgata nihil quidquam a rela-
tione Xenophontis differat, si, retenta
distinctione vulgata, veritas: *Ag-*
esilaus cum Acarnanibus bellum gereret, &
jam copias admovebat: cum tempus fe-
rendi esset, Lacones statim sunt hostes im-
pedire. Agesilaus reversus est. est enim
illud *δεσφῆς*, quod retulit antea Xe-
nophon, Ageilaum scilicet ingres-
sum fines eorum, agros vastasse, pec-
ora abstulisse, manum conseruisse,
oppidus copias admovisse, & simi-
lia: quod sequitur, *λῶξα ἡ ἄνδρα ἰσ-*
χίοντο τὸ μισθόν, ἀπὸς ἐν τῷ χῶ-
ρῳ, &c. respondet hisce Polyzeni,
ὅτι τὸ γλῶσσεσιν, &c. Ἀγηςίλαος ὁ ὑ-
πέρσευεν. Posset cum Calaubono re-
poni, *ἰσῶλοντο*, & *ὑπέρσευεν*, cum
Cant.: exhibeat prius, alterum vero
reperitur etiam in utroque Cod. sed
res eodem redit. Pro *ἐπιστησάας* cum
MSS. & Calaubono rescripti, *ἐπ-*
θῦ μισθόν, ut & *μὴ γλίσχοντο* cum
Fl. & eodem Calaubono, pro *ῶ*
γλίσχ.

συν]ο. τὸ μὲν δὴ κῆφον κῆ
 πηλασικὸν τοῖς Λάκωσιν
 ὠχρεῖον ἡ³ τῶν ἤ Φάλαγ-
 γα ὅλῳ ἐπαίγειν ἔδοξεν Ἀ-
 γησιλάῳ. Χαβρίας Ἀθη-
 ναίοις, ² Γοργίδας Θεβαί-
 οῖς ὡς ἀγγέλλουσι μὴ προ-
 δραμεῖν, ἀλλὰ μένειν ³ ἡσυχῇ,
 τὰ μὲν δόρατα ὀρθὰ
 προσηναμένους. τὸς δὲ Ἀ-
 σπιδας εἰς γόνυ ⁴ προερεισα-
 μένους. Ἀγησίλαος⁵ καὶ ἀ-
 πλαγεῖς τὸ πᾶσιμον χῆμα
 τῇ μάχῃς, ἀνεχώρησε, στρα-
 τηγικὸν ἡγέμευ⁶, πλε-
 μίων ῥώμῳ φυλάξασθαι.

Ἀγησίλαος⁵ πρὸς ἑ Κο-
 ρώνειαν ὅσον ἔπω παρετάσ-
 σετο. ⁶ ἡκέ τις ἀγγέλλων.
 τέθνηκε Πείσανδρος⁷ ὁ ναύ-
 αρχος⁸ Λακεδαιμονίων
 ἡγήθεις ὑπὸ Φαρναβάζου.
 ὅπως οὐκ ἄθυμία καὶ φόβος
 μηδαμῶς ἐμπίπτει τῷ στρα-

nientes simul pugnabant.
 Levis igitur armaturæ
 milites & scutati, Lace-
 dæmonii non erant usui.
 Sed totum agmen addu-
 cere visum est Agefilao.
 Chabrias Atheniensibus,
 Gorgidas Thebanis man-
 dat, ne procurrant, sed
 mancant quieti, & lanceas
 rectas protendant. Scuta
 vero ad genua affigant.
 Agefilaus pertimescens
 stabilem pugnae figuram,
 recessit: militare existi-
 mans, hostium vires ac
 robur cavere.

3 Agefilaus ad Coro-
 niam quantum nunquam
 antea ad pugnam instrue-
 batur. venit quidam nun-
 cians: Pisander Lacedæ-
 moniorum navarchus oc-
 cubuit, superatus a Phar-
 nabazo. Ne igitur dolor
 & metus incefferet exer-

τῷ μα-

2 Γοργίδας Θεβαίους] Hic infra di-
 citur Γοργίας, ut ibi notamus. Paullo
 post scribe, ἐς γόνυ προερεισαμένους. Id
 Diodor. ita dicit, τοῖς Ἀσπιδας πρὸς τὸ
 δόν πλίναντας. Probus in Chabria, Re-
 liquum phalanx loco vetuit cedere, ob-
 stinere genua sunt, projectam hasta impe-
 tum excipere hostium dicitur. ubi vides ad
 verbum a Probo expressam Græcam,
 qua Polyænus utitur, ῥέσσιν. Casaub.

3 ἡσυχῇ] Cant. ἡσυχῇ.

4 Προερεισαμένους] Ita lego cum
 Fl. loco προερεισαμένους. Codd. Ca-
 sauboni, προερεισαμένους, ut & προ-
 τεισαμένους.

5 Κορώνειος] Cant. Κορώνιος.

6 ἡκέ τις ἀγγέλλων· τίθηκα &c.]
 Ita scripsi cum MSS. & Interprete;
 tum quia sic solet Polyænus. Vulgata,
 ἀγγέλλων ὅτι τέθνηκε.

τῶμαλ, Ἀγσίλαος προσ-
 τὰς τῶν ἀγγέλων, πῶ-
 ναυτὰ πρὸς τὰς στρατιὰς
 ἄγγελλε. Λακεδαιμό-
 νιοι νικῶσιν ἐν τῇ θαλάτῃ.
 ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτοὶ προσήλ-
 θεν ἐστὲ φανωμένοι, ἔθυσεν
 διαγγέλια, διέπεμψε τοῖς
 φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν
 ἱερῶν. οἱ στρατιῶται ταῦτα
 ἀκούσαντες, καὶ ὁρῶντες, πλέ-
 ον⁸ θαρρήσαντες, μετ' αὐτοῖς
 ἐπ' ἐκείνους ἐν τῇ Κορωνείᾳ
 παρετάξατο.

⁹ Ἀγσίλας ἐν Κο-
 ρωνείᾳ Ἀθηναίους ἐνίκησεν.
 ἡ γὰρ ἡμέρα, οἱ πόλεμοι
 ὁμοφύλοισιν¹⁰ εἰς τὴν νεῶν
 τῆς Ἀθηνῶν ὅθι προσέταξεν,
 εἴαν αὐτοὶ οἱ καὶ ἐχθροὶ
 ἀπέναι· ὡς ἄρα εἰς σφαλε-
 ρὸν συμπλέκεσθαι τοῖς¹² ἐξ
 ἀπονοίας ἀναμαχομένοις.

⁷ Ἀγσίλας] Cant. Ἀγσίλας. Pro ὁρῶντες, idem, ὁρῶντες. Pro πλείον, πλείον.

⁸ Θαρρήσαντες] Cant. Θαρρή-
 σαντες.

⁹ Ἀγσίλας ἐν Κορωνείᾳ Ἀθηναίους
 ἐνίκησεν] Quidam Codd. Βοιωτὸς ἐνίκα-
 σεν. vera lectio Ἀθηναίους καὶ Βοιωτὸς.
 adi historicos. Casaubonus.

Ἀγσίλας, &c.] In Cant. prae-
 mititur exemplum septimum quarto.

citur, Agesilaus præce-
 pit nunciis, ut contraria
 militibus nunciarent: La-
 cedæmonii victoriam per
 mare in manibus habent.
 Sed & ipse processit coro-
 natus, & euangelia sacri-
 ficavit, misitque amicis
 portiones de victimis. Mi-
 lites his auditis & visis, plus
 audaciæ colligentes, ma-
 jori alacritate ac lætitia
 ad Coroniam prælium fa-
 ciebant.

4 Agesilaus Athenien-
 sibus ad Coroniam supe-
 rat, nunciante quodam,
 hostes in templum con-
 fugiunt: jussit eos abire
 quocunque vellent, quod
 esset periculosum cum il-
 lis manum conferere,
 qui ex desperatione pu-
 gnam redintegrarent.

Ἀγ-
 σί-

¹⁰ Συμφύλοισιν] Cum Fl. Codd.
 Casauboni, & Interprete. Vulgata,
 ὁμόφυλοι.

¹¹ Εἰς τὴν νεῶν τῆς Ἀθηνῶν] Uter-
 que Codex dicit τὴν Ἀθηνῶν. & sic
 quoque Interpretes.

¹² Εἰς ἀπονοίας ἀναμαχομένοις]
 Cum utroque Codice & Interprete,
 nec non Codd. Casauboni Vulgata,
 μαχομένοις.

Αἰγίσλας ἐπὶ τῇ Ἀσίας τὰς σπληνέας ἔπεισε κατὰ φρονεῖν τῶν βαρβάρων, ἕως τέως ἐδεδόκεισαν, αἰχμαλώτους Πέρσας ὑποδύσας, καὶ πῶς Ἑλλήσιν ὀπιδήξας, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν ἀδενῇ, καὶ λούκα διὰ τὴν περὶ τὴν ἡρόσμεν καὶ τὴν ἐσθῆτα πολυτελῆ, καὶ κείνο Λακωνικῶς ¹³ εἶπε, πρὸς ἕως μὲν τὸ ἀγῶνα ἔχομεν, εἰσὶν ἔτι· ὑπὲρ ὧν ἡ ταῦτα.

Αἰγίσλας ¹⁴ πῶς φέγγουσιν τῶν πολεμίων δίοδον διδόναι παρήγγειλεν.

Οἱ σύμμαχοι Λακεδαιμονίης ἡπῶντο, αὐτοὶ μὲν στρατεύομεθα πολλοί, Λακωνες δὲ ἐλίγοι. ¹⁵ Αἰγίσλας ἐν πεδίῳ προσέταξεν ἰδίᾳ μὲν καθίστασθαι τὰς Λακωνας, ἰδίᾳ δὲ τὰς συμμάχους. ¹⁶ οἱ μὲν δὲ κερθέντες ἐκάθλωτο. κήρυξ δὲ

5 Agefilaus in Asia militibus persuasit, ut contemnerent barbaros, quos hactenus timuissent, captivos Persas exuens, & Græcis ob oculos ostendens illorum corpora imbecilla & luxu albertia, ornatum vero & vestes pretiosas, illud Laconice dixit: Cum quibus nobis bellum est hi sunt: pro quibus vero, hæc.

6 Agefilaus fugientibus hostibus viam patefacere monebat.

7 Sociis Lacedæmonios accusantibus, Nos magno numero pugnamus, Lacones exiguo: Agefilaus mandavit, ut in planitie seorsim considerent Lacones, & seorsim in alio loco focii. Illis sic ad iudicium ferendum sedentibus, præco clama-

ήγό-

¹³ Λακωνικῶς εἶπε] Pro eo MSS. & Codd. Casauboni, εἰπὼν. lidem ἔπει εἰπὼν & ταῦτα. pro ταῦτα.

¹⁴ Τῶς ἐδίγγουσι τῶν πολεμίων δίοδον διδόναι] Vegetius, lib. 111. c. xxi. Ideoque Scipioni laudata sententia est, qui dixit, viam hostibus qua furiant esse muniendam. Expressit Scipio ad ver-

bum sententiam hanc Agefilai. *Cauteonius.*

¹⁵ Αἰγίσλας ἐν π.] Miv. quod erat in Vulgata, cum MSS. delevi.

¹⁶ Οἱ μὲν δὲ κερθέντες ἐκάθλωτο.] Ita lego cum MSS. & Interprete. Vulgata, οἱ μὲν ἀπεκρίθησαν. Cant. pro ἐκάθλωτο, legit, κατέβητο.

¹⁷ Τε-

vit, Surgant figuli. sur-
rexerunt a fociorum par-
te non pauci. Secundo
fabri ferrarii, surrexerunt
multi. Tertio fabri ligna-
rii, & lapidicæ, surrexe-
runt plures. & alios quæ-
stuarios, & artifices ordi-
ne promulgavit, ita ut
propemodum omnes focii
confurgerent, Lacedæ-
moniorum nemo. Vetu-
tum enim erat eis, quæ-
stuariam artem exercere.
Sic didicerunt focii, plu-
res esse Laconum milites
quam fuorum.

8 Cum Agefilaus in A-
siam transiret, & regis di-

ηγόρουν· ἀναστάντων οἱ κε-
ραμεῖς· ἀνέστησαν δὲ πὺ τῶν
συμμάχων οὐκ ὀλίγοι. δού-
περοι οἱ χαλκεῖς· ἀνέστησαν
πολλοί. 17 τέλειτοι οἱ τέκτονες·
ἀνέστησαν πλείονες· καὶ τὰς
ἄλλας βασιλεύσας, καὶ πε-
χνίτας ἐφεξῆς κατέλεξεν.
ὥς τε ὀλίγῃ δέῃ πάντες ἀν-
έστησαν οἱ σύμμαχοι· Λα-
κεδαιμονίων ᾧ ἑδείς· ἀπέ-
ρητο γὰρ αὐτοῖς τέχνῃ βα-
ναυσον ἐργάζεσθαι. ἔτιως ἄρα
ἐδιδάχθησαν οἱ σύμμαχοι,
πλείονας αὐτῶν εἶναι γρα-
πώτας τὰς Λακωνίας.

Ἀγῆσιλα^Θ εἰς Ἀσίαν
ὅτε διέβη, καὶ πῶ βασι-
λέως

17 Τρίτοι οἱ τέκτονες] Ita emendo
cum Cant. sic δέδοται οἱ χαλκεῖς οὐ-
xerat Polyzenus. Vulgata, τρίτοι οἱ
τέκτονες. Luber adscribere locum Plu-
tarchi, quod idem hoc Agefilai com-
mentum ad verbum pene referat, ita
ut alter ex altero videatur transcrip-
tus. Locus est in Agefilao, & sic ha-
bet: Οὐδὲν ἔτι ἰσχυρὸν (Θηβαίους) δέδο-
ται εἰσελθεῖν, δέδοται καὶ αἰεὶ καὶ ἔ-
στιν ἰσχυρὸν ὀλίγοις ποσὶ τοῖς συνακολου-
θῶντες. εἰδὼς δὲ λίγην καὶ Ἀγῆσιλαον,
ὅτι λίγῃ βελίμῳ αὐτῶν τὸ πλῆθος,
τὰ δὲ μηχανήματα. πάντας ἐκείλους
κεῖται τὰς συμμαχίας μετ' Ἀγῆσιλαον
κατασκευάσας, ἰδίᾳ δὲ τὰς Λακεδαιμο-
νίας ἐξ ἰαυτῶν· εἴτα ἐκάρηται τὰς κα-
τασκευάσας ὡς ποσὶν. ὥς δὲ ἀνέστησαν
εἰς τοὺς, δέδοται ἐκάρηται τὰς κα-
τασκευάσας, εἴς τας καὶ οἰκδομίας, καὶ

τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐκάρηται. πάντες δὲ,
ὀλίγῃ δέῃ, ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι, ᾧ
δὲ Λακεδαιμονίῳ ἑδείς. ἀπερὶ τοῦ
αὐτοῖς τέχνῃ ἐργάζεσθαι καὶ μηχανήματα
βάνασον. Οὕτω δὲ γράσας ὁ Ἀγῆσι-
λα^Θ, Ὁρεῖται (εἴπειν) ὡς αὐτοῖς, ὅσοι
πλείονας ὕμῶν στρατιώτας ἐκπέμπουσιν
ἡμεῖς. Non licuisse autem Lacedæmo-
niis tradere artem sordidam plura
restantur loca, quæ collegit Cragius.
Adde Plutarchum in Numa Ἀγῆσιλα^Θ
ᾧ καὶ Λυκέρῳ καὶ χερσὶν τεχνῶν, τὰς
καὶ βασιλεύσας ἀποκαταίρουσιν τεχνάς εἰς
οἰκίαν καὶ μηχανήματα χερσὶν· αὐτοῖς δὲ τὰς
πολίτας εἰς πῶν ἀσπίδα καὶ τὸ δρυὸς συ-
στῆσαι. ποιεῖν τεχνῶν καὶ δεξι-
ποίτας Ἀγῆσιλα^Θ ὄντας, ἄλλο δὲ καὶ ἐν εἰδῶ-
τας καὶ μηχανήματα, καὶ περὶ τὰς ἀρ-
χάς, καὶ κατασκευῶν πολίων.

ventans misit qui rumo-
rem spargerent, cum ad
decipiendum Tisapher-
nem aperte quidem &
manifesto ad Lydiam
contendere, clam vero
& occulte ad Cariam ver-
ti. Nunciata sunt hæc Ti-
sapherni. Persa operam
dedit, ut Cariæ præsidium
imponeret. Lacon vero
Lydiam incursionibus
infestavit, & copiosam
prædam diripuit.

10 Agefilæus in Acar-
nanorum regionem im-
pressionem fecit. Illis
vero in montes refugien-
tibus, non repentinam
incursionem fecit, sed
ad obliquas regionis o-
ras transmittens, iussit
radicitus arbores evelle-
re. Acarnani contempta
ejus tarditate, & circa
arbores occupatione, de-
scenderunt ex montibus
in urbes, quæ sitæ e-
rant in planitie. At ille

Σάρδεις ἐλαύνων κατῆκε
λογοποιῖς, ²⁴ ὡς ἐξαπα-
τῶν Τισαφέρνην. ²⁵ ἐπὶ
μὲν γὰρ φανερώς ἐπὶ
Λυδίας, τρέπεται ἡ ἀφα-
νὴς ἐπὶ Καρίας. ²⁶ ἡ γὰρ
ἐν ταῦτα Τισαφέρνη· ὁ μὲν
Πέρσης ὤρμησε Κარიῶν
φυλάγειν· ὃ ἡ Λάκων κατ-
έδραμε Λυδίαν, καὶ λαίαν
πολλὴν κατέσπυρεν.

Ἀγησίλαος ἐς τὴν Ἀ-
καρνάνων ²⁷ εἰσέβαλε· τῇ δὲ
ἀναφυγόντων εἰς τὰ ὄρη,
ὅσῃ ὀξείαν τὴν ἐπιδρομὴν
ἐπιήσαστο· ἀλλ' ἐς τὰ πλά-
για τῆς χώρας δι' ἀπέμπων
ἐκέλευσεν ἑκ ριζῶν ἀνα-
παῖν τὰ δένδρα· οἱ δὲ Ἀ-
καρνᾶνες καταφρονήσαν-
τες αὐτῶν τῆ βραδυτῆτος,
καὶ τῶν παρὰ τὰ δένδρα ἀχο-
λίας, ἑκ τῶν ὀρώων κατέβησαν
εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἐν τοῖς
πεδίοις. ²⁸ ὃ δὲ ρεῖ σέδια
ὀλί-

²⁴ ὡς ἐξαπατῶν] Ita lego cum
MSS. & Codd. Casauboni. Vulgata,
ὡς ἐξαπατῶν.

²⁵ Στὴν ἐπὶ μὲν γὰρ] Cant delet γὰρ.

²⁶ ἡ γὰρ] Fl. ἡ γὰρ. In fine
Codd. Casauboni, κατέσπυρεν.

²⁷ Εἰσέβαλε] Cum MSS. Vulgata,
εἰσέβαλλε. Supra I. 1. 3. Διόνυσος εἰς
τὴν Βακχεῖαν εἰσέβαλε. & aliti.

²⁸ Οἱ δὲ ρεῖ σέδια] Fl. ρεῖ, σέ-
δια.

²⁹ Πά-

λέως ἑλυμαίνετο, Τισαφέρνης ἀνοχὰς σιῶθετο. αἱ ᾗ ἀνοχὰ, ¹⁸ τρεῖς μῆνες, ἐφ' ᾧ π βασιλέα πείσας, ἄσπιν πόλεις Ἑλλενίδες ἐ. Ἀσία, ¹⁹ ἡ δὲ αὐτονόμης ἀφείνα· οἱ μὲν Ἑλλενες ἀνέμῃον τῷ πωρεθσμίαν· ὁ ᾗ Πέρσης πολλὰ χεῖρα συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἑλλενσιν. ²⁰ ὁρῶδία ἡ Φόβ. ²¹ Ἀγησίλα· ᾗ Φαιδρὸς τῷ ἔψιν, μάλα δὲ γαννύμεν· ἐπρατήγησε, ²² λέγων, χάριν εἶδα Τισαφέρνη τ' Ἰππορκίας· ἐαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίστας θεὰς ἐποίησεν· ἡμῖν ᾗ συμμάχους. ἰωμεν δὲ θάρρ' ἐν πεσὺς μαχάμενοι μὲν τηλικύτων συμμάχων· ἀνεθάρρῃσαν οἱ Ἑλλενες τῷ λόγῳ τ' πρατήγῃ, ἡ συμβαλόντες τὰς βαρβάρους ἐνίκησαν.

Ἀγησίλα· ᾗ ²³ τὰς

tionem vastaret, Tisaphernes inducias fecit. Induciæ vero ad tres menses erant constitutæ, ut interim rex ad suas partes alliceret, atque adjungeret quotquot essent Græciæ civitates in Asia, & liberas dimitteret. Græci præfinitum diem expectabant. At Persa magna manu collecta, Græcos aggrediebatur. Oritur stupor & metus. Agesilaus vero lætitiæ vultu præ se ferens, gaudio elatus, inquit: Gratiam habeo Tisaphernæ pro perjurio. Sibi enim Deos hostes reddidit, nobis vero socios. Eamus igitur confidentibus animis, quoniam cum tam potentibus sociis pugnam sumus facturi. Receperunt animos Græci oratione ducis, & collatis signis barbaros fuderunt.

9 Agesilaus Sardes ad-

Σάρ-

¹⁸ Τρεῖς μῆνες] MSS. τρεῖς μῆνες. Codd. Casauboni, εἰς τρεῖς μῆνας.

¹⁹ Καὶ δὲ αὐτονόμης ἀφείνα] Voces αὶ δὲ a Vulgata aberant. Nos cum MSS. suo loco reddidimus.

²⁰ Ὁρῶδία ἡ Φόβ.] Supple, ἰσχυρὴν. nec quicquam mutandum. Cas.

²¹ Ἀγησίλα· ᾗ] MSS. pro δὲ legunt καί.

²² Λέγων] Delent MSS. Codd. Casauboni δηλαδὴ. & mox, ἐπὶ χεῖριν.

²³ Τὰς Σάρδεσιν] Articulum cum Cant. præfixi.

²⁴ Ὡς

ventans misit qui rumo-
rem spargerent, cum ad
decipiendum Tisapher-
nem aperte quidem &
manifesto ad Lydiam
contendere, clam vero
& occulte ad Cariam ver-
ti. Nunciata sunt hæc Ti-
sapherni. Persa operam
dedit, ut Cariae præsidium
imponeret. Laconi vero
Lydiam incursionibus
infestavit, & copiosam
prædam diripuit.

10 Agesilaus in Aca-
rnanorum regionem im-
pressionem fecit. Illis
vero in montes refugien-
tibus, non repentinam
incursionem fecit, sed
ad obliquas regionis o-
ras transmittens, jussit
radicitus arbores evelle-
re. Acarnani contempta
ejus tarditate, & circa
arbores occupatione, de-
scenderunt ex montibus
in urbes, quæ sitæ e-
rant in planitie. At ille

Σάραδεις ἐλαύνων καθῆκε
λογοποιεῖς, ²⁴ ὡς ἐξαπα-
τῶν Τισαιφέρνην. ²⁵ ἐπὶ λαι-
τῇ μὲν γὰρ φανερώς ἔπῃ
Λυδίας, τρέπεται δὲ ἀφα-
νῶς ἔπῃ Καρίας. ²⁶ ἡ γὰρ ἐλ-
θὼν πᾶντα Τισαιφέρνην ὁ μὲν
Πέρσης ὤρμησεν Καρίαν
φυλάττειν· ὃ δὲ Λάκων κατ-
έδραμε Λυδίαν, καὶ λαίαν
πολλὴν κατέσχευεν.

Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἀ-
καρνανίων ²⁷ εἰσέβαλε· τῇ δὲ
ἀναφυγόντων εἰς τὰ ὄρη,
ὅσῃ ὅξείαν τὴν ἑπιδρομὴν
ἐπιήσαστο· ἀλλ' εἰς τὰ πλά-
για τῶν χώρων ἀλαπέμπων
ἐκέλευσεν ἐκ ριζῶν ἀνα-
σῆναι τὰ δένδρα· οἱ δὲ Ἀ-
καρναῖες καταφρονήσαν-
τες αὐτῶν τῶν βραδυτήτων,
καὶ τῶν παρὰ τὰ δένδρα ἀρχο-
λίας, ἐκ τῶν ὁρῶν κατέβησαν
εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἐν τοῖς
πεδίοις. ²⁸ ὃ δὲ ῥέξ' ἐπέδρα
ὀλί-

²⁴ Ὡς ἐξαπατῶν] Ita lego cum
MSS. & Codd. Casauboni. Vulgata,
ὡς ἐξαπατῶν.

²⁵ Στρίλλαι μὲν γὰρ] Cant delet γὰρ.

²⁶ Ἡ γὰρ ἐλθὼν] Fl. ἡ γὰρ. In fine
Codd. Casauboni, κατέσχευεν.

²⁷ Εἰσέβαλε] Cum MSS. Vulgata,
εἰσέβαλλε. Supra I. 1. 3. Διόνυσος εἰς
τὴν Βακτριανὴν ἐπέβαλε. & alit i.

²⁸ Οἱ δὲ ῥέξ' ἐπέδρα] Fl. ῥέξ' ἐπέ-
δρα.

²⁹ Πέξ.

λέως ἐλυμαίνετο, Τισαφέρνης ἀνοχὰς συνέθετο. αἱ δὲ ἀνοχαί, ¹⁸ τρεῖς μῆνες, ἐφ' ᾧ π βασιλέα πείσασαι, ὅσῃ πόλεις Ἑλλωίδες ἐκ Ἀσίας, ¹⁹ καὶ δὴ αὐτονόμους ἀφείναι· οἱ μὲν Ἑλλήνες ἀνέμῳον τῷ πρῶτῳ σμῖαν· ὁ δὲ Πέρσης πολλὰ χεῖρα συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἑλλήσιν. ²⁰ ὁρῶδία καὶ Φόβος. ²¹ Ἀγησίλαος δὲ Φαιδρὸς τῷ ἔψιν, μάλα δὴ γαννύμενος ἐπρατήγησε, ²² λέγων, χάριν εἶδα Τισαφέρνη τῇ Πιορκίας· ἐαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίας τὰς θεὰς ἐποίησεν· ἡμῖν δὲ συμμάχους. ἰωμεν δὲ θαρρύντες ὡς μαχόμενοι μετ' ἡλικιωτῶν συμμάχων· ἀνεθάρρυσαν οἱ Ἕλληνες τῷ λόγῳ τῇ πρατήγῃ, καὶ συμβαλόντες τὰς βαρβάρους ἐνίκησαν.

Ἀγησίλαος δὲ πρὸς ²³ τοὺς

tionem vastaret, Tisaphernes inducias fecit. Induciæ vero ad tres menses erant constitutæ, ut interim rex ad suas partes alliceret, atque adjungeret quotquot essent Græciæ civitates in Asia, & liberas dimitteret. Græci præfinitum diem expectabant. At Persa magna manu collecta, Græcos aggrediebatur. Oritur stupor & metus. Agésilas vero lætitiæ vultu præ se ferens, gaudio elatus, inquit: Gratiam habeo Tisaphernæ pro perjurio. Sibi enim Deos hostes reddidit, nobis vero socios. Eamus igitur confidentibus animis, quoniam cum tam potentibus sociis pugnam sumus facturi. Receperunt animos Græci oratione ducis, & collatis signis barbaros fuderunt.

9 Agésilas Sardes ad-

Σάργ-

¹⁸ Τρεῖς μῆνες] MSS. τρεῖς μῆνες. Codd. Casauboni, εἰς τρεῖς μῆνας.

¹⁹ Καὶ δὲ αὐτονόμους ἀφείναι] Voces καὶ δὲ a Vulgata aberant. Nos cum MSS. suo loco reddidimus.

²⁰ Ὁρῶδία καὶ φόβος] Supple, ἐξέλιπον. nec quicquam mutandum. Cas.

²¹ Ἀγησίλαος δὲ] MSS. pro δὲ legunt καί.

²² Λέγων] Delent MSS. Codd. Casauboni δηλαδὴ. & mox, ἐπὶ χεῖρ.

²³ Τὰς πόλεις] Articulum cum Cant. præfixi.

²⁴ Ὁς

ventans misit qui rumo-
rem spargerent, cum ad
decipiendum Tisapher-
nem aperte quidem &
manifesto ad Lydiam
contendere, clam vero
& occulte ad Cariam ver-
ti. Nunciata sunt hæc Ti-
sapherni. Persa operam
dedit, ut Cariæ præsidium
imponeret. Lacon vero
Lydiam incursionibus
infestavit, & copiosam
prædam diripuit.

10 Agesilaus in Acar-
nanorum regionem im-
pressionem fecit. Illis
vero in montes refugien-
tibus, non repentina
incursionem fecit, sed
ad obliquas regionis o-
ras transmittens, jussit
radicitus arbores evelle-
re. Acarnani contempta
ejus tarditate, & circa
arbores occupatione, de-
scenderunt ex montibus
in urbes, quæ sitæ e-
rant in planitie. At ille

Σάρδεις ἐλαύνων κατὰ κα-
λογοποιῶς, ²⁴ ὡς ἐξαπα-
τῶν Τισαιφέρνην. ²⁵ ἐπείλα-
ται μὲν γὰρ Φανερῶς ὅτι
Λυδίας, τρέψεται ὃ ἀφα-
νῶς ὅτι Καρίας. ²⁶ ἡ γὰρ ἐλ-
θὼν ταῦτα Τισαιφέρνη· ὁ μὲν
Πέρσης ὥρμησε Κάρειον
φυλάττειν· ὃ δὲ Λάκων κατ-
έδραμε Λυδίαν, καὶ Λαίων
πολλῶν κατέστυρεν.

Ἀγισίλαος εἰς τὴν Ἀ-
καρνανίων ²⁷ εἰσέβαλε· τῷ δὲ
ἀναφυζόντων εἰς τὰ ὄρη,
ὅσῃ ὀξείαν τὴν ὀπιδορμεύ
ἐπιήσαστο· ἀλλ' εἰς τὰ πλά-
για τῆς χώρας διαπέμπων
ἐκέλευεν ἐκ ριζῶν ἀνα-
παῖν τὰ δένδρα· οἱ δὲ Ἀ-
καρνανῆες καταφρονήσαν-
τες αὐτῶν τῆ βραδυτῆτος, ²⁸
καὶ τῶν πρὸς τὰ δένδρα ἀγχο-
λίας, ἐκ τῶν ὀρῶν κατέβησαν
εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἐν τοῖς
πεδίοις. ²⁸ ὃ δὲ ῥέξ' ἐσθλὰ
ὀλί-

24 Ὡς ἐξαπατῶν] Ita lego cum
MSS. & Codd. Casauboni. Vulgata,
ὡς ὀξεία τῆ.

25 Στείλλεται μὲν γὰρ] Cant delet γὰρ.

26 Ἡ γὰρ ἐλθὼν] Fl. ἡ γὰρ. In fine
Codd. Casauboni, κατέστυρεν.

27 Εἰσέβαλε] Cum MSS. Vulgata,
εἰσέβηκε. Supra 1. 1. 3. Διόνυσος εἰς
τὴν Βακχεῖαν εἰσέβαλε. & alit. i.

28 Οἱ δὲ ῥέξ' ἐσθλὰ] Fl. ρέξ' ἐσθ-
λὰ.

ὀλίγω μέρει τῶν νυκτὸς δι-
δραμῶν, ὅρχομυθὸς ἔω,
καταλαβὼν ἐν τῷ πεδίῳ
τῆς Ἀκαρνάνας, πολὺ
πληθὺς ἀνθρώπων καὶ βο-
σκημάτων, καὶ τῶν ἄλλων
κτημάτων λαφύραγωγί-
σας, ἀνέζηξεν.

Ἀγισίλαος πύθολος
Θηβαίους τὴν κατὰ Σκῶλον
φυλάττειν παράδοτον, ²⁹ πά-
σας τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων
πρεσβείας ἐν Θεωπειᾷ
ἀναμύειν σωπείζεν. ἀλλὰ
μὲν καὶ τὰ στήνα τῶν ³⁰ στρα-
τιῶν συγκομίζειν ἐκέλευε.
Θηβαῖοι ταῦτα πύθολοι,
μετήλθον ὅτι τὴν κατὰ Θε-
ωπειᾷ παράδοτον, ³¹ καὶ ταύ-
τη παρεφύλαττον. Ἀγισί-
λαος ³² δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν
ἀνύσας ἡμέραις δύο, τὴν κατὰ
Σκῶλον παράδοτον ἐρήμην
ὄρων, ἀνὰ μάχης ³³ διήλ-
θεν.

Ἀγισίλαος ἐπὶ τῇ τῇ

noctu centum sexaginta
stadiis raptim percur-
sis, summo mane, de-
prehendens in planitie
Acarnanos, magnam ho-
minum & pecorum, a-
liarumque rerum mul-
titudinem prædatus dis-
cessit.

11 Agesilaus cum au-
disset Thebanos ad Sco-
lum transitum obsidere,
omnes legationes a Græ-
cis missas Theſpiis re-
manere iussit. Quinet-
iam commeatum exer-
citus eodem comporta-
re. Thebani his auditis,
traduxerunt copias ad
transitum contra The-
spias, atque ibi viam ob-
federunt. Agesilaus duo-
rum dierum itinere per
biduum confecto, transi-
tum ad Solum inanem
ac vacuum inveniens,
sine pugna transgressus
est.

12 Agesilaus Thebai-

Θη-

²⁹ Πάσας τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων
πρεσβείας.] MSS. πᾶσαι τὰς ἀπὸ
τῶν Ἑλλήνων πρεσβείας.

³⁰ Στρατιῶν] Cant. στρατιῶν.

³¹ Καὶ ταύτην παρεφύλαττον] Ita
contexti cum MSS. & Interprete. Vul-

gata, καὶ ταύτῃ παρεφύλαττον.

³² Δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀνύσας ἡμέ-
ραις δύο τὴν. &c.] Ita legimus cum
MSS. & Interprete In Vulgata ἡμέ-
ραις δύο aberat.

³³ Διήλθεν] Cum Fl. Vulg διήλθε.

³⁴ Οἱ

dem vastabat. Illi collem supra viam inaccessum occupaverunt, qui dicitur Rheæ sedes: sic, ut & pugnare sine summo damno nequiret, & tamen procedere alioquin non posset. Quare deflebens agmen, simulabat se ad Thebanorum urbem ducturum. Etenim erat inanis, quoniam omnes excurrerant. Thebani civitati metuentes, collemque deferentes, ad urbem citato cursu ferebantur. Sic Agefilaus nullo impediēte, collem transiit.

13 In Leuctris multis Lacedæmoniis abjicientibus arma, & aciem deferentibus, ne magna multitudo infamia notaretur, effecit, ut legislator designaretur. Designatus, non scripsit novas leges, sed veteres post Leuctricam pugnam valere jussit.

Θηβαῖδα. 34 οἱ ᾧ κατὰ λαβὸν τὸ λόφον ὑπὲρ τῆς ἰδίας δύσβατον, καλέσας ῥίως ἑδῶ, ὡς π. λῦ καὶ π. παρὰ τῶν εὐαγγελιστῶν δύσμαχον, καὶ π. πρὸς χωρεῖν ἀδυνάτοι. πρὸς ποιεῖται δὲ λόγους πρὸς 35 στρατὸν, ἄγειν ἐπὶ τὸ ἄστυ τῶν Θηβῶν. καὶ γὰρ λῦ ἔρημον ἐξέστρατον τῶν ἀπάντων. Θηβαῖοι περὶ τῆς πύλης δεικνύουσιν, τὸ λόφον καταλιπόντες, ἠπείγοντες εἰς τὸ ἄστυ. Ἀγισίλαος τὸν λόφον ἀκωλύτως διήλθεν.

36 Ἐν Δόκτροις Δάκεδαιμονίων πολλῶν ριψάντων τὰ ὄπλα, 37 καὶ λιπόντων πρὸς τὰς ἵππους, ἵνα μὴ πολλὸν πλεῖον ἀπὸν ἦν, καὶ ἔξισεν ἀποδειχθῆναι νομοθέτης 38 ἐπειδὴ ἀπεδείχθη, καὶ καινὰς νόμους ἔγραψεν. 39 ἀλλὰ τὰς παλαιὰς ἐκέρχεν μὲν πρὸς ἐν Δόκτροις μάχην.

Ἀγισί-

34 Οἱ δὲ] Cant. non agnoscit δὲ. Μοχρὸ κελίσαι, legerim καὶ κελύου, ut in ora Vulgatz notarat Casaubonus.

35 Στρατὸν] Cant. στρατὸν.

36 Ἐν Δόκτροις] Idem hoc strate-

gema distinctius multo velamm vide Plutarcho in Agefilao.

37 Καὶ λιπόντων] MSS. ἀλλοτρίων.

38 Ἐπειδὴ] Cant. ἐπειδὴ.

39 Ἀλλὰ τὰς παλαιὰς ἐκέρχεν] Supple ἔγραψεν, vel δεξιῶς ἐκέρχεν. Casaub.

40 Κατὰ

Ἀγησίλαος ὅν τῃ
 Σπάρτῃ σείστας ἡγομένης
 ὡς πρὶ ὁπλιτῶν οἱ πολλοὶ
 40 καπιλάζοντο λόφον ἱερὸν
 Ἀρτέμιδος Ἰστωρίας ἐγ-
 γυῖς Πιτάνης· ἐνέκειντο ἣ
 Βοιωτοὶ καὶ Ἀρκαδοὶ ἐμβέ-
 βλητότες καὶ δέ τοις αἰμή-
 χανον ὅν τῷ πολέμῳ καὶ σά-
 σις· ἐμὲν αὐτὸς ἔδεισεν·
 ἀλλὰ τὸ καὶ ὁπλοῖς 41 βιά-
 ζεσθαι τὰς Σπάρτης λόφου
 ὑψαλτρὸν, τὸ ἣ ἐκείδαν
 42 παπαινὸν παρήκεν· αὐτὸς
 ἣ μόνος· αὐτὸς αἰτρέ-
 πτω καὶ πολλῶν τῶν παρ᾽ ὧν
 παρὸς τὸν λόφον ἐλθὼν, οὐκ
 ἐνταῦθα, ἔφη, ὦ νεανίαι

14 Agelilaus omnia se-
 ditione Spartæ, cum mul-
 ti armati occuparent
 collem sacrum Dianæ
 Eforiæ prope Pitana-
 m, instarent autem Boeoti
 & Arcades impressione
 facta, atque metus esset
 expers omnis consilii in
 bello atque tumultu, so-
 lus ipse non metuit: sed
 cum armis vim adhibere
 iis qui collem obsidebant
 periculosum, rogare &
 supplicare humile esset,
 omisit. Ipse vero solus
 inermis constanti & im-
 perturbato vultu acce-
 dens ad collem, Non
 hic, inquit, juvenes vos

ὑμᾶς

40 Καπιλάζοντο λόφον ἱερὸν Ἀρτέ-
 μιδος Ὀρθίας] Sic legitur in quibus-
 dam codicibus. Coluerunt quidem
 Orthiam Dianam Lacedæmonii, fie-
 batque circa ejus aram illa tam cele-
 brata Ἀγασίζωσις. Præferenda ta-
 men aliorum codicum lectio Ἀρτέμι-
 δος Ἰστωρίας. lege Ἰστωρίας. Nota est
 Isoria Diana ex Pausania, Stephano,
 aliis. Plutarchus in Agelilaio, ὃν ἡ Ἀα-
 κιδαιμονίῃ πάλαι τις Ἰστωρίων καὶ
 πηγεῖον, ὡς Ἀγασίζωσις ἐστὶν, κα-
 πιλάζοντο τὸ Ἰστωρίον, τὸ ἣ Ἀρτέμι-
 δος ἱερὸν ὄν, ἡρεῖται· ὑψαλτρὸν τὸ
 πον. Paullo post Codd. ἐν τῷ τῷ πολέ-
 μῳ καὶ σάσι· αἰρέμενος.

Ἀρτέμιδος Ἰστωρίας] Ita reposui
 cum Meursio. Vulgata: Ἀρτέμιδος
 Ὀρθίας. MSS. Ἀρτέμιδος Ἰστωρίας.

Ut editum jam, scribitur Plutarcho,
 qui idem hoc strategema refert in A-
 gelilaio, sed perperam ejusdem Inter-
 preti scribitur spiritu aspero, *Hysoria*.
 Stephano: Ἰστωρίον ὄν· ἣ Ἀκωνι-
 κής, ὃν ἣ Ἀρτέμις Ἰστωρία, & aliis.
 Helychio dicitur locus quoque ge-
 nere feminino: Ἰστωρία, ἣ Ἀρτέμις,
 καὶ Ἰστωρία, καὶ τῷ ὄν Σπάρτῃ. Ἀρτέμι-
 δος Ὀρθίας meminere Pausanias,
 Plutarchus, alii. Vide & Servium ad
 lib. 11. Æneidos.

41 Βιάζεσθαι εὐδ., &c.] Cum MSS.
 pro vulgato, ὀπλιτῶν.

42 Ταπεινόν] Cum MSS. Vulga-
 ta, ταπεινόν ὄν. Simile mendum fuit
 supra 1. 39. 2. παρὸν ὄν. Pro
 πολλοί, quod sequitur, Casauboni
 Codd. φαίμεν.

43 Οἱ

posui, sed vos in istum collem, alium ostendens. Vos autem in istum locum discedite, & custodite. Lacones vero quasi ignarum illorum sceleris, & defectionis, re-
veriti sunt, & quemadmodum præcepit, obedienter parentes discesserunt. Noctu vero principes & auctores factionis numero duodecim, alium alio educens, pugnam dissolvit ac finit.

15 Agesilaus multis transfugientibus, & exercitu in maximo metu hærente, ut manentes lateret transeuntium fuga. mittens singulis noctibus per stragula & contubernia projecta scuta jussit colligere, &

ὑμᾶς ἐξαῖα· ἀλλ' ὑμεῖς καθ' ἑς πῦρ τὸ λόφον, ἑτέρων δείξας, ὑμεῖς ᾗ ἑς τὸδε τὸ χωρίον ἄπιτε, καὶ φρουρεῖτε.
43 οἱ δὲ Λάκωνες, ὡς ἀγνοῶντες τὴν διάνοιαν αὐτῶν τὴν δόποσέσεως κατηδέσθουσαν.
44 καὶ οἷς προσέταξεν ὁ περὶ τῶν ἀνεχώρησαν· νύκτωρ δὲ τῆς ἐξάρχους τὴν εἰσεως 47 ἄνδρας δώδεκα ἄλλον ἄλλῃ ὑπεξάγων ἐπαύσε τὴν εἰσιν.

Ἀγισίλαος πολλῶν αὐτομολῶντων, καὶ τῶν 48 στραπῶν περὶ δεινῶς ἐχέσης, ἵνα λαμβάνοιεν τῆς μύροντας οἱ δόποδι δράσκοντες, περὶ πέμπων ἐν ταῖς νυξίν, ἀνατὰς εἰσάδας, 49 καὶ τὰς συσπτίας, τὰς ἐρρίμι μύρας ἀπαίτας,

43 Οἱ δὲ Λάκωνες] Δι cum MSS. & Interprete in contextum recepimus.

44 Καὶ οἷς προσέταξεν] Interpres legit, ὡς. sed legendum videtur εἰ, φως, ut in margine vulgaræ notarar Casaubonus. Eodem modo Auctor loquutus exemplo 4. ὁ δὲ προσέταξεν ἰαγῶντες, οἱ καὶ βέλονται ἀπὸ τῆς.

45 Ἀνέχωμεν] Casauboni Codd. συναχθῶμεν. sed legendum videtur ἀπὸ χωρίων, quomodo etiam Plutarchus in Agesilaō.

46 Τῆς ἐξάρχους τὴν εἰσεως] Ita e-

mendavi cum MSS. & Interprete, pro vulgato, τὴν πύλιν. Codd. Casanboni, τὴν εἰσεως πύλιν. Item ὑπεξάγων, & εἰσεως.

47 Ἀνδρας δώδεκα] Plutarchus loco laudato: ὅτι δὲ συστάντων ἐστὶν περὶ πινυταίδη πᾶς συλλαβῆς.

48 Στραπῆς] Cant. στραπίδας.

49 Καὶ τὰ συσπτία] Vulgata, καὶ τὰ σπτία. MSS. καὶ τὰ συσπτία. sed legendum, καὶ τὰ συσπτία, ut editum, & sæpe alibi apud Nostrium occurrit.

απίδας ἐκέλευε συλλέγειν, καὶ ὡς αὐτὸν κομίζειν ἵνα μὴ κειμήλιος ἀπαιδῇ ὁ δεσπότης τῶν τοῦ. καὶ ποίνω οἱ ἀπομολῶντες ἐπὶ ὁ γινώσκοντο, τὸ ὅλων καὶ φαινομένων.

Ἀγησίλαος ἐπολιόρκει Φωκέας χρόνῳ μακρῷ καὶ ἔπειτ' αὐτὸν πόλιν ἐλαῖν ἰσχυε, καὶ τὸν χρόνον τὴν τριβλήν οὐκ ἔφερε, πολλὰ γὰρ μὲν μάλλον ἐταλαιπώρων οἱ τὸ Φωκέων σύμμαχοι· ὁ δὲ Διόδοτος τὴν πολιτείαν ἀνεχώρησεν. ⁵¹ ἀσπίδοι δὲ καὶ οἱ τὸ Φωκέων σύμμαχοι, τῶν πολεμίων ἀπελθόντων ἀπηλλάγησαν. τότε Ἀγησίλαος ⁵² ἤπειρέφει, καὶ συμμάχων ἔρημεν τὸ ⁵³ Φωκέων αὖτε καπλάβετο.

Ἀγησίλαος, Μακεδονίαν διόδων ⁵⁴ ἔπεμπε πρὸς Ἀέροπον βασιλέα Μακεδόνων, ἵππὶ τῇ διόδῳ ἀπενδύμενος. ⁵⁵ Ἀέροπος

ad se deferre: ne si scutum jaceret, ejus dominus requireretur. Non igitur amplius liquebat, qui transfugissent, cum arma non apparerent.

16 Agefilaus oppugnabat Phocenses longo tempore, & neque urbem capere valebat, neque temporis moram perferre poterat. Multo vero magis cruciabantur Phocensium socii. Ille soluta obsidione discessit, & Phocensium socii sublato bello abierunt. Tum Agefilaus se convertit, atque vacuum sociis oppidum Phocensium capit.

17 Agefilaus per Macedoniam iter faciens, misit ad Aëropum Macedonum regem legatos de transitu ac foedere faciendo. Aëropus foedus non

οὐκ

50 Ἐγνώσκοντο] Cant. ἐγνώσκοντο.

51 Ἀσπίδοι δὲ] Cant. ἀσπίδοι δὲ.

52 Ἐπειρέφει, καὶ] Cum MSS. & Interprete. Vulgata, ὅπως ἔφει, συμμ. quomodo tamen saepe Auctor loquitur.

53 Φωκέων] Cant. Φωκαίων. Saepe hæc duo confunduntur.

54 Ἐπέμπε] Cant. ἐπέμψα.

55 Ἀέροπος] καὶ ἀπαιδίστατο, αὐτὸς φήτας ἀπαιδίστατο, τὸ ἱππικὸν ἵπτατο, πυδόμενος· οὐ γὰρ ἱππίας εἶναι τῷ Λακωνί.

accepit, inquiring se obviam iturum, cum audisset paucos equites esse Lacoꝝ. Laco suum equitatum instruxit, & ut plures, quam revera essent, equites habere videretur, copias pedestres in prima acie collocavit, in posteriori equites quotquot habebat in duplicem phalangem distribuens: addiditque asinos, mulos, & ex equis quotquot propter senectutem onera ferentes sequerentur. His insidentes viri equestribus armis præditi, conspectum præbuerunt magni equitatus. Aeropus igitur perterritus de transitu foedus admittebat.

18 Ageſilaus in Bœotia caſtrametabatur. Sociis pugnam conferere metuentibus, & clam Orchomenum in ſociam atque amicam civitatem

ὅς ἐπαείσατο, αὐτὸς φησὶς ἀπαντήσεν, ὃ τὸ ἱππικὸν ἔταπτε, πυδόμενος ὀλίγους ἱππίας εἶναι τῷ Λάκωνι· ὃ δ', ἵνα δεξέσθῃ ὄντων πλείονας ἱππίας ἔχειν, καὶ μὴ περὶ πύλην προέταξεν· ὁπότεν δ' τὰς ἱππίας ὅσας εἶχεν εἰς διφάλαγγίαν ὁπλησάσας ἀνέμεινεν ὄντας, καὶ ἡμίονους, καὶ τῶν ἵππων ὅσοι διὰ τῆς ἀχθοφορέωντες εἶποντο. τῶν ἐποχόμενοι ἄνδρες ὁπλίσιν ἱππικῶν ἔχοντες, φασγάνων παρέχον ἱππικὰ πλῆθ'· Ἀέροπτος καταπλαγείς τῇ δίοδον ἐσπείσατο.

Ἀγησίλαος, ἐν Βοιωτίᾳ ἐστρατοπέδωσε. τὴν συμμάχων συνάψαι μάχην δεδοτῶν, λάβρα δ' ἐς Ὀρχομενὸν φίλῃ πύλιν ὅτι

καὶ ὃ δ' ἵνα, &c.] Hæc sic videtur legisse Interpres: Ἀέροπτος ἐπαείσατο, αὐτὸς φησὶς ἀπαντήσεν, πυδόμενος ὀλίγους ἱππίας εἶναι τῷ Λάκωνι· ὃ τὸ ἱππικὸν ἔταπτε, ἵνα, &c. quod vulgato videtur præferendum.

56 Τὸ ἱππικὸν ἔταπτε] Ante hæc

προέβδον· verba desunt hæc aut similia, καὶ δὴ, vel καὶ δὴ πολὺ τὸ. Casaubonus.

Ἐταπτε] MSS. ἐξέταπτεν. Optime, si eo loco collocetur, quo legit Interpres.

57 Τ' περιόντων] Scribe ἐπὶ περιόντων, & ἡμετέρας· melius nostris Codd.

πὸ ῥρέοντων, ⁵⁸ ἐμφανῶς
πέμψας πρὸς Ὀρχομενίους,
ἐκέλευε μηδένα χωρὶς
αὐτῶν σύμμαχον δέχεσθαι· ὃ
πάντων ἔχοντες ποῖ τρέπον-
το οἱ σύμμαχοι, οὐκ ἐπὶ πε-
ρὶ Φυγῆς, ἀλλὰ περὶ νίκης
ἐβλάδοντο.

⁵⁹ Ἀγισίλαος Θηβαίοις
παρετάσσει· οἱ δὲ πλὴν Λα-
κωνικῶν Φάλαγγα ῥῆσαι
βυλόμενοι, καὶ ⁶⁰ διεξελ-
θεῖν, καρπερῶς ἡγωνίζον-
το· καὶ φέροντες ἀμφοτέρων
πολύς· Ἀγισίλαος παρ-
ἡγγελε· πεισάμενοι δὲ
θυμομαχίας διαστῶντες· οἱ
μὲν διέστησαν. Θηβαῖοι δὲ
διασπραμέντες ⁶¹ ἔφυγον.
Ἀγισίλαος κτ' πλὴν ἔρα-
γίαν αὐτοῖς ἐπέκειτο· καὶ οὐκ
ἐπὶ ⁶² φέροντες ὡς ἀμφοτέ-

diffluentibus; occulte
missis ad Orchomenios
legatis iussit, ut neminem
sociorum sine ipso reci-
perent. Cum igitur non
haberent quo se verte-
rent, non amplius de fu-
ga, sed de victoria consi-
lium ceperunt.

¹⁹ Agesilaus cum The-
banis praelium faciebat.
Qui, ut Laconicam pha-
langem disjicerent & per-
rumperent, fortiter pu-
gnabant, & utrimque
magna strages edebatur.
Agesilaus promulgavit
suis: Desinentes a furiosa
pugna, in tantummodo
diversas partes disjunga-
mur. Quibus discedenti-
bus, Thebani perrum-
pentes fugam capeffe-
bant. Agesilaus in fine
ipsis instabat, neque am-

ρων,

quam Interpr. ἀραιῶς. Calaubonus.

Τ' πὸ ῥρέοντων] Cum Cant. & Codd.
Calauboni. Vulgata, ὑπορέοντων.

⁵⁸ Ἐμφανῶς] MSS. & Interpres, ἀ-
σαυῶς. Vulgatum tamen Calaubonus
præfert.

⁵⁹ Ἀγισίλαος Θηβαίοις παρετά-
σσει] Affine huic stratagemati aliud
eiusdem Agesilai infra relatum, com-
mate quanto Frontini verba ad hoc
referenda, non illud, libro II. cap. 6.
Agesilaus Lacedæmonius, adversus The-

banos cum acie confingeret, intellexisset-
que, hostes locorum conditione clausos,
ob desperationem fortius dimicare: laxatus
suorum ordinibus, aperta quoque Thebanu ad
evadendum via, rursus in abeuntes contra-
xit aciem, & sine ulla suorum cecidis-
se versos. Calaubonus.

⁶⁰ Διεξελθεῖν] Cum MSS. pro
vulgato, διελθεῖν.

⁶¹ Ἐφυγον] Cant. ἐφάδον. & sic
quoque Interpres.

⁶² Φέροντες] Cant. ῥέοντες, cum quo
con-

plius metus ad utrosque, ρων, ἀλλὰ μόνων τῶν φε-
sed duntaxat ad fugien- ρόντων.

20. Agefilaus instru-
cta acie cum videret so-
cios dedita opera tergi-
versari, discessit. Disces-
sio autem fuit per montes
angustos, in quibus ex-
pectabat donec Boeoti in-
cursionem facerent. Con-
stituit igitur, ut Lace-
dæmonii præcederent,
locii finem tenerent, ut
hostibus ab tergo aggre-
dientibus, necessitas eos
cogeret viriliter ac stre-
nue pugnare.

21 Agefilaus in Boeo-
tiam impressione facta,
regionem depopulari, &
arbores dejicere socios
jussit. Quibus per igna-
viam eam rem negligen-
ter administrantibus
mandavit, ut abstinerent
a populatione. Verum
castra ter aut quater quo-
tidie traduxit. Necessa-
rio igitur ad extruenda
tabernacula in suum u-

Ἀγησίλαος ὡς πα-
ξάμενος, ἰδὼν ἐπελοκα-
κῆντας τὰς συμμαχίας, ἀν-
εχώρησεν· ὡς ᾧ ἡ ἀναχώ-
ρησις ἂν ἐπὶ τῶν ὄρεων, ἐν
οἷς προσεδέκα τὰς Βοιωτὰς
ἐπιχειρήσιν· ἔταξεν ἔν-
τας μὲν Λακεδαιμονίους
προηγῆσθαι, τὰς δὲ συμμα-
χίας ὑστερεῖν, ἵνα τῶν πο-
λεμίων καὶ τῶν ὑστερίων
προσκειμένων ἀνάγκη ἐ-
χοιεν ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι.

Ἀγησίλαος ἐμβαλὼν
εἰς Βοιωτίαν, δὴν καὶ δει-
δροτομεῖν τῶν χωρῶν ἐκέ-
λευσε πῶς συμμαχοῖς. τῶν
δὲ ὀκνούντων, παρήγγειλε
ἀπέχεσθαι δηλώσας· τοῖς μὲν
τοῖς μετὰ τὰς ἐξ στρατοπέ-
δος δις καὶ τρεῖς ἡμέρας ἐ-
ποιεῖτο ἀναγκαίως ἐν ταῖς
καλύβας ἐγείροντες ἐπι-
μνον τὰ δένδρα ἂν τὰ αὐ-

τῶν

consentit Interpres. Verum vulgata
non sollicitanda: paullo enim ante
dixit Polyznus: οὐκ ἀμφοτέρων πο-
λεύς. Nunc vero: καὶ ἐπὶ τοῖς δὲ ὡς ἀμ-

φοτέρων. ἑ- non amplius cades edebatur
utrimque, sed tantum fugientium. Fron-
tinus: sine jactura suorum.

τῶν ⁶³ χρεῖαν, ἔ' ἀέ' πλὴν
τῶν πολεμίων βλάβῳ.
⁶⁴ ἴσον ᾗ ὡς τοῖς πολεμίοις
τὸ βλάβῃ αὐτοῦ.

Ἀγισίλαος ἐν Αἰγύ-
πτῳ ⁶⁵ Νεκτανεβῶ συμμα-
χῶν ⁶⁶ ὑπὲρ χωρίου κατὰ
κλειθεὶς περιτειχίζετο. ὅ
ᾗ Αἰγυπία τ' περιτειχ-
σμὸν ἔ' φέροντο, ἀλλὰ
Διακινδυνώειν ἀξιοῦντο
οὐκ ἐπεισθη, ἀλλ' ἐνέμεινεν,
⁶⁷ ἕως περιεπαφροδύη, καὶ
περιτειχίσθη τὸ πᾶν, πλὴν
ἐλίγῃ τῇδε, ὃ σῶμα καὶ
διόδου ὡς τείχεος. Ἀγί-
σίλαος ἀνέβόησεν· ἔτατο
τ' ἀλκῆς ὁ καιρὸς· καὶ ἀέ' ὅ
σῶμα ἔξωρμησε, ⁶⁸ οὐκ
ἐλίγῃ τῶν πολεμίων ἐν
τῇ σενότῃ φονδύων, καὶ τὸ
περιβεβλημένον τεῖχος
ἔρυμα ἔχων πρὸς τὸ κυ-
κλωθῆναι μὴ δύνασθαι.

sum ligna secabant, non
ut damnum hostibus in-
ferrent. Attamen id pari
detrimento hosti affi-
ciebat.

22 Agesilaus in Æ-
gypto Nectenabo socius,
in castellum quoddam
inclusus circumvallaba-
tur. Ægyptio munitio-
nem non ferenti, & pe-
riculum adire volenti,
non obtemperavit; sed
mansit, donec totum ex-
ercitu & muro circun-
datum esset, excepto ad-
modum exiguo spacio,
per quod ostium & trans-
itus muri fuit. Agesilaus
exclamavit, Hoc tem-
pus robur ac vires postu-
lat: & per ostium erupit,
non paucos hostes in an-
gustia cædens, & circun-
datum inurum, quasi
munimentum habens, ut
circumdari ab hostibus
non posset.

Ἀγί-

⁶³ Χρεῖαν] Cant. σινοχρεῖαν.
⁶⁴ ἴσον ᾗ ὡς] Fl. ἴσον ᾗ ἀε. Ele-
ganter.
⁶⁵ Νεκτανεβῶ] Cum Fl. Vulgata,
Νεκτιταβῶ.
⁶⁶ ὑπὲρ χωρίου] Fl. ἰς χωρίου.
⁶⁷ ἕως ἀπαφροδύη] Scri-

bo, ἕως ἀπειλιαφροδύη. Casaubonus.
ἕως ἀπεινιπαφροδύη] Cum MSS. pro
ἕως ἀπαφροδύη.
⁶⁸ Οὐκ ἐλίγῃ] Flor. κατ' ἐλίγῃ.
quod reddi posset per paucos, quo-
niam in loco angusto multi eodem
ordine stare non poterant.

23 Agefilaus adversus Boeotos praeliabatur. Erat anceps victoria. Nox enim praelium diremit: ille media nocte fidelissimos misit, dato praecepto, ut quos Spartiatarum mortuos agnoscerent, pulvere resperfos occultarent. Qui hoc facto, ante diem redierunt. Hostes autem orto die, cum suos mortuos omnes prostratos jacere cernebant, Spartiatarum vero paucos, tristius & timidius animis affecti sunt, quasi Lacedaemoniis victoriam habentibus.

24 Agefilaus ab Asia reversus, per Boeotiam iter faciebat. Thebani praeroccupabant angustias, per quas proficiscendum esset. At ille in longitudinem porrectum agmen duxit, praecipiens

Ἀγησίλαος ὁ πρὸς τὰς Βοιωτὰς παρετάξατο· ὡς ἄμφω ῥόπος ἦν νίκη. 69 νύξ γὰρ διέλυσε τὴν μάχην· ὃ ἥ μέσσης νυκτὸς τὰς πιστάτας διέπεμψε, κελύουσας δὲ διώαντες γνωρίσαι Σπαρτιάτας νεκρὰς, ἐπαμνησθῆναι κένιν ἀποκρύψαι· οἱ μὲν τὰτο πράξαντες πρὸ ἡμέρας ἀνεχώρησαν· οἱ πολέμιοι, ἡμέρας ἡνωμένων, τὰς αὐτῶν νεκρὰς ἰδόντες ἅπαντας κειμήλια, τὰς δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ὀλίγας, ἄθυμοι καὶ δειλότεροι ταῖς γνώμας ἐγρόντο, ὡς Λακεδαιμονίων τὴν νίκην ἐχόντων.

Ἀγησίλαος δὲ τὸν Ἀσίας ἐπανιών διὰ Βοιωτίας ἐπορεύετο· Θηβαῖοι προκατελάβοντο τὰ στενά 70 δι' ὧν ἐξεῖν πορεύεσθαι· ὃ δὲ Πιπρηκυῶς τὴν Φάλαγγα, καὶ ἡ γὰρ ἐπὶ δύο τάξεις παμ-

αγ-

69 Νύξ γὰρ διέλυσε.] Particulam causalem cum MSS. & Interprete inserui.

70 Δι' ὧν εἰχὴν πορεύετο.] Scribe, δι' ὧν εἰχὴν πορ. Casaubonus.

Ἐχὴν πορεύετο.] Ita restitui cum

Cant. Interprete. & Casaubono. Vulgata, εἰχὴν πορεύετο.

71 Ἡ γὰρ ἐπὶ δύο τάξεις.] Quidam codices τάξας. quod malo. Casaubonus.

Ἐπὶ δύο τάξεις.] Cant. ἐπὶ δύο τάξας.

αγγείλας Φανερώς ὁρ-
μαῖν Ἰπὶ τῷ πόλιν· Θηβαῖοι
δείσαντες 72 μὴ καταλά-
βοιντο τὰς Θήβας ἔξω δ'
δυοῦσιν ἔσθης· ἀπολιπόν-
τες τὰ σπῆα, διὰ τάχους
ἐπανήλθον ἐς τῷ πόλιν. Ἀ-
γησίλαος δ' ἰσφαλῶς τὸ
στράτευμα διεπύρρυσεν.

Ἀγησίλαος δ' ἐς Θήβας
ἐνέβαλεν· Θηβαῖοι τὸ πε-
δίον διελάφρυσαν, καὶ ἀπε-
χαράκωσαν· ἔχαρακώ-
ματι δ' ἐκατέρωθεν δύο
πάροδοι σπῆα· βελόμη δ'·
Ἀγησίλαος παρελθεῖν,
πολιθὸν τάχους κοῖλον,
προῆλθον Ἰπὶ τῷ πάροδον
τῷ καὶ τὸ δῶνυμον, Θη-
βαίων ἐνταῦθα πάντων
ἀντιτάξαμενων. ὁ δ' ἐμὲτα-
βαλλόμενος ἀπ' ἐξῆς Ἰπὶ
τῷ ἐπείρου πάροδον τὰς εἰρ-
ζοντας οὐκ ἔχουσιν, εἶσω
παρελθὼν, τὴν χώραν πε-
μῶν, ἐπανήλθεν ἔθενθε
ἀντιπύρρυν.

Ἀγησίλαος ἐστράτευσεν.

ut manifesto ad urbem
iter affectarent. Theba-
ni metuentes, ne The-
bas exercitu foris exi-
stente caperent, relictis
angustiis summa celeri-
tate in urbem redie-
runt. Agesilaus vero si-
ne periculo agmen tra-
duxit.

25 Agesilaus in The-
banum agrum irruptionem
fecit. Thebani campum
fossa circumdu-
cebant, & vallum mu-
niebant. Utrimque duo
transitus angusti. Vo-
lens Agesilaus transire,
quadrato agmine, ca-
voque, processit ad
transitum ab læva situm.
Thebanis hic omnibus
resistentibus, ille a cau-
da duxit ad alterum
transitum, ubi nemo
erat qui arceret. In-
gressus, regionemque
depopulatus, nemine re-
sistente, iterum disces-
sit.

26 Agesilaus prope
δύσσειαν.

72 Μὴ καταλάβουσιν τὰς Θήβας]
Vulgata, μὴ καταλάβουσιν τὰς Θήβας.
Codd. μὴ καταλάβουσιν τὰς δυνεας. Icd

legendum ut editum, & ita quoque
interpret.

Lampfacum castra metabatur. Veniebant quidam ex metallorum fodinis exilientes Græci, qui nunciabant Lampfacenos omnes quærendis metallis destinare quoscunque caperent. Exercitus indignatus, ad mœnia incursionem fecit, civitatem direpturus. Agefilaus cum resistere non posset, & tamen urbem servatam vellet, quasi summa ira incitatus, jussit, ut currentes primas vites exciderent. Etenim esse optimatum Lampfacenorum. Quibus ad excindendas vites sese convertentibus, ipse nactus occasionem mittendi ad Lampfacenos, indicavit, ut bene urbem custodirent atque defenderent.

27 Agefilaus ex ad-

δύοιτο Λαμψάκας πηλ-
σίον ἦσαν πινές ἐκ τῆ μεταλλ-
λῶν ⁷³ ἐκπεπηδηκότες ἑλ-
λῶες, ἀγγέλλοντες ⁷⁴ ὡς ἄ-
ρα Λαμψακηνοὶ πάντες
μεταλλάσσιν ⁷⁵ ὅς ἂν λά-
βωσι· τὸ σπράγμα ἦσαν-
άκησε· καὶ πρὸς τὸ τεῖχος
ῥέμνησεν ⁷⁶ Δαρπασόμῃον
τὴν πόλιν. Ἀγηςίλαος
κωλύσαι μὴ διωάμενος,
σῶσαι δὲ τὴν πόλιν βελο-
μήνους, ὡς ὑπερανα-
κτῶν δὴ, ⁷⁷ ἐκέλευσεν αὐ-
τὰς δραμόντας ⁷⁸ ἐκκώ-
ψαι τὰς ἀμπέλους πρῶτας.
εἶναι γὰρ τῶν πρώτων Λαμ-
ψακλῶν· οἱ δὲ πρὸς τὸ
ἐκκώψαι ἐπράποντο· ὁ δὲ
καυρὸν ἔχει πύμψας μέλι-
σαι Λαμψακλῶν, ὡς χρη-
τὴν πόλιν ἀσφαλῶς φυ-
λάττειν.

Ἀγηςίλαος ἀνπαση-
μήμων

⁷³ Ἐκπεπηδηκότες] Cum Cant. & Codd. Casauboni. pro vulgato, ἐκπεπηδηκότες.

⁷⁴ ὡς ἄρα Λαμψακηνοὶ πάντες μεταλλάσσιν] Scribe πάντας. & observa μεταλλάσσειν transitiva significatio-
ne. ut Grammatici loquuntur. pro
facere μεταλλάσσειν, sive, damnare in
metallum. Casauboni.

⁷⁵ Οὗς ἀνλάσσει] Ἀν cum Can-
tabr. inserui. Mox Casauboni Codd.
σεραπέπειδον.

⁷⁶ Δαρπασόμῃον ἢ πόλιν] Τὴν
πόλιν supplevi cum MSS. & Inter-
prete. Mox iidem Codd. absque N.

⁷⁷ Ἐκέλευσεν] Cant. δικάζειν.

⁷⁸ Ἐκκόψαι τὰς ἀμπ.] Ita scripti
cum MSS. pro κόψαι τὰς ἀμπ.

μυρίων Λακεδαιμονίων ἢ
 Θηβαίων, μέσθ' ἑταίρων
 διείργοντο, ὁρῶν τὰς Λα-
 κεδαιμονίους διαβαίνειν τὴν
 Εὐρώταν περὶ θυμωμένους,
 δεδοικώς πλείονας τὰς Θη-
 βαίους ὄντας μᾶλλον τῶν συμμά-
 χων, λογοποιεῖς καθήκεν.
 ὡς ἄρα χρησμός ἐστι, τὰς
 περὶ τὰς τὴν ποταμὸν δια-
 βαίνοντας ἡγήσατο. ⁷⁹ ὅτ' ἔτι μὲν
 δὴ τὰς Λακεδαιμονίους ἐ-
 πιπύον, ὀλίγους τῶν συμμά-
 χων ⁸⁰ ἐγγύς τ' ἑταίρων
 καταλιπὼν, ⁸¹ ἢ στρατηγὸν
 ἐπ' αὐτῶν τὸ Θάσιον Σύμ-
 μαχον, ἐντελάμενος Θη-
 βαίων τὴν ποταμὸν διαβαίν-
 των αὐτὰς φεύγειν ὅτι πα-
 χύ, ⁸² ἄλλους πινὰς ἐς
 ἐνέδραν κατέκρυψε ἐν τοῖς
 κοιλοῖς χωρίοις. ⁸³ αὐτὰς
 δὲ τὰς στρατιώτας ἐς ἐχυρὸν
 καὶ θαλάσσιον χωρίον ⁸⁴ ἀγα-

verso sedentibus Lace-
 dæmoniis & Thebanis,
 medium intereipiente
 fluvio, cum videret La-
 cedæmonios Eurotam
 cupere transire, metuens
 plures Thebanos cum
 focis, emisit qui rumo-
 rem divulgarent, ora-
 culum prodidisse, eos
 qui primi fluvium tran-
 sissent occubituros. Ita
 prope fluvium retentis
 Lacedæmoniis, paucos
 relinquens socios, atque
 ducem ipsis Thasium
 Symmachum, mandavit,
 ut Thebanis fluvium tra-
 jicientibus, ipsi celerri-
 me fugam arriperent, &
 alios quosdam, in locis
 concavis ad agendas infi-
 dias abscondit. Ipsos ve-
 ro milites in munitum
 & asperum locum ductos
 collocavit. Thebani pau-
 citatem eorum qui cum

γὰρ

⁷⁹ Οὕτω μὲν] Cant. ὅπως μὲν.
⁸⁰ Εἰγγύς τ' ἑταίρων] Cant. de-
 let τ' ἑταίρων. Interpres ἐγγύς τ' ἑ-
 ταίρων male jungit cum ὅτ' ἔτι μὲν
 δὴ τὰς Λακεδαιμονίους ἐπιπύον.
⁸¹ Καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν τὸ Θά-
 σιον] Ita locum supplēvi cum MSS.
 & Interprete. Cant. solummodo ἐπ'
 αὐτῶν. In vulgata ἐπ' αὐτῶν abierat.
⁸² Ἀλλους πινὰς ἐς ἐνέδραν κατέκρυ-

ψαν ἐν τοῖς κοιλοῖς χωρίοις] Ita lego
 hunc locum cum Fl. Cant. ἐπ' ἐν-
 δραν. Vulgata, ἄλλους πινὰς ἐνέδραν κα-
 τέκρυψαν ἐν κοιλοῖς χ. Infra lib. v. cap.
 22. 4. ὅτ' ἔτι μὲν εἰς ἐνέδραν ἀπέκρυψαν.

⁸³ Αὐτὰς δὲ τὰς στρατιώτας] Lege
 αὐτὰς δὲ τ. Casaubonius.

⁸⁴ Ἀγαγόν] Ita lego cum MSS.
 & Interprete pro vulgato, ἀναγαγόν.
 Pro ἀναγισσι, Fl. ἐπισισσι. Cant.
 ἱσισσι.

Symmacho erant animadvertentes, animos sumplerunt, trajecerunt: & dum fugientes insequuntur, in insidias incidunt, & interficiuntur sexcenti.

28 Agefilauſ in Meſſeniam exercitum ducens, miſit exploratorem. Quo nuncianſe, non ſolum ipſos Meſſenios ex urbe prodire, ſed etiam uxores ipſorum & liberos, atque ſervos in libertatem vocatos, diſceſſit, quod eos de vita deſperaffe videret, atque idcirco fortius pugnaturos.

29 Agefilauſ cum Lacedæmonii incluſi in urbem a Thebanis, non ferrent ſe intra mœnia cum uxoribus teneri, ſed exeuntes, atque genereſe facientes, aut vincere aut mori ſtatuerent, dehortatus eſt monens ac

γὼν ὑπέſησεν Θηβαῖοι ᾧ τὰς παρὶς ſύμμαχον ὀλίγας ὄντας ἰδόντες, παρρηνίης, διαβαίνοντες, φεύγοντας διώκοντες, ἐς τὴν ἐνέδραν ἐμπεσόντες, ἀνιρέθησαν ἑξακῆστοι

Ἀγχισίλας ἔς τὴν 85 Μεσσηνίαν ἐμβαλὼν ἐπεμψε κατασκοπὴν. ἧ ἄγγελαν, ὡς ἔμεινον οἱ Μεσσηνιοὶ τῇ πόλει ἐξωπερῖαισιν. 86 ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἐλεύθερα σώματα, ἀνέβλεψεν, ὡς ἀπεγνωκότων 87 ἧ ζῆν, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα δρειοτέρως μαχησομένων.

Ἀγχισίλας ἔπειθὴ Λακεδαιμόνιοι κατακλεισθέντες ἔσω τῇ Σπάρτης ὑπὸ Θηβαίων, οὐκ ἔφερον τὴν τειχίρεις μὲν τῇ γυναικῶν φρεσίν, ἀλλ' ἐπέλεθόντες, γυναικῶν πειρώμενοι, ἢ κρατεῖν, ἢ ἀποθνή-

ἔστην. Poſt Θηβαῖοι MSS. delent particulam, neque eam agnoſcit Interpreter.

85 Μεσσηνίαν] Cant. Μεσσηνίας.

86 Ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες] Cant. ὡς

ne copula. & mox idem ἀνιζόμενοι, pro ἀνιζόμενοι.

87 Τὴ ζῆν] Cant. τὴ ζῆν. δε ἀνδρειοτέρως, pro ἀνδρειοτέρως. Fl. μαχησόμενοι, pro μαχησόμενοι.

μυρίων Λακεδαιμονίων ἢ
Θηβαίων, μέσση πᾶμᾶ
διείργοντο, ὁρῶν τὰς Λα-
κεδαιμονίης διαβαίνειν τὴν
Εὐρώπην περὶ θυμολύχης,
δεδοικώς πλείονας τὰς Θη-
βαίης ὄντας μᾶλλον συμμά-
χων, λογοποιῶς καθήκεν.
ὥς ἄρα χρησμός ἐστι, τὰς
περὶ τὰς τὴν πᾶμᾶ δια-
βάντας ἡγήσασθαι. ⁷⁹ ἔτω μὲν
δὴ τὰς Λακεδαιμονίης ἐ-
πιχωρῶν, ὀλίγας τὴν συμμά-
χων ⁸⁰ ἐγγὺς δὲ πᾶμᾶ
καταλιπὼν, ⁸¹ ἢ στρατηγὸν
ἐπὶ αὐτῶν τὸ Θάσιον σύμ-
μαχον, ἐντελέμενος Θη-
βαίων τὴν πᾶμᾶ διαβάν-
των αὐτὰς φεύγειν ὅτι τά-
χῃ, ⁸² ἄλλας πᾶς ἐς
ἐνέδραν κατέκρυψεν ἐν τοῖς
κοιλοῖς χωρίοις. ⁸³ αὐτὰς
δὲ τὰς στρατιώτας ἐς ἐχυρὸν
καὶ δασὺ χωρίον ⁸⁴ ἀγα-

verso sedentibus Lacedæmoniis & Thebanis, medium intereipiente fluvio, cum videret Lacedæmonios Eurotam cupere transire, metuens plures Thebanos cum sociis, emisit qui rumorem divulgarent, oraculum prodidisse, eos qui primi fluvium transissent occubituros. Ita prope fluvium retentis Lacedæmoniis, paucos relinquens socios, atque ducem ipsis Thasium Symmachum, mandavit, ut Thebanis fluvium trajicientibus, ipsi celerissime fugam arriperent, & alios quosdam, in locis concavis ad agendas insidias abscondit. Ipsos vero milites in munitum & asperum locum ductos collocavit. Thebani pau-

γῶν

79 Οὕτω μὲν] Cant. ἔπειτα μὲν.

80 Ἐγγὺς δὲ πᾶμᾶ] Cant. de-
let τὸ πᾶμᾶ. Interpres ἐγγὺς δὲ πᾶ-
μᾶ male jungit cum ἔτω μὲν δὴ ἢ
ἐπὶ Λακεδαιμονίης ἐπιχωρῶν.

81 Καὶ στρατηγὸν ἐπὶ αὐτῶν τὸ Θά-
σιον] Ita locum supplevi cum MSS.
& Interprete. Cant. solummodo ἐπὶ
αὐτῶν. In vulgata ἐπὶ αὐτῶν aberat.

82 Ἀλλὰς πᾶς ἐς ἐνέδραν κατέκρυ-

ψεν ἐν τοῖς κοιλοῖς χωρίοις] Ita lego
hunc locum cum Fl. Cant. ἐπὶ ἐνέ-
δραν. Vulgata, ἄλλας πᾶς ἐνέδραν κα-
τέκρυψεν ἐν κοιλοῖς χ. Infra lib. v. cap.
22. 4. τῶν μὲν οἱ ἐνέδραν ἀπέκρυψεν.

83 Αὐτὰς δὲ τῶν στρατιώτας] Lege
αὐτοὺς δὲ τ. Casaubonus.

84 Ἀγαγῶν] Ita lego cum MSS.
& Interprete pro vulgato, ἀναγαγῶν.
Pro ὑποσησῇ, Fl. ἐπισησῇ. Cant.
ἐσησῇ.

Symmacho erant animadvertentes, animos sumptulerunt, trajecerunt: & dum fugientes insequuntur, in insidias incidunt, & interficiuntur sexcenti.

28 Agefilaus in Messeniam exercitum ducens, misit exploratorem. Quo nunciante, non solum ipsos Messenios ex urbe prodire, sed etiam uxores ipsorum & liberos, atque servos in libertatem vocatos, discessit, quod eos de vita desperasse videret, atque idcirco fortius pugnuros.

29 Agefilaus cum Lacedæmonii inclusi in urbem a Thebanis, non ferrent se intra mœnia cum uxoribus teneri, sed exeuntes, atque genere facientes, aut vincere aut mori statuerent, dehortatus est monens ac

γὼν ὑπέστησεν Ὀθηβαῖοι ἡ τῆς περὶ Σύμμαχον ὀλίγης ὄντας ἰδόντες, παρρηῆες, ἀλαβάντες, φεύγοντες διώκοντες, ἐς τὴν ἐνέδραν ἐμπεσόντες, ἀνῆρέθησαν ἐξαχέσιοι

Ἀγῆσίλαος ἐς τὴν⁸⁵ Μεσσηνίαν ἐμβαλὼν ἐπεμψε κατασκοπὸν. ὃς ἡ ἀγγείλασθαι, ὡς ἔμνον οἱ Μεσσηνῖοι τὴν πόλεως ἔξω παρῆσθαι.⁸⁶ ἀλλὰ καὶ αἰγυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἐλεύθερα σώματα, ἀνέζωξεν, ὡς ἀπεγνωσμένων⁸⁷ ὃς ζῆν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνδρειοτέρως μαχησμένων.

Ἀγῆσίλαος ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι κατακλεισθέντες εἶσω τὴν Σπάρτης ὑπὸ Ὀθηβαίων, οὐκ ἔφερον τὸ τευχῆρας μὲν τῶν γυναικῶν φερεῖσθαι, ἀλλ' ἐπεξελθόντες, ἡμιναῖον πειρώμενοι, ἢ κρατεῖν, ἢ ἀποθνή-

⁸⁵ ἦσαν. Post Ὀθηβαῖοι MSS. delent periculis, neque eam agnoscit Interpretes.

⁸⁶ Μεσσηνῖας] Cant. Μεσσηνῖας.

⁸⁷ Ἀλλὰ καὶ αἰγυναῖκες] Cant. si-

ne copula. & mox idem ἀνέζωξεν, pro ἀνέζωξεν.

⁸⁷ Τὴν ζῆν] Cant. τὸ ζῆν. & ἀνδρειοτέρως, pro ἀνδρειοτέρως. Fl. μαχησμένων, pro μαχησμένων.

ποθήσκην ἔρξαντο· ⁸⁸ ἀπὲς
 ἔρξαν αὐτὰς ἀναμνήσας,
 ὅτι καὶ ἡμεῖς ποτὶ Ἀθιναίους
 τειχεύοις ἐποιήσαμεν· οἱ δὲ
 οὐκ ἠξίωσαν ἐπεξελθόντες
 αὐτὰς ἀναλῶσαι πάντας,
 ἀλλὰ τὸ πλεῖον καὶ τὰ τειχεῶν
 φύλακας καταστρέψαντες,
⁸⁹ αὐτὰς διέσωσαντο, τὴν
 πολιορκηθέντων πονηρίαν
 τῷ χρόνῳ, καὶ αὐτῶν ἐκγό-
 των ἀποσείων.

Ἀγηςίλαος δὲ Ἀσίαν
 λείαν ἦν πολλὴν, τὴν βαρ-
 βάρων ὀπικειμένων, καὶ πο-
 ξιδόνων, καὶ ἀκονιζόντων.
 ὁ δὲ ⁹⁰ ὅσους εἶχε τὰ αἰχμα-
 λώτων βαρβάρους δεδεμέ-
 νους μόνους προσέπαξε τὴν στρα-
 τοπέδῃ· οἱ προσκείμενοι
 γνωρίσαντες τὰς οἰκείας, ἐ-
 πώσαντο ἀφ' ἑνὸς ⁹¹ βέλ-
 λη.

Ἀγηςίλαος εἰς Μέν-
 δαν ἀπικίττεται λάθρα

dicens : Nos etiam A-
 thenienses aliquando in-
 tra moenia conclusimus.
 At illi nolebant ad pu-
 gnam exeundo se om-
 nes consumere : sed
 constitutis urbis & mœ-
 niorum custodibus, sa-
 lutem sibi pariebant,
 defatigatis oppugnatori-
 bus diuturnitate tempo-
 ris, & ipsis ultro desisten-
 tibus.

30 Agefilaus in Asia
 magnam prædam egit.
 barbaris urgentibus, &
 sagittas atque tela mit-
 tentibus, ille quotquot
 habebat captivos bar-
 baros, in vinculis solos
 ante exercitum collo-
 cavit. instantes, agnitis
 suis, tela mittere desie-
 runt.

31 Agefilaus cum
 Mendam, quæ Attico-
 rum partibus adhære-
 νουπὲς

88 Ἀπὲς-φον] Cant. ἀπὲς-φον.

89 Αὐτὰς διέσωσαντο, ἢ πολιορ-
 κηθέντων πονηρίαν τῷ χρόνῳ, καὶ αὐ-
 τῶν ἐκόντων ληστεύοντων] Ita locum
 hunc supplevi cum MSS. & Interpre-
 te, nisi quod pro πονηρίαν, quod
 est in MSS. reposuerim, πονηθέντων.

In Vulgata, quæcumque leguntur
 post διέσωσαντο, desiderantur.

90 Ὅσους εἶχε τῶν αἰχμαλώτων βαρ-
 βάρους] Cant. βαρβάρους.

91 Τὰ βέλη] Articulum cum Cant.
 addidi.

bat, clam noctu venisset, munitissima urbis parte occupata, cum Mendenfes indignarentur, & in concionem summo studio convenirent, astans: Quid, inquit, tumultuamini? Dimidia enim pars vestrum proditionis est particeps, qui mihi civitatem occupandam tradiderunt. Mendenfes cum se mutuo suspectos haberent, a tumultu destiterunt.

32 Agefilaus spectatos & multorum amicitias præditos captivos, sine pretio suis reddere solebat, ut ipsis fidem apud suos cives derogaret.

33 Agefilaus in legationibus petebat ab hostibus, ut maxime potentes ad se mitterent, cum quibus de communi utilitate sermones confer-

νυκτὸς περιλθὼν, τὸ καρ-
πρώτατον τὴν πλείω κα-
ταχῶν, τὴν Μενδαίων ἀ-
γαπητῶν, καὶ πρὸς
σελεύγειον αἰς ἀκατα-
στασιν, ὅπως, πρὸς ἑφθ,
ἡ θρυβήδης; οἱ γὰρ ἡ-
μίσεις ὑμῶν κοιωνῶσι τὴν
πρυδουσίαν, τὴν ἐμὴν κατα-
λαβεῖν πρὸς πλείον κατα-
χούτων. οἱ Μενδαῖοι ἀλ-
λήλους ἡ ἀποτίκας ἡ γηαι-
μοῖ, τὴν παραχῆς ἐπαύ-
σαντο.

Ἀγησίλαος τὰς ἐνδε-
ξας καὶ πολυφίλους ἀρχιμα-
λώτας ἀνὰ λυτῶν ἀπεδί-
δωκεν, ποιῶν αὐτὰς ἀπίστους
ὡς πρὸς πλείους.

Ἀγησίλαος ἐν ταῖς
διαπραγματεύσεσιν, ἡξίωκε τὴν
λειμῶν τὰς μάλιστα δυνα-
τὰς πέμπειν πρὸς αὐτὸν,
οἷς διαλέξεσθαι περὶ τῆς

ἡ

92 Θρυβήδης] Cant. θρυβήδης.
& ὑμῶν legit, προῦμῶν.

93 Κοιωνῶσι τὴν πρυδουσίαν] Post
ista verba addit Interpres, αἱ μὲν καὶ
πλείοντες κοιωνῶσι.

Ἡμίσεις ὑμῶν κοιωνῶσι τὴν πρυ-
δουσίαν, τὴν ἐμὴν καταλαβεῖν καὶ πλείον κατα-
χούτων] Ita locum hunc supplervi-
sum MSS. quibuscum consentit quo-

que Interpres. In Vulgata, quæ se-
quuntur post πρυδουσίαν, deficiebant.
Ex hoc loco, ut & aliis, facile ap-
paret, quantum a genuina abeant
lectione loca abique MSS. ope, in-
geniose licet, restituta.

94 Τὸ πρὸς ἡγησίλαον] Ita edi-
di cum MSS. pro vulgato, ἀποτίκας.
συντε.

95 Συγ-

νῇ συμφερόντων· τέτοις ὅτι
παλῆσον ⁹⁵ συγγινόμενος ,
καὶ κεινωνῶν ἐστίας, καὶ ⁹⁶ αὐον-
δῶν , ταῖς πόλεσιν εὐείσιν
ἐν ἐποίῃ διὰ τὰς τὴν πολλῶν
ὑποψίας.

ret. Cum his plurimum
habens consuetudinis, &
communicans focum ac
cineres, seditiones in ur-
bibus excitabat, propter
vulgi suspiciones.

[C A P. II.]

Κλέαρχος.

¶ Κλέαρχος πολλῶν
¹ ἐρασιὰν ἄγων ἦλθεν ὅτι
ποταμόν, καὶ μὲν διδάσκα-
τον, ² ἄχρει κνήμης· τῇ δὲ
βαθιῶ ἄχρει μαστῶ· πρῶ-
τον μὲν ³ ἐπειράτο καὶ τὸ εὐ-
διάβατον ἄγειν· τῇ δὲ πολε-
μίων ἀπωτέρω δὲ ποταμῷ
σφενδονέων, καὶ τοξόων-
των, καὶ τὰς διαβαίνοντας
ἀνειργόντων, ὁ Κλέαρχος
τὰς ὁπλίτας ἤγαγε διὰ δὲ
βαθυτέρω· ἵνα τὸ μὲν πολὺ
δὲ σώματι· ὑπὸ δὲ ποτα-
μῷ κρύπτοιτο, τὰ δὲ ὑπερέ-
χοντα δὲ ὑδασι· τῇ ἀσπίδι

Clearchus.

¶ Clearchus magnum
exercitum ducens, per-
venit ad fluvium, alibi
transitu facilem usque ad
tibias, alibi profundum
usque ad mamillas. pri-
mo conabatur ibi, ubi
facilis transitus erat, tra-
ducere. At hostibus pro-
cul a fluvio fundas ja-
cientibus & sagittanti-
bus, atque transgredi
prohibentibus, Clearchus
per eam partem, quæ
profundior erat, armatos
duxit, ut maxima cor-
poris pars sub fluvio ab-
conderetur: quæ vero

Φυλάσ-

⁹⁵ Συγγινόμενος.] Fl. συγγινόμενους.
⁹⁶ Αὐονδῶν] Fl. αὐονδῶν. quomo-
do in suis etiam legit Interpres, ver-
tit enim cineres. Verbum αὐονδῶν A-
ristophanis Scholiasti exponitur in
Εἰρημῇ· πάντες καταστῶσιν, καὶ τὰς τε-
πίδας ἀπομαρτύνειν, ὥστε μηδὲν ἐπὶ ὀφθα-
λμοῖς εἶναι.

Cap. II. 1 Στρατιὰν] Cant. στρα-

τιὰν. Pro ἄγων Casaub. Codd. ἔχων.

² Ἀχρει] Cum MSS. pro vulga-
to, μέχρει.

³ Εἰπειράτο καὶ τὸ εὐδιάβατον] Ita
lego cum Fl. pro εἰπειράτο καὶ εὐδιάβα-
τον. Similiter statim subjungit: ἤγαγε
διὰ δὲ βαθυτέρω. δε, κατὰ τὸ διπλεῖν.
Mox particulam ὃ ante ποταμίων
Cant. non agnoscit.

emineret, scuto protegeretur. Armati sine periculo transgressi, hostes repulerunt. Reliquus deinde exercitus nemine impediante, faciliori parte fluvii transit.

2 Clearchus mortuo in pugna Cyro, reverens cum Græcis, in vico quodam abunde com meatum habente castra ponebat. Tisaphernes missis legatis jussit Græcos traditis armis ibi manere. Clearchus fingebat se orationem admittere, ut Tisaphernes fretus spe fœderis, multitudinem Persarum undique in vicos dimitteret. Qui ratus Clearchum se submittere, dimisit exercitum. At ille sub noctem eductis Græcis, profectioe totum diem & noctem continuata evasit: Tisapherne sero eos quos dimiserat iterum colligente.

3 Clearchus Cyro de-

φυλάσσοιτο. οἱ μὲν ὁπλί-
ται ἀσφαλῶς διαβαίνον-
τες ἀνέκρουσαν τὰς πολε-
μίας· ἡ δὲ λοιπὴ ἑσπέρια
ἔχ' τὸ εὐπορον ἔπειτα
διήλθεν ἀκωλύτως.

Κλέαρχος, Κύρου πι-
σότης, ἀναχωρῶν μὲν τῇ
ἐλλύων, ἐσπέρια πέδασεν
ἐν κώμῃ τροφίῳ ἄφθονον
ἔχουσα. Τισαφέρνης πρέ-
σβεις πέμψας ἡξίαν μὲν
αὐτόθι τὰς ἐλλύας πα-
ραδόντας αὐτῷ τὸ ὅπλον·
Κλέαρχος ὑπεκρίνετο
προσέειπε τὰς λόγους ὅπως
Τισαφέρνης ἐλπίδι παρι-
στάν, εἰς τὰς κώμας δια-
πέμψαι τὰς πολλὰς τῆς Περ-
σῶν. ὁ μὲν δὲ νομίσας εἶχαι
τὸν Κλέαρχον, διέλυσε πῶς
διώκων. ὁ δὲ νύκτωρ τὰς
ἐλλύας ἐξαγαγὼν, τῇ
πορείᾳ προέλαθεν ἡμέραν
ὅλῳ καὶ νύκτα, ἔπειτα
Τισα-
φέρνην βραδέως τὰς δια-
λυθόντας συναγαγόντι.

Κλέαρχος Κύρῳ μὲν
σωε-

4 Στρατιά] Cant. στραία.

5 Τ' πικρίντο] MSS. ὑπεκρίνατο.

6 Τισαφέρνη] Cant. Τισαφέρνη.

7 Αὐτὸν

συνεβέβηκεν ὁ αὐτὸν μὴ
μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφο-
ρᾶν τὴν μάχην· μαχόμε-
νον γὰρ, μηδὲν μέγα συμ-
πᾶσαι τῷ σώματι· πα-
θόντα δ', πάντας ἀπολέσαι
τὰς μετ' αὐτῶν. τὴν δ' Φά-
λαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ'
ἀρχαῖς μὴ βάδην ἦγε, τῇ
εὐταξίᾳ τὰς βαρβάρους
ἐκπλήττων ὥς δ' βέλους
ἐπὶ ἡμέλλεν εἶναι, δρόμῳ
ῥηιδίᾳ παρήγγειλεν ὅπως
μηδὲν ὑπὸ τῶν βέλων βλά-
πτοιτο, καὶ δὴ τὸ Ἑλληνικὸν
καὶ τὸ τὸ μέγεθος τὰς
Πέρσας ἐνίκησεν.

Κλέαρχος μὲν τὸν Κύρου
θάνατον, τῶν Ἑλλήνων κα-
ταχρόνιον χώραν πολλὴν καὶ
ἀγαθὴν ποταμὸς ἐκυκλᾶ-
το τὴν χώραν ἐλαχίστην
διερχόμενος ἰσθμῷ¹⁰ μὴ
νῆσον εἶναι· κωλύων ἔνδον
ἐρατοπεδεύειν.¹¹ ὥς δ' καὶ

dit consilium, ne ipse
se in periculum offer-
ret, sed inspectorem se
pugnæ gereret. Pugnan-
tem enim corpore nihil
magnum efficere. Si ve-
ro quid damni acceperit,
omnes se perditurum eos
quos secum haberet. A-
gmen autem Græcorum
ab initio quidem tarde
duxit, rectis ordinibus,
perterrens barbaros.
Cum vero intra teli ja-
ctum venisset, cursu ci-
tato in barbaros ferri jus-
sit, ne a telis læderentur.
Et hac sane re Græci
Persas vicerunt.

4 Clearchus post Cy-
ri mortem, Græcis re-
gionem magnam & bo-
nam obtinentibus (flu-
vius regionem circum-
dabat, minimo isthmo
prohibitum, ne insula
esset) vetans ne intus
castrametarentur, cum

ἔπειτα-

7 Αὐτὸν μὴ μὴ κινδυνεύειν] MSS.
nec non Codd. Casauboni, αὐτὸς μὴ
μὴ κινδ. nisi quod hi καὶ adponant.
Xenophon: Παρακαλοῦντο δὲ αὐτοὶ
πάντες, ὅσοις διέλθοντο, μὴ μέγα δὲ,
ἀλλ' ὅπως αὐτῶν τὰ σώματα.

8 Α' πολέμου] MSS. ἀπλοῦς.

9 Κατὰ τὸ τὸ μέγεθος] Cum Cant.
articulum addidi.

10 Μὴ νῆσον εἶναι] Ita MSS. Vul-
gata, μὴ νῆσον εἶναι. quæ lectio ta-
men non temere damnanda, ali-
quando enim infinitivo nominati-
vum jungunt Græci.

11 ὥς δ' καὶ ἐπειτα.] Cant. ὥς δ' καὶ
ἐπειτα.

perfuadere non posset, fictum transfugam misit nunciantem, Rex muro circumdaturum se Isthmum minatur. Hoc audito Græci, morem Clearcho gerentes, extra Isthmum castra ponunt.

5 Clearchus prædam copiosam agens, in colle interceptus, cum ab hostibus circumvallaretur, rogantibus ducibus ut periculum adirent, antequam totus collis circumdaretur: bonum animum eos gerere iussit, quoniam per vallum cum paucis esset futura pugna. Vespera autem accedente, relicta præda in deficiente valli parte, exegit obvios, & in angustia trucidavit.

6 Clearchus cum ex Thracia prædam egisset, neque redire Byzan-

ἔπειθε, πεπρασμένον αὐτόμολον καθῆκεν ἀπαγγέλλοντα, βασιλεὺς δὲ ἰδὼς αὐτὸν ἀπέκλειε διαπολεχόμενον.
12 τὸτο ἀκύνων τις οἱ ἔλλωες, καὶ πεποθένης κλειάρχῳ, στρατοπεδεύουσιν ἐπὶ τῆς ἰσθμοῦ.

Κλείαρχος, λείαν ἀγώνων παλιν, 13 ὅτι λόφον κατεληφθῆς, περὶ χαρὰ καὶ δόρυ. 14 ὑπὸ τῶν πλεμίων, δεομένων τῶν ἡγεμόνων διακινδυνεύειν πρὶν ἀπαύξει περὶ χαρὰ καὶ θλίψεως τὸ λόφον, παρρησίαν αὐτὰς ἐκείλυσεν, ὡς πρὸς ὀλίγους ἐπολέμους διατὸ χαράκιμα τῆς μάχης. 15 ἰσπερὶας δὲ περὶ ἰσχύος, κατὰ λιπὴν πρὸς λείαν, καὶ τὸ διαλείποντα χάρακον 16 διεξιστάσας τὰς ἀπηνήγωντας ἐν σπινῶν κατὰ κρήνην.

Κλείαρχος λεηλατήσας Θράκην, μὴ φθίσαις ἐπανελθεῖν εἰς Βυζάντιον· ἰσρα-

12 Τὸτο ἀκύνων τις] Τὸτ' ἀκύνωντι.

13 Ἐπὶ λόφον] Cant. ὅτι λόφον. sic supra 1. 38. 1. ὅτι λόφον κατεπύρε περὶ σπινῶν. Mox Cant. κατεπύρε.

14 Ἐσπίρας δὲ περὶ ἰσχύος] Ita MSS. Vulgata, ἰσπερὶας δὲ περὶ ἰσχύος, quod etiam ferri posset.

15 Διεξιστάσας] Cum Fl. Cant. διεξιστάσας. Vulgata, διεξιστάσας.

16 Σα-

ἔσρατο πῆδ' ὅσπερ πλεῖστον ὄ-
 ρος Θρακίης. ἦ δὲ Θρακῶν
 ἀδρυζομένων, εἰδὼς ὅτι
¹⁶ σῶζοντες ἐκ τῶν ὄρων ὄρ-
 μῶν, νύκτωρ ἐπιθήσον-
 ται, προσέταξεν ἐν τοῖς ὄ-
 πλοῖς διαπελεῖν καὶ ταῖς ἐ-
 γέρσεσιν ποιεῖσθαι πυκνάς·
 αὐτοὶ δὲ, νυκτὸς ὕψους ἀφ' ἐγ-
 γῆς, λαβὼν μέρος. ἔσρα-
 τῶμαλ' ἐπεφάνετο τύ-
 πῳ τὰ ὅπλα ¹⁷ τὸ Θρα-
 κείον τρόπον· οἱ δὲ ὡς τὸ πλε-
 μίων ἐπιφανοῦς ἦσαν ἡσαν
 ἐπιμοὶ πρὸς μάχην· ἐν
 τῷ καὶ οἱ Θρακῆες ἐπεφά-
 νησαν, ὡς καθύπερθε αἰ-
 ρήσονται· οἱ δὲ ἐξηγορόμενοι,
 καὶ ὡπλισμένοι δεξιμένοι
 τὰς ἐπιδραμόνας παλίστας
 αὐτῶν ἀπέκλειναν.

Κλέαρχος δὲ ποσύνων
 βυζαντίων ζημιωθείς ὑπὸ
 τῶν ἐφ' ἑρῶν, εἰς Λάμψακον
 κατέπλευσε, ναὺς ἔχων
 πέντε καὶ διέτριβεν ἐν-
 ταῦθα ¹⁸ μεθύειν καὶ κωμά-
 ζειν

tium posset, castrame-
 tatus est prope montem
 Thracium. Coeuntibus
 autem Thracibus, sciens
 eos latentes ex monti-
 bus noctu impetum fa-
 cturos, mandavit suis ut
 in armis perseverarent,
 & crebro excitationes fa-
 cerent. Ipse vero cum
 nox esset tenebrosa,
 assumpta parte exerci-
 tus, apparebat suis,
 verberans arma more
 Thracio. Qui tanquam
 hostibus apparentibus,
 ad pugnam erant instru-
 cti. Interea Thraces e-
 tiam apparebant, ut
 dormientes caperent. At
 illi vigilantes & arma-
 ti exceperunt incurren-
 tes, & plurimos ex ipsis
 interfecerunt.

7 Clearchus cum de-
 fecissent Byzantii, mul-
 ctatus ab Ephoris, Lam-
 psacum cum quatuor
 navibus pervenit, atque
 ibi vitam egit, temulen-

¹⁶ Σωθίντες] MSS. οἰωθίντες. ex
 quo sagaciter CL. Gronovius, στω-
 θίντες.

¹⁷ Τὸν Θρακείον τρόπον] Ita le-

go cum MSS. & Interprete, cum
 quibus consentiunt Codd. Casaubo-
 ni. Vulgata, τὸν Θρακίον τρόπον.

¹⁸ Μεθύειν] Cant. μεθύων.

19 Τ' πρὸ

tiam & efferatam petulantiam præ se ferens. Oppugnabantur a Thracibus Byzantii, qui miserunt duces ad Clearchum petendi auxilii causa. Ipse vero quasi crapula impeditus, tertio demum die eos admisit, & se precantium misereri inquit, opem addixit. Impletis igitur duabus navibus præter illas quatuor, navigavit Byzantium, & convocata concione suavit, ut omnes equites & armati naves conscenderent, aque tergo impetum in Thraces facerent: gubernatores verò omnes solventes in anchoris fluctuarent, si pugnae signum ab ipso

σιν αἰρόμενοι ὑπὸ αὐτῶν τὸ

ζῆν παραιοίμεν. Θ. ἐπολιορκῶντο¹⁹ ὑπὸ Θρακῶν Βυζάντιοι.²⁰ καὶ δὲ ἐπεμψαν τὰς στρατηγὰς δεησόμενας²¹ τῷ ὑπὸ Κλεάρχου βοηθείας· ὃ ᾧ ὡς ἀδυνατῶς ἔχων διὰ τὸ οἶνοφλυγίαν ἐβλύχῃν αὐτοῖς, ἡμέρα τρίτη παρσηκάλο· καὶ δεηθέντας²² οἰκτεῖρειν Φάσκων, ὑπέχετο συμμαχήσῃν.²³ πληρώσας ᾧ ναὺς δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατέπλευσεν εἰς Βυζάντιον· καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, πωτέβλασε πάντας τὰς ἱππέας, καὶ τὰς ὀπλίτας ἐπιβλήσας τῷ νεῶν. ὡς²⁴ ὁπλισομένης ὁπότεν τοῖς Θραξί·²⁵ τὰς δὲ κυβερνήτας ἀναχθέντας ἐπ' ἀγκυρῶν σαλεύειν, ὅταν ἰδωσμεῖον τῇ μάχης. ἔτω δὲ πάντων

19 Τ' πὸ Θρακῶν] Additus articulus in Cant. τ' Θρ.

20 Καὶ δὲ ἐπεμψαν] Cant. καὶ διέπμψαν.

21 Τῷ ὑπὸ Κλεάρχου βοηθείας] MSS. absque præpositione.

22 Οἰκτεῖρειν] MSS. ὠκτεῖρειν. Mox & Cant. συμμαχήσας.

23 Πληρώσας ᾧ ναὺς δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατ.] Ita locum hunc supplevi cum MSS. & Interpretis. Vul-

gata, πληρώσας ᾧ δὲ ναὺς κατ.

24 Ὡς ὁπλισομένης] Cant. ὡς ὁπλισομένης.

25 Τοῖς ᾧ κυβερνήτας ἀναχθέντας ἐπ' ἀγκυρῶν σαλ.] Videtur legendum, τῶν ᾧ κυβερνήτας ἐκιδῶσιν αὐ. proflus enim deest, nisi fallor, aliquid: ἀναχθέντας autem, non est, solventes, sed, in altum provelles. Casaubon.

Ἀγκυρῶν] Cant. ἀγκυρῶν.

πάντων ἀναχθέντων, ὁ κλέαρχος διψύχῳ ἔφη πρὸς τὰς στρατηγὰς καὶ πηλείων ἰδὼν καπηλεῖον, μετ' αὐτῶν εἰσέλθων, φυλακῇ κατὰσχέας, ἐνδον ἀπέκλειεν ἀμφοτέρους καὶ συγκλείας τὸ καπηλεῖον, 26 καὶ κελύσας τῷ καπήλω σιωπᾶν, τῇ στρατηγῶν ἀνηρημῶν, τῇ πολιτῶν ἀνηρημῶν, αὐτὸς τὰς αὐτὰς στρατιώτας διὰ τὰς εἰσαγαγὼν, κατέχευε τὸ Βυζάντιον.

κλέαρχος ἐλεηλάτῃ τῷ Θρακῇ, καὶ πολλὰς ἔκτεινε Θρακῶν. 27 οἱ δὲ πρὸς ἐπεμψαν δεσποδίας διὰ λύσαι τὸ πόλεμον. 28 ὁ

tolleretur. Cum ita solvissent omnes, Clearchus sitire se dicens ad duces, & prope videns cauponam, ingressus cum ipsis, imposito præsidio intus interfecit utrosque: & claudens cauponam, præcepit cauponi, ut de interfec-tis ducibus siceret. Civibus solventibus, ipse suis ducibus repente introductis, Byzantium obtinuit.

8 Clearchus Thraciam deprædabatur, multosque Thraces occidit. Illi legatos miserunt, qui rogarent, ut bel-

ῖ τῷ

26 Καὶ κελύσας τὸ καπήλω σιωπᾶν, ἢ τῇ στρατηγῶν ἀνηρημῶν, ἢ τῇ πολιτῶν ἀνηρημῶν, αὐτὸς δὲ αὐτῷ στρατιώτας διὰ τὰς εἰσαγαγὼν, &c.] Italo cum hunc lego cum MSS. nisi quod Cant. ἀνηρημῶν. sic autem verto: & imposito cauponi silentio, interfectis ducibus, in altum prorexit civibus, ipse, introductis celeriter suis militibus, Byzantium obtinuit. Vulgata, στρατηγῶν absque articulo, item ἀνηρημῶν, & παραγῶν. Pro κελύσας, Fl. πορεύσας. & mox pro στρατιώτας, Cafauboni Codd. στρατῶν.

27 Οἱ δὲ πρὸς ἐπεμψαν] Particulam cum MSS. inserui, cum quibus conveniunt Codd. Cafauboni.

28 Οἱ δὲ τῷ εἰρηώλῳ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἡγήμηναι] Longe aliam hujus facti causam Frontinus fuisse ait: quam equidem veriorem existimo. Itaque etiam id est præter institutum nostrum, non gravabor tamen ejus verba hic adscribere. Clearchus Lacedæmonius exploratum habens Thraciam omnia viæ necessaria in montes comportasse, una quoque opo sustentari, quod crederent eum comæatus inopia necessarium: per id tempus quo legatos eorum venturos opinabatur, aliquem ex captivis in conspectu jussit occidi, & membratim tanquam alimenti causa in contubernia distribuis (vel distribui). Thraces nihil non facturum perse-

lum componeret. Qui pacem damnosam ratus, jussit ex Thracibus mortuis corpora duo vel tria dissecta coquos suspendere. Quod si Thraces videntes rogarent caussam, jussit dicere, Clearcho coenapatur. Hæc cum Thracum legati cernerent, perhorrescentes discesserunt, nihil amplius de foederibus ausi dicere.

9 Clearchus armatos ducens in campo, incumbens hostium equitibus, & equestri prælio vincentibus, instruxit exercitum octonis in profunditatem dispositis, & rariores quam pro figura plinthii collocavit, atque præcepit, ut gladio demisso sub scutum, maximam foderent foveam. Qui cum fodissent, ille armatos adduxit supra foveas in anteriorem

ἣ πλὴν ἐπὶ τῷ Πιζήμιον
ἡγάγετο, ἐκέλευσεν ἑκ
τῶν Θρακῶν νεκρῶν σώματα
δύο ἢ τρία ²⁹ διατεμόντας
τὰς ὀψοποιὰς ἀνακρεμά-
σαι· εἰ δὲ οἱ Θρακῆες ἰδόντες ἐ-
ροιντο πλὴν αἰτίας, προσέτα-
ξε λέγειν, Κλέαρχω δεῖ-
πνον παρασκευάζειν·
πάντα οἱ πρὸς τοὺς τῶν Θρα-
κῶν ἰδόντες, φρίξαντες ἀ-
νεχώρησαν, μηδὲν ³⁰ ποιεῖν τῷ
διαλύσειν εἰπὲν ἐπὶ πλ-
μήσαντες.

Κλέαρχος ὁπλίτας ἐ-
χων ἐν πεδίῳ, προσεκρί-
νων πολέμιων ἰππέων, καὶ
ἰπποκράνων, συνέταξε
τὸ στρατόπεδον ὡς πρὸς τὸ βά-
θος· καὶ κατέστησεν ἀραιοπέ-
ρους, ἢ κατὰ γῆμα πλινθίας.
καὶ παρήγγειλε τὸ ἐγχε-
ρίδιον ³¹ καθιέντας ὑπὸ
πλὴν αἰσίδα βαθύτητον ὀ-
ρυξαι βόθρον· οἱ μὲν ὤρυ-
ξαν· ὃ δὲ τὰς ὁπλίτας ³² ἐπὶ
ἀνήγαγόν τε ἑκ τῶν ὀρυγμάτων

των

verantia causa esse credentes, qui tam
detestabiles epulas sustinuisse experiri, in
deditionem venerunt. Calaubonus.

²⁹ Διατεμόντας] Ita reposui cum
MSS. & interprete, pro ἀνατεμόντας.

³⁰ Ποιῆσαι τῷ διαλύσειν] Articulum
addidi cum Cant.

³¹ Καθιέντας] Fl. κατέβητας.

³² Ἐπὶ ἀνήγαγόν τε τῶν ὀρυγμάτων]
MSS. delent. ἐκ τῶν.

K 2

33 Τῶν

των ἐς τὸ πρῶτον ἔπειδ' ἔχ. 33 ἦ ἡ πολέμιον ἰππέων ἐμπεσόντων, ἀναχωρεῖν ὅτι πῶδα παρήγγειλεν ἕως ἥ ἑρυγμάτων οἱ ἡ πολέμιοι μηδὲν προειδότες, ἐπελαύνοντες τῇ ἰππῳ σφοδρῶς, ἐμπεσόντες τοῖς ἑρύγμασιν, ἐπιπῶν ἐπ' ἀλλήλους· οἱ κλεάρχοι ἡ ἀνέραν τὰς ἰππέας χαμαὶ καὶ μύρως.

Κλέαρχος ὡς ἐν Θράκη· νυκτερινοὶ φόβοι τὸ στρατόμα καπλάμβανον. ὁ ἡ παρήγγειλεν, εἰ γένοιτο νύκτωρ ἄρουρος, μηδένα ὀρθὸν ἀνίστασθαι. 34 ὁ ἡ ἀναστὰς ὡς πολέμιος ἀναίρεισθαι. τὸ πρῶτον γέλωμα τὸ ἐδίδαξε τὰς στρατιώτας καλὰ φρονήσας ἔ. 35 νυκτερινοὶ φόβοι. ἡ ἔτιως ἐπαύσαντο ἀναπηδῶντες ἡ περατῆμοι.

campi partem. Hostium autem equitibus incidentibus, redire iterum iussit usque ad foveas. Hostes nihil prospicientes & admoventes equitatum, duriterque impingentes in foveas, supra se mutuo ruebant. Clearchii vero equos humi stratos occiderunt.

10 Clearchus erat in Thracia. Nocturni terrores exercitum invaserant. At ille præcepit, si noctu tumultus oriretur, nemo rectus consurgeret: qui vero noctu consurgeret, tanquam hostis interficeretur. Hoc præceptum milites docuit contemnere nocturnum terrorem, atque ita desierunt exilire ac perturbari.

[CAP.]

33 Τῶν ἡ πολέμιον ἰμπεσόντων] Hoc est, Quum hostes magna vi in Clearchii exercitum irruerent. cave enim putes ἰμπεσόντων hic ita esse interpretandum, ut mox ἰμπεσόντες. quod fefellit interpretem. Casaubonus.

34 Ο ἡ ἀναστὰς, ὡς πολέμιος ἀν-

αίρεισθαι] Ὡς πολέμιος, quod in Vulgata desiderabatur, cum MSS. & Interprete loco suo restitui.

35 Τῶ νυκτερινοῦ φόβου. ἡ ἔτιως ἐπαύσαντο ἀναπηδῶντες ἡ περατῆμοι] Quæ sequuntur post ἡ νυκτερινοῦ φόβου cum MSS. & Interprete supplervi.

1 E π-

[C A P. I I.]

Epaminondas.

¶ Epaminondæ uxorem amabat Phœbiades, custodiens Cadmiā. Illa marito rem aperuit. Epaminondas ei mandavit, ut erga Phœbiadem simularet, & noctem constitueret, quasi etiam amicis ejus alias fœminas adductura. Quibus constitutis, illæ venerunt, & usque ad ebrietatem cum Phœbiade &

¹ Ε'παμινώνδας.

² ¶ Ε'παμινώνδας τ' γυναικὸς ἡραδίῃ φοιδιάδῃς, φρερῶν τῷ καδμείῳ. ἢ τῷ ἰῶ ἀνδρὶ τῷ πείραν ἐμειούσεν. Ε'παμινώνδας προστάξεν αὐτῇ τ' ³ φοιδιάδῃ ⁴ φιλεῖν ὑποκρίνεσθαι, καὶ νύκτα σωθείσθαι, ὥς καὶ τοῖς φίλοις αὐτῇ γυναικάς ἀλλὰς ἄξουσιν. πᾶντα μὲν δὲ σωέθελον, αἱ δὲ ἦσαν, καὶ σωέπιον πῖς
ὡς

¹ Ε'παμινώνδας] Ita reposui cum Fl. & Interprete. Vulgata, ὅτι γυναικὸς Ε'παμινώνδας ἡραδίῃς ὑπὸ φοιδιάδῃ. Mentio in hoc strategemate fit uxoris Epaminondæ; atqui Nepos auctor est Epaminondam uxorem nunquam duxisse, cum inquit : *Hic uxorem nunquam duxit, in quo omni reprehenderetur, quod liberos non relinqueret, a Pelopida, qui filium habebat infamem : maleque cum in eo patria consulere diceret : vide, inquit, ne tu pojus consulas, qui talem ex te natum relikturus sis. neque vero stirps mihi potest deesse, namque ex me natam relinquo præquam Leuëtricam, qua non modo mihi superbas, sed etiam immortalis sis necesse est.* Idem testantur alii. Quare capiendum videretur de amica, nisi obfiteret, τὸ ἀνδρὶ τ' πείραν ἰμῶνεν.

² Ε'παμινώνδας τ' γυναικὸς ἡραδίῃς] Hanc historiam unde Polyzenus acceperit nescio : mihi quidem valde est suspecta. Nam certum est, non posse hæc intelligi de Cadmez halosi, quæ contigit post-

quam Phœbidas (qui Polyzeno est Phœbiades, sicut Xenophonti Leontiades, qui Pluratcho & aliis Leontidas) Spartanus eam a Leontiade proditam occupavit : hoc, inquam, ex Xenophonte & Plutarcho & aliis certum est : & de eo nemo dubitabit, qui Probi Pelopidam legerit, ubi laus tota recuperatæ Cadmez Epaminondæ adempta, Pelopidæ tribuitur, quod & Polyzenus confirmat in Pelopida, narratione tertia. Aliam ergo Cadmez ἄλυσιν quæramus quo hæc referri queant. γρ. Πίρι Ε'παμινώνδας. Casaubonus.

³ φοιδιάδῃ] MSS. φοιδιάδας. & statim φοιδιάδαν, ut & paullo post. Ceterum cum non solum aliis dicatur φοιδιάδας, sed & Polyzeno, infra lib. v. 2. videtur hic perpetari scribi φοιδιάδας. Interpres tamen infra quoque habet Phœbiadem.

⁴ φιλεῖν ὑποκρίνεσθαι] MSS. non agnoscunt φιλεῖν. & Cant. legit ὑποκρίνασθαι.

⁵ σωέθελον] MSS. σωίθελον Pro σωί.

K 3

καὶ τ' φοιτιάδῳ ἄχρημέ-
 θης. καὶ ἡγήσατο πρὸς ὀλί-
 γον ἐξελθεῖν ἐπὶ πῖνα θυ-
 σίαν νυκτερινῶν, ὡς αὐ-
 πικὰ ἀνασπείρουσι· οἱ μὲν
 ἐπέτρεψαν, τοῖς ἑπυλω-
 ροῖς πρὸς αἰχμῶντας πάλιν
 αὐτὰς ἐσθ' ἐξαδοῦ. αἱ δ' ἦ
 ἀπῆλθον πρὸς τὴν πύ-
 λαις ἀγχιεῖοι νεανίσκοι τὰς
 τ' γυναικῶν ἐδοῦνται ἀλ-
 λαξάμενοι, καὶ μίαν αὐτῶν
 πρὸς λαβόντες ἡγεμόνα τ'
 ὁδὸν τ' ἐνδον, ἣ καὶ βραχέα
 λαλήσειν τοῖς πυλωροῖς
 ἔμελλεν. ὥτως ἄρα ἐπελ-
 θόντες, ὅτι τὸν τε φοιτιάδῳ
 αὐτὸν, καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτὸν,
 πάντας ἑπέκλειον.

ejus amicis biberunt, at-
 que petierunt cōpiam ex-
 eundi paulisper ad sacri-
 ficiū quoddam noctur-
 num, statimque se re-
 versuras pollicitæ sunt.
 Qui permiserunt, man-
 dantes portitoribus, ut
 iterum eas intromitte-
 rent. Illæ exierunt. A-
 pud portas vero juvenes
 imberbes, mulierum ve-
 stibus permutatis, & u-
 nam ex eis assumentes
 interioris viæ ducem,
 & quæ pauca cum por-
 titoribus loqueretur: ita
 ingressi, tum Phœbia-
 dem ipsum, tum omnes
 qui circum eum erant in-
 terfecerunt.

Ε' πε-

σωπίων, cum Cant. & Interprete
 scripti σωπίων.

6 Ἀνασπείρουσι] MSS. ἀνασπεί-
 ρου. Pro ἐπέτρεψαν, Cant. ἀνασπεί-
 ρου.

7 Πυλωροῖς] MSS. θυρωροῖς.

8 Ἀπῆλθον] MSS. ἀπῆλθον.

9 Τὸν τε φοιτιάδῳ αὐτὸν] Con-
 trareci gesta fidem. Phœbidas quip-
 pe fuit quidem auctor Cadmeæ oc-
 cupandæ; verum cum privata id fe-
 cisset auctoritate, a Lacedæmoniis
 fuit ab exercitu remotus, ab Age-
 silao vero capitis periculo liberatus,
 referentibus, Xenophonte lib. v.
 Hist. Plutarcho in Pelopida, & al-
 liis; adeo ut arcis præfectura illi non
 sit relicta. Neque etiam in eadem
 recuperanda est interfecit: teste e-
 nim Xenophonte eodem libro, ar-

cis præfectus, quod eam reliquerat,
 neque auxilia expectarat, a Lacedæ-
 moniis fuit necatus: ut vero Dio-
 dorus lib. xv. & Plutarchus in Pello-
 pida, de tribus arcis præfectis, duo
 morte multati, Hermippidas scilicet,
 & Arctissus: tertius Dysaoridas grandi
 pecunia, ita ut non esset solvendo,
 mulcatus, solum vertit; quare nul-
 lz hic partes Phœbidas. Deinde, per-
 iit Phœbidas postea in conflictu con-
 tra Thebanos, fortiter dimicans.
 cum præfectus urbi Thespiarum ab
 Agesilao, facta eruptione, eos in-
 considerate nimis persequeretur, te-
 stibus Xenophonte, & Diodoro; ita
 ut omnis hæc narratio videatur in-
 spectæ.

10 Ἀπῆλθον] MSS. ἔκτεινον.

10 Ε' πε-

2 Epaminondas cum in Leuctris jam agmen instructum duceret, Thespienses tergiversantes sequebantur: nec id latebat Epaminondam: sed ne confunderentur ordines, inter pugnam proclamare iussit, Quicumque Bœotorum discedere voluerint, eis licitum esto. Thespienses cum ipsis armis abierunt. Epaminondas iis qui manserant armatis instructis & alacribus usus, gloriosam victoriam adeptus est.

3 Epaminondas in Peloponnesum copias duxit. Hostes circa Onium ingressi, castra posuerunt. Tonitru fit, & metus invadit milites. Vates quidem quiescendum dixit. Epaminondas vero, nequaquam, inquit: Hostes enim qui in ejusmo-

11 Ε'παμινώνδας ἐν Λεύκτροις προσῆλθον ἤδη τὴν Φάλαγγα· Θεσπιεῖς ἐθελόκακῶντες εἰπὼντο· οὐκ ἠγνόησεν Ε'παμινώνδας, ἀλλ' ὅπως μὴ περὶ αὐτοῖς ἡ πῆξις ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης, ἐκήρυξε, Βοιωτῶν ἀπείναι τοῖς Βαλοῦχοις ἐξέσω· Θεσπιεῖς μὲν αὐτοῖς ὁπωλοῖς ἀπηλλάσσοντο· 12 Ε'παμινώνδας ἢ τοῖς μέγιστα ὁπωλοῖς σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ περὶ αὐτοῖς χηροῖς ἀνέκλεισεν.

Ε'παμινώνδας, 13 εἰς ἔβαλεν εἰς Πελοπόννησον· οἱ πολέμιοι καὶ τὸ ὄνειον ἐμβαλόντες, ἐσπαιοπεδῶντο. βροντὴ γίνεται, καὶ φόβος αἰρεῖ τὰς στρατιώτας· 14 ὁ μὲν μάντις ἔφη· εἰνέκεν· Ε'παμινώνδας ἢ μηδαμῶς, ἔφη· τὰς πολέμους

11 Ε'παμινώνδας ἐν Λεύκτροις] In Cantabrigiensi codice ordinatur quartum strategema ante secundum. Idem hoc Epaminondæ factum vide apud Pausaniam in Bœoticis.

12 Ε'παμινώνδας ἢ τοῖς] Particulam cum MSS. inserui. Cant. habet Ε'παμινώνδας, ut & initio sequen-

tis narrationis. atque ita plerumque scribitur apud Pausaniam.

13 Εἰς ἔβαλεν] MSS. ὑπερέβαλεν.

14 Ο' μὲν μάντις ἔφη· εἰνέκεν] Ita lego cum MSS. & Interpretate. Vulgata numero multitudinis, οἱ μὲν μάντις ἔφη· εἰνέκεν.

μίς γὰρ ἐν τοιαύτῳ χωρίῳ
 στρατοπεδούσῃας ¹⁵ ἐμβε-
 βροντῆας· ὁ λόγος ἔ-
 στρατηγῶν, γὰρ ὁ ἐνέδω-
 κε τοῖς στρατιώταις, καὶ περ-
 ρύμως ἠκολούθησαν.

Ἐπαμινώνδας Θεβαίων
 ἡγεῖτο, Λακεδαιμονίων
 Κλεόμβροτος. Λεύκτρα
 ἐνθα ἡ μάχη· τὸ μὲν ἔργον
 ἰσθόρροπον ἦν. Ἐπαμινών-
 δας ὡς Θεβαίων ἡγήσα-
 το, ἐν βῆμα ¹⁶ χαρίσαι-
 τί μοι, καὶ τὴν νίκην ἔξομν·
 ἐπέειπεν, ἐνίκησαν· οἱ
 Λάκωνες εἶξαν· καὶ Κλεόμ-
 βροτος ὁ βασιλεὺς ἔπεσεν
 ἐν τῇ μάχῃ.

Ἐπαμινώνδας ἐνέβα-
 λεν εἰς τὴν Λακωνικὴν· καὶ
¹⁷ οἱ τε τὴν Δαρπύον

di loco castrametati sint ,
 per tonitru exturbati. O-
 ratio ducis animum ad-
 didit militibus, & prom-
 ptissime omnes seque-
 bantur.

4 Epaminondas The-
 banos ducebat, Lacedæ-
 monios Cleombrotus.
 pugna fiebat in Leuctris.
 Res in dubio vertebatur.
 Epaminondas a Theba-
 nis petiit, unum gressum
 mihi donate, & victo-
 riam habebimus. Morem
 gesserunt, victoriam ad-
 epti sunt. Lacones ce-
 debant loco, & Cleom-
 brotus rex in prælio ceci-
 dit.

5 Epaminondas in
 Laconicam impressio-
 nem fecit, & quidem

τὴν

¹⁵ Ἐμβεβροντῆας] Cant. ἐμβε-
 βροντῆας. & ἰδὲ καὶ, pro ἰσθόρροπον.

¹⁶ Χαρίσαιτι] Cant. χαρίσαιται.
 Casaub. Codd. χαρίσαιτι. Copulam
 sequentem cum MSS. & Interprete
 inferui.

¹⁷ Οἱ τε τὴν Δαρπύον &c.] Vi-
 detur sermo esse de prima illa Spar-
 taz oppugnatione, quæ describitur
 Diodoro lib. xv. verum tantum ab-
 sinit, ut tum capere urbem potuerit
 Epaminondas, & ea intacta disces-
 serit, ut multis suorum amissis ab
 oppugnatione desisteret coactus sit:

fic enim Diodorus: Τίλος δ' οἱ το-
 λερῶντες πῶσαν εἰσπονησάμενοι σω-
 εῖναι, τὸ μὲν πρῶτον ἀπείκασον βίαν χα-
 ρίσασθαι, & Σπάρτην· ἰπτοὶ δ' ἡ βίαν
 ζοφῶν οἱ μὲν ἀπιδύσκον, οἱ δ' ἐ-
 ηραυματοῖζοντο, ἀνταχλίσαντο τῇ σάλ-
 πινγι τῶν στρατιῶν οἱ περὶ Ἐπαμινών-
 δαν. Neque etiam postea, Agesilao
 cum Lacedæmonis ad Mantinez
 defensionem profecto, vacuam de-
 fensoribus Spartam, summis licet
 viribus oppugnaret, occupare po-
 tuit; sed repulsus ab Archidamo. ac-
 celerante ad patriz defensionem A-
 gesilao,

Lacedæmoniam urbem diripere potuit : verum animo mutato , intacta civitate discessit. Collegis judicium ei minantibus , commonstrans Arcades , Messenios , Argivos , aliosque Peloponnesios : Si , inquit , Lacedæmonios exciderimus , cum his omnibus pugnandum erit , qui nobis jam auxilium non ideo ferunt , ut Thebanam rem augeant , sed ut Lacedæmonios deleant.

6 Epaminondas Thebanis suavit , ut cum Lacedæmoniis , qui apud ipsos divertebantur , lucta contenderent. Qui

πῶν ¹² Λακεδαιμονίαν πόλιν· ἀλλὰ μετὰ γὰρ ἔχ' αὐτὰρ πόλεως ἀνέζωξεν· οἱ σωάρχοντες ἠπέλυν αὐτῷ δίκην· ὃ δὲ δείξας αὐτοῖς ¹³ τὸς συμμάχους Ἀρκάδας , Μεσσηνίους , Ἀργείους , καὶ ὅσοι ἄλλοι Πελοποννήσιοι , εἰ Λακεδαιμονίους ἀναστῆτες ¹⁴ πεποιηκαίμεν , ἔφη , νῦν ἐχθρῷ πᾶσιν ἀν' ἐπ' αὐτοῖς μάχεσθ' ὥς καὶ νῦν συμμαχῶσιν ἡμῖν Λακεδαιμονίους καθαιρουῦντες , οὐχὶ Θηβαίους αὐξόντες.

Ἐπαμινώνδας τοὺς Θηβαίους ἔπεισε τοῖς ἑπιδημοῦσι Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς γυμνασίοις παλαίειν·

οἱ δὲ

Agelilao , tanta spe excidit. Unde Xenophon lib. vii. Hist. εἰ μὲν Κριεὶς Δεία πρὸς μείρα φερόμενοι , ἐξελθὲς τῷ Ἀγασιλάῳ φερόμενοι πρὸς γράττωμα , ἔλαβον αὐτὸν καὶ πόλιν , ὥσπερ ποταμὸν , πάντας τε ἱρμῶν καὶ ἀμυνεμένων. Polybius lib. ix. Hist. cap. 8. ἡμεῖς δὲ ὅσοι πεποιημένοι , καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ νῦν μάχεσθαι· οἱ δὲ Μεσσηνίους , καὶ Ἀργεῖους· Ἀγασιλάῳ τῷ βασιλεῖ πρὸς συμβαίνειν , καὶ τὸ βουδέντων ὁδοῦν ἡμεῖς εἰς τὸ κατελθόντες αὐτοῖς , ταῦτα μὲν καὶ ἔλαβον ἀποφάσει. & Plutarchus in Agelilao : μετὰ δὲ καὶ Σπάρτῃν φερόμενοι καὶ καταστρατηγείας. & paullo infra : καὶ μετὰ τὸν ἔχοντες , πορ

ἀλλ' ἔχας καὶ Ἀθηναίους , ἱρμῶν ἐξελθόντες κατελθόντες τὴν πόλιν. ita ut nunquam tanta rei bene gerendæ opportunitas , ut auctor vult , ab Epaminonda sit neglecta. Fl. ὥς ἐν ἑνὶ.

¹² Λακεδαιμονίαν πόλιν] Ita lego cum MSS. & interprete pro vulgato, Λακεδαιμονίων πόλιν. (legitur quidem in ipso contextu Vulgati Λακεδαιμόνων , sed inter citata notatum invenies.)

¹³ Τὸς συμμάχους] MSS. τοῖς συμμαχοῦσι.

¹⁴ Πεποιηκαίμεν] Cant. πεποιήκαίμεν.

οἱ ᾧ ἀκόλως ²¹ κατὰ βα-
λόντες αὐτὰς, ἐδιδάχθη-
σαν κατὰ φρονεῖν αὐτῶν, καὶ
ὡς ἀνδρείοι, ἃ παρὰ
αὐτοὺς πόλεμον παρρῶντες
ἐξέλεγκαν.

Ἐπαμινώνδας αἰεὶ τῶν
διώκων ἅμα ἡλίω ²² προ-
ῆλθε, δέξας ἐμποίων ὡς ἐκ
τῆς Διαφανὺς Διαμάχοιτο,
ἐν ᾧ Πελοποννήσῳ ²³ νυκτὸς
ἐπαναστὰς προσέπεισεν ἀ-
ποσοδοκῆτος Λακεδαι-
μονίοις ἐπὶ κατὰ δόξαν.

Ἐπαμινώνδας ἡγήτο
Θηβαίων, Κλεόμβροτος
Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμ-
μάχων περακισμυρίων
ἐδεδοίκεσαν οἱ Θηβαῖοι τὸ
πλήθος τῶν πολεμίων. Ἐπα-
μινώνδας παρρῶν αὐτὰς ἐ-
πεισε δυοὶ πηχάσμασι.
παρεσκάδαζεν ἄνδρα ἀ-
γνώστους, ²⁴ παρελθόντων αὐτοῖς

nullo negotio proster-
nentes eos, didicerunt
eos contemnere : atque
ita fortius bellum adver-
sus ipsos cum fiducia ges-
serunt.

7 Epaminondas ex-
ercitum semper oriente
sole promovit, suspicio-
nem hostibus præbens,
se ex aperto prælium fa-
cturum. At in Pelopon-
neso noctu consurgens,
inopinantes Lacedæmo-
nios, & adhuc dormien-
tes obruit.

8 Epaminondas The-
banos ducebat, Cleom-
brotus Lacedæmonio-
rum & sociorum qua-
tuor myriades. Theba-
nis hostium multitu-
do metum fecit. Epa-
minondas persuasit, ut
forti essent animo, dua-
bus rationibus. Pro-
gredientibus ex urbe

τὸ πό-

²¹ Κατὰ βαλόντες] Cant. κατὰ βα-
λόντες. & sic quoque Codd. Casaub.

²² Προῆλθε] Ita reposui cum MSS.
& Interprete, pro ἦλθε. Mox Cant.
Διαμάχοιτο, numero multitudinis.

²³ Νυκτὸς ἐπαναστὰς] Ita lego cum
MSS. Vulgata, νυκτὸς ὀρθίας.

²⁴ Παρελθόντων] Cant. παρελθόν-
των. Idem, sed aliter, refert Diodorus

lib. xv. his verbis : Ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν
οἰκίαν τῶν Τερρώνων προσφάτως ἀνα-
βιβαστάς καὶ λίγοντα διότι προσετίναχον
ὁ Θεὸς αὐτοῖς, ὅταν ἐκ Λακεδαιμονίας
ἐκπορεύοντο, ἀγῶνα πύργῳ διὰ βασιλῆα
ἐπαίτησαν. De Trophonio, ejus antro,
& quo ritu illud adiretur, vide ex-
actissime narratum apud Pausaniam
in Boeoticis. Responsa in eo dabat
Jupi-

subornavit virum ignotum, coronatum, & vitata redimitum, qui primum deciperet eos nunciando: Trophonius iussit, ut Thebanis renunciarem, se victoriam dare iis qui principes pugnam inirent. Thebanis confirmatis, & Dei vaticinium adorantibus, Epaminondas iussit in Heracleum venientes vota facere. Erat equidem jam antea quoque cum Herculis sacerdote constitutum, ut noctu templum aperiret, & arma reposita summove-
ret, atque terfa Deo rursus apponeret, ipseque cum ministris suis de medio recederet, nemini quicquam enunciantes.

τὸ πλεῖστον ἐστὶ φασὶν ὡς μάλιστα, καὶ
ταυτιάς ἔχοντα πρῶτον ἀ-
παυτῆσαι ἀγγέλλοντα· ὁ
Τροφῶνιός μοι προσέειπεν
ἀπαγγεῖλαι Θεβαίοις,
ὅτι νίκησιν δίδωσι τοῖς ἄρ-
χεσι τὴν μάχης· τὴν δὲ Θε-
βαίων θρασυαίῳ, καὶ τῷ
ἔργῳ 25 προσέειπεν προσκυ-
νησάντων, Ἐπαμεινώνδας
ἐκέλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἡρα-
κλεῖον ἐλθόντας προσά-
ξατο. ὡς δὲ ἄρα καὶ 26 πρὸς
τὸν Ἡρακλέους ἱερεῖα πάλαι
προσκειώμενον, τὸ μὲν νεῶν
νύκτωρ ἀνοῖξαι, καὶ τὴν ἀνα-
κείμενα ὄπλα καθελείν, καὶ
ἀποσμηξάμενα παραθεῖναι
τῷ θεῷ· καὶ αὐτὸν περὶ καὶ τὰς
μετ' αὐτὸν λαχόντας ἐκ πο-
δῶν οἰχεσθαι, μηδεὶν μηδεὶν

ἀπαγ-

Jupiter, inde cognomento dictus
Trophonius, ut refert Strabo lib. ix.
& *Jupiter Rex*, ut patet ex Pausania
& Diodoro.

25 Προέειπεν] Cant. προσέειπεν. Le-
gendum forte προσέειπεν. praecedat
quippe, ὁ Θεβαίωνες μοι προσέειπεν. quo
verbo utitur quoque Diodorus. nisi
magis placeat Casauboni προσέειπεν.

26 Πρὸς τὸν Ἡρακλέους ἱερεῖα] Cant.
πρὸς τὸν ἱερεῖα τὸν Ἡρακλέους. Paullo aliter
& hoc refert Diodorus loco statim
adducto: quosdam scilicet, cum re-
cens Thebis in castra venissent, spar-

sisse, quotquot erant arma in fano
Herculis subito disparuisse, famam-
que Thebis vagari antiquos Heroas
sumtis iisdem festinare Thebanis au-
xilium. Eum vide. Xenophon lib. vi.
Hist. Græc. Ἀπεχρήματο ἐκ τῶν πλείων
αὐτοῖς, ὡς οἶτι πᾶσι πάντες αὐτοματι
ἀνέωροντο. αὐτὴ ἱερεῖα λίγιστον, ὡς ἐν-
κλυοὶ οἱ θεοὶ φαίνονται. ἐκ δὲ τῶν Ἡρακλεῖου
καὶ τῶν ὀπλῶν ἱερῶν ἀποστὰς τῷ, ὡς τὸν Ἡ-
ρακλέους εἰς τὴν μάχην ὡς ἑαυτοῦ. Sub-
jungit autem: οἱ μὲν δὲ πλεονεκτήσαντες,
ὡς ταῦτα πάντα τηχίσματα ὡς τῶν
ἐργαστησίων.

27 Ἀπαγ-

27 ἀπαγγέλαντας· ἐπεὶ ὅ
οἱ σπαπῶνται σὺν ἡγεμόσιν
εἰς τὸ ἱερόν ἐλθόντες 28 ἰδόν-
τες τὰς θύρας ἀνεωγμέναις,
εἰδένος τῆς ζαχάρων παρόν-
τος, εἶδον ὅτι καὶ ὅπλα καὶ
παλαιὰ νεόσμηκτα καὶ
λάμποντα ἔμπροσθεν ἔ-
θεν, ἡλάλαξαν καὶ δαιμό-
νιος θέρσας 29 ἐνεπλή-
σθησαν, ὥσπερ τὸ Ἡρακλῆα
σεσχηγόν τῆς μάχης ἔχον-
τες. ἔτι δὲ συνέβη τοῖς θέρ-
σασσι κρατῆσαι τὴν πετρα-
κισμυρίων.

Ἐπامينώνδας βυλό-
μυρον ἐμβάλεῖν εἰς Λακε-
δαίμονα, ἐπειδὴ τὸ Ὀνείον
κατεῖχε φυλακὴ Λακωνι-
κὴ, 30 ἐνδείξάμενον ὡς
μέλλοι νυκτὸς παρεῖναι 31 τὸ

Postquam vero milites
cum ducibus in templum
ingressi viderunt aper-
tas januas, nullo mini-
strorum præsente, atque
etiam arma vetusta re-
purgata recens, & ful-
gentia conspexerunt, co-
ram Deo clamorem suf-
tulerunt. Et divina con-
fidentia impleti sunt, tan-
quam Herculem pugnae
ducem habentes. Sic ac-
cidit, ut sumptis animis
quadraginta millia con-
temnerent.

9 Epaminondas vo-
lens in Lacedæmonem
irruptionem facere, cum
Onium Laconico præ-
sidio obsessum teneretur,
præ se ferens noctu
adfuturum esse, sub O-
νείῳ

27 Α' παγγέλαντας] MSS. ἀπαγγέλαντας. sed recte Vulgata.

28 ἰδόντες τὰς θύρας.] Scribe εἶδον τι
τ. vel εἶδον μὲν τ. Casaubonus.

29 Ἐνεπλήσθησαν] Ita lego cum
Fl. Cant. ἐνεπλήσθησαν. Vulgata,
ἐπλήσθησαν.

30 Ἐνδείξάμενον ὡς μέλλοι] Cant.
μήλων. Fl. μήλων, cui superscrip-
tum ο.

31 Τὸ σπράττωμα κατεκρίμηναι ὡς
αὐτὸ τῷ Ὀνείῳ] Scribendum κατε-
κρίμηναι per i. Cæterum videtur Xe-
nophon Piliz Argivo factum hoc

adscribere: qui tamen auctore & sua-
store Epaminonda id fecerit. Πεισίαν
ἔν, inquit, τὸ Ἀργεῖον σπαργῶντα ἐν
τῷ Ἀργί, περὶ τῆς καταλαβῆναι τὸ Ὀ-
νείον καὶ τὴν Πεισίαν μὲν τοὺς καταμαρτυ-
ράμενοι μὲν τὸ Ὀνείον φυλακῇ ὑπὸ τοῦ
Ναυκλίου, ὅς ἐστι τῆς ξηρῆς τῆς Λακε-
δαιμονίῳ, καὶ ὑπὸ Τιμόμαχου τῆς Ἀθη-
ναίων καλαμῶνις ὑπὸ τῷ μὲν διὰ τοῦ
λίαν ὁπλιτῶν τῶν Κρητῶν λόφον, ἔ-
χον ἐπὶ τὴν ἡμερὴν ἐπὶ τῆς αἰτίας
ταῖς ἡμέραις ἐλθόντες οἱ Θεβαῖοι, ὡς
βρίνεται τὸ Ὀνείον. At Frontino opti-
me cum Polyæno convenit: nisi quod
pro

nio exercitum quiescere jussum refecit. Qui transitum custodientes in armis, tota nocte vigiliis confecti sunt. Postquam autem affulsit aurora, copiis excitatis Epaminondas, custodes in somnum versos aggressus est: quibus subactis, nullo prohibente transiit.

10 Epaminondas conabatur noctu Lacedæmoniorum urbem vacuam civibus occupare. Agesilaus insidiis ex transfugis perceptis, incitato cursu cum exercitu suo prior in urbem

εἰσέδωκε καὶ πύργους ὑπὸ αὐτῷ τῷ Ὀνείῳ οἱ δὲ πλὴν παροδὸν φρενῶντες, ἐν τοῖς ὄπλοις τὴν νύκτα ὅλῳ ἐπαλαιπώρησαν ἐχρηγορήσαντες. ἐπεὶ δὲ ὑπέλαμψεν ἡ ἡμέρα, ἀναστῆσαι τὸ στρατόπεδον Ἐπαμινώνδας ἐπέθετο τοῖς φύλαξιν ἐς ὕπνον πετραμμένους· καὶ χειρωσάμενοι αὐτὰς ῥαδίως παρήλθον.

Ἐπαμινώνδας ἐπεχείρησε νυκτὸς ³² καταλαβέσθαι Λακεδαιμονίων πόλιν ἐρήμην ἔσσης πολιτῶν. ³³ Ἀγησίλαος δὲ πλὴν ³⁴ ἦλθον παρ' αὐτομόλων μαθῶν, ³⁵ συντόμως δραμὼν μὲν τὴν αὐ-

pro Onio, Isthmum (ita recte viri docti legunt, & nos pridem id videramus,) nominat. verum eodem res redit. Nam Boeotis Isthmum Peloponnesi petentibus occurrebant Onii montes, qui erant velut propugnaculum Peloponnesi, ipsiusque Isthmi. *Casaubonus.*

32 Καταλαβέσθαι Λακεδαιμονίων πόλιν] Scribe καὶ Λακ. πόλιν. *Idem.*

33 Ἀγησίλαος] Fl. mutatis & & in x & o habebat Ἀγέσιλας. qui error & alibi occurrit, facili ob litterarum similitudinem errore.

34 ἦλθον] Cant. & Casaub. Codd. ἦνθον. & pro παρ', ὅθεν.

35 Συντόμως δραμὼν] Alteram lectionem συντόμως, quam plerique

libri habent, confirmant cum hujus auctoris, tum aliorum loci. Malo tamen συντόμως hic quidem. Alterum est *conposito gradu*: alterum, *quosdam via comprehendit*: quod Diodorus dicere solet, συντόμως χερσὶν ταῖς ὁδοῖς. Pro αὐτῷ, γὰρ αὐτομόλου. *Casaub.*

Συντόμως] Cum MSS. nec non Codd. Casauboni; quare hoc proutuli τῷ, συντόμως, quod est in Vulgata: Diodorus lib. xv. in eadem historia: Ἐπὶ μὲν δὲ τῶν Κρήτης ἐμαρτυροῦμεν, δι' ὧν καταταχέσθαι ἔπαινον αὐτῶν, τοῖς ἀπαισιμαῖοις ἐν τῇ Σπάρτῃ ἰδύλασι διότι Βοιωτοὶ συντόμως ἔχουσιν ὅτι καὶ Λακεδαιμόνιοι, προδόντες καὶ πόλιν. & paullo post: ἡ δὲ Κρητῶν συντόμως τὸ ἐξελθόντων ἐκείνων,

ἥ αὐτὴ διωόμεως, φη-
σαι ἔσω τὴ πόλει παρελ-
θῆν, ¹⁶ ἀνέμεινε τὰς Θη-
βαίους· οἱ δὲ προσεσόντες
ἐξώδησαν μὲν βίας ὑπὸ τῷ
Λακεδαιμονίων. ὥς δὲ οἱ
ἰσχυρῶ κινδύνῳ περὶ χω-
δῶς ἐμπέσόντες, καὶ διὰ νυ-
κτὸς φρίγην βιασθέντες,
ἀπέβαλλον πολλοὶ τὰς ἀ-
σπίδας. Ἐπαμινώνδας ἰ-
δὼν τὸ γεγονός, ἐβελόμε-
νος ἐλεγχεῖν τὰς ῥιψά-
σας, ἐκήρυξε, μηδεὶς τῶν
ὀπλιτῶν αὐτὸς φερέτω πλὴν
ἀσπίδα. ἀλλὰ δίδωτω τοῖς
ὑπασις αἰς, ἢ τοῖς ἄλ-
λοις ἀκρόατοισι. αὐτὸς δὲ
μόνα τὰ δόρατα καὶ τὰ ἐγ-
χειρίδια ἔχοντες τῷ ἡγε-
μόνι ³⁷ ἐπέδωσαν· ὥτως αὖ-
ρα ³⁸ τὸ πλεονεξία ἔλαβον οἱ

venit, & Thebanos ex-
pectavit. Qui impres-
sionem facientes, re-
puli sunt per vim a
Lacedæmonis. Cum ve-
ro per confusionem ac
tumultum in grave pe-
riculum incidissent, po-
ctu fugere coacti, mul-
ti scuta abjecerunt. E-
paminondas eam rem
conspicatus, nolens ut
qui scuta abjecissent, ar-
guerentur, promulga-
vit: Nemo armatorum
ipse scutum portet: sed
tradat scutatis, aut a-
liis sequentibus: ipsi ve-
ro cum solis hastis &
ensibus ducem sequan-
tur. Ita multitudo eo-
rum, qui arma abjece-
rant venit, & alacrius

τὰ ὅπλα ἀποβαλόντες· καὶ
προσθυ-

σώτων, &c. In eo dissentit a ceteris
Diodorus, quod tribuat Agidi, quæ
illi Agesilao, & Agesilaum dicat ad
custodiam urbis fuisse relictum; qua-
re pro ὁ βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίων
Ἄγης, lego ὁ βασιλεὺς τῆς Λακεδαι-
μονίων Ἀγισίλαος· cum Xenopho-
ne, Polybio, Plutarcho: & pro, ὁ δὲ
ὅτι τὸ φυλακῆς ἀπολαίμμενον· Ἀγισί-
λαος, lego ὁ δὲ τῆς φ. α. Ἀρχίδα-
μος· cum Xenophonte lib. vii. Hist.
ἰππὶ γδ ἡ τοῦ Ἀρχίδαμου, &c.

³⁶ Ἀνέμεινε] Fl. ἀνέμεινε.

³⁷ Ἐπέδωσαν. ὥτως] MSS. ἔπι-
δω. ὥτως. quod ad distinctionem,
recte: quare eam, quæ in Vulgata
aberat, recepi.

³⁸ Τὸ πλεονεξία ἔλαβον] In puerili
lapsu hæsit interpres, qui ἔλαβον le-
git, quod ferri nequit. *Casaubonus.*

Ἐλαβον] Cant. ἔλαβον. & hinc er-
ronea lectio Interpretis. Mox MSS.
ὑπὸ τῶν ἐπὶ Ἐπαμινώδαν.

Epaminondas se obsequentes ad futura pericula ob hoc beneficium præbuerunt.

11 Epaminondas cum Lacedæmoniis signa conferebat. Cum pugna fieret acris, multis utrinque cadentibus, ingruente nocte ante victoriæ finem, utrique ad castra reversi sunt. Lacedæmonii manipulatim, & secundum turmas atque contubernia castrametantes, mortuorum multitudinem cognoverunt, atque ita præmōrore in somnum versi sunt. Thebanis autem mandavit Epaminondas, ut, quo casus quemque ferret, ibi castrametarentur, neque manipu-

πορτομόπρον ὑπῆκον δ' Ἐπαμινώνδᾳ πρὸς τὰς μέλλοντας κινδυνὸς ἀντὶ τῆς θεωρησίας τούτης.

Ἐπαμινώνδᾳ Λακεδαιμονίοις παρεπίσταντο 39 τῇ μάχῃς κρατερῆς γενομένης, πολλῶν ἀμφοτέρωθεν πεσόντων, νυκτὸς ἡμοιότης τὸ πᾶν 40 τῆς νίκης, ἀνεχώρησαν ὅτι τὸ στρατόπεδον ἔκαστοι 41 Λακεδαιμόνιοι μὲν δὲ ἡ 41 χ' λόχους καὶ μοίρας, ὅσω μοτίας καὶ συστίπια στρατοπεδῶσιν, ἑμαθον τὸ πᾶν 42 τοῦ πολυλότων καὶ ὅπως αἰνυμένων εἰς ὕπνον ἐτράπιντο. Θεβαίοις δὲ παρήγγειλεν Ἐπαμινώνδᾳ κατὰ στρατοπεδῶσιν, ὡς ἐτυχον ἔκαστοι, καὶ μὴ ζητεῖν τὰς

39 Τῆς 3 μάχης κρατερῆς ἡμοιότης, πολλῶν ἀμφοτέρωθεν πεσόντων, νυκτὸς ἡμοιότης τὸ πᾶν 40 τῆς νίκης, ἀνεχώρησαν, &c.] Ita locum hunc supplevi cum MSS. & Interprete. Vulgata, τῇ 3 μάχῃς κρατερῇ ἡμοιότης τὸ πᾶν 40 τῆς νίκης ἀνέχρησαν. Vox ἡμοιότης repetita, ut (sæpe alibi, occasio lacunæ. Casaubonus in ora Vulgatz: τὸ πᾶν 40 τῆς νίκης ἡ νύξ αἴθρ.

40 Λακεδαιμόνιοι μὲν δὲ] Οὐδὲν ἐκ-puaxi, nihil enim huc facit, ejus-

que loco δὲ cum MSS. repositi.

41 Κατὰ λόχους καὶ μοίρας] Scribe μοίρας, idque perpetuo observandum, quando est sermo de rebus Spartanorum, in quorum exercitu quid appellaretur μοῖρα, quid συστίπια, vulgo notum est. Adi Plutarchum in Pelopida. Casaubonus.

42 Ἀπολωλότων] Ita lego cum MSS. quomodo etiam paullo post loquitur Polyzenus: ἀγνοῦσαι δὲ ἀπολωλότας. Vulgata, ὁλωλότων.

43 Μολὴ]

τὰς λόχους, ⁴³ μηδὲ πὰς πύ-
 ξεις, ἀλλ' ὡς τάχιστα δι-
 πνῦντας, ἀναπαύεσθαι, ἄν-
 δρα ἀνδρὶ ἐκ τῶ παρόντων
 ὀπιτηθείων ἐπαρκέσασθαι.
 σωέβη τοίνυν ⁴⁴ δειπνή-
 σοντας αὐτὰς διὰ τάχους,
 ἀναπαύεσθαι· καὶ τὸ μέγ-
 στον ἀγαθὸν, ἀγνοῆσαι τὰς
 δυστολολότους, οὐκ ⁴⁵ ἐν
 τοῖς οἰκείοις συσσιτίοις, ἀλ-
 λά πορεύθην δεδαιπνηκό-
 τας· εἰκότως ἄρα ⁴⁶ τῷ ὑπε-
 ραίας Θεβαῖοι μὲν ὠδρα-
 ταξάμενοι ⁴⁷ γυναιόπροι
 ἐκράτησαν· Λακεδαιμό-
 νιοι δ' ⁴⁸ διὰ τὸ θάνατον τῶ
 οἰκείων ἐπέκρουον προσητή-
 μοις.

⁴⁹ Ἐπαμινώνδας Θε-

los aut ordines quære-
 rent, sed quam celerri-
 me sumpta coena quieti
 se dederent, atque alter
 alteri ex præsentī com-
 meatu impertiret. Pro-
 inde sumpta coena re-
 pente somno indulse-
 runt, & hoc eis maximo
 bono fuit, quod igno-
 rabant qui occubuisse-
 nt, cum non in suis contu-
 berniis, sed sparsim coe-
 nam fecissent. & non im-
 merito postero die The-
 bani in aciem educti,
 fortius pugnantes victo-
 riam reportarunt. Lace-
 dæmonii vero propter
 suorum interitum, his
 qui ante victi erant, si-
 miles fuerunt.

¹² Epaminondas The-
 baicus

⁴³ Μηδ'] Sic restitui pro vulga-
 to, μηδὲ. Mox Fl. ἀναπαύεσθαι.

⁴⁴ Δειπνήσαντας αὐτὰς διὰ τάχους]
 Pronomen αὐτὰς cum MSS. inferui.
 Fl. ἀναπαύεσθαι, pro ἀναπαύεσθαι.

⁴⁵ Ἐν τοῖς οἰκείοις συσσιτίοις] Οἰ-
 κείοις, quod a Vulgata aberat, cum
 MSS. & Interprete revocavi.

⁴⁶ Τῷ ὑπερᾷας] Cant. τῷ ὑπε-
 ραίας.

⁴⁷ Γυναιόπροι ἐκράτησαν] Puto le-
 gendum, γυναιόμοι γυναιόπροι. Inter-
 pr. legisse videtur, γυναιόπροι με-
 γάλωμοι ἐκράτ. Casaubonus.

⁴⁸ Διὰ τὸ θάνατον τῶν οἰκείων]

Cant. διὰ τὸ θάνατον τῶν οἰκείων.

⁴⁹ Ἐπαμινώδας Θεβαῖος ἥρω]
 MSS. Θεβαῖος ἥρω, adeo ut ante Θε-
 βαίων videatur excidisse numerus,
 quem absque MSS. ope difficile est
 addere. Non dubitaverim tamen quin
 Auctor scripserit : Ἐπαμινώδας ε,
 Θεβαῖος ἥρω, & ob literarum simi-
 litudinem numerus a transcriptori-
 bus sit omisus. Auctor ut ita sen-
 tiam Diodorus: totidem quippe re-
 censet lib. xv. ὅτι Ἐπαμινώδας, πα-
 δημὸς τοῦ Θεβαίου τοῦ ἐν ἡλικίᾳ στρα-
 τίας ὄντος κατακλιθεὶς εἰς μέγλιον, καὶ
 τῷ ἄλλω Βοιωτῶν τοῦ ἀπέναντι, σφύ-
 ρα

banos eduxit adversus quadraginta millia Spartiatarum atque sociorum. Civibus autem (ut fieri solet) pertimescentibus hostium multitudinem, animorum demissionem sanavit. Erat Thebis idolum Palladis, hastam in medio tenens dextra manu: scutum vero pro genibus positum habens. Ille noctu artificem adducens, aliam formam affinxit simulacro, & deam fecit manubrio scutum tenentem. Cum vero tempus expeditionis præsto esset, omnia templa aperuit, quasi rem divinam pro exercitu facturus. Milites formam Deæ mutata videntes, obstupuerunt, quasi ipsa Pallas adversus hostes arma sumpsisset. Et multis verbis Epaminondas hortaba-

βαίς ἤδη πρὸς περὶ περὶ
 μυρίαις Σπαρτιατῶν, καὶ τῶν
 συμμάχων. ⁵⁰ τῶν πολιτῶν,
 οἷον εἰσὶν, δεδιότων τὸ πλῆθος
 τῶν πολεμίων τὴν δυσμῖαν
 αὐτῶν ἰάσατο. ὡς ἐν
 Θήβαις τὸ βρέτας τῆς
 Ἰωνᾶς· τὸ μὲν δόρυ τῆς χειρὸς
 διεληφὸς τῇ δεξιᾷ· τὴν δὲ
 αἰσίδα κεκλιμένη ἔχον
⁵¹ πρὸς τῶν γονάτων· ὁ δὲ νότος
 πρὸς πηχὶ τὴν ἐπαγαγὼν,
 μετακινήσας τὸ ἀγκυλμα,
 καὶ τὴν θεὸν ἐποίησε ἀγῶν
 πόρπακος· ἔχουσαν τὴν αἰσίδα·
 ἐπεὶ δὲ καιρὸς ὡς ἐξόδου,
 τὰς νεῶς ἀπασθῆναι
⁵² ἀνέωξεν ὡς θύσων ὑπὲρ
 τῆς στρατείας· οἱ δὲ στρατιῶται
 τὸ χῆμα τῆς θεᾶς μεταβε-
 βλησάμενοι ἰδόντες, κατεπλάγησαν,
 ὡς τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῆς
 ἐπιλιζομένης καὶ τῶν πολεμίων·
 καὶ πολὺς ὡς ἑπαμεινώνδας
 ἐγκηλεύόμε-

161

καὶ ἡ ἀνὰ μὲν ἐν τῇ Θεβῶν, ἔχον τὸν
 συμπαταὶς ἢ πλεονεξία ἑκατομμύριον.
 Nam auxilia mille quingentorum
 peditum, & quingentorum equi-
 tum post, sub ipsum pugnae tempus,
 & fixatis jam Thebanorum in pu-
 gnam animis, a Thessalis veniebant.

⁵⁰ τῶν δὲ πολιτῶν] Ita reposui

cum MSS. & Interprete pro vulgato,
 τῶν δὲ Θεβαίων. Cant. εἰς εἰκός, pro
 εἰς εἰκός.

⁵¹ Πρὸς τῶν γονάτων] Ita lego cum
 MSS. & Interprete. Vulgata, ὅτι τῶν
 γονάτων.

⁵² Ἀνέωξεν] Cum MSS. pro ἀνέω-
 ξεν.

L

53 21

ν[Ⓢ] παρρηῖν, ⁵³ ὥς τ' ἦεν τὴν
ἀσπίδα κ' ἵ τ' πολεμίων
προβέβλητο. ἔταως ἀν-
επαρρησαν οἱ Θηβαῖοι, καὶ
συμβαλόντες, ἡγωνίσαντο
λαμπρῶς, καὶ τὰς πολλῶν
πλείονας πολεμίους ἐνίκη-
σαν.

Ἐπαμινώδας πρὸς τῇ
γεφύρᾳ ⁵⁴ Σπερχείᾳ
Θεσσαλῶν ⁵⁵ ἀντικαθημέ-
νων, ὁρῶν δὲ τὸ Σπαμῆ πε-
ρὶ τὴν ἑω πολλὴν καὶ βα-
θεῖαν ὁμίχλιν αἰρομένην,
παρήγγειλεν ἐκάστῳ λόχῳ,
δύο καμίσαι φορτία ξύλων,
τὸ μὲν χλωρὸν, τὸ δ' αὖρον·
καὶ πρὸς μέσῳ νύκτα τὰ μὲν
αὐτὰ κάτωθεν, ⁵⁶ τὰ δ' ἡ
χλωρὰ ἀνωθεν· ὁμῶς νύξ,
καὶ ὁμίχλη, καὶ καπνός· ὁ
μὲν αἶψά τις πολεμίοις ἀν-
επαρῇ. [Ⓢ] ὡς δ' ἡ Ἐπαμινώ-
δας ἵππὶ τὴν γεφύραν διε-
βίβασε τὰς στρατιώτας· οἱ

tur, ut bonum animum
gererent: quippe Dea
contra hostes scutum
protendente. Ita Theba-
ni animos receperunt, &
confertis manibus egre-
gie pugnaverunt, mul-
toque plures hostes devi-
cerunt.

13 Epaminondas ad
pontem Sperchii, Thes-
salis ab adverso opposi-
tis, videns circa auro-
ram a fluvio magnam
profundamque nubem
exsurgere, præcepit sin-
gulis manipulis, ut duo
portarent onera ligno-
rum, alterum viride, al-
terum siccum & aridum
& media nocte arida in-
ferne, viridia desuper.
cum simul nox & nubes
atque fumus coirent,
aër ab hostibus videri
non poterat. Epaminon-
das vero in pontem ad-
duxit milites. Qui cum

ἡ αὖ

⁵³ ὡς τ' ἦεν] Cant absque sic.

⁵⁴ Σπερχείᾳ] Ita scribo pro vul-
gato, Σπερχίᾳ. Cant. Σπερχῆ. Vide
Geographos.

⁵⁵ Ἀντικαθημένων] Sic lego cum
MSS. pro vulgato, ἀντιθεμένων. Ita
quoque supra hoc libro 1. 27. Ἀγν-
οῖα ἀντικαθημένων Λακεδαιμονίων.

& alibi. Thucydides lib. 1. ἀλλὰ τὸ
θῆναι τὸ ἀντικαθημένων. & lib. v.
Βρασιδάς πωδανίμην ταῦτα, ἀν-
τικαθητὸν καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ Καρδελίον.

⁵⁶ Τὰ δ' ἡ χλωρὰ ἀνωθεν] Adde
δύο καμίσεις. nam tale quid deesse
videtur. Casaubonus.

In media planitie essent, postquam fumus cum nube evanuit, Theffali transitum hostium senserunt.

14 Epaminondas ad Tegeam periclitari contra Lacedæmonios volens, ut clam hostibus superiorem locum & præcipitem occuparet, mandavit equitum præfecto, ut cum equitibus mille sexcentis ante agmen præcederet, & crebro huc illuc obequitaret. Cum pulverem copiosum excitasset, obscuratis hostium oculis clam superiorem locum cepit. Spartiatæ vero, cum defuisset pulvis, rem conspicati, causam intellexerunt quam-

ἡ αὖ⁵⁷ κτ' τὸ μέσον πεδίον ὄντις, ὅπῃ οὐ καπνὸς μὲν τῆς ἐμίχλης διεσκέδαθη, οἱ θεισάλοι τῆς ἀγέρας τῶν πολεμίων ἔβροντο.

Ἐπαμινώνδας πρὶ Τέγαι⁵⁸ ἀγκινδυνάων πρὸς Λακεδαιμονίους, βελόμην⁵⁹ ὑπερδεξίους καταλαβέσθαι τόπους, ἵνα λάθῃ τὰς πολεμίους, προστάξεν τῷ ἱππάρχῳ⁶⁰ μὲν τῶν ἱππέων χεῖρας ἐξακροῖναι πρὸ πύργου τῆς φάλαγγος, καὶ πυκνὰς ποιῆσαι τὰς ἀναστροφὰς τῆς κακῆς⁶¹ ὥς ἡ πλεῖστον ἐπαύρησε χενιορτὸν, ἐπισκῆπτων ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν, ὁ μὲν ἐλάθε κατὰ χερσὶν τὰ ὑπερδεξία· οἱ δὲ Σπαρτιάται⁶¹ κατὰ λήξαν⁶² ἔχενιορτε, τὸ

γεγο-

57 Κατὰ μέσον τὸ πεδίον] Cum Cant. additus articulus.

58 ἀγκινδυνάων] MSS. ἀγκινδυνάων. quod si recipias, necessario post βελόμην inferendum erit κα, quod tamen non agnoscunt Codd. quare retinui vulgatam lectionem, licet etiam aliter legerit Interpres.

59 Μὲν τῷ ἱππάρχῳ χεῖρας ἐξακροῖναι] Nisi quid deest, χεῖρας ἐξακροῖναι scribebimus. Casaubonius.

60 Ὡς ἡ πλεῖστον, ἐπαύρησε πο-

νιορτὸν ἐπισκῆπτων ταῖς] Sic est in codice meo: Sed vera, ni fallor, lectio est hæc, ὥς ἡ πλεῖστον ἐπαύρησε χενιορτὸν, ἐπισκῆπτων ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν. Idem.

Ὡς ἡ πλεῖστον ἐπαύρησε χενιορτὸν] Ita lego cum MSS & Interprete. Vulgata, ὥς ἡ πλεῖστον, &c. nec quidquam præterea videtur immutandum.

61 Κατὰ λήξαν] Fl. λήξαν. Cant. λήξαντες.

L 2

62 Πεγο-

γυγονὸς ἰδόντες ἐτόησαν τὴν αἰτίαν τῆς προῖππησίας.

Ἐπαμινώνδας παρτρύων Θηβαίους⁶³ προθύμως ὁρμήσας ἵππῃ Λακεδαιμονίαις μέγιστον ἔχιν συλλαβὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τὴν κεφαλὴν τῆς⁶⁴ θηρίας σωτρίψας, ὁρᾷτε, ἔφη, ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τὴν κεφαλὴν οἰχομένης⁶⁵ ἔγωγε δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλὰὶ ὡς περὶ τὸ Λακωνικὸν τέτοιο σωτρίψωμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν συμμάχων, ἄχρηστον τέτω τῷ παρδείγματι Θηβαῖοι πεποδέντες, ὁρμήσας προθύμως ἵππῃ τὴν φάλαγγα τὴν Λακωνικὴν, ἐτρέψασθε, καὶ τὸ πλεονεκτήσιν τῶν συμμάχων ἐφυγῇ.

obrem ante copias equitassent.

15 Epaminondas adhortans Thebanos, ut confidenter in Lacedaemonios impetum darent, maximum serpentem cepit, & ejus in conspectu omnium attrito capite: videtis, inquit, quod reliquum corpus inutile sit, si caput adimatur. Ita si hostium capita, nempe Laconicum hoc contriverimus, reliquum corpus sociorum nullius erit usus. Hoc exemplo persuasi Thebani, in Laconicum agmen incurrentes, id superarunt. Sociorum vero multitudo fugam ultro capeffit.

[CAP.

62 Προῖππησίας] Cant. παρτρύων.

63 Προθύμως ὁρμήσας ἵππῃ Λακ.] MSS. παρτρύων ὁρμήσας Λακ.

64 Θηρία] Cant. θύρις. sed « & » facili errore confunduntur.

65 Οὕτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλὰὶ ὡς περὶ τὸ Λακ.] Sententia ipsa posita ut sic legatur, ἔγωγε δὴ, ὡς τὰς

τῶν πολεμίων κεφαλὰς, τὸ Λακωνικὸν τέτοιο, συντηρ. Casaubonus.

Οὕτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλὰὶ] Aliter hic legit Interpres, ita scilicet, ut Casaubonus; verum quia saepe abrupte ita Polyxenus, contra Codd. nihil muto. Posita autem ὑποσημαίνῃ post κεφαλὰς, bene se habet locus.

[C A P. I V.]

Pelopidas.

¶ Pelopidas oppugnabat arces, centum & viginti stadiis a se mutuo distantes. cum ad alteram appropinquaret, iussit, ut cum ad moenia copias admoveret, equites coronis redimiti, citato cursu venirent, & se alteram urbem cepisse nunciarent. Quod cum audisset, movit copias ad eam quæ superari videretur, & ante moenia sylvam grandem incendens, maximum fumum excitavit, ut alteris opinionem incen-

Πελοπίδας.

Πελοπίδας ἐπὶ λιόρκε ἀκροπόλει ἀπὲς χάσας ἀλλήλων ἐκαθὼν εἶχεσι σάδια· πλησίον ὡν τ' ἐπ' ἄρας σπυῖτα ἔξεν, ἐπειδὴν ¹ προσάγη τοῖς τείχεσι, δ' ² ἰππεῖς ἐσφρανωμένους θρόνους ἤκειν, ἀγγέλλοντες τῷ ἐπὶ ῥαυ πόλιν ἐαλωκέναι. ὁ δ' ἀκράσας ἀνέζωξεν θῆτι τῷ δοκῶσι ἡγήσασθαι, καὶ παρὰ τῶν τεχνῶν ὕλιν πολλὴν ἀψας, καπνὸν ἤγειρε μέγαν, ἵνα τοῖς ἐπ' αὐτοῖς ἐμποιήσῃ φαιτασίαν πόλεως καταπεπρησμένης. οἱ δ' ὥς εἶδον

¹ Προσάγη] Cant. προσάγη.

² Τετρακισχίλις ἰππεῖς ἰσχυρομένους ἄντας ἔκιν] Falsitatem istius lectionis si quis non statim videt, illum ἀλαστοπία ἔχει maxima. Lege τίτλους ἰππεῖς. Notæ numerorum indices huic loco corrumpendo fuerunt: quæ utinam ex omnibus bonis scriptoribus, ut sigla ex jure Justiniano, pridem fuissent exploræ: minus hodie in iis intelligendis nobis esset laborandum, minus in emendandis æstuandum. Scriptum fuerat δ' sciolus librarius fecit δ. deinde confirmato errore, sublatis notis τετρακισχίλις perscriptum est. Id ratio suadet, Frontinus evincit: cujus ideo verba adscribemus. *Pelopi-*

das Thebanus Magnus cum duo oppida simul oppugnaturus, non ita longo spatio distantia, quo tempore ad alterum eorum exercitum admovebat, præcepit ut ex composito ab alio castris quatuor equites coronati notabili alacritate velut victoriam annunciantes, venissent: alacrius simulationem curavit ut sylvæ, quæ in medio erat, incenderetur, præbaturæ speciem urbis ardentis. præterea quosdam captivos eodem habitu eodem jussu perducit. Quæ asservatione perterriti qui obsidebantur, dum in parte jam se superatos existimarent, descenderunt. Casaubonus.

δ' ἰππεῖς] Ita Cant. idque genuinum esse, atque explodendum vulgatum τετρακισχίλις jam inonuit Casaubonus.

δον καταπλαγῆς τῷ
μέλλουσιν ἄλωσιν, σφᾶς
αὐτὲς τῷ Πελοπίδᾳ παρέ-
δωκαν· ὃ τῷ ὠρετέ-
των δυνάμιν προσλαβὼν,
ἵππῃ τῷ ἐπὶ πλιν ἐλ-
θὼν, κακείνῳ παρεσήου-
το, ὅκ' ἐπὶ θαρρῶσαν ἀντι-
τάξασθαι· ἔτις ἄρα τῷ μὲν
εἰληφέναι δοξάς, τῷ δὲ λα-
βὼν, ἀμφοτέρων ἐκράτη-
σεν.

Πελοπίδας ἐν Θεττα-
λία ποταμὸν Διαβλῶναι μὴ
δυνάμενος ἵππικαίων
πολεμίων, στρατοπέδους
ἐποταμῷ πρὸθεν, χάρα-
κα περιεβάλλετο, πολλὰ
ὑλῶν πυρρῶν, ἀναπαύσας
τὰς στρατιώτας, νυκτὶ μέσῃ
τὴ χάρακα κατέφλεξε.³ ἔ-
τι πρὸς ἵππῃ μέγα αἰρομέ-
νη πανταχόθεν, οἱ μὲν πο-

læ urbis injiceret. Quod
cum illi vidissent, per-
timescentes futuram ca-
ptivitatē, Pelopidæ se
dediderunt. Is assum-
ptis horum copiis, ten-
dens ad alteram urbem,
ipsam quoque in dedi-
tionem accepit, non
amplius resistere auden-
tem. Sic alteram cepit-
se existimatus, alteram
capiens, utraque potitus
est.

2 Pelopidas cum in
Thessalia flumen transi-
re non posset, instanti-
bus hostibus, castris ad
fluvium positis, a fron-
te vallum circumdedit.
Multis lignis exsectis,
quietem militibus con-
cedens, media nocte
vallum combussit. Igni
vero undique in altum
sublato, hostes ab inse-

λέμισ

3 Τὴ δὲ πρὸς ἵππῃ μέγα αἰρομένη,
&c.] Simili strategemate hostes elu-
sit: holaus, infra hoc libro cap. 22.
2. Eiusdem quoque commentii auxi-
lio Bellovacos ab insequendo deter-
ruisse Romanos scribit Hirtius lib.
8. de B. G. cap. 15. Bellovacī, quibus
Romanos ad insequendum paratos viden-
rent, neque pernoctare, neque diutius
permanere sine cibariis eodem loco pos-
sunt, tale consilium sui recipiendi inie-

runt: fasses, ubi confederunt, &c. stram-
entorum ac virgultorum, quorum sum-
ma erat in castris copia, per manus in-
ter se transditos, ante aciem collocave-
runt: extremoque tempore dies, signo
præiuncto, uno tempore incenderunt.
ita continens flamma copias omnes repente
a conspectu texit Romanorum. quod ubi
accidit, barbari vehementissimo cursu su-
gerunt. &c. quæ sequuntur.

quando prohibebantur. Pelopidas cum suis absque periculo trajecit.

3 Thebas præsidium Laconicum impositum tenebat, atque præfectus in Cadmia collocatus erat. Incidit festum Veneris. mulieres festivitatem deæ ludendo celebrant. Viri spectatores se præbebant. Visum est præfecto, Deam venerari. Itaque scorta advocabat. Pelopidas occultum pugionem gerens ingreditur, & , occiso præfecto, Thebas liberavit.

λέμμοι δῶκεν ἐκωλύοντο·
οἱ δ' ἀμφὶ Πελοπίδαν ἀ-
σφαλῶς τ' ἔκλειον διήλ-
θον.

4 Θήβας ἐφύλασσε Φρε-
ρά Λακωνικῇ, καὶ Φρέρα-
ρχος ἐπὶ τῇ Καδμίας ἐ-
πίτακτο· ὡς Ἀφροδίτης ἐ-
ορτῇ αἱ μὲν γυναικες ἐ-
παίζουν τῇ θεῷ· οἱ δ' ἄνδρες
ἀμφὶ ταύτας εἶχον· ἔδοξε
τῷ Φρεράρχῳ πμῆσαι τὴν
θεὸν· ἐκάλεσεν ἐταίρας· ἐ-
χων ξιφίδιον κρυπτόν·
6 Πελοπίδας εἰσέρχεται,
7 καὶ τὸν Φρέραρχον ἀνελαίν,
ἡλὼθ' ἐρωσὶ τὰς Θήβας.

[C A P. V.]

Gorgias.

¶ Gorgias primus

Γοργίας.

¶ Γοργίας πρῶτος
ἐν Θή-

4 Θήβας ἐφύλασσε, &c.] Histo-
riam hanc accurate relatare videam
apud Xenophontem lib. v. Hæstor.
(qui tamen omnem rei gestæ lau-
dem tribuit *Phylida* sive *Philida*, ut
dicitur Plutarcho, *Pelopidas* nullam fa-
ciens mentionem, cum tamen alii
cum hujus facinoris faciant aucto-
rem) Diodorum lib. xv. Plutarchum
in *Pelopida*, & alios.

5 Καδμίας] scribe Καδμείας.

6 Πελοπίδας] Hanc vocem delet
BL.

7 Καὶ τὸν Φρέραρχον ἀνελαίν] Haud-
quaquam Φρέραρχον, sed Thebanorum

πολεμάρχου, & cum Lacedæmoniis
sentientes, Archiam scil. & Philip-
pum, Leontidam, Hyratam & alios:
& postera demum luce oppugnarunt
arcem, arcessitroque Athenis quin-
que millium peditum, & quingen-
torum equitum auxilio, Cadmea a
Lacedæmoniis fuit dedita. Vide loca
jam adducta

Cap. V. 1 Γοργίας πρῶτος ἐν Θήβαις
& ἰσθὺν λόγον συνίσταται] Scribo Γορ-
γίδας. Nam etsi Gorgiam hunc qui
dam historici appellant: supra tam. n
Gorgidas dicitur, & Plutarchus in
Pelopida, τὸ ἰσθὺν, inquit, λόγον ὡς
L 4 φασι

ἐν Θηβαίῃς τὸ ἱερὸν λόχον
συνέταξεν. ὁ λόχος ὡς ἐ-
ρασαί, κ' ἐρώμῃσι τριακ-
σιοι.² Φιλῆντες γὰρ δὴ ἀλ-
λήλας, ὅτε ἂν ποτε φύ-
γοιεν, ³ ἀλλ' ἢ ὑπὲρ ἀλλή-
λων ἀποθάνοιεν, ἢ νικῶν-
τες πολέμους.

Γοργίας ἰππεὺς ἔχων
Θηβαίους παρεπίστευτο φοι-
βίδα πελταστὰς ἔχοντι.
⁴ Στενοπόριον ὡς τὸ χωρίον.
Γοργίας φεύγειν προσ-
ποιέμεν τὰς πελταστὰς,
ὅτι πόδα ἀνεχώρη. τὸ ἦ
πολεμίων ἐγκειμένων, ὑπ-
ήραθον αὐτὰς εἰς τὴν ὄ-
ρυχωρίαν. ἔνθα δὴ Γορ-
γίας κράνθη. ὅτι δόρατ' ὡς
ἀνατείνας, σημεῖον ἔδωκεν
ἀναστροφῆς. ὡς ἦ ἐν πλα-
τυτέρῳ χωρίῳ. τὸ ἰππικὸν

Thebis sacrum manipu-
lum instituit, Manipulus
constabat ex amatoribus
& amasiis triginta. Aman-
tes enim se mutuo nun-
quam facile fugerint, sed
aut pro se mutuam mor-
tem oppetunt, aut hostes
superant ac vincunt,

2 Gorgias equitatum
ducens, pugnam cum
Phœbiade scutatos ha-
bente parabat. Locus e-
rat angustus admodum.
Gorgias simulans fugere
scutatos, recessit. Hosti-
bus autem incumbenti-
bus, pertraxit eos in la-
tam & explicatam plani-
ciem. Ibi Gorgias galeam
in hasta protendens, si-
gnum dedit suis rever-
tendi. Cum vero in la-
tiore loco equitatus se
convertisset, impressio-

ἀνέ-

οὗτος συντάξας τὸν Γοργίαν προσποιέμεν τὰς πελταστὰς, ὅτι πόδα ἀνεχώρη. τὸ ἦ πολεμίων ἐγκειμένων, ὑπὴραθον αὐτὰς εἰς τὴν ὄρυχωρίαν. ἔνθα δὴ Γοργίας κράνθη. ὅτι δόρατ' ὡς ἀνατείνας, σημεῖον ἔδωκεν ἀναστροφῆς. ὡς ἦ ἐν πλατυτέρῳ χωρίῳ. τὸ ἰππικὸν

Notabis, Athenæo auctore, ab Epaminonda sacram cohortem fuisse institutam, non Gorgida, lib. xxi. Casaubonum.

2 Φιλῆντες γὰρ δὴ ἀλλήλας] Vide de hac re dissidentem Plutarchum in Pelopida, & Alianum lib. iii. Var. Histor. cap. 9.

3 Ἀ'] MSS. α'.

4 Στενοπόριον ὡς τὸ χωρίον] Ita lego cum MSS. pro vulgato, στενοπορία ὡς, &c.

§ 5

nem equitum non ferentes scutati, conversim ad Thespias fugam dederunt: unde factum est, ut illi inter fugiendum caderent. Phœbidas vero confestim arrepta fuga, evasit.

ἀνέστρεψε, πῶν ἐμβολῶν
τῶν ἰππέων καὶ φέροντες οἱ
πελάσσει, παρὰ τὸ πείδαν
ἔς Θερσπιάδας ἐφυγον. . . .
ἀφ' ὧν ἐφάσκει ἐν τῇ φυ-
γῇ. Φοιβίδας δὲ διώκων, αὐ-
τίκα φάσγων ἔχευε.

[CAP. VI.]

Dercyllidas.

¶ Dercyllidas jusjurandum dedit urbis Scepseos tyranno, si procederet ad colloquium, eum statim iterum in urbem reversurum. Itaque processit tyrannus: Dercyllidas portas aperire iussit. Sin minus, se mortem ei allaturum. Postquam vero metu impul-

Δερκυλίδας.

¶ Δερκυλίδας ὅμο-
σε Μηδίᾳ τῷ τυράννῳ τῷ
Σκήψεως, ἐφ' ᾧ παρελθόν-
τα ταχὺ καὶ ὁμιλήσασθαι πέ-
λιν εἰς τὴν πόλιν ἡ ἀφελῶν.
καὶ δὴ ὁ αὐτὸς τυράννης πα-
ρῆλθε. Δερκυλίδας δὲ προσέ-
τεξεν ἀνοίξαι τὰς πύλας
εἰ δὲ μὴ, Φονεύσειν αὐτὸν
ἢ πείλυσεν· ἐπεὶ δὲ φοβηθείς
ἀνέω-

5 Ἐς Θερσπιάδας ἐφυγον] Cant. ἔς
Θερσπιάδας ἐφυγον.

6 Ἀφ' ὧν ἐφάσκει] MSS. ἀφ' ὧν τὴν
μὴ ἐφάσκει. Interpres legisse videtur:
ἀφ' ὧν, οἱ μὴ ἐπισπέντες τῇ φυγῇ. Omit-
tit vero verbum διώκων.

Cap. VI. 1 Δερκυλίδας ὅμοσεν μὴ
ἢ μὴ τῷ τυράννῳ τῷ Σκήψεως] γρ. Τι-
μοστία. Scribe ὅμοσεν Μειδίᾳ τῷ, ex
Xenophontis Ἑλληνικῶν libro tertio.
ubi tamen rem longe aliter repeties
narratam. cujusmodi illud est: Mi-
diam non ante in Dercyllidæ collo-
quium venisse, quam dati essent a
Dercyllida obfides. item illud: Mi-
dia volente ac sponte cedente Scepseos

ingressum esse Dercyllidam. Hic est
Midias, cujus mentio fit libro octavo
in Maniz, sive Taniz historia. Pro
ἀφελῶν, γρ. ἀειδίω. Casaubonus.

Μηδίᾳ] Ita scripti ex Fl. Cant.
Μειδίᾳ. Vulgata μὴ ἢ μὴ. Omittit
vero Interpres. Xenophonti dicitur
Μειδίᾳ. Cum eodem pro Δερκυλίδας
rescripserim Δερκυλίδας, ut in suis
quoque invenit Interpres.

2 Ἀφελῶν] MSS. ἀπὸ τῆς. quo-
modo legisse videtur Interpres, ve-
rum quia statim sequitur, ἀείδειν,
ἐν, τῷ ἔς τὴν πόλιν· τῷ γὰρ ὅμοσεν,
vulgatam lectionem retinui.

ἀνέωξεν, ἀφ' ἡμέμιν σε, ἔφη,
 νυνὲς εἰς τὴν πόλιν· τὴν γὰρ
 ὤμοσα· καὶ γὰρ δὲ μὲν τὴν
 μῆς διωάμεως εἰσέρχομαι.

ſus aperuiſſet: Nunc, in-
 quit, in urbem te dimit-
 to: hoc enim iuravi: at-
 que etiam ego cum exer-
 citu meo ingredior.

[CAP. VII.]

Ἀλκίτας.

¶ Ἀλκίτας Λακεδαι-
 μόνι Ⓞ δὲ τῆς Ἰſτιαίας
 οὐρώμεν Ⓞ, βελόμεν Ⓞ
 λαθεῖν, πεπληρωκῶς ναῦς
 πολλὰς, καθελεύσας τριή-
 ρη μίαν, ἢ ἐς ταῦτ' ἡμέ-
 ρⓄ ἐμβιβαζὼν τὰς στρα-
 πώτας ἵνα δοίῃ τοῖς πλε-
 μίοις ἐν σκάφⓄ ἔχεν,
 ὃ μὲν καὶ τῶν αἰσίων τὰ

Alcetas.

¶ Alcetas Lacedæ-
 monius ab Iſtiæa ſol-
 vens, cum vellet clam
 multas naves implere, at-
 trahens unam triremem,
 in hanc viciffim milites
 impoſuit, ut potius unum
 magnum, quam omnia
 ſupplementa hoſtibus po-
 tiunda daret.

[CAP.

ὃ καὶ μ] Cum MSS. & Inter-
 prete. Vulgata, ἰζώ.

Cap. VII. 1 Καὶ ἐς ταῦτ' ἡμέ-
 ρⓄ ἐμβιβαζὼν τὰς στραπώτας] Non puto
 ſcriptum a Polyæno μίρⓄ, pro ἀνα-
 μίρⓄ. Frontini verba erunt loco in-
 terpretationis, lib. iv. cap. 7. *Alce-
 tas* Lacedæmonius, ut *Thebanorum* com-
 meatum facilius ex inopinato aggredere-
 tur, in occulto paratis navibus, tanquam
 unam omnino haberet triremem, vicibus
 in ea totam exercerebat. Quodam dein-
 de tempore omnes naves in *Thebanos* trans-
 navigantes immiſit, & commeatibus eo-
 rum potiſſimum eſt. Omnino autem ἀνα-
 μίρⓄ legendum, ut libro iii. in
Iphicr. commate 19. *Cafaubonus*.

2 ἵνα δοίῃ τοῖς πολέμοις.] Scriben-
 dum δοκεῖν. Sequentia μὲν καὶ τῶν
 αἰσίων αἰσίων τὰ πληρώματα, mutila
 ſunt & corrupta. Sententia quænam
 fuerit aut eſſe debeat, liquet ex hi-
 ſtoria. Nam cum unam tantum ſe
 triremem habere præſtuliffet *Alce-
 tas*, poſtea tres triremes in hoſtes
 immiſit. *Xenophon* *Εὐκλ.* lib. quin-
 to. Ἀλκίτας ὁ ΛακεδαιμόνιⓄ φυλάτ-
 των Ὀρέων, ἐπὶ αἰετοῖς συνωπιοῦντο τὸ πῶ-
 τον, ἐπληροῦσατο τρεῖς τεύχερες, ὅπ-
 μαλθεῖς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ. ἵπποι δὲ
 ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ, λαμβάνει ὁ Ἀλκίτας
 τοῖς οἰσὶν καὶ ταῖς τεύχερες. *Idem*.

3 Ἡ καὶ τῶν αἰσίων. πληρ.] *Cant.* ἡ
 καὶ τῶν τεύχεων πληρ.

[C A P. VIII.]

Archilaidas.

¶ Archilaidas Lacon cum exercitu per viam suspectam iter facere volens, quod non præscivit futurum, sed cogitavit fieri posse, id quasi præcognitum indicavit multitudini. Et præcepit, ut instructi ad pugnam profisciscerentur, quoniam hostes insidias tenderent. Forte fortuito in maximas hostium insidias inciderunt, quos de apparatu ipsorum nihil suspicientes prior ipse invasit, & facile omnes occidit, qui positi in insidiis fuerant, quoniam suos ante instrui ac parari jussierat.

Ἀρχιλαΐδας.

¶ Ἀρχιλαΐδας ὁ Λάκων μὲν στρατεύματι Διπραπρέυεαθ μέλλων ὁδὸν ὑπὸ πηλον, ὃ μὴ¹ προσέδη γινόμενον, ἐλογίζετο δὲ δύνασθαι θνέαθ, τῆτο ὡς προγνωκῶς ἀπήγγειλε τῷ πλήθει, καὶ προσέταξε² Διπρασπασαμένους πρὸς μάχην ὁδοιπερεῖν, ὡς τὴν πολεμίων λοχωντων καὶ τύχην δὲ εὐρεθῆναι³ μεγάλα λόχα, ὡς αὖ⁴ προσεδόσι τὴν τὴν πολεμίων ὠδρασπάλω. αὐτὸς φθάσας ἐπέθετο, καὶ ῥαδίως ἀπαντὰς διέφθειρε τὰς ἐνεδρεύσαντας, τῷ⁵ ὡροὶ ὠδρασπάλω καταστρατηγήσας.

[C A P. IX.]

Isidas.

¶ Isidas Lacon post

Ἰσίδας.

¶ Ἰσίδας ὁ Λάκων μὲν τὴν

¹ Προεδῆν] Cant. προσέδη.

² Διπρασπασαμένους] MSS. διπρασπασαμένους.

³ Προεδόσι] Cant. προσεδόσι.

⁴ Αὐτὸς φθάσας ἐπέθετο] Tolle punctum post vocem ὠδρασπάλω, & uno spiritu lege, ὡς αὖ⁵ προσέδη καὶ

τῆν πολεμίων ὠδρασπάλω, αὐτὸς, &c. Casaubonus.

⁵ Προὶ ὠδρασπάλω] Ita lego cum Fl. & Interprete pro vulgato, ὠδρασπάλω.

Cap. IX. Ἰσίδας. Ἰσίδας ὁ Λάκων.] Ita legendum est. Vulgata: Ἰσίδας, Ἰσίδας.

τῶν περὶ Λακωνικὰ συμφο-
 ράν, ² Γύθειον, πρὸ Σπάρ-
 τῆς ἐπίνειον, Θηβαίων ἔμ-
 φρηρον ποιησάντων, ἐκατὸν
 ἡλικιωτάς κρινωνῆς προσ-
 λαβὼν, λίπα τὰ ἐποίησεν
 αὐτὰς ἀλείψασθ, καὶ σε-
 φάνες ἐλαίας περικύβη-
 ται, καὶ ἔξοχον ὑπὸ μάλης ἐ-
 χοντες ἔπειθ' αὐτοὺς μὲν
 δὴ γυμνὸς ἐξῆλθε δρόμον
 πολλῶν οἱ δὲ ἡλικιωτάων γυ-
 μνὸν σωέμενοι. τῶν δὲ Θηβαίων,
 ὑπὸ ἑσθλῶν ἀπατη-
 γέντων, καὶ γυμνὸς καὶ παί-
 ζοντας δεξαμένους, οἱ Λα-
 κωνες τὰ ἔξοχα πασάμε-
 νοι, τὰς μὲν ἀπέκτειναν αὐ-
 τῶν, τὰς δὲ ἐξέβαλον καὶ τὸ
 Γύθειον αὐτοὶ κατέχον.

Leuclricam calamita-
 tem cum Thebani in
 Gythio, portu Lacedæ-
 monis, præsidium ha-
 berent, assumptis cen-
 tum æqualibus, oleo
 iussit eos ungi, & oli-
 væ fertis redimiri, atque
 enses sub ala gestantes
 sequi: ipse nudus egre-
 diebatur magno cursu.
 Æquales vero nudi u-
 na currebant. Theba-
 nis autem habitu dece-
 ptis, & nudos luden-
 tesque recipientibus, La-
 cones strictis gladiis, al-
 ios ex ipsis occide-
 bant, alios ejiciebant.
 Et ipsi Gythium obti-
 nuerunt.

[CAP.]

Γ' οἶδα. Γ' οἶδα δὲ Λακ. Cant. literis
 transpositis Α' οἶδα. Fl. Γ' οἶδα. Plu-
 tarchus in Agefilao: Γ' οἶδα τὸν δὲ Φοι-
 βίδην ὅταν εἰς τοὺς πολέμους μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς πολέμοις ἑαυτὸν σκεπάζει κατὰ τὸν
 ἀγασθόν. & paullo post: γυμνὸς δὲ καὶ
 ἐπὶ πλῶν σκεπτόμενος καὶ ἰματίων, λίπα
 χρυσίδων τὸ σῶμα, καὶ τῶν μὲν ἔχον
 χειρὶ λίθους, τῶν δὲ ξίφος ἐκείνου δὲ
 οὐκίας, καὶ αἰετὶς μίσηται τῶν μαχηθῶν ὡς
 σκῆπτρον, ἐν τοῖς πολέμοις ἀποσπείρειτο,
 παῖων δὲ περὶ σπῆρτον καὶ καταβάλλων,
 &c. De Gythio tamen portu recepto
 &c de adsumtis æqualibus tacet. Con-
 sule & Ælianum lib. vi. Var. Hi-
 stor. cap. 3.

² Γύθειον] Ita quoque dicitur Stra-
 boni lib. v. 111. μεταξὺ Γυθίου καὶ
 Σπάρτης ὄππῃ. & alibi. Polybio,
 Plutarcho, aliis. Stephano tamen
 dicitur Γυθειον. Utroque modo vide-
 tur dictum, & Γύθειον & Γυθειον. Et
 sic quidem dicitur Pausaniz in La-
 conicis. Atque ita quoque Latine Ci-
 cero lib. iii. De Offic. *Classem Lacedæ-
 moniorum, qua subdita esset ad Gy-
 theum clam incendi posse.* Livius lib.
 xxxiv. cap. 38. *qui omnes navales so-
 cios a Gythio arcefferint.* Plinius lib. iv.
 cap. 5. *sinus Gytheates.*

³ Τὸν μάλιν] In Cant. recenti
 manu ὑπὸ μαχάλιν Sed Vulgata recte.

1 E π

[CAP. X.]

Cleandridas.

¶ Cleandridas ad Terim ducens exercitum per viam cavam, ex improviso Terenenses obruere conabatur. Quod cum illi ex transfugis antea percepissent, festinantes ad viam, supra caput Cleandridæ evaserunt. Ille militibus tristitia confectis, iussit bonum animum habere, & præconem per exercitum duxit, mandans, ut proclamaret: Qui Terenensium propositam tesseram proderet, eum se pro amico habiturum. Audientes hæc Terenenses, in suspicionem venerunt, ut ex seipsis aliquos existimarent esse proditores: visumque est eis statim discedere, & urbem custodire. Hi decepti

Κλεανδρίδας.

¶ Κλεανδρίδας ἰ Θῆν
 Τέρμαν ἀγαγὼν τὴν στρα-
 πὴν ὁδὸν κοίλῳ, λάθρα
 προσεσεῖν ἐπιχείρησεν
 τοῖς Τερμαναίοις· οἱ δ' ἴδοντες
 αἰσθανόμενοι δι' αὐτομέ-
 λων, ἀδύνατοι Θῆν τὴν
 ὁδὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἐγεί-
 νοντο ἔκ Κλεανδρίδας. ὁ δ' ἴδων
 τὴν στραπτῶν ἀθύμως ἐχόν-
 των, θαρρύνει αὐτὰς κελύ-
 σαι, τὴν κήρυκα διὰ τῆς
 3 στραπῆς ἡγεῖν, κελύσας
 ἀναβοᾶν, ὅς ἂν Τερμανίων
 τὸ σωτήριον λέγει τὸ προσ-
 κείμενον, τῶν φίλων ἡ-
 γειᾶς· ἀκύνετοι οἱ Τερ-
 ναῖοι ἔσονται γὰρ ὑπὸ
 ὀπίσσω ἔχοντες, ὡς δὴ σφῶν
 αὐτῶν ὄντας πινὰς προσδί-
 τας. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν
 παρὶς τὴν ἀπαλλαγέσιν, φυ-
 λαῖν τὴν πόλιν. οἱ μὲν
 ἐξεί-
 εἶα-

1 Ἐπὶ Τέρμαν ἀγαγὼν] Ita legen-
 dum. Quomodo etiam in ora Vul-
 gate coniecerat Casaubonus. Vulga-
 ta, ἐπὶ Τέρμαν ἀγαγὼν, pro quo
 Cant. τέρμαν ἀγαγὼν, sed spiritus
 fuerat in priori α Male Interpres Te-

rim. Olim hic jam recte legit Ortelius.

2 Προσσεσέμενοι] In Cant. su-
 peradditum: ἡγεῖν, ὥστε ita ef-
 fect προσσεσέμενοι.

3 Στραπῆς] Cant. στρατίας. Pro
 κελύσας. MSS. προσεσεῖας.

ἐξαπατηθέντες ἀπεχώρην.
Κλεανδρίδας ὃ ἀκινδύ-
νως ἀνεβίβασεν ὅτι τὰ ὑ-
ψηλὰ καὶ τὰ στραπὶν προσ-
εῖπεν καὶ λεηλατήσας τὰ χω-
ραν, ἀσφαλῶς ἀπηλλάγη.

Κλεανδρίδας Θερίων
ἡγέμευτο μάχῃ νικήσας
Ἰλίου πύργου, καὶ τὴν νίκην
ἦγε τῶν Θερίων ὅτι τὸ π-
πον τῆς μάχης, δεικνύων
αὐτοῖς, ἐπὶ αὐτοῖς μὲν, ἐν
τῷ αὐτῷ μείναντες, διὰ
τὸ ἐνίκησαν· οἱ πολέμιοι
ὃ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων πε-
σόντες, τὸ ἐπαθόν ὅτι τῷ
μὴ μῆνεν, ἀλλὰ διασπα-
σθαι ταῦτα διεξίοντο, ὡς
τῶν Θερίων, ἐπεφάνησαν
οἱ Ἰλίου πύργου, πολλῶν πλείων
διώκων ἔχοντες· ὁ δὲ ἐκ
τῆς ὀρυχωρίας εἰς γενο-
πόνον χωρίον ὑπεξήγαγε
τὴν ἑαυτοῦ στραπὶν, ἵνα τὸ
πλεονέκτημα τῶν πολεμίων ἀ-

discesserunt. At Cleandri-
das sine periculo ad ex-
celsa duxit, atque insu-
per de copiis & regione
eorum secure praeda acta
discessit.

2 Cleandridas Thu-
riorum dux, superatis
prælio Leucanis, post
victoriam Thurios ad
pugnæ locum duxit, o-
stendens eos, quoniam
in eodem loco perstite-
rint, idcirco victoria po-
titos esse. Hostibus vero
a se mutuo prostratis, ob
eam causam hoc accidisse,
quod non in suis locis
permanerint, sed distra-
cti fuerint. Hæc illo com-
memorante, apparuerunt
Leucani longe maiorem
exercitum habentes. Qui
a planicie in arctum &
angustum suas copias
deduxit, ut multitudi-
nem hostium inutilem

ἔειπεν

4 Ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ στραπὶν προσ-
εῖπεν καὶ λεηλατήσας] Cum MSS. pro
ὅτι τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ στραπὶν καὶ προσεῖπεν
ληλα. Interpres legisse videtur, ἀκιν-
δύνως ἀνεβίβασεν ὅτι τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ
στραπὶν, καὶ προσεῖπεν λεηλατ. Vertit e-
nim, ad excelsa duxit, atque insuper
de copiis & regione eorum secure praeda a-

Et discessit. cum vertendum: Clean-
dridas vero absque periculo & copias ad
excelsa duxit, & populum insuper agros
tuto discessit.

5 Ἰλίου πύργου] Male Interpreti, Leu-
cani: scribendum enim Lucani.

6 Τῷ μὴ μῆνεν] Cant. ἢ μὴ μῆνεν.

reddens, pares & æquales milites in angustia loci ad periculum subeundum efficeret. Atque iterum a Leucanis victoriam Thurii pepererunt.

3 Cleandridas optimates Tegeatarum, Laconicis partibus favere suspectos, reddidit suspectiores. Nam illorum agris duntaxat non vastatis, reliquorum omnem terram perdidit. Tegeatæ igitur magna cum ira homines prodicionis reos in iudicium pertraxerunt: qui cum damnationem metuerent, calculum prævertentes, urbem prodiderunt, falsam suspicionem veram efficere metu coacti.

4 Cleandridas cum

7 ἴσως] Cant. ἴσως. Mox scripti καταισχύνη cum MSS. pro καταισχύνη.

8 ὑποπιοτέρως] Cant. ὑποπιοτέρως.

9 Κλεανδρίδας Λακεδαιμόνιος πολέμων] Frontinus lib. II. cap. 3. Cleandridas Lacedæmonius adversus Lucanos densam inβρωχισ ἀσπίδα, ut longo vinorum exercitui speciem præberet: secutioribus inde hostibus, in ipso certamine diduxit ordines, & lateribus circumventos eos sudit. perperam enim vulgo editum in o-

χεῖρον κατὰσπύσας, ἴσως τὰς αὐτῆς στρατιάς ἐν τῇ σπέντην ἔπειτα πρὸς τὴν κίνδυνον κατὰσπῆν. καὶ δὴ πάλιν Λακεδαιμόνιος εἰσέκησαν οἱ Θάροι.

Κλεανδρίδας τὰς ἀρίστες Τεγεατῶν Λακωνίζων ὑποπιοτέρως ἐποίησεν ὑποπιοτέρως, καὶ τῶν χωρῶν μόνον μὴ θηώσας, καὶ ἣ τ' ἄλλων λυμηνάμενον. οἱ μὲν ἔν Τεγεάταις σὺ πολλῇ ὀργῇ τὰς ἀνδρας εἰς δίκην προδοσίας ὑπέλαβον· οἱ δὲ ἀλῶναι δείσαντες, τὴν ψῆφον προλαβόντες, πρὸς δῶκαν τὴν πόλιν, τὴν ψάδῃ ὑποψίαν ἀληθῆ ποιῆσαι φόβῳ βιασθέντες.

9 Κλεανδρίδας, Λα-

κα-

muibus codicibus. adversus Lucanos, magna cum Lucanorum injuria. quanquam ea injuria tolerabilis videri queat, præ ea quam nobilissimæ Carpetanorum genti eidem παμμίατοι librarum intulerunt. Illam nos hoc loco commemorabimus & propulsabimus. Locus est lib. II. cap. 4. Hannibalem, inquit, venientem in Italiam tria milia carpetanorum reliquerunt: quo ille exemplo ne & ceteri moverentur, edixit a se esse dimissos: & infra.

κατοῖς πολεμῶν, παρέχων
 ἡμερολίαν πλῆθ' , λογισά-
 μιν ① ὥς , εἰ φανερόν τ' ὅτι
 πλῆθ' ② ἤνοιτο τοῖς πλε-
 μίοις , ἀναχωρήσας ἀφ' ἑ-
 κινδυεύσαις πύλιν φά-
 λαγγα σιμήσας ἐς βά-
 θ' ③ . ἐπεὶ δ' Ἀδριανοὶ κα-
 πεφρονήσαντες ὡς ④ ὀλί-
 γων ⑤ ὅτι μὴ ⑥ ἐξέτειναν
 πὲρ ζυγὰ ὑπερφαλαγγ-
 ῆσαι περὶ ὧν ⑦ , ⑧ καὶ βε-
 λόμενοι , καὶ ὡς αὐτοῖς ἡ ἀ-
 ναχώρησις ⑨ ἡ πλεονέχεια τ'
 φάλαγγ' ⑩ , ⑪ παρήγ-

Leucanis bellum gerens;
 cum superaret eos di-
 midia multitudo , ra-
 tus si hostibus inno-
 fceret tanta multitudo,
 eos recessuros ex peri-
 culo , phalangem in pro-
 funditatem deduxit. Cum
 autem Leucani tanquam
 paucos contemnentes in
 longum extenderent or-
 dines , atque includere
 eos conarentur , sibi-
 que reditum interclusissent ,
 ad dextrum latus exten-
 ta phalange , mandavit ,

γαίλα

insuper in fidem ejus rei paucos levissima
 opera domum remisit. Dii tibi bene-
 faciant , quisquis es istius lectionis
 auctor , qui ita facile noris tantam
 hominum turbam autem carpenta-
 tionum docere. Nam antequam tu
 huic loco manum tuam admoveres
 ita scriptum erat , *tria millia Carpen-
 tiorum*. Atque hoc valde miror non
 esse ab eruditis illis viris animad-
 versum qui in Frontino emendan-
 do operam collocarunt suam. Rem
 haud ita sane difficilem , ei quidem
 qui Livii librum x x i . legerit ali-
 quando diligenter. *Casaubonus*.

① ὀλίγων] Cant. ὀλίγων. Pro vo-
 ce corruptissima *ἐνὸς* , cum MSS re-
 stitui ζυγὰ. *Casaubonus* in ora Vul-
 gatæ coniecerat , πᾶσι πᾶσι. Cant. ὑ-
 περφαλαγγίαι , pro ὑπερφαλαγγίαι ,
 ut & paullo post , ὑπερφαλαγγίαι.

② καὶ βελόμενοι , καὶ αὐτοῖς] Hic
 locus meliorem meo codicem desi-
 derat. *Casaubonus*.

καὶ βελόμενοι , καὶ ὡς αὐτοῖς ἀνα-
 χωρήσας] Hæc verba in Cant. punctis
 erant notata ; in margine vero , κα-
 ταμῆκα ὡς , καὶ κατεκλεισμένον ὡς ἔστιν.

③ Παρήγαντες τὸν ὅπαστα : μετα-
 βαίνειν εἰς ὀπίσθεντα] In ordinan-
 da acie ὁ ὀπίσθεντα ille appellatur , qui
 stat pone τὸ λοχαγεῖν in eadem serie :
 pone hunc qui stat , ὀπίσθεντα ap-
 pellatur : quem qui sequitur ὀπίσθεν-
 τας nominatur : & ita perpetuo ad
 finem τὸ λόχον , quem claudit ὁ ὀπ-
 ῆς. Hi omnes in eadem serie positi
 sunt , & efficiunt τὸ τὸ φάλαγγ' ④ . ⑤
 ⑥ , dicunturque σιμήσας . ὀπίσθεν-
 τας vero ille dicitur , qui ad latus al-
 terius stat , puta quem in eodem or-
 dine & ζυγῷ stant variorum λόχων
 λοχαγεῖ , ac frontem aciei efficiunt :
 item eorum ὀπίσθεντα & ὀπίσθεντα sibi
 invicem astantes : quod tactici ap-
 pellant ζυγῶν . Hi sunt qui efficiunt
 τὸ μῆκος τὸ φάλαγγ' ⑦ . Quando au-
 tem vel periculum erat ne hostes
 produ-

ut epistatæ ad astitem transirent, & acie multo longius instructa circumdedit & inclusit Leucanos. Qui intercepti in medio, & undique prostrati, omnes perierunt, exceptis paucis, qui fugam capessentes turpiter evaserunt.

5 Cleandridas Thuriis numero paucioribus mandans, ne cum hostium multitudine congrederentur, inquit, Ubi non sufficit pellis leonina, ibi vulpina adsuenda est.

γελει τὸς Ὀπιστάτας μεταβαίνειν εἰς ὠχρῶσά τι· πολλῶν δὲ ποιήσας ὑπερμηκεστέρων τῶν πείζων, ὑπερφαιλάσθησε τὸς Δάκκας. 13 οἱ δὲ κυκλωθέντες βαλόμενοι πανταχόθεν, πέντες ἀπώλοντο, πλεονόντων, οἱ διεσώθησαν αἰσχυρῶς φεύγοντες.

Κλεανδρίδας Θευρίας ἐλάττισεν ἔσιν ὠχρῶσά τι· λων μὴ συμβάλλειν πλεονόντων, ἔφη, ὅπως μὴ ἐξαρκεῖ ἡ λεοντή, τότε γὰρ ἔσθ' ἀλωπεκῆς πρὸς ἐπίαν.

[C A P. X I.]

Pharacidas.

¶ Pharacidas Cartha-

Φαρακίδας.

¶ Φαρακίδας Καρ-

.Χη-

producto altero aut etiam utroque suæ aciei cornu circumvenirent aciem (quod ὑπερμηκεστέρων dicitur:) vel ipsi etiam suos hostes volebant ὑπερμαρτυρεῖν, tum necesse erat διπλασιάζειν τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος, hoc est, duplicare aciei longitūdinem: eam ad rem utebantur duces hoc præcepto quod hic Polyzus commemorat. Jubebant enim αὐτοὶ ὀπιστάτας μεταβαίνειν εἰς ὠχρῶσά τι. hoc est, ut qui prius pone sequerentur & essent ὀπιστάται, transirent ad latus ἢ πρὸς πρὸς ταῦτα, & fierent ὠχρῶσά τι. Sic crescebat τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος. Hæc obiter, et si non

id nunc agimus, placuit hoc loco annotare: sine quibus neque hic locus neque alii multi horum librorum posse videbantur ab rudioribus intelligi. Doctis enim ista non scribimus, quos scimus ex Eliani Tacitis & Græcorum historiis nihil horum ignorare. *Cassianus.*

13 Οἱ δὲ κυκλωθέντες βαλόμενοι πανταχόθεν. Idem.

Βαλόμενοι.] Ita lego cum Fl. cum quo consentit Cant. nisi quod βαλλόμενοι. Vulgata βαλλόμενοι, faciliæ in confusionem.

Cap. XI. 1 Φαρακίδας Καρχηδονίαν

M

χηδονίαν ἐφορμάντων Συ-
ρακῆσιν, ὡς περὶ τῶν κτ' ἢ
πλὴν Καρχηδονίαις τριή-
ρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἐνεία
λαβὼν,¹ ὅπως ἡσυχάσαι
οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ πλέ-
οντες, ἐς τὰς αἰχμαλώτους
τριήρεις τὰς ἐνεία ἀνέβι-
βασε τὰς ἰδίαις ἐρέταις, καὶ
ἐρασιώταις. Καρχηδόνιοι
γινώσκοντες τὰ οἰκεία σκά-
φη, προσπαλέοντες αὐτὰς
τῷ λιμένι τῇ Συρακυσίων ὁρᾷ ἐκωλύθησαν.

[C A P. XII.]

Ἰ Δηϊφόντης.

¶ Δηϊφόντης πῆς Δω-
ρεῶσι συνῆταξεν ὁκκα-
λεῖσθαι τὰς Ἀργεῖας ἐς μά-
χην. αὐτὸς ᾗ τῇ νεῶν ἑπι-

Diephontes.

¶ Diephontes consti-
tuit cum Dorienſibus,
ut Argivos provoca-
rent ad pugnam. Ipse

βάς

νίων ἐφορμάντων Συρακῆσιν] Fronti-
nus obiter in eadem historia venit e-
mendandus. Lacedaemoniorum, ait, du-
ces cum Syracusae navigare destinassent
ἐν Τανόρου διαφύσαντες penitus classem
timerent, dicent Πυρραίας ναυεῖς, quas ca-
ptivas habebant, veluti victrices iusti-
tiam agi, a latere junctū ac puppe relin-
gi alii: qua specie decepti Pœni transie-
runt. Legendum cenſeo, διαφύσαντες
per litus classem r. hoc est, ἐξορμῶσαν.
Cassaubonus.

Φαράκιδας] Cant. Ταρχακίδας. Ca-
sauboni Codd. Συρακιδας. sed Vul-
gata recte. De Pharacida consule Dio-
dorum lib. xiv.

2 Ἐνεία λαβὼν] Cant. ὁ λαβὼν.

quod est r. x. ortus error ex similitu-
dine notarum θ & ο. Sequentia hæc:
ὅπως ἡσυχάσαι οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ
πλέοντες, ἐς τὰς αἰχμαλώτους τριήρεις
τὰς ἐνεία ἀνέβιβασε τὰς, &c. omiſſa
in versione sic interpretor: ut contine-
rent se Carthaginienses portum obsidentes,
in captivam triremem novem imposuit, &c.
Cant. ἀνέβιβασαν & αἰτίτας.

3 Ὅπως ἡσυχάσαι οἱ Καρχηδόνιοι
κατὰ πλέοντες] Suspectus locus. Si
nihil deest, κατὰ πλέοντες legendum
est, nimirum, τῇ Φαράκιδι, vel τα-
ρχακίδι. Casaubonus.

1 Δηϊφόντης] MSS. Διφόντης. Ve-
rum Διφόντης etiam dicitur Pausa-
nias.

2 Περι-

reſto conſenſus navibus, ad collem quendam ap- pulit, ubi latebat. Speculator conſtitutus nun- ciat: Dorienſes prædam agunt. Argivi vero reli- ctis caſtris, adverſus eos egrediuntur. Diephon- tes cum ſociis e navibus excurrentes, caſtra va- cua & inania capiunt. Ar- givi parentibus, liberis, & conjugibus captis, ut illos & regionem ſerva- rent, urbes Dorienſibus tradiderunt.

βάς ὅτι λόφῳ πρὶν² πα-
ωρμίσατε, ἐνθα οὐκ ἔστι κα-
τοικίῃ. σκοπὸς ἡγγελε-
Δωρεῖς μὲν παρὲλαινυσι
λείαν. Ἀργεῖοι δὲ ἐκβοη-
θεῖσι, τὸ στρατόπεδον κατα-
λιπόντες. Δηϊφόντης δὲ οἱ
σύμμαχοι τῶν νεῶν ἐκδρα-
μόντες αἰρῶσι τὸ στρατόπε-
δον ἔρημον. Ἀργεῖοι πατέ-
ρων, καὶ παίδων, καὶ γυναι-
κῶν ἐαλωκότων, ἐφ' ὧν τε
σώσασκετέσθε, ³ τὴν τε χώ-
ραν καὶ πᾶς πόλεις παρέδω-
καν Δωρεῖσιν.

[C A P. XIII.]

Eurytion.

¶ Eurytion rex La- cedæmoniorum videns bellum adverſus Arca- das ſuſceptum protrahi ac duci, ut factionem in iſtis moveret, præ- conem miſit qui nun- ciaret: Lacedæmonii a bello deſiſtunt, ſi reos

¹ Εὐρυτίων.

¶ Εὐρυτίων βασιλεὺς
Λακεδαιμονίων, ὁρῶν τὸ
πρὸς Ἀρκάδας πόλεμον
μηκυνόμῃον, εἰσὶν αὐ-
τοῖς ἐμπιῆσαι μηχανώμε-
νός, κήρυκα ἐπέμψεν ἀγ-
γέλλοντά· Λακεδαιμόνιοι
παύοντα πολέμους,
εἰάν-

² Παρωρμίσατε] Cant. παρωρμί-
σατε. Infra pro αἰρῶσι, Cant. & Codd.
Cafauboni αἰρῶσι.

³ Τὴν τε χώραν καὶ πᾶς πόλεις] In-
terpres legit; ἐφ' ὧν τε σῶσασκετέσθε καὶ ἅ-
ς πόλεις, τὰς τ. non recte. Cafauboni.

Cap. XIII. 1 Εὐρυτίων] MSS. E.

ρυτίων, ſed Vulgata recte. Fuit Εὐ-
τίων, ſive Εὐρυτίων (utroque enim
modo dicitur) proavus Lycurgi, a
quo poſteri Eurytionida, ſive Eurypon-
tida diſti. Vide Meurſium, de Regno
Lacedæm. cap. xv.

M 2

2 Εἰν-

² εἰς τὰς ἐναγείς ἐξέλ-
σιν· τὰς δὲ εἶναι τὰς Λί-
γιναν ἡρηκῆτας· οἱ δὲ Φόν-
τῶν αἰπὴν ἔχοντες, παρ-
δοκῶντες ὑπὸ τοῦ δήμου
διωχθέντες· ἀπὸ τῶν δὲ εἰ-
ρλήης Ὀπιδυμίων, πῶν ἐγ-
χευμένοις ἐλθόντες, ἀπέ-
σφαξαν ὅσους ἠδυνάοντο·
³ πολλὰς δὲ καὶ συμμαχίας
παροτρύνοντες, τῶν ἐλθ-
όντων ὑποχινέμενοι· οἱ δὲ
τῶν εἰρλήης Ὀπιδυμίων συν-
επείχοντο, ὥστε διχα διαι-
ρεθέντες, ὁπλισάμενοι· παρ-
ελθόντες παρετάξαντο· οἱ δὲ
τὰ τοῦ δήμου φρονέοντες ἡττη-
θέντες, πρὸς μέροντι τοῦ τεί-

ac nocentes expuleritis.
Eos autem esse, qui Æ-
ginam cepissent. qui rei
de cæde, verentes, ne
a populo ob pacis cupi-
ditatem ad supplicium
raperentur, cum gla-
diis venientes, quotquot
potuerunt, morte affe-
cerunt. Multos etiam so-
cios asciverunt, promif-
sa libertate. Qui vero
pacem concupierant, ad
pugnam instruebantur.
At qui a populi parti-
bus stabant, victi ad
partem quandam mœ-
niorum confugiebant,
& apertis portis Lace-
dæmonios accipiebant:

χρῆς

² Εἰς τὰς] Cant. absque γ. & mox
pro εἰς, idem codex εἰς δὲ.

³ Πολλὰς δὲ καὶ συμμαχίας] Καὶ quod
in Vulgata aberat, cum MSS. addi-
tum. Meursius de Regno Laced. cap.
xv. pro πολλὰς legit δούλους, scri-
bens: nam qui isti, quem necesse, ut in
patris suas traherent, libertatem pollice-
ri? certe servos hos fuisse plane oportet.
Verum cum MSS. omnes constanter
exhibeant πολλὰς, nihil mutamus.
Posset autem ἐλθόντες forte intelli-
gi de libertate publica, quod civita-
tem redderent liberam & nullius
imperio obnoxiam, ut supra lib. i.
cap. 45. τοῖς δὲ δημοταῖς ἐλθόντες
συμπεράττειν ἐπέτρεβοντο. & infra hoc
libro cap. 30. 2. καὶ τῶν ἐλθόντων δό-
λον καὶ ψεύδος. Sequentia: εἰ δὲ τῶν εἰρλήης
Ὀπιδυμίων συνεπείχοντο. ὥστε διχα

ἀγροδόντες ὁπλισάμενοι, quæ in Vul-
gata desiderabatur, ex MSS. sup-
plevimus, cum quibus fere etiam
consentit Interpres: nam ὥστε διχα
ἀγροδόντες, ὁπλισάμενοι παρελθόντες
παρετάξαντο non agnoscit. Casaubo-
nus in ora Vulgarum coniecerat, εἰ δὲ
τῶν εἰρλήης Ὀπιδυμίων τις. MSS. παρ-
ελθόντες. Additus quoque articulus
cum MSS. ante δὲ μ.

⁴ Παρελθόντες παρετάξαντο] Ante
ista verba desunt quædam. Interpres
nescio quid ejusmodi legisse videtur,
οἱ δὲ τῶν εἰρλήης Ὀπιδυμίων. Sed ea ver-
ba, si auctoris sunt, majorem hia-
tum indicant. Vulner obligabis si ira
legas, τὸ δὲ παρελθόντες hoc est, tan-
dem eo res rediit ut instructa acie
contra se invicem ruerent. Sic omnia
cohzrebunt. Casaubonus.

5 Mau-

qui per factionem Mantineam obtinuerunt, quam bello non poterunt capere.

ἥς τῷ πολέμῳ κρατεῖν οὐκ ἠδυνάστο.

χες καὶ Φυγόντες, πρὸς Πύλας ἀνοίξαντες, Λακεδαιμονίους ἐδέξαντο. οἱ δὲ κατέχον τῆς αἰσῆς Μαντινέαις,

[C A P. X I V.

Ephori.

¶ Ephori, cum proditum esset Cinadonem ipsis insidias struere, comprehendere ipsum in urbe non conducere rati, quibusdam equitibus clam in faucem Laconicæ regionis præmissis non multo ante, Cinadonem vocatum cum duobus militibus in fauces miserunt, ad negotium quoddam arcanum. Qui cum venissent in constitutum locum, præmissi equites eum comprehensum sub quæstionibus examinarunt: cumque conjurationis socios cognovissent, scripserunt Ephoris. Qui re cogni-

Εἴφοροι.

¶ Οἱ Εἴφοροι ἑλθόντες ἐπὶ τῇ Πύλῃ Κινάδωνα, συλλαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει σφύρασαι ἐχρήσαντο, τῶν ἵππων πέντε κρύφα προπέμφσαντες ἕως Αὐλῶνα τῆς Λακωνικῆς ἐπὶ πολλῶν, τῶν Κινάδωνα καλέσαντες καὶ δύο σφραγιστῶν, ἕως Αὐλῶνα ἐπεμψαν ὡς ἐπὶ πρᾶξιν ἀπορήτων ὡς δὲ ἀφ' ἰκονίου, οἱ προπεμφθέντες ἵπποι συλλαβόντες αὐτὸν, σφραγίσαντες, μαθόντες τὰς χερσὶν αὐτοῦ ἐπ' ἀναστροφῆς, ἐπέστειλαν τοῖς Εἴφοροις. οἱ δὲ μαθόντες τὰς ἐλθόντων

πρὸς,

5 Μαντινέαις] Cant. Μαντινέαις.

Cap. XIV. 1 Μένοντες] Ita reposui cum MSS. & Codd. Casauboni, pro μένοντες, & verro, certiores facti. item Κινάδωνα, pro Κινάδων, cum Cant. Xenophonte, & Interprete. Mox Cant. αὐτῶν, pro αὐτῶν.

2 Εἰς Αὐλῶνα τῆς Λακωνικῆς] Scribe, εἰς Αὐλῶνα τῆς Λακωνικῆς. Est enim Αἰών urbs Laconica. Adi Xenophonem, Ἑλληνικῶν libro tertio. Casauboni.

3 ἀφ' ἰκονίου] Cum MSS. pro ἐκ τῆς πόλεως.

M 3

4 Αἰών

τας, ἡ ἀνδρῶν παραχῆς ἀπέκτειναν, ἢ παρόντων ἔμεμλυνετο.

Οἱ Ἐφοροὶ πυθόμενοι τοῖς Παρθενίοις σημεῖον ζυγαίμετρον, ὅταν μέλλωσιν ἀρχεῖσθαι τὴν ἐπαναστάσεως, ἐκ μέσης τὴν ἀγορᾶς πῖλον ἀναχῆν, προσέταξαν τῷ κήρυκι ἀναγορεῦσαι τοῖς πῖλον αἶρειν μέλλοντες, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ τῆς κηρυχῆς, οἱ κοινωνῶντες τῆς ἐπιθεσεως ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὡς περὶ γνωσμένης τῆς πράξεως.

ta, indicatos sine tumultu occiderunt, cum is qui indicarat praesto non esset.

2 Ephori audientes cum Partheniis signum esse compositum, ut cum vellent incipere tumultum, e medio foro pileum attollerent, praecōnem iusserunt proclamare, Qui pileum tollere vultis, ex foro discedite. Hoc promulgato, continuerunt se qui consilii participes erant, quod rem praecognitam esse viderent.

[C A P. XV.]

Ἰπποδάμειος.

¶ Ἰπποδάμειος ὑπὸ Ἀρχαδῶν ἐν Περσείαις ἐπὶ πολιορκεῖτο λιμὸς ἔω 2 οἱ

Hippodamas.

¶ Hippodamas ab Archadibus Persiis oppugnabatur. Cum fame pre-

Σ παρ-

4 Ἀνδρῶν παραχῆς ἀπέκτειναν] Xenophon lib. vi. Hist. Εἰς τὸν μῦτον ἡ δὴ διδιδυμὸς ἐπὶ τῷ χώρῳ καὶ τῇ παραχῇ ἐκ κλοπῆς μεταγέμενοι καὶ κατὰ μῆκος, αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτῷ καὶ πόλιν ἀπείργοντο καὶ τοὶ μὲν διττῆς δίκης ἔτυχον.

5 Πῖλον] MSS. πῖλον. ut & paulo post. Verum ut editum, Aeneas quoque loco statim adducendo.

6 Αἶρειν μέλλοντες, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ τῆς κηρυχῆς] Verba ἐκ τῆς ἀγορᾶς ex MSS. revocavi. Iidem habent, μέλλειν ἀφαιρῶντες. Aeneas in Poliorcet. cap. xi. praeco-

nem refert pronunciasse: ὅτι τὸ πῖλον μέλλοντες ἀρεῖν, μὴ ἀρεῖν.

7 Ἐπὶ τὸν] cum MSS. Vulgata. ὑπὸ τὸν. Cant. περιγινώσκοντες, loco περιγινώσκοντες.

Cap. XV. 1 Περσείαις] Cum Cant. pro Περσείαις. Stephanus: Περσείαι, ἵστι Λακωνικὴν πολέμους. Mox recte uterque Codex, κέρυκε, pro κήρυκε. Male vero iidem Codd. ἐπίστρεψαν, pro ἐπίστρεψαν.

2 Οἱ Σπαρτιάται κέρυκε ἵπν.] Dislingue, οἱ Σπαρτιάται κέρυκε ἵπν. φαν.

meretur, Spartiatæ præconem miserunt qui in urbem introiret. Arcadibus non permittentibus, Hippodamas a mœnibus præconi respondit: Ephoris nuncia, fœminam prohibere, in æde Chalciœci ligatam: Arcades non intellexerunt. At Lacones animadverterunt, quod famem prohibere diceret. Erat enim in æde Chalciœci suspensa Famis imago, fœmina picta accipiens, tenuibus manibus in tergum revinctis. Itaque hostibus obsecrum, civibus vero manifestum fuit Hippodamantis dictum.

Σπαρτιάται κήρυκα ἔπεμψαν· εἶσω παρελθεῖν Ἀρκάδες οὐκ ἐπέτρεψαν. ἵπποδάμας ἀπὸ τῶν τείχεσσι τῷ κήρυκι ἀπεκρίνατο, τοῖς Εὐφóρεις ἄγγελε, πλὴν γυναιῖκα κωλύειν, πλὴν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκος δεδεμμένη· οἱ μὲν Ἀρκάδες οὐκ ἐνόησαν· οἱ δὲ Λακωνες συνῆκαν ὅτι λιμὸν κωλύειν ὁπσιλλοὶ· ὡς γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκος ἀνακειμένη λιμὸν γραφή, γυνὴ γέγραμμένη, ὡχρεῖσθαι, λεπτή, τῷ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη· ὥς τε τὰ ἀφανὲς τοῖς πολεμίοις, φανερόν τοῖς πολίταις ἵπποδάμαντος ὡς.

[C A P. XVI.]

Gastron
¶ Gastron Lacedæ-

Γάστρων.
¶ Γάστρων Λακεδαιμόνιαι,

ψαν· εἶσω παρελθεῖν Ἀρκάδες οὐκ ἐπέτρεψαν. *Casaubonus.*

3 Χαλκιοῖκος] MSS. Χαλκιοῖκος. sed Vulgata recte.

4 Λεπτή, τῷ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη] Sic recte, non ut Interpres λεπτὴ τῷ χ. *Casaubonus.*

Cap. XVI. 1 Γάστρων Λακεδαιμόνιαι] Refert & Frontinus: quem qui describere, mire fuere erga Gastro-

nem liberales & munifici: nam quasi vellent civitate eum donare, Romanum nomen imposuere. Sic enim edunt, *Gastronius Lacedæmonius*, cum in auxilium Ægypti adversus Persam venisset, & si vis firmiorem esse Græcum militem, magisque a Persis timeri, commutatu armu Græcos in prima posuit acie: & cum illi a quo Marte pugnarent, submisit Ægyptiorum nomen. Persæ cum

μόνιⓈ, μέλλων ἐν Αἰγύ-
πτῳ συμβαλεῖν τοῖς Πέρ-
σαις, μετεπένδυσεν πανο-
πλίαις. καὶ τὰς μὲν τῷ Ἑλλη-
νων τοῖς Αἰγυπτίοις τὰς δὲ τῷ
Αἰγυπτίων τοῖς Ἑλλήσι πε-
ρέθηκε. κρύψας δὲ τὰς Αἰ-
γυπτίους ἐν τοῖς Ἑλλήσι, πα-
ρατάξας προῆγε τὰς Ἑλ-
λήνας. τῷ δὲ ἐπὶ ἐνδιδόν-
των, ἀλλ' εἰς τὸ ὑμπερωθεν
βιαζομένων, καὶ προθύμως
κινδυνεύοντων, ἐξανέστη
τὰς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς ὀ-
πλοῖς τοῖς Ἑλλησιν· ἰδόν-
τες δὲ οἱ Πέρσαι, καὶ τὰς Ἑλλη-
νας ὑπονοήσαντες ἐπέναι,
λύσαντες τὴν τάξιν ἐφυγον.

monius, in Ægypto
prælium initurus cum
Persis, mutavit arma-
turas. Et Græcorum ar-
mis Ægyptios, Ægy-
ptiorum vero Græcos
induit. Occultans autem
Ægyptios post Græcos,
instructa acie produxit
Græcos. Quibus nihil
remittentibus, sed vi pa-
tefacientibus præ se
viam, atque alacriter pe-
riculum subeuntibus, ex-
citavit Ægyptios in ar-
mis Græcis. Persæ id vi-
dentes, & Græcos acce-
dere suspicati, perturba-
tis ordinibus in fugam se
conjecerunt,

[C A P. XVII.]

Μεγακλείδας.

¶ Μεγακλείδας συμ-
φυγὼν εἰς ὄρεα, πο-
λιορκήσας, διελὼν τὴν
στράτιμά, ὃ μὲν ἀ-
χρεῖον ὡς καὶ βαρύτερον,
φύγειν ἐκέλευσε. ὁ δὲ
ὕλης, εἰδὼς ὅτι φανερόν ἐστι

Μεγακλίδας.

¶ Megaclicidas, cum in
montem asperum con-
fugisset, obsessus, exer-
citus divisit, & eam
partem quæ inutilis e-
rat, atque gravior, per
sylvam fugam dare ius-
sit : sciens id hostibus

τοῖς

Græci, quos Ægyptios opinalantur, re-
stitissent, superveniente multitudine,
quædam Græcorum exaruerant, cesserunt.
Leges Gaston Laced. Casaubonus.

Γάστων] Cant. Κάστων. Male. I-
dem mox μετατίθησι, pro μετατίθουσι.

2 Εὐρυον] Cant. ἰσχυρόν.

Cap. XVII. 1 Ο' μὲν] Cant. τὸ μὲν,

1 Κη-

perspicuum fore. Quibus in fugientes impetum facientibus, tum ille utiliori & strenua parte copiarum, ad contrariam sylvæ viam conversus, aufugit sine periculo.

πῆς πλεμίοις· οἱ μὲν ὥρμησαν ὅπῃ τὰς Φάβοιτας. ὃ δὲ πρὶν Ἀχαιοὺς καὶ Ἰφναιῶν δυνάμειν ἔχων ὅπῃ πρὶν εὐαίαν ἰδὼν τῇ ἕλξει τραπόμενος, ὑπεξέφυγεν ἀσφαλῶς.

[C A P. XVIII.]

Harmostes.

¶ Harmostes Lacedæmonius ab Atheniensibus obsidebatur, duorum adhuc dierum comœatu instructus. Præco venit Spartiata. Non permiserunt Athenienses ut intra mœnia veniret: sed ante mœnia diceret quæ vellet. Omnibus audientibus præco inquit: Lacedæmonii bonum animum habere jubent, & mox venturum auxilium expectare. Harmostes, Ne, inquit, omnino festinetis oppem ferendo. Commœatum enim adhuc quinque mensium habemus.

Ἀρμόσις.

¶ Ἀρμόσις Λακεδαιμόνιος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπολιορκεῖτο. δυοῖν ἑπ' ἡμερῶν ἔχων ἔνδον τροφάς·¹ κήρυξ ἦκε Σπαρτιάτης· ἐσωεχώρουν Ἀθηναῖοι βαδίζοντες ἔσω τῶν τεύχεων, ἀλλὰ πρὸ τῶν τεύχεων λέγειν ἀβέλοισιν, πάντων ἀκκίντων· ὁ κήρυξ, παρρεῖν, ἔφη,·² κελύεσσι σοι Λακεδαιμόνιοι, καὶ προσδέχεσθαι βοήθειαν διὰ τῶν τεύχεων· ὃ δὲ Ἀρμόσις μὴ πίνυ ἔφη πωδίσσητε βοήθειαν· τροφάς γὰρ ἔχουσι πέντε μηνῶν ἔτι. Ἀθηναῖοι,

καὶ γὰρ

¹ Κήρυξ ἦκε Σπ.] Verbum ἦκε cum MSS. inferui, quod familiare Nostro. Cataubonus conjecerat ἦλθε. Cant. εἶσω, προῖσω.

² Κελύεσσι σοι] MSS. προσδίδεσσι σοι. Utroque modo loquitur Polygnus.

ἡ γὰρ χειμῶν προσή, ³ μακράν ἢ χειμερινῷ πολιορκίᾳ ἀπαγορεύσαν-
τες, ⁴ ἡ δὲ διαλύσαντες τὸ
εἰς τὸ πεδὸν ὤχοντο.

Athenienses (nam hyems
ingruebat) diuturnam &
hyemalem oppugnatio-
nem dimittentes, & ex-
ercitum dissolventes,
abscesserunt.

[CAP. XIX.]

Θίβρων.

¶ Θίβρων ἐν Ἀσίᾳ
χωρίον πολιορκῶν, τὸ Φρέ-
ερχον ἔπεισεν ὅτι σωθή-
κας ¹ προσελθεῖν, ὁμύσας
εἰ μὴ σωτήσιντο, πάλιν
αὐτὸν εἰς τὸ Φρέερον κατα-
στήσειν. ὁ μὲν προσῆλθε, ἡ
λόγων ἐκοινωνήσεν· οἱ δὲ
Φρέερος φύλακες διαλύ-
σεως ἐλπίδι· ῥαθυμότερον
εἶχον· ἐν τῷ καιρῷ τῷ
προσβάλλοντες οἱ Θιβρώ-
νιοι κτ' ἐκράτησαν αὐτὸν τὸ
χωρίον· Θίβρων δὲ τὸ Φρέ-
ερχον εἰς τὸ χωρίον ἀγα-
γὼν κτ' ἐκράτησεν, προσ-
έπεξε αὐτὸν ἐνδὸν ἀναιρε-
θῆναι.

Thibron.

¶ Thibron in Asia ca-
stellum oppugnans, præ-
fecto custodiæ persuasit,
ut ad faciendum foedus
prodiret, jurans si non
feriretur, se rursus ipsum
in castellum restitutu-
rum. Qui processit, & in
colloquium venit. Custo-
des autem castelli, spe
pacis dissolutius agebant.
Interea Thibronii im-
pressionem facientes, vi
munitionem capiunt.
Thibron vero præfe-
ctum custodiæ reductum
in castellum, quemad-
modum jusjurandum ha-
bebat, jussit eum intus
morte affici.

[CAP.

³ Μακράν ἢ χειμερινῷ πολιορκίᾳ ἀπαγορεύσαντες] Lego πρὸς μακράν, ita postulante hellenismo. Interpres paullo ante non iuxta, sed iuxta lego. Casaubonus.

⁴ Καὶ δὲ διαλύσαντες] Cum MSS.

ἡ δὲ additum. Sic in Eriippida paullo post: ἡ δὲ πάντες ἀντιρρῶσαν. & passim.

Cap. XIX. 1 Προσέλθει] Cant. προσελθεῖν. & προσβάλλειν, pro προσβάλλειν.

[C A P. X X.]

Demaratus.

¶ Demaratus litteras mittens Spartiatis de exercitu Xerxis, in tabulam expertem ceræ scriptam epistolam cera obduxit, ut per custodes quasi sine litteris ferretur.

Δημάρατος.

¶ Δημάρατος Ἡπείλων Σπαρτιάταις, πρὸς Ἐξέρξου γραμμάτων ἐς Πύχου ἀκρόωσιν τὴν Ἰπποκλέους γράψας ἐπεκέρωσεν, ἵνα ὡς ἀγραφεὶς διὰ τῆς φυλάκων κομιθεῖται.

[C A P. X X I.]

Erippidas.

¶ Erippidas cum venisset Heracleam Trachiniam, vocata concione, positus in circuitu armatis, promulgavit, ut Trachinii seorsim federent. Quibus sedentibus, ille iussit de suis injuriis causam apud Lacedæmonios di-

Ἡρακλίδας.

¶ Ἡρακλίδας ἀφικόμενος εἰς Ἡράκλειαν τὴν Τραχινίαν, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, πείσους τὰς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καθίσταται χωρὶς. οἱ μὲν ἐκάθισαν· ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὰς, πρὸς ὧν ἀδικοῦσιν, Λακεδαιμονίοις κρι-

σιν

1 Διὰ τῆς φυλάκων κομιθεῖται] Legere libenter διὰ τῆς ὁδοῦ λακων, per medios viarum custodes. ex Herodoti Polymnia extrema. vide locum: vel διὰ τῆς φυλάκων τῆς ὁδοῦ. ut libro septimo in simili narratione. Casaubon.

Κομιθεῖται] MSS. κομιθεῖται.

Cap. XXI. 1 Πρὸς ὧν ἀδικῶσι Λακεδαιμόνιοι, κρίσιν ὑποχρεῖν] Scribendam Λακεδαιμονίους, nisi gravius vulnus hic latet: quod non puto. Historiam habes apud Diodorum libro XIII. in anno secundo Olympiadis

nonagesimæ quintæ. Apud eundem in anno quarto Olympiadis centesimæ Θερπειδίδαν ἀπίστειλαν perperam leges, pro Ἡρακλίδαν. Casaubonus.

Ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὰς, πρὸς ὧν ἀδικῶσιν. Λακεδαιμονίοις κρίσιν ὑποχρεῖν] Ita lego & distinguo cum MSS. & Interprete: non Λακεδαιμονίους, ut Casaubonus: jungendum enim est cum κρίσιν ὑποχρεῖν. Vulgata, πρὸς ὧν ἀδικῶσιν Λακεδαιμόνιοι κρίσιν ὑποχρεῖν. Cant. ὧν non agnoscit.

1 Ἰγέρ-

σιν ὑποχῆν, ὡς νόμιμόν
 ἔστιν ἐν τῇ Σπαρτιάτιδι δε-
 φέντας· ἐπεὶ ὃ ὑπὸ τῶ ὀπι-
 τῶν δεφέντες, ἔξω πυλῶν
 ἤχθησαν, καὶ δὴ πάντες ἀνη-
 ρέθησαν.

cere, quemadmodum
 vinctos in Spartiatide le-
 ges jubent. post ab ar-
 matis vincti, extra por-
 tas educti omnes inter-
 fecti sunt.

[CAP. XXII.]

Ἰσχόλα.

¶ Ἰσχόλα ἐν Αἴ-
 νῳ πηλοσίον ὁρῶν Ἀθλωαίχας
 ἐφορμῶντας ναυσὶ πολλαῖς,
 δεδοικῶς μὴ νύκτωρ ὀπι-
 τώσουσιν, πολλὰ τῶ
 πλοίων ἀντίμῳ βίας δόπο-
 πᾶσιν, πρὸς τὸ πύργον
 τὸ πρὸ τῆς χώμας, ἀπεν-
 τε πρὸς αὐτὰν ἰδὼν ἔδρα-
 σεν ἐκ τῶν ἰσίων πρὸς τὴν
 χοινίαν ἐκ τῶν πλοίων σω-
 ῆσεν, ὡς τε τὸ πυνδυσμον
 εἶναι δι' ἀλλήλων· οἱ μὲν
 Ἀθλωαῖοι ἐνυκλῆς ἐπελθόν-
 τες ἀφέλκεν περὶ ὧμοις,
 τῶν πλοίων δ' ἔδεν ἀπέσπραν· οἱ
 ὃ δὸς τῶ Ἀἴνῳ τῶ Φυλάκων
 ἀγγελάων καὶ ὑπεξελ-

Ischolaus.

¶ Ischolaus in Aeno
 videns Athenienses ad-
 navigare multis navi-
 bus, veritus ne sub no-
 ctem appellentes, mul-
 ta ex suis navigiis ab-
 traherent, ad turrim,
 quæ in vallo erat, o-
 mnia perducta ligave-
 runt ex malis. Remo-
 tiora per funes ex na-
 vigiis suspenderunt, ut
 mutua esset connexio.
 Athenienses noctu ac-
 cedentes, abstrahere
 conati navigia, nihil
 abstraxerunt. At illi ab
 Aeno nunciantibus cu-
 stodibus clam egressi,
 insecuti sunt Athenien-

γέν.

1 Ἰσχόλα.] Recte. Casaubonus
 ex Codd. suis ubique in margine Vul-
 gata notarat, Ἀρχόλα. sed cum Vul-
 gara consentit Xenophon. Eum vide
 lib. vi. Hist. Græc

2 Ἐδρασαν.] Cant. ἰδρασαν.

3 Νύκτωρ ἐπελθόν.] MSS. τυκτῶρ ἐπ.
 Utrumque usuratum Polyzno, ma-
 gis tamen illud.

4 Τῶν ἐπιδότων.] MSS. ἐπιδότων
 τῶν. sed Interpres ut editum.

5 Σπα-

ses partim terra, partim
navibus.

2 Ischolaus in itinere ab altero latere praecipitia & periculosa loca, ab altero montem habente, quem tenebant hostes, orto ingenti vento, sylvam incendit. Itaque hostibus, qui montem obsidebant, fumo & igni dejectis, hac parte exercitum absque periculo duxit.

3 Ischolaus cum in Drye oppugnaretur a Chabria, volente arietes admovere, prior ipse muri partem deiecit: utrumque secum reputans, ut sui milites fortius pugnarent, cum munitionem mœniorum non haberent: & hostes existimarent, suas machinas oppugnatorias esse contemptas. Certe hostes spontaneam

θόντες, ἐδῶξαν τὰς Ἀθηναίους, οἱ μὲν δὲ τὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ τὸ τῶν νεῶν.

Ἰσχόλας ἐν ὁδῷ καὶ μὲν θύτερον ἀποκρήμυναι καὶ σφαλερᾷ, καὶ θύτερον δὲ ὄρεα ἐχέσσει, ὁ κατεῖχον οἱ πλέμιοι, πνύμασι γινομένης μεγάλης, πλὴν ὕλῃς ἐπρησεν. ὥς τε τὴν παραφυλατὴν ὄντων πλεμίων, ὑπὸ τῆς καπνῆς καὶ πυρὸς διωχθέντων, καὶ τὰ τοῦ μέριος ἀσφαλῶς πλὴν διώκοντες ἤγαγον.

Ἰσχόλας ὑπὸ Χαβρίας πλιορκέμενος ἐν Δρύϊ, μέλλοντι προσάγειν τὰς κλέεις, αὐτὸς φθάσας μέριος κατέβαλε τὰ τείχεα ἀμφω μηχανῶμενος. τοῖς μὲν αὐτῶν ἐραπώταις, ἀνδρείτερον ἀγωνίσασθαι, τὸ δὲ τείχεα ὁχυρὸν οὐκ ἔχοντες τοῖς δὲ πλεμίοις τὸ καταπεφρονηθῆναι πλὴν ὡς ἀσφαλῶς τὴν πλιορκητικῶν μηχανημάτων

των

5 Σφαλερᾷ] Cum MSS. pro σφαλερᾷ.

6 ἤγαγον] Cant. ἤγαγον.

7 Προσάγειν] Ira MSS. Vulgata προσάγειν. Pro κατέβαλε, Codd. boni Codd. κατέβαλε.

των· ἀμέλει τὴν ἐκείσιν
 ὁ δὲ ποτεῖχσιν φοβηθέντες,
 παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
 οὐκ ἐθάρσυνον.

Ἰσχολαῦ, προσκαθη-
 μένων Ἀθηναίων· πυρρῆ-
 ναι εἶναι πνας τῇ φυλά-
 κων τὰς προσδιδόντας, νύ-
 κτωρ ἐφοδῶν τὰς φυ-
 λακὰς ἐκαστῇ φυλάκων
 παρέζωξε τῇ μιθοφόρων
 ἑνα. τῷ πρῶτῳ, ἀπαρά-
 χως ἐφυγε τῇ προσδοσίᾳ τῇ
 κίνδυνον.

mœniorum destructio-
 nem metuentes, ingre-
 di in urbem non aude-
 bant.

4 Ischolaus, obsiden-
 tibus Græcis, audiens
 aliquos ex custodibus
 moliri proditionem,
 noctu vigilias adiens,
 unicuique custodi mer-
 cenarium unum adjun-
 xit. Hoc facto, sine tu-
 multu proditionis peri-
 culum effugit.

[C A P. XXI.]

Μνασιππίδας.

¶ Ἡ Μνασιππίδας ἐλί-
 γον πλῆθος ἡγεῖται ἐπὶ τῇ νυ-
 κτὶ ἐπέθεντο πολέμιοι, τὰς
 ψιλὰς καὶ τὰς σάλπιγγας
 κέλευσεν ἐν τῷ σκο-
 τῷ παρελθόντας ὁπότεν τῇ
 ὀπίσθιαι μερῶν σημαίνειν
 τὸ πολεμικόν, καὶ ἀκροβο-

Mnasippidas.

¶ Mnasippidas exi-
 guam multitudinem du-
 cebat. Cum autem ho-
 stes noctu impetum fa-
 cerent, jussit levis arma-
 turæ milites & tibicines
 in tenebris circumire, &
 a tergo impetentium,
 classicum canere, ac ja-
 cula mittere. Illi igitur,
 λίζε-

Ἡ Α' ποτεῖχσιν] Cum Cant. pro
 ποτεῖχσιν.

Cap. XXIII. 1 Μνασιππίδας] Cant.
 Α' νασίπιδας. Codd. Casauboni, Α'-
 νασίπιδας.

2 Σκῆτος] Cum MSS. Vulgata,
 σκῆτος. Atticis semper in genere maf-

culino usurpatur, teste Eustathio
 ad Homerum, Ο'δυσ. Α. & sic so-
 let Homerus teste eodem ad Ιλιάδ.
 Ν. ὅρα ὅς τις καὶ νυκτὶ ἀσινικῶς ὁ σκῆτος
 ἰσχυρὸν, ἢ ποτὶ οἶδεν Ο'μηρος, εἰ καὶ
 αὐτὸς τοῖς ὕστερον διερραίνει. Atque ita
 etiam alii.

1 Α' νασίπιδας.

tanquam inclusi a magna
multitudine, confestim
discesserunt.

λίξεσθ· οἱ ᾗ ὡς ὑπὸ πολλή-
θους πολλὰ κυκλόμενοι,
ἀλλὰ τίχες ἀνεχώρησαν.

[C A P. XXIV.]

Antalcidas.

¶ Antalcidas in Aby-
do cum majore classe
desidens, cum Atticas
triremes in Tenedo ap-
pellere cognovisset, me-
tuentes Byzantium tra-
jicere ad Iphicratem,
nunciante quodam Iphi-
cratem oppugnare Chal-
cedonios, socios & ami-
cos, præcepit suis, ut
ad Chalcedonem naves
dirigerent. solvensque
ad Cyzicenam terram
in insidiis delituit. Qui
vero in Tenedo erant,
audita solutione Antal-
cidæ, confestim ad Iphi-
cratem navigare insti-
tuerunt. Postquam au-
tem ad hostium triremes
venerunt, quæ non cer-
nebantur, sed occulte
stabant, Antalcidas re-
pentino impetu Atticas
invadens, aliquas sub-

Ἀνταλκίδας.

¶ Ἀνταλκίδας ἐν Ἀ-
βύδῳ μὲν ναυικῶν πολλίον
ἔχων Ἀλατρίδων, Ἀθηναί-
ων τριήρεις ὁρμύσας ἐν Τενέ-
δῳ μαθὼν, φοβούμενος εἰς
Βυζάντιον ἀναχωρεῖν
πρὸς Ἰφικράτην, ἀγγέ-
λαι πρὸς ὡς Ἰφικρά-
της πολιτοκροῖ Χαλκηδο-
νίους, φίλους ὄντας, παρ-
ήγγειλεν ἀποπλεῖν εἰς
Χαλκηδόναν· καὶ ἀναχθεὶς
ἐν ἡδρόσῳ περὶ τὴν Κυζι-
κην· οἱ ᾗ ὑπὸ τῇ Τενέ-
δῳ τῇ ἀναγωγῇ τῇ Ἀν-
ταλκίδου πυθόμενοι, καὶ
τίχοντες ἐπερῶντο πρὸς τῇ
Ἰφικράτῃ πλεῖν· ἐπεὶ ᾗ
ἐγγόντο καὶ πᾶς τῇ πλεμίων
τριήρεις, καὶ ὁρμύσας,
ἀλλ' ἀφανῶς ἐφορμύσας,
Ἀνταλκίδας ἄφνω προσ-
πεσὼν ταῖς Ἀθηναίς, τὰς
μυρῶν

ἢ Ἀναγωγῇ] MSS. ἀναγωγῇ. Mox
πρὸ τῇ ἐκείνῃ, ἱεροσυνήκῃ τῇ τῇ,

authoritate MSS. quibus assentitur
Interpres.

ἢ Ἀθη-

μὴ κατέδυσσε, τῷ ᾧ πλείονων ἐκράτησεν.

merſit, plurimis vero poſtitus eſt.

[C A P. XXV.]

Ἀγισίπολις.

¶ Ἀγισίπολις Μαντίνειαν ἐπολιόρκει μὲν τῷ συμμάχων· οἱ πρὸς τὰς Μαντιναῖς δὲ Λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἀρᾶν τῷ Ἑλλάδι εἶπον ὅτι μὴ ὅτι τὸν πόλεμον, κρύφα δὲ εἰσέπεμπον τοῖς Μαντινεῦσι νυκτὸς ὧν ἐδέοντο· Ἀγισίπολις μαθὼν τὰ δρώμενα, κωίας πρὸς τὰ στρατοπέδοι ἡφίδη πολλὰς· πλείονας δὲ καὶ τὸ μέρους τὸ πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως μηδεὶς αὐτομολοίη, φυλαττόμενος ὑπὸ τῶν κωῶν ἀλῶναι.

[C A P. XXVI.]

Σθενίππῳ.

¶ Σθενίππῳ Λακωνημωθεὶς χρημασιν ὑπὸ

Sthenippus.

¶ Sthenippus Lacon mulctatus pecuniis ab E-

τῷ Ε΄

ἢ Ἀγισίπολις Μαντίνειαν ἐπολιόρκει] Mirari ſubit, cum vellet Polyxenus Agesipolidis ſtratagemata referre, quibus in obſidenda Mantinea eſt uſus, prætermiſiſſe eum pulcherrimum & callidum in primis ejus factum, quo conſecutus eſt ut Manti-

nenses ipſi ultro ſua moenia diruerent, & ſeſe hoſtibus dederent. idque ex utraque parte ἀναιμαρτεῖ: quæ eſt eximia δεινὴ στρατηγικὴ laus. Quale id ſit diſces ex Xenophontis Ἑλλην. lib. quinto. *Casaubon.*

1 Δι-

phoris, sicte ad Tegeatas transfugit. Quibus eum recipientibus, quasi justam iræ causam habentem, corruptis, qui principi ipsorum infensi erant Aristocli, iis sociis usus, inter pompam sacrificare eum volentem adortus, interfecit.

τὸν Εὐφῶρον, προσποιητῶς αὐτομολῆσαι πρὸς τὰς Τεγεάτας ὑποκρινόμενον· δεξαμένην αὐτὸν ὡς αἰτίαν ὀργῆς ἰδικαίαν ἔχοντα, τὰς Δημοκρατικοὺς μὲν τῷ ἄρχοντι αὐτῶν Ἀριστοκλῆϊ Δημοφείδης, μὲν τῶν πομπῆς ἕως, θύειν αὐτὸν μέλλοντα προσπεισὼν ἀπέκτεινεν.

[CAP. XXVII.]

Callicratidas.

¶ Callicratidas Cyrenensis, ab eo qui arcem Magnesiæ custodiebat, petit, ut quatuor ex suis ægrotantes reciperet. Quo permittente, singulos thoracibus indutos reclinavit, ensesque desuper chlamyde tectos apposuit. Cum qui lectos quatuor portabant, intra portas venif-

Καλλικρατίδας.

¶ Καλλικρατίδας Κυρηνῶν, τὴν πύλιν ἀπὸ τῆς Μαγνησίας φυλάττοντα. αὐτὸν δεξαμένην δὲ τὴν δημοφειδῆ, ἕκαστον θωρακίσας κατέκλινε, παρὰ τῆς αὐτοῖς ὄψας χλαμυδὸς ἀνωθέν. ἐπεὶ κλίνας δὲ φέροντες ἐνθὸν πυλῶν ἐγγύοντο ἔκτεινεν ὁ μὲν νεανίαί, ὡπλι-

σμοί,

1 Δικαίαν] Cant. δικαίας. & in fine strategematis ἀπὸ τῆς τελείας. addito, finali.

Cap. XXVII. 1 Καλλικρατίδας Κυρηνῶν τὴν πύλιν ἀπὸ τῆς Μαγνησίας φυλάττοντα.] Suspecta mihi est de mendo vox Κυρηνῶν. Nam fere persuasum habeo Callicratidam hunc esse eum qui Lyfandro successit in præfectura Aſiz. Spartanus ergo

fuit, non Κυρηνῶν. Et vero quis ex omnibus historicis Cyrenensium res in Asia minore eo tempore gestas in litteras retulit? Puto igitur corruptum esse ejus nomen qui arcem Magnesiæ tenebat. Casaubonus.

2 Φυλάττοντα] Cant. φυλάσσοντα. & mox δημοφειδῆ.

3 Ἐπεὶ] Cant. ἐπὶ.

N

4 Πε-

σμήροι, τὰς φύλακας ἀ-
ποσφάξασιν, τὴν ἀκρὰν
κατίχον.

Καλλικρατίδας ἐν Μα-
γνησίᾳ πολιορκεῖσθαι, τῇ
πολεμίων κρῖναι 4 προσπα-
ραγνόντων τοῖς τείχεσιν, αὐ-
τὸς καὶ τὸ ἀπρόσμαχον 5
τείχους παρρηξάς 6 πύργου
μέσθαι, ὡς φυλάξας
τὸ καιρὸν 7 τῇ προσβολόν-
των διαδοχῇ, ἐπειλθεῖν
τὸ τεῖχος καὶ καὶ νῶτα
προπρεσῶν, πολλὰς μὲν
αὐτῶν διέφθειρεν, οὐκ ὀ-
λίγας δὲ ἐζώρευσεν 8 καὶ
τὴν νίκην τὸ τεῖχος ἀνω-
κοδόμησεν.

sens, viginti simul juve-
nes armati custodibus
trucidatis, arcem obti-
nuerunt.

2 Callicratidas, cum
Magneſiæ oppugnare-
tur, hostibus arietes ad-
moventibus, ipse in eo
loco, ubi moenia oppu-
gnari non poterant, di-
strahens partem ex turri,
observans tempus oppu-
gnantium successione, circum-
mivit moenia: & a
tergo irruens, multos
ex ipsis interfecit. Non
paucos etiam vivos cepit.
Post victoriam autem,
moenia rursus exædifica-
vit.

[C A P. XXVIII.]

Μάγας.

¶ Μάγας ἀπὸ Κυρή-

Μαγας.

¶ Magas a Cyrena

νης

4 Προσπαράγνυνται] Cant. προσπα-
ράγνυνται. Post paullo cum utroque Co-
dice παρρηξάς, pro παρρηξάς.

5 Προσβολόντων] Cant. προσβολ-
όντων.

Cap. XXVIII. 1 Μάγας ἀπὸ Κυρή-
νης, &c.] Hujus expeditionis breviter
meminit Pausanias in Atticis: Μάγας
δὲ ἀδελφεὸς ὁμομνηστῆς Πτολεμαίου
ὁ πατὴρ Βερνίκης τῇ μητρὶ ἀξιώθεϊς ὅτι
ἐπὶ τὴν Κυρήνην, (ἐκ γὰρ τῆς ἐν Φιλί-
ππῳ τῇ Βερνίκῃ, Μακεδονίας μὲν, ἄλλως

τῇ ἀγνώστῃ, καὶ ἐν τῇ δὲ μὲν.) τότε δὲ ἔτος
ὁ Μάγας, ἀποσπῶντας Πτολεμαίῳ Κυρή-
ναις, ἤγαγεν ἐπὶ Αἴγυπτον. Καὶ Πτο-
λεμαίῳ μὲν ἡ ἰσοβουλία φερεῖται, καὶ
ἐπιμνηνὸν ὀπίσθας Κυρήναις & quæ
sequuntur. Neque dissentit a Pausa-
nia Stephanus Byzant. cum scribit v.
Βερνικίδας ἀπὸ Βερνίκης τῇ Μάγῃ θυ-
γατρὶ, γυναικὶς δὲ Πτολεμαίου, ὡς
μακροτέρῳ Βερνικίδας οἱ δημόται. Ha-
buit quippe hic Magas filiam unicam
nomine Berenice, quam despondit
Prole-

expeditionem faciens, reliquit socios qui urbem tuerentur. Instrumenta vero atque tela ac machinas in arcem inclusit, & mœniorum propugnacula sustulit, ut si quid novarum rerum molirentur, apertum haberet per mœnia introitum.

2 Magas occupato Pæratonio, composuit cum speculatoribus, ut facem amicam tollerent sub vesperam, atque iterum summo mane eandem. Facium dolo processit in regione usque ad eum locum qui Chius dicitur.

Ptolemæo Philadelpho, fratribus sui Ptolemæi Lagi, filio: quod matrimonium post ejus mortem etiam fuit consummatum, ut patet ex Justino lib. xxv. cap. 3. apud quem recte a viris doctis hujus nomen est restitutum. Hic Agatharchidi, apud Athenæum lib. xi. annos quinquaginta Cyrenis dicitur regnasse, & tanta corporis fuisse obesitate, ut præ nimia pinguedine exanimaretur.

2 Α' τρις ἢ κ' τρις] Copula cum Fl. & Interprete addita. sic paullo ante: κατέλιπε μὲν κ' τρις φίλων.

3 Ἐχοῖν αὖ τ' τρις πολλῶν εἰσδόν] Interpres non ἔχει, sed ἔχει legit: nec τρις πολλῶν, aut πολλῶν: sed τρις τέτρων. Ego ad meliores codices lectorem amandabo. Casaubonus.

Ὅπως εἰ πνὲς νεωτερίσκειν, ἀνεωγῆται ἔχοι τ' αὖ τρις πολλῶν εἰσδόν]

νης ἑκπρατῶν, κατέλιπε μὲν κ' τ' φίλων τὰς φρενήσοντας τὴν πόλιν· ὄργανα ἢ κ' βέλη, κ' μηχανήματα, κατέκλειεν εἰσὼ τ' ἄκρας· 2 ἀφ' ἧς ἢ κ' τ' τειχῶν τὰς ἐπάλξεις, 3 ὅπως, εἰ πνὲς νεωτερίσκειν, ἀνεωγῆται ἔχοι τὴν διὰ τ' πολλῶν εἰσδόν.

Μάγας Παραιτώνιον καταχὼν, συνέπαξε τοῖς φρεντωροῖς πυρρὸν φίλιον αἶρεν ἐσπέρας· κ' πόλιν βαθέως ὄρθας τ' αὐτόν. τῇ τ' πυρρῶν ἀπάτη πωρῆλθε τ' χώρας, 4 ἄλλοι δ' χίς καλὰ μύς.

[CAP. Ita locum hunc restitui. Vulgata: ὅπως εἰ νεωτερίσκειν, ἔχοι αὖ τ' τρις πολλῶν εἰσδόν. Fl. ὅπως ὅτιν ἐς νεωτερίσκειν, ἀπ' ἧς, ἔχοι τ' αὖ τρις πολλῶν εἰσδόν. & sic quoque fere Cant. sed rubrica inter & super scripta. Pro ἀπ' ἧς, legit ἀνεωγῆται, cui superadditum ἐστίν, adeo ut sit ἀνεωγῆται. Nos pro ὅτιν ἐς, quod erat in utroque Codice, non dubitavimus rescribere εἰ πνὲς & ex ἀπ' ἧς facere ἀνεωγῆται. Atque ita etiam Interpres.

4 Α' ἔχει τ' χίς καλὰ μύς] Liber meus habuit etiam, ἔχει τ' χ' x. Videtur esse quæ nuncupatur a Ptolemæo libro i. i. i. χίς καλὰ μύς. Casaub. Α' ἔχει τ' χίς καλὰ μύς] MSS. nec non Codd. Casauboni ἔχει τ' χίς καλὰ μύς. Cant. καλὰ μύς.

[CAP. XXIX.]

ΚλεώνυμⓄ.

¶ ¹ ΚλεώνυμⓄ Λα-
κεδαιμονίων βασιλῆς,
Τροιζῶνα πολιορκῶν, καὶ
πολλὰ μέρη τῆ πόλεως ὀξυ-
βελεῖς περὶ τῆς πόλεως, ἐκέλευ-
σεν ἀφίεναι, τοῖς βέλεσιν
ἐπιγράψας ἥκω τῷ πόλιν
ἐλευθερώσω. ἔχων δὲ καὶ
Τροιζῶνας αἰχμαλώτους,
ἀφῆκεν ἀνὰ λύτρων· οἱ
μὲν αἰχμαλῶται εἰς τὴν
παρελθόντες διηγυλίζον-
το. ² Εὐδαμίδας δὲ στρατη-
γὸς κρατερῶς φυλάττων

Cleonymus.

¶ Cleonymus Lace-
dæmoniorum rex, Trœ-
zenem urbem oppu-
gnans, ad multas urbis
partes circumcirca expe-
ditos jaculatores colloca-
vit, & emittere iussit,
jaculis inscribens: Ve-
nio, ut civitatem in li-
bertatem asseram. Trœ-
zenios etiam, quos capti-
vos habebat, sine redem-
ptionis pretio dimisit.
Captivi in urbem rever-
si, faustum nuncium ad-
ferebant. Eudamidas ve-
τῶ

¹ ΚλεώνυμⓄ Λακεδαιμονίων βασι-
λῆς.] Quid iis facias qui Frontinum
describere, qui Cleonymum hunc,
regem Spartæ, aut regio certe apud
Lacedæmonios sanguine ortum, A-
theniensem esse iusseret? Locus est li-
bro III. cap. 6. Cleonymus Atheniensis
Træzenios qui praesidio Craterum tenebant,
aggressus, tela quadam, in quibus scrip-
tum erat, venisse se ad liberandum eo-
rum republicam, intra muros jecit: Et
eodem tempore captivos quosdam concilia-
tos sibi remisit, qui Craterum detestaban-
tur. Per hoc consilium seditione intestina
apud obsessos conciliata, admotus exercitus
positus est civitate. Nimis vero cer-
tum est, vocem Atheniensis vel indu-
cendam, vel emendandam mutan-
damque esse. Casaubonus.

² Φυλάττων.] γρ. φερίττων. Idem.

Εὐδαμίδας δὲ κρατερῶς κρατερῶς
φυλάττων.] Non dubio quin cum

Flor. legendum, κρατερῶς κρατερῶς
pro κρατερῶς. Quoniam sic Noster
conciliatur cum Frontino, apud
quem hoc idem strategema Cleonymo
tribuitur, in quo Craterus bis occur-
rit; sed priore loco non absque
sphalmate, quod tamen commode
a viris doctis ita detersum videtur,
lib. III. 6. 7. Cleonymus Træzenios, qui
praesidio Crateri tenebantur, aggressus, te-
la quadam, &c. intra muros jecit. Nec
obstat quod sic Craterus inducitur vel-
ut Græciæ totius dux: talis enim ab
Alexandro in Antipatri locum desi-
gnatus fuerat; Alexandro autem,
antequam Craterus ex Asia excessisset,
mortuo, idem prompte ad Antipa-
trum contra rebelles Græcos in bello
Lamiaco juvandum cum exercitu ac-
currerat: ubi licet Antipatrum velut
superiorem coleret, ab hoc tamen
non aliter quam collega habitus ge-
nerque

ro dux summa diligentia custodiens civitatem , cum his qui novas res agerent, pugnabat. Cum intus illi inter se dimicaret , Cleonymus appositis scalis, evertit civitatem , atque diripuit. Et Spartiatam præfectum cum præsidio imposuit.

2 Cleonymus Ædesam oppugnans , cum mœnia cecidissent , & hostes exirent sarissigeri, (quælibet sarissa cubitorum sexdecim erat) suam phalangem in profundum condensavit. Antelignanos autem, &

τὴν πόλιν πῶς νειωπερίζουσι παρετάτηεν· καὶ δὴ τ' ἔνδον ἀλλήλοις μαχομένων, κλεώνυμῳ προσθείς κλίμακας ἐξῆλε τὴν πόλιν, καὶ διήρπασε, καὶ Σπαρτιάτῳ ἀρμολὴν μὲν Φραεφῶς ἐπέστησεν.

Κλεώνυμῳ³ ἔδωσαν πολιορκῶν, ἔπειτα τείχεα πέσοντ', τὴν πολεμίων ἐπελθόντων⁴ παρελθοφόρων· ἐκαστὴ δὲ σάρισα πηχῶν ἑξήκκαιδεκα· ἐπύκνωσε τὴν αὐτὰ φάλαγγα εἰς βάθος·⁵ τὰς δὲ πρῶπταιας καὶ τὰς
τὰς

nerque adscitus est : duxeruntque mox singuli separatos exercitus, Antipater contra Perdiccam , Craterus contra Eumenem. Videturque hoc, quod Polyænus hic narrat, per hanc Antipatri & Crateri ex Græcia absentiam contigisse, anno videlicet 111. Olymp. cxiv. quo eodem Craterus ab Eumene in Asia cæsus est. Optime præterea in hoc tempus quadrat Cleonymi administratio , cui Pausanias post patris Cleomenis mortem prodit copiarum ducatum cum aliis honoribus ab Ephoris concessum, regno adjudicato fratris ejus Acrotati, qui natus major, filio Arco. Quo cum ille deinceps non esset contentus, Pyrrhum in Peloponnesum evocaverit. Hujus me admonuit Vir CL. Theodorus Ryckius, ad has li-

teras simul & bonam mentem auctor mihi quondam & dux.

3 Εἰδωται] Ita reposui pro Εἰδωται. Cant. Αἰδωται, quomodo etiam Codd. Casauboni. Ptolemaeo lib. 111. cap. 13. dicitur Αἰδωται. Straboni lib. vii. Εἰδωται. Stephano Εἰδωται, quæ est vera hujus vocis scriptura, uti ex compluribus summis videre est, in quorum nonnullis: Ε Δ Ε C C Α. nonnullis: Ε Δ Ε C C Η Ν Ω Ν. nonnullis : Ε Δ Ε C C Α Ι Ω Ν.

4 Σαρελθοφόροι] Cant. σαρελθοφόροι. Mox pro σαρίσσαι, cum Fl. reposui σάρισα. Idem δὲ particulam non habet. Cant. σάρισα.

5 Τὰς δὲ πρῶπταιας, καὶ τὰς πύκνωσταιας αἰνολ. διορθῶν ἰταξί] Verba καὶ αἰνολ. διορθῶν ex MSS. loco N 3 luo

τῶν Ἰππιάδης ἀνὰ δο-
ράτων ἐπέξε, ὡς ἀγγεί-
λας, ὧν συμμίζωσιν οἱ σα-
ρασοφόροι, ὁ δὲ λαβὴν
ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὸ
σάρασαν, καὶ κατέχεν.
τὰς δὲ ἐπομύνας ὡς
πυλῶν ἐκαστὸν παρελθόν-
τας ἐνεργεῖν πρὸς μάχην.
οἱ μὲν ἐλάβοντο τὸ σάρα-
σαν, οἱ δὲ ἀντιέκλοντες ἤ-
σαν· οἱ δὲ κατόπιν παρελ-
θόντες ἀνείλον τὰς σαρασο-
φόρας, καὶ ἄχρηστον ἡλέγ-
χθη τὸ σάρασαν μέγεθος,
τῇ Κλεωνύμῃ δεινότητι.

horum astites, sine ha-
stis collocavit, dato
præcepto, ut, si sarissige-
ri aggredierentur, ipsi u-
traque manu sarissam
apprehenderent, atque
tenerent. At sequentes
ad uniuscujusque latus
procederent, & pugnam
facerent. Qui cum ma-
nibus arriperent saris-
sas, hostes retrahebant.
Posteriores vero acce-
dentes, ceperunt sarissi-
geros, & Cleonymus of-
tendit sua solertia, ma-
gnitudinem sarissæ nulli
usui esse.

[C A P. XXX.]

Κλέαρχος.

¶ Κλέαρχος Ἡρα-
κλεώτης, ἀκρόπολιν ἀνα-
στήσαι βυλόμενος, μιᾶς ο-
φύρας συνέταξε λεληθό-
τως ἐξιέναι νυκτὸς, λωπ-
δυτεῖν, ἀρπάζειν, ὑβρίζειν,

Clearchus.

¶ Clearchus Hera-
cleotes arcem ædificare
volens, constituit, ut
mercenarii noctu clam
exirent, raperent, age-
rent, injuriam inferrent,
vulnerarent. Cives id

πρῶτον

suo restitui, cum quibus consentit
Interpres.

ὁ διαλαβεῖν ἀμφοτέρω.] Scribe λα-
βεῖν. Casaubonus.

διαλαβεῖν] Ita lego cum MSS. pro,
λαβεῖν. in quo facilis & creber la-
psus. Ita reponendum monuit jam
Sixtus Arcerius ad Æliani Tactica,

Cum eodem pro ἡ σάρασαν, lege-
rim, ἥτις σαρασάν. Evincent id Au-
toris verba sequentia: οἱ μὲν ἐλάβον-
το ἡτὶς σαρασάν. Post ἀντιέκλοντες de-
lent MSS. ἡσαν. & posset commode
omitti. Mox ἀνείλον verbe, interfere-
rent. In fine pro δεινότητι, Cant le-
git. δεινότητι.

I Λύ-

indigne ferentes, Clearchi auxilium imploraverunt. Qui neminem aliter desperationem eorum cohibiturum dixit, nisi quis ipsos moenibus circumdaret. Permittentibus Heracleotis, locum civitatis munivit: arce facta, non illos arcuit, sed potestatem ad injuriam omnibus inferendam comparavit.

2 Clearchus Heracleæ tyrannus rumores sparsit, se dimissurum satellites, & consilio trecentorum Rempub. traditurum. Qui convenerunt in curiam, ad laudibus afficiendum Clearchum, & libertatem recipiendam. At ille positis ad curiam militibus, trecentos per præconem evocavit, & singulatim comprehen-

πρωόσκειν. ἀγανακτῶντες οἱ πολῖται, παρεκάλεσαν Κλέαρχον βοηθεῖν· ὃ ᾗ ἔκ ἄλλως ἔφη δυνάσκειν εἶναι τὸ δυνάσκειν αὐτῶν καταχεῖν, εἰ μὴ πρὸς αὐτὸς περὶ εὐχρίσειεν. συγχωρησάντων Ἡρακλεωτῶν, τόπον τὸν περὶ τῆς πόλεως περικυκλώσας, ἀκρόπολιν κατασκήδασας, σὺν ἐκείνους ἐκώλυσεν, ἀλλ' αὐτῷ τὸ ἐξῆναι πάντας ἀδικεῖν παρέχεν.

Κλέαρχος Ἡρακλείας τύραννος ἐλόγισθη, ὥς ἀπαλλαγῆναι βελόδιος μὲν τῶν δορυφόρων, καὶ τῆς βελῆς τῶν τριακοντίων ὡς ἀδυνατεῖν πρὸς πρᾶγματ'· οἱ δὲ σωῆσθαι εἰς τὸ βελόδιον ὥς ἐπαινεσόμενοι Κλέαρχον, καὶ τῶν ἐλδοθῆναι ἀποληψόμενοι· ὃ ᾗ περὶ τῆς πόλεως τῶν βελόδιων ἐραπίωνες, τῶν τριακοντίων ὑπὸ τῷ κήρυκι ἀνακα-

λξ-

1 Αὐτῷ τὸ ἐξῆναι] Articulum cum Fl. & Cant. addidi; sed hic pro αὐτῷ, legit αὐτῇ.

2 Σωῆσθαι] Cant. εἰσῆλθαι. Idem ἐπαινεσόμενοι, pro ἐπαινήσομαι. Mox

pro ἀποληψόμενοι, ut erat in edito, cum MSS. reposui ἀποληψόμενοι, quomodo etiam in ora Vulgatæ notarat Casaubonus.

λαμῶν, καθ' ἓνα συλλαβῶν, ἐκέλευσε πάντας ἄγειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

Κλέαρχος βελομόρμος πολλὰς τῶν πολιτῶν ἀποκλίνειν, παρῶσιν οὐκ ἔχων, κατέλεξε τὰς ἀπὸ ἐκαάδεκα ἐτῶν μέχρι εἰς τὴν στρατείαν ἐν τῇς κυλικαῖς καύμασιν, ὡς πόλιν Ἀστικῶν πολιορκήσων. ἐπεὶ ἤκετ' Ἀστικῶν πηλοσίον, τὰς μὲν πολίτας ἐν ἐλῶδι χωρίῳ καὶ νῶέμῳ, καὶ μεσῶν πασίμων ὑδάτων, ἐκέλευσε στρατοπεδεῦσαι, πρυγγείας προσέχειν, μὴ Θραῖκες ἢ Περσῶσιν ἐκ τῆς χώρας. αὐτὸς δ' ὡς κακοπαθήσων περὶ τὴν πολιορκίαν μὲν τῶν ξένων ὑψηλά χωρία καὶ σύσκια, ὑδάσιν ὑπὲρ ῥεομόρμα, κατὰ λαβόμῳ, ἐστρατοπέδωσε καὶ μέχρι πέντε τῶν πολιορκίαν ἐξέτεινεν, ἕως τὰς

fos jussit omnes in arcem ducere.

3 Clearchus multos cives de medio tollere volens, cum occasionem & causam non haberet, delegit eos qui essent ab anno sedecimo usque ad duodecimum, ad expeditionem in Caniculæ æstu, quasi urbem Astacum oppugnaturus. Postquam vero appropinquavit Astaco, cives quidem in palustri loco, & quieto atque pleno stantium aquarum, jussit castra ponere: jussos animadvertere, ne Thraces e regione apparerent. Ipse vero, quasi summam molestiam oppugnationis toleraturus, cum mercenariis excelsa loca, & umbrosa, aquis affluentia, capit, & in iis castrametatur. Et eo usque oppugnationem extendit, donec suos cives

πλί-

3 Κατέλεξε] MSS. κατὰλεξε. ut de Casauboni Codd. Numeri, qui sequuntur, εἰς καὶ, corrupti sunt.

4 Εἰς πέντε] Sic reposui cum MSS. pro πέντε. Eorundem auctoritate paullo post edidi, ὑδάσιν ὑπὲρ

ρεομόρμα, pro ὑδάσιν ὑπὲρ ῥεομόρμα. Iidem παρίτειν legunt, pro ἐξέτεινεν. Quod sequitur, διὰ θάλασσαν ὡς θύρας, &c. aliter in suis legit Interpres. Et paullo post pro λοιμῷ, Casauboni Codd. λιμῷ.

πολίτας αὐτὰρ διέφθαιρεν
ὥρα θέρους τὸ ἐλώδες καὶ ἐ-
πίνοσον ἔσρατοπέδῃ· ἐπεὶ
ᾧ διεφθάρησαν ἅπαντες,
τότε μὲν τῷ μισθοφόρων ἀν-
έζωξε, λοιμῶν περὶ δαί-
τιν' αἰτίαν δ' ἔτι πολιτῶν
πλάτῃς.

perdidisset. Æstivo tem-
pore palustria & morbo-
sa castra esse necessarium
erat. Postquam autem o-
mnes perierunt, tunc
cum mercenariis etiam
movit, pestique causam
civium interitus assigna-
vit.

[CAP. XXXI.]

Ἀριστομένης.

Aristomenes.

¶ Ἀριστομένης Λακε-
δαιμόνιⓈ, Διονυσίῳ συμ-
μαχῶν, τροπῆς βραχείας
ἡμιόνης ἐρῶν πᾶς τριή-
ρεις ἀναμεμιγμένους παρ-
ήγγειλε τοῖς αὐτὰρ στρα-
τιώταις βοᾶν, ἃ φάγειν·
οἱ πολέμιοι δ' βοῇς πάντες
ἀκρόσσαντες εἰς φυγὴν ἑτά-
σαν.

¶ Aristomenes Lace-
dæmonius, Dionysio fe-
rens auxilium, exigua
inclinatione facta, vi-
dens triremes permixtas,
præcepit suis militibus,
ut clamarent, Sine fu-
gere. Hostes audita hac
voce, in fugam conver-

ποντο,

1 Ἀριστομένης ΛακεδαιμόνιⓈ] Im-
mo Andania, Messeniorum regia, o-
riundus Aristomenes. Pausanias in
Messeniacis: Ἐπιτρέχει δὲ τόπος καὶ
ἀλλοτρεῖ δ' Μισσηλίας, οἱ δ' Ἀριστοὶ καὶ
ἀριστοὶ πλείους φεῖ δ' Ἀνδανίας, ἐν
δ' αὐτοῖς καὶ Ἀριστομένης. Stephanus:
Ἀνδανία πόλις Μισσηλίας, δε. ἐν ταύ-
της Ἀριστομένης ἐγγύς, ὁπλοῦνται
στρατηγοί. Τῷ ποτὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι πολ-
λέμῳ αὐτὸς νικῶντα θάνατον ἔλαβεν,
ὡς μάλιστα ἐκράτησαν ἐν τῇ Μισσηλίας καὶ
ἀνακτομένης, ἰσχυρῶς ἐν ὅσῳ τοῖς λοι-
ποῖς ἐστὶ π. καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν οὐκ ἠλλο-
τρεῖς, καὶ δ' ἡμεῖς δαίμονας, ὡς Ἡρό-
δοτος, καὶ Πλάτων, καὶ Πλάτων.

Scribendum itaque videtur pro Λα-
κεδαιμόνιⓈ, ἈνδανίⓈ, vel Ἀνδα-
νιδίⓈ. Nisi verius, capiendum hoc
strategema de alio: Auctori enim post
Aristomenes dicitur Μισσηλίας & Μισ-
σηλίας ἡγεμῶν. Tempora quoque Ἀ-
ριστομένη, cujus hortatu bellum contra
Lacedæmonios instaurarunt Mes-
senii anno iv. Olymp. xxi. & Diony-
sij, qui annos quinque & viginti
natus, tyrannidem Syracusis obti-
nuit anno iij. Olymp. xcii. non
conveniunt. Male autem Aristomenes
Fulgentio Expōit. Serm. Antiq. v.
Nescientes dicitur Gortynensis.

N 5

2 Τεῖς

πνπ, δόξαντες κτ' κρῆ-
τῳ ἡτῖαδ.

² Ἀριστομένης Μεσση-
νίων ἡγεμῶν τρεῖς ἑκατομ-
φόνια θύσας κτ' Λακε-
δαιμονίων, ἰσχυροῖς ποτὶ
τρυάμασι πεπείσων, ἐά-
λω σὺν ἄλλοις πλείοσιν.

³ ἔδοξεν τοῖς Λάκωνσιν ἀ-
παλλαγῇ κατὰ κρημνίσαν, τὴν
μὲν ἄλλαν γυμνὰς, τὴν δ' Ἀ-

si sunt, rati se omnino
superari.

² Aristomenes Mes-
seniorum dux, cum He-
catomphonia contra La-
cedæmonios ter sacrifi-
casset, tandem confectus
gravissimis vulneribus,
captus est cum aliis
pluribus. Visum est La-
cedæmoniis omnes præ-
cipites dare, reliquos

ΟΙΣ-

² Τρεῖς ἑκατομφόνια θύσας κατὰ Λα-
κεδαιμονίων] Sic emendavimus hunc
locum in omnibus fere codicibus
corruptum. Est autem θύειν ἑκατομ-
φόνια κατὰ Λακιδ. sacra Hecatomp-
honia dicta facere ob partam de La-
cedæmoniis victoriam. Nam si quis
centum hostes interfecisset, Jovi
hominem sacrificabat apud Itho-
men: atque ea sacra ἑκατομφόνια
sunt appellata. Præter Pausaniam &
Plutarchum in Convivio τῷ ἐπ' α', &
in Romulo, vide Fulgentium in vo-
ce *Nefrendes*. Casaubonus.

Ἀριστομένης Μεσσηνίων ἡγεμῶν τρεῖς
ἑκατομφόνια θύσας] Cant. ἑκατὸν φε-
νια. Male: conjunctim enim scri-
bendum. Labet adscribere locum
Pausaniæ ex Messeniæ, quia in eo
refert, quo ordine hæc sacra facta
sint: scribit itaque: Ἐθυσεν δὲ καὶ τῷ
Διὶ τῷ Ἰθωμέτῃ ἑκατομφόνια, καὶ ἑκατομ-
φόνια ἰονομάζοντι. Αὐτὴν δὲ κατὰ κρημνί-
σαν ἀπαλλάττειν. Θύειν δὲ αὐτὴν Μεσ-
σηνίων ἐνομιζέτω, ὅτι οὐκ ἐνομιζέτω
ἀλλ' ἐκ τῆς γαστροῦτο ἑκατόν. Ἀριστομένης
δὲ, ὅτι οὐκ ἐκ τῆς σήματι ἐμαχέσαστο,
θύειν τὴν ἑκατομφόνια πρῶτον, δὲ τὴν
ἑκὴν θύσας καὶ ὅτι τῇ νυκτὶ τῇ Κορινθίων
παρὰ θῆ φόνον. πῦν μὲν δὲ λίγας καὶ
ὅτι ταῖς ὑστέραις θύσας κατὰ κρημνίσαν
σῆμα τῷ τῷ. Socrates apud Fulgen-

tium, voce *Nefrendes*, refert Marti
apud insulam Lemnum ἑκατομφόνια
ματῆς *Aristomenem*. Verba ejus:
*Diophantes Lacedæmonius, qui de sacris
Decum scripsit, ait apud Athenas Marti
solere sacrificari sacrum, quod ἑκατομ-
φόνια appellatur: si quis enim centum
hostes interfecisset, Marti de homine sa-
crificabat apud insulam Lemnum: quod
sacrificatum est a duobus, Aristomene
Gortynensi, & Theoclo Eleo, sicut Socrates
scribit. Meminit quidem Pausa-
nias Theocli Elei, vatis Messeniorum,
tempore Aristomenis; verum
haudquaquam ἑκατομφόνια (nisi
forte, tamquam vates, Aristomenis
nomine) matasse refert; sed Ari-
stodemum regem Messeniorum, de-
cessorem Aristomenis, idem sacrifi-
cium Jovi fecisse tradit in Messenia-
cis: Ἀριστομένης τῷ Διὶ τῷ Ἰθωμέτῃ
θύειν μίλλοισιν τὰ ἱερέα, οἱ κραιοὶ δὲ
τὴν βομὸν αὐτόματι καὶ βία τὰ κραιοὶ
ἀσπράξαντες ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ τῇ
γῆς. Quare totus ille Fulgentii locus
videtur corruptus.*

³ Ἐδοξεν τοῖς Λάκωνσιν ἀπαλλαγῇ κα-
τὰ κρημνίσαν] Cum MSS. & Interpre-
te τοῖς Λάκωνσιν inserui. Dejicieban-
tur autem in foveam nomine *Κατά-
δαν*, sive *Καδαν*. de qua Meursius
Miscellan. Lacon. lib. xii. cap. 7.

4 Oi

nudos, at Aristomenem propter virtutis opinionem cum armis. Reliqui delati statim obierunt. At Aristomenis scutum attrahens aërem, molliter eum in terram detulit. Qui in altum suspiciens, quamquam circumdantia undique præcipitia videret, tamen non abiecit omnem spem. Sed universum montem circumspiciens, animadverso specu, & per eum introeunte vulpe, defringens e mortuis os, apprehensa unius vulpis cauda, quamvis ab ea morderetur, simul exiit per angustias montis

εἰς τοὺς ὄρους διὰ τὸ δόξαν τὴν
ἀρετῆς ἐν τοῖς ὄπλοις· οἱ
μὲν δὲ ἄλλοι κατανεχθέντες
ὡς χερσὶν ἐπὶ τῆς
ἔρῃ ἄρυσμένους ἢ ἀσπίς
ἐφελκόμενους τὴν αἰέρα, ἐλα-
φρῶς αὐτὸν ὅπῃ τῷ γλῶ-
σσῷ ἐκείνῳ· ὁ δὲ εἰς τὸ ὕ-
ψος ἀναβλέπων καὶ τὰς
κρημνὰς ἐν κύκλῳ περιέ-
χοντας, ὅτε ἀνῆκε τὴν ἐλπί-
δα· ἀλλὰ τὸ σὺμπαν ὅρ-
ον ἀνασκοπέσας, κατὰ
νοήσας ἡ εἰσόδου ἐκ τῆς
τύχης, καὶ δι' αὐτῆς ἀλώπε-
κος εἰσέσσης, διὰ τὴν κειμέ-
νων νεκρῶν ὅς ἐν κλάσας,
μιας τῆς ἀλώπεκων λαβό-
ντος τὴν ὀπίσθεν, δακνόμε-
νον ὑπὸ αὐτῆς σωεξέδου
αὐτῇ

4 Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι κατανεχθέντες]
Vox ἄλλοι a Vulgata aberat: nos cum
MSS. & Interprete suo loco restitui-
mus.

5 Τὸ δὲ ἄρυσμένους ἢ ἀσπίς, &c.]
Insigne hujus clypei fuit aquila ex-
pansis ad extremas clypei crepidines
alis, teste oculato ipso Pausania in
Messeniaceis. Unde orta fabula,
quam refert idem Pausanias, aquilam
scilicet, cum in foveam præci-
pitaretur a Lacedæmoniis Aristome-
nes, advolasse, expansisque alis de-
cidentis corpus illæsum ad fundum
detulisse.

6 Εἰς τὸ ὕψος ἀναβλέπων] Cum

MSS. & Interprete. Vulgata, ὁ δὲ ὕ-
ψος αἶψα. Mox Cant. κρυμνός, pro κρη-
μνός.

7 Εἰσόδου] Cum MSS. nec non
Codd. Casauboni pro εἰσόδου. Male
Cant. δι' αὐτὸ, pro δι' αὐτῆς.

8 Ἀλώπεκος] Necessario legen-
dum ἀλώπεκος cum Fl. & pro εἰ-
σέσσης, εἰσεῖσαι. Evincunt id se-
quentia, μίας τῆς ἀλώπεκων λαβόμε-
νον τὴν ὀπίσθεν. Quamquam Pausanias u-
nius tantum vulpis meminerit.

9 Σωεξέδου αὐτῇ] MSS. σωεξέ-
δουτο, omisso αὐτῇ, quod neque In-
terpres agnoscit.

αὐτῇ τὰ στυοπῶρα ἔ' ὄρας
 τῷ ἑσῶ¹⁰ ὡς αἰρών, καὶ πα-
 ραχόπλων· καὶ δὲ περιελθὼν
 ἦκεν εἰς τὰς Μεσσηνίας
 προΐεναι μέλλοντας εἰς τὴν
 μάχην· καὶ αὐτίκα ὠλισσά-
 μιν, αὐτὸς ἡγήσατο τὴν Φά-
 λαγγον· οἱ δὲ Λακωνες Ἀ-
 ριστομένην ἰδόντες¹¹ πάλιν
 ἐν τοῖς ὅπλοις, πάλιν ἀρ-
 σάοντα, πάλιν διώκοντα, τὸ
 βεβλημένον καὶ τὸ κρη-
 μνῶν, ἀφ' ὧν ἔδει εἰσῶν
 πῶποτε, ¹² πάντες ἐπέκλι-
 ναν εἰς φυγὴν, θνητὴς φύ-
 σεως μείζονα εἶναι τὸ ἄνδρα
 ἢ γέμνοι.

¹³ Ἀριστομένης Μεσση-

quævis obvia tollens,
 ac rescindens offis be-
 neficio, atque ita simul
 evasit. Egressus autem
 venit ad Messenios, qui
 jam ad pugnam ituri
 erant, & repente sum-
 ptis armis ipse phalan-
 gem ducebat. Lacones
 Aristomenem in armis
 conspicati, ducem se ge-
 rere, & iterum insequi
 cum qui a præcipitio
 dejectus fuerat, e quo
 nemo unquam salvus e-
 vaferat, omnes in fugam
 conversi sunt, rati supe-
 riorem humana natura
 virum esse.

3 Aristomenes captus

νιϙ,

¹⁰ Παράγειν καὶ ὀλισσάμενον] Sub-
 jungunt Codices: καὶ τὸ συνελθόν,
 nisi quod Fl. συναίρει. Unde legen-
 dum videtur καὶ εἰς συναίρειον, καὶ δὲ
 περιελθὼν, ἦκεν, &c. quod convenit
 cum Interprete, nisi, quod aliter di-
 stinguat. Cant. διελθὼν, loco περι-
 ελθὼν. Pausanias refert *Aristomenem*,
 postquam vulpem aliquamdiu sequu-
 tus erat & altera manu chlamydi in-
 voluta morsum ejus impediverat, a-
 nimadverso tandem cuniculo nihilo
 ampliore, quam quo vulpes posset
 evadere, feram dimisisse, & ma-
 nibus antro sibi minime pervio red-
 dito ampliore, salvum ad suos eva-
 sisse. Eum consule in Messeniis.

¹¹ Πάλιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πάλιν ἀ-
 ρεῖς.] Cum MSS. pro πάλιν ἐν τοῖς
 ὅπλοις ἀρεῖς.

¹² Πάντες ἐπέκλιναν] Ita scripsi cum
 MSS. pro Vulgato, πάντες ἔκλιναν.

¹³ Ἀριστομένης Μεσσηνίας ἀρχηγός,
 &c.] Cum opprimere vel-
 let Lacedæmoniorum matronas, Ce-
 reris sacra in vico, nomine Ægila,
 celebrantes, teste Pausania in Messē-
 niis, ubi addit: ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
 ἐκείνης νεκρὸς ἐς τὴν Μεσσηνίαν. ἀνεί-
 νηεν δὲ αὐτὸν ἱερεὶα τῆς Δήμης αἰτίαν ἔ-
 χον Ἀρχιδάμειαν. ἀρῆκεν δὲ ἐκ τῆς χρέ-
 μασι, ἀλλὰ ἔρποντο ἔτι καὶ αὐτὸ περι-
 ερῶν ἐπὶ τῇ ἀνέρεσσι περὶ τῆς Ἀριστομένης,
 Ἀλακίνας τὸν δισυμῆ, δισυμῆος εἰς το.
 Item alio tempore captum per insi-
 dias Cretensium sagittariorum Ari-
 stomenem, mirabiliter per virginem
 (quam ob navaram salutis suæ ope-
 ram filio collocabat) solum refert
 idem Pausanias. Sequens ὧν non ag-
 noscit

a Lacedæmoniis, & in vincula conjectus, ad appositum ignem se ipsum acclinavit, atque combustis vinculis custodes quidem occidebat: clam vero Spartam ingressus, & eorum scuta Chalcioeci templo affigens, inscripsit: ARISTOMENES IL-
LAESUS A LACE-
DAEMONIIS EVA-
SIT. Hoc patrato, Mes-
senam reversus est.

Θ Η. τὰ τοιοῦτάς ἐς Μεσσηνίαν ἐπενήλθε.

4 Aristomenes Messe-

νιΘ, αἰχμαλώτῳ ὑπὸ
Λακεδαιμονίων ὄν, καὶ
φρενέμῳ, τῷ ὄντι
κειμένῳ πυρὶ αὐτὸν προσ-
εκύλισε, καὶ τὰς ¹⁴ δεσμὰς
κατακαύσας, ¹⁵ τὰς μὲν
φύλακας ἀνείλε· κρύφα δὲ
εἰς τὴν Σπάρτην παρελ-
θὼν, καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν
προσηλώσας τῷ πεμένῳ τῆς
¹⁶ Χαλκιοίκης, ἐπέγραψεν·
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΑΒΔΑΒΗΣ ¹⁷ ΑΝΕΞΩ-

¹⁸ Ἀρτισμένης ὁ Μεσ-
σηνιΘ,

gnoscit Cant. quod præfero Vul-
gatz.

14 Δεσμὰς] Cant. δεσμὰς.

15 Τὸς μὲν φύλακας ἀνείλε· κρύφα δὲ
εἰς τὴν Σπάρτην, &c.] Pausanias hoc
tempore custodes ab *Aristomene* in-
terfectos non meminit: deinde non
a viris, sed matronis, Cereris sa-
cracelebrantibus, neque ullis scutis,
sed gladiis veribusque, quibus ad
sacra usæ fuerant, instructis captum
fuisse *Aristomenem*: adeo ut tum sal-
tem scuta hostium in *Chalcioeci* tem-
plo figere non potuerit. In relatione
vero de altera *Aristomeni* captivitate
per insidias septem sagittariorum Cre-
tensium, quinque ab *Aristomene*, per
virginem soluto, interfectos dicit,
reliquis duobus Spartam *Aristome-
nis* captivitatem nunciatum profe-
ctis, de scutorum dedicatione taceret.
Sed alio tempore, initio scilicet bel-

li, cum primum rex salutatuseffet,
scutum in templo illo dicasse refert
his verbis: αὐτὸς μὲν τοι καὶ πρὸς παντὶς
ἐσμιζέτω· εἶναι ἔτι ἀρχομένην τὴν πολέμην
Λακεδαιμονίης καταπλήξασθαι, θαί-
νιδος καὶ εἰς τὰ μέλλοντα σφίσι φοβεῖσθαι
γεν. Ἀπὸ δὲ ὅπως ἔχον, ἀρκεῖ μιν τὴν
κτῶν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, ἀνατιθέσθαι
ἀσπίδας πρὸς τὴν Χαλκιοίκην τῶν. ἐπι-
γράψας τοι, Ἀρτισμένην δὲ τὴν Σπαρτια-
τῶν διδόναι τῇ Θεᾷ. Confundere ita-
que videtur Auctor in hac narratione
res *Aristomenis*. Mox Cant. αὐτὸν,
pro αὐτῶν.

16 Χαλκιοίκης] Ita restitui pro Χαλ-
κιοίκης.

17 ΑΝΕΞΩΘΗ] Cum MSS. pro
διεσώθη.

18 Ἀρτισμένης ὁ Μεσσηνίης, &c.]
Eandem historiam fusius refert Pau-
sanias; verum non ab *Aristomene*,
sed aliis duobus juvenibus, *Panopto*
& *Go*.

σῆνιⓈ , Λακεδαιμονίων
 τοῖς Διοσκόροις πάνδημον
 θυσίαν ὀπιπλάντων, μὲν ἑ-
 νὸς φίλῃ, λούκων ἵππων
 ἐπέβησαν ἄμφω, καὶ ταῖς
 κεφαλαῖς περιεθηκάντων
 χρυσῆς ἀστέρας, καὶ νυκτὸς
 ἡδὴ ¹⁹ περιέσσης ἐπεφάνη-
 σαν καὶ ὁ σύμμετρον Διόση-
 μα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἑ-
 ξὼ πόλεως μὲν γυναικῶν
 καὶ ²⁰ παιδίων πανηγυρί-
 ζουσιν. οἱ μὲν δὲ Διοσκόρων
 ὀπιφάνειαν ἡγηθέντες γε-
 γονέναι, περιέσαν ἐς μέ-
 θην καὶ ἡδονῇ παλείονα· οἱ δὲ
 διπὸ τῶν ἵππων καταβάντες,
 τὰ ξίφη πασάμενοι, πελ-
 εῖας κατεφονεύσαντες αὐ-
 τῶν, ²¹ καὶ δὴ ἀφίππου-
 σάντες ὤχοντο.

nus, cum Lacedæmo-
 nii viritim sacrificia
 Dioscuris persolverent,
 cum quodam amico,
 ambo candidos equos
 conscenderunt, & ca-
 pitibus aureas stellas
 addiderunt, atque nocte
 jam ingruente medio-
 cri intervallo Lacedæ-
 moniis extra urbem cum
 uxoribus & liberis fe-
 stum agentibus appa-
 ruerunt. Qui Dioscuro-
 rum apparitionem esse
 rati, liberius vino &
 voluptati indulserunt.
 At illi descendentes ex
 equis, strictis gladiis plu-
 rimos interfecerunt, at-
 que sic incitatis equis
 discesserunt.

[CAP. XXXII.]

Κινέας.

¶ Ἰὸν ὡς ἐν Μαντίνειαν
 αἰγῶν ἵσθι ὡς ἐν Θηβαίοις

Cineas.

¶ Pugna Mantinensis
 in æquali momento
 καὶ Μαν-

& Gonippo, rem patratam dicit. Eum
 vide.

¹⁹ Περιέσσης] Cant. περιέσσης.

²⁰ Παιδίων] Ita MSS. & Pausa-
 nias, pro παιδων. Cum iisdem Codd.
 reposui ἡγηθέντες, pro εἰηθέντες. &

περίσαν, pro vulgato περιέσαν.

²¹ Καὶ δὴ ἀφίππουσάντες] Cum
 MSS. δὴ addidi.

Cap. XXXII. Ἰὸν ὡς ἐν Μαντ.] Ar-
 ticulum cum Cant. præfixi.

2 Εἴπ-

Thebais & Mantinensibus habebatur. Voluerunt Mantinenses legationem ad Thebanos mittere. Cineas Atheniensis, cujus frater Demetrius occubuerat in prælio, ad Mantinenses inquit: se potius fratrem suum expertem sepulchri relicturum, quam hostibus victoriam profiteri vellent. Etenim fratrem ob eam causam prompto animo mortem oppetivisse; ne trophæum contra se atque patriam statueretur. His auditis, Mantinenses a mittenda legatione destiterunt.

ὁ Μαντινέσι· ἔμελλον οἱ Μαντινεῖς Πικερυκείῃς πρὸς Θηβαίους πρὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως· Κινέας ὁ Ἀθηναῖος, ὁ ἐπὶ τῇ κτλ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Δημήτριος ἐν τῇ μάχῃ, πρὸς τὰς Μαντινέας ἔφη· μάλλον ἂν τὸ ἀδελφὸν ἄπεφον περὶδεῖν, ἢ τοῖς πολεμίοις ἡτῶσαι ὁμολογεῖναι βέβαιον. καὶ γὰρ τὸ ἀδελφὸν διὰ τῆς πρὸς τοῦ μὲν δόξαντα, ἵνα μὴ ἐκείνην τρεῖς καὶ κατ' αὐτὸ καὶ κατ' τὸ πατρίδ' οἱ Μαντινεῖς ἀκύνοντες, τῆς Πικερυκείας ἀπετρέποντο.

[C A P. XXXIII.]

Hegetorides.

¶ Thasum oppugnabant Athenienses. Legem jusserant Thasii: Qui scripserit foedus

H'γηπερίδης.

¶ Θάσον ἐπιλόρκεν Ἀθλωαῖοι νόμον ἐκύρωσαν Θάσιοι· τῷ γεράσαντ' ἀπείσασθαι πρὸς Ἀθλωαίους ἡμεῖς

106

2 Ε'πὶ τῇ κτλ [ὁ] Pro καὶ reposui] cum MSS.

3 Σταθείη] Pro καὶ, cum MSS. Cap. XXXIII. 1 Τῷ γεράσαντ' ἀπείσασθαι...] Supple, αὐτοῖς. Ἀθλωαῖοις, διὰ τὸ ἐξ ἑμῶν ἔγω. ὁ δὲ Ἡγηπερίδης Θάσιος, οἷς. ex libris Casaubonius.

Τῷ γεράσαντ' ἀπείσασθαι πρὸς Ἀθλωαίους, &c.] Lacunam, quæ erat in Vulgata inter ἀπείσασθαι & εἰσελθόν, cum MSS. & Interprete explevimus, nisi quod Cant. ἀπολυμῆς & βέρχον, pro ἀπολυμῆς & βέρχον.

2 καὶ

ναίῳ ἔσω. Ἡ γητορίδης
 θάσιῳ, ὁρῶν πολλὰς πο-
 λίτας ἀπολλυμένας μακρῶ
 πολέμῳ καὶ λιμῶ, βρόχον
 τῷ τραχίλῳ περικαλῶν
 εἰς ἐκκλησίαν ἐσελθὼν,
 Ἄνδρες, ἔφη, πλῆται, ἐ-
 μοὶ μὲν ὥς βέλεσθε, ² καὶ
 ὥς ὑμῖν συμφέρει, χρῆσασθε.
 τὰς δὲ ὑπολειπομένας πο-
 λίτας διασώσατε τῷ ἐ-
 μῶ θανάτῳ, λύσαντες τὸ νό-
 μον. Θάσιος ταῦτα ἀνέσταν-
 τες, καὶ τὸ νόμον ἔλυσαν, καὶ τὸ
³ Ἡ γητορίδῳ σῶον ἐφύ-
 λαξαν.

cum Atheniensibus fa-
 ciendum esse, mortis
 reus esto. Hegetorides
 Thasius videns multos
 cives perire diuturno bel-
 lo ac fame; laqueum in-
 jiciens collo, venit in
 concionem, & Viri, in-
 quit, cives, me quidem,
 ut vobis libet, & quem-
 admodum vobis prodest,
 utimini. At reliquos &
 superstites cives mea
 morte conservate, legem-
 que antiquate. His auditis
 Thasii & legem abroga-
 runt, & Hegetoridem
 incolumem servarunt.

[C A P. XXXIV.]

¹ Δεινίας.*Dinias.*

¶ Δεινίας Τελεσίπωρ,
 Φεραῖῳ, ἐν Κρανῶνι τῆς
 Θεσσαλίας διήγει, θηρόων
 ὅσα ἐν λίμναις καὶ ποτα-
 μοῖς ὀρνίθια. ὁ δὲ τοιού-
 τῃ βίᾳ προήλθεν ὅπῃ τυραν-
 νίδα ² διὰ τοιαύτης τῆς τέ-

¶ Dinias Teleippo
 natus, Pherensis, in ur-
 be Thessaliæ Cranone in
 paludibus & fluviis avi-
 culas aucupio venabatur.
 Ab ejusmodi vita ascen-
 dit ad tyrannidem, tali-
 bus machinis. Cranonii

χνης.

² Καὶ ὥς ὑμῖν συμφέρει] Cum Fl.
 & Interprete ὡς inferui. Mox πολί-
 τας non agnoscit Cant. Pro διασώσαν-
 τες, cum MSS. rescripti διασώσαντες.
 & τῷ ἐμῶ θανάτῳ junxi τῷ, διασώσαν-
 τι, a quo male Vulgata disjunxerat.

³ Ἡ γητορίδῳ σῶον ἐφύλαξαι] Cum

MSS. pro vulgato, Ἀγητορίδῳ ἐφύ-
 λαξαν, omisso quoque σῶον. Cum
 Codd. consentit Interpres.

Cap. XXXIV. 1 Δεινίας] Cant.
 Δινίας, quomodo & Fl. paullo post.

² Διὰ τοιαύτης τέχνης] Cum MSS.
 pro ταύτης τ. τ.

custodiam urbis pretio locabant. Dinias eam conditionem accepit, & usque ad triennium summa cura, diligentiaque excubias egit, ut noctes longe securiores essent diebus, his qui intempestive ambularent. Eam ob rem laudatus, plures sibi vigiles conduxit, ut majorem laudem adipisceretur, si custodiam munitiorem efficeret. Cum vero civitas frumentorum decimas mercede locaret, fratrem suum juniorem ab omnibus officiis immunitatem subornavit, ut eas conduceret, summe extollens & amplificans redditus. Sic, cum fratrem suum decimarum collectorem in urbe constituisset, & multos ei juvenes florenti ætate

χνης. οἱ Κρανώνιοι τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἀπέμειναν. ὁ δὲ Δαινίας ἐμίσθαστο, καὶ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀπελάβετο τὴν ἐπιμέλειαν τῆς φυλακῆς, ὥς τις τὰς νυκτὸς εἶναι τῶν ἡμερῶν ἀσφαλεστέρας τοῖς ἀνελθούσι βαδίζουσιν. ἐκ αὐτῶν μὲν οὖν οἱ πεντήκοντα τοῖς ἐπὶ ταῖς τοῖς προσεμίσθαστο φύλακας, ὡς μάλλον εὐδοκίμοι τὴν φρουρὰν ἵχθυοῦσαν ποιήσονται. τῆς δὲ πόλεως τὴν δὲ οἱ δεκάτην δόπομιόσσης, ἀδελφὸν αὐτοῦ νεώτερον ἀπὸ κατὰ μισθωσάμενον, ὑπεράρας εἰς πρὸς τὴν πόλιν ὡς οὐδὲν. ὅτε δὲ καὶ ἀδελφὸν δεκατηλόγον τῆς χώρας δόποδείξας, καὶ πολλὰς νεοίσκας ἀκμάζοντας ἐγχειρίσας αὐτῷ περὶ πλὴν τῶν χωρίων, καὶ

σὺν ἄλλοις

3 Οὗ Δαινίας] Fl. omīssa particula δὲ.

4 Ἰχθυοῦσαν] Cant. ἰχθυοῦσαν.

5 Οὕτω δὲ] Cant. οὕτως δὲ.

6 Ἐγχειρίσας αὐτῷ νεοίσκας καὶ χωρίων] Scribe ἐγχειρίσας per i. legimus autem νεοίσκας, quum esset in exemplari nostro καὶ πολλὰς, mendose omnino: quamquam id se-

quutus est Interpres, qui mox ταυρίων legit, non, ut habet noster codex, ξυρίων. Casaubonus.

Περὶ πολλὰς] MSS. καὶ πολλὰς. sed Vulgata recte. Verte autem: qui agros observant, nam aliter Interpres. Pro συλλογίας, Fl. συλλογία. Cant. συλλογία.

συλλογίας τῇ δεκατομοί-
ων καρπῶν, ἐορτῆς ἕως τῇ
7 καλεμῶν ξενίων, ἐν ᾗ
πάντες Κρανώνιοι παίζουσιν,
ἀναμίξας τοῖς ἐν τῇ πόλει
φύλαξιν τὰς δὲ πῶ-
λεως πλώνας, καὶ νηφόντας
ἐπισησας οἰνωμένοις,
πλείους χιλίων πλῆθος ἀ-
ποκρίνας, τύραννον. ⁸ Κρα-
νανίων ἐχρύετο.

præditos tradidisset, jux-
ta agrorum numerum
ad colligendos decimatos
fructus, cum festum ce-
lebraretur, quod Tænia
nominatur, in quo o-
mnes Cranonii ludunt,
conjungens cum urbis
custodiis publicanos ab
urbe, & cum sobriis ob-
ruens temulentos, am-
plius mille civibus morte
affectis, Cranoniorum ty-
rannus evasit.

[C A P. XXXV.]

¹ Νίκων.

Nicon.

¶ Νίκων πειρατῆς ² ἐκ
φερῶν τῇ ἐν Πελοποννήσῳ
συνεχῶς ἐρμώμενος, πολ-
λὰ Μεσσηνίους ἠδίκησεν. ³ Ἀ-
γήμαχος Μεσσηνίων ἐρα-
τηγὸς λοχήσας αὐτὸν καὶ ἐ-
λὼν παρὰ γαργύρας ἐκκλη-
σίαν τῇ Μεσσηνίων βασι-
λεὺς ὁ δὲ ὑπέχετο

¶ Nicon pirata a
Pheris Peloponnesi fre-
quenter eruptione facta,
multis injurijs Messen-
ios affixit. Eum Age-
machus Messeniorum
dux per insidias ca-
ptum, produxit in con-
cionem Messeniorum,
ut supplicium de ipso

ᾧ

⁷ Καλεμῶν] Fl. καλεμῶν. &
pro ξενίων, MSS. ταυνίων.

⁸ Κρανώνιον] Fl. Κρανώνιον. Ma-
le. Stephanus: Κρανών, πόλις τῇ Θισ-
σαλίας τῇ Πλασγῶντι, &c. ὁ πολί-
της Κρανώνιος.

Cap. XXXV. 1 Νίκων] Cant. Φί-
κων. Alterum ρ in Φερῶν, geminaba-
tur enim ρ in Vulgata, cum MSS.
Interprete & Casaubono deleui.

Quare mox quoque Φερῆς cum iis-
dem MSS. repōit. Apud Itolemaum
perperam Φερῆς scribi existimat Vale-
sius ad Polybii Excerpta; sed dicitur
urbs hæc Φερῆς, Φερῆς, & Φερῆς.

² Εἰς Φερῶν τῇ ἐν Πελοποννήσῳ]
Scribendum unico ρ, Φερῶν. Nam &
quæ in Thessalia sunt, & quæ in Pe-
loponneso ita scribuntur. Casaubonus.

³ Ἀγήμαχος] Cant. Ἀγίμαχος.

4 Αἰρε-

fumeretur. At ille promisit, se traditurum eis Pheras, si se incolumem ac saluum relinquerent. Morem gentibus Messeniis, noctem expertem lunæ observans, jussit multitudinem parvo intervallo sequi; paucos vero secum ire; & ingentia stipularum onera portare. Accedens autem ad murum secunda vigilia, vocavit custodes, prodito signo. Quibus tum vocem ejus, tum signum agnoscantibus, & portas aperientibus, qui portabant onera, his abjectis, & evaginatibus ensibus, portarum vigiles trucidabant. Qui sequebantur, facto impetu, urbem occuparunt.

ἠξοδώσαν αὐτοῖς πρὸς φε-
ρας, εἰ σῶον αὐτὸν φυλά-
ξαι· πεποθέντων Μεσση-
νίων, ἀσπλῶον νύκτῃ φυ-
λάξας, τὰς μὲν πολλὰς
ἐκέλευσεν ἀπὸ βραχέῃ
διεσπῆμαί τε· ἔπειτα ὀλί-
γας ἣ ἀκολουθεῖν αὐτῷ,
φορτία μεγάλα σίτε κα-
λάμης⁴ αἰρεσμένους. προσ-
ελθὼν ἣ τῷ τείχεϊ πρὸς δού-
πραν φυλακῇ, ἀνεκάλ-
εσε τὰς φύλακας, τὸ σῶ-
ν μαεῖν τῶν τῇ ἢ τῷ φω-
νῶ αὐτῷ ἢ τὸ σῶν μαεῖν
γνωστούντων, ἢ ἀνοίξαν-
των πρὸς πύλας, οἱ δὲ φορ-
τία φέροντες, ταῦτα ῥίψαν-
τες, πρὸς ξίφῃ ἀσπίδες, οἱ
τῶν πύλων ἐφόνευσαν·
οἱ ἣ κατὰ πιν ἐπίμυροι
⁵ συμπεσόντες, τὴν πόλιν
ἐκράτησαν.

[C A P. XXXVI.]

Dicetas.

¶ Dicetas Archivorum

Διοίτας.¶ Διοίτας στρατηγὸς
Ἀχαιῶν,

⁴ Αἰρεσμένους] Cant. αἰρεσμένους. Pl.
ἀποσπένους. Lego, αἰρεσμένους, utin mar-
gine notarat Casaubonus.

⁵ Συμπεσόντες] Cant. συμπεσόμενοι.

Cap. XXXVI. 1 Διοίτας] Eandem
historiam fusius refert Æneas in Po-
liorcer. cap. xviii. non addito *Dicetas*
nomine.

Ἀχαίων, ² τὴν Ἡραϊέων πόλιν Φανερώς ἐλεῖν & δυνάμει ³ αὐτῶς εἶλε, φθείρας μεγάλους χρημασι ⁴ τῇ Ἡραϊέων πνίσι. οἱ Φοιτῶντες ὅτι πὰς πύλας πολλάκις καὶ κακομιλῶντες ⁵ τοῖς πεπρωμένοις πὰς κλειδας τῇ πυλῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς πίνοντες, ἔλαθον ἀπομαξαμένοι πὰς βαλαναίχας, καὶ τὰ ἔκμαγα τῷ Διοίτῃ διέπεμψαν. ὃν ὡς παλησίαν καὶ ἴσας κλειδας πᾶσι δημοσίαις κατασκώασι, ἀντέπεμψεν αὐτοῖς, νύκτα σωθεμένοις, καθ' ἣν οἱ μὲν ἀνέβησαν πὰς πύλας, ὃν Διοίτης μετ' ὀλίγων στρατιωτῶν εἰσῆλθεν. ⁶ ἐν μὲν τοι στρατήγημα τὸ τῇ βαλαναίχῃ παρέχεν αὐτοῖς τὴν εἰσόδον· ἐτέρῳ δ' εἰσελθὼν ἐχρήσατο· ἐπειδὴ γὰρ οἱ Ἡραϊεῖς ἔχρησαν

dux cum Heræensium urbem aperta vi capere non posset, occulte cepit, quibusdam Heræensium grandi pecunia corruptis: qui sæpe venientes ad portas, cum his quibus portarum claves erant commissæ, sermones conferebant, atque convivia agitantes, clam expresserunt claves, & effigiem Dicoetæ miserunt. Qui similes & æquales claves publicis comparans, misit ad eos, ut noctem constituerent, qua portas aperire velent. Dicoetas cum paucis militibus intravit, clavium stratagemate patefaciens ipsis introitum. Ingressus vero, usus est alio. Postquam enim Heræenses re intellecta profilierunt magno numero, locorum

σωέν-

² Τὴν Ἡραϊέων πόλιν] Scribendum, ³ Ἡραϊέων πολ. & mox Ἡραϊεῖς. Casaubonus.

³ Ἡραϊέων] Ita reposui cum Casaubono. Cant. Ἡραϊέων. Vulgata Ἡραϊέων. Paulo post etiam cum Cant. scripsi Ἡραϊεῖς, pro corrupto Ἡραϊεῖς.

⁴ Τοῖς πεπρωμένοις] MSS. δὲ πεπρωμένοις. Utrumque recte.

⁵ Ἐν μὲν τοι στρατήγημα τὸ τῇ βαλαναίχῃ] Fl. οἱ μὲν τοι στρατηγῆται βαλ. Cant. ἐν μὲν τῇ τῇ στρατηγῆται βαλαναίχῃ. Lego: ἐν μὲν τῇ στρατηγῆται τῇ βαλαναίχῃ.

⁶ Καὶ

urbis periti, metuens eos Dicoetas, tubicines in multis urbis partibus iussit distantes classificum canere. Heræenses ex omnibus locis multas tubas audientes, cum circumsonarentur, omnia plena hostibus existimantes, urbem deseruerunt. Et interdiu legationem ad Dicoetam miserunt, supplicantes ut sibi patriam recipere liceret: se in posterum Achivorum imperata facturos.

σαινέτης ἐξεπῆδησεν, πολ-
λοὶ τε ἔντες καὶ τὸ πόλειως
τόπων ἔμπειροι. Φοβηθεὶς
αὐτὰς Διοίτας τὰς σελπι-
γκτὰς ἐκέλευσε καὶ πολλὰ
μέρη τὸ πόλειως διαστάν-
τας τὸ πολεμικὸν σημαί-
ναι. οἱ δὲ Ἡραεῖς πολλὰ χό-
θην πολλῶν σελπίγγων ἀ-
κρόντες πειρηχέμενοι, πάν-
τα μετὰ πολεμίων εἶναι νο-
μίσαντες, ἐξέλιπον τὴν πό-
λιν, καὶ μετ' ἡμέραν ἐπε-
σβάσαντο πρὸς Διοίταν, ἰ-
κετεύοντες δοῦναι λαβεῖν τὴν
πατρίδα, ὡς εἰσῴθις ὑπ-

ήκοι θυρησώμενοι πῆς Ἀχαιοῖς.

[C A P. XXXVII.]

Tesamenus.

¶ Tesamenus exer-

Τισαμενός.

¶ Τισαμενός ἄγων τὸ
πρα-

εῖ καὶ ἡδὲ τὸ πόλειως ἔμπειροι.] Scri-
be ἡδὲ τόπων τὸ π. Casaubonus.

Πολλοὶ τε ἔντες καὶ ἡδὲ τὸ πόλειως τόπων
ἔμπειροι.] Cum MSS. Interprete, &
Casaubono, τόπων inserui. Idem
Codd. σαινέτης, pro ἔντες.

Cap. XXXVII. 1 Τισαμενός ἄγων
τὸ πρατόπιδον.] Scribe Τισαμενός per
i, & accentu murato, ut admonent
Grammatici. Apud Frontinum vero
longe depravatus hoc nomen legi-
tur. Sic enim habent omnes editio-
nes, lib. 1. cap. 2. Similiter Thyame-
nus Orestis filius, cum audisset jugum ab
hostibus natura munitum teneri, promi-

se, &c. Emenda, Τισαμενός. Casau-
bonus.

Τισαμενός.] Ita scripsi cum Ca-
saubono pro Τισαμίνος. Cant Τη-
σαμίνος. Quemadmodum autem Τι-
σαμενός ex volatu avium conjecit in-
sidias, contraria ratione Lagoras Cre-
tensis, ex avium in summis rupibus
ipsiusque urbis moenibus quiete a-
nimadversa oppidanorum in custo-
dienda urbe loco munitissimo negli-
gentia, regi Antiocho Sardium oc-
cupandarum, in quibus frustra op-
pugnandis alter jam terebatur an-
nus, auctor extitit. Historiam vi-

γραπτόπον, ὅρνευς πολλὰς
 ἰδὼν ὑπὲρ τὸ πόπον² πε-
 πτομένους, καὶ μὲν ὅτι τῇ γῆς
 ἰζάνοντες, σωήκεν ὡς δε-
 διότις ἀνθρώπους ἐγκαθη-
 μένους ἰζάνειν ὀκνοῖεν· καὶ τὸ
 χωρὶς ἐρευνήσας αὐτὸν,
 πῶς ἐγκαθημένοι ὅτι θε-
 μένους, κατέκτεψε τὰς λο-
 χῶντας ἰῶνας.

citum ducens, cum vi-
 disseet multas aves supra
 eum locum volitare,
 non autem in terra con-
 fidere, intellexit eas ho-
 minum ibi latentium
 metu, non confidere :
 & locum perscrutatus,
 aggressusque Iones po-
 sitos in insidiis interfe-
 cit.

[CAP. XXXVIII.]

Ὀνόμαρχος.

Onomarchus.

¶ Ὀνόμαρχος¹ Φω-
 κῶς, πολιορκημένης Εὐλα-
 τείας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, τὴν
 δυνάμιν ἐξαγαγὼν, τὰς
 πύλας ἀνοικεδομήσας, πέ-
 κνα μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ
 μητέρας ἔστησεν ἐφεξῆς, καὶ
 πατέρας· πρὸς δὲ τῶν τῶν
 ὀπλίταις ἔταξε. Πελοπίδας
 συνεῖς τὴν ἀσπίδα τῆς
 ἀπονοίας,² ὡς ἀπεθνήσκειν
 ἢ κρατεῖν περὶ θυμῶν, μὴ
 σωαίψας μάχῃ ἀνεχώ-
 ρησεν.

¶ Onomarchus Pho-
 censis, cum Elatia a
 Boeotis oppugnaretur,
 educto exercitu & por-
 tis clausis, liberos &
 uxores & matres atque
 patres ordine consti-
 tuit. Ante hos autem,
 armatos collocavit. Pe-
 lopidas cum appara-
 tum desperationis co-
 gnovisset, eos aut mor-
 tem obire, aut victo-
 riam auferre velle, non
 commisso praelio disces-
 sit.

Ὀνό-

de apud Polybium, Hist. lib.
 vii.

² Περεπτομένης] Fl. πεπομένης.
 quomodo in suis quoque legisse vi-
 detur Interpres. Cant. ἀδίοτας, pro
 ἀδίοτις. Apud Frontinum pro *simul*

evolasse, malim *circumvolasse*, quod
 convenit cum *πεπομένης*.

Cap. XXXVIII. 1 Φωκῶς] γρ. Φω-
 κῶς. *Cassubenus*.

² ὡς ἀπεθνήσκειν] MSS. *delent*
ως. Vulgata tamen recte.

3 Κἄν]

2 Onomarchus cum
aciem adversus Mace-
dones instrueret, mon-
tem obliquum post ter-
gum occupans, & in
cacuminibus utrinque
abscondens saxa, saxo-
rumque jactores, produ-
xit exercitum in subje-
ctam planiciem. Cum
Macedones impetentes
jacularentur, Phocen-
ses, simulata fuga, ad
medium montem se reci-
piunt. Macedones inci-
tati furore ac robore,
insequebantur. At illi
de jugis saxa dejicien-
tes, phalangem Mace-
donicam conterebant.
Tum Onomarchus Pho-
censibus signum dat
ut revertantur, & in
hostes incursionem fa-
ciant. At Macedones
posterioribus in se im-
petum dantibus, supe-
rioribus lapides projici-
entibus, magno ne-
gotio vix fugientes dis-

Ο'νόμαρχος Μακεδό-
σι ὡς ἔτασσεν αὐτῷ, ἔρ-
μηνουδεις καὶ ἰώτα λα-
βῶν, καὶ ταῖς ἐκατέρω-
θεν κερυφαῖς ἐγκάτακρύ-
ψας πέτρας, καὶ πετροδό-
λας, προῆγε πρὸς διώκων
ἐς τὸ ὑποκειμένην πεδίον.
ὡς δὲ οἱ Μακεδόνες ἀντι-
πρόντως ἐκροβελίσαντο, οἱ
Φωκῆες προσεπείσαντο
φάγειν ἐς τὰ μέσα τῆς ἔ-
ρης. οἱ μὲν δὲ Μακεδόνες
θυμῷ καὶ ῥώμῃ διώκοντες
ἐπείκοντο· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κερυ-
φῶν τὰς πέτρας ἐμβάλλ-
οντες σπέντερον πρὸς Μα-
κεδονικὴν Φάλαγγα. τότε
δὲ Ο'νόμαρχος ἐσήμαι-
νεν τοῖς Φωκῶσιν ὅτι πρέ-
φειν καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμ-
βάλλειν. οἱ μὲν δὲ Μακεδό-
νες τῶν μὲν ὅπουθεν ἐμβάλ-
όντων, τῶν δὲ ἀνῶθεν τὰς
πέτρας βαλλόντων, σὺν
πολλῷ πόνῳ φυγόντες ἀνε-

χώρη-

3 Καὶ] Cant. καὶ. & mox προδό-
λας, pro πετροδόλας.

4 Εἰς βάλλοντες] MSS. βάλλοντες.
Mox Cant. ἐπὶ σήμαινεν. MSS. ἐσήμα-
νεν τῷ τοῖς Φωκῶσιν. perperam repeti-

ta praepositione ex voce praecedente.

5 Εἰς βάλλειν] Ita reposui pro συμ-
βάλλειν, cum MSS. & Interprete Pro
οἱ μὲν Μακεδ. Fl. οἱ δὲ Μακεδ. Cant.
οἱ μὲν δὲ Μακεδ. quod praefero.

χώρησαι· ἐν αὐτῇ τῇ φυγῇ
τῇ βασιλείᾳ τῶν Μακεδό-
νων φίλιππον Φασὶν εἰπεῖν,
ὅτι ἐφυγον, ἀλλ' ἀνε-
χώρησαι ὥς περ οἱ κρητοί, ἐν
αὐτοῖς ποιήσωμαι σφοδρο-
τέραν πλὴν ἐμβολῶ.

cesserunt. In ipsa fuga re-
gem Macedonum Phi-
lippum dixisse ferunt:
Non fugerunt, sed re-
cesserunt, quemadmo-
dum arietes, ut secundo
vehementiorem impres-
sionem facerent.

Τάδε

Τέλει· β' βιβλίου τῶν Πολυαίνε Στρατηγημάτων.

ὁ Εἰς αὐτῇ τῇ φυγῇ] Αὐτῇ in Vul-
gata aberat. Paullo post pro ἀνεχώρη-
σαι, Cant. ut & Codd. Casauboni
ἀνεχώρησαν. quomodo etiam Inter-
pres, qui & pro ποιήσωμαι, legit
ποιήσωται. Pro Τέλει· τῇ Πολυαίνε

Στρατηγημάτων τῇ δόττει βιβλ. Cant.
Τέλει· τῇ Πολυαίνε τῇ Στρατηγῶν
δόττει. Ut vero cum ceteris locis
hic quoque conveniret, scripsi: Τέ-
λει· τῇ β' βιβλίῳ τῇ Πολ. Στ.

ἰ Τέλει

ἡ τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in tertio libro

P O L Y A E N I S T R A T A G E M A T U M .

Demosthenes	2	Δημοσθένης, στρατηγήματα	β
Paches	1	Πάχις	α
Tolmides	1	Τολμίδης	α
Phormio	3	Φορμίων	γ
Clifthenes	1	Κλεισθένης	α
Phrynichus	1	Φρυνίχου	α
Lachares	3	Λαχάρης	γ
Archinus	1	Ἀρχίνου	α
Iphicrates	63	Ἰφικράτης	ξγ
Timotheus	17	Τιμόθεου	ιζ
Chabrias	15	Χαβρίας	ιε
Phocion	1	Φωκίων	α
Chares	3	Χάρης	γ
Charidemus	1	Χαρίδημου	α
Demetrius Phal.	1	Δημήτριου Φαληρέως	α
Philocles	1	Φιλοκλῆς	α

Τέλος τῶν πινάκων τῶν γ' βιβλίου.

Π Ο -

ἡ τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Πολ. Στρ.] Ita reposui cum MSS. & Interpretare, nisi quod Cant. Στρατηγ. αὐτῶν. In Indice pro Πάχις, Cant. Λά-

χις. pro Ἀρχίνου, Ὁρχίνου. & Ἰφικράτης ξγ, pro ξα. ut perperam erat in Vulgata.

Ο ς

Ι Π Ο -

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον τρίτον.

POLY AENI

STRATAGEMATUM

LIBER TERTIUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καὶ πῶς ὑμῖν τρίτον βιβλίον, ἱερῶταπι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε, καὶ Οὐῆρε παρσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· ἀφ' ὧν καὶ πλεμῶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ πῶς εἰρηνεύειν ἄγασιν, ὡφελιμώτατον ἀνὰ χρηματίζοιτο ἡ στρατηγικὴ σοφία, καὶ τέχνη. ἅπασιν μὲν γὰρ τοῖς ἀρχασι τὸ πολιτικῆς² δεῖ στρατηγίας καὶ πορομηθείας. ἢ πᾶσι πόλεις ἐς τὸ πρᾶσθαι αὐτὰς καὶ ὑπὸ ἀξον-

Etiam hunc librum Stratagematum, sanctissimi Imperatores Antonine & Vere, dedico vobis : ex quibus non solum bella gerentibus, verum etiam pacem agentibus, maximam utilitatem adferat militaris ars, & industria. Nam omnibus Rerumpub. principibus hoc est utile, ut per stratagemata, & quandam alacritatem civitates ad officium facien-

ται.

¹ Πολυαῖνε Στρατηγ. βιβ. τρίτον] Pro Vulgato : Πολυαῖνε τῶν στρατηγικῶν Στρατ. β. τρι. Cant. Στρατηγικῶν.

² Δεῖ στρατηγίας] Fl. Δεῖ στρατ. & Prosequenti πορομηθείας, Cant legit

πορομίας. sed vulgatam præfero, licet aliter legerit Interpres. Verto autem : omnes etenim rerumpubl. gubernatores decet rei militaris scientia & prudentia, qua civitates, &c.

dum impellant. Vos autem imperatoriam potestatem tenentes, & summæ rerum prædites, semper militari quadam scientia de subditorum utilitate consilia capitis, ut etiam tempore pacis animum in militaribus cogitationibus exerceatis. In bello vero quid opus est scribere? nam manifestum est.

παι. ὑμεῖς ἢ τὴν αὐτοκράτο-
ρα δέχωντες, ³ καὶ τῶ-
νων ποσειδηόνος, αἰεὶ μὲν
στρατηγικῆς ὁπισθήμης βε-
λιδέετε τὰ συμφέροντα
τοῖς δέχομενοις ὡς τε ἐν
μῶ εἰρήνῃ, καὶ ἐγγυμνά-
ζειν τὴν γνώμην τοῖς στρα-
τηγικοῖς ἐν θυμύμασιν ἐν ἡ
πολέμῳ, ⁴ τί καὶ χρὴ γρά-
φειν; ποσειδηλον γάρ.

τέλει & προοίμια.

[C A P. I.]

Demosthenes.

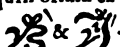
¶ Demosthenes Pylo

Δημοσθένης.

¶ Δημοσθένης Πύλου

Λα-

³ Καὶ ὅτι ἔλπει ποσειδηόνος] Ita re-
stitui hunc locum curā MSS. & In-
terprete. Pro eo in Vulgata erat: ὅτι
ὁ πλοῦν. Loco βελιδέειν, Cant. βελι-
δέν.

⁴ Τί καὶ χρὴ γράφειν] Cum Cant.
pro τί καὶ καὶ γράφειν. Cum eodem co-
dice rescripti ποσειδηλον γάρ. quod
longe suavius quam ποσειδηόνος γίνεται,
ut erat in Vulgata: & quod nullus
dubito, quin ortum ex similitudine
figurarum .

Cap. I. 1 Δημοσθένης Πύλου Λακωνικῆς φρουρῆς ἱστῶν] Malim Λακωνικῶν φρουρῶν. Historiam captæ Pyli re-
ferunt Thucydides & Diodorus: qui
tamen nihil habent cuius ope medi-
cina Polyzno nostro fieri queat. Val-
de enim corrupta sunt illa paullo
post ὡς ἀποβασίμους ἀπερίττους αὐτὸν.

Interpres paullo melius, hoc fere
modo, ὡς ἀποβασίμους ἀπερίττους.
Expectandi meliores codices, aut am-
plius otium. Ἀρεα autem est Cory-
phasium, castellum ἀρεαῖς & natura
munitum: quod quia Pylo fuit ad-
modum vicinum, Pylis urbe sua di-
tuta, ibi sedes fixere, ut testatur Geo-
graphus, tandemque pro eodem cen-
feri cœpere Pylus hæc Messeniaca &
Coryphasium. nam Thucydides ait,
Pylum a Spartanis Coryphasium ap-
pellari: cum tamen proprie aliud
Pylus sit, aliud Coryphasium. Quod
autem hic legitur τὸ εἶδος μακρῶς ὄντος,
vereor ut sit integrum: quia doqui-
dem, ut diximus, a Pylo ad Cory-
phasium non est longum iter: Qua-
re deesse negatio videtur. Pylus vero
a Sparta ἡδὲ ἀβέραις cccc. ut Thucy-
dides annotat: cuius locum Strabo
citat.

Λακωνικῆς Φρεσὴν ἔχου-
σης, ἔπλωσεν ὅππῃ τὴν Ἀ-
κραν. οἱ Λάκωνες τὴν Πύ-
λον ἐκλιπόντες, ὅππῃ τὴν Ἀ-
κραν ἴσαν, ² ὡς δόποιο ἰ-
σχυρόν τις ³ ἀνῆλθεν τῷ
ὁδῷ μακρὰν ἔσθης. ἤδη ⁴ μὲν
ἐπέλαζον οἱ πολέμιοι τῇ
Ἀκρα. Δημοσθένης δὲ ὅππῃ
εἰσελθὼν ὅππῃ τὴν πόλιν κα-
τέσχε τὴν Πύλον ἀνδρῶν
κενῶν.

Δημοσθένης Ἀκαρνά-
νων καὶ Ἀμφιλόχων στρατη-
γῶν, ἀντικρὺ Πελοποννη-
σίων ἐστρατιπέδῳ, χαρά-
δρας μεγάλης διειργάσης.
ἐρῶν ἣ πολλῶν πλείονας τὰς
πολεμίας, καὶ τὸ στρατόπεδον
ὑπερφαλαγγαζόμενον, ἐς
τὸ χεῖλον καὶ λοχῶδες ἐν-

Laconica civitate præ-
sidium habente, navi-
gavit ad Acram. Laco-
nes Pylo relicto, ad
Acram contenderunt,
sperantes se jam egre-
dientes deprehensuros,
cum via longa esset. Jam
appropinquabant ho-
stes Acræ, cum Demo-
sthenes reversus, Py-
lum inanem virorum ob-
tinuit.

² Demosthenes Acar-
nanos & Amphilochos
ducens, ex adverbo Pe-
loponnesiis castra lo-
cabat, magno torrente
interposito. Videns au-
tem longe plures ho-
stes esse, & exercitum
includi posse, in cavum
& insidiis aptum lo-

ει

citat. In Diodori libro duodecimo
idem annotante, & ex eodem, ut
puto, Thucydide, male scriptum
est, τῷ Μισσησίᾳ ἀπὸ τοῦ στρα-
τηγῆος. Tu Σπάρτης rescribe. Ca-
saubonus.

² Ὡς δόποιο ἰσχυρόν τις] Ita le-
go cum MSS. pro δόποιο ἰσχυρόν τις. Re-
spicit enim Demosthenem. Hi ergo
sunt meliores Codices, quos Casau-
bonus dixit expectandos.

³ Ἀνῆλθεν τῷ ὁδῷ μακρὰν ἔσθης] Cum
MSS. Vulgata μακρὰν. Totum locum
lego & distinguo: ὡς δόποιο ἰσχυρόν τις

ἐστίν, ἀνῆλθεν τῷ ὁδῷ μακρὰν ἔσθης,
&c.

⁴ Ἐπέλαζον τῇ Ἀκρᾷ] Ita restitui
cum MSS. Vulgata, καὶ ἔκριναν, cui ap-
posuerat in margine Casaubonus
ποῖς. Loco ὅππῃ τῆς, MSS. δόποιο
τῆς, quod esset, iter desistenti.

⁵ Ἐστρατιπέδῳ] Fl. ἐστρατιπέ-
δῳ. Pro vulgato ὑπερφαλαγγαζόμενον,
cum Cant. rescripsi ὑπερφαλαγγα-
ζόμενον. Paullo infra pro ὑπερφαλαγγα-
ζόμενον Cant. ὑπερφαλαγγαζόμενον, &
ὑπερφαλαγγαζόμενον, pro ὑπερφαλαγγα-
ζόμενον.

6 Ο' πάλι-

cum abscondit armatos, & socios trecentos, ut si includerent hostes exercitum numero, confurgentes ipsi a tergo adorirentur. Hostes incluserunt phalangem. Illi vero confurgentes, & repentino tumultu in hostes invadentes, parvo negotio atque labore pugnam vicerunt.

εὐλόχησαν ὁπλίτας, καὶ φίλους τριακοσίους ὅπως ἐπειδὴν ὑπερφαλαγγήσωσιν οἱ ἐναντίοι καὶ τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν, ἐξαυτάρκεις καὶ νῶτα ῥυοῖντο. οἱ μὲν ὑπερφαλάγγησαν· οἱ δ' ἐξόπιον ἐπανέστησαν· καὶ ἄφνω προσπεσόντες, ἐκὼν πολλῷ πόνῳ τὴν μάχην ἐνίκησαν.

[C A P. I I .]

Paches.

2 Paches Notium opugnans, Hippiam ducem Pisuthnæ postulat, ut e munitione ad colloquium exiret: fide data, se illæsum & vivum eum remissurum. Postquam vero processit, custodia penes illum relicta, Notium vi cepit: atque tum Hippiam vivum in urbem induxit, quem-

¹ Πάχης.

¶ Πάχης Νότιον πολιορκῶν Ἰππίαν ² στρατηγὸν Πισυθνήναι κεινολογήσῃ μιν προσελθεῖν ἐξω τῶν τείχεος ἠξίωσε· σωθῆναι αὐτὸν αἰσθάνθη καὶ ζῶντα ἀπαπέμψεν. ἐπεὶ δ' ἐπεληύθη φυλακῇ αὐτῷ περὶ τῆς πόλεως τὸ Νότιον καὶ κρείττον ἐξήλθε. καὶ τότε Ἰππίαν εἰς τὴν πόλιν

ζῶντα

[Ὅπλίτας καὶ φίλους τριακοσίους]
Lego ὁπλίτας καὶ φίλους. Fortasse etiam possit ὁπλ. deest nota numeri index. *casu* bonum.

Cap. II. 1 Πάχης] Cant bis Ad-
γος. Male. Idem hoc strategema vide
apud Thucydidem lib. 112.

² Στρατηγὸν Πισυθνήναι] Cum Fl.
Vulgata unico ο Πισυθνήναι. Sed ut re-

posui, aliquoties scribitur Thucy-
di, cui & Ἀρκάδων ἀρχὴν dicitur Hip-
πίας qui cum Arcadibus suis una cum
barbaris, a Pisuthnæ, Hystaspis filio,
missis, Notium intrat. Cum utro-
que Codice scripti σωθῆναι ἐξω, pro
σωξῆσθαι ἐξω. Codicum lectio fir-
matur eo, quod statim sequitur, ὅ-
πως δ' ἐπεληύθη.

ζῶντα εἰσήγαγνυ, ³ ὡς ἐσπεύ-
σαιτο, καὶ μὴ τὸ κατὰ φύσιν πι-
πειν.

admodum in foedere pro-
miserat, & postea jaculo
peremit.

[C A P. III.]

¹ Τολμίδης.

¶ Τολμίδης Ἀθηναίων
ψηφισαμένων ὑπὸ δογῆ-
ναι κατὰ λόγον ἀνδρῶν χι-
λίων· ἐκάστω περσιῶν ᾧ
νεῶν, ἔφασκεν ὡς μέλλοι
καταλέγειν αὐτόν· ² εἴη ᾧ

Tolmidas.

¶ Tolmidas, Athe-
nienſibus ei mille viro-
rum delectum decer-
nentibus, ſingulos ju-
venes accedens, dixit,
ſe illos delecturum. U-
tile autem eſſe, ſingu-

ἀμει-

³ ὡς ἐσπεύσαιτο] Cum MSS. &
Interprete. Eodem modo etiam le-
gitur apud Thucydidem. Vulgata,
καὶ ἴσως.

Cap. III. 1 Τολμίδης] Male In-
terpres vertit, *Tolmidas* : dicendum
quippe *Tolmidas*.

² Εἴη ᾧ ἀμεινον ἔκαστον οὐκ ἐβόλῃ]
Mendosa, ut apparet, lectio : For-
taſſe, ἰκοντα ἑκατόμβῃ. Suspecta et-
iam ſunt illa ſequentia, κατέλεξε
τὴν χιλίαν. mox corruptiſſime, ἀντι
χιλίοις πεντακοſίοις ἀνδράσι. *Casaubon.*

Εἴη ᾧ ἀμεινον ἔκαστον οὐκ ἐβόλῃ]
Cant. ἑκατόμβῃ, quomodo coniecit
Casaubonus ; ſed ſuperſcriptum ὄρα.
Fl. ἑκατόμβῃ. Locus hic miſere de-
pravatus : neque, licet cum Canta-
brigienſi repoſueris ἑκατόμβῃ ſana-
tus erit. Quid enim ἔκαστον ἑκατόμβῃ
ᾧ? Ominino lege : ἢ ᾧ ἀμεινον ἰκον-
τα ἑκατόμβῃ. Evincunt id ſequen-
tia, ἀπὸ ἑκατόμβῃ ἰκόντες. Recte ve-
ro ſe habent ſequentia, κατέλεξε τὴν
χιλίαν. Poſtquam enim tria milia
ſponte nomen ſuum clanculum de-
derant, pluribus vero, idem ut fa-
cerent, perſuaderi non poſſet, tum
Tolmidas ex illis, qui ſponte nomen
dare recuſarant, populi ſcito mille

adhuc ſibi legit : quare legendum ἐκ
τῆς μὴ πεντακοſίων κατέλεξε τὴν χιλίαν.
Corruptiſſima vero ſunt ultima ver-
ba illa : ἀντι χιλίοις πεντακοſίοις ἀν-
δράσι. Legendum quippe : ἀντι χι-
λίοις, πεντακοſίοις ἀνδράσι. Totum
itaque locum ſic lege & diſtingue :
ἐκάστω περσιῶν ᾧ πῶν, ἔκαστον ὡς
μέλλοι καταλέγειν αὐτόν· ἢ ᾧ ἀμεινον
ἰκοντα ἑκατόμβῃ. τοὺς χιλίοις μὴ ἀπὸ
ἑκατόμβῃ ἰκόντες· οἱ λοιποὶ ᾧ ἵνα ἐπειδὴ
το. Τολμίδης ἐκ τῆς μὴ πεντακοſίων κα-
τέλεξε τὴν χιλίαν· καὶ πεντήκοντα περ-
σι· ἰκλήροσιν, ἀντι χιλίαν. περ-
σι· χιλίοις ἀνδράσι. Emendationem
noſtram firmat locus Diodori lib. xi.
qui longior licet, totum tamen ad-
dere viſum fuit, quia multum Au-
ſtorem illuſtrat : Τολμίδης ἰκοντα χι-
λίων· ὅτι τὸ ναυπηγὸς διωάμματος, δεσ. βυ-
λόμενος λαθραίως πλείονας πολίτας ἐξ-
αγαγεῖν, πηχρὸς ἐστὶ π τοῖς τοῖς. οἱ μὲν
πολίται διαλάμβανον αὐτὸν κατέλεξεν
εἰς ἃ ἑσπεύειν τὸ πῶν ἐκ ἀκμαζόντας
ταῖς ἡλικίαις, καὶ τοῖς σώμασι διὰ τὴν
ταῖς. ὁ δὲ Τολμίδης ἀνέβη μὴ μόνον ἐκ
ταπαρμένους χιλίας ὁδὸν εἰς τὴν ἑκα-
τόμβην, περσιῶν ἐκάστω (operarum
ſphalmate legitur ἐκάστω) τὸ πῶν καὶ
τὴν ῥώμην ἀγασσέντων, ἐκλήρω ὡς μέλλοι
κατέλεξε

κατέ-

los inspicere. Ter mille ultro nomina dederunt. Reliqui non obedierunt. Tolmidas ex his qui obediebant, delegit illos mille, & quinquaginta triremes implevit pro mille quingentis viris.

ἀμεινον ἔκασον ὁρεσθεσθ. τριχίλιοι μὲν ἀπειχάψαντο ἐκόντες· οἱ λοιποὶ δὲ οὐκ ἐπέθοντο. Τολμίδης ἐκ τῶν πεντηκόντων κατέλαξε τὰς χιλιάς, καὶ πενήκοντα τριήρεις ἐπλήρωσεν ἀντὶ χιλίοις πεντακυσίοις ἀνδράσι.

[C A P. I V.]

Phormio.

Φορμίων.

¶ Phormio egressus in Chalcidensium terram, non paucis ex regione direptis, ad Cylum appulit. Chalcidenses legationem res repetitum miserunt. Ille furtim navem expeditam emisit, quasi Athenis venientem, & populus ipsum accerseret in Piræum quam celerrime. Legatis reddidit quæ repetiverant: Ipse vero solvens ad parvam quandam

¶ 1 Φορμίων ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Χαλκιδίων ἀρχαίας 2 οὐκ ὀλίγα τῶν ἐκ τῆς χώρας Κύρου προσέλαβε. Χαλκιδεῖς ἐπεσβόσαντο ἀπαιτῆντες· ἐν δὲ κρύφα καθῆκεν ὑποηρεπικὸν ὡς 3 Ἀθινῶσιν ἦσαν ἔδῃμιν καλῶντ' αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ διὰ τῆς χάριτος. τοῖς μὲν πεσβόταις ἀπέδωκεν ἑκα ἔτυχον ἀπαιτῆντες· αὐτὸς δὲ ἀναχθεὶς ὑπὸ νησίον

ὠρμί-

λὴ καταλίσσεται αὐτόν. προῖπον ὅτι ἰσχυροὶ ἰδιόκτεροι στρατῶντες ἐκείνοι ἐξ ἑκαστοῦ ἀναρχαδίωνος διέκρινον. ἰπποὶ δὲ πλείους τῶν πεντηκόντων τῶν λόγων συλλέγουσιν ἰδιόκτεροι ἀποχρησθέντες, ὥστε δὲ λοιποὶ ἐκείνους ἀποδιδόντες ἰσχυρὰ, τότε δὲ ὡς μολογμένους χάριτος κατέλαξαν ἐκ τῶν ἑλλήνων. ὡς δὲ αὐτῶν καὶ πολλὰ καὶ ὥστε ἡ στρατῶν ὁπλίμας, πενήκοντα μὲν τριήρεις αἰχμητὰς καὶ πεντακυσίοις ὁπλίταις.

Cap. IV. 1 Φορμίων ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Χαλκιδίων] Vide infra in Iphicrate, commate xxxvi. *Casaboniam*.

Φορμίων] Idem strategema est apud Frontin. III. xi. 1.

2 Οὐκ ὀλίγα τῶν ἐκ τῆς χώρας.] Cum MSS. Vulgata, ἐκ ὀλίγα ἐκ τῆς χώρας. Pro Χαλκιδεῖς, Fl. Χαλκιδεῖς.

3 Ἀθινῶσιν] Cant. Ἀθινῶσιν. Pro ἑκα, cum MSS. τεροβῶν ἑκα.

4 Τῶν

ὥρμιστο τὴν νύκτα. αἱ
Χαλκιδεῖς, καὶ τῶ κομίσαι-
ον τὰ ἴδια, καὶ τῶ νομίσαι
τὸ φορμίωνα Αἰθιώαζε πι-
πλάκεναι, ἀφυλάκτως
καὶ τὸ πλέως καὶ τὸ χώρας ἐ-
χον· ὃν ἀφυλάκτους ἐπι-
θύν, ὀλίγῃ μὲν καὶ τὴν πύ-
λιν κατέλαβεν. ὅσην ἡ λῶ λεία
καὶ τὴν χώραν, ἀπασιν
ἐξήγαγον.

Φορμίων τριάκοντα ναῦς
ἔχων, πρὸς πεντήκοντα
ναῦς πλεμίων ἀναχθεῖς.
ἔταξε τὰς ἰδίας ἀνὰ πέντε
καὶ ὡς τὴν πύλιν τὴν ἐναν-
τίαν αὐτὰς ἐκείνας προσή-
γην, ὅρδοις πύγμασι. τὴν
ἐναντίαν δὲ τὴν πύ-
λιν προσδυμίου πεχέως
διασπαρυσῶν, καὶ τὰ ταχέ-
ως τριήρων ὅ πολὺ τὰς
ἄλλας ἐν τῇ διώξει κατὰ
λειπυσῶν, σπιδῶν τὴν ἀ-
ταξίαν αὐτῶν φορμίων, ἐ-

insulam noctu applicuit
Chalcidenses, & quo-
niam suas res portabant,
& quia Phormionem A-
thenas navigasse crede-
bant, neque civitatis ne-
que regionis custodiam
agebant. At ille impro-
visos & incustoditos ob-
ruens, parum abfuit quin
civitatem etiam ipsam ca-
peret. Omnem vero præ-
dam, quæ fuit in regio-
ne, abduxit.

2 Phormio cum na-
vibus triginta solvens
adversus hostium na-
ves quinquaginta, suas
in quinarios ordines
disposuit, & in aciem
adversariorum ipsas illas
rectis ordinibus duxit.
Adversariis vero ob ni-
miam alacritatem disper-
sis, ac velocissimis trire-
mibus a longo ceteras
relinquentibus, Phor-
mio intellecta distractio-

πιστρέ-

4 Τὸ κομίσαιδαι] Cant. τὸ κομί-
σαιδαι. & pro τὸ νομίσαι, τὸ νομ. Pro
αἰνὰ πίντι, MSS. ὅτι πίντι. Sed αἰνὰ
πίντι, ὅτι πίντι, & καὶ πίντι idem
est.

5 Ὅρδοις πύγμασι] MSS. ὅρδοις.

6 Πολὺ τὰς αἰτὴν διώξει κατὰ.] Le-

ge τὰς ἄλλας, vel τὰς βραδυπλοίας.
Casaubonus.

Πολὺ τὰς ἄλλας αἰτὴν] Vocem ἄ-
λλας cum MSS. & Interprete addidi.
Pro πινταίαις, Cant. πινταίαις &
pro πλοισινοῦσι, ordine inverso αὐ-
τῶ πλοισινοῦσι.

ne ipsarum, convertens suam pentanaïam, in appropinquantes sibi triremes impetum fecit: atque his submersis, adversus alias navigavit. Et cæteris triremium præfectis hæc eadem facientibus, hostiles fugam dederunt. Quas Phormio cum suis persecutus, maxima parte submersa, victoriam adeptus est.

3 Phormionem circa Naupactum in paralo navigantem, duæ triremes persequiebantur. Stante autem in statione nave oneraria, jam interceptus circa hanc se flexit, & in tardioris triremis puppim impetu facto, eam submersit, atque confestim ad alteram conversus, sine negotio etiam illam perdidit.

πισρέψας, τὴν ἑαυτῷ πεν-
τανάϊαν ἐπέβαλε ταῖς γε-
νομέναις πλεσίον αὐτῷ
τρεῖρεσι· καὶ πρῶτας κατέ-
δύσας, ὅππῃ πᾶς ἄλλας ἔπα-
είλη· καὶ τῇ ἄλλων τριμη-
ραρχῶν πρῶτον πρῶτον
περὶ ναυίων, Φυγὴ τῶν
λεμίων ἐγένετο· οἱ δὲ πρὶ
φορμίωνα διώκοντες, κατέ-
δυσαν αὐτῶν κατὰ δύσπνοιας,
τὴν νίκην ἀνείλοντο.

φορμίων πρὶ Ναυ-
πακτον ἐν τῇ ἀρχῇ
καίων, ἐπὶ δύο τριμηρων
ἐδιώκετο· ἐρμύσης δὲ ὅππῃ
αὐτῷ ἡ νηὶς ὀλκᾶδεν, ἥ-
δη κατελαμβανόμενον,
πρὶ πάντων ἐκαμψεν, καὶ τῇ
βραδυτέρᾳ τῇ τριμῶν καὶ
πρὶ μύνας ἐσείσας, κατέ-
δυσεν· καὶ διὰ τῆς ὅππῃ
τὴν ἐπὶ πρῶτον πισρέψας,
ἀκόλως καὶ πάντων διέφθε-
ρεν.

[CAP.

7 Ἐπὶ πρῶτῃ] Cant. ἔπαλ. Pro οἱ δὲ
πρὶ Φορ. Fl. οἱ δὲ πρὶ αὐτοῖς Φορ.
8 Νηὶς] Cant. νηὶς. Pro ἐσείσας,
uni paullo post in Vulgata conspici-

batur, cum MSS. reposui ἐσείσας.
9 Κατὰ πρὶ μύνας ἐσείσας] Vel ὀ-
δύς, vel ἰμακαλόν, aut nescio quid e-
jusmodi legendum. Casaubonus.

[CAP. V.]

Κλεισθένης.

¶ Κλεισθένης¹ Κίρραν ἐπολιόρκει. μάντιμα λῷ, Κίρραϊαν ἀνάλωλον ἔσεσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἀν΄ ψαύσῃ τῇ ἑρᾷ γῆς ἢ θαλάσσης. οἱ μὲν Κίρραῖοι καταφρόνουν παλαιοὺς ἀπέχοντες θαλάττης. ἢ τῇ Κίρρα² τῇ ἑρᾷ γῆς ἔψαυε καθήκουσας ὅππῃ θαλάτταν. ὁ Κλεισθένης τὸ μαντεύον μαθὼν, καθιέρωσε τῷ θεῷ τὴν περὶ πόλιν, ³ καὶ τὴν χώραν τὴν Κίρραϊαν. ἵνα πᾶσαι ἑρᾷ γῆσι μὲν, καὶ τῇ χρησμένῃ ψαύσῃ τῇ θαλάττης. τὸτο πράξας ἐκράτησε, καὶ ἀνέθηκε τὴν χώραν τῷ θεῷ.

Clisthenes.

¶ Clisthenes oppugnabat Cirram. Oraculum habebant Cirrenses, invictam urbem fore tantisper, donec mare sanctam terram attingeret. Cirrenses id nihili faciebant, longissime diffiti a mari. At Cirra sacram terram attingebat, quæ ad mare porrigebatur. Clisthenes oraculo percepto, tum urbem tum regionem Cirrensem Deo consecravit, ut universa sacra facta, secundum oraculum mare contingeret. Cum id fecisset, superavit, terramque Deo dicavit.

[CAP.

¹ Κίρρα] Cant. Κεῖρρα. Mox MSS. & Interpres: μάντιμα λῷ Κίρραϊαι, ἀνάλωλον. pro vulgato, μάντιμα λῷ, Κίρραϊαν ἀνάλωλον, &c. Historiam hanc & oraculum refert Pausanias in Phocicis, verum non Cirrhæis sed Amphidægonibus redditum: Χερσὶν δὲ ὕστερον ἐν τῇ Κίρρᾳ ἀλάλατε ἡσυχῆσαν ἐς τὴν Ἀπολλωνίαν, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς θεᾶς τῆς χώρας. πολέμῳ δὲ ἔπειτα τῷ Κίρραϊαις ἰδὺξεν Ἀμφικτύουσι, καὶ Κλειδῶν τῷ Σικωνίων ταραχῆς περικύβητον ἡγαγόντα Ἰδῶν, καὶ Σόλωνος ἔξ Ἀθηνῶν ἐπηγάγοντο συμβουλῆν. Χερσὶν τοῖς, ὃ σφίσις ὑπὲρ ἰσχύος, ἀντί-

πιν ἢ Πυθίαν.

Οὐ περὶ τῇ πόλει, ἀλλὰ περὶ τῇ πόλει ἰδόντες, Περὶ καὶ ἰσχύος τῆς ἐκαστοῦ Αἰμωτοῦς
Κύμα ποταμὸν, καλαδὺν δὲ οἰκιστοῖς Πόντον.

Ἐπεισιν ἐν τῇ Σόλωνος καθιέρωσιν τῷ θεῷ τῇ Κίρραϊαι, ἵνα δὲ τῇ τῆς Ἀπολλωνίας γῆς τῇ θαλάσσῃ.

² Τῆς ἑρᾷ γῆς ἔψαυε] Ita scriptum Fl. & Interprete pro ἔψαυε. Uterque vero codex absque γῆ.

³ Καὶ ἡ χώρα ἡ Κίρραϊα] Male Cant. copulam post χώραν repetit.

1 Θρῆ.

[C A P. V I.]

Phrynichus.

Ἰ Φρυγίχθ.

¶ Phrynichus in Samio ducem se gerens, cum urbem proderet, inter cunctandum accusatus, metuens ne peripicuum evaderet, prior omnia Samiis prædixit, quæ hostes erant facturi: In eam partem Sami quæ muro caret impressionem facient cum omnibus navibus: sed agite muniamus antequam adfint: Qui munitionem ædificare coeperunt. At hostes, quibus Alcibiades dux erat, Samiis litteras mittebant, Phrynichi prodicionem indicantes. Samii rebus ipsis magis crediderunt,

¶ Φρυγίχθ ἐν Σάμῳ στρατηγῶν, προσιδὲς τὴν πόλιν ἐν τῷ μέλλειν διαβληθεὶς, κατὰ φανῆς γινεσθ μέλλων, φησὶσας προσῆπι τοῖς Σαμίοις ὅσα δρᾶν ἔμελλον οἱ πολέμιοι· καὶ τὸ ἀτείχεσθαι τὴν Σάμῳ¹ μέλλουσι προσβάλλουσι καὶ πασῶν τῶν νεῶν· ἀλλὰ προσλαβόντες τευχίσωμεν. οἱ μὲν ἔρχοντο εἰς τευχισμῶν. οἱ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδην ἰχθυοὶ, χρημάτων Σαμίοις ἐπέμψαν, μενύοντα τὴν Φρυγίχθην προσδοσίαν. Σάμιοι τοῖς ἔργοις Φρυγίχθην μάλλον ὁπίσθουσιν ὥς ἀγαθῶν² quas tanquam bonus ac

στρατ.

¹ Φρυγίχθ.] Cant. bis Φρυγίχθ. Male. Idem hoc factum refert Thucydides lib. viii. Mox pro γινεσθαι, Cant. γινεσθαι. & loco προσῆπι, Fl. προσῆπι. Cant. προσῆπι. Pro μέλλουσι, cum utroque Codice & Interprete scripsi ἔμελλον.

² Μέλλουσι προσβάλλουσι καὶ πασῶν τῶν νεῶν.] Interpretis codd. ita habuisse videntur: μέλλουσι προσβάλλουσι καὶ πασῶν τ. v. Putabam, προσβάλλουσι πασῶν ταῖς νεῶν. Casaubonus.

Προβάλλουσι καὶ πασῶν τῶν νεῶν.] Cant. προσβάλλουσι, cui supra additum ἦν.

Casaubonus in margine notat, προσβάλλουσι καὶ πασῶν. In ora porro Cantabrigienſis notatum erat, ἰσχυροὶ v. quod convenit cum loco Thucydidis lib. vii. αὐτὴς προσβάλλουσι τῇ στρατιᾷ καὶ ἔχουσιν ἰσχυρὰ, ὥς οἱ πολέμιοι μέλλουσι, ἀτείχεσθαι ὥς τὴν Σάμῳ, καὶ ἅμα τῶν νεῶν καὶ πασῶν ἰσχυρῶν, ὅτι δὴ τὴν δυνάμειν τῇ στρατιᾷ. Unde apud Nostrum legi forte posset, καὶ τὸ ἀτείχεσθαι τὴν Σάμῳ μέλλουσι προσβάλλουσι, καὶ πασῶν τῶν νεῶν ἰσχυρῶν (vel ὁρμησῶν).

P 2

1 A. 2.

στρατηγῷ, ἢ τοῖς τ' ἐχθρῶν strenuus dux gereret,
 γραμμασιν. quam hostium litteris.

[CAP. VII.]

Λαχάρης.

¶ Λαχάρης ἀλισκο-
 μῶν¹ Ἀθηναίων ὑπὸ Δη-
 μητρίᾳ, ἐσθῆτα οἰκεπλῶ²
 καὶ ἀγροικὸν ἀναλαβὼν, μέ-
 λανι χρίσας τὸ πρὸς ὄψιν,
³ καλάθον ὑπὸ κέρας κε-
 μίζων διὰ πυλίδ⁴ μι-
 κρῆς ὑπεξελθὼν, ὅπτις αἰ-
 ῖπ⁵ω⁶ς, δαρεικὰς χρυσὰς
⁷ ὅπτι χεῖρας ἔχων, ἐφά-
 γμ. ἰπῶεις Ταραντίνοι
 πολλῇ σφοδρῇ διώκοντες οὐκ
 ἀνίσταντο· ὃ κατ' ἐλίγας τ'
 δαρεικῶν ἐρρίπτει καὶ τ' ὀ-
 δῶ⁸ οἱ κατὰ βαῖνοντες δὲ
 τ' ἰπῶων συνέλεγον τὸ χρυ-
 σίον· τά τε γμολομῶν⁹ πολλαί-
 κες, ἡ δὲ δῖος μὲν¹⁰ 4 διεκ-
 πεπ¹¹το Λαχάρης ὃ ἰπῶ¹²ς
 ἐφθασεν εἰς τὴν Βοιωτίαν.

Lachares.

¶ Lachares captis A-
 thenis a Demetrio, ve-
 stem servilem & rusti-
 cam indutus, atramento
 faciem ungens, calathum
 sterquilinio tectum por-
 tans, furtim egressus
 per exiguam portulam,
 conscenso equo, Dari-
 cos aureos in manibus te-
 nens fugit. Equites Ta-
 rentini summo studio
 persequentes, nihil re-
 mittebant. Qui sigilla-
 tim Daricos in viam spar-
 sit. Illi descendentes ex
 equis, aurum collige-
 bant. Hoc facto, sæpe-
 numero infecutio inter-
 cisa est. Lachares equitans
 in Bœotiam pervenit.

Λα-

¹ Ἀδελφῶν] γρ. Ἀδελφῶν. Casaub.

² Καλάθον ὑπὸ κέρας κεμίζων] In-
 solens omnino loquendi genus: &
 mallet abesse ἢ ὑπὸ, aut mutari in
 μυσόν, vel πληροφρῶμενον, vel simile
 quid. Quid si καλάθον ὑπὸ κέρας?
 Idem.

³ Μετὰ χεῖρας ἔχων] Cum MSS.
 pro ὅπτι χεῖρας ἔχων.

⁴ Διὰ πυλίδ⁵] Cum Fl. pro ἐκόντι-
 το. Cant. κατὰ κόντι. το. cui superferi-
 ptum est. Pro ἐς ἢ Βοιωτίας, uterque
 Cod. ἐς τὰς Βοιωτίας.

2 Lachares captis Thebanis in cloacam se abscondens, post triduum seu quatrimum sub vesperam egressus, ad Delphos abiit, & inde ad Lyfimachum.

3 Lachares cum Secutum hostes cepissent, paucos dies in fovea delituit, victum exiguum, & tantum habens, ut a morte se vindicare posset. Forte autem fortuna muliere suum mortuum efferente, in muliebri stola mulieribus luctum agentibus permixtus, nigram habens calyptram, evasit extra moenia. Deinde per noctem Lyfimachiam transiit.

Λαχάρης ὁ Θεῶν ἀλίσκοι μὲν εἰς τὰς ὑπὸ νόμους κατὰ δὺς, μὲν τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέρας ἰαυίρας ὑπεξελθὼν εἰς Δελφὰς ἀφίκετο, καὶ κείθεν ὡς Λυσίμαχον.

Λαχάρης τὴν πολεμίων Σησὲ κρατησάντων, ὀλίγας μὲν ἡμέρας ἐν ἑλάνκῳ διήκαγε κατὰ δεδυκῶς, τροφὰς ὀλίγας ἔχων ὅσον μὴ πλάτῃσιν γυναικὸς ἢ ἐκφορὰν οἰκίᾳ νεκρῶν παιδμύνης, ἐν γυναικείᾳ σολῇ ταῖς πενθούσας ἀνάμεμιγμένῳ, καλύπτειν ἔχων μέλαιναν, ἐξῆλθεν ἔξω τῶν τείχεος, καὶ νυκτὶς ἐπιγυρομένης εἰς Λυσίμαχίαν διεξῆλθεν.

[C A P. V I I I.]

Archinus.

¶ Archinus cum Argivi arma cunctis civi-

ς Θεῶν] MSS. Θεαίων. quomodo in suis quoque reperit Interpretis. Minus ut videtur recte. Mox vocem ἰαυίρας cum Fl. & Interprete inserui. Item pro ἰς Λυσίμαχον, cum utroque Codice, Interprete, & Casaubono restitui, ὡς Ἀντίμαχον.

Ἄρχιν.

¶ Ἀρχιν. Ἀργείων ὅπλα ποιημένων δημοσίᾳ πᾶσι

6 Κακείθεν εἰς Λυσίμαχον] Pizficro Interpretis lectionem ad Lyfimachum. Quare lege ὡς Λυσίμαχον. Casaubonus.

7 ἑλάνκῳ] Cant. λάνκ. & διήκα. Cap. VIII. 1 Ἀρχιν. Cant. bis Ὀρχιν.

P 3

2 Ἀν-

παῖσι τῆς πολιταίας, ὁπ-
 μελητῆς τῇ ἐργαζομένων
 ἀποδειχθεῖς, καὶ νὺν ὅπλον
 ἐκάσῃ τῇ πολιτῶν διδῶς,
 τὸ παλαιὸν ² ἀνελάμβαν-
 νεν, ὡς ἀναθήσων τοῖς θεοῖς.
 καὶ γὰρ ἔτις τῇ τοῖς Ἀρ-
 γείοις δεδογμένον· ἐπεὶ ὅ-
 τὰ παλαιὰ πάντων ὅπλα
 μὲν ³ ἤθροισεν, ὁπλίταις
 ξέναις, καὶ μετόικαις, καὶ ἀπύ-
 μαις, καὶ πένηταις, τῶν ³ Ἀρ-
 γείων τυραννίδα κατέχευεν.

bus publico sumptu fa-
 bricarent, procurator e-
 jus officii designatus, sin-
 gulis civibus nova arma
 largiens, vetera quasi
 Diis suspensurus accipie-
 bat: Etenim sic decretum
 fecerant Argivi. Post-
 quam omnium vetera ar-
 ma solus collegit, arma-
 tis mercenariis, inquilinis,
 infamibus, & egenis, Ar-
 givorum tyrannidem oc-
 cupavit.

[C A P. I X.]

Ἰφικράτης.

¶ Ἰφικράτης ὅτι τὰς
 πλεμίας προῆγε τῶν Φά-
 λαγγαῖ· τῇ στραπωτῶν πνὺς
 ἐκνηροὶ, καὶ δειλοὶ, καὶ ὠ-
 χρεῖωντες εἶποντο· τὰς ἰ-
 θῶν Ἰφικράτης, καὶ βρα-
 χὺ προελθὼν ἐκήρυξε· ¹ τῇ
 στρατείας ἀφνω γηομένης,
 εἰ πῶς ἀπολέλοιπέη, ἀνα-
 σπρέψεται, καὶ πῶς ἀσπασα-

Iphicrates.

¶ Cum Iphicrates in
 hostes militum agmen
 produceret, quosdam
 trepidos ac timidos, &
 pallidosque sequi con-
 spicatus, progressus ali-
 quantulum, cum mox
 esset incundum prælium,
 clamare præconem ius-
 sit: Si quis aliquid reli-
 quit, revertatur, & re-

σπείμῃ ⁴

² Ἀνελάμβανεν] MSS. ἐλάμβαν-
 νεν.

³ Ἀργείων] γ. Ἀργείων. Casaubon.
 Cap. I X. 1 Τῆς στρατείας ἀφνω
 γηομένης] Quam expeditio fuerit sub-
 ito suscepta. hæc omittit Interpretes: in
 quibus tamen maximum prudentiæ

argumentum latet. Idem.

Τῆς στρατείας ἀφνω γηομένης] MSS.
 omittunt τῇ στρατείας. & pro ἀφνω
 γηομένης, Cant. inverso ordine γηο-
 μένης ἀφνω. & στρατείας habet in mar-
 gine.

ēte instructus redeat. Hoc audito, timidiore
lætabantur, & continuo
reverti cœperunt. At
Iphicrates nulla mora
facta: Nunc, inquit, vi-
ri sine mancipiis nos cum
hostibus pedem confere-
mus, ut soli etiam fru-
ctum fortitudinis & vir-
tutis capiamus. Hac re
multo confidentiores ef-
fecti sunt milites, & sine
timidis pugnam facien-
tes, victoriam pepere-
runt.

2 Iphicrates hostibus
in fugam versis, pede-
tentim agmen ducens
sequebatur, & præci-
piens ajebat: Insidias o-
mni studio cavete. Re-
liquos autem ex fugien-
tibus cædite, usque ad
fluviorum transitus, &

σάωμ. ③ καλῶς = ἐπαινη-
κέτω ἡγήσαντο οἱ δειλοὶ, καὶ
αὐτίκα αἰέσφεισαν· ὃ ἵ-
Φικράτης δὲ ἀναμείνας,
ταῦτ', ἔφη, ἄνδρες, τῷ ἀν-
δραπύδων ἀπηλλαγμένων,
ἡμεῖς πῶς πολεμοῖς, 3 συν-
άπικον, ἵνα καὶ μόνι τὰς
καρπὺς τῷ ἀνδραγαθίας
λάβωμεν. πολλῶ μᾶλλον οἱ
στρατιῶται ἐθαύρουν καὶ
συμβολόντες ἀνὰ τῶν δειλῶν
ἐτίκηνσαν.

Ἰφικράτης τὰς πλε-
μύας εἰς φυγὴν πεισά-
μεν ④, εἶπετο, 4 χεδὸν ἄ-
γων τὴν Φάλαγγα καὶ παρ-
αγγέλλων ἔφη, 5 εἰ μὲν ἐ-
λαφροὶ, φυλάττετε τὰς
ἐσόδους· τῷ ἵ Φόβιτων
πῶς ὑπολειπομένοις 6 ἐο-
χλεῖτε.

illa ei minime non agnosce Inter-
pres, quæ tamen hand temere vi-
dentur adjecta. Nam ad eos maxime
pertinet hæc Iphicratea commone-
factio. *Cassaubonus.*

6 Εἰσχεῖτε] An potius μὴ ἐο-
χλεῖτε? Suadent sequentia, quæ sic
legi possunt, ὥστε ποταμῶν δ. ita ut
conjugantur ista. Sensus esse vide-
tur: Hostes si semel se in fugam de-
derint, non esse insequendos: ma-
xime si angusta ad fugam pateat via,
aut si occurrant flumina trajicienda.

P 4

Nam

2 Εἰ παυκίτω] χαλκίτω. *Cassaub.*

3 Συνάπικον. Cum Cant. Pro
συνάπικον. Mox pro ἰσχυρίσων, Cant.
ἰσχυρίσων.

4 Σχεδὸν] Cant. χεδὸν. & pro ὑ-
πολειπομένοις, ὑπολειμένοις. Paullo
post pro, ἢ ποταμῶν, &c. scribo, ἢ ποτα-
μῶν ἀσθενείας, ἢ καὶ τῶν ποταμῶν καὶ πο-
ταμῶν, &c. & verro, ubi fluvio-
rum transitus, & ubi loca angusta, &c.
quod utrumque respondet sequenti
ταῦτα.

5 Οἱ μὲν ἰσχυροὶ φυλάτ.] Verba

χλαῖπ. ἢ ποταμῶν διαβάσεις, ἢ καὶ τόποι στενοὶ καὶ ταφροί. ταύτη μάλιστα κυκλαῖται τῆς Φόβοντος ἔχρη, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται ἐξ ἀπονοίας ἢ μάχεσθαι τειχῶν ἐγγὺς διώκειν ἢ συμφέρει. πολλοὶ γάρ ἤδη λαθόντες, ἐντὸς βέλους ἐγθρόντο, καὶ κακῶς πεθόντες ἀνεχώρησαν.

Ἰφικράτης νύκτωρ κατελάβετο ἃ πολεμίων πόλιν. οἱ δὲ συνέφθον ἐς τὴν ἀγορὰν, ἢ καὶ τὸ πλεῖστον ἠθροίζοντο. Ἰφικράτης ἀνοίγειν ἐκέλευσε τὰς πύλας, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν εἰς φθόγον, ἵνα ὁ πόλεως αὐτὸς ἀκινδυνώτερον κρατήσῃ.

Nam ita cogitur qui jam dederat se in fugam, sistere gradum, & praelium ex desperatione committere: quo nemo prudens hostem suum unquam adegerit. Si negationem cum ἐσχαλῇ non legas, hæc erit sententia: hostibus fugientibus, extremo agmini esse instandum: nisi vel per angusta loca sit fuga: vel quæ fluviorum occursum retardari queat. Nam ibi intercepti hostes, vel timidissimi, sicut fortissimi. Omnino difficile est, ita manci & corrupti codices cum sint, veram sententiam divinare. Qui melioribus codicibus

locorum angustias atque fossas. Hic maxime includi fugientes non oportet, ne cogantur ex desperatione pugnare. Prope munitiones, aut moenia persequi non utile est. Multi enim jam sæpe parta victoria postquam intra teli jactum venerunt, maximis claudibus affecti discesserunt.

3. Iphicrates noctu capiebat hostium urbem. Quibus in forum concurrentibus & in magnam multitudinem conglobatis, Iphicrates portas aperire jussit, fugiendi potestatem concedens, ut ipse minori cum periculo civitatem obtineret,

Ἰφι-

sunt instructi, pudeat eos quod publico debent, id illi denegasse: cui, si sapiunt, aut homines sunt, intelligunt se & sua deberi. Continet autem hoc comma, non aliquod Iphicratis stratagemā, sed varia ejus precepta. *Cassaubonus.*

7 Μάχεσθαι] Cant. ἀρχομαι, addito superius με.

8 Πολεμίων πόλιν] Flor. πολέμιον πόλιν. Sic supra 1. 40. 2. Ἀλκιβιάδης ἐπυσε πόλιν. & alibi.

9 Καὶ τὸ πλεῖστον] Cum Cant. additus articulus. Idem pro ἐκείλοις, ἐκείλοι.

10 Εἴτε

4 Iphicrates in Thraciam impressionem faciens, cum sui milites, hostium metu quasi panico injecto, in fugam verterentur, promulgavit, ut quisquis indicaret cum qui arma reliquisset, is ea possideret: & ad manendum alacriores reddidit.

5 Iphicrates, ut per medios hostes evaderet, noctu tibicines misit ad extremitates locorum occupatorum, mandans ut clasticum canerent. Quibus canentibus, hostes ad tubicinum sonitum accurrerunt. Iphicrates cum hostes medium locum inanem reliquissent, sine periculo transit.

μίων τ' μέσον τόπον ἔρημον

Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ
 10 ἐπέβαλλεν· ἡ στρα-
 τῶν αὐτῆς φοβηθέντων τὰς
 πολεμίας, ἡ ἐς φυγὴν
 τρεπομένων, ἐκήρυξεν ὅς
 ἀν μὲνύσῃ τ' ἀφέντα..... τ'
 νέμον ἐς τὰ ὅπλα ὡς δὴ πα-
 νικῆ γεγονότῃ· τὰτα τῷ
 κηρύγματι, τὰς ψυχὰς τ'
 στρατιωτῶν ἀνεκαλίσσει-
 π, ἡ πρὸς τὸ μῆκεν εὖ θυ-
 μοτίερας ἐποίησεν.

Ἰφικράτης διὰ μέσων
 πολεμίων ἐξελθεῖν βεβλή-
 μῃ, ἐπεμψε νυκτὸς
 ἑπὶ τὰ ἄκρα τῶν καπιχο-
 μείων χωρίων σαλπυ-
 γκίας, τὸ πολεμικὸν σημεῖον
 προσάξας. οἱ μὲν ἐσήμη-
 ναν· οἱ πολέμιοι δ' ἀνέδρα-
 μον πρὸς τὴν ἔχον τῶν σαλ-
 πυγκτῶν. Ἰφικράτης ἀ-
 σφαλῶς διήλθε, τῶν πολε-
 μίων τ' μέσον τόπον ἔρημον κατελιπόντων.

Ἰφι-

10 Εἰς ἑλλαν] Cant. ἐπέβαλλε. Post
 στρατιωτῶν, cum utroque Codice nec
 non Interprete αὐτῷ inserui. Mox
 pro τ' νόμῳ, Cant. τῷ νόμῳ. Verum
 totus ille locus eo videtur ordine le-
 gendus, quo monuit Casaubonus, ἡ
 συγ. τρ. ὡς δὴ πανικῆ γεγονότῃ, ἐκ-
 μύξιν· ὅς ἀν μὲνύσῃ τ' ἀφέντα τ' νόμον
 εἰ τὰ ὅπλα.

11 Τῶν στρατιωτῶν φοβηθέντων]
 Codd. Interp. hoc amplius, ὡς δὴ πα-

νικῆ γεγονότῃ. Quae verba in sequenti-
 bus leguntur lidem codd. multa non
 habuere quae sunt in nostro. Totus lo-
 cus ita videtur concipiendus, τ' στρα-
 τῶν. αὐτῶν πολ. ἡ ἐς φυγ. τρεπομένων,
 ὡς δὴ πανικῆ γεγονότῃ· ἐκμύξιν, ὅς
 ἀν μὲνύσῃ τ' ἀφέντα τὰ ὅπλα, τῶν
 κηρύγματι τὰ ὅπλα. Τὰτα, dec. vel τ'
 φέροντα τ' νόμον ἡ τὰ ὅπλα, ut ferre-
 nq-ster codex habet. Casaubonus.

P 5

12 Εἰς

Ἰφικράτης ἡγήθεις, μετ' ὀλίγων κατέφυγον ¹² εἰς χωρίον θαλάσσης καὶ πολύδενδρον· ἐπεὶ δὲ ἐφυλάσσετο, προσπαῖζε νύκτωρ καὶ θάπρον μέρ^Θ ποιῆσαι θόρυβον· τῶν πολεμίων τροπομένων πρὸς τὸ θόρυβον μέρ^Θ, αὐτὸς καὶ θάπρον ἐξήλθεν ἀκωλύτως.

¹³ Ἰφικράτης ¹⁴ στρατιώτας εἶχε πλείους τῶν πολεμίων, καὶ οἱ μάντις καλὰ τὰ ἱερὰ πρῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἐκρινε πρὸς ἀπαξία αὐτῶς ὅτι πρὸς λόγον ἢ μίλλησις ποῖς πολεμίοις ἐγένετο· τὰ ἐν τῇ Διωνύσεια μὲν ἱερὰ οὐκ ¹⁵ ἐπέτρεψεν, ἔφη, σπαρσάσαι μάχην· πολλοὶ γάρ οἱ ὄντες οἱ στρατιῶται, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ὁμῶς θυματοὶ ἦσαν, ὅτε παιωνίῃσι. ὡς ἴκα ὅτι παρήγ-

6 Iphicrates victus, cum paucis in locum asperum & plenum arboribus confugit. In eo cum obsideretur, praecepit noctu, ut ab altera parte tumultum ederent. Hostibus ad tumultuantem partem conversis, ipse nemine prohibente per alteram exivit.

7 Iphicrates, quam plures milites haberet quam hostes, & vates omnia fausta & egregia promitterent, tamen non statuit praelium committere. Quæ cunctatio cum præter opinionem hostibus accidisset: Sacra, inquit, in mea mente non permiserunt pugnam committere. Nam cum multi essent milites, neque impetum facere simul poterant, neque clamorem tollere: sed cum hastam inclinare

γελᾶ

¹² Εἰς χωρίον θαλάσσης] Quidam codd. τρ. χῶ. Idem.

¹³ Ἰφικράτης] In Cant. octavum Iphicratis strategema septimo prae-mittitur. Pro μετ' ὀλίγων, Casauboni Codd. μετ' ὀλίγον.

¹⁴ Στρατιώτας εἶχε πλείους ἢ πολεμίων] Errone operatum hæc sunt in contextum inserta: quæ nobis ad

codicis nostri marginem fuerant adscripta. Ita enim quæ in eo desiderabantur ex conjectura restitimus. Mox πρὸς ἀλλήλους, non placet. Casauboni.

¹⁵ Εἰς πρῶτον] Cum Fl. pro ἰπὶ τρῶσαν. Ἰπὺ πρὸς ἀλλήλους, Cant. πρὸς ἀλλήλους. παρήγειλαν, pro παρήγειλα. ut & ἐδίδωσαν, pro ὀπλων.

juberem, major dentium
quam armorum fremi-
tus exaudiebatur.

8 Iphicrates e regio-
ne castrametantibus ho-
stibus, clam progressus
est trium dierum itinere.
Nam, ut latere posset,
arida ligna inflammabat,
atque aridis viridia im-
posuerat: sic aer densus
& nubilus factus, ho-
stium oculistenebras of-
fudit.

9 Iphicrates, quoties
vates dehortarentur, non
statim morem gerebat.
Sed aut multitudinem
transponebat, aut terram
seu locum mutabat, at-
que iterum sacrificia re-
dintegrabat. Hoc sæpe fa-
ciebat, non uni confide-
rationi periculum uni-
versæ rei permittens.

10 Iphicrates adver-
sus Lacedæmonios a-
ciem ordinare incipiebat.
Complures ab eo pete-

γεια κλῖναι τὸ δόρυ,
παλίων ἐξηκέτο ψόφου
τῶν ὀδόντων καὶ τῶν ὤλων.

Ἰφικράτης ἀνιστρα-
τομομένων τῶν πολεμίων
πρὸ ἤλθε τρισὶν ἡμέραις
λαθών. ¹⁶ μηχανοποιούμενος
ὅτι λαθεῖν, ξύλα ξηρὰ ὑψέ-
ηψε, καὶ πῖς ξηροῖς χλωρὰ
¹⁷ ἐπέθηκεν· ὃ δὲ αἶρ πα-
χὺς καὶ ὀμιχλώδης γινόμε-
νος ἐπεσκόπισε ταῖς τριπο-
λεμίων ὄψεσιν.

Ἰφικράτης τῶν ¹⁸ μαρτίων
ἀπαγορεύοντων ὅτι ὄντως
ἐπείθετο· ἀλλ' ἢ τὸ πλεῖστον
μετίπατην, ἢ τὴν χώραν
ὑπέλλαπεν, ἢ τὸ χωρίον
μετέβαλλε. καὶ πάλιν ὅππῃ
τάχους ἐθύετο. τὰς ἐπὶ
πυλάκας· ἑκάστη σκέψατο τὸ
ἐκ παντὸς κίνδυνον ὀπίσκει-
πων.

Ἰφικράτης Λακεδαι-
μονίοις ¹⁹ ὡς ἀξάμενος
ἤρχετο· πολλοὶ παρεκάλουν
αὐτὸν ὅπως ἀποφύγῃ τὸ μὴ
χελί-

¹⁶ Μηχανοποιῶν· τὸ λαθεῖν] Ita
repositi cum MSS. pro μηχανοποι-
ῶν] τὸ λ.

¹⁷ Ἐπέθηκεν] Vulgata ὑπέλαπεν.
Sed ut editum, Cant. & Interpres. Sic
supra 11.3.13. τὴν μὲν αὖτε κατέκτανεν, τὰ

δὲ χλωρὰ ἀνέστη.

¹⁸ Μαρτίων] Cant μαρτίων.

¹⁹ Πραταξάμενος] MSS. ὡς ἀ-
ταξάμενος. Cant. pro ὡς ἤρχετο, ἀείκε-
το, sed in margine notatum ἤρχετο.

20 Ἐσπεί-

χιλίαρχον, ἢ ἡ πινταρχον· καὶ ἄλλοι ταξίαρχον, καὶ λοχαγὸς ἔπρετο
 20 ἰσπεδάξει ἡμέας. πάντας τὰς ὠρεκαλῆντας ἀνεβάλετο εἰς καιρὸν Πιπτήδειον. ὃ ἡ καιρὸς, ἔτρετο
 ὡς προῶν τὴν φάλαγγα· καὶ καθίσταμεν τὴν τάξιν, ἐκέλευσεν ἐν δὲ πορρήτω
 21 κινήσας πανικὸν, ὡς τὴν πολεμίων ἐμβεβλημένων. παραχὴ μεγάλη πάντων· οἱ μὲν δειλοὶ φοβηθέντες ἀνεχώρουν· οἱ δὲ ἀνδρείοι προῆλθον ἀντιπαξόμενοι τοῖς πολεμίοις. Ἰφικράτης γελάσας, ὡμολόγησε τὸ πανικὸν αὐτοῖς κεκινῆσθαι, περὶ μὲν τὸ δυνάμεων ἡγήσας.
 22 τοῖς μὲν δὲ μέναισι χιλιαρχίας, καὶ ταξιαρχίας ἔδωκεν· τὰς

bant, hic ut se tribunum constitueret, ille ut se quingentis ducem prae-ficeret: atque alius centurio fieri, alius manipulum ducere conabatur. Ille petentes omnes in tempus opportunum rejecit. quod cum venisset, acie collocata, scorsim imperat, ut panicum ciat, quasi hostibus impetum facientibus. Cum magna esset omnium perturbatio, timidi metu perculsi, fugam arripuerunt. Fortes progrediebantur, ut se hostibus opponerent. Iphicrates ridens, confessus est se panicum ciere jussisse, ut periculum faceret quinam posset duces agere. His igitur qui manserant, millenorum ac centenorum praefecturas dedit: iis vero qui fugerant,

ἢ ἀ-

20 Εἰσπέδαξε] Fl ἰσπέδαζον. Paulo post ante καθίσταμεν, Cant. omittit copulam.

21 Σημήσας παανικόν] Legendum πανικόν, ut mox. Casaubonus.

Κινήσας πανικόν] Ita restitui cum Fl. & Interprete pro σημήσας παανικόν Cant. literis facili errore transpositis, additoque articulo, κινήσας τὸ

πανικόν. Lectionem nostram firmant sequentia haec, ὡμολόγησε τὸ πανικόν αὐτοῖς κεκινῆσθαι. Uterque Codex deinde, ὡς καὶ ἄλλ.

22 Τοῖς μὲν δὲ μέναισι, χιλιαρχίας καὶ ταξιαρχίας ἔδωκεν] Ita restitui, praecipientibus MSS. & Interprete, pro τοῖς μὲν δὲ μέναισι, χιλιαρχίαι, καὶ ταξιαρχίαι ἔδωκεν τῷ.

23 Κατα-

mandavit ut hos sequerentur.

11 Iphicrates castra positurus, misit aliquos qui locum munitum ab exercitu longissime remotum occuparent. Mirantibus iis qui aderant, & interrogantibus, Ecquid occupas? respondens Iphicrates, Illud, inquit, Ecquis hoc futurum sperasset? docens, in bello etiam illa quæ nemo sperasset, custodiis esse munienda.

12 Iphicrates in latissimo campo aciem instruebat. Hostes longe numero superiores, incursionem faciebant. At ille a tergo suorum militum fossam effodit, ut spe fugæ præcisa manentes fortius & generosius pugnarent.

13 Iphicrates si contra tyrones & inexercitatos aciem instrueret, habens exercitatos mili-

τῶ ἀναχωρήσαντες ἐκέλευσε τούτοις ἑπιδῆ.

Ἰφικράτης μέλλων ²³ καταστρατοπεδεύειν, ἔπεμψε πινᾶς καταληψομένους τόπον ὀχυρόν πρὸ ὧν τῶ στρατοπέδου. θυμασιόνων τῷ παρόντων καὶ ἐρομένων, τί καταλαμβάνεις; Ἰφικράτης ὑπολαβὼν ἔφη, τὸ, τίς ἂν ἤλπισε τῆτο ἑστᾶν; παιδῶν, ὡς ἐν πολέμῳ χρηὶ φυλακῇ εἶναι καὶ τῷ σὺν ἐλπιζομένων.

Ἰφικράτης ἐν πεδίῳ μεγάλῳ παρετάττειτο· οἱ πολέμιοι πολλῷ πλείους ὄντες ²⁴ προσέβαλον· ὃν καὶ ὅπιν τῷ αὐτῷ στρατιῶν, πέφρον βαθεῖαν ὤρυξεν· ὡς μὴ φυγῆς ἐλπίδας ἔχοντες, θυμασιόπρον ἀγωνίζοιτο μένοντες.

Ἰφικράτης, εἰ μὲν ἀγυμνάσοις παρετάσσειτο, στρατιώτας ἔχων ἡσπημένους, καὶ ὡς οὐδὲν σῶσιν ἐς μά-

²³ Καταστρατοπεδεύειν] Cum MSS. pro στρατοπεδεύειν. Paullo infra pro τῷ καταλαμβάνει. Cant. τὸ καταλαμβάνει. &

pro τῷ τοῖς ἑστᾶν; παιδῶν, habet τῶν ἑστᾶν πεδίων.

²⁴ Προσέβαλον] Cant. προσέβαλον.

²⁵ Προ-

μάχῳ τρέβων ἢ τ' ἡρό-
νον ἐν τῇ συστάσει προσεξ-
έλυε τὰς πολεμίας, ὥς
πονεῖν ἐλάττω ἐῖσιτο μύσας,
καὶ τότε ἐπεπήδη. εἰ δ' ὅτε
μαγυμνασμένοις ἐμελλε
μάχεσθαι, αὐτοὺς ἔχων στρα-
τώτας ἀγυμνάσας, σω-
πλέκετο ὡς ἀρχηγῆμα ²⁵ ἐς
μάχῳ, ταῖς πρώταις ὁρ-
μαῖς τ' οἰκείων ἀκμαίως ἀ-
πορρώμετο.

Ἰφικράτης πολεμίας
τρεψάμετο, εἰς χωρίον
στενὸν σωήλασεν ὁρῶν ἢ μη-
δεμίαν ἰδὼν ἀναχωρήσας
αὐτὰς ἔχοντας, ἣ μόνῳ
πλὴν ἐκ ἔνικαν ἀνάγκῃ.
εἰπὼν, μὴ ἀναγκάσωμεν
ἀγαθὰς ἡμέρας τὰς πλε-
μίας· ἔδωκεν αὐτοῖς πρὸς
τὸ φυγεῖν καιρὸν καὶ τόπον,
ἵνα πλὴν νίκῃ αὐτοὺς ἀκιν-
δυνώως ἔχοι.

Ἰφικράτης θανάτῳ δί-
κῳ φεύγων, παρεσήσατο
νεανίσκος ἐγχειρίδια καλ-
έχοντας· οἱ δὲ φαίνον-

tes, non continuo pu-
gnam faciebat: sed stan-
do tempus consumens,
hostes lassabat, minus
ad laborem affuetos:
atque tum demum im-
petum faciebat. Sin cum
præexercitatis confi-
cturus esset, habens ty-
rones, statim pugnam
inibat, & primum suo-
rum impetum tempesti-
ve adhibebat.

14 Iphicrates hostes
fufos ac fugatos in angu-
stum locum coëgit. Con-
spicatus autem nullam
eis ad egrediendum viam
patere, nisi quam solam
necessitas per victoriam
aperuisset, inquit, Ne
cogamus hostes strenuos
fieri: concessit eis ad fu-
gam tempus & locum, ut
ipse sine periculo victo-
riam obtineret.

15 Iphicrates capitis
reus, juvenes cum gla-
diis in iudicio colloca-
vit, qui, monstrantes

πς

²⁵ Προσεξίλυσεν τὰς πολεμίας] Lege
προσεξίλυσεν, vel περίλυσεν, ut in simi-
li narratione lib. quarto in Philip-

po, commate vii. Casaubonus.

²⁶ Ἐς μάχῳ] Cant. addito arti-
culo, ἐς τὴν μάχῳ.

capula iudicibus, terrorem eis incusserunt, ita ut reum absolverent.

¶ 6 Iphicrates etiam ad procuratorem abiens, in domum ipsius, thoracem indutus, curatori dicebat, vide caveas.

17 Iphicrates etiam in
ditione amicorum vallo
castra muniebat, non ef-
fe boni ducis ajens, dice-
re, Non putabam.

18 Iphicrates clam
hostibus prope immi-

πὲς ταῖς δικασαῖς ταῖς λα-
βὰς, ἕως αὐτὰς κατέ-
παλξαν, ὥς τε φοβηθέντες
ἀπέδίκασον τὸν δίκην.

Ἰφικράτης ἡ²⁷ ὡς τῇ πη-
δεκτῇ ἀπὸ τῆς Ἰππικῆς πλὴν ἐ-
στίν, ἡ θάρακα ἐπεδύσα-
το²⁸ λέγων, μελετᾷ φυ-
λάττειν.

Ἰφικράτης ἤ ἐν τῇ Φι-
λία τ' χάρακα ἐβάλλετο
λέγων, ὃ στρατηγὸν π',
οὐκ ὤμειν.

Ἰφικράτης πλεμίας
ἐγγύθεν Ὀπικαυδίας λα-
θεῖν

27 Ως ἂ κατέβη.] Ita restitui cum MSS. Vulgata, αὐτὸς δὲ διεξέβη. Intelligitur autem Cotsy rex Thraciz, cuius filiam habuit in matrimonio Demosthenes Orat. adversus Aristocratem : Εἰ γὰρ σκεπῇ λέγω, ὅτι κατέβητος ἐστὶν ὁ βασιλεὺς, καὶ αὐτοὶ πρόγονοι, ἐν περὶ Χαλκιδίου Σισυμβλήτου. Neque absque ratione sibi ab eo cavetur Iphicrates : paulo post enim refert idem Demosthenes : καὶ εἰς τὴν κατίσθησι τὴν Περικλέους ἀπορίας, ὥστε ἀπαλλόντων εἰς Ἀγίων οἰκέειν, καὶ πάλιν εἰς Δρυμνίαν ἀγαγεῖν, καὶ μὴ ἐμείλει καὶ καλὰς ἔχων λαθεῖν, ὡς ἐστρατεύοντο τὸ Θράκιος καὶ Βαρβαρίου παρ' ἱκανοῦ τοῦ ἀσφαλούς τῷ μέλει, δι' ὧν οἱ ὀλιγομήνηται ἵνα καὶ ἐαυτοὺς σωθῆαι.

Iidem Codd. mox ἐπιδύωτο, pro ἐπιδύωτο. Verbum μελίνοι non solum usurpatur de tironibus, ut recte notavit Casaubonus, sed etiam de avium pullis, alarum concussione vir- gues suas ad volandum experientibus,

quod proprie dicitur *παραγιν*. Antoninus Liberalis Fab. xviii. de Aëro-
po ave: *ὅς ἐν τῷ τῆς ἀφ' ἑσπέρης,
αἰεὶ ὃ μάλιστα πέτοδ'.* Suidas: *μολοί-
μοι, διδασκίμοι, ἐαμέδοντες. ὁ-
ποι, οἱ δὲ αἰεὶ ἀπάλαις μὲν τῷ πῦρ
παρὰ πέτοδι τοῖς γυναιξὶ αὐτῶν,
μολοίμοι ὅσ' αὐτῶν ἔπεισι.*

28 Αἰών, μελετῶ φυλάττω] Interpretēs noui μελετῶ, sed μελετῶ legio. Non probō. Sensus est: interrogatum Iphicratem cur thorace & aliis armis ἀμυντηρίοις etiam quum ad iudicem iret sese muniret, respondisse, Μελετῶ φυλάττω: quibus verbis innuit imperator prudentissimus, se praeceptorum quæ in scholis militaris disciplinæ traduntur, optime memorem, iis perpetuo uti. Nam verbum μελετῶ inde ortum est tyrones quippe, dum se exercent, μελετῶν dicuntur, ut, meditari Latinis. γλ. μελετῶν. Casaubonus.

Θεὸν βυλόμην, καὶ ἀκιν-
δυῶς ἀναζώξαι, ὅσα μὲν
ἐν τῷ τόπῳ δένδρα περιέχε-
ψεν, καὶ προσήρτησεν αὐτοῖς
αἰσίδας, κράνη, δόρατα.
οἱ μὲν δὲ πολέμιοι φαντα-
σίαν ἔχον μνόντων. ²⁹ Ἰ-
φικράτης δὲ μὲν ἔσπρα-
πιδε παντὸς ἀσφαλῶς ἀν-
έβλεξεν.

Ἰφικράτης, εἰ μὲν
πλείους τῶν πολεμίων ἔχοι
στραπώτας, βυλόμην
λαθεῖν ἵνα καταφρονέοντας
αὐτὰς ³⁰ λάβοι, μίαν τι-
βάδα τὰς δύο στραπώτας
ἐκέλευσε ποιεῖσθαι. Ἰπὶ τῷ-
της ἀνὰ μέρην ἀναπαύε-
σθαι καὶ τὰ ὅπλα ἐπ' ἀλλήλα
πθεῖναι· εἰ δὲ ὀλίγους ἔχοι, ὅ-
πως μὴ καταφρονέωσιν, τῶν
ἑνα στραπώτην δύο τιβά-
δας ποιεῖσθαι ³¹ προσέταται·
καὶ ταχέως εἰς ἄλλο χωρίον
μετακίσει. τῶν δὲ πολεμίων
τὰς τιβάδας καταμαθόν-
των, καὶ τὸ πλεῖστον κατα-

mentibus, ut sine peri-
culo castra moveret,
quotquot erant arbo-
res in eo loco rescuit,
& appendit illis scuta,
galeas, hastas. Hostes
igitur ex his eos mane-
re conjiciebant, Iphi-
crates vero cum omni-
bus copiis tuto castra
movit.

19 Iphicrates si plu-
res hostibus milites ha-
beret, & hoc ab hosti-
bus ignorari vellet, ut
eos paucitatem conte-
mnentes ac nihil pen-
dentes caperet, unum
lectum duos milites jus-
sit facere, & in eo vicis-
sim requiescere, atque
arma altera alteris impo-
nere. Sin paucos habe-
ret, ne contemnerentur,
unum militem duo strata
jussit facere, atque sta-
tim in alium locum tra-
duxit. Hostibus vero
strata videntibus, & mul-

πλα-

²⁹ Ἰφικράτης δὲ μὲν] Particulam
cum MSS. & interprete inserui.

³⁰ Λάβοι] Cum MSS. nec non
Codd. Casauboni, pro λάβω. Cant.

τιβάδα, pro τιβάδε. quomodo &
bis infra.

³¹ Προσέταται] γ. προσέταται. Ca-
sauboni.

titudinem admirantibus,
tūc demum prælium
committebat.

20 Thebani noctu ob-
ruere cogitabant Athe-
nas. Iphicrates re co-
gnita, præcepit Athe-
niensibus, ut noctu si-
gno dato in forum con-
venirent: sibi prodi-
tum iri Thebanorum
civitatem: Itaque sine
tumultu egredi in ani-
mo habere, ac sine pu-
gna Thebas ex impro-
viso obruere. Id cum
Thebanis nunciatum
esset, ab opprimendis
Athenis desisterunt.

21 Iphicrates cum
paucos haberet milites,
eosque tristibus & abje-
ctis animis præditos, vo-
lens audaciam & confi-

παραγύτων, τῶν καὶ
προαισῶν σωῆται μά-
χῃ.

Θηβαῖοι νύκτωρ εἰσπε-
σὲν Ἀθῆναις διανοῶν π. 1.
Φικράτης μαθὼν, περὶ γ-
γλῆμα ἔδωκεν Ἀθῆναισιν,
32 νύκτωρ ὑποσημήναι τοις,
εἰς ἀγορὴν ἀθροίζεσθαι. προ-
δίδωται οἱ ἡ Θηβαίων πό-
λις, καὶ μὴ ἡσυχίας ἐξελ-
θόντες ἀφ' ἧς 33 προαισῶν-
τες ἀμαχεὶ Θήβας αἰρήσο-
μεν τὸ πρὶν ἔξαγγελλῆναι Θη-
βαῖοι μαθόντες, ἀπέχονται
προαισῶν ταῖς Ἀθή-
ναις. εἰς τὴν φυλάττειν
τὴν πόλιν αὐτῶν κατέστησαν.

1. Φικράτης ὀλίγους ἐ-
χε εἰσπύωντας, καὶ τέττας
ἀθυμένους. βελόμην
αὐτοῖς 34 θάρσος. ἐν δὲ

ναί,

32 Τοις εἰς ἀγορὴν ἀθροίζεσθαι] Μα-
θὼν ἀθροίζεσθαι. Nam sequitur, Θή-
βας αἰρήσομεν. Sed illa προδίδωται οἱ
non bene coheret: Quanquam so-
let Polyxenus interdum in eadem pe-
riodo formam orationis variare.
Sublato οἱ reliqua cohererent. Ca-
saubonus.

Νύκτωρ ὑποσημήναι, εἰς ἀγορὴν
ἀθρ.] Ita restitui cum MSS. & Inter-
prete, pro vulgato νύκτωρ ὑποσημήναι
τὸ εἰς ἀγορὴν ἀθρ. sic infra 27. καὶ τὸ

σημαίνει ἀρκεῖται, εἰς ἀγορὴν αἰρή-
σομεν ἐν θύμῃ προαῖσιν. Cant. pro
εἰς, εἰς. Idem Codex sequens οἱ delet,
& pro ἐξελθόντες. legit ἐξελθόντες.

33 Προαισῶντες] Ita reposui cum
Fl. pro vulgato προαῖσιν. Mox pro
ταῖς Ἀθῆναις, ut erat in Vulgata,
cum MSS. & Interprete restitui ταῖς
Ἀθῆναις.

34 Θάρσος ἐδίδωται] Cum MSS.
Vulgata θάρσος δίδωται. Paullo post pro
ἐχέει, Cant. ἐχέει.

Q

35 Δια-

ναι, μετὰ ξὺ δειπνῶντας
συγκαλεῖ λοχαγὰς καὶ τα-
ξιάρχας, καὶ κελεύει Φέ-
ρειν ὅσον ἕκαστος ἔχει ἀρ-
γύρεον, ἢ χρυσίον, ἢ κέ-
σμον, ὡς περδοσίαν τῶν πο-
λεμίων ³⁵ ἀπαρξάμενος,
καὶ δέοντα δῶρα δόντας ἢ
ἤδη βαδίζειν ὅτι τὰς ἐν-
αντίκας· οἱ μὲν ἐκόμενοι
ὅτι λαβὼν σῶμα ἔ-
δωκεν ³⁶ Ἐρμῇ Φίλιον. ὡς
τῷτο πρὸς τὰς ἐνδιδόντας
αὐτὰ συγκάμνον· καὶ βρα-
χὺ ἀγαλιπῶν, ἐπὶ τὰς
σραπῶντας. οἱ δὲ πρὸς δύναν-
τες ὡς ἔχοιεν τὰς περδῶ-
σοντας, ἀπαρξέσθαι πρὸς
τὴν μάχην ἐγένοντο.

tientiam ipsis injicere, in-

ter coenandum convocat
manipulorum duces ac
centuriones, jubetque ut
quantum quisque habe-
ret, adferret, sive argen-
tum, sive aurum, sive or-
natum, quasi proditio-
nem hostium factururus, &
ad eam rem muneribus
indigens. Postquam de-
dissent, hostes aggredi
statuit. Qui attulerunt,
Ille cum accepisset, tes-
seram dedit Mercurium
Philiū, quasi de hoc si-
bi cum proditoribus con-
venisset: & parva inter-
posita mora, milites ad-
duxit. Qui credentes fo-
re, ut sibi aliqui adverfa-
rios proderent, auden-
tiores ad faciendum praelium extiterunt.

Ἰφικράτης τὴν σῶμα-
ξιν τῶν σραποπέδων ἐκάλει
σώματι· θάρακα ἐκάλει

22 Iphicrates ordina-
tionem exercituum hu-
mano corpori assimilabat.

τὴν

³⁵ ἀπαρξάμενος, καὶ δέοντα δῶ-
ρον] Si paullo antescriptum esset,
οἶον ὡς αὐτὸν, legendum hic esset
ἀπαρξάμενος καὶ δέοντα. Sine illis le-
γε καὶ δέοντα δῶρον. Scio ἀπικῶς posse
quibusdam videri hæc ita dicta:
mihi non ita videtur. Casaubonus.

ἀπαρξάμενος] Fl. ἀπαρξά-
μενος. Pro καὶ δέοντα δῶρα. δέοντες ἢ
ἤδη βιά. cum Cant. lego & distin-

guo: καὶ δέοντα δῶρα δόντας ἤδη βιά.
Verbo autem: ὅτι oportere jam, collatum
donu, eos pergere ad hostes.

³⁶ Ἐρμῇ] Cant. Ἐρμῇ. Mox pro
δύσοντας, ut habebat Vulgata, re-
positi cum MSS. (nisi quod Cant.
περδύνοντας) & Interpretæ περδύ-
σοντας, & pro ἀπαρξέσθαι, cum iii-
dem Codd. ἀπαρξέσθαι.

Pectus phalangem appellabat, manus levis armaturæ milites, pedes equitatum, caput ducem. Reliquorum aliquod si deficit, claudum & mancum exercitum esse: sin deficiat dux, totum inutilem discedere.

23 Iphicrates Mitylenæ famam emisit, brevi multa scuta comparari oportere, quæ Chiorum servis mitterentur. Hoc audito Chii, mancipiorum conatum metuentes, e vestigio miserunt ei pecunias, & societatem fecerunt.

24 Iphicrates Sicyonem oppugnabat. Lacedæmonius præfectus ex Lacedæmone auxilium accersens, iussit missos in insidiis collocare. Qui insidias struxerunt. Iphicrates viam ad urbem dirigens, transiit insidias. Aliqui feroces

τὴν Φάλαγγα· χεῖρας τὰς
ψιλὰς· πόδας τὴν ἵπ-
πον· κεφαλὴν τὴν στρατηγόν.
τὸ μὲν δὲ ἄλλα ὅταν ὀπι-
λαίῃ, χωλὸν, καὶ πηρὸν τὸ
στρατόπεδον. ὅταν δὲ ἐστρα-
τηγὸς ἀπολέται, τὸ πᾶν ἀ-
χρηστὸν οἴχεται.

Ἰφικράτης ἐν Μιτυλήνῃ
λόγον ἔδωκεν, ἀσπίδας χρὴ
κατασκεύασαι ἀπὸ τὰς
πολλὰς, ὥς τι τοῖς τῶν Χίων
οἰκέταις πέμψαι. Χῖοι τὸ
ἀκούσαντες, καὶ τὸ οἰκετικὸν
φοβηθέντες, ᾤοντο χρῆμα
ἐπεμψαι αὐτῷ χρημάτων·
καὶ συμμαχίαν συνέθεντο.

Ἰφικράτης Σικυῶνι
προσέβαλλε· Λάκων ἀρμο-
στὴς βοήθειαν ἐκ Λακεδαι-
μον³⁷ μεταπέμψας
σκηψάμενον, ³⁸ τὰς πεμ-
φθέντας εἰς ἐνέδραν καθή-
σαι προσέταξεν· οἱ μὲν δὲ ἐ-
λόχων. Ἰφικράτης δὲ βα-
δίζων ὅτι τὴν πόλιν παρήλ-

98

³⁷ Μεταπέμψας] Fl. μεταπέμ-
πει. Cant. μεταπέμπει. Pro οἰ-
δρα χρῆται, cum Cant. reposui
εἰς ἐνέδραν καθεῖσαι. Sicuti etiam ex
MSS. addita præpositio supra 11. 1.
27. Utroque loco absopta videtur
per syllabam præcedentem.

³⁸ Τὰς πεμπεύσας εἰς ἐνέδραν καθεῖ-
σαι προσέταξι] Vel ἐν ἐνέδρῃ scriben-
dum: vel ἐνέδραν, quod est εἰς ἐνέ-
δραν. Sic enim libro secundo, in A-
gesilao, commate xxvii. ἐσφαιβο-
ντο.

ἦτε τῶν ἐνέδρων νεανικοί πι-
νες ἐκ τῆ πόλεως θρασύπι-
ρον ἠπέλησαν, ³⁹ νῦν γὰρ
τοὶ δώσεις δίκην. Ἰφικρά-
της ὑπονοήσας εἶναι πινάς,
οἷς ἔτοιπέθησαν, αὐτίκα
ἀναστρέφει ⁴⁰ κατ' ἄλλω
ἀνοδίαν σῴτομον· καὶ τὰς
ὀρώσας τὰς ἑπιλέξας αὐ-
τὸς ἄφνω προσέπεσε τοῖς
ἐνεδρόνῃσι, καὶ πάντας διέ-
φθειρεν· ἐμολογῶν ἁμαρ-
τάνειν, ὅτι μὴ προηρόνη-
σαι τοὺς τόπους· τῷ δὲ πα-
χέως ὑποπείσσει τὸ λόχον
⁴¹ ἄρματα ἐξήρμαιο, περὶ μ-
πεσὼν ἐξέως τοῖς ἐνεδρόνῃ-
σιν.

Ἰφικράτης ἐμελλε βαρ-
βάρους μαχεῖσθαι· καὶ βα-
λόμενος τὰς ἐαυτοῦ στρα-
τώτας ὑπολμοτέρως ποι-
ῆσαι, δέδοικα, ἔφη, μὴ οὐκ
⁴² ἡδὲ θῆλυοι εἶεν οἱ βάρεα-
ροι, ὡς τὰς πολέμους εἴω-

ex urbe minabantur au-
dacius, Nunc vero pœ-
nas dabis. Iphicrates
susplicatus aliquos esse,
in quibus illi spem ha-
berent, statim reverti-
tur per aliam viam dif-
ficilem, & compendio-
sam: atque ipse delectis
robustissimis, continuo
eos, qui in insidiis late-
bant, obruit, & omnes
morte affecit: confes-
sus se errasse, quod non
ante loca perscrutatus
fuisset. Suspicionem vero
repentina optime usum
esse, quod extemplo
insidiantes adortus es-
set.

25 Iphicrates cum bar-
baris prælium colla-
turus, volens suos mi-
lites audaciores redde-
re: Vereor, inquit, ne
non intellexerint bar-
bari, quemadmodum
hostes terrere soleam,

ἦτε

³⁹ Νῦν γὰρ τοὶ δώσεις δίκην.] Cant.
νῦν γὰρ τὴ δίκην δώσεις. Sequentia, Ἰ-
φικράτης ὑπονοήσας, &c. a preceden-
tibus tamquam novum Iphicratis
strategema, quintum scilicet & vice-
simum, in Cant. separantur. Male.

⁴⁰ Κατ' ἄλλω ἀνδρῶν σῴτομον.]
Ita restitui cum MSS. & Interprete.

Vulgata, κατ' ἄλλω ἰσθμῷ. Item pro
αὐτοῖς ἀνδρῶν. cum Cant. & Inter-
prete αὐτοῖς ἀνδρῶν. Mox pro περὶ μ-
πεσὼν, uterque Codex, περὶ μπεσὼν.

⁴¹ Ἀρματα.] ἦ. ἄρματα. (α)ρμα-
τον.

⁴² Ἡδὲ θῆλυοι.] MSS. ἡδὲ θῆλυοι.

Iphicratis nomine. Sed ego curam adhibebo, ut nunc id intelligant, & aliis renunciēt. Tantum vos etiam studium diligentiamque mecum intendite. Cum autem congregarentur exercitus, dicente quodam hostes esse formidabiles: Et quanto nos, inquit, sumus formidabiliores?

26 Iphicrates rogabat milites, ut quoniam multa & gloriosa certamina se duce vicissent, sibi hoc solum largirentur, ac priores starent, dum in hostes iretur: sciens, nisi id facere summo studio contendissent, eventurum ut hostes idem priores facerent.

27 Iphicrates promittebat se militibus victoriam daturum, si, postquam ipse signum

ἰα καὶ ἀπλήθειν, τῷ 43 Ἰφικράτης εἶναι. ἀλλ' ἔγωγε φρονεῖν, ὅπως νυνὶ γένοιτο καὶ ἀμαθόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαργίλλωσι· μόνον καὶ ὑμεῖς 44 συμφιλοπνηθεῖν μοι· ἐπεὶ ὅτι σωῖεσθαι αἱ διωάμεναι, φήσασιν πνέειν φοβερὸς εἶναι τὰς πλεμύχας καὶ πόσῳ, εἶπεν, ἡμεῖς ἐκείνοις φοβερώτεροι.

Ἰφικράτης παρεκάλει τὰς στρατιώτας, ἀνθ' ὧν πολλὰς καὶ ἐκδόχους ἀγῶνας νενικήκασιν αὐτῷ ἡγεμῆναι, τῷ μόνον αὐτῷ χαρίσασθαι, ἑλῶναι προτέρους ἐν τῷ προσεῖναι τοῖς ἐναντίοις, εἰδὼς ὅτι τῷ ποιῆσαι μὴ φιλοπνηθέντων, συμβῆσεται τὰς ἐναντίας προτέρους τῶν πρῶτων.

Ἰφικράτης ὑπέχετο τοῖς στρατιώταις πλὴν νίκην ὡς ἀδύνατον, εἰάν, τὸ σημεῖον ἄρα γινέσθαι, 45 ὡς ἀδύνατον

ναυτις

43 Ἰφικράτης ἦν. ἀλλ' ἔγωγε φρονεῖν, ὅπως νυνὶ γένοιτο καὶ ἀμαθόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαργίλλωσι. Ita lacunam, quae erat in Vulgata, inter ἦν & καὶ, πῶς, cum MSS. cum quibus etiam consentit Interpres, explevi; nisi quod Fl. μὴ δύναιτο. Statim pro ἀπαργίλλωσι, Cant. παργίλλωσι.

44 Συμφιλοπνηθεῖν μοι. Ita reposui cum Cant. & Interprete, pro vulgato συμφιλοπνηθεῖν μοι. Fl. συμφιλοπνηθῶ μοι. Paullō post cum eodem Cant. & Interprete pro ὑμεῖς, restitui ἡμεῖς.

45 Πᾶσα δὲ σωῖεσθαι ἀδύνατον. Cant. Q 3

ναντες ἀλλήλους ἐν βῆμα
 περιβῶσιν. καὶ μὴ ὅτι
 πῆς ὀξύτατης ἡ μάχη· τὸ
 σημεῖον ἦρεν ὁ στρατηγός, καὶ
 οἱ στρατιῶται παρέδωκαν ἐπ-
 ἀλαλάζαντες, καὶ τὰς πο-
 λεμίας ὠσάμενοι, εἰς φυ-
 γλὴν ἔτρεψαν.

Ἰφικράτης δὲ Κόρινθον
 Ἀθλωαίων στρατὸν πο-
 λεμίων Θηβαίους· οἱ μὲν
 Ἀθλωαῖοι σφόδρα ⁴⁶ ἐπι-
 γοντο ἐξελθεῖν ὅτι τῶν
 μάχων. Ἰφικράτης δὲ ὡρῶν
 τὰς πολέμιας πλείονας, καὶ
 ὅτι προσφάτω τῇ ἐν
 Ἀδίκτοις νίκη μεγαλο-
 φρονεῖν, καὶ προήγῃ, ἀλλ-
 λά καὶ πρὸς αὐτὰς ἔφη· ἐ-
 γὼ μὲν ὑμᾶς ⁴⁷ ἐς τὰ ἀν-
 δρείας προήγαγον, ὥς τι
 καταφρονεῖν Βοιωτῶν δύ-
 νασι· τὸ δὲ ἐμὲ κρείττονων
 στρατηγῶν ὡς ἀλαβῶν τις

extulisset, animantes se
 mutuo, unum gradum
 procederent. Cum pu-
 gna esset in inclinatione
 gravissima, dux signum
 tollebat. Milites accla-
 mantes sibi mutuo proce-
 debant, & hostes pulsos
 in fugam vertebant.

28 Iphicrates ad Co-
 rinthum Atheniensium
 dux erat, bellum The-
 banis inferentium. A-
 thenienses admodum
 festinabant egredi ad
 pugnam. Iphicrates vi-
 dens hostes numero plu-
 res, recens parta in Leu-
 ctris victoria, confide-
 re, non produxit. Sed
 ad eos inquit: Ego vos
 ad tantam fortitudi-
 nem adduxi, ut etiam
 contemnere Bæotos
 possitis. Verum ex iis
 ducibus, qui me sunt
 præstantiores, aliquis
 vos assumat, & produ-

ὑμᾶς

Cant. ὅτι στρατιῶται ἀλλήλους. Mox
 uterque Codex, περιβῶσιν. Sed In-
 terpres ut Vulgata: atque ita mox,
 παρέδωκαν. Pro ἐπὶ ἀλαλάζαντες, Cant.
 ἐπὶ ἀλάζαντες.

⁴⁶ Ἐπύγοντο] Cant. ἐπύγοντο. Pro
 τῇ ὅτι τοῖς Ἀδίκτοις νίκη, cum MSS.
 repositui τῇ ἐν Ἀδίκτοις νίκη.

⁴⁷ Ἐς τὰ] Cant. ἐν τῷ. Paul-
 lo post pro ὅτι στρατὸν, Fl. ὅτι
 στρατὸν. Cum utroque Codice & In-
 terprete pro σὺν: μὲν, repositui
 σὺν: ἐμῶν. Cum iisdem Codd. pro
 λεγόμεν, restitui λεγόμεν, quomo-
 do etiam in margine Vulgatæ nota-
 rat Casaubonus.

⁴⁸ Ὁρῶ

cat. Ita cepit Athenien-
ses, & ab impetu revo-
cavit ducis virtus, ut non
egredi cogeretur ad pu-
gnam una cum his qui
ante surrexissent: sed fu-
rorem ipsorum ratione
compescuit.

29 Iphicrates proditi-
onis reus citabatur,
accusantibus Aristo-
phonte & Charete, eam
ob causam, quod ad
Embata cum hostes in-
terficere posset, navale
prælium non iniverat.
qui videns iudicium in
contrariam sententiam
ferri, desistens a dicen-
do, enssem quodammo-
do iudicibus ostendit.
Ne vero tota conspira-
tione armata circum-
daret iudicium, absolu-
tionem omnes ei de-
creverunt. Post victo-
riam decernente quo-
dam, eum iudicibus vim
adhibuisse: Amens ef-
sem, inquit, si pro Athe-

ύμᾱς παραγίτω. ἔτως εἴλε-
τ' ἄθλωαίς, καὶ τ' ἑρμῆς
ἐπαύσαντο, ἢ ὡς ἐστρατη-
γὸν ἀρετῇ, μὴ σιωπῆς ὀρμη-
σιν τοῖς παρεξαισιμαίοις,
ἀλλὰ τ' θυμὸν αὐτῶν λο-
γισμῶ κατὰρχεῖν.

Ἰφικράτης προσδοσίας
δικίῳ ἐφύλαξε. Ἀριστο-
φῶν καὶ Χάρης ἐδίδωκεν· αἰ-
νία ᾗ ἡ ἑὴν ἄρα ἐπὶ Ἐμ-
βάτῃ διωάμενος ἐλεῖν τὰς
πλεμίας, καὶ διεναυμάχη-
σεν. ⁴³ ὁρῶν τὸ δικαστήριον
ὑποφειρόμενον εἰς τὸ ναυ-
πύριον, καὶ λέγων παυσάμεθα,
παρέφασκε πως τὸ ξίφος
τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ κατὰ-
δείσαντες μὴ τὴν ἐταιρίαν
ἄλλῃ ἐξοπλισίας κυκλώ-
σειε τὸ δικαστήριον, ἄφεσιν
αὐτοῖς πάντες ἐψηφίσαντο·
καὶ τὴν νίκην, ψηφίσαν-
τός τινος, ὡς παρεκρέσα-
το τὰς δικαστάς· ἀνέστης ἄν
εἶπεν, ἔφη, ὑπὲρ Ἀθλωάων
μὲν στρατηγῶν, ὑπὲρ ἑ-
μαυτῶ

⁴³ Ὁρῶν τὸ δικαστήριον] Cant. ὁ-
ρῶν τὸ δικ. Pro vulgato ὑποφειρόμε-
νον. scripsi cum MSS. ὑποφειρόμενον.
Iidem pro παυσάμεθα, παυσάμεθα.

Mox pro ἐταιρίαν, Fl. ἐταίραν. Cant.
ἐπὶ τῷ Παύλλῳ post pro ψήφισαντο,
Cassaubonus in ora Vulgatæ notarat,
ψηφισαντο.

μαυλῆ ἢ πρὸς Ἀθιναίους
μηκέτι.

49 Ἰφικράτης ἐν δαπνείᾳ
χρημάτων ἐπεισεν Ἀθη-
ναίους τὰ ὑπερέχοντα τῶν
οἰκοδομημάτων ἐς τὰς δημο-
σίας ὁδὸς δόποκέειν, ἢ
παρασκεῖν ὥς τε οἱ δεωό-
νται τῶν οἰκιῶν πολλὰ εἰσινεγ-
καν χρημάτων ὑπὲρ τῶν
μὴ περικλυταῖς καὶ σθενα-
ρῶν οἰκοδομημάτων.

Ἰφικράτης μὲν γὰρ πλὴν
μάχης, δὸς τῶν ληφθέν-
των ἀξία τῶν πόνων δένει-
μι ἐκάστω· εἰ δὲ ξένια ὡρεῖ
πόλεων ἐκομίσθη, δὸς
τῶν δεινῶν διέπεμπεν ἐκάστω,
καὶ κατ' ἓνα μόνον, ἀλλὰ καὶ
51 κατ' ἑθνη καὶ κατ' ἑλάνους.
καὶ κατὰ τὰς ὁπλίσεις, ἰπποδ-
σιν ἄλλα, ὁπλίταις ἄλ-
λα, ψιλοῖς ἑπρά, πρὸς τὴν
μάχης σιγῶν κηρύξας ἐπ-

nientibus bella geram,
pro me vero non item.

30 Iphicrates in sum-
ma pecuniarum egesta-
te suavit Atheniensibus,
ut ædificia quæ emine-
rent, in publicas vias
rescinderent, aut ven-
derent. Itaque domini
ædium multas pecunias
contulerunt, ne mutila-
rentur, aut labefactaren-
tur ædificia.

31 Iphicrates post pu-
gnam de præda cuilibet
dignam laboribus par-
tem distribuit. Sin mu-
nera a civitatibus adfer-
rentur, ab his etiam dis-
pertivit unicuique, non
sigillatim tantum, ve-
rum etiam secundum ex-
ercitus atque manipulos,
& dum arma indueren-
tur equitibus alia, arma-
tis alia, levis armaturæ
militibus alia, ante pu-

ηγ-

49 Ἰφικράτης ἐν δαπνείᾳ χρημάτων]
Autidem est, aut affine certe admo-
dum quod narrat Aristoteles in Oc-
conom. de Hippia. Ἰππίας, inquit,
ὁ Ἀθιναῖος τὰ ὑπερέχοντα τῶν ὑπε-
ρβαίων ἐς τὰς δημοσίας ὁδὸς καὶ τὰς ἀνα-
βαθμίς, καὶ τὰ παρασκευάζοντα, καὶ τὰς
θύρας τὰς ἀπορροαίας ἐξ ὑπὸ κλεισ-
τοῦ ἐν ὧν ἡ πόλις κτίματα, καὶ συναλί-
γει τὰ χρήματα ὡς τε συχνα. Casaubonus.

50 Ἀποθνήσκων] Fl. ἀποθνήσκων. Pro
ἐνέμειν, cum eodem rescripti δένει-
μι.

51 Κατὰ ἑθνη] Cum MSS. pro
ἑθνεῖς. Cum iisdem pro vulgato πα-
ροῖς, restitui ψιλοῖς. quomodo in suis
quoque legit Interpretes. Pro ἐπὶ πλοῦ-
στο, Cant. ἐπὶ πλοῦστο, cui additum
supra λέπε. Idem Codex ὁπλοῖς habet
pro ὁπλίταις.

52 Τῶς

gnam , facto silentio , promittebat ei , qui ex armatis se fortissime gessisset , præmium : & iterum ei qui ex equitibus , sive scutatis , seu ordine deinceps in singulis ordinibus . In festis autem ex publicis comitiis eos , qui cæteris strenuiore extitissent , primis sedibus honorabat . Hæc omnia excogitabat , ut alacriores & promptiores ad pericula milites redderet .

32 Iphicrates variis modis milites exercebat , fictis excursionibus , falsis insidiis , fictis prodicionibus , simulatis transitionibus , fictis aggressionibus , & panicis , ut si quando tale quid eveniret , non tererentur .

33 Iphicrates circa sacrum montem ex adverso constitutis ho-

ηγγάλλετο ⁵² τῷ δόρισθαι πρὸ πῶς ἐπὶ ταῖς ἀ-
θλοῦν ⁵³ καὶ τῷ πάλιν ἐν ταῖς
ἰπποσίᾳ , καὶ ἐν ταῖς πελτα-
ταῖς , καὶ ἐφεξῆς ἐν ἀπά-
σαις ταῖς τάξεσιν ἐν γα-
μῶ ταῖς ἐορταῖς , καὶ παν-
ηγύρεσιν , ὅσοι ἀνδρείοι-
ροι τῷ ἄλλων , προεΐμα
προεδρίας . ταῦτα πάντα
ἐστρατήγῃ , προθυμοτέρως
πολεῶν τὰς στρατιώτας ἐν
τοῖς κινδύνοις .

Ἰφικράτης πικίλως ἐ-
γύμναζε τὰς στρατιώτας ,
μηχανώμενος ψευδοβοη-
θείας , ⁵⁴ ψευδεπιδόρας ,
ψευδοπροδοσίας , ⁵⁵ ψευ-
δοαυτομολίας , ψευδεφό-
δους , ψευδοπανικά , ἵνα εἴ-
ποτε καὶ τοῖς τὸν τιμήσιν τοῖς
δαμῶς ἐκωλήσονται .

Ἰφικράτης πρὸ τοῦ ἱε-
ρόν ὄρεος ἀντικαθίσταμε-
νων αὐτῷ πολέμων , καὶ ἀπε-
χόντων

⁵² Τῷ δόρισθαι πρὸ] Mixe hæc omnia erant perturbata in nostro codice : & hic quoque aliquid videtur vel deesse , vel mendii subesse . Casaubonus .

⁵³ Καὶ τῷ πάλιν] Ita reposui cum Cant. & Interprete pro vulgato , καὶ αὐτὸ πάλιν . Fl. καὶ τὸ πάλιν . Cum iisdem

Codd. scripsi , ἢ ἐν ταῖς πελταταῖς , pro ἢ πελταταῖς .

⁵⁴ Ψευδοπροεδρίας] καὶ ψευδοπροεδρίας . & pro ψευδοπροέδους , ψευδοπροέδους . Casaubonus .

⁵⁵ Ψευδοαυτομολίας] MSS. ψευδοαυτομολίας . sed Vulgata recte . In fine . Fl. ἐκπλήσονται , pro ἐκπλήσονται .

χόνων σάδια πέντε, κα-
 εχόνων ὑψηλότατον τόπον
 ὡς δὲ πλὴν θαλάσσαν, καὶ τὴν
 πορείας τὴν ἐπ' αὐτὰς ἐφ' ἑ-
 στα ἔσης· τὸ δὲ λοιπὸν χω-
 ρίον ἀπόκρημνον ἐν εἰς πλὴν
 θαλάσσαν, ὅππῃ ἐξ ἀμφοτέρων
 ἀνδρας δ' ὁρώσας, ⁵⁶ νύκτα
 ὡς φυλάξας ἀνηνε-
 μίαν, ἀλειψάμενος λίπα
 σὺν τοῖς ἀναγκαίοις ὀ-
 πλοῖς, ⁵⁷ ἀφ' ἧς θαλάττης
 περὶ ὧν ἴσα γε μὴν βα-
 ρύπερα ὡς ἀνηχέμενος,
⁵⁸ παρελθὼν τὰς φύλακας
 ἐκβὰς, ὅππῃ ἐν αὐτῶν γρό-
 μῳ, ἀπέκλεινε πάντας·
 καὶ τὸ αὐτῷ στρατόπεδον ἤγα-
 γε ἀφ' ἧς ἐνῆς ὁδὸν ὡς δὲ τὴν
 κρημνὸν καὶ τοῖς πολεμίοις,
 ἐπὶ νυκτὸς ἔσης, ἀφυλά-
 κτοις καὶ μὴ προσδοκῶσιν ἐ-
 πιγόμενοι, πῖναι μὲν διέ-
 φθειρε, πῖναι δὲ ἐξώρθησεν.

Ἰφικράτης ⁵⁹ ὡς χαι-

stibus, & quinque sta-
 dia distantibus, atque
 altissimum locum juxta
 mare tenentibus, cum
 non aliter quam singu-
 laribus ad illos via pa-
 teret, reliquus vero lo-
 cus præceps in mare fer-
 retur, delectis robustis
 ac fortibus viris, obser-
 vata nocte tranquilla,
 unctus oleo cum neces-
 sariis armis per mare
 circumiens: ubi vero
 esset aqua profundior,
 tranans accessit, & egres-
 sus, a tergo custodes
 adortus, omnes truci-
 davit, ac suum exerci-
 tum per angustam viam
 juxta præcipitium duxit.
 Hostes igitur nocte ad-
 huc durante ex improvi-
 so nec opinantes ador-
 tus, alios occidit, alios
 vivos cepit.

34 Iphicrates sub hye-
 μῶνας

⁵⁶ Νύκτα περ. ἀνελμύαν] Cum
 MSS. & Interprete, pro vulgato, καὶ
 νελμύαν. Ponitur autem νύκτα ἀνελμύ-
 μαν, pro νύκτα ἀνελμύαν, vel νύκτα,
 καὶ ἢ καὶ ἀνελμύαν.

⁵⁷ Περὶ ὧν] Cum MSS. & Inter-
 prete pro παρὼν. Sub finem stratege-
 matis MSS. ἀφυλάκτως, pro ἀφυλά-
 κτοις.

⁵⁸ Παρελθὼν τὰς φύλακας] Distin-
 gue, παρελθὼν τὰς φύλακας, ἐκβὰς,
 ὅππῃ ἐν αὐτῶν γρ. At in codd. Inter-
 pr. voces illæ τὰς φύλακας videntur a-
 lio loco fuisse positæ. Confer cum
 Frontino. *Cassianopolis*.

⁵⁹ Περὶ χειμῶνας καὶ κρημνούς] Codd.
 Interpr. καὶ κρημνούς. *Idem*.

Περὶ

mem & congelatam aciem videns opportunum tempus hostes aggrediendi, producere milites volebat. Quibus ob vestium tenuitatem, & frigoris sævitiam difficulter obedientibus, ipse malam vestem indutus, & reliquis leviolem, accedens ad tabernacula, singulos hortabatur ut in hostes invaderent. Qui conspicati ducem abjectissima veste præditum, & calceis vacantem, pro communi salute se in voluntarium periculum offerre, libenter secuti sunt.

35 Iphicrates quando non poterat dare stipendia, duxit milites ad inhabitata loca & littora, ut quam minimum absumerent. Sin abundaret pecuniis, duxit ipsos in civitates & loca floren-

μῶνας ἢ κρυμνὰς, ὁρῶν καιρὸν ὀπιθέσεως παραγεῖν ἐβέλετο τὰς στρατιώτας· Διὰ γυμνίτηα ἢ ἑοκρύθη εἰς περὶ μυκρῶν, αὐτοὺς ἐνδὺς ἐδιδίχα φανίλῳ, ἢ τῶν ἄλλων ἀθλιωτίραν, περιῶν πὰς σκλιὰς ἕκαστον ὀπιχειρήσαι τοῖς πολεμίοις παρεκάλει. οἱ δὲ περὶ μῶς ἠκολέθησαν, ὁρῶντες τὴν στρατηγὸν ταπεινῶς ἢ ἠδιδίκα μῶν, ἢ ἀνυπόδητον, ὑπὲρ τῶν κεινῆς σωτηρίας περὶ μῶν.

Ἰφικράτης εἰ μὴ μὴ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἦγε τὰς στρατιώτας εἰς ἀνοίκητα χωρία, ἢ ὠκταίς, ἵνα ὡς ἐλάχιστοι ἀναλίσκοιεν· εἰ δὲ ὅποιον χρημάτων, ἦγρον αὐτοὺς εἰς πόλεις

Περὶ χειμῶνας] MSS. absque propositione. Pro κρυμνὰς cum Fl. restitui κρυμνὰς, vel ut minus immutetur, κρυμνὰς posset legi. Cum Fl. consentit Interpres. (nisi quod relinquo illi explicandum, congelatam aciem.) Cant. post ὁρῶν inferit ἢ, ita ut sit, ὁρῶν ἢ καὶ.

30 Κρύθη] Cum MSS. pro vulg. τοῖς κρύθη. Cant. περὶ μυκρῶν, pro περὶ μυκρῶν.

61 Ἡδιδίκα] MSS. ἠδιδίκα.

62 Ἐχοι διδόναι μισθοφορὰν] Verbum διδόναι cum MSS. inserui, cum quibus consentit Interpres. Pro ἔχει, Cant. ἔχει.

63 Ἀνοίκητα] Cant. ἀνοίκητα. Cum MSS. & Interprete addidi ὡς ante ἡλάττω. Mox pro εἰς πόλεις, Cant. εἰς πόλιν.

λεις ἢ χωρία δ' οὐδαίμονα·
 ἔπευ πάχιστα τ' μισθὸν ἀνα-
 λώσασθαι παρὰ δ' αἰσίου π
 πρῶτον, ⁶⁴ Διὰ τὴν δ' ἄρ-
 γυρίαν ἐνδεῖαν. ἔμην ἐπέ-
 τρεπεν αὐτὰς εὐδὲ χολά-
 ζεν. ἀλλ' εἰ μὴ πόλεμος
 ἦν, αἰεὶ περὶ πρῶτον, ἢ
 ὀρύττειν, ἢ ταφρῶν, ἢ
 δένδρα κόπτεν, ⁶⁵ ἢ ἀνα-
 ζωγνύειν, ἢ μετασκα-
 ζεν, ὡς ἐν τῇ χολῇ νεωπ-
 εῖζεν βυλομήων.

Ἰφικράτης Σάμον κα-
 τασύρας, εἰς Δῆλον κατέ-
 πλῦσε. Σάμιοι ⁶⁶ εἰς πρε-
 σβείας ἀφίκοντο λυτρεῖ-
 σθαι βυλομήωνι παλινφθέν-
 τας ὁ δ' ὁμολογῶν ἀπο-
 δίδωκεν, κρυφαῖα ὑπο-
 κεν ἐκπέμψας ὡς ἐξ Ἀθη-
 νῶν ἐκέλευσε κατὰ πλεῖν
 κερμίζον ἐπιστελλῶ πε-
 πλάσμεν, ὡς Ἀθηνῶν
 αὐτὸν ἐπανήκειν κελύον-
 των. ὁ δ' ὡς πρὸς τὰς Σαμίας
 ἀγαλυσάμενος Φίλαν-

tia, ubi celerrime con-
 sumpto stipendio facere
 præclarum aliquid ob in-
 opiam pecuniæ conaren-
 tur. Non autem permisit
 eis otium agere. Sed cum
 bellum non esset, sem-
 per aliquid negotii dedit,
 & jussit aut cuniculos in
 terram agere, aut fossas
 ducere, aut arbores seca-
 re, aut castra transferre,
 aut vasa transmutare,
 quod in otio novas res
 moliri existimaret.

36 Iphicrates in Sa-
 mo prædatus, in De-
 lum navigavit. Samii
 legati venerunt: ea quæ
 capta fuissent, pretio
 redemptum. Qui pro-
 mittens se eis redditu-
 rum, clam expeditam na-
 vem emisit, & quasi ab
 Athenis navigare jussit,
 ac fictam epistolam
 ferre, tanquam Athe-
 niensibus ipsum redire
 jubentibus, ipse cum Sa-
 miis amice pace con-
 stituta, triremium præ-

θρῶ-

64 Διὰ τὴν δ', &c.] Καὶ, quod le-
 gebatur ante Διὰ, cum MSS. & Inter-
 prete deleui.

65 Ἀναζωγνύειν] MSS. ut &

Codd. Casanboni μεταβάλλειν.

66 Εἰς πρεσβείας] Fl. absque præ-
 positione. Cant. ἔπειτα πρεσβείας.

fectis solvere mandans, & abnavigans in desertam insulam noctes diesque contendit. Samii cum audivissent Iphicratem abnavigasse, summamque legatis humanitatem praestitisse, sine metu in civitate versabantur, & absque metu in regione passim oberrabant. Quibus dissolute vagantibus, ille rursus ad Samum appellens, praedam longe majorem quam antea diripuit. Idem hoc Phormio prius Chalcidensibus fecit.

37 Iphicrates Lacedaemonios & Thebanos bellum inter se mutuo gerentes in gratiam reducere conabatur. Argivis & Arcadibus sociis Thebanorum resistentibus, mandavit qui

θρῶπως, τοῖς τριηράρχοις ἀναγωγὴν παραγγέλλας, ὑποπαλίσας, εἰς ἱρήμῳ νῆσον ⁶⁷ ὠρμίσατο νυκτὶς καὶ ἡμέρας. οἱ Σάμιοι πυθόμενοι ὡς ἀπέπαλσαν Ἰφικράτης, ⁶⁸ φιλαυθρόπως αὐτοῖς χρησαίμενοι καὶ τε τὴν πόλιν ἀδεῶς διέτρεχον, καὶ εἰς τὴν χώραν ἀδεῶς διεξέεισαν· ὃ δὲ διασκεδασμένων πάλιν ἔπιπαλίσας εἰς τὴν Σάμον, πολλῶν πλεόνονα λείαν τὴν περὶ τὰς ἡρπασε. ⁶⁹ τῷ καὶ ὁ φορμίων περὶ τὴν ἐποίησε Χαλκιδέσιν.

Ἰφικράτης Λακεδαιμονίους καὶ Θηβαίους πολεμῶντας ἐπεχείρησεν ἀλλάσσειν· οἱ σύμμαχοι Θηβαίων Ἀργεῖοι καὶ Ἀρκάδες ἀντίπρασσον· ὃ δὲ τὴν στρατιωτῶν ἐτίοις προσέταξε

• 67 ὠρμίσατο] Cant. ὠρμίσατο. Idem hunc ita distinguo: ὑποπαλίσας εἰς ἱρήμῳ νῆσον, ὠρμίσατο νυκτὶς καὶ ἡμέρας. & verto: abnavigans noctes insulam desertam, diem noctem ac noctem illi stationem habuit. Confer cum ita regemate Phormionis. Pro φιλαυθρόπως Σάμιοι χονο. cum MSS. monente etiam Casaubono, rescripti φι-

λαυθρόπως αὐτοῖς χονο. Pro διεξέεισαν, Cant. διεξέεισαν. Sub finem, pro περὶ τὴν ποίεισι, cum Fl. reposui περὶ τὴν ποίεισι.

68 Φιλαυθρόπως: Σάμιοι χρηστοί.] Scribe, φιλ. αὐτοῖς χρηστοί. ut in omnibus codd. Casaubono.

69 Τῷ καὶ ὁ φορμίων] Supra in Phormione, narratione prima. Idem. 70 Εἰρη-

ξε λεηλατήσῃ τὴν Ἀργολίδα· τῇ δ' Ἀργείων ᾧ ἐγκαλέντων, τὰς φυγάδας αὐτῶν ἔφη αἰτίας εἶναι. παρελθὼν δ' ἐκὼς τὰς φυγάδας ἀνελόμενος, τὴν λείαν πῆς Ἀργείοις ἀπέδωκεν· οἱ δ' ἀπολαβόντες, ὡς δ' ἐργέτη ἐφίλω τῷ Ἰφικράτῃ προσέφραγον, ἐκ τὴν εἰρηνῶν αἰρεῖσθαι θηβαίους ἐπεισιν.

Ἰφικράτης βασιλεὺς ἐρατηγῶν μὲν φαρναβάζ, πλεῶν ἐπ' Ἀιγύπτου, τῇ χώρας ἔσης ἀλίου πρὸς, παρήγειλε πῆς τριηράρχοις, πτωσαράχων τε σάκκους ἑκατὸν ἐχέτω. προσορμιζομένων δ' ἢ τὰς σάκκους ἀμύμους πλῆσας, ἢ κεφαλίδας

busdam militibus, ut Argolidem deprædarentur. Argivis accusantibus, profugos ipsorum aiebat auctores esse. Procedens etiam quasi transfugis occisis, prædam Argivis reddidit. Quam cum recepissent, ad Iphicratem tanquam benefactorem & amicum confugerunt, & Thebanis, ut pacem cuperent, persuaserunt.

38 Iphicrates Regis nomine bellum gerens, una cum Pharnabazo navigans in Ægyptum, cum regio esset importuosa, mandavit triremium præfectis, ut quilibet quadraginta faggos haberet. Cum vero appellerent, faggos arena complens, capita ex sin-

δας

70 Ἐγκαλέντων] Cant. ἐγκαλέντων.

71 Τὰς σάκκους] Fl. τὰς σάκκους. Cant. τὰς σάκκους. Unico κ. scribi testatur Eustathius ad Homer. Ἰλιάδ. N. pag. 940. ἐκ δὲ σάκκους ἀμύμους. Ἰστὶν δ' ὅτι κ' αὐτοὶ τὸ ποταμικὸν σάκκους, ἀλλὰ καὶ ὁ κοινὸς λεγόμενος σάκκος, δι' ὅτις καὶ πᾶσα περιείρετο παρ' Ἀθελαισιν, καὶ δὲ οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ Διοτύσι. ὅστις καὶ σακκίδιον φασὶ τὸ ὑλίζειν, ὡς Ἡρόδοτος, χροῖματ' ὑποσκαμίζομενοι. καὶ ὑποσκαμίζουσι τ' ὅδ' αὖ, τὸ προσ-

κόπτεσθαι καὶ ὑποσκαμίζουσι. τὸ τὸ ἵσους καὶ ἀπὸ τῆς καὶ μικρὴν ἀκανομῆν σάκκους. Pro ἰποῖδ, cum MSS. & Interprete reposui, ἐξ-ἡπιν.

72 Καταλίδας ἰποῖδ' ἑκάστης τριῶς. Ita legitur hic locus in nostro codice: nescio tamen an aliter Interpres legerit, qui vertat: ex singulis navibus suspendat. quasi esset scriptum ἀντὶ τῆς, aut ἀντὶ τῶν ἀρ' ἑκά. Idem Interpres dum vertit καταλίδας capita, ignoravit quid ea vox hoc loco significaret. quod ex unius Hesychii glossis didici-

mus.

λων ἡρώνησαν ἀλλήλους, καὶ τὰ σώματα ἐγύμνωσαν· καὶ ὅτως ⁷³ ὑπὸ τῷ γέφυραν ἐλθόντες διελέξαντο· ἐπεὶ ᾧ καὶ τὰς ὄρκους διὰ τῶν ἱερέων ἐχρῆν ποιήσασθαι, ⁷⁴ Ἰφικράτης μὲν δὴ ὑπὸ τῷ γέφυραν ἀνῆλθεν. Ἰάσων ᾧ τὸ ἱερεῖον ὠρεῖτο λαβὼν δὲ πικρὸν ἀπαλλαγῆναι, σφαγιάζειν εἰς τὸ ποταμὸν ἤρχετο. καὶ δὴ τότε Ἰφικράτης κατακλόμενος ⁷⁵ σφαγίδος ὑπὸ λαβῶν μὲν, αὐτὸν μὲν ἀποκτεῖναι ἀπέχετο, προσομολογήσας ᾧ αὐτὸν σφάζειν αὐτῷ κατὰ νόμον.

Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ προσκαθημένων πολεμίων, ⁷⁶ ἐνέπρησε νυκτὶς τῷ μετὰ αὐτῶν αἰμφοτέρων ὕλῃ καὶ τὰ σκωφόρα καὶ πολλὰ περὶ αὐτὰ κατελίπων, δὲ

per internuncios sese mutuo scrutabantur, & corpora armis nudabant, atque ita sub pontem convenientes, colloquium inierunt. Postquam vero per victimas juramentum esset faciendum, Iphicrates in pontem ascendit. Jason pecudem absenti pastori ereptam immolare in fluvium cœpit. Tum Iphicrates desiliens, & apprehendens gladium a cæde quidem abstinuit: in conditiones autem, quæ sibi placerent, consentire adiegit.

⁴¹ Iphicrates in Thracia cum hostes prope castra haberent, inter utrosque noctu sylvam incendit, & relictis sarcinis, multisque quadripedibus, fumo tenebro-

καπνῶ

⁷³ Τ' ὃ καὶ γίνεσθαι] Similiter in ponte institutum colloquium inter Cerialem & Civilem apud Tacit. lib. v. Hist. cap. 26. Petio colloquio scinditur Nabatia fluminis pons. In cuius abrupta progressi duces, & Civilem ita caput. Mox ante ὄρκους additus articulus ex Fl.

⁷⁴ Ἰφικράτης μὲν δὴ ὅτι, &c.] Cum MSS. inferui δὲ. Cum iisdem & In-

terprete reposui αὐτῷ δὲ, pro διὰ δὲ. & ἱερέων, pro ἱερέων.

⁷⁵ Σφαγίδος] Fl. σφαγίδος. Minus recte gladium vertit Interpres, cum verti debeat cultrum, ad vitandam ambiguitatem. Mox. Fl. αὐτὸς μὲν ἀποκτε.

⁷⁶ Εὐπρηστὶ] Cant. αὐτοπρηστὶ, & mox pro σκοτεινότητι, σκοτεινότητι.

⁷⁷ Δι-

fiorem noctem efficien-
te, discessit in locum
arboribus densum, &
umbrosum. Illucescente
die, Thraces ad castra
progressi, cum nemi-
nem Græcorum inve-
nissent, ad sarcinarum
& quadrupedum rapi-
nam sese verterunt. Iphi-
crates distractis super-
veniens ex eo loco cum
instructa acie, tum ho-
stes profligavit, tum sar-
cinas vindicavit.

42 Iphicrates noctu
locum quendam affe-
ctans, tubicines in diver-
sas partes dimissos clas-
sicum jussit canere. Ho-
stibus ad sonitum tu-
barum aliis alio discur-
rentibus, ille paucis, qui
relicti fuerant, interfectis,
facile loco potitus est.

43 Cum Iphicrates
esset Corinthi, Lacedæ-
monii civitatem ag-
gressi sunt. Ille non pro-
tinus, correptis copiis,
in periculum se obtulit.

καπῶ σκοτεινότεραν τὴν
νύκτα ποιῶν, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τόπον δασυῷ καὶ σύ-
σκιον· ἡμέρας δὲ ἡλιομένης,
οἱ Θρᾷκες, ὅτι τὸ στρατό-
πεδον ἐλθόντες, εὐδὲνα τῇ
ἑλλένων δρόντες, ὥρμη-
σιν ὅτι τὴν ἀρπαγὴν τῆς
στραπέδων, καὶ τῆς σκαιοφό-
ρων. Ἰφικράτης δὲ διασαρ-
μύμοις Ἰππφάνεις ἐκ τῆς
χωρὶς σιωπέταγμῶν, καὶ
τὰς πολεμίας εὐίκησε, καὶ
τὰ σκαιοφόρα ἔσωσιν.

Ἰφικράτης νύκτωρ ὅτι
γέμῳ χωρὶς, τὰς σιω-
πιγμῶν ὅτι πολλὰ μέρη
διαπέμψας, ἐκέλευσε
σημαίνειν· οἱ πολέμιοι πρὸς
τὴν ἡχὸν ἄλλῃ ἄλλῃ διέ-
θεον· ὁ δὲ ἑλαχίστας τὰς
καταλειφθέντας νικήσας,
ῥαδίως ἐκράτησε τῆς χωρὶς.

Ἰφικράτης ὄντῃ ἐν
Κορίνθῳ, Λακεδαιμόνιοι
παρήλθον εἰς τὴν πόλιν· ὁ δὲ
ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπεκινδύνω-
σε τὴν δυνάμιν, συμβα-

λὼν

77 Διασαρμύμοις] Fl. Διασαρμύ-
μοις.

78 ἑλαχίστας τῶν κατ.] MSS. ab-
que articulo.

79 Ἀπεκινδύνωσι τὴν δυνάμιν συμ-
βαλόν] Interpres, συναβῶν: hand
icete. Casaubonius.

Β

80 Καὶ

λῶν, ἀλλὰ μαθὼν, ὡς ἔστι
πρὸς τὴν πόλιν ὀχυρώτα-
τα χωρία, ἡρέμα πάντα
προκαταλαβὼν πῶς ἐν τῇ
πόλει προεκήρυξεν ἵεναι
πρὸς αὐτὸν ἐξιόντων ἢ πέν-
των καὶ ἀθροισμῶν, οἱ
Λακεδαιμόνιοι τὸ πλεονέ-
κτησεν, ⁸⁰ καὶ τὴν φυ-
γὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φο-
βηθέντες, ἀμαχεὶ φεύ-
γοντες ἔχοντες.

Ἰφικράτης Ἀβυδῶν
πολεμῶν, πρὸς Χερρόνησον
ὦν, χωρίον πρὸς καταλαβὼν
ἐτείχευεν, ὡς φοβούμενος
Ἀΐξιον τὸ Λάκωνα Ἀβυ-
δῶν τοὺς ὀρωγνέας οἰχοδομεῖ-
ν τὸ τεῖχος, ⁸¹ κατε-
φρόνησαν ⁸² ὡς φοβούμενος,
καὶ προσελθόντες τὴν πόλιν
καὶ τὴν χώραν ἐτίμοντες.

Sed cognito quod essent
circa urbem loca muni-
tissima, clam ea prius oc-
cupavit, & his qui in ci-
vitate erant ante promul-
gavit, ut ad se venirent.
Exeuntibus autem o-
mnibus, & in unum col-
lectis, Lacedæmonii mul-
titudinem timentes, & in
munita loca factam fu-
gam metuentes, sine præ-
lio fugientes discesse-
runt.

44 Iphicrates Abyde-
nis bellum inferens, cum
esset in Cherroneso, lo-
cum quendam occupa-
tum muro cinxit, simu-
lans se metuere Axibium
Lacedæmonium. Abyde-
ni videntes eum ædifica-
re murum, ut timidum
contempserunt: & e ci-
vitate progressi, regioni
se committere audebant.

Ἰφί-.

⁸⁰ Καὶ τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων
Appellat φυγὴν πρὸς ἐχθρὸν τόπον, ἢ
ἡρωικῶς εἰς ἐχθρὸν τόπον. Didum ut
apud Vegetium, [salutis equorum lib.
primo, id est, quæ fit in equos. Ca-
saubonus.

Τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φοβη-
θέντες, α. μ.] φοβηθέντες aberat a Vul-
gata, nos cum MSS. & Interprete
loco suo restituiimus.

⁸¹ Κατεφρόνησαν] Copulam καὶ præ-
cedentem cum MSS. & Interprete
delevi.

⁸² ὡς φοβούμενος Ἀΐξιον τὸ Λά-
κωνα] Scribendum Ἀΐξιον. Ita e-
nim & historici eum nominant, &
Frontinus libro primo, cap. quarto:
itemque lib. secundo cap. quinto.
Casaubonus.

Ipbicrates confpicatus
dissolutos, noctu partem
exercitus in Abydeno-
rum terram inducens, &
agros ipsorum incurfio-
nibus infestans, magno
numero hominum & pe-
cuniarum potitus est.

45 Iphicrates cum
esset Corinthi, audiens
eos, qui contrariam fa-
ctionem tuebantur, mer-
cenarios ex Lacedæmo-
ne in urbem accepturos
esse, suis militibus ex-
citatis, alios reliquit in-
tus præsidii caussa, alios
extra portas eductos in
ordines redegit, & ad
illam portam festinavit
quam patefecerant, qui
hostes acceptos intro-
ducebant. Postremis
introëuntibus, repente
incumbens secutus est,
& in civitatem simul
irruit. Cum autem res
in obscuro nocturno
tempore gereretur, mul-
tos ex ipsis trucidavit.

⁸³ Ἰφικράτης ἰδὼν ἀπω-
πύκτας, νυκτὸς μέρῳ ἔ-
τρατῶματ' εἰς τὴν Ἀ-
βυδηνῶν διαβιάσας, τὰς
ἀγρὰς αὐτῶν κατὰδραμῶν,
ἐκράτησε πολλῶν σωμα-
τῶν καὶ χρημάτων.

Ἰφικράτης ⁸⁴ ὢν ἐν Κο-
ρίνθῳ, πυθόμενος ὡς οἱ
πάναντία πρῶτοντες μι-
θοφόρους ἐκ Λακεδαι-
μον' ὀνύκτωρ ἐκδέχεσθαι
μέλλοιεν, ἀγέρσας τὰς αὐ-
τῷ στραπῶτας, τὰς μὲν
κατέλιπεν ἔνδοξ φυλάτ-
τειν τὰς ἡ ἀλλὰς ἔξω πυ-
λῶν ἀγέρων καὶ εἰς τὰ ξιν κα-
πισήσας, ἑαυτευσεν ἐπ' ἐκεί-
νῳ τῇ πύλῃ, ᾧ ἦνοι-
ξαν ⁸⁵ οἱ δεχόμενοι τὰς
πολεμίας ἐσθῆρον· ὃ δ' ἐχά-
των ἐσπίντων, ἐξαίφνης
ἑπισταὶς σπυηκελθῆσεν αὐ-
τοῖς, καὶ σπυέπεν εἰς τὴν πό-
λιν· ἀδήλα δ' ὄντ' ἔγχε-
ρονότ', ὡς ἐν νυκτὶ, πολ-
λὰς μὲν αὐτῶν διέφθει-

⁸³ Ἰφικράτης ἰδὼν] Cant. Ἰφικρά-
της ἰδὼν.

⁸⁴ ὢν ἐν Κορίνθῳ] MSS. ὡς ἐν Κ.
Mox Cant. μάλιστα, πρὸ μέλλοιεν. &
πολλοί, πρὸ πύλῃ.

⁸⁵ Οἱ δεχόμενοι τῶν πολεμίας ἐσθῆ-
ρον] Lego οἱ δεχόμενοι τῶν πολεμίας.
οἱ μὲν τῶν πολεμίας ἐσθῆρον. Casaubo-
nus.

χόνων σάδια πέντε, κατ-
 εχόνων ὑψηλότατον τόπον
 ὡς πρὸ πύλῃ θαλάσσαν, καὶ τῇ
 πορείᾳ τῇ ἐπ' αὐτὰς ἐφ' ἑ-
 να ἕως· τὸ δὲ λοιπὸν χω-
 ρίον δὲ πέρημον ὡς εἰς πύλῃ
 θαλάσσαν, ὅππῃ ἐξ ἀμφοτέρων
 ἀνδρας εὐρώσας, ⁵⁶ νύκτα
 ὡς φυλάξας ἀνηνε-
 μίας, αἰεὶ ψάμψον λίπα
 σὺν τοῖς ἀναγκαίοις ὁ-
 πλοίοις, διὰ τῇ θαλάττης
⁵⁷ περιών· ἵσα γε μὲν βα-
 θύπερα ὡς ἀνηχόμην, ⁵⁸
⁵⁸ παρελθὼν τὰς φύλακας
 ἐκβὰς, ὅππῃ ἐν αὐτῶν γρό-
 μῳ, ἀπέκλεινε πάντας·
 καὶ τὸ αὐτὸ στρατὸν ἐπὶ ἡρα-
 γε διὰ τῇ ἐν ἡμέρᾳ ὡς τῇ
 κρημνόν· καὶ τοῖς πολεμίοις,
 ἐπὶ νυκτὸς ἕως, ἀφυλά-
 κτοις καὶ μὴ προσδοκῶσιν ἐ-
 πιθήμεν, πινὰς μὲν διέ-
 φθειρε, πινὰς δὲ ἐξώρυσεν.

Ἰφικράτης ⁵⁹ ὡς χαι-

stibus, & quinque sta-
 dia distantibus, atque
 altissimum locum juxta
 mare tenentibus, cum
 non aliter quam singu-
 laribus ad illos via pa-
 teret, reliquus vero lo-
 cus præcepis in mare fer-
 retur, delectis robustis
 ac fortibus viris, obser-
 vata nocte tranquilla,
 unctus oleo cum neces-
 sariis armis per mare
 circumiens: ubi vero
 esset aqua profundior,
 tranans accessit, & egres-
 sus, a tergo custodes
 adortus, omnes truci-
 davit, ac suum exerci-
 tum per angustam viam
 juxta præcipitium duxit.
 Hostes igitur nocte ad-
 huc durante ex improvi-
 so nec opinantes ador-
 tus, alios occidit, alios
 vivos cepit.

34 Iphicrates sub hyc-

μῶνας

⁵⁶ Νύκτα περ. ἀνελμύν] Cum
 MSS. & Interprete, pro vulgato, καὶ
 ἡμερῇ. Ponitur autem νύκτα ἀνελ-
 μνῇ, pro νύκτα ἀνελμύν, vel νύκτα,
 καὶ ἡμερῇ ἀνελμύν.

⁵⁷ Περιών] Cum MSS. & Inter-
 prete pro παρῶν. Sub finem strate-
 γίας MSS. ἀφυλάκτως, pro ἀφυλά-
 κτως.

⁵⁸ Παρελθὼν τὰς φύλακας] Distin-
 gue, παρελθὼν τὰς φύλακας, ἐκβὰς,
 ὅππῃ ἐν αὐτῶν γρόμῳ. At in codd. Inter-
 pr. voces illæ τὰς φύλακας videntur a
 alio loco fuisse positæ. Confer cum
 Frontino. *Cassiodorus*.

⁵⁹ Περιχαιμῶνας καὶ κρημνίς] Codd.
 Interpr. καὶ κρημνίς. *Idem*.

Περὶ

mem & congelatam aciem videns opportunum tempus hostes aggrediendi, producere milites volebat. Quibus ob vestium tenuitatem, & frigoris sævitiam difficulter obedientibus, ipse malam vestem indutus, & reliquis leviolem, accedens ad tabernacula, singulos hortabatur ut in hostes invaderent. Qui conspicati ducem abjectissima veste præditum, & calceis vacantem, pro communi salute se in voluntarium periculum offerre, libenter secuti sunt.

35 Iphicrates quando non poterat dare stipendia, duxit milites ad inhabitata loca & littora, ut quam minimum absumerent. Sin abundaret pecuniis, duxit ipsos in civitates & loca floren-

μῶνας ἢ κρυμνὰς, ὁρῶν καιρὸν ἐπιτήσεως προσάγειν ἐβόλετο τὰς στρατώτας. Διὰ γυμνότητά ἢ ὁ κρύψας ἢ προσδυμνύων, αὐτὸς ἐνδὺς ἐδῆται φαύλῳ, ἢ τῶν ἄλλων ἀθλιωτέραν, περιών τὰς σκηνὰς ἕκαστον ἐπιχειρήσας τοῖς πολεμίοις παρεκάλει. οἱ δὲ προσθύμως ἠκολούθησαν, ὁρῶντες τὸ στρατηγὸν ταπεινῶς ἢ ἡδῆμύρον, ἢ ἀνυπόδητον, ἢ παρὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν προσδυμνύον.

Ἰφικράτης εἰ μὴ μὴ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἤγε τὰς στρατώτας εἰς ἀνοίκητα χωρία, ἢ ὠκτὺς, ἢ αὐτὸς ἐλάχιστα ἀναλίσκοιεν εἰ δὲ ἀποροὴ χρημάτων, ἤγε αὐτὰς εἰς πόλεις

Περὶ χειμῶνας] MSS. absque propositione. Pro κρυμνὰς cum Fl. restitui κρυμνὰς, vel ut minus immutetur. κρυμνὰς possit legi. Cum Fl. consentit Interpres. (nisi quod relinquo illi explicandum, congelatam aciem.) Cant post ὁρῶν inferit ἢ, ita ut sit, ὁρῶν ἢ κρυμνὰς.

60 Κρύψας] Cum MSS. pro vulgario κρύψας. Cant. προσδυμνύων, pro προσδυμνύων.

61 Ἡδῆμύρον] MSS. ἡδῆμύρον.

62 Ἐχοι διδόναι μισθοφορὰν] Verbum διδόναι cum MSS. inserui, cum quibus consentit Interpres. Pro ἔχοι, Cant. ἔχει.

63 Ἀνοίκητα] Cant. ἀνοίκητα Cum MSS. & Interprete addidi ὡς ante ἐλάχιστα. Mox pro εἰς πόλεις, Cant. εἰς πόλιν.

χόνων σάδια πέντε, κα-
 τ' ἰσχυρότατον τόπον
 ὡς τὴν θάλασσαν, καὶ τ'
 πορείας τ' ἐπ' αὐτὰς ἐφ' ἑ-
 κα ἔσσης· τὸ δ' λοιπὸν χω-
 ρίον δόποκρημνον ἐν εἰς τὴν
 θάλασσαν, ὅππῃ λεξάμεθα
 ἀνδρας ὀρώσας, ⁵⁶ νύκτα
 ὡς φυλάξας ἀννε-
 μίας, ἀλειψάμεθα λίπα
 σὺν τοῖς ἀναγκαίοις ὀ-
 πλοῖς, καὶ τ' θαλάττης
⁵⁷ περιών· ὅσα γὰρ μὲν βα-
 θύπερα ὡς ἀνηχόμεθα,
⁵⁸ παρελθὼν τὰς φύλακας
 ἐκβὰς, ὅπῃθεν αὐτῶν γρό-
 μεθα, ἀπέκλεινε πάντας·
 καὶ τὸ αὐτὸ στρατιόπεδον ἤγα-
 γε καὶ τ' σπηλῆς ὁδὸν ὡς τ'
 κρημνόν· καὶ τοῖς πολεμίοις,
 ἐπ' νυκτὸς ἔσσης, ἀφυλά-
 κτοις καὶ μὴ προσδοκῶσιν ἐ-
 πιγέμενθα, πινὰς μὲν διέ-
 φθειρε, πινὰς δ' ἐξώρησεν.

Ἰφικράτης ⁵⁹ περὶ χει-

stibus, & quinque sta-
 dia distantibus, atque
 altissimum locum juxta
 mare tenentibus, cum
 non aliter quam singu-
 laribus ad illos via pa-
 teret, reliquus vero lo-
 cus præceps in mare fer-
 retur, delectis robustis
 ac fortibus viris, obser-
 vata nocte tranquilla,
 unctus oleo cum neces-
 sariis armis per mare
 circumiens: ubi vero
 esset aqua profundior,
 tranans accessit, & egres-
 sus, a tergo custodes
 adortus, omnes truci-
 davit, ac suum exerci-
 tum per angustam viam
 juxta præcipitium duxit.
 Hostes igitur nocte ad-
 huc durante ex improvi-
 so nec opinantes ador-
 tus, alios occidit, alios
 vivos cepit.

34 Iphicrates sub hye-
 μῶνας

⁵⁶ Νύκτα περ. ἀνελμῖαν] Cum
 MSS. & Interprete, pro vulgato, καὶ
 τῶν αἰώνων. Ponitur autem νύκτα ἀνελ-
 μῖαν, pro νύκτα ἀνελμῖαν, vel νύκτα,
 καὶ ἢ ἀνελμῖαν.

⁵⁷ Περιών] Cum MSS. & Inter-
 prete pro παριών. Sub finem stratege-
 matis MSS. ἀφυλάκτους, pro ἀφυλά-
 κτοις.

⁵⁸ Παρελθὼν τὰς φύλακας] Distin-
 gue, παρελθὼν τὰς φύλακας, ἐκβὰς,
 ὅπῃθεν τε αὐτῶν γρο. At in codd. Inter-
 pr. voces illæ τὰς φύλακας videntur a
 lio loco fuisse positæ. Confer cum
 Frontino. *Cassandrus*.

⁵⁹ Περί χειμῶνας καὶ κρημνῶν] Codd.
 Interpr. καὶ κρημνῶν. Idem.

Περὶ

mem & congelatam aciem videns opportunum tempus hostes aggrediendi, producere milites volebat. Quibus ob vestium tenuitatem, & frigoris sævitiam difficulter obedientibus, ipse malam vestem indutus, & reliquis leviolem, accedens ad tabernacula, singulos hortabatur ut in hostes invaderent. Qui conspicati ducem abjectissima veste præditum, & calceis vacantem, pro communi salute se in voluntarium periculum offerre, libenter secuti sunt.

35 Iphicrates quando non poterat dare stipendia, duxit milites ad inhabitata loca & littora, ut quam minimum absumerent. Sin abundaret pecuniis, duxit ipsos in civitates & loca floren-

μῶνας ἢ κρυμνὰς, ὁρῶν καιρὸν ὀπιθέσεως προσάγειν ἐβόλετο τὰς στρατώτας. Διὰ γυμνότηα ἢ ὁ κρύθ' εἰς πορθυμενίων, αὐτὸς ἐνδύς ἐδῆτε φαύλῳ, ἢ τ' ἄλλων ἀθλιωτίραν, περιῶν πὰς σκηνὰς ἕκαστον ὀπιχειρήσαι τοῖς πολεμίοις παρεκάλεσθαι. οἱ δ' ὁρῶντες τὴν στρατηγὸν ταπεινῶς ὁ ἡδῆμῶρον, ἢ ἀνυπόδητον, ὑπερ τ' κρινῆς σωτηρίας πορθυμενίον.

Ἰφικράτης εἰ μὴ μὴ ὁ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἤγε τὰς στρατώτας εἰς ἀνοίκητα χωρία, ἢ ὠκτὰς, ἵνα ὡς ἐλάχιστα ἀναλίσκοιεν· εἰ δ' ὁποροῖη χρημάτων, ἤγην αὐτὰς εἰς πόλεις

Περὶ χειμῶνας] MSS. absque præpositione. Pro κρυμνὰς cum Fl. restitui κρυμνὰς, vel ut minus immutetur, κρυμνὰς posset legi. Cum Fl. consentit Interpres. (nisi quod relinquo illi explicandum, congelatam aciem.) Cant. post ὁρῶν inserit ἢ, ita ut sit, ὁρῶν ἢ κρυμνὰς.

60 Κρύθ'] Cum MSS. pro vulgato ἡδῆμῶρον. Cant. πορθυμενίους, pro πορθυμενίον.

61 Ἡδῆμῶρον] MSS. ἡδῆμῶρον.

62 Ἐχοι διδόναι μισθοφορὰν] Verbum διδόναι cum MSS. inserui, cum quibus consentit Interpres. Προἰχοι, Cant. ἔχθαι.

63 Ἀνοίκητα] Cant. ἀοίκητα. Cum MSS. & Interprete addidi ὡς ante ἐλάχιστα. Mox pro εἰς πόλεις, Cant. εἰς πόλιν.

λεις ἢ χωρία δοῦναι ἀνα-
 ἔχοντα τὸ μισθὸν ἀνα-
 λώσασθαι, ἀλλὰ τὸν ἀνα-
 λώσασθαι, ὅτι διὰ τὴν ἐξ-
 οὐκίαν ἐνδεῖαν. ὁ μὲν ἐπέ-
 τρεπεν αὐτὰς ἐδὲ χολά-
 ζεν. ἀλλ' εἰ μὴ πόλεμος
 ἦν, αἰεὶ τι προσέταπεν, ἢ
 οὐρήσασθαι, ἢ ταφρῶσαι, ἢ
 δένδρα κόπτεν, ὅτι ἢ ἀνα-
 ζωγύειν, ἢ μετασπᾶ-
 ζεν, ὡς ἐν τῇ χολῇ νεωπι-
 εῖζεν βλαβερῶν.

Ἰφικράτης Σάμιον κα-
 τασύρας, εἰς Δῆλον κατέ-
 πλῴσε. Σάμιοι ⁶⁴ ἐς πρε-
 σβείας ἀφίκοντο λυτῶ-
 ῶν βυλόμενοι πᾶσι ληφθέν-
 τας. ὁ δ' ἤ. ὁμολογῶν διπο-
 δέσσειν, κρυφὰ ὑπερετι-
 κὲν ἐκπέμφας ὡς ἐξ Ἀθη-
 νῶν ἐκέλευσε καταπλεῖν
 κομίζον ἐπιστολῇ πε-
 πλοασμένῃ, ὡς Ἀθηναίων
 αὐτὸν ἐπαινεῖν κελύον-
 των. ὁ δ' ἤ. πρὸς τὰς Σαμίους
 διὰ λυσάνδρου φιλα-

tia, ubi celerrime con-
 sumpto stipendio facere
 præclarum aliquid ob in-
 opiam pecuniæ conaren-
 tur. Non autem permittit
 eis otium agere. Sed cum
 bellum non esset, sem-
 per aliquid negotii dedit,
 & jussit aut cuniculos in
 terram agere, aut fossas
 ducere, aut arbores seca-
 re, aut castra transferre,
 aut vasa transmutare,
 quod in otio novas res
 moliri existimaret.

36 Iphicrates in Sa-
 mo prædatus, in De-
 lum navigavit. Samii
 legati venerunt: ea quæ
 capta fuissent, pretio
 redemptum. Qui pro-
 mittens se eis redditu-
 rum, clam expeditam na-
 vem emisit, & quasi ab
 Athenis navigare jussit,
 ac fictam epistolam
 ferre, tanquam Athe-
 niensibus ipsum redire
 jubentibus, ipse cum Sa-
 miis amice pace con-
 stituta, triremium præ-
 βρά-

⁶⁴ Διὰ τὴν ἡ, &c.] Καί, quod le-
 gebatur ante τῶν, cum MSS. & Inter-
 prete delevi.

⁶⁵ Ἀναζωγύειν] MSS. ut &

Codd. Casauboni μεταβᾶλλον.

⁶⁶ Ἐς πρεσβείας] Fl. absque præ-
 positione. Cant. ἔχον πρεσβείας.

fectis solvere mandans, & abnavigans in desertam insulam noctes diesque contendit. Samii cum audivissent Iphicratem abnavigasse, summamque legatis humanitatem præstitisse, sine metu in civitate versabantur, & absque metu in regione passim oberrabant. Quibus dissolute vagantibus, illerurfus ad Samum appellens, prædam longe majorem quam antea diripuit. Idem hoc Phormio prius Chalcidensibus fecit.

37 Iphicrates Lacedæmonios & Thebanos bellum inter se mutuo gerentes in gratiam reducere conabatur. Argivis & Arcadibus sociis Thebanorum resistentibus, mandavit qui

θρόπως, πῶς τριηράρχοις ἀναγωγῶν παραγγέλλας, ὑποπαύσας, εἰς ἐρήμῳ νῆσον ⁶⁷ ὠρμίσατο νυκτὶς καὶ ἡμέρας. οἱ Σάμιοι πυθόμενοι ὡς ἀπέπλευσαν Ἰφικράτης, ⁶⁸ φιλανθρώπως αὐτοῖς χρησαίμεθα καὶ τὴν πόλιν ἀδεῶς διέλθον, καὶ εἰς τὴν χώραν ἀδεῶς διαξίσαι· ὃ δὲ διασκεδασμένων πάλιν ὅππῃ πλεύσας εἰς τὴν Σάμον, πολλῶν πλείονα λείαν ⁶⁹ τῆτο καὶ ὁ φορμίων πρὸς περὶ ἐποίησε Χαλκιδέσιν.

Ἰφικράτης Λακεδαιμονίαις καὶ Θηβαίαις πλεμῶντας ἐπεχείρησεν· οἱ σύμμαχοι Θηβαίων Ἀργεῖοι καὶ Ἀρκάδες ἀντίπρασσον· ὃ δὲ τὴν στρατιωτῶν ἐτίοις προσέτα-

ξε

• 67 Ὁρμίσατο] Cant. ὠρμίσατο. Cum hunc ita distinguo: ὑποπαύσας εἰς ἐρήμῳ νῆσον, ὠρμίσατο νυκτὶς καὶ ἡμέρας. & verito: abnavigans ut fuit insulam desertam, diem noctem ac noctem illis stationem habuit. Confer cum strategemate Phormionis. Pro φιλανθρώπως Σάμιοι χρῶν. cum MSS. movente etiam Casaubono, rescripti φι-

λανθρώπως αὐτοῖς χρῶν. Pro διαξίσαι, Cant. διαξίσαι. Sub finem, pro προσέταται ποίει, cum Fl. reposui πρὸς περὶ.

68 Φιλανθρώπως: Σάμιοι χρησάμεθα.] Scribe, φιλ. αὐτοῖς χρησαίμεθα, ut in omnibus codd. Casaubono.

69 Τῆτο καὶ ὁ φορμίων] Supra in Phormione, narratione prima. Idem. 70 Εἰρη-

ξε λεηλατήσῃ τὴν Ἀργολίδα· τῇ δ' Ἀργείων ⁷⁰ ἐγκαλέντων, τὰς Φυγάδας αὐτῶν ἔφη αἰτίους εἶναι. προσελθὼν δ' ἕως τὰς Φυγάδας ἀνελόμην, τὴν λείαν πῆς Ἀργείοις ἀπέδωκεν· οἱ δ' ἀπολαβόντες, ὡς ὁργῇ τε καὶ φίλῳ τῷ Ἰφικράτῃ προσέφθον, καὶ τὴν εἰρῆνιν αἰρεῖσθαι θηβαίους ἐπεισιν.

Ἰφικράτης βασιλεὺς ἐρατηγῶν μὲν φαρναβάζης, πλέων ἐπ' Ἀἰγυπτίῃς, τῇ χώρας ἔσης ἀλίου ἕως, παρήγαγε πῆς τριηράρχοις, πεσάρων τε σάκκους ἑκα-
 50 ⁵⁰ ἑξέτω. προσορμιζομένων δ' ⁷¹ τὰς σάκκους ἅμ-
 72 κεφαλίσ-

busdam militibus, ut Argolidem deprædarentur. Argivis accusantibus, profugos ipsorum aiebat auctores esse. Procedens etiam quasi transfugis occisis, prædam Argivis reddidit. Quam cum recepissent, ad Iphicratem tanquam benefactorem & amicum confugerunt, & Thebanis, ut pacem cuperent, persuaserunt.

38 Iphicrates Regis nomine bellum gerens, una cum Pharnabazo navigans in Ægyptum, cum regio esset importuosa, mandavit triremium præfectis, ut quilibet quadraginta saccos haberet. Cum vero appellerent, saccos arena complens, capita ex sin-

δας

70 Ἐγκαλέντων] Cant. ἐγκαλέντων.

71 Τὰς σάκκους] Fl. τὰς σάκκους. Cant. τὰς σάκκους. Unico x scribi testatur Eustathius ad Homeri Ἰλιάδ. N. pag. 940. καὶ οἱ σάκκοι ἀμοιβήν εἰσι. Ἰστέον δ' ὅτι ἐμὸν τὸ ποιητικὸν σάκκος, ἀλλὰ καὶ οἱ κεινὸς λιγυρὸς σάκκος, δι' ἑνὸς καὶ πᾶσι φρεσίν τοις παρ' Ἀἰγυπτίοις, καὶ δὲ φρεσίν Αἰγυπτίου. Ἰστέον καὶ σάκκος εἶναι φησὶ τὸ ὑλίζεν, ὡς Ἡρόδοτος, 'χρήματ' ὑποσκαίζοντο. καὶ ὑποσκαίζοντο τὸ ἐδῆ, τὸ προσ-

κόπτεσθαι καὶ ὑποσκαίζοντο. τὸ τοῦ ἵσους καὶ δόσι τῇ καὶ μισθὸν ἐκκαταμίσθους σάκκοι. Pro ἰποιδ, cum MSS. & Interprete reposui, ἐξ-ἄπιν.

72 Κεφαλίδας ἰποιδ ἰσάσης τῶν. Ita legitur hic locus in nostro codice: nescio tamen an aliter Interpres legerit, qui vertat: ex singulis navibus suspendit. quasi esset scriptum αὐτῶν, αὐτ' αὐτῶν αὐτ' ἐκ. Idem Interpres dum vertit κεφαλίδας capita, ignoravit quid ea vox hoc loco significaret. quod ex unius Hefychii glossis didici-

mus.

gulis navibus suspendit, atque sic eas remigatas adduxit.

39 Iphicrates in Epidauro, non multum supra mare aciem instruebat. Postquam vero ad nemus profundum & umbrosum ventum esset, exclamavit, ut positi in insidiis confurgerent. Hostes magnas insidias metuentes, reversi sunt, & celeri fuga se in naves receperunt.

40 Iphicrates in Thesalia & Jason tyrannus prope fluvium foedus componere volentes,

δας ἐξῆπεν ἐκάσῃς νεῆς, καὶ ἕτως ἀνείλκυσεν αὐτὰς περὶ σωμῶρας.

Ἰφικράτης ἐν Ἐπιδαύρῳ, μικρὸν ἄνω θαλάσσης παρεπίσσετο. γυμνὸν δὲ καὶ ἄλσος βαθὺ, καὶ σύσκιον, ἀνεβόησεν, ἐξαίσειν τὰς ἐγκαθημῶρας· οἱ πολέμιοι φοβηθέντες ἐνέδραν μεγάλῃ, ἀνέστρεψαν· καὶ διὰ τάχους εἰς τὰς ναῦς καταφυγόντες ἀνεχώρησαν.

Ἰφικράτης ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἰάσων ὁ τύραννος παλησίον ποταμῷ ἀπείσσαν βελόμβοι, δι' ἀγγέλων

mus. Sic autem ille, Κίφαλον, ῥήσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμῳ, ἢ τὰ ἱερίσματα. Ita ergo hic κοσμήδας interpretamur ἱερίσματα. hoc est, fulcra quibus navis fulcitur ac veluti fundatur. Nam sacci isti arena repleti, in aquam demissi, navem a vi ventorum & fluctuum impetu mole sua ac pondere defendebant: non secus ac pilae illae quae in χειροποιήτοις portibus extrui solent: de quibus vide apud Vitruvium libro quinto, cap. duodecimo. Et sane nihil aliud consequi quid voluit Iphicrates hoc stratagemate, quam ut in ἀλιμῶσι locis portum sibi arte pararet, quem locorum natura negabat. Itaque etiam πλερολίμβοι id veteres eleganti in primis voce appellaverunt. Leo Imperator, de

apparatu bellico cap. xx. commate cxc. Ἰστῆται σοι ἐπὶ καὶ ἵπποι ναυτικῇ ὅλῃ χρητίζηται. Ὅταν γὰρ εἰς τίππερ λεμβῶρας μὴ ἔχοντες καὶ ψαμμίδεις καὶ δόπι· βασιὶ μέλλει ποιήσασθαι, ἐπὶ αὐτοῦ τύχη καὶ καὶ ναυτικῇ στρατείας, σάκεες πολλὰς γυμνὰς ἄμμου, καὶ τοὺς χαλκίους περὶ δόπας, δόπι ἐκείνῃ δρῶμεν· ἐκέρμεσαι ἐπὶ ἀρκῆντας, εἰσὶν ἐπὶ δόπας ἀγκύρας· καὶ ὅταν καὶ λιγρόμενοι πλερολίμβοι ποιήσας, ἀκέλως κατὰ τὸ πᾶν ἐν ναυτικῇ ἱππάζων, καὶ βελόμβοις σοι καταδρομῶν ποιήσεις. Descripsimus totum hunc locum ex libris manuscriptis nostris, in tuam, lector, gratiam: cui Leonem Græceloquentem nondum, ut puto, audire contigit. Casaubonus.

λων ἡρόννησαν ἀλλήλας, καὶ πὰ σώματα ἐγύμνωσαν· καὶ ἔτως ⁷³ ὑπὸ πλὴν γέφυραν ἐλθόντες διελέξαντο· ἐπεὶ ᾗ καὶ τὰς ὄρκους διὰ τῶν ἱερείων ἐχρῶν ποιήσασθαι, ⁷⁴ Ἰφικράτης μὲν δὴ ὅππῃ πλὴν γέφυραν ἀνῆλθεν. Ἰάσων ᾗ τὸ ἱερεῖον ᾤχεσθαι βῶν· ἔπειτα μὲν ἀπαλλαγῆναι, σφαιρίζον εἰς τὸ ποταμὸν ἤρχετο. καὶ δὴ τότε Ἰφικράτης κατακλιόμενος ⁷⁵ σφαιρίδῳ ὀπιλαβόμενος, αὐτὸν μὲν ἀποκτεῖναι ἀπέχετο, προσπολογίσαι ᾗ ἀσυνέφερον αὐτῷ κατὰ νόμον ἀγκασεν.

Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ προσκαθημένων πολεμίων, ⁷⁶ ἐνέπρησε νυκτὶς πλὴν μετὰ ξυμφορῶν ὕλῃ καὶ πᾶσι σκλαφόρα καὶ πολλὰ περὶ ἀποδα καταλιπὼν, ἔ

per internuncios sese mutuo scrutabantur, & corpora armis nudabant, atque ita sub pontem convenientes, colloquium inierunt. Postquam vero per victimas juramentum esset faciendum, Iphicrates in pontem ascendit. Jason pecudem absenti pastori ereptam immolare in fluvium cœpit. Tum Iphicrates deficiens, & apprehendens gladium a cæde quidem abstinuit: in conditiones autem, quæ sibi placerent, consentire adiegit.

⁴¹ Iphicrates in Thracia cum hostes prope castra haberent, inter utrosque noctu sylvam incendit, & relictis sarcinis, multisque quadripedibus, fumo tenebro-

καπνῷ

⁷³ Ὑπὸ τῇ γέφυρᾳ] Similiter in ponte institutum colloquium inter Cerialem & Civilem apud Tacit. lib. v. Hist. cap. 26. Petio colloquio scinditur Nabalia fluminis pons. In cuius abrup-ta progressi duces, & Civilem ita cœpit. Mox ante ὄρκους additus articulus ex Fl.

⁷⁴ Ἰφικράτης μὲν δὴ ὅππῃ, &c.] Cum MSS. inserui δὲ. Cum iisdem & In-

terprete reposui ἀνῆλθεν, pro διῆλθεν. &c. ἵεσθαι, pro ἵεσθαι.

⁷⁵ Σφαιρίδῳ] Fl. σφαιρίδῳ. Minus recte gladium vertit Interpres, cum verti debeat cultrum, ad vitandam ambiguitatem. Mox. Fl. αὐτὸς μὲν ἀποκτε.

⁷⁶ Εὐνοῖαν] Cant. εὐνοῖαν. & mox pro σκοτεινότητι, σκοτεινότητι.

fiorem noctem efficien-
te, discessit in locum
arboribus densum, &
umbrosum. Illucescente
die, Thraces ad castra
progressi, cum nemi-
nem Græcorum inve-
nissent, ad sarcinarum
& quadrupedum rapi-
nam sese verterunt. Iphi-
crates distractis super-
veniens ex eo loco cum
instructa acie, tum ho-
stes profligavit, tum sar-
cinas vindicavit.

42 Iphicrates noctu
locum quendam affe-
ctans, tubicines in diver-
sas partes dimissos clas-
sicum jussit canere. Ho-
stibus ad sonitum tu-
barum aliis alio discur-
rentibus, ille paucis, qui
relicti fuerant, interfectis,
facile loco potitus est.

43 Cum Iphicrates
esset Corinthi, Lacedæ-
monii civitatem ag-
gressi sunt. Ille non pro-
tinus, correptis copiis,
in periculum se obtulit.

καπνῷ σκοτεινοτέρῳ τῷ
νύκτα ποιῶν, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὸν δασὺν καὶ σύ-
σκιον ἡμέρας ᾗ ἡσυχίᾳ,
οἱ Θρᾷκες, ὅτι τὸ στρατό-
πεδον εἰσόντες, εἶδον τὴν
ἐλλώων δρόνους, ὥρμη-
σας ὅτι τῷ ἀρπαγῇ τῆς
τραπιδων, καὶ τῆς σκαιοφό-
ρων. Ἰφικράτης δὲ διασαρ-
κῶς ἰππῶν ἐκ τῆς
χωρὶς συντεταγμένῃ, καὶ
τὰς πολεμίας ἐνίκησε, καὶ
τὰς σκαιοφόρας ἔσωσεν.

Ἰφικράτης νύκτωρ ἰπ-
πῶν χωρὶς, τὰς σιλ-
πηγὰς ὅτι πολλὰ μέρη
ἀσπόμενους, ἐκέλευσε
σημαίνειν οἱ πολέμοι πρὸς
τὴν ἡχὸν ἄλλῃ ἄλλῃ διέ-
θεον· ὁ δὲ ἔλαχίς τις τὰς
καταλειφθέντας νικήσας,
ῥαδίως ἐκράτησε τῆς χωρὶς.

Ἰφικράτης ὄντων ἐν
Κορίνθῳ, Λακεδαιμόνιοι
παρήλθον εἰς τὴν πόλιν· ὁ δὲ
ἐκ τῆς ἀπενδυῦσας
σε τῷ δυνάμει, συμβα-
λῶν

77 Διασαρκῶς] Fl. διασαρμῶ-
σις.

78 Ἐλάχης ἐν κατ.] MSS. abs-
que articulo.

79 Ἀπενδυῦσας ἢ δυνάμει συμ-
βαλῶν] Interpretes, συναβῶν: haud
recte. Casaubonus.

Β

80 καὶ

λων, ἀλλὰ μαθὼν, ὡς ἔστι
πρὸς τὴν πόλιν ὀχυρώμε-
ται χωρία, ἡμέρα πᾶντα
προκαταλαβὼν πῶς ἐν τῇ
πόλει πρὸς κήρυξεν ἵεναι
πρὸς αὐτὸν ἐξιόντων ἢ πέν-
των καὶ αἰθοροζομένων, οἱ
Λακεδαιμόνιοι τὸ πλῆθος
φοβηθέντες, ⁸⁰ καὶ τὴν φυ-
γὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φο-
βηθέντες, ἀμαχὴν φά-
ροντες ὤχοντο.

Ἰφικράτης Ἀβυδίων
πολεμῶν, πρὸς Χερρόνησον
ὦν, χωρίον τι καταλαβὼν
ἐτείχεζεν, ὡς φοβέμεθα
Ἀξίσιον τὸν Λάκωνα Ἀβυ-
δίωνοι ἢ ὁρῶντες οἰκοδομεῖ-
ναι τὸ τεῖχος, ⁸¹ κατε-
φρόνησαν ⁸² ὡς φοβέμεθα,
καὶ προσελθόντες τὴν πόλιν
καὶ τὴν χώραν ἐγίγνοντο.

Sed cognito quod essent
circa urbem loca muni-
tissima, clam ea prius oc-
cupavit, & his qui in ci-
vitate erant ante promul-
gavit, ut ad se venirent.
Exeuntibus autem om-
nibus, & in unum col-
lectis, Lacedæmonii mul-
titudinem timentes, & in
munita loca factam fu-
gam metuentes, sine præ-
lio fugientes discesse-
runt.

44 Iphicrates Abyde-
nis bellum inferens, cum
esset in Cherronæso, lo-
cum quendam occupa-
tum muro cinxit, simu-
lans se metuere Axibium
Lacedæmonium. Abyde-
ni videntes eum ædifica-
re murum, ut timidum
contempserunt: & e ci-
vitate progressi, regioni
se committere audebant.

Ἰφί-.

⁸⁰ Καὶ τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων
Appellat φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων, τὴν
φυγὴν εἰς ὀχυρὰς πόλεις. Didum ut
apud Vegetium, salito equorum lib.
primo, id est, quæ sit in equos. Ca-
saubonus.

Τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φοβη-
θέντες, σ.μ.] φοβέμεθα aberat a Vul-
gata, nos cum MSS. & Interprete
loco suo restituiimus.

⁸¹ Κατεφρόνησαν] Copulam καὶ præ-
cedentem cum MSS. & Interprete
delevi.

⁸² ὡς φοβέμεθα Ἀξίσιον καὶ Λά-
κωνα] Scribendum Ἀξίσιον. Ita en-
nim & historici cum nominant, &
Frontinus libro primo, cap. quarto:
itemque lib. secundo cap. quinto.
Casaubonus.

Iphicrates confpicatus dissolutos, noctu partem exercitus in Abydenorum terram inducens, & agros ipsorum incurfionibus infestans, magno numero hominum & pecuniarum potitus est.

45 Iphicrates cum esset Corinthi, audiens eos, qui contrariam factionem tuebantur, mercenarios ex Lacedæmone in urbem accepturos esse, suis militibus excitatis, alios reliquit intus præsidii caussa, alios extra portas eductos in ordines redegit, & ad illam portam festinavit quam patefecerant, qui hostes acceptos introducebant. Postremis introëuntibus, repente incumbens secutus est, & in civitatem simul irruit. Cum autem res in obscuro nocturno tempore gereretur, multos ex ipsis trucidavit.

⁸³ Ἰφικράτης ἰδὼν ἀσωπάκτας, νυκτὸς μέρῳ ἔσρατῶματ' εἰς τὴν Ἀβυδίωνων διαβιβάσας, τὰς ἀγρὰς αὐτῶν κατὰδραμῶν, ἐκράτησε πολλῶν σωματῶν καὶ χρημάτων.

Ἰφικράτης ⁸⁴ ὢν ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενός τις οἱ πάναντία πρῶτον περὶ μεθοφόρους ἐκ Λακεδαιμόνου νύκτωρ ἐκδέχεσθαι μέλλοιεν, ἀγείρας τὰς αὐτῶν στρατώνας, τὰς μὲν κατέλιπεν ἐνδοῦ φυλάττειν τὰς δ' ἄλλας ἐξωπυλῶν ἀγῶγων καὶ ἐς ταῖς καπυρήσας, ἑαυτευσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ πύλῳ, ᾧ ἦνοιξαν ⁸⁵ οἱ δεχόμενοι τὰς πολεμίας ἐσθῆρας. ὃν ἔχοντων ἐσιόντων, ἐξαίφνης ὅππῃς σπηκελῆθησεν αὐτοῖς, καὶ σπύεσεν εἰς τὴν πόλιν· αἰδήλα δ' ὄντος ἔργονότου, ὡς ἐν νυκτὶ, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθει-

⁸³ Ἰφικράτης ἰδὼν] Cant. Ἰφικράτης ἰδὼν.

⁸⁴ ὢν ἐν Κορίνθῳ] MSS. ὡς ἐν Κ. Mox Cant. μίλειον, πρὸ μίλλοιεν. & πόλιν, πρὸ πύλλῳ.

⁸⁵ Οἱ δεχόμενοι τῶν πολεμίας ἐσθῆρας] Lego οἱ δεχόμενοι τῶν πολεμίας. οἱ μὲν τῶν πολεμίας ἐσθῆρας. Casaubonus.

ρεν , ἡμέρας ᾗ ἡνομήης
 πολλὰς εἰς τὰ ἱερὰ⁸⁶ φυ-
 γόντας ἐχειρώσατε.

⁸⁷ Ἰφικράτης εἰς Θρά-
 κην ἀναβὰς, μετ' στραπω-
 τῶν ἐκ Τακχιλίων ἐστρατο-
 πίδουσι πυθόμενος τὰς
 Θράκας νύκτωρ ὑπὸ πύλαις
 μέλλειν , ἀναλαβὼν τὰς
 στραπώτας ἀνεχώρησεν ἐ-
 σπέρας, ἔσπον σάδια τρία εἰς
 Φάραγγα κρύψαι δυνα-
 μένῳ. οἱ Θράκες ἐμπεσόν-
 τες εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρη-
 μον,⁸⁸ διήρπαζον ἀπαύτως,
 καταγελαῶντες τὴν ἑλλεύων
 ὡς φεύγοντων. Ἰφικράτης
 ἐξ ἀφανῆς ἐξορμήσας ,
 πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀπέκτει-
 νε, ⁸⁹ πολλὰς δὲ καὶ αἰχμα-
 λώτους ἔλαβε.

Ἰφικράτης μέλλων ἐ-
 δὸν ἀνυδροῦν δυσὶν ἡμέραις
 προσέειπε , παρήγγειλε
⁹⁰ δεῖπνον ποιῆσαι μὲν ἑς , ὑ-

Illucescente die multos
 ad aras perfugientes con-
 fecit.

46 Iphicrates in
 Thraciam ascendens ,
 cum octo millibus mili-
 tum castra locavit : ubi
 cum audisset Thraces
 noctu ex insidiis adoriri
 velle, assumptis militibus
 sub vesperam, ad tria sta-
 dia in vallem deflexit ,
 quæ tegere & occulere
 posset. Thraces irruptione
 facta, castra vacua di-
 ripuerunt, confusis or-
 dinibus : & Græcos, ut
 fugientes deriserunt. I-
 phicrates ex occulto ad-
 ortus multos ex eis occi-
 dit, multos etiam vivos
 cepit.

47 Iphicrates viam
 aridam & expertem a-
 quæ biduo profecturus ,
 præcepit, ut sumpta cœ-

δατο

⁸⁶ Φυγόντας] Cant. φεύγοντας. &
 sic Interpres.

⁸⁷ Ἰφικράτης εἰς Θράκην ἀναβὰς]
 Frontinus hæc ita refert lib. secundo
 cap. xii. ut videatur confundere cum
 aliis ejusdem Iphicratis stratagematis
 quæ a Polyæno referuntur. Ca-
 saubonus.

Αἰσβάς] Ita reposui cum MSS. &

Interprete pro vulgato ἑσπέρας.

⁸⁸ Διήρπαζον] Non habet Cant.
 & mox ὁρμῆσαι legit pro ἐξορμῆσαι.

⁸⁹ Πολλὰς δὲ καὶ αἰχμαλ.] Copu-
 lam cum Fl. & Interprete inserui.

⁹⁰ Δεῖπνον ποιῆσαι μὲν ἑς] Cant. δε-
 σποποιῆσαι μὲν ἑς. quomodo statim et-
 iam in Vulgata legitur.

na, vasa replerent aquis, & occidente sole duxit exercitum per noctem. Facto die castrametatus est, & iussit cibum capere, atque aquis uti: inde postquam quieverunt interdiu, coenam parare, atque collectis omnibus iterum noctu iter facere. Sic pro biduo duabus noctibus frigus captantes evaserunt: & una dies atque aqua ipsis recte suffecit.

48 Iphicrates ad Epidaurum copiosam prædam agebat: præfectus regionis. Lacon cum persequeretur, appropinquantem navibus. Cum persequentes essent in colle, Iphicrates ante prædam armatos collocans, leves ac inermes paucos etiam hinc

δαλῶ πληρώσαι τὰ ἀγγεῖα. καὶ ἡλίου δύωτ' ἤραγε τῷ δυνάμειν διὰ νυκτός. ἡμέρας ἣ γηραιότης καταπραυπιδόσει, καὶ προστάξει σιτοποιεῖσθαι τῷ ὕδατι χρησιμώτερος.⁹¹ καὶ κοιμηθέντας δὲ ἡμέρας, δειπνοποιήσασθαι, καὶ συσκότασιν ὁδῶσαι διὰ τῆς νυκτὸς πάλιν. ὥς περ ἀντὶ δύο ἡμερῶν,⁹² δύο νύκτας ἀναψύχοντες διεξήλθον. καὶ ἡμέρα μία, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ἱκανὸν ἐγένετο.

Ἰφικράτης πρὸς Ἐπίδauρον λείαν ἦγε πολλήν. ὁ Φρακρὸς δὲ χάρας Λάκων ἐδίωκεν αὐτὸν ἐγγίζοντα ταῖς ναυσίν· οἱ μὲν δεικνύοντες ἦσαν.⁹³ ὅτε λίπε. Ἰφικράτης ἣ πρὸς τὴν λείαν τὰς ὁπλίτας τάξας κέφας καὶ ψιλὰς κατ' ὀλίγον ἄλλον ἄλλην, καὶ τῷ Λάκωνι προσέβαλε·

⁹¹ Καὶ κοιμηθέντας] Cum MSS. Vulgata absque copula. Statim cum Cant. scripti συσκότασιν ἡμέρας pro vulgato συσκότασιν ἡμέρας. Fl. συσκότασιν.

⁹² Δύο νύκτας ἀναψύχοντες] Deest verbum ὁδῶσαι, aut ἐπορεύοντο, aut aliud affine. Casaubonus.

Ἀναψύχοντες διεξήλθον] Posteriori vocem cum MSS. & Interprete addidi. Cant. copulam ante τὸ ὕδωρ delet.

⁹³ Ἐπὶ λίπε] Cant. ὅτε λίπε. Paullo post pro τῷ Λάκωνι, cum MSS. & Interprete reposui κατὰ Λακ.

βαλε· ἔ' ἢ προσέχον] τοῖς πολλαχόθεν ἐφορμῶσαν, οἱ ἔ' ἱφικράτης, ⁹⁴ καὶ τὰ ὑπερδέξια χωρία καταλαβόντες, καὶ νῶτα ἔ' πολεμίων ἐγύοντο, καὶ πάντας αὐτὰς ⁹⁵ διέφθειραν.

⁹⁶ ἱφικράτης ἐν φλιθύντι Διὰ σενῶν τόπων ἐβάδιζε, ἔ' πολεμίων ὀπιθεμένων πῖς πελώταίσις, παραγγείλας πῖς σραπιώταις ἐκ τ' σενῶν ὅ' τι πάχον ⁹⁷ ὑπεξείναι, αὐτὰς Διὰ μέσας ἐπ' ἔραν Διὰ δραμῶν, καὶ τ' σραπιωτῶν τὰς δέξις καὶ προσλαβὼν, ἀκμάζων ἐμπεσὼν πῖς ἐπικειμμένοις ἀτάκτοις, πολλὰς αὐτῶν διέφθειρεν.

ἱφικράτης ἐς Θρακίαν

inde admisit, & Laconem aggressus est. Quo circa impetentes multis ex locis districto, Iphicrates præcellis ac superioribus locis occupatis, ad tergum hostium evasit, atque omnes ad inter necionem trucidavit.

49 Iphicrates circa Phliuntem per angusta loca copias ducens, hostibus postremum agmen carpentibus, præcepit suis, ut ex angustiis protinus summa celeritate se subtraherent: atque ipse per medium ad caudam accurrens, cum præstantissimis militibus, tempestive adortus hostes perturbatos & confusos, magnum illorum numerum interfecit.

50 Iphicrates in Thraciam ἐμβα-

⁹⁴ Καὶ τὰ ὑπερδέξια] Cum Cant. Vulgata absque καί. Et hoc & superiore loco Interpres quoque in suo Codice videtur invenisse repetitam copulativam: quare putans quid deesse, tum supra addidit *admisit*, tum hic *præcellis*; verum cum non satis sit *admisit*, videtur illic scripsisse Auctor: ἄλλον ἄλλαν περιεπιμύσας. hoc autem loco nihil deest, qui intelligendus est: milites Iphicrati, tum superioribus locis occupatis, ad tergum ho-

stium evaserunt, tum omnes illos trucidaverunt.

⁹⁵ Διέφθειραν] καὶ διέφθειρεν. Casaubonus.

⁹⁶ ἱφικράτης ἐν φλιθύντι] Eadem historia, aut certe huic simillima narratur infra commate 21111. Idem. φλιθύν] Cant. φλοιύντι.

⁹⁷ ὑπεξείναι] Cum Fl. & Interprete. Vulgata, διεξίναι. Pro Διὰ μέσου, Cant. Διὰ μέσον. & mox pro ἀτάκτοις, ἀτάκτους.

98 Κατ-

ciam impressionem faciens, castra in campo posuit, qui circumdabatur a monte, & angustum exitum per pontem habebat: quem Thracēs noctu transfregi, impetum dare volebant. At ille cum multos ignes in castris incendisset, ad montium radices descendens, cum militibus juxta pontem & in sylva confidens, quietem agebat. Thracēs pontem transfregi, impetum fecerunt, rati se hostes ibi cum ignibus inventuros. Interim Iphicrates militibus assumptis, pontem transiit, ac tuto recessit.

51 Iphicrates maximis copiis imperabat, tum terrestribus, tum navalibus. In stipendiorum distributione sin-

ἐμβαλὼν ἐν πείῳ⁹⁸ κατ-
εστρατοπέδωσεν ὑπὸ ὄρεος
⁹⁹ περιεχομένῳ, διέξωδον
ἔχοντι πέντε λίθας γέφυρας,
ὧν ἑμείλλον διαβάστας οἱ
Θράκες νύκτωρ σπινθήρας.
ὃν πυρὰ πολλὰ καύσας ἐν
τῷ στρατοπέδῳ, πρὸς τῷ
ὑπώρεικον¹⁰⁰ ἀναδραμὼν
σὺν τοῖς στρατιώταις ἐγγύς
τῆς γέφυρας ἐν τῇ ὕλῃ συγ-
καθίστας ἠούχασεν. οἱ μὲν
δὲ Θράκες διαβάστας τῷ
γέφυραν, ὥρμησαν ὡς πρὸς
πυρὰ, τὰς πολεμίας ἐκεῖ
νομίζοντες εὐρήσειν. Ἰφι-
κράτης δὲ τὰς στρατιάς
ἐκ τῆς ὕλης ἀναλαβὼν, τῷ
γέφυραν¹⁰¹ διελθὼν, ἀ-
σφαλῶς ἀνεχώρησεν.

Ἰφικράτης ἤρξε τὰς
πλείεστας στρατιὰς πε-
ρὶ καὶ ναυπλοῦς, ἐν τῇ δόσει
ἔμισθῃ, καθ' ἑκάστην μὴ-
να ὑφαιρῶν¹⁰² τὰ τέταρτον
μέρος.

⁹⁸ Κατἑστρατοπέδωσεν] Cant. κατ-
εστρατοπέδωσεν. Pro ὅτι ὄρεος, reposui
cum MSS. & Codd. Casauboni, ὑπὸ
ὄρεος.

⁹⁹ Περιεχομένῳ] Cant. περιεχομέ-
νων. & διέξωδον, pro διέξωδον.

¹⁰⁰ Ἀναδραμὼν] Cum MSS. pro
vulgato διαδραμὼν. Mox pro διαβα-

στας, cum MSS. & Interprete repo-
sui διαβάστας. item pro ἵς πρὸς πυρὰ, ὡς
πρὸς.

¹⁰¹ Διελθὼν] Cant. διέξωδον.
Pro διεχώρησιν, cum H. & Interprete
ἐκ τῆς ὕλης.

¹⁰² Τὰ τέταρτον μέρος ἀσφα-
λῶς ἐκτίσσει κατἑκάστην] Hoc Iphicra-
tium

μέρῳ, ὥσπερ ἐνέχυρον
ἐκάσῃ κατέχων, ἵνα μὴ
λίποιεν τὸ στρατόπεδον. ὅ-
τως ἄρα καὶ πολλὰς εἶχεν
αἰετὰς στρατοφύλακας, καὶ
εὐπράγους τὸ πικρὸν ἔ-
μιωδ' Φυλακίον ἔ-
χοντες.

Ἰφικράτης τοῖς Λακε-
δαιμονίων συμμάχοις ἀν-
στρατοπεδεύων, νύκτωρ
τῷ δυνάμιν ¹⁰³ μετημ-
φίασε. τοῖς μὲν στραπῶταις
πέθεις, τῷ τ' οἰκετῶν ἐ-
δίητα. τοῖς δ' οἰκέταις τῷ
τ' στραπιωτῶν· οἱ μὲν δὴ
στραπωπικῶς ἡμφιεσμένοι
πρῶτον τ' ὅπλων ἐβάδιζον,
¹⁰⁴ τῷ τ' ἐλδοθέρων ὁλο-
λευστοί. οἱ δ' οἰκε-
τικῶς κατασκευασμένοι
πλησίον τ' ὅπλων ἦσαν, ὥστε
εἰς ἀσκήσεις. πάντα
ὁρῶντες οἱ πολέμιοι καὶ ζή-
λον τ' ἐναντίων, οἱ μὲν στρα-

gulis mensibus quartam
partem subtrahens, quasi
arrabonem uniuscujus-
que retinebat, ne exerci-
tum desererent. Ita &
multos semper habuit
milites, & divites: quippe
qui mercedis quartam
partem in subsidio ha-
bebant.

52 Iphicrates e regio-
ne Lacedæmoniorum
sociis castra ponens,
noctu vestitum exerci-
tus transtulit, milites
servilibus vestibus in-
duens, servos vero mi-
litaribus. Qui igitur
militari habitu amicti
erant, procul ab armis
ibant, liberorum otium
imitantes. At serviliter
instructi apud arma
versabantur, quemad-
modum moris erat ser-
vientibus. Hæc viden-
tes hostes, æmulatione
adversariorum, milites

τιῶντι

teum consilium Romani probarunt,
eoque usi sunt. Mosenim fuit apud
Romanos, ut milites ad signa do-
nativi partem deponerent sequestra-
rentque. Auctores Suetonius in Do-
mitiano, & Flavius Veget. lib. se-
cundo cap. xx. *Casabonius*.

Εἰς τὴν] non habet Cant. & ante

πολλὰς collocat articulum.

103 Μετημφίαν] Cant. μετημφί-
σι.

104 Τῷ τ' ἐλδοθέρων ὁλο-
] Pri-
orem articulum ex MSS. addidi. Pro
vulgato κατασκευασμένοι, cum MSS.
& Codd Casauboni scripti κατα-
σκευασμένοι.

105 Τῷ

oscitanter extra castra spatiantes otium agebant. Servi necessariis usibus erant occupati. Ibi tum signum tollitur. Iphicratii statim sumptis armis, ad hostium castra progressi, mancipiis a ministerio fugientibus, militibus armis destitutis, alios occiderunt, alios captivos duxerunt.

λαφθέντων, τὰς μὲν ἀπέκτειναν, τὰς δὲ αἰχμαλώτους ἤγαγον.

53 Iphicrates ex adverso castrametantibus hostibus, & semper certa hora prandium facientibus, præcepit suis militibus, ut ante auroram prandium sumerent. Hoc facto, pugnam cum hostibus commisit, & jaculationem usque ad seram vesperam protraxit. Postquam vero ab se invicem discesserant, hostes se ad

πῶτα ῥαθύμως ἔξω ἔσραστοπέδῃ βαδίζοντες ἐχόλαζον· οἳ δὲ οἰκέται τῶν ἀναγκαίαις ὑποηρεσίαις περιέχον. ἐνταῦθα δὲ σημεῖον αἶρεται· οἳ δὲ Ἰφικράται, ¹⁰⁵ τὰ ὅπλα παχέως ἀναλαβόντες, πρὶ τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόντες, τῇ μὲν οἰκετῶν τῇ ἐν τῇ Διαικονίᾳ φυγόντων· τῇ δὲ στρατιῶν ἀσπλῶν κατὰ

Ἰφικράτης ἀντιστρατοπεδώνων τῇ πολεμίῳ, καὶ κατὰ πλὴν ὥραν διὰ παντός δρῖστοποιεμένων, προσέταξε τοῖς αὐτῷ στρατιώταις πρὸ τῆς ἑω. προσενέγκασθαι τὸ ἄρσεν· τῷ τὸ πρᾶξας, σπένδαλε τοῖς ¹⁰⁶ ἐναντίοις, καὶ τῇ ἀκροβολισμὸν ἄχρη δαίλης παρέτεινεν· ἐπεὶ δὲ ἀλλήλων ἐχωρίσθησαν· οἳ μὲν πολέμιοι πρὸς

¹⁰⁵ Τῶν μὲν οἰκετῶν] Ante hæc verba desunt quædam, puta hæc, εἰς τὸ πλὴν πολεμίῳ στρατόπεδον προσελθόντες. Casaubonus.

Τὰ ὅπλα παχέως ἀναλαβόντες, ἔτι τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόντες, καὶ

μὲν οἰκετῶν καὶ ἐν τῇ,] Quæ intercedunt inter ἀναλαβόντες & καὶ πλὴν οἰκ., suppleni ex MSS. cum quibus etiam consentit Interpretis.

¹⁰⁶ Ἐναντίοις] Cant. πολεμίους.

πρὸς τὸ δεῖπνον ὥρμησαν· ὁ
 ᾧ προηλεσηκίας ἔχων τὰς
 στρατιώτας προωσὼν δει-
 πνοποιῶντο, οὐκ ὀλίγον
 ἔλεθρον αὐτῶν εἰργάσατο.

Ἰφικράτης πρὸς 107 Φλι-
 κύντα ὠδοπόρῳ, τῷ Φάλαγ-
 γῳ Διὰ τὰς δυσχωρίας,
 μακρὰς ἐκπτεμύνης. οἱ
 πολέμιοι κτ' πλὴν ἔρα-
 σπικεῖμενοι, πολλὰς ἐπι-
 τρωσκον, καὶ πολλὰ ἤρπαζον.
 ὁ δὲ μὲν τὸ πρὸς πλῆθος
 ἀνδρῶν ἐπιστρέψας, τῇ μὲν
 Φαλαγγι παρήγγειλε
 θάπτον προχωρεῖν τῷ δὲ
 δεξιᾷ, καὶ 108 δὲ πρὸς
 εὐωνύμους πλῆθος ἀνδρῶν,
 ἐπιλέγων τὰς ἡγεμόνας,
 καὶ τὰς ἀρίστους, 109 μετ' αὐ-
 τὰς συντάττει· τῷ δὲ ἔρα-
 ρίας ἐγγὺς 110 θροῦν, ὅ-
 πρῳσων τοῖς πολεμίοις
 κεκμηκόσιν ἐν τῇ διώξει καὶ

coenam conferebant : at
 ille cum pransis antea mi-
 litibus coenantes ob-
 ruens, non exiguam ipso-
 rum stragem fecit.

54 Iphicrates circa
 Phliuntem iter facie-
 bat, phalange ob loco-
 rum difficultatem in lon-
 gum protensa. Hosti-
 bus ad caudam instan-
 tibus, & multos vulne-
 rantibus, multaue rapi-
 entibus, ille cum his
 viris qui in latere ibant
 conversus, phalangi
 mandavit, ut ocyus pro-
 cederet. Ex iis vero qui
 a dextro lævoque late-
 re erant aggregatis du-
 cibus & præstantissimis
 quibusque eos ad extre-
 mum collocavit. Cum
 jam prope caudam es-
 set, impetum faciens
 in hostes persequendo

πτα-

107 Φλιντα] Cant. Φλοιῦντα.

108 Α' πρὸ τ' εὐωνύμων πλεῖστας ἀν-
 δρῶν] Cant. δὲ πρὸ τ' εὐωνύμων πλ. ἀν-
 δρῶν. Fl. δὲ πρὸ τ' εὐωνύμων π. α. Legen-
 dum videtur, δὲ πρὸ τ' εὐωνύμων π. α.

109 Μετ' αὐτῶν συντάττει] Ita le-
 γο, μετ' αὐτῶν συντάττει. Vel
 αὐτῶν μὲν σ. aut, μετ' αὐτῶν pro μετ'
 αὐτῶν. Hoc ita Frontinus, Transiunt

autem toto agmine leffissimos quoque re-
 tinuit. Sed hæc in Thracia ait Fronti-
 nus fuisse facta, non ad Phliuntem.
 Casaubonus.

Met' αὐτῶν] Cant. μετ' αὐτῶν. quod
 probat Casaubonus. Sed Fl. & Inter-
 pres ut Vulgata.

110 Γένοντο] MSS. θροῦν.
 non male; sed Interpres ut Vulgata.

111 Πολα-

fatigatos, & dissipatos in farcinarum rapinis, multos ex ipsis occidit, multo plures etiam captivos abduxit.

55 Iphicrates in Corcyra Crinippo e Sicilia cum supplementis undecim adnavigante, speculatoribus eum appellere jam significantibus, cuidam mandans, ut in desertis ignem amicum accenderet, noctu adnavigans, omnia supplementa cepit, uno solum effugiente.

56 Iphicrates Acæ

παραγμένοις ἐν τῇ τ' σκαιοφύρων ἀρπαγῇ, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθειρε, ¹¹¹ πολλὰ δ' ἤ πλείονας ἤγαγον αἰχμαλώτους.

Ἰφικράτης ἐν Κερκύρα ¹¹² Κρινίπῳ προσελόντ' ἐκ Σικελίας ἑνδεκά πληρώμασιν. ¹¹³ τ' πυρσέων ἀγγειάλων ὑφ' ὁρμῆν αὐτὸν, νήσω πινὶ τ' ἐρήμων προστάξας ¹¹⁴ πυρσὸν ἀνάπλειν Φίλιον, νύκτωρ ὅππωλεύσας ἐκράτησε τ' δέκα πληρωμάτων, ¹¹⁵ ἐνὸς ἐκφυγόντ'.

Ἰφικράτης ¹¹⁶ ἐν Ἀκῇ πυρσ-

¹¹¹ Πολλὰ δ' ἤ πλείονας] Fl. πολλὰς δ' πλ.

¹¹² Κρινίπῳ προσελόντ'] Fl. προσελόντ'. Qui Noster dicitur Κρινίπῳ, Xenophonti lib vi. Ἐλληνικὴ ἐστὶ Ἀντιπῳ. & in margine Κρινίπῳ. Neque undecim raves, ut Auctor, sed decem tantum missas a Dionysio refert: ἐπεὶ δ' ὁρμῶν μὲν ἀκέραια, ὅππω προσελόντων δέκα τετάρτης ὅδ' Διονύσιον βορδῆσσαν τις Λακιδαιμονίαις. Pro vulgato, ἑνδεκά τῶς πληρωμάτων τ' ἤν, & quod exhibebant Casauboni Codd. ἑνδεκά τῶς πληρωμάτων τ' ἤν, cum MSS. & Interprete testium ἑνδεκά πληρώματα τ' ἤν, dec. Pro ὑφ' ὁρμῆν, MSS. ὑφ' ὁρμῆν, quod retineri potest, si scripseris αὐτῶν. pro νήσω, Fl. εἰσω, cui additum supra ὡς.

¹¹³ Τῶν πυρσέων ἀγγείων.] Vidi

quibus hæc vox πυρσέων esset de mendo suspecta: immerito illa quidem: Nam quare πυρσέων non probabimus, si probamus εἰσεῖν? Inde etiam περὶ σκαιοφύρων dicti. vide Suidam Casaubonum.

¹¹⁴ Πυρσὸν ἀνάπλειν Φίλιον] Cant. ἐφίλιον Fl. ἐφ' ἴλιον. Casauboni Codd. ἐφ' ἴλιον. Sed eodem modo loquutus Auctor supra 11. 28. 2. σωίταξ: τίς φμκτωρεῖς: πυρσὸν φίλιον αἰμὴν ἐσπίσαι: ἢ πάλιν βαδίζετ' ἔρδρη τ' αὐτῶν.

¹¹⁵ Εἷος ἐκφυγόντ'] Fuit illa navis Melanippi Rhodii, teste Xenophonæ dicto loco.

¹¹⁶ Ἐν Ἀκῇ] Casauboni Codd. ἐν Νάκῃ. Sed nulla neque Ἀκῇ, neque Νάκῃ apud Geographos occurrat: quare legendum videtur, ἐν Θερσίκῃ, cujus jam ante aliquoties mentio facta est, & infra fiet.

¹¹⁷ Στρα-

ποτόμῳ ① δύο τῶν ἡγεμόνων
 προσιδόναι, καλέσας τὰς
 ἀρίστους τῶν ὀπλῶν 117 στρατο-
 πέδῳ, προσέταξεν, ὅπο-
 ταν 118 τὰς αἰτίας τῆς προ-
 δοσίας μεταπεμψάμεν ②
 ἐξετάζει τὸ πρᾶγμα, προ-
 λαβὼν αὐτὰς τὰ τέτων ὀ-
 πλά, καὶ 119 τῶν ὑπὸ αὐτοῖς
 πεταγμένων λόχων· οἱ μὲν
 προλαβόντες κατήχον τὰς
 πανοπλίας. Ἰφικράτης ὅ-
 τῳ προδοσίαν ἐλέγξας,
 τὰς μὲν ἡγεμόνας ἐκόλασε
 θανάτῳ· τὰς δὲ στραπώτας
 γυμνὰς ἐξήλασε ③ στραπο-
 πέδῳ.

Ἰφικράτης 120 διχι-
 λίων μισθοφόρων πρὸς τὰς
 Λακωνίας ἀπομολοσούν-
 των, ἀπορήτῳ γράμματι
 ἐπεμψε πρὸς τὰς ἡγεμό-
 νας τῶν ἀποσπέντων, παρα-
 καλὼν μεμνηθεὶς ④ συγκε-
 μένῳ καιρῷ, 121 καθ' ὃν καὶ
 122 τῷ ἐξ Ἀθηνῶν συμμα-

cum audisset duos du-
 ces proditionem moli-
 ri, vocatis præstantissi-
 mis qui erant in exerci-
 tu, mandavit, ut cum
 adversarios proditionis
 causa accersens, rem
 pervestigaret, ipsi con-
 festim arma illis &
 sequentibus illos ma-
 nipulis eriperent. Qui
 mox armaturas occu-
 parunt. Iphicrates ve-
 ro probata ac demon-
 strata proditione, du-
 ces quidem mortis sup-
 plicio affecit, milites
 vero nudos e castris ex-
 pulit.

57 Iphicrates cum duo
 millia mercenariorum
 ad Lacedæmonios trans-
 fugissent, clandestinas lit-
 teras ad duces eorum
 qui defecerant misit, ad-
 monens, ut constituti
 temporis meminissent,
 quo etiam ex Athenis
 auxilium expectaret:

χίαν

117 Στρατοπέδῳ] Ita MSS. nec
 non Codd. Casauboni. Vulgata στρα-
 τώμα τῷ.

118 Τὰς αἰτίας τῆς προδοσίας] MSS.
 αὐτῶν αἰτίας τῆς πρ. & sic quoque Inter-
 pres. Vulgata tamen videtur præfe-
 renda, nili forte casus.

119 Τῶν ὑπὸ αὐτοῖς πεταγμένων
 λόχων] Cant. τῶν ὑπὸ αὐτοῖς πετ. λόχοι.

120 Διαλίαν] Cant. δύο.

121 Καθ' ὃν] MSS. κατ' ὃν. Paul-
 lo post ante Λακεδαιμονίους cum Cant.
 additus articulus.

122 Τῷ ἐξ Ἀθηνῶν συμμα-
 χῶν

sciens epistolam ad custodes viarum perventuram. Postquam autem viarum custodes litteras attulerunt Lacedæmoniis, illi comprehendendos transfugas existimaverunt. Quibus nihil optatius fuit, quam ut effugere possent, cum Atheniensibus perfidi extitissent, Lacedæmoniis tantummodo viderentur.

58 Iphicrates in Chio redarguere volens eos, qui Laconum partibus faverent, mandavit quibusdam trierarchis, ut solventes per noctem, interdiu cum Laconico cultu habituque appellerent. Eos advenientes conspicati, qui Lacedæmoniorum partes tuebantur, magna cum lætitia in portum accurrebant. Quos ille circumdatos iis quos ex urbe eduxerat comprehendit, & puniendos Atheniensibus misit.

ἄνθρωποι προσδέχονται· εἰδὼς τὴν ὁπισθολὴν ἐμπισχεμένην τοῖς φύλαξι τῶν ὁδῶν. ἐπεὶ ὅτι οἱ φύλακες ἐκόμενοι τὰ χρέαματα πῶς Λακεδαιμονίοις, οἱ μὲν ὥρμησαν συλλαμβάνειν τὰς αὐτομύδας. οἱ δὲ ἀπακητῶς ἐξέφυγον, Ἀθηναίοις μὲν ἄπιστοι φηρόμενοι, Λακεδαιμονίοις δὲ δόξαντες.

Ἰφικράτης ἐν Χίῳ τὰς Λακωνίζοντας ἐλέγχει βεβλήμενοι, ἐνῆες τῶν τριηραρχῶν ἐκέλευσε, νυκτὸς ἐκπλεῖν μετ' ἡμέραν ὁπισπλάσαι χάσμα Λακωνικῶν. οἱ μὲν Λακωνίζοντες ὡς εἶδον, μὴ πολλῆς χαρᾶς ὅτι τὴν λιμνὴν κατέδραμον· ὁ δὲ κυκλωσάμενος αὐτὰς, ¹²³ καὶ τὰς ἀπὸ τῆς πόλεως περελθόντας, συνέλαβε πρὸς καὶ καταδυσσάμενος Ἀθηναίοις ἐπέμψεν.

Ἰφι-

προσδέχεται] Quidam προσδέχεται: Sed & προσδέχεται ferri potest: & id quidem, ut puto, melius. *Cassianus.*

123 Καὶ ἐν ἀπὸ τῆς πόλεως περελθόντας] MSS. καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς πόλ. περελθόν-

δοι. Recte, si deleatur praecedens copula, quomodo in suis fere legisse videtur Interpres, nam προσδέχεται videtur invenisse.

Ἰφικράτης ἐν ἀπείρῳ
 χρημάτων τῇ στρατιῶν Ἰο-
 ρυθῆντων, καὶ κοινῶν ἐκκλη-
 σίαν αὐτῶν, ἀνδρῶν
 ἐμπείρων τῇ Περσίδι
 γλώττης σολᾶς Περσικᾶς
 ἐνδύσασθαι προσέταξε
 124 πλεονέχους τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ ὀπιφανέως, καὶ παρ-
 ελθόντας ἀγγέλλειν βαρ-
 βαριστὶ, Πλησίον οἱ παρὰ χρε-
 ματὰ κομίζοντες· ἡμεῖς δὲ
 παρεπέμψθημεν τὰ πο-
 μαυῶντες· 125 ταῦτα μινύ-
 σαιπες, οἱ στρατιῶται διέλυσ-
 σαν τὴν ἐκκλησίαν.

Ἰφικράτης 126 ἐκ τῇ Ὀ-
 δρυσιᾷ λείαν πολλὴν
 περὶ ἔλασεν· ἔδωκεν οἱ Ὀ-
 δρυσαῖοι πολλήν· ἔδω-
 κεν αὐτοῖς καιομένας λαμ-
 πάδας· καὶ προσλαύειν

59 Iphicrates in ieo-
 pia pecuniarum consti-
 tutus, tumultuantibus
 militibus, & commu-
 nem concionem postu-
 lantibus, viros peritos
 Persicæ linguæ, stolis
 Persicis indutos, jussit
 frequentissima concione
 supervenire, & acceden-
 tes barbarice nunciare,
 In propinquo sunt qui
 pecunias adferunt. Nos
 vero præmissi sumus,
 ut hoc significaremus:
 quæ cum indicassent,
 milites concionem dimi-
 serunt.

60 Iphicrates ex O-
 drysiade multam un-
 diquaque prædam egit.
 Persequebantur Odry-
 senses magna multitu-
 dine. Ille cum paucos
 equites haberet, dedit
 eis ardentes faces, & in
 ἐκέ-

124 Πλεονέχους τῇ ἐκκλησίᾳ] Cum
 MSS pro τῇ repositi s. Cant. φαῖ-
 νω habet pro ὀπιφανέως.

125 Ταῦτα μινύσκειντες] Hoc est
 ταῦτα μινύσκειν αὐτῶν ut jam ante
 annotavimus. Casaubonus.

126 Εἰς τῇ Ὀδρυσιᾷ] Venit
 hoc a recto Ὀδρυσιᾷ, unde gentile
 Ὀδρυσιᾷ apud Stephanum. Ὀ-
 δρυσιᾷ & gentile Ὀδρυσαῖοι quod se-
 quitur, Stephano possunt addi. Hæc

Orphei patria memoratur Tzetzi
 Chil vi. 91.

Ὀρϕιδῆς καὶ τὸ Λεβῶνιον ὄρεον, ἀλλὰ καὶ
 πόλις,

Τῆς γῆς Θρακίαν καὶ Ὀδρυσιᾶν, ὡς
 ὁ Ὀρϕιδῆς ἐπὶ ἡρώων.

Lib. 1. Epigram. occurrit,

καὶ ὅλας γὰρ ἔδωκε Ὀδρυσιᾷ.
 pro quo Brodus reponit Ὀδρυσιᾷ
 δῶκε, sed Holstenio rectius videtur
 Ὀδρυσιᾷ, vel Ὀδρυσιᾷ.

127 Εἰς Ὀ-

hostes invadere jussit. Odryforum equi, insolitum aspectum ignis non ferentes, in fugam agebantur.

61 Iphicrates ad urbem accedens (fluvium enim ab regione per mediam urbem labentem transire necessum erat) vesperi cum exercitu transit, ut quod ex transitione multitudinis turbidum factum esset, noctu insciis civibus dilueretur. Atque sic ignoratus, postero die nihil tale expectantes adortus est.

62 Iphicrates in Thracia multos Odryfarum ceperat. Illi igitur vehementer jaculando & sagittando instabant. Ipse vero juxta singulos qui primam aciem tenebant, nudum ali-

ἐκέλευσε τοῖς ἐναντίοις· οἱ δ' ἴπποι τ' ὄδρουσῶν τ' φλογὸς πλὴν ὅψιν ἀπαυήθη μὴ φέροντες, ἀνασπρέψαντες ¹²⁷ ἐφύγον.

Ἰφικράτης ὅππῃ πάλῃ, ¹²⁸ τ' ἀπὸ τ' χώρας ποταμὸν διὰ μέσης τ' πόλεως ῥέοντα διὰ λῶν ἀναγκαῖον ὤ, ἐσπέρας διέβη μὲν δ' ἐρατὰ μακάροισιν, ἵνα τὸ ἐκ τ' διὰ βιάσεως δ' πλήθους θολερὸν διὰ τυκτὸς παροδύσῃ, λάθῃ τὰς ἐν τῇ πόλει. καὶ δὴ λαθὼν μεθ' ἡμέραν ἐπέβητο μὴ προσδοκῶσιν.

Ἰφικράτης ἐν Θράκη πολλὰς ἔλαβεν αἰχμαλώτους ὄδρουσῶν. οἱ μὲν δὲ σφοδρῶς ἐπέκηντο βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. οἱ δ' πῶς ¹²⁹ προσωπάζεσθαι ἐκασὸν αἰχμαλώτην γυμνὸν παρέ-

¹²⁷ Ἐφύγον] Cant. ἔφυγον.

¹²⁸ Τοῖς τ' χώραις ποτ.] Hæc accipere διὰ μέσης, ac notis περιδιδοῦς include: nec quicquam deest. Casaubonus.

Τὸν ἀπὸ τ' χώρας, &c.] Propositionem cum MSS. & Interprete adposui. & pro μὲν τὸ ἐρατὸν μακάροισιν cum iis-

dem reposui μὲν δ' ἐρατὰ μακάροισιν. μὲν δ' ἡμεῖς, pro vulgato μὲν δ' ἡμεῖς. Ita quoque sitat. 58.

¹²⁹ Προσωπάζεσθαι] Ita rescriptum cum Fl. pro vulgato προσωπάζεσθαι. Cant. προσωπάζεσθαι. Pro τῇ χειρὶ διδιδόμενον, Cant. τῇ χειρὶ διδιδόμενον.

παρήστησεν ἐξ ἱμάντων 130 ὀπίσω τῶ χειρῶν δεδεμένον. οἱ δ' Ὀδρυσῆες τὰς οἰκείας μὴ βεβλόμενοι πιτρώσκον, & βάλλειν καὶ ἀκοντίζειν ἀπέχοντες.

Ἰφικράτης πρὸς Φοινίκην καταπλέων ἑκατὸν τριακοντόρεις, ἔνθα πεναγώδης αἰγιαλὸς ὡς, ἰδὼν τὰς Φοινίκας ὡς πρὸς τὴν ἡϊόναν σωθέοντας, παρήγγειλεν, ὅταν τὸ σημεῖον ἀναδειχθῇ, τοῖς μὴ κυβερνήταις ἀγκυραν ἀφεῖναι καὶ πύρηναι, καὶ 131 τὴν καταγωγὴν ἐν τάξει ποιῆσαι. τοῖς δ' ἐρασιπύλαις ὀπλισμένοις 132 ἕκαστον καὶ τὴν αὐτὴν κώπην, εἰς τὴν θαλάσσαν αὐτὴν καθίεναι, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν λαφύλασθαι. ὡς δ' ἤδη σύμμετρον ὑπέλαβεν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης βάθος, ἀνέτεινε

quem captivum manibus loro in tergum revinctis collocavit. Odrysenses ne suis vulnera infligerent, a jaciendo & jaculando destiterunt.

63 Iphicrates in Phœnicia adnavigans cum centum triacontoris, cœnoso littore, conspicatus Phœnices ad littus concurrere, præcepit, ut cum signum ostenderetur, gubernatores e puppi anchoras dimitterent, & ordine appellerent: milites vero armati singuli per remum suum in mare se demitterent. Cum igitur jam mediocrem profunditatem maris esse suspicaretur, signum egrediendi extendit. Triacontori quidem ordine appelle-

τὸ

130 Ὀπίσω τῶ χειρῶν δεδεμένον] Scribe διδεμένον vel ὀπίσω τῶ χεῖρος διδεμένον. ut lib. secundo in Hippodam. Casaubonus.

131 Τὴν καταγωγὴν ἐν τάξει π.] Cant. καὶ καταγωγὴν καὶ πλὴν ἐν τ. π.

132 Ἐκαστον] MSS. ἑκάστου. quomodo etiam ex suis in margine no-

tarat Casaubonus. Mox pro λαφύλασθαι, Cant. φυλάσθαι. Verba ejus commatis cum non habeat Interpres, versioni ejus adde, & ordines suos servarent. Paullo post pro πεναγώδους, Fl. πεναγώντα πέροι. In fine pro ἰμβεβλόμενοι, cum Fl. & Interprete reposui ἰμβεβλόμενοι.

bant; per anchoras. Milites ordinate se protegentes, procedebant. Hostes ordinem ipsorum & audaciam admirantes, fugam dabant. Ephicratii persequentes, aliquos interemerunt, aliquos vivos ceperunt: multaque praeda circumacta, eaque in naves imposita, castra in terra posuerunt.

εραλίοντον ὅτι τῆ γῆς κατισήσαντο.

τὸ σημεῖον τὸ ἐκβάσεως. αἱ τριακόντοροι μὲν ἐν ταῖς κατήγοντο, διὰ τῶν ἀγκυρῶν· οἱ δὲ ἄνδρες ἐν ταῖς περὶ βαλλέμενοι προσήγον. οἱ δὲ πολέμιοι κατὰ πλεονεξίας τὴν ταξιν αὐτῶν καὶ τὴν τόλμαν ἐφύγον. οἱ δὲ Ἰφικράτιοι πινὰς μὲν διώξαντες ἀπέκλειναν. πινὰς δὲ ἐζώχρησαν, καὶ λείαν πολλὰν ἐπειλάσαντες· καὶ πάντων ἐς τὰς ναῦς ἐμβολόμενοι

[CAP. X.]

Timotheus.

¶ Timotheus cum in Atticis castris maxima esset nummi raritas, suavit mercatoribus, ut ipsius sigil-

Τιμόθεος.

¶ Ἐν Ἀττικῇ στρατοπέδῳ πάντες ὡς νομίσματα. Τιμόθεος ἔπεισε τὰς ἐμπόρους χρῆσθαι νομίσματα τῇ ἐαυτοῦ σφραγίδι. ἀπαλ-

1 Ἐν Ἀττικῇ] Cant. Τιμόθεος, ἐν Ἀττικῇ. legisse videtur Interpres, Τιμόθεος, ὡς ἐν Ἀττικῇ στρατ. ὡς νομίσματα, ἔπεισε, &c. ut plerumque Polygnus, praemisso scilicet nomine proprio, in quo etiam consensit Cant.

2 Ἀπαλαστομένους δὲ σφραγίσας] Scribo & supplico, ὑπαλαστομένους δὲ καὶ σφραγίσας δόντας. hoc est, ea conditione, ut quum reverterentur, dato sigillo pecunias reciperent. Mox quoque lego & distingo, ὅτι τῇ σφραγίδι τῇ στρατηγῇ· ὑπαλαστομένοις

αὐτοῖς, ἐν τοῖς πέντε ἐμπορίαις χρηματῶν, Τιμόθεος. Casaubonus.

Ἀπαλαστομένους δὲ, &c.] Nihil hic a Vulgata abeunt Codd. neque etiam deesse quidquam videtur, si hoc modo distinguas, ἀπαλαστομένους δὲ σφραγίσας, καὶ τὸ ἀργύριον λαμβάνειν, &c. & veritas: reddentes vero sigillum, etiam argentum accepturos. Crediderant mercatores, & militibus commutationem praebere duci sigillo. Reddentsibus vero illi (sigillum scilicet) &c. Eodem modo scilicet, quo apud Aristotelem lib. 11. Oeconom. in eodem, ut videtur,

ἀλλασομόρους ἃ πλὴν
σφραγίδα καὶ τὸ ἀργύριον
λαμβάνειν. ὅπως εὖ οἱ
ἐμποροὶ, καὶ πλὴν ἀγορῆς πῶς
πρατώταις παρέχον· ὅτι
τῇ σφραγίδι ἔπραττε. ἁπ-
πλασομόροις αὐτοῖς, ἐν τῷ
πῶς ὁ πόρος χρη-
μάτων Τιμόθεος, πλὴν π-
μῶν διέλυσε πλὴν ὁμολογ-
μῶν.

Τιμόθεος ἀνήγειρε τῷ
ἐσλῶ παντί. 1. παρμὸς ἐγί-

lo pro numismate ute-
rentur. Discedentes ve-
ro, sigillum & argen-
tum acciperent. Credi-
derunt mercatores, &
forum militibus, prae-
buerunt ob duces sigil-
lum discedentibus ipsis.
Interea abundans pecu-
niis Timotheus, con-
stitutum pretium per-
solvit.

2 Timotheus solve-
bat cum universa classe.

187°

detur, strategemate, Timotheus dici-
tur, cum contra Olynthios bellum
gereret, & pecuniae inopia laboraret,
zeu nummum percussisse, eum-
que ut reciperent mercatores, hisce
rationibus persuasisse: πῶς δ' ἴμπε-
ρος ποιεῖται, ὅτι αἱ περὶ λαὸν χαλκὸν,
πῶς πάλιν ἀργύριον ταῖς τιμῇς καὶ τῷ
ὄντι, καὶ τὰ ἐν τῇ λαοῦ ἀργύριον, ὅτι δ'
αἱ ἀλλοτρίαι αὐτῶν χαλκοί, ποῦ αὐ-
τῶν ἀναφέρονται ἀργύριον λαμβάνειν.
Hoc Timothei factum imitata quo-
que, praeter alios, praeteriti saeculi an-
no lxxiv. urbs patria, cum oblecta
ab Hispanis ad summam redacta in-
opiam cudit nummos papyraceos, in
quorum nonnullis conspiciebatur
leo pileum hasta infixum tenens,
cum hac inscriptione. Hac libertatu
ergo. ab altera parte: God terwaare Ley-
den. in aliis insignia urbis cum lite-
ris denotantibus: Nummus esse ur-
bis Lugduni, sub gubernatione illustri-
mi Principi Austriaci casus in aliis de-
nique leo pugnans una cum insig-
niis urbis, cum hac inscriptione:
Puzno pro Patria. Hi nummi, soluta
tandem obsidione, fuere collecti,

& reddentibus statutum pretium per-
solutum: quam plurimis in rei me-
moriam retinentibus.

3 Ἐπὶ τῇ σφραγίδι ἔπραττε, ἁπ-
πλασομόροις αὐτοῖς ἐν τῷ πῶς, &c.]
Tolle ὑποσημειώ post αὐτοῖς, & col-
loca post πραττε. hoc modo: ὅτι τῇ
σφραγίδι ἔπραττε. Pro ἀππλασο-
μόροις αὐτοῖς ἐν τῷ πῶς, &c. mallet
hoc ordine: ἐν τῷ πῶς ὁ πόρος χρη-
μάτων Τιμόθεος, ἀππλασομόροις
αὐτοῖς ἢ πμῶν, &c. Pro ὅτι τῇ σφρα-
γίδι, Cant. ἐν τῇ σφ. & mox pro ὁμο-
λογμῶν, Fl. ὁμολογμῶν.

4 Παρμὸς ἐγίγιντο] Idem refert
Frontinus lib. i. cap. 12. 11. Timo-
them Atheniensis, classe dimicaturus ad-
versus Coryceos gubernatori suo, qui pro-
ficiscenti jam classi signum vocatus ceperat
dare, quia ex remigibus quendam ster-
nutantem audierat; Mirari (inquit)
ex tot militibus unum perfrixisse? Mali
ominis habitum a nauta sternuta-
mentum hoc videtur, non quod fa-
ctum a lava, ut existimat Scefferus
de Militia Navali lib. 111. cap. 3. (ne-
que enim Polyænus, neque Frontinus
id addunt) sed quod contigisset
intere

7

νερ· ὁ κυβερνήτης Ἰππάρχῃ ἐκέλευσεν· οἱ ναῦται ἤ τριήρων Ἰππιδάιναν οὐκ ἐπαύσαν· Τιμόθεος μάλιστα, ποῖον γὰρ ἔφη γέγονεν οἰώνισμα, εἰ τοσούτων πειρησθέντων, εἰς ἔπλησεν; οἱ ναῦται γελάσαντες ἀνέχθησαν.

Τιμόθεος παράγγελμα ἔδωκεν ἐκδοθήσασιν πῶς παύσιν· ὀλίγοι στρατιῶται προσήλθον. ὁ λοχαγὸς ἠγόρευε, χεῖρας καὶ τὰς λοιπὰς ἀναμῖναι. ὁ Τιμόθεος οὐκ ἀνέμεινε, ὡς τὰς μέλλοντας προστύμως μαχεῖσθαι τοῖς πολεμίοις ἔχων ἅπαντας τὰς ἡβραδέως ἐξισόντας, ἀχρήστες ἀνίστασθαι καὶ παρόντας.

Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ Λευκάδα ἐναυμάχον, Τιμόθεος στρατηγὸν Ἀθηναίων, Νικομάχης ναυμαχὸν Λακεδαιμονίων. ὡς ἑορτῇ

Facta sternutatione, gubernator quiescere iussit. Nautæ triremes conscendere non audebant. Timotheus subridens. Qualenam enim, inquit, auspiciū contigit, si tot circumstantibus unus sternutavit? Nautæ hunc ejus sermonem cum risu excipientes, solvebant.

3 Timotheus præceptum suis dedit, ut quam celerrime ad pugnam exirent. Paucis militibus procedentibus, manipularis agebat, reliquos etiam expectandos esse. Timotheus non expectavit, arbitratus se omnes habere, qui alacriter pugnam subire vellent: eos vero qui tarde exirent, inutiles fore, etiam si præsto essent.

4 Athenienses & Lacedæmonii ad Leucadem navale prælium committebant, Timotheo Atheniensium ducem agente, Nicomacho Lacedæmoniorum.

Σκί-

5 Ἀνέμεινε] Cant. ἀνέμεινε.
6 ἑορτῇ Σκίρα] Cant. ἑορτῇ καὶ
ρα. vocibus pertranscriptorum im-
petitiam confusis. Fl. ἑορτῇ Σκίρα.

sed & Vulgata recte. Σκίρα quippe, sive Σκιστορία, festum Atheniensium in honorem Minervæ, unde & illa Σκιστορία, & mensis quo celebrabatur, Σκιστο-

Erat festum Scira. Timotheus hoc die myrto coronans triremes, solvensque, signum extulit, & navibus vicit. Milites enim cum bona spe pugnam faciebant, numen se rati focium habere.

5 Timotheus urbem exercitu circumdans, militibus locum definivit, unde prædā agerent. Reliquam regionis partem, & omnes ejus fructus vendebat. Non autem permittebat, neque domum neque tugurium destruere, neque vero insititiam arborem excindere: sed ipsos duntaxat fructus capere. & hæc excogitans efficiebat, ut si vicissent, plura tributa colligere

Σκίρα· Τιμόθεος κτ' παύ-
την τὴν ἡμέραν μυρσίνη
εὐφαιώσας τὰς τριήρεις,
ἦρε τὸ σημεῖον ἡ ἀχθεῖς,
ναυμαχίᾳς ἐνίκησεν οἱ
ᾧ στρατιῶται μὲν ἑλπίδ' ἔ-
χοντες ἡγωνίασσαν, θεῶν
ἔχεν οἰάμενοι σύμμαχον.

Τιμόθεος ὁ πόλιν περι-
στραπεπιδύσας, ἀφώρζε τὴν
πόλιν πῆς στρατιῶταις, ὅ-
θεν δὴ προνομύσασσι. τὸ ᾧ
λοιπὸν μέρος τῆς χώρας, καὶ
ὅσον ἦν ὄφελος αὐτῆς, ἀπ-
εδίδοτο. ὅσα δ' ἐπέτρεπε
ᾧ ἔπ' οἰκίαν, ἔπ' ἐπαυλιν
καθαίρειν. καὶ μὲν δὲ ἡ-
μερον δένδρον ἐκκόπτεν,
ἀλλ' αὐτὰς τὰς καρπὰς
λαμβάνειν καὶ ταῖς οἱ στρα-
τηγὲντι ὁ περικύ. εἰ μὲν
κρατῶν, τὸ πλεῖον φόρος
ἐκλέ-

Στοιχεῖον. De hoc festo vido
que congeffit Petrus Castellanus,
Synragm. de Festis Græcorum, &
Meursius. Mox pro μυρσίνη, uterque
Codex μυρσίνην.

7 Ἀχθεῖς, ναυμαχίᾳς ἐνίκησεν]
Scribe, ἀνέχθεῖς, vel καὶ ἀνέχθεῖς,
ναυμ. Casaubonus.

8 Πόλιν περιστραπεπιδύσας] Cum
Fl. & Interprete: quomodo etiam in
margine conjecerat Casaubonus.
Vulgata, πολλὰ στραπεπιδύσας.

9 Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ] Cant. ἰσχυρῶς. & pro
καθαίρειν, καθαίρειν. Mox quoque οἱ
ante στρατηγὸν delect.

10 Περικύ. εἰ μὲν κρατῶν, τὸ πλεῖον
φ.] Fl. περὶ κυ. οἱ μὲν κρατῶντες πλεῖον.
Cant. περικύ. εἰ μὲν κρατῶντες πλεῖον.
Casaubonus quoque ex suis in mar-
gine scripserat, εἰ μὲν κρατῶντες. Re-
tinenenda videtur Vulgata: sequitur
enim pars opposita: οἱ ᾧ ὁ πόλιμ-
μικρὸν οἶον, ὅτι αἱ ἀφ' ὧν καὶ στρατη-
γὸς ἔχοντι.

ἐκλέγειν. εἰ δὲ ὁ πόλεμος
μηκύνοιτο, τροφὰς ἀφθό-
νους καὶ κατὰγωγὰς ἔχειν τὸ
δὲ τῶν μείζον, πολλὰ
τὴν ὄνοιαν ὡς τὸ πλε-
μίων ἐθήρουν.

¹² Τιμόθεος ναυμα-
χῇν Λακεδαιμονίοις μέλ-
λων, αὐτὸς μὲν ἐκ τριή-
ρων τὰ πληρώματα ὡς
πρύμναν ἔχων ἀνέπαυσεν.
πὰς δὲ ταχυαυτάς τις ἔκ-
σι προσέπαξε τοῖς ¹³ τριή-
ράρχαις ἀντιπαρεξάγειν
ταῖς πολεμίοις ναυσὶ, καὶ
πυκνὰς ποιεῖν κινήσεις,
καὶ τροπὰς. οἱ μὲν δὲ πολέ-
μιοι πονέουσι εἰρεσίᾳ, ἀ-
θενῶς πὰς κώπας ἀνέφε-
ρον. Τιμόθεος δὲ ἀκμαῖος
πληρώμασιν ἐπαναχθεῖς,
ναυμαχῶν ἐνίκησεν.

possent: cum bellum diu-
tius traheretur, victum
copiosum & diversa
haberen. Quod vero
his majus est, maximam
benevolentiam ab hosti-
bus venabatur.

6 Timotheus navali
prælio cum Lacedæmo-
niis contendere volens,
ipse triremium imple-
menta in puppi habens
quiescebat. Celeres ve-
ro viginti mandavit tri-
rarchis, ut adversus ho-
stiles naves educerent,
& crebros motus ac fle-
xus efficerent. Hostes i-
gitur defatigati remigan-
do, imbecilliter remos
referebant. Timotheus
recens cum implementis
superveniens, & navale
prælium iniens, victo-
riam adeptus est.

Τιμό-

¹¹ Τύτων μείζον] Cant. τύτω μεί-
ζον.

¹² Τιμίδιος ναυμαχῇν Λακεδαί-
μονίοις μέλλων] Videtur idem esse
τρατήγης, cum eo quod refertur
iterum infra commate duodecimo:
Non enim id novum aut insolens
Polyzno, ut jam ante monuimus.
Frontinus quoque hoc non omi-
sit: ejus vero verba sic leges, ne
te vulgati codices decipiant, hac par-
te mendosissimi: Timotheum δὲ Λα-

thienensium, adversus Lacedæmonius na-
vali acie decertaturum, cum instructa
classis eorum ad pugnam processisset,
ex velocissimis navibus viginti præmisit
qua omni arte, varioque flexu eluderent
hostem. Ut primum sensisset deinde, minus
auxilium moveri adversum partem, progre-
ssus præfatos facile superavit. Casu-
bonus.

¹³ Τριηράρχαις] Cant. τριηράρ-
χαις.

14 Οὐλιν-

7 Timotheus volens Olynthiam transire, & Olynthiorum equitatum metuens, ab altera parte exercitus in longum quadratum agmen instruxit, sarcinis & equitatu in medium coniecto, currusque frequentes agens & connexos, armatos circum hos foris circumdedit. Ita ut Olynthii equites equitatione non possent uti.

8 Timotheus apud Amphipolim castra ponebat. Nunciavit quidam vesperi, hostes adversus ipsum coire & cum magna multitudine postridie aggressuros esse. Qui militibus hostium multitudinem non prædixit, ne terrorem faceret. Sed quasi aggressurus illos paucos, & confusim agentes, inutilem multitudinem per invia præ-

Τιμόθεος τὴν ¹⁴ Ὀλυνθίαν βεβλόμενος παρελθεῖν, δεδοικώς τὸ ἵππικόν τε Ὀλυνθίων, ἔταξε τὸ στρατόπεδον ¹⁵ εἰς ἐπιρόμηνες πλινθίων. καὶ μὲν σκοποφόρα, καὶ τὴν ἵππον εἰς τὸ μέσον λαβὼν, πᾶς δὲ ἀμάξας πυκνάς ἄγων, καὶ σωρητημύας. τὰς δὲ ὑπάλι-
τας τέτων ἔξωθεν περιβαλὼν, ὥς τε τοῖς Ὀλυνθίοις ἵππευσιν ἀδύνατον εἶναι ἢ ἵππασίᾳ.

Τιμόθεος περὶ Ἀμφίπολιν ἐστρατοπέδων ἤγειλέ τις ἐσπέρας, ἀθροίζοντες τὰς πολεμίας ἐπ' αὐτόν. καὶ ὡς πολλὰ πλάσιοι τὸ πλεῖστον ὄντες ¹⁶ ὑστέραιας ὁπλήσιντες. ὁ δὲ τοῖς μὲν στρατιώταις ἐπεείπε τε πολεμίων τὸ πλεῖστον, ἵνα μὴ καταπλαγῇ. αὐτὸς δὲ ὡς ὁπλησόμενος αὐτοῖς ὀλίγοις ἔσι καὶ ἀπαικτοῖς, τὸ μὲν ἀχρεῖον ἔπλη-

¹⁴ Ὀλυνθίαν] Fl. Ὀλυμπία, quomodo & Codd. Casauboni. Male. Deinde pro παρελθεῖν, Cant. ἐπαιλάττει.

¹⁵ Εἰς ἐπιρόμηνες πλινθίων] MSS. ἐπιρόμηνες πλ.

¹⁶ Τῆς ὑστεραίης] Cant. τῇ ὑστεραίᾳ.

ἐκλέγειν. εἰ γὰρ ὁ πόλεμος
μηκύνοιτο, τροφὰς ἀφθό-
νας καὶ κατὰγωγὰς ἔχειν τὸ
γὰρ ¹¹ τέτων μείζον, πολλὰ
τὴν ὄνοισιν ὡς καὶ τὴν πολε-
μίων ἐθήρουν.

¹² Τιμόθεος ναυμα-
χῶν Λακεδαιμονίοις μέλ-
λων, αὐτὸς μὲν ἐκ τριή-
ρων τὰ πηλώματα ὡς καὶ
πρύμναν ἔχων ἀνέπαυσεν.
πὺς γὰρ ταχυαυτῆσαις εἰκο-
σι προσέτιξε τοῖς ¹³ τριή-
ράρχαις ἀντιπαρεξάγειν
παῖς πολέμιας ναοὶ, καὶ
πυκνὰς ποιῶν κινήσεις,
καὶ τροπὰς. οἱ μὲν δὲ πολέ-
μιοι πονέσασθαι εἰρεσία, ἀ-
σθενῶς πὺς κώπας ἀνέφε-
ρον. Τιμόθεος γὰρ ἀκμαῖος
πηλώμασιν ἐπαναχθεὶς,
ναυμαχῶν ἐνίκησεν.

possent: sed bellum diu-
tius traheretur, victum
copiosum & diversoria
haberent. Quod vero
his majus est, maximam
benefolentiam ab hosti-
bus venabatur.

6 Timotheus navali
prælio cum Lacedæmo-
niis contendere volens,
ipse triremium imple-
menta in puppi habens
quiescebat. Celeres ve-
ro viginti mandavit tri-
rarchis, ut adversus ho-
stiles naves educerent,
& crebros motus ac fle-
xus efficerent. Hostes i-
gitur defatigati remigan-
do, imbecilliter remos
referabant. Timotheus
recens cum implementis
supervenienti, & navale
prælium iniens, victo-
riam adeptus est.

Τιμό-

¹¹ Τέτων μείζον] Cant. τέτω μεί-
ζον.

¹² Τιμόθεος ναυμαχῶν Λακεδα-
μονίοις μέλλων] Videtur idem esse
ερατήγημα, cum eo quod refertur
iterum infra commate duodecimo:
Non enim id novum aut insolens
Polyzno, ut jam ante monuimus.
Frontinus quoque hoc non omi-
sit: ejus vero verba sic leges, ne
te vulgati codices decipiant, hac par-
te mendosissimi: Timotheus δὲ Λα-

θησιονισμῶν, adversus Lacedæmonios na-
vali acie decertaturus, cum instructa
classis eorum ad pugnandum processisset,
ex velocissimis navibus viriūti præmissis
qua omni arte, varioque flexu eludebat
hostem. Ut primum sensit deinde, minus
agiliter moveri adversam partem, præref-
sus prælassatos facile superavit. Casu-
bonus.

¹³ Τριηράρχαις] Cant. τριηράρ-
χαις.

¹⁴ Ὀλιω-

7 Timotheus volens Olynthiam transire, & Olynthiorum equitatum metuens, ab altera parte exercitus in longum quadratum agmen instruxit, sarcinis & equitatu in medium coniecto, currusque frequentes agens & connexos, armatos circum hos foris circumdedit. Ita ut Olynthii equites equitatione non possent uti.

8 Timotheus apud Amphipolim castra ponebat. Nunciavit quidam vesperi, hostes adversus ipsum coire & cum magna multitudine postridie aggressuros esse. Qui militibus hostium multitudinem non prædixit, ne terrorem faceret. Sed quasi aggressurus illos paucos, & confusim agentes, inutilem multitudinem per invia præ-

Τιμόθεος πλὴν ¹⁴ Ὀλυνθίαν βελόμην παραελθεῖν, δεδοικώς τὸ ἵππικόν τῷ Ὀλυνθίῳ, ἔταξε τὸ στρατόπεδον ¹⁵ εἰς ἐπερόμηνες πλινθίον. τὰ μὲν σκοπόροα, καὶ πλὴν ἵππων εἰς τὸ μέσον λαβὼν, πᾶς δὲ αἰμάξας πυκνὰς ἄγων, καὶ σωρητημύας. τὰς δὲ ὁπλίτας τέτων ἔξωθεν περιβαλὼν, ὥς περ τοῖς Ὀλυνθίοις ἵππευσιν ἀδύνατον ¹⁶ ἢ ἵππασίαι.

Τιμόθεος περὶ Ἀμφίπολιν ἐστρατοπέδωεν ἡγεγυγμένους ἐσπέρους, ἀφροῖζεσθαι τὰς πολεμίους ἐπ' αὐτόν. καὶ ὥς πολλὰ πλάστοι τὸ πλῆθος ¹⁷ ὥς ἐστρατίας ὁπλήσιν. ὁ δὲ τοῖς μὲν στραπώταις ἐπερεῖπε τὸν πολεμίων τὸ πλῆθος, ἵνα μὴ καταπλαγείεν. αὐτὸς δὲ ὥς ὁπλησόμενος αὐτοῖς ὀλίγοις ἐσι καὶ ἀπὸ πτοῖς, τὸ μὲν ἀχρεῖον ¹⁸ πλῆ-

¹⁴ Ὀλυνθίαν] Fl. Ὀλυμπία, quomodo & Codd. Casauboni. Male. Deinde pro παραλθεῖν, Cant. ἐπαιλθεῖν.

¹⁵ Εἰς ἐπερόμηνες πλινθίον] MSS. ἵππερμας πλινθίον.

¹⁶ Τῆς ὕστερας] Cant. τῆς ὕστερας.

πλήθους ¹⁷ πρῆπεμπε διὰ
 τῷ δυαπόρων, ἔπερ ἤκιστα οἱ
 πλέμιοι ὡς φυλάξεν
 ἔμελλον αὐτὸς τῷ ¹⁸ φά-
 λαγγα ἐκίνησε, τὰς ψι-
 λὰς πελοδαίαις ὀπιτάξας.
 τὰς τῷ τριήρεις ἐν τῷ Στρυ-
 μόνι ποταμῷ πληρῶσαι ἔ-
 δωθηθεῖς, ἐπέπεσεν. καὶ
 ταῦτα πάντες μιᾷ νυκτὶ
 πρᾶξας, ἀσφαλῶς ἀνε-
 κώρησεν.

Τιμόθεος ἐπολιόρκη
 Σάμον, ¹⁹ ξενολογήσας
 στρατιώτας ἐπικιχι-
 λίας, οἷς καὶ ἔχων δέναι
 μιᾶν, ἐγκαρπὸν ὁρῶν τῷ
 νῆσῳ, ἐξελὼν χωρὶς ἐς
 προνομίαν, ²⁰ τὰς ἄλλας
 καρπὰς ἀποδόμην, ἀσφα-
 λειαν τοῖς καρπολό-
 γοις ὡς ἀρχῶν, ἀπὸ ῥή-
 σης χρημάτων ἀπὸ τέτων
 μέρῃ τῷ μιᾶν διανεί-

misit, ubi minime cu-
 stodiam hostes essent
 habituri. Ipse phalan-
 gem movit, in postre-
 mo levi armatura præ-
 ditos constituens. Tri-
 remes vero in Strymo-
 ne fluvio cum implere
 non posset, incendio
 consumpsit: & his o-
 mnibus una nocte per-
 fectis, absque periculo
 discessit.

9 Timotheus oppu-
 gnabat Samum, con-
 scriptis septem millibus
 mercenariorum: quibus
 cum persolvere stipen-
 dia non posset, videns
 plenam fructibus infu-
 lam esse, loco ad præ-
 dandum capto, reliquos
 fructus vendidit, securi-
 tate iis qui legerent præ-
 stita: collectisque hinc
 affatim pecuniis, partem
 stipendiorum militibus

μας,

¹⁷ Πρῆπεμπε] Cant. πρῆπεμπε.

¹⁸ Φάλαγγα] γρ. φυλακίαν, Cafaubon.

¹⁹ Ξενολογήσας] Cum Cant. quo-
 modo in margine Vulgaræ scripserat
 etiam Cafaubonus, pr. vulgato, ξι-
 λογήσας.

²⁰ Τὰς ἄλλας καρπὰς:] MSS. τῶν
 ἑλλαν καρπῶν & ita quoque Codd.

Cafauboni. Pro ἀποδόμην, cum
 MSS. reposui ἀποδόμην. & sic In-
 terpres. Idem Timothei strategema
 refert Aristoteles lib. 11. Oeconom.
 addens, eum fructus ipsis Samiis
 vendidisse: Σάμον τὴν πολιορκίαν, ἐπὶ
 καρπῶν καὶ τὰ ὅσα τῇ ἀρχῇ ἀποδίδοτο
 αὐτοῖς τοῖς Σαμίαις. ὥστε ἀπὸ τούτων χρη-
 ματικῶν εἰς μισθὸν τοῖς στρατιώταις.

dispertivit, atque sic u-
fus obsequentioribus &
alacrioribus, Samiorum
urbem per vim cepit.

10 Timotheus oppu-
gnans Samum, cum
multi peregrini appel-
lentes ea quæ oppugna-
bantur consumerent,
& idcirco caritas esset an-
nonæ, præcepit ne ven-
derent farinam, neque
heminam olei, aut vini:
sed frumenti non minus
modio: liquidorum ve-
ro, ad minus metretam.
Nemoque frumentiteras
molas haberet, nisi in
collibus. Sic accidit, ut
cum peregrinis forum
non pateret rerum ad
quotidianum usum spe-

μας, πρῶτον τοῖς στραπώταις,
καὶ κράτιστα εἴλε τὴν Σα-
μίων πόλιν.

Τιμόθεος πολιορκῶν
Σάμον, ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι
ἐσσιώοντες ²¹ συχνὰ τῇ
πολιορκιῶν ἀνήλiskon, καὶ
ἀλλὰ τῷ παντὶ ὡς πα-
ρήγγειλε μὴ πωλεῖν ἄλευ-
ρον, ²² μὴ δὲ καὶ πύλῳ ἐ-
λαίῳ ἢ οἶνῳ. ²³ ἀλλὰ σίτη
μεδίμνα μὴ ἑλαττον. τῇ δὲ
ὕδατος μετρητὴν τάλαν-
τον πᾶς δὲ σιτοργὰς μύλας
μηδένα εἶχεν, ἢ ἐν τοῖς λό-
φοις. ἔτι δὲ συνέβη τὰς
μὲν ξένους ὥς ἔχοντας
τὴν ἀγορὰν τῇ ἐφ' ἡμέ-
ραν ἀναγκαίων αὐτοῖς
χομί-

21 Συχνὰ ἢ πολιορκιῶν ἀνήλiskon] Emendo, ἢ ἐπὶ ἀνὰ πᾶσι. Nimis fa-
tua est vulgata lectio πολιορκιῶν, quæ
interpretem misere fefellit. Ita au-
tem esse legendum ex re ipsa, & si-
ne hujus narrationis probari potest:
ubi eadem vox repetitur. Sed non
est prætermittendus summi philoso-
phi locus eandem historiam narra-
tis: qui locus si cum isto confere-
tur, & multum ei lucis afferet, &
ab eo vicissim accipiet. Sic ille Oc-
conom. lib. secundo de Timotheo
loquens, Τῶν τε ὑποτιθέων ἵπτοι ἀν-
τις ὡς ἐν τῷ στρατιώτῃ. ἀλλὰ ὥς ἀν-
τις, ἀπὸ γὰρ οὗ μὴ πωλεῖται σίτοι ἀ-

ναλισμῶν, μηδὲ μίξιν ἔλασσον ἢ μί-
διμον, μηδὲ ἢ ὕδατος μηδὲν ἑλαττον
ἢ μετρητὸν. οἱ μὲν ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ
λαοὶ, ἀγορεύοντες ἀφ' οὗ, διδόν-
των τοῖς στρατιώταις. οἱ δὲ ἐπισκοποῦ-
ναι, ἵνα αὐτοῖς τὰ ὑποτιθέων καὶ ὅπου
ἀπὸ ἀλλήλων, εἴ τι πλεονέσκει εἰς αὐ-
τοὺς ἐπιβέβηκεν. ὥς συνέβηται διπλοῦν
ὡς στρατιώταις ἢ ὑποτιθέων. Casaubon.

22 Μὴ δὲ πύλῳ] Lego μηδὲ πύ-
λῳ. Pro ἐλαίῳ καὶ οἶνῳ, MSS. ἐλαίῳ
καὶ οἶνῳ, & pro μετρητῷ, Cant. με-
τρητῷ.

23 Ἀλλὰ σίτη μεδίμνα.] Scribe ἀλ-
λὰ σίτη μὲν, μεδ. Casaubon.

χομίζαν· πλὴν ᾧ ὠξυ-
σκευύω τῷ σιπίων μόνος
ἀναλίσκεαυ τὰς στρατώ-
τας.

Τιμόθεε ναὺς ἔχων
πεντακονταβηλόων
ἀπὸ τέτων πέντε προπέμ-
ψαι πλειόνων ἡμερῶν ἐ-
χέσας ἐφόδια· μισθὸν δὲ
ἔχων δῆναι, ὠξυγυλ-
μα ἔδωκεν, ἀνάγκη τὰς
ναὺς ἀπάσαις ²⁴ τριῶν σιπία
ἐχέσας· ἐπεὶ ᾧ νήσω πνὶ
προσωρμισαίῳ, τοῖς τριη-
ράρχοις ἐκέλευσεν, ἐξ
ἐκάστω πληρώματι αὐ-
τῶν χομίσαι δύο σιπία· ταῦ-
τα ταῖς πέντε ναυσὶ δι-
δῆς, τὰς μὲν ἐξέπεμψε
πλειόνων ἡμερῶν ὅπως τι-
σμαῖ ἐχέσας αὐτὸς ᾧ ²⁵ μὲν
τῷ πεντακοντὰ καὶ πέντε νεῶν,
εἰς τὸ ἴδιον ὄρμον ἐπανήλ-
θεν.

Τιμόθεε ναυμαχεῖν

²⁴ Τριῶν σιπία ἐχέσας] Τριῶν,
videlicet ἡμερῶν. Ita enim dubio
procul vel scribendum, vel cer-
te interpretandum, repetita vo-
ce ἡμερῶν, quæ est initio posita.
sic & paullo post, κομισαὶ δύο σι-

stantium, secum ipsi ea
apparent, frumenti
autem & ciborum appa-
raturum soli milites consu-
merent.

11 Timotheus cum
quadraginta naves ha-
beret, volens ex his quin-
que præmittere, com-
plurium dierum com-
meatu instructas, cum
stipendia dare non pos-
set, præceptum dedit, ut
omnes naves solverent,
quæ triplum commea-
tum haberent. Quæ ad
insulam quandam appu-
lerunt. Triremium præ-
fectos iussit ex singulis
navibus duplum com-
meatum ad se adferre.
Quem in quinque naves
distribuit, easque cum
plurium dierum com-
meatu emisit. ipse vero
cum triginta quinque na-
vibus ad pristinam statio-
nem rediit.

12 Timotheus nava-
μέλλων

πία, nempe δύο ἡμερῶν. Casaubonus.

Τριῶν σιπία ἐχ.] Cant. τρεῖς σ. α.

²⁵ Μετὰ τῷ πεντακοντὰ καὶ πέντε] Ita
scripsi cum Cant. pro numerorum
notis μὲν τ' αἱ.

Κατα-

lem pugnam ad Leucadem initurus cum Nicolocho Spartiata, præcepit ut pleraque navium implementa supra terram juxta mare requiescerent : & cum viginti optime navigantibus solvens, mandavit trierarchis, ne intra teli jactum cum hostium triremibus congregderentur, sed declinarent & tergiversarentur de industria, ut hostium remiges defessos redderent. Cum igitur hæ tergiversarentur, atque illæ præ æstu ac labore solverentur. Timotheus receptui cecinit, & eos qui supra terram quietem egerant, remigibus egredi jussis, in navis imposuit : atque celeriter hostes defatigatos persecutus, multas ipsorum triemes partim submersit, partim inutiles ad navigandum reddidit.

μέλλων πρὸς Λευκάδα Νικολόχῳ τῷ Σπαρτιάτῃ, τῷ μὴ πλείονων νεῶν πρὸς πληρώματα παρήγγειλεν ὅτι τῆς ἀναπνοῆς παρ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ. ταῖς δ' ἄρ' αὖτε πλεῖσταις ἔκθισιν ἀναχθεῖς, προστάξε τοῖς τριηράρχοις μὴ συνάπτεν ταῖς πολεμίας τριήρεσιν ἐν τῷ βέλῃ· ἐκκλίνειν δ' ἐν φυγομαχείᾳ ἐκασίως· ἵνα²⁶ κατακόπῃς ποιήσωσι τὰς ἐναντίας ἐρέτας· ἐπεὶ δ' οἱ μὲν ἐφυγομάχων²⁷ οἱ δ' ἐλέλιπον καύματα καὶ πῶν· Τιμόθεος δὲ τὸ ἀνακληπὸν ἐσήμανεν.²⁸ καὶ κατασχὼν ὅτι τῷ γλῶ ἀναπνοῦσιν ἐρέτας ἐμβιβάσας διὰ τὰς τῶν πολεμίας πεπνηκέτας διώξας, πολλὰς αὐτῶν τριήρεις τὰς μὲν κατέδυσε, τὰς δ' ἄλλας ἐποίησεν.

Τιμό-

26 Κατακόπῃς] Cant. κατακόπῃς. sed in margine κατακόπῃς.

27 Οἱ δ' ἐλέλιπον καύματα] Scribe οἱ δ' ἐλύοντο, vel ἐξελύοντο τῇ κ. Casaubonus.

Οἱ δ' ἐλέλιπον καύματα] Ita repositum cum MSS. quod ultro apparet quanto lenius in vulgato, οἱ δ' ἐλέλιπον.

τῇ, lateat præ eo, quod conjiciebat Casaubonus. Pro ἵσημαι, Cant. ἵσημαι. Mox pro ἀναπνοῦσιν cum MSS. & Interprete scriptū ἀναπνοῦσιν.

28 Καὶ κατασχὼν ὅτι τῷ γλῶ] Ita legendum, & ἀναπνοῦσιν. Casaubonus.

29 Εἰπὶ-

Τιμόθεο Λακεδαιμο-
νίης καὶ ναυμαχήσας, φο-
βηθεὶς δέκα ναῦς Λακω-
νικὰς, αἷς παρέπεμψεν ὁ
ναύαρχος Ἰππικράτους
πλοίων σιγαγωγῶν, μή πο-
τε ἀναχωρῶσι τοῖς Ἀθη-
ναίοις ²⁹ Ἰππικράτης, περηγ-
γελὲ πῶς τριηράρχοις τῶν
δρεχαίων πᾶσιν μὴ ζηεῖν,
ἀλλὰ ὡς ἕκαστος Ἰππικ-
ράτης χώραν ἔχοι τῶν-
τῶν φυλάσσειν ἵνα μὴ μετ-
αγομένων τῶν σκαφῶν Ἰππι-
κᾶς ἐαυτῶν πᾶσι, Ἰππι-
κᾶς δὲ οἱ πολέμιοι
περὶ αὐτῶν τῶν ναυπηγῶν
³⁰ λελυμένων πᾶσι τῶν
ναῦς ἐν μέντοι αἰσθη-
ται μὲν ἐμβολὰς τῶν νεῶν, καὶ
τὸ περὶ φέρειν τῶν αἰσθη-
ται τῶν ἐκείνων ³¹ ἐπέ-
σπευσεν τὰ ναυάγια καὶ τῶν
αἰσθητῶν. τῶν νεῶν ³² ἐς
τὸ κίλωμα τῶν μηδικῶν σω-
αγωγῶν, ἐπὶ καὶ πρὸς
μὲν.

13 Timotheus navi-
bus cum Lacedæmo-
niis belligerans, metuens
decem naves Laconi-
cas, quas præmiserat
nauarchus ad appellen-
da navigia quæ com-
meatum vehabant, ne
in discessu Athenienses
adorirentur, præcepit
trierarchis, ne pristi-
num ordinem quære-
rent: sed quem in præ-
senti quilibet locum
occupasset, eum tene-
ret, ne dum in suos or-
dines scaphæ traduce-
rentur, adnavigantes
hostes impetum repente
facerent in dissolutas.
Deducens autem naves
in falcata figuram,
rostra navium & cir-
cumferentiam in ho-
stes direxit. Navigiis
vero & captivis navium
in concavitatem inclu-
sis, secundum puppim
navigavit.

Τιμό-

²⁹ Ἐπίδοιτο] Fl. ἐπείδοιτο. Cant.
ἐπείδοιτο.

³⁰ Λελυμένων] Fl. λελυμένων.

³¹ Ἐπεσπεύει] MSS & Codd. Ca-
sauboni ἐπείσπευσεν. nisi quod Cant.

absque finali. Idem pro καὶ καὶ, δι-
εστῶς.

³² Ἐς τὸ κίλωμα τῶν μηδικῶν] Scri-
bo, καὶ ναυπηγῶν, vel καὶ μέντοι αἰσθη-
ται αἰσθητῶν.

14 Timotheus bel-
lum gerens adversus
Chalcidenses, una cum
Perdicca, Cyprium æs
Macedonico numismate
permiscens, insigne per-
cussit, quod pristinas
quinque drachmas valo-
re exæquaret. ejus quar-
ta pars constabat argen-
to, reliquum ære vitio-

33 Τιμόθεος Καλκι-
δάσι πολεμῶν μὲν Περδι-
κου Κύπριον χαλκὸν Μα-
κεδονικῷ νομίσματι μίξας,
ἑπίσημον ἐκτύπην 34 ὥς τε
ταῖς παλαιαῖς εἰ δραχμαῖς
ἔχεν δόρυειν τετάρτη-
μόριον, τὸ δὲ λοιπὸν χαλ-
κῷ Φαύλῃ. 35 πλείους δὲ

ἀπο-

33 Τιμόθεος Καλκιδάσι πολεμῶν
μὲν Περδικῶν Κύπριον χαλκὸν Μακ.
&c.] Infra iv. 10. 2. ubi hoc Per-
diccæ strategema refertur, non dicitur
quod is cum argento permiscue-
rit æs, sed quod argenteo numisma-
te delictus, stannum æri admiscue-
rit. Locum vide. Non videtur au-
tem diversum hoc Timothei stratege-
ma tum ab eo, quod Auctor primo
loco commemoravit (quod solet
quandoque Polyxenus, ut iam nota-
vit Casaubonus) tum ab eo, quod
de eodem refert Aristoteles lib. 11.
Oeconom. licet is factum dicat, non
cum adversus Chalcidenses ut dicitur
Polyxeno, sed cum adversus O-
lynthios bellaret. Locum, ut faci-
lius cum hoc conferatur, subjicio:
Τιμόθεος Ἀθλωαῖς πολεμῶν ποιεῖς
Ὀλυνθίους, καὶ ἀπὸ μέρους ἀργυρίων, κα-
ψας χαλκόν, διεδίδεκε πρὸς στρατιώταις.
ἀνακατέκρινεν ὃ τὸ στρατιωτῶν, ἐν αὐ-
τοῖς οὐδὲν ἰμπύριον τι καὶ ἀργαῖον ἀπαιτῶν
αἰσώτως πωλῆσεν. τοῖς δὲ ἰμπύροις
προεῖπεν, ὅτι ἂν τις λαβὴν χαλκεῖν, τὴν τε
πάλιν ἀγοράζῃεν τὰ τ' ἐν τῇ χώραν ὄνια,
καὶ τὰ ἐν τῇ λαβὴν ἀργύρια. οἱ δὲ ἂν ἀνα-
λαβάντες αὐτοῖς χαλκός, ποιεῖν αὐτῶν ἀνα-
φύοντες ἀργύριον λαμβάνειν. Plura
strategemata, quibus varii, pecuniz
inopia laborantes, de stipendio mi-
litari sibi prospexerint vide eodem

libro: quibus & addi potest, quod
refertur infra vi. 9. 1.

34 Ὡς τε ταῖς παλαιαῖς δραχμαῖς]
Deest ante ista verba aliquid. & vox
παλαιαῖς fuit mihi aliquando suspi-
cata. Velim autem consideret lector
acutus, sit ne hoc στρατήγημα Timo-
thæi, idem cum eo quod refert Ari-
stoteles, primum inter omnia quæ
ab eo commemorantur. Casaubonus.

Ὡς τε ταῖς παλαιαῖς εἰ δραχμαῖς ἔ-
χεν] Numerum, qui in Vulgata de-
siderabatur, supplevi ex MSS. cum
quibus consentit Interpres. Neque
sic tamen integer hic locus, cujus
sensum Interpres, prout potuit, ad-
juvit, si modo constaret unum tale
nummi genus percussum fuisse, &
non fortasse varii modi vel magni-
tudinis, illa tamen in omnibus ser-
vata proportionem, ut quarta modo
pars esset argentea: cur enim unum
modo tanti pretii, quinque nempe
drachmarum, percuteret, quum isto
pacto, siquid minore pretio constaret,
emptio fieri non posset, aut cer-
te cum alterius partis detrimento?
Mox pro τετάρτημόριον, Fl. τῆς τέταρτης
μέρας. Cant. τὸ τέταρτον μέρος.

35 Πλείους δὲ ἀποθήσας] MSS.
πλείους ἀποθήσας. Paulo post pro ἀ-
ποθησάμενοι, Fl. ἀνποθησάμενοι.
Male. sic infra vi. 10. 2. ἐπὶ δὲ τῷ ἀ-
γρίῳ

διπλήσας μισθοδοσίας, τὰς ἐμπόρους καὶ τὰς λοιπὰς χείρας ἐποιε, πρὸς χαλκὸν πηχάσκειν ἀντιφορπιζόμενοι δὲ τὰ παρ' ἀλλήλων εἶδεν ἔνεμισμα- τῶ ἐφύλαττον· ἀλλὰ τῷ ποιεῖν πάλιν εἰς τὴν μισθοφορὰν τὴν τραπω- πικλήν.

Τιμόθεος ἐπιλιόρκει Τορώνων· οἱ μὲν Τορωνᾶσι μεγάλα ὕψη ἀνέστησαν, Φορμῶν ψάμμεσσι πληροῦσιν· ὃν Τιμόθεος³⁶ μηχανήμασι μακροτέροις³⁷ ἐξ ἰσῶν ἀκίδας περὶ τοὺς δρέπανα ἐπὶ τὰ ἄκρα ἔ- ἰσῃ ἐμβάλων, ³⁸ ταῖς ἀ- κίσιν τὰς διφθέρας διερρή- γνουεν τὰς δρέπανοις ἀνέ- πνευεν τὰς φορμὰς, ὥς τε

so. Ad hunc modum ab- undans stipendiis, per- suasit mercatoribus, & ejus regionis incolis, ut ære venditiones em- ptionesque contraherent. Sic mutuo res commu- tantes, nihil ex illo nu- mismate retinuerunt, sed illud quasi circuitu quo- dam in militare stipeñ- dium rediit.

15 Timotheus oppu- gnabat Toronam. To- ronenses altissimas mo- les contra erigebant sportas arena plenas. Ille longioribus machi- nis comparatis, ex ma- lis navium cuspides imponens, & falces in summitate malī cuspi- dibus affigens, hostium opera dirupit. Falci- bus enim sportas disse- cabat, ita ut arena dif-

ρεῖν

χεῖον ὑπὲρ τοῦ ὕψους ἀντιόρκειν κα- πὺς τοῦ ὀπλοῦς. Fl. eodem modo legit, ἀντιόρκειν. Sequens ὃ post ἀντιόρκειν delēt uterque Codex.

36 Μηχανήμασι μακροτέροις ἐξ ἰ- σῶν] Nempe ἀντιόρκειν vel aliud quid: nam, ut plena sit sententia, deest verbum unum. planior est Cæ- saris narratio non ab similibus facti, li- bro tertio, Una, ait, erat magno usus rei paratata a postu, falces praecutens

inserta affixaque longioribus, &c. Casaubon.

37 Ἐξ ἰσῶν] Cum MSS. & In- terprete: Vulgata, ἐξ ἰσῶν. Codd. Ca- sauboni ἐξ ἰσῶν. Pro εἰς τὰ ἄκρα cum MSS. reposui ἐπὶ τὰ ἄκρα.

38 Ταῖς ἀκίσιν] MSS. absque v. finali. Pro ἰσῶν, eorundem aucto- ritate scripsi διωδύγους. nisi quod Cant. absque v. in fine. Pro ὡς εἶν, cum Cant. reposui ὡς τε εἶν.

superet. Quod cum vidissent Toronenſes, ad foedus faciendum impellebantur.

16 Timotheus cum Corcyrenſibus, aliisque focis contra Lacedaemonios exercitum ducens, naves optime navigantes primo loco collocavit, jubens, ut instructo ordine reliquae quietem agerent. Cum priores navale praelium facerent, plane defeffis jam hostibus, signum quiescentibus extulit. Qui recentes adhuc & integri, facto impetu defeffos in fugam verterunt.

17 Timotheus circa Leucadem navali praelio Lacedaemonios devicit. Multis contritis scaphis, decem naves hostium supererant, aptae navali praelio, quas

ῥαῖν πλὴν ἄμμον τῷτο δρᾶ-
μῶμον ἰδόντες Τορωνάιας
πρὸς ἐμολογίαν ἐτρέπον-
το.

Τιμόθεος μὲν Κερκυ-
ραίων, καὶ τῶν ἄλλων συμμά-
χων πρὸς Λακεδαιμο-
νίους συμμαχῶν, πᾶς ἀρ-
σεν πλεῖστας τῶν νεῶν προ-
έταξε· κελύσεις ἐν τῷ
χήματι τῷ πρῶτῳ ἕως
ἡσυχίας ἔχειν· ἐπεὶ δὲ οἱ
προπτεργμῶροι διεναυμά-
χησαν, ὅτι πολὺ κεκμη-
κῶτων ἤδη τῶν πολεμίων,
σημεῖον ἦρε πῶς ἡσυχάζουσιν·
οἱ δὲ ἀκρήτες ἐμβαλόντες ἐ-
τρέψαντο τὰς κεκμηκῶτας.

Τιμόθεος πρὸς Λευκά-
δα 40 Λακεδαιμονίοις ναυ-
μαχήσας ἐνίκησεν πολλῶν
συντρεθέντων σκαφῶν,
41 πρὸς ἡσυχίαν 42 δέκα νῆες
τῶν πολεμίων ἀναυμάχη-

τοι,

39 Νεῶν.] Cant. νεῶν. & pro προ-
ταξ, habet προτάξ. Guallo post
pro κεκμηκῶτων πολεμίων, cum MSS.
& Interprete restitui, κεκμηκῶτων ἤδη
τῶν πολεμίων.

40 Λακεδαιμονίους.] Cant. Λακε-
δαιμονίους. quomodo etiam legisse vi-
detur Interpres. Vulgatam tamen
præfero.

41 Περιῆσαν.] Cant. περιήσαν. Pro
δυναμάχητοι, Fl. ναυμαχητοι, quo-
modo legisse quoque videtur Inter-
pres.

42 Δίκα νῆες τῶν πολεμίων ἀναυμά-
χοι.] Hoc est, μὴ πολεμικὰ.
Sed Interpres videtur legisse αἰετα.
Mox scribe ὅπως αἰετάρων. Casan-
boni.

43 Πρὸς

ποι, ὡς ἐδεδοίκεν. Τιμό-
θεος ἐπαιῶν ἵπτι τ' ναύ-
σταθμον, καὶ δὴ τὸ ναυπλῶν
ἔταξεν ἐν μέντοι αἰετῇ χή-
ματι πρὸς τὰς πολεμίας
τὸ κυρτὸν, ἐν τὸς τὰ ναυά-
για συναγαγόν. τ' ἵπτι δὲ πτό-
πλιν ἐποίητο ⁴³ πρὸς τὴν
γῆν, κελύουσας ἐλαύνειν
ἵπτι πρύμναν; ὅπως ἀντί-
πρωροι τὰς πολεμίας δέ-
κα ναῦς ῥαδίως ἀμύ-
νοιντο. τὰ το τὸ χῆμα τ'
ταξέως οἱ δὲ πτό τ' δέκα
νεῶν φοβηθέντες ἐκ ἐπέ-
θεντο.

metuebat. Timotheus
reversus ad navale, nau-
ticum exercitum falcata
figura instruxit, & con-
tra hostes circumferen-
tiam vertens, navigiis in-
tus comprehensis, abna-
vigationem ad terram
instituit, jubens secun-
dum puppim impellere,
ut proris exadvorsum
collocatis, facile se ab
hostilibus decem navi-
bus defenderent. Hanc
ordinis figuram hi qui
decem naves tenebant,
metuentes, aggredi non
audebant.

[CAP. XI.]

Χαβρίας.

¶ Χαβρίας πῶς τρα-
πώταις παρήγγειλεν, ἐ-
πειδὴν μέλλωμεν μάχε-
σθαι, μή τοι νομίζωμεν ὡς
πολεμίοις συμβάλλοντες.
ἀλλὰ ἀνθρώποις αἷμα καὶ
σάρκα ἔχουσι καὶ τὴν αὐτῆς

Chabrias.

¶ Chabrias militibus
dixit : Si pugnam ini-
bimus, ne putemus nos
cum hostibus manum
conferere, sed cum ho-
minibus sanguine ac
carne præditi, & qui
naturam eandem, com-
φύσεως

⁴³ Πρὸς τὴν γῆν] MSS. ἱε τὴν γῆν.
Paullo infra pro ἀντίπρωροι, cum
MSS. Interprete & Casaubono scripsi
ἀντίπρωροι. Mox pro ἵπτι δὲ πτό, Fl. ἱ-
πτι δὲ πτό, unde superior manus fecit ἵπτι-
δὲ πτό.

Cap. XI. 1. Μὴ τοι νομίζωμεν ὡς πο-
λεμίοις συμβάλλοντες] Durius pro εἰ-
ηθὲ συμβάλλοντες, vel συμβάλλοιμεν,
nisi mendum inest. Casaubonus.

Νομίζωμεν] Cant. νομίζοιμεν. &
pro σάρκα, Fl. σάρκα.

munemque nobiscum habeant.

2 Chabrias ad Naxum prælio navali victoriam consecutus est, Boëdromionis die decima sexta: pugnae navali aptam ratus esse eam diem, quoniam una ex illis. . . . erat, quibus my-

φύσως ἡμῖν κεχρηταινη-
ται.

2 Χαβρίας πρὸς Νάξον
ναυμαχῶν εἰρήνησεν. Βοη-
δρομιῶν ⑥. 3 ἔκτη ἡμέρα
καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἡπιτήδειον 4 τῇ ναυμα-
χίᾳ κέρνας, ὅτι ἐν μιᾷ
τῇ λθ' μυστηρίων. 5 ἔτω
γὰρ

2 Χαβρίας πρὸς Νάξον ναυμαχῶν] Secundum hoc stratagma omissum fuerat ab Interprete: non aliam arbitror ob causam, quam quod in ejus codicibus fuit corruptissimum. Verum eares nos non deterruit quin & adderemus id & interpretaremur: licet nibilo melius in nostro codice scriptum exstaret, aut etiam fortasse depravatus: ut fuit is mendis omnibus plerisque locis depravatissimus. Sed facile fuit linguae & historiae peritis non aberrantibus a vestigiis ejus lectionis quantumvis vitiosis, qui in scriptis codicibus extat, Polyæno & sententiam suam, & sua etiam verba restituere. Quod nos cum toto pæne opere fecimus, tum hoc in primis loco, quam feliciter, non est pudoris nostri pronunciaré. Plutarchum in Camillo qui legerit, etiam nobis tacentibus id intelliget. Illud profitemur, nusquam nos a vestigiis scriptæ lectionis longius aberrasse. Quædam adhuc sunt quæ opem melioris codicis desiderant: & ex quibus me, ut nunc quidem est, non facile extrico. In versione scribe *Iacchum*, non *Bacchus*. Casaubonus.

3 Ἐκτὴ ὅτι δὴ καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, &c.] MSS. & Codd. Casauboni ἡπιτήδειον κατ' αὐτῇ, &c. scribe, ἡπιτήδειον δὴ καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Plutarchus in Thucione, verba faciens de Chabria, & prælio navali ad Naxum,

scribit: Ἐνίκαν δὲ μεγάλῃς μυστηρίοις καὶ παρὲχον εἰσρόχημα Χαβρίας Ἀθηναίοις καὶ ἱκανὸν εἰσπαιόν, τῇ ἑκτῇ ὅπῃ δὴ καὶ τῇ Βοηδρομιῶν ⑥.

4 Τῇ ναυμαχίᾳ.] Cant. ἡ ναυμαχία. Pro ὅτι ἐν μιᾷ, lego, ὅτι ὡς μία, quomodo etiam Casaubonus notavit in margine, & locum vertit. Numeri sequentes ἡλ' λθ' μυσ. corrupti sunt: quare aut delendi cum MSS. aut legendum cum Meursio, ἡλ' δ' μυστηρίων. Fl. μυστηρίων.

5 Οὕτω γὰρ τοι καὶ Θημιστοκλῆς πρὸς Πέρσας ἐπαμύχαντο πρὸς Σαλαμῖνα· ἀλλὰ οἱ μὲν πρὸς Θημιστοκλῆα σύμμαχοι ἔχον ἢ ἰσχυροὶ * πολλὰ δὲ μύσαι.] Locus hic obscurus & male sanus, male hactenus acceptus. Refert Auditor Chabriam mensis Boëdromionis die decimo sexto, uno Mysteriorum, victoriam navalem ad Naxum consequutum: subjungit similiter Themistoclem navali prælio ad Salamina Persas superasse, addit quoque victoriæ tempore, quod later in postremis illis verbis: ἀλλὰ οἱ μὲν πρὸς Θημιστοκλῆα σύμμαχοι ἔχον ἢ ἰσχυροὶ. Quæ ut recte intelligantur, norandum *Iacchum*, Jovis & Cereris filium, sexto Mysteriorum die cum choreis, saltu, ac cantu e Ceramicò in urbem Eleusinem fuisse deductum, ut videre est apud Meursium: unde & dies ille dictus fuit ἰσχυρός. Testatur id Hesychius,

T

CUM

γί πει ἐ θεμιστοκλῆς
πῆς Πέρσαις ἐναυμάχη-
σε πρὸς Σαλαμίνα· ἀλ-
λὰ οἱ μὲν πρὸς θεμιστο-
κλέα σύμμαχον ἔχον
τ' Ἰακχον * γολλαῖδα μύ-
σαι.

Χαβρίας, ναῦς Λακω-
νικὰς κατασπίπης δώδεκα
ἰφορμέσας, ἢ μὲν ἐπὶ α-

cum exponit Ἰακχον ἢ Διόνυσον, ἢ
μὴν ἡμέραν τῆς Μυστηρίου, ἐν τῇ Ἰακχῶν
ἐξάγῃ. καὶ ἡ αὐτὴ, ὡς οἱ μαιωτικῶς ἄ-
δει. Hic dies incidebat in diem vi-
gesimum mensis Boëdromionis, teste
Plutarcho in Phocione: Εἰκοθε γὰρ ἡ
φρουρὰ Βοηδρομιῶν ἐισήχθη, Μυστη-
ρίων ὄντων, ἢ τῇ Ἰακχῶν ἐξ ἁγίας. Ε-
λευσίνα δὲ πέμπουσι. Quod si nunc pa-
teat hoc die prælium ad Salamina
contigisse, nihil certius, quam Poly-
xnum hisce verbis victoriæ diem
designasse. Atqui apertis id verbis
extat apud Plutarchum in Camillo,
ubi simul notatur dies, quo vicit
Chabrias: Ἀθλωνέσι τῇ πρὸς Νάξον ἐπι-
κων ναυμαχίᾳ, ἧς Χυβρίας ἐστρατήγη, τῇ
Βοηδρομιῶν πρὸς τὴν πανσίνων. ἐν τῇ
Σαλαμῖνι πρὸς τοὺς εἰκοθετάς. ὡς ἡμεῖς ἐν
τῇ περὶ ἡμερῶν ἀποδείκνυται. Et sic Poly-
xno cum Plutarcho de tempore sal-
tem victoriæ per Themistoclem re-
portatæ convenit Restant ultima ver-
ba γολλαῖδα μύσαι, pro quibus Casau-
bonus in margine scripsit: Χαβρίας
τῇ τῆς Μυστηρίου. In Florentino codi-
ce, γολλαῖδας μύσαι. In Cant. non me-
lius, γολλαῖδα μύσαι; sed optime in
eiusdem margine ἀλαδὲ μύσαι, uti
sagaciter olim hic restituit Joannes
Meursius. Secundus Mysteriorum
dies, qui incidit in diem sextum &
decimum mensis Boëdromionis, fuit

steria celebrabantur. Si-
militer Themistocles de
Persis navale victoriam
retulit ad Salaminem.
Verum Themistoclem
quidem ipse Bacchus
Chabriam mysteria juve-
runt.

3 Chabrias, cum na-
ves Laconicæ specula-
trices duodecim appu-

ναχθῆ-

dictus ἀλαδὲ μύσαι, ut recte obser-
navit idem Meursius: cum enim a-
pud Hesychium dicatur: Ἀλα * δι-
νύσαι (corrupte, pro ἀλαδὲ μύσαι)
ἡμεῖς πρὸς τῇ Ἀθήνῃσι Μυστηρίων. & apud
Polyxnum dicatur Chabrias ad Na-
xum vicisse ἀλαδὲ μύσαι, sive ἰατῇ
ὅπῃ δίκᾳ Βοηδρομιῶν, qui est se-
cundus Mysteriorum, certo constat
secundum festi illius diem, fuisse
dictum Ἀλαδὲ μύσαι. Et sic Plutar-
chus & Polyxenus de hoc quoque
tempore consentiunt: quod enim il-
li, locis adductis, ἔκτη ὅπῃ δίκᾳ, &
περὶ τῇ πανσίνων, id huic quoque
ἔκτη ὅπῃ δίκᾳ. & Ἀλαδὲ μύσαι. Meur-
sius duas hasce voces finidemit, &
in medio, unde avulsas putas, re-
ponit, hoc scilicet loco: αὐτὴν ἡμε-
ρᾶν ὅπῃ τῇ δίκᾳ τῇ ναυμαχίᾳ κρινάς, ἐπὶ
ἢ μία τῇ Μυστηρίων. Ἀλαδὲ μύσαι. ἔ-
κτω γὰρ, &c. Nobis contra MSS con-
sensum id non licuit; immo suo lo-
co relinquendus existimamus: quam-
quam enim Polyxenus diem mensis
jam expresserat, hic tamen in re-
censione diei victoriæ ad Salamina,
phrasi desumpta a Mysteriis, simili
phrasi diei victoriæ ad Naxum re-
petit. Ut autem locus sibi constet,
cum sic lego: οἱ μὲν περὶ θεμιστοκλέα
σύμμαχον ἔχον τ' Ἰακχον ἢ περὶ Χα-
βρίας Ἀλαδὲ μύσαι.

6 Ναυπ

lissent, neque amplius
auderent solvere, sic
eas ut solverent sicut.
Naves duodecim binas
& binas conjunxit, dua-
rum vela in unam con-
trahens. Hostes iis con-
temptis, quasi adversus
sex, ipsi cum duodecim
solverunt. Quibus latius
in mare progressis, Cha-
brias velis sublatis sca-
phas disjunctas immisit,
& dimidias hostium na-
ves una cum ipsis homi-
nibus cepit.

4 Chabrias per an-
gusta loca cum paucis
discedens, instantibus
multis hostibus, ipse
præcedens dux profe-
ctionis, robustissimos
in extremo collocavit,
ut instantes propulsa-

ναχθῶμαι παρρησας, ἐξε-
καλίστατο ἔτως πῶς αὐτὰς
ἀναχθῶμαι. 6 ναυσὶ δεκα-
δύο καὶ δύο ζεύγας ἑπὶ τὰ
ἰσία τῶν νεῶν, ἑπὶ μιᾶς ἐ-
ρέμῳ. οἱ πολέμιοι κα-
ταφρονήσαντες, ὡς πρὸς ἐξ-
τηήρεις, αὐτοὶ δεκαδύο ἔ-
χοντες, ἐπανήχθησαν. Χα-
βρίας ἑπιπλέον αὐτῶν ἔ-
πελάγας παρελθόντων,
καθελὼν τὰ ἰσία, τὰ σκάφη
διὰ ζεύγας ἐπέσρεψε, καὶ
πρὸς ἡμισείας τῶν πολεμίων
ἔλαβεν αὐτῶν ἀνδρῶν.

Χαβρίας διὰ στενῶν τό-
πων ἀναχωρῶν, ὀλίγους ἔ-
χων, πολλῶν πολεμίων ἐ-
πικειμένων, αὐτὸς τῶν πο-
ρείας ἡγέμενος, τὰς μά-
λισται δῶρως ἐξαγαγὼν ἔ-
ταξεν, ὅπως τὸ πρὸς καμῆ-

νης

6 Ναυσὶ δεκαδύο] γρ. ναυσὶ δὲ δεκα-
Lege ναὺς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύγας, καὶ
τὰ ἰσία ἡμῶν, (vel ἡμῶν) ἑπὶ μιᾶς
ἀρέμῳ. Confer cum narratione se-
cunda, in Diotimo, libro quinto, &
libro primo in Thrasylo. Casaubonus.

Ναυσὶ δεκαδύο κατὰ δύο ζεύγας ἑπὶ
τὰ ἰσία ἡμῶν] Locus male sanus,
nec MSS. quidquam adferunt, nisi
quod pro ἡμῶν, uterque habeat,
ἡμῶν. Casaubonus verisimiliter
videtur restituisse, nisi quod & ἰσία
τῶν πλεονασμum fere sapiant nu-

gatorium: deindelicenter voculam
ἐπὶ mutavit in καὶ, quod ideo obser-
vandum est, quia in exemplo Dio-
timi secundo Polyznus omittit copu-
lam, unde videtur hic quoque ab
ipso adhibita non esse. Quapropter
scripserim: ναὺς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύ-
γας, ἑπὶ τὰ ἰσία τῶν νεῶν ἑπὶ μιᾶς ἀρέ-
μῳ.

7 Προσκεκυμέναι] Cant. προκειμέ-
ναι. Paullo infra pro περιλθόντι uter-
que Codex, περιλθόντι.

νῆς ἀμύνοντο. ἔδεις ἔν τῃ
ἐξαγέντων ἔφυγον, ἔπλ-
μῶν τῇ στρατηγὸν παρέλθειν
ὡς κωλυθεῖς, ἣ καὶ χελα-
δαῖς τῷ χήματι τέτω τῷ
πορείας ἀσφαλῶς διήγαγε
τὸ στρατόπεδον.

3 Χαβρίας Θάμω Αἰ-
γυπτίων βασιλεῖ χρημά-
των δόπορῃντι, σωζέμεν-
σε τὰς ἐν τῇ χώρᾳ κεκτη-
μένους ἰκανῶς ἐστῆσαν, κελεύ-
σαι τῷ χήματι εἰσενεγ-
κεῖν, ὅσον τις ἐχέῃ χρυσίον
ἢ ἀργύρεον. 10 κομιδῶν δὲ
αὐτοῖς ἔδιδασκεν γνῶναι τῷ
φόρῳ, ὅς κατ' ἔταρ ἐ-
πέλεον, ὅπως δὴ πολλὰ συν-
ελέγη χρημάτων ἐδενὸς αἰ-

rent. Nemo igitur ex
postremis fugam capessit,
non audens ducem
prætereire, quippe prohi-
bitus, vel etiam punitus.
Hac profectionis consti-
tutione tuto exercitum
traduxit.

5 Chabrias Thamo
Ægyptiorum regi, pec-
cuniis indigenti con-
siliū dedit ut ditiores
regionis incolas jube-
ret confestim quantum
unusquisque posset au-
ri vel argenti contribue-
re: pro iis vero quæ da-
rent, annua tributa eis
remitteret. Hoc pacto
multas pecunias colle-
git, neque tamen inju-
riam cuiquam fecit.

δικη-

3 Χαβρίας Θάμω Αἰγυπτίων βασι-
λεῖ] Sic vocat quem alii Thaum,
vel Faum, ut apud Aristotelem lib.
secundo Oeconomic. Diodoro &
Plutarcho hic rex Τρωῶν appellatur.
Cassaubonus.

9 Ὅσον τις ἐχέῃ] Malim cum Fl.
ὅσον τις ἔχει. Cant. ἀργύρεον, pro ἀρ-
γύρεον. & sic Aristoteles loco statim
adducto.

10 Κομιδῶν δὲ αὐτοῖς ἐδίδασκεν γνῶ-
ναι τῷ φόρῳ] Negatio transposita
ab ipso, ut puto, auctore. Nam αὐ-
τοῖς ἐδίδασκεν γ. dictum, pro αὐτοῖς
διδάσκειν ἔχον. Κομιδὴ φόρων est pensio
tributorum. Cassaubonus.

Κομιδῶν δὲ αὐτοῖς ἐδίδασκεν] Lego
cum utroque codice, κομιδῶν δὲ αὐ-
τοῖς ὅν διδασκεν γνῶναι τῷ φόρῳ, ὅς κατ'
ἔταρ ἐπέλεον. Aristoteles 11. Oeco-
nom. præter alia quædam per Cha-
briam regi suppeditata consilia &
hoc referens, inquit: Ἐκστρατόντων
δὲ αὐτῶν πολλοὶ καὶ τῷ φόρῳ, εἰ τίς τι
ἔχει ἀσχυρὸν ἀργύρεον καὶ χρυσίον, ἐκεί-
λοισιν ἐνίγει πρὸς αὐτοῖς. ἐπὶ καὶ τῶν δὲ
τῷ πλείων, ἐκείλοισι πάντῳ μᾶλλον
χρηδῶν, αὐτῶν δὲ δαίεισιν αὐτοῖς πέν-
του ἀρχῆς, ὅς τ' ἐν τῷ φόρῳ αὐτοῖς δόπο-
ρῃντι. Mox pro συνελέγη, Cant. συν-
ελέγη.

Sed omnes postea, quem-
admodum dederant, re-
ceperunt.

6 Chabrias in Laco-
nicam faciens impres-
sionem, noctu fluvium
transgressus, multa præ-
da capta eam trans flu-
vium in amicam & so-
ciam terram misit. Ipse
vero cum reliquis mi-
litibus cibum sumere
jussis, remansit usque ad
meridiem, hoc ipsum
expectans quod etiam
contigit. Nam Lacedæ-
monii re cognita ad
prædam in fluvio re-
cuperandam egressi sunt:
& cum summo studio
ducenta stadia percur-
rissent, defessi, inordi-
nati, distractique ad pu-
gnam inutiles erant. At
ille suos milites cœna-
tos, quiete refectos, at-
que ordinatos adducens,

δικητέον, ἀλλὰ πάντων
ὑστερον ¹¹ ὥς δέδωκαν ὑπο-
λαβόντων.

¹² Χαβρίας εἰς Ἑλλά-
δα τῇ Λακωνικῇ ἐμβαλὼν
¹³ νυκτὸς τὸ ποταμὸν Διχα-
ρὰς λείαν πολλὰ λαβὼν,
πλὴν μὲν ὑπὲρ τὸ ποταμὸν
εἰς πλὴν Φιλίας ἀπέπιμ-
ψατο. αὐτὸς ὅ τας ἄλλας
εραπίωντας φαγεῖν κε-
λεύσας, ἀνέμεινε μέχρι
μεσότητος ἡμέρας, τὰ το
προσδοκῶν, ἔδῃ καὶ ἐγχείρητο.
οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μα-
χόντες ἐξεβόηθησαν, ὡς ἀφ-
αιρησόμενοι πλὴν λείαν
ἐπὶ τῷ ποταμῷ καὶ παρὰ τὴν
δραμόντες Διχαρῶσι ¹⁴ σά-
δια κεκμηκότες, ἀπώ-
τακτοι, διεσπαρυσμένοι, πρὸς
μάχην ἠσαν ἀχρηστοί. ὁ ὅ
τας αὐτὴν εραπίωντας βε-
βρωκότας, ἀναπαύσαντες
ἑαυτοὺς, ¹⁵ σὺν πλεονέκτεσιν πρὸς
Διχαρῶν-

¹¹ ὡς δέδωκαν] Cum utroque
Codice & Interprete, pro vulgato ἔ-
δωκαν.

¹² Χαβρίας εἰς Ἑλλάδα τῇ Λακωνι-
κῇ ἐμβαλὼν.] Scribe, εἰς Ἑλλάδα, quod fuit
τῇ Λακωνικῇ, Oppidum. *Cassianorum*.

¹³ Νυκτός] Non habet Cant.
Mox pro ἐπιμψατο, cum MSS. re-

posui ἀπέπιμψατο. & pro φάειν, ut
corrupte legebatur in Vulgata, cum
iisdem Codd. restitui φαγεῖν.

¹⁴ Σάδια] Fl. σάμια.

¹⁵ Σὺν πλεονέκτεσιν πρὸς Διχαρῶν]
Cant. σὺν πλεονέκτεσιν. Unde apparet
descripto. em ejus exemplaris jam
tum dubitasse de integritate hujus lo-

Διὰ γὰρ τὴν ῥαδίως τὰς
πλείους αὐτῶν διέφθειρεν.

Χαβρίας ὡς ἐν Αἰγύ-
πτῳ στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ
τῷ Αἰγυπτίων. Ἐπερσῶν
βασιλείῳς Ἰπταρχιδαν-
τος περὶ διωάμῃ, καὶ ναυ-
πικῇ, ὁ τῷ Αἰγυπτίων βασι-
λεῦς ναῦς πλῆλεις ἔχων ἡ-
πόρῃ πληρωμάτων συγκε-
κροτημένῃ. Χαβρίας κα-
πλέξας Αἰγυπτίων ¹⁶ τὰς
νεωτάτας ἱκανὰς πληρω-
σας ναῦς Διὰ χροσίας, ἐξελὼν
πρὸς κώπας τῷ τριηρῶν ξύλα
μακρὰ ὡς ἑξαβάλων ¹⁷ ὅπῃ
τῷ αἰγυπτιῶν, ὡς περὶ ἑνα κα-
θῆται, δὲ αὐτοῖς τὰς κώ-
πας, καὶ κελεύσας τῷ διγλώσ-
σων Ἰπτιήσας, ὀλίγαις

sine negotio multos ex
hostibus interfecit.

7 Chabrias in Ægy-
pto regis Ægyptiorum
exercitum ducebat. Cum
rex Persarum pedestri-
bus ac navalibus co-
piis expeditionem face-
ret, Ægyptius navibus
abundans, implemen-
tis egebat. Chabrias de-
lectis junioribus ex Æ-
gyptiis eo numero, ut
ducentis navibus im-
plendis sufficerent, re-
mos e triremibus sustu-
lit, longisque contis
versus littus projectis,
effecit ut singuli ordi-
ne federent: dansque eis
remos, & jubens addi-
tis bilinguibus paucos
dies ipsos agere, pro-
μή-
ημέ-

ci, & quævisse verbum, unde ac-
cusativi isti penderent, quod mihi
multo melius reperisse videtur In-
terpres, dum pro περὶ Διὰ γὰρ, le-
git περὶ γὰρ. In fine huius strategie-
matis pro διέφθειρεν, cum MSS. &
Interprete reposui διέφθειρεν.

¹⁶ Τὰς νεωτάτας] Uterque Codex
absque articulo.

¹⁷ Ἐπὶ τῷ αἰγυπτιῶν] Hic deest ali-
quid, nec sine sententia damno.
Hoc facile tamen intelligimus, quod
non vidit Interpres, non aliud hic
fuisse narratum Chabrie stratagema,
quam qua ratione paucissimis die-

bus effecerit is, ut rex Ægyptius re-
migibus abundaret, iisque συγκε-
κροτημέναις, hoc est, remigandi peri-
tis. Interea dum meliorem codicem
expetas, lege paullo post, καὶ κε-
λεύσας ἱκανὰς ναῦς, appellat διγλώσσους eos
qui utramque linguam, Græcam
& Ægyptiam tenerent Sic libro se-
ptimo in Oronte, ὅστις ἦτορ ἱμα-
νίας διγλώσσος, ἵνα τὰ παραγαλμὰ
τοῖς Ἑλλήσιν, ἐπισφάζειν πρὸς βα-
θύρεσι. Notum qui sint καὶ ἄλλοι. Max
lege ἱκανῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ δαξί. Casaubo-
nus.

fectus est, & conscriptis remigibus naves implevit.

8 Chabrias, si recens collectum exercitum haberet, & pugnam initurus esset, per præconem jussit, ut qui male haberent, seorsim arma deponerent. Quotquot igitur erant timidi, morbum simulantibus, arma seponebant. His ad pugnam quidem non utebatur, sed ad præoccupanda loca munita, ut saltem ipsorum multitudo apparens, metum hostibus faceret. Occasione vero data, statim eos stipendiis privavit.

9 Chabrias ad hostilem urbem appellens, noctu scutatos egredi fecit. Ipse vero prima luce ad portum navigabat, longe ab urbe

ἡμέραις ἐλαύνειν αὐτὰς ἐβάδιζεν ἐρετῶν συγκεκροτημένων ἐπληρώσεν.

Χαβρίας ¹⁸ ὅποτε νεοσύλλογον ἔχων διώαμιν καὶ μέλλοι παρὰ τῆς αἰτίας, ἀλλὰ ἔκ κήρυκος ἐκέλευσε τὰς ἀρρώστους ἔχοντας, χωρὶς πῆγας καὶ ὅπλα. ἔσσι δὲ δειλοὶ ¹⁹ δὲ ἀρρώστους παρὰ πύλιντοι χωρὶς ἐπὶ πῆγας καὶ ὅπλα, τὰ τοὺς ἐς μὲν πύλιν μάχην οὐκ ἐχρήσθησαν, καὶ τὰς παρακαταλήψεις τῶν ὀχυρῶν τόπων· ἵνα τὸ γὰρ ²⁰ παληθὲς ὁππότε φανόμην αὐτῶν φόβον ἐνεργάζοιτο πῶς πλεμίοις καιρῶν καὶ παρὰ τῶν πλεμίων, ποιεῖ ταχέως αὐτὰς ἀπομίσθους.

Χαβρίας παραπλεύσας πολεμίας πόλιν, νυκτὸς τὰς πελάγους ἀπεβίβασεν. αὐτὸς δὲ ἀρχομένης ἑως, ὅππότε λιμένα ἔπαυσε ²¹ ἀποπύρῳ τὴν πόλιν ἐνταῦθα. οἱ οὐκ ἐπὶ πόλιν

λεως

18 Ὅποτε νεοσύλλογον ἔχων] Scribe ἔχει. Casaubonus.

19 Δὲ ἀρρώστους παραπλεύσας] Μαλιμῶς δὲ ἀρρ. I. em

20 Πύληθες ὅππότε φανόμην αὐτῶν] Ita reposui cum Fl & Interprete, pro vulgato αὐτῶν. Cant. αὐτοί.

21 Ἀποπύρῳ τὴν πόλιν] Fl αὐτὸς τὴν πόλιν. Mox pro εἰς τὴν πόλιν, cum utroque Codice reposui, οἱ οὐκ ἐπὶ πόλιν, quomodo etiam legisse videtur Interpres. Eodem modo sequenti exemplo. οἱ δὲ ἐπὶ πόλιν.

λεως ἐξέδραμον κωλύσιν-
 πες ἀποβλήσας τὰς ἐκ τῆ
 νεῶν· οἱ ᾗ ἐκ τῆ ἐνέδρας
 πελταστῇ ὅπουθεν ὀπιφα-
 νέντες τὰς μὲν διέφθειραν
 αὐτῶν, τὰς δὲ ζωρεῖα λα-
 βόντες, τῇ νεῶν ὀπιβάντες,
 ἀνήχθησαν.

Χαβρίας δὲ τῇ πελτα-
 στῶν δέκα τὰς δρομικωτά-
 τας ἐφ' ἐκάστῃ ναυῶν²² πα-
 ρεβιβάσατο. καὶ νυκτὸς ἐς τὴν
 πολεμίαν ἀπεβίβασε, καὶ
 λεηλαθεῖν τὴν χώραν ἐκέ-
 λυσεν. οἱ δὲ ἐκ τῆ πόλεως
²³ ἐκβουθήσαντες, ὀπικρα-
 τῶν τῇ λεηλατῶντων ἐμελ-
 λον. ὁ δὲ προσιδὼν, καὶ πα-
 ριδὼν ὅτι τὴν πόλιν ἐπληθ. οἱ
 δὲ ἐκβουθήσαντες, τῇ ὀπι-
 πων ἰδόντες, ἐσώθασαν,
 ἵνα μὴ καταλάβοι τὴν πό-
 λιν. ὁ δὲ²⁴ τὰς ναῦς τῇ χώ-
 ρας προσορμίσας, τὰς πελ-

diffitum. Cives excu-
 rebant, ut e navibus
 egredi prohiberent. Scu-
 tati vero ex insidiis im-
 petentes a tergo, quos-
 dam ex iis occiderunt,
 & quibusdam captis vi-
 vis, iterum in naves in-
 gressi solverunt.

10 Chabrias ex scu-
 tatis decem velocissimos
 in singulas naves im-
 posuit, & noctu in ho-
 stile solum emisit, at-
 que prædam ex regio-
 ne agere jussit. Cives
 ex urbe suis rebus o-
 pem ferentes, captu-
 ri prædatores erant.
 Quo ille viso, confe-
 stim ad urbem navi-
 gabat. Egredi cum ad-
 navigantem vidissent,
 diligentiam adhibue-
 runt, ne urbem cape-
 ret. Ille naves ad ter-
 ram appellens, acce-
 τας τῶς

22 Παρεβιβάσατο] Cant. πα-
 ρεβιβάσατο.

23 Ἐκβουθήσαντες, ὀπικρατῶν τῇ
 λεηλατῶντων ἐμελλόν. ὁ δὲ προσιδὼν, κα-
 τὰ προσιδὼν ὅτι τὴν πόλιν ἐπληθ. οἱ δὲ ἐκ-
 βουθήσαντες, τῇ, &c] Lacunam or-
 tam ex repetitione τῇ, ἐκβουθήσαντες,
 intermedia enim in Vulgata abe-
 rant, cum MSS. & Interprete sup-

plevi. Mox pro καὶ δὲ καταλάβοις,
 Cant. καὶ καταλάβοις.

24 Τὰς ναῦς τῇ χώρᾳ προσορμίσας]
 Mendosus locus: τῇ χώρᾳ enim scri-
 bendum. Sed & mutila est ista nar-
 ratio, ut ex Interprete apparet. Desit
 enim aliquid ante ἐσώθασαν. Casan-
 bonius.

ptis scutatis & præda ,
quam ceperant , disces-
sit.

11 Chabrias in Naxo
adversus Pollin navale
prælium gesturus , præ-
cepit trierarchis , ut si
in æquali & ancipiti
periculo essent , suarum
navium signis abscon-
ditis insignitas hosti-
les esse scirent. Hoc fa-
cto , Pollidis gubernato-
res Atheniensium na-
vibus obviam facti ,
cum non haberent At-
ticum signum , dubii &
ancipites præternavi-
garunt. Athenienses ve-
ro quemadmodum præ-
ceptum erat , utrinque
in insignitas naves im-

πασὰς καὶ τὴν λείαν ὅσω ἔ-
λαβεν ἀναλαβὼν , καὶ δὴ
ἀποπλόσας ὤχετο.

Καβρίας ἐν Νάξῳ μέλ-
λων ναυμαχεῖν ²⁵ πρὸς
Πόλιν , παρήγγειλε τοῖς
τριεράρχαις ἐάν ποτε παλῆς
ᾗ τὸ κίνδυνον ὥσι , τὰ ση-
μεῖα τῶν ἰδίων νεῶν λάθρα
καθελόντας , εἰδέναι τὰς ἐ-
πισημείας πολεμίας ἔσας.
ἐπεὶ ὅτε τὸ ἐγγύετο , οἱ μὲν
τὸ Πολλίδ²⁶ κυβερνήται
ταῖς ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων
ἀπαντῶντες , ἀλλὰ τὸ μὴ
ἔχειν αὐτοὺς τὸ Ἀττικὸν ση-
μεῖον ἀμφιγνοῦντες παρέ-
ωλεον. οἱ ὅτε τῶν Ἀθηναίων
καὶ τὸ ὠρῶν γέγραμμεν ὅτι-
σημοῖς τῶν νεῶν ἐφθάνον ἀνι-
στάντες

²⁵ Πρὸς Πόλιν] Fl. πρὸς Πόλιν.
Utroque modo scribitur : unico λ ,
Æschini Orat. contra Ctesiphon-
tem: Ὅτε Ἀθηναῖοι καὶ ἐν Νάξῳ ναυ-
μαχίαν ἀντιδραμονίης καὶ Πόλιν εἰκνο-
σαν. Diogeni Laërtio in Platone , u-
bi , postquam retulit , Dionysium ex-
oratum ne Platonem necaret , in-
quit : παραδοκᾷ αὐτὸν Πόλιν τὸ Λα-
κεδαιμονίῳ , κατὰ καιρὸν ἄλλο φρι-
βείας ἀντιμύειν , ὥς τε ἀποδιδῶν . κα-
κοῖν²⁶ ἀγαθὸν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον , ὅτι
παρασκευάζει . Addit paullo post : Τὸν μὲν
τοῖς Πόλιν λέγει²⁷ ὑπὸ τοῦ Καβρίας ἡττη-
θῶσαν , καὶ μὲν ταῦτα ἐν Εὐρίκῃ καταποι-
τυδύσας , ἢ δ' αὖτις μὲνίσσας²⁸ αὐ-

τὸν ἄλλο τὸ φιλόσοπον. Tzetzes Chiliad.
x. 359.

Ὁ Πλάτων ἐπιπλάσθαι γὰρ ἐκ Πόλιν²⁹
ναυτοῦ ,
Τὰς δὲ θείας , εἴ τι φασθεὶς οὐχ³⁰
Διογυσις.

de 362.

Ἐκ Πόλιν³¹ ναυάρχῃ μὲν , τὸ γυναι-
κῶδες ,
Πλάτων³² τὸ φιλόσοπον ἀνίστατο Ἀρχι-
τα.

Duplici λ . Xenophonti lib. v. Hist.
Diodoro lib. xv. Plutarcho in Dione ,
aliis. Paullo post προῖσιπαλῆς , Fl.
ἐπιπαλῆς.

T 5

Αἴγυπτον]

δόνης διπλᾶς ἐμβολάς. τὸ
πῆχασμα τῆς νίκης Ἀ-
θῆναισις ἔδωκεν.

Χαβρίας εἰς ²⁶ Αἴγινα
νυκτὸς κατὰ πλώσας, τρια-
κσίς τε ἀνδράς ²⁷ εἰς πνα
τόπον ὁπτιήδειον ὁπερ ἐβό-
σας, αὐτὸς παρέπλε. οἱ
μὲν ὅτε τὴ πόλει εἰς ἐπεξελ-
θόντες, πῶς ὁπερ εἰσι παρε-
τάσσοντο· καὶ πολλὰς αὐτῶν
ἀνέβην· ὁ δὲ Ἀχαιὸς εἰς τὴν
πόλιν εἰσέπλευσεν. ²⁸ οἱ δὲ
πολίται φοβηθέντες μὴ τὴν
πόλιν ὁπερ κλεισθῶσι,
καταλιπόντες τὴν πρὸς τὰς
τριάκσίς τε μάχην, ἀνέ-
χώρησαν ὅτι τὴν πόλιν.

²⁹ Χαβρίας πρὸς τὰς
ὁπιβόλας τῶν κυμάτων ὑπὸ

pressionem fecerunt.
Hæc machinatio, victo-
riam Atheniensibus attu-
lit.

¹² Chabrias noctu
in Æginam navigans,
triginta viris in locum
idoneum expositis, ipse
præternavigabat. Ci-
ves ex urbe progressi,
pugnam cum egres-
sis incipiebant, & mul-
tos ex eis perimebant.
Ille confestim ad ur-
bem navibus contendit.
Cives metuentes ne ex-
cluderentur, deserta
pugna, quam cum tri-
ginta viris inceperant,
in urbem reversi sunt.

¹³ Chabrias adversus
impetus fluctuum sub
τῇ

²⁶ Αἴγινα] Cant. Αἴγινα. & an-
τε τοιαυτοῖς inserit copulam καί.

²⁷ Εἰς πνα τόπον ὁπτιήδειον ὁπερ ἐ-
βόσας] Ita legendum, vel, ut scri-
ptum est in quibusdam codicibus,
ὁπερ ἐβόσας. Affinis huic narratio
nota supra, it. mque decima. *Cassub.*

²⁸ Οἱ δὲ πολῖται] Cant. absque δι.

²⁹ Χαβρίας πρὸς τὰς βόλας τῶν κυ-
μάτων] Etiam in nostris codd. hoc
stratagemata corruptum fuit: sicut &
in iis quibus usus Interpres. Appa-
ret tamen sententiam esse hanc: Cha-
briam extremas navis partes ad pro-
ram & puppim, quæ τὸ κατὰ πρῶμα
quod erat in media navi, ubi stant
propugnatores, altitudine non ex-

quabant, quasque maris undæ facile
superabant. (Græci περιξενισίας vo-
cant, quod extra illas sint remigum
sedes,) munisse pellibus: fecisseque
ut his quasi pluteis navis utrumque
latus, ex omni parte altitudine ex-
quaret τὸ κατὰ πρῶμα. Hæc est, nisi
fallimur, istius narrationis summa.
Quod ait δὲ οἱς κατὰ μέγαν, inso-
lens plane est: quum dicendum po-
tius fuerit περιβόλῃς: aut certe περι-
λάμβανῃς, ut in eadem re apud Xeno-
phontem, *Εὐέλκων*. libro primo, καὶ
ἐὰν ὁπτιήδεις ἐς κοίλῃ τῶν μεταβόλῃ-
σας, καὶ τὰ ὁπτιήματα ὁπτιήδων.
nisi verius eo loco ὁπτιήδων scri-
pisset Xenophontem. Thucydides

τα-

Parèxirefiam ex utroque latere pelles affixit, & seorsim æquales, castromati in altitudine munitionem hanc cum Parexirefiiis conjungens. Id impedimento fuit, quominus patens fluctibus navis ferretur, & nautæ minus madererent. Sic etiam cum impetentes fluctus cernere non possent, propter obstructionem, non perterriti sunt metu, neque navim reliquerunt.

14 Chabrias adversus pelagias navigationes, & marinas procellas singulis navibus duo gubernacula com-

τὴν παρεξηρεσίαν ἐκατέρω πύχῃ δέρεϊς κατελάμβανεν· ἢ καὶ μόνας δέρεϊς τῶν κατὰ σπῶμα πύχ' τὸ ὕψος φράγμα κατελάμβανεν αὐτὸ πρὸς τὰς παρεξηρεσίας· τῆτο ἣ ἐκώλυε τὴν ναὺν ὑποβρύχιον φέρεσθαι· ἢ τὰς ναύτας ὑπὸ τῶν κυμάτων βρέχεσθαι· ἢ τὰ ἐπιφερόμενα κύματα ἐκ ὁρῶντες διὰ τὴν ἔφραγματος³⁰ πρὸς ὁδοῖν, σὺν ἐξαιτίαν το διὰ τὸ φόβον, ἔδιδε τὴν ναὺν ἐσφαλόν.

Καθ' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς πελαγίους πλοῦς, ἢ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ χαιμῶνας κατεσκεύαζεν ἐκάστῃ τῇ νηαὶν διὰ πηδαλία, ³¹ ἢ τοῖς μῇ

ὅλα φράγματα & ὅλα πτερόματα appellat. alii ὅλα κλύματα aut προκλύματα, pelles vel alia quæ in utroque navis latere adversus fluctuum impetus objici solent. Latini *pulvæi*. Sequentia verba, ἢ καὶ μόνας ἀρτίες, &c. corruptissima sunt, sub finem scribe, καὶ φράγματα³⁰ vel ὅλα φράγματα³⁰ φραδί. *Casaubonus*.

Πρὸς τὰς ἑπτάδας] Articulus ex Fl. additus. Pro ὑπὸ καὶ παρ. lege ὑπὸ καὶ παρ. Paullo post pro κατὰ πύ, ὕψος, cum utroque Codice lego, κατὰ τὸ ὕψος. Locus autem corruptus admodum, nec a MSS. quidquam prætereā opis. Interea, dum certius quid adferatur, legerim : ἢ κατὰ καπας,

ἀρτίες τὴν κατὰ σπῶμα κατὰ τὸ ὕψος, φράγμα κατελάμβανεν αὐτὸ πρὸς τὰς παρεξηρεσίας. Per κώπας ἀρτίες τὴν κατὰ σπῶμα κατὰ τὸ ὕψος intelligo, quas sequenti strategemate vocat, τὰς θραύειν καπας. Simili munitorum genere propugnatores quoque a telis defendebant : de quo vide Schefferum. Sub finem cum Casaubono lego φράγματα³⁰.

30 Πρὸς ὁδοῖν] Cant. φράδιον, quod etiam ferri potest, ut vel veritas, munitenti appositionem, vel, prætentio-

31 Τῇ μὴ ὑποβρύχῃ] Scribe, τὴν μὴ ὑποβρύχην. *Casaubonus*.

καὶ

μὲν ὑπάρχουσι ἐν ταῖς δι-
δείαις ἐχρήτη. ³² εἰ δὲ ἡ θα-
λασσα κρίλη γήοιο, θαλά-
ρη ἀφ' ἧς παρεξηρεσίας
³³ καὶ τὰς θρανίπδας κώ-
πας πατηθῇ, τὰς αὐχένας
ἐχόντες καὶ τὰς οἰακας ὑπὲρ
τῆς κατασρώματι, ὥς π' ἐξ-
αιρεμένης τ' περύνης, τὰ-
ποις τ' ναῦν καὶ δ' θωάτω.

Χαβρίας καταλαβὼν
πλὴν Λακωνικῷ, καὶ Λαίαν
πολλῶν ἀρπάζας, Σπαρ-
τιαδῶν ἐκβοηθησάντων αὐτῶν
ἀγῆσιλα, ἡγήτο, συνα-

paravit, atque pristin-
is in tranquillitate u-
tebatur. Sin mare ca-
vum fieret, altera per
Parexeresiam juxta ses-
siles remos apponebat
gubernacula supra ca-
tastroma, ut subla-
ta puppi navem diri-
geret.

15 Chabrias cum La-
conum terram occupaf-
set, multamque prædam
abegisset, exeuntibus ad
ferendum suis auxilium

γαγών

Καὶ πῶς μὴ ὑπάρχουσι] Ita testi-
mum Fl. firmante conjecturam Ca-
sionboni, pro vulgato, καὶ τῇ μὴ ὑπ-
άρχουσι. Cant. καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν. Idem
Codex pro διδείαις, διδύαις.

³² Εἰ δὲ ἡ θαλάσσα κοίλη γήοιο] *Koîne*, hoc est, *κεκοιμημένη*, vel *πε-
ρυμένη*, quando videlicet, ut Poë-
ta Latinus canit,

unda deficiens

Terram inter fluctus aperit.
vide Pollucem. Casionbonius.

³³ Κατὰ τὰς θρανίπδας κώπας πα-
τηθῇ] I lege, πατηθῇ. Idem.

Πατηθῇ] Cant. πατηθῇ. Lego cum
Casionbono, πατηθῇ. Ceterum verba
hæc, θαλάρη ἀφ' ἧς παρεξηρεσίας κα-
τὰ τὰς θρανίπδας κώπας πατηθῇ, τὰς αὐ-
χένας ἐχόντας καὶ τὰς οἰακας ὑπὲρ τῆς κα-
τασρώματι, ὥς π' ἐξαιρεμένης τ' περύ-
νης, τὰς ποῖς τ' ναῦν καὶ δ' θωάτω, verio-
rum per spatium, quod est inter remiges et
prowa, juxta remos supereminens adaptabit,
αἱς ἐν αὐτοῖς habitibus sine catagiro-
nia, sicut elevata puppi hæcè modifera-

tur navem. Idem fere, quod hoc & su-
periore strategemate refertur de Cha-
bria, contra tempestatum vim exco-
gitatum quoque a barbaris, sub Ani-
ceto, Polemonis liberto, Pontum in-
festantibus, scribit Tacitus 111. Hist.
cap. 47. Ex tumido mari prout fluctibus at-
tollitur, summa navium tabula auget,
donec in mediam tellis claudantur. Sic in-
ter undas voluntur, pars utrimque pro-
tra, et mutabilis remisio, quando hæc vel il-
lic appellere indifferens et innoviam est.
Duplex gubernaculum apud eundem
vide lib. 11. Ann. cap. 6. & de Mor.
Gerim. 44. Quid sit παρεξηρεσία docet
Thucydidis Scholiares ad lib. 1v.
Παρεξηρεσία ἐστὶν ὁ ἕως τ' ἐξηρεσίας τ' πρὸς
τὴν πῶν, καὶ τ' ὁ μὲν καὶ κώπας καὶ
χιλῶται, ἐστὶ δὲ τὸ πρὸς ἀπὸ τῆς πρὸς
μῆκος, καὶ τ' ἀπὸ τῆς. Heliachio θρανί-
πδας κώπας persyncope dicuntur. θρανί-
πδας κώπας, αἱς οἱ θρανίται χεραται. κα-
τὰ τὰς κατὰ τὰς ποῖς ναυσι. De his, ut &
quid sit εὐχρη, & εὐαχ, vide Scheff-
terum de Militia navali.

34 Καλῶς]

Spartiatīs, duce Agefilao, milites in collem excelsum conduxit: jumentisq̄ & captivis in munitissimum locum impositis, castra circum ea locavit. Lacones quinque stadiorum spatīo e regione castrametabantur. Imperavit Chabrias, ut ignes plurimi per noctem incenderentur: & secunda vigilia promulgavit, ut relictis jumentis & pecudibus ipsi per posteriorem collis partem discederent. Qui mandato parentes, clam discesserunt. Lacones & ignem conspicientes, & jumentorum vocem exaudientes, cum Athenienses remanere putarent, sub diluculum vasis conclamatis, accepta ad ineundam pugnam tessera, ad collem processerunt. Postquam vero appropinquassent, & inania castra invenissent, exclamavit Agefilaus: Optimus equidem dux est Chabrias.

γαγὼν τὰς στρατώτας ὅτι
λόφον ὑψηλὸν, τὰ σκιδ-
φόρα καὶ τὰς αἰχμαλώτους
ἀγαγὼν ὅτι τὸ ὀχυρώτα-
τον, παρῆσρα πεδῶσεν.
οἱ δὲ Λάκωνες ὅτι πέντε
σταδίων ἀντιστρατοπέδω-
σαν. Χαβρίας παρήγγει-
λεν ὥς πλείετα πυρὰ κα-
λῶαι διὰ νυκτός· καὶ πρὶν
δοῦναι φυλακῶν παρ-
ήγγειλε, τὰ μὲν ὑποζύ-
για καὶ τὰ βοσκήματα κατὰ
λιπεῖν. αὐτὰς δὲ ἀναχωρεῖν
καὶ τὸ ὅπισθεν μένειν ὡς
λόφος. οἱ μὲν δὲ λαθόντες
ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Λάκωνες
τότε πῦρ ὁρῶντες, τότε φωνῆς
τῶν ὑποζυγίων ἀκούον-
τες, μένειν τὰς ἀθλιωαίας
νομίζοντες, ὑπὸ τῷ ἑω
διασκοδασάμενοι, πρὸς
μάχην σάχημα λαθόν-
τες, τῷ λόφῳ προσήγον.
ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς γηρόμενοι κε-
νὸν τὸ στρατόπεδον εἶδον,
ἀνέβησεν Ἀγησίλαος,
ἄριστός γε στρατηγὸς Χα-
βρίας.

[CAP.

[C A P. XII.]

Φωκίων.

¶ Φωκίων Ἀθηναίος ὠρμηκῆτας στρατῶν Ἰππιοιωτῆς ἐκώλυεν· οἱ δὲ πολλῇ ὀρμῇ χρώμενοι τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο, καὶ Φωκίωνα στρατηγόν. ὁ δὲ τὴν κήρυκα ἀνείπειν ἐκέλευσεν· ὅσοι Ἀθηναῖον μέχρι ἐξήκοντα ἐτῶν διπλοῆς, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντες, ἑξήκοντα δὲ ἐκκλησίας ἔπειθέ μοι. ὁ δὲ ἰσχυρῶς ὡς πλὺς. οἱ πρεσβύτεροι καὶ μάλιστα ἐβίων, ἀνεπήδον, ἡσανάκτεν. τότε δὴ Φωκίων, εὐδὲν, ἔφη, δεινὸν ὑπομμεῖτε· καὶ γὰρ ὁ στρατηγὸς ἐγδοηκστὸν ἔχων² ἐτῶν³ μεθ' ὑμῶν κείσεται. ταῦτα ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, τὴν ὀρμὴν τὴν Ἰππιοιωτῶν τὸν πόλεμον ἐπαύσαντο καὶ μετεβάλλοντο.

voluntatem remiscent atque mutarunt.

Phocion.

¶ Phocion Atheniensibus expeditionem adversus Bæotos suscipere volentibus, restitit. Qui magnis propensisque studiis bellum decreverunt, & Phocionem ducem crearunt. At ille præconem jussit proclamare: Omnes Athenienses ab ætate puberum usque ad annum sexagesimum, assumpto quinque dierum comœatu, mox a concione me sequimini. Ibitum magnus oriri tumultus, & præ cæteris potissimum senes vociferari, profligare, atque indigne ferre. Tum Phocion: Nihil, inquit, vobis grave aut indignum accidet. Nam ego quoque dux octuagesimum annum habens, vobiscum una jacebo. Hoc audito, Athenienses belli studium ac

[C A P.

¹ Εὐδύς] Cum MSS. pro ἑξήκοντα. Mox pro ἰππιοιωτῶν, Cant ἰππιοιωτῶν.

² Εἴς] MSS. ut & Codd. Καταβουνοῖ, μέγας.

³ Μεθ' ὑμῶν κείσεται] Quidam codd. μεθ' ὑμῶν ἴσεται. Quid si, ἐκεῖ ἴσεται. Casaubonus.

[C A P. X I I I.]

Chares.

¶ Chares in exercitu suspicatus exploratores versari, præsidium foris collocavit, mandavitque ut unusquisque proximum apprehenderet: neque ante dimitteret, quam dixisset quisnam esset, & cujus ordinis. Ita factum est, ut caperentur exploratores, cum neque ordinem, neque manipulum, neque contubernium, neque signum indicare posset.

2 Chares in Thracia cum vehementissima tempestas ingruisset, conspicatus milites vestimentis parcere, & segniter imperata facere: mandavit ut vestes invicem commutarent. Hoc facto cum singuli alienarum vestium nullam rationem haberent, promptius id, quod imperatum fuerat, exequabantur.

Χάρης.

¶ Χάρης ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ σκοπέους ὑπονοήσας εἶναι, φυλακῶν ἐξωθεν ἔχαρακτο Ἰππιστάς, προσέταξεν ἕκαστον Ἰππιδάμεινεσθαι ἔκ πλησίον, καὶ μὴ πρότερον προσαιφέναι, πρὶν εἰπεῖν ὅς τις εἴη, καὶ πίνεσθαι πάντως. ἔτω δὲ σωέβη τὰς κατὰ σκοπέους ἀλῶναι, μὴ διωαμένους εἰπεῖν μήτε πᾶγμα, μήτε λόχον, μήτε συστίπον, μήτε σύμμαχον.

Χάρης ἐν Θράκῃ χειμῶντι ὄντι ὑπερβολῇ, τὰς στρατώνας ὁρῶν φειδομένους τῶν ἱματίων, καὶ πρὸς τὸ πράττειν ἂν χρὴ ἀσκαμένους ὁκνηρῶς, παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀλλάττειν παρ' ἀλλήλων τὰ ἱμάτια. τὰς γὰρ γυμνάς, τὰς ἀλλοτρίων ἐσθήτων ἕκαστος ἐφειδόμενος, ἐτοιμότερον ἑαυτὸν πρὸς τὸ πράττειν τὰ κελεύοντα.

Χάρης

1 Καὶ πρὸς τὸ πράττειν] Cant. absque propositione.

2 Ἀπ-

Χάρης ἀπῆγε στρατόπε-
 δον ἐκ Θρακίας, ἐπέκειντο
 οἱ Θραῖκες καὶ τῶν ἑσθλῶν
 ἔθρων· ὃ ἦ βασιλεὺς Θ,
 ἄπο πάσης τῆς πολεμίας,
 διελθεῖν ἀσφαλῶς τόπον
 ὑποπτον, ἱσχυιδῶν ἀναβι-
 βάσας τῶν σαλπικτων Ἰππῶν
 τὰς ἵππους, καὶ συμπέμψας
 αὐτοῖς ὀλίγους τῶν ἵππων,
 ἐκέλευσε παραπύδουσαι
 νῆες τῶν παχίστων, γηρομέ-
 νους ἔπειθεν τῶν πολεμίων, τὸ
 πολεμικὸν σημῆναι· οἱ μὲν
 ἐσήμηναν· οἱ ἦ προσκείμε-
 νοι Θραῖκες ἐνέδραν εἶναι
 νομίσαντες, τῶν τάξιν λύ-
 σαντες, φεύγοντες ἄχοντο·
 Χάρης ἦ ἀσφαλῆ τῶν ἄπο-
 χώρησιν ἐποίησατο.

3 Chares exercitum
 e Thracia deducebat.
 Instantibus Thracibus,
 & postremum agmen
 carpentibus : cum vel-
 let abstractis hostibus,
 tuto locum suspectum
 transire : impositis in
 equos tubicinibus, &
 missis una paucis
 equitibus, jussit ut ob-
 equitantes statim ad ho-
 stium terga penetra-
 rent, & classicum cane-
 rent. Quibus canentibus,
 Thraces qui inse-
 quebantur, insidias esse
 suspicati, perturbatis or-
 dinibus fugam capeffe-
 runt. Chares vero secu-
 re ac sine detrimento
 discessit.

[C A P. XIV.]

Χαρίδημος.

Charidemus.

¶ Χαρίδημος Ἰλίου
 λεηλατάντων αὐτὰς τῶν
 πόλιν, οἰκέτων Ἰλίου προ-
 ελθέντα Ἰππῶν λείαν συλλα-
 βῶν, μεγάλοις δώροις ἔ-

¶ Charidemus Ilien-
 sibus urbem ejus de-
 prædantibus, servum
 Iliensem progressum
 ad prædam comprehen-
 dit, cumque magnis

πεισε

2 Α' ποσσῶσαι] Uterque codex α'-
 ποσσῶσαι, sed Interpres ut Vulgata.

3 Σωιδῶν] Συχνός. Casaubonus.

propositis muneribus, ad prodendam urbem adduxit. Verum quo majorem ei fidem haberent portarum custodes, multas oves mancipiaque bis terve dedit, ut adduceret. Custodes vero partientes hæc, sc̃pius illi per noctem exeundi potestatem fecerunt: cumque eo homines complures, qui prædam agerent. Charidemus socios ejus comprehensos in vincula conjecit. Horum autem vestibus quosdam ex suorum numero armatos induit, deditque eis tum aliam prædam, tum equitatum quasi captivum. Custodes ad recipiendum equitatum, totam portam aperuerunt. Milites cum equitibus irruentes, custodes trucidaverunt, reliquamque manum recipientes, urbe potiti sunt. Itaque si quid ludendum est, secundo equi expugnatione captum est Ilium.

πεισε περιδῶναι τὴν πόλιν· ἵνα ᾗ πρὸς Φανείῃ τοῖς φυλάῃσιν ταῖς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ πρεβάζα, καὶ ἀνδράποδα δις πρὶ καὶ τρίς ἀγαγεῖν. οἱ δὲ φύλακες ταῦτα νειμάμενοι, συνεχώρουν αὐτῷ πολλάκις ἐξίεναι νύκτωρ, καὶ σὺν αὐτῷ ἄνδρας πλείονας, τὴν λείαν¹ περιελαύνοντες. Χαρίδημος τὰς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβὼν ἔδησε. τὰ δὲ τῶν ἱμάτια περιεβαλὼν ἰδίους ἀνδράσιν ὠπλισμένοις, ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ πλεονάζοντα² λείας, καὶ ἵππον ὡς ἀΐχμαλῶτον. οἱ φύλακες ἵνα δέξαιντο τὸν ἵππον, πάντων τὴν πύλιν ἀνέωξαν· οἱ στρατιῶται τῷ ἵππῳ συνεπαρσάντες τὰς πύλας ἀπέκτειναν, καὶ τὴν λοιπὴν διώκοντες δεξάμενοι, τὴν πόλιν ἐκράτησαν. ὥς τε, εἰ χρή τι καὶ παῖξαι, δόπερον ἐάλω τὸ Ἴλιον, πάλιν ἵππῳ καταστρατηγέμενον.

[C A P.

¹ Περιελαύνοντες] Cum. MSS. pro vulgato, περιελαύνοντα, errore, ut videtur, operarum.

[CAP. XV.]

Δημήτριον ὁ Φαληρεὺς.

¶ Δημήτριον Φαληρεὺς συλλαμβάνει αὐτὸν μέλαιναν ὑπὸ τῷ Θρακῶν βασιλέως, κατὰ κρύψας αὐτὸν ἐς ἅμαξαν χορτοφάρον, ἐς τὴν ὁμορὸν χώραν διεσώγη.

Demetrius.

¶ Demetrius Phalereus cum se a Thraciæ rege interceptum, captum iri cerneret, semetipsum in currum stramine onustum abdens, in finitimam regionem salvus & incolumis pervenit.

[CAP. XVI.]

Φιλοκλῆς.

¶ Φιλοκλῆς Πτολεμαίῳ στρατηγὸς Καύνην προσεστρατοπέδωσε, καὶ χρήμασι διαφθείρας τὰς σιτοφύλακας, ἠσώθητο. οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει παρήγγειλαν τοῖς στρατιώταις δῶσθαι. οἱ δὲ τὰς φυλακάς τῶν τεχνῶν ἀπολιπόντες, τὸ σίτον ἐμετρέοντο. ² Φιλοκλῆς ἐν τῷ τόπῳ καὶ τοῖς ποταμοῖς ἀφύλακτον ἔλαβε τὴν πόλιν.

³ Τέλος τῷ γ' βιβλίῳ τῶν Πολυαίνων Στρατηγημάτων.

Τὰ δε

¹ Σωίθητε] Cum Cant. & Interpretete pro σωίθητε.

² Φιλοκλῆς] γρ. Διοκλῆς. Casaubon.

³ Τέλος τῷ γ' βιβλίῳ τῶν Πολυαίνων Στρατηγημάτων] Cant. Τέλος τῶν Πολυαίνων Στρατηγῶν, omisso libri numero.

Τὰ δὲ ἔστιν ἐν τῷ πτέρτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in quarto libro

P O L Y A E N I STRATAGEMATUM.

Argæus	1	Ἀργαῖος, στρατήγημα	α
Philippus	22	Φίλιππος	κβ
Alexander	32	Ἀλέξανδρος	λβ
Antipater	9	Ἀντίπατρος	γ
Parmenio	1	Παρμένησιος	α
Antigonus	21	Ἀντίγονος	κα
Demetrius	12	Δημήτριος	ιβ
Eumenes	5	Εὐμένης	ι
Seleucus	6	Σέλευκος	ς
Perdiccas	2	Περδίκκας	β
Cassander	4	Κασσανδρος	δ
Lysimachus	3	Λυσίμαχος	γ
Craterus	1	Κρατήρης	α
Polysperchon	1	Πολυσπέρχων	α
Antiochus Seleuci	2	Ἀντίοχος Σελεύκου	α
Antiochus Antiochi	1	Ἀντίοχος Ἀντίοχου	α
Antiochus Hierax	1	Ἀντίοχος Ἱέρξει	α
Philippus Demetrii	2	Φίλιππος Δημητρίου	β
Ptolemaeus	1	Πτολεμαῖος	α
Attalus	1	Ἀττάλος	α
Perseus	1	Περσεύς	α

Τέλος τῆς πύλας.

Π Ο -

1 Ταδε ἔστιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Πολυαίνων
Στρατηγημάτων] Ita reposui cum Fl. & Inter-
pret. pro vulgato, Πολυαῖνον Στρατηγημάτων
ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ τῷ. Pro. Φίλιππος κβ. Cant. Φίλιπ-
πος γ. qui numerus etiam in eo expritur,
cum ex eo, quod est ordine septimum &
decimum, facit duo strategemata. Idem co-
dex pro Ἀλέξανδρος λβ, Ἀλεξ. λδ. Nonum
autem strategema nec non septimum & de-

cimum, ut & trigessimum primum, dividit.
Pro Ἀντίγονος κα, Ἀντ. κ. Referuntur autem
viginti. Pro Δημήτριος ιβ. Δημ. ιγ. Cum Flo-
rentino codice inter Antiochum Seleuci &
Antiochum Hieracem, inferni Ἀντίοχου Ἀν-
τίοχου α. eiusque strategema suo loco ponitur.
In Cant. semel tantum legitur Ἀντίοχος γ.
confundens ita quatuor Antiochos. Idem
quoque Φίλιππος, absque Δημητρίου.
V 2 1 Στρα-

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον τέταρτον.

POLY A E N I

STRATAGEMATUM

LIBER QUARTUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Κ αὖτις ὑμῶν τέταρτον βιβλίον, ὑποστασάμενος ἐκ τῆς βασιλείας, Ἀντωνίνου καὶ Οὐέρου, προσφέρω τῇ στρατηγημάτων· τὸ μὲν δὴ καὶ ἴδιον τῶν ἄλλων συγγράψας, ἐν ᾧ καὶ μακάριοι περὶ πάντας ἀρετὰς τῶν ὑμετέρων προχρόνων, οἱ δὲ Μακεδονίας ἐκασίλωσαν.

E tiam hunc librum Stratagematum, sanctissimi imperatores, Antonine & Vere. vobis dedico : eumque separatim ab aliis conscripsi, in quo vestrorum parentum ac majorum virtutes conspiceretis, qui Macedoniæ imperium tenuerunt.

Τέλος τῆς προοιμίας.

[CAP.

¹ Στρατηγημάτων] Cant. Στρατηγικῶν.

² Καὶ τὸ δὲ ὑμῶν τέταρτον βιβλίον] Ita reposui cum MSS. atque ita etiam in quibus omnibus proœmiis post

primum legitur. Vulgata, καὶ πάλιν ὑμῶν τὸ βιβλίον τὸ τέταρτον.

³ Τὸ μὲν δὴ καὶ ἴδιον] Legitur & ἴδιον, & ita Interpres. Sed ἴδιον malo. *Cassaubonus.*

I A p-

[CAP. I.]

Argæus.

¶ Argæus rex Macedonum, Taulantiorum Galaurus. Taulantii contra Macedones exercitum ducunt. Argæus (erat enim ei manus perexigua) jubet virgines Macedonum, si hostes agmen suum adducerent, ipsas e monte Ereboæ sese ostendere. Appropinquantibus igitur hostibus, apparuerunt, & e montibus descendebant magno numero virgines, thyrsosque pro hastis vibrabant, & sertis faciem obumbrabant. Galaurus perterrebatur, viros esse virgines a longo existimans, & rece-

Ἀργαῖος.

¶ Ἀργαῖος βασιλεύς Μακεδόνων, Ταυλαντίων ὁ Γάλαυρος. Ταυλάντιοι ἔρατ' ἔχουσιν ὅτι Μακεδόνας. Ἀργαῖος, ὡς γὰρ αὐτῷ χεῖρ ὀλίγη, κελύει τὰς περθένας τῶν Μακεδόνων, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι προσάγωσι τὴν Φάλαγγα, αὐτὰς ἐκ τῶν ὄρων τῆς Ἐρεβοίας ὅτι φανῆναι· οἱ μὲν δὲ προσήγον· αἱ δὲ ἐπεφάνησαν, καὶ κατήσαν διὰ τῶν ὄρων, περθένες οἱ πολλὰ θυρεὺς ἀντιδοράτων πάλλασαι, καὶ σεφάνοις τὰ πρόσωπα σκιάζουσαι. Γάλαυρος ἐξέπληθη, ἀνδρας εἶναι τὰς παρ-

παρ-

1 Ἀργαῖος] Ita quoque scribitur nomen hoc Demostheni adversus Aristocratem, Diodoro, Harpocratio- ni, Justino, aliis. Scribendum tamen per h contendit Josephus Scaliger ad Eusebium, auctoritate adductus nummi, in quo, A P T E I O T B A Σ I Λ E N Σ, ut & patronymico Ἀργαῖος, quomodo ab hoc dicti fuere Macedoniz reges Sibyllæ apud Pausaniam in Achaicis:

Ἀρχὴντις βασιλεύσι Μακεδόνις Ἀργαῖος

Eum consule ad Num. mccccxxxiij. & mdcxxiv.

2 Γάλαυρος] Ita restitui hujus regis nomen cum MSS. Interprete, & Codd. Casauboni pro vulgato Τάλαυρος. Veteri Scholiasti Persii ad Satyræam i. dicitur Calandrus Mendose, ut videtur, pro Calaurus. Vide locum paullo post adductum. Perperam statim uterque Codex, Fl. Ταύλαρος Cant. Γαυλάρος.

3 Ἐρατ' ἔχουσιν] Cant. ἔρατ' ἐχέουσιν.

4 Κατήσαν] Cant. κατέσαν.

V 3

5 Καὶ

παρθένες δὲ μακρῇ νο-
μίζων. ἢ τὸ ἀνακληπῶν
ὑποσημαίνεν. Ταυλάν-
ποι ᾗ ἔφωγον, τὰ τε ὅπλα
ἀποβαλόντες, ἢ τὰ σκώ-
φονα καταλιπόντες. Ἀρ-
γαῖα αἶμα χεῖ κρατήσας,
ιερόν ἰδρύεται Διονύσω
Ψαδάνορα. ἢ τὰς παρθέ-
νες, αἵ πάλαι Κλώδωνας
ἐκλήζον οἱ Μακεδόνες, αὐ-
τὸς κληθεῖν ἔπαξε, διὰ τὴν
μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, ὁ Μι-
μαλίωνας.

5 Καὶ τὰς παρθένας αἵ πάλαι Κλώ-
δωνας ἐκλήζον οἱ Μακεδ.] Scribe Κλώ-
δωνας. Jam verba Polyæni cave ita
accipias quasi omnes virgines a Ma-
cedonibus appellarentur Κλώδωνες:
nam ita tantum Baccho sacra, id est,
Menades & Bacchæ vocabantur.
ὅτι τὸ κλώζειν, ait Etymologici
magni Auctor: ὁ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς συν-
ταξίας πρὶν ἢ ὅταν τελεῖται, ἢ δορυδεῖν.
Præter Grammaticos, vide Plutar-
chum in Alexandro. Videtur autem
hæc historia a Callimacho sumpta:
quod innuit Auctor Etymologici in
voce Μιμαλίωνες. Casaubonus.

Κλώδωνας] Cant. Κλωδῶνας. Scri-
be Κλώδωνας, accentu in antepenul-
tima, ut apud Hesychium. Suidas v.
Μιμαλίωνας, vocat Κλώδωνας, ὅτι τῆς
κλώδων, a ramis scilicet & thyrsis,
quos gestabant. Sed alio loco in-
quit: Κλώδωνες αἱ Βάκχαι τῆς Διονύσου
ὅτι Μακεδόνες. αἱ κλωθεύσας ὕστερον
Μιμαλίωνες ὅτι τῆς μιμήσεως. Pro κλη-
θεῖν, Fl. κλώσεν. Cum MSS. & In-
terprete pro ἐπαξε: reponi ἔπαξε (nisi
quod Fl. ἔπαξε)

ptui signum dabat. Tau-
lantij abjectis armis,
impedimentisque reli-
ctis, terga verterunt. Ar-
gæus sine prælio victo-
riam adeptus, templum
ædificat Baccho Pseuda-
nori, quasi dicas viri-
li specie decipienti: at-
que virgines, quæ antea
κλώδωνας Macedones ap-
pellabant, ipse propter
virorum imitationem, ut
μιμαλῖνες dicerentur, de-
creto jussit.

[CAP.

6 Μιμαλῖνες] Cant. Μιμαλῖνες.
Hesychius. Κλώδωνες, τὰς Μιμαλῖ-
νας, Μαῖναδας, Βάκχας. Sed postea,
Μιμαλῖνες τὰς Βάκχας τῆς Διονύσου.
ὅτι τῆς μιμήσεως ὅτι τῆς Κλώδωνας
κακωφίας. Atque ita dicuntur Stra-
boni lib. x. Nonno Dionysii lib. xvii.
Geminant quoque i Latini: Ovidius
lib. i. de Art. Am.

*Ecce Mimaillonides sparsis in terga ca-
pillis:*

*Ecce levis Satyri, prævia turba Dei.
Ebrui ecce senex pando Silenus asello
Vix sedet, & pressus continet arte
julus.*

*Dum sequitur Bacchan, Baccha su-
ginnique petuntque, &c.*

Statius Thebaidos lib. xv.

*Pest exultantes spolia armentalia por-
tant,*

*Seminecesque lapos, scissasque Mimat-
lonas ursus.*

Ad quæ verba Laßantius: Mimat-
lonæ, lingua Macedonum Bacchæ.
Hinc Persius:

*Torva Mimaillonæ implerunt cornua
bomby.*

Est

[CAP. II.]

Philippus.

¶ Philippus in exercitu magnæ existimationis quendam Tarentinum, quod calidis balneis fuisset usus, imperatorio munere ac dignitate privavit: inquires, Nescire mihi videris Macedonum consuetudinem ac mores, apud quos ne mulierem quidem puerperam aqua calida lavari videas.

2 Philippus in Chæronea commisso cum Atheniensibus prælio cedens, quasi ad fugam inclinabat. Dux Atheniensium Stratocles exclamans, Non prius ab urgendis hostibus desistendum est, donec eos in Macedoniam concludamus, nihil a persequendo remittit. Philippus inquires,

Φίλιππῳ Θ.

¶ Φίλιππῳ Θ. Ὡπὶ στρα-
ποδὶδ' ἰ δέκιμον Ταραν-
τῖνον λατρῶ ἱερμῶ χρη-
σάμενον, πλεὶς ἡγεμονίαν
ἀφείλετ' Φῆσας, ἀ-
γνοεῖν μοι δοκεῖς πὶ Μα-
κεδόνων· παρ' οἷς ἔδ' ἐ γυ-
νὴ πκῆσαι ἱερμῶ λᾶε-
ται.

Φίλιππῳ Θ. ἐν Χαιρω-
νείᾳ ὧδ' ἄτασόνδε Θ. Ἀ-
θῆναιῶις εἴξας ἐπέκλινεν·
στρατηγὸς Ἀθῆναιῶν
Στρατοκλῆς ἐκβοήσας, ἔ-
ρη ἀποσλώαι προσκειμέ-
νους, ἔως ἀντὶς πολεμίχης
κατακλείσωμεν εἰς Μακε-
δονίαν· ἔκ ἀνῆκε διώκων.
Φίλιππῳ Θ. εἰπὼν, ἔκ Ὡπὶ-

σενται

Est quidem hic versus apud Persium: verum non ab ipso factus, sed a Nerone: legitur autem Sat. 1. ad quem locum veteris Scholiastis verba, quia Autorem illustrent, subijcimus: Μιμῶνες δὴ λέγονται μινιστρί. Calandrus (legendum videtur Calandrus, ut monitum supra) Ἰλλυρίων τοις ἀδ Μακεδο-

niam cum exercitu venit: Macedones cum parvum exercitum haberent, pluri-
mas milites cum cothurnis & ibyris in
modum Baccharum ornauerunt. Illi cre-
dentes exercitum adventare discesserunt.

1 Δόκιμον Ταραντῖνον] Suspiciatus
sum aliquando, scribendum esse. Δέ-
κιμον Ταρ. Casaubonus.

2 Ἐως] γρ. ὡς. Casaubonus.

V +

3 Σω-

σανται νικᾶν Ἀθηναῖοι, ὅτι πόδα ἀνεχώρη, ὁ σω-
εσπασμῶν ἔχων τὴν Φά-
λαγγα, καὶ ἐν τῷ ὅπλῳ
πεφυλαγμῶν μετ' ὀ-
λίγον ὑπερδεξίων τῶν
λαβῶν, τῶν ἄλλων
πρὸς τὴν πόλιν, ἀναστρέ-
ψας, ὁρώσως ἐμβάλλει
τῆς Ἀθηναίων. καὶ λαμ-
πρῶς ἀγωνισμῶν ἐνί-
κησεν.

Φίλιππος ὅτι Θη-
βαίους ἐστράτευεν. Ἀέρο-
πος, καὶ Δαμάσιππος
ἡγεμόνες διὰ πανδοκεί-
μιον ὁπλῶν ψάλτριν, ἐς
τὸ στρατόπεδον εἰσήγα-
γον. ὁ μὲν ἔλαθον Φίλιπ-
πον· ἀλλὰ καὶ μαθὼν ἄμφω
τὸν ἡγεμόνα τῶν ὅρων τῶν αὐτῶν
βασιλείας ἐξεκήρυξεν.

Φίλιππος πρὸς τοὺς ἐ-
πεμψεν ἐς πολέμιον Θρα-
κῶν πόλιν· οἱ μὲν ἐκκλη-
σίαν συνήγαγον, καὶ τὰς
πρὸς τοὺς ἐκείνων ἀ-
γορεύειν· καὶ ὑπὸ ἀπάντων
αὐτῶν περὶ τὴν ἀκρόασιν ὡν

Nesciunt Athenienses
vincere, contractam ha-
bens phalangem pede-
tentim recessit: & armis
custoditus atque muni-
tus, cum paucis quibus-
dam cum excelsiora loca
occupasset, militibus
confirmatis revertitur, &
summa vi in Athenienses
imperum facit, atque
collocatis signis egregie
superavit.

3 Philippus cum The-
banis bellum gerebat:
Aëropus & Damasip-
pus duces e lupanari
conductam mercede psal-
triam in castra duxe-
runt. Neque vero late-
re Philippum potue-
runt: qui re cognita du-
ces ambos e sui regni fi-
nibus exterminavit.

4 Philippus in ho-
stium Thracum urbem
legatos misit. Illi con-
vocata concione, mis-
sos verba facere ius-
serunt, omniumque a-
nimi erant intenti ad

ἀγ-

3 Σωτασπασμῶν] Ita reposui cum utroque Codice pro vulgato σω-
εσπασμῶν. Mox Interpres, μετ' ὀλίγον.

4 Q;

audiendum quid adferrent. Interea Philippus nec opinantes adortus, urbem cepit.

5 Philippus mortuos ab hostibus Illyriis ad sepulturam postulavit. Quibus concedentibus, cum extremi apportarentur, dato signo ex improviso eos obruit.

6 Philippus & Menegetes pancratiastes in palæstra versabantur. Milites interea circumstantes, ingenti vociferatione stipendia flagitabant. Philippus cum non haberet, accessit, sudore diffluens, pulvere respersus, atque arridens eis: Recte, inquit, dicitis, o commilitones. Verum ego quoque nunc ob eam causam adversus barbarum ungor, ut cumulate vobis gratias rependam. His dictis,

ἀγγέλλας· Φίλιππος ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ μὴ προσδοκῶσιν ἐπιθέσθαι, τὴν πόλιν ἐκράτησεν.

Φίλιππος ἤτισε παρὰ τῶν πολεμίων Ἰλλυριῶν ὑποσπόνδους νεκρὰς τῆς διδονίων, ὧς ἵκανα οἱ ἐχαπίζοντο, σημῆνας ἀφυλάκτους ἐπέληθεν.

Φίλιππος ἐν παλαίστρᾳ καὶ Μενεγέτης ὁ πανκρειαστής ἐκυλίωντο· οἱ στρατιῶται κύκλῳ περὶ στήνης καθέσθων πρὸς μισθοφορὰν ἀπαιτῶντες. ὁ δὲ Φίλιππος προσῆλθεν ἰδρῶτι ρέοντι, κεκονιμένος, προσμεδιάσας αὐτοῖς, δίκαια, ἔφη, λέγετε, ὡς στρατιῶται, ἀλλὰ τοὶ καὶ γὰρ διὰ τὰς τῶν ἐπὶ τῷ βαρβαρον ἀλείφομαι, ὅπως ὑμῖν πλεονεξίας ἀποτίσαιμι τὰς χάριτας· τὰ πάντα εἰπὼν, καὶ τοῖς χαίρειν

4 Οἱ ἴκανατοι ἐκμίζοντο. σημῆνας ἀφυλάκτους ἐπέληθεν] Σημῆνας, quod desiderabatur in Vulgata, cum MSS. & interprete addidi.

5 Μενεγέτης] Ita reposui cum

MSS. pro vulgato Μενεγέτης. item μισθοφορὰν, pro μισθοφορίαν, quod erat in Vulgata. & paullo post pro στρατιῶται, cum utroque Codice & interprete reposui στρατιῶται.

ροῖν κροτῶν ὁ Διδὸς μέσων
 δραμῶν εἰς κολυμβήθραν
 ἀπέρριψεν. καὶ οἱ Μακεδό-
 νες ἐγέλασαν. ὁ Φίλιππος
 μέχρι τοσούτου διαβασί-
 ζομενος πρὸς τὴν πεγνυ-
 ρασίν καὶ κατὰ τὴν προση-
 ραίνοντομεν ὅτι ἀν-
 ῥη, ἔς τὴν οἱ στρατιῶται
 καμόντες ἀπέρριψαν. τὰ
 στρατηγήματα τὰ καὶ
 αὐτὸς Φίλιππος ὡς τὰς
 πόλεις ἐμέμνητο πολλάκις,
 ὡς ἀξέως διακροσάμε-
 νος τὰς ἀπαιτῶντας.

Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ γνώσκων τὰς μὲν Ἀθ-
 ῆναιους ὅτι καὶ ἀγυμνά-
 στες, τὰς δὲ Μακεδόνας ἡ-
 σκησάτους, καὶ γεγυμνασμέ-
 νους, ὅτι πολὺ πλεονέκτη-
 ταί τινι ἐκτείναντες, ταχέως
 παρέλυσεν τὰς Ἀθῆναιους,
 καὶ ὁ χειρώτας ἐποίησεν.

6 Διδὸς μέσων] Cant. Διδὸς μέσων. Pro
 μέχρι τότε, cum MSS. edidi, μέχρι
 πούτου.

7 Ἀνῥη] Ἀνῥη. Casaubonus.

8 Ἐπὶ πολὺ τὸ ἐκτείναντες] Hoc est, περὶ τὸν χρόνον ἐκτείναντες, ut locutus est in Iphicrate, li-
 bro tertio, commate decimo tertio. Frontinus eleganter & plane ad ver-
 bum eandem historiam sic retulit,

manibus plaudens, per
 medios eos cucurrit,
 atque seipsum in pisci-
 nam abjecit, quam rem
 Macedones ridebant.
 Philippus usque eo se
 immergere contra pan-
 cratiasten, & faciem
 conspergere non ante
 destitit, quam milites
 defessi discederent. Hu-
 jus stratagematis Phi-
 lippus inter pocula
 sæpe mentionem fa-
 ciebat, quod jucundissi-
 mo ludibrio instantes
 repulisset.

7 Philippus in Chæ-
 ronea cum sciret Athe-
 nienfes esse celeres & in-
 exercitados, Macedones
 autem frequenti usu ex-
 exercitados, in longum a-
 ciem producta, continuo
 perturbavit Athenienses,
 & faciles ad capiendum
 reddidit.

Φί-

Philippus ad Cheroneam memor sibi esse
 militem longo usque duratum, Atheniensibus
 aciem quidem, sed inexercitatum, &
 impetu tantum violentum, ex indu-
 stria praelium traxit: moxque languenti-
 bus jam Atheniensibus, concitatus intulit
 signa, & ipse cecidit. Casaubonus.

Τὸ ἐκτείναντες] Cant. πλεονέκτη-
 τας. Idem codex pro ὁ χειρώτας, ὁ χειρώ-
 τας.

9 Ἐστρά-

8 Philippus in Amphissensium terram expeditionem parabat. Athenienses & Thebani angustias praecipuerant : neque quem admodum transiri posset , ulla ratio poterat inveniri. Decipit hostes Philippus , fictis litteris ad Antipatrum missis in Macedoniam , se expeditionem , contra Amphissenses susceptam , in aliud tempus rejicere : atque jam in Thraciam festinare, quod ejus regionis incolae novis rebus studere audivisset. Tabellarius per angustias iter facit : quem duces Chares & Proxenus capiunt. cumque epistolam legissent, fidem habentes scriptis, angustiarum custodiam relinquunt. Philippus tranquillitatem nactus,

φίλιππος ὅτι τὴν Ἀμφισσίων ἑστράτευεν. Ἀθηναῖοι καὶ Θεβαῖοι τὰ σενὰ προκαπελάβοντο. καὶ ὡς ἡ δίοδος ἀμήχανος ἔξαπατᾷ τὰς πολέμους φίλιππος ὅπισθ' αὐτῷ πεπλάσμενον Ἀντιπάτρου πέμψας εἰς Μακεδονίαν, ὡς τὴν μὴ στρατιάν τὴν ἐπ' Ἀμφισσέας ἀνεβάλλοιτο, ἀπέδοι ἢ εἰς Θράκην, πεπυσμένον τὰς ἐκείναις νεωτερίζειν. ἔγραμματοφόρον διὰ τῶν σενῶν ..... οἱ στρατηγοὶ Χάρης, καὶ Πρόξενος αἰρῶσιν αὐτόν. καὶ τὴν ὀπισθ' αὐτῷ ἀναγνόντες, πείθονται τοῖς μετ' αὐτοὺς καὶ τὴν φυλακὴν τῶν σενῶν ἀπολείπουσιν. φίλιππος ἢ λαβόμενος ἡρεμίας ἃ ἀφυλάκτως διεπέμψατο, καὶ τὰς στρατηγὰς ἀνα-
στέ-

9 Ἐστράτευεν.] Cant. ἐστράτευον. Infra pro ἀνέβαλλετο, ἀπέδοι ἢ εἰ, cum utroque Codice scripti, ἀνεβάλλωτο, ἀπέδοι ἢ εἰ. nisi quod Fl. ἀναβίλειτο.

10 Ὡς ἡ μὴ στρατιάν.] Scribe, στρατίαν. millies in iis vocibus peccatum est ab antiquis librorum scriptoribus. Casaubonus.

11 Πιπυσμένον.] γε. πεπυσμένον. Idem.

12 Ὁ γραμματοφόρος διὰ τῶν σενῶν.] Deest verbum. Lege, παραδόντι ὁ γραμματοφόρος. vel ὡς δούλον. Idem.

13 Ἀφυλάκτως διεπέμψατο.] Quidam codd. διεπέμψατο. probro. Idem.

ερέψαντας ἐνίκησι , καὶ
τῇ Ἀμφίσσης ἐκράτη-
σεν.

φίλιππος ὅτε ἐλάτ-
τω δι' ὁμιλίας , ἣ δὲ
μάχης κατεργάζετο . καὶ
τῇ Δία μείζον ἐφρόνει ,
ἐφ' οἷς ¹³ δὲ τῶν λόγων
¹⁴ ἐκπαῖτο . ἣ δὲ τῶν ὅπλων
τῶν μὲν γὰρ κρινώ-
ντων αὐτῷ τῆς στρατιώ-
τας τῶν δ' αὐτῷ μόνῳ μετ-
εἶναι .

φίλιππος ἥσκει τὰς
Μακεδόνους πρόπῳ κιν-
δύνων , ¹⁵ ἀναλαβόντας
τὰ ὅπλα τ' ἐσθλὰ πολλά-
κισ ὁδόνοντας φέροντας ὀ-
μὴ κράνη , πέλτας , κνη-
μίδας , σαρείας , καὶ μὲν τῶν
ὅπλων ὀπποσισμὸν , καὶ ὅ-
σα σκελὴ κατημερινῆς
διαίτης .

φίλιππος ἀφικέμενος

sine periculo transiit ,
& redeuntes duces su-
peravit , Amphissaque
potitus est.

9 Philippus non mi-
nores res oratione quam
prælio confecit : & her-
cle magis sibi placebat in
his quorum verbis ade-
ptus esset victoriam ,
quam quæ armis in suam
potestatem redegisset.
Horum enim partem sibi
vendicare milites existi-
mabat : at illa ad suam u-
nius laudem pertinere.

10 Philippus exerce-
bat Macedones perinde
ac si periculum immine-
ret , ita ut assumptis ar-
mis trecenta sæpe stadia
conficerent , ferentes u-
na galeas , scuta , tibialia ,
sarissas , & cum his armis
etiam commeatum , at-
que omnia vasa quæ ad
quotidianum victum re-
quirebantur.

11 Philippus cum
εἰς

¹³ Διὰ τῶν λόγων] Ita restitui cum
Cant. pro δὲ + λόγων. sic mox δὲ τῶν
ὅπλων. Mox pro ἀπὸ μόνου , scribe αὐ-
τῷ μόνου

¹⁴ Ἐκπαῖτο] γρ. ἐκράτῃ. Casaubonus.

¹⁵ Ἀναλαβόντες] Fl. ἀναλαμβάν-
οντες . & sic quoque notatum erat in
margine Cantabrig'ensis. Mox pro
σαρείας , Cant. σαρείας. Pro σκε-
λὴ , cum utroque Codice rescripsi ,
ἵσα σκελὴ.

venisset Larissam, ut Aleuadarum ædificia demoliretur, morbum simulabat, ut eos ad visendum accedentes comprehenderet. Boescus Aleuadis insidias enunciat, atque ita res ad finem perducere non potuit.

12 Philippus petebat, ut sibi in Sarnusiorum concione verba facere liceret. Quibus congressis, imperaverat militibus, ut lora sub axillis ferrent. Cum autem Philippus dextram extendere quasi concionaturus, id videlicet signum militibus dederat, ut omnes

εἰς Λάρισσαν, ἵνα πᾶς τῷ Ἀλεουάδων ἐξοικίας καθέλῃ, νοσεῖν ὑπεκρίναντο. ὅπως εἰσιόντας αὐτὰς ὡς ἐπισκεψομένους συλλάβοι. Βοισκῶ ἐξηγγεῖλε τοῖς Ἀλεουάδαις τὴν ὑπὸ φησιν· καὶ διὰ τὴν πέλῳ ὥστε γενῇ περᾶν.

Φίλιππος 17 ἡξίωσεν Σαρνησίοις ἐκκλησιάζεσθαι. οἱ μὲν συνήσαν. τοῖς δὲ ἐραπώταις παρηγγέλλει ἱμάντας ὑπὸ μάλης κομίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὁ Φίλιππος ἀνέτεινε τὴν δεξιὰν ὡς δημηγορήσων, τὴν ἑνὶ ἄρᾳ σημείον τοῖς ἐραπώταις ὅτι δῆσεν πάν-

τας

16 ἵνα πᾶς τῷ Ἀλεουάδων ἐξοικίας καθέλῃ. Suspectus locus ob vocem ἐξοικίας, fortasse pro simplici οἰκίας positam. Lege mox, ὡς ἐπισκεψομένους. Casaubonus.

ἵνα πᾶς τῷ Ἀλεουάδων ἐξοικίας καθέλῃ. Lego cum Cant. ἵνα πᾶς τῷ Ἀλεουάδων ἐξοικίας καθέλῃ. nisi quod pro οἰκίας habeat οἰκίας. Flor. quoque pro καθέλῃ, ut erat in Vulgata, κατέλῃ. Mox pro ἐπισκεψομένους, cum utroque Codice & Casaubono scripsi ἐπισκεψομένους. ut & pro συλλάβῃ, συλλάβῃ.

17 Σαρνησίους, ἐκκλησιάζεσθαι. Melius, Σαρνησίοις ἐκκλησιάζεσθαι. Casaubonus.

ἡξίωσεν Σαρνησίοις ἐκκλησιάζεσθαι

ἄλλ.] Ita scripsi cum Cant. adstipulante quoque Casaubono, pro vulgato, ἡξίωσεν Σαρνησίους, ἐκκλησιάζεσθαι. Mox pro ὅπως Ἀρνήντοι, lege saltem, ὅπως Σαρνησίοις, quamquam & pro eo cum Cant. & Interprete, ut & supra eos Auctor dixit, scriplerim Σαρνησίοις. Stephanus: Σαρνησίοις Μυῖς, πόλιν Ἰλίου. Τοῖς δὲ Σαρνησίοις, ὡς Μυῖς. Nisi forte eadem forma, qua dicitur Σιλιγίους, Σιλιγίους, & Σιλιγίους. Φιλίους, Φιλίους, & Φιλίους. Φοινίκους, Φοινίκους, & Φοινίκους. Ψαμμάδους, Ψαμμάδους, & Ψαμμάδους, aliaque plura; eadem inquam forma dicatur quoque Σαρνίους, Σαρνήντοι, & Σαρνήντοι.

ερείψαντας ἐνίκησιν, καὶ
τῷ Ἀμφίσσης ἐκράτη-
σεν.

φίλιππος ὅτι ἐλάτ-
τω δὲ ὁμιλίᾳ, ἢ διὰ
μάχης κατειργάζετο. καὶ
τῇ Δία μείζον ἐφρόνῃ,
ἐφ' οἷς ¹³ διὰ τῶν λόγων
¹⁴ ἐκτατο. ἢ διὰ τῶν ὅπλων
τῶν μὲν γὰρ κοινω-
ρεῖν αὐτῷ τῆς στρατιώ-
ταις τῶν δ' αὐτῷ μόνῳ μετ-
εῖναι.

φίλιππος ἥσυχος τὰς
Μακεδόνες πρόπῳ κιν-
δύνων, ¹⁵ ἀναλαβόντας
τὰ ὅπλα τ' ἐσθλὰ πολλά-
κις ὁδόνοντας φέροντας ὀ-
μῆ κράνη, πέλτας, κνη-
μίδας, σαρείσας, καὶ μὲν τῶν
ὅπλων ὀπισθοποδὸν, καὶ ὀ-
σα σκόλῃ καθημερινῆς
δραίτης.

φίλιππος ἀφικόμενος

sine periculo transit,
& redeuntes duces su-
peravit, Amphissaque
potitus est.

9 Philippus non mi-
nores res oratione quam
prælio confecit: & her-
cle magis sibi placebat in
his quorum verbis ade-
ptus esset victoriam,
quam quæ armis in suam
potestatem redegisset.
Horum enim partem sibi
vendicare milites existi-
mabat: at illa ad suam u-
nius laudem pertinere.

10 Philippus exerce-
bat Macedones perinde
ac si periculum immine-
ret, ita ut assumptis ar-
mis trecenta sæpe stadia
conficerent, ferentes u-
na galeas, scuta, tibialia,
sarißas, & cum his armis
etiam commeatum, at-
que omnia vasa quæ ad
quotidianum victum re-
quirebantur.

11 Philippus cum
εἰς

¹³ Διὰ τῶν λόγων] Ita restitui cum
Cant. pro διὰ + λόγων. sic mox διὰ τῶν
ὅπλων. Mox pro ἀπὸ μόνῳ, scribe αὐ-
τῷ μόνῳ

¹⁴ Ἐκτατο] γρ. ἐκράτη. Cas. ubonius.

¹⁵ Ἀναλαβόντες] Fl. ἀναλαμβάνον-
τες.

τοῖς. & sic quoque notatum erat in
margine Cantabrigiensis. Mox pro
σαρείσας, Cant. σαρείτας. Pro ἐσθ-
λὰ, cum utroque Codice rescripti,
ἐσθλὰ σκόλῃ.

venisset Larissam, ut Aleuadarum ædificia demoliretur, morbum simulabat, ut eos ad visendum accedentes comprehenderet. Boescus Aleuadis insidias enuntiavit, atque ita res ad finem perducere non potuit.

12 Philippus petebat, ut sibi in Sarnusiorum concione verba facere liceret. Quibus congressis, imperaverat militibus, ut lora sub axillis ferrent. Cum autem Philippus dextram extendere quasi concionaturus, id videlicet signum militibus dederat, ut omnes

εἰς Λάρισσαν, ἵνα πᾶς τ' Ἀλευάδων ἐξοικίας καθέλῃ, νοσεῖν ὑπεκρίνατο. ὅπως εἰσιόντας αὐτὰς ὡς ἐπισκεψομένους συλλάβοι. Βοισκῶ ἐξηγγείλε πῖς Ἀλευάδαις τὴν ὁπίσθου καὶ διὰ τῶν πέλων ὡς ἐγενήθη πρῶτος.

Φίλιππος 17 ἤξιος Σαρνυσίοις ἐκκλησιάζουσι διαλεχθῶναι. οἱ μὲν συνέσαν. τοῖς δὲ γραπτοῖς παρεγγέλτε ἱμάντας ὑπὸ μάλῃς κημίζον· ἐπεὶ δὲ ὁ Φίλιππος ἀνέτεινε τὴν δεξιὰν ὡς δημηγορήσων, τῷ τ' ἄρα σημεῖον πῖς γραπτοῖς δὲ δῆσαι πᾶν-

πες

16 ἵνα πᾶς τ' Ἀλευάδων ἐξοικίας καθέλῃ] Suspectus locus ob vocem ἐξοικίας, fortasse pro simplici οἰκίας positam. Lege mox, ὡς ἐπισκεψομένους. Casaubonus.

ἵνα τοῖς τ' Ἀλευάδων ἐξοικίας καθέλῃ] Lego cum Cant. ἵνα πᾶς τ' Ἀλευάδων εἰς οἰκίας καθέλῃ. nisi quod pro οἰκίας habeat οἰκίας. Flor. quoque pro καθέλῃ, ut erat in Vulgata, καθέλῃ. Mox pro ὁπίσθου καμίζον, cum utroque Codice & Casaubono scripti ὁπίσθου καμίζον, ut & pro συλλάβῃ, συλλάβῃ.

17 Σαρνυσίους, ἐκκλησιάζουσι] Melius, Σαρνυσίοις ἐκκλησιάζουσι.] Casaubonus.

ἤξιος Σαρνυσίοις ἐκκλησιάζουσι

ἄλῃ.] Ita scripsi cum Cant. adstante quoque Casaubono, pro vulgato, ἤξιος Σαρνυσίους, ἐκκλησιάζουσι. Mox pro ὅπως Ἀρμένιοι, lege saltem, ὅπως Σαρνυσίοι, quamquam & pro eo cum Cant. & Interprete, ut & supra eos Auctor dixit, scripserim Σαρνυσίοι. Stephanus: Σαρνύς, ὡς Μυῖς, πόλις Ἰλλυρίας. Τοῖς δὲ τ' Ἀρμένιοις, ὡς Μυῖς. Nisi forte eadem forma, qua dicitur Σιλνύς, Σιλνύσιος, & Σιλνύσιος. Φιλνύς, Φιλνύσιος, & Φιλνύσιος. Φοινικύς, Φοινικύσιος, & Φοινικύσιος. Ψαμμάδης, Ψαμμάδης, & Ψαμμάδης, aliaque plura; eadem inquam forma dicatur quoque Σαρνύς, Σαρνύσιος, & Σαρνύσιος.

τας τὰς παρόντας· ἔτιως
Λαγύνποι δεθέντες εἰς Μα-
κεδονίαν ἤχθησαν πλείους
μυρίων.

φίλιππος δὲ διωκόμενος
ὑπὸ Θρακῶν, παρήγγει-
λεν, ἐπειδὴν ὁ σαλπυ-
κτὴς φάγειν σημνη, τοῖς
μὲν ἔραγξι¹⁸ πρὸ βαλλο-
μέροις μένειν, τοῖς δὲ ἄλλοις
φάγειν· ὅπως τὰς μὲν πο-
λεμίας ὀπισθίσαι διώκον-
τας, τοῖς δὲ οἰκείοις¹⁹ πρὸ-
λαβεῖν τὸ ἐδῶ ὡς ἴσχυροι.

φίλιππος τὰς παρό-
δους τῆς Βοιωτίας Βοιωτῶν
Φυλακίωνων· ὡς δὲ ἐνὸς
ὄρους ἀνελὼν ὅτε ὅτι τῆ-
τον ὥρμησεν· ἀλλὰ πλεονέ-
χως πυρπολῶν, καὶ τὰς
πόλεις προθῶν φανερὰς
ἔει. Βοιωτοὶ δὲ ἔχοντες ὑπο-
μύοντες ἔσαν τὰς πόλεις
προθιμῶν, κατέβησαν
ἀπὸ τοῦ ὄρους. φίλιππος

præsentes vinculis con-
stringerent. Hoc modo
Sarnusii vineti ducebantur
in Macedoniam plus
decem millibus.

13 Philippus, cum eum
Thracæ insequerentur,
præcepit ut cum tubi-
cen fugam cecinisset, ii
qui postremum agmen
tenebant, objectis ar-
mis manerent, ut ho-
stes a persequendo remo-
raretur, atque suis viam
præoccupandi faculta-
tem daret.

14 Philippus cum
transitus Bœotiæ præsi-
diis tenerentur (erant au-
tem angustæ montis fau-
ces) non ad hunc iter di-
rexit, sed in oculis o-
mnium agros urbisque
incendio & vastitate po-
pulabatur. Bœoti cum
civitates suas vastari ob
oculos videre non suf-
tinerent, a monte de-
scenderunt. Ita Philip-

18 Περιελαβόμενος μένειν] Lege
περιελαβόμενος μὴ. Casaubonus.

Προελαβόμενος] Cum MSS. pro
vulgato, προελαβόμενος. Cum iis con-
sistent Codd. Interpretis. Casaubo-
nus in ora Vulgaræ notarat, γρ. προ-
ελαβόμενος. Paullo post pro τοῖς δὲ οἰ-

κείοις π. . . βῆν τοῖς ὁδῶ, ut erat in
Vulgata, cum utroque Codd. scripti:
τοῖς δὲ οἰκείοις προελαβόμενος τὸ ἐδῶ.

19 Π. . . τοῖς ὁδῶ ὡς ἴσχυροι] Vel
sic legi debet, πλεονέχως πρὸς τὸ ἐδῶ.
vel προελαβόμενος, aut φθάσεν, vel si-
mili aliquo modo. Casaubonus.

pus reversus per montem evasit.

15 Philippus Methonenſium mœnibus ſcalas admovebat, & per eas magnum numerum Macedonum ad oppugnandum adducebat. Poſtquam vero aſcendiſſent in muros, ſcalas amovit, ut omni ſpe deſcenſionis intercifa, fortius atque animoſius muros obtinerent.

16 Philippus in Arbæliorum regionem irru-

ὑποσείψας Ἀγὸς ἔδρεν
20 διεξέπιατο.

Φίλιππος τοῖς 21 Μεθωναίων τείχεσι κλίμακας προσήγαγε· καὶ δι' αὐτῶν πολλὰς Μακεδόνους ἀνέβασε πολιορκητάς· ἐπεὶ δ' ἀνέβησαν ὅτι τὰ τείχη, ἀφείλε τὰς κλίμακας, ὅπως ἐλπίδα ἔκαταβήναι μὴ ἔχοντες, προσκυμύοντο τὰ τειχῶν κρατήσας.

Φίλιππος ἐνέβαλεν
22 εἰς τὴν Ἀρβηλίων χώραν,

20 Διεξέπιατο] Ita edidi cum MSS. & Interprete, pro vulgato, διέπιατο.

21 Μεθωναίων] Ita reſtitui cum MSS. pro vulgato, Μεθωνίων. Fuit enim hæc Thraciæ Μεδών, quæ hic dicitur oppugnata Philippo, cuſque gentile eſt Μεδωνῶν, teſte Stephano; Macedonia vero & Laconia civitates eodem nomine, formant Μεδωναῖος, teſte eodem. Homero, & aliis ſcribitur per η, Μεδων. Homerus Iliad. B. 716.

Οἱ δ' ἄρα Μεδωνίῳ καὶ Θαυμακίῳ τείροντο.

Ad quem locum Euthatius: Ἰστοῖ δ' ὅτι ἡ Μεδών, ἵκτασιν ἵππασι κατὰ τὸν παλαιόν, τ' ἀρχόντι ἦσαν τ' μεσσηβίαι· Μεδών γὰρ ὡς εἰλετο ῥηθῆναι. Et paulo poſt: Ἰστοῖ δ' ὅτι καὶ ἡ Θαυμακὴ Μεδών ὡς τὸ μέδον ἱππῶν, ἔτω καὶ ἡ Λοστικὴ Μεδύμνα. Μεδύμνα γὰρ Ἀγὸς Διόνυσον. καὶ ἵππας τ' ἀρχόντι, Μεδύμνα. οὕτως τὸ Μεδών Μεδών. Plura exempla vide apud eundem ad

eundem librum pag. 264. Hæc ſcripturæ diverſitas apparet etiam in nummis, ut docet Vir Ampl. Ezechiel Spanhemius de Præſt. & Uſu Numiſm. Diſſert. 11.

22 Εἰς τὴν Ἀρβηλίων χώραν] Suſpectus mihi de mendo locus: Non enim legere memini Philippum unquam cum Arbeliis bella geſſiſſe. Et ubi terrarum obſecro iſtos Arbēlios collocabimus? Nihil enim huc pertinent Arbela Alexandriviſtoria clarius locus. Ni fallit animus, fuit hic alicujus populus Illyrici aut Thraciæ nomen poſitum. Caſaubonus.

Ἀρβηλίων] Nuſquam hic populus nobis occurrit: quare lego, Ἀρβηλίων. Ἀρβηλ civitas eſt Thraciæ prope Amphipolim, ad fluvium Strymona: cum autem Amphipolim occupavit Philippus, neceſſario per Ἀρβηλιον terram iter ipſi faciendum fuit. De ea vide Stephanum. Thucydides lib. iv. loquens de Amphipoli, ſcribit: ἦσαν γὰρ Ἀρβηλίων το

ραν· ἡ δὲ ἐστὶ Φαραγγώ-
δης, καὶ δασεῖα· κατὰ δυο-
μύρων τὴν βαρβάρων ἐς τὴν
ἄλσιν, καὶ τὰς θάμνας, θη-
ρωτικὰς κύνας πολλὰς ἐξ-
ήγαγον· αἱ τὰς πολεμίας ἐξ-
ιχνύουσιν, τὰς πλείους
²³ αὐτῶν ἐθήρωον.

Φίλιππος Θ' Α'μφίπο-
λιν ἀπαίχμεν Θ' ὑπὸ Α'-
θηναίων, ἔμεινεν καὶ Ἰλ-
λυραῖς πολεμῶν, ὅτε ²⁴ ἀπέ-
δωκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν ἐλ-
θέραν· Α'θηναῖοι δ' ἡγάπη-
σαν τὴν ἐλθέραν ἀφείδοντες.
²⁵ Φίλιππος Θ' ὅποτε τὴν
Ἰλλυραίων κρατήσας μείζων
δύναμιν ἐκτίσας, πάλιν
καὶ πάλιν Α'μφίπολιν
κατήχευεν, Α'θηναίων κα-
ταφρονήσας.

Φίλιππος Θ' ἐπολιόρκει
²⁶ Φαλκιδόνα πόλιν Θεσ-

ptionem faciebat. Ea
multas habet fauces, at-
que aspera est. Occultan-
tibus sese barbaris in ne-
mora & aspreta, canes
venatorias permultas e-
duxit, quæ vestigia ho-
stium persequentes, plu-
rimos ex ipsis capiebant.

17 Philippus, cum
Amphipolim ab eo repe-
terent Athenienses, eo-
dem tempore bellum ge-
rens cum Illyriis, non
reddidit, sed liberam di-
misit. Athenienses hoc
ipso contenti fuerunt,
quod libertate esset con-
firmata. Philippus supe-
ratis Illyriis majores vi-
res adeptus rursus Am-
phipolim, contemptis A-
theniensibus, occupa-
vit.

18 Philippus oppu-
gnabat Phalcedonem ur-

στα-

ἐν αὐτῇ οἰκῆτορες (εἰσὶ δ' οἱ Ἀρχαῖοι Ἀν-
δρίαν ἀποικοῖ) καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ξυμ-
μαχοῦντες ταῦτα, οἱ μὲν Περδίκκα περὶ
δοῦνδροι, οἱ δ' Χαλκιδόουσι. μάλιστα δ' οἱ
Ἀρχαῖοι, ἰσχυρὸς τε φερόμενός τε, καὶ
αἱ πόλιν τοῖς Α'θηναίοις ὄντως ὑποκίοντες.
Ipsius urbis meminit idem lib. v.
pag. 356. & Herodotus lib. vii. cap.
115. Extat quoque ejusdem mentio
in numismo Antonini Pii, in quo
ΑΡΗΛΑΟΣ.

²³ Α'ύτων] Fl. & Codd. Casauboni
αὐτῶν.

²⁴ Α'πίδωκεν] Cum MSS. pro
vulgato ἐπίδωκεν.

²⁵ Φίλιππος Θ' ὅποτε] Incipit hic
Cant. octavum & decimum Philippi
strategema. Male.

²⁶ Φαλκιδόνα] Cant. ubique Χαλ-
κιδόνα, & supra additum Φ, ita ut
conveniat cum Vulgata. Pro Θεσσα-
λονίκης, utriusque Codex, Θεσσαλονί-
κην.

Θεσσαλοῖς. ²⁸ Πελλινναίων
 ἣ πολεμούντων Φαρσα-
 λίοις, ἢ Φεραίων Λαρι-
 σαίοις, τῇ ἢ ἄλλων ἐς τέ-
 τας διηρημένων, αἰὲν ὡς ο-
 ἐβοήθη τοῖς καλῶσι νι-
 κῶν ἣ, ὅτε ἀναστὰς ἐ-
 πόει τέας ἡττωμένους ὅπλα
 ἔπαρηρτό· τείχη ἔκατ-
 έβαλε· πᾶς ²⁹ σάσεις ἐτρε-
 φε μάλλον ἢ ἔλυεν· τῷ ἀ-
 δονεστέρων ἐπεμελεῖτο· τέας
 διωαλιτέρως καθήρξε· τοῖς
 δήμοις φίλῳ ἢ· τέας
 δημαγωγὰς ἐθεράπευεν·
 τέτοις τοῖς στρατηγήμα-
 σι φίλιππῳ ἐκράτη-
 σε Θεσσαλίας, ἔ τοῖς ὅ-
 πλοισ.

Φίλιππῳ ἐ πολιορκῶν

²⁸ Πελλινναίων ἣ πολεμούντων] Scri-
 be Πελλινναίων. & cave sis confundas
 Pelinnam Thessaliam, cum Pellene
 Peloponnesi, aut Pallene Thraciae.
Casaubonus.

Πελλινναίων] Ita restitui, monen-
 te etiam Casaubono pro vulgato Πε-
 λινναίων. qui error etiam occupavit al-
 ios, quos correxit in suis ad Step-
 hanum Castigationibus Lucas Holste-
 ninus. Vide & Salmasium ad Soli-
 num pag. 865 Duo nummi, quorum
 alter in Cimelio Regis Christianissi-
 mi, alter in Museo V. CL. Joannis
 Harduini: ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ. Quia

te bellum Thessalis infe-
 rebat. Sed cum Pallenen-
 ses cum Pharsaliis bellum
 gererent, & Pherenses
 cum Larissaeis, alique al-
 terutrorum partibus ad-
 hærerent, semper auxilio
 veniebat iis qui ejus o-
 pem implorarent. Victo-
 riam vero nactus, excisio-
 nem aut vastitatem nul-
 lam victis inferebat, arma
 non eripiebat, muros non
 demoliri, factiones magis
 alere quam dissolvere,
 imbecilliorum curam ge-
 rere, potentiores afflige-
 re, atque de medio tolle-
 re, populis amicus esse,
 tribunos plebis & orato-
 res colere. His stratage-
 matis Philippus Thessa-
 liã subigebat, non armis.

20 Philippus oppu-

²⁸ ²⁹ ³⁰
 autem Stephanus urbem Πελλιννας δι-
 ctam refert ὑπὸ Πελλινῆς ἢ Οἰχαλίας,
 Ampl. Spanhemius scribendum cen-
 set, Πελλίνα & Πελλινναῖον, ad stipu-
 lantibus nummis, in quibus gentile,
 Stephano omissum: ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ.
 Mons Stephano v. v. Πελλίνα, &
 Χίος dictus Πελλινναίων, (pro quo Viri
 docti reposuere Πελλινναίων) ἔχει Χίος,
 Straboni lib. xiiii. in Chii descriptione,
 scribitur quoque unico v. ἔτα το
 Πελλινναίων ὅρρις ὑψηλότεστον τῶν ἐν τῇ
 νήσῳ.

29 Σάσεις] Cant. σάσεις.

30 ὅχι-

gnans longo tempore Caras munitissimum oppidum, cum nulla ratione capere posset, atque discedere sine periculo, & instrumenta oppugnationis salva deportare cuperet: noctem caliginosam observavit, jussitque fabros dissolvere machinas: ipso tamen sonitu fabricantium morem referre. Carense auditu sonitu, portas intrinsecus firmitus claudebant, & machinis contraria tormenta parabant. Cum illi in his occupati tenerentur, Philippus clam una cum ipsis tormentis per noctem discessit.

21 Philippus Byzantios oppugnabat, non exiguam locorum manum possidentes. Eos ad defectionem sollicitare machinabatur, missis transfugis qui nunciarent, ipsorum

χρόνον μακρῶς Κάραις ³⁰ ἐ-
χυρόν χωρίον, ἔλαιν' ἔχ
οἱ ³¹ πὶ ὧν, ἀποχωρήσῃ
βελόμην ³² ἀσφαλῶς, καὶ
πὶ ὄργανα ἔπι λιορκίας πε-
ριστάσας, νύκτι σκοτει-
νῇ ³³ ὡς φυλάξας, ἐκέ-
λευσε τοῖς μηχανοποιοῖς
διαλύειν μὲν τὰ ὄργανα·
μιμῆσθαι δὲ ³⁴ κτύπον οἱ ³⁵
αὖν ἡμίονοι συμπηγνύοντες.
οἱ δὲ ἐν ταῖς Κάραις ἀπέ-
σταντες ἔκτυπε, πῶς πύλας
ἐνδοθεν ἀσφαλέστερον ἀπέ-
κλειον, καὶ τοῖς μηχανή-
μασιν ἀνπηχανήματα
διτρέπον. Φίλιππος δὲ
ὡς ταῦτα ἀρχολομήμων
διὰ νυκτὸς αὐτοῖς μηχανή-
μασιν ἀφανὲς ἦν.

Φίλιππος ³⁶ ἐπιλιόρκει
Βυζαντίους ἔχοντας ³⁷ οὐκ
ὀλίγῳ χεῖρα συμμάχων.
τάς τε ἀπολιπαῖν τῇ συμ-
μαχίᾳ ἐπ' ἐχθράσας, πέμ-
ψας αὐτομέλεις ἀγγέλλον-
τας, ὡς αἱ πύλεις αὐτῶν ὑ-

πὸ

30 Ο'χυρόν] Cant. ἰχυρόν.

31 Κτύπον οἱς αὖν ἡμίονοι] MSS.
κτυπήματα οἱς αὖν ἡμίονοι. Casaubonus
quoque ex suis in margine scripserat,

κτυπήματα. Statim pro Κέρας, Fl
Κάρραι.

32 Οὐκ ὀλίγῳ] Cant. negatio-
nem delet.

πὸ φιλίππου πολιορκεῖν-
 τι, ³³ πέμψαντες ἄλλας
 δυνάμεις ἐκεῖ καὶ μα-
 κρὰν ἀλώσεως αἱ πόλεις.
 οἱ μὲν ταῦτα ἡγγελον. Φί-
 λιππος δὲ φανερός ἐν
 διαπέμπων μέρη τὴν στρα-
 τῆς ἄλλο ἀλλαχῇ εἰς δό-
 κησιν, ὥστε ὅτι πρᾶξιν οἱ
 σύμμαχοι ταῦτα ὁρῶντες καὶ
 ἀκούοντες ἀπολιπόντες Βυ-
 ζαντίους ὅτι πρὸς αὐτῶν πα-
 τριδας ἐπέλλοντο.

Φίλιππος δὲ πρὸς Ἀθή-
 ναίων καὶ Μαρωνιῶν κατα-
 λαβὼν ἐπανήλθε, καὶ ναῦς ἐ-
 χων πολλὰς, καὶ στρατὸν
 περὶ τὴν ἄλγαν. Χάρης πε-
 ρὶ Νεαπόλιν ἐναυλόχῃ,
 τριήρεις ἔχων ἑκασι. Φί-
 λιππος δὲ ³⁴ ὅτι λεξάμε-
 νος τῶν νεῶν πᾶσαρας ἄρ-
 στε πλεούσας ἐπλήρωσεν ἐ-
 ρειῶν ἀκμῇ, καὶ πέχνη, καὶ

urbes oppugnari a Phi-
 lippo, qui alias eo co-
 pias misisset: neque
 procul abesse, quin ur-
 bes capiantur. Qui cum
 hæc adferrent nuncia,
 Philippus palam exer-
 citus partes alias in a-
 lia loca ad opinionem,
 non rem gerendam di-
 mittebat. Socii cum id
 viderent & audirent, de-
 fertis Byzantiis ad suam
 patriam singuli proficis-
 cebantur.

22 Philippus Abde-
 ritarum & Maronita-
 rum occupata regione,
 revertebatur cum na-
 vium magno apparatu
 & pedestribus copiis.
 Chares circa Neapolim
 insidias navales habebat,
 cum viginti triremibus.
 Philippus delectis juve-
 nibus, in quatuor opti-
 me navigantes remiges

ῥώμῃ

³³ Πέμψαντες] MSS. ut & Codd. Casauboni, πέμψας.

³⁴ Ἐπὶ λεξάμενος τῶν νεῶν] Ne-
 queo hariolari quid hic Interpres le-
 gerit: Nam & νεῶν & νεῶν agnoscit
 ejus versio Casauboni.

Τῶν νεῶν] Male Interpres νεῶν,
 vertit quippe juvenibus Male quoque
 prox pro αἵματι πλεούσας, Fl. habet

αἵματι πλεούσας. Vulgata enim pro-
 ba. Sic supra III. 10. 12. πρὸς ὅς αἵματι
 πλεούσας εἰσεσι ἀναχθεῖς. infra v. 22. 3.
 ὡς καί αἵματι πλεούσας τῶν νεῶν αὐτῶν
 ἐπλήρωσεν. & alibi. Idem error in
 Fl. occurrit infra hoc libro, 7. 6. ubi
 similiter in eo legitur, πρὸς αἵματι
 πλεούσας.

imposuit, annis, arte, atque robore præstantissimos, & mandatum iis dedit, ut priores classem universam educerent, atque Neapolin præterlegerent, neque longe a terra recederent: illi præternavigabant. Chares vero ad diripiendas quatuor naves, suas viginti deduxit. Quatuor vero leves, & remigibus optimis præditæ, celeriter in altum pelagus provehuntur. Dum autem Chares cum suis certo ordine insequeretur, Philippus clam & tuto Neapolin præternavigavit. Chares vero, ne quatuor illas quidem naves cepit.

ῥώμη δέρισαν. καὶ ὡς αἰγ-
γίλμα ἔδωκε προανα-
χθίλωαι ἔ' σὺλκ παντός·
καὶ ὡς ἀπὸ πλῆν τῶν Νεα-
πόλιν, ἐ' πολὺ τῇ γῆς ἀπέ-
χοντας. οἱ μὲν παρέπλεον·
ὁ δὲ Χάρης, ὡς ἀναρπασ-
μῶν τοῦ πᾶς πύσσεως ναῦς
ἐ' ἐπὶ λείχῃ ταῖς εἴκοσιν·
αἱ δὲ πύσσεες ἐλαφραί καὶ
δέρις ἐρέτας ἔχουσαι, πε-
χέως εἰς τὸ πέλαγος με-
παιρίζονται· τῇ δὲ ἀμφὶ
τῇ Χάρητα σωπιταγμῶς
διωκόντων, ἔλαθεν ὁ Φί-
λιππος, Νεαπόλιν ἀ-
σφαλῶς ὡς ἀπὸ πύσσεως,
Χάρης δὲ ἐ' δὲ πᾶς πύσσεως
ναῦς κατέλαβεν.

[C A P. III.]

Alexander.

¶ Alexander operam dabat, ut omnes homines benevolentia superaret. Itaque decreverat o-

Α'λέξανδρος.

¶ Α'λέξανδρος ἐ' στρα-
τήνδ πάντας ἀνθρώπους
εἰς ὄνομα ὑπεραγαγίδης.

καὶ δὴ

35 Ε'πὶ λείχῃ] Cum Fl. pro vul-
gato ἀπὸ λείχῃ. Particulam δὲ ante
τίσσεες cum MSS. & Interprete in-
serui. paullo quoque post pro σωπι-
ταγμῶν διωκόντων, ut erat in Vul-
gata, cum MSS. Interprete, nec non

Codd. Casauboni restitui, σωπιτα-
μῶν διωκ.

Cap. III. 1 Τ'περαγίδης] Ita e-
didi pro vulgato, ὑπεραγίδης, cum
MSS. Codd. Casauboni, ὑπεραγίδης.

ἢ δὴ δέγων πάντας ἀνὶ
βροτῶν , ² ἢ ἀνδρῶν , ἢ
φωτῶν , ἢ μερόπων , ἢ ἀν-
δρώπων , Ἀλέξανδρος κα-
λεῖν .

Ἀλέξανδρος ^Θ πολέμων
προσέταπτε τοῖς στρατηγοῖς
ξυρεῖν πᾶσι τῷ Μακεδόνων
γῆραι , ἵνα μὴ παρέχοιεν
πρόχειρον ³ λαβὼν τοῖς ἐν-
ασπίοις .

Ἀλέξανδρος ^Θ πολιορ-
κῶν Τύρον , ⁴ βαλόμενος ^Θ
μέγα χῶμα τοῖς τείχεσι τῷ
Τυρίων μεταβαλεῖν , πρῶ-
τος ^Θ αὐτὸς κέφινον λαβὼν
χρὲν πληρώσας προσκώεγ-
κεν . οἱ Μακεδόνες ὡς εἶδον
αὐταρχεῖν τῇ βασιλείᾳ ,
ᾧ ἀρχεῖμα πᾶς χλαμύ-
δας ἀπορρίψαντες , πᾶσι χω-
ρία διὰ τάχους ἤγειραν .

² Καὶ ἀνδρῶν , ἢ φωτῶν , ἢ μερό-
πων] Καὶ φωτῶν , quod in Vulgata
desiderabatur , cum MSS. & Inter-
prete loco suo reddidi . Quantus au-
tem honos nomini *Alexandri* , eo
cum vivo , tum mortuo , sit habi-
tus , vide sis , quæ in Indice Curtiano
diligentissime collegit Freinshemius ,
v. *Honore* .

³ Λαβὼν] Fl. λαβεῖν . Simile fa-
ctum Thesici vide supra i. 4 .

⁴ Χῶμα τοῖς τείχεσι τῷ πολέμων
μεταβαλεῖν] Non placet vox μεταβα-

alles non βροτῆς , id est
mortales , aut ἀνδρας , id
est viros , aut μέροπας sive
ἀνθρώπους , id est homines ,
sed Ἀλέξανδρος , Alexan-
dros appellare .

² Alexander bellum
gerens imperabat duci-
bus , ut barbaras Macedo-
num raderent , ne faci-
lem ansam hostibus ad-
capiendum præberent .

³ Alexander Tyrum
oppugnans , cum am-
plam fossam mœnibus
Tyriorum adjectam su-
perare cuperet , primus
ipse corbem arena refer-
tum apportavit . Mace-
dones cum regem suis
manibus opus facere vi-
derent , confestim abje-
ctis chlamydibus , celeri-
ter loca æquarunt .

Ἀλέ-

λεῖν . Sententia quamvis esse debeat ,
ex historicis non est obscurum : qui
testantur Alexandrum mole magna
Tyrum tunc insulam , junxisse con-
tinenti : quod ut præstare posset ,
quantum ei fuerit laboris exantlan-
dum , quot subeunda pericula , Ar-
rianus explicat *Cassianus* .

Βαλόμενος ^Θ μέγα χῶμα] Vocem
μέγα cum utroque Codice & Inter-
prete addidi . Pro μεταβαλεῖν , Cant.
μεταβαλεῖν . Statim pro χρὲν πληρώσας ,
uterque Codex χρὲ πληρώσας .

§ III-

4. Alexander ad Tyrum obsidione relicta, in Arabiam proficiscobatur. Tyrii contempta ejus absentia, progressi extra moenia, cumque Macedonibus manus conferentes, persæpe vincebant. Parmenion dux Alexandri revocat. Qui subito reversus, cum fugientes Macedones conspiceret, non victis auxilio venit: sed in urbem inanem viris impetum tendens, per vim Tyrum capit. Tyrii captam urbem conspicati, mox semetipsos, & arma Macedonibus tradiderunt.

5 Alexander cum Dario signa collaturus, præceptum dedit Macedonibus: Si in conspectum veneritis Per-

ΑλέξανδρⓈ Τύρω πολιορκίᾳ, περιβαλὼν ἐπ' Ἀραβίας ἐτίλλει· Τύριοι δ' ἀπαθείας αὐτῷ κατὰ φρονήσαντες, τὴν τειχῶν προσελθόντες, πῶς Μακεδόσι προσπασιάντες ἐκράτην πολλαχῇ.⁷ Παρμηνίον Ἀλέξανδρον ἀνακαλεῖται. ὃν δὲ δὶ τῆς ἐπανελθόντων, Μακεδόνων τὰς ἐγκλίνονας ἰδὼν, πῶς ἡττωμένοις οὐκ ἐβοήθησεν.⁸ ἔς τὴν τὴν πόλιν κενὴν ἀνδρῶν ὁρμήσεις, καὶ κρατῇ αἰρεῖ τὴν Τύρον· Τύριοι τὴν πόλιν ἀλῶσαι ἰδόντες, αὐτίκα σφαῖς αὐτὰς, καὶ τὰ ὅπλα πῶς Μακεδόσι προσήκατο.

ΑλέξανδρⓈ Δαρείω παρὰ τὰς ἀσείκτους μέλλων, παρ' ἀγγέλμα πῶς Μακεδόσιν ἔδωκεν· ὡς ἐγγὺς ἤρῃατε τὴν Περσῶν, εἰς γόνυ κλί-

ναντες

5 Περιβαλὼν] Ita restitui cum MSS. ita quoque in margine Vulgate scribente Casaubono, pro vulgato περιβαλὼν. Recte vertit Raderus ad Curtium: circumvallata Tyro. Pro ἀπαθείας, Casauboni Codd. παρητίας.

6 Περιπασιάντες] Cant. προσπασιάντες. sed Vulgata recte. sic supra 1. 18. τὴν κρατῇ προσελθόντες.

7 Παρμηνίον Ἀλέξ. ἀνακαλεῖται· ὃν δὲ δὶ τῆς ἐπανελθόντων.] MSS. Παρ. Ἀλέξ. ἀνακαλεῖται δὲ τῆς ἐπανελθόντων.

8 ἔς τὴν τὴν πόλιν κενὴν, &c.] Multum hic ab Polyzenus a Curtio lib. iv. cap. 4. Arriano lib. ii. Diodoro lib. xvii. & Plutarcho in Alexandro.

9 Περιγόνυτο] Cant. προσήκατο. X 4 10 Ταιν

ναντες ¹⁰ ταῖν χεροῖν Δα-
 τρίζετε τὴν γλῶ. ὡς ᾧ ἡ
 σάλπιγξ ὑποσημήνη. ¹¹ τότε
 δὴ ἀναστάντες θυμῷ καὶ ῥώμῃ
 τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλετε. οἱ
 μὲν δὲ Μακεδόνες ἔτως ἐ-
 ποίησαν· οἱ δὲ Πέρσαι χῆμα
 προσκυωσέως ἰδόντες, τὴν
 πρὸς τὸν πόλεμον ὀρμὴν ἐξ-
 ἔλυσαν· καὶ ταῖς γνώμας ἐ-
 γέγοντο μαλακώτεροι.
¹² Δαρεῖος δὲ ἐκυδρίσθη,
 καὶ Φαιδρὸς ὡς ¹³ ἀμαχι-
 κραιτῶν· οἱ Μακεδόνες ὑ-
 πὸ τῷ σωτήρῃ τῷ σάλ-
 πιγγι ἀνακηδύσαντες,
 ῥυμηδὸν ἐμβάλλουσι τοῖς
 πολεμίοις, ¹⁴ καὶ τὴν Φά-
 λαγγα ῥήξαντες, εἰς φυ-
 γὴν ἐτρέψαντο.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν ¹⁵ Ἀρ-
 βήλοις τὴν ὑστάτην μά-

farum, procidentes in
 genua, terram manibus
 conterite. ubi vero tu-
 ba signum dederit, tum
 consurgentes, strenue
 & fortiter impetum in
 hostes edite. Macedo-
 nes ita fecerunt. Persæ
 formam adorationis con-
 spicati, incitatum ad
 bellum impetum remi-
 serunt, animisque facti
 sunt molliores. Darius
 gloriabatur ac gaude-
 bat se absque prælio vi-
 ctoriam obtinere. Ma-
 cedones ad signum tu-
 bæ exilientes, vehemen-
 ti impetu in hostes fe-
 runt, & rupta pha-
 lange in fugam conver-
 tunt.

6 Alexander ad Arbe-
 la postremam pugnam
 χλω

¹⁰ Ταῖν χεροῖν] Cum MSS. pro
 vulgato, ταῖς χερσιν.

¹¹ Τότε δὲ ἀναστάντες, θυμῷ καὶ
 ῥώμῃ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλετε. οἱ μὲν
 Μακεδόνες] Ita lacunam inter τότε δὲ
 & Μακεδόνες ex MSS. supplevi, cum
 quibus etiam consentit Interpres.
 Casaubonus in margine coniecerat:
 τότε δὲ ἀναστάντες, ἀναστάντες τοῖς πολε-
 μίοις ἐμβάλλετε.

¹² Δαρεῖος δὲ ἐκυδρίσθη] Ita no-
 stri codd pro ἐκυδρίσθη, quod est us-
 satius. Casaubonus.

¹³ Ἀμαχί] Ἀμαχί. Idem.

¹⁴ Καὶ τὴν φαλάνγαν ῥήξαντες] Freinshemius ad Curtium lib. iv. cap.
 16. legit, τὴν φαλάνγαν, & vertit, pha-
 lango rumpentes. addens: Macedonibus
 haud dubie phalangem tribuit, ut consue-
 dem cor. num. 16. Sed non facile contra
 Codicum auctoritatem mutave-
 rim; præsertim cum soleat Polyxenus
 alius quoque tribuere phalangem.

¹⁵ Ἀρβήλοις] Cant. hic & alibi
 Ἀρβήλοις.

cum Dario committebat. Non exiguus Persarum numerus circumstant, & Macedonum jumenta diripiebant. Parmenio hortabatur Alexandrum, ut jumentis opem ferret. Qui, Nequaquam, inquit, phalanx est dissolvenda; sed cum hostibus ipsis prælium faciendum: nam si victi fuerimus, non indigebimus amplius jumentis: sin evaserimus victores, non solum nostra, verum etiam hostium obtinebimus.

7 Cum Alexander Asiam devicisset, Macedones ei molesti erant, & graves, atque omnia per vim ab eo volebant extorquere. Qui mandavit, ut armati Macedones seorsim a cæteris starent: e regione vero Persarum. Qui cum discessissent: Deligite, inquit, Macedones ducem quem volueritis: Ego vero Persis utar militibus. Si vi-

χῶν Δαρείῳ παρατίσασ-
το· μοῖρα Περσῶν σὺν ὀλί-
γῃ πεισιγλῶταις, τὰ σκω-
φόρα τῶν Μακεδόνων διήρ-
παζον. ¹⁶ ὁ Παρμενίων Ἀ-
λέξανδρῳ συνεβόλανε τοῖς
σκωφοφοροῖς βοηθεῖν. ὁ δὲ,
εἰδὲν, ἔφη, ὡς θαλύειν τὴν
φάλαγγα· χεῖρ· ἀλλὰ
τοῖς πολεμίοις αὐτοῖς μά-
χεσθαι· ἡγήσθηντες μὲν γὰρ,
σὺν ἑπὶ τῶν σκωφοφόρων
χεῖρζομεν· νικήσωμεν δὲ καὶ
τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν πολε-
μίων ἔξομεν.

Ἀλέξανδρος ἐκράτη-
σε τῆς Ἀσίας· οἱ Μακεδόνες
ἦσαν ἐπαχθεῖς αὐτῷ καὶ
βαρεῖς καὶ πάντες, φασίν,
αὐτοῖς ἐβιάζοντο παρὰ
αὐτῶν γίγνεσθαι. ὁ δὲ παρ-
έταξεν ὑπὸ πλοῦς ἰδίᾳ
στῆναι τὰς Μακεδόνας· εἰς
δὲ τὴν ἀντίον τὰς Πέρσας·
εἰπεῖν δὲ διέσπον, ὅτι πλεῖστα
δε, οἱ Μακεδόνες, ἔφη,
ὃν βούλεσθε τῶν ἡγεμόνων. ἐ-
γὼ δὲ ἡγήσομαι τῶν Περσῶν.

ἦν

16 Ο Παρμενίων] Cant. δ μὲν Παρμενίων.

ἦν μὲν νικήσῃτε, ποιήσω πάν-
τα ὅσα ἂν κελεύῃτε, ἦν δὲ
ἡττηθῇτε, μαθόντες ὅτι ¹⁷ ἔ-
δεν αὐτοὶ δύνανται, τὴν
ἡσυχίαν ἄγετε. τὸ στρατή-
γημα ἐξέωληξεν τὰς Μα-
κεδόνας· καὶ τῶλοιπῶς πρὸς
τὸν Ἀλέξανδρον ἐγένοντο
μετρίωπροι.

Ἀλέξανδρος ὅτε ἐν τῇ
πρώτῃ ὤρᾳ πᾶσι πρὸς τὰς
Πέρσας, ὁρῶν ἐνδιδόντας
ἤδη τὰς Μακεδόνας, παρ-
επιδύων ἀνεβόα· ἐπὶ ἅ-
παξ ἐπαγαγώμεθα ἄνδρες
Μακεδόνες, ἐπὶ γυναικῶν
ἅπαξ. καὶ δὴ τὸ ἐμβολῆς
ὠρώσκει γυμνασίης, ἐς Φυ-
γὴν ἐτραπὸντο οἱ βάρβα-
ροι. ¹⁸ ὡς δὲ τοσούτον ἡ νίκη
γένεταί τότε.

Ἀλέξανδρος ὅτε ἐν Ἰν-
δοῖς, καὶ τὸν Ἰνδῶν ποτα-
μὸν διαβαίνειν ἔμελλεν.
Πῶρ ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς
¹⁹ ἐπὶ κείνῃ τῇ ποταμῷ τὴν

ceritis, faciam omnia
quae volueritis: sin vi-
di fueritis, experti vos
nihil per vosmetipsos
posse quidem, quie-
tem agite. Hoc strata-
gema Macedones per-
terruit, atque in po-
sterum modestiores red-
didit.

8 Alexander in pri-
ma conflietione adver-
sus Persas videns jam
cedere Macedones, ob-
equitans clamabat: Ad-
huc semel accedamus,
viri Macedones, adhuc
semel strenue. Cumque
valida fieret impressio,
barbari terga vertere co-
gebantur. Adeo levi mo-
mento tunc victoria con-
stitit.

9 Alexander in India
per Hydaspem fluvium
exercitum traducere vo-
lebat. Porus Indorum
rex ad alteram ripam

δυνα-

¹⁷ Οὐδέν.] Fl. μὲν. Pro αὐτοῖς, uterque Codex τῶν.

¹⁸ Παρὰ τοσούτον ἡ νίκη γένεταί τότε.] MSS. ὡς δὲ τοσούτον ἡ νίκη γένεταί τότε. quomodo ex suis in margine etiam perarat* Casaubonus. Paullo post

cum verbis, Ἀλέξανδρος ἐντοῦ, &c. incipit Cant. decimum Alexandri stratagema.

¹⁹ Ἐπὶ κείνῃ τῇ ποταμῷ δὲ δυνάμει ἀντιπαράστατον.] Τὴν δυνάμει cum MSS. & Interprete supplevi, & pro παρὰ-

fluminis aciem confutami habebat, atque prorsus omnem transitum intercluserat. Alexander ad superiorem partem fluminis contra manum educebat, atque etiam Porus. eodem Alexander ad inferiorem, & eodem modo faciebat Porus: idque sæpe, & multis diebus: ita ut Indi timiditatem hostium risui haberent, atque una discurrere hinc inde desisterent, eo quod nunquam transituros flumen existimabant, qui toties ausi non fuissent. Alexander vero cursu celerrimo ad ripam ascendens, conscensis navibus ac ratibus & diphtheris plenis gramine fluvium trajecit, deceptis Indis transitionis inconstantia ac levitate.

10 Alexander Indiam in suam potestatem re-

δύναμιν ἀνταπαρετάσσειτο, καὶ ἀλαβείνειν ἀδιώστων ἔσται. Ἀλέξανδρος ἄνω ἔσται ποταμῷ ἀντιπαρεστήσειτο. καὶ ὁ Πῶρος ἄνω πάλιν. Ἀλέξανδρος ἔσται ποταμῷ κάτω. καὶ τῷ Πῶρῳ ὁμοίως κάτω. τότε ἐγχείρει καὶ πολλὰς καὶ ὅτι πολλὰς ἡμέρας. ὥς π. οἱ μὲν Ἴνδοι κατηγέλασαν τὴν δειλίαν τὴν πολέμιων, καὶ συμωχθήσονται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. ὥς ὅτε ἀνὰ ποτὶς διπολεύσας τολμησύντων, οἱ τοσούτοις ὅτε ἐπαύρησαν. Ἀλέξανδρος ὅτι ὁξύπαιτος δρόμῳ ὥς τὰς ὀχθὰς ἀναδραμὼν, ὅτι πρὸς πλοίων καὶ ζυγμάτων, καὶ διφθερῶν²⁰ χόρται πεπληρωμένων, διέβη τὸν ποταμόν, ἐξαπατήσας Ἴνδους τῷ τὴν ἀλαβείσας ἀνελπίζῃ.

Ἀλέξανδρος κατέσρεψε τὴν Ἰνδὸν τὴν ἑραπιατῶν

παρετάσσειτο, rescripsi ἀντιπαρετάσσειτο. Mox πρὸ τοῦ Πῶρος, rescripserim, uti in margine Vulgarz notat Ca

saubonus, ὁ Πῶρος. Copulam ante πολλὰς non agnoscit Fl. Male. 20 Χέρται] Cant. χέρται.

πρωτῶν ἐφελκυμένων λά-
φυρα Περσικά, ἣ πλεον
ὑπέρογκον ὅππῃ τ' αἰμα-
ξῶν, ἣ πλὴν πρὸς Ἰν-
δὸς μάχην ἐκ ἀναγκαίαν
ἡγεμένων, τοσαῦτα ἢ κε-
κτημένων· πρῶτας ὑπέ-
πρησε πρὸς βασιλικὰς αἰ-
μάξας, εἴπε πρὸς τ' ἄλλων.
οἱ Μακεδόνες ἐλαφροὶ γε-
νόμενοι, ἣ ἐν χρεῖα τ'
πάλιν κτήσεσθ' καταστάν-
τες, ὅππῃ τ' πόλεμον ὤρ-
μησαν προθυμότερον.

Ἀλέξανδρος Θ. Θρακῶν
21 παρεσκευασμένων κα-
ταγὰς αἰμάξας πηλὰς ἐπ-
αφίεναι τοῖς Μακεδόσι,
παρήγγειλεν αὐτοῖς ἐκ-
κλίνειν μὴ ὅσας διώκοντο·
εἰ ἢ καταλαμβάνοιντο, κα-
θιέντες αὐτὰς πρὸς πλὴν
γλῶ, ὑπερπηθῆναι πρὸς ἀσ-
πίδας, ὅπως 22 συμβαίνοι
Φερομένης ταῖς αἰμάξαις
ὑπερπηθῶν. τὸ τοι ἣ ἐν
αὐτῇ τῇ πείρᾳ γνόμενον,
ἥλεγε τοῖς Θραξίν ἄχρη-

degit. Militibus autem
contrahentibus spolia
Persica, & immensas di-
vities in curribus, pu-
gnamque cum Indis non
necessariam ducentibus,
& tot opes adeptis, pri-
mum regios currus, post
alios etiam incendit, &
combussit. Macedones
alacritate quadam affe-
cti, cum alia comparan-
di necessitate ducerent-
ur, majori promptitudi-
ne ac studio ad bellum
ferebantur.

11 Alexander cum
Thracas ita paratos ef-
fuisse didicisset, ut ma-
gnam vim curruum in
Macedones immitte-
rent, præcepit eis, ut
quos possent, devita-
rent: sin interciperen-
tur, dimissi ipsi in ter-
ram scuta projicerent,
ut ea currus incitati
perfilirent. Hoc in ex-
perientiam ductum,
Thracibus inutilem cur-

509

21 Παρεσκευασμένων] Cum Cant.
pro οὐδὲ παρεσκευασμένων. Mox pro δι-
ώκοντο, idem codex διώκοντο.

22 Συμβαίνοι] Cant. συμβαίνοι, &
προ γνόμενον, γνόμενον.

rtuum apparatus effe- son τῷ ὀξυσεύῳ τῷ ἁ-
cit. μαζῶν,

12 Alexander The-
bas cepit, maxima co-
piarum occultata parte,
quibus Antipatrum du-
cem præfecit. Manife-
stam autem ipse duxit ad
loca munitiora. Theba-
ni contra eam exhibant,
& adversus eum exerci-
tum qui in conspectu e-
rat, non instrenue pu-
gnabant. Antipater in
medio prælio partem ab-
strusam educens, & cir-
cumveniens, moenia
qua maxime erant infir-
ma, & custodum exper-
tia, civitatem eam oc-
cupavit, signumque sus-
tulit. Alexander con-
spicatus, exclamavit jam
se Thebas obtinere. The-
bani fortiter pugnam fa-
cientes, cum conver-
si aspicerent urbem ca-
ptam, in fugam sese con-
jecerunt.

13 Alexander semi-
thoraces suis militibus

Ἀλέξανδρος εἶλαβε
Θήβας τὴν διωάμεναις κα-
κῶν ἀποκρύψας, καὶ πύ-
ξας ἐπὶ αὐτῆς Ἀντίπα-
τρον τῷ ᾧ φανεράν²¹ αὐ-
τῆς ἦλθον ὅτι τὰς ἐχυρὰς
τῆς πόλεως. Θεβαῖοι δὲ ἐπι-
ήλθον, καὶ πρὸς τὸν ὄρω-
ντα δυνάμειν οὐκ ἀντι-
στάντες ἀντιπαρετίστοντο.
Ἀντίπατρος δὲ ἐν τῷ καιρῷ
τῷ μάχης τῷ περὶ
μὲν δυνάμειν ἀναστήσας,
κύκλῳ περιελθὼν. ἡ αὖ-
θρὸν καὶ ἀφύλακτον ἐν τῷ
τείχεσσι, πόρτῃ καπιλά-
βετ τὴν πόλιν καὶ σημείον
ἔρεν. Ἀλέξανδρος ἰδὼν
ἀνεβόησεν, ὡς ἦδη τὰς Θή-
βας²⁴ ἔχοι. Θεβαῖοι δὲ
ὀρώσως μαχόμενοι, ὡς
εἶδον ὅτι στραφέντες ἐπὶ
λακύναν τὴν πόλιν, ἐφύ-
γον.

Ἀλέξανδρος ἡμιθω-
ράκια πῖς φάλαγγας στρα-
τιώ-

²¹ Αὐτῆς ἦλθον] Fl. αὐτῆς ἦλθον.
sed lego cum Interprete αὐτῆς ἦ-
λθον. Paullo post Caut. præpositio-

nem ante * ἀποκρύψας delet.

²⁴ ἔχοι] Ita scripti cum MSS.
pro ἔχου.

πώταις ἀντὶ θωρακίων
ἔδωκεν, ἵνα μύροντες μὴ,
ἀσφάλειαν ἔχοιεν τῇ κτ'
περίσσωπον κρυπτομύρων.
φάροντες ὃ, πῶ ὅπουθεν
μέρη φυλάσσειν μὴ δύ-
καιντο. ὃ πίνυν ἔφωγνυ
ἐδοίς, γυμναστῆται δεδοί-
κως, ἀλλὰ πέντε ἐνί-
κων μύροντες.

Ἀλέξανδρος ὁπότε πα-
ρὰ τῇ μάμπων ἤκκεν κα-
λὰ γεγονέναι πᾶς ἱερὰ,
περιφέρειν ἐκέλευε πᾶς ἱε-
ρεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς στρα-
πώταις ἵνα μὴ μόνον ἀ-
κάντες, ἀλλὰ καὶ ὁρών-
τες, ἀγαθὰς ἔχοιεν πε-
ρὶ τῆς κινδυνώσας ἐλπίδας.

Ἀλέξανδρος Δαβὰς
εἰς τὴν Ἀσίαν, Μέμνονα
στρατηγὸν τῶν Πέρσας ὑ-
ποπτον ἐποίησε προστά-
ξας τοῖς Μακεδόσιν ἐξιῶ-
σιν ὅτι πᾶς πρηνομαὶς ἀπ-
έχεσθαι τῇ τῇ Μέμνονος
χωρίων.

Ἀλέξανδρος Γρανι-
κὸν Δαβαίωνων, Πέρσας,

pro thoracibus dedit, ut
si mansissent, securita-
tem ac munitionem ha-
berent, anterioribus par-
tibus occultatis: sin fu-
gissent, averſa hostibus
nuda paterent. Itaque
nemo fugam capessere
voluit, metuens ne ter-
gum hostibus nudaret,
ſed manentes omni tem-
pore victoriam parabant.

14 Alexander cum ab
aruspiciſibus cognoviſſet,
deos omnia fauſta por-
tendere, circumferre ho-
ſtias juſſit, & militibus
ob oculos demonſtrare,
ut non ſolum ex auditio-
ne, verumetiam ex aſpe-
ctu ſpem bonam de peri-
culo haberent.

15 Alexander cum
Aſiam tranſiſſet, Me-
mnonem hoſtium du-
cem Perſis ſuſpectum
fecit. Imperabat enim
egredientibus ad præ-
dandum Macedonibus,
ut a Memnonis agris abſ-
tinerent.

16 Alexander cum
Granicum tranſiſſet,
Perſis ex præcellis & al-
ἰξ

tissimis locis apparentibus, ipse Macedonibus juxta fluvium reductis, supra caput eorum evasit. Phalanx autem hostes aggressa, in fugam convertit.

17 Alexander ad Ar-
bela aciem instrue-
bat. Darius medium
prælii faciendi spatium,
tribulis resperfit. Id con-
spicatus Macedo, dex-
trum cornu ducens,
recta iussit sequi ut cir-
cumiret locum tribu-
lis constratum. Persa
contra suos educere ad
lævam conatus, equi-
tatum, quem certis or-

ἐξ ὑπερβείζων ὀπλόντας
αὐτὰς, αὐτὰς ὅπῃ ὕδαρ-
τὰς Μακεδόνας ἀναγα-
γὼν, ὑπερεκέρσεν ἡ δὲ
φάλαγξ περῶσεσσι,
τὰς πολέμους ἐτρέψατο.

Α' λέξανδρος ἐν Α' ῥηθλεις
 παρεΐσσετο. Δαρειος τὸ με-
 ταίχιμιον τ' σμβολῆς τρι-
 βόλοις κατέπαυρει· τῷ ποθῇ
²⁵ στωιδῶν ὁ Μακεδῶν, ἔδε-
 ξε κέρως ἡ γὰρ ἀνθρ, ὅππ
 ὄρου παρήγγειλεν ἀπο-
 λυθῆν· ²⁶ ὅπως διεέλθοι
 τὸ πον τὸ καπεπαρμύμον
 ταῖς τριβόλοις· ὃ ἡ Πέρσης
 ἀντιώρθευεν περὶ ἀμυρος,
²⁷ ἐπ' ἀσπίδα διέπαα σωέ.

2007

25 Σωιδὸν δὲ Μανιδὸν ἢ Ο' μα-
 κιδὸν ex MSS. confidentie Inter-
 prete additum. Sequentia verba, Ἐν-
 ὄθρου παρ' ἑστέον ἀκαλεσθῆναι, verteretur
 Freinshemio ad Curtium lib. xv. cap.
 14. obliquo in latum dextrum agmine
 sequi se iussit, non ut Interpres, recta
 iussit sequi. Curtius lib. xv. cap. 15,
 Alexander agmen obliquum incedere ju-
 bet. Arrianus lib. xiv. de Expedit. A-
 lexandri: Ἡ γὰρ ὁ αἰς ἐπὶ τὸ Διξιόν τὸ
 αἰντὸ Α' λῖξ ἑστέον μὲλλον, καὶ οἱ Πισσαυ-
 αὶ παρ' ἑστέον. & paullo post: καὶ Α' λῖ-
 ξιδὸν ἐπὶ τῶν αἰσῶν ἑστέον δόου.

26 Οἱ πῶς ἀφείλθου] Cum MSS.
 πῶς ἔπῳς ἀφείλθῃ.

27 Ε'π' α'αρι'δε δ'ι'ατα] Et corruptus est hic locus & mutilus : nec parum profuerit cum Arriani de(cri-

ptione hujus pugnae, verba Polyani conferre. Vocabula rei militaris quae cum hic, tum alibi passim in isto auctore occurrunt, omnia fusc ab Aeliano sunt explicata. Pro ἀσπίδα, quae est mendosissima nostri codicis lectio, non dubitamus, in melioribus codicibus Ἀσπίδαμα, esse scriptum. mendosum est etiam illud quod sequitur ὁρῶντων: fortasse ἰξίλων. Si conjectura locus est, sic equidem posse ista legi putem: ὁ δὲ Πίρρος ἀπὸ τῆς ὄψεως περὶ τοῦ ἀσπίδα, δίαμα σπυλῶς ἔπαιε, τοῖς Ἀσπίδαμασι δὲ ἐμβάλλων Ἀλκιόξας. quamquam Interpres δίαμα ἔπαϊε, legisse videtur, ut infra commente xxi. Casaubonus.

28 Тоїс

χων τὴν ἵππον, ²⁸ πῆς
 ἀσπασμασιν ἐμβαλὼν
 Ἀλέξανδρῳ, ὁμοίως ᾧ
 καὶ Παρμενίων ἀπὸ ἑλαιοῦ,
 ταῖς ἡρὰ τριβόλῃς ²⁹ ἐξέ-
 νεισαν, τοὺς ᾧ πολεμίας
 φάγειν ἐνάγκασαν.

Ἀλέξανδρῳ Τίγριν
 ἀβασ, Περσῶν τὴν χώ-
 ραν κατὰ πημάτων, ἐ-
 πεμψε τοὺς καὶ κρείττῳ
³⁰ διώξοντας, ἐν ἀγαπη-

dinibus continebat, dis-
 traxit: atque cum dis-
 tractis impressionem fa-
 ciebat. Alexander simi-
 liter & Parmenion a læ-
 vo cornu tribulos decli-
 narunt, & hostes fugam
 dare coegerunt.

18 Alexander Tigrim
 trajiciens, Persis ter-
 ram igni populantibus,
 misit qui omni vi &
 contentione eos per-
 sequerentur, ut suæ sa-
 τῶς

²⁸ Τοῖς ἀσπασμασιν] Non va-
 na Casauboni dubitatio, ira scili-
 cet scriptum esse in melioribus Co-
 dicibus: uterque enim Codex ita
 exhibet pro vulgato ἀσπασμασιν. Sic
 infra hoc capite litrar. 22. Πάρῳ διέ-
 σσε καὶ πολλὰ τὴν τάξιν καὶ Μακεδ-
 των πῆς ἀσπασμασιν ἐμπιόντων.
 Pro ἑμολον, uterat in Vulgata, mox
 cum utroque Codice & Interprete
 scripti ἐμβαλὼν. nisi quod Interpres
 legerit ἐμβαλλων, quomodo etiam
 conjectarat Casaubonus. Totum lo-
 cum cum Casaubono. fere ita lego:
 ὁ δὲ Πίρσις ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ
 ἐπ' ἀσπίδα δίσκου συνιχνῶς ἡ ἵππον.
 τοῖς ἀσπασμασιν ἐμβαλὼν Ἀλέξαν-
 δρῳ, &c. verto: Persa contra ducere
 copatus, sinisterrimum confestim laxavit e-
 quitatum. In laxatos ordines impressione
 facta Alexander simul &, &c. Arria-
 nus dicto loco: Ἀλέξανδρῳ ἐμβαλ-
 λων κελθὲν ἐπ' αὐτῆς. Curtius lib. iv.
 cap. 15. Darius quoque eodem suum ob-
 vertit, Besso admonito, ut Massagetæ
 equites in laevum Alexandri cornu a la-
 tere invahi juberet. & postea, Alexan-
 der laxatos ordines invadit, & multa

cade hostium invexitur. Cant. (ut &
 Vulgata nec non Interpres) Ἀλέξαν-
 δρῳ non solum distinguit a præce-
 dentibus, ac per id quæ Alexandro
 conveniunt tribuit Persis; sed inci-
 pit hoc loco octavum & decimum
 Alexandri strategema.

²⁹ Εἰξένεισαν] Ita restitui cum
 MSS. pro vulgato ἐξένεισαν. Locum,
 in quem defossi murices ferrei, in-
 dicatum a transfuga testatur Curtius
 lib. iv. cap. 13. Nondum ad teli jaculum
 pervenerant, cum Bion quidam transfu-
 ga, quanto maximo cursu potuerat, ad
 regem pervenit: nuncios, murices fer-
 reos in terram defodisse Darium, qua ho-
 stem equites emissurum esse credebat; no-
 tatumque certo signo locum, ut frans e-
 vitari a suis posset. Adservati transfu-
 ga jussu, duces convocati, expositoque quod
 nuntiatum erat, monet, ut regionem
 monstratam declinent, equitesque pecu-
 culum edocant. & cap. 15. Interim A-
 lexander, ut & demonstratum a transfuga
 insidiarum locum circumvires; & Dario
 qui laevum cornu tuebatur occurreret, a-
 gmen obliquum incedere jubet.

³⁰ Διῶξαντας] Cant. διῶξαντας.
 31 Εφν

Ititi consulentes , regio-
nem intactam relinque-
rent.

19 Alexander in Hyr-
cania cum audisset ma-
los de se jactari sermo-
nes a Macedonibus &
Græcis , convocatis a-
micis , dixit rem postu-
lare , ut domum mitte-
ret qui nuntiarent cum
reversurum intra trien-
nium. Idem etiam ami-
cos suis familiaribus
per litteras scribere ius-
sit: qui omnes ad unum
scripserunt. Cum vero
tabellarii tres stathmos
abessent , revocatis iis,
litteras resignavit , &
quam sententiam & o-
pinionem haberent sin-
guli , cognovit.

20 Alexander castel-
lum Indiæ valde muni-
tum obsidebat. Indime-

τῶς αἰρούμενοι σώζεσθαι,
πῶς χάσθαι ἀκέραιον κατὰ
λίπινον.

Ἀλέξανδρος ἐν Ἱρ-
κανίᾳ πυθόμενος μοχθη-
ρὰ περὶ αὐτοῦ λογοποιεῖν
τοὺς Μακεδόνας , καὶ τοὺς
Ἕλληνας συναρχαγῶν τοὺς
Φίλκας , ³¹ ἔφη βούλεσθαι
χεῖρματα πέμπειν οἰκάδε
δηλώσαντα ὡς ἐπαλήθε-
ρι χερόνων ἐτῶν τριῶν· πῶς
αὐτὸ καὶ τοὺς Φίλκας ἐκε-
λευε τοῖς οἰκείοις ὀπιστέλ-
λαιν· οἱ μὲν δὴ πάντας ἐνέ-
χευον. ἐπεὶ δὲ οἱ χεῖρ-
ματοφόροι τρεῖς ἀπέειχον
σταθμούς , ἀνακαλεσάμε-
νος αὐτούς , λύσας τὰς ἐ-
πιστολάς ἔμαθεν τί φρο-
νέοντες ἕκαστοι διετέλουν.

Ἀλέξανδρος χωρίῳ
τῇ Ἰνδικῇ ἐχυρῶ ³² προσ-
εκάθητο. Φοβηθέντες Ἰν-
δοί ,

31 Ἐπεὶ βούλεσθαι χεῖρματα πέμ-
πειν οἰκάδε δηλώσαντα] Quid est
χεῖρματα δηλώσαντα? Non enim id
profecto quod vult Interpres. lege
χεῖρματα. Paullo mox legi malim
οἱ μὲν δὴ πάντες ἐρχεσθαι vel ἀνιχεσθαι
certe , non ἐνιχεσθαι Casaubonus.

Χεῖρματα] Ita reposui cum Cant.
adientiente Casaubono. Curtius lib.
vii. cap. 2. Nam quantum expertis veller

militum animos; admonuit, qui litteras
in Macedoniam ad suos scripsisset, in
quos ipse mittebat, perlatum cum fide,
traderet. Vide & Diodorum lib. xvi.
Justinum lib. xii. cap. 20. Simile
strategema infra lib. vii. 20. excogi-
tavit Glos.

32 Προσενέχθητο] Ita correxi cum
MSS. pro vulgato, προσήχθητο.

δοὶ, σωθέντες μεθ' ὅλων
ἐξελθεῖν· οἱ μὲν ἐξελθόν-
τες λόφον ἔπειρον καταλά-
βοντο, καὶ φυλακὰς κα-
θίσταντο· καὶ Ἀλέξανδρος
ἐπήγαγε τὴν δυνάμιν, καὶ
Ἰνδῶν ὁπιθοσώμενων πρὸς
σωτήκας· ὁ δὲ πρὸς ἐξόδου
μὲν ὡμολόγησε σωπῆσθαι.
33 πρὸς δὲ ἀφίσεως μηδὲν
ὑποσχόμενος.

Ἀλέξανδρος Πιττακῆς,
ὃς καὶ ἀδελφιδῆς Πῶρος,
34 λοχῶντος καὶ τὴν ὁδὸν,
καὶ σενός καὶ αὐλῶν, μετὰ
μὲν ἱκανῶς ἐκπεπαισμένοι,
πλάττει δὲ συνεσταλμένοι
ἄλλοι πεσάρων παδίων·
ἡ δὲ ἐξοδος σενὴ παντά-
πασιν ἐν πιαυτῇ χωρίῳ
φύσσει τὸ ἴππευ διφάλαγγ-
γίαν ποιήσας, προσήκει παρ-
αγγείλας 35 ἐφ' ὧν, καὶ
ὡς τὸ τὴν κίνησιν ἕκαστον

tu compulsi transsege-
runt, ut sibi cum armis
liceret egredi. egressi,
collem alium occupave-
runt, custodiasque effe-
cerunt. Alexander exer-
citum adducens, Indis
foederis religionem im-
plorantibus, de exitu
duntaxat se fidem de-
disse inquit, de dimissio-
ne nihil a se promissum
fuisse.

21 Alexander Pitta-
co, qui nepos erat Po-
ri, insidias juxta viam
tendente, quæ angustam
convallem habebat, lon-
gitudine satis proten-
sam, latitudine vero ad
quatuor stadia contra-
ctam, transitumque dif-
ficilem omnino & ar-
ctum. In hac loci na-
tura, duplicem equita-
tus phalangem instruxit,
& adversus hostes edu-
xit: dato præcepto, ut
ἐπεὶ οὗτος

33 Πρὸς τὴν ἀφίσεως] Scriptum e-
rat ἀφίσεως. Casaubonus.

Πρὸς τὴν ἀφίσεως] Cant. πρὸς ἀφίσεως
τὴν, quod suavius.

34 Λοχῶντος] γρ. λοχῶν. Casaubo-
nus.

35 Εἰς τὴν ὥν] Malim cum qui-

busdam libris is τὴν ὥν. verum ita ali-
bi quoque. Ita autem apud Tacticos
appellatur turma equitum declina-
tio, quæ sit in sinistram partem. Le-
go vero πρὸς τὴν ὥν non πρὸς τὴν ὥν. & mox, si
recte est scriptum, πρὸς τὴν κίνησιν,
tollerem καὶ. Idem.

ad frenū, motumque quilibet antecedentem sequeretur: & si hostes ad dextrum latus venissent, converterent se secundum hastam, ac deinceps a freno impressionem facerent: cum vero dextram profectiōem obtinissent, ad extremum agmen contenderent. His mandatis, ipse directe iter faciebat, ita ut gnomoni figura non esset dissimilis. Cum igitur qui sinistrum latus obtinebant, extremum a dextera parte agmen conspicati, clamore sublato impetum facerent, similiterque a dextro cornu laxatis frenis viam ad Indos affectarent: illi metuentes ne concluderentur omnes simul ad angustum exitum contenderunt. Itaque nonnulli Macedonum manibus interfici, plures vero a se mutuo conculcati, mortem occumbere.

22 Alexander in pu-

ἐπεὶ τῷ ἡγεμένῳ καὶ
ἡρομάδῳ μὴ τὴν ἐναντίαν
καὶ τὴν δεξιὴν ὁπισθεῖν ἐ-
πὶ δόρυ, καὶ τὴν λοιπὴν ἐξ
ῥωγῆς παρεμβάλλειν. ὅταν
ᾗ τὴν δεξιᾶς πορείας πρὸς
ἑραγίαν ἰδῶσιν, ἐπύγαν
ὅτι τὰς πολέμους. ταῦτα
ὡς ἀγγείλας, ³⁶ ἑρδία
αὐτοὺς ἐπιεῖν πρὸς πορείαν.
ὥς πρὸς γνῶμονι σχῆμα πε-
ρατωλήσιον ἔχον. ὅπου ἔν
οἱ τὴν λοιπὴν μέρος πρὸς δε-
ξιᾶν ἑραγίαν ἰδόντες ἀ-
λαλάξαντες προσήγον. ὁ-
μοίως ᾗ ³⁷ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς δε-
ξιᾶς ἐφ' ῥωγῆς ἐφεροντες
ἐπῆγον τοῖς Ἰνδοῖς. οἱ ᾗ
συγκλεισθῆναι φοβηθέν-
τες, ἄρμησησαν ὁμᾶ πάν-
τες ὅτι πρὸς σεντέν ἔξοδον.
ὥς πρὸς οἱ μὴ ὑπὸ τῇ Μα-
κεδόνων ἀνιρῶν, οἱ ᾗ
πολείας ὑπὸ ἀλλήλων
καταπατάμνοι διεφθί-
νοντο.

Ἀλέξανδρος ἐν τῇ
πρὸς

³⁶ Ὁμᾶν] Cant. ἑρδία.

³⁷ Καὶ οἱ ἀπὸ τῆς] Cant. non agnoscit ei.

πρὸς Πῶρον μάχη, τὸ μὲν
ἰππικὸν ὅππῃ δὲ δεξιᾷ κέ-
ρως 38 ἔταξεν ἐν τῷ πῶ· τὸ
τῷ λοιπὸν 39 ἐν ὀππικαμπίῳ·
τῷ τῷ φάλαγγα, καὶ τὰς
ἐλέφαντας ὅππῃ δὲ λαίᾳ
κέρως ἔστησεν. 40 καὶ ἀπὸ τῶ-
ν ὀππικαμπίων ἔταξεν
Πῶρον τῷ πάλᾳς ἐλέφαν-
τας ἀντιῶν ὀππικαμπίων, αὐ-
τὸς μὲν καὶ τὸ λαίον, ὅππῃ
δὲ ἡγεμονίᾳ ἐλέφαντος ὡς
41 τὰς τῷ λοιπᾳς ἐλέφαν-
τας ἐκ ἀφ᾽ ἑαυτῶν πεν-

gna adversus Porum par-
tem equitatus in dextro
cornu separatim consti-
tuit, reliquum in cam-
po reflexo. Phalangem
autem & elephantos in
cornu sinistro collocavit.
Porus multis Elephan-
tis oppositis, ipse a par-
te sinistra in principe
fuit elephanto. Reliquos
autem elephantos ex
intervallo quinquage-
num pedum usque ad
cornu dextrum ordi-
navit. Spatium vero

τήκεντα

38 Ἐταξεν ἐν τῷ πῶ] Suspectus mi-
hi est hic locus etsi ita quoque inter-
pretis codd. Sed videtur desiderari no-
men τῶν, certum genus indicans
quod, sequentibus respondeat ὀππικα-
μπίων. quale autem id sit, cum tot
sint genera instruendæ aciei, quis
divinare audeat? Putet fortasse ali-
quis, ἐν μετώπῳ scriptum fuisse pro
ὅππῃ μετώπῳ. aut ἐν πλινθίῳ. Paullo post
lego καὶ ἀπὸ τῶν ὀππικαμπίων, ἔταξεν
nisi subest gravius mendum. Consec-
rat hanc narrationem lector studio-
sus, cum descriptione ejusdem pu-
gnæ quæ est apud Diodorum & Ar-
rianum. Casaubonus.

39 Ἐν ὀππικαμπίῳ] Cant. ἐν ὀππικα-
μπίῳ. Male Interpres ἐν ὀππικαμπίῳ.
reddidit, in campo reflexo. De τῷ ὀππικα-
μπίῳ vide Ælianum de Militar.
Ordin. cap. xlv. & xlvii Pro ἔταξεν
ἐν τῷ πῶ, quod præcedit, si quis con-
jiciat hic locus, scripserim ἔταξεν ἐν με-
τώπῳ, quod neque Casaubono dis-

plicet. Ita quoque instructi dicuntur
Pori elephanti Arriano lib. v. ἐν ταύ-
τῃ ἰσταντὶ τὴν στρατὸν πρῶτος μὲν τῶν
ἐλεφαντῶν ὅππῃ μετώπῳ, διζόντα ἐλέ-
φαντα ἐλεφαντῶν ἑ μείον πλείονα ὡς
πρὸς πᾶσις τι τῆς φάλαγγος τῷ πρῶτον
ὀππικαμπίῳ αὐτῶν τῶν ἐλεφαντῶν ὅππῃ
μέτωπῳ, καὶ φέροντες πάντα παρέχοντες τοῖς
ἀλλοῖς. Ἀλέξανδρος ἰππικῶν. & Diodo-
ro lib. xvii. τῶν δὲ ἐλεφαντῶν κατὰ
πλευρὰς κακοσημειῖται κατὰ μέτωπον
ἐν ἵσσις ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἔστησεν.

40 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀππικαμπίων ἔτ.]
Non habet hæc Interpres. Pro eo
cum Casaubono reposuerim καὶ ἀπὸ
τῶν ὀππικαμπίων ἔτ. & post hoc milites
inflexos instructi.

41 Τὰς τῷ λοιπῷς ἐλεφαντῶν ἐκ ἀφ᾽ ἑ-
αυτῶν πεντήκοντα ποδῶν μάλιστα,
&c.] Arrianus lib. v. refert inter sin-
gulos elephantos ad minimum πλεί-
ονα fuisse distantiam, id est, centum
pedum. Verba ejus: διζόντα ἐλεφάν-
τα ἐλεφαντῶν ἑ μείον πλείονα.

relictum inter belluas, pedestribus militibus replevit, ita ut ingentis cuiusdam muri imaginem referrent, elephantum turribus similes, pedites vero parietibus inter turres interjectis. Hic Alexander mandans, ut pedestres copiae eos invaderent, ipse in equitatum vehementiorem impetum dedit, volens superare hostium capita. His animadversis, Porus contra suis praeceptum dedit. At bestiae non evadentes, multis in locis ordinem interrumpebant. Macedonibus laceras partes aggredientibus, cogeбatur se convertere, & comminus pugnam facere. Interim equites Alexandri circumvenientes a tergo in unum Indos co-

τήκοντα ποδῶν μέγρι δ' δεξιᾷ κέρως ἔσθαι. τὰ ἡ μέσῃ τ' θηρίων ἀνδράσι πεζοῖς ἀντεπλήρωσεν. ⁴² ὥς τε ὑπὸ τὸ χῆμα τείχε' ἐμέγαλ' ὡς ἀπὸ πύργου. οἱ μὲν ἐλέφαντες εἰσὶν πύργοις· οἱ δὲ πεζοὶ μεσοπυργίοις· ἐνθα δὴ ὡς ἀγγέλας ⁴³ Ἀλέξανδρος τὰς πεζὰς ἀντιπαραστήσας πολεμίοις· αὐτοὺς εἰς τὴν ἵππον ὑπὲρ δόρυ σφοδρότερον ἤλασεν, βελόμην ὑπερεκράσας τὰς ἐναντίας. ⁴⁴ τὸ Φυλασφόρην Πῶρον, ἀντιπαρήγγειλεν. τῷ δὲ μὴ φθάνειν τὰ θηρία δέσσειν, πολλὰ τὴν τάξιν τῶν Μακεδόνων τοῖς διαπασάμασιν ἐμπιπόντων, ἐναγκάζετο καὶ πρόσωπον ὑπὲρ σφύρας ἀγωνίζεσθαι. ἐν τῷ φθάνειν οἱ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἰππεὺς ἐκπε-

ριελ-

⁴² ὥς τε ὑπὸ τὸ χῆμα τείχε' ἐμέγαλ' ὡς ἀπὸ πύργου. οἱ μὲν ἐλέφαντες εἰσὶν πύργοις, &c.] Curtius lib. viii. cap. 14. *Bellua disposita inter armatos speciem turrium procul fecerant.* ad quem locum plura Freinsheimius.

⁴³ Ἀλέξανδρος.] Flor. ἀλεξάνδρ.

Cant. mox propositionem antedictam delct.

⁴⁴ Τὸ Φυλασφόρην Πῶρον, &c.] Curtius lib. viii. cap. 14. *At Porsu, quia equitem invahi senserat, belluae agi iussit: sed tardum et pene immobile animal equorum velocitatem equare non poterat.*

μελθόντες, καὶ κατ' ἰνάτω σω-
ελάσωντες τὰς Ἰνδικὰς, πε-
λεωπάτων νίκῃ ἀνείλοντο.

⁴⁵ Ἐπὶ ὁ βασιλεὺς Ἀ-
λέξανδρος ὁ Ἰνδικῆς Θεσ-
σαλῶν πρὸ Τέμπε Φυλασ-
σύνων, ὃ Ὀσῆς πρὸς ὀρθίνας
πέτρας ὑπορίξας, καὶ
περὶ πλάσας βαθμίδας
μικράς, διὰ τῶν αὐτῶν
καὶ οἱ Μακεδόνες ἀκροβα-
τῶντες ἀνέπησαν ἐπὶ τὰς
κορυφὰς, καὶ πρὸς Ὀσῆαν
ὑπερβάντες ⁴⁶ Θεσσαλίαν
εἶχον· Θεσσαλοὶ δὲ τὰς ἐν τῇ
Τέμπεων ἐφύλασσον. ἔπι
νῦν τοῖς διόδουσι τὰς Τέμ-
πε, παρέστιν ὁρᾶν τὰς πέ-
τρας ὃ Ὀσῆς κλιμακη-
δὸν ὠκοδομημῶρας· ⁴⁷ κα-
λῶσι δὲ αὐτὰς, πρὸς Ἀλε-
ξάνδρου Κλίμακα.

Ἀλέξανδρος ὁ ἐν μὲν

gunt, perfectissimamque
victoriam consequun-
tur.

²³ Alexander rex
Indiæ, cum Thessali
Tempe præsiidiis impos-
sitis obtinerent, suffol-
lis præcipitibus Ossæ
petris, & effectis exi-
guis gradibus, per eos
ipse & Macedones ad-
scendentes, in juga e-
vaserunt: atque Ossam
transgressi, Thessaliam
occupaverunt, Thessa-
lis Tempum angustias
tenentibus: Etiamnum
videre est iis, qui Tem-
pe perambulant, petras
Ossæ in scalarum mo-
dum ædificatas, quam
Scalam Alexandri appel-
lant.

²⁴ Alexander si in
τοῖς

⁴⁵ Ἐπὶ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὁ Ἰν-
δικῆς] Et si ita omnes codd. habent,
nunquam tamen pro legitima hanc
lectionem habebō. Nam vel indu-
cenda vox Ἰνδικῆς videtur, vel adje-
ctis aliquot vocibus, πρὸς ὃν Ἰνδικῆς
στρατίας legendum, aut simili ali-
quo modo. Casaubonus.

Ἐπὶ ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὁ Ἰνδι-
κῆς, &c.] Uterque Codex: μὲν ὡς
βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὁ Ἰνδικῆς. Sed
spuria hæc cum videantur, inducen-

da judicaveim, inchoandumque hoc
strategema: Ἀλέξανδρος Θεσσαλῶν
πρὸς Τέμπε, quomodo reposui cum
MSS. pro Τέμπε. ita enim legitur
quoque infra. Fl. Ὀσῆς habet pro
Ὀσῆς. & Cant. ἐρδίας, pro ἐρδίας &
ὑπερίξας, pro ὑπερίξας.

⁴⁶ Θεσσαλίαν] Cant. ut & Codd.
Casaub. Θεσσαλίαν.

⁴⁷ Καλῶσι δὲ αὐτὰς] Cant. καλῶ-
σι αὐτὰς.

⁴⁸ Καὶ

Macedonibus, aut etiam Græcis iudicium exerceret, mediocre vulgareque forum probabat: sin inter barbaros, splendidum & imperatorium, ut etiam fori figura metum barbaris incuteret. Cum igitur in Bactris & Hyrcaniis atque Indis iudicia daret, tabernaculum hoc fere modo constructum habuit. Tabernaculum amplitudine tantum erat, ut centum mensas posset capere. Id fulciabatur aureis columnis quinquaginta. Cæli auro obducti variis ornamentis elaborati, supremum locum tegebant. Persæ primo quinquaginta melophori circum tabernaculum intus stabant, purpureis, melinisque vestibus induti. Post hos melophoros pari numero jaculatores, qui vesti-

πῆς Μακεδόσιν ἢ ἐν πῆς
Εἴλησθ' ἀδικῶν, μέτριον
καὶ δημοτικὸν ἔχειν τὸ δι-
καστήριον ἐδοκίμαζεν· ἐν δὲ
πῆς βαρβάροις, λαμπρὸν
καὶ εὐαγγελικόν, ἐκπλήσ-
σαν τὰς βαρβάρους, καὶ τῷ
δίκαστῆρι χάριματι. ἐν
γὰρ Βάκτροις, καὶ Ὑρκανίοις,
καὶ Ἰνδοῖς ἀδικῶν, εἶχε
πλὴν σκηνῶν, ὡς πεποικι-
λῶν. ἡ σκηνὴ τὸ μέγεθος
ὡς κλινῶν ἑκατὸν· χρύσει
κίονες ὑπεστήθοντο αὐτῇ
πεντήκοντα· ὑπερεταίοντες
ἐρανίσκοι χρυσοῖ, ποικί-
λμασιν ἐκπεπονημένοι,
τὸ ἄνω τόπον ἐσκέπτουν.
Πέρσαι μὲν πρῶτοι πεντα-
κῆστοι μελοφόροι παρὰ τῶν
σκηνῶν ⁴⁸ ἐν τὸς ἴσαντο,
πορφυρεῖς καὶ μελίλαις ἐ-
σθῆσιν ἐξησκημένοι, καὶ δὲ
τὰς μελοφόρους, τοῖς
ταῖς ἴσιν ἀριθμὸν ἔχον-
τες, ταῖς ἐσθῆσι διήλατ-
τον. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φλό-
γιστα,

⁴⁸ Καὶ Ἰνδοῖς] Ita reposui cum MSS. pro vulgato, καὶ Ἰνδοῖς. Pro ποικιλομήλων, Fl. ποικιλομήλων, quomodo in suis quoque reperit Interpres. Mox pro πεντήκοντα, Cant. πε-

τακῆστοι. Eodem modo paullo post pro πεντακῆστοι μελλοι. in suis legit πεντήκοντα.

⁴⁹ Εἰς τὸς] Fl. ἐν τῇς.

γίνα, οἱ ᾧ κυάνεα, οἱ ᾧ
 ὑσγνοβαφῇ ⁵⁰ πειθε-
 βλῶτο· τέτων περιέσαντο
 Μακεδόνες ἀργυρέαιπδες
 Φ', ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν· κτ'
 ᾧ τὸ μέσον τ' σκλῆς, ἐχρυ-
 σῆς ἕκατο θρόνον, ἐφ' ᾧ
 προκαθήμεν ⁵¹ ἐξερχομένη-
 ζε· ⁵² οἱ σωματοφύλακες,
 ἀφελήκεσαν ἐκατέρωθεν ἔ-
 βασιλέως δικάζοντες· ἐν
 κύκλῳ τ' σκλῆς· τὸ τ' ἐλε-
 φάντων ⁵³ ἄγῃμα διεσκε-
 δασμένον ἐφελήκε, καὶ Μα-
 κεδόνες χίλιοι σολᾶς Μα-
 κεδονικᾶς ἔχοντες. ὅππῃ τῶ-
 τοις Φ' Σάσοι προφυρο-
 χήμονες· καὶ κτ' τέτρες ἐν
 κύκλῳ πάντων Πέρσαι
 μύριοι, ⁵⁴ πάντων οἱ κάλ-
 λιστοι, καὶ μέγιστοι, κεκαλλω-
 πισμένοι παντὶ κόσμῳ
 Περσικῷ, πάντες ἀκίνακας
 ἔχοντες. τοιοῦνδε ἦν Ἀλε-

bus variabant : Nam alii
 flammis, alii cæru-
 leis, alii coccineis ami-
 ciebantur. Ante hos sta-
 bant Macedones argen-
 tea scuta tenentes, quin-
 quaginta immani ma-
 gnitudine viri. In me-
 dio tabernaculo au-
 reus thronus positus e-
 rat, in quo residens jus
 dicebat. Utrunque la-
 tus regis judicantis satel-
 lites cingebant. In cir-
 cuitu tabernaculi disper-
 sum hinc inde elephan-
 torum agmen astabat,
 & Macedones mille, sto-
 lis Macedonicis induti.
 Post hos quingenti Susii
 purpurati, post quos cir-
 cumcirca ambibant un-
 dique decem Persarum
 millia, pulcherrimi, ma-
 ximique, ornati omni
 habitu Persico, omnes
 acinacibus præditi. Ejus-

ξάν-

⁵⁰ Πειθεβλῶτο] Fl. πειθεβλῶ-
 τῃ. Interpres pro ἀργυρέαιπδες φ', le-
 git ἀργυρέαιπδες.

⁵¹ Οἱ σωματοφύλακες ἀφελήκεσαν]
 Scribe ἀφελήκεσαν. Paullo post, illa
 verba, ἐν κύκλῳ τ' σκλῆς cum se-
 quentibus melius Interpretis Codi-
 ces conjungunt, posita post vocem

δικάζοντες· distinctione. Casaubon.

⁵² Ἀγῃμα] Cant. ἄγῃμα.

⁵³ Πάντων οἱ κάλλιστοι] Uterque Codd.
 Περσῶν οἱ κάλλιστοι. Mox pro ἀκίνακας, er-
 rore forsitan operarum absorpta ulti-
 ma litera, cum iisdem & Interprete
 reposui ἀκίνακας.

⁵⁴ Ἀγῃμα

modi fuit Alexandri curia inter barbaros.

25 Alexander per aridam & expertem aquæ viam iter faciens, maxime siti laborabat, itemque Macedones: speculatores regionis cum in cavo saxo pauxillum aquæ reperissent, eam in galeam impositam Alexandro attulerunt. Ille ostendens exercitui, ut apparente aqua bonum animum gererent, nequaquam ipse bibit, sed in omnium oculis & conspectu galeam effudit. Macedones clamore sublato jusserunt ut ipse viam præcederet, fortiter siti resistentes, ob regis continentiam atque tolerantiam.

26 Alexander ad fluvium Tigrim prævertere Darium festinabat: panicum ab extrema acie pervasit universum exercitum. Rex mandavit tubicini, ut

Ξάνδρῳ τὸ δικαστήριον ἐν τοῖς βαρβάροις.

Ἀλέξανδρῳ τὴν ἄνυδρον ἐδάων, αὐτὸς πικρὸν δίψας ἐπὶ τῇ, καὶ οἱ Μακεδόνες οἱ κατασκοποῦντες τὴν χώραν, ἐν κοίλῃ πίστερα σμικρὸν ὑδάτιον ὠρόντες, τῷ βαλόντις ἵπτι κραίνῳ Ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. ὁ δὲ τῇ σραπαῖ δείξας ὡς ὄψυμαινται, φανέντῳ ὕδατι, αὐτὸς μὴ πῶν ἐξέχεε τὸ κραίνῳ πάντων ὠρώντων. οἱ Μακεδόνες ἡ ἀλαλάζοντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ ὁδὸν πρὸς τὸ δίψῳ ὠρώσως ἀντιχοῦντες διὰ τὴν βασιλείας ἐγκρατείαν.

Ἀλέξανδρῳ ἵπτι πικρὸν τὸ τίχριν ἡ φθίσαις Δαρειὸν ἡπείγεται πανικὸν δὸς τὸ ἐρεχθίας διῆξε τὴν στρατείαν πᾶσιν ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τῷ σιληπυκτῇ

54 Ἀλαλάζοντες] Fl. ἀλαλάζοντες.

55 φθίσαις] Fl. φθίσαι, quomo-

do etiam legit Interpres. Cant. ὠρώσως, pro ἡπείγεται.

πυκτῇ⁵⁶ ὑποσημῶναι ση-
μεῖον ἀφοβίας τοῖς ἢ πρω-
τοστάταις τῷ πεζῶν θείας πα-
ὄντα πρὸ τῷ ποδῶν, καὶ
τῷ φράζεν τοῖς μετ' αὐ-
τῶν καὶ ὅτι πάντες ἐφεξῆς
τῷ ποιήσαντες, ἑμαυτὸν
τῷ αἰτίαν τῷ φόβου. τὸ μὴ
πανιπὼν⁵⁷ ἐλέλυτο. οἱ στρα-
τιῶται ἢ ἀνὰ μῦθοι πα-
ὄντα, περιέσταν.

Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβή-
λοις⁵⁸ Δαρείον ἐνίκησεν.
Φρασιῶρτες Δαρείας συγ-
γρῆς πολλῶν χεῖρα Περ-
σικῶν ἔχων, ἐφύλαττε τοῖς
Σκισίδας πύλας· αἱ ἢ ἄρα
εἰσὶν ἔρη τεναὶ καὶ ὑψηλά.
⁵⁹ τῶν περὶ προσβάλλοντας
τῶν Μακεδόνων ἀκρότως
ἀπεκρύνοντο οἱ βαρβαροί,
σφειδόντας, βέλη, πέτραις
ἀφίεντες· ὡς περ ἀνακα-
λέσας αὐτοὺς Ἀλέξαν-

securitatis signum pro-
mulgaret, & antesigna-
nis militibus, ut ante
pedes arma projicerent,
atque idem sequentibus
se dicerent. Sic omnes
ex ordine hoc facien-
tes, causam terroris
cognoverunt. Cum pa-
nicum cessasset, milites
sublatis armis processerunt.

27 Alexander in Ar-
bellis Darium superavit.
Phraasiortes Darii co-
gnatus cum magnis co-
piis Persicis Susidas por-
tas custodiebat. Hæ
sunt montes angusti &
excelsi. In hos impres-
sionem facientibus Ma-
cedonibus, nullo ne-
gotio Barbari restite-
runt, eosque repulerunt,
fundarum, telorum, sa-
xorumque jactibus. Ita-
que revocatis iis, a tri-

δρⓈ

⁵⁶ Τὸ σημεῖον] Διὶ σημ. aut
tale quid. Casaubonum.

Τὸ σημεῖον] Ita scripti
cum MSS. pro vulgato, ὑποσημειον.
item πρωτοστάταις, loco φρασιῶρτες.

⁵⁷ Ἐλέλυτο] Cant. ἐλύετο. Pro
τὸ μὴ Interpres legit ὡς μὴ, sed Vul-
gata recte habet. Cant. περιέσταν ha-
bet pro περιέσταν.

⁵⁸ Δαρείον ἐνίκησεν Φρασιῶρτες.] Flor.
Δαρείον ἐνίκησεν. Δαρείον Φρασιῶρτες. Pro
προσβάλλοντας, typorum errore, cum
utroque Codd. scripti προσβάλλον-
τας.

⁵⁹ Τῶν περὶ προσβάλλοντας] Scribe
προσβάλλοντας, & sub finem ἀπολη-
φθῆντες, per λη. Casaubonum.

ginta stadiis Alexander vallum muniebat. Extabat oraculum Apollinis, peregrinum Lycum itineris ei contra Persas ducem futurum. Accedit ad Alexandrum bubulcus, messoriam vestem amictus, inquit sibi Lycio nomen esse, in circuitu montium occultam esse viam, quod sylva continuis arboribus tegeretur. Sibi vero soli propter bouum pascua notam esse. Recordatus Alexander vaticinii, bubulco fidem habet. Itaque omnem exercitum se castris jubet continere, & frequentes ignes incendere, qui ad Persarum conspectum pertingerent. Philotæ autem & Hephæstioni mandatum dedit occultum, ut cum in jugis montium conspexissent apparere Macedones, ipsi inferius impetum in hostes ederent.

δοῦναι τρεῖς αἰνέτα πα-
δίων χάρακα ἐβάλετο. ὡς
ἦ λόγιον Ἀπόλλωνος ὡς
ἄρα ξένος Λύκος ἡγεμὼν
αὐτῷ τὸ ὄδον τὸ κατὰ Περ-
σῶν ἦνοιτο. προσέειπε δὴ
τῷ Ἀλεξάνδρῳ βυβύλος
θηρείαν ἔχων σολῶν, ἐμο-
λογεῖν ὅτι Λύκος ὦν, καὶ
ὡς κύκλῳ τῶν ὄρων ἀτρα-
πὴς εἴη τῷ σωτηριεφεῖ τῷ ὕ-
λης ὁ δόποκεχυρμυμῆν,
αὐτῷ ἦ μόνῳ γνωσέοιτο.
Ἀφ' οὗ πῶ τ' βοῶν νομῶν.
ἀναμνηθεὶς Ἀλέξανδρος
ἔμαρτε, περὶ τῷ
βυβύλῳ πῶ μὲρ δὴ πεί-
σαι ὁ στρατὸν ἐκέλευσε
ἐν στρατοπέδῳ μένειν καὶ
πολλὰ πυρὰ ἀνακαίειν ἐφ-
ελκόμενος πῶ τ' Περ-
σῶν ὕψιν φιλότα ἦ καὶ
Ἡφαιστῶνι ὡς ἄγγελα
δὲς δόπορρητον, ὅπῃ κατὰ
κερυφῆς τῶν ὄρων ἴδωσι
τὰς Μακεδόνας ἐκφανέν-
τας, αὐτὰς κάτωθεν
ἑρπύλλειν. αὐτὸς τὰς
ὑπα-

60 Ἀποκεχυρμυμῆν] MSS. Σποκε-
χυρμυμῆν. sed Vulgata recte.

61 Στρατὸν] Cant. στρατίαν. U-

terque. Codd. προpositionem ante
στρατοπέδον delet.

62 Περσέσσιν] Cant. περσέσσιν.
λαίη.

ὑπαρχοῦσας ἄγων, καὶ μίαν
ὁπλιτῶν φάλαγγα, καὶ τὸ
σκυθικὸν τοξικὸν ὅσον ἴσιν,
διὰ τῆς ἀτραπῆς τῆς λε-
πίης, ὁγδοήκοντα στάδια
προελθὼν ὑπὸ λίσσας, πυ-
καζόμενον ὑπὸ δασυπέ-
τη, μέσης δὲ νυκτὸς προ-
ελθὼν ἐπέστη τοῖς πολε-
μίοις καθεύδουσιν. δέχομε-
νης δὲ ἡμέρας αἱ σάλ-
πιγες ἐσήμαινον, ἀπὸ τῆς
κερυφῆς τῆς ὄρων. Ἡ Φαι-
σίων δὲ καὶ φιλότας, τὰς
ἐκ τῆς χάρακος Μακεδό-
νας προσῆγον· οἱ Πέρσαι
μέσοι τῶν ἀνωθεν πολεμίων,
καὶ τῶν κάτωθεν ἀπολει-
φθέντες, οἱ μὲν ἐκτείνοντο·
οἱ δὲ κατακρημνίζοντο. οἱ
δὲ ἐζωρῶντο.

Ἀλέξανδρος ὥρα θέρ-
ρας ἤγειρε τὴν στρατείαν πα-
ρὰ ποταμὸν, προσκειμέ-
νων πολεμίων. ὁρῶν δὲ τὰς
εραπώτας διψῶντας, καὶ
ἀφορῶντας εἰς τὸ ῥέμα
τῆς ποταμῆς, ἵνα μὴ πίνοντες

Ipse cum satellitibus &
uno armatorum agmi-
ne, Scythisque sagitta-
riis omnibus, per occul-
tam viam progressus oc-
toginta stadia, castra-
metatus est in medio as-
perrimæ sylvæ. Circa
mediam vero noctem in
circulum confecto itine-
re non procul ab hosti-
bus somno quietique de-
ditis constitit. Illucescen-
te die turbæ concinue-
runt a vertice montium.
Hephæstion & Philotas
a vallo Macedones edu-
xerunt. Persæ in medio
superiorum atque infe-
riorum hostium compre-
hensi, partim trucidari,
partim a præcipitiis de-
volvi, partim vivi ab ho-
stibus capi.

28 Alexander æstivo
tempore exercitum præ-
ter fluvium, incumben-
tibus hostibus, duxit.
Conspicatus autem mi-
lites sitire, & in flumen
oculos intendere, ne

λεν. item αὐτὸς τῶν, pro αὐτὸς τῆς,
63 Ἡ γὰρ τὴν στρατείαν] Ἡ γὰρ τὴν
στρατείαν. Casaubonus.

64 Ἀφορῶντας εἰς τὸ ῥέμα] Ad-
dita præpositio cum MSS. & Inter-
prete.

bibentes ordinem dissolverent, neque perfectionis celeritatem impedirent, præconem iussit proclamare: Contineamus nos ab hoc flumine: nam aquam habet mortiferam. Illi metu commoti, abstinabant, & iter accelerabant. Alexander perfecto itinere, & castris positus, ipse cum ducibus aperte de fluvio bibit. Ridentes milites, & caussam doli animadvertentes, sine metu omnes e fluvioraquam hauerunt.

29 Alexander in Sogdianorum regionem exercitum inferebat. Ea est universa aspera & invia. In medio petra surgit, & in altum tendit, solis volucrum alis pervia. In ambitu sylva densa, crebraque, inaccessibleis fructus, magis

Διγλύσειαν τὰς τᾶξεις, μηδὲ τὸ τῆς ὁδοῦ περιὰς τάχῃ Διγλύσειαν, τὴν κήρυκα ἐκέλευεν εἰπεῖν, ἀπεχωμένους ἔκ τῆς ποταμῆς θανάτωδες ἔχει τὸ ὕδωρ. οἱ μὲν φοβηθέντες ἀπέχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐκτάχωνον. Ἀλέξανδρῳ δὲ Διγλύσεις, καὶ στρατοπεδῶσαις, αὐτὸς μὲν τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τῆς ποταμῆς φανερώς ἔπεν· γελάσαντες οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοήσαντες, ἀδελῶς ὑδρώσαντο ἐκ τῆς ποταμῆς πάντες.

Ἀλέξανδρῳ ἐκέλευεν εἰς τὴν Σογδιανῶν χώραν· ἡ δὲ ἐστὶ πᾶσαι τραχεῖα καὶ δύσβατα. Πύτρα δὲ καὶ μέσην ἀνατείνει ὄρνιθων ποῖς ἡλωεῖς βάλσιμῳ. ἐν κύκλῳ δὲ ὕλη θασεία καὶ πυκνὴ τῆς ἀβάτης καρπὸς ἀβατωπέ-

ρβς

65 Εἰς τὰ χυμῶν] Fl. ἐκ τὰ χυμῶν.

66 Εἰς κύκλῳ] Cant. ἐκ κύκλῳ. Paullo post, ὅθεν ἀβάτης καρπός, licet constanter sic habeant Codd. corruptum tamen videtur, legendumque ὅθεν ἀβάτης κρημνός. Ita statim : οἷς ἐν κύκλῳ κρημνὸς καὶ τῆς κρημνισαμένης. &c., οἱ μὲν δὲ

κρημνισαμένη. Vertes itaque, invia precipitia magis inaccessa reddebant.

67 Τῆς ἀβάτης καρπός] Quid si τὰς ἀβ. ἀπαρτές, vel ἀπαρτές? non affirmo: tamen suspecta mihi est vox καρπός. Casaubonus.

ρως εἰσράζει. πλὴν πέτραν
 68 Ἀριομάζης μὲ πολλῆς
 χειρὸς, ἢ καρπερᾶς Σογ-
 Διανῶν 69 κατελάβετο, πη-
 γαῖς ὕδατος ἔχων ἔνδον,
 ἢ πρὸς τοὺς σιτίων
 ἀφθονον. Ἀλέξανδρος
 70 περὶ τῆς πετρᾶς ἢ κα-
 ταμαθῶν τὰς φύσεις τῶν
 πέτρων, ἐκέλευσε τριακ-
 σίχους λογάδας νεανίας, οἷς
 ἡ ἀσκήσις ἢ τέχνη κρη-
 μνοβατεῖν, ἀόπλων κατέ-
 πιν τῆς πέτρων Διὰ πυ-
 κνῆς ὕλης ἀνέρπειν, ἢ λε-
 πιδῶν 71 κάλοις ἀνιμῶν
 ἀλλήλους ἐπειδὴν ἢ τὸ κρ-
 αφῶν κρατήσωσιν, ζώ-
 νας λευκάς, αἷς εἶχον, λυ-
 σαμένους, κεντοῖς δὲ μήκε-
 σι περιάψαι, ἢ τὰς ὑ-
 πὲρ πλὴν ὕλῃ ἀνατείνειν,
 αἷς τε ἀθρόας ἢ λαμπράς
 τὰς ζώνας ὀπιπλεῖσιν τι-

impenetrabiles reddebat.
 Petram Ariomazes cum
 magna validaque So-
 gdiatorum manu occu-
 pavit, intusque scatu-
 rientes aquæ fontes ha-
 buit, & commeatus non
 mediocrem copiam. A-
 lexander obequitans, &
 naturam petrae, opportu-
 nitatemque perspicuens,
 jussit trecentis delectis
 adolescentibus, quorum
 opera atque ars in scan-
 dendis præcipitiis erat
 posita, ut inermes post
 petram per sylvam den-
 sam ascenderent, tenui-
 busque se funibus attra-
 herent. Postquam vero
 juga superassent, albis
 cingulis quæ habebant
 solutis, contos bene lon-
 gos implicarent, eosque
 supra sylvam extende-
 rent, ut confertim splen-
 dida cingula frequenter

νασσο-

68 Ἀριομάζης] Strabo lib. xi. Εἰσὶν ἢ καὶ πέτρας ἐρυμνάς σφόδρα ἐν περὶ δόσεως, πλὴν πρὸς τὴν Βακτριανὴν τὴν Σισμίδην, ἐν ἣ ἔχον Ὀξυάρτης τὸ θυγατέρα Ροξάνην, καὶ τὴν Σογδιανὴν, καὶ ὅτι ὅτι οἱ δὲ Ἀριομάζης φασί. Curtio lib. vii. cap. i. est Ariomazes. Pro Σογδιανῶν, cum Cant. relscripsi Σογδιανῶν.

69 Κατελάβετο] κατελάβετο. Casaubonus.

70 Περιεπίπασσεν] Ita restitui cum MSS: & Interprete pro vulgato, περιεπίπασσεν.

71 Κάλοις ἀνιμῶν] Scribe ἀνιμῶν. Casaubonus.

Ἀνιμῶν] Ita edidi cum Fl. & Casaubono.

quassata a superioribus barbaris, & ab inferioribus Macedonibus conspicerentur. Præcipitiorum scansores magno labore in jugis, oriente sole cingula vibrabant. Macedones magnum, clarumque ex inferiore loco clamorem tollere. Ariomazes perterritus, quod omnem exercitum ascendere, & jam in summitate captum existimaret, se & petram Alexandro tradidit, divinam ratus ejus esse potentiam atque fortunam.

30 Alexander Cal-

72 Κατὰ κορυφῇ] Supple ἡρώμενοι. quum per magnos labores evasis-
sent in montium juga. *Casaubonus.*

73 Οἱ ὃ Μακ.] Cum MSS. particulam ὃ addidi. Sub finem pro Θεοτίραν αὐτῶν, MSS. Θεοτίραν αὐτῶν.

74 Καὶ τὴν τέχνην] Placet quod fuit in Codd. Interpretis, καὶ τὴν τέχνην, Contrarium mendum infra in præfat. libri sexti. *Casaubonus.*

75 Καθ' αὐτὸν ἴδ'] Scribe Καθ' αὐτὸν. *Idem.*

Καθ' αὐτὸν] Ita restitui pro vulgato Καθ' αὐτὸν, cum *Casaubono*. Ita dicuntur *Arriano* lib. v. Τὸν αὐτόν μὲν ἴδ' ὅτι ἄλλος τί πινος, καὶ τὸν καθ' αὐτὸν Καθ' αὐτὸν αὐτὸν τὸ θεοσκοπὴν ζεῖας αὐτὸν καὶ μάχης, &c. Pro Καθ' αὐτὸν, quæ πάλιν ἴδ' ὅτι dicitur *Stephano*, Καθ' αὐτὸν in MS. legi testatur *Lucas Hol-*

νασκοπίας, καὶ τῆς αὐτῶν βαρβαρίαις, καὶ τῆς κατὰ Μακεδόσιν ὁρᾶς. οἱ μὲν δὲ κρημνοβάται σὺν πολλῷ πόνῳ ⁷² καὶ κορυφῇ ἀνι-
χοντ' ἡλίαν τὰς ζώνας ἀνίσταντο. ⁷³ οἱ δὲ Μακεδό-
νες μέγα ἐλαμπεὶν κατὰ-
θεν ἡλάλαξαν. ὃ δὲ Ἀριο-
μάχης ἐκπαλαγεῖς, αἰς πάσης τῆς στρατείας ἀνα-
βαινέας, καὶ αἰς ἡδὴ καὶ κο-
ρυφῆς ἐαλωκώς, αὐτὸν πε-
ρὶ τὴν πέτραν παρέδωκεν
Ἀλεξάνδρῳ, Θεοτίραν
αὐτῶν τὴν δυνάμιν ⁷⁴ καὶ τὴν
τέχνην ἡγήσασθαι.

Ἀλέξανδρ' ⁷⁵ Κα-
θ' αὐτὸν

stenius: & pro gentili Καθ' αὐτὸν, in eodem reperiri Καθ' αὐτὸν. *Strabo* lib. xv. Καθ' αὐτὸν & Κέσθιν. apud *Diodorum* lib. xvii. pro Καθ' αὐτὸν, restituendum Καθ' αὐτὸν monuit jam *Fabrizius* ad *Orosium*. Quia autem *Strabo* iestref hanc esse *Sophitis* regionem, quæcumque *Diodorus* dicto loco, & *Curtius* lib. ix. cap. i. tradunt de illius incolis, quod scilicet: genitos liberos non parentum arbitrio tollunt aluntque; sed eorum, quibus spectandi infantium cura mandata est. Si quos insignes aut aliqua membrorum parte inutiles notaverunt, necari jubent, (de quo belluino more plura *Lipsius* Cent. i. ad *Belgas* Epist. 81.) ea & plura *Strabo* tribuit *Cathan*: & tandem, quod peculiare iis, subjungit: καὶ τὸ συγκατακτεῖν τὴν δυνάμιν αὐτῶν

θαίξας μᾶλλον Ἰνδῶν, ἐξ
ἀπονοίας ἀντιστάσας ἡβηδὸν
ἐκτείνει, 7⁶ καὶ πόλιν αὐτῶν
Σαλγαλὰ τὴν καρπερωτά-
την κατέσκαψεν. 77 ..... τὰς
Ἰνδοὺς φήμῃ πονηρὰ ὡς Ἀ-
λεξάνδρου Φοινικῶς καὶ βαρ-
βαρικῶς πολεμῶντι. ὁ δὲ
μετεβάλλειν τὴν δόξαν
βυλόμενος, 78 ἄλλω πόλιν

thæos Indiæ populum
ex desperatione pugnan-
tem ad puberem usque
ætatem occidit, urbem-
que eorum Salgalatam
munitissimam solo æqua-
vit. Fama pervenit ad
Indos mala, Alexandrum
latronum ac barbaro-
rum more belligerare.
Qui mutare opinionem

246

δράσιν τοὺς γυναικῶν κατὰ τοιαύτῳ αἰ-
τίᾳ. ὅτι ἱερῶσαι ποτε τῇ νύκτι ἀφίσταν-
το τῇ ἀνδρῶν, ἡ φαρμακείοις αὐ-
τῆς. lib. xv. Idem refert & Diodo-
rus dicto loco, nisi quod unius cul-
pæ, quæ veneno maritum sustulif-
set, decretum dicat; lib. xix. tamen
cum Strabone consentit, ibique dua-
rum certamen, utra cum marito ex-
so comburetur, refert. Cicero lib.
v. Tuscul. Quæst. cap. 27. Mulieres vero in
India, cum esset cuiusque earum vir mor-
tuum, in certamen iudicii atque veniunt,
quam plurimum ille dilexerit: plures e-
nim singuli solent esse nuptæ. Quæ est vi-
ctrix, ea lata, prosequentiibus suis, viva
cum viro in rogam imponitur; illa victa
passa discedit.

76 Καὶ πόλιν αὐτῶν Σαλγαλὰ] Scri-
be Σαλγαλὰ Casaubonus.

Σαλγαλὰ * , &c.] Cant. male
coniunctim, Σαλγαλὰ τὴν, quomo-
do in suis quoque invenit Interpres:
vertit quippe *Salgalatam*, nam articu-
lus respicit πόλιν. Σαλγαλὰ dicitur
Arianus lib. v. ἐν τῇ πόλιν ὀχυ-
ρον, πρὸς τὴν ἰππεύον ἀγροῖσι σάδῃ. Σαλ-
γαλὰ τὴν τὴν πόλιν ὀχυρον. ubi prolixè sa-
tis ejus expugnationem describit.
Ptolemæo lib. vii. Geogr. cap. i.
Σαλγαλὰ, ἡ ἐν Εὐδυμῳδία. Curtius lib.
ix. cap. i. Ad magnam deinde, ut in
ea regione, urbem pervenit, non magis

solum, sed etiam palude munitam
non addito urbis nomine.

77 . . . ἐν Ἰνδοὺς φήμῃ πον.] Deest
verbum, vel κατεῖχε, vel διῆξε, vel
ἤλαθεν ὡς ἐπὶ Ἰνδοῦς, aut affine aliud.
Casaubonus.

Τὰς Ἰνδοὺς φήμῃ] MSS. ἵνα ἐπὶ Ἰν-
δοῦς in margine vero Fl. additum ἔ-
λα. Mox pro πολεμικῶς, ut erat in
Vulgata, cum MSS. & Interprete e-
didi βαρβαρικῶς.

78 Ἄλλω πόλιν 246 τὴν Ἰνδοῦ.] Scri-
bo, πόλιν πνεῦ, τ. nisi quis putet 246
τὴν Ἰνδοῦς, pro τῇ Ἰνδοῦς dictum, ut
246 τὴν τῆς πόλιν βίβλιν dicunt pro τῇ
τῆς πόλιν βίβλιν. Casaubonus.

Ἄλλω πόλιν] Curtius lib. ix. cap.
i. Ipse ceteros ad urbem validam, in quam
aliarum quoque confugerant incole duxit.
Oppidani, missi, qui regem deprecaren-
tur, nihilominus bellum parabant: quip-
pe orta seditione in diversa consilia deduce-
ras vulgum: alii omnia ditione potiora;
quidam nullam opem in ipsis esse ducebant;
sed dum nihil in commune consulitur, quæ
ditioni imminabant, aperti portu bo-
stem recipiunt. Alexander quamquam
belli auctoribus jure poterat irasci; tamen
omnibus venia data, & obsidibus acce-
ptis ad proximam deinde urbem castra
movit. Diodorus lib. xvii. Ἄλλω δὲ
ἁγροῖσι πόλιν κέντρου ἀπὸ τῆς πόλιν
κατεῖχε διδόντων τῇ Ἰνδοῦ, ἀπὸ
λυσ

de se conceptam volens, aliam urbem Indiæ cepit, obsidesque accepit. unde cum ad Poetam venisset, urbem maximam ac populosam, obsides ante aciem collocavit senes, pueros, mulieres. Illi cum suis conterraneos & gentiles agnovissent, & Alexandri humanitatem ex effectis conspexissent, & cum gentilibus cum receperunt. Ea fama statim difficiens, Indis persuasit, ut sua sponte Alexandrum acciperent.

31 Alexander Cossacorum terram videbat asperam esse, montesque præcelsos & inaccessos habere, atque collocatam in montibus egi-
giorum hominum multi-

αἰετὶ ἰνδίας ἐλὼν, ὁμήρου λαβῶν παρὰ τοῦ Π, ὅτι τρεῖς πόλιν ἤλθεν ἄμεγαν καὶ πολυάνθρωπον, πάλ-
ξας παρὰ τῆς Φάλαγγος τὰς ὁμήρους, γέροντας, παῖ-
δας, γυναικάς· οἱ δὲ τὰς ὁμοφύλους γνωρίσαντες, καὶ πρὸς ἔργα τῆς Ἀλεξάνδρου φιλευθροπίας ὀρώντες, ἀνοίγασιν τε τὰς πόλεις, καὶ μὲν ἱκετηρίων αὐτὸν ἐδέ-
ξαντο· αὐτίκα δὲ φήμη δια-
δραμεύουσα ἔπεισεν ἰνδοὺς ἐ-
κόντας Ἀλέξανδρον δεχέ-
σθαι.

Ἀλέξανδρος τὴν
79 Κοσσάων χώραν εἰσὶν
τραχεῖαν τε καὶ ὄρη ὑψηλὰ,
καὶ ἀπερίσπαστα, καὶ πολλήθ
ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνδρῶν δο-
κίμων. ὃ πίνω ἐλεῖν
ἐλπίς

λυσι καὶ ἀνδρῶν αὐτῶν. Mox pro
παρὰ τοῦ Π, uterque Codex, ut &
Cod. Calauboni σησαίμην. Pro
τρεῖς πόλιν, Interpres male legit Πά-
τιν. Qui eandem historiam narrant,
urbis nomen silent: Curtius dis-
tincto loco: Ad proximam deinde urbem ca-
stra movit. Obsides ducuntur ante ag-
men, quos cum e muris agnovissent, ut-
pote genti ejusdem, in colloquium convo-
caverunt. Illi clementiam regis simulque
vltim commemorando, ad deditionem eos

compulere. estque illa a Sangali tertia.
Imposuit Interpretis error Ortelio,
Patam inter Indiz urbes maximas
collocanti, auctore Polyxeno Paul-
lo post τρεῖς παρὰ τῆς Φάλαγγος ὁ-
μήρους, Cant. ὁμήρους. Sed ut Vulgata,
Curtius quoque: obsides ducuntur ante
agmen. Deinde προφίλιας, cum Fl.
& Interprete reposui φιλευθροπίας.

79 Κοσσάων χώραν εἰσὶν τραχεῖαν,
&c.] Vide Arrianum lib. vii. & Dio-
dorum lib. xvi.

Z

80 Ελ-

⁸⁰ ἐλπίς ὡς ἤκεν πῆς ἀγ-
γέλλων, Ἡφαισίων ἐν Βα-
βυλῶνι πέθνηκεν ὃν χθινὸν
πένθ' ἐπαγγείλας ὅτι
τὴν Ἡφαισίων παφίῳ
ἠπείγετο οἱ σκοπὸι τῆ Κοσ-
σαίων ⁸¹ ἀναζώνυιαι
ὡς εἶδον αὐτοῖς. . . . διε-
σπάρησαν. Ἀλέξανδρος
νύκτωρ ἰππέας πέμψας
τὴν εἰς τὰ ὄρη παράροdon
ἀφύλακτον κατελάβετο.
καὶ τὴν ὁδοπορίας ἀποκλί-
νας, ἐπιφανείας τοῖς ἰπ-
πόδοι σὺν αὐτοῖς τὴν
Κοσσαίων χώραν ἐχειρώ-
σαν. τῷ τὸ ἔργον τῷ ⁸² ἐ-
πὶ Ἡφαισίωνι λύπης πα-
ρηγόρημα φασὶν Ἀλεξάν-
δρου γένεσθαι.

Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς
Περσῶν βασιλείοις, ἀνέ-
γνω τὸ βασιλείως ἄρσεν καὶ

tudinem. Nulla igitur
capiendi spes offerri po-
terat. Unde quidam nun-
tians, Hephæstionem
Babylone diem suum
obiisse: ille communem
luctum imperans, ad He-
phæstionis exequias ac
sepulturam properabat.
Speculatores Cossæorum
cum eum vidissent, loco
moventes, digredi cœ-
perunt. Alexander mis-
sis per noctem equitibus
in montem, transitum oc-
cupavit: & ab itinere de-
flectens, cum se conjun-
xisset equitibus, una cum
eis Cossæorum regionem
subegit. Hanc rem ge-
stam ajunt Alexandro
pro consolatione fuisse
mortis Hephæstionis.

³² Alexander in Per-
sarum regia prandium
regis legebat, & cœnam

δειπνον,

⁸⁰ Ἐλπίς ὡς] MSS. delent ὡς.
Cant. ἡ καὶ προ ἤκεν.

⁸¹ Ἀναζώνυιαι ὡς εἶδον αὐτοῖς
διεσπάρησαν.] Lego, ἀναζώνυιαι ὡς εἶδον
αὐτοῖς, αὐτοῖς διεσπάρησαν. vel sine αὐτοῖς.
Cassanbonum.

Ἀναζώνυιαι ὡς εἶδον αὐτοῖς. . . .
διεσπάρησαν] MSS. αὐτοῖς. Commo-
de legi possit videtur, ἀναζώνυιαι
ὡς εἶδον, αὐτοῖς διεσπάρησαν. mutata

unica litera. Vide Arrianum lib. vii r.
Sequentia, Ἀλέξανδρος νύκτωρ, &c.
male a præcedentibus tamquam no-
vum Alexandri strategema distinguit
Cant.

⁸² Τῷ ἐπὶ Ἡφαισίωνι λύπης] Ita
restitui cum MSS. pro vulgato τῷ
ἐπὶ Ἡφαισίωνι λύπης. Cum Cant. item
pro Ἀλέξανδρου, scripsi Ἀλεξάνδρου.

in ætea columna in-
scriptam. In qua cæte-
ræ quoque leges inerant,
quas Cyrus scripserat.
De triticea farina pura
quadringentæ artabæ.
Artaba autem Medica
modium Atticum con-
ficit. De secundaria post-
ea farina post puram
artabæ trecentæ : & de
tertia , aliæ deinde tri-
ginta artabæ De omni
triticea farina artabæ
ad cœnam mille. De hor-
deacea farina purissi-
ma ducentæ artabæ. De
secunda post eam qua-
dringentæ , atque itidem
de tertia quadringentæ.
Summa hordeaceæ fa-
rinæ, artabæ mille. Gra-
ni avenarii artabæ du-

χόνδρα δὲ ἐξ ὀλυρῶν πεποιημένης θλακίσαι δέξασθαι. παιπάλης ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης ὡς ⁸³ εἰς κυ-

δαῖπνον, ἐν κίονι χαλκῷ
μεγαμύρον· ὅπερ καὶ οἱ
ἄλλοι νόμοι, ὡς ἔγραψε Κύ-
ρῳ. εἶχεν ᾧ ἕτως· ⁸³ πύ-
ραμλων ἀλδύρων καθα-
ρῶν πετρακίσαι δεπάσαι·
ἢ ᾧ δεπάσει ἢ Μηδικῇ μέ-
διμνῳ ἐστὶν Ἀπικός· τὸ δὲ
δωτέρων ἀλδύρων μὲν πᾶς
καθαρά ⁸⁴ τριακίσαι δε-
πάσαι. καὶ τὸ τρίτων τριακί-
σαι ἄλλαι δεπάσαι. πυρα-
μλων μὲν ἀλδύρων τὸ πᾶν-
των δεπάσαι εἰς τὸ δαῖπνον
λίλια. μεγαμύλων ᾧ ἀ-
λδύρων τὸ κάρτα καθαρῶν
θλακίσαι δεπάσαι. τὸ δὲ
δωτέρων πετρακίσαι. [καὶ
τὸ τρίτων πετρακίσαι] τὸ
σύμπαν δὲ τὸ μεγαμύλων
ἀλδύρων λίλια δεπάσαι.

κεῶ-

⁸³ Πυραμύλων] Ita reposui cum utroque Codice pro vulgato πυρῶν. Casauboni Codd. πυραμύλων.

⁸⁴ Τριακίσαι ἀρτάσαι. καὶ τὸ πᾶν τριακίσαι, &c.] Ingentem lacunam, quæ hoc loco in Vulgata post τριακίσαι ἀρτάσαι, usque ad χόνδρα ᾧ ὡς ὀλυρῶν, conspiciebatur, partim cum utroque Codice, partim facili conjectura, præeunte Interprete, supplevi. In Cantabrigiensi intermedia hæc, ᾧ πᾶν τριακίσαι εἰς τὸ

δαῖπνον λίλια. μεγαμύλων ᾧ ἀλδύρων, aberant. Verba hæc, καὶ τὸ πᾶν τριακίσαι, quæ in utroque Codice desiderabantur, cum Interprete addidi, ut numerus millenarius, quem colligit Polygnus, expleretur. Atque ita cum Interprete omnia exactissime conveniunt, nisi quod is semel pro trecenta habeat triginta.

⁸⁵ Εἰς κυκλῶνα] Cum MSS. & Interprete pro κυκλῶνα. IIO σισιγμῶν, Fl. σισιγμῶν. & Cant. in margi-

κεῶνας, δέκα δ' ἑτάβαι. καρδάμυς κεκομμένης σιτισμῶς λεπτή, ... πλίσσας δέκα δ' ἑτάβαι· σινίπιος ἀνέριματ⁸⁶, τρίτον μέρος δ' ἑτάβης· περὶ αὐτά, οἱ ἀρσενες πετρακόσιοι.⁸⁶ βόες ἑκατόν· ἵπποι τεράκοντα. χίως σιτωτοὶ πετρακόσιοι· τρυγόνες τετρακόσια· ὀρνίθια παντοδαπὰ μικρὰ ἑξακόσια· ἄρνες τετρακόσιοι· νεοσοὶ χίλων ἑκατόν. δορκάδες τεράκοντα. γάλακτ⁸⁷ αὐθημερὸν δέκα μάρκες· μάρκας ἐστὶ δέκα⁸⁷ χοεῖς Ἀπικαί. ὄξυ γάλακτ⁸⁷ ἡδυσιμῶς δέκα μάρκες. σκορέδων τάλατον σιθμῶν· κρομμύων ἡμιτάλατον σιθμῶν, τὸ δριμέων· φύλλας δ' ἑτάβης.⁸⁸ οἱ

centæ. Pollinis in lentam admixtæ pro of-
fis, decem artabæ. Nasturtii incisi, cribrati-
que, tenuis, ptisanæ decem artabæ. De sinapis semine tertia pars unius artabæ. Oves masculi quadringenti. Boves centum. Equi triginta. Anseres saginati quadringenti. Turtures trecentæ. Aviculæ omnis generis sexcentæ: agni trecenti: pulli anserini centum: damæ triginta. Lactis recentis decem maries. Maris autem decem valet choas Atticas. Oxygalactis dulcorati decem maries. Allii talentum: ceparum semitalentum, de asperiorum genere: folii artaba: liquoris silphii

πῆ

νεοσιτισμῶν. Uterque Codex πλίσσας, pro πλίσσιν.

86 Χίως σιτωτοὶ] Ante hæc verba adde, ἵπποι τεράκοντα. quæ verba Codd. Interpretis habuere. Athenæus quoque in descriptione cœnæ regis Persarum, equorum meminuit & asinorum, quos inter cætera ἵππεια singulis diebus solitos mactari ait, ἵππ' ἐστὶν (inquit) τὰ βασιλεὺς χίως ἵππεια τὴν ἡμέραν κατακοπόμενα. τῶν δ' εἰσὶν ἵπποι, καὶ κήρυκες, καὶ βοεῖς, καὶ ὄνοι,

καὶ τὰ πλείστα περὶ αὐτά. Casaubonus. Βόες ἑκατόν· ἵπποι τεράκοντα. χίως, &c.] Cum MSS. Interprete & Casaubono inserui ἵπποι τεράκοντα.

87 Χοεῖς] Cant. Χέες.

88 Σιλις, δύο μάρ] Interpr: liquoris silphii, hoc est, ὅπου σιλις. & ita lege: nam sequitur, σιλις τάλατον σιθμῶν. Casaubonus.

Οἱ πῆ σιλις] Cum MSS. Interprete, & Casaubono, ὅπου addidi. Mox pro λυκίων, Fl. κοκκίων.

duæ minæ : cucumeris artaba. Silphii, talentum ponderatum. Sacri ex pomis musti, quarta pars artabæ. Cyceonis ecidum austerarum artaba. Favi ex cucumere facti, quarta pars artabæ. Grana panici, tria talenta pondere. Anethi floris tres minæ pondere. Melanthryon tertia pars artabæ. De diarrhinis semine, duæ ca-
 δρᾶβης· ἀγρῖνονὸς ἀνέριμα δύο ⁹² καπίτες· σισάμων
 καβα-

⁸⁹ Κυμίν, ἀρτίον] Interpres cucumeri, id est, σικύς. & ita in sequentibus aliquot locis. *Casaubonus*.

⁹⁰ Εἰκίδων ἐξίων ἀρτ.] Suspicio corruptum esse locum, consulamque prepositionem ἐκ, cum sequenti voce. *Casaubonus*.

⁹¹ Κυρ ἐκ καθιδύμῃ] Et hæc corrupta. Interpres ἐκ κυμίνῃ legisse videtur: quod more suo vertit ex cucumere. Idem Interpres mox, ubi noster codex habet κνίδων ἀνέριμα, legit ἀνέριμα: sed anethi paullo post fit mentio. lego κνίδων ἀνέριμα ex Dioscoride: a quo didici flore enici usos veteres ad condimenta: idem usus fuisse videtur & cnici seminis, cujus meminit infra Polygnus. Quid sit autem ἀγρῖνονὸς ἀνέριμα, & an ita recte scriptum sit, alii viderint. Suspiciatus sum aliquando ἀνέριμα ἀνέριμα legendum esse: nam ari sive aro locum esse inter edulia vel ex Dioscoride liquet. Ubi autem noster, ἀνέριμα κνίδων, Interpres habuit ἀνέριμα κνίδων. ego terebinthus atque τέρμινος quid sit scio: τέρμινος nescio, neque tamen ideo ἀνέριμα κνίδων aut

τερμίνων hic esse legendum affirmaverim: ἰππῶ enim, & totam hanc narrationem ἰατρῶν παιδὶ persanandam relinquo. Pro ὀνίτῃ μάλιτῃ Interpres ῥιόντῃ. Sed quis παλαδάς sive massas μάλιτῃ ῥιόντῃ legit? Alioquin non ignoramus commendari mel quod ὕχειν ἀγρῖνον, cujusmodi est Hymettium, esseque optinii mellis notam ὁ μετῴων ἀρδίον, ἰσχυρὸν ὀνίτῃ, si sublatum sursum paulatim diffuset. Quid si μάλιτῃ ἀνέριμα? Vide Plinium. Sub finem, ubi in nostro codice scriptum est, καὶ οἱ ἀναλίσκῃ ἀγρῖνονσι: vel ἀγρῖνονσι legendum, vel inducenda penitus vox ἀναλίσκῃ. Malim etiam ἰδαίμωναν ὡς διδαίμωναν nempe ἀνέριμα, non διδαίμονα: & ita deinde ἐγλάπην ὡς κακεδαίμωναν. Vulgata tamen lectio haud temere damnanda. *Casaubonus*.

Εἰ καμίν] Ita scripsi cum Fl. & Interprete, pro vulgato, ἐκ καθιδύμῃ. Cant. ἐκ κνίδων. Mox pro καμίν, cum MSS. & Interprete restitui καμίν.

⁹² Καπίτες] MSS. καπίτες. Inter-

καθαρῶν⁹³ δέκα δρῶβαι. γλάκας ἐξ οἶνος πέντε μά-
 ρες· ῥαφανίδων ἐψανῶν,
 γογγυλίδων ἐσκιδασμέ-
 νων⁹⁴ ἄλμη πέντε μάρες·
 καππαρίως ἐσκιδασμῶν
 ἐσ ἄλμη,⁹⁴ ἐξ ἧς τὰς ἀβυρ-
 τίκας ποιεῖσι πέντε μάρες·
 αἰλῶν δέκα δρῶβαι. Αἰθιο-
 πικῆ κυμίνης ἐξ καπέτες· ἡ
 ἣ καπέτις ἐστὶ χοῖνιζ· Ἀθη-
 κῆ· ἀνηθον αὖτον, τριάκοντα
 μνᾶς ἔλκον. σιλίνης σπέρ-
 ματ⁹⁵ πέντε καπέτες·
 ἐλαίης σισαμίνης δέκα μά-
 ρες· ἐλαίης δὲ πὸ γάλακτ⁹⁵
 πέντε μάρες· ἐλαίης⁹⁵ δὲ πὸ
 τῷ κλίνθων πέντε μάρες·
 ἐλαίης ἀκανθίνης πέντε μά-
 ρες· ἐλαίης δὲ πὸ ἀμυγδά-
 λων τῷ γλυκίων τρεῖς μά-

petes. Sisami puri do-
 cem artabæ. Multi ex
 vino. quinque maries.
 Rhaphanorum seu gon-
 gylidum sale condita-
 rum quinque maries,
 Capparis aqua falsa
 præparatæ, unde fiunt
 abyrtasi, quinque ma-
 ries. Salis decem artabæ.
 Æthiopici cucumeris
 sex caperes. Capetis au-
 tem est chœnix Attica,
 Anethum aridum trigin-
 ta minarum pondere.
 De apii semine quatuor
 capeties. Olei sisamini
 decem maries. Olei la-
 ctei quinque maries. O-
 lei terchinthini quin-
 que maries. Olei acan-
 thini quinque maries.

terpres, capetes. Hesychius: καπέτις,
 χοῖνιζ.

⁹³ Δέκα ἀρτάβαι] Ita restitui cum
 MSS. & Interprete, pro vulgato δέ-
 κα ἀρτ. Pro ἰψαῖων Fl. αἰψαῖων Cant. αἰ-
 ψαῖων.

⁹⁴ Εἰς ἧς] Ita correxi cum MSS.
 pro ἐξ ἧς. Pro ἀβυρτίκας, Cant. ἀβυρ-
 τίκας. Quare nescio an hujus loci
 auctoritate Græciæ donari possit ὁ ἀ-
 βυρτίκων, ut putat Casaubonus ad
 Athenæum lib. 111. cap. 36. Paullo
 post pro ἀκίδων, Cant. ἀκίδων.

⁹⁵ Αὖ πὸ τῷ κλίνθων] MSS. ἀπὸ
 τερμινθων. Legendum videtur ἐλαίης

ἐλαίης·
 δὲ πὸ τερμινθων. illud enim inter olea,
 quæ Persarum regi parabantur, nu-
 meratur, ab Amynta apud Athe-
 næum lib. 11. Ἀμύντας οὐ σαδμῶς
 Περσικοῖς φησι, φέρει τὰ ἐν τερμινθων,
 καὶ ῥῆνον, καὶ κέρυκα τὰ Περσικὰ, ἀπὸ αὐ-
 τοῖσι τὸ βασιλεὺς ἔλαει πολὺ. Κτίσας
 ἦ ἐν Καρμαῖα φησι, γινώσκω ἔλαει ἀκί-
 θινον, καὶ ῥῆνον βασιλεὺς. ubi utrum-
 que, τερμινθων & ἀκίθινον, ut apud
 Polyænum, conjungitur. Mox pro ἀ-
 κίθινον, cum Cant. scripsi ἀκίθινον,
 quomodo etiam dicitur Athenæo lo-
 co statim adducto. Mox ante postetius
 γλυκίων cum Fl. addidi articulum.

95 Οὕτως

Olei de amygdalis dulcioribus tres maries. Amygdalarum aridarum dulcium tres artabæ Vini quingentæ maries (quod si Babylone aut Sufis cœnam faciant , dimidium vinum de palmis præbet , dimidium de vitibus) lignorum ducenti currus. Materiæ centum currus. Fluentis mellis centum palathæ quadrangulæ , quæ circiter decem minas capiebant. Cum in Media, hæc præstat. Semen cnici ad tres artabas. Crocum duas minas exquantem pondere. Hæc in cœnam & prandium. Consumit autem largiendo triticeæ farinæ puræ quingentas artabas. Hordeaceæ farinæ

ρες· ἀμυγδαλῶν αὐτῶν τῷ
 γλυκεῶν τρεῖς δρᾶβας.
 οἶνον πεντακῆσται μάρκας.
 96 ὅταν ᾧ ἢ ἐν βαθυλῶνι,
 ἢ ἐν Σάσις, τὸ μὲν ἡμίσητα
 ἐκ τῷ Φοινίκων οἶνον παρέ-
 χῃ, τὸ ἡμίσητα ἀμπέλινον·
 ξύλων διὰκῶσαι ἁμαξαι·
 ὕλης ἑκατὸν ἁμαξαι· ἔ-
 ὕοντ'· μέλιτ'· ἑκατὸν
 παλάθαι περὶ ἄγωνοι ἀνα-
 δέκα μναῖς ἔλκυσται. ὅταν
 ἐν τῇ Μηδικῇ, ταῦτα δι-
 δωσι. κνίκας ἀπέρματ'·
 τρεῖς δρᾶβας. κρίκας δύο
 μναῖς ἔλκοντ'· σαθμῶ.
 ταῦτα μὲν 97 εἰς δεῖπνον πε-
 ς ἄρτους· ἀναλίσκεται ᾧ
 δι' ἃ δίδωσι πυραμηνῶν ἀ-
 λούρων τῷ καθαρῶν πεντα-
 κῆστας δρᾶβας· κρηταμη-
 νῶν ᾧ καθαρῶν ἀλούρων

χιλίας

96 Οταν ὁ ἱεὺς Βασιλῶν] Cant. non agnoscit ἡ, uti nec paullo post Interpres, ubi posset videri repetitum ex precedente Μαθηῶν. Pro diversis anni tempestatibus diversis locis Persarum reges fuisse commemoratos testis quoque est Athenæus lib. xii. Διασκευῶντι ὁ θεὸς τοὺς ἰσχυροὺς περὶ τοὺς πάντας ἀνθρώπους Πέρσας· ὧν καὶ βασιλεῖς ἱερχόμεζοντο Σέσις, Φεισέζοντο Ἐλβαταῖς, &c. καὶ Περσὶ πόλιν ἃ Ἀλγαρέσις ἀντιπύρρον, καὶ ἐν Βασιλῶνι τέλει περὶ τῆς αἰτίας μίρον. Vide & Brislinum

lib. 1. de Regno Persarum, & Freins-
hemium ad Curtii verba: *Ille jam Ec-
batana pervenerat, caput Media. urbem
hanc nunc tenent Parthi, eaque assiva a-
gentibus sedes est.* lib. v. cap. 8.

97 Εἰς δέποιον.] MSS. εἰς τόπον.
 Mox pro vulgato $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota$ δέποιον, cum utroque Codice reposui $\delta\iota'\alpha\delta\acute{o}\theta\eta\iota$.
 & $\pi\upsilon\epsilon\chi\mu\acute{\iota}\nu\omega\tau$, pro vulgato $\pi\upsilon\epsilon\chi\iota\omega\tau$.
 ut & $\kappa\epsilon\iota\sigma\iota\mu\acute{\iota}\nu\omega\tau$, pro $\kappa\epsilon\iota\theta\iota\omega\tau$. quo-
 modo etiam ex suis in margine no-
 tarat Casaubonus, nisi quod $\pi\upsilon\epsilon\chi\mu\acute{\iota}\nu\omega\tau$, & $\kappa\epsilon\iota\sigma\iota\mu\acute{\iota}\nu\omega\tau$.

χιλίας δρεβάδας.⁹⁸ ἢ τῇ ἐ-
τέρων χιλίας δρεβάδας. σε-
μιδάλεως πεντακοσίας δρε-
βάδας· χόνδρος δ' ἐκ τῷ ὀλυ-
ρῶν πεντακοσίας μάρκας·
κερταίς· τοῖς κτήνεσι δις-
μυρίας δρεβάδας· ἀχύρων
μυρίας αἰμάξας· κάρφας
⁹⁹ πενταχιλίας αἰμάξας·
ἐλαίης σιαμίνης διςκοσίας
μάρκας· ¹⁰⁰ ὄξος ἑκατὸν
μάρκας· καρδάμυς κεκομ-
μὴν λειπῇ τετράκοντα δρε-
βάδας. πάντων μὲν πάντων
¹⁰¹ διδιδώσθαι ταῖς τρα-

puræ, mille artabas, alla-
rumque mille artabas. Si-
liginis quingentas arta-
bas. Chondri ex farre
quingentas maras. Hor-
deum pro jumentis vicies
mille artabas. Palearum
decies mille currus. Fe-
stucarum quinquies mille
currus. Olei sisamini du-
centas maras. Aceti cen-
tum maras. Nasturtii
concisi tenuis, artabas tri-
ginta. Hæc omnia disper-
tit copiis, quæ sunt enu-
merata. Rex autem cum
prandio, cœnaque, & iis

παῖς

⁹⁸ Καὶ τῆς ἐτέρων] MSS. καὶ τῆς δὲ
ἐτέρων. unde lego, καὶ τῆς δ' αὐτέρων,
ut supra. Ante χόνδρον τ' ἐκ, cum MSS.
& Interprete inferui σιμιδάλεως πεν-
τακοσίας ἀρτάδας. Orta lacuna ex re-
petitione vocis ἀρτάδας. Mox in Fl.
κερταίς male repetitur.

⁹⁹ Πενταχιλίας] Cant. πεντακοχι-
λίας. Mox post διςκοσίας, cum Fl. &
Interprete inferui μάρκας.

¹⁰⁰ Ὁ ξικατὸν μάρκας] Ctesias
& Dinon teste Athenæo lib. 11. re-
censentes quæ regi ad cœnam para-
xentur, acieunt & ripere omisere: ὅς καὶ
καταλιγνύει τὰ πλεονάζοντα ἢ ἂν ὀλίγα
εἴησαν τῶν βέλων, πάντα τὰ τῶν βα-
σιλέων ὁμοειδὲς ἔσθια ὅτι τὸ δειπνῆναι
καὶ πικρῆς μίμνεται, καὶ ὅς, ὁ
μόνος εἰς τὴν ἐστὶν αὐτοματῶν. ἀλλὰ
μὲν δὲ δειπνῶν τῇ Περσικῇ παραγμα-
τεία. Aceti in hac columna hic men-
tior: ripere nulla. Verum pro eo usi
videntur πατισίῳ, cuius hic crebra
mentio, juxta illud Nicandri in The-
tiacis:

Πολύμνη δ' ἢ πρίσθη πόψας ῥέον, ἢ
ἀπὸ Μιδών

Καὶ δαμναίμηναι

Pro καρδάμυ, Cant. male καλάρμυ.

¹⁰¹ διδιδώσθαι] Ita reposui cum
MSS. Interp. & Codd. Casauboni
pro δίδωσι Mox pro διδιδώσθαι, pro
quo Casaubonus in margine reposue-
rat διδιδώσθαι, scripserim δ' αὖ δίδωσι,
ut supra. Quomodo & quibus hæc
distribuantur, meminit Athenæus
lib. 14. Καὶ μέτετα μὲν αὐτοῖς ὁμοει-
δέσιν ἐκείνῳ τῷ συνδείπνῳ τ' βασι-
λέως, καὶ ἀποδίδεται ἕκαστῳ αὐτῶν ὅ
τι αὐτὰ καταλιπνύται ὅτι τὰ εἰσὶν. τὰ δ'
πλεονάζοντα τῶν ἱππέων, καὶ σιτίων, καὶ
τῶν βασιλέων τῶν τε δορυφόρων καὶ τῶν
πολιτῶν, πάντες ἐκείνῳ εἰς τὸ σὺ-
λῳ, καὶ οἱ ἰδὲ αὐτοῖς ἀπαντα. μείζους
ποιεῖται τῶν κριῶν, καὶ τῶν ἀρτων ἵσας
διδοίμηναι. Ὡς περὶ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν
ἐκείνῳ μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, καὶ
τῶν αὐτῶν τῶν σιτῶν ὁμοειδῶς βασιλέως εἰς
ὁμοιοῦν λαμβάνουσιν. & paullo post
ὁ δὲ Περσὶ βασιλεὺς, ὡς φησι Κτησίπας
καὶ αἱ

quæ infumit, largiendo tantum impendit quotidie in hunc cœnæ apparatus. Reliqui Macedones hæc legentes, tanquam beatum admirabantur: Alexander vero, tanquam infelicem & miserum deridebat, atque multis negotiis impeditum. Itaque columnam etiam, in qua hæc scripta exstabant, convellere jussit, dicens ad amicos: Nequaquam utile esse regibus, tam intemperanter & prodige cœnare discere. Necesse enim esse, ut magnum luxum ac prodigalitatem, eximia timiditas atque mollieties consequatur. Videtis autem, eos qui tantis cœnis impleri solent,

παῖς ὅσα ἔρηται βασιλεὺς ὃ σὺ τῷ δέξῃς καὶ τῷ δειπνῶ, καὶ οἷς ἀναλίσκει διὰ δίδωσι, ποσῶτα ἀναλίσκει τῇ ἡμέρᾳ. πάντων δὲ δείπνῃ πλὴν αὐτοῦ σκεδὼν οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες ἀναγινόντες ἐθαύμαζον ὡς εὐδαίμονα· Ἀλέξανδρος δὲ ¹⁰² κατηγόλασεν, ὡς κακοδαίμονα, καὶ μακρᾶς ἀρχολίας ἐχέτης· ὡς πε καὶ τὴν κίονα, ἐν ᾗ πάντες ἐγγράφιοι, καθελεῖν προσέτελλον. εἰπὼν πρὸς τὰς φίλας· εὐδαμῶς συμφέρει τοῖς βασιλεῦσιν ἔστω αὐτῶς δειπνῆν διδάσκει· ἀνάγκη γὰρ τῇ πολλῇ αὐσωτεῖᾳ καὶ τρυφῇ πολλῶν ἀνδρῶν ἔπειτα· ¹⁰³ ὁρᾷτε καὶ τὰς πελικύ-

καὶ δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, ἰδέσθαι καὶ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχίλιων, καὶ ἀναλίσκονται εἰς τὸ δεῖπναι πάντα τὰς αἰ-

102 Κατηγόλασεν] Ita scripsi cum Fl. pro ἐγὼ αὖτις. Pro μακρᾶς ἀρχολίας, Fl. μακροῦ ἀρχολίας. Cant. μακροῦ ἀρχολίας.

103 Ὅρατε καὶ ἐν πελικύταις δειπνῶνι πεμπλασμοῖς, ἐν ταῖς μάχαις ταχέως ἐπιπλάσσει] Ita edidi cum Fl. pro vulgato ἐμπλασμοῖς. Cant. πι-

πλασμοῖς. quomodo & Codd. Casauboni. Eodem modo apud Herodotum lib. ix. cap. 81. Pausanias, victis Persis, & castris cum omni apparatu regio potitus, jussit pistioribus & coquis cœnam veluti Mardonio instructe, suis vero ministris Læonicam, advocatis Græcorum ducibus, ostendens utrumque apparatus, cum risu dixisse fertur: Ἀνδρες Ἑλλήες, ἴδτε ὃ εἶπεκα ἐγὼ ὑμῖν συμβαλεῖν, βελόμην ὑμῖν τῆς τῆς Μά-

λικέτων δέινων πμωλα-
μύρας, ἐν ταῖς μάχαις
Ταχέως ἤτρωμύρας.

in pugnis etiam celeri-
ter hostibus victoriam
dare.

[CAP. IV.]

Ἀντίπατρος.

Antipater.

¶ Ἀντίπατρος ἔν τῇ
Τετραχωρητῶν στρατῶν,
ἔπαξε τὸ χόρτον τῷ ἵππων
ἐμπέσῃ, τὸ πρὸ τῇ σκη-
νῇ οἱ μὲν ἐπέσκησαν· ὁ δὲ
σαλπικτὴς ἐσήμαινεν. οἱ
δὲ Μακεδόνες πρὸ τῶν
σκληρῶν ἠθροίζοντο, με-
τώρεα ἔχοντες καὶ δόρατα.
ταῦτα ἰδόντες οἱ Τετρα-
χωρίται, καταπαλῆτες
ἐξέλιπον τὸ χωρίον· ἀμα-
χάει δὲ Ἀντίπατρος ἐνέ-
σκησεν.

Ἀντίπατρος τὸ Σπερ-
χέον διαβῶναι ἠβόλετο·
Θεσσαλῶν δὲ ἱππέων κω-
λύοντων διαβαίνειν, ὁ μὲν
τῶν δυνάμιν ἀπήγαγεν· εἰς
τῶν αὐτῶν στρατοπέδων,
καὶ παρήγγειλε τοῖς Μακε-

¶ Antipater in Te-
trachoritarum regione
militans, jussit in equo-
rum stramen, quod cir-
cum tabernaculum e-
rat, ignem injicere. Quo
inflammato, tubicen
signum dedit, ac Mace-
dones circa tabernacu-
lum coibant, hastas in
altum tendentes. Quo
vifo, Tetrachoritæ per-
territi, locum relique-
runt: atque ita sine præ-
lio Antipater victoriam
adeptus est.

2 Antipater Sper-
chium transire volebat:
Equitibus autem Thef-
salis prohibentibus tra-
jicere, copias abduxit
in castra, & Macedo-
nibus imperavit, ut in

δοσι

δαν βασιλῆος· ἡ ἀφροσύνη δὲ ἔχει· οἱ
πολλοὶ δὲ δύνανται ἔχειν, ἅλθῃ εἰς ἡμῶν
ἔκτω οἱ ζυγῶν ἔχοντας ἀπαιροῦσιν.

1 Ἐν τῇ Τετραχωρητῇ] Stephano:
Τετραχωρίται, οἱ Βαστοί, ὡς Στρα-
βων ἰσθόμῃ. Οὐ τοὶ λέγονται καὶ Τετρα-

κίμοι. Thraciz populus est: de eo
consule Ortelium.

2 Ἀντίπατρος] Cant. Ἀλίζαν-
δρος.

3 Ἐς τῶν αὐτῶν στρατοπέδων.] Scri-
be τῶν αὐτῶν. Casaubonus.

4 Τῶν

armis permanerent, neque jumenta solverent. Theſſali Lamiam equitantes, prandium fecerunt in ſingulis ædibus. Antipater prævertens eos, fluvium copias traduxit, priuſquam excurrerent ad repellendum Theſſali, & Lamiam irruptione facta cepit,

3 Antipater in Theſſalia volens hoſtibus plurimorum equitum opinionem præbere, contractos multos afinos atque mulos, turmatim inſtruxit & in eos viros impoſuit equeſtri armatura præditos: unicuique vero turmæ primum ordinem verorum equitum addidit. Eos hoſtes conſpicati, & ſequentes etiam equites eſſe ſuſpicati, metu perculſi, ſe fugæ mandaverunt. Hoc ſtratagemate Ageſilaus etiam uſus eſt

δοσι μένειν ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ τὰ σκωφόρα μὴ λύειν. οἱ Θεſſαλοὶ δ' εἰς τὴν Λαμίαν ἀφ' ἰπποδάμωντες, ἡλθοποιῶντο καὶ πρὸς οἰκίας. Ἀντίπατρον δ' ἔτι ποταμὸν φθάσας διεβίβασε τὴν δύναμιν, πρὶν ἐκβοηθῆσαι Θεſſαλὸς, καὶ καταλάβετο τὴν Λαμίαν περὶ αὐτῶν.

Ἀντίπατρον δ' ἐν Θεſſαλίᾳ βελόμηνον φαίνεται τῶν πολεμίων παρὰ τὴν ἰππέων πολλῶν, σωραγῶν ὄντας πολλὰς καὶ ἡμιόνους, σωπάξεν εἰς ἱλίας καὶ ἀνεβίβασεν ἀνδρας ὅσους ἐν ἰπποικλῶ ἔχοντες. περὶ αὐτῶν δ' ἕκαστη ἱλὴ τὸ πρῶτον ζυγὸν ἀλγεῖν ἰππέων. τότε οὐδ' ὄντες οἱ πολεμιοὶ, καὶ τὰς ἐπομῶντας ἰπποὺς εἶναι νομίσαντες, καταπαλαγύπτες ἔφυγον. τότε τῷ στρατηγῇ μακρὰ καὶ ἀγασία ἐχρή-

σετο

1 Τὸν ποταμὸν φθάσας] MSS. τὸν ποταμὸν καὶ φθάσας. & sic quoque Cod. Casauboni.

2 Εἰς ἱλίας] Cant. εἰς εἰλίας. Vulgata εἰς ἱλίας utrumque male: dicitur enim ἱλὴ spiritu leni: olim εἰλὴ. Eustathius ad Iliad. B. Τὴν δὲ ἱλᾶδον, χρῆ-

σε καὶ παρ' Ἡσίοδου. περὶ τούτου αὐτὸς ἱλὴ, ὁ σημαίνει τὰς ἱλίας, καὶ παλαιὰ μὲν καὶ ἱλὴ, καὶ τὴν ἱλᾶδον, ὅθεν τὴν διδύμην καὶ εἰλὴν ἀρχαῖον. εἰς δὲ τὴν εἰλῶν, τὸ συγγένειον. ὅθεν τὸ καὶ τὸ πρὸς εἰλῶν. ὅθεν τὸ καὶ τὸ πρὸς εἰλῶν, αὐτὸς ἡ γὰρ.

6 Πιμ-

πρὸς Ἀέροπον ἐν Μα-
κεδονία, καὶ Εὐμένης πρὸς
Ἀντίγονον ἐν Ἀσίᾳ.

adversus Aëropum in
Macedonia, & Eumenes
adversus Antigonum in
Asia.

[C A P. V.]

Παρμενίων.

Parmenion.

¶ Παρμενίων μὲν πλὴν
ἐν Ἰσθμῷ μάχῃ ὑπὸ Ἀλε-
ξάνδρῃ πεμφθεὶς εἰς Δα-
μασκὸν ὅτι πλὴν ἀπο-
σκόλῃ τῷ πεζῶν, σω-
ψε τοῖς σκδοφόροις· ἐ-
πεὶ δὲ οἱ βαρβάροι φοβη-
θέντες ἔφυγον, ἐννοήσας
Παρμενίων ὅτι μὴ διώ-
ται ἀσπασθῆναι τοσαύτῃ
ἀποσκόλῃ τῷ κρημνι-
σθῶν βαρβάρων φυγόντων,
τρεῖς ἱλας ἱππέων πέμ-
ψας πρὸς αὐτοὺς, ἐκήρυ-
ξεν, ὅς ἂν μὴ ταῖς ἑαυτῶν
χερσὶ λάβῃται τῷ ἰδίῳ
ὑποζυγίῳ, φονεῖσθαι.
τὸτο τὸ κήρυγμα οἱ βάρ-
βαροι ἠδύσαντο αὐτοὶ

¶ *Parmenion post fa-
ctum ad Ißum prælium,
ab Alexandro missus
Damascum, ad impe-
dimenta peditum, con-
flictum cum calonibus.
Postquam vero barba-
ri metuentes fugam ca-
pessent, cogitans Par-
menion se non posse
conservare tantam im-
pedimentorum multi-
tudinem, si calones
barbari se fugæ trade-
rent, missis ad eos tri-
bus equitum turmis,
promulgavit: Quicun-
que non propriis ma-
nibus sua jumenta ap-
prehenderit, trucidabi-
tur. Hanc promulgatio-
nem veriti barbari, ipsi*

πρὸς-

6 Παρμενίων εἰς Δάμασκον ὅτι ἔ-
πασκόλῃ τῷ πεζῶν] Curtius lib. III.
cap. 12. Damascum, uti regi gazas e-
rat, Parmenione pramisso. & cap. 13.
Pecuniam regiam, quam gazas Persæ
vocant, cum pretiosissimis rebus

juget. Quare cum Freinshemio ad
cap. 13. n. 9. pro πεζῶν, lego Πι-
πῶν. Mox pro ἔφυγον, Cant. ἐβόλον.
7 Δείσαντες] γ. δέξαντες. Casan-
bonus.

ad jumenta accesserunt,
& impedimenta trans-
portarunt.

προσῆλθον τοῖς ὑποζυ-
γίοις, καὶ τὴν ἀποσκευὴν
διεκόμισαν.

[C A P. VI.]

Antigonus.

¶ Antigonus Corin-
thum tali stratagemate
cepit. Alexander arcem
Corinthiorum tenens, e
vita discesserat. Huic
fuerat uxor Nicæa, be-
ne annis affecta. Eam
Antigonus filio suo De-
metrio in uxorem po-
stulat : quæ se lubenter
adolescenti regi in ma-
trimonium tradidit. Sa-
crificium instituebat
magnificum, & panegy-
rim Græcorum, atque
Amœbeum, ut cithara
luderet, conduxerat. Ma-
gno studio ad spectan-
dum homines conflue-
bant. Nicæam ipsam re-
giis vestimentis orna-
tam, delicias ac su-
perbientem satellites de-

Ἀντίγονος.

¶ Ἀντίγονος ἐκράτη-
σε Κορίνθου τοῖςδε στρατη-
γήμασι. Ἀλέξανδρος ὁ
κατήκων Ἀκροκέρηνθον ἐ-
πελάτισεν. ὡς αὐτῷ γυ-
νὴ Νίκαια ἡλικίας ἄλλης
ἔχουσα. πρὸ τῶν Ἀντίγονος
τῷ υἱῷ Δημητρίῳ μνη-
στεύετο. ἣ δ' ἀσμενὴ μα-
ρακίῳ βασιλεῖ καὶ πρὸς
γάμον αὐτῷ ἐπέδωκεν.
ὡς θυσία μεγαλοπρεπὴς
πανήγυρις Ἑλληνικῇ. Ἀ-
μοιβεὺς κιθαρῳδῶν ἔμελ-
λεν. πολλὰ παρὰ τὴν
τῷ θέναι ὡς τῷ Νίκαιαν
αὐτῷ ἔν φορεῖᾳ βασι-
λικῶς κεκοσμημένῳ τρυ-
φῶσαν καὶ θρυπτομένην
δορυφόροι παρέπεμπον

εἰς

1 Εἰ φορεῖ βασιλικῶς κεκοσμημέ-
νη] Codd. quidam, κεκοσμημένην
nihil deterius. Casaubon.

Εἰ φορεῖ βασιλικῶς κεκοσμη-
MSS. εἰ φορεῖ βασιλικῶς κεκοσμη-
Plu-
tarchus in Arato, ubi eandem rem

fugius narrat, eodem modo ut Vul-
gata : εἰ φορεῖ κεκοσμημένην βασιλει-
κῶς, &c. Interpres legisse videtur: βα-
σιλικῶς κεκοσμημένην. dum vertit: re-
giæ vestimentis ornata. cum nunc sit:
regia regium in modum ornata.

2 Ma-

ἐς τὴν θεάτρον εἰσέσσης ,
 2 μακρὰ χαίρειν τῷ κισ-
 ρωδῷ , καὶ τῷ γάμῳ φε-
 ραίαις Ἀντίγονοι , ὥρμησεν
 ὅππῃ τὸ Ἀκροχόρῳ καὶ τῷ
 Φυλάκῳ πρὸς τὴν πανή-
 γυριν ἀχολογησάντων , καὶ
 θεῶν καταληφόντων , ῥα-
 δίως κατέχευε τὸ χωρίον , καὶ
 τὸ Κορίνθιον πάσης ἐκράτη-
 σεν , ἐρατηγῆματι τῷ γάμῳ
 χρησάμενος .

Ἀντίγονοι ταῖς πρεσ-
 βείαις χρηματίζων προσ-
 εδίδασκεν ἅκ τὴν ὑπομνη-
 μάτων , 3 πῖνες εἶεν ὡς αὐ-
 τὸν οἱ καὶ πάλαι πρεσβύ-
 ται , καὶ μὴ πίνων , καὶ
 ὑπὲρ οἴων πραγμάτων
 ἐν τῇ ταῖς ἐπιτύξεσιν ἀπο-
 μεμνημένους ἐκάστω , πρὸς
 τὰς πρεσβυόντας 4 ἐξε-
 ποίησεν , ὡς μνήμῳ ἔχων
 ὑπερβάλλουσαν .

2 Μακρὰ χαίρειν τοῖς κισρωδοῖς καὶ
 τοῖς γάμοις φεραίαις] Scribendum φε-
 ραίαις . Casaubonius .

Χαίρειν τῷ κισρωδῷ , καὶ τῷ γάμῳ
 φεραίαις] Ita scripsi cum Casaubono
 pro vulgato φθασας . Pro eo Plutar-
 chus d. l. αὐτὸς ὃν χαίρειν ὑπὸ Ἀμοι-
 βία , χαίρειν ὃν γάμοις φεραίαις .

3 Τίνας εἶναι ὡς αὐτὸν οἱ καὶ πάλαι ποτ'
 Ita edidi cum Fl. pro vulgato , τι-

ducebant : quæ cum in
 theatrum introisset ,
 Antigonus parum de ci-
 tharædo & nuptiis sol-
 licitus amplius , impe-
 tum in arcem Corinthio-
 rum fecit , & custodi-
 bus circa festum & spe-
 ctaculum occupatis , nul-
 lo negotio munitionem
 obtinuit , universaque
 Corintho potitus est , hoc
 usus nuptiarum stratage-
 mate .

2 Antigonus cum le-
 gationibus agens , simul
 ex monumentis docuit ,
 quinam apud se antea le-
 gationem obiissent , &
 cum quibus : item de
 quibus rebus ac negotiis .
 In mutuis vero colloquiis
 mentionem singulorum
 faciens , apud legatos ef-
 fecit , ut præstantissima
 memoria præditus vide-
 retur .

Ἀντί-

νος ὡς αὐτὸν οἱ καὶ πάλαι ποτ' . Cant. ὡς αὐ-
 τὸν οἱ π .

4 Ἐξεποίησιν ὡς μνήμῳ ἔχων ὑπερ-
 βάλλουσαν] Legerem libens ἐξήπλωσ-
 σιν , vel πάντας ἐξήπλωσεν . moveor
 enim insolenti usu verbi ἐξήπλωσιν .
 Casaubonius .

Ἐξήπλωσιν] Cant. ἐποίησιν . Forte
 ἐξήπλωσιν .

5 Κα-

3 Antigonus in op-
pugnatione Megarorum
elephantos adduxit. Me-
garenſes, ſues liquida
pice ungebant, eaque
incentſa dimittebant.
Quæ cum urerentur ig-
ni, grunientes incita-
to curſu in elephantos
incidebant. Illi metu
perciti & conturbati, a-
lius alio fugam facie-
bant. Antigonus in po-
ſterum Indis mandavit,
ut ſues cum elephantis
alerent, ut ad earum ad-
ſpectum, clamoremque
ferendum, affueſcèrent
belluæ.

4 Antigonus Antipa-
trum, cum in periculum
veniſſet ut lapidaretur a
Macedonibus, eripuit.
Inter medium exercitum
flumen erat rapidiſſi-
mum, ponte conjun-
ctum. Hinc ſua taberna-
cula Macedones habe-
bant, inde Antigonus

Ἀντίγονοι Μέγαροι-
λιοντων, τὰς ἐλέφαντας
ἐπὶ γῆ. οἱ Μεγαροὶς σύας
καταλείφοντες ὑγρὰ πί-
ση, καὶ ὑφάπτοντες ἡφίε-
σαν· αἱ δὲ ὑπὸ τῷ πυρὸς
καϊόμεναι, κεκραγῆαι,
πολλῷ δρόμῳ εἰς τὰς ἐλέ-
φαντας ἐνέπιπτον· αἱ δὲ
οἰσρῶντες καὶ παρασρόμοι,
ἀλλ' ὅτι ἀλλή διέφθον·
Ἀντίγονος δὲ λοιπὰ πρὸς
ἐπαξέ τοις Ἰνδοῖς πρέφειν
ὡς καὶ τὸ ἐλεφάντων, ἵνα
πλὴν ὅσων αὐτῶν καὶ πλὴν
κραυγῶν τὰ θηρία φέρεται
ἐθίζοιτο.

Ἀντίγονοι Ἀντίπατρον
κινδυνεύοντα κλιθῶσαι
ὑπὸ Μακεδόνων, ἔσωσε·
δὲ στρατοπέδου μέσθ' ὡς
ποταμὸς ὁξὺς τὸ ρεῦμα,
γέφυραν ἔχων· ἐνθεν οἱ
Μακεδόνες ἐσκλύναν· ἐκεί-
θεν Ἀντίπατροι, ἔχων ἱπ-
πέας ἰμοφρονῶντας. οἱ μὲν
καὶ

5 Καταλείποντες] Cum MSS. pro
καταλείποντο. Pro ἐρίστων, Cant. ὑ-
ρίστων. & in fine pro ἐθίζοιτο, Cant.
ἐθίζοιτο.

6 Κινδυνεύοντα κλιθῶσαι ὑπὸ Μα-
κεδόνων] Vel κατακλιθῶσαι, vel κα-

τακλιθῶσαι legendum. Deinde au-
tem βαλεῖν ἀπειλῶντες, vel ἀνελ-
πειν, non καλεῖν. Casaubonus.

Κλιθῶσαι] Scribo λιθῶσαι. Mox
Cant. μέσθ' delet.

μὴ πολλὰ θορύβου καὶ με-
γάλης βοῆς ἔσται χρη-
ματὰ, καλεῖν ἀπειλῆντες
εἰ μὴ λάβοιεν. Ἀντίπα-
τρος δὲ μὴ ἔχων δεῖναι,
καὶ ἐν ἀμνηστία. Ἀντί-
γονος δὲ ἔφη πρὸς αὐτὸν,
ἀλλ' ἔγωγε σοὶ δώσω και-
ρὸν ἀφ' οὗ τούτου εἰπὼν,
ἐν αὐτῇ τῇ πανοπλίᾳ,
διαδραμὼν τὴν γέφυ-
ραν, μέσους περὶ τὰς Φά-
λαγγας ἐκείνῃ πρὸς τὴν
εἰοικώς δημηγορήσονται· οἱ
Μακεδόνες ὡς ἀνδρῶν τῶν
ἐπιφανῶν ἐξεχώρουν καὶ
παρήεσαν, καὶ πάντες εἶ-
ποντο ἀκροσόμενοι ὧν λέ-
γειν μέλει. ἐπεὶ δὲ περὶ τὴν
τὴν πλῆθος, μακρὰ ἐδη-
μηγόρησεν ἀπολογάμε-
νος ὑπὲρ Ἀντιπατρός,
ἐπαγγελλόμενος, ὡς ἀ-
καλῶν, διαλλάσσειν ἐν τῇ
τῷ καιρῷ τῇ μακρῇ δη-
μηγορίᾳ, Ἀντίπατρος
μὴ τῇ ἰσχυρῇ τὴν γέφυραν

cum quibusdam sibi ad-
hærentibus & consen-
tientibus equitibus. Illi
magno cum tumultu &
vociferatione stipendia
petebant, mortem mi-
nitantes, nisi accepis-
sent. Antipater non ha-
bens quod numeraret,
in summis difficultati-
bus versabatur. Cui An-
tigonus: At, inquit, e-
go tibi discedendi facul-
tatem præstabo. His di-
ctis, cum ipsa armatura
per pontem cucurrit, &
medias phalanges divi-
dens, singulos adibat
concionaturo similis.
Macedones viro illu-
stri cedebant & defle-
tebant, omnesque se-
quebantur audituri quid
dicere vellet. Postquam
vero circumstitit mul-
titude, longam ora-
tionem habuit, defen-
dens Antipatrum, pro-
mittendo, hortando, con-
ciliando. Inter hanc pro-
lixam concionem, Anti-
pater transiens cum equi-

πρὸς τὴν

7 Εἰργασίαι] Cant. ἐργασίαι.

8 ὧν λέγει] Fl. ὧν λέγει. Cant.

ὡς ἀκαλῶν. Idem codex pro ἀκαλῶ-
ν, ἀκαλῶν.

tibus pontem, militum lapides effugit.

5 Idem hic Antigonus primus, si fortio- rem ac validiorem manum haberet, tranquillius & moderatius bellum administrabat: sin imbecillio- rem quam ut violentum periculum sustinere posset, impressiones faciebat, viriliter obitam mor- tem, quam turpem & ignavam vitam, magis ex- petendam arbitratus.

6 Idem hic Antigo- nus in Cappadocia hy- bernabat. Defecerunt ab eo Macedonum armato- rum tria millia. Hi colli- bus munitioribus occu- patis, Lycaoniam popu- labantur, atque jam etiam Phrygiam. Antigonus tot homines morte mul- ctare, crudele & inhu- manum putabat. Me- tuebat autem, ne se cum

9 παρελθὼν, ἐξέφυγν τὰς
ὑπὸ τῷ στραπωτῶν λίθους.

Ἀντίγονος ὁ πρῶτος
αὐτὸς ἰσχυροτέραν ¹⁰ ἔ-
χων χεῖρα τῷ πολέμῳ
χολαίπρον ἐχρῆτο. εἰ
ᾧ ἀδυνεστέραν, βιαί-
κινδύνος πᾶς ἴππιδες ἐ-
ποιεῖτο, ὅτι ζῶν ἀγνῶν,
τὸ θνήσκειν ἀνδρείως
αἰρετώτερον ἢ γὰρ μὲν.

¹¹ Ἀντίγονος ἔτι πε-
ρὶ Καππαδοκίαν ἐχείμα-
ζεν. ἀπέστησαν αὐτῷ οἱ
Μακεδόνες ὁπλίται τρισ-
χίλιοι. ἔπειτα καταλαβό-
μενοι λόφους καρπερῆς,
Λυκαονίαν ἐπόρευον, ἥ-
δη ᾧ καὶ Φρυγίαν. Ἀντί-
γονος κτείνει μὲν ποσέ-
τας ὁμῶν ἡγεῖτο. ¹² ἐδε-
δοίκεν ᾧ καὶ μὴ παραδοῖν
τοῖς πολεμίοις, ¹³ ὡς ἂν Ἀλ-
κίτας

9 Περὶ τοῦ] περὶ τοῦ. Casaubonus.

10 Ἐχὼν χεῖρα] Delet hzc Fl. sed ante αὐτὸν quidam desunt.

11 Ἀντίγονος ἔτι] MSS. Ἀν-
τίγονος εἰς. Forte, Ἀντίγονος, ὡς πε-
ρὶ &c. posito post ἐχείμαζεν com-
mate.

12 Ἐδεδόκει] καὶ μὴ] Καὶ ante μὴ

MSS. & Interpres delent. Paullo post
pro Ἀλκίτας cum Casaubono repo-
luit Ἀλκίτας, cujus sequente exem-
plo crebra inentio, ubi & idem er-
ror conspicitur in Cant. Pro τοῖς πο-
λεμίοις, MSS. ἐπεσσεπέν.

13 Ὡς ἂν Ἀλκίτας ἦρχε] Scribe Ἀλ-
κίτας. Casaubonus.

A a

14 Ἐπὶ

κέτας ἤρχεν· τοιῦτό π' ἐν
 ἐμμηχανήσας· κατῆκε πρὸς
 αὐτὰς Λεωνίδα· τῷ ἰδῶν
 ἡγεμόνων ¹⁴ ὅππ' κεινοπρε-
 ρία τ' ἀποστάσεως δὴ· οἱ δ'
 ἄσπεδοι τ' ἀνδρα ἐδέξαν-
 το, καὶ στρατηγὸν εἶλοντο·
 Λεωνίδας πρῶτον μὲν ἐ-
 πεισεν αὐτὰς, προσήειθε
 μηδενί· ὥς τε γε τὰρ πρῶ-
 τον Ἀντιγόνῳ κατὰρθῶν·
 ἔπειτα δ' κατήγαγεν αὐ-
 τὰς διπὸ τῶν λόφων ἐς χω-
 ρίον ἱππασίμον, ἀφίπ-
 πας ὄντας· ἐνταῦθα
¹⁵ προσιππασίμῳ Ἀν-
 τίγονι, Ὀλκίαν καὶ δύο τ'
 ἀποστάσεως ἐξάρχας συνέ-
 λαβεν. οἱ μὲν ὑπὲρ σωτη-
 ρίας αὐτῶν ἐκέλευον, ὃ δ'
 ἀφῆσεν τὰς ὑπέρχουσας,
 εἰ μὴ ἡσυχίας εἰς Μακεδο-
 νίαν ἐπινέλθοιεν. ὅππ' ἐξ-
 ποῖς ἐπαείσαντο, καὶ ἀνε-
 χώρησαν. Ἀντίγονος Λεω-
 νίδα· τῶν ἀνδρῶν ἡγήσας
 verti in Macedoniam vellent. His conditionibus u-

hostibus, quorum Lace-
 tas principatum tene-
 bat, conjungerent. Ita-
 que talem dolum machi-
 natus est. Dimisit ad eos
 Leonidam unum de suis
 ducibus, qui se partici-
 pem defectionis praebe-
 ret. Illi hominem liben-
 ter receperunt, eumque
 ducem crearunt. Leoni-
 das primum eis persuasit,
 ne cum aliquo se conjun-
 gerent. Hoc igitur pri-
 mum Antigono pro ani-
 mi sententia successit.
 Postea deduxit eos a col-
 libus in locum equiti-
 bus idoneum, cum ipsi
 carerent equis. Hic ade-
 quitans Antigonus, Hol-
 ciam atque duos aucto-
 res defectionis compre-
 hendit. Illi pro salute im-
 petranda, supplices illi se
 abjecerunt: qui promi-
 sit se eis discedendi fa-
 cultatem permissurum,
 si quiete ac sine turba re-

μέγας

¹⁴ Ἐπὶ κεινοπρερσία] Fl. absque
 ὅππ. Loco προσήειθε, quod sequitur
 Cant. προσήειθε.

¹⁵ Προσιππασίμῳ [Cant. προσί-
 ππασίμῳ. Lacunam, quae paullo in-

fra in Vulgata inter ὁξάρχας & ὑπέρ-
 χουσας conspiciebatur ex Fl. supplevi,
 cum quo consentit Interpres. Mox
 MSS. ἐπαείσαντο, καὶ ἀνέχωρησαν, pro
 ἐπαείσαντο, καὶ ἀνέχωρησαν.

16 Μέγας

tebantur, ac domum regressi sunt. Antigonus Leonidam eos ducere iussit usque in Macedoniam, ut eos secure domum deduceret.

7 Antigonus Attalum, Alcetam, & Docimum duces Macedonum, non parvæ existimationis viros, in Pisidicis angustiis castrametantes, clam persequabatur. Elephantis clangorem edentibus atque horrentibus, Antigonum adventare senserunt. Solus enim hic ejusmodi belluarum apparatus circum se habebat. Alcetas assumptis secum scutatis operam dabat, ut asperam, difficilemque per montana viam occuparet. Antigonus omittens Alcetam, obliquatam aciem sub latera montium summa

¹⁶ μέχρι Μακεδονίας . . .
ὡς ἀσφαλῶς αὐτὰς εἰς
πλὴν οἰκίαν ὠθῆναι
ψόντα.

Ἀντίγονοι Ἀΐαλον,
Ἀλκίεαν, Δίκιμον, στρα-
τηγὰς Μακεδόνων ὅσκι
δόξας ¹⁷ ἐν αὐλῷ Πισιδί-
κῳ στρατοπεδούοντας ἐδίω-
κε· ἔζην· τῇ ἡλεφάντων
¹⁸ κλαγγάντων καὶ φε-
ξαμύρων, ἡσθοντο ὡς Ἀν-
τίγονοι· προσέροι μένω
γὰρ τέτω ὠθισκῶν τοι-
των θηρίων ἑῷ· Ἀλκίεας
τὸ πέλτασθὸν ἀναλαβὼν,
πλὴν διὰ τὸ ὄρῶν τραχιῆαν
καὶ δύσβατον ἔσαν ἡπέχε-
το κατὰ λαβείας· Ἀντίγο-
νι· ¹⁹ Ἀλκίεαν μὲν ὅσκι
ἐδίωξεν· λοξώσας δὲ τὴν
στρατὴν ὑπὸ πᾶσι τῷ ὄρῶν

λαγρό-

¹⁶ Μέχρι Μακεδονίας . . .] Μέχρι
Μακεδονίας ἐκείλῃ. Casaubonus.

¹⁷ Ἐν αὐλῷ Πισιδίκῳ] Scribe ἐν
αὐλῷ. Μοχιδίωκα τὸ ζῆν corruptif-
sime νοκτῖ libri: quod multis mo-
dis, si species sententiam, potes e-
mendare. puta ἐν γύσιν ἦσαν, vel ἦσαν
ἐν γύσιν, vel ἠσθον, ut videtur legisse
Interpres. Idem.

¹⁸ Κλαγγάντων] Cum MSS. &

Interprete, pro κατὰ λαγρόν. Pro προσ-
εροι, cum utroque Codice scripti
προσέροι.

¹⁹ Ἀλκίεαν] Cant. Λακίαν. Ma-
le. Vide Diodorum lib. xix. MSS.
ὅτι τῇ ὄρῳ λαγρόας, pro τῇ ὄρῳ. Pro
ἡσθον, Cant. ἡσθον. & pro κα-
τέλας τῇ ὄρῳ, MSS. κατέλας τὰς ὄρῳ,
nisi quod Fl. addito, finali, κατέ-
λας.

λαγόνας, ἔσπευδεν ὅππὶ τὸ
 στρατόπεδον· κατέλαβε δὲ τὴν
 πολεμίων τὰς μὲν ἄρπυιό-
 πωλιζομένους, τὰς δὲ ἀό-
 πλους, παρασομένους δὲ
 πάντας ὥς πε φόνος μὲν
 ἀπεχόμην, σωτηρίαν δὲ
 ὑποχόμην, χωρὶς μά-
 χης ἐνίκησεν.

20 Ἀντίγονος νῆας ἑ-
 χων ἑκατὸν τριακόντα, ὧν
 ἑξήκοντα ναυάρχος Νικάνωρ.

21 ἐναυμάχησε πρὸς τὸ Πο-
 λυπέρχοντα ναυπλέον.

22 ὁ Κλεῖτος ἐναυάρχη·
 Ἕλλησποντος, ἐνθα ἡ μά-
 χη· Νικάνωρ, τὴν αὐτὴν
 ὑπὸ ἀπειρίας πρὸς ἐν-
 απτόν κῦμα βιαζομένων,

20 Ἀντίγονος νῆας ἑχὼν ἑκατὸν τρια-
 κόντα, ὧν ἑξήκοντα,] Praefero Iesionem
 MSS. Ἀντίγονος νῆας ἑκατὸν τριακόντα,
 ὧν ἑξήκοντα ναυάρχος Νικάνωρ, ἐναυμάχησε.
 non enim ipse *Antigonus*, sed legatus
 ejus *Nicanor* conflixit. Mox pro cor-
 ruptissimo πολυέρχεται, pro quo Fl. πολ-
 υπέρχεται, quod nihilo melius, ut
 nec πολυέρχεται, quod in Cant. repo-
 suit Πολυπέρχεται, ut optime lege-
 batur in ora Cantabrigienus codicis,
 nisi quod scripserim Πολυπέρχεται, ut
 infra dicitur, & rectius scribi no-
 tar Xylander ad Plutarchi Pyrrhum.
 Rem hanc accurate narratam vide
 Diodoro lib. xviii. Pro Κλεῖτος, ut
 habebat Vulgata, M. S. auctoritate,

cum celeritate adversus
 hostes ducebat, eosque
 de improvise obruit, par-
 tim arma circumdantes,
 partim innermes, omnes-
 que perturbatos atque
 perterritos. Quamobrem
 abstinens a caede, promif-
 sa salute ac vita, sine præ-
 lio victoriam adeptus est.

8 Antigonus naves
 habebat centum & tri-
 ginta, quibus praerat Ni-
 canor. His adversus Po-
 lychoſti classem navale
 prælium committebat,
 quam ducebat Clitus. In
 Helleſponto pugna con-
 ferebatur. Nicanor ſuis
 ob imperitiam in adver-
 ſos fluctus coactis, ſeptua-
 ginta naves perdidit.

ἀπέ-

quibus adſtipulatur quoque Diodo-
 rus, reſtitui Κλεῖτος. Idem jam mo-
 nuerat Caſaubonus. Cant. mutato
 tantum accentu, Κλειτός. Mox pro
 ὅς αὐτός, Fl. ὅς αὐτῶν, ſed lego cum
 Cant. ὅς αὐτῶν.

21 Ἐναυμάχησε πρὸς τὸ πολυέρ-
 χον ναυπλέον] Mendofus locus. Errat
 vero, ut opinor, Interpres, qui Πολυ-
 έρχης legit, & quaſi proprium hominis
 nomen eſſet, *Polychoſti classem vertit*.
 Sane ſi ita ſcripſit πολυέρχον ναυπλέον
 appellare videtur *classem multu partibus*
amplioem, hoc eſt πολλὰ πλῆσιν. Sed
 locus mendo non caret. *Caſaubonus*.

22 Οὗ Κλεῖτος.] Scribe Κλεῖτος.
Idem.

23 Ἀπί-

Cum victoriam palam
hostes in manibus habe-
rent, sub vesperam An-
tigonus advenit, neque
acceptam cladem metuit:
sed eos, qui in reliquis es-
sent sexaginta navibus,
paratos & instructos ad
pugnam navalem iterum
sub noctem esse jubet: &
ex satellitibus fortissimi-
mum quemque ad navi-
gia constituit, iisque dat
præceptum, ut minen-
tur se mortem omnibus
allaturos, qui non in pu-
gnam successissent. &
cum Byzantium in pro-
pinquo sitam civitatem
societate & amicitia con-
junctam haberet, inde
confestim ad moderan-
dos remos mitti imperat
scutatos, & levis arma-
turæ milites, milleque sagittarios: qui in hostium

²³ ἀπέβαλε ναὺς ἐβδο-
μήκοντα. ἃ πολέμιων
λαμπρῶς νικησάντων παρ-
ὼν Ἀντίγονοι ἐσπέρας,
ἢ τὴν ἡμέραν οὐκ ἔδεισαν,
ἀλλὰ τὰς μὲν ὅτι τῷ λοι-
πῶν νεῶν ἐξήκοντα ἐτοί-
μας εἶναι πρὸς ναυμα-
χίαν, αὐτοῖς νυκτὸς ἐκέ-
λευσε. ἃ ἢ ὑπασιπύων
τὰς ἀλκιμωτάτας ὀπισθή-
σας πῶς σκάφεισι προσέ-
ταξεν ἀπειλεῖν ὡς δόποτι-
νῶσι τὰς μὴ χωρῆντας ἐς
μάχην· βυζάντιον δὲ ²⁴ Φί-
λωνα ἔχων, ἐγγὺς εἶσαν,
ἐντολὴν ὑπαρρεσίαν ναυ-
πηλῶν ²⁵ διὰ τὰς ἐκέ-
λευσε πελταστὰς ἢ ψιλὰς,
ἢ ποξότας χιλίδας ²⁶ ὡς δὲ
πρὸς ναὺς ἃ πολέμιων ὀρ-
μέ-

²³ Ἀπέβαλε ναὺς ἐβδομήκοντα] Diodorus lib. xvi. Γενομένης ἡ ναυμαχίας ἡ μακρὰν τὴν βυζαντίων πύλιν, οὕτως ὁ Κλέων, ἢ κατεδί-
σεν αὐτὴν ὡς πύλιν αὐτὴν ἐπὶ ταῖς αἰδέων.
εἰλε ἢ συνάψας πρὸς ἀνδράσι καὶ ἰατρ-
ται ἢ πρὸς ἑκόντα Pro ἢ πο-
λων. Et ἢ ἢ πολυμύων Loco com-
paratis post ἐβδομήκοντα interpretari,
& pro ὑπασιπύων νικησάντων, pu-
sui comma.

²⁴ Φίλωνα] Cum Cant. pro φί-

λων. Pro ἐντολῇ cum Casaubo-
no scripsim καλέσει. Diodorus di-
cto loco: ὡς δὲ τὴν βυζαντίων ναυ-
ταπλοκήν· νυκτὸς αὐτὴν ὑπασιπύ-
ων, &c.

²⁵ διὰ τὰς ἐκέλευσε] Imo ἰατρ-
ται: nisi deest aliquid. Idem men-
dum infra libro sexto in Apollodo-
ro. Casaubonus.

²⁶ Περὶ τὰς ναὺς] Οὗς ὡς δὲ τ. ν.
ἰατρ.

μέσας, ἀπὸ γῆς ἀκοντίζον, καὶ ποξέειν ἔταξεν. πάντα μὲν ἐν νυκτὶ μιᾷ διεπέτακτο· δρχομύχης ὃ ἔω, οἱ μὲν ἀπὸ γῆς ἐπὶ ξέρον, καὶ ἡκόνπιζον· οἱ πολέμιοι δ', οἱ μὲν ἐπὶ καθέδοντες, οἱ δὲ ἄρσι ἀφουπνίζοντες, ἀφυλάκτως ἐπὶ τρωσκοντο· ἄλλοι μὲν ἀνέστων τὰ περὶ μνήσια, ἄλλοι δ' ἀνεῖλκον πὰς ἀπεβάθρας· ἄλλοι δ' ἀγκύρας ἀνιμῶντο· πάντων δ' βοή καὶ πάρα·
 χ^ω λ^ω. Ἀντίγονος ἐσήμηνεν· καὶ ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ Ὀππιδάσσει, καὶ μὲν θυμῷ καὶ ῥοδίᾳ πιεῖσθαι πὰς ἐμβολὰς· αὐτίκα δὲ συνέβαινον, ²⁷ τ^ω μὲν ἀπὸ γῆς βαλόντων, ... κρατεῖν τὰς γενικηκότας.

Ἀντίγονος μὲν πῶ νίκη^ω τ^ω ²⁸ ἐν Ἑλλησπόντῳ ναυμαχίας πλεῖν πὰς ναῦς Ὀππιδάσσει ἔταξεν, τὰς μὲν ναύτας ἐσφραγίσας·

naves solventes jacula, sagittasque conjicerent. Hæc per unam noctem administrata sunt. Incipiente vero diluculo, cum infesta pila, spiculaque illi mitterent, hostes autem tum somno nondum soluti, tum recens excitati, sine cautione vulnera acciperent, alii consensorios asseres retrahere, alii anchoras levare: breviter, omnes vociferationem ac tumultum ciere. Antigonus sexaginta quoque navibus signum dat, ut appellerent, cumque furore & impetu impressionem facerent. Sic statim accidit, ut aliis elittore jaculantibus, aliis naves infestas adducentibus, victores a victis superarentur.

9 Antigonus cum navale prælium in Hellesponto vicisset, naves Phœniciam versus navigare imperavit, nautas quidem coronis redimi-

πὰς

²⁷ Τὸν μὲν ἀπὸ γῆς βαλόντων. . . . κρατεῖν] Τὸν μὲν ἀπὸ γῆς βαλόντων, τ^ω ὃ πολέμιος ταῖς προσπαγόντων, κρατεῖν. Casaubonus.

Κρατεῖν πὰς] MSS. κρατεῖν αὐτὰς πὰς.
²⁸ Ἐν Ἑλλησπόντῳ.] Caut. in' Ἑλλήσποντῳ.

tos , puppes vero spoliis
& captivarum trire-
mum acrostoliis ornatas.
Gubernatoribus autem
jussit , ut omnibus por-
tubus per mare navi-
gantes , cunctisque civi-
tatibus appropinqua-
rent , ut victoria per u-
niversam Asiam celebris
evaderet , atque innotes-
ceret. Phœnicum naves
in Rosium Ciliciæ por-
tum appellentes , & gran-
dem Eumenis pecuniam
vehentes , Sosigenem
nauarchum elegerunt.
Sosigenes in Orthioma-
go tempus terebat , &
æstum pelagi speculaba-
tur. Phœniciæ vero na-
ves cum vidissent victri-
ces splendidissimis orna-
mentis præditas , direptis
pecuniis in Antigoni tri-
remes insiliebant : quæ
ob eam causam repente
magnam & pecuniarum
& lociorum copiam ab-
ducebant , Sosigene ma-
ris motum observante.

τὰς ἣ πρύμνας κεκοσμη-
μύνας λαφύροις καὶ ἀκρο-
στολίοις αἰχμαλώτων
τελέρων· πῶς ἣ κυβερνή-
ταις , ²⁹ ἐντέλλεται καὶ τὸ
πέλαγ· ὡς αὖτε πᾶσι
σι μὴ ὄρμοις , πάσαις ἣ
πόλεσι παραπελάζοντες , ὅ-
πως ἡ νίκη διαβόηται· ἀ-
να πᾶσαν τὴν Ἀσίαν γήροι-
το· φοινίκας καὶ νῆες ὀρμίσσας
Κιλικίας ὑπὸ τῷ Ῥωσίῳ
λιμνὶ χεῖματα εὐμυθεῖς
ἀγασσιν , Σωσιγῆν ναύ-
αρχον ³⁰ εἶχον· ὁ μὲν Σωσι-
γῆς ὑπὲρ Ὀρδιμαγῆς διέ-
τριβεν ἀποσκοπῶν τὴν ἔ-
πελάγας κίνησιν· οἱ ἣ δὲ
τὴν φοινικῶν νεῶν , ὡς εἰ-
δον τὰς νικώσας λαμπρεῖς
κεκοσμημύνας , ἀρπάσσου-
σι τὰ χεῖματα , ἐσπῆδη-
σαν ἐς τὰς Ἀντιγόνης τριή-
ρεις· αἱ ἣ αὐτίκα ἀνήγοντο
πλῆθι ³¹ χεῖματα· . . . καὶ
συμμάχους Σωσιγῆς ἣ ὁ
ναύαρχος τὸ πέλαγ· ἀπεσκόπη.

Ἀντί-

²⁹ Εἰντέλλεται] Ita reposui cum
MSS. pro εἰντέλλεται. Mox uterque
Codex παραπελάζοντες· & paullo
post Cant. νηῖς ὀρμίσσας.

³⁰ Εἶχον] καὶ εἶχον. Casaubonus.
³¹ Χεῖματα· . .] χεῖματα ἀγασσιν
καὶ. Idem.

³² ἈντίγονοⓄ ἢ Εὐμέ-
νης ἰμάχοντο· ἀμφιβόλῃ
τῆ νίκης ἔσσης, Εὐμένης κή-
ρυκα παρὶ νεκρῶν ἀναι-
ρέσεως ἐπεμψεν· Ἀντίγο-
νⓄ πλείονας ὄντας τὰς
οἰκείας νεκρὰς λαθεῖν βε-
λόμενⓄ, ὅπῃ τοσούτον
³³ κατέχευε κήρυκα, ἐφ'
ὅσον αὐτῶν πάντων τὰ σώ-
ματα ἔκαυσεν. ἐπεὶ ὅ πε-
ρας ἔρχεν ἡ ταφὴ, τότε τὸ κή-
ρυκα ἀπέπεμψε, συγχω-
ρῶν τὴν ἀναίρεσιν.

ἈντίγονⓄ ³⁴ ἐν Γαδα-
μαρτοῖς τῇ Μηδείας περὶ
εχειμάζεν· Εὐμένης περὶ
κατελαβερὶ τὴν ὁδὸν ἄ-
χρι πεδίων χιλίων, διὰ

10 Antigonus & Eu-
menes pugnam conse-
ruere. Ancipiti victoria,
de sepultura caesorum le-
gatum Eumenes mittit.
Antigonus cum ex suis
majorem numerum ce-
cidisse videret, ut id
clam haberet, legatum
eoufque detinuit, donec
eorum omnium corpora
igni tradidisset. Cumque
jam sepultura finem ac-
cepisset, praekonem di-
misit, concessa sepelien-
di potestate.

11 Antigonus Gada-
martis in civitate Medo-
rum hyberna agebat. Eu-
menes viam usque ad
mille stadia dispositis un-
dique praefidiis praecocu-

τάζας

³² ἈντίγονⓄ ἢ Εὐμένης ἰμάχοντο.
ἀμφιβόλῃ τῇ νίκης ἔσσης, &c.] MSS.
Ἀντ. ἢ Ε. περιτρεχόντο· ἀρχαῖα καὶ
ἰνικ. quod magis cum Polyxeni sty-
lo convenit; Interpretamen ut Vul-
gata. Eandem historiam vide apud
Diodorum lib. xix. Pro Εὐμένης, MSS.
Εὐμένης. quomodo scribitur etiam
Plutarcho & Arriano; Diodorustam-
en ut Vulgata.

³³ Κατέχευε κήρυκα, &c.] Fl. πα-
ρίεχε. Lacunam ortam ex vocis κή-
ρυκα repetitione (omnia enim α κατέχευε
καὶ κήρυκα, ad ἀπέπεμψε, in Vulgata
aberrant: cum Fl. & Interprete sup-
plevi. Casaubonus ut potuit in mar-
gine supplerat: &ως τὸ πρῶτον τὰ

σώματα περὶ παράδοκα, περὶ δέσσης ὅ τ'
ταῖς, κήρυκα ἔπ.

³⁴ Ἐν Γαδάρμοις τῇ Μηδείας]
Diodorus Γαδάρμοις τῇ Μηδείας vocat.
l. 19. p. 688. Casaubonus.

Ἐν Γαδάρμοις] Vocat quidem
Diodorus lib. xix. Γαδάρμοις τῇ Μηδείας,
sed non is locus, cuius hic mentio:
quare nihil ad Polyxenum. Locus, cu-
fus hic meministi Audeat, Diodoro in
eodem libro, ubi eadem refertur, di-
citur Γαδάρμοις, ut Polyxenus fere
scribens: ἈντίγονⓄ τὸν μὲν γεμαλὸν ἐν
Γαδάρμοις τῇ Μηδείας, &c. ubi ta-
men MSS. variant, & nonnulli ha-
bent Γαδάρμοις.

35 Ἐπεὶ

paverat. Ea via ducebat per inferiores montes. Subjectus erat campus æqualis, carens aqua, inhabitatus, nullo gramine præditus, non arbore, non planta. Sed cum sulphure, multaque sal-
fuginosa materia scatere-
ret, neque animalia ne-
que homines per eum
iter habere poterant. An-
tigonus præsidia secus
viam collocata declinans,
per medios duces elapsus
planiciem conficere sta-
tuebat. Quam ob cau-
sam decem millia cado-
rum iussit confui, eosque
repleri aqua, commea-
tumque decem dierum
comportatum in prom-
ptu habere, & hordea
pro equis, & pabulum
quantum necessitas po-
stularet. His rebus com-
paratis, Antigonus per
mediam inhabitabilem
planiciem duxit exercitum noctu, ignes incen-

πάζας τὴν διώαμιν παν-
ταχῶς. ὡς ἡ ἡμέρη ὁδὸς πα-
ρὰ πᾶσι ὑπερωρείας· τὸ δὲ
κάτω πεδῖον, ὁμαλὸν, ἀ-
νοδρον, ἀοίκητον, & βο-
πύλιν ἔχον, & δέσδρον, &
φυτὴν ἀσφαλιώδες ἣ καὶ
πληθὺς ἀλμυρίδων· οὐκ
ἄρα ὡς ἀλμυρίδων ἔπεζωοις
ἔπε ἀνθρώποις. Ἀντίγο-
νος πᾶσι καὶ τὴν ὁδὸν φυ-
λακὰς³⁵ ἐκκλίνας, στρα-
τηγῶν μέσσην ἔγνω τὸ πεδῖον
ἐπὶ αὐτῶν· προσέταξε δὲ ῥά-
ψας μυριάδας ἀσκήας, καὶ
πληθύναι τάχιστα ὕδατος· καὶ
³⁶ σιλία δέκα ἡμερῶν πέμ-
ψας ἔχειν, καὶ κρήνας
τοῖς ἵπποις, καὶ χιλὸν ἀν-
τήρη· τὰ μὲν ἡντιθέτως· ὁ
δὲ ἀπὸ τῆς ἀοικίης μέσης
ἦγε τὴν στρατιάν³⁷ τῇ νυ-
κτὶ καίειν οὐκ ὀπιτρέπων,
ἵνα μὴ τοῖς φυλάτῃσι πᾶσι

35 Ἐκκλίνας] Cant. ἐκκλίνω. Mox
pro ἵπποις, Fl. ἵππων, Cant. ἵππων-
πρὸς αὐτοῖς, sed quinque literæ interme-
dia priore manu erant adscriptæ.

36 Σιλία δέκα ἡμερῶν πέμψας
ἔχειν] Lego πέμψας. Casaubonus.]

37 Τῇ νυκτὶ καίειν οὐκ ὀπιτρέπων, ἵνα
μὴ τοῖς φυλάτῃσι, &c.] Simili ra-
tione Cæsar lib. vi. de B. G. cap. 29.
Monet, ut ignes fieri in castris prohibeat,
ne qua ejus adventus procul significatio
fiat.

ὑπαυρίας κατὰ δὴλον γί-
νηται· καὶ μὴν μέγροι πύ-
λας ἔλαθον ἂν, εἰ ἐπεί οἱ ἦ-
σαν τῷ Ἀντιγόνῳ ὄψα γ-
γέλμασι. ὀλίγοι δὲ αὐτῶν
παγετώδεις νυκτὸς γρο-
μῆς 38 πῦρ ἀνέκαυσαν·
ὥς τε πλὴν Φλόγα ἰδόντες
οἱ πολέμιοι, σωήσαν, καὶ
τὸ πεδῖον ἐκβαίνοντων
προσβαλόντες καὶ πλὴν ἔ-
ραγίαν, ἔστιν ἕς τῇ ὑπέ-
ρων ἀπέκτειναν. ὅσον δὲ ἔ-
πι τῷ Ἀντιγόνῳ στρατηγί-
μασι, ἀβλαβεῖς ἐσώθησαν
πάντες.

Ἀντιγόνῳ ἐν ὄψα-
πύξῃ ὅρας ὑπῆσαν λαγό-
να πειλαδῶν, ὥς 39 εἶδε
πλὴν Εὐμένης ἀνὰ τὸ πεδῖον
ἐκταξιν ὅσην ἐχυρὰν, τοῖς
ὀπισθοφυλακῶσιν ἐπιπεμ-
ψας ἱππικὰ σίφη, πολὺ
μέροσιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς
κατίστυρεν.

40 Ἀντιγόνῳ περὶ πλὴν

dere vetans, ne qui ra-
dices montium tenebant,
ex eo profectionem co-
gnoscerent: & quidem
ad finem usque res anim-
adversa non fuisset, si
Antigoni præcepto mo-
rem gessissent. Verum
pauci eorum nocte frigi-
diore facta ignes incen-
derunt. Cujus flammam
hostes conspicati, rem in-
tellexerunt: cumque jam
planiciem egrederentur,
adorti eos a tergo, non-
nullos ex postremis in-
terfecerunt. Quantum
vero ad Antigoni strata-
gema, sine damno omnes
evaserunt.

12 Antigonus in pu-
gna latus acclive montis
obsidens, cum videret
Eumenis aciem per cam-
pum explicatam, nequa-
quam satis firmam, sum-
mittens postremo agmini
turmas aliquot equitum,
magnam partem impedi-
mentorū ejus diripuit.

13 Antigonus circa

Γαβι-

38 Πῦρ ἀνέκαυσαν] Ita cum Fl.
restitui pro vulgato, πύρρ' ἀνέκαυσαν.
Similis error sublatus supra 1. 48. 4.

39 Εἶδε τὴν Εὐμένης] Cant. εἶδεν
Εὐμένης.

40 Ἀντιγόνῳ περὶ τῆς Γαβιλάδας] Vi-
de Diodorum lib. xix. Μοκρὸν συν-
ιέντων, Cant. συνιέντων.

Gabienam praelium cum Eumene committebat. Erat campus tenui terra atque arenosa. In eo congradientibus maximis copiis, excitatur nubilus pulvis, qui tenebras offundebat & amicis & hostibus. Praelium erat in manibus. Antigonus vero cum intelligeret Eumeniorum militum impedimenta remansisse, in quibus uxores erant & liberi, ac pellices & servi, & aurum & argentum, alia denique omnia quæ in Alexandri exercitu comparassent, delectas turmas iussit impedimenta circumventa in sua castra compellere. Qui hostibus circa pugnam occupatis, circumequitarunt, & pulvere caliginem obducente adduxerunt.

Γαβιηνὴν πᾶν ἐβαλεν Εὐ-
μένης μάχην· ἐν πεδίον
λεπτογενὸν καὶ ψαμμῶδες·
ἐν τῷ τῷ σπυρίοντων μεγά-
λων στρατομάτων, αἵρε-
ται νεφελώδης κόνις ὅπι-
σκοῦσθαι καὶ ⁴¹ Φιλίσις, καὶ
πολεμίοις· ἡ μάχη μὲν ἐν
χερσὶν ἐστὶν· Ἀντίγονος δὲ τῷ
Εὐμένειων στρατιωτῶν εἰ-
δὼς ἀποκτείνειν τὴν ἀπο-
σκόλιν, ἐν ᾗ γυναῖκες
ἦσαν αὐτῶν, καὶ τέκνα, καὶ
παλλακὰς, καὶ οἰκέτας, καὶ
ῥυσοὺς, καὶ ἄρματα, ⁴² καὶ
οὐκ ἄλλα ἐκτίσαντο ἀπὸ
τῶν μὲν Ἀλεξάνδρου στρα-
τείας· ἐκέλευσεν Ὑππλέ-
κτας ἵλας περὶ ἐλάσσει
τὴν ἀποσκόλιν εἰς τὴν
ἑαυτῶν στρατοπεδείαν· οἱ μὲν
περὶ ἑλάσαν ἀχολογμένων
τῶν πολεμίων περὶ τὴν
μάχην, καὶ τὸ κένεως ⁴³ ἐ-

πισκῶ-

⁴¹ Φιλίσις καὶ πολεμίοις] ἡ. Φιλίσις
καὶ πολεμίοις. Casaubonius.

⁴² Καὶ ὅσα ἄλλα] Cant. ἄλλα ὅσα.
atque ita quoque Codd. Casauboni.
Mox pro στρατείας, cum Cant. ut &
Codd. Casauboni malim στρατίαις &
sic quoque Interpres. Pro ἵλας ubi
Cant. εἴλας, scripsi ἵλας, ut supra
cap. IV. 3. Casauboni Codd. εἴλας.

Mox pro ἑαυτῶν, uterque Codex,
ἑαυτῶν.

⁴³ Ἐπὶ τῇ πύλῃ ἔσται] Lege ἑπὶ
τῇ, & distingue cum Interpr. Casau-
bonius.

Ἐπὶ σκοπέῃσι· ἑπὶ τῇ δὲ] Ita reposui
cum Fl. monente etiam Casaubono,
pro ἐπὶ σκοπέῃσι ἑπὶ τῇ δὲ.

ποκοτόσης. ἐπεὶ ὃ πέρας
 ἔχεν ἡ μάχη, πεντακί-
 λιοι μὲν ἔπεσον Ἀντιγόνα,
 τριακόσιοι δὲ Εὐμένεες μέ-
 γα δὴ φρονέοντες ὅτι τῇ
 νίκῃ διελύθησαν. ἐπεὶ ὃ
 πλὴν ἀποσκευῶν εἶδον ἡρ-
 πιασμένῳ, καὶ τὰς οἰκείας
 ἀπολωλότας, ἀθυμία καὶ
 θρήνην ὧν τὴν νενικηκό-
 των ὥς περ οἱ πλείστοι διὰ τὴν
 ἔρωτα τὴν οἰκείων ἐπρε-
 σβάοντο ὡς δὲ Ἀντίγονον,
 ἀξιοῦντες αὐτῷ προσιθε-
 ῖν. Ἀντίγονος πλὴν ἀ-
 ποσκευῶν τὴν Εὐκλείων
 στρατιωτῶν ἀρχαίους, ἐπει-
 δὴ βαρέως ἔφερον ἀπο-
 λέσαντες τὰ ⁴⁴ φίλτατα,
⁴⁵ ἐκήρυξε πρὸς αὐτὰς ἀποδώ-
 σαι τὰ ἡρπασμένα· οἱ δὲ
 πρὸς τὸ κήρυγμα αὐτὰς
 μετεβάλλοντο· καὶ μόνον οἱ
 Μακεδόνες, ἀλλὰ καὶ μύ-
 ροι Περσῶν, ὧν ἦρχε Πα-
 κέσης· καὶ γὰρ ἔτι τὰς Μα-
 κεδόνας ἰδὼν ⁴⁶ Ἀντιγο-
 νος

Postquam vero desit pu-
 gna, quinque millia ceci-
 derant ab Antigoni par-
 tibus: ab Eumenis solum
 trecenti. Quamobrem hi
 magnos spiritus gerentes
 ob victoriam, discesse-
 runt. Postquam vero ab-
 repta viderunt impedi-
 menta, suosque amissos,
 in mœrore luctuque esse
 cœperunt hi, penes quos
 victoriæ palma steterat:
 adeo ut plerique, suorum
 amore compulsi, legatio-
 nem ad Antigonom mit-
 terent, petentes ab eo,
 ut se in suorum militum
 numerum reciperet: An-
 tigonus abreptis impedi-
 mentis Eumeniorum mi-
 litum, cum molestissime
 eos ferre suorum amif-
 sionem cerneret, pro-
 mulgavit se gratis reddi-
 turum ea quæ rapuisset.
 Qui ad hanc promulga-
 tionem continuo transie-
 runt, non solum Mace-
 dones, verum etiam Per-
 sarum decem millia, quibus præerat Peucestes.

νίκον-

⁴⁴ Φίλτατα] γρ. φίλτα. Casaulo-
 πιν.

⁴⁵ Ἐκήρυξε] MSS. ἐκήρυξε.

⁴⁶ Ἀντιγονόνας] Ita restitui pro
 vulgato, ἀντιγονόνας, cum Cant.
 & interprete. Fl. ἀντιγονόνας.

⁴⁷ Ἀντι-

Nam is cum videret Macedones ad Antigoni partes desciscere, ad hos deflexit. Postremo tanta mutatio sententiarum & fortunæ facta est, ut Argyraspides comprehensum Eumenem, ac vincitum traderent. Antigonus vero totius Asiæ rex proclamatus est.

14. Antigonus cum audisset Pythonem Mediæ præfectum, peregrinum exercitum conscribere, eo consilio ut defectionem faceret, simulabat se fidem non adhibere nunciantibus, inquit: ego vero nequaquam crediderim hoc agere Pythonem, cui ego quinque milia Macedonum armatorum atque Thracum, & mille præfecturæ custodes paravi, quos ei mitterem. His auditis,

νίζοντας. ὡς τὰς ἐνέκλε-
νε· πέλ. ④ ἢ πσαύτη μετὰ
βολὴ γνώμης καὶ τόχης ἐ-
γύετο, ὥς τοὶ δὲ γυράσ-
πιδες συλλαβόντες Εὐμένη
δεσμώτῳ. 47 Ἀντιγόνῳ παρ-
έδωκαν· Ἀντίγον ④ ἢ ἀ-
πάσης τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύς
ἀνηγорώθη.

Ἀντίγον ④ 48 Πύθωνα
σατραπὲν Μηδείας πυθό-
νῳ ④ ξενολογεῖν, καὶ χρη-
ματα συλλέγειν, ἀποστῆναι
βεβηλωμένον, 49 ἀπιστεῖν
τοῖς ἀγγέλλουσι πρὸς ποιή-
σαι, φάσκων, ὅτι ἀνέγνώ-
πιστεύουμι ταῦτα Πύθω-
να πράττειν, ὃ πεντακχι-
λίς Μακεδόνας ὁπλίτας,
καὶ Θράκας, καὶ χιλίους φύ-
λακας τῇ 1^ῃ σατραπείᾳ
συμπέμψαι παρεσκώακα.
ταῦτα Πύθων ἀκρόας π-
σάει τῇ φιλαυθροπίᾳ· καὶ
Διᾷ

47 Ἀντιγόνῳ] Non habent. MSS. neque agnoscit Interpres.

48 Πύθωνα σατρ. Μηδείας] Ita re-
posui cum Cant. pro Πύθωνα. Cur-
tius lib. x. cap. 10. Pitkon Medium,
Lyfimachus Thraciam, adpositasque Thra-
ciae provincias attingere iussit. Ita quoque
dicitur Diodoro, Justino, in prologo

lib. xiiii. & plurimis, paucis Πύθων.

49 Ἀπιστεῖν] Cant. πιστ. Mox
MSS. post φάσκων negationem delent.

50 Σατραπείας] Cum MSS. nisi
quod Cant. σατραπίας, pro vulgato
σατραπείᾳ, quam vocem tamen
haud temere damnaverim. Pro συμ-
πέμψαι, MSS. πέμψαι.

πισκοτόσης. ἐπεὶ ὃ πέρας
ἔρχεν ἡ μάχη, πεντακίχι-
λιοι μὲν ἔπεσον Ἀντιγόνας,
τριακόσιοι δὲ Εὐμένους μέ-
γα δὴ φρονέοντες ὅτι τῇ
νίκῃ διελύθησαν. ἐπεὶ ὃ
πλὴν ἀποσκιδνύει εἶδον ἡρ-
πασμένῳ, καὶ τὰς οἰκείας
ἀπολωλότας, ἀθυμία καὶ
θρήνην ὡς τὴν νενικηκό-
των ὥς τε οἱ πλεῖστοι διὰ τὴν
ἔρωτα τὴν οἰκείων ἐπε-
σβύοντο ὡς δὲ Ἀντίγονον,
ἀξιόχρεος αὐτῷ προσήγε-
το. Ἀντίγονος πλὴν ἀ-
ποσκιδνύει τὴν Εὐρυμέδων
στρατιωτῶν ἀρπάσας, ἐπει-
δὴ βαρέως ἔφερον ἀπο-
λέσαντες τὰ ⁴⁴ φίλτατα,
⁴⁵ ἐκήρυξε πρὸς αὐτὰ ἀποδώ-
σειν τὰ ἡρπασμένα· οἱ δὲ
πρὸς τὸ κήρυγμα αὐλικά
μεπτάλλοντο· καὶ μένον οἱ
Μακεδόνες, ἀλλὰ καὶ μύ-
χοι Περσῶν, ὧν ἤρχε Πά-
κιστος· καὶ γὰρ ἔτι τὰς Μα-
κεδόνας ἰδὼν ⁴⁶ Ἀντιγο-

Postquam vero desit pu-
gna, quinque millia ceci-
derant ab Antigoni par-
tibus: ab Eumenis solum
trecenti. Quamobrem hi
magnos spiritus gerentes
ob victoriam, discesse-
runt. Postquam vero ab-
repta viderunt impedi-
menta, suosque amissos,
in mœrore luctuque esse
cœperunt hi, penes quos
victoriæ palma steterat:
adeo ut plerique, suorum
amore compulsi, legatio-
nem ad Antigonom mit-
terent, petentes ab eo,
ut se in suorum militum
numerum reciperet: An-
tigonus abreptis impedi-
mentis Eumeniorum mi-
litum, cum molestissime
eos ferre suorum amif-
sionem cerneret, pro-
mulgavit se gratis reddi-
turum ea quæ rapuisset.
Qui ad hanc promulga-
tionem continuo transie-
runt, non solum Mace-
dones, verum etiam Per-

νίζον-

⁴⁴ Φίλτατα] γρ. φίλτα. Casaulo-
πι.

⁴⁵ Εὐκέρως] MSS. ἐκέρως.

⁴⁶ Ἀντιγονίζοντας] Ita restitui pro
vulgate, ἀντιγονίζοντας, cum Cant.
& Interprete. Fl. ἀντιγονίζοντας.

⁴⁷ Ἀντι-

Nam is cum videret Macedones ad Antigoni partes desciscere, ad hos deflexit. Postremo tanta mutatio sententiarum & fortunæ facta est, ut Argyraspides comprehensum Eumenem, ac victum traderent. Antigonus vero totius Asiæ rex proclamatus est.

14 Antigonus cum audisset Pythonem Mediæ præfectum, peregrinum exercitum conscribere, eo consilio ut defectionem faceret, simulabat se fidem non adhibere nunciantibus, inquires: ego vero nequaquam crediderim hoc agere Pythonem, cui ego quinque milia Macedonum armorum atque Thracum, & mille præfecturæ custodes paravi, quos ei mitterem. His auditis,

νίζοντας. ὡς τὰς ἐκέλευε· πέλ. ④ ἢ πῶς αὐτὴ μεταβολὴ γνώμης καὶ τόχης ἐγένετο, ὡς π. οἱ δὲ γυρᾶσπιδες συλλαβόντες Εὐμένην δεσμώτῳ 17 Ἀντίγονω παρέδωκαν· Ἀντίγον. ④ ἢ ἀπάσης τῆς Ἀσίας βασιλεύς ἀνηγορεύθη.

Ἀντίγον. ④ 48 Πύθωνα σατραπὴν Μηδείας πυθόμην ④ ξενολογεῖν, καὶ χρημάτων συλλέγειν, ἀποσῆναι βεβηλωμένον, 49 ἀπείπει τοῖς ἀγγέλλουσιν πρὸς ποίησιν, φάσκων, ὅτι ἀνέγὰν πείσσωμαι πάντας Πύθωνα πρᾶτῆν, ὃ πεντακισλίους Μακεδόνας ὁπλίτας, καὶ Θρακίας, καὶ χιλίους Φυλακας τῆς 50 σατραπείας συμπέμψαι παρεσκευάσκα. πάντας Πύθωνι ἀκέρους πείσσει τῇ Φιλαθηρωπία· καὶ

213

47 Ἀνηγόρ.] Non habent. MSS. neque agnoscit Interpres.

48 Πύθωνα σατρ. Μηδείας] Ita reposui cum Cant. pro Πύθωνα. Curtius lib. x. cap. 10. Python Mediæ, Lysimachus Thraciam, adpositasque Thraciae provincias obtinere iussit. Ita quoque dicitur Diodoro, Justino, in prologo

lib. xiiii. & plurimis, paucis Πύθων.

49 Ἀπείπει] Cant. πείπει. Mox MSS. post φάσκων negationem delent.

50 Σατραπείας] Cum MSS. nisi quod Cant. σατραπίας, pro vulgato σατραπείας, quam vocem tamen haud temere damnaverim. Pro συμπέμψαι, MSS. πέμψαι.

Δὲ τὰ χεῖρας ἔκε ληψόμε-
ν⁵¹ τῷ Πυθικῆριαν. Ἀντί-
γον⁵² ὃ ἐς τὸ κρινόν τ⁵³
Μακεδόνων ἔλων, πμωρη-
σάμεν⁵⁴, ἀπέκτεινεν.

Ἀντίγον⁵⁵ τὰς δὲ γυ-
ραίπιδας, οἱ τ⁵⁶ Εὐμένη
δεσμώτῳ αὐτῷ παρέδω-
καν, ἐτίμησε δωρεαῖς· τὸ ὃ
ἄπιστον αὐτῶν φυλαττόμε-
ν⁵⁷, χιλίους μὲν αὐτῶν ἔ-
δωκε συμμάχους εἶναι
53 Σιβυρτίῳ τῷ σατραπίῃ τ⁵⁸
Ἀραχωσίας. τὰς ὃ ἄλλας
εἰς ἄλλα χωρία φερεῖς

Python credit humanita-
ti, & confestim venit ad
recipiendum auxilium.
Antigonus vero Pitho-
nem in medium Macedo-
num introductum cepit,
& punitum morte mul-
tavit.

15 Antigonus Argy-
raspides, qui Eumenem
vinctum ei tradiderant,
muneribus ornavit. Ve-
rum ut eorum perfidiam
caveret, mille ex eis so-
cios tradidit Sigyratio
Arabiae praefecto. A-
lios vero in alia loca
munitissima & invia prae-
sidii causa dimisit, ut
διέ-

51 Εἰσαγαγὼν Πύθωνα ἔλων] Scri-
be, ut in quibusdam libris, εἰσαγα-
γὼν Πύθωνα κ⁵⁹ ἔλων, πμωρησάμεν⁶⁰.
Pytho, hic est Pitho historicis
per i. Casaubonus.

52 Τιμωρησάμεν⁶¹] Ita reposui
cum MSS. nec non Codd. Casaubo-
ni, pro πμωρησάμεν⁶².

53 Σιβυρτίῳ τῷ σατραπίῃ τ⁶³ Ἀρα-
χωσίας] Ita legendus est hic locus:
nam lectionem Interpretis quam in
nostro quoque codice reperimus, fal-
sissimam esse arguit Diodorus libro
decimonono: ubi tamen non Σιβυρ-
τί⁶⁴ hic appellatur, sed Σιδύρετ⁶⁵.
Casaubonus.

Σιδύρετ⁶⁶ τῷ σατραπίῃ τ⁶⁷ Ἀρα-
χωσίας] Vera haec est hujus nominis
scriptura. Diodorus lib. xix. καὶ Σι-
βυρτί⁶⁸ μὲν ἔδωκεν Ἀραχωσίας κ⁶⁹ Κο-
δρωσίας. non Σιδύρετ⁷⁰, ut Casau-
bonus, errore forsitan operatum.

Curtius lib. ix. cap. 10. Praeposito igitur
regioni Sibirio (namque Menon pre-
fektus ejus nuper interierat morbo) in Car-
maniam ipse processit. Arrianus lib. v.
ὁς σικυλῶ μὲν Σιδύρετ⁷¹ τῷ σατραπίῃ τ⁷²
Ἀραχωσίας. ut & lib. iv. ubi antea
fuit Σπύρτ⁷³. Plutarchus in Eume-
ne: ὃν ἀργυράσπιδας παρέδωκεν Σιδύρ-
τι⁷⁴ (quomodo illic legendum pro
corrupto. Σιδύρετ⁷⁵ monitum jam viris
doctis) τῷ διοικῶντι τ⁷⁶ Ἀραχωσίας,
πάντα πρόπον ἐκτελεῖσαι, &c. Justinus l.
xiii. cap. 4. Arachosii Gedrosique Si-
byrio traduntur. quomodo pro Ara-
cessi illic legendum tum e locis addu-
ctis, tum veteri Juntarum editione,
in qua sic legi testis est Vir CL. Joh.
Georgius Gravius, manifestum est.
Interpres contra quam uterque Co-
dex, Ἀραχίας, cui adstipulantur Ca-
sauboni Codd. vitiosus.

ipſi regionem cuſto-
diæ gratia tenerent. I-
taque ſubito omnes eva-
nuerunt.

16 Antigonus Rho-
dum oppugnabat, filium-
que ſuum Demetrium
oppugnationi præfecit,
promulgans ipſos Rho-
dios ab omni periculo li-
beros. Quotquot vero
circa Syriam, Phœni-
ciam, Ciliciam, Pamphy-
liam erant mercatores, &
Rhodii qui mare exerce-
rent, etiam his ſecurita-
tem per mare reliquum
conceſſit, ne Rhodum
appellerent, ut omnibus
auxiliis deſtitutam Rho-
dum facilius exſcinderet,
cum miſſi eis a Ptolemæo
ſocii non ſatis virium ha-
berent ad reſiſtendum
Demetrio oppugnant.

17 Antigonus merce-
narios milites Gallos cer-
to ſtipendio conduxit,
quibus Bedorius præe-

δίεπιμψεν ἐχυρὰ καὶ δύσ-
βατα, ἵνα φρεσὶν αὐτοῖς τὴν
χώρην ἔχοιεν. διὸ παχέως
ἀφανεῖς πάντες ἐγένοντο.

Ἀντίγονος ἐπολιόρκει
Ῥόδον, Δημοφίλου τῆς πο-
λιορκίας τὸν υἱὸν Δημή-
τριον, κηρύξας αὐτοῖς Ῥο-
διοῖς εἶναι πάντων ἀσφα-
λείαν, ὅποσιν ἢ παρὰ Συ-
ρίαν, Φοινίκην, καὶ Κιλι-
κίαν, Παμφυλίαν ἦσαν ἔμ-
ποροι, καὶ θαλασσοπλοῖοι Ῥο-
διοὶ, καὶ ταῦτοις ἐκήρυ-
ξεν ἀσφάλειαν ἐν θαλάσ-
σῃ. ὅτι τῷ μὴ καταίρειν
εἰς Ῥόδον ἵνα βοηθείας
ἐρήμῳ Ῥόδῳ ἐξέλῃ. τὸ
πρῶτον Πτολεμαῖος συμμά-
χων ἔχοντων ὄντων ἀν-
τιχεῖν Δημητρίῳ πολιορ-
κεῖν.

Ἀντίγονος μισθοφο-
ροὺς ἐμισθώσατο Γαλάτας,
ὧν Βιδήριος ἡρξε, παρ-

τήνδε.

54 Κιλικίαν, Παμφυλίαν ἦσαν ἔμ-
ποροι.] Ita reſtitui hunc locum cum
MSS. & Interprete, niſi quod Παμ-
φυλίαν Cant. habeat in margine. Vul-
gata habebat, καὶ Λυκίαν ἦσαν ἔμποροι.

55 Ἐκήρυξας ἀσφάλειαν τῇ θαλάσ-
σῃ.] Scribe ἐκήρυξεν, & ἀπὸ τῆς θαλ.

niſi quid aliud ſubeſt. Caſaubon. τῷ τοῖς ἐκήρυξεν.] Ita reſpoſui cum
MSS. Interprete & Caſaubono, pro
ἐκήρυξας. Fl. pro τῷ τοῖς, τῷ τοῖς habet.
Pro ὅτι, Cant. ὅτι.

56 Βιδήριος.] Fl. Κιδήριος. Cant.
Βιδήριος. quomodo etiam Interpreter.

57 ἦν δὲ

θέρων ἐκάσῳ δώσειν
 χρυσὸν Μακεδονικόν, ὅ-
 μηρα δὲς ἑμισίαν ἄνδρας
 καὶ παῖδας τῶν ὀφθαλμῶν. ἡ
 μάχη πρὸς Ἀντιπατρον ἐ-
 γήνετο. ⁵⁷ ἔπειδ' ἐγήνετο, οἱ
 Γαλάται τῶν μισθῶν ἀπῆ-
 ταν. Ἀντίγονος ἐκάσῳ
 θυρεοφόρῳ τῶν μισθῶν ἀπε-
 δίδωκε, οἱ Γαλάται καὶ τοῖς
 ἀσπίσι καὶ ταῖς γυναιξί,
 καὶ τοῖς παισὶν ἀπέτταν. τῶ-
 πο γὰρ εἶναι, ⁵⁸ τῶν Γαλα-
 τῶν ἐν ἐκάσῳ. ἑξήκοντα
 οἱ μάχῃ λαμβάνουσιν,
 τριάκοντα τάλαντα. εἰ δ'
 μὴ τῶν ἀπομάχων, ἐκα-
 τὼν ἀφίσταται δὲ τῶν Γαλα-
 τῶν, καὶ τὰς ὁμήρους ἀπο-
 κτείνειν ὑπέσθη. Ἀντίγο-
 νος δέ τις πρὸς τοῖς ὁμη-
 ρώσι, πρὸς ὅσων ἐ-
 πέμψεν, ὅσα αὐτοῖς δώ-
 σειν ὑποχράμενος, εἰ
 πέμψαν, τὰς ληψομέ-
 νας τὸ χρυσίον. οἱ δ' ὅτε
 χαρεῖς τῷ πλείονι τῶν

rat, promittens unicui-
 que Macedonicum au-
 reum se numeraturum,
 datis de stipendio vadi-
 bus viris ac pueris nobi-
 lissimis. Pugna adversus
 Antigonum facta est. Qua
 facta, Galli salarium re-
 petebant. Antigonus sin-
 gulis scutigeris merce-
 dem persolvit. Galli et-
 iam inermibus & mulie-
 ribus ac liberis stipendia
 flagitare. Hoc enim esse
 unicuique Gallo. Sum-
 ma vero pecuniæ, si bel-
 latores tantum accipe-
 rent, triginta talento-
 rum erat; sin cum im-
 bellibus, centum. Disce-
 dit Gallicus exercitus,
 & se vadibus mortem al-
 laturum minatur. Anti-
 gonus metuens vadibus,
 legatum ad eos mittere,
 & quantascunque pecu-
 nias peterent, se datu-
 rum polliceri: saltem mit-
 terent aliquos qui au-
 rum numeratum capiant.
 Qui summo gaudio affe-

μάτων

⁵⁷ Ἐπειδ' ἐγήνετο] Hæc, quæ in
 Vulgata desiderabantur, ex MSS. cum
 Interprete supplervi.

⁵⁸ Τῶν Γαλατῶν ἐν ἐκάσῳ] in cum
 utroque Codice addidi. Mox pro ἀ-
 φίσταται δ', Cant. ἀφίσταται δ'.

⁵⁹ Πίμ-

ἔτι propter multitudinem pecuniæ, primates Gallorum, quibus adferendi auri negocium committerent, miserunt. Antigonus comprehensis iis qui venerant, non aliter inquit se eos viros Gallis reddere velle, nisi suos prius recepisset. Galli summo studio suos redimere cupientes, redditus vadibus, tum denique legatos recipiunt, atque cum eis triginta talenta.

18 Antigonus Cassandriam oppugnabat, ut Cassandrensiū tyrannum Apollodorum everteret. Cum ad decimum mensem oppugnatio produceretur, ipse quidem discessit: Aminiam vero archipiratam subornavit, qui societatem cum Apollodoro coiret. Qui missa legatione, sibi curæ fore promittebat, ut Antigonus placaretur, multumque commercium atque vinum se missurum ajebat. Itaque satis

μάτων τὰς δόξας Γαλατῶν οἷα δὴ χρυσοφόρους ἐπεψαν. Ἀντίγονος κατὰ τῶν τὰς ἡκοντας, οὐκ ἄλλως ἔφη πῶς Γαλάταις τὰς ἀνδρας ἀποδώσειν, εἰ μὴ * τῶν ἀπολάβοι πάλιν οἱ Γαλάται παρδάζοντες ἀνασώσασθαι τὰς αὐτῶν, ἀποδόντες τὰς ὁμήρους, τότε τὰς ἰδίους ἀπολαμβάνουσι, καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς τριᾶκοντα τάλαντα.

Ἀντίγονος Κασσάνδρειαν ἐπολιορκεῖ, βελόμωνος ἔξελεῖν Ἀπολλόδωρον τὸν Κασσανδρέων τυράνον· δέκα μῶνων χρόνον ὡς τῇ πολιορκίᾳ αὐτὸς μὲν ἀνεχώρησεν· Ἀμινίαν δὲ τὴν ἀρχιπειρατικὴν κατήκεν σπυγησάμενον Φιλίαν πρὸς Ἀπολλόδωρον· ὃς δὲ κήρυκα πέμψας, πρᾶνεν Ἀντίγονον ἐπηγγέλλετο, καὶ σιτία πολλὰ, καὶ οἶνον ἑπέμψειν. ὥς ἑδόκει πρὸς Ἀμινίας· οἱ δὲ ἀμφὶ τὴν

ραννον

* Τῶντος] Τὰς ἰαυτῶ. Κασσανδρεῖαν.

59 Πέμψειν] Ita scripsi cum Cant. & Interprete pro πέμπειν.

ραννον τῇ τε Ἀμινίᾳ Φιλίᾳ πσιδόντις, καὶ τῇ ἀπασίας τῇ Ἀντιγόῃ κατὰ Φρονέοντις, σὺν ἀκρωτῶς ἐφύλαττον τὰ τεῖχη· τῷ δὲ Ἀμινίᾳ κλίμακες ἰσμήκεας πῶς τείχεσιν ἐπέποιλυν, καὶ ὑπὸ τῶν καλαμῶν Βωλόν, ἀπέχουσαν ἑπὶ τῶν τειχῶν ὥς ἀπεκρύπτοντο στρατιῶται διχάλιοι· καὶ μὲν τῶν Αἰτωλοῖν περὶ δέκα, ὧν Μελωτίας ἡγεῖτο· ἔποικα τὰ τῶν πρώτων αὐγλῶν τῇ ἡμέρᾳ δρασὶς τὰς ὀπί τῶν τειχῶν φραγὰς ἰδόντες προσέρχασθαι πῶς μεσσυρηίοις καὶ προσδέμβροις τὰς κλίμακας, αἶρσαι σῶψημα· ⁶⁰ Ἀμινίας δὲ μὲν τῶν διχάλιων στρατιωτῶν ἀναβάς διὰ τῶν κλιμάκων ἐκράτησε τῶν τειχῶν ὥς τε εἰ μὴ ἐνδον ἦσαν· Ἀντίγονος δὲ αὐτίκα παρῶν· καὶ τῶν Κασάνδρειαν κατὰ τῶν τῶν Ἀπολλοδώρου τυραννίδα κατέλυσεν.

fidus Aminias videbatur. Tyrannus Aminias societati bene fidens, & absentiam Antigoni contemnens, non exacta cura moenia custodiebat. Aminias autem scalas æquantes muri altitudinem ædificaverat, quas sub ea, quæ Bolus dicitur, neque ita procul a moeniis distabat, occultabant duo millia militum, cumque his Ætolorum piratarum decem, quos Melotas ducebat: ii prima luce raros in muris dispositos milites conspicati, ad mesopyrgia accedunt, & appositis scalis signum tollunt. Aminias cum duobus illis millibus ascendens per scalas, muris potitus est. Qui cum intra civitatem essent, Antigonus rursus confestim adest, & occupata Cassandria, tyrannidem Apollodori sustulit.

Ἀντί-

⁶⁰ Ὁ ἀπεκρύπτοντο] MSS. ἀπέρχοντο.

⁶¹ Ἀμινίας μὲν ἦν] Particulam

ἢ post Ἀμινίας MSS. & Interpretes decident.

19 Antigonus cum paucioribus militibus castrametabatur adversus hostes, qui Eumenum sequebantur. Cum autem continuis legationibus inter se uterentur, imperavit, si legatus veniret, militem quendam procurrere anhelantem, pulvere respersum, atque nuntiare: Socii præsto sunt. Antigonus hac audita voce lætabundus exiliit, dimissisque legatis, postero die longitudinem aciei duplicatam extendit, & e vallo deduxit. Hostes de adventu sociorum a legatis certiores facti, cum phalangis extensam longitudinem conspicerent, quoniam ipsi profunditatem non ita magnam habebant, manus confere timuerunt, fugamque capeffentes discesserunt.

Ἀντίγονος ἐλάττονας ἔχων στρατιώτας ἀντεστρατοπεδῶετο πῶς πρὸς Εὐμένην πολεμίους. ὁππότε κούροισιν ἡ συνεχῶς ⁶² προσέταξεν, ἐπειδὴν ὁ κήρυξ ἀφίκηται, στρατιῶτῳ ἐκδραμεῖν πνύωντα, κεκονιαμένον, ἀγγέλλοντα, οἱ σύμμαχοι πάρεσιν. Ἀντίγονος μὲν ἀκέσας, περὶ χαρῆς ἀνέπληθον τὰς κήρυκας ἀποπεμφάμενος, καὶ τὸ ὑστέραιας τὸ μῆκος τὸ φάλαγγος διπλάσιον ἐκτείνας, ἔχαρακτο ἐξήγαγον. οἱ δὲ πολεμίους ὡρῶν τῶν κηρύκων ἀκέσαντες πῶς παρῆσαν τῶν συμμάχων, πῶς μὲν ἔκτανεν ἔμμενος τὸ φάλαγγος ὡρῶντες. ⁶³ τὸ δὲ βάθος δικάταφρόνητον ἔχοντες, μάχην σπαρῆσαι ⁶⁴ φοβηθέντες, φυγόντες ὤχοντο.

Ἀντί-

⁶² Προσέταξεν] Fl. προσελάττονας. Mox ἀγγέλλονται delet Cant. & περὶ χαρῆς habet, pro περὶ χαρῆς.

⁶³ Το δὲ βάθος δικάταφρόνητον ἔχοντες] Suspicio deesse hic aliquot verba. Nam res ipsa postulare videtur, ut sic legamus. τὸ δὲ βάθος ὡ-

καταφρόνητον ἔχοντες (vel ἔχον) ἀγγέλλοντες. Casaubonius.

⁶⁴ Φοβηθέντες, φύγοντες ὤχοντο] Cum MSS. & Interprete φύγοντες, quod in Vulgata aberat, loco suo restitui.

Ἀντίγονος πρὸς Ἀθη-
 νας βεβλήμενος λαβεῖν,
 εἰρήνην ἐπαίει τῷ ἔ-
 Φθινοπώρῃ καιρῷ. Ἀθη-
 ναῖοι τὸ σίτον κατασεί-
 ραντες, ὀλίγον ἐφύλαξαν,
 ὅς τ' ἀποχρήσονται μέχρι τῆ
 καρπῶν ἀκμῆς· ἐπεὶ
 ἤκμαζον οἱ καρπὸι Ἀν-
 τίγονος μὲν ἔσπραττομα-
 τος ἐς τὴν Ἀθηναίαν ἐνέ-
 βαλεν· οἱ δ' ἔσπευον τὸ
 μὲν, καταναλωκότες τὸ
 δ' ἔκρυπτον, κωλυόμενοι θείων,
 Ἀντίγονον εἰσω ἔεισαν
 ἐξεδέξαντο καὶ ὑπὸ κλισίᾳ
 ἅπανσιν αὐτῶν τοῖς προστάγ-
 μασι.

20 Antigonus ut A-
 thenas caperet, sub fi-
 nem autumnī pacem
 cum eis pepigit. Athe-
 nienſes frumentum hinc
 inde ſeminantes, tantum
 ejus ſibi reſervarunt
 quantum ſatis eſſet do-
 nec fruges vigere cœpiſ-
 ſent. Cum vero ad matu-
 ritatem jam fruges per-
 veniſſent, Antigonus
 cum exercitu impreſſio-
 nem in Atticam fecit. At
 illi cum frumentum par-
 tim conſumpſiſſent, par-
 tim avertere prohiberen-
 tur, Antigonum intra
 moenia receperunt, omni-
 buſque ejus mandatis mo-
 rigeros ſeſe præbuerunt.

[C A P. VII.]

Δημήτριος.

¶ Δημήτριος χρή-
 ματα ὅσα ἔχων, διπλα-
 σίας πωλέει εὐπρόσπῳ-
 κας καὶ δὴ θαυμάζοντος πινός,
 πόθεν ἡ μισθοφορὰ τοσού-
 τοις, ὅτε καὶ μηδὲ τοῖς ἐλάτ-

Demetrius.

¶ Demetrius pecunias
 non habens, duplicavit
 militum numerum quos
 deligebat : & quodam ad-
 mirante unde ſtipendium
 tot militibus ſuppeteret,
 cum ne paucioribus qui-

τοσύν·

ὅς τὸν ἀποχρήσεται] Quidam
 codd. ἂν ἀπαρτίσται πε. Casauboni.

Ἀποχρήσεται] MSS. & Codd. Ca-
 sauboni, ἀποχρήσεται.

Cap. VII. 1 Οὐκ ἔχων] MSS. ut
 & Codd. Casaub. καὶ ἔχων. Mox Cant.
 μηδὲν, pro μηδὲ.

2 Κα'

dem sufficeret. Quoniam, inquit, si graviores fuerimus, imbecilliores habebimus adversarios, & eorum terra potiemur, atque alii tributum pendunt, coronasque mittunt, jam metuentes militum multitudinem.

2 Demetrius cum in Europam navigationem institueret, ut scirent quo in loco egressus esset, gubernatorum singulis librum tradidit obsignatum, mandans eis, Si simul navigaverimus, integra relinquire sigilla. Sin fuerimus distracti, libellis apertis, quem locum notatum inveneritis, in eum navigationem dirigite.

3 Demetrius ex improviso Sicyonem adori-

τοσιν ὅπῃ, ἔφη, βαρύτεροι ὄντες, ἀδυνεστέρας τὰς ἀντιπάλους ἔξομεν, ² καὶ τὰ τῶν χώρας κρατήσομεν· καὶ φόρους οἴσονται ἄλλοι, καὶ σφεάνους πέμψουσι τὸ πλεῖστον τῶν στρατιωτῶν δεδιότες ἤδη.

Δημήτριος ὁ μέλλων ἐπὶ πῶν Εὐρώπῃ πλεῖν, ³ βυλόμην μαθεῖν ὅποι ἀποβαίνειν μέλλοι, τὴν κυβερνητῶν ἐκάστῳ βιβλίον ἔδωκεν ἐσφραγισμένον, παραγγέλλας, εἰ μὴ ὁ μὲν πλείοσιν, ἑστέ μὲν ἐν τῇ σφραγίδας· εἰ δὲ διασπαρσθήμεν, ἀνοίξαντες τὰ χρηματεῖα ποιῶμεν τὸ πλεῖστον εἰς τὴν χρηματίζουσαν πόλιν.

Δημήτριος ἀδοκῆτως παραπλεῖν τῇ Σικυῶνι βυλό-

2 Καὶ τὸ πᾶν χ.] Scribe καὶ τὸ πᾶν χ. Casaubonus.

3 Βυλόμην μαθεῖν] Scribe, καὶ βυλόμην λαθεῖν, ex libris. Sub finem autem lege, εἰ δὲ διασπαρσθῶμεν, ἀνοίξαντες τὰ χρηματεῖα ποιῶμεν τὸ πλεῖστον. quo fere modo, etiam sine libris restitueramus. Scilicet ἀνοίξαντες τὸ βιβλίον ποιῶμεν. Idem.

4 Ὅποι] Cum MSS. pro vulgato ὅπῃ. Ad vocem precedentem μαθεῖν licet nullam Codd. varietatem in

CL. Gronovii collatione invenerim, cum tamen singula arguto adeo illustraverit oculo, ut in minimis quoque apicibus Codd. a Vulgata differentiam adverterit; quare quin cum Vulgata & Interprete consentiant non dubito; Præfero tamen lectionem, quam in suis invenisse testatur Casaubonus. Sub finem strategematibus, ἀνοίξαντες τὰ χρηματεῖα, ποιῶμεν ex MSS. supplervi, atque ita in suis quoque Interpretis.

Bb 3

5 Τρυ-

βυλόμην, ἀνεχώρησεν
εἰς Κενχρεάς, καὶ κεῖ διέ-
τριβεν ἡμέραις πολλαῖς,
πρὸς τῶν ἡδοναῖς καὶ τρυ-
φαῖς· ὁπλῖκα δὲ πρῶτον
ὑπονοίας ἐγίνοντο Σικυώ-
νιοι· τὸ μὲν ξενικὸν μὲν Διο-
δώρην νυκτὸς ἔπαξε πρὸς
βαλεῖν καὶ πρὸς τὴν Παλλή-
νιον πόλιν πύλας· τὸ δὲ ναυ-
τικὸν ὅτις λιμένειν ἐπι-
φαίνεσθαι· τὸ δὲ ὁπλιτικὸν
αὐτὸς ἤγαγεν ἐπὶ τῇ πόλει·
ὥστε πανταχόθεν πρὸς πρὸς
βολαῖς ποιησάμενος, τὴν
πόλεως ἐκέρχτησεν.

Δημήτριος Διοδώρην
φραγέσθω τῇ Ἐφεσῶν
ᾠδαῖς, ἔπαλσεν ἐπὶ
καρίαις· ὁ δὲ Λυσίμαχος
συνέφερε πρὸς τῇ
πόλει ἐπὶ πενήκοντα τα-
λάντοις· πυθόμενος δὲ Δη-
μήτριος, ἀναλαβὼν πρὸς
ἡμιολίας, πρὸς μὲν ὑπὸ τῇ
χώρῃ ἐκέλευσεν ὑφορ-

ri volens, secessit in
Cenchreas, atque ibi plu-
rimos dies in luxu atque
luxuria consumpsit. Cum
vero jam omnem suspi-
cionem deposuissent Si-
cyonii, mandavit ut
mercenarii milites cum
Diodoro sub noctem
impressionem facerent a-
pud eas portas, quæ
Pallenem versus specta-
bant: navalis autem ex-
ercitus in portu se osten-
deret: armatos ipse in ci-
vitatem adduxit: sic omni-
bus locis irruptione fa-
cta, civitate potitus est.

4 Demetrius Diodo-
ro phrurarcho Ephesum
custodiendam tradi-
didit, & Cariam versus
navigavit. At ille cum
Lysimacho pactus est,
se quinquaginta acce-
ptis talentis urbem ei
proditurum. Quo co-
gnito, Demetrius al-
sumptis hemiolis, reli-
quas in regione clam

μίσται·

5 Τρυφαῖς] Cant. προαῖς.

6 Τὸς λιμένειν ἐπιφαίνεσθαι· τὸ δὲ ὁ-
πλιτικὸν] Hæc verba, quæ ex Vulga-
ta aberant, cum MSS. & Interprete
Iocce hinc restitui, nisi quod Fl. ὁπλι-

τικόν. Cant. pro αὐτὸς ἤγαγεν, inver-
so ordine, ἤγαγεν δὲ τὴν πόλιν αὐτὸς.

7 Τ' αἰρημίσται] Ita repositi cum
Cant. & Interprete, pro vulgato ὑ-
φορμίσται.

jussit appellere. Ipse in una, adjuncto Nicanore, in portum Ephesium adnavigavit. Demetrius in cavitae navis occulebatur: Nicenor autem aperte Diodorum vocabat, quasi de militibus cum eo locuturus, ut eis tuto discedendi facultatem concederet. Ille Nicanorem solum venire arbitratus, consensu celoce remigabili, fœdus icere paratus erat. Cum autem appropinquasset, exiliens e cava nave Demetrius, celocem una cum ipsis hominibus submersit, enatantesque comprehendit, Ephesiumque, advertens proditorem, obtinuit.

5 Demetrius, cum Æginam ac Salaminem in Attica cepisset, misit ad Piræenses, armaque mille viris postula-

μίση· αὐτὸς ᾗ ὅτι μίαν
πλέων, καὶ Νικάνορα
προσλαβὼν, ἔπειθε πρὸς
τὴν λιμένα ἢ Ἐφέου. ὁ
μὲν Δημήτριος ἐν καίλῃ
νῆϊ κατεκρύπτο· Φαν-
ρῶς ᾗ ὁ Νικάνωρ ἐκάλει
τὸν Διόδωρον, ὡς διαλε-
ξόμενος αὐτῷ περὶ τῆς
στρατιῶν, ὅπως ἀσφα-
λῶς αὐτοῖς ἀπελθεῖν ἐ-
πιτρέψει· ὁ δὲ ὑπολαβὼν
ἤκειν τὸν Νικάνορα μένον,
ὅπως ὅπκιώπας κέλη-
ται ἔποιμα· καὶ ποιῶν
τὰς σωτήρας· ὡς ᾗ ἐγγὺς
καὶ, ἐκ νεὼς καίλης ἀνα-
πηδήσας Δημήτριος, τὸ
μὲν κέληται¹⁰ κατέδυσεν
αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δὲ ἀ-
πονηξάμενας σκέλαθεν·
τὴν δὲ Ἐφέου κατέχευε, τὸ
προδιδόντα φθίσας.

Δημήτριος Αἴγιναν καὶ
Σαλαμίνα λαβὼν ἐν τῇ
Ἀπικῇ, ἡ στρατιὴν ἐ-
πεμψε πρὸς τὰς ἐν Πει-
ραιῇ,

8 Ὁ μὲν Δημήτριος] Sic scripsi cum MSS. expundo δὲ ante Δημήτριος.

9 Ἐπιτρέψει] Cant. ἐπιτρέψει.

10 Κατέδυσι] Fl. κατέδυσι.

11 Στρατιὴν ἐπέμψε] Miani-

festio falsa est hzc lectio. Fortasse scripserat, ἐκ πρὸς ἐπέμψε, hoc est, e vestigio. Casaubonus.

Στρατιὴν] Non agnoscit Interpres. Forte στρατὸν ἱπ.

ραιῖ, αἰτῶν ὅπλα χλίοις
ἀνδράσιν, ὡς ἔκον¹² σύμ-
μαχοι αὐτοῖς κτ' πρῶν
Λαχάρης· οἱ μὲν πρὸς
συνεπείθεσσι ἐπεμψαν· ὁ δὲ λα-
βὼν καὶ ὁπλισάμενος, αὐ-
τὸς ἐπιλόρησε τὰς πέμ-
ψαντας.

Δημήτριος δὲ Πειραιῶς
ἐκράτησεν, ἐκτὸς¹³ πάντων
τῶν ναυτικῶν κατάρτας, ἀλ-
λὰ τὰς μὲν πλείους τριή-
ρεις ὑπὸ τῷ Σενίῳ ναυλο-
χεῖν κελεύσας, ἕκαστοι δὲ τὰς
¹⁴ ἄλλας πλεῖστας ὑπὸ πλε-
ξάμενος, προσέταξε ἑρ-
οῖα τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν ὅσα ἐ-
πι τὸ ἄστυ, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ τὴν
Σαλαμῖνα.¹⁶ Δημήτριος δὲ
ὁ Φαληρέας Ἀθηναίων
στρατηγῶν, ἐτύγχανε μὲν
Κασσανδρίῳ· ὁ δὲ τὸ
ἀκροπόλεως καπηδὼν τὰς
ἕκαστοι νέας ὑπὲρ Σαλαμῖ-

vit, ut societate facta his
adversus Lacharem ty-
rannum uterentur. Qui
cum ejus promissis fide-
rent, arma miserunt. At
ille acceptis suos armavit,
eosque qui miserant op-
pugnavit.

6 Demetrius Piræcum
obtinuit, non omnibus
copiis navalibus addu-
ctis, sed plurimis trire-
mibus ad Sunium la-
titare jussis, viginti o-
ptime ad navigandum in-
structas delegit, easque
incitatis remis non ad
urbem, sed quasi Sala-
minem versus contende-
re jussit. Athenien-
sium dux Cassandri par-
tibus favebat. Is con-
spicatus ab arce, vigin-
ti naves hostiles esse su-
spicabatur, atque Co-
rinthum versus cursum

ν

¹² Σύμμαχοι αὐτοῖς.] Fl. σύμμα-
χοι αὐτοῖς. quod si recipiatur, legen-
dum ὡς ἔκον. Idem Codex addito ar-
ticulo κτ' πρῶν.

¹³ Πάντῃ τῇ ναυτικῇ.] Ita scripti
pro vulgato, πάντων τῶν ναυτικῶν.
ita quoque Casaubonus conjecerat
in ora Vulgatz. MSS. πάντων τῇ ναυ-
τικῇ.

¹⁴ Ἄλλας πλεῖστας.] Fl. ἄλλας πλ.
Male. Sed creber hic error in Flo-
rentino Codice. Vide supra v. 2. 21.

¹⁵ Ἡρόστειον.] γρ. Ἡρόστειον. Casaubonus.

¹⁶ Δημήτριος ὁ Φαλ.] Cant. hrc
a prioribus dividit. & tanquam se-
ptimum Demetrii strategema refert,
hoc modo: Δημήτριος δὲ Δημήτριος
ὁ Φαλ. Male.

κοντα. Ππολεμαίς στρατη-
γός ²² Μενέλεως ἐξήκοντα
ναυσὶν ἐφάρει πλὴν πόλιν
καὶ αὐτὸς δὲ Πτολεμαῖος
προσεδοκᾷ ναυσὶ πεσα-
ράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀπι-
πλάσιον. Δημήτριος
πρὸς Διαικασίας ὁμῶς
τελήρεις ἀξιόμαχος ὡς
ὢν, ὃ Σαλαμῖνι ἄκραν
ὑπερέχουσαν πελοπόν-
σου, ὑπὸ κρημνῶν λιμνί-
ζοντι ²³ ναυλοχῶν ἐκρύπτε-
το· ἐπεὶ δὲ ὁ Πτολεμαῖος
τὰς ὀπίσθεν ἔκρημνῶν μὴ
προορώμενος, κατήρην ἐς

ginta triremibus: Ptole-
mæi dux Menelaus se-
xaginta navibus urbem
tenebat ac tuebatur, at-
que ipsum Ptolemæum
cum centum & quadra-
ginta navibus venturum
expectabat. Demetrius
nequaquam æqualis ad
pugnandum cum navi-
bus ducentis, terram su-
pra Salaminem legens,
sub præcipitio stationem
figens, in insidiis oc-
cultabatur. Cum vero
Ptolemæus ignarus eo-
rum qui post præcipi-
tium latitabant, in por-
τῖνα

MSS. nec non Interpres, ἑκατὸν ἑξ-
ημῶντα. & totidem fere naves præ-
ter onetarias enumerat Diodorus
lib. xx. Δημήτριος ὀπιπλάσιος ἐς
Κιλίκίαν, κατέειδεν ναὺς καὶ στρατιῶτας
πορολαβόμενος, διεπλύνοντο εἰς τὴν Κύ-
προν, ἔχοντες περὶ μισθὸν πέντε πέντακ-
χιλίαις, ἡπείκει ὁ τιτρακοσίαις, ναὺς δὲ
ταχυνταίαις μὲν τελήρεις πλείους ἢ
ἑκατὸν δέκα, ἢ δὲ βαρυτέρων στρατιω-
τικῶν πενήκοντα καὶ τρεῖς καὶ πορεία ἢ
παροδωπὸν ἰκοναὶ τῶν πλείων ἢ ἡπείων
τι καὶ περὶ. Plutarchus tamen in De-
metrio, ut Vulgata: Δημήτριος δὲ ταῖς
μὲν ὑπὸ κρημνῶν ταῖς αὐτῆς ἀντίταξι δέκα
ναὺς, (ποσῶν καὶ ἢ ἑκατὸν συνῶντα ἔ-
λινον· ἐκτελέει δὲ ἐκπλεῖν) αὐτὸς δὲ
τὸ περὶ ὀπίσθεν καὶ τὰς ἀντατίκταις εἰς
τὴν Σαλαμῖνι ἀκροπρὸς ἀπὸ τοῦ ἑκπλεῖν,
ὡς αὐτὸς ἐπὶ ναυσὶν ἑκατὸν ὀπιπλάσιον.

²² Μενέλεως ἐξήκοντα ναυσὶν] Dio-
dorus dicto loco de numero navium
Menelai & Ptolemæi consentit: εἰς

δὲ (Πτολεμαῖος) τὰς πέντε ναὺς με-
κρὲς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα· τῶν δὲ
καὶ μισθὸν, πέντε, ἢ δὲ ἐκτελέει
τελήρεις· στρατιῶται δὲ πορεία ταῖς
ἐπὶ κρημνῶν πλείους ἢ δέκα, ἢ δὲ
βαρυτέρων στρατιωτικῶν πενήκοντα
καὶ τρεῖς καὶ πορεία ἢ παροδωπὸν ἰ-
κοναὶ τῶν πλείων ἢ ἡπείων τι καὶ περὶ.
Plutarchus tamen in Demetrio, ut Vul-
gata: Δημήτριος δὲ ταῖς μὲν ὑπὸ κρημ-
νῶν ταῖς αὐτῆς ἀντίταξι δέκα ναὺς, (πο-
σῶν καὶ ἢ ἑκατὸν συνῶντα ἐλύνον· ἐκ-
τελέει δὲ ἐκπλεῖν) αὐτὸς δὲ τὸ περὶ ὀ-
πίσθεν καὶ τὰς ἀντατίκταις εἰς τὴν Σα-
λαμῖνι ἀκροπρὸς ἀπὸ τοῦ ἑκπλεῖν, ὡς
αὐτὸς ἐπὶ ναυσὶν ἑκατὸν ὀπιπλάσιον.

²³ Ναυλοχῶν ἐκρύπτετο· ἐπεὶ δὲ, &c.]
Aliter Plutarchus & Diodorus.

μεγάλα ἡλαίλαξαν· οἱ ᾧ
 Κορινθιοὶ πρὸς τὴν βολὴν
 σπυρίδαμον ἅπαντες· ²⁵ οἱ
 προσιδόντες, τὰς κ' κερ-
 ρυφλὴν πύλας ἀνοίξαν-
 τες, τὰς πολεμίας ἐδέξαν-
 το. Δημήτριον δὲ ἤρκεν
 Κόρινθον, Κορινθίων τὰς
 ἐπὶ Λεχαιῶν πύλας φυ-
 λατῆντων.

Δημήτριον ἀπεστρά-
 τωσε Λακεδαιμονίοις· ὡς
 μέσον ἀμφοτέρων ὄρεον
 Ἀρκαδικὸν ²⁶ Λυκαῖον· οἱ
 Μακεδόνες οὐκ ἀδελῶς εἶ-
 χον, ἅπειροι τ' ὄρεος ὄντες
²⁷ βορέας ἐπὶ φορὸν ἐ-
 πώλεον εἰς τὰς πολεμίας·
 Δημήτριον ²⁸ πῦρ ἐμβα-

cum ingentem clamo-
 rem tollent, Corin-
 thii ad vociferationem
 universi concurrebant.
 Interim proditores a-
 pertis portis ad Cory-
 phen, hostes recepe-
 runt. Ita Demetrius Co-
 rinthum cepit. Corin-
 thiis portas Lechæum
 spectantes custodienti-
 bus.

9 Demetrius adver-
 sus Lacedæmonios ca-
 strameabatur utrosque
 in medio interpositus
 mons Arcadius Lycæus
 a se mutuo separabat.
 Macedones non vaca-
 bant metu, quod ejus
 montis peritiam non
 haberent. Cum Boreas

λῶν,

Λίχαιον. Mox Cant. ὁ μὲν δὲ, &c. ἡ-
 λαίλαξεν.

²⁵ Οἱ προσιδόντες] Cant. οἱ ᾧ προσ-
 ιδόντες. Paullo post particulam ᾧ ante
 ἤρκεν delet Cant.

²⁶ Λυκαῖον] MSS. Λυκαίων. Ca-
 sauboni Codd. Λυκαίων. Pausanias in
 Arcadicis: Εἰς ἀριστερὰ τῆς ἱερᾶς Δι-
 ουσίνης, τὸ ὄρεον ὅτι τὸ Λύκαιον, κα-
 λῶσι τῶ αὐτῇ καὶ Ὀλυμπον, καὶ ἱερὰν γὰρ
 ἔπρεσι τῆς Ἀρχαίων κορυφῆς. Suidas:
 Λύκαιον· ὄνομα τόπων. καὶ Λύκαιον. Ser-
 vius ad 1. Georg. 15. Manalius & Ly-
 caeus montes Arcadiæ sunt. Λύκαιον sub-
 stantive dicitur, Λύκαιον ὄρεον adjective.

²⁷ βορέας ἐπὶ φορὸν ἐπώλεον] In-

terpres videtur ἐπὶ φορὸν aut ἐπὶ φορὸν
 legisse, non ἐπὶ φορὸν. & sic malim,
 vel σφοδρὸς, Casaubonius.

Εἰς πύλας] Ita restitui cum MSS.
 Casaubono quoque hoc præferente
 vulgato ἐπὶ φορὸν.

²⁸ Πῦρ ἐμβαλὼν αὐτῇ καὶ πύλῃ]
 Mendosa est hæc lectio, ut mihi
 persuadeo: magis etiam altera, quam
 quidam codices habent, καὶ πύλῃ. Le-
 go καὶ πύλῃ. Casaubonius.

Τὴν πύλῃ] Lego cum Casaubo-
 no καὶ πύλῃ. Mox pro ἐπὶ πύλῃ, scri-
 psi ἀπὸ πύλῃ cum MSS. Articulus
 quoque ante Δημήτριον cum Cant.
 additus.

secundus flatu in hostes ferretur, Demetrius subjectis ignibus, portam incendebat. Flamma cum impetu & fumo in Lacedæmonios irruens omnes avertibat. At Demetrii milites instantes, furore ac ferro Lacedæmonios superabant.

10 Demetrius per angustam viam revertebatur : cum Spartiatæ extremum agmen adorti, plurimos vulnerarent : ille curruum multitudine coacervata, in angustissimo, difficillimoque loco ignem subdidit. Hostes incensum ignem transire non poterant. Donec vero currus omnes comburerentur, Demetrius adhibita festinatione persequentium vim effugit.

11 Demetrius misso ad Bœotos feciali, bellum eis denuntiabat. Fecialis quidem Orchomeni Bœotarchis e-

λῶν, ἀνῆψε τὴν πύλιν. ἡ δὲ φλόξ κ' ἔπνυτο· καὶ ἔκαπνε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐμπιπτοῦσα, πάντας ἀπέσρεφεν· οἱ δὲ ἀμφὶ τὸ Δημήτερον ἐπιξελθόντες, θυμῷ καὶ σιδήρῳ Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν.

Δημήτερος ἀνεχώρη· ἀλλὰ σενίης ὁδῷ Σπαρτιάται καὶ τὴν ἑραγίαν προσβαλόντες, πολλὰς ἐπίτρωσκον· ὁ δὲ πολὺς αἵμαξὼν σωρεύσας καὶ τὸ σενώτατον· 29 δυσχωρίας πῦρ ἐνήκεν· οἱ μὲν πολέμιοι τὴν πυρκαϊάν ὑπερβαίνειν οὐκ ἠδυνάσθη· ἐφ' ὅσον δὲ σπινθήρ κατέφλεγε αὐτὰς· 30 αἱμάξας, Δημήτερος προλαβὼν ἐξέφυγε τὰς διώκοντας.

Δημήτερος κήρυκα πρὸς Βοιωτὰς πέμψας, πόλεμον ἐπήγγειλεν· ὁ μὲν κήρυξ ἐν Ὀρχομενῷ τοῖς Βοιωτάρχαις ἔπεμψε τὴν

29 *Δυσχωρίας*] Ita lego cum Fl. | καὶ cum utroque Codice pro ἀνίστατο.
pro vulgato *δυσχωρίας*, ut & ἑν.

30 *Αἱμάξας*] Cant. αἱμαξίδας.

31 Στρατ.

τὴν Ἐπιστολὴν ἀνέδωκε·
 Δημήτριος δὲ ἐν Χαιρωνείᾳ τῇ ὑπεραίᾳ ἐστρατοπέδωσε. κατεπλάγησαν οἱ Βοιωτοὶ πόλεμον ἀγγελλόμενον ὅμῃ καὶ παρόντι.

Δημήτριος Λύκον πταμόν ὁξύτερον ἐπεραιῆται, πεζοῖς μὲν ἔλθεσθαι, ἵπποισι δὲ, ὅτι ἵππεων ὅσιν μεγίστους καὶ ³¹ σπινθεριθεῖς ἵππους εἶχον. ³² ἐς πετραφαλαγγίαν ἀνέστησε τῷ ῥάματι τέτραις τὸ ὄξυ καὶ πταμὸν περικλώμενον, ῥάονα τὴν ἀλγίστην τοῖς πεζοῖς παρέχεν.

pistolam belli nunciam reddidit. Postridie vero Demetrius in Chaeronea castra locavit. Perterruit Bœotos bellum simul annunciatum & præsens.

12 Demetrius Lycum fluvium rapidissimum trans mittebat, peditibus nequaquam pervium, equitibus autem illis duntaxat, qui maximos & robustissimos equos haberent: triplici acie instructa ex adverso fluctibus collocavit. His fracta rapiditas fluminis, transitum peditibus faciliorem præbuit.

[C A P. VIII.]

Εὐμένης.

¶ Εὐμένης ὑπὸ Γαλατῶν ἐδιώκετο, καὶ σώματα αὐτῷ ἄρρώστως ἔχων κο-

Eumenes.

¶ Eumenes Galatas persequentes fugiebat, imbecilla corporis va-

μεζόν

³¹ Σπινθεριθεῖς] Σπινθεριθεῖς. Casaubonus.

³² ὡς πετραφαλ.] ὡς πετραφαλ. Idem.

Εἰς πετραφαλαγγίαν] Ita edidi cum Fl. pro ὡς πετραφαλ. Idem Codex pro ἀνέστησε, ἀνέστησε. Cant. ἀνέστησε.

Cap. VIII. 1 Αὐτῷ αὐτῷ] Cant. ἀρρώστως. Mox ante ἰδὼν idem Codex

habet αὐτῷ αὐτῷ, eodem verbo statim quoque repetito. Simili ratione lectica suos circumvectus Scipio, teste Livio lib. xxiv. cap. Scipio in ariem illatus lectica confligit; nec dubia victoria fuit. Hannibal, teste Nepote in ejus vita cap. 4. Quae valetudine quam etiam premeretur, lecticaque ferretur, C. Flaminium consulem apud Trasimenum cum exercitu insidiis circum-

venitum

letudine præditus, & in lectica decumbens. Cum non fatisceleriter fugam maturaret, & jam inciperetur, conspicatus secus viam collem, mandavit iis qui lecticam portabant, ut in hoc eam deponerent. Barbari proxime sequentes, arbitrati nunquam hoc Eumenem facturum fuisse, nisi magnam aliquam manum in propinquo auxilii causâ latitantem haberet, a persequendo destiterunt.

2 Eumenes cum intelligeret Argyraspides jam novas res moliri, duces autem eorum Antigenes & Teutamates superbe se erga illum gererent, & venire ad tabernaculum ejus in-

μιζόμενον ἐν φορείῳ βραδείαν ἢ πλὴν φυγῆς ποιεῖμεν, καὶ ἤδη καταλαμβάνομεν, ἰδὼν ἐν τῇ παρόδῳ γέλοφον, προστάξει τοῖς κομίζουσιν ὅτι τὰ πονεῖν θάνατον τὸ φορεῖον. οἱ βάρβαροι πλησίον ὄντες, καὶ νομίζοντες ὅτι ἂν ποτε τὰ τοιαῦτα ποιῇται τὸ Εὐμένει, μὴ ἔτι μεγαλύτερον ἔχοντα βοήθειαν ἐγγὺς ἂν κεκρυμμένῳ, ἔδιδόκειν ἀπέστησαν.

Εὐμένης ἤδη σπινθὲς τὸ δῆρυγματῶν δῆρυγματῶν νεωπείζειν, ³ μάστιγα ἢ Ἀντιγένης καὶ Τεταμάτης, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἡσίων, ὑπερβαίνοντες πρὸς αὐτὸν ἀφαικισμένων, καὶ βαδίζον

ventum occidit. Alexander pede faucius apud Curt. vii. 6. 8. Valerius apud Valer. Max. vii. 6. 8. De lectica ejusque usu vide Lipsium i. Elector. 19.

2 Α' ποικυμμένῳ] Ita edidi cum Fl. & Interprete, pro ὑποκειμένῳ.

3 Μάστιγα ἢ Ἀντ.] Fl. ἀνὰ μὲν Ἀντ. Cant. ἀνὰ μὲν Ἀντ. quomodo etiam legit Interpres, & in suis quoque invenit Casaubonus. Duces Argyraspidum, qui Nostro dicuntur

Ἀντιγένης & Τεταμάτης, Plutarcho in Eumene, & Diodoro lib. xix. dicuntur Ἀντιγένης & Τεταμάς. Verum cum plurima Macedonum nomina in e terminentur, genuina fors hujus quoque apud Nostrium terminatio est, aliis auctoribus pro varia dialecti ratione variata; nisi placeat rescribere Τεταμάς, ut paullo post habet Cant.

4 Τέτων] Cant. πρὸς τὸν. & statim πρὸς αὐτὸς, pro πρὸς αὐτὸν.

5 Εἰ

ζεν Ἰπὶ τὴν σκηνὴν αὐτῶν
καποκνήντων· συγκαλέ-
σαι τὰς ἡγεμόνας, ἐνύπσιον
ἔφη τῷ δῶπρον ἐωρακέ-
ναι, λαπειλάμῃον, εἰ
μὲν περὶ εἰρήμῃ, κοινὴν
σωτηρίαν· εἰ δὲ μὴ, κοινὸν
ἅπανσιν ἔσχατον κίνδυνον.
ὣς δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βα-
σιλεὺς σκηνῆς ἐν μέσῳ
σρατιπύδῳ περὶ εἰρήμῃ
καθήμενος ἐν θρόνῳ χρυ-
σῷ, σκηπτήριον ἔχων, χρη-
ματίζων ἅπανσι καὶ δὴ περὶ
ἐταξε τοῖς ἡγεμόσι, μηδὲν
τῶ κοινῶν καὶ βασιλικῶν διοι-
κῆν, ἔξω δὲ βασιλικῆς σκη-
νῆς καλεῖν ταύτῃ μόνῳ
Ἀλέξανδρον σκηνῇ.
προσεκύνησαν οἱ Μακεδό-
νες τῷ Ἀλέξανδρον καὶ συνε-
βέβησαν ἐκ τῆ βασιλι-
κῶν χρημάτων σκηνὴν κα-
τασκευάσαν βασιλικῇ,
καὶ θρόνον χρυσῶν βασι-

mitterent : convo-
catis ducibus, hoc in-
somnia se agebat se-
cundo jam vidisse : in-
terminans, nisi mos ge-
reretur, communiter
omnes in periculum
venturos. Habebat au-
tem in hunc modum :
Alexander rex in me-
diis castris sedens in ta-
bernaculo, sceptrum-
que tenens, omnibus ju-
ra dabat, & ducibus im-
perabat, ne quod com-
mune vel regium nego-
tium extra regium ta-
bernaculum transige-
rent, & hoc solum ap-
pellarent Alexandri ta-
bernaculum. Adorarunt
Macedones Alexan-
dram, & regiis pecu-
niis, impensisque re-
gium tabernaculum æ-
dificandum deliberato
consilio curarunt sedem
auream regiis ornamen-

λικῶς

5 Εἰ μὴ περὶ εἰρήμῃ, κοινὴν σωτη-
ρίαν, εἰ δὲ μὴ, κοινὴν ἅπανσιν ἔσχατον
κίνδυνον] MSS. εἰ μὴ περὶ εἰρήμῃ, κοι-
νὸν ἅπανσιν ἔσχατον κίνδυνον. interme-
diis omisis, quæ nec Interpres agno-
scit; sed tum necessario cum eo le-
gendum, εἰ μὴ περὶ.

6 Ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς,
σκηνῆς ἐν μέσῳ σρατιπύδῳ περὶ εἰρήμῃ
καθήμενος ἐν θρόνῳ χρυσῷ] MSS.

ὣς δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ
σρατιπύδῳ περὶ εἰρήμῃ ἐν σκηνῇ,
σκηπτήριον ἔχων, cum quibus consentit
Interpres; quare vulgato prætulim.
σκηνῇ quoque habent Casauboni
Codd. Idem Eumenis commentum
vide apud Diodorum & Plutarchum.

7 Καὶ θρόνον] Cant. non habet co-
pulam.

8 Εἰ μὴ

tis instructam, atque in ea coronam auream regio diademate præditam: ac juxta sedem arma, medium inter ea sceptrum, & ante sedem mensam auream, atque thura, suffitusque odoratos. Item sellas argenteas etiam in tabernaculo, in quibus duces de rebus communibus consilia caperent. Hæc ad dictum modum apparabant. Eumenes vero suum juxta Alexandri tabernaculum erigebat, aliique duces ex ordine deinceps. Sic accidit, ut Eumenes ingressus, omnes duces exciperet: cum quibus Antigeneſ etiam & Teutamates commeabant, si rem spectes, ad Eumenem: si honorem, ad Alexandrum. τὸ δ' ἐργασιδῶν, ἐβιάδίζον τῇ ᾗ πρὸς Α'λέξανδρον.

λικῶς κεκοσμημένον ὅππῃ τὰτα χρυσῶν ἐφ' αὐτὸν ἔχοντα διαδήμα βασιλικόν· καὶ ὡς αὖ τὸ θρόνον ὀπλα, καὶ μέσον σκήπτρον, καὶ πρὸ τῷ θρόνου τράπεζαν χρυσῶν· ὅππῃ ᾗ ταύτης ἐχαρίδα· καὶ λιθαινωπίδα χρυσῶν· καὶ λιθαινωτὸν, καὶ θυμιάματα εὐώδη· ἀλλὰ μὲν καὶ δίφραξ δ' ἐργασίαις
 10 εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ, ἐφ' ᾗ οἱ πάντες ἡγεμόνες βελεύουσιν πρὸς τὰ κοινῶν πραγμάτων. ταῦτα μὲν δὲ κατεσκεύασαντο. Εὐμένης ᾗ πρὸς αὐτὸν σκηνῶν ἡγίρει ὡς αὖ πρὸς Α'λέξανδρον, καὶ οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἐφεξῆς· ἔτω δὲ πωλείσθαι τὸ Εὐμένη εἰσιόντα πάντας ἐκείνους ἡγεμόνας ὑποδέχεσθαι, μεθ' ᾗ Α'ντιγῶν καὶ
 11 τὰ δ' αὖτά της, οἱ στρατηγοὶ τῷ μὲν ἔργῳ πρὸς Εὐμένη,

Εὐ-

8 Ε'πὶ ᾗ ταύτης] Ita lego cum MSS. pro ὅππῃ ᾗ ταῦτα. & verito: super hanc autem facilius ἐν θυριβύλλῳ αὐτοῦ. Diodorus lib. XLIX. καὶ κεκοσμημένον ἔχοντα χρυσῶν, ἰπὶ θύον ἐκ κοσμητικῶν χρυσῶν ταῦτα οἱ ἡγεμόνες τὰ λιθαινωτὸν, καὶ εἰς ἄλλων διδοῦναι τὰ πολυτελέστατα,

καὶ κεκοσμημένον, ἀς δεῖν, τὰ Α'λέξανδρον.
 9 καὶ λιθαινωπίδα χρυσῶν] Codd. Interpr. hæc non agnoscunt, Sed λιθαινωπίδα appellat quod Latini thuribulum. Casaubonus.

10 εἶναι] MSS. καί.

11 τὰ δ' αὖτά της] Caus. τὰ δ' αὖτά της.

Cc

12 Ο'ς

Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι
 τὰς στρατώτας ὁρῶν ὑπὸ
 Πόκεστος δημαγωγμέ-
 νος οἶνω, καὶ Διανομαῖς,
 δεδοικώς μὴ πασιπάρῃ
 πάντων τῶν ἡγεμονίαν,
 Ἐπιστολὰς προβάλλει ὡς
 ὧρ' 12 Ὀρόντος ἑσπερά-
 πας 13 Ἀρμενίας γεγραμ-
 μένων Συρίοις γράμμασι,
 δηλῶσαι ὡς Ὀλυμπιάς ἐξ
 Ἡπείρου καταλθῶσαι 14 τὴν
 υἱὸν ἄγειν τὸν Ἀλεξάνδρου,
 15 βιαιῶς Μακεδονίαν ἔ-
 χει Κασάνδρου ἀναμειβέν-
 τ' αὐτῷ. Μακεδόνες τῶν αὐ-
 κέωντες, Πόκεστος μὲν ἔ-
 πελάθοντο, τῶν δὲ Ἀλεξάν-
 δρου μητέρα καὶ τὸν υἱὸν μὴ
 πολλῆς ἡδονῆς καὶ χαρᾶς
 16 βασιλείας ἀνηγόρευον.

Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι

3 Eumenes cum in
 Perside milites videret
 a Peuceste sollicitari
 vino & largitionibus,
 metuens ne universum
 imperium ad se trans-
 ferret, litteras protulit
 quasi ab Oronte Arme-
 niae satrapa Syriacis
 characteribus scriptas,
 in eam sententiam: O-
 lympiadem ex Epiro
 descendere, & Alexan-
 drum adducere, atque vi
 Macedoniae urbem Cas-
 sandrum tenere. Mace-
 dones his auditis, Peu-
 cestem e memoria de-
 posuerunt: Alexandri
 vero matrem, ejusque
 filium summa cum vo-
 luptate & gaudio pro-
 mulgarunt.

4 Eumenes in Per-
 τῶν

12 Ὅθεν τὸ περσέας] Articulus
 cum Fl. additus.

13 Τὸν υἱὸν ἄγειν τὸν Ἀλεξάνδρου]
 Cant. τὸν υἱὸν ἄγειν τὸν Ἀλεξάνδρου. &
 sic quoque Codd. Casauboni, sed
 male, ut videre est ex Diodoro, lib.
 XIX. qui addit, id quod praecipue mi-
 litum animos inutabat, cum finxis-
 se Polyperchon contra Antigoni in
 Asiam trajecisse, & Cappadociam jam
 imminere.

14 Βιαιῶς Μακεδονίαν ἐξ Κασάν-
 δρου ἀναμειβεῖν τ' αὐτῷ] Apud Diodorum,

unde haec ad verbum descripta viden-
 tur, non est βιαιῶς, sed κυρίως. Sic
 Diodorus, Ἦν δὲ τῶς τῆς γεγραμμένης,
 ὅτι τὸ μὲν Ἀλεξάνδρου παιδίον Ὀλυμ-
 πίας ἀφελθεῖσα κατέμειψεν, καὶ τὴν Μα-
 κεδονίαν βασιλείαν κυρίως ἀναμειβεῖν
 τ' αὐτῷ Κασάνδρου. Casauboni.

Μακεδονίας] Uterque Codex, Μα-
 κεδονίας. ἀναμειβεῖν quoque neuter
 agnoscit, ut nec Interpres, qui multo
 aliter legit, sed Diodorus ut Vulgata.

15 Βασιλείας ἀνηγόρευον] Nec MSS.
 nec Interpres βασιλείας agnoscunt.

16 Πό-

side copias dimisit vicatim hybernantes. Antigonus hoc audito, viam ad eos cum infesto exercitu adfectabat. Eumenes missis nunciis certiores ipsos fecit, praecepitque duces nocturno tempore cum suis pueris ignem in testis ferentes, sublimiora regionis loca, & a conspectu remota equis peragrent ad septuaginta stadia: relictoque inter se viginti cubitorum spatium, plurimam materiem incenderent, ignesque

τὴν διώμασιν ἀφῆκε χεῖρας χεῖρας αὐτῶν. Ἀντίγονος τὸν πυρὸς ἐπὶ ἤρχετο. ¹⁶ Πόλεως πέμψας ἤγγειλεν Εὐμόδον· ὃς τὰς ἡγεμόνας ἐκέλευσε νύκτωρ μὲν τῶν ἰδίων παίδων, πῦρ ἐν ἀγγείοις ἔχοντας ¹⁷ πρὸς μετώρα τῶν χώρας καὶ ἀποπία ¹⁸ περιπλάσσοντας ὅτι σάββα ἐβδόμηκοντα, ¹⁹ διίσταντας ἀπ' ἀλλήλων ὅσον πῆχες ἑκατον, ὕλῳ ἰκανῶ καὶ ὡσπερ πύρκα καίειν, πρῶτης μὲν φυλακῆς δαψιλῆς,

¹⁶ Πόλεως πέμψας ἤγγειλεν Εὐμόδον· ὃς τὰς ἡγεμόνας ἤγγειλεν αὐτοῖς, καὶ ὅτι, &c. quomodo fere Interpres, nisi quod videatur legisse ἤγγειλεν αὐτοῖς, καὶ ὅτι, &c. Plutarchus in Eumene: ἀλλὰ τῶν βαρβάρων οἱ τοὺς βλέποντα πορὶς καὶ ἀόισκτοι ὅτι ἡμέμενοι, συμμάσαντες τὸ πῦρ πυρὸς πλῆθος, ἐπέμψαν ἰππαστῆρας καμύλους ἀγγέλους πορὶς Πόλεως. ὃς ὅτι ἔειπεν, αὐτοῖς τι παντάπιν ἔκτεροι ὑπὸ δίκης ἡγεμόνοι, καὶ ὅτι ἄλλος ὅσον ὁμοίως ἔχοντας, ὥστε τοὺς φάσκειν, ἀπαστας καὶ κατ' ὁδὸν ὄντας αὐτοῖς μέλιστα τῶν στρατιωτῶν. Εὐμόδονος ὃς τὰ παραχρῆν ἀκούει καὶ ὁρᾷ, &c. quae sequuntur. Vide & Diodorum lib. xix.

¹⁷ Τα μετώρα καὶ ἀποπία] Male vertit Interpres a conspectu remota. Summitus equidem hoc sensu vox ἀποπίας, sed haudquaquam is huic loco sonvenit: conitacium quoque signi-

ficat, teste Eusthatio ad Homeri Odyss. A. ὃς ἀπεικαστος χώρος, καὶ περιωπὴ ῥηθρία αἶν. καὶ σκοπία. καὶ πόσις ἀποπίας. qua notione hic sumenda: sublimibus quippe locus, quae non sunt remota a conspectu, sed undique conspicua, iussit ignes fieri Eumenes, ut e longinquo ab Antigono cernerentur. Diodorus lib. xix. ἐκλεξάμενος ὃς τὰ μετώρα χεῖρας, τοῖς ἱσχυρομένοις ὅτι καὶ ἱερῶν, καὶ πορὶς καὶ ὑπερῶν πανταχόθεν διφυῖ, &c. Plutarchus in Eumene: καὶ τῶν ὅτι ἀποπία καταπαῖν τοῖς ὁδοῦσιν καὶ ἱερῶν ἀπεικαστός. Nepos ignes hos excitatos in infimū montibus scribit.

¹⁸ Περιπλάσσοντας] καὶ περιπλάσσοντας.

¹⁹ Διίσταντας] MSS. διίσταντας. & sic quoque Codd. Casauboni. Diodorus ut Vulgata: διίσταντας ὅτι ὡς αἱ ἑκατον πῆχες.

λῆ, δ' ὁπότερας ᾗ ἐλάττω, τέρτης ᾗ μικρὰ παντάπασιν· ὥς τὴν μίμησιν ἀληθινήν στραπεδεῖα προσποικέναι. ταῦτα ὁρῶντες οἱ περὶ τὸν Ἀντίγονον, ἐνόμισαν συνῆχθαι τῷ Εὐμένει τὴν δυνάμιν ἅπασαν. καὶ μὴ θάρρησαντες ἐπελθεῖν, ἀλλ' ὁδὸν ἐστράποντο, τὴν ἑκαπχορδὴν ὑπὸ τῇ πολεμίων.

Εὐμένης τὰς στρατιάς
 20 βελομήδης ἀρπάσσει τὴν
 δόποσδ' ἔστι πολεμίων,
 ἀπέτρεπεν, ὥς ἑ συμφέ-
 ρει· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθεν,
 αὐτὸς πέμψας ὥς τὰς
 πολεμίους, προσέειπεν αὐ-
 τοῖς τὴν δόποσδ' ἔστι φυ-
 λάττειν· ἰδόντες οἱ στρατιώ-
 ται φυλακὰς ἀσφαλεστέ-
 ρας, 21 ἀπέχοντο.

facerent prima quidem vigilia largiores, secunda tenuiores, tertia prorsus exiles, sic ut imitatio veram castrametationem referret. Hæc cernentes Antigoni milites, omnes copias ab Eumene contractas in unum locum arbitrabantur: neque ausi in eos impetum facere, aliam viam cepserunt, quæ ab hostibus non tenebatur.

5 Eumenes milites hostium impedimenta diripere paratos deterrebat, & non prodesse affirmabat. Cum vero persuadere non posset, ipse misit ad hostes, præmonuitque ut impedimenta summa cura tuerentur. Milites conspicati præsidia majora, firmioraque, a proposito destiterunt.

Σέλα-

20 Βελομήδης] MSS. Βυλόμηνος. Idem refert Plutarchus in Eumene, causam addens quare noluerit milites diripere Antigoni impedimenta: ἵδμεν μὴ καταπληθέντες ἀφελείας καὶ λαυρῶν οἱ σὺν αὐτῷ, ἐατέας γλῶνται περὶ τὴν φυλὴν, καὶ μαλακάπεροι τὰς πλά-

τας ὑπομῖνεν, καὶ τὴν χερσίν, ἐφ' ἡμίσει τὴν πολέμην τοῖς ἰσπίδας εἶχει, ὥς ἀποστρίψαν τὸν Ἀντίγονον. ὁ δὲ paullo post de eo Antigonus: αὐτῷ φάσκειν διδῶς ἀπειθεῖναι πῶδας ποταύτας.

21 Ἀπίχοντο] Cant. ἰχοντο.

1 Εἶπε

[CAP. IX.]

Seleucus.

¶ Seleucus adversus Antigonum prælium committebat. Erat æquale pugnae judicium. Ingruente vero nocte, visum est utrisque conflictum in posterum diem rejicere ac differre. Interea milites Antigoni armis exuti, castrametabantur. At Seleucus præcepit suis militibus, ut in armis coenam sumerent, & somnum caperent, atque aciei figuram conservarent. Summo mane Seleucii accedebant armati, acie instructa. Antigonei vero circumventi, inermes & dissipati, statim victoriam hostibus dederunt.

2 Seleucus contra Demetrium castra figebat. Seleucus quidem

Σέλδου.

¶ Σέλδου Ἀντιγόνῳ παρετάσσετο. ὡς ἴση τῇ μάχῃς ἡ κρίσις. ¹ ἐπεὶ δὲ νύξ προΐει, ἔδοξεν ἀμφοῖν δεῖν εἰς πῶς ὑπεραίαν ὑπερβαλέσθαι. οἱ μὲν Ἀντιγόνου στρατοπέδουςιν ² ἀποπλιστάμενοι. Σέλδου δὲ προσέταξεν πῶς αὐτὰ στρατώταις ἐνέπλοισι διαπνῆσαι, καὶ χειρὶ θύσσειν, τὸ χῆμα τῇ πίξεως φυλάσσειν. ἐρῶν δὲ ὡς βαθυὶς οἱ μὲν Σελδουεῖοι προσήλθον ὠπλισμένοι, καὶ σωπεταγμένοι. οἱ δὲ Ἀντιγόνου κατεληφθέντες ἀοπλοὶ, καὶ ἀσυντάκτοι, ³ ταχέως τοῖς πολεμίοις τὸ νῆκον ἔδωκαν.

Σέλδου ἀντιστράτοπέδῳ Δημητρίῳ. ἀλλ' ὁ μὲν μέγα φρονῶν Σέλδου.

¹ Εἰπεὶ δὲ νύξ προΐει] Scribe προΐει. Paulo post malim εἰ ὁ πλοῖς δεῖν πνῆσαι. Casaubonus.

προΐει] Cant. προΐει. supra lib. II. 2. 5. ἰσχυρὰς δὲ προΐεισιν. Verbum δεῖν delet uterque Codex, neque agnoscit Interpres.

² Ἀποπλιστάμενοι] MSS. ἀποπλιστάμενοι.

³ Ταχέως τοῖς πολεμίοις τὸ νῆκον ἔδωκαν] Hoc supra lib. I. 17. ἡ νῆκον ἔδωκεν μακρὸν Λακεδαιμονίοις ἔδωκεν.

λευκ[Ⓞ]. 4 ἀπεινώκως ᾗ τ[Ⓞ]
 πραγμάτων Δημήτρε[Ⓞ].
 νύξ ὡ[Ⓞ]. 5 ἔδοξε νυκτομαχῆ-
 σαι Δημητρίῳ, ὡς 6 ἐξ ὀπι-
 νοίας π[Ⓞ] 7 κατεργασαμένῳ.
 προστύμως ὑπῆκον οἱ
 στρατιῶται, τὸ ὠφέλορον
 τὸ τ[Ⓞ] ὀπιθέσεως ἐφόδιον
 ὑστέρης ἐλπίδ[Ⓞ] ἔχοντες.
 οἱ μὲν δὲ ἀνακινέμενοι ὡ-
 πλίζοντο. Αἰτωλοὶ ᾗ πελ-
 τασαὶ Δημητρίῳ δύο
 νεανίαι 8 ἐντυχόντες προ-
 φυλακῇ Σελεύκῃ, τῷ
 ταχίστῳ ἄγειν αὐτὰς ἤξι-
 ωσαν ὡς βασιλέα. ἐπεὶ ᾗ
 ἦλθον, ἡγγελασθε[Ⓞ] νυκτο-
 μαχίας τῷ ὠφρασκευῶ.
 Σέλευκ[Ⓞ] δέσας μὴ τ[Ⓞ] ὀ-
 πλίσεως τ[Ⓞ] στρατιωτῶν ὁ-

magnum animum ha-
 bebant. Demetrius con-
 tra rebus desperatis om-
 nibus, sub nocte sta-
 tuit praeliari, sperans se
 repentino motu aliquid
 memorabile facturum.
 Milites promptissime
 morem gerebant, & in
 insperato incursu sperem
 alebant. Illi moti ar-
 mabantur. Aetoli vero
 scutati Demetrii duo
 juvenes cum in primas
 Seleuci excubias inci-
 dissent, rogarunt, ut se
 quamprimum ad regem
 ducerent. Qui postquam
 venissent, nocturnique
 praelii apparatus nun-
 ciascent, metuens Se-
 leucus, ne ante hostes

ξυπ[Ⓞ].

4 Α'πεινώκως δ[Ⓞ]] Cant. absque particula.

5 Ε'δοξε νυκτομαχῆσαι Δημητρίῳ] Ita legendum coniecimus ex depravata & confusa nostri codicis lectione. Pro ὡς ὀπινοίας autem, vel ὡς ἀπιοίας legendum arbitror, vel ὡς ἀποίας, quod minus probo. Pro τυχόντες προφυλακῇ, scripserim ἐντυχόντες. Casaubonus.

Νύξ ὡ[Ⓞ]. ἔδοξε νυκτομαχῆσαι] Ita supplevi locum cum MSS. pro vulgato, ἔδοξε νυκτομαχῆσαι, quomodo se coniecisse ait Casaubonus ex confusa Codicis sui lectione. Idem refert Plutarchus in Demetrio: ὁπλοῖντες ᾗ τ[Ⓞ] Στάθικῃ, ἐν ποιμένει τῆς κα-

ταλύσεις ἰσχυρῶς ἀντιστήσας ὁ Δημήτριος τὸν στρατόν, νυκτὸς ἰσχυρῶς ἐπ' αὐτόν, ἀγνοῦντα μίχεται πολλὰ καὶ κοιμημένον. αὐτομύλων δὲ πινυὶ ὠφρασκευῶν καὶ φρεσίνων τ[Ⓞ] κίνδυνον, ἐκπλαγείας καὶ ἀτακτοῦσας ὑποδύμενος, καὶ βοῶν πρὸς τοὺς ἱπταίρας ὡς ἀπείρως δεῖν αὐτὸν συμπίπτειν. &c.

6 Ε'ξ ὀπινοίας] Ε'ξαπποίας. Casaubonus.

7 Κατεργασμένη] Cant. κατεργασμένη.

8 Ε'ντυχόντες προφυλακῇ] Ita reposui cum MSS. sic quoque ex conjectura rescribente Casaubono, pro vulgato τυχόντες.

præsto essent, quam suis armandi facultas daretur, tubicines claficum canere iussit. Milites vero inter armandum maxima vociferatione exclamare, & unusquisque in singulis tabernaculis ignem præsentibus sarmentis injicere. Demetrius cum igni circumfulgere exercitum cerneret, tubicibusque circumsonare, ac vociferationem edere, existimans apparatus ad pugnam esse, non audebat eos aggredi.

3 Seleucus, cum Demetrii milites admodum timidi essent ac trepidi, fortissimosex satellitibus delegit, & elephantos octo in fronte præposuit, per angustum secessum ad latus hostium incedens, abjecta galea, magna vo-

ξυτέρα τῶν πολεμίων ἢ ἔφθοδον γήρουν, προστάζει τοῖς μὴ σάλπιγγαῖς τὸ πολεμικὸν σημαίνειν· τοῖς δὲ στρατιώταις ὅπλα ῥομφαίους ἀλαλάσαι μέγιστον· ἕκαστον δὲ ἀνὰ τὴν κλισίαν. πῦρ ἐμβαλεῖν τοῖς παρῶσι Φρυγάνοις· ἐρῶν Δημήτριον περιλαμπόμενον περὶ τὴν στρατιάν, ταῖς σάλπιγγι περιηχόμενον, ἀλαλαγμὸν ἐγείρουσαν, ὡς ἀντιπαρεσκόσασθαι, ὅτε ἰοῦν ἐπαύρησεν ἐπιθῆναι.

Σέλευκος δὲ τῶν Δημητρίου στρατιωτῶν ἀνύμωσ ἀγκυρόμενον. τὰς ἀνδρωδεσάτας δὲ ὑπασιπιδῶν ὀπλιτῶν αἰχμῶν, καὶ περὶ τὰς ἐλέφαντας ὀκτώ ἀπὸ τῆς ἀτραπῆς ὡς ἐπὶ πλάττον τῶν πολεμίων βαδίζων, ἀπορρίψας τὸ κρά-

9 Τοῖς δὲ στρατιώταις ὅπλα ῥομφαίους ἀλαλάσαι μέγιστον· ἕκαστον δὲ ἀνὰ τὴν κλισίαν, &c.] Ita lego & distingo cum MSS & Interprete. Vulgata, τοῖς δὲ στρατ. ὅπλα. ἀλαλάσαι· μέγιστον δὲ ἀνὰ τὴν κλ. Oportet error ex vicinitate & simili terminatione vocum μέγιστον & ἕκαστον.

10 Εἰς αὐτοῖς] Fl. ἐπαύρησεν.

11 Βαδίζων] Ita reposui cum Cant. & Interprete pro vulgato, ἐπαύρησεν. Plutarchus in Demetrio: εἰς τὰ μὴ τοὺς Σέλευκον αὐτοῖς, ἀρεῖς δὲ ἵπποι, καὶ τὸ κράτος ἀποδείκνυνται, καὶ λαβὼν πᾶν τὸν ἀπὸ τῆς μεσοτέρας, ὅπου ἐκκέντηται αὐτοῖς καὶ σφραγισθῶν.

κράνῳ, ἀνεβόα, Μέγχι
 πρ¹² μαίνεσθε ληστάρχῳ
 λιμῶσοντι ὡδραῖοντες,
 διωάμφοι πλετῆντι βα-
 σιλῆι μισθοφορεῖν, καὶ βα-
 σιλίας μετίχεν ὥσπερ ἐλπι-
 ζομένης, ἀλλὰ παρέσης
 τῶν ἀκρίπτων οἱ πλεῖ-
 στοι, τὰ δόρατα καὶ ξίφη ῥί-
 ψαντες ἀνέσεισαν τὰς χεῖ-
 ρας, προσεθιμένοι Σε-
 λῶκῳ.

Σέλδουκῳ τῷ Σαρ-
 δέων ἄκραν ἐπέβη τὰς
 ἐν αὐτῇ θησαυρὰς Θεο-
 δότῃ φυλάσσοντῳ τῷ
 πρ¹³ θησαυροφύλακα Λυ-
 σίμαχῳ ἔταξε μὴ δυ-
 ναμῆν τῷ ἄκραν ἐ-
 χυρὰν εἶσιν εἰλεῖν, ἐκή-
 ρυξε τάλαντα ἑκατὸν δώ-
 σαι τῷ κτείναντι Θεόδωπον.
 ὡς ἐν¹⁴ καὶ τῶν στρατιωτῶν
 πολλοῖς ὀππλημῖα τῷ ἑκα-
 τὸν τάλαντων καὶ τῷ Θεο-
 δότῳ πρὸς τὰς στρατιώ-
 τας ὑποψία καὶ φόβῳ· ὁ

ce exclamabat : Quous-
 que tandem insanitis,
 prædonumque dominum
 fame confectum seque-
 mini : cum apud regem
 divitiis affluentem sti-
 pendia merere possitis, &
 regno non in spe posito,
 sed præsentī perfrui. His
 auditis plerique hastas at-
 que enses abjecerunt,
 complosisque manibus
 Seleuco accesserunt.

4 Seleucus Sarden-
 sium arcem oppugnabat.
 In ea Theodotus præ-
 rat custos thesauris,
 quod officium eia Lysimacho demandatum fue-
 rat. Cum arcem ob fir-
 mitudinem ac munitio-
 nem capere non posset,
 proclamari iussit se cen-
 tum talenta daturum ei
 qui Theodotum occidisset.
 Unde factum est, ut
 & milites multos centum
 talentorum cupiditas in-
 vaderet, & Theodotus in
 magna suspitione erga
 milites ac metu versare-

μὲν

¹² Μαίνεισθε ληστάρχῳ] Cant. μί-
 ναι ληστάρχῳ.

¹³ Θησαυροφύλακα] Ita edidici cum
 MSS. pro θησαυροφύλακα.

¹⁴ Καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοῖς] Ita
 lego cum MSS, pro καὶ τῶν στ. πολ-
 λῶν.

¹⁵ ἀνέμει-

tur. Hic igitur ne prodiit quidem in publicum, ob eam causam. Vulgus vero moleste ferebat, sibi fidem non haberi. in hac omnium perturbatione, Theodotus antevergens, noctu portam aperuit, & introducto Seleuco thesauros ei tradidit.

5 Seleucus Demetrio sub collibus Tauri castrametante, metuens, ne clam Syriam versus discederet, Lysiam cum magna Macedonum manu in montis Amanidis angustiis impendentes misit, qua profectioem erat factururus, mandans ut plurimos ignes incenderent. Demetrius cum hac loca præoccupata esse videret, profectioe destitit.

6 Seleucus, cum e Cilicia fugisset e prælio, quod adversus barbaros commiserat, ut ne amici quidem intelligerent eum cum paucis se fugæ

μὲν ἔν ᾧ δὲ πολλοὶ ἢ ἡγανάκτεν ἀπιστέμα-
νοι· τοιαύτης παραχῆς ἔ-
σης, φθίσις Θεόδοτου,
πυλίδας νύκτωρ ἀνοιξάς,
ἐκπαγλῶν Σέλδουκον, ἐξ-
έδωκεν αὐτῷ τὰς θησαυ-
ροάς.

Σέλευκος Διμητρίῳ
στραπεπεδεύοντι ὑπὸ πῶς
λέφοις ταύρῃ, δεδοικὼς
μὴ λαθὼν ἐπὶ Συρίας ἀ-
ναχωρήσει, ἐπεμψέ Λυ-
σίαν μὲν πολλῶν Μακεδό-
νων ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑπερ-
κείμενα τῇ Ἀμανίδων πύ-
λων, ἢ πλεονεχίαν ἐμελεῖ
ποιεῖν, προστάξας πύρρῃ
καῦσαι πολλὰ. 15 Διμη-
τρίῳ προκαταλημμένους
ὁρῶν τὰς τόπας, τὴν πορείαν
ταύτης ἀπετρέπετο.

Σέλευκος εἰς Κιλικίαν
16 Φυγὼν, ἐκ τῆς μάχης τῆς
πρὸς τὰς βαρβάρους, ἵνα
μηδὲ οἱ φίλοι μάθοιεν ὅ-
τι μετ' ἐλίγων τυγχάνει

φθί-
σις.

15 Διμήτριον προκαταλημμένους]
Vide Plutarchum in Demetrio.

16 Φυγὼν] Φθίσαν. Casaubonus.

Φάγων, ¹⁷ ἈμακπὶόνⓈ ἤ
 ἡμμόνⓈ ¹⁸ τ βασιλι-
 κῆς ἡδὴ ὀπλοφόρⓈ εἶναι
 παροσπιήσαντ , ἐδῆτα
 λαβὼν ἀρμόζουσιν ὀπλο-
 φόρα χήματα· ἐπεὶ ἣ πο-
 λὺ πλῆθⓈ σωῆλθεν ἱπ-
 πίων ἢ πεζῶν· τότε ¹⁹ τὴν
 βασιλικὴν στολὴν ἀναλα-
 βὼν, ἑαυτὸν τοῖς στρατιώ-
 ταις ἔδειξεν.

mandare, Amactionis
 ducis regiae jam armige-
 rum se esse simulabat,
 sumpta veste ad habitum
 armigeri accommodata.
 Postea cum magna mul-
 tudo equitum, pedi-
 tumque confluxisset,
 tum recepta stola regia,
 seipsum militibus con-
 spiciendum, agnoscen-
 dumque præbuit.

[CAP. X.]

Περδίκας.

Perdicca.

¶ Περδίκας Ἰλλυριῶν
 ἢ Μακεδόνων πολεμέ-
 των, ἐπειδὴ ¹ πολλοὶ Μα-
 κεδόνες ἡλίσκοντο ζωρεῖν,
² ἢ οἱ λοιποὶ λύτεων ἐλπί-
 δι παρὸς τὰς μάχας ἦσαν
 ἀπολμότεροι· ἐπεκρη-
 κεύσατο πρὸς λύτεων, ἐν-
 τειλάμενⓈ τῷ κήρυκι
 ἐπανελθόντι ἀγγεῖλαι,

¶ Perdicca, Illyriis &
 Macedonibus bellum ge-
 rentibus, cum multi
 Macedones caperentur
 vivi, reliqui etiam re-
 demptionis spe ad pu-
 gniam minus alacres e-
 rant. Quibus legationem
 inter se de redemptoriis
 muneribus mittentibus,
 præcepit legato, ut re-

ὥς

¹⁷ ἈμακπὶόνⓈ] Cant. ἄμα κτύο-
 νⓈ. Pro τ βασιλικῆς ἡδὴ ὀπλοφόρⓈ,
 scribendum forte τ βασιλικῆς ἡδὴ
 ὀπλ.

¹⁸ Τῆς βασιλικῆς ἡδὴ ὀπλοφόρⓈ
 τῇ πρ.] Suspectus mihi locus. Casim-
 bonius.

¹⁹ Τὴν βασιλικὴν στολὴν ἀναλα-
 βὼν] Vocem στολὴν quæ in Vulgata
 aberat, cum Fl. loco suo reddidi.
 cum quo consentit Interpres.

Cap. X. 1 Πολλοὶ Μακεδόνες ἡλίσκον-
 το ζωρεῖν.] Ζωρεῖν, hoc est, ὥς ζω-
 ρεῖν, vel ἵε τι ζωρεῖν. fuit quando le-
 gerem ἡλίσκοντο ζωρεῖσθαι. Sed nihil
 mutandum: sic alibi ἀλῶναι φερεῖν
 δε ἀλῶναι ἀποθανεῖν, ceteri paullo alit-
 er. Casimbonius.

2 Οἱ λοιποὶ λύτεων] Μακεδόνες,
 quod legebatur post λοιποὶ, cum u-
 troque Codice nec non Interprete
 sustuli.

3 ὡς

versus nunciaret, se redemptoria munera Illyriorum non accepturum, sed condemnatos captivos morte affecturum. Macedones desperata salute redemptiva, audaciores ad pugnandum reddebantur, quippe quibus in sola victoria salus posita esset.

2 Perdicca cum Chalcidensibus bellum gerens, destitutus argento numismate, stannum ære mixtum signavit, atque ita stipendium militibus suppetebat. Mercatores regum numisma accipiebant. Cum vero extra fines nulli esset usui, pro his regionis suæ frumenta ac fructus reddidit.

3 ὥς ἄρα λύτεα Ἰλλυριοὶ μὴ προσίοιεν. ἀλλὰ ψήφισεν τὰς αἰχμαλώτους κπηγύειν. οἱ δὲ Μακεδόνες ἀπογόνους τ' ἀπὸ τῶν λυτῶν σωτηρίας, ὅτι πολλοὶ πρὸς τὰς μάχας ἐγένοντο· ὥς ἐν μόνῳ τῷ νικᾷν ἔχοντες τὸ σωθῆσαι.

Περδίκκας χαλκιδάσι πολεμῶν δρυγυρῶ νομισματῶν ἀπορέμενος, 4 χαλκὸν καὶ ἄντιπρον καὶ σίδηρον ἐχάραξε καὶ ὅπως ἐν μισθοφορᾷ τοῖς στραπώταις· οἱ μὲν ἔμπροσθεν τῆ βασιλείου νόμισμα ἐλάμβανον· ἐπεὶ δὲ ἐν ἀρχαῖον ὑπὲρ τὰς ὕρας 5 ἀντιφόρτιζεν καρπὰς τὰς σπηχωρίας.

[CAP.]

3 ὥς ἄρα λύτεα Ἰλλυριοὶ] MSS. ut & Codd. Casauboni λύτεα Ἰλλυριῶν, quomodo etiam legit Interpres. Recte tamen Vulgata: jussit enim Perdiccas ut legatus reversus nunciaret, Illyrios non recepturos lutrum, &c. ut hoc pacto Macedones ad pugnam redderet alacriores. Pro προσίοιεν, Cant. προσήκον, Pro ψήφισεν, uterque Co-

dex ψήφισεν. Item δὲ ante Μακεδόνες delet Cant.

4 Χαλκὸν καὶ σίδηρον] Cant. χαλκὸν καὶ σίδηρον. Paullo post pro ὑπὲρ ἐν δόξαις, Cant ut & Codd. Casauboni ὑπὲρ τὰς ὕρας. Pro ἀντιφόρτιζεν, Fl. ἀντιπρόσκειν. Vide supra III. 10. 14.

5 Ἀντιφόρτιζεν καρπὰς ἐν σπηχωρίαις.] Scribendum ἀντιπρόσκειν. Casauboni.

8 K40-

Κάσσανδρῳ.

¶ ¹ Κάσσανδρῳ Νικάνορα φρεσύντα τὴν Μενυχίαν, καὶ πρὸς αὐτὴν κακῶς ἔχοντα, τέχνη σκέλασεν· ἀποπλεῖν τῆς Ἀθητικῆς προσποιήσας· μέλλοντι δ' αὐτῷ ἑσκάφης ἐπιβαίνειν προσελθὼν γραμματοφόρῳ, ἐπέδωκε γράμματα πρὸς τὴν Μακεδονίαν Φίλων, ὡς Μακεδόνων ² αὐτὴν καλόντων ἐς τὴν βασιλείαν ἀγατῶν πρὸς Πολυπέρχοντα ὀργλῶ· ταῦτα ἀναγνὼς Κάσσανδρῳ, Φαιδρὸς καὶ Πειχαρὴς ἐγέρθη. καὶ τὴν Νικάνορα ὡς ἀπὸ μπινοῦ ἐπιπασσάμεν δὴ γελίσας. καὶ, ³ Νῦν, ἔφη, ἄλλων ἡμῖν! πρὸς τὴν πραγμάτων ἐπὶ βαλόντων καὶ τοιῇ γνώμῃ τὴν δόλῳ ἀγαπᾷς ὧς ταῦτα

Cassander.

¶ Cassander Nicanorem præfidentem Munchiæ, & iniquo animo erga se affectum, dolo cepit. Etenim se discessurum ex Attica cum navibus præferebat. Cui jam consensuro navim, tabellarius litteras reddidit ab amicis qui essent in Macedonia, quarum hæc erat sententia: Macedones eum ad regnum capeffendum accersere, propter civium in Polyperchontem odium. His lectis, Cassander lætabundus atque hilaris factus est. Et Nicanorem comitantem complexus, gratulabatur: &, Nunc, ajebat, aliter nobis de rebus consulandum est, ac de communi sententia imperium ordinandum. Hæc

λέγων

¹ Κάσσανδρῳ Νικ.] In Cantabrigienfi codice secundum Cassandri strategema primo præmittitur.

² Αὐτὴν] Cant. αὐτὴς.

³ Ἄλλων ἡμῖν πρὸς τὴν πρ.] Quidam

codd. ἄλλω. sed ἄλλω magis prob. & mox ἀγαπᾷς. Sub finem οὐδὲν τὸ κατὰ scriptum, cum in nostro codice mendose πρὸς τὴν πρ., legeretur. Casan. omitt.

4 Ἀπὸ.

dicens , tacite perduxit eum in vicinam quandam domum , hoc prae-textu , ut cum solo de rebus arcanis differe-ret. Erat autem in do-mo manipulus satelli-tum abstrusus, qui com-prehensum Nicanorem custodierunt. Cassander extemplo concionem convocavit, iisque qui Nicanorem vellent accu-sare, potestatem conces-sit. Interea dum in eum crimina conferuntur, Munychiam recepit. Ni-canorem vero, qui mul-ta scelera contra jus & fas licenter patrarat, morti in concione adju-dicarunt.

2 Cassander eodem tempore Salaminem op-pugnabat, & cum Athe-niensibus navali praelio confligebat. parta victo-ria , omnes , quotquot cum Atheniensibus vice-rat , Salaminios sine re-demptoriis pretiis misit.

λέγων ἡσυχῇ παρήγαγον αὐτὸν εἰς πινὰ τῶν πλεονέκτων οἰκιῶν, ὡς μόνῳ πεινέμε-γαίων ἀπορρήτων διαλε-γόμενον. ὡς δὲ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ ἀπεκεκρυμμένον λόχον ὑπασιζόντων, οἱ συλλαβόντες Νικάνορα ἐ-φρέξαν. Κάσσανδρος δὲ τὸ πρῶτον σπῆμα σωήσαντος ἐκκλησίαν, καὶ τοῖς βελο-μένοις κατηγορήσας Νι-κάνορον ἐπέτρεψε πα-ρεῖναι τὸν καιρὸν τῆς κατη-γορίας πρὸς Μενυχίαν, ὃν ἀ-νωχυρώσαντο. Νικάνορος ἀδελῶς πολλὰ δρᾶσαί τε ἀφαινόμενος, ὅτινα τὸν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατε-ψηφίσαντο.

Κάσσανδρος ὁμῶς μὲν ἐπιλιόρκει Σαλαμῖνα, ὁμῶς ἤ καὶ Ἀθηναίοις ἐναυμά-χησε· νικήσας τὴν ναυμα-χίαν ὅσους μετ' Ἀθηναίων ἔειλε Σαλαμινίους ἀνδράλυ-τρων ἀφῆκε· πύθόμενοι δὲ οἱ πρὸς Σαλαμῖνα οἰκόντες

πῆσοσε-

4 Ἀνωχυρώσαντο] Ita scripsi cum Fl. pro ἰσχυρώσαντο. Cant. ἀνωχυρώ-σαντο.

5 Θάνατον οἱ ἐπὶ τῇ : &c.] MSS. θάνατον τῇ τῇ.

6 Εἶλε] Uterque Codex εἶλε.

7 Ἀλλ' οἱ

προσεχώρησεν Κασάν-
δρῳ, πείδοντες αὐτὴ τῇ
Φιλανθρωπίᾳ.

Κάσσανδρῷ Ὀλυμ-
πιάδα καθεύξας ἐς Πύδ-
ναν τῆς Μακεδονίας, ἐπι-
λιόρκε πολέμῳ. Πολυσπέρ-
χων νύκτωρ ἐπεμψε πεντη-
κοντήρη πωλησίον ὑφορμῶ-
σαν. ἧς Ἰππικῶναι τὴν Ὀ-
λυμπιάδα πρῶτοντι Διὰ
γραμμάτων ὁ γραμμα-
τοφῶρ ἰ αὐτὸς ἀχθεὶς
ὡς Κασσανδρον ὡμολό-
γη ὅτι πρῶτον ἐφ' ἡμῶν ἐ-
τέλλετο ὁ ἵππον μὲν Ἰππι-
κῶν ἐσφραγισμῶν τῇ
σφραγίδι τῇ Πολυσπέρ-
χοντι ἐκέλευσεν αὐτὸν
εἰσχεῖσθαι μὴ μὲν τοι προσ-
εἶναι ὡς Κάσσανδρῷ
ταῦτα ἔγνω· καὶ ὁ μὲν εἰσεκ-
μισε· Κάσσανδρῷ ἵππῳ
πεντηκοντήρη συλλαβῶν,
ἐποίησεν ἀφανῆ Ὀλυμπιάς

Quare audita, qui Sala-
minem habitabant, freti
humanitate Cassandri, se
ei dederunt.

3 Cassander Olym-
piadem conclusam in
Pydnam Macedoniae ci-
vitatem, bello oppu-
gnabar. Polysperchon
noctu misit pentecon-
torum proxime appel-
lentem, Olympiadem-
que ut eum conscende-
ret, per litteras horta-
batur. Tabellarius ca-
ptus, & ad Cassandrum
adductus, confitebatur
qua de caussa missus
esset. Ille litteras obfi-
gnatas Polysperchon-
tis sigillo, eum intro
ferre iussit, neque di-
cere quod Cassander eas
legisset. Qui cum in-
tro ferret, Cassander
pentecontorum inter-
ceptum de medio remo-
vit. Olympias habita

πείδον-

7 Ἀλλ' εἰς ἀχθεὶς. Vulgata εἰς καὶ
ἀχθεὶς, sed copulam eum utroque
Codice deleui. Ita quoque apud Po-
lybium III. Hist. cap. 104. Ἀντίκας ἵ-
ππῳ ἀκάντ' ἀλίσκομῶν ἀίχμαλ-
των, τὰ ἵππῳ, &c. & Aelianum lib. II. Var.
cap. 9. πῆ γὰρ μὲν ἀλίσκομῶν ἀίχμα-

λῶν Σαμίων εἶναι κατὰ τὴν ἀρετὴν.

8 Τὴν πρῶτην MSS. καὶ τὰς. &c
sic quoque Codd. Casauboni. Mox
Cant. μὲν ante Ἰππικῶναι delet.

9 Καὶ ὁ μὲν εἰσεκμίσεν. Deside-
rantur hæc in Cant. Codd. vero Ca-
sauboni, καὶ οἱ μὲν εἰσεκμίσαν.

10 Τὴ

side Polyperchontis sigillo & litteris, sub no-
ctem ex urbe progres-
sa, cum pencecontorum
non reperiret, insigni-
ter doluit, & se a Po-
lyperchonte quoque de-
ceptam existimavit: at-
que seipsam, urbemque
Pudnensium Cassandro
tradidit.

4 Cassander ab Illy-
ride revertens, cum ab-
esset unius diei itinere
ab Epidamno, copias
equestres, pedestresque
descripsit, usque missis
incendit vicos excelsos,
positos in finibus Il-
lyridis & Atintanidis.
Illi discessisse Cassan-
drum arbitrati, progre-
diebantur ex urbe, co-
lendoque ruri operam
ελθόντες τὴ πόλει, ταῖς

πρωτίαισι τῇ σφραγίδι τῇ
Πολυπέρχοντι & τοῖς
γραμμασι, τῆς πόλεως
προελθῶσα νύκτωρ, εἰς
ἄρῃαι τὴν πεντηκοντήρη,
ὡς δὴ καὶ Πολυπέρχοντι
ἐξαπατῶντι, ἡτύμησεν,
καὶ παρέδωκεν αὐτῷ, ¹⁰ καὶ
τὸ ἄστυ τὸ Πυδναῖον Κασ-
σάνδρῳ.

Κάσσανδρῳ δὲ τὸ Ἰλ-
λυρίδι ἐπανιὼν, ὁππότε
ὁδὸν ἡμέρας ἑπτάμενος,
¹¹ πῶς διώκειν ὑπογρά-
ψας, ὑποτάσσας καὶ περὶς πέ-
ψας, ἐνέπησεν καίμας ὑ-
ψηλὰς κομὰς ἐπὶ τῇ ἁ-
ρίων Ἰλλυρίδι καὶ ¹² Ἀ-
ππενιδί, ¹³ κατὰ φρονή-
σας τοῖς ἑπτάμηνους. οἱ
μὲν δὲ νομίσαντες ἀπελη-
λυθέναι Κάσσανδρον, προ-
γεωργίαις προσείχον· ὁ δὲ
πῶς

10 Τὸ ἄστυ τὸ Πυδναῖον] In Cant.
erat τὸ ἄστυ τὸ Πυδναῖον. Pro ὁππότε
Cassabonus in margine recripsit
ἀππενιδί.

11 Πῶς διώκειν ὑπογράφας] Scri-
bo ὑπογράφας. Cassabonus.

Τ' υπογράφας] MSS. cum Interpre-
te ὑπογράφας. sed legendum cum Ca-
saubono ὑπογράφας. sequitur enim,
καὶ κομὰς διώκειν.

12 Ἀππενιδί] Ita edidi pro
vulgato Ἀππενιδί. Male Cant. Ἀ-

ππενιδί. Stephanus: Ἀππενιδί,
μείζων Μακεδονίας. οἱ οἰκῆτορες, καὶ Ἀ-
ππενιδί, καὶ Ἀππενιδί. εἰρηται δὲ Ἀ-
ππενιδί, καὶ Μακεδονί. λέγεται καὶ Ἀ-
ππενιδί τὸ δηλοῦν. λέγεται καὶ Ἀππενιδί,
καὶ Ἀππενιδί, καὶ Ἀππενιδί ἐδίδου.

13 Κατὰ φρονήσας τοῖς ἑπτάμη-
νους] Legendum censeo τοῖς συμ-
φερομένοις τοῖς ἑπτά. vel τοῖς ταυ-
φερομένοις. Codd. Interpretis hæc viden-
tur non habuisse. Cassabonus.

τῷ κέκρυμμένῳ δυνάμιν
ἀναστήσας, ἀπὸ μὲν τῆς
πόλεως ἔλαβεν ἕκαστος
ἀνδρῶν διχελίων ἢ πέν-
τε πύλας, ἣν τῆς πόλεως ἀνεωγ-
μῆας δύων, ¹ ἐπεισελθὼν
τῷ Ἐπίδαμνον κατέχευεν.

dabant. At ille occultis
copiis excitatis extra
urbem, non minus ex
his mille viris cepit:
cumque portas urbis pa-
tefactas reperisset, in-
gressus Epidamnō poti-
tus est.

[C A P. XII.]

Λυσίμαχος.

Lyfimachus.

¶ Λυσίμαχος Ἀυτα-
ριατῶν πρὸς ἀποσκευὰς ἀ-
πολεσάντων ἐν τῇ πρὸς
Δημήτριον μάχῃ, ¹ πρὸς
Λάμψακον, φοβηθεὶς μή
πινεωπερίσωσιν οἱ βαρβα-
ροι, πάντα ὅσα εἶχον ἀπο-
λέσαντες, παραγαγὼν αὐ-
τὸς ἔξω τῆς χάρακος, ² ὡς
ἐπὶ στομυρείαν, πρὸς ἡμα-
δὸς ἀπέκτεινεν ἅπαντας.
³ ἦσαν ἄνδρες πεντακισχί-
λιοι.

¶ *Lyfimachus* cum
Autariatæ suis impedi-
mentis spoliati essent
in pugna adversus *De-*
metrium facta, metuens
ne quid novarum re-
rum inciperent barba-
ri omnibus possessio-
nibus exuti, productos
eos extra vallum tan-
quam ad frumenti distri-
butionem, dato signo o-
mnes ad unum interfecit.
Erant universi numero
sexcenti.

Λυ-

¹ 14 Ἐπεισελθὼν] Ita restitui cum
MSS. cum quibus consentire viden-
tur Codd. Interpretis. Vulgata, ἐπεισε-
λθὼν.

Cap. XII. 1 Πρὸς Λάμψακον] MSS.
πρὸς Λάμψακα. In versione deside-
rantur.

² 2 ὡς ἐπὶ στομυρείαν] Scriben-
dum στομυρείαν. ut alibi ἐπὶ στομυρείαν
τῆς στρατιάς. *Casaubonus.*

Στομυρείαν] Ita rescripsi cum
Cant. monente quoque *Casaubono*. Multum a Græcis abit Inter-
pres, dum pro πεντακίχλιοις habet
sexcenti.

³ 3 ἦσαν ἄνδρες πεντακίχλιοι]
Quidam Codd. ἦσαν 3 ἄνδρες πέντε
χελιάδες, sicut in *Dromichæte* libro
septimo. *Casaubonus.*

4 Ἐπει

2 *Lyſimachus cum Amphipolim cepiſſet Andrāgathi proditione, magnis cum muneribus ornavit: majoraque promiſit; ſi in Aſiam ſecum una proficiſcetur. Poſtquam vero ad Thracias anguſtias deventum eſſet, non ſolum omnibus bonis quæ poſſidebat, eum ſpoliavit: verumetiam tormentis confectum, vita privavit.*

3 *Lyſimachus Ariftonem Autoleontis filium ad Pæonas in paternum regnum deduxit, ut cognito regio juve-*

Λυſίμαχος Ἀμφιπό-
λεως κρατήſας Ἀνδρα-
γάθῃς προδόντῃ, πλὴν
καὶ μεγάλα χαριſάμεν-
αὐτῷ, μείζονα δὲ ὑποχό-
μεν, εἰάν τις πρὸς Ἀſίαν
αὐτῷ ſυναποδημήſη. ἔ-
πει δὲ πρὸς ταῖς Θρα-
κείαις πύλαις ἐγγύς, ἔμ-
νον ἅπαντα ὅσα ἐτύγχανεν
ἔχων ἀφείλετο· ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν βαſανίſας ἀπέ-
κτεινεν.

Λυſίμαχος Ἀρίſτω-
να δὲ Αὐτολέοντῃ πρὸς
Παίονας ὅτι πρὸς πατρῷαν
βαſιλείαν κατῆλθον, ἵνα
γνωρίſαντες τὸ βαſιλικὸν
με-

4 *Εἴπερ δὲ ὅτι] Quidam Codd. ἐπειδὴ mutata diſtinctione. Idem.*

Εἴπερ δὲ] Cant. ἐπειδὴ.

5 *Πάντα ὅσα ἐτύγχανεν ἔχων ἀφεί-
λετο] lidem Codd. πάντα ὅσα ἐτύγ-
χανεν αὐτῷ χαριſάμεν· ἀφείλετο. Ca-
ſaubonus.*

6 *Ἀρίſτωνα δὲ Αὐτολέοντῃ] Me-
moratur Aristo præſectus Pæonum
equitatu ſub Alexandro, Curtio lib.
1 v. cap. 9. Praefectum Pæonum equitum
Ariftonem laxatu habentibus inveni juffit. In-
ſignis eo die pugna equitum, et præcipue
Ariftonis fuit: præſectum equitatus Per-
ſarum Saſtopatem, directa in gutture ha-
bena tranſfixis; fugientemque per medios
hoſtes conſequutus ex equo præcipitavit,
et obliſcanti caput gladio dempfit: quod
relatum mox cum laude ante regis pe-
des poſuit. Plutarcho in Alexandro,*

μνηſτομον δὲ ἐλθὼν ἀρίſτων. (male,
pro μνηſτομον δὲ ἐλθὼν. Ἀρίſτων) ὁ
ἦν Παίωνος ἡγεμὼν, ὁποκτείνας πο-
λίμους ἄνδρας καὶ καταλλύοντες ἐξάμα-
ν αὐτῷ, τὸτο, εἴπιν, ὃ βασιλεὺς,
παρ' ἡμῖν κἀπώματ'· χρυſὰ πρῶτα τὸ
δῶρον. ὃ δὲ Ἀλξίανδρῳ γελᾶσαι, τι-
νὲ γὰρ, εἴπιν, ἰζὼ δὲ σοι μετὸν ἀνέρε-
τον πομπῇ. Arriano lib. 111. De ex-
pedit. Alex. οἱ τε ἰππεῖς καὶ οἱ Παῖονες,
ὧν Ἀρίſτης Ἀρίſτων ἡγεῖτο. Autoleonti
Pæonum regis filiam in matrimonio
habuiſſe dicitur Pyrrhus apud Plu-
tarchum in ejus vita. Autoleonti Pæo-
num regi contra Autariaras bellum
gerenti auxilium tuliffe dicitur Caſ-
ſander apud Diodorum lib. 20. Apud
Tzetzen Chiliad. vi. 53. perpe-
ram ſcribitur Αὐτολέοντῃ Παίωνος
βαſιλεὺς, pro Αὐτολέοντῃ.

Dd

7 Εἴπερ

μεγάκιον προσῖντο φι-
λοφρόνως αὐτὴν. 7 ἐπεὶ ὅτ
Ἀρίσωνα ἔλκεν τὸ βασιλι-
κὸν λκτρὸν ὅππῃ 8 ἘΨυκῆ
ποταμὸς, καὶ τὴν τράπεζαν
τὴν βασιλικὴν 9 παρέθη-
καν ὡς τὸ πάτριον ἔθθος.
Λυσίμαχος 10 ἐσήμηνεν ἐξο-
πλίσασθαι. Ἀρίσων μὲν
11 φύγων ἀφίππασατο εἰς
τὴν Σαρδιέων. Λυσίμα-
χος 12 ὅτ Παιονίαν κατέχευ.

ne, benevole & àmice
cum exciperent. Ubi
vero Aristonem regio
lavacro in Aristibo flu-
vio lavissent, & men-
sam regiam more pa-
trio apposuisent, Ly-
simachus signum suis
dedit, ut sese armarent,
Ariston correpta fuga ad
Sardenses equo evasit.
Ita Lydimachus Paeo-
niam obtinuit.

[CAP. XIII.]

Κρατήρως.

Κρατήρως, Τυρίων ἐ-

Craterus.

Craterus, Tyriis Ma-

πιθ-

7 Ἐπεὶ ὅτ Ἀρίσωνα ἔλκεν] Scri-
be ἔλκεν. Pro ὅτ ἘΨυκῆ ποτ. legit
Interpres ἘΨυκῆ ποτ. & κατὰ τὸ
πάτριον ἔθθος. cum male noster Cod.
ἔθθος τὸ. Casaubonus.

8 Τῷ ἈΨυκῇ ποταμῷ] Interpres
ἈΨυκῆ ποταμῷ. Legendum forte Ἀ-
ρίσων, qui Straboni lib. XIII. fluvius
dicitur Thraciæ influens Hebrum.
Eiusdem meminit Stephanus, voce
Ἀρίσων. Ἐστὶ καὶ ποταμὸς Θρακῶν Ἀ-
ρίσων. Pro ὅτ τὸ πάτριον. Cant. ὅππῃ
τὸ πάτριον. Lego cum Casaubono κατὰ
τὸ πάτριον.

9 Παρέθηκεν] 38. παρέθηκεν. Ca-
saubonus.

10 Φύγων ἀφίππασατο] Ita edidi
cum MSS. pro φύγων ἀφίππασατο.

11 Σαρδιέων] MSS. Σαρδαίων quod
positum forte per μεταθήσιν, addito
initio Σ, pro Ἀδρανίω, ab Ἀδράνι,
quæ Thraciæ civitas Stephano. Nisi
magis arrideat Σαρδικίων, a Σαρδικῇ,
sive Σαρδικῷ, quæ Thraciæ regio &

urbs Ptolemæo lib. III. cap. 11. A-
pud Gruterum pag. 382. Inscr. 11.
DIOGENES. MIL. COH. X. PR.
&c. NAT. THRAX. CIVITATE.
SERDICA. Hadr. Valefius ad Ex-
cerpta Dionis Σαρδικῆς eisdem putat
cum Σαρδαίων Strabonis, apud quem
Casaubonus reponendum censet Ἀρ-
δικῆς, (Ἀρδικῆ enim unde Ἀρδικῶν,
pariter urbs Illyridis) quem sequen-
tus Valefius, apud Nostrum, nec
non Dionem, & Zonaram sic quo-
que corrigit. Verum cum Σαρδικῆς,
sive Ἀρδικῶν, sint in Illyride, a lo-
co in quem se fuga servavit Ariston,
videntur remoti nimis. Deinde du-
bitari posset, an apud alios opus hac
correctione, propter consensum Co-
dicum Dionis, Zonaræ & Strabonis,
Σαρδικῆς scribentium; quin & Stra-
bo, in quo corrigendo vacillat Ca-
saubonus, unde & ab Ortelio refel-
litur, Σαρδικῆς & Ἀρδικῆς comme-
morat.

I Ma-

cedones in muniendo vallo occupatos adorientibus, mandavit, ut prius cederent. Postquam vero Tyrii longa persecutione vehementer essent defatigati, signum dedit suis, ut conversi in Tyrios impetum darent: statimque factum est, ut persequentes fugerent, & fugientes persequerentur.

πηρεμένων, πῶς ἐργαζομένοις τὸ χῶμα Ἰ Μακεδόσι τροπῆς αὐτῶν ἡρωϊκῆς ὑποχωρεῖν παρήγγειλεν· ἐπεὶ δὲ οἱ Τύριοι σφοδρῶς ὅτι μακρὸν διώξαντες ἔκαμον· ἐσήμηνεν ἀναστρέψαντας ἐμβαλεῖν πῶς Τυρίοις. αὐτίκα δὲ οἱ μὲν διώκοντες ἔφθον· οἱ δὲ φεύγοντες ἐδίωκον.

[CAP. XIV.]

Polysperchon.

Polysperchon Peloponnesiis aditum obidentibus, milites suos ad periculum adeundum confirmavit. Pileum Arcadicum imposuit, & tunicam duplicem indutus, acceptoque baculo, dixit ad eos: Qui nos in periculum vocant, o commilitones, ejusmodi sunt homines. Post, his

Πολυπέρχων.

Πολυπέρχων τὰ ὅρμα Φυλασσόντων Πελοποννησίων, ἡ αὐτῆς στρατιάς πρὸς τρεῖς πρὸς τὸ κίνδυνον, πῶς Ἀρκάδιον ὅτι μέγαν, ἡ τρίβωνα διπλὴν ἐμπρησάμενον, ἡ βακτηρίαν λαβὼν ἔφη πρὸς αὐτούς· πρὸς ἃς μὲν κινδυνώειν μέλλομεν, ὡς στρατιῶται, πῶς τι τυγχάνει·

1 Μακεδόσι τροπῆς αὐτῶν ἡρω.] MSS. Μακεδὼν πρὸς τὸ αὐτῶν ἡρωϊκῆς, quod sedulo, licet absque ullo sensu; sequutus est Interpres. Videtur innuere Auditor, Craterum mandasse militibus, cum impune pedem referrent Tyrii, ut simulata fuga in eum locum eos deduce-

rent, unde tuto se recipere se non possent.

Cap. XIV. 1 Τὰς αὐτῆς στρατιάς.] Cant. τὰς αὐτῆς στρατιάς. Cum MSS. τροπῆς αὐτῶν ἡρωϊκῆς pro vulgato πρὸς αὐτούς, nisi quod Cant. πρὸς αὐτούς. Mox pro ὅτι μέγαν, iidem Codd. ὅτι μέγαν.

D d 2

1 Αὐτίκα

χάνουσιν ὄντες. ταῦτα ἢ δόπο-
θ' ἔμελλεν, καὶ τὴν πανοπωλίαν
λαβὼν· οἱ ἢ μέλλοντες
πρὸς αὐτὰς πολεμεῖν, ποιῶ-
νται, μέχρι νυκτὸς πολλὰς καὶ
μεγάλας ἀγῶνας νενικη-
κότες· ἀκόνσαντες οἱ στρα-
τιῶται ἤξιωσαν μηκέτι
μέλλειν· ἀλλ' ὅθ' ὅς ἄγειν
ὅππῃ τὴν μάχην.

depositis, & armatura re-
cepta: Qui vero cum iis
manum conferent in-
quit) ejusmodi, usque
in hoc tempus multo-
rum, magnorumque bel-
lorum victores. Quo au-
dito, milites oblectra-
bant, ne amplius moram
aliquam interponeret,
sed recta ad ineundam
pugnam duceret.

[C A P. XV.]

¹ Ἀντίοχος Σελεύκῃς.

Antiochus Seleuci filius.

Ἀντίοχος βασιλεὺς ἐκ
κρατῆσιν Δαμασκῆ, ἐν
ἐφύλασσε Δίωνων Πτολε-
μαίῃς στρατηγὸς, ἐπήγγει-
λε τῇ στρατιᾷ, καὶ τῇ χώρᾳ
πάσῃ, ² Περσικῶν ἑορτῶν
θαυμάζειν· προσελαβὼν ἅ-
πασιν τοῖς ὑπαρχοῖς ἀμ-
φιλαφῇ κομίζειν δώ-
ρίας ὡς εὐαρεσκύνειν. ἐφ' ἣ
πανταχῇ πανηγυρίζοντες
Ἀντίοχος μετὰ πάντων, ³ καὶ
ὁ Δίωνων πωθανόμην
τὴν τευφλὴν τῇ ἑορτῇ,

Antiochus volens Da-
mascum in suam pote-
statem redigere, quam
Dionon Ptolemæi dux
cum præsidio tenebat,
præcepit exercitui atque
universæ regioni, ut
convivium Persicum
summa celebritate obi-
rent: mandavitque o-
mnibus principibus, ut
copiosum adferrent con-
vivii apparatus. in quo
celebrando cum prorsus
occuparetur Antiochus,
cum omnibus suis: etiam

ἐχά-
ρι-
σεν.

¹ Ἀντίοχος Σελεύκῃς.] Ita edidi
cum Fl. cum quo consentit Interpres,
nec non Index libro huic præfixus.
Vulgata, Περὶ Ἀντίοχου βασιλέως κρα-
τῆσιν Δαμασκῆ.

² Περσικῶν ἑορτῶν] MSS. addita
copula, καὶ Περσικὴν ἑορτῆν.

³ Καὶ ὁ Δίωνων] Uterque Codex
καὶ ὁ Δίωνων. ortu errore ex
scriptionis compendio.

. Dinon audito celebri-
tatis luxu , aliquantum
de excubiarum diligen-
tia remisit. Antiochus
autem imperans , ut in-
coctum frumentum ad
quatuor dies secum por-
tarent , duxit exercitum
per solitudinem , & vias
obscuras ac præcípites ,
• atque ex improvísio irru-
ptione facta , capit Da-
mascum.

ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς
φυλακῆς. Ἀντίοχος ὃ
προσάξας ἄπυρα σιτία
πασάρων ἡμερῶν κομίζειν,
ἤγαγε τὴν στρατιάν, διὰ τὴν
ἐρημίας, καὶ ἀτραπῶν ἡ πε-
ρικρήμων καὶ ἀπεροδοκή-
τως ἐκφανείς, αἰρεῖ Δα-
μασκὸν, Δίωνος ὃ ἐδυ-
νηθέντ' ἀνπαχεῖν, Ἀν-
τίοχος παρόντι.

[C A P. XVI.]

Antiochus Antiochi filius.

Antiochus oppugna-
bat Cypselá , Thraciam
urbem , multosque se-
cum habebat Thraces
nobili genere natos ,
quibus præerant Tiris
& Dromichætes. Hos or-
navit torquibus aureis ,
& armis argenteis , atque
sic ad pugnam facien-
dam prodiit. Illi pro-
spicientes e Cypselis pro-
pinquos & vernaculos
suos multo auro argen-

Ἄντίοχος Ἀντίοχος.
Ἀντίοχος ἐπὶ τῇ Κύ-
ψελᾷ θρασυῖαν πόλιν, ἔ-
χων πῶς αὐτῷ θρασυῶν
ἀπατερίδας πολλὰς, ὧν ἡ-
γάγ' ἤντ' Τίρις, καὶ Δρομι-
χαίτης. τέττας κοσμήσας
σπεπτοῖς χρυσῶν, καὶ ὀ-
πλοῖς δ' ἐγυροπάρτοις προ-
ῆλθεν ὅτι τὴν μάχην. οἱ
ὃ δὲ τὴν Κυψέλαν ἰδόν-
τες τὰς ὁμοφύλους καὶ ὁ-
μογλώστας πολλῶν χρυ-
σῶν

4 Περικρήμων] MSS. ὃς προ-
μύν. Male. Interpres addit ὁφθαλμοί ,
quod non est in contextu. Pro ἀπερο-
δοκίαις, Fl. ἀπεροδοκίων. & pro δι-
ωνος, Cant. Δίωνος.

Cap. XVI. 1 Ἀντίοχος Ἀντίοχος]
Ita edidit cum Fl. Interprete, & Indi-
ce. Vulgata, Περὶ Ἀντίοχου πορδόντ' ὃ
Κύψελα.

σὼ καὶ ἡ ἀργύρω κεχρσμη-
 μύρας, μακαρίσαντες αὐ-
 τὰς τ' μετ' Ἀντιόχου στρα-
 τείας, τὰ ὅπλα καταβα-
 λόντες, Ἀντιόχῳ προσέ-
 γευντο καὶ ἦσαν ἀντὶ πολε-
 μίων σύμμαχοι.

toque exornatos, bea-
 tos eos ac felices prædi-
 cabant, qui sub Antio-
 cho stipendia mererent,
 & abjectis armis, An-
 tiocho se dediderunt, &
 pro hostibus socii facti
 sunt.

[CAP. XVII.]

Ἄντιόχου Ἰέρραξ.

Antiochus Hierax.

Ἀντιόχου Σελεύκου ἔ-
 ἀδελφὸς ὁποῦτος ἐφυῖντο εἰς
 τὴν μέσλιν τὴν ποταμῶν. ὁ-
 πε καὶ αὐτὸν τὰ τ' Ἀρμενίων
 ὅρη διελθὲντα φίλῳ ὦν
 Ἀρσάβης ὑπεδέξατο.
 στρατηγοὶ Σελεύκου Ἀχαιὸς
 καὶ Ἀνδρόμαχος μὲν πολ-
 λὴς διωάμεως ἐδίωκον.
 πολλὴ μὲν αὐτῶν ἐγχεύετο ἡ

Antiochus a Seleuco
 fratre defectione facta,
 profugit in Mesopota-
 miam. Itaque eum Ar-
 meniorum montes trans-
 gressum, Arsabes, cum
 quo ei amicitia inter-
 cedebat, excepit. Du-
 ces Seleuci Achæus &
 Andromachus cum infi-
 nitis copiis persequen-

ωσάν.

2 Ἀργύρω] Cant. ἀργυρῶ. Mox
 pro στρατείας, cum Cant. & Codd.
 Casauboni scripsi στρατῆς.

Cap. XVI. 1 Ἀντιόχου Ἰέρραξ] I-
 ta reposui cum Interprete & Indice.
 Vulgata, Περὶ Ἀντιόχου ὁποῦτος τὸ
 Σελεύκου ἑαδελφός. Hujus a fratre Se-
 leuco Callinico defectionem fusius
 vide apud Justinum lib. xxvii. cap.
 2. & 3. qui addit eum, denuo a fra-
 tre Seleuco vidum, benigne fuisse
 exceptum, non ab Arsabe, ut au-
 ditor est Polyænus, sed a socero suo Ar-
 tamene, rege Cappadocia. Ad quem
 locum Vir doctus: Puto verum esse A-
 riamanem. Nam Diodori Epitome habet
 Ἀρριάνου. Hujus Antiochi socerum

Stratonice uxorem duxerat Ariamenes.
 Socerum itaque ejus laxius vocat Justin-
 nus. Verum haudquaquam refert Dio-
 dorus Ariamnen uxorem duxisse Stra-
 tonicem, hujus Antiochi socerem, sed
 eam tradidisse in matrimonium
 Ariarathi filio natu majori. Verba
 ejus sunt Ecloga 3. lib. xxxi. Ἀρριάν-
 ους ὁπταμίαν πορὶς Ἀντιόχου ποιοῦσά-
 μιν, ἡ ὁποῖα καλεῖται Θιόν, ἡ ποῖα
 θυγατέρα Στρατονίκου συνώκει τῇ
 σφιστύτῳ ἡμῶν Ἀρριάνου.

2 Ὅτι καὶ αὐτὸν τὰ τ' Ἀρμενίων ὅρη
 δ.] Cant. ὥστε καὶ αὐτὸν Ἀρμενίων ὅ-
 ρους δ. Fl. ὥστε καὶ αὐτὸν μὲν Ἀρμεν.

3 Ἀυτῶν] γε. αὐτῶν. Casaubonus.

4 Ἡ' ὡς

bantur, & magno quidem impetu manus conferebant. Tandem Antiochus accepto vulnere, profugit in montis colles superiores, exercitu sine ordine sub lateribus montis castrametante: & famam divulgavit, Antiochum in prælio cecidisse. Exercitus vero non exiguum partem noctu colles montis occupare jussit. Sequenti die legatos miserunt Antiochi milites, Philetærum Cretensem, & Dionysium Lysimacheum, certisque conditionibus Antiochi corpus ad sepeliendum postularunt, seipsos atque arma tradentes. Andromachus nondum, inquit, Antiochi corpus inventum esse: quærerent in-

ωρράξις· πάλῳ τρωθεὶς Ἀντίοχῳ ὑποφύγει ἐς πλὴν ὑπερκοιμῶν ὑπὸ ῥείαν τῆς τραπᾶς, ἣ ἡ ἡὸ ὁμαλὴ στρατοπεδεύουσα ὑπὸ ταῖς λαγρόσι τῶ ὄρεσι. Φημὶν δὲ διέδωκεν ὡς Ἀντίοχῳ ἐν τῇ μάχῃ πεπιώκει· τῇ δὲ τραπᾶς σὺν ὀλίγον μέρῳ νύκτωρ ἐκέλευσε καταλαβέσθαι τὰς ὑπὸ ῥείας· μεθ' ἡμέραν πρὸς βδελυγμῶν ἐπεμψαν οἱ Ἀντίοχος στρατιῶται, Φιλέταιρον ἡγεμόνα Κρήτης, καὶ Διονύσιον Λυσιμαχέα, ὑπάτωνδον Ἀντίοχος τὸ σῶμα αἰτέμυροι, καὶ σφᾶς αὐτὰς, καὶ τὰ ὅπλα ὡρράδιδόντες. Ἀνδρόμαχῳ δὲ πω μὲν ἔφη τὸ Ἀντίοχος σῶμα εὐρέσθαι. ζητεῖσθαι δὲ πεπιωκὸς εἶσιν ἐν ταῖς δεσμοῖς. πέμψαν δὲ τὰς ὡρρά-

4 Ἡ ἡὸ ὁμαλὴ στρατοπεδεύουσα ὑπὸ ταῖς λαγρόσι τῶ ὄρεσι] Fl. ἡὸ ὁμαλὴ στρατοπεδεύουσα. Codd. Casauboni ἡὸ ὁμαλὴ στρατοπεδεύουσα. Legisse videtur Interpreter: ἡὸ ὁμαλὴ στρατοπεδεύουσα ὑπὸ ταῖς λαγρόσι τῶ ὄρεσι,posito commate post ὑπὸ ῥείαν. Verum ut minus discedatur a Vulgata, malim ἡὸ ὁμαλὴ στρατοπεδεύουσα ὑπὸ ταῖς λαγρόσι τῶ ὄρεσι, φημὶν διέδωκεν, omissa par-

ticula δὲ post φημὶν cum utroque Codice. Pro πεπιώκει, quod sequitur, Fl. πεπιώκει.

5 Φιλέταιρον] Cant. Φιλιππεον. sed Vulgata recte. Idem Codex copulam ante Διονύσιον delet.

6 Παρὰ διδόντες] Fl. ὡρράδιδόντας. Mox pro ὡρράδι, Cant. ὡρράδι. Sequens πεπιωκὸς non agnoscit Interpreter.

ὡς αὐτοὶ ἀνδρες περακιγίλιοι,
 ἔως μάχην ἐσκότα-
 σμήοι, ἀλλὰ πρὸς ὡς αὐ-
 λήσιν αἰχμαλώτων ἐπαλ-
 μήοι. ἔπειτα ἡ ὑπὸ ταῖς
 λαγόσι δ' ὄρεσι ἐγγύοντο, οἱ
 τὰς ὑπὸ πρὸς περακιγί-
 λωντες, ἀνέβησαν ὅτι χυ-
 γέντες πολὺν αὐτῶν φόνον
 εἰργάσαντο. Ἀντίοχος δ' ἡ
 χῆμα τὸ βασιλεῖον ἀνα-
 λαβὼν, ἐπεφάνη, δείξας
 αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ νικῶντα.

terius in vinculis : se-
 missurum qui arma &
 milites acciperent. Ve-
 nerunt quatuor millia
 virorum, non ad pugnam
 faciendum parati, sed
 ad accipiendos capti-
 vos instructi. Qui post-
 quam ad latera mon-
 tis venissent, hi qui col-
 les occuparant, desuper
 effusi, magnam eorum
 stragem ediderunt. An-
 tiochus vero regio ha-
 bitu recepto apparuit,
 & viventem & vincen-
 tem se ostendens.

[C A P. XVII.]

Φίλιππος Δημητρίου.

Philippus Demetrii filius.

¶ Φίλιππος Ῥοδίων

¶ Philippus Rhodio-
 rum urbem in opposi-

τὸν ἐν τῇ περαίᾳ Περ-
 νασσῶν

[Πόλιν ἐν τῇ περαίᾳ Περνασσῶν]
 Rhodo opposita in continente fuit
 Caria : in qua regione Κρυαῶντις fuit
 oppidum, cujus præter Geographos
 ipse Polyænus meminit lib. octavo
 Parnassum in eo tractu legisse non
 memini. Videndum ergo, ne pro
 Περνασσῶν sit legendum, Κρυαῶντις.
 Paulo post ante vocem Ῥοδίων, quæ-
 dam videntur fuisse in libris inter-
 pretis, quæ nostri non habent. Ca-
 saubonus.

[Πόλιν ἐν τῇ περαίᾳ Περνασσῶν] Ita
 edidi pro vulgato, πόλιν ἐν τῇ περαίᾳ
 Περνασσῶν. Atque ita rescribendum
 monuit jam Ortelius, auctoritate
 Stephani, apud quem : Περνασσῶν, πό-

λις Κρυαῶντις τὸ ἐν τῇ περαίᾳ Περνασσῶν. Fir-
 matur hæc lectio auctore Polybio,
 Hist. lib. xvi. 10. ubi hanc Philippi
 expeditionem describens, inquit : ὁ-
 θῆν ἀπαλλὰ Πόλιν, ὅθεν στρατι-
 δόσι τῇ Περνασσῶν. ad quem locum
 vid. Palmerius. & Faullo post : Τὰς
 μὲν ἂν ἀρχὰς ὑπέμεινον οἱ Περνασσῶντις
 διήμῃς. Eum vide. Pro in opposita con-
 tinente, ut vertit, non male, Inter-
 pres ἐν τῇ περαίᾳ, malim ἐν περαίᾳ,
 sic præcunte Livio lib. xxxi i. cap.
 33. Rhodii Perxam (regio est continen-
 tiæ adversus insulam, vetusta eorum di-
 tionum) repetebant. & cap. 35. Rhodii
 regionem, quam Perxam vocant, redde-
 re. Ejus mentio quoque apud Poly-
 bium,

ta continente Parnasum oppugnabat. Muros insigni firmitudine præditos, statuit suffodere. Cum autem inter suffodiendum solidissima petra se offerret, & fossoriiis instrumentis nequaquam cederet, Philippus interdum ad fossionem iussit descendere. Eos vero qui opus faciebant, etiam tegumentis extensis occultabat, ut putaretur velles eos occultare. Hæc autem omnia manifesto hostes intuebantur, ut nullo modo eos clam esse possent. Noctu vero imperavit, ut milites a stadiis octo seu decem ex profundo quodam specu pulverem adferrent, & pro fauce fossionum conjicerent.

ναοσὸν ἐπὶ ῥῆ· τ̃ ἢ τειχῶν
καρπῶν ὄντων, ἐπεχεί-
ρησεν ὑπορύττειν· πέτρας
ἢ σερειωτάτης ἐν τῇ διώ-
ρυχι Φανείσης, καὶ πῆς με-
ταλλωπικῆς ὀργάνοις μη-
δαμῶς εἰκίσσης, ἐκέλευσε
Φίλιππον μεθ' ἡμέραν
μὴ ὅτι τιτὼ διαρυχῶ κα-
ταδαίνειν·² πῆς ὑπορυτ-
τωμένοις ἢ καὶ περικα-
λύμματα ὑπερέτεινεν ὡς
βελόμην· λαμβάνειν παρὶ
ἢ λὺ ἄρα Φανερὰ τοῖς
πολεμίοις· ἀπὸ τῶν τειχῶν
ὀρῶσι· νύκτωρ ἢ ἐκέλευσε
τὰς στρατιώτας ἀπὸ τοῦ διῶν
ὀκτώ, ἢ δέκα, ἕκαστον βα-
θείας φάραγγα ἀνακο-
μίζοντας χάριν μεταβάλλειν
πρὸς τὸ σῶμα τῶν ὀρυγ-
μάτων· ἐπεὶ ἢ πολὺς χάρις
ἐγγέγερτο σωρηδὸν, μεθ'
ἡμέ-

bium. Excerpt. Leg. 1 x v i i. Μικροῖς δὲ ἀνὰ πρῶτον χωρίοις ἐκ τῆς Λυκαπῶν ἀνταγωνισμοῦ τῶν Ἀγροῦς, ἐκ πῶν ἱερμάτων καὶ χώρας, λὺ συν-
έχαιτο κείνῃ ὅτι μὴ τῶν ἱερμάτων τῶν Ῥοδίων Περαιῶν, &c. Appianum lib. 111. B. G. Διέπλυνον ἐς Λόνημα, Ῥοδίων πρὸς ἑλπίον ἐπὶ Περαιῶν.

² Τοῖς ὑπορυττωμένοις ἢ καὶ] MSS. ut & Codd. Casauboni : οἱς ὀργίζο-

μήνους δὲ καὶ, &c. Mox pro λαμβάνειν, Cant. μεταδίδειν.

³ Πολὺς χάρις ἐγγέγερτο] Vocem χάρις, quæ a Vulgata aberat, cum Fl. & Interprete revocavi. Mox pro ἐκείνῃ ὅτι σῶμα, Cant. ἐκείνη ἐπὶ σῶμα, quod vulgato videtur præferendum. In fine strategematis pro καταλοιπύοντο, (licet eodem res redeat, propter consensum tamen Codicum) reposui καταλείποντο.

Dd 5

4 Κατὰ

ἡμέραν οἱ δὲ τῇ τεχνῶν
 ἰδόντες τῷτο, ἐκείνῳ ὅπῃ
 εἴδον, ὡς ἡ πόλις κα-
 τὰ τὴν ὑπορώρυκται· ἔτ'
 οἱ φόβῳ ἐποίησεν αὐτὰς
 πρὸς ἀδύναμι φιλίππου τῷ
 πόλιν· ὕστερον δὲ τῷ ἀπά-
 τῳ μαθόντες, πολλὰ τῷ
 αὐτῶν ἀνοιαν κατωδύ-
 ραντο.

φίλιππος Δημητρίῳ
 πολεμῶν Ἀττάλῳ βασι-
 λεῖ, καὶ Ῥοδίοις, ἀποδράναι
 καὶ τῷ θαλάτῃ βα-
 λυσιώδους, αὐτόμολον
 Αἰγύπτιον ἐπεμψεν· ὃς ἡγ-
 γαλε τοῖς πολεμίοις ὅτι
 πρὸς ἀσφάλειστον θάλασσαν
 μαχεῖν τὸ ὑστεραίαν· καὶ θά-
 νυκτος πυρὰ πολλὰ ἐκαυ-
 σεν ὡς τὸ στρατὸς μὲν ἔσσης.
 τῇ δὲ ἀμφὶ τὸ Ἀττάλον πᾶ
 πρὸς τῷ ναυμαχίᾳ πα-
 ρασκευαζομένων, καὶ τὴν
 καὶ τὸ ἐκώλυν φυλακῇ
 θαλασπίντων, φίλιππος
 λαθὼν ἀπέπλωσεν.

Multo autem pulvere a-
 cervatim excitato in-
 terdiu, qui muros defen-
 sabant, id ipsum con-
 spicati, civitatem infer-
 ne suffosam esse credide-
 runt. Is metus eos impu-
 lit, ut urbem Philippo
 dederent. Postea vero
 cognito dolo, multis la-
 crymis suam amentiam
 deploraverunt.

2 Philippus Demetrii
 filius bellum gerens cum
 Attalo rege, & Rhodiis,
 & quemadmodum per
 mare effugere posset de-
 liberans, transfugam Æ-
 gyptium misit, qui ho-
 stibus nunciaret, eum ad
 navale prælium sequenti
 die committendum præ-
 parari, noctuque mul-
 tos ignes fecit, ut mane-
 re exercitus videretur.
 At cum Attali milites ad
 navalem pugnam se in-
 struerent, & ex eo loco
 per quem exitus navibus
 erat præsidia deducerent,
 Philippus clam omnibus
 adnavigavit.

[CAP.

4 Κατὰ τὴν θαλάτταν] Additus arti-
 culus cum Cant.

5 Ἀπὸ πλοίων] Cant. ἀπὸ πλοίων.
 quomodo etiam legisse videtur In-

terpres; sed Vulgata recte: quare ver-
 tendum ἀδναυγανί. Idem quoque
 Codex pro λαθὼν, iterum μεθὼν.

1 Ππο-

[CAP. XVIII.]

Ptolemæus.

Ptolemæus cum Perdicca flumen juxta Memphim transmitteret, & jam magna pars transisset, contraxit ex omni regione greges caprarum, suumque & boum armenta, mandavitque ut quam plurima farmentorum onera ex unoquoque jumento suspenderentur, ut attracta maximum pulverem excitarent. Quæ a pastori- bus atque etiam ab equi- tibus agitata, magnam vim pulveris fuscitave- runt. Ille vero iis equiti- bus assumptis, qui erant reliqui, contra hostes duxit: qui ex pulvere conjecturantes innume- rabiles copias adventare, repente fugæ se manda- runt, & plurimi flumine perierunt, multi etiam vivi capti sunt.

Πτολεμαῖος.

¹ Πτολεμαῖος Περδί-
κα καὶ Μέμφιν διαβαί-
νοντο τὸ ποταμὸν, καὶ ἤδη
συχνῶν διαβέβηκόντων,
συναγαγὼν ἐκ τῆς χώρας
αἰπόλια συφορβία, βεκέ-
λια πλείεστα ὅσα, προσέ-
ταξεν ἐκάστη ζῶα φρυ-
γάνων φορτία ἐκδέσσειν,
ὅπως ὑπισυρέμενον χυ-
νιορτὴν ἑγείροι πλείεστον.
τὰ μὲν δὲ ὑπὸ τῶν νομέων,
πρὸς τῶν τέτοις, καὶ ἱππέων
ἐλαυνόμενα χυνιορτὴν ἀν-
έστησε μέγιστον· αὐτοὺς δὲ
ἀναλαβὼν τῶν ἱππέων τὰς
λοιπὰς, τοῖς πολεμίοις
προσῆγε· οἱ δὲ ἀπὸ μὲν ἔ-
χυνιορτῆς πολὺ πλεονέχοντο.
ὑπείκοντες νομίμασι, αὐτί-
κα ἔφευγον· καὶ οἱ πλεί-
στοι μὲν ἐν τῷ ποταμῷ διε-
φθάρησαν. πολλοὶ δὲ καὶ ζῶν-
τες ἐσώλωσαν.

[CAP.

¹ Πτολεμαῖος Περδικα, &c.] Idem
refert Frontinus lib. iv. cap. 7. 20.

² Ἐγείρει] Cant. ἐγείρα. Προϊλαιν-

όμενα, quod sequitur, uterque Co-
dex, nec non Codd. Casauboni i-
λαυνόμενον.

[CAP. XIX.]

Ἀττάλῳ.

Attalus.

Ἀττάλῳ Γαλάταις
 μεγάλῳ δυνάμει ἔχουσι
 ὡς παρ' ἡμῶν μέλλων, ὁ-
 ρῶν τὰς στρατιώτας κατὰ
 πεπληγόντας, ὁρμήν
 ποιῆσαι βελόμην πρὸς
 τὴν κινδυνὴν τῆς μάχης ἱε-
 ρεῖα παρεσκόασε, Ἰσχυ-
 δίνης Χαλδαίης μάντιος
 θυσίαν πράττοντος. ὁ μὲν
 ὡς ἄμην ἢ ἀπείσας
 ἀνέπεμψε τὸ ἱερεῖον· ὃ δὲ
 βασιλῆος κηκίδα τρί-
 ψας, ἐπέγραψεν ὅτι τῷ
 χεῖρα τῷ δεξιᾷ, βασι-
 λέως νίκη· ποιησάμην.

Attalus cum Gal-
 lis magnum numerum
 habentibus praelium
 commissurus, milites
 suos timore perculsos
 confirmare atque ala-
 cres reddere volens,
 ante conflictus pericu-
 lum victimam appara-
 vit, Sudino Chaldaeo
 vate sacrificium obeun-
 te: ipse deos preca-
 tus libavit, & victimam
 dissecuit. Rex contrito
 gummi, inscripsit in
 dextram manum, Ro-
 gis victoria: inscriptio-
 nem efficiens, non a
 τῷ

Ἰσχυδίνης χαλδαίης μάντιος θυσίαν
 πράττοντος.] Quidam Codd. pro
 πράττοντος habent κηκιδόντος.
 mendose quidem: sed quod merito
 tamen nostram lectionem reddat su-
 spectam. Num vero legendum ex il-
 lius lectionis vestigiis, ἱερεῖον, aut
 ἱερδόντος? Ulpianus, fortasse et-
 iam verius, θυσίαν τολόντος, vel ὁρ-
 τολόντος. Sudines vates, est qui In-
 nides Frontino dicitur in eadem histo-
 ria corrupte. Casaubonus.

Μάντιος.] Uterque Codex ὑ-
 πατάς. Pro πράττοντος, Cant. κηκιδόν-
 τος. Fl. ἱερεδόντος. Lego cum CL.
 Gronovio ἱερεδόντος.

2 Κηκίδα.] MSS. κηκίδα, ut & paul-
 lo post κηκίδα. Utroque modo scri-

bitur. Minus recte Interpres vertit
 gummi, cum κηκίς, sive κηκίς sit galla,
 fructus scilicet quercus, quæ contrita &
 madefacta colorem exhibet atrum,
 atque adeo sacerdoti exta scrutanti
 conspicuum. Simile commentum A-
 lexandri refert Frontinus lib. 1. cap.
 xi. 14. Alexander Macedo sacrificatu-
 ras inscripsit medicamento atrispiu ma-
 num, quam ille exta erat suppositurum.
 Litera significabant, victoriam Alexan-
 dro dari, quas cum jecit calidum rapuisse,
 & a rege militi esset ostensum, an-
 nuuit animum, tanquam Deo providente
 victoriam. Quod vero Polyænus ad-
 scribit Attalo, id a Frontino, eodem
 loco, tribuitur Eumeni.

sinistris ad dextra, sed contra a dextris ad sinistra: & cum viscera extraherentur, supposituit manum in calidiorum ac fungosum locum, absterlitque inscriptionem. Vates percurrrens frustra reliqua, ac bilem, portasque & mensam, atque omnia signa perspicuens, convertit particulam quæ inscriptionem continebat, qua regis victoria significabatur. Itaque tum ipse gaudium concepit, tum universis militibus signum ostendit. Qui accedentes, ac legentes, fiducia replebantur: omnesque vociferabantur, jubentes ducere adversus barbaros: & alacribus animis in pugnam ruentes, Gallorum multitudinem superarunt.

τὴν Πηγεραφίῳ, ὅτε δὲ τῷ δέξιερῶν Πηγιδεξιῶν, ἀλλ' ἐμπάλιν, ἀπὸ τῷ δεξιῶν Πηγιδεξιῶν ἀρσενά: καὶ τῷ πλάγχυνον ἐξαιρεμένων ὑπερχετο τὴν χεῖρα τῷ κηκίδῳ εἰς θερμὸν καὶ δέαιον τόπον, ὑπομασάμην τὴν Πηγεραφίῳ ὁ μάντις ὁ Πηγιδεξιῶν τὰς λοβὰς καὶ τὴν χολῶν, πύλας τὴν δὴ καὶ τραπέζαν, καὶ ὅσα ἄλλα σημεῖα κατένοῶν, ἀνέσπευσε τὸ λοβὸν τὸ ἔχοντα τὴν Πηγεραφίῳ, δι' ἧς ἐδηλοῦτο βασιλείας νίκη· αὐτὸς τε ἔν ὑπερχαρῆς ἐγένετο, καὶ τῷ πλήθει τῶν στρατιωτῶν ἐδείξε τὸ σημεῖον οἱ ἑλθόντες, καὶ ἀναγνόντες θάρσους ἐνεπλήσθησαν, καὶ πάντες ἀνεβόησαν κελάνοντες ἄγειν ὅτι τὰς βαρβάρους, καὶ περὶ τῶν ἀγωνιστάμην, τὰς ἑλπίδας Γαλάτας ἐνίκησαν.

[CAP.

3 Εἰς Πηγιδεξιῶν τῶν λοβῶν] MSS. i. πηγιδεξιῶν. PRO percurrrens frustra reliqua, malo, percurrrens lobes, &c. Eorum nomina quædam recenset Auctor: omnia enumerat Nicandri Scholia-

stes ad vs. 599. ἡ ἀπὸ τῆς καὶ πύλας, μίση πύλας εἰς τὴν ἐξαιρεμένην τὴν πύλας, ὡς αὐτὴ καὶ ὁ δὲ, καὶ μάχης, καὶ κηκίδος.

4 Πλήρεις] MSS. πολίτας. & sic quoque Codd. Calauboni.

[CAP. XI.]

Περσός.

Περσός Ρωμαίων ἐ-
λέφαντας ἀγόντων, τὰς μὲν
ἐκ Λιβύης, τὰς δὲ Ἰνδὸς
ὡς δὲ Ἀντίοχος Συρίας
βασιλεύς, ἵνα μὴ καίνεν
καὶ φοβερὴν τοῖς ἵπποις
τὸ θηρίον φανείη, προσέ-
ταξε τοῖς χειροτέχναις ἁ-
δῶλα ξύλινα κατασκευά-
ζειν, ἐλεφάντων ἰδέαν καὶ
ῥυθμὸν ἔχοντα· ἐπεὶ δὲ ἡ
κλαγγὴ τῶν θηρίων μάλιστα
δεινὴ, προσέταξεν εἰς τὸ
ξύλινον εἰδῶλον ἐμβάλλειν

[τοῦτον τοῖς ἵπποις] Codd. Ca-
sauboni, οὐκ ἔστιν. sed Vulgata recte.
Imitatus in eo fuit Perseus Semira-
min, quæ contra Indos, ingenti e-
lephantorum numero instructos,
profectura, e coriis boum nigrorum
stramine repletis, simulacra bel-
luis Indicas representantia effinxit:
& ut e longinquo elephantorum spe-
ciem referrent, camelis occultatis,
incluso intus homine ferri iussit:
quibus subiungit Diodorus lib. 11.
καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῦ ἵππου εἰς σκεπῶν
συνάγειν, ἐνέθεκε ἵππων δὲ μὲν το-
βήδην καὶ ἀγέλειπτα τοῦ θηρίου. ὡς δὲ
πλησίον δὲ πολλοὶς ἵπποις ὑστέρῃ ἰσχυρί-
σθαι, ὁ δὲ Μακεδὼν βασιλεὺς,
ὅτε τοὺς Ρωμαίους ἐμὲν ἀγκυλο-
νόειν, ἔχοντας ἐκ Λιβύης ἰδεσθαι.
Cæsar quoque contra Jubam & Sci-
pionem dimicaturus (apud Dionem
lib. 41. 11.) elephantos ex Italia

Perseus Philippi filius.

Perseus Romanis ele-
phantos ducentibus par-
tim ex Libya, partim
Indos ab Antiocho Sy-
riæ rege, ne nova ac for-
midabilis equis bellua
primo aspectu existeret,
præcepit opificibus, ut
ligna simulacra fabrica-
rentur, elephantorum
figura atque colore præ-
dita. Quoniam vero fre-
mitus bestię terribilis su-
pra modum esset, iussit
ligneum simulacrum vi-
rum cum tuba conscen-

ἀν-

transportari iusserat, præcipue ut e-
jusque eorum usu atque voce assue-
facti hostium elephantos timere de-
sinerent: idem testante Hirtio de Bel-
lo Afr. Auctor infra lib. viii. 22. 5.
ubi refert Britannos unius elephantī
metu in fugam coniectos, addit:
ὅτε γὰρ τοῦ ἵππου τὴν ῥυθμὸν καὶ ῥυθμὸν, ὅ-
περ καὶ παρ' Ἑλλήνων, ὡς καὶ γυνὸς ἐλέ-
φαντα ἰδὼσιν ἵππου φάλαγγιν, &c. Eo-
dem modo Antigonus, cum ele-
phanti ejus a Megarensisibus porcorum
grunnitu essent fugati, Indis manda-
vit, ut sues cum elephantis nutri-
rent, ut hac ratione vocem earum
in posterum non expaverent, ut nar-
rat Auctor supra lib. iv. 6. 3. Equos
vero conspectum & stridorem ele-
phantorum ferre non posse, vide no-
tata Freinsheimio ad Florum i. 18.
18. & Curtium viii. 14. 23.

2 Α' πη-

dere , qui per os tubam
dirigens, acutum & hor-
ribilem sonum emitte-
ret. Ad hunc modum e-
qui Macedonum assuefa-
cti sunt ad elephantorum
fremitum & aspectum
contemnendum.

ἄνδρα αὐλὸν ἔχοντα, ὃς
ἀφ' ἑσώματος τ' αὐλὸν
ἰσύνων, ὁξὺν καὶ ἂν πλεονῇ
φθόγγον περιείη· ἔτι τῶς ἑ-
μαθὼν οἱ Μακεδόνων ἵπ-
ποι καταφρονεῖν τ' ἐλεφάν-
των ἢ κλαγγῆς.

2 A'πινῇ] Cant. ἀπινῇ. Loco
περιείη, uterque Codex περιέντω. Ca-
sauboni Cod. περιέντω.

3 Κεχυγῆς] Fl. κλαγγῆς καὶ. Forte
κλαγγῆς, καὶ ὁδὸς, vel ὁδὸς, quomo-
do legisse videtur Interpres: quæ duo
quoque junguntur Arriano lib. v.
De exped. Alexandri: οἱ τοῖς ἵπποις

εἰ ἰδόντες αὐτοὺς ἰδιόθεν εἰδὲ ὁπλίσαν-
τας ὅχλους τ' ἴδοντες, περιεπλημύων σφί-
σι δ' ἰδὺς ἤδη ἐλεφάντων, καὶ τῇ τι ἑ-
αυτοὺς καὶ τῇ φωνῇ φοβέσθων. Elephant-
orum autem odorem, stridorem, nec
speciem ferunt equi. In fine pro Στρα-
τηγμάτων, Cant. Στρατηγῶν.

I Τὰ δὲ

Τέλος τ' ὁ βιβλίος τῆς Πολυαίνης Στρατηγμάτων.

Τὰ δὲ

ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in quinto libro

P O L Y A E N I S T R A T A G E M A T U M .

Φάλαρις στρατηγέματος	δ	Phalaris	4
Διονύσιος	κβ	Dionysius	22
Ἀγαθόκλης	η	Agathocles	8
Ἱππαρίων	α	Hipparinus	1
Θεόκλης	β	Theocles	2
Ἱπποκράτης	α	Hippocrates	1
Δαφνᾶν	α	Daphneus	1
Λεπτίνης	β	Leptines	2
Ἄννων	α	Annon	1
Ἱμίλκων	ι	Himilcon	5
Γίσκων	α	Gescon	1
Τιμολέων	γ	Timoleon	3
Ἀρίστον	β	Ariston.	2

Θεο-

ἰ Τὰδε ἔνεστιν, &c.] Ita reposui cum MSS. & Interprete pro vulgato, Πολυαῖνος Στρατηγμάτων βιβλίον ἑπταξ. Pro Διονύσιος κβ, cum Cant. scripsi κβ. Totidem enim ejus strategemata recensentur. Post Gesconem in Cant. sequitur Ἀμίλκων α. Pro Διότμω γ. cum Cant. scripsi Διότμω δ. quia totidem ejus strategemata referuntur. Pro Εὐδύκμω, Fl. Εὐδύκμω. & loco Πανσίκρατος, Cant. Ναυσίσκρατος. sed male, ut loco suo parebit Pro Θιόγνι, Fl. Θιόγνι. Pro Χίλι, Cant. Μίλι. Idem Codex post Νίσαρχον delet Κρήν, ut & Ἀδελφί-

σος, post Δαφνᾶν, pro quo Fl. Ἀδελφίδης. recte: quare ita reposuimus. Pro Ἀριστοκράτης β. Cant. Ἀριστοκράτης α. Unum quoque strategema de eo tantum extat. Cum Fl pro Παρμενίης, scripsi Χαρμενίης, quomodo & suo loco dicitur. Pro Φιλόμωδω, quomodo legebatur in Vulgata, reposui Φιλόμωδω. In Cant. erat Φιλόδημος, quomodo in suis quoque invenisse videtur Interpres. Pro Δημάκλῃς, Cant. Διοκλῃς. Duo postrema nomina, Πυραίχμας & Σάτυρος, in Cant. non extant.

ἰ Πο-

Thrasymedes	2	Θρασυμέδης	β
Megaclides	1	Μεγακλῆς	α
Pammenes	5	Παμμένης	ι
Heraclides	2	Ἡρακλείδης	β
Agathostratus	1	Ἀγαθόστρατος	α
Lycus	1	Λύκος	α
Menecrates	1	Μενεκράτης	α
Athenodorus	1	Ἀθηνόδωρος	α
Diotimus	4	Διώτιμος	δ
Tynnichus	1	Τύννιχος	α
Clitarchus	1	Κλειτάρχος	α
Timarchus	1	Τίμαρχος	α
Eudocimus	1	Εὐδοκίμος	α
Pausistratus	1	Παυσίστρατος	α
Theognis	2	Θεόγνις	β
Diocles	1	Διοκλῆς	α
Chilius	1	Χίλιος	α
Cypselus	1	Κύψελος	α
Telestinus	2	Τηλεστίνος	β
Pompiscus Cres	6	Πομπίσκος	ι
Nicon	1	Νίκων	α
Nearchus Cres	1	Νεάρχος Κρης	α
Dorotheus	1	Δωρόθεος Ἀδυναμίδης	α
Sofistratus	1	Σωφίστρατος	α
Diognetus	1	Διόγνητος	α
Archebius	1	Ἀρχεβίος	α
Aristocrates	2	Ἀριστοκράτης	β
Aristomachus	1	Ἀριστάμαχος	α
Parimenes	1	Παριμένης	α
Calliades	1	Καλλιάδης	α
Memnon	5	Μέμνων	ι
Philodemus	1	Φιλόδημος	α
Democles	1	Δημοκλῆς	α
Panætius	1	Παναιτίος	α
Pyræchmes *		Πυράχμης, ὅς ἐστι	
Satyrus *		Σάτυρος, ὅς ἐστι	

τέλος τῆς πίνακος.

Εε

ΠΟΛΤ.

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον πέμπτον.

POLY A E N I

STRATAGEMATUM

LIBER QUINTUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑὶ τόδε ὑμῖν πέμ-
πον βιβλίον, ἱε-
ρωτάται βασιλεῖς
Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσ-
φέρω τῷ Στρατηγημάτων
ἐχ² ἕως ἑμαυτὸν ἄξιον
ἐπαίνου ἡγάμεν. Ἐπὶ τῷ
συγγράφειν, ὡς ὑμᾶς ἔπι
τῷ παρδάξαι ἀναγινώ-
σκεν ποσῶτα συγγράμμα-
τα, ποσῶτης δὲ χῆς πορε-
σηκότας νυνὶ γε μὲν μά-
λιστα, ὁπότε μὴ μόνον τὰ
δίκαια τῷ εἰρῶν³ οὐρα-

ETiam hunc li-
brum quintum
Stratagematum,
sanctissimi im-
peratores, Antonine &
Vere, vobis offero. Ne-
que mihi tantum laudis
arrogo, quod conscripse-
rim, quam vobis tribuo,
qui diligenter hæc scri-
pta & summo cum stu-
dio legitis, in tanta po-
testate & imperio consti-
tuti: in hoc præsertim
tempore, quo non solum
pacis leges tractantur, ve-

νεύεται

1 Πολυταῖνε, &c.] Ita edidi pro vulgato, Πολυαῖνε τῷ στρατηγῷ. β. π.

2 Οὐχ ἕως] Cant. ἐχ ὡς, sed in margine ἐχ ἕως.

3 Περὶ ταῦτά τινι] Ita edidi cum

MSS. Interprete, nec non Codd. Calauboni, pro vulgato περὶ ταῦτά τινι. ut & ἀσταύται, pro ἀσταύται, iisdem adficientibus. Item pro τῷ περὶ, cum utroque Codice & Interprete restitui καὶ περὶ. Pro ἡγάμεν, cum

rum etiam bellicæ res administrantur. Et hoc sane victoriæ stratagema iudico, si quorum auxilio veteres duces sæpe victoriam pepererunt, hæc vos legendo addiscatis. Regibus enim bella gerentibus convenire existimatur rerum tractatio. Nam dicendi studium ac facultas iis qui in ocio vitam degunt, plurimum utilitatis adfert. Rerum vero scientia, his qui armis præfunt, optima magistra est, quæ facienda sint ad imitationem eorum, qui priscis temporibus vicerunt. Quemadmodum igitur veterum virtutes atque victorias persequamini, hæc stratagemata ob oculos ponent.

νύεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα
 ἔ' πολέμῳ διατάσσεται·
 καὶ τῆπε ἄρα στρατήγη-
 μα νίκης ἡγέμευροι, εἰ δὲ
 ὧν ἐνίκησαν οἱ παλαιοὶ
 στρατηγοὶ, ταῦτα κατὰ-
 μιανθάνοιτε· βασιλεῦσι γὰρ
 πόλεμον ἐκπιάσσει πρὸς-
 ἡκεν + ὑπολαμβάνεται,
 κατάνοεῖν ἔργων ἀγωνί-
 σμα. λόγων μὲν γὰρ πω-
 δὴ πῆς ἄγχι χολύδ,
 χρημα ὠφέλιμον· ἔργων
 ᾧ ὀπισθήμη πῆς ὀπλων
 ἀρχασιν ἀρίστη διδάσκα-
 λῶ, ὧν χρηὶ δρᾶν καὶ
 ζήλον, τ' παλαιὰ κρατη-
 σάντων. ὅπως ἐν ζηλώ-
 σῃ πε πῆς τ' ἀρχαίων ἀ-
 ρετῆς καὶ νίκας, αὐτὰ
 δείξει τὰ στρατηγήματα.

Τέλει δ' προσομίχ.

[CAP.

cum Casauboni Codd. & Interprete scripserim ἡγέμαι, vel ἡγέμεν.

4. Τ' πολέμῳ διατάσσεται] Ita edidi cum Fl. Casauboni Codd. & Interprete, pro vulgato ὑπολαμβάνεται. Cant. ὑ-

πολαμβάνεται, sed postrema syllaba impositum τ. Sub finem pro κρατησάντων, Cant. habet στρατηγασάντων, non male. Pro αὐτὰ δείξει, cum Casauboni Codd. scripserim ταῦτα δ.

Ec 2

I Bala-

[CAP. I.]

Φάλαρις.

¶ Φάλαρις Ἀκρά-
 ζαντῖν πλώνης, τῷ πο-
 λιτῶν κατὰ σκόδασι βε-
 λοφύων Διὸς Πολιέως
 νεών, ² ἀπὸ... παλάντων
 ὅππῃ τῷ ἀκρας ὡς πετρώ-
 δας, καὶ σερειωτάτης, ³ καὶ
 ἄλλως ὁσίαν ἀνιχον ἐν
 ὑψηλοτάτῳ ⁴ τῷ θεὸν ἰδιώ-
 σαυ. αὐτὸς ὑπέχετο ὅ
 ἔργα ὀπιστάτης ἀν γυέ-
 ας, καὶ τὰς ἀρίστους πε-
 χνίτας ἐξείν καὶ τῷ ὕλιν
 λυσιτελῶς παρέξεν, καὶ τῷ
 χρημάτων ἀσφαλεῖς ἐγ-
 γρηταῖς δώσεν. ὅππῃ δὲ οὖν
 δῆμον, ὡς διὰ τῷ πελ-
 νικὸν βίον ἐμπειρίαν τῷ
 ποιῶντων ἔχοντι. λαβὼν δὲ
 τὰ κτεινὰ χρημάτα, πολ-

Phalaris.

¶ Phalaris, Agrigen-
 tinus publicanus; cum
 cives Jovis Gubernatoris
 templum ædificare de-
 crevissent in arce, quod
 ea saxis prædita & firmis-
 sima existimaretur, & a-
 lioquin etiam religiosum
 putarent in celsissimo lo-
 co deum constituere:
 ipse promisit se operi cu-
 rando præfuturum, &
 fabros optimi generis ha-
 biturum, materiamque
 utiliter suppeditatu-
 rum, ac pecuniarum cer-
 tos arbitros daturum.
 Credidit populus, quod
 eum ob genus vitæ, qui
 esset publicanus, harum
 rerum experientiam ha-
 bere putaret. Acceptis
 igitur publicis pecuniis,

λαῖς

¹ Βυλεφύων] Cant. βυλεφύων. Pro ὅππῃ παλάντων, quomodo emendasse testatur Casaubonus, uterque Codex ἀπεσταλάντων, atque ita in suo quoque fuisse testis est idem Casaubonus: unde cum Casaubono existimaverim scriptum fuisse ἀπὸ σ' παλάντων. Pro ἀνιχον uterque Codex ἀνιχων.

² Ἀπὸ... παλάντων] Sic emendavimus, cum scriptum reperissemus

in nostro codice ἀπεσταλάντων, ortho-
 ctiore a supinitate librariorum, aut
 ab ignoratione hujus loquendi gene-
 ris. Talentorum numerum sine li-
 bris frustra tentem conjectura asse-
 qui. Fortasse tamen sic fuerat scri-
 ptum prius, ἀπὸ σ' παλάντων. Casaub.

³ Καὶ ἄλλως ὁσίαν ἀνιχον] Fortasse, ὅππῃ νομίζοντες. Idem.

⁴ Τὸν θεὸν ἰδιώσαυ.] Malim ἰδρύ-
 σαυ. Idem.

magnum numerum con-
ducit mercenariorum,
multosque captivos coë-
mit, & materiam non pau-
cam in arcem comportat
lapidum, lignorum, atque
ferri. Cumque jam ædifi-
carentur fundamenta,
subornavit quendam pro-
mulgantem: Quicumque
significarit eos qui lapi-
des ac ferrum in arce sub-
trahunt, is tantum ar-
genti accipiet. Populus
indigne ferebat materiam
per furtum subduci. Ille,
igitur, inquit, concedite
mihi potestatem munien-
di arcem. Permisit civi-
tas, ut eam muniret, val-
loque circumdaret. Ille
captivos vinculis libera-
vit, eosque lapidibus, bi-
pennibus ac securibus
armavit: cumque Cereris
festum celebraretur, ex
insperato cives adortus,
magnam virorum stra-
gem edidit: & ipse mulie-
rum ac puerorum domi-

λὰς μὲν μισθῶται ξένους,
πολλὰς δὲ ὠνείπει δεσμώ-
τας, πολλὰ δὲ ὕλῃ ἐς
τὴν ἀκρὰν ἀνακομίζει, λί-
θων, ξύλων, σιδήρου. ἤ-
δη δὲ τῶν θεμελίων οὐρανομέ-
νων, καθήκει τὸ μινύσκειν,
ὅς ἂν μινύσῃ τὰς κλέψαν-
τας τὸ ἐν τῇ ἀκρᾷ λίθου καὶ
σιδήρου, λήψεται δὲ γέροντον
πόσον. ἡγορεύσας οὖν δὴ-
μῷ ὡς τὸ ὕλης κλεπτο-
μῆς· ὁ δὲ, ὁρκῶν, ἔφη,
συγχωρήσατέ μοι περὶ-
φράσαι τὴν ἀκρόπολιν·
συνεχώρησεν ἡ πόλις πε-
ριφράσαι, καὶ περιβό-
λαιον ἐγείρει· λύσας τὰς
δεσμώτας, τοῖς λίθοις,
καὶ τοῖς πελέκεσι, καὶ ταῖς
ἄξιναις ἰωλίαις, θε-
σμοφορέων ὄντων ὀπιθέ-
μεν, τὰς παλίστας τῶν
ἀνδρῶν ἀποκτείνας, γυ-
ναικῶν καὶ παίδων κύ-
ει κατὰς, ἐτυράν-

νησι

5 Σιδήρῳ] Ita scripsi cum utroque
Codice & Interpretis, pro vulgato
σιδήρῳ. Pro μινύσκειν, Fl. μινύσαν-
τα & pro ὅς ἂν μινύσῃ, Fl. ὅσα μὴ
νύσῃ. Cant. ὅσα μινύσῃ. Idem Cod.

conjunctionem ante σιδήρῳ delet.

6 Καὶ περιβόλαιον ἐγείρει] Fl. καὶ πε-
ριβόλαιον ἐγείρει. Cant. vero hæc verba
delet.

Ec 3

7 Πα-

νησε τὸ Ἀκραγαντίνων πύ-
λεως.

Φάλαρις Ἀκραγαντί-
νων τὰ ὅπλα παρελέσθ
βελόμην⁶, ἀγῶνα γυ-
μνικὸν λαμπρότατον ἔξω
τὸ πόλεως ποιήσειν ἐπήγ-
γειλεν· τῷ ᾧ πολιτῶν αἰ-
πάντων ὅππῃ τινὶ θῆαν
προελθόντων, πὰς πύλας
κλείσας, προσέταξε πῆς
δορυφόροις τὰ ὅπλα τῷ οἰ-
κιῶν ἐκφέρειν.

Φάλαρις πολιορκέν-
των Ἀκραγαντίνων Σικα-
νῆς, ἔδωκεν⁶ ἀνε-
λεῖν αὐτὰς, πλὴν σίτον
παρεσκόασμῶς, διε-
λύσαντ⁷ τὸν πόλεμον. ἀλλὰ
καὶ τὸ δὸς⁸ ἔγραπτε⁹ σί-
τον αὐτοῖς⁷ ὡς ἀκατήγε-
ρ. πωθήμεν⁶ δὲ πολλήν
ἐσθ⁸ τὸ θείζουσ⁹ μέλλοντα.
ἀσμῶς ἐδέξαντο οἱ Σι-
κανοί· ὃ ᾧ Φάλαρις τὰς
στοφύλακας· αὐτῶν ἐ-
ποίησεν δὲ γυμνῶ διαφθεί-

nus factus, tyrannidem
in Agrigentiniorum Re-
pub. exercebat.

2 Phalaris ut Agri-
gentinis arma eriperet,
ludos gymnicos splen-
didissimos extra civi-
tatem se facturum affir-
mavit : cumque univer-
sa multitudo civium ad
spectaculum egredere-
tur, clausis portis, man-
davit satellitibus, ut ar-
ma ex ædibus aufer-
rent.

3 Phalaris in eo bel-
lo, quo Sicanos Agri-
gentini oppugnabant,
cum eos exscindere nulla
ratione posset, multo
frumento comportato,
finem belli fecit : ad hæc,
frumentum quod in ca-
stris habebat, eis reliquit
ea conditione, ut ejus lo-
co reciperet, quod post
meteretur. Gratis ani-
mis receperunt Sicani.
Phalaris effecit, ut qui
frumento præerant, pe-
cuniis corrupti, tecta æ-

ρας,

7 Παρεκτιθεῖν] Ita scripsi cum
Cant. pro παρεκτιθεῖν. Mox uter-
que Codex, ut & Codd. Casauboni,
Σικανῶν,

8 Αὐτῶν] Cant. αὐτῶν. Pro οἰκοδο-
μημάτων, Fl. οἰκημάτων.

disfiorum diffiparent, quo facilius frumentum computresceret. Quod vero metebatur, ipse ex pacto accepit. Itaque quum omnem a regione fructum dedissent Phalaridi, eum vero, qui in urbe tenebatur, corruptum invenirent, necessitate compulsi, ob frumenti inopiam ei se dediderunt.

4 Phalaris ad Teutum Vessæ principem, quæ florentissima, maximaque inter omnes Sicano- rum civitates habebatur, misit qui sibi ejus filiam in matrimonium peterent. Qui cum eam addixisset, milites imberbes in curribus collocatos misit cum habitu vestituque muliebri, quasi famulas, quæ puellæ munera ferrent. Qui cum

ραε, ὁ πᾶς ὁραφᾶς τῷ οἰκοδομημάτων διαλεῖν, ὅπως ὁ σιτέμῃ κατὰ σι-
πείη· τὸ δὲ θεράδεντα καὶ
σωτήρας αὐτὸς ἀπέλα-
βεν· ἀναγκαίως ἐν τῷ μὲν
ἀπὸ τῆς χώρας τῷ φαλάργ-
δι ἀποδέντες, τὸ δὲ ἐν τῇ
πόλει διεφθαρμένον ὄρν-
τες, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀφ᾽ ἑ-
πὶ σιπείας.

φάλαργι πρὸς τὸν πιν
ἄρχοντα οὐέως, ἥπερ
ἀδαιμονεσάτη καὶ μεγίστη
Σικανῶν πόλις, ἐπεμψε
τὰς μνηστράδας αὐτῷ
πρὸς ἐκείνην θυγάτηρα. ὁ-
μοχράδας δὲ, σπαπώτας
ἀγχεῖας ὅτι τῷ βρωγῶν
καθίσας, ἐπεμψε, σολὰς
γυναικῶν ἔχοντας, ὡς
θεραπαινίδας δῶρα τῇ
κόρῃ κομιζέσας. ἐπεὶ δὲ

κατε-

9 Τὰς ἐργαίς τῶν οἰκοδομημάτων διαλεῖν ὅπως ὁ σιτέμῃ·] Postrema verba ita emendanda sunt: ὅπως ὁ σι-
τῇ ὑπὸ τῆς. hoc est, ut frumentum computrasset. Hæc scripsimus, quum postea incidimus in Frontini hæc verba: Phalaris Agrigentinus, inquit, cum quadam loca munitione tuta in Sicilia oppugnaret, firmiato sedere, frumenta quæ residua se habere

dicebat, apud eos deposuit: deinde data opera ut tellurum camera in quibus id conseriebatur, resisteret pluviam reciperent fiducia conditi commeatu proprio tritico abusus, initio assati aggressus, inopia compulsi ad deditiorem. διαλεῖν vero legendum, non ἀνιέν, ut apud Xenophontem sexto Ἑλληνικ. ἀναβά-
τες ὅτι τῶν, καὶ τῶν ἐργῶν διαλεόντες. Casaubonus.

Ec 4

10 Φα-

κατελάβοντο τὴν οἰκίαν ,
οἱ μὲρ τὰς μαχαίρας ἐσπά-
σαντο. ¹⁰ Φάλαρις δ' ὤ-
θυσ' Ὀπιφανεὺς τὴν οὐέ-
σαν ἐχειρώσαντο.

domum occupassent ,
gladios distrinxere. Pha-
laris autem extemplo
supervenienti, Vessam in
suam potestatem rede-
git.

[CAP. II.]

Διονύσιος.

Dionysius.

¶ Διονύσιον Σικελίας
τύραννον ἄρμησαν οἱ μι-
θοφόροι κτείνειν, ἀθρόοι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ περι-
στάντες διὰ τοῦ σωτήματος.
ὁ δ' ὅτε προσῆλθεν ἐσθῆτα ἐ-
λαυνὴν λαβὼν, ἡ δὲ τὴν
κρημνὴν κόνιν καταχέμε-
ν, παρέχων ἑαυτὸν ἐκ-
δοτον ὡς βέλοιντο χερσὶν.
οἱ μισθοφόροι τὴν εἰς τὸ τα-
πεινὸν αὐτοῦ μεταβολὴν ἐ-
λεήσαντες, ἀθῶον ἀφῆκαν.
Διονύσιος οὐκ εἰς μακρὰν
ἐν Λεοντίνοις περιήλθης αὐ-
τοῖς τὴν ἑαυτοῦ δυνάμιν,
ἅπαντας κατηκύντισεν.

¶ Dionysius Siciliae
tyrannus, cum mercena-
rii ad eum interficiendum
impetum fecissent, con-
fertimque domum ejus,
quemadmodum inter eos
convenerat, circumfiste-
rent, miserabili veste a-
miatus prodiit, comam-
que pulvere resperfit, &
potestati militum suam
vitam permisit, ut se pro-
libito tractarent. Merce-
narii humilem & abje-
ctam ejus commutatio-
nem miserati, salvum &
incolumen dimiserunt.
Dionysius eos non ita
multo post in urbe
Leontinorum circum-

ventos suis copiis, ad unum omnes trucidavit.

Διο-

. ¹⁰ Φάλαρις δ' ὤθυσ'] Cant. Φά-
λαρις ὤθυσ', absque conjunctione.
Simili nuptiarum strategemate Co-
rintho positus est Antigonus supra
IV. 6. 1. An vero Οὐίσαν mendose sit
editum pro Ἰρίαν, (de qua Clève-

rius lib. 1. Sicil. Antiq. cap. 11) am-
bigit Ortelius.

Cap. II. 1 Καὶ ἡ κόμην κατὰ
τα χεῖρας] Scribe τὴν κόμην, vel ἡ
κόμην, quod rectum est. Casaubonus.

2 Διο.

2 Dionysius, cum Hermocrates Syracusanis operam navaret, & scribæducibus, cum Syracusani in bello quod adversus Carthaginenses habuerant, persæpe victoriam hostibus dedissent, atque duces accuserent, ausus est eos prodicionis insimulare. Qui cum partim morte multati, partim in exilium pulsati essent, simulabat insidias sibi parari ab his in quorum inimicitiam & odium venisset, propter damnatos: atque

Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακυσίοις ὑπηρετᾷ, καὶ γραμματίων τοῖς στρατηγῶν, ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Καρχηδονίους ἡττωμένων πολλάκις Συρακυσίων, καὶ τὰς στρατηγὰς αἰτιωμένων, ἐπὶ λαμβάνει πειθοσίαις αὐτὰς χεῖρας. οἱ μὲν ἔν αὐτῶν ἐάλωσαν δορυφάνειν, οἱ δὲ φυγεῖν, οἱ δὲ ὡς ἐπιβλασφόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τῶν ἀλόντων ἐχθρῶν ἡττωμένων, καὶ οὖν πολέμου οὗ πρὸς Καρχηδονίους

2 Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακυσίοις ὑπηρετᾷ.] Lege sic totum istum locum, ex historiarum veritate, Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακυσίοις ὑπηρετᾷ, καὶ γραμματίων τοῖς στρατηγῶν. Nam Hermocrates Dionysii pater fuit Syracusanorum ὑπηρετῆς, & ducibus ἡγεμονεύων. Ad Diodori Siculi lib. XIII. Casaubonus.

Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακυσίοις ὑπηρετᾷ, καὶ γραμματίων, &c.] Non video quomodo hic possit legi: Ἐρμοκράτης Συρακυσίοις ὑπηρετᾷ, καὶ γραμματίων τοῖς στρατηγῶν. Cum Hermocrates, Dionysii pater a Syracusanis occisus sit anno 1. Olymp. xciii. quo & ipse Dionysius eiectus fuit in exilium, & id quod Polyæno narratur. acciderit anno 3. ejusdem Olympiadis. quocente scribæ munerem occisus jam Hermocrates fungi non potuerit. Totum itaque locum cum MSS. sic lege: Διονύσιος Ἐρμοκράτης, Συρακυσίους ὑπηρετᾷ, καὶ γραμματίων τοῖς στρατηγῶν, &c. nisi quod MSS. habeant γραμματίων, ut Vulgata. Videndus Diodorus lib. xiii. pag. 371. & 380. cui etiam dicitur Διονύσιος Ἐρμοκράτης. & pag. 383. ubi inquit: Διονύσιος μὲν ἔν αὐτοῖς γραμματίων, καὶ τῶν στρατηγῶν ἡττωμένων πόλεως τῆς Ἑλληνικῆς ἡγεμονεύων. Laertius in Platone: ὅτι καὶ Διονύσιος Ἐρμοκράτης, τύραννος ἦν, &c.

3 Τυπώσαντες πολλὰς Συρακυσίων] Lego κοπιώσαντες, vel ὑπηρετῶν. Casaubonus.

Ἡ τῶν στρατηγῶν] Ita emendavi cum MSS. & Casaubono, pro vulgato τυπώσαντες.

4 Οἱ μὲν ἔν αὐτοῖς] MSS. absque ἔν. Paullo post, ante ὅθεν τὸ δῆλον. copulam deleat uterque Codex Paullo post προὐκλήθησαν, uterque Codex ὁμοιοπαρονομασίου.

Ec 5

5 Τῶν

τίς ἀκμάζοντο Φυλα-
κῶν ἔσώματ' αἰτή-
σαι, καὶ ὡς ἔδιδε
λαβὼν, τύραννον ἐγί-
νετο Συρακουσίων μέγ-
ιστον. καὶ μέχρι γήρω-
σιν δέχων κατὰχων,
πρὸς τὴν καὶ τῷ υἱῷ κατέ-
λιπεν.

¶ Διονύσιος ὁ πρῶτος τὰς ἐ-
πιβλαβούσας φωρὰν μά-
λιστα πάντων ἐπέδραζε.
τὸ ξένων πῖς ἐπειρήθη τὴν πό-
λιν, φάσκων, μόνον δὲ
να εἶναι διδάξαι προμνη-
σκεν τὰς ἐπιβλαβούσας.
κληθεὶς εἰς τὴν ἀκρόπο-
λιν, ἔφη πρὸς τὸν Διονύ-
σιον, μόνον αὐτὸν διδά-
σκειν, ἵνα μὴ φανερὰ γέ-
νοιτο πᾶσιν ἡ τέχνη μετὰ-
στάντων ὅσοι παρήσαν,
ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἔφη. ὁ-
μολόγησαι ὅτι μεμάρτη-
κας τὴν τέχνην ἔδιδες προ-
μνησκεν καὶ εἰς τὴν

etiam bello Carthagi-
nensi adhuc vigente,
præsidium corporis a po-
pulo petiit. Quod cum
impetrasset, tyrannus Sy-
racusanorum evasit lon-
ge truculentissimus, &
usque ad extremum spiri-
tum imperium obtinuit,
atque etiam filio suo qua-
si per manus traditum re-
liquit.

3 Dionysius summam
curam ac diligentiam ad-
hibere solebat, ut insi-
diatores deprehenderet.
Peregrinus quidam ob-
ambulabat in urbe, di-
cens se posse solum viam
ac rationem demonstra-
re, qua insidiatores præ-
noscerentur. Vocatus in
arcem, inquit ad Diony-
sium, se ei soli planum
hoc facturum, ne ars vul-
garis, omnibusque per-
spicua fieret. Cum om-
nes quotquot ei ade-
rant secessissent, seorsim
ad eum ait: Confitere te
prænoscendi artem didi-

βγ.

5 Τὰς ἐπιβλαβούσας φωρὰν] Itae-
mendavimus: cum in nostris Codd.
partim φωρὰν, partim ὑπερὰν, partim
etiam ἰσορᾶν esset scriptum. Casaubonius.

6 Διδάξαι προμνησκεν ὅτι ἐν.]
Προμνησκεν, quod in Vulgata abe-
rat, cum MSS. & Interprete suo lo-
co reddidi.

7 Ηγ-

cisse, neque quisquam amplius insidias tibi struere audebit. Ille delectatus commento, muneribus amplissimis hominem ornavit. Satellitibus dixit, se mirabilem rationem cognoscendi infidiatores edoctum esse. Qui credentes, non amplius audebant insidias ei ponere.

4 Dionysius expeditionem suscipiens, Androni arcis ac pecuniarum custodiam commendavit. Eum Hermocrates hortabatur, ut sibi operam suam accommodaret, ad obtinendam arcem atque pecunias. Postquam vero salvus Dionysius post paucos dies revenit, cum nihil audiret ab Androne, dixit se ab aliis audivisse omnia: verum ab ipso quoque se velle cognoscere, quisnam potissimum occasionem arripere vo-

βυλάειν ἐπὶ τολμήσῃ· ὃ ᾧ ἡδύς τῶ σοφίσματος, τὸ μὲν ἀνθρώπων δώροις λαμπροῖς ἐτίμησε, πρὸς δὲ τὰς σωματοφύλακας καὶ τὰς στρατιώτας ἀπήγγελλεν, ὡς θαυμαστὴν εἶη γνώρισμα τῶ ὅτι βυλάοντων διδιδάσκῃ· οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ σέσωκε, καὶ ὅτι βυλάειν ἐπὶ λῶν ὁκέει.

Διονύσιος ἡ γὰρ κατὰ τῆς ἀνδρῶνα φύλακα τὴν ἀκροπόλεως, καὶ τῶν χρημάτων· Ἐρμοκράτης παρεκάλει συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων· ἐπεὶ δὲ σὺ κατέπλεον ὁ Διονύσιος μετ' ἐλίγας ἡμέρας, εἰδὲν πυθόμην· ἔφη· πάντα μὲν πεπύχε παρ' ἄλλων· ὅμως δὲ καὶ παρ' αὐτῶν βελεσθῆναι μαθεῖν, τίς ἂν ἐμάλιςτε ἀπαδάσας· ὅτι πηδῆται τῶ καιρῷ. εἰ δὲ ἐξαπατη-

7 Ἡ γὰρ] MSS. ἡ γὰρ. Forte ἀνέχου, vel simile quid. Casaubonus in ora Vulgaris scripserat ἡ γὰρ. Pro κατὰ τῆς ἀνδρῶνα, MSS. εἰς ἀνδρῶνα.

8 Κατὰ τὴν ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων] Ita reposui cum MSS. pro vulgato ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων, nisi quod Cant. omittat articulum.

9 Εἰς πηδῆσαι] Fl. ὅτι πηδῆσαι.

10 Εἰς μα-

πατηθεὶς ὁμολόγησε ὅτι
 Ἐρμοκράτῳ. Διονύσιος
 ὁ μὲν Ἀνδρόνῳ προσέτα-
 ξεν ἀναιρεθῆναι, ὅπῃ δὲ
 τοῦ αὐτοῦ κατὰ πλάνου
 μὴ τῆτο ἐμλύουσιν. ὁ δὲ
 Ἐρμοκράτῳ καθῆρξεν,
 ἄνδρα ὄντα τῷ ἀδελφῇ
 δι' ἧν ὑπερον καὶ λύσας
 αὐτὸν εἰς Πελοπόννησον ἀ-
 πεπέμψατο.

Διονύσιος σωτήριον
 πρὸς τὰς ἐνδιδόντας Νά-
 ξον, αὐτὸς μὲν ἐψέετο

luerit. Qui deceptus,
 prodebat Hermocratem.
 Dionysius Andronem
 quidem interficiendum
 curavit, quod non confe-
 stum sibi post reditum
 hoc indicasset. Hermo-
 cratem vero in custodiam
 dedit, qui sororem ejus
 in matrimonio habebat:
 in cujus gratiam cum
 postmodum liberavit, &
 in Peloponnesum dimisit.

5 Dionysius pactus
 cum iis qui Naxum
 prodere instituerant,
 ὥστε

10 Ἐρμοκράτῳ καθῆρξεν, ἄνδρα
 ὄντα τῷ ἀδελφῷ] Diodorus videtur.
 Nostro oppositus: scribit enim lib.
 XIII. Οὗ δὲ Διονύσιος ὁ δῖος ἔχον
 ἢ Ἐρμοκράτους θυγατέρα καὶ κατεπαι-
 νηται. Ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδελφὸς
 ἔδωκε Πολυξένῳ τῷ Ἐρμοκράτους θυγα-
 τὸς ἀδελφῷ. Nisi quis eandem postea
 transiisse in Hermocratis thorum pu-
 tet, aut Dionysio praeferat hanc aliam
 fuisse sororem, quae Hermocrati inu-
 pserit, quod tamen non videtur:
 nam Plutarchus in Dione de Diony-
 sio juniore scribit: Ἀρετὴν ὁκράτου
 ἐν τῇ φίλῳ, Τιμοκράτῳ δίδωσιν· ἢ
 μυστὰ δὲ καὶ πατέρα τοῦ πατρὸς
 ὁκράτου. ἔχοντος γὰρ (ὡς ὅτι) κα-
 κῆτον Πολυξένῳ, ὁ δὲ ἀδελφὸς ἔχων
 αὐτὸς ὅτις, πολίτες· ἀποδόντες ἐν
 αὐτῇ Ἀρετῇ, καὶ θυγατέρα ἐκ Σικανίας,
 μεταπεμψάμενος καὶ τὴν ἀδελφὴν, ὅ-
 τι συνεδρεῖ καὶ φυγὴν τῷ ἀνδρὶ κα-
 τέπειτο πρὸς αὐτὸν. ἢ δὲ ἀνεκπλακτὴς,
 καὶ τῇ δι' ἀρετῆς. Εἰδὲ ὅπως σοὶ δοκῶ
 Διονύσιος φαίλη θυγατέρα καὶ ἀναι-
 σθητός, ὥστε ἀρετῆς καὶ φυγῆς τῷ ἀνδρὶ

καὶ αὐτὴ συνεκπλακτὴ, καὶ μετακτῆναι
 αὐτῇ θυγατέρα· ἀλλ' ἢ ἀρετῆς. ἢ κα-
 λῶς εἶχεν μοι μάλλον, Πολυξένῳ θυγα-
 τὴν φέρωντος, ἢ τῇ θυγατρὶ ἀδελ-
 φῷ λίγα. ταῦτα τῷ ὅτις παρῆναι
 σάφους, θαυμάσαι λίγα καὶ τὴν αὐτοῦ.
 ἰδανύμεσαν ἢ οἱ Συρακούσιοι τῇ ἀρετῇ
 καὶ θυγατρὶ, ὥστε καὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ
 τὴν αὐτοῦ, ἐκείνη θυγατὴν καὶ θυγατέρα
 βασιλικῇ ὑπαρχῇ· ἀποδόντες ἢ
 δημοσίᾳ πρὸς τὴν κατὰ ἰσχυρίαν
 ἐν πολίταις. Quare, cum Dionysio-
 rum res apud Polyzenum confundan-
 tur, ut ex cap. 7. & 8. quod utrum-
 que pertinet ad Dionysium juniorem,
 manifestum est, hoc quoque caput
 ad eundem referendum, scriben-
 dumque pro Ἐρμοκράτῳ, Τιμοκρά-
 τῳ toto hoc capite: is enim Diony-
 sii minoris sororem Areten, Dionii
 per injuriam ablata, duxerat uxore-
 rem, teste Plutarcho d. l. Eiusdem
 nomen depravatum quoque apud
 Aelianum, lib. xii. cap. 47. ubi pro
 Πολυκράτῳ rescribendum Τιμοκράτῳ
 recte monuit Vir doctus.

11 ὥστε

ipse quidem fero ad muros cum septem militibus accessit. Naxii intellecta prodicione, in turres ascenderunt. Proditores e turribus Dionysium vocabant cum universis copiis. Ille vero minabatur iis qui muros tuebantur, nisi traderent sibi civitatem se omnes eos morte affecturum. Sub idem tempus jussu Dionysii in portum Naxiorum appellebat Dionysiaca pentecontorus, quæ fistulantes tubicines & hortantes hortatores duxit, quorum singuli triremem unam appellabant. Naxii totidem triremes adnavigare putantes, quot hortatores videbant, metu perterriti, sponte Dionysio civitatem dedidere.

¹¹ ὥρας προσῆλθε πῖς τείχεσιν, ¹² ἐπὶ ἀστραπώτας ἔχων· οἱ δὲ Νάξιοι τὴν προδοσίας αἰδομένοι, ὥρμησαν ὑπὲρ τὰς πύργους· οἱ δὲ προσεδόντες, διὰ τὸ τῶν πύργων ἐκάλαν τὸ Διονύσιον μὲν τὴν διωάμεως ἀπίσης· ὁ δὲ ἡπέλθῃ πῖς ὑπὲρ τῶν τείχεως, εἰ μὴ ¹³ προσδοῖεν τὴν πόλιν ἐκόντες, διὰ τοσφάζειν αὐτὰς ἅπαντας· ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν ὥραν Διονυσίᾳ προσέξαντο, εἰς τὴν λιμὴν τῆς Νάξιων κατέπλθῃ πεντηκόντορ Διονυσιακή, αὐλητὰς αὐλῶντας ἄγασσε, καὶ κελύδας κελύδοντας ¹⁴ ὧν ἑκάστη ἀνεκάλῃ τριήρημίαν· οἱ δὲ Νάξιοι νομίσαντες ὑπὲρ πωλεῖν ποσύτας τριήρεις, ὅσους ἐώρων κελύδας, φοβηθέντες παρέδωκαν ἐκόντες Διονυσίῳ τὴν πόλιν.

Διο-

¹¹ ὥρας] MSS. ὥρας. Pro ἐπὶ ἀστραπώτας omnino ἐπὶ ἀκροχίμης στρατ. legendum cum Interprete, quem ita legisse testatur Casaubonus : quare perperam mutatum in Vulgata. Paul-
lo post pro προσεδόντες, Cant. προσ-
δόντες.

¹² Εἰπὶ ἀστραπώτας ἔχων] Interpres legit ἐπὶ ἀκροχίμης, hoc est, ζ, non ζ'. Casaubonus.

¹³ Προσδοῖεν] Ita scriptum cum MSS. pro προσδοῖεν.

¹⁴ ὧν ἑκάστη] ὡς ἄν. Casaubonus.

¹⁵ Διονύσιος ἱμίλκων
 ὑπὸ πᾶσι τοῖς ἀπὸ Μο-
 τυαίων ἀποφραζάντων,
 αὐτὸς περὶ τὸ Μοτύης τὸ
 πεζὸν ἀναστήσας ἐστρατι-
 δάσει κατ' ἀντικρὺ, καὶ πε-
 κάλεισε τὰς ναῦτας καὶ στρα-
 πῶτας θάρρειν, καὶ ὡς
 σκευάζειεν τὴν ¹⁶ ἀστυ-
 γὰν τῶν τριήρων ὑπὸ τῇ
 περὶ τὴν ἀκρὰς τὴν λι-
 μνὴν τόπον ὡς ἐμαλὸς καὶ
 πηλώδης, εὖρον καὶ τὰς ἀσ-
 τὴν ¹⁷ τῶν οἱ στρατιῶται ξύ-
 λους φαραγγώσαντες, ὑ-
 περλώσαντες καὶ τριήρεις ἡ-
 μέρα μιᾷ. ἱμίλκων φοβή-
 θεις μὴ Διονύσιον τὸ ναυ-
 πηρὸν ¹⁸ ἀπολαβὼν ὑπὲρ

6 Dionysius Himil-
 cone adnavigante, at-
 que ostium portus Mo-
 tysensium muniente,
 copiis a Motya dedu-
 ctis, ipse castra e re-
 gione constituebat, nau-
 tasque & milites, ut
 bonum animum gere-
 rent, hortabatur, navi-
 busque stationem para-
 rent. Sub promontorio
 quod portum contine-
 bat, locus erat planus,
 & luto cœnoque ple-
 nus, latitudine viginti
 stadiorum. Hoc milites
 lignis munito, subdu-
 xerunt octoginta trire-
 mes uno die. Himil-
 con veritus, ne Dio-
 nysius assumpta classe

τὴν

¹⁵ Διονύσιος, &c.] Eandem hi-
 storiam vide apud Diodorum lib.
 xiv. Mox pro Μοτυαίων, uterque
 Codex Μοτυαίων. Utrumque male.
 Scribe Μοτυαίων, uti olim hic &
 apud Stephanum, quem idem error
 occupat, correxit Philippus Clu-
 verius lib. 11. Sicil. Antiq. cap. 1. uti
 & tribus nummis, a Phil. Paruta e-
 ditus, in quibus MOTTAION, pro-
 bavit Lucas Holstenius in Notis ad
 Stephanum, v. Μοτύ. quomodo &
 statim recte scribitur: pro quo Cant.
 Μοτυλν. Male.

¹⁶ ἀστυγὰν] Ita reposui cum
 Cant. & Codd. Casauboni. Sequen-
 tem propositionem uterque Codex
 omittit.

¹⁷ Τῶν οἱ στρατιῶται ξύλοις φα-
 ραγγώσαντες] Mendosus locus, In-
 terpres πᾶσι, quasi legisset, φράζου-
 ντες. Quid si φράζονται, φέλαξι ὑπερ-
 ἡνιχάν: Nam φέλαξι, quas pa-
 langas Latini vocant, naves ad lit-
 tora subducuntur. Historiam planis-
 sime refert Diodorus Siculus lib.
 xiiii. in anno ultimo Olympia-
 dis nonagesimæ quintæ. Paulo an-
 te pro τῶν ἀναγωγῶν ἢ περὶ τὸν
 quidam libri habent τῶν ἀστυγῶν,
 ut apud Diodorum, διεκλύθη τὰ
 σκάφη. Interpres καταγωγῶν,
 prolixus male & ἀνιστόριος. Casaubo-
 nis.

¹⁸ ἀπολαβὼν] MSS. nec, non
 Codd.

supra promontorium
adnavigaret, & Car-
thaginienſes in oſtio
portus conſuſos in-
tus conficeret, ſpirante
Borea, ſecundis ven-
tis diſceſſit. Dionyſius
vero & portum & Mo-
tyam & claſſem recupe-
ravit.

7 Dionyſius contra
Dionem arcem obti-
nens, legationem ad
Syracuſanos miſit, quæ
de pace concilianda
tranſigeret. Illis respon-
dentibus, Si dimittit
imperium, accipimus
petitionem: ſin minus,
inexpiabile bellum eſto.
Dionyſius rurfus miſ-
ſo præcone, juſſit mit-
tere legatos, quibus re-
mitteret imperium, &
quibuſcum fœdus fa-
ceret. Illi miſerunt, &
præ nimio gaudio præ-
ſidia effuderunt, quod
tyrannum jam impe-

τὴν ἀκρὴν Ὀπιδεύους,
τὰς Καρχηδονίους ἐπὶ τῷ
τόματι ἔλιμένῳ κατα-
κλείους ἐνδον ἐξέλαι, βο-
ρεὶς πνεύσαντ' ἔρπον δ' ὀπὶ
ὧλων ἐπιήσαντο. Διονύσιος
ἢ καὶ τὸν λιμένα, καὶ τὴν Μο-
τύην, καὶ τὸ ναυτικὸν ἀνε-
σώσατο.

¹⁹ Διονύσιος ὑπὸ Δίῳ-
νι τὴν ἀκρόπολιν ²⁰ κα-
ταχῶν, ἐπεσεβόησαν
πρὸς Συρακούσας ὑπὲρ
διαλλαγῶν. οἳ ἢ ἀπεκρί-
ναντο εἰ μὴ ἀφίησι τὴν
δεξιάν, δεχόμεθα πρε-
σβείαν· εἰ ἢ μὴ, ἄσπονδοι
ὁ πόλεμος ἔστω. Διονύσιος
παλιν κήρυκα πέμψας,
²¹ ἐκέλευσε πέμπειν πρε-
σβούτους, ὡς ἀφίσων τὴν
δεξιάν, καὶ πρὸς αὐτοὺς σπον-
δὰς ποιησέμεν, οἳ μὴ
ἐπεμψαί, καὶ ὑπὸ χαρᾶς
ἐξέχυσαν τὰς φυλακάς,
ὡς ἤδη τυράννης τὴν δεξιάν
ἀφέν-

Codd. Casauboni ὑπὸ Δίῳ. Paulo
post pro κείνῳ ὑπὸ πλεον, cum MSS. re-
posui ὅτι καὶ ὑπὸ πλεον. Sub finem pro
Μοτύην, Cant. Μοτύην. Fl. ὁμοτί-
ην, quomodo & Casauboni Codd.
Maie.

¹⁹ Διονύσιος ὑπὸ Δίῳ] Adde κα-

πιδών, vel ἔξισταθεις, aut simile ver-
bum. Casaubonius.

²⁰ Καταχῶν] Cant. κατὰ χῶν. De
hoc Dionysii strategemate, Plutar-
chus, Diodorus, Justinus.

²¹ Εἰ καὶ ὅτι πέμπει] Non habet
Cant.

22 Ἀφίρ-

22 ἀφέντ'· ὁ δ' ἵ τὰς μὲν
 πρέσβεις καταχών, τὰς δ'
 στρατιώτας ἐξαγαγών, μὲν
 πολλῆς βοῆς καὶ ἐρμῆς ἐλ-
 θὼν πρὸς τὰ διατειχίσμα-
 τα, πρὸς βολῇ καρτερᾷ
 χρησάμενος, ἐμπεσὼν ταῖς
 Συρακυσταῖς, τῷ τε ἀκρό-
 πολιν ὥς ἀπέδωκε, 23 καὶ
 τῷ πόλιν ἀπέλαβεν.

Διονύσιος δ' τὰς πρε-
 σβυτάς Συρακυσίων, ὧς
 κατέχευε τ' ὑπεραίρας ἀντί-
 πεμψε πῖς πολίταις·
 24 σωτηρολάβησαν δ' αὐτοῖς
 καὶ γυναικες ὀπισθοῦς Φέ-
 ρσαι πρὸς Δίωνα, καὶ Με-
 γακλέα, ὧς δ' ἑ ἀδελ-
 φῆς, καὶ τ' γυναικός, καὶ
 πρὸς τὰς ἄλλας Συρακυ-
 σίας, ὧν ἦσαν γυναικες
 πολιορκεῖσθαι ταύτας τὰς
 ὀπισθοῦς 25 εὐρόντες ἐν

rium deponere arbitra-
 rentur. At ille legatos
 retinuit, & militibus e-
 ductis, cum insigni im-
 petu & vociferatione ad
 munitiones accessit, ve-
 hementique irruptione
 facta, Syracusas inva-
 sit. Sic neque arcem red-
 didit, & urbem simul re-
 cuperavit.

8 Dionysius legatos
 Syracusanorum, quos
 apud se tenebat, postri-
 die civibus remisit. Se-
 quebantur autem eos
 mulieres, quæ ad Dio-
 nem & Megaclem lit-
 teras habebant, a foro-
 re & uxore, atque etiam
 ad reliquos Syracusa-
 nos, quorum uxores
 in oppugnatione tene-
 bantur. His litteris ac-
 ceptis, in concione pa-
 lam recitari iusserunt.

ἐκκλη-
 σίᾳ.

22 Α'είντες] Fl. ἀείντες. & sic
 quoque Interpres. Vulgata tamen vi-
 detur preferenda.

23 Καὶ ἡ πόλιν ἀπέλαβεν] Immo,
 ut præter Plutarchum & Diodorum
 Justinus xxi. 2. Vultus, cum iterato
 non feliciter fortunam tentasset, legatos ad
 Syracusanos mittit, spondens se depoli-
 turum tyrannidem, si mitterent ad
 eum, quibuscum sibi de pace conve-
 niret. In quam rem missos primores in
 carcere retinet, atque ita incantui omni-

bis, nec quidquam hostile metuentibus,
 exercitum ad delendam civitatem mittit.
 Fit igitur in ipsa urbe anceps prælium; in
 quo oppidanis multitudine superantibus
 Dionysius pellitur, &c.

24 Σωτηρολάβησαν δ' αὐτοῖς καὶ γυ-
 ναῖκες] Plutarchus solummodo: Κά-
 ρυκας δ' ὧς δ' Διονύσιος κατέχευον, ἰ-
 πσοῦσας πρὸς Δίωνα ὧς δ' ἡδ' οἰκείων
 γυναικῶν κομιζόντες. Megacles, cujus
 mox mentio, frater erat Dionis.

29 Εὐρόντες] καὶ διέροντες. Casaubon.
 Εὐρόν

Reliquorum foeminae
maritos & cognatos
orare, & obsecrare, ne
se perire, aut in Dio-
nyſii poteſtatem veni-
re paterentur. Una ve-
ro quaedam epiſtola
exterior inſcriptum ha-

ἐκκλησία. Φανερώς ἀνα-
γινώσκειν²⁶ ἤξιον· ταὶ μὲν
ἄλλαι γυναικες, ὧν ἦσαν
ἱκεταὶ αἱ καὶ δεήσεις, μὴ πε-
ριδεῖν σφᾶς ἀπολλυμέ-
νας, ἀλλὰ ἀλλοτρίων
πρὸς Διονύσιον·²⁸ μίαις δὲ

ἴππ-

Epiſtola in ecclesia.] Uterque Co-
deci, deſcriptus ecclesiaſia.

²⁶ Ἡξίον] γ. ἱξίω. *Casaubonus.*

²⁷ Αἱ μὲν ἄλλαι γυναικες αὐτῶν] *Legō,*
αἱ μὲν ἄλλαι, γυναικῶν ἴσων ἐκ. Reli-
quæ epiſtolæ nihil aliud continebant,
quàm uxorum preces & supplicatio-
nes ad maritos, &c. Idem.

Αἱ μὲν ἄλλαι γυναικες, αὐτῶν,
&c.] *Ex Interpretæ deſſe quid vido-*
tur, vertit enim, reliquorum foeminae
maritos & cognatos, &c. Mox ἄλλαι ante
ἀλλοτρίων deſcent MSS. ubi lon-
ge aliter, quàm habet Vulgata, le-
giſſe videtur Interpretæ, dum vertit,
ut in Dionyſii poteſtatem veniſſe pateren-
tur. quæ certe huic loco non con-
veniunt: erant enim jam in Diony-
ſii poteſtate. Quare vertendum cum
Vulgata: ne negligens ſe, quæ peri-
rent, ſed in gratiam redirent cum Diony-
ſio.

²⁸ Μίαις δὲ ἀπολλυμέναις ἀντιφύειν
πρὸς Πάρα τῷ πατρὶ. Ita quoque dicitur Dionis filius Elia-
no lib. 11. cap. 41. φιλοπότῃ δὲ λίγον-
ται γυναιξ. Διονύσιος δὲ Σικελίας τυ-
ραννος, καὶ Νισαίος, καὶ ἀποτρίκετος, καὶ
ἀπαλλοκράτης δὲ Διονυσίου τῷ τράντι υἱός,
καὶ τῷ πατρὶ Διονυσίου ἀντιφύει. Verum
ut apud hunc pro τῷ πατρὶ, τῷ πα-
τρὶ reponendum monuit Scheſſe-
tus; ita & hoc quoque loco παρ' τῷ
πατρὶ ſcribendum eſſe evincit Plutar-
chi locus in Dione: Κίρκος δὲ οὗτος τῷ
Διονυσίῳ κατεβίβανον, ἀπολλυμέναις
αὐτοῦ οὗτοι τῷ οὐκ ὄντι γυναικῶν καμύ-
νοις. καὶ αὐτὸς ὡς ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τράντι

τα, τῷ πατρὶ παρ' τῷ πατρὶ. (τὸ το
γὰρ ἴδιον τῷ Διονυσίῳ υἱός, καὶ τοῖς φασὶ
τίμωρος Ἀριστῶν αὐτῶν δὲ τῷ πατρὶ
ἀριστῶν καλεῖσθαι. Τιμονίδης δὲ μάλιστα
ὡς οἶμα, ἀλλὰ γὰρ τῶν πατρῴων, αὐ-
τοῦ φίλος, καὶ συστρατὴς Διονυσίου). Ap-
ud Elianum pro Διονυσίῳ ἀντιφύει,
reſcribit Scheſſerus Διονυσίῳ αὐτῷ καὶ υἱός
addens, cum his non ἀντιφύει Dionyſius
fuerit, ſed filius: citatō Theopompī
apud Athenazum lib. x. teſtimonio,
qui ſcribit: καὶ τῷ πατρὶος δὲ τῷ Διο-
νυσίῳ φασὶν ὡς μίαις ἀπολλυμέναις ἀν-
τιφύειν. Sed non opus videtur hac
emendatione, cum hæc non pugnent:
Dionyſius enim ſenior filium habuit
nomine Hipparinum, qui occupata,
obtentæque per duos annos poſt fra-
trem ejectum, ſublatumque per Cal-
lippum Dionem, tyrannide, teſti-
bus Diodoro & Euſebio, mero ex-
tinguitas dicitur Theopompo: & Dio-
nyſius junior habuit ἀντιφύειν, nomi-
ne Hipparinum, hunc ſcilicet Dionis
filium ex Arete ejuſdem Dionyſii
ſorore ſuſceptum, cuius hic apud No-
ſtrum & Plutarchum mentio, quæ
que inter φιλοπότας recenſeri poſſe
videtur, ſcribente de eo Nepote in
Dione cap. 1v. Νῆπιον ποτῶν, priuſquam
puer eſſet, ſcorra adducebantur: vino e-
ραſίſque obtruncabantur, neque ullum tempus
ſobrio relinquebatur. Itaque eo vita ſa-
tium committatam ſatium non potuit, poſſe
quam in patriam rediſſe pater, (namque
appoſiti erant cuſtodes, qui cum a priſtino
victu deducere) ne ſe de ſuperiore patre
aditum deſceſſe, utque ita inſtiterit.

Dion

Ἰππικλῆς ἐξῶθεν ἐγρά-
πτο, Παρὰ Ἰπποκρίτων
τῷ πατρὶ τῆν ᾗ ὄνο-
μα τῷ Δίωνι ἡ ὥ· ἔ
ἡραμυαπῶς τῷ Ἰππικ-
κλῷ ἀναγνόντι ἡ τῷ ἐ-
πιστολῷ ἀνοίξαντι· ὁ δὲ
ἡς ἐδὲν ὡς γεραιῶς.
Διονύσι· ἡ Δίωνι φιλι-
κῶς ἡ συγγενικῶς Ἰπ-
πικκλῶν ἡ μεγάλη ἐπι-
χινέει· τῶν ἀν-
γνωσθέντων διεβλήθη πρὸς
τὰς Συρακεσίους ὁ Δίων, ἡ
ὡς ἔθ' ὁμοίως πρὸς ὡς
ὅγε δὴ μέγιστα Διονύσι·
ἐπαυδάει.

Διονύσι· Καρχηδο-

nit, *Hipparion* patrē
Hoc autem nominis
erat filio Dionis : cum-
que scriba legisset inscri-
ptionem, ac litteras a-
periret : filius quidem ni-
hil scripserat, sed Dio-
nysius peramanter ac
familiariter ad Dionem,
magnisque pollicitatio-
nibus eum sollicitabat.
His lectis Dion in in-
famiam apud Syracu-
sanos & suspicionem ve-
nit, neque ejus fides am-
plius momentum ali-
quod habuit : id quod
efficere maxime in vo-
tis erat Dionysio.

9 Dionysius Cartha-

νίου

Duo fuere Dionis filii, non tres : al-
ter *Hipparionus*, de quo jam diximus :
alter *posthumus*, natus in carcere,
post patrem *Caillipiscelerem* necatum,
qui *Callippo*, postquam *xiii.* men-
ses arcem obtinuerat, per *Hipparionum*
Dionysii senioris filium ejecto, una
cum matre & amita *Aristomache*
carcere liberatus, postea ab *Icete* Sy-
racusano cum iisdem perfide in ma-
re submersus est. *Plutarchus* enim
& *Nepos* ante & post reditum Dio-
nis, unius tantum, hujus scil. *Hip-
parini*, meminere : eoque spontanea
præcipatione interempto, scribit *Plu-
tarchus* : ὅτι ταῦτοις ἡ δὲ Δίωνος ὄνομα,
ὁ Καλλιππὸς ἐπὶ μὲλλον ὅτι τὸ ἐπὶ Κα-
λλῆς ἡ λόγον εἰς τὸν Συρακυσίους ἐξιδου-
κῆν· ὡς Δίων ἀπαιε γεραιῶς, ἰγρως δὲ

Διονύσι καλεῖν Ἀπολλοκράτη, ἡ ποιῶ-
ντα ἀλλοθῶρον, ἀδελφὸν μὲν ὄντα τῷ πα-
τρὶ γυναικὸς, συγκαταδόντι ἡ τῷ ἀδελφῷ
Ita ut is, quom Dio, qui a Platone
epist. viii. quæ scripta est domesti-
cis Dionis & sociis, loquens intro-
ducitur, cuique sermo rebus præ-
sentibus conveniens tribuitur, regem
a Syracusanis legi suadet, non videat-
ur alius quidam, Dione adhuc su-
perante susceptus, sed *posthumus* il-
le, cujus mentio est apud *Plutarchum*.
Ex verbis μὲν δὲ Ἰππικλῆς ἐξῶθεν ἐγρά-
πτω· Παρὰ Ἰπποκ. &c. apud Nostrom
& *Plutarchum*, colligant nonnulli,
quæ in capite & fronte epistolarum
apud *Veteres* leguntur, ea tabellarū
causâ scripta fuisse in eorum dorso.

giniensibus cum trecentorum milium exercitu adventantibus, complures in regione munitiones & castella ædificanda curavit: & cum Carthaginienſibus egit ut pacem facerent, atque præſidia eorum recepit. Carthaginienſes admodum libentibus animis munitiones absque prælio recipiebant, multosque ex militibus præſidii & custodiæ causâ in singulis relinquebant. Cum bona pars copiarum esset dispersa, divisaque præſidiis & custodiis, tum demum reliquos aggressus Dionysius profligavit.

10 Dionysius ut Himeram suæ ditionis faceret, amicitiam cum Himerenſibus coivit. Propinquis autem oppidis bellum intulit, castrisque non procul ab Himera positis, legationem amicitiae petendæ

νίων ὀπιόντων καὶ μυριάδων λ', πολλὰ τε πλὴν χωρὰ ἐρύματα, καὶ φρεγάς καποπούσας, παντάξας ἀλαλύσας πρὸς Καρχηδονίους, καὶ τὰς φρεγάς αὐτῶν διέχεσθαι. οἱ Καρχηδόνιοι πάνυ εὐσμέως τὰ χωρία παρελαύσαντες ἀνὰ μάχης, καὶ πολλὰς τῶν στραπωτῶν φρεγάς καὶ φυλακάς ἐν ἐκείνῳ κατέλιπον. ὀπλίῃ καὶ τὸ πλεῖστον τὴν δυνάμειν διασῶν μερζομένην φρεγαῖς καὶ φυλακαῖς, πῶνικάδ' ἐπὶ τοῖς ὑπολοίποις Διονύσιον ὀπιέμενον ἐτίκην.

Διονύσιον χειρώσας βαλόμενον ἱμέραν, πρὸς μὲν τὰς ἱμεραῖας 10 φιλίαν ἀνέβητο. πρὸς δὲ τὰ πλεῖστον αὐτῶν πολίσματα πόλεμον ἐξέλεγε. καὶ δὴ στρατοπεδεύσας ἑμακρὴν τὴν ἱμέραν ἐπιπληροκύνει πρὸς

29 φρεγάς καὶ φυλακάς] MSS. φρεγάς. & pro καὶ φυλακάς, Fl. φύλακας, deleta quoque copula.

30 φιλίαν ἀνέβητο] MSS. φιλίαν ἢ ἀνέβητο. Mox pro αὐτῇ δὲ τὰ πλ. cum Fl. scripsi πρὸς δὲ τὰ πλ.

E f 1

51 E πημ-

πρὸς τὰς ἐν ταῖς πλί-
σμασιν Ἱμεραῖοι δὲ μέχρι
πολλῶν πρὸς στρατιώταις
αὐτῶν τὴν ἀγορὰν 31 ἔ-
πεμπον ἐπειδὴ ἡ χρεὼν
περιόντων δὴλ' ὡς
δὲν πράττειν, ὑπιδόμῃ
διώκουν τηλικαύτως πα-
ραστραποπεδύσαν, πέμ-
ποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύ-
σαντο. Διονύσιος ἔχθρας
δεχόμενος ποιησάμενος, τὴν
ἐνδεῖαν τὴν ἀναγκαίαν, ἡ-
κεν ὅτι τὴν Ἱμέραν αὐτῶν,
καὶ βία προσβαλὼν ἐξέλε-
τὴν πόλιν.

Διονύσιος τὰς πρε-
σβυτέρους τῶν στρατιωτῶν ἀ-
πομίσθας ἐβόλετο ποιῆ-
σαι· οἱ δὲ ἡγεμῶνες πρὸς
αὐτὸν, καὶ οἱ νέοι, ὡς ἀδι-
κον, εἰ γηρῶντες ἐκβάλλοιν-
το· ὁ δὲ τὸ θόρυβον μαθὼν,
σωμαρχῶν ἐκκλησίαν,
ἀπαγορεύει ταῖς καὶ
νεωτέροις ἐς τὸ κίνδυνον τῆς
μάχης τάττειν. τὰς δὲ πρε-

caussa misit ad eos, qui
in castellis habitabant.
Himerenses per longum
tempus militibus ejus
commeatum suppedita-
vere. Postquam vero
procedente tempore ni-
hil rerum gerere cum vi-
derent, suspectum habentes
tantum exercitum in
proximo castra habentes,
res ad victum neces-
sarias mittere desierunt.
Dionysius ab inopia ac
destitutione commea-
tum exordium sumens
inimicitiae, ad Himeram
ipsam copias adduxit, &
civitatem, per vim im-
pressione facta, cepit.

II Dionysius milites
aetate provectiores pri-
vare stipendiis volebat.
Ea re juniorum etiam er-
ga se indignationem
commovebat, qui indi-
gnum censebant, senio
confectos jam rejici. Ille
cognito tumultu, con-
cionem convocat, & in
hanc sententiam verba
facit. Juniores in pericu-

σβυτί-

31 Επεμπον] Ita edidi cum MSS. pro vulgato ἰπεριζον. Ita mox, πέμ-
ποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύσαντο.

lum pugnae colloco, seniores in praesidia munitionum, aequale salarium merentes. Nam qui experimentum fidei exhibuerint, munitiones summa cura tuebuntur, atque minus laboris sustinebunt. Ea res summam omnibus laetitiam attulit, atque omnes a se mutuo distrahebantur hilares. Postquam vero multitudo in varias partes discessit, & in singula praesidia pauci divisi: tum singulis veteranis ademit stipendia, cum non amplius auxilium aliquod in multitudine paratum haberent.

12 Dionysius per mare civitatem aggressurus, ut fidem trierarchorum perspiceret, neque quisquam sciret quo navigaturus esset, libellum nullis litteris scriptum obsignatum tamen, cuilibet trierarcho dedit, mandans, ut postquam deductis navibus signum tolleretur, libellos sol-

σβυτέρως ἐς τὰς φυλακὰς τῶν χωρίων ἴστω σωτάξιν λαμβάνοντας· πείραν γὰρ πίστεως δεδοκότες, ὅτι μελῶς τὰ χωρία φυλάξουσιν, καὶ ³² πονήσασιν ἐλαττον ἢ ὅσων οἱ στραπτῶνται πάντες· καὶ διηρέησαν αὖτ' ἀλλήλων ὁσμενοὶ· ἐπεὶ δὲ ἦ διελύθη τὸ πλῆθος, καὶ κατ' ὀλίγους εἰς πολλὰς φυλακὰς ἐμερίσθη, καὶ δὴ τότε ἐκάστος τῶν πρεσβυτέρων ἀπομίσθους ἐποίησεν, ἔκ' ἐπὶ τῷ ὄρει δ' ὁ πλῆθος ὅππικερίαν ἔχοντες.

Διονύσιος βυβλίον ἐπιθήσας πάλιν κατὰ θάλατταν, καὶ γινῶναι τὰς πρὸς τῶν τριηραρχῶν· ἀλλὰ μὲν ἔδωκεν περὶ τὴν πρὸς πάλιν βυβλίον ἀγραφὸν ἐσφραγισμένον ἔδωκεν ἐκάστῳ τριηράρχῳ, περὶ τὴν ἀναχθῆναι τὸ πλῆθος, ὅτι λυαὶν τὰ βυβλία.

32 Πονήσασιν] MSS. ποιήσασιν. Paullo post pro ποιεῖν, Cant. ἐπὶ N.

βλία· ἢ μαθόντες ἐκέλευσε
 πλεῖν, οἱ κελεύει πὲρ γε-
 γραμμένα· οἱ μὲν δὲ ἀνέ-
 χθησαν· ὁ δὲ πρὶν ἄρα
 τὸ σημεῖον ὀπιθεῖας ὑπε-
 ρετικῶ, περιέπλε, ἢ παρ-
 ἐκαστος τριηράρχου τὸ βι-
 βλίον ἀπήτησεν· ὅσους μὲν
 εἶρε πλεῖν σφραγίδα λε-
 λυγέτας, ὡς περὶ δέτας
 ἐκέλευσε ἀπαχθῆναι
 πλεῖν ὀπιθηνάτω· πῆς δὲ
 ἄλλοις ἔδωκεν ἔπρα βι-
 βλία, ἐν οἷς ἀληθῶς ἐ-
 γέγραπτα πῶς πόλε βι-
 βλοῖτο ὀπιπλεῖται· 31 ἢ
 δὴ τὸ ἀπορρήτον ἔτω φυ-
 λαχθῆν, παρέχεν αὐτῷ
 πλεῖν ἀμφίπλεον ἀφύλα-
 κτον λαβεῖν.

Διονύσιος Βασιλέως
 μαθεῖν, οἷα περὶ αὐτῶν
 φρονοῖεν ἢ λέγοιεν οἱ
 ἀρχόμενοι, πῶς μεσοεργῶς
 ἢ πῶς ἐταίρας ἐκέλευσε
 ἀπογεγῆσθαι· 32 οἱ μὲν δὲ

verent: iisque lectis, eo
 cursum tenerent, quo
 scripta juberent. Qui cum
 solvissent, ille, prius-
 quam signum datum es-
 set, expeditam navem
 conscendit, & circum-
 navigans, a singulistrice-
 rarchis libellum repe-
 tit. Quos quidem de-
 prehenderet resignasse
 sigillum, quasi prodito-
 res ad mortis supplicium
 trahi jussit. Reliquis alios
 libellos dedit, in quibus
 revera scriptum erat,
 quam ad civitatem navi-
 gaturus esset. Eaque res
 ad hunc modum arcana
 habita, effecit ut Am-
 phipolim nihil tale spe-
 rantem, & præfidiis de-
 stitutam caperet.

13 Dionysius ut co-
 gnosceret, quam de se
 sententiam haberent, &
 quid dicerent subditi,
 mulicas foeminas &
 meretrices conscribi jussit.
 Quæ cum magnis

πολλὰ

31 Καὶ δὴ τὸ ἀπορρήτον ἔτω συλα-
 χθῆν. Idem relatum supra de Demo-
 trio lib. 1v. 7. 2 & hoc lib. x. 2.

32 Οἱ ἀφ' ὧν] Scribe αἱ ἀφ' ὧν. i-
 περὶ αὐτῶν scriptum, non ὅπως αὐτῶν.

ut noster Codex habuit. Quid sit au-
 tem ὁπιοῦν πῶς omnes sciunt præ-
 ter Interpretem, cujus factus est hic
 error. Casaubonus.

præmiis se donatum iri putarent, ille nihil eis donavit: sed meretrices singulas exploravit, adhibitis tormentis quidnam ab amatoribus audirent de tyrannide. Ita cognitis obrectatoribus, partim morte affecit, partim in exilium misit.

14 Dionysius, cum arma civibus eripuisset, quo tempore adversus hostes periculum erat subeundum, cum eos ad centum stadia ex urbe produxisset, arma his reddidit. Post pugnam, antequam in urbem reverterentur, & portas aperirent, rursus eos deponere armaturas iussit.

15 Dionysius cum scire cuperet, quinam iniquo animo tyrannidem ferrent, navigavit ab Italia in occultum nava-

πολλὰ πύλας 35 ἐπιβολῶν ἐνόμισαν γῆρσεσθαι· ὁ δὲ πύλῳ μὲν τὸν ἐπέβαλεν· ἐκάστω δὲ τῶ ἐταιρῶν ἀνέκρινε βασιλεύοντι τίνα παρὰ τῶ ἐρασῶν σωόντων ἀκρίσειαν πρὸς τὴν τυραννίδα· ἔτω τὰς βλασφημίας μαθὼν, ὅς μὲν ἀπέκτεινε, ὅς δὲ ἐδίωξεν.

Διονύσιος τὰ ὅπλα τῶ πολιτῶν παρελόμενος, ἥνικα πρὸς τὰς πολέμους κινδυνεύει καί τὸν ὡς, 36 πρὸς αὐτὸν τὰς πόλεις ῥ' ἐπέδρα κελεύσεις, τὰς αὖτε πύλῳ τὰ ὅπλα· μὲν δὲ τὴν μάχην, πρὶν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαι, πάλιν αὐτὰς ἐκέλευσεν ἀποτιθεῖν τὰς πανοπλίας.

Διονύσιος βεβλήμενος εἰδέναι τίνες εἴεν οἱ πρὸς τὴν τυραννίδα ἀλλοτρίως ἔχοντες, κατέπλε-

σεν

35 Εἰς πολλὰ] Cant. ἐπὶ πολλὰ. Mox pro ἐπέβαλεν, Fl. ἐπέλασιν. & pro ἔτω, Cant. ἔτι.

36 Πρὸς αὐτὸν] MSS. πρὸς αὐτὸν. &

pro πόλεις, Cant. ἀκρίσεις, cum punctis quibusdam sub duabus posterioribus syllabis. Sub finem pro ἀνοίξαι, Cant. ἀνοίξας.

σεν ὅς τ' Ἰταλίας εἰς τὸ
κρυπτόν νεώριον, ³⁷ ὡς ἀ-
ποθανῶν ὑπὸ τ' ἰδίων τρα-
πωτῶν· οἱ δ' οὐσυνδράμεις ἔ-
χοντες σωθέντες μὲν χα-
ραῖς, ἀλλήλοις τὸ πηλοῖσμα
δηγόντο. ὁ δ' οὐ σαρπη-
δαίς τὰς ἐφηδομύδας ἀπέ-
κτεινεν.

Διονύσιος αὐτῶς εἰν
προσποιητὸν μῦθον, λό-
γον δέδωκεν ὡς ἐχάτως
εἶη ἀπαμειβόμενος· ἐπεὶ δ'
πολλοὶ πρὸς τὴν φήμην
ὑπερήδησαν, αὐτὸς μὲν
τὸ δορυφόρων ἐπεξελθὼν
ἀπασι νῆφάνη· καὶ τὰς ἐφη-
δομύδας ἀπαχθῆναι
προσέειπεν.

Διονύσιος Καρχηδο-
νίης ὅππῃ μεγάλοις λό-
γοις ἀπεδίδε· τὰς δ' Ἑλ-
λήνας ³⁸ αὐτὸ λύτρων·
Καρχηδόνιοι πλὴν τυράν-
νης Φιλανθρώπιαν ὑπο-
πιεύσαντες, ἔς ἑχον μι-
σθοφόρους Ἑλλήνας ἀπέ-

le : famamque sparsit
Dionysium a propriis mi-
litibus interfectum esse.
Qui ægre imperium e-
jus tulerant, concurrunt
cum summo gaudio, si-
bique mutuo casum nar-
rant. Ille comprehensis
iis quibus ea res lætitiæ
erat, omnes trucidavit.

16 Dionysius mor-
bum simulans, rumo-
rem divulgavit, regem
in extremo periculo ver-
fari. Cum multis ea fa-
ma gaudium faceret, ipse
cum satellitibus progres-
sus, omnibus conspicien-
dum sese præbuit, gau-
dentesque ad mortem ra-
pi imperavit.

17 Dionysius Cartha-
ginienſium captivos ma-
gna mercede redemptos
reddidit, Græcos vero
sine pretio. Carthagi-
nienſes, tyranni humani-
tatem ac benevolentiam
suspectam habentes, mer-
cenarios Græcos, quos

πεμ-

³⁷ Ὡς ἀποθανῶν ὑπὸ τῶν] MSS.
ὡς ἀπὸ τῶν τῶν. Codd. Casauboni, ὡς
ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν. Unde legendum forte
ὡς ἀποθανόντες ὑπὸ τῶν. Mox δ' ἀν-

τε σαρπηδάδας delet uterque Codex.

³⁸ Ἀπὸ λύτρων] γ. ἀπὸ λύτρων
ἀπὸ δίδε. Casauboni.

habebant, dimiserunt. Dionysio vero com-
modo hoc evenit, ut
ab hostibus Græcis libe-
raretur.

18 Dionysius bellum
gerens cum Messaniis,
apud quos aliqui in pro-
ditionis suspicionem ve-
nerant, ut eis terrorem
ac perturbationem inji-
ceret, cum reliquorum
omnium fundos depopu-
laretur, ab eorum præ-
diis abstinere jussit, in
quos calumnia & cri-
men conferebatur. Hoc
etiam ab aliis ducibus
memini factitatum. Dio-
nysius vero præter hæc,
militem etiam in urbem
misit, qui auri talentum
iis ad quos suspicio per-
tinebat, adferret. Hunc
Messanii cum auro de-
prehenderunt: cumque
cognovissent quibus il-
lud ferret, indicatos pro-
ditores supplicio afficien-
dos censuerunt: ii vero cum potestate erant, at-

πεμψαν τῷ Διονυσίῳ ὃν
ἄρτι εἶχε πολεμίων
Ἑλλήνων 19 ἀπαλαχθῆ-
ναι.

Διονύσιος πολεμίων
Μεσσηνίοις, παρ' αἷς ἦ-
σαν ὑποπτοὶ πικρὸς ὡς προ-
διδόντες, βεβλήμενος αὐ-
τὸς παράτην, τὴν τ' ἄλ-
λων χώραν 40 λυμαίνον-
τος, τὸ τ' ἀβασαλλο-
μήων ἐκέλευσεν ἀπέχε-
σθαι. τῶν μὲν δὲ καὶ ἄλλοις
οἶδα στρατηγῶς πεπραγ-
μὲνον. Διονύσιος ὃ πρὸς
τῶν, καὶ στρατιῶτιν εἰσε-
πέμψεν πάλαντον χρυσία
κομίζοντα πῶς ὑποπτε-
ρόμενοις 41 τῶν οἱ Μεσση-
νιοὶ μὲν χρυσίᾳ λαβόντες,
ἀνακρίναντες, μαθόντες
οἷς ἐκόμιζεν, τὰς μὲν ὡ-
μολογημένους προσδότες
ᾤρησαν καλᾶζεν· οἱ δὲ ἦ-
σαν ἐν δυνάμει καὶ αὐτοὶ
σφο-

39 Ἀπαλαχθῆναι] Cant. ἀπα-
λάσσει. Casauboni Codd. ἀπαλά-
χθισαν.

40 Λυμαίνοντος] Cant. λυμαί-
νομενος.

41 Τῶν οἱ Μεσσηνίων] Cant.
αὐτοὶ ὅ οἱ Μεσ. Sub finem pro
παρὶσπον, cum Fl. scribo πα-
ρίσπον.

ποδὸς αὐτῶν ἐνέστησαν· ἐγένετο γὰρ αὐτοῖς, ἢ παρέχετο Διονυσίῳ Μεσσηνίας κρατῆρα.

Διονύσιος δὲ ἐν ⁴² ἀνά-
νι χρημάτων ὡς αὐτὸς τῶν
πολιτῶν εἰσφορὰς ἤτη-
σεν ἢ πολλάκις ⁴³ δεδωκέναι
Φασκόντων, βιάζοντο μὲν
οὐκ ἔγνω· Διελιπὼν δὲ ὁ-
λίγον, ἐκέλευσε τὰς ἀρ-
χοντας, ὅσοι μὲν ἀναθή-
ματα ἐν Ἀσκληπιῶν· πολλὰ
δὲ μὲν ⁴⁴ ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίῳ·
ταῦτα ἔξω δὲ ἱερὰ κομί-
σαι, ὡς βέβηλα, περ-
κηρύττειν ἐπὶ τῷ ἀγορᾶς·
οἱ Συρακᾶσιοι μὲν πολλὰς
παρὰ τῆς ἐπὶ λαντῶν ὡς π
ἡθροϊσθη χρημάτων ὡς αὐ-
τῶν· ὡς κρατήσας Διονύ-
σιος, ⁴⁵ προσέταξε κηρύτ-
τειν, ἢ πᾶσι τῶν δὲ Ἀ-
σκληπιῶν ἀναθημάτων ἡγό-
ρασεν, αὐτίκα εἰς τὸ ἱερόν

que ei consilio vehementer resistebant. Itaque se-
ditione concitata, factum
est ut Dionysius Messana
potiretur.

19 Dionysius in ege-
state pecuniarum consti-
tutus, tributum civibus
imperavit. Qui cum sæ-
pe jam se contulisse dice-
rent, vim eis abhiben-
dam esse non existima-
bat. Intermissis vero
paucis diebus mandavit
principibus, ut anathe-
mata (quibus Asclepii
templum erat exorna-
tum, quæ multa fuerunt
ex auro & argento confe-
cta) e fano deportata,
quasi profana in foro pro-
scriberent. Ea summo
studio coëmebant Syra-
cusani, ita ut magna vis
pecuniæ colligeretur.
quibus potitus Diony-
sius, edictum proponere
iussit : Si quis anathema
ad Asclepium pertinens

κομί-

42 Στάτη] γρ. ἀπὸ τῆς. Casaubonus.

43 Διδωκέναι] Cant. διδωκότων.

44 Ἀργυρίᾳ] Fl. ἀργύρῳ.

45 προσέταξε κηρύττειν] Melius
προσέταξε κηρύττειν, voce præconi iussit.
Contra alibi, ἐκέλευσε κηρύττειν. Ca-
saubonus.

Κηρύττειν] MSS. κηρύττειν. sed lego
cum Casauboni Codd. κηρύττειν. Se-
quens τι delet uterque Codex. Infra
pro εἰσκαμίζειν, καὶ ὑποδ. scriptum cum
MSS. κομίζειν, καὶ ὑποδ. quomodo &
Codd. Casauboni. Copulam tamen
MSS. non agnoscunt.

emisset, mox in templum reportaret, Deoque restitueret, aut morte poenam lueret. Illi Deo sua reddiderunt. Dionysius pecunias obtinuit.

20 Dionysius cum urbem cepisset, cujus cives partim mortui, partim in exilium erant acti, cum urbs amplior esset, quam ut modicum praesidium ad eam tuendam sufficeret, Paucos quidem ibi in praesidio reliquit. Captis vero servis, dominorum filias in matrimonium dedit, ut summas inimicitias adversus eos gerentes, fideliter civitatem custodirent ac defenderent.

21 Dionysius in Tyrheniam navigans centum triremibus, cum navis quae equites vehebat, transisset ad Leucotheae fanum, acceptis septuaginta talentis numismatis, confestim navigavit.

καμίζειν, καὶ ἀποδιδόναι τῷ θεῷ, ἢ θάνατον εἶναι τῷ ζημίαν. οἱ μὲν ἀπέδωκαν τῷ θεῷ Διονύσιον ὃ εἶχε τὰ χρημάτα.

Διονύσιον πόλιν ἐλὼν, ἧς τὴν πολιτῶν οἱ μὲν πεθνηκότες, οἱ δὲ πεφλογότες ἦσαν, ⁴⁶ ἐπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἡ ὥς περὶ ὀλίγων φυλάττειται, φραγὰς μὲν ὀλίγας αὐτῇ καταλείπει· τίς δὲ αἰλῶσιν οἰκέταις, τὴν δεσποτῶν θυγατέρας σπράκισεν· ⁴⁷ ἵνα πολεμιώτατοι φανέντες αὐτῶν πρὸς φύλακες τὴν πόλεως γένοιοντο.

Διονύσιον εἰς Τυρρήνίαν πλεύσας ῥ' ἐπὶ τήρεσι, καὶ ἰπποαγωγῇ, παρελθὼν εἰς τὸ τῆς Λεουθεαῖας ἱερὸν, λαβὼν νομισμάτων τάλαντα Φ', ⁴⁸ ὡς χρηῖμα ἐπώλεσεν. μαθὼν δὲ ἐν αὐτῇ πόρ-

46 Εἰπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἡ ὥς τῇ] MSS. ἐν τῇ μείζονι, ἡ ὥς τῇ. quomodo etiam Codd. Casauboni: quare scripserim, ἡ ὥς μείζων, ἡ ὥς τῇ.

47 ἵνα πολεμιώτατοι φαίνενται αὐ-

τῶν] Fortasse, φαίνενται αὐτοῖς, αὐτῶν π. Casauboni.

48 Πραχρῶς ἱπποαγῶν] Lego πραχρῶς ἀπὸ πλοῦτον. Post verbum πραχρῶν decesse aliquid videtur. Id.

49 Χρυ-

πρῶτον ⁴⁹ χρυσία τάλαν-
τα α, , δρυῖρα πολλῶ
πλείονα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
καὶ τῶν ναυτῶν διηρημένα,
πρὶν θηπιδῶναι τῇ γῆς,
ἐκέρυξε πῶς ἔχουσιν τὰ
χρήματα προστάτων.
⁵⁰ τὰ μὲν τοι ἡμίσητα ἀφαι-
ρῶν, τὰ δὲ ἡμίσητα συγχω-
ρῶν· ἢ θανάτῳ ζημιώσκειν
τὸς μὴ παιδέντας· οἱ μὲν
τὰ ἡμίσητα προσεκόμισαν. ὁ
δὲ δὸς τῶν καὶ τὰ λοιπὰ
ἐπαράξας, δωρεάν ⁵¹ ἔδω-
κεν αὐτοῖς μὴδὲς σιταρ-
κίαν.

Cumque intellexisset in
occulto mille argenti ta-
lenta, aut amplius, mi-
lites ac nautas diripuisse,
antequam eos in terram
exponeret, promulga-
vit, his qui pecunias ha-
berent, imperans, ut di-
midium summæ ad se de-
ferrent, dimidium vero
se ipsis relinquere. Qui
morem non gererent,
eos se morte mulctatu-
rum. Qui cum dimidiam
partem singuli attulif-
sent, ab his ille reliqua
etiam exegit, & dono
eis dedit ad mensum fru-
mentarias præfecturas.

Πά.

⁴⁹ Χρυσία τάλαντα α,] Aliter hic
Codd. Interpretis,

⁵⁰ Τὰ μὲν τοι ἡμίσητα ἀφαιρῶν, &c.]
Fl. τὰ μὲν ἡμίσητα ἀνατίθω. Cant.
τὰ μὲν ἡμίσητα Ἀφαιρῶν. quomodo &
Codd. Casauboni. Legendum vide-
tur: τὰ μὲν ἡμίσητα ἀνατίθω, τὰ δὲ ἡ-
μίσητα συγχωρῶν. Pro ἡμίσητα, quod
bis sequitur, uterque Codex ἡμίση.
Pro παιδέντας, Cant. παδέντας. Idem
Dionysii factum refert Aristoteles
lib. 11. Οἰκονομ. Eis Τυρρηνίαις τὴν πλοῦ-
σίαν ναυτῶν ἔχουσιν, ἑκάστῳ ἐκ τῶν ἑλ-
κωδίας ἡμῶν χρυσίον τι καὶ ἀργύρεον πολλόν,
καὶ τὸ ἄλλο κομισομένοι ἐλπίσιν. εἰδὼς δὲ ὅτι
καὶ οἱ ναῦται πολλὰ ἔχουσιν, ἐκέρυξε ἀ-
ποδοῖν, τὰ ἡμίσητα ὡς ἔχει ἕκαστος, ἀ-
νατίθωιν πρὸς αὐτὸν τὰ δὲ ἡμίσητα ἔχουσιν
ἐκλάουσιν. τὸ δὲ μὴ ἀνατίθω, θάνατον
τοῖς ἑταῖροις τὸ ὀφείλουσιν. ὑπολαβόντες δὲ
οἱ ναῦται, ἀνατίθωσιν τὰ ἡμίσητα, τὰ

κατὰ λοιπὰ ἔχουσιν ἀδελῶς, ἀντιλέγουσιν.
ὁ δὲ ἐπεὶ πρὸς αὐτὰ ἐλάσειν, ἐκλάουσιν
πάλιν τὰ ἡμίσητα ἀνατίθω. &c. Diodo-
rus lib. xiv. qui tamen in navium
numero dissentit, scribens: Διογύ-
σθεος χρηματῶν ὑπομίσθω· ἐστὶν ἑκάστῳ
ἐκ τῶν Τυρρηνίαις, ἔχουσιν πέντε ἑκατόντα,
πορεύσασιν μὲν φέρουσιν τὸ τῶν λειψῶν κατὰ
λυπὴν, τὸ δὲ ἄλλο δέκα συλίσουσιν ἑστὶν ἑκά-
στον, γέμον μὲν ἀνατιμῶσιν πολλῶν,
κατὰ δὲ τὴν μὲν δὲ ἐκ τῶν τοῦ τοῦ Λι-
γυῶν Τυρρηνίαις. Recte autem hinc
apud Aelianum lib. 1. cap. 20. ubi
tangit idem hoc Dionysii facile-
gium, pro eis Τερζήναις, scriben-
dum eis Τυρρηνίαις, monuit Scheffe-
rus.

⁵¹ Ἐδωκεν αὐτοῖς μὴδὲς σιταρ-
κίαν. Scribo σιταρκίαν. atque hanc γρῆκος
depravationem multis locis observa-
vinius. Casaubonius.

52 Ἐπὶ

22 Parii æmulatores Pythagorearum disputationum, in regionibus circa Italiam degebant. Dionysius Siciliae tyrannus legationem de amicitia facienda ad Metapontios & cæteros Italos misit. Euephenus juvenibus, qui discendi causa ad eum commeabant, eorumque parentibus, suadebat, nullo modo tyranni verbis adhibendam esse fidem. Quæ res ad iram vehementissime Dionysium inflammabat. Itaque operam dabat, quemadmodum eum in suam potestatem redige-

Πάριοι, ἡλωπῇ λόγων Πυθαγορείων, διήγον ἐν τοῖς περὶ Ἰταλίαν χωρίοις. Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος⁵² ἐπεκηρυκδύετο πρὸς Μεταποντίους, καὶ τὰς ἄλλας Ἰταλιώτας περὶ Φιλίας.⁵³ Εὐήφενος⁵⁴ προσφοιτῶσιν νέοις καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν γνώμην ἡγόρευε, μηδὲ μὴ τυχάνῃ πισδεῖν. Διονύσιος⁵⁴ ὅτι τὰς τῶ μάλλον ὠργίζετο, ὥς τε καὶ λαβεῖν αὐτὸν ὑποχείριον ἐπαύδασεν ἐκ Μεταποντίας⁵⁵ Διακομιζόμε-

VOY

52 Ε' πεκηρυκδύετο] Ita reposui cum MSS. pro vulgato ἀπεκηρυκδύετο. Pro Μεταποντίους, uterque Codex Μεταποντίος. Utrumque recte. Stephanus hac voce: ὁ πολὺς Μεταποντῖνος. αὐτὸ δ' ἔστι Φίλιον ὁ αὐλῆς, καὶ ποιητὴς λέγεται καὶ Μεταποντῖνος, ὡς Βυζάντιος, καὶ Μεταποντῖνος. De hac urbe videndus Cluverius lib. i v. Ital. Antiq. cap. 14. & Salmastius in Plinian. Exercit. pag. lxxv. Metapontinorum nummostres citat Joannes Harduinus, in quibus META. In uno illorum visitur *spica* cum *noctua*, Palladis symbolo, quod explicat de Minervæ templo, quod *Metaponti* fuit, & cujus meminit Justinus lib. xx. cap. 2.

53 Εὐήφενος] Quod Polyxeno dicitur evenisse *Euepheno* & *Eucrito*, aliis accidisse dicitur *Damoni* & *Phinias*, Ciceroni lib. iiii. de Off. cap. 15.

Valerio lib. xv. cap. 7. Diodoro in Excerptis Peirescii pag. cccxliiii. Aliter iterum eos nominat Hyginus cap. cclvii. *Metum* scilicet & *Selinuntium*. Deinde Hyginus non sex menses abeunti ad ordinanda sua concessos scribit, ut Polyxenus; sed trium tantum dierum spatium. Cicero quoque d. l. paucos sibi dies commendandorum suorum causa postulavisset. Pro προσφοιτῶσι, Fl. τοῖς φοιτῶσι.

54 Ε' π' αὐτῶ] γε. αὐτο. *Cassianus*.

55 Διακομιζόμενον ἐς Πύλον] Interpretes legisse videtur *Διακομισθῆναι*. minus recte. Tangit lepidam hanc historiam M. Tull. Tusc. Quæst. libro quinto: quem locum mirifice hæc Polyxeni nostri narratio illustrat. *Cassianus*.

56 Ε' π'

νοκ ἐς Ρήγον ἐπεί ᾗ ἔλα-
βεν , ⁵⁶ ὅππῃ δὲ συνεδρία
κατηγορήσας ἔδειξεν ἡλί-
πων δι' αὐτὸν εἶη πρᾶγ-
μάτων ἀφρημῶς. ὁ δὲ
ὁμολογῶν , δικαίως ἐφη
ταῦτα ποιῆσαι. ⁵⁷ τὰς μὲν
γὰρ εἶναι φίλους αὐτῷ καὶ
μαθητάς· ⁵⁸ τύραννον δὲ ὁ-
ψι γινώσκον αὐτῷ· ὁ δὲ
αὐτὰ θάνατον κατέγνω.
Εὐφένος δὲ παρ-
αχθείς , πρὸς Διονύσιον ἐ-
φη· τοῖς μὲν δεδογμένοις
παίσομαι· ἐπεί ᾗ ἀνέκδο-
τῶ ἀδελφῇ ἐστὶ μοι ἐν
Παρίῳ , πάντῃ ἐκδῆναι
περὶ πρὸν βέλομαι. Δι-
ακρίσις εἰς τὴν πατρί-
δα , καὶ σωτόμως ἐπανελ-
θεὶν θνήσκωμαι· πάντων
⁵⁹ γυλασάντων ὅππῃ τῷ λό-
γῳ , Διονύσιος ἐθαύμα-
σε καὶ ἤρετο· τίς αὖ ἐν

re posset , & e Metapon-
tio in Rhegium transpor-
tare. Quem posteaquam
cepit , in concilio accu-
sationem in eum inten-
dens demonstravit, quan-
tis rebus ob eum so-
lum esset spoliatus. Ille
confitens , recte se fecit
se prædicabat. Illos enim
amicitia & discendi con-
suetudine sibi devinctos
esse : tyrannum se ne a-
spicere quidem inter di-
scipulos suos posse. Qui
eum ob hæc morti adju-
dicavit. Euephenus ni-
hil perterritus , ad Dio-
nyfium inquit : Decretis
quidem pareo , verum
quia sororem adhuc in-
nuptam habeo, eam prius
in Pario collocare alicui
in animum induxi. Ita-
que in patriam naviga-
bo , brevique reversus
mortem obibo. Cum om-
nes hoc audito sermo-

πρὸς

⁵⁶ Εἰπὶ τῇ συνεδρίᾳ.] Cant. ἐκ τῇ συνε-
δρίᾳ. Infra pro ὁμολογῶν, Cant. ὁμολο-
γῶν.

⁵⁷ Τὰς] Τύτους. Casaubonus.

⁵⁸ Τύραννον δὲ ὁψι γινώσκον αὐ-
τῷ.] Aliter hic Interpres; sed con-
venientius Vulgata, quæ vertenda :
tyrannum sibi ne de facie quidem cogni-

tum. MSS. αὐτῷ· ὁ δὲ delent: Mor
pro Εὐφένος, cum Cant. reposuit
Εὐφένος, ut dicitur supra. Idem Co-
dex addit articulum ante Διονύσιον.

⁵⁹ Γυλασάντων.] Cant. θνήσκον-
των. Infra pro μεταπηδήσει, u-
terque Codex καταπηδήσει. &
pro ἐπιδόσει, Cant. ἐπιδόσει.

ne in risum effunderentur, Dionysius admirabatur, & interrogabat: Quisnam igitur pro te sponsurus est. Ille: Vadem, inquit, mortis dabo. Eucritumque accersitum, vadem præbuit. Qui admodum lubens hanc pro morte sponsionem recepit, transigens, ut ille digressus intra sex mensium spatium reverteretur. Se vero ibidem permanentem, interea temporis custodiri & aservari iussit. Admirandum quidem factum erat: verum longe mirabilius aliud consecutum est. Etenim post sex menses, is qui cum vadem dederat, collocata sorore sua, reversus in Siciliam, seipsum tyranno reddidit, iussitque vadem dimitti. Dionysius utriusque virtutem supra modum complexus, & admiratus, ambos liberos dimisit: petiitque ut data

ἑὸς ἡμίονοι, ὁ δὲ, ἐγγρητῶν, ἔφη, ἔθανάτε κατὰσίσω. καὶ μετὰ πεμψάμενος τὸ Εὐκρίτων, ἤξιώσεν ἐγγρητῶν. ὁ δὲ μάλ' αἰσθητῶς ἐπέδωκε ἔθανάτε πῶν ἐγγρητῶν. αὐτὰξ, καὶ μὴ ἐξείναι, ὡς ἐν μηνὶ ἐξ ἐπαλήξοντα. αὐτὸν δὲ φυλάτειν αὐτῷ μὴ ἐντα καὶ φρενέμενον. καὶ τὸ πρῶμα ἡδὴ ἑταυμασόν. ταυμαστόπερον δὲ ἐγένετο. καὶ γὰρ καὶ τὰς ἐξ ἐμῶν, ὁ δὲ ἐγγρητῶν ὡς θαλάμων, πῶν ἀδελφῶν ἐκδὲς ἐπαελεθῶν, ἐν Σικελίᾳ παρὰ δὲς ἐαυτὸν, ἤξιώσε τὸ ἐγγρητῶν ἀφείναι. Διονύσιος δὲ ὑπεραγαθὸς ἀμφοτέρων πῶν δρετῶν, ἀμφοτέρους ἀφῆκεν. καὶ πῶν δεξιὰς λαβὼν, ἤξιος τρίτον αὐτὸν εἰς πῶν ἐαυτῶν Φιλίαν συγκαταπα-

TEIN,

60 Πιστὶς] Πίστις. Casaubonus.

61 Θαιμασόν] Delet uterque Codex. γδ quoque post καὶ non agnoscit Cant.

62 Παρίων ἀγαθῶν] Ἀγαθῶν, quod in Vulgata aberat, cum MSS. & Interpretis inserui.

63 01

τειν , καὶ μὴ εἶναι παρ' αὐτῷ
 κρινωνέντας τῷ παρόντων
 ἀγαθῶν. ⁶² οἱ δὲ πάλιν μὲν
 παραίρεσιν ἀπειδέξαντο· ὁ
 τυραννικὸς ἤτήσαντο δὲ εἰ τὸ
 ζῆν αὐτοῖς βέλαιον· ὁ δὲ
 χαῖν , συγχωρήσας ἀνα-
 στρέφειν ἐπὶ τῆς σωτήσεως
 ἀπαιτίας μὲν τῷ νέων·
⁶³ συγχωρήσας Διονύσιον·
 τῷτο τὸ ἔργον ἔπεισε πολ-
 λὰς Ἰταλιωτῶν Διονυσίῳ
 πιστεύειν.

amicitiam suam adscribe-
 rent, & apud se manerent,
 praesentibusque bonis u-
 na fruerentur. Qui ani-
 mum quidem tyranni,
 propositumque compro-
 baverunt : at petebant, si
 vitam sibi concedere vel-
 let, reverti se ad consue-
 tas cum adolescentibus
 exercitationes pateretur.
 Dionysius hoc facto
 multos Italos adduxit, ut
 majorem sibi fidem ha-
 berent.

[C A P. III.]

Ἀγαθοκλῆς.

Agathocles.

¶ Ἀγαθοκλῆς Σικελίας
 τύραννος ὁμόσας τοῖς πο-
 λεμίοις, παρέβη τὰς ὁρ-
 κὰς, καὶ κατὰσφάζας τὰς
 αἰχμῶνας, ἐπιχλαδάζων
 πρὸς τὰς φίλας ἐλεῖν.
 Δειπνήσαντες ἐξήμεσθαι
 τὰς ὁρκὰς.

¶ Agathocles datum
 hostibus jusjurandum
 transgressus est : oc-
 cisisque captivis, ri-
 dens ad amicos dixit :
 Coenati, juramenti
 religionem evomamus.

Ἀγαθοκλῆς νικήσας
 Λεοντίνους, ἡ Διονοκράτῳ

2 Agathocles cum
 superasset Leontinos,

τὸν ἄνδρα

⁶² Οἱ δὲ μὴ παραίρεσιν ἀπειδέξαν-
 το τῷ τυραννικῷ ἔργῳ.] Ita locum hunc
 edidi cum MSS. In Vulgata: οἱ δὲ
 μὴ τὸ τυραννικόν. . . . ἰπρίσαντο. Ca-
 saubonus in margine quoque ad-
 scripserat παραίρεσιν. Pro οἱ τὸ ζῆν,

Cant. οἱς τὸ ζῆν. ut & βέλαιον pro βέλ-
 λαιον.

⁶³ Συγχωρήσας Διονύσιον.] Omis-
 sa hzc ab Interprete, verbe, concessit
 Dionysius.

Cap. III. 1 Διονοκράτῳ] Cant.
 Διονοκράτῳ.

Dinocratem ducem suum misit in urbem qui diceret, ei cum Dionysio gloriæ contentionem esse, quod velit eos conservare, quemadmodum ille conservavit Italos ad Eleporum fluvium prælio devictos. Crediderunt Leontini, pecuniasque dederunt. Agathocles ingressus, iussit eos in concionem inermes convenire. Dux interrogabat, cui videretur idem quod Agathocli, is manum tolleretur. Agathocles igitur, Mihi, inquit, placet omnes occidere. Decem vero millia militum qui circumfistebant, omnes in concione trucidarunt.

τὸ στρατηγὸν αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπεμψε, λέγοντάς, ὡς ἄρα φιλοπομοῖτο πρὸς Διονύσιον, εἰ βέλοιστο σῶσαι αὐτούς, ὡς ἐκείνους ἔσωσε τὰς 2 πρὸ τῆς Ἐλέπορον ποταμὸν πηλείωντας Ἰεταλιώτας. ὅτις δὲσαν Λεοντῖνοι, καὶ ἔλθεις ἔδωκαν. Ἀγαθοκλῆς εἰσελθὼν ἐκέλευεν αὐτούς ἀνέλθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναλθεῖν. ὁ στρατηγὸς ἐπηρώτησεν, ὅτῳ δοκεῖ ὅπερ καὶ Ἀγαθοκλεῖ, αἰρέτω τὴν χεῖρα. ὁ πίνων Ἀγαθοκλῆς, δοκεῖ μοι, ἔφη, πάντας ἀνελεῖν 3 ἦσαν δὲ μύριοι καὶ δὴ περὶ αὐτοὺς οἱ στρατιῶται πάντας ἀνεῖλον ὅτις ἐκκλησίας.

Ἀγα-

Διανομή. Pro στρατηγὸν αὐτῶν, lege cum Interprete στρατηγὸν αὐτῶν. Diodorus, lib. xx. de Agathocle verba faciens, inquit: Διανομή τῶν στρατηγῶν μάρτε τὸ δυνάμειος ἀπὸ δειξί, καὶ διατί-λασε περὶ αὐτῶν τὰ μέγιστα. Pro sequente ei βέλοιστο, scripserim καὶ βέλοιστο, ut Casaubonus notarat in margine.

2 *Πρὸς τὴν Ἐλέπορον*] Articulum cum Fl. addidi. Fluvius hic Diodoro lib. xiv. ubi eadem illam Italorum narrat, dicitur Ἐλευσίς, Interpreti per adspirationem *Heloris*: Polybio lib. Hist. cap. etiam huius prælii mentionem facienti Ἐλεπόρου. ad

quidem locum videndus Casaubonus. Pro Ἰεταλιώτας, uterque Codex Ἰταλιωτῶν. Infra pro εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσελθεῖν, cum Fl. & Interprete scripsi εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναλθεῖν. Pro vulgato ἀνέλεον, cum Fl. reposui ἀνελεῖν. Cant. ut & Codd. Casauboni habent ἀπὸρροισιν.

3 *Ἦσαν δὲ μύριοι*] Multum a Vulgata abit Interpres in ea enim decem millia dicuntur a militibus occisi; ille vero numerum istum tribuit militibus, non addito interfectorum numero.

G 5

4 T 5

rum ingressus, crocotum-
que indutus & amictus,
Tarentina fistula cecinit,
Citharaque lusit atque sal-
tavit, ita ut e nimia volu-
ptate tumultus strepitus-
que consequeretur. Inte-
rim dum omnes indulgent
genio, ipse e convivio se
subduxit quasi defatiga-
tus, & se vestem mutatu-
rum simulavit. Circum-
dederant eum locum ubi
convivium agitabatur,
magnus armatorum nu-
merus & ex iis mille distri-
ctis gladiis bini singulos
aggressi, discumbentes ad
unum omnes peremerunt.

4 Agathocles Ophe-
lam Cyrenensem cum in-
gentibus copiis militan-
tem, audiens amantem
esse puerorum, obsidem

δὺς Ταραντῖνον, πει-
βαλλόμενος ἤλυσεν, ἐ-
κιδέμενος, ὡρχήσας ὥς
περὶ ἡδονῆς θύμῳ
καὶ πρότῳ ἐν πάντων
ἡν. ἐν τῷ καιρῷ τῇ ἡ-
δονῆς, ὅτε ἐξῆλθε τῶ
συμποσίῃ ὡς κεκμηκὼς,
τῶν ἐσθῆτα ἀλλάζων. ἐ-
κυκλώσαντο τὸ ἀνδράνα ὁ-
πλίται πολλοὶ χίλιοι τῷ ἑξί-
φῃ σπασίμενοι, δύο κα-
τὰ ἓνα σέυντες πάντας ἀ-
πέσφαξαν τὰς κατὰ κεί-
μους.

Ἀγαθοκλῆς Ὁφέλας
κυβερνῶν σὺν πολλῇ δυνά-
μει ἐραβύσαντα πυρρὸν
εἶναι ὦ φίλοι παιδά, ὁμη-

ρορ

num. Plura Ferrarius lib. 111. de Re
Vestiaria cap. 5. & 20. Muliebri quo-
que vestimentum fuit Ταραντῖνον,
quod & Ταραντῖνον, & Ταραντίδιον.
Hesychius: Ταραντῖνόν, (scribe Τα-
ραντῖνόν) ἱμάτιον γυναικῶν λεπτόν, προσ-
σῶς ἔχον ἐν τῇ ἑνὶ μέρῃ. & Pollux lib.
111. cap. 16. καὶ μὲν τὸ γὰρ Ταραντίδιον,
Ἀγλαίης ὄντι ἑίδωμα, ὡνομασμένης καὶ
τῇ Ταραντῖνῳ χηρῆς καὶ θυρῆς. &
Suidas: Ταραντῖνῖδιον λεπτόν καὶ Ἀγ-
λαίης ἱμάτιον. καὶ πάντως πορφύρεον, ὡς πῶς
ὁπλάσας. ὡς Νικόστρατος. οἱ δὲ τὸ Ἀγ-
δωμα, &c. Athenæus lib. XIV. οἱ δὲ

ἰχθυόεσσι φασὶ καλεῖσθαι, περὶ σπομένην
μυθούστων ἰχθύων, καὶ ἐστὶ ἀγῶνται χηρῆ-
δας ἀνδρῶν ἰχθύες. καὶ τὸ γὰρ χηρῶνται
μυθολογῶντες, καὶ σφείζονται Ταραντῖνῳ
καλούμενον αὐτὸς μέχρι τῆς σφύρας.

6 Τῇ ξηλῇ. Ita restitui cum MSS.
& Interprete pro vulgato ἐπεξελθε.
Sub finem pro ἐπίσφραξι, cum uirgo
que Codice ἀπίσφραξι scripta, quo-
modo legitur quoque apud Diodo-
rum lib. XX.

7 Φιλόπαιδα. Cant. φιλίπαιδα.
Quod sequitur, ὑπερβόρτα, non ha-
bet Fl.

Gg 2

17 116

ρον αὐτῷ τὸ ἴδιον ἢ ἐν ἐπιμ-
ψεν Ἡρακλείδῃ ὠραίον
ὄντα, ἐν πλὴν δὲς τῷ παι-
δὶ ἀνπαρεῖν τῇ πείρᾳ μέ-
χλῃς ἐλίγων ἡμερῶν. ἦκεν
ὁ παῖς· ὁ Κυρηναιῶν τὸ ὠ-
ρας ἢ τὸ ὠρῶν περιῆπεν
αὐτὸν, καὶ παρὶ τῷ θεραπεύειν
αὐτὸν μόνον ἡχολεῖτο. Ἀ-
γαθοκλῆς ἄφνω τὰς Συ-
ρακῆσις ἐπιναγαγὼν, τὸν
πρὸς Φέλαν ἀπέκτεινε, καὶ
τὸ δυνάμεως αὐτοῦ πάσης
ἐκράτησε, καὶ τὸ ἦν ἀπέλα-
βεν ἐκ ὑβερδέντα.

Ἀγαθοκλῆς πρὸς Καρ-
χηδὸνα διαπλάσσει βα-
λέων, ἢ δὴ μέλλων ἀ-
νάγκας, ὃ δοκιμάζει τι-
νες αὐτῷ συναπλάσσει
διώκιντο, καὶ δὴ παρὲς ἡ-
ψεν πρὸς τῶν πῶς βα-
λομένων ἑαυτὸς σάζειν,
ἐξιέναι τῶν νεῶν καὶ τῶν ἰδίων
κτημάτων· ἐξηλθὼν συ-
χνοί. ¹⁰ καὶ τὰς μὲν δὴ ἐ-
κτείνε πάντας ὡς δειλὰς καὶ
ἀπίστας τὰς ἢ μένοντας,

ei proprium filium misit
Heraclidem, egregia
forma præditum: præce-
ptumque dedit pue-
ro, ut paucos dies re-
sisteret. Venit puer.
Cyrenensis elegantiz
ac speciositate victus,
cum amplectebatur, om-
nique studio eum cole-
bat. Agathocles repente
Syraculanis adductis, O-
phelam occidit: omnem-
que exercitum ejus supe-
ravit, & filium nulla in-
juria affectum aut cor-
ruptum recepit.

5 Agathocles Car-
thaginem versus navi-
gationem instituens, de-
lectum habuit, quinam
una navigare possent:
& promulgavit con-
cedens, ut qui vitæ suæ
consultum vellent, ena-
vibus cum supellectile
sua egrederentur. Exie-
runt multi, quos uni-
versos, quasi timidos &
infidos, morte affecit.
Eos vero qui manserant,

8 Μένων] Cant. μένον. Pro ἀγνο
τῷ Συρ uterque Codex ἡμῶν.

9 Δοκιμάζει] Δοκιμάζειν. Casaubon.

10 Καὶ ἐπὶ αὐτῷ] MSS. absque co-
pula. Pro δειλὰς, Cant. δειλὰς.

ob fortitudinem ac fidem laudibus vehebat, & in Libyam cum sexaginta navibus trajecit. Cumque in terram eos exposuisset, extemplo naves igne subiecto incendit, ut milites se fortius in pugnando gererent, fuga per naves desperata. His usus stratagematis Agathocles, ipsos Carthaginienfes, multasque in Libya civitates superavit.

6 Agathocles milites in aciem instructos petiit a Syracusanis, quasi in Phoeniciam transmissurus, inquit se ab aliquibus ejus regionis incolis, quo commodius prodicionem transfigant, summo studio accerfisse. Syracusani credentes dederunt. Quos cum accepisset, Phoenicibus longum vale dixit: & ad-

ὡς ἀνδρείως καὶ πιστὰς ἐπαινέσας, διέβαλεν εἰς τὴν Λιβύην.¹¹ ἔξ ναυσί, καὶ τῆς γῆς Ἰππιδᾶς ὠρεσχομένηα πὰς ναὺς ἐπέστησεν, ἕπως ἀγωνίζονται ἡμεῖς πρὸς τοὺς ἐρασιπῶται, τὸ διώματα φέγειν ἵπτι τῶν νεῶν ἀπεγνωκότες. τότε τοῖς πῖς ἐρασιγήμασι χρησάμενοι Ἀγαθοκλῆς, αὐτῶν τε Καρχηδονίων, καὶ πολλῶν ἐν Λιβύῃ πόλεων ἐκράτησεν.

Ἀγαθοκλῆς¹² β. ἐρασιπῶτας συνπετραγμάξας ἔτισσε ὡς Συρακυσίων ὡς Διδορῶν καὶ εἰς τὴν Φοινίκην, φάσκων τὸ ἐκεῖ πᾶς περιδιδόντας μὲν παρὰ αὐτὴν καλεῖν. πείσασθαι ἔδωκαν οἱ Συρακῆσιοι· ὃ δὲ λαβὼν τὰς ἐρασιπῶτας φοίνιξι μὲν μακρὰν χαίρειν ἔφη· ὁρμήσας δὲ ἵπτι τὰς συμμάχους, πρὸς

11 ἔξ ναυσί] Cant. ἔξ ναυσί. Ortus error ex imperitia librariorum & scripturæ compendio. Diodorus lib. xi. πλεροῦσαι ἐξήκοστα ναὺς, ἐπιπλεῖσαι οἰκίσαντες τὴν ἐκπλάν. Mox cum utroque Codice & Interprete pro vul-

gato αὐτὰς ἐπέστησεν, edidi τὰς ναὺς ἐπέστησεν.

12 β. ἐρασιπῶτας] Cant. ut & Codd. Casauboni δὲ ἐρασιπῶτας, similicū precedenti errore.

πρὸς τὴν ¹³ Ταυρομενίαν
Φρέλα κατέσκαψεν.

Ἀγαθοκλῆς πρὸς ¹⁴ Ἀ-
μίλκαν ἀνοχλῶ ἔθερ' ὥς
τε ὁ αὐτὸς Λιβύῃ ἀπῆρεν ὃ ᾧ
συναρκαγῶν ἐκκλησίαν τῇ
Συρακυσίων, ταύτῃ, ἔ-
φη, τὴν ἡμέραν ἡξάμιλλω
ἐν ᾗ τὰς πολίτας ὄψομαι
τὴν ἐλθούσαν ἔχοντας.
ταῦτα λέγων, τὴν χλα-
μύδα περικλῶν, καὶ τὴν μά-
χαιραν, ¹⁵ αὐτὸν ἰδιώτῃ
ἀπέφλυε τῇ Συρακυσίων,
ὡς ἀνδρὶ δημοτικῷ καὶ με-
τρίῳ τὴν πολιτείαν ὀπι-
σσεύαντων ὃ ᾧ μὲν τὴν ἐκ-
τὴν ἡμέραν πολλὰς φονδύ-
σας τῇ πολιτῶν, διώξας ᾧ
πλείους τῇ ἐχθιάδων, αὐ-
τὸς τὴν ἀρχὴν τῇ Συρακυσ-
ίων κατέσχεν.

versus socios expeditio-
ne facta, castella circa
Tauromeniten diruit.

7 Agathocles cum
Amilca inducias fecit:
Itaque hic in Libyam
discessit: Ille vero con-
gregata Syracusanorum
concione: Hanc, in-
quit, horam semper
omnibus votis optavi,
qua cives videbo li-
bertate præditos. His
dictis, deposita chla-
myde & ense, seipsum
idiotam Syracusanorum
esse declaravit, quasi
viro populari & mode-
rato Rempub. commen-
dassent. At ille post diem
sextum multis interfe-
ctis civibus, & fugatis
plus quinque millibus,
ipse Syracusanorum im-
perium obtinuit.

Ἀγα-

¹³ Ταυρομενίαν] MSS. Interpres
& Codd. Casauboni, Ταυρομενίαν.
ita ut de regione esset capiendum:
Tauromenitani enim & Tauromenia urbs
Siciliæ. Cluverio Ταυρομενίτις & Ταυ-
ρομενία Græce dici haud posse de re-
gione creditur, unde legit Ταυρομε-
νίαν. Sed cum TATPOMENITAN
occurrat in nummis, & Ταυρομενίτις
sit apud Auctores, nec non Latinis
incolæ dicantur Tauromenitani, sive
Tauromenitani, & apud Plinium lib.

11. cap. 97. *Tauromenitanus curripus.*
& lib. xiv. cap. 6. *Tauromenitana vi-*
na. Ταυρομενίτις; quod hic in MSS.
legitur, temere Græciæ abjudicari
videtur.

¹⁴ Ἀμίλκαν] MSS. Μίλκαν. Paul-
lo post, ἱστῶν non agnoscunt. MSS.

¹⁵ Αὐτὸν ἰδιώτῃ ἀπέφλυε τῇ Συ-
ρακυσίων] Non dubito deesse hic a-
liquid, Sic autem lego, αὐτὸν ἰδιώ-
τῃ ἀπέφλυε. πάλιν ᾧ τῇ Συρακυσίων.
Casaubonius.

16 Εἴτι-

8 Agathocles cum rescisset, a Tifarcho, Anthropino, & Diocle sibi insidias parari, accersivit eos, magnumque exercitum ipsis commisit, ut egressi sociæ cuiusdam civitati, quæ ab hostibus oppugnabatur, auxilio venirent. Et cras, inquit, in Timoleonium conveniemus cum armis & equis, omnemque expeditionem ordinabimus. Illi libentibus animis hæc receperunt, quod etiam se militares copias ad aggrediendum regem habituros putabant. Postridie cum in Timoleonium convenissent, Agathocles signum ad eos comprehendendos dedit. Reliqui audito signo Dioclem, Tifarchum, & Anthropinum cum universo satellitio ad ducentos confoderunt: omnesque quotquot his opem velent adferre, simul neci

Ἀγαθηκλῆς μαθὼν τὰς
 περὶ Τίσιρχον, καὶ Ἀνθρώ-
 πινον, καὶ Διοκλέα φέ-
 λας ὅτι βλάβαιν αὐτῷ,
 καλέσας αὐτούς, ¹⁶ ἐρε-
 χείρσεν αὐτοῖς πολλὴν
 στρατὸν, ἵνα πόλιν συμμά-
 χου πολεμικῶς βοηθεῖεν
 ἐξελθόντες· καὶ αὐτὸν γε,
 ἔφη, συνελθόντες εἰς τὸ
 Τιμολεόντιον μὲν τὸ ὀ-
 πλων, καὶ τῶν ἵππων διατά-
 ξασθαι τὴν ἑξοδόν· οἱ μὲν
 ἀσμενοὶ ταῦτα ἐδέξαντο
 ὡς μέλλοντες καὶ διώκειν
 στρατιωτικῶς ἔχειν πρὸς
 τὴν ὁπίσθου· ¹⁷ ὅτι ἡ τῆς
 ὑπεραίρας εἰς τὸ Τιμολεόν-
 τιον σωζήσθον· ὃ καὶ Ἀγαθη-
 κλῆς ἐσήμηνε τὴν σύλλη-
 ψιν· οἱ δὲ τὸ σῶσθαι δε-
 ξάμενοι, ¹⁸ τὰς περὶ Διο-
 κλέα καὶ Τίσιρχον, καὶ Ἀν-
 θρώπινον, ἀνδρας τῶν σ'-
 ωλείωνας ἐξεκέντησαν· ὅ-
 σοι δὲ βοηθεῖν τέτοις ἐπει-
 ρῶντο, καὶ ἔπειτα προσωμῆρε-

θησαν,

¹⁶ Ἐνχεῖρσι] Cant. ἐνχεῖρ-
 σιν. Γιο πολεμικῶς, quod sequitur,
 Cant. πολεμικῶς. Γιο βουθεῖν, Fl.
 βουθεῖν.

¹⁷ Ἐπὶ ἡ ὑπεραίρας] Scribo ἰπεί
 ἡ, & ἰπὶ Ἀγαθ. Casaubonus.

¹⁸ Τὰς περὶ Διοκ.] Cant. πὲρ
 Διοκ.

θησαν, ὅς ἐλάττης ᾗ ἔξα-
κοσίαν.

dederunt, non minus
sexcentis.

[C A P. IV.]

Ἰππαρίν.

Hipparinus.

Ἰππαρίν ἐν Λεοντί-
νοις ὢν, αἰσθόμενος τὴν
Συρακυσίων πόλιν ἔρη-
μον γήρου κίλῳ, διὰ τὸ μὴ
καλλίπῳα τὰς πολίτας
εἰς πῖνα τόπον ἐξορμηκέαι
νομίαις, ἐκ Λεοντίνων ἐλ-
θὼν² ἐπὶ Συρακῶν νυ-
κτὸς, πέμψας πῖνας ἐπὶ
τὴν πόλιν, ἐκέλευε τὰς
ὡρεφύλακτοντας τὴν ἐφ-
οδίαν ῥυπαρεῖναι. οἱ μὲν
ἔκτειναν τὰς ὡρεφύ-
λακτοντας, καὶ πωλίδας π-
νὰς ἐπὶ τείχεσσι διείλον. Ἰπ-
παρίν ὅτι διὰ τὰς
τὰς ξένους εἰσαγαγὼν, κα-
πῶρε τὴν Συρακυσίων πό-
λιν.

Hipparinus cum in
Leontinorum urbe de-
gens, Syracusas audi-
ret vacuas esse defen-
soribus, quod cives in
locum quendam cum
Calippo profecti ex ur-
be dicerentur, statuit
ab Leontinis Syracu-
sas versus exercitum
ducere: noctuque misit
aliquos ad urbem, qui
vigiles & excubitores
de medio tollerent. Qui
cum hoc præstitissent,
& portas aliquas civi-
tatis aperuissent, Hip-
parinus per eas merce-
narios introduxit, civi-
tatemque Syracusano-
rum occupavit.

[C A P. V.]

Θεοκλῆς.

Theocles.

Θεοκλῆς Χαλκι-

Theocles Chalci-
δίας

¹ Εἰς πῖνα τόπον ἐξορμηκέαι νομί-
αις] Mendacia omnino est vox νομί-
αις. Sed libros expectemus. Casauboni.

² Επὶ Συρακῶν] Cant. addito
articulo, ὅτι τὰς Συρ. Mox uterque
Codex ῥυπαρεῖναι.

densibus ab Eubœa ad-
ductis ; Leontinorum
civitatem invasit, obti-
nuitque cum Siculis,
qui antea sedes in ea ha-
buerant. Cum vero Pla-
tæenses ex Megaris co-
loniam deducere in
Leontinorum civitatem
vellent, ad eamque ve-
nissent, se quidem jura-
menti religione impediri
dicebat, quo minus in-
habitantes Siculos expel-
lere posset : ipsis vero
portas noctu patefactu-
rum. Itaque ingressi, Si-
culos pro hostium con-
suetudine tractarent.
Qui cum portas aperuif-
set, Megarenses occupa-
to foro & arce, Siculos ar-
mati adoriebantur. Qui
cum inermes obrutos se
viderent, relicta civitate,
fugam capefferunt. Me-
garenses vero pro Siculis

δείας τὰς ἀπ' Εὐβοίας
ἀγαγὼν, τὴν Λεοντίνων
κατέχεν μὲν Σικελῶν, οἱ
περὶ νοικῶντες ἐτύχασον·
ἔπειθ' ἡ Πλαταιῆς ἐκ
Μεγαρέων ὁποικίαν ἀνα-
γαγόντες τῇ Λεοντίνων
προσβάλλουσιν, αὐτὸς μὲν
ἐκβαλεῖν ἔφη τὰς σωσι-
κῶντας Σικελὰς μὴ δυνά-
σθαι, ἀλλὰ τὰς ἑρκεῖς·
ἑκείνοις ἡ νυκτὶς ἀνοίξεν
τὰς πύλας, καὶ παρελθόν-
τες αὐτὰς χεῖρ' αὐτῶν Σι-
κελοῖς ὡς πολεμίοις. ὁ μὲν
ἀνέωξεν· οἱ δὲ Μεγαρεῖς
καταλαβόμενοι πλὴν ἀγο-
ρῆν, καὶ πλὴν ἀκρόπολιν,
ὡπλισμένοι προσέπιπτον
τοῖς Σικελοῖς· οἱ δὲ κατα-
λειφθέντες ἄσπελοι πλὴν
πόλιν ἐκλιπόντες ἔφω-
γον· Μεγαρεῖς δὲ ἀπὲρ Σι-

κελῶν

1 Εἴπειθ' ἡ Πλαταιῆς ἐκ Μεγα-
ρῶν] Megara accipit Siciliz oppi-
dum: quod a Dorienfibus quondam
est habitatum. Platæenses hic, non
carent apud me mendii fufpicionē
Cafau' opus.

2 ὁποικίαν ἀναγῶντες] Cant.
δοτικίαν ἀγαγόν. Fl. ὁποικίαν ἀγαγόν.
Scribe, ὁποικίαν ἀγαγόν· ortus quip-
pe error ex repetitione fyllabæ pra-

cedentis, ut fupra lib. 11. 10. 1. pro
Τίθειαν ἀγαγόν, in Vulgata fuerat
Τίθει ἀναγῶν. & alibi Pro πορὸς ἑλ-
λασιν, Fl. ut & Codd. Cafauboni
πορὸς ἑλλέν. Cant. πορὸς ἑλλέν.

3 Εἰκείναις] Cant. ἐκείναις. Idem
Codex pro ἀνοίξεν, ἀνοίξας. & pro
παραλθόντας αὐτὰς, παραλθόντας αὐ-
τὰς.

καλῶν Χαλκιδῶσι σινοικῆσαι
 μολόγησαν.

Θεοκλῆς Μεγαρίας
 Χαλκιδῶσι σινοικῆσαι-
 τας ἐξ μύθας, τὴ πόλεως
 ἐξέβαλε, φήσας, ὅξ α-
 ἄς κτ' ἢ ἔ' πολέμῳ και-
 ρόν, εἰν κρατήσωμεν τὴ πό-
 λεως ἀσφαλῶς, θύσειν
 πῆς δώδεκα θεῶς, καὶ πέμ-
 ψειν πομπὴν ὅσποισ κε-
 κοσμημένῳ. τὴ ἢ Μεγα-
 ρέων ἔχ' ὑποδομῶν,
 ἀλλὰ θύειν ἀγαθῇ τύχῃ
 κελύοντων. Χαλκιδεῖς
 παρ' αὐτῶν εἰς τὴν πομπὴν
 χρησάμενοι τὰς πανο-
 πλίας, τὴ θυσίας γυμνέ-
 νης, αὐτοὶ νόμῳ πομπῆς
 βαδίζοντες ἐπειδὴ κτ' τὴν
 ἀγορὴν ὠπλισμένοι κατ-
 ἔστησαν, Θεοκλῆς ἐκέ-
 λῶσεν ἀνειπεῖν τὴ κήρυ-
 κα, Μεγαρεῖς, ἐκ τὴ πόλεως
 ἀπύοντων παρ' αὐτῶν
 ἡλίσ· οἱ ἢ ὅπῃ τὰς βωμὰς

societatem cum Chalci-
 densibus inierunt.

2 Theocles Mega-
 renses, cum sex menses
 Chalcidensibus cohabi-
 tassent, eiecit ex urbe.
 Dicebat enim se belli
 tempore votum nuncu-
 passe, si urbe potiti sine
 periculo fuissent, duo-
 decim diis sacrificia per-
 acturum, pompamque
 armis ornatam celebra-
 turum. Megarensibus ni-
 hil suspicantibus mali,
 sed bonis avibus sacra
 jubentibus litare: Chal-
 cidenses ad obeundam
 pompam ab iis arma
 mutuati, dum sacrifi-
 cium perageretur, ipsi
 in morem pompæ gra-
 dientes, postquam in
 foro armati constitis-
 sent, Theocles præco-
 nem iussit proclamare,
 Megarenses ante solis oc-
 casum ex urbe disce-
 dant. Illi ad aras suppli-

ικέ-

4 Οὐκ ὑποιδόμενοι] Negationem non agnoscunt MSS. Male; sed scribendum ἔχ' ὑπο. Mox Cant. οἱ Χαλκιδεῖς, addito articulo.

5 Οἱ ἢ ὅπῃ τὰς βωμὰς οἰκίσται] Scribe *οἰκίσται*. Deinde *πρωτότοις κρατήσαντες*,

non *πρωτότοις*, ex Geographis. *Casaub.*

οἰκίσται] Ita edidi cum MSS. Interpretare, & *Casaubono*, pro vulgato *οἰκίσται*. Sub finem pro *μέχρ' αὖ*, Cant. *μέχρ' αὖ*. Pro *πρωτότοις* scripserim *πρωτότοις*, ex Thucydide, lib. vi.

ces confugerunt, & ne se in exilium pelleret, rogaverunt, aut cum armis ex urbe emitteret. Theocles consilio cum Chalcidensibus habito, non tutum esse censuit tot hostes armis munitos ejicere. Itaque inermes Megarenses & Leontino pulsi, Troilum inhabitaverunt, unam duntaxat hiemem. Tandiu enim permiserant Chalcidenses.

ἰκέται κατὰφυγόντες, ἡ-
ξίαν μὴ διώκεισθαι, ἢ μὲν τῶν
ὅπλων ἐκπέμπειν. Θεο-
κλῆς μὲν τῶν Χαλκιδέων ἐ-
βελόειτο σὺν ἀσφαλῶς
ἔχειν ἐκβαλεῖν πσάγας
ἐχθρὰς ὠπλισμένους· καὶ
δὴ γυμνοὶ Μεγαρεῖς τῶν Λεον-
τίνων ἐκπεσόντες Τρώϊ-
λον κατώκησαν, μέχρι ἐ-
νὸς χειμῶνος. ἄχρι γὰρ
πσάγας σιωπῶντες οἱ
Χαλκιδεῖς.

[C A P. VI.]

Hippocrates.

Hippocrates ad occupandam Ergetino-
rum urbem animum
intendens, quos quidem
Ergetinos secum stipen-
diarios habebat, his
semper maximam præ-
dæ partem distribuit,
ampliolemque merce-

Ἰπποκράτης.

Ἰπποκράτης κρατήσας τῆς
Ἐργετινῶν πόλεως ἐπα-
δακῶς, ὥς Ἐργετίνους εἶχε
μισθοφόρους, τῶν τοῖς ἐνεμέ-
ναις τῶν λείας τὸ πλεῖον μέ-
ρος, καὶ μισθὸς μείζονας,
ὑπερεπαινῶν αὐτὰς ὡς
προθυμοτάτους, καὶ μάλιστα

χαρῶ-

1 Τῶν Ἐργετινῶν] Non solum Ἐρ-
γίπων, unde formatum gentile Ἐρ-
γίπων, ut & apud Plinium lib. 11.1.
cap. 8, occurrit, didum fuit hoc op-
pidum, sed & *Hergentum*. Silio lib.
xiv. unde mutata adspiratione in σ,
Σεργίπων. Σεργίπων dicitur Diodoro
lib. xiv. & Ptolemæo, lib. 11, cap. 4.
De ca Cluverius lib. 11. Sicil. Antiq.
cap. 8.

2 Καὶ μάλιστα χαρῶν] Suspica-
bar legi posse. καὶ μάλιστα σοχαζόμε-
νοι. Paulo post autem legere potes,
οἱ δὲ ζηλώσαντες τὸ πλεῖον, vel τὸ δόξαν
τῶν σπ. qua voce alibi utitur Soly-
nus. Interpres τὸ δόξαν. *Cassianus*.
χαρῶν] Forte Χαρίζομενοι.
Paullo infra pro πλεῖον, Cant. τὸ πο-
λίον.

χαλινῶ, ὡς πλεόνας ἐκ
 τῆ πόλεως ταύτης ἔχει συμ-
 μάχας· ταῦτα ἡγγέλλετο
 τοῖς ἐν τῇ πόλει· οἱ δὲ ζηλώ-
 σαιτες πολὺν τὸ στρατό-
 μόνων, ἐβέλοντες πάντες ἐξ-
 ἤλθον, κατὰ λιβόντες ἐρη-
 μον τὴν πόλιν. Ἰπποκρά-
 της φιλοφρόνως δεξά-
 μεν τὰς ἀνδρας, αὐ-
 τῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν
 δυνάμιν, διὰ τῆς Λαισυ-
 γονίης πεδίου προῆγε. τὰς
 μὲν Ἐργετίνους τάξας
 πρὸς τὴν θαλάσσιον· τὴν
 δὲ ἄλλω στρατιᾷ πρὸς
 τὴν ἡπειρον· ἐπεὶ δὲ ἐ-
 φράχθησαν πρὸς ταῖς ῥα-
 χαῖς τῆς κυμάτων οἱ Ἐρ-
 γετῖνοι, τὰς ἰππεὺς προ-
 πέμψας Ἰπποκράτης,
 τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημον
 εἶσεν κατελάβετε· καὶ τὸ
 κήρυκα πόλεμον αὐτοῖς
 προειπεῖν ἐκέλευσε, καὶ
 σωτήριον Γελώοις καὶ Κα-
 μαρηναίοις ἔδωκε κτεῖ-
 νειν ἀδελῶς Ἐργετίνους ὁ-
 παντας.

dem dedit, ac summis
 eos laudibus tanquam ad
 fubeunda pericula prom-
 ptissimos affecit : in pri-
 misque operam dedit ut
 plurimos ex hac urbe in
 exercitu suo haberet :
 hæc civibus in urbem
 nunciabantur. Qui æmu-
 lantes militantium fa-
 mam, ac fortunam, om-
 nes urbe relicta, ad sti-
 pendia sub Hippocrate
 merenda exierunt. Hip-
 pocrates amice susceptis
 hominibus, eadem nocte
 copiis assumptis per Læ-
 strygonium campum eas
 duxit : Ergetinisque ad
 mare collocatis, reliquo
 exercitu in continente,
 cum Ergetini separati es-
 sent, & fluctibus impe-
 diti, præmissis equitibus
 Hippocrates, urbem eo-
 rum desertam, ac præsi-
 diis nudatam, occupavit,
 præconemque misit qui
 bellum ipsis indiceret, &
 Gelois atque Camarinæis
 signum dedit, ut auda-
 cter Ergetinos ad unum
 omnes conciderent.

3 Ἐρράχθησαν] Cant. ἀπερά-
 χθησαν. & pro κυμάτων, κορυφῶν.

[C A P.
 Idem Codex pro ἰσημερίων, ἰσημε-
 ρίων.

[CAP. VII.]

Daphneus.

Daphneus Syracusanis & Italis adversus Carthaginienes praelium committentibus, dextrum cornu tenentibus Syracusanis, sinistrum Italis, cum audisset magnum clamorem ferri a laevo, accurrit: conspicatusque laborantes, & pene victos Italos, reversus ad dextrum cornu, laetum nuncium Syracusanis attulit. Italosque in sinistro cornu victoriam adeptos praedicabat: egregiumque esse, si ab ipsis etiam praecclarum aliquid facinus ederetur. Syracusani ducem verad dicere arbitrati, exclamarunt, Omnibus viribus in hostes irruamus: alacriterque impetu facto, barbaros in fugam verterunt.

Δαφναῖος.

Δαφναῖος Συρακυσίων, καὶ Ἰταλιωτῶν πρὸς Καρχηδονίους ὡρτάσσομενων. τὸ μὲν δεξιὸν κέρασ ἔχονταν Συρακυσίων· τὸ δὲ ἄνωμον Ἰταλιωτῶν, ἀκέρσας μεγάλης βοῆς φερομένης ἀπὸ τῆς λαίης πίξεως, ἡ προσδραμῶν, τὰς Ἰταλιώτας ἰδὼν ποιοῦντας καὶ ἡττωμένους, ἐπανελθὼν ὅτι τὸ δεξιὸν κέρασ, ἀγγέλιζε πρὸς Συρακυσίοις τὴν Ἰταλιωτῶν κατὰ τὸ ἄνωμον τάξιν νικηκτόων· καλῶς δὲ ἔχεν, καὶ παρ' αὐτῶν ἔργον τι γηναῖον γινέσθαι. ὑπολαβόντες οἱ Συρακῆσιοι, τὴν ἐπατηγὸν ἀληθῆ λέγειν, ἀπεβόησαν, Παντὶ θυμῷ τοῖς πολεμίοις ἐμβαλῶμεν. καὶ δὴ προθύμως ἐμβαλόντες ἐπέπιντο τὰς βαρβάρους.

[CAP.

ἡ Προσδραμῶν] Ita scripsi cum Cant. & Interprete pro vulgato προσδραμῶν. Mox pro ἀγγέλιζε, cum utroque Codice edidi ἀγγέλιζε. Pro

τῆς Ἰταλιωτῶν, Casauboni Codd. αἰς τῆς Ἰταλ. quod videtur recipiendum. Pro καλῶς δὲ ἔχεν, cum utroque Codice & Interprete scripsi καλῶς δὲ ἔχεν.

Λεπίνης.

¶ Λεπίνης Καρχηδο-
νίων ἐπέκρινε ὃ Παχύν
ᾠδραπλέοντων, καὶ δόπο-
βαινόντων ὅτι τῷ γλῶ,
καὶ ὅσα ὅτι θαλάτῃ, καὶ
γῆ ἀρπαζόντων, ᾠδρακα-
σίας νύκτωρ ἰπῶας ἐνε-
δρύνοντας· προπέμψας
κρύφα πνὰς ἐκέλευσεν
ἐμπιπτεῖναι τὰς σκαθμούς·
οἱ δὲ Καρχηδόνιοι² πρὸς τὰ
καϊόμυρα προδίδοντες ὡς
ἀρπασόμενοι τὰ ἐν τοῖς
σκαθοῖς, πειπέπῃον τοῖς
ἐνεδρύνουσιν ἰπῶσιν, ὑφ'
ᾧ διωκόμενοι μέχρι τῶ
πυλῶν, οἱ πλείστοι διε-
φθείροντο.

Λεπίνης, ἐκ Λακεδαί-
μονος ἀναχωρίζομενος
Τάραντι προσέχεν ἐκ-
βάντων δὲ τῶ ναυτῶν, οἱ
Ταραντῖνοι τέρας μὲν ὅτι
ἠδίκην, ὄντας Λακωνικούς·
τὸ δὲ Λεπίνῳ ἐζήτην

Leptines.

¶ Leptines Cartha-
ginienſibus Pachynum
præternavigantibus, &
in terram egredienti-
bus, & prædam terra
marique facientibus, sub
noctem infidiis collo-
catis, clam equites a-
liquot præmiſſos juſſit
eorum. ſtationes incen-
dere. Carthaginieſes
igne conſpecto accur-
rentes, ut quæ in ſta-
tione habebant, expor-
tata conſervarent, in e-
quites inſidiantes inci-
dunt: a quibus fuſi, fu-
gatique ad triremes uf-
que, magnum ſuorum
numerum amiſerunt.

2 Leptines a Lacedæ-
mone profectus, navem
ad Tarentum ſubduxit.
Expoſitis nautis, Ta-
rentini nullam his qui-
dem injuriam aut vim
attulerunt, ob eam cauſ-
ſam quod eſſent La-

συλλα-

1 Καὶ γῆ ἀρπαζόντων] MSS. καὶ ὅ-
τι ἀρπαζόντων. Pro ᾠδρακαſίας, u-
terque Codex ᾠδρακαſίας.

2 Πρὸς τὰ καϊόμυρα προδίδοντες]
Noſtri Codd. προδίδοντες. quod minus
probandum. Caſſianorum.

edamoni; Leptinem
vero inquirebant, ut
eum comprehenderent.
Ille abjectis suis vesti-
mentis, acceptis vasis,
& lignorum opere sub-
lato, conscendit na-
vim, funeque reflecto
navigationem deduxit, & nau-
tis, adstantibus rece-
ptis, ad Dionysium na-
vigavit.

σλλαβῶν. ὁ δὲ τὴν ἰδίαν
σολῶν διαστέλλων, καὶ
λαβῶν τὰ αὐτῶν σκάφη,
καὶ φορτίον ξύλων δράμε-
νον, ἐπέβη τῇ νεώς. καὶ ἀ-
ποκρίνας τὰ πρὸς μνήσια τὸ
σκάφος ἐπανήγει, καὶ τὰς
ναύτας προσσηξάμενους ἀ-
πλαβῶν ἀνέταλυσεν εἰς
Διονύσιον.

[C A P. IX.]

Annon.

Annon cum Car-
thaginienſibus Siciliam
præterlegebat. Diony-
sius tyrannus naves ad-
versus eum non paucas
numero misit, quæ pro-
pmodum jam accedo-
bant. Annon suis na-
vibus vela detrahit: i-
dem faciunt hostes. An-
non suis mandat, ut
celeriter explicent ve-
limenta, καὶ ἔτιω διέφυγε τὰς

Ἀννων.

Ἀννων. Ἰσὺν Καρχηδόν-
ίοις ἀνακομιζομένοις παρ-
έσθλῃ Σικελίᾳ. Διονύ-
σιος τύραννος ἐξέστρε-
ψε ναῦς ἐπ' αὐτὴν σκά-
φους. αἱ μὲν ὅσον· οὐκ
ἤδη σωήζον. ὁ δὲ Ἀννων
αὐτῶν νεῶν καθαιρεῖ τὰ
σκάφη. καὶ οἱ πολέμιοι τὸ αὐ-
τὸ ἐποίησαν. Ἀννων δὲ σω-
ἐταξεν ὁξέως ἄρχας τὰ
ἐναντίας μέλλοντας, καὶ
παρῆσ-

3 Ταὐτῷ] Cant. absque articulo.
Cap. IX. 1. Ἰσὺν Καρχ.] Fl. præ-
positionem non agnoscebat. Mox pro
ἐξέστρεψε ναῦς ἐπ' αὐτὰς, cum MSS.
& Interprete edidi ἐξέστρεψε ναῦς ἐπ'
αὐτὴν ἐπ' αὐτὰς. Pro αἱ μὲν ὅσον, ut
erat in Vulgata, Cant. αἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς.

Fl. αἱ μὲν ὅσον ἐπ' αὐτὰς. optime: quare
ita edidi. Sub finem pro μένοντας, cum
Fl. & Interprete scripsi μέλλοντας.
Postrema verba καὶ ἀπαιροῦντες ὅπως
ναυτικῆς διασώματα, quæ omisſa in ver-
ſione, venit, ἐπ' αὐτὰς ναυτικῆς διασώματα.

παραδομύς, ἢ ἀπειρο-
πύς ὄντας ναυτικῆς ὀπι-
σμήης.

la, & hoc pacto cūn-
ctantes & perturbatos
effugit:

[CAP. X.]

Ἰμίλκων.

¶ Ἰμίλκων Καρχηδό-
νι[Ⓢ] εἰδὼς τὸ Λιβύαν τὸ
Φίλοιον, κερσμία οἶνον
πολλὰ μανδραγόρα ἀλα-
φθείρας, ἢ ἐν πῖσι προα-
σείοις ὀπικλίνας, ὀπικόν-
των ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
πόλιν, ¹ ὡς ἔχ[Ⓢ] οἱ[Ⓢ] π[Ⓢ] ὦν
βιαζομύοις ἀντιστῶν· οἱ
ἦ ὑπερεχάρησαν ὡς κατὰ
κλείσσωτες εἰσὼ τειχῶν
Καρχηδονίης, ἢ τὰ κερσ-
μία εὐρόντες ἔ[Ⓢ] οἶνον χαν-
δὸν ἐνεφορήθησαν· ἢ αὐ-
τίκα ὑπὸ βαρυτάτῃ κα-
ταλαμβάνοντα.

Ἰμίλκων ² σὺν Καρχη-
δονίοις νύκτωρ ἀναγόμε-
ν[Ⓢ] ἐκ Λιβύης εἰς Σικε-
λίαν, γράψας ἢ σημενά-

Imilcon.

¶ Imilcon Carthagi-
nienſis non ignorans
Libycorum in vino lu-
xuriam, multā vini va-
ſa mandragora corru-
pit: iisque depositis in
ſuburbis, cum illi ac-
cederent, in urbem re-
diit, quaſi vim adhi-
bentibus reſiſtere cum
ſuis copiis non poſſet.
Illi gaudio elati, quod
Carthaginiēſes intra
moenia concluſiſſent,
inventis vaſis, largiſſi-
me ſe vino ingurgita-
runt, ſtatimque in ſo-
mnū graviffimū in-
cidunt.

² Imilcon cum Car-
thaginiēſibus noctu ſol-
vens e Libya in Sici-
liam, ſcriptos obſigna-

μ[Ⓢ]Ⓢ

¹ ὡς ἔχ[Ⓢ] οἱ[Ⓢ]] Ita ſcripſi cum Cant.
pro ὡς ἔχ[Ⓢ] οἱ[Ⓢ]. Pro corrupto ὑπε-
χάρησαν, quod erat in Vulgata, cum
Cant. & Interprete reſtitui ὑπε-
χάρησαν. Cum Cant. convenit quo-
que Fl. niſi quod habeat ὑπεχάρησαν.

² Σὺν Καρχ.] Cant. ſine πρό-
ſitione. Snb ſinem pro λαμπύρας,
Cant. λαμπύρας. Pro τὸ πρὸς τὴν
φεαγμένην, cum Fl. reſoſui, πρὸς
τὴν μίρ[Ⓢ]Ⓢ.

τοῖςque libolles gubernatoribus tradidit : constituitque si distraherentur in pelago : quo cursum dirigere & convenire deberent, ne per transfugas hostibus enuntiaretur, luminibus ab anteriore parte obductis & occultatis, ne hostes ex splendore de adventu conjecturam facere possent.

3 Imilcon in Libya urbem capere nitebatur, ad quam duæ viæ difficiles & arduæ ferebant. Eas Libyes impositis prædiis custodiebant. Amilcar transfugam ad eos misit, qui diceret hostes alteram viam esse munituros agere, ut sit ad ingredendum idonea : alteram obsepturos, ne ab hostibus per eam venientibus includantur. Hæc

μὴν εἰς χαρματαῖα τοῖς κυβερνήταις ἔδωκε, παντρίμηνον, ἐὰν διαποταδῶσιν ἐν τῷ πελάγῳ, πῶς καὶ σωσάσθαι, ἵνα μὴ ὑπὸ τῷ αὐτομόλων ἐξαγγελθῇ λαμπήρα τὸ πρῶτον μέρος πεφραγμένον, ὅπως μὴ γνωρίζοιεν διὰ τῆς φωτὸς οἱ πολέμοι τὴν διατάχην.

Ἰμίλκων ἐν Λιβύῃ καταλαβὲν ἑσπεύδαζε πόλιν, ἐφ' ᾗ ἦσαν ὁδοὶ δύο δύσποροι· τὰς οἱ λιδοὶ Λίβυες ἐφύλαττον· ὃ ἦ Ἰμίλκων ἐπεμψε πρὸς αὐτὰς αὐτομόλον φράσσοντα· ἢ μὲν ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἐγχαωθήσεται, ὅπως εὐπορῇ γῆραι· ἐπὶ τῇ δὲ διαποταφθήσεται, ὅπως μὴ διὰ ταύτης ὁρμήσαντες κυκλωθήσονται· καὶ δὴ ταῦτα γνώμενα ὁρῶντες οἱ πολέ-

3 Ἰν μὴ ὑπὸ τῷ αὐτομ.] Scribe ἵνα ἦ μὴ, nisi malis cum superioribus ista connectere, translata distinctione post vocem ἐξαγγέλλει. deinde scribendum, λαμπήρα ἢ ἦρα, sicut lib. sexto in Aristide Elcata. Frontinus lib. primo, *Hamilcar dux Panorum ut in Siciliam inopitatus venisset*, &c. Le.

ge Himilcon. Præter Polyxnum vide Diodorum lib. decimo quarto. *Cassianus*.

4 Εἰσπύδαζε] MSS. σπεύδαζον.

5 Ὅπως μὴ διὰ ταύτης ἐμνησάντες κυκλωθήσονται] Scribe ἐμνησάντων, videlicet ἥτις ἐν τῇ ἀγῆ, vel ἥτις πολέμων. *Cassianus*.

Hh

6 Οἱ μὴ

πολέμιοι, πρὶν ἡγήμενοι
 ἢ αὐτόμολον, ὁρμήσαν-
 τες ὅπῃ πρὶν ἐγχαυνυμέ-
 νῳ ὁδὸν ὡς ἀνείροντες·
 ὃ ἢ νύκτωρ παρὰ τὴν
 σκοτεινότητος ξύλοις· πρὶν
 ἀνεστρεμμένῳ ὁδὸν γεφυ-
 ρώσας, ἀπὸ πρῆτης ἀγα-
 γῶν τὸ στρατόπεδον εἰλε
 πρὶν πόλιν, ἢ πολέμιον
 πρὶν ἐπὶ τὴν ὁδὸν φυλακί-
 των.

Ἰμίλκων ἐν Ἀκράγαν-
 τι πλεῖστον ἔτι τείχεος
 ἐστρατοπέδωσε· παρὰ τὴν
 ἢ πόλεως στρατὸν πολλὴν
 ὃ ἢ διελὼν τὸ στρατόπε-
 δον, ἐνὶ μέρει σπένδαλε,
 παρὰ τὴν γέφυραν δὲς ἀπὸ
 ῥήτον, εἰς φυγὴν ἐκόντας
 στραπέδον· οἱ μὲν δὲ ἐφύ-
 γον, οἱ δὲ Ἀκράγαντινοι

fieri hostes conspicati,
 & fidelem transfugam
 existimantes, ad eam
 viam quæ muniebatur,
 concursum fecerunt, ut
 hostium conatum & o-
 pus impedirent. At ille
 noctu, præparatis ad eam
 rem lignis, averfam viam
 ponte constravit: per
 eumque copiis adductis,
 dum hostes alteram sum-
 ma cura tuerentur, ur-
 bem cepit.

4 Imilcon Agrigen-
 tum oppugnans, non
 procul a civitate castra
 metabatur. Egreredienti-
 bus ex urbe copiis innu-
 merabilibus, per exerci-
 citum obambulans, cum
 singulis loquebatur oc-
 culte, præcepto dato, ut
 ultro se in fugam verte-
 rent. Quibus fugienti-
 δινώ-

6 Οἱ ἐμὲν τινες ὅπῃ πρὶν ἐγχα-
 νυμένοι, vel ὡρμήσαντες. Casaubon.
 ὁρμήσαντες] Ita restitui cum MSS.
 Interprete, & Casaubono pro vul-
 gato ὁρμήσαντες. Statim loco παρὰ τὴν
 σκοτεινότητος, Cant. παρὰ τὴν σκοτει-
 νότητος. Pro ἀνεστρεμμένῳ, Cant. ἀνε-
 στρεμμένῳ, quod proxime accedit ad
 ἀνεστρεμμένῳ, quomodo legendum
 cum Casaubono.

7 Πρὶν ἀνεστρεμμένῳ ὁδὸν γεφυ-
 ρώσας] Legendum, ἢ ἀνεστρεμμένῳ,

vel ἀνεστρεμμένῳ. Præcedit enim
 paullo ante ἢ ὅπῃ πρὶν ἐγχαυνυμένοι.
 & infra in I omphisco comm. præ. atque
 alibi. Duarum viarum ἀνεστρεμμένῳ, al-
 teram Imilcon ἀνεστρεμμένῳ, hoc est,
 complauabat aggregata terra, redde-
 batque ἀνεστρεμμένῳ. alteram ἀνεστρεμ-
 μένῳ, hoc est, fossa ducta reddebat pro-
 fus ἀνεστρεμμένῳ & ἀνεστρεμμένῳ. Interpres hic so-
 lenne illud suum observat. viam fa-
 cillimam lectioni suo obstruit, red-
 ditque in viam. Casaubonus.

8 Ἀπὸ τῆς

bus, Agrigentini inter
persequendum longius
ab urbe distrahebantur.
Imilcon ante civitatem
incensa sylva, reliquos in
latentes insidias conjecit.
Qui persequiebantur,
fumum surgere a moeni-
bus conspicati; a civita-
te ignes surgere puta-
bant: seseque converten-
tes ad urbem, reverte-
bantur, instantibus, ur-
gentibusque iis qui prius
fugerant. Cum vero in
eum locum ventum esset,
ubi positæ erant insidiæ,
consurgens Imilcon cum
suis, partim eos in capti-
vitatem redegit, partim
morte affecit.

Imilcon juxta Cro-
nium adversus Diony-
sii duces castra consti-
tuebat. Cum ii qui Cro-
nium inhabitabant, Car-
thaginieneses urbe reci-
pere vellent, neque du-

διώκοντες πολὺ τῇ πόλει
ἀπέστανον. Ἰμίλκων
πρόθεν τῶν τευχῶν ὑπὸ
ἐμπρησῶν, τὰς ὑπολοι-
πὰς εἰς ἐνέδραν ἠέ ἀφαν-
ή κατέστησεν· οἱ δὲ διώκοντες
καπνὸν αἰρόμενον ἰδόντες
ἀπὸ τῶν τευχῶν, ὡμῶς
ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνακα-
λείδων· καὶ μεταβαλλόμενοι,
πρὸς τὴν πόλιν ἀνέστρε-
φον. Πικκειμένων αὐτοῖς
τὸ πτόπρον φεύγοντων·
ὥς δὲ καὶ τὴν ἐνέδραν ἐγέ-
νοντο, οἱ μὲν Ἰμίλκων
ἐξαναστάντες. ¹⁰ τὰς μὲν
αὐτῶν διέφθειραν· τὰς δὲ
ἐζώρυσαν.

Ἰμίλκων πρὸ τῆς Κρό-
νιον ἀντιστραπὴν ποιεῖ
τῶν Διονυσίου στρατηγῶν· τῶν
δὲ Κρόνιον οἰκόντων βα-
λομένων δὲ καὶ τὰς Καρ-
θαγονίους, καὶ μὲν τῶν στρα-
τηγῶν

8 Α'φανῆ] Cant. ἀφανῆ. Pro ἀ-
φανῆ, Cant. ἀφανῆ. Fl. ἀφα-
νῆ, & sic quoque Interpres, nec
non Codices quidam, quos vidisse
testatur Casaubonus, qui tamen le-
ctionem vulgatam præfert. Statim
pro πτόπρον, Cant. πτόπρον.

9 ἠέ ἀφανῆ. ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνα-
καλείδων] Quidam Codd. ἀνακαλείδων,
idque sequutus Interpres, haud recte.
Casaubonus.

10 τὰς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, καὶ
τὰς μὲν αὐτῶν ἐζώρυσαν] Interpres, καὶ μὲν αὐ-
τῶν ἐζώρυσαν, καὶ τὰς μὲν αὐτῶν ἐζώρυσαν.

τηγῶν ὀπιτρεπόντων τῶν
μαθῶν ἱμίλων, πλὴν ὅ-
ση πρὸς τὴν στρατι-
δαν τῶν πολεμίων ἐστὶν ἡ πολ-
λή ἢ ἐκ τῶν ἀφ' αὐτῶν ἀνέ-
μῳ ἐναντίον τοῖς πολε-
μίοις, ἐπέστησεν. ὁ μὲν δὲ
καπνὸς πλὺς, καὶ βιαίως
εἰς τὰς ὕψεις τῶν πολεμίων
· ὑπὸ πνέματι ἐφέρε-
ται. ἱμίλων ἡ ἑλθεῖς διελ-
θὼν πρὸς τὰ τεῖχη, καὶ ἀ-
νέωξεν αὐτῷ πλὴν πάντων οἱ
βελόνημοι δέξασθαι, καὶ
¹² παρήλθεν αἴσω, τὴν στρα-
τηγῶν ἀγνοούντων.

ces potestatem facerent. Imilcon hac re cognita, sylvam omnem, quæ pro castris hostium erat sane magna, captato ad- verso hostibus vento, subjectis ignibus incendit. Fumus magna copia & turbine in vultus hostium vi venti deferebatur. Interea temporis Imilcon clam ad mœnia transivit, eique portas aperuerunt ii, qui recipere eum cupiebant, in urbemque ducibus ignorantibus ingressus est.

[C A P. XL]

Γέσκων.

¹ Ἀμίλκας Καρχηδο-
νίων ἄρχηγος, τὴν ἐν Λιβύῃ στρατηγῶν,
πολλὰς πολέμους κατορ-
θώσας, φθονηθεὶς ὑπὸ
τῇ δημοκρατικῇ βελόνη, ὡς ὀπιτρεπόντι
τυραννίδι αὐτὸς περὶ ἀνη-
ρέσει, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ

Geston.

Amilcar Carthagi-
nensium excellentissi-
mus Libycarum copia-
rum ductor, multis bel-
lis feliciter confectis, in
invidiam vocatus, & ab
adversarum partium fa-
ctione in crimen affe-
ctatæ tyrannidis addu-
ctus, cum ipse morte

Γέσ-

[11 Πολλὰ ἢ ἐκ] Fl. πολλὰ ἢ ἐκ
καίαν. Sub sinem pro 4 πύλῳ, uter-
que ex oedex τὸ πάλιν.

[12 Παρήλθεν] Cant. παρήλθεν. &

sic quidam Codd. Casauboni.

Cæp. XII. 1 Ἀμίλκας] Cant.
Ἀμίλκας.

2 Αὐτῷ]

mulctatus est, tum ejus frater Gescon in exilium actus solum vertit. Eorum vero bona publicata inter se cives partiti sunt. His ita gestis, Carthaginienſes aliis ducibus uſi, cum plerunque turpiter ſuperarentur, & in extremum ſervitutis periculum veniſſent, poenitudine ducebantur ob Geſconis exilium, & necem Amilcaris. Sed Amilcarem morte affectum, non erat ab inferis excitare. Geſconem autem ab exilio revocarunt, eique ſummam belli commiſerunt, eorumque inimicos ad ſupplicium tradiderunt. quocumque modo eos punire illi colli- bitum eſſet. Geſcon vin- culis affectos juſſit in con- ſpectu populi in ventrem humi procumbere: at- que ter levi pede ſingu- lorum colla conculca- vit, inquiens, Se ſatis magnas poenas fraternæ

Γέσκων φυραδούθεις ἐξέ-
προς· τὰ ἣ γρημάτα αὐ-
τῶν δημώθεντα σείμαν-
τε οἱ πολῖται· τῶν
πράχθεντων, οἱ Καρχηδό-
νιοι στρατηγούς ἄλλοις γρη-
μάμοι, καὶ πολλάκις ἡττώ-
μοι, καὶ αἰῶναι κινδυ-
νίσοντες, μετέγνωσαν. Ὡς
τῇ ἔ Γέσκων Φυγῇ, καὶ
τῇ ἀναιρέσει ἔ Α'μίλκα.
ἀλλὰ τὸ μὲν Α'μίλκαν π-
θνηκότε, ἔχουσιν περὶ ἀ-
νακαλέσασθαι τὸ Γέσκωνα ἣ
ἀπὸ τῆ Φυγῆς ἀνεκαλέ-
σαντο, καὶ αὐτοκράτορα στρα-
τηγὸν ἀπέδειξαν, καὶ τὰς
ἐχθρὰς αὐτῷ παρέδωκαν
εἰς πτωρίαν καθ' ὃν αὐτὸν
βέληται πρόπον. Γέσκων ἣ
παράλαβὴν αὐτὰς δεδε-
μένους, προσέταξε ἔ πωλή-
θαις ἐναυτίον, καὶ γαστέρα
κατακλίνει χαμαί· τε γὰρ ἣ
ἐκάστους ἐλαφρῶ τῷ πο-
δὶ Ὡς τὸ πρῶτον Ὡς
βας, ἰκανῶς ἔφη πτω-

εἶαν

2 Αὐτῷ] Uterque Codex αὐτῶν.
atque ita quoque Interpres. Paullo
post pro ἰκαστοῖς ἐλαφρῶ τῷ ποδὶ, Cant.

ἰκαστοῖς ἐλαφρῶ τῷ ποδὶ. Fl. ἰκαστοῖς-
λαφρῶ τῷ ποδὶ. Interpres tamen ut
Vulgata, ἰκαστοῖς.

H h 3

1 H' m-

εἶαν ἔχων τ' ἔ' ἀδελφῶν
 προαναρέσεως τῶν πρῶ-
 ξας, ἀφ' ἧκε τὰς ἐχθρὰς,
 προσειπὼν· ἔ' κακῶ κα-
 χὼν ἡμυνάμεν, ἀλλ' ἀγα-
 θῶ καχόν. πικρὰρ' ἐν αὐτοῖ
 τε οἱ ἐχθροὶ, καὶ οἱ τῶτων
 οἰκῶοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι
 πάντες πειθαρχέοντες τῷ
 Γέσκωνι διεπλεσαν, ὡς
 ἀγαθῶν στρατηγῶν, καὶ αὐ-
 τῶν μετὰ βολῇ τ' ἔ' πο-
 λέμεν νίκης ἐγγύς, νικῶν-
 τ' ἔ' Γέσκων' ἐν πῖς
 μάχαις. Ἀπὸ τῶν ὧν
 τῶν δεχομένων ὄντοισιν καὶ
 προσθυμίαν.

cædis ab iis repetivisse.
 His factis, inimicos dimi-
 sit, inquiens: Non malo
 malum ultus sum, sed bo-
 num pro malo rependi.
 Quò factum est, ut cum
 ipsi inimici, tum horum
 etiam familiares, atque
 omnes Carthaginienſes
 perpetuo obedientiam
 Gesconi præstiterint, tan-
 quam viro militari ac du-
 ci: statimque commuta-
 tio victoriarum in bellis
 consecuta est, superante
 in præliis Gescone, pro-
 pter subditorum erga se
 benevolentiam ac prom-
 ptitudinem.

[CAP. XII.]

Τιμολέων.

¶ Τιμολέων ἐν Σικε-
 λία πλὴν δυνάμειν ἐξήγα-
 γε ὧν ταξομήνῳ Καρ-
 χηδονίοις ἐς τὴν νῆσον
 Ἀφαιπεπλάκωσιν. ἡμιο-
 ν' ἀπὸ τῶν αὐτοῖς κο-
 μίζων σέλινα· οἱ στρατιώ-
 τη τὸ σημεῖον ἐφοβήθη-
 σαν, ὅτι ἄρα παρ' αὐτοῖς

Timoleon.

¶ Timoleon in Sici-
 lia copias eduxit ad pu-
 gnā in eundam cum
 Carthaginienſibus, qui in
 insulam trajecerant: ob-
 viam factum est mulus
 portans apium. Milites
 omen perhorruerunt,
 quod apud ipsos de-
 functorum monumen-

πρ

1 Η μίση ἀπὸ τῶν αὐτοῖς] Scribe αὐτοῖς. Casaubonm.

ta coronabantur apio. Timoleon : Atqui, inquit, manifestiorem Dii nobis victoriam significant. Nam eos qui Isthmica certamina vicerunt, Corinthii fertis ex apio factis coronant. His dictis, tum ipse se apio redimivit, tum etiam duces suos coronavit. Ex quo accidit, ut reliqui milites ab se mutuo apium sumentes, audaciores ad pugnam redderentur.

2 Timoleon oppugnabat Milarcum ty-

πὸ μνημεῖα τῷ Διογενόντων² σεφανῆται σελίνοις. Τιμολέων, καὶ μὲν μάλιστα, ἔφη, Φανεράν νίκην οἱ θεοὶ δηλοῦσιν ἡμῖν· τὰς γὰρ πρὸ Ἰσθμια νικῶντας οἱ Κορίνθιοι³ τῷ σελίνων σεφανῆσιν. ταῦτα εἰπὼν, αὐτὸς τε τῷ σελίνων ἀνέστηψατο, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἡγαμόνας ἀνέστηψεν ὥς τε καὶ οἱ στρατιῶται, ἀλλὰ πρὸς ἄλλα τῷ σελίνων λαβόντες ὀτολμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐρχόμενοι.

Τιμολέων πολιορκῶν⁴ Μάμερκον τὸν τύραννον πολ-

2 Στρατῶνται σελίνοις] Quidam Codd. κορινθῖται σελίνοις. Idem.

Στρατῶνται] Ita edidit Fl. pro στρατῶνται. Sub finem pro πρὸς ἄλλας, Cant. πρὸς ἄλλας.

3 Τῶν σελίνων στρατῶν] Quam ita in meo Codice reperissem, vel τῶν σελίνων στρατῶν. putabam legendum: vel ita dictum ut πρὸς εἶν ἄρτω. sed vera est lectio quorundam librorum, quam postea reperi, στρατῶνται τῶν σελίνων στρατῶν. Idem mox, ὡς τῶν σελίνων ἀνέστη. Casaubonus.

4 Μάμερκον τὸν τύραννον] Scribe Μάμερκον. ex libris, & historia. Sic & paulo post. Casaubonus.

Μάμερκον] Ita edidi, monente jam Casaubono, pro vulgato Μίλαρκο. Fuit Mamercus hic Catanæ tyrannus, quæ civitas cum tradita esset Timoleonti, inde Messaniam ad Hipponem ejus oppidi tyrannum se-

contulit, sed persequente eos & obsidente Timoleonte, Hippo fugam moliens captus est: ultro sese fidei Timoleonti permisit Mamercus, ea lege ne eum accusaret Timoleon, ut cum Polyæno refert Plutarchus in Timoleonte, addens Mamercum Syracusis delatum, & pro concione verba facientem, cum cerneret populum obtrementem sibi & implacabilem, projecto pallio, e theatro sese propinquasse, & illiso in unum ex cuneis, ad consciscendam sibi necem, capite, spirantem tamen fuisse sublatum, & latronum more necatum. Nepos in Timeleonte cap. 12. Cepit & Mamercum, Italicum ducem, hominem bellicosum & potentem, qui tyrannos adiutum in Siciliam venerat. Meminit ejusdem & Diodorus lib. xvi. ubi pro Μάμερκον reponendum quoque Μάμερκον monitum jam viris doctis.

Hh 4

5 Ο' μὲν

πολλὰς ἐξαπατήσαντα, καὶ
ὡς τὰς ὀρκὰς ἀπο-
κτείναντα, κατεπρατήμη-
σεν. ὁ μὲν τύραννος. ....
κρίθῃαι ὡς Συρακυσ-
ίοις μὴ κατηγορεῖντι
Τιμολέοντι. ὁ δ' ὤμοσε
μὴ κατηγορῆσεν. Ἐπὶ ταύ-
τοις ὁ Μάμερκος ἤκεν εἰς
ταῖς Συρακυσίαις. Τιμολέον
ὡς αἰχμάλωτον αὐτὸν εἰς
τὴν Ἰκκλησίαν, κατηγο-
ρεῖται μὴ ἐδαμῶς εἶπαι·
ταῦτα γὰρ συνεξέμελλεν ἀπο-
κτεῖναι. ὁ δὲ τὴν παρὰ τὸν
αὐτὸν κελύβην τὸ γὰρ
πολλὰς ἐξαπατήσαντα δι-
καιὸν ἂν εἴη καὶ αὐτὸν ἀ-
παξ ὁμοίως ἐξαπατη-
θῆναι.

Τιμολέον συμμαχῶν
Συρακυσίοις, ἐλθὼν ἐπὶ
πύλινον λόφον. ὑψηλὸν, καὶ
μετέωρον, ἰδὼν Καρχη-
δονίους πεντακισμυρίας

rannum, qui multos
dolis circumvenerat,
& neglecta jurisjurandi
religione trucidaverat.
Tyrannus simulabat se
judicium apud Syra-
cusanos subiturum, si
Timoleon non accu-
saret. Ille juravit se non
accusaturum. His in-
tercedentibus conditio-
nibus, Milarcus Sy-
racusas venit. Timo-
leon cum eum in con-
tentionem portraxisset, Ne-
quaquam, inquit, eum
accusabo: sic enim pa-
ctus sum: verum inter-
fici celeritatis jubeo.
Nam æquum est, qui
multis verba dedit, eum
aliquando simili ratione
circumveniri.

3 Timoleon pro so-
cietatis jure Syracusa-
nis auxilium ferens, in
collem quendam altis-
simum & excelsum ad-
scendit. Cum vidisset

ἑκπ-

ὁ μὲν τύραννος.] Deesse vocem
ἀποδοῖναι ex conjectura annotavi-
mus: postea didicimus in meliori-
bus Codicibus eam esse. In quibus-
dam vero libris ita locus legitur,
ὁ μὲν τύραννος ὡμολόγησεν Τιμολέοντι

ὡς δόκεται αὐτῷ, ἐκ τῆς Casaubon.

ὁ μὲν τύραννος. .... κρίθῃαι] U-
terque Codex, ὁ μὲν τύραννος ὡς κρι-
θῃαι, sed lege cum Casaubono ὡμο-
λόγησεν, qui ita in melioribus libris
inveniri testis est.

6 Εἰς

quingenta milia Carthaginensium explicata, locum vero procellis infestum, & ventum hostibus adversum ferri, congregata con- cione: in hoc tempore, inquit, hostes capi neces- se est. Etenim oraculum extare, eos qui in illo lo- co aciem collocassent, in- terituros: comprobari autem oraculum tempe- state repentina. Græci magnis animis sumptis, pauci complures fuderūt.

ἐκπταμένους, τὸ ᾧ κατὰ-
σήμα κινέμενον ὁ ἐκαστὸν
τοῖς πολεμίοις· ἐκκλη-
σίαν συναγαγὼν ἠγόρευ-
σε· νυνὶ αἰλῶνα ῥῆν τὰς
πολεμίας· εἶκαλ γὰρ ῥῆν-
σμεν ὡς ἐκ· τέτω τῷ τό-
πῳ ὡς ἀεὶ ἀνέμενοι, ὧς ἀ-
φθάρουσιν·····
ᾧ τὸ ῥῆσμεν ὁ χειμῶν
ἐξαπίνης κινέμεν·····
οἱ Ἕλληνες δὲ πρὸς μέγα ταῖς
γνώμαις δέξιντες ὀλίγοι
πολλὰς ἐνίκησαν.

[C A P. XIII.]

Ariston.

¶ Ariston una navi- tres actuaras commea- tum ferentes comitaba- tur. Ostendebat se trire- mis hostilis. Cum profusus omnia deficerent, con- ductis in unum locum a-

Ἀρίστων.

¶ Ἀρίστων κυβερνήτης,
μιά ἡνι τρεῖς ἐλκιάδας
σίτην ἀγασσας παρέπε-
ψε· πολεμίας τριήρης ἐπε-
φάνη ὧς πνέματ· ἐ-
πλείοντ····· ὁ ᾧ τὰς
τρεῖς

6 Ἐκαστὸν τοῖς πολεμίοις] Cant. τοῖς ἐκαστοῖς.

7 Διαδραστήσιντο] Cant. Διαδρα-
στήσονται. Pro χειμῶν ἐξαμυνέμεν···
οἱ δὲ Ἕλληνες δὲ πρὸς μέγα ταῖς γν. ut
erat in Vulgata, cum utroque Codice,
nec non Interprete, edidi, ὁ χει-
μῶν ἐξαπίνης κινέμεν····· οἱ Ἕλληνες ἐ-
πὶ μέγα ταῖς γν.

8 Ὁ χειμῶν ἐξαμυνέμεν·····] Re-
scribe, ὁ χειμῶν ἐξαπίνης κινέμεν·····

οἱ δὲ Ἕλ. ὡς πρὸς μέγα ταῖς γν. ex meliori-
bus Codicibus, in quibus etiam paul-
lo ante ἐκπταμένους scriptum est, non
ἐκπταμένους. Casaubonus.

Cap. XIII. 1 Νῆι] Cant. νηπὶ
In fine pro ὑπολαμβάνει, Cant. ὑπο-
λαμβάνει.

2 Τὸ πνέματ· ὡς πνέματ·] In-
terpres aliter Nihil mutandum di-
scies ex simillima historia, eodem
lib. in Diotimo, comm. 1. Casaubonus.

H h 3

3 Κρυ-

τρεις ὀλκάδας συναγαγὼν,
ἐγγὺς αὐτῶν παρέωλε· ἵνα,
ὡς μὲν ἡ πλεμία τριήρης
προσάγοι σπηγοῖς, ὑπὸ τῇ
ἐν τῇ νηὶ προσβάλοιτο
βέλει πολλοῖς· εἰ δὲ ταῖς
ὀλκάσιν αὐταῖς περὶ τῶν
προσβάλλειν καὶ βιάζεσθαι,
αὐτὸς ἐπὶ πλεῶν ἐκ πλα-
γίων βλάβῃσι πῶς πλε-
μίαν τριήρη, καὶ ἀπολαμ-
βάνοι μέσσω αὐτῇ καὶ τῇ ὀλ-
κάδων.

Ἀρίστων Κορίνθιος
κυβερνήτης, ναυμαχάν-
των Ἀθηναίων καὶ Συρα-
κασίων, καὶ μόνων ἀμφο-
τέρων, πέμψας πρὸς τὰς
ἀρχοντας ἐκέλευσε πῶς ἀ-
γορᾶν τῇ τροφῶν μεταγα-
γεῖν ὅτι πῶς θάλασσαν·
ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκεχόμενοι,
ἡ κρησίδαμοι πρύμναν ἀ-
νεχώρησαν ὅτι γὰρ, καὶ
δοποάντες ὁδοῦς ἤρυσ-
πιον· οἱ Ἀθηναῖοι, νο-
μίσαντες αὐτὰς ἡττωμέ-

actuarius, propter eas na-
vigabat: ut si hostium tri-
remis in eos qui frumen-
tum vehebant, impetum
fecisset, ab his qui na-
vem obtinebant, innu-
meris telis premerentur.
Sin in ipsas actuaras co-
narentur impressionem
facere, ac vim adhibere,
ipse circumcirca navi-
gans ab lateribus hosti-
lem triremem incommo-
do afficeret, eamque in-
ter suam & onerarias
concluderet.

2 Ariston Corinthius
gubernator, Athenien-
sibus & Syracusanis na-
vale prælium commit-
tentibus, & utrisque ma-
nentibus, misit ad prin-
cipes, jussitque cibaria in
mare transferre. Quæ
cum essent allata, versis
navibus in terram reces-
serunt: egressique, cele-
riter prandium sumpse-
runt. Athenienses existi-
mantes eos victos disce-
dere, magnos animos ob
victoriam gerentes, e na-

186

3 Κρησίδαμοι πρύμναν ἀνεχώρησαν]
Ita edidi cum MSS. pro ἐχώρησαν.
Paullo infra post καίτοι, Cant. π.

delet: & pro ἰταμαζόντες, habet ἰ-
ταμαζόντες. & pro ἰμαζόντων, uter-
que Codex, ἐκαζόντων.

1 Θερ-

vibus egrediuntur , ob-
ambulantefque tum alia
fecerunt , tum etiam o-
mnia ad prandium in-
struxerunt. Adnaviga-
runt repentino Syracu-
fani. Tumultus erat in-
ter Athenienfes , qui fine
prandio naves conscende-
bant. Illi vero pransi ,
minori negotio hostes
profligarunt.

νῆες ἀναχωρήσας , μέγα
φρονέοντες ὅτι τῇ νίκῃ ,
καθαίνονται καὶ περὶ ἡμέραν ,
πάντα ἄλλα πράττοντες , καὶ
ὅσοι πρὸς ἄρσεν ἐπιμα-
ζοντες. ἐπέπλευσαν ἐξ αἰ-
φνης οἱ Συρακᾶσιοι· θύ-
ρουσιν ὡς τὸ Ἀθηνῶν αἰ-
μάτων ἐμβαινόντων· οἱ δὲ ἡ-
ερσηκότας ἀπολαύοντες ἐ-
κράτησαν.

[C A P. XIV.]

Thrasymedes.

Thrasymedes filius
Philomeli filiaꝝ Pisistrati
amore captus , cum in
pompa ingredientem ac-
currens osculabatur. Fra-
tribus virginis ægre fe-
rentibus , & non feren-
dam contumeliam existi-
mantibus, Pisistratus, Si,
inquit , amantes pœnis
affecerimus, quid iis fa-
ciemus , qui nos odio
prosequuntur? Thrasy-
medes, amore magis ma-
gisque in dies accrescen-
te, assumptis æqualibus

Θρασυμήδης.

Θρασυμήδης φιλομή-
λος , τὸ Πεισιπράτης θυγα-
τρὸς ἐραστὴς πομπῶν
σας αὐτῷ προσδραμῶν
ἐφίλησεν· τὸ δὲ ἀδελφῶν
τὸ περὶ τὴν βαρέως φε-
ρόντων , καὶ δυνάμει ὕβρι
ἡγαγόντων, ὁ Πεισιπράτης,
Εἰ τὰς φιλεῖντας , ἔφη ,
καλάσωμεν ; τὰς μισούν-
τας τί ποιήσωμεν ; ὁ Θρα-
συμήδης ἵπτι μᾶλλον αἰρο-
μένους ἔρωτᾷ , ἡλικιω-
τας ὡς ἀγαθῶν συμμά-

χας

1 Θρασυμήδης] Cant. Θρασυμή-
δης β. Θρασυμ. incipiens hic alte-
rum Thrasymedus strategema , conve-

niens ita cum Indice huic libro przfi-
xo, in quo duo ejus strategemata re-
ferantur.

2 Εἰμ-

τρεῖς ὀλκάδας συναγαγὼν,
 ἐγγὺς αὐτῶν παρέσχε· ἵνα,
 ὡς μὲν ἡ πλεμμία τριήρης
 προσάγοι σπηγῶς, ὑπὸ τῇ
 ἐν τῇ νηὶ προσβάλοιτο
 βέλει πολλοῖς· εἰ δὲ ταῖς
 ὀλκάσιν αὐταῖς περὶ τῶν
 προσβάλλειν καὶ βιάζεσθαι,
 αὐτὰς ἐξωπλίων ἐκ πλα-
 γίων βλάβῃσι πῶς πλε-
 μίαν τριήρη, καὶ ἀπολαμ-
 βάνοι μέσσω αὐτῶν καὶ τῶν ὀλ-
 κάδων.

Ἀρίστων Κορίνθιος
 κυβερνήτης, ναυμαχάν-
 των Ἀθηναίων καὶ Συρα-
 κείων, καὶ μόνων ἀμφο-
 τέρων, πέμψας πρὸς τοὺς
 ἄρχοντας ἐκέλευσε πῶς ἀ-
 γορᾶν τῶν τροφῶν μεταγα-
 γεῖν ὅτι πῶς θάλασσαν·
 ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκεκόμενοι,
 ἡ κρησάμενοι πρύμναν ἀ-
 νεχώρησαν ὅτι γῆν, καὶ
 διποδάντες εἰς τὸν ἥμισυ-
 ποιῶντο· οἱ Ἀθηναῖοι, νο-
 μίσαντες αὐτὰς ἡττωμέ-

actuariis, propter eas na-
 vigabat: ut si hostium tri-
 remis in eos qui frumen-
 tum vehebant, impetum
 fecisset, ab his qui na-
 vem obtinebant, innu-
 meris telis premerentur.
 Sin in ipsas actuaras co-
 narentur impressionem
 facere, ac vim adhibere,
 ipse circumcirca navi-
 gans ab lateribus hosti-
 lem triremem incommo-
 do afficeret, eamque in-
 ter suam & onerarias
 concluderet.

2 Ariston Corinthius
 gubernator, Athenien-
 sibus & Syracusanis na-
 vale praelium commit-
 tentibus, & utrisque ma-
 nentibus, misit ad prin-
 cipes, jussitque cibaria in
 mare transferre. Quae
 cum essent allata, versis
 navibus in terram reces-
 serunt: egressique, cele-
 riter prandium sumpse-
 runt. Athenienses existi-
 mantes eos victos disce-
 dere, magnos animos ob
 victoriam gerentes, e na-

186

3 Κρησάμενοι πρύμναν ἀνεχώρησαν]
 Ita edidi cum MSS. pro ἐχώρησαν.
 Paullo infra post ἐκβαίνουσιν, Cant. τι

delet: & pro ὑπαιμάζοντες, habet ὑ-
 πημαζόντες. & pro ἡμισυαίνοντων, utri-
 que Codex, ἐκβαίνοντων.

1 Θεα-

vibus egrediuntur , obambulantesque tum alia fecerunt , tum etiam omnia ad prandium instruxerunt. Adnavigarunt repentino Syracusani. Tumultus erat inter Athenienses , qui sine prandio naves conscendebant. Illi vero pransi , minori negotio hostes profligarunt.

νῆες ἀναχωρήσας , μέγα φρονέοντες ὅτι τῇ νίκῃ , καβαίνουσι καὶ περιέσσαν , πάντες ἄλλα πράττοντες , καὶ ὅσα πρὸς ἄρσιν ἐπιμαζόντες. ἐπέπλωσαν ἐξαίφνης οἱ Συρακῆσιοι· θύρουθεν δὲ τῷ Ἀθηνάων ἀσίων ἐμβαίνόντων· οἱ δὲ ἡλεσηκότες ἀπολαύπρον ἐκράτησαν.

[C A P. XIV.]

Thrasymedes.

Thrasymedes filius Philomeli filiae Pisistrati amore captus , cum in pompa ingredientem accurrens oculabatur. Fratribus virginis ægre ferentibus , & non ferendam contumeliam existimantibus , Pisistratus , Si , inquit , amantes poenis affecerimus , quid iis faciemus , qui nos odio prosequuntur ? Thrasymedes , amore magis magisque in dies accrescente , assumptis æqualibus

Θρασυμήδης.

Θρασυμήδης φιλομήλας , τῷ Παισιράτῃ θυγατρὸς ἐραστὴς πομπώσας αὐτῷ προσδραμὼν ἐφίλησεν· τῷ δὲ ἀδελφῶν τῷ περὶ τὴν βαρέως φερόντων , καὶ δεινῷ ὕβρει ἡγεμόνων , ὁ Παισίρατος , Εἰ τὰς Φιλῆντας , ἔφη , χαλάσωμεν ; τὰς μισήσας τί ποιήσωμεν ; Ὁ Θρασυμήδης ὅτι μᾶλλον αἰρομένης ἔρωτος , ἡλικιώτας ὡς ἁλαδῶν συμμά-

χες

1 Θρασυμήδης] Cant. Θερασυμήδης β. Θρασυμ. incipiens hic alterum Thrasymedis strategema , conve-

niens ita cum Indice huic libro præfixo , in quo duo ejus Strategemata referuntur.

καὶ πλὴν κέρειν Ἰππὶ τῇ θα-
 λαύῃ θυσίαν πλεῖσαν
 περιφύλαξεν· οἱ μὲν δὲ
 πασάμενοι πὰρ ξίφει τ' ὄ-
 χλον σκεδάσαντες εἰς σκά-
 φον² ἐμβάλλοντες ἐπ' Αἰ-
 γίνης ἀνήγοντο· Ἰππίας δ' ὁ
 παρ' ἐσβύπρον³ τῷ Πεισιρά-
 τει παίδων πὰρ ληστρικὰ τ'
 θαλάσσης ἀναιρῶν, καὶ τῶ-
 πο τὸ σκάφον⁴, διὰ πλὴν
 ἀνδρῶν τ' εἰρεσίας⁵ νο-
 μίσας εἶναι τῷ ληστῶν, αὐ-
 τῷ περ ἀνεσώσαντο, καὶ τὰς
 ἀρπάζαντας συλλαβὼν
 ἐπανήγαγον· Θρασυμήδης
 καὶ οἱ φίλοι τῷ τυράννῳ
 ὑπὸ δαπάνης, οὐκ ἐκέλευ-
 σαν, ἔκ, ἀλλὰ μάλα ἀν-
 δρείως, χρεῖσθαι αὐτοῖς
 ὥς βαλοῖτο τρόπος⁶· παρ-
 ούκαλῶσαντο, φήσαντες,
 ἔκπερ θανάτου κατὰ φρο-
 νήσαν, ἐπὶ πλὴν ἀρπα-
 γῇ ἐβελόσαντο. Πει-

suis sociis, puellam in
 mari sacrificium obcu-
 tem observavit. Qui di-
 strictis gladiis turbam
 disjecerunt, inque na-
 vim ingredientes, Aegi-
 nam versus discesserunt.
 Hippias, adulkior Pisi-
 strati filius, mare ab
 lactrociniis repurgans,
 hanc etiam navem ob
 remorum celeritatem
 latronum esse existi-
 mans, sororem recupe-
 ravit, eosque, qui rapue-
 rant, comprehensos re-
 duxit. Thrasymedes, alijque,
 coram tyranno
 constituti, nullo modo
 supplices se præbuerunt,
 sed admodum viriliter,
 ut pro libitu se tracta-
 ret, hortabantur: dicen-
 tes, ex eo tempore se
 contemnere mortem, ac
 pro nihilo ducere coepis-
 se, cum primum de ra-
 ptu consilium inivissent.

σιέρα-

² Εἰς βάλλοντες] Cant. ἐμβάλλοντες.
 Pro παρ' ἐσβύπρον, ut erat in Vulgata, cum
 Fl. & Interprete resposui παρ' ἐσβύπ-
 ρον.

³ Νομίσας τῇ ληστῶν, αὐτῷ περ
 εἶναι.] Uterque Codex, νομίσας τῇ λη-
 στῶν, αὐτῷ περ εἶναι.

⁴ Ὁ βέλους τρόπος] Ita edidicim

utraque Codice pro ἐπὶ πλὴν. Loco παρ-
 ούκαλῶσαντο, Cant. παρ' ούκαλῶσαντο.
 Casaubonus quosdam Codd. παρ' ούκα-
 λῶσαντο habere testis est, sed Vulga-
 tam verito provocabant.

⁵ Παρ' ούκαλῶσαντο φήσαντες] Qui-
 dam Codd. παρ' ούκαλῶσαντο. quod mi-
 nus probō. Casaubonus.

6 ὁ,

Pisistratus admiratus in juvenibus animi celsitudinem, filiam suam Thra-symedi adolescenti in matrimonium collocavit. Hoc facto, benevolentiam & amicitiam eorum sibi conciliavit, non amplius tyrannum se gerens, sed benignum patrem, ac popularem civem.

σίερατⓄ κατὰ πλάγεις
τῷ θυναιότητι τῇ νε-
νίσκων, πρὸς γάμον ἐξ-
έδωκε τῷ νεανίσκῳ τῷ
Θρασυμήδῃ τῷ θυγατέ-
ρῃ τῆς ποιήσεως, ὅ-
νομα καὶ Φιλίαν ἐκτίσ-
ατο παρ' αὐτῶν, ὅσα ἐπὶ
τύραννⓄ, ἀλλὰ χρηστὸς
πατήρ, καὶ δημοπότης πο-
λίτης.

[C A P. XV.]

Megacles.

Megacles Messanias, ejus Messanæ quæ in Sicilia est, Agathocli Syracusanorum tyranno rebus omnibus adversabatur, multosque Sici-lientes contra eum concitabat, iisque qui eum de medio sustulissent, amplissima munera promisit. Agathocles irritatus, Messanam oppugnare parabat, missoque præcone Megaclem a civibus exposcebat. Quem

Μεγακλῆς.

Μεγακλῆς ΜεσσηνίⓄ
τῷ ἐν Σικελίᾳ Μεσση-
νης, Ἀγαθοκλεῖ τῷ Συ-
ρακυσίῳ τυράννῳ πάναν-
τια πράξεων διετίλθῃ, καὶ
πολλὰς Σικελιώτας κατ'
αὐτῷ¹ συνίστα, καὶ τοῖς ἀ-
νελεύσιν αὐτὸν ἐκέρυξε με-
γαλας δωρεάς. Ἀγαθο-
κλῆς παροξυθεὶς πο-
λιορκεῖν Μεσσηνίαν παρε-
σκάδάζετο· καὶ πέμψας
κήρυκα² ἐξήτη Μεγακλέα·

εἰ ᾗ

6 ὅν ἐκείνῳ πύρανⓄ] Ita scripti cum utroque Codice. pro ὅν ἐκείνῳ τυρ.
Cap. XV. 1 Συνίστα] Cant. συν-
ίστη, Paulo post pro vulgato ἰζήτη Με-
γακλέα, cum Casaubono restitui ἰζήτη

Μεγακλέα. Pro ὅλῳ ἀποδιείδῃ, π-
τέρque Codex ἰζήτην ἀποδιείδῃ.
2 Εἰζήτη Μεγακλέα] Scribē ἰζήτη
Casaubonu.

οἱ ᾗ μὴ λαῶσι, πλὴν πόλιν
 ἐξ ἀνδραποδιῶν κτ' κρε-
 τ³ ἐλὼν ἠπειλῆ. Μεγα-
 κλῆς τ' θάνατον ἐκ ἔδειπν:
 ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸν εἰς πλὴν
 ἐκδοσιν ἐπέδωκεν, εἰ πέμ-
 πειτο πρεσβύτης. Ψηφι-
 σαμίων ταῦτα Μεσσηνίῳν
 ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον
 ἔ' Αἰθιοκλῆς· ἐγὼ τοι,
 ἔφη, καὶ πρεσβύων πα-
 ρὰ τ' πόλεως, καὶ πεινη-
 ξόμεν⁴ ἤκω. ὥσπερ
 ᾗ τ' πρεσβείας ἀκχοῖν
 μὲν τ' Φίλων. Αἰθιοκλῆς
 συνήγαγε τὰς Φίλους. ἔ-
 πι τῶν οὗ Μεγακλῆς
 διεξελθὼν τὰ δίκαια τ'
 πατρίδ⁵, πλωταῖον ἔ-
 φη· εἰ ᾗ ὅτι τὰς Συρακού-
 σαις ἐς ἐξάτalon Μεσσηνίῳι,
 πότερον ἂν ὑπὲρ Συρα-
 κούων, ἢ Μεσσηνίῳν ταῦ-
 τα ἐπραΐης; ἔ' ᾗ Αἰθιο-
 κλῆς ὥς τὸ ἐρώτημα
 μετὰ δαίμων⁶, οἱ παρόν-

nisi accepisset; omnino
 se eos urbe per vim ca-
 pta in servitutem red-
 cturum interminabatur.
 Megacles mortem non
 perhorruit: sed ultro se
 tradendum tyranno ob-
 tulit, si legatus mittere-
 tur. Decernentibus hæc
 Messaniis, accedens in
 castra Agathoclis: Ego
 vero, inquit, & legatus
 civitatis nomine ve-
 nio, & moriturus. Sed
 ante de legatione cum
 amicis audias. Cum A-
 gathocles amicos con-
 vocasset, in horum con-
 fessu Megacles patriæ
 jura percensens ad ex-
 tremum inquit: Si ad
 excindendas Syracusas
 expeditionem Messanii
 suscepissent, utrum pro
 Syracusanis an pro Mes-
 saniis omnia faceres?
 Cum ad hanc interroga-
 tionem subrideret Aga-
 thocles, amici qui præ-

πες

³ Εἰλὼν] Ita restitui cum utroque Codice nec non Interprete, pro vulgato ἐλθὼν.

⁴ Τῆς ἀπειρίας ἀκχοῖν] Scribo ὥς τ' ἀπειρίας. Casaubonus.

⁵ Εἰπὶ τῶν] Ita edidi cum MSS.

& Interprete, pro vulgato ἰπτετα. Paulo post pro πόττει, Fl. κατ' ἑρ. Infra pro ταῦτα ἰπταίης, Casaubonus in margine Vulgatæ notarat πῆτα ἰπρ. & sic quoque Interpretes.

sto erant, cum hortabantur, legato verba facienti parceret. Ille deposito bello, Megaclem saluum & incolumen domum remisit, amicitiamque cum Messaniiis fecit.

πες φίλοι παρεκάλεσαν αὐτὸν Φείδεσθαι πρὸς τοὺς ἀγαλέγονι. ὁ δὲ ἀγαλυσάμενος τὸ πόλεμον, καὶ τὴν Μεγακλείαν σῶσον ἀπέπεμψε, καὶ φιλίαν συνήθετο πρὸς τοὺς Μεσσηνίους.

[C A P. XVI.]

Pammenes.

¶ Pammenes per Phocidem Thebas versus exercitum ducebat. Hostes Philobœotum castellum occupant, ad quod duæ viæ ducebant: quarum cum altera jam hostium præsidii tenebatur, Pammenes rectis ordinibus in profundum diductis, exercitumque ad proficiscendum amplificatum ita instruxit in dextro latere, quasi in eam partem ducturus. Illi relicta parte sinistra, ad dextram deflectebant, ut profectionem

Παμμένους.

¶ Παμμένης διὰ τοῦ Φωκίδου ἤγαγε τὸ στρατόπεδον εἰς Θήβας· οἱ πολέμιοι δὲ τὸ φιλοβοιωτὸν καλέμενον κατελάβοντες, ἔχοντες ἐδρὰς δύο σενάς, ὧν τὴν ἐπύρρειαν ἤδη κατελημμένην, ὁ Παμμένης ὀρθίας τὰς πύξεις βαθύνει, καὶ ποιήσας τὸ στρατόπεδον ὀρθόν, καὶ πορρωπὲν, ἐρχομένην εἰς τὸ δεξιὸν ὡς ἐνθεν ἄξων· οἱ δὲ τὸ διώνυμον ἐκλιπόντες ὅτι τὸ δεξιὸν ἔδρα-

μον

1 Τὸν φιλοβοιωτὸν καλέμενον κατέλαβον] Unde habet Interpres esse hoc castelli nomen: num legit τὸ φιλοβοιωτὸν κατὰ Casaubonum.

Φιλοβοιωτῶν] Verte collecti Philobœotum nomine. Plutarchus in Sylla: Γενόμενοι δὲ κατὰ τὴν ἀρχαίαν βου-

λὸν ἐκ μίσεως ἐστὶν ὅτι Ἐλευσινίων. δίων, ἀγίων καὶ ἀμειλιανῶν, καὶ ὅτι τὸ μέγεθος ὁδὸν ἔχοντες. Φιλοβοιωτὸς καλεῖται, καὶ ὁ φύς αὐτοῦ, καὶ ὁ θεὸς ἱπποσύνη. Σωμμάτιος ὁ Σύλλας. Interpretem sequutus Ortelius, Philobœotum castellum vocat.

2 Κα-

μον ὡς ² καλύσόντες. ὁ ᾧ
ὑπὲρ τὸ δυνάμειον ἀσφαλῶς διήγαγε
τὸ στρατόπεδον.

Παμμένης ³ πολλῶ
ἵππων καὶ μάχῃ ἔχων,
πολλὰς πελτασὰς τε πο-
λεμίων ἐχόντων, ὀλίγας
τε αὐτῶν πελτασὰς, καὶ
πλὴν κέφῳ στρατὸν ἔπα-
ξε καὶ τὸ κρείττον ἢ πο-
λεμίων, καὶ παρήγειλεν
ἐκόντας ὑποφύγειν, ἵ-
να ἀποπαύσῃ ἐναντίας
πελτασὰς ἀπὸ τῆς ἄλλης
φάλαγγος. ἐπεὶ δὲ ταῦτ'
ἔγρητο, λαβὼν τὰς ἵπ-
πους ἀπὸ τῆς ἐπὶ κέρα-
τος, περιέπιδυσεν ἐπ'
αὐτὰς, καὶ κυκλωσάμενος
ἐνίκησε, τῶν τε ἵππῶν
ὑπὸ κλειδίων, καὶ τῶν φά-
γειν δοκόντων, ἀνασρε-
ψάντων.

Παμμένης καὶ Θη-
βαίων κρατήσας βυλόμε-

impedirent. Ille ad fini-
stram incitato cursu cum
suis properabat, copias
que sine omni periculo
traducebat.

2 Pammenes magnum
equitum numerum in
exercitu ducens, hosti-
bus scutorum multitu-
dinem infinitam habenti-
bus, paucos quos in suo
exercitu habebat scutatos
& levis armaturæ milites
ea parte, ubi validissi-
mus erat hostium exerci-
tus, opposuit: iisque præ-
cepit, ut data opera se in
fugam conjicerent, quo
adversariorum scutatos a
reliqua acie distraheret.
Quod postquam conti-
git, assumptis equitibus
ab altero latere obequi-
tans, in eo impetum fecit,
& undiquaque circumda-
tos superavit, instantibus
equitibus, iisque, qui fu-
gere existimabantur, se
convertentibus.

3 Pammenes, ut The-
banis portum Sicyo-
ν

² Καλύσόντες] Ita edidi cum MSS. & Interprete. Vulgata καλύοντες. Pro διήγαγε, Cant. διήγα.

³ Πολλῶ ἵππων καὶ μάχῃ ἔχων]

Lego, πολλῶ ἵππων σύμμαχον ἔχ. Casauboni.

Καὶ μάχῃ] Lege cum Cl. Gronovio καὶ μάχῃ.

niorum caperet, ipse quidem in terra statuit irruptionem facere, navem vero turbinatam plenam militibus armatis per mare misit. Qui navigantes, ante portum appulerunt. Sub vesperam pauci inermes in terram egrediebantur, quasi mercatores aliqui a navi ad coëmendas merces, & forum venientes. Pammenes postquam navis in portum venit, vespere magno cum tumultu civitatem aggrediebatur. Qui circa portum habitabant, concurrentes ad tumultum, auxilium ferre suis nitebantur. Armati e navi turbinata egredientes, nullo impediante, portum obtinuerunt.

4 Pammenes contrario modo tubarum lege usus, hostes decipit, mandans suis mi-

νῦν ὁ δὲ Σικυωνίων λιμή-
νῳ, αὐτὸς μὲν καὶ γὰρ
παρεσκευάζετο ποσειδά-
λειν· πολέον ἢ τρογγύλον
πληρώσας ὀπλιτῶν, ἐ-
πεμψεν· οἱ δὲ πολέωντες
ποσειδῶνα πρὸς τὸν λιμή-
νῳ· δέλης δὲ ἀπέβησαν
αὐτῶν ὀλίγοι θυμνοί, ὡς
ἐμπορεύοντες πνεύσας
πλοῖα πρὸς ἀγοράν τι-
τηδείων ἤκοντες. ὁ δὲ Παμ-
μήνης ἔπει τὸ πολέον ἐφ-
ώρμη τῷ λιμένι, καὶ ἐν
ἐσπέρα ποσειδέαλε τῇ πό-
λει αὐτῷ θορύβῳ πολλῷ· οἱ δὲ
περὶ τὸν λιμένα πρὸς τὸν θο-
ρύβον ἐρμήσαντες, βοή-
θην ἐπερωτῶν. ὁ δὲ
πλοῖα δὲ τὸν τρογγύλον ἀ-
ποβάντες αἱ ὀπλίται, μη-
δενὸς κωλύοντες, τὸν λι-
μένα κατήκον.

Παμμήνης τὰς πολεμίας
ἐξηπάτησε χρησάμενος
τῷ νόμῳ τῶν σάλπηγγων
ὑπερναπίεν, ποσειδά-
λειν·

4 Τὸ Σικυωνίων λιμήν·] Italscripsi cum utroque Codice & Interpretē. Vulgata Σικυωνίῳ. Paulo post Cant. prepositionem ante τὸν λιμένα non agnoscit.

5 Ἐπὶ τὸν πλοῖον·] Interpret. ἐπὶ τῇ σαύκοντι.

6 Ἐκ τῶν πλοίων τῶν τρ.] Particularam δ, quæ in Vulgata abest, cum MSS. addidi.

γάλας πῆς ἱαντῶ γραπώ-
ταις, πρὸς μὲν τὸ ἀνακλη-
πὸν ὀπιθέσθαι, πρὸς δὲ τὸ
ἑπικελύπτειν ἀναχωρή-
σαι τῷ ποιήσας, ἐν ἀμ-
φοτέροις μεγάλα τὰς πε-
λεμίας ἐβλαψεν.

Παμμωνὴς ὀλίγῳ ἑ-
χὼν δυνάμειν, ὑπὸ πλείο-
νων ἡ ἀποληφθεὶς, ἔπεμ-
ψεν αὐτόμολον ἐς τὸ τὸ πε-
λεμίων γρατόπεδον· ὃ δὲ τὸ
σώθημα κμαθὼν, ἐπαν-
ελθὼν ἠγγελε τῷ Παμ-
μῶνι. ὃ δὲ νυκτὸς ὀπιθέμε-
νος πῆς πελεμίοις, πολλὰς
αὐτῶν φθείρας διεξιπώ-
σατο αὐτὸς σύνθημα· πῆς
δὲ ὑπὸ σκορία, γινώσκοντες
ἐν σκότῳ τὰς οἰκίας μὴ
δυνατοῖς διὰ τὸ σωθή-
ματῶ.

litibus, ut cum rece-
ptui caneretur, impres-
sionem facerent: cum
vero ad pugnam voca-
rentur, discederent.
His utrisque magnam
cladem hostibus infli-
xit.

5 Pammenes cum e-
xigua manu a pluribus
interceptus, transfu-
gam in hostium castra
misit, qui cognita pu-
gnæ tessera, reversus
Pammeni nunciavit. Il-
le per noctem hostes ag-
gressus, magnum eorum
numerum interfecit, at-
que per medios dicta tes-
sera equitavit. Qui ad
difficultatem maximam
redigebantur, cum in
tenebris suos per tessera
cognoscere non pos-
sent.

[CAP. XVII.]

Ἡρακλείδης.

Heraclides.

¶ Δημήτριος Ἡρα-
κλειδῶ φύλακα τῆς Ἀθή-
ναιων

¶ Demetrius Hera-
clide Athenis præsidii

ναίων

7 Ἀ' πελεμίοις] Cant. ἀποληφθεὶς.
Cum eodem Codice articulum ante
συνθημα addidi. Mox pro αὐτὸς σω-
θημα, scripserim, δὲς τὸ σωθημα,

quomodo Casaubonus in ora Vulga-
ta notarat. Pro γινώσκοντες, uterque Co-
dex γινώσκοντες, & pro δυνατοῖς, Cant.
δυνατοῖς.

Σ Κ 77

caussa relicto, ipse in Lydia versabatur. Duces Atheniensium occulto habitu confilio, Hieroclem, natione Carum, mercenariorum ducem impulērunt, ut portas noctu patefaceret, & milites Atticos reciperet qui Heraclidem interficerent. Hæc ad Iulium transfigebant, ubi lustratio fieri consuevit minoribus Mysteriis, Hipparcho & Mnesidamo ducibus jusjurandum dantibus & accipientibus. Hierocles fidelis Heraclidi, totam rem significavit. Qui consensit ut eos reciperent, aperta quadam parte duntaxat portarum. Ac noctu receperunt quadringentos & viginti viros, quibus præerant Mnesidamus, Polycles, Callisthenes, Theopompus, Satyrus, Onetori-

καίων σωτάξας, αὐτοὺς μὲν
 μὲν παρὰ τὴν Λυδίαν. οἱ δὲ
 στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναιῶν ἐν
 ἀπαρρήτῳ βελδοσύμμοι,
 τὸ ξυναγὼν Ἱεροκλέα κα-
 ρα τῷ γῆρ' ἐπεισὼν νυκτὸς
 ἀνοῖξαι τὰς πύλας, καὶ δι-
 ξασθ' στρατιώτας Ἀθηναίους,
 οἱ ἑκπνέουσιν Ἡρακλείδην.
 ταῦτα μὲν δὴ συνέθεντο
 ὡς δὲ τὸ ἱλισσόν, ἔτ' κα-
 θερμὸν πελᾶσι πῖς ἐλάτ-
 ποσι Μυσηρίοις, ἱππάρχ-
 ος καὶ Μνησιδήμους στρα-
 τηγῶν ὄρκια δόντων καὶ
 λαβόντων. Ἱεροκλῆς δὲ πι-
 σὺς Ἡρακλείδῃ γυρόμενος,
 ἐμήνυσεν τὴν πρᾶξιν. ὃ δὲ
 συνέπραθεν ὕδωρ αὐτὰς
 εἰσδέξασθ', διορύξαντας
 πῖ μερὶ πυλῶν καὶ δὴ
 νυκτὸς εἰσδέξαντο οὐ καὶ
 κ' ἄνδρας, ὧν ἡγᾶντο Μνη-
 σίδαμος, Πολυκλῆς,
 Καλλιθένης, Θεόπομπος,
 Σάτυρος, Οἰνηπερίδης,
 Σθεν-

1 Κπνέουσιν Ἡρακλείδην] Cant. εταίνουσιν Ἡρακλείδην.

2 Παρὰ τὸ ἱλισσόν, ἔτ' καθερμὸν πελᾶσι πῖς ἐλάτποσι Μυσηρίοις] De hoc more consule Joannem Meursium, Eleusm. cap. vii. Pro ἱππάρχῳ, Fl.

ἱππάρχῳ. Cant. ἱππάρχῳ. & pro Μνησιδήμῳ, Cant. Μνησίδῳ

3 Τὸ δὴ αὐτὸς εἰσδέξασθ'] Scribe νύκτωρ. Non tamen agnoscat Interpres. Pro διορύξαντας, Cant. διορύξαντες.

Σθενокράτης, Πυθίων. Η-
ρακλείδης ἢ στρατώνας δι-
χιλίαις ὠπλισμέναις ἐπ-
αφῆκεν, οἱ πάντας αὐτὰς
ἐπέλθόντας ἐφόνευσαν.

4 Η'ρακλείδης Ταραν-
τίνⓄ δ' ἐρχτέκτων ὑπε-
ρερ φιλίππῳ τῷ πατρὶ
Περσέως μόνⓄ κατὰ τὴν
σειν τὸ Ρ' οδίων ναυπικόν· καὶ
δὴ τότε στρατηγὼν προήλ-
θεν ἐκ τ' αὐλῆς τ' Φιλίπ-
που, σημεῖα ἀδικίας ἔχων·
καὶ βωμῷ προσέφυγον ἰ-
κετηρίας λαβὼν, καὶ πα-
ρὰ τ' ἀλλήλους ἔλεον αἰ-
τέσθηνⓄ ὥς περ ἦσαν τ'
Μακεδόνων, ὅς οἱ ἐδόκει
ταῦτα μὴ δικάως. ὅτ' ἔπρ-
θμιδⓄ Ἰππιδᾶς καθῆκεν
εἰς Ρ' οδόν, φάσκων, ὅτι ἐ-
κείνης ἡκὼ προηλακίζομε-
νⓄ δι' ὑμᾶς, ἐπειδὴ φί-
λιππων ἐκώλυον πολεμεῖν
ὑμῖν· ἵνα ἢ πισδῶσιν τε

des, Sthenocrates &
Pythion : iis Heracli-
des duo millia militum
armatos immisit, qui o-
mnes ingredientes truci-
darunt.

2 Heraclides Taren-
tinus architecton Phi-
lippo Persei patri pro-
misit, se solum Rho-
diorum classem incen-
surum. Atque tum ficta
arte progressus ex aula
Philippi, signa injuriæ
ferebat, & ad aram sup-
plex confugit, & a po-
pulo misericordiam fla-
gitabat. Erant nonnul-
li Macedones, quibus
hæc indigna videren-
tur. Ita consensu cym-
ba Rhodum devenit,
inquiens: Supplex ve-
nio ad vos injuriis af-
fectus, quoniam Phi-
lippum impediui ne
vobis bellum inferret.
ut autem fidem his quæ

πῆς

4 Η'ρακλείδης ταραντίνⓄ ἀρχτέκτων] Male hæc cum superiori narra-
tione junguntur Sunt enim diversi
Heraclidæ, sola nominis ταυτῶν τε
conjuncti. Casaubonius.

5 Οἱς ἐδόκει ταῦτα μὴ δικάως] Nempe ὁρμώσας. vel δίκαια scriben-
dum. Idem.

6 Ἰππιδᾶς ἡκὼ] Cant. & Codd. Ca-
sauboni ἡλθεν. Fl. ἡλθεν. Verbe προη-
λακίζομενⓄ δι' ὑμᾶς, ἰσχυρῶς affectus
propter vos. aliter Interpres. Paulo post
pro πισδῶσιν τε, Cant. πισδῶσιν τε. Fl.
πισδῶσιν τε. sed recte Vulgata.

dico adhibeatis , epistolam Philippi ostendo , scriptam ad Cretas , qua bellum adversus Rhodios suscipere instituunt. Rhodii credentes litteris , Heraclidem recipiunt , eumque sibi usui fore contra Philip-
pum arbitrantur. Ille noctu animadvertens ventum procellosum navibus incumbere , navalia Rhodiorum incendit. Tredecim navalia perierunt , & quotquot triremes in iis fuerunt. Ille conjecto igne , mox scapham conscendit , ac solvit : trajiciensque in Macedoniam , primum locum inter amicos Philippi Heraclides tenuit.

πῆς λογογραφίας , καὶ δὴ ἐπιστολὰς φιλιπποῦ δεικνύων μηχανομεθρίας ἕως Κρήτης , ἐν αἷς σωπύθενται καὶ Ῥόδιον τὸ πόλεμον ἐξοίσειν. Ῥόδιοι τοῖς ἐπιστολαῖς πιστεύσαντες , Ἡρακλείδην ὑποδέχονταί , ὡς διωρησόμενον αὐτοῖς ὠφέλιμον ἕως φιλιπποῦ ἡμέτερον ὃν νύκτωρ πνέυμα ἐπὶ φόρον ὡρτάφυλάξας , τὰ νεώελα Ῥοδίων κατέπρησεν. τρισκαίδεκα νεώσικαι διεφθάρησαν , καὶ ἕσσι τριήρεις ἐν αὐτοῖς. τὸ δὲ πῦρ ἐμβαλὼν , ὡρτάχρημα σκάφους ἐπὶ τὰς ἀνίστη , καὶ ἀφβαλὼν ἐς Μακεδονίαν , ὡς ὡρτά φιλιπποῦ κερυφαῖον τὸ φίλων Ἡρακλείδης.

[CAP. XVIII.]

Agathostratus.

Rhodii bellum gerentes cum rege Ptolemæo , apud Ephesum erant. Chremonides Ptolemæi

Ἀγαθόστρατος.

Ῥόδιοι βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πλεμῶντες ὡς ἔφρεσεν ἦσαν Χρεμωνίδης

Πτο-

7 Πρὸς Κρήτας] γρ. πρὸς Κρήτας. *Cassianus.*
8 Κατὰ Φιλίππου] Cant. τὸ Φίλ.

Cap. XVIII. 1 Ῥόδιοι βασιλεῖ Πτολεμαίῳ] MSS. Ῥόδιοι βασιλεῖς Πτολεμαίων.

Ππολεμαίς ναύαρχ² ὁ ἀν-
 ήχθη * ναυμαχησών³· Ἀ-
 γαθόστρατ⁴ ὁ Ρόδιος ἐξή-
 γη ὅτι μέλειαν ναυῶ. καὶ
 Φανερός θυόμυ⁵ τοῖς ἐ-
 πιπλέεσι, μετίστρεψε με-
 τωπηδόν· * χρόνον τ' ὅτι-
 χών βραχυῶ, ἀνεχώρησεν
 ὅτι τ' αὐτὸν ὄρμον. οἱ πο-
 λέμιοι⁶ νομίσαντες ὅτι μὴ
 θαρρῶσι δι' ἀναυμαχεῖν,
 αὐτοὶ παιωνίσαντες ἐς λι-
 μέν⁷ ἐπαυήεσαν. Ἀγαθό-
 στρατ⁸ ὅτι στρέψας, καὶ τὸ
 ναυτικὸν πυκνώσας ἐπ' ἀμ-
 φοτέρων τ' κερμάτων ἐπι-
 πλώσει τοῖς πολεμίοις,
 ἐκβαίνοντες πρὸς τ' Ἀφρο-
 δίτης τέμενος⁹, καὶ ἀπερσ-
 δοκήτως περσασσών ἐνί-
 κησεν.

nauarchus solvit, ut na-
 valem pugnam faceret.
 Agathostratus Rhodios
 eduxit ad Meliam na-
 vem, visusque ab ad-
 navigantibus hostibus,
 retro naves reduxit.
 Brevi tempore interje-
 cto, ad eundem por-
 tum reversus est. Ho-
 stes arbitrati eos non
 audere praelium com-
 mittere, clamore subla-
 to, in portum redierunt.
 Agathostratus reversus,
 & classe condensata, ab
 utroque latere hostibus
 adnavigavit, apud Ve-
 neris templum egre-
 dientibus: & ex inspe-
 rato irruptione facta,
 victoriam est consecu-
 tus.

[CAP.

2 Ναυμαχίῳ] Cant. ναυαρχο-
 σιν. Pro ὅτι μέλειαν ναυῶ, Cant. ὅτι με-
 λίας ναυῶν. Sed legendum cum C L.
 Gronovio ὅτι μέλει ναυῶ. Firmatur
 hæc lectio eo, quod statim sequatur,
 καὶ τὸ ναυτικὸν πυκνώσας.

3 Ἀγαθόστρατ³ ὁ Ρόδιος ἐξήγῃ ὅτι
 Μέλειαν ναυῶ] quidam libri ὅτι Με-
 λίας ναυῶν. Utrumque mendose.
 Meliam Cariz oppidum fuisse testa-
 tur Steph. Id si huc pertineret Ρ' ὁδίων
 legendum esset, non Ρ' ὁδίων. Verum
 non puro. Potius crediderim, latere
 hic stationis illius nomen, cuius mox
 fit mentio, his verbis, αἰγυρῶσι καὶ

τ' αὐτὸν ὄρμον. Ejus stationis nomen si
 apud Geographos in descriptione ο-
 raz Ephesinæ extaret, posset inde lo-
 cus hic etiam sine libris emendari:
 qui nunc necessario expectandi. Ca-
 saubonus.

4 Χρόνον τ' ὅτιχών] Cant. absque
 π.

5 Νομίσαντες ὅτι μὴ θαρρῶσι δι' ἀναυ-
 μαχεῖν, αὐτοὶ παιωνίσαντες ἐς λιμένα
 ἴπ.] Ita locum hunc edidi & sup-
 plevi cum MSS. pro vulgato, νομί-
 σαντες μὴ θαρρῶν αὐτοὺς συμβαλλέν,....
 ἐς λιμένα ἴπ. Casaubonus quoque in
 ora Vulgarz supplebat παιωνίσαντες.

[CAP. XIX].

Lycus.

Lycus dux Lyfima-
chi, cum Anetus De-
metrii dux Ephesum
custodiret, multisque
piratis finitimorum ter-
ram infestaret, archi-
piratam Andronem pe-
cuniis corrumpit, & E-
phesum occupavit. Ar-
chipirata Lyci mili-
tes inermes, tunicis ac
palliis amictos, vinctos-
que quasi captivos in
urbem induxit: cumque
arci appropinquasset,
iussit ut ensibus uteren-
tur, quos sub axilla fe-
rebant absconditos. Tru-
cidatis janitoribus &
custodibus qui arcem
tenebant, signum iis
qui cum Lyco erant
ostenditur. Qui per
vim ingressi, Anetum
ceperunt, & Ephe-
sum obtinuerunt, pira-
taeque, perfoluta eis

Λύκος.

Λύκος Λυσιμάχου στρα-
τηγός, Αἰνήτου στρατηγῶ
Δημητρίου Φυλάσσοντος
Ἐφεσον, καὶ πολλοῖς πειρα-
ταῖς τὰς ὁμόρους κατὰ τρέ-
χοντος, ἡ δὲ δὲ χειρὶ πειρα-
τῶν Ἀνδρῶνα ἡ χεῖρασι
διαφθείρας, καπλάβε-
το τὴν Ἐφεσον. ὁ μὲν δὲ χει-
ρῶν τὰς Λύκου στρα-
τιώτας ἀόπλους ἐν ἱματίοις
καὶ τρεῖς, δεδεμένους, ὡς
αἰχμαλῶτες λαβὼν, ἐσή-
ραγε, καὶ πλεῖστον τὸ ἀκρο-
πόλεως ἡρώμενος, παρήγ-
γαγε χεῖρας τοῖς ἐγκλει-
σμένοις ἀ κεκρυμμένα ἐ-
κόμεζον ἐπὶ μάλιν. τὸ δὲ
πρὸς τὴν ἀκρόπολιν πολω-
ρῶν, καὶ φυλάκων φονέο-
μενων, αἶρεται σημεῖον τοῖς
πρὸς τὸν Λύκον οἱ δὲ εἰσέπεν-
τες, καὶ τὸ Αἰνήτον σωείλα-
βον, καὶ τὴν Ἐφεσον κατέ-
χον ἡ τοῖς μὲν πειραταῖς
τὸ μι-

1 Τὸν ἀρχιπειρατὴν Ἀνδρῶνα] Qui-
dam appellant *Mandronem*, ut Fron-
tinus lib. tertio. *Cassiodorus*.

2 Χεῖρασι] MSS. καὶ τα χεῖρας.
Mox cum utroque Cod. pro ὅν Λύκου

στρατιώταις, edidi τὸν Λύκου.

3 Καὶ τοῖς μὲν πειραταῖς] Tolle τὸ
μὲν, nisi quid deest. tum lege ἀπὸ πη-
γαν. δε αὐτῶν. *Cassiodorus*.

τῷ μιᾷ δὲ ὑποδόντις, πα-
ραχρηματῶς πλεονάζει· αὐτὰς
ἀπέπεμψαν· τὸ ἄπιστον αὐ-
τῶν ὡς τὰς πρώτας. Φί-
λος γὰρ ἀσφαλὲς ὑπάρ-
χειν ἡγήμενοι.

mercede, ex urbe con-
festim emiserunt, per-
fidiam eorum in priori-
bus amicis non tutam esse
rati.

[C A P. X X.]

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ Σαλαμῖ-
να πρὸς τὴν Κύπρον βεβλήμε-
νος ἐλθεῖν, ἵδρις τῷ τείχεϊ
περσβαλὼν ἀπεκράθη,
τῷ στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς
φυγόντων· τρίτον περσβα-
λὼν, σημείον ἤρε πῖς κυ-
βερνήταις ὑποπλάσσειν, καὶ
ὑπὲρ τῶν ὀρθοκαυμάτων
ἀκρὰν ναῦς ἀποκρύψαι. οἱ
στρατιῶται περσβάλλοντες,
πάλιν ἐφύγον· ὡς δὲ εἶ-
δον τὰς ναῦς ἀφανεῖς, οὐκ

Menecrates.

Menecrates Salaminem
in Cypro capere volens,
bis muros aggressus est,
totiesque militibus in
naves fugientibus re in-
fecta discessit. Cum ter-
tio oppugnationem in-
stitueret, gubernatori-
bus signum dedit, ut so-
lutas naves abducerent,
& sub supraposito pro-
montorio occultarent.
Milites adorti mœnia,
rursus se fugæ manda-
bant: cumque nullibi vi-

εχον-

4 Ἀποδόντις] Ita scripsi cum Cant.
nec non Interprete pro ὑποδιδόντις.

5 Αὐτὸς ἀπέπεμψαν τὸ ἄπιστον αὐ-
τῶν ὡς τὰς πρώτας οἷμας καὶ ἀσφαλὲς
ὑπάρχειν ἡγήμενοι] Ita fere MSS. qui-
buscum etiam convenit Interpretis:
nam pro ἀπέπεμψαν τὸ ἄπ. habent.
ἀπέπεμψαν τὸ ἄπ. & pro αὐτῶν, FI.
αὐτῶν, imposito secunda manu ω. In
Vulgata erat, αὐτῶν ἀπέπεμψαν τὸ ἄ-
πιστον ὡς τὰς πρώτας οἷμας καὶ ἀ-
σφαλὲς ὑπάρχειν ἡγήμενοι.

Cap. XX. 1 Δις τῷ τείχεϊ περσβα-

λὼν ἀπεκράθη, τῷ στρατιωτῶν εἰς τὰς
ναῦς φυγόντων· τρίτον περσβαλὼν, ση-
μείον ἤρε] Ita edidi locum hunc cum
MSS. nisi quod FI. τρίτον, pro τρί-
τον. Vulgata, δις τῷ τείχεϊ περσβαλὼν,
τῷ στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς. . . . φυγόν-
των. . . ἀνεχώρησι. ὅταν δὲ τρίτον ἴδω
περσβάλλειν, σημείον ἤρε. & in mar-
gine notatum Casaubono ἀσφαλε-
iusferendum ante ἀνεχώρησι. Paullo
post pro περσβάλλειν, Cant. περ-
σβαλόντις. Mox ante εἶδον, cum FI. δ
additum.

1 Α' 39.

dere naves possent, nulla spe fugiendi relictâ, reversi ex desperatione pugnam fecerunt: & hostibus devictis, Salamine potiti sunt.

ἔχοντες ἐλπίδα ἔ' δυνάσασθαι Φυγεῖν, ἀναστρέψαντες, ἐξ ἀπονοίας ἐμαχέσασθαι, καὶ νικήσαντες κατήχοντο τὴν Σαλαμῖνα.

[C A P. XXI.]

Athenodorus.

Athenodorus ducum culpa ad Atarnam superatus a Phocione, religione jurisjurandi obstrinxit milites, atque duces eorum, ut singularia certamina subirent quamdiu eis vita superesset. Qui rursus in eodem loco pugnam inierunt propter jusjurandum: eoque tempore licebat videre victores vinci, & victos vincere.

Ἀθηνόδωρος.

Ἄθηνόδωρος βασιλεὺς στρατηγῶν ἡγήθη εἰς ὑπὸ Φωκίωνος περὶ Ἀτάρνειας, ὥρκισεν τὰς στρατιώτας, καὶ τὰς ἡγεμόνας αὐτῶν μονομαχήσασθαι μέχρις ἂν ζῶσι· καὶ δὴ συνεβέβαλον πάλιν ὡς διὰ τὸ ὅρκον. καὶ ὡς ἰδεῖν τὰς καὶ νικήσαντας. ἡγήθη μὲν τὰς καὶ ἡγήθη μὲν νικήσαντας.

[C A P. XXII.]

Diotimus.

¶ Diotimus navigia

Ἄδιόπμ.

Ἄδιόπμ. πλοῖα σιτηγὰ

[Ἄθηνόδωρος βασιλεὺς στρατηγῶν] Longe aliter Interpretes: sed hanc lectionem similes loci confirmant, ut in Iphicrate commate xxxviii. Ἰφικράτης βασιλεὺς στρατηγῶν. Casaubonus.

Cap. XXII. [Ἄδιόπμ.] Aliano lib. ii. Hist. cap. 41. memoratur Diotimus quidam Atheniensis, qui,

quod ori infundibulo imposito, absque respiratione vinum infunderet, infundibulum dictus est. Mox Ἄδιόπμ. edidi cum utroque Cod. & Interprete, pro vulgato Ἄδιόπμ. Et pro ἰσ' ναὺς cum iisdem Codd. & Interprete emendavi εἰς ναὺς, nisi quod Fl. per numeri notam x.

τηγά² ὡς περὶ μιν δέκα
 τριήρεις, κατεληφθῆναι
 πρὸς τὸν Χίον ὑπὸ Λακε-
 δαιμονίων ἔχοντων ἑκα-
 ναὺς διωκόμεναι ἐν γα-
 λυνῇ, κύκλῳ τῶν ἑλκαδίων
 φάτων, ταχύπερα ἔχων
 τὰ σκάφη ἑπαχέαι μὲν ἔδεν
 ὑπὸ τῶν διωκόντων, αἱ δὲ
 ἡ³ πρύμναι ἀπὸ μὲν
 τῶν ἐχάτων νεῶν, τὰς δέκα
 κατέδυσε, ὥς τι τὸ χρη-
 μα ὡς ἴδιον. οἱ γὰρ
 φάτωνες ἐνίκησαν τὰς
 διώκοντας.

Διότι μιν δέκα ναὺς ἔ-
 χων ἀνθωρμῇ Λακεδαι-
 μονίοις, τὰς ἑκατα ναὺς
 ἔχουσιν· οἱ μὲν οὖν ἐπάρρη-
 συμβάλλειν, τὰς Ἀττικὰς
 ἑμπειρίας⁴ δεδιότες. ὁ δὲ
 τὰς παρσῶν τῶν τριήρων
 ἐξελών, ζεύξας πρὸς ἀλ-
 λήλας, τὰ ἴσην τῇ μιᾷς

commatum vehentia
 cum decem triremibus
 deducens, deprehensus
 apud Chium a Lacedæ-
 moniis, qui viginti na-
 ves habebant, instanti-
 bus hostibus, quiete cir-
 cum onerarias fugiens &
 celeriores habens na-
 ves, nihil damni a per-
 sequentibus passus est:
 semperque puppibus in
 extremas impetu facto
 cum suis decem, sub-
 merfit: eratque admira-
 bilis pugna, qua a fu-
 gientibus persequentes
 vincebantur.

2 Diotimus cum de-
 cem navibus obviam
 ibat Lacedæmoniiis, to-
 tidem naves habenti-
 bus. Hi non audebant
 configere, peritiam At-
 ticarum metuentes. Ille
 remigio dempto, binas
 inter se conjunxit, unius-
 que solum velis sublatis,

ὡς ἴδιον

2 Παρηπίπτων ἡ γαίη. Codd. In-
 terpretis, id est, ἡ γαίη. & μοχλῇ,
 non ἰσ. Casaubonus.

3 Τὰς δὲ κατέδυσε. Quidam Codd.
 τὰς δέκα κατέδυσε. At Interpretis τὸ
 δὲ non agnoscit, quod verborum a-
 liquot defectum arguit: sed ita legit,
 αἱ δὲ κατέδυσε πρύμναι ἀπὸ μὲν ἡ³ ἰ-

γάτων νεῶν ταῖς ἑαυτῶν δίησι, κατέδυσε.
 Idem.

Κατὰ πρύμναι ἀπὸ μὲν ἡ³ ἐχά-
 των νεῶν, τὰς δὲ κατέδυσε. Ita e-
 didi cum MSS. pro vulgato, κατὰ
 πρύμναι ἀπὸ μὲν ἡ³ νεῶν. .... τὰς
 δὲ κατέδυσε.

4 Δεδιότες. Fl. διδιδότες.

s. Τειν-

in pelagus solvebat. Lacedæmonii quinque velis apparentibus, quinque duntaxat naves esse suspicati, contempta paucitate adnavigabant. Diotimus solutis vinculis se convertit, & in adversarios impetum cum decem navibus fecit: & usus Attica scientia, sex Lacedæmoniarum navium submerfit: reliquas quatuor una cum hominibus cepit.

3 Diotimus Atheniensis nauarchus maritimam navigationem suscepturus, clam convocatis trierarchis, dixit eis, se iis navibus quæ optime navigarent assumptis soluturum. Hoc autem prædixit, ne reliqui trierarchi destituerentur, abundantesque naves haberent.

4 Diotimus sub no-

ἐὼς ἔφ' ἔμελλεν εἰς τὸ πῆλα γὰρ ἀνήγειτο. Λακεδαιμόνιοι ἐ' ἰσίων φανομένων, πέντε ναῦς εἶναι νομίσαντες, κατὰ φρονήσαντες ἔπλευσαν. Διότιμα τὴν ζώνυμα ἔλαβον, ὅτι πρὸς ἑναυσίους ἐμβαλὼν ἵναυσί, προσέειπεν τῷ Ἀττικῆς ὀπισθήμης, τὰς μὲν ἐξ τῶν Λακεδαιμονίων κατέδυσεν, τὰς δὲ πέντε πύσας ἔλαβεν αὐτῶνδρας.

Διότιμα Ἀθηναῖος ναύαρχος πέλαιον πλεῖν μέλλων πλεῖν, κρύφα συναγαγὼν τὰς τετραερχας, προσέειπεν αὐτοῖς ὅτι τὰς κάλλιστα πλεῖστας τῶν νεῶν αὐτὸς ὡς ἐλαβὼν ἀναχέσειται· τὸ δὲ προσέειπεν, ἵνα οἱ ἄλλοι τετραερχαι μὴ ἀπολείπιντο ὥς περὶ σὰς τετλήρεις ἔχοντες.

Διότιμα, κατὰ πλεῖστας

5 Τετραερχαι] Cant. τετραερχαι.
6 ὡς ἀριστὰς τετλήρεις ἔχοντες]
Malim ἔχοντες. ut sit hic sensus Diotimum illa prædixisse, ut reliquis trierarchis studium accelerandi accenderet: quum intelligerent dili-

gentia opus esse maxima, si nollent a Diotimo deferri, & a tergo relinqui, quum ille navibus optimis & eximiiis, hoc est, ἀρισταῖς vcheretur. Vulgata lectio, etli ferri fortasse potest, minus placet. Casaubonus.

σας νυκτὸς εἰς χωρίον τῆς
πολεμίας, ἀφ' ἐκάστης νεὸς
συχνὰς ἀνδρας ἐκβιβά-
σας, τὰς μὲν εἰς ἐνέδραν
ἀπέκρυψεν· δεχομένης ἣ
ἡμέρας κτ' τὰς ἐνεδρόον-
τας ταῖς ναυσὶν ἀνεκώχθε.
ὡθραγγείλας τοῖς μὲν ὅτι
τῆς καταστροφῆς διὰ
σκυδάζεσθαι πρὸς μάχην.
τοῖς ἣ ἐρέταις ἀνὰ μέρῳ, ὅ-
τι μὲν τὰς θαλαμίας, ὅτι ἣ
τὰς ζυγίας, ὅτι ἣ τὰς θρα-
νίπδας κώπας ἀναφέρειν,
ἣ πινὰ τῆς σκαφῶν τῇ γῇ
προσάγειν ἐπειράτο· οἱ μὲν
πλέμιοι προσδραμόντες
ἐκώλυον τὴν διόβασιν· ἣ
τὸ ὅτι προσκείμενον σημεῖον ἄ-
ραυτος, οἱ μὲν ἐκ τῆς ἐνεδρώων
ὅτι φανέντες πολλὰς τῆς πολε-
μίων ἐφόνευσαν· τὰς ἣ λοι-
πὰς εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο.

Item in hostilem tet-
ram navigans, ab una-
quaque navi plurimis
viris expositis, eos in
insidiis occultavit. Sum-
mo mane juxta eos qui
in insidiis latebant, na-
ves movebat, mandans
iis qui erant in cata-
stromatis, ut se ad pu-
gnam accingerent: re-
migibus vero ut vicif-
sim nunc infimos, nunc
medios, nunc summos
remos agitent, &
quasdam scaphas ad ter-
ram adducere conaba-
tur. Hostes accurrentes,
egredi prohibebant. Il-
lo signum, de quo con-
venerat, tollente, mili-
tes ex insidiis confur-
gentes, multos hostium
occiderunt, reliquos
in fugam pepulerunt.
Hoc pacto Diotimus

ὁ ἣ

7 Ὅτι τὰς μὲν θαλαμίας, ὅτι ἣ τὰς
ζυγίας, ὅτι ἣ τὰς θρανίπδας κώπας ἀ-
ναφέρειν] MSS. ἰπὲρ μὲν τὰς θαλαμια-
σας, ἰπὲρ ἣ τὰς ζυγίας (Cant. συζυ-
γίας), ὅτι ἣ τὰς θρανίπδας κώπας ἀνα-
φέρειν. Sed recte Vulgata. Pollux lib.
1. cap. 9. Καὶ τὸ μὲν ἵπτασθαι τῆς νεὸς,
κώπης, ἣ γάρβας, ἣ ἀμοιυάτειον
οἰουμένηται. καλεῖτο δὲ ἀνὰ τὴν θαλάμῳ,
ἣ οἱ θαλάμιοι ἱπτάσθαι. τὰ ἣ μίσηται τῆς νεὸς
ζυγία, ἣ οἱ ζυγοὶ καλεῖσθαι. τὸ ἣ πινὰ

καταστροφή, θρανίον, ἣ οἱ θρανίται.
& supra lib. 111. 11. 14.

8 Καὶ πινὰ τῇ σκαφῇ προσάγειν ἐ-
πειράτο] Suspectus locus. Videtur
nescio quid deesse. Casaubonus.

Τινὰ τῇ σκαφῇ τῇ γῇ προσάγειν]
Ita edidi cum MSS. & interprete.
Vulgata absque τῇ γῇ.

9 Περικείμενον] Cant. προσκείμενον.
Fl. πρὸς συγκείμενον.

1. 2. 3.

sine periculo milites exposuit. ὃ ἡ Διοπίμος ἀσφαλῆ πλὴν
 ὑπόβασιν ἐποίησεν το.

[C A P. XXIII.]

Tynnichus.

Τυννίχῳ.

Tynnichus, cum Theudofia Ponti civitas a vicinis tyrannis oppugnaretur, & ne caperetur, periculum esset, oppugnationes disiecit, veniens ab Heraclea cum navi turbinata, & una triremi. Nam assumptis tot militibus, quot quidem poterat, & tribus tubicinibus, scaphisque ex uno ligno constantibus, quarum singulæ virum unum capere possent, per noctem adnavigans, cum ad civitatem appropinquasset, eximens scaphas, attribuit singulis buccinatorem unum: dato præcepto, ut mediocri intervallo a se mutuo distantes, postquam e triremi, navique turbinata signum dedif-

Τυννίχῳ Θεοδοσίας
 ἥ ἐν τῷ Πόντῳ πολιορκη-
 μένης ὑπὸ τῶν πηλοσίων τυ-
 ράννων, καὶ κινδυνώσεως
 ἀλῶναι, πλὴν πολιορκίας
 ἔλυσεν, ὁρμηθεὶς μὲν ἐξ
 Ἡρακλείας νηϊερογγύλη,
 καὶ τριήρεϊ μιᾷ, δεξιὰ μὲν
 ἡ στρατιώτης, ὅσους οἶον-
 τε ἦν, καὶ σιληπγκτῆς
 τρεῖς, καὶ σκάφας, ἡ μο-
 νοξύλης, ἐκάστῳ ἓνα ἄν-
 δρα δέξασθαι διωαμένῳ,
 νυκτὸς ὀπισθώσας, ἥ πό-
 λεως ἐγγὺς γηρόμῳ, ἐξε-
 λὼν τὰς σκάφας, ἐμβι-
 βάσας ἐκάστη σιληπγκτῇ
 ἓνα, συνέταξεν ἀποχίν-
 τας ἀλλήλων ἀξισήμα
 μα σύμμετρον, ἐπειδὴν
 ἐκ τῆς τριήρης, καὶ τῆς ερογ-
 γύλης ὑποσημαῖνοι, ἀξ-
 δεξα-

1 Στρατιώτης, ὅσους οἶον τε ἦν] Ita edidi cum Fl. & Interprete, pro vulgato, στρατιώτης, ὅσα τε οἶον τε ἦν.

2 Καὶ σκάφας ἡ μονοξύλης] Ferri potest: Sed Interpretes usitatus, σκαφὰς μονοξύλης. Idem Θεοδότι-

ἐν, non συνέταξεν. Casaubonius.

3 Εὐμβισάσας] Uterque Codex ἰμβισάσας. Paullo post pro ὑποσημαῖ-
 νος, uterque Codex ὑποσημαῖν. &
 pro ἀξισήματι, Cant. ἀξισήματι.

δεξαμένους σημαίνειν παρ-
αλλάσσοντας τῆς χρόνους
ὡς μὴ σάλπιγγος μίαν
προσπίπην ἤχον, ἀλλὰ
πλειόνων· οἱ μὲν ἐσήμη-
ναν, ἤχῳ σαλπύγγων τὸν
περικείμενον ἄερα τῇ πόλει
πληθεύντες· οἱ δὲ πολιορ-
κῶντες νομίζοντες ὅτι
πλεονεξία ἐστὶν ἐξελκυστική,
ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἐξελκυστικήν
ἐκείνην ἐκλίπιντες ὥ-
χοντο· Τυνίχον δὲ προσ-
πλάσας, τὴν ὁδο-

set, excipientes ipsi, vi-
cissim signum canerent
certis cum intervallis
temporum, ne unius ta-
bæ duntaxat sonus audi-
retur, sed plurium. Illi
cecimerunt, tubarum-
que fremitum universum
urbi circumdatum æ-
rem impleverunt. Qui
oppugnabant, majorem
aliquam classē adnavi-
gare arbitrati, nullo or-
dine relictis excubiis, se
fugæ tradiderunt. Tyn-
nichus autem adductis
οἷοις

4. Προσπλάσας, ἢ Θυδοσία· ἡ-
λιδόσιον] Ita edidi cum MSS. pro
vulgato προσπλάσας τῇ Θυδοσία, ἡ-
λιδόσιον. Interpres pro Θυδοσία
legisse videtur τὴν πόλιν. Non solum
Nostro urbs hæc dicitur Θυδοσία,
sed & Demostheni adversus Lepti-
nem, ubi postquam retulit *Leuconem*
Bospori dominum civitate ab Athe-
nienibus donatum, Athenas misit
se quotannis τὴν μισθολογίαν ἀεὶ τῇ πό-
λει, & quidem condonata A-
thenienibus tricesima, addit: Το-
σούτων τοῦτον δὲ τῷ πόλει ἀποστρέψας ἢ
ἀποστρέψας τὴν πόλιν, ὥστε προσκατασκευά-
σαι Εὐδαίαν (corrupte pro Θυδο-
σία), ὅφασιν οἱ πλείοντες ἢ χεῖρον εἶναι
ἢ Βασίλειον ἢ πόλιν, καὶ ταῦτα δέδωκε
ἢ ἀπέλασεν αὐτῇ. Ad quæ verba Ulpia-
nus: ἰμπερίον Θυδοσίαν. τὸ μὲν ὄνο-
μα τῷ ἰμπερίῳ, ἢ ἀπὸ ἀδελφῆς, ἢ ἀπὸ
τῆς γαμετῆς· λεγεται δὲ τῇ πόλει. ἢ ἄλλως· Θυ-
δοσία, χωρίον Βασίλειον· Harpocratio-
νι: Θυδοσίαν Διμεδίονος ἐν τῇ πόλει
ἐκείνῃ, ὅπου Σάτυρος· Θυδοσίαν πο-

λιόρκεν ἐν τῇ πόλει· ἐστὶ δὲ χωρίον καὶ
ὡς ἰσχυρὸν Σκωθῶν. Suidæ: Θυδο-
σία· ἢ Θυδοσία· ἢ Θυδοσία χωρίον,
καὶ ὡς ἰσχυρὸν Σκωθῶν, ὡς πολιορκῶν
Σάτυρος ἐν τῇ πόλει. Immo & Ar-
piano in Mithridat. Ὅσα δὲ ἰσχυρὰ καὶ
φρούρια, ἀρτίστα τῇ Μιθριδάτῃ γο-
νόμην, ὅθεν ἢ Σερμαχίαν ἢ Φαλαγγίαν
ἀείδοντο τῇ Μιθριδάτῃ, Χεῖρον πο-
σὶς τῇ Θυδοσίᾳ, ἢ Νυμφαίῳ, ἢ ὅσῃ
ἄλλα πόλιν τῇ Πόντῳ ἐστὶν ἀκαταστά-
τοι. nec non Stephano Edit. Xylan-
dr. Θυδοσία, Ταυρεῖα πόλιν ἐν Ταυρεῖᾳ·
Σάτυρος δὲ τῇ ἐν τῇ Θυδοσίᾳ, ἢ
Θυδοσίᾳ. Strabonitamē lib. vii.
Μιστὰ δὲ ἢ ὅθεν τὸ λεγόμενον ἢ Θυδοσία
(in marg. Antiqua ἑστὶ Θυδοσία) καὶ
τῇ πόλει, πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἢ λι-
μὴν ναυσι καὶ ἐκείνῃ τῇ πόλει. Οὗτος
δὲ ὅπου καὶ ὁ Σάτυρος τῇ Βασίλειῳ
καὶ Ταυρεῖᾳ γὰρ. ad quem locum Casau-
bonus: Videtur legisse apud Strabonem
isto loco Stephanus Θυδοσία, quemad-
modum Θυδοσία pro Θυδοσία dictum est.
Vatum & Græci & Latini omnes Theo-
dosiā

navibus., urbem oppu- σίαν ἡλαθίματος τ' ὁπο-
gnatione liberavit. λιρκίας.

[C A P. XXIIV.]

Clitarchus.

Clitarchus adventan-
tibus hostibus, ne in-
tra muros inclusus op-
pugnaretur, ex oppi-
do copias eduxit, im-
perans, ut obfirmatis
portis claves supra
moenia conjicerent.
Quas etiam militibus
ostendit, qui cum in-
telligerent nullam fi-
bi spem in urbem fu-
giendi superesse, for-
titer pugnantes, cum
victoria discesserunt.

Κλείταρχος.

Κλείταρχος πολέμιον
ἐπιλήντων, ἵνα μὴ γήροι-
το τειχέρης, προήγαγε πύ-
λιν ἀμύνειν ἐξω τῶν τείχε-
ων, καὶ βαλεῖν τὰς βα-
λανάδας ἐπὶ τὸ τεί-
χος. αἱ δὲ καὶ λαβὼν,
ἰδὼν πῶς στρατιώταις οἱ
ἡ μάχονται ὥς ὅσον ἔχοιεν
ἐλπίδα εἶσω τῶν πύλων
φύγειν, οἰκῶν ἀνδρείως
μαχομένοι.

[C A P. XXV.]

Timarchus.

Timarchus Ætolus
expositis militibus in A-
fiæ locum multitudine
hominum abundantem,
ne milites multitudi-

Τίμαρχος.

Τίμαρχος Αἰτωλὸς
ἀποβάς τῶν Ἀφίας ἐς πο-
λυάνθρωπον χωρίον, ἵνα
μὴ φύγειν οἱ στρατιῶται
τὸ πλῆθος τῶν πολέμιων,
ταῖς

doliam nominant. De Latinis videtur
verum; Græci non omnes. Ptole-
mæo ut & Arriano in Periplo Ponti
Euxini dicitur Θεοδοσία. Quare, cum
Græce dicatur Θεόνη & Θεόνη;
Θεόνη & Θεόνη. Θεόνη &

Θεόνη. Θεὸς Ἀφίας & Θεὸς Ἀφίας,
aliaque plura, existimaverim cum
Holstenio scripsisse Stephanum, Θε-
δοσία, ἢ Θεόνη, veteremque le-
ctionem absque MSS. auctoritate
haud temere fuisse mutandam.

I Tā:

¹ τὰς ναῦς κατέπρησεν. οἱ δὲ ἐλπίδα φυγῆς οὐκ ἔχοντες, ἀγωνισάμενοι γηναίως ἐνίκησαν.

nem hostium metuentes, fugam capefferent, naves incendit. Illi omni spe fugæ intercisa, strenue prælium facientes, victoria potiti sunt.

[CAP. XXVII.]

Εὐδόκιμος.

Eudocimus.

Εὐδόκιμος ὁρῶν τὰς στρατιώτας εἰσιάζοντας κατὰ πῦσιν πλὴν εἶσιν ἔδυάμενος. ἤδη δὲ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ὁρμώντων πῆς²δρομοκήρυξι παρσέπατι κηρύττειν ὡς ἔκειεν οἱ πλέμιοι. Δαρπασμένοι πὺν χάρακα· οἱ δὲ φοβηθέντες, ἃ μὲν εἰσεως ἐπαύσαντο· τὰς δὲ αὐτῶν πύξας ἀπολαβόντες, ἃ χάρακα ἐφύλαττον.

Eudocimus videns milites inter se tumultum movere, cum sedare discordiam nullo modo posset, jamque etiam armis se mutuo peterent, currentibus nunciis mandavit, ut proclamarent hostes adventare, ac vallum discerpere velle. Qui metu hostium abstracti, seditionem reliquerunt: inque suum locum quisque recurrans, vallum tuebantur.

[CAP.

² Τὰς ναῦς κατέπρησεν.] Idem factum ab Agathocle supra hoc libro 3. 5. & præter alios quoque imiratus egregium hoc commentum, postremo præteriti sæculi anno accerrimus libertatis nostræ Assertor & Vindex Serenissimus Arausionensium Prin-

ceps Mauritius, nobilissimo illo adversus Albertum Austriz Archiducem, Hispanorum ducem, prælio; eo solum discrimine, quod, majori publicæ rei commodo, naves non incenderit, sed altum petere jussit.

1 Παν-

[C A P. XXVII.]

Pausistratus.

Pausistratus Rhodiorum nauarchus numerum & armaturam militibus imperavit. Qui cum splendidissimis armis induti progredierentur, in naves eos deduxit, omnibusque impositis, iussit arma singulos suo loco deponere: certosque homines præfecit, qui ne qua arma efferrentur, caverent.

Παυσίστρατος.

Παυσίστρατος ναύαρχος Ῥοδίων παρήγγειλεν ἀριθμὸν, καὶ ἐξόπλισεν τοὺς στρατιώταις· ἐπειδὴ προσήλθον ἐν ταῖς καλλίστοις ὅπλοις, ἀναλαβὼν αὐτὰς ἤγειρεν πρὸς τὰς ναῦς, καὶ πάντας ἐμβιβάζοντας ἐκέλευσεν ἀπερείσιαις πρὸς ὅπλα καὶ κόσμον ἑκάστων, καὶ οὐ μὲν ὅσον πλὴν ἐκκαρμιδῶναι φύλακας κατεστήσας.

[C A P. XXVIII.]

Theognis.

¶ Theognis Athe-

Θεόγνης.

¶ Θεόγνης Ἀθῶναιος.

1 Παυσίστρατος.] Ita edidi cum Fl. sic quoque restituente Henr. Valesio ad Fragmenta Polybii, apud quem legitur Παυσίστρατος. Appiano in Syriacis dicitur Παυσίστρατος. Pausistratus Livio lib. xxxiii. cap. 18. Rhodii quoque ad vindicandam a Philippo continentem regionem (Peraiam vocant) passessam a maioribus suis, Pausistratum prætorum cum octingentis Achaia pedestribus, mille & noningentibus fere armatis ex vario genere auxiliorum collectum miserunt. & lib. xxxviii. cap. 10.

2 Παρήγγειλεν ἀριθμὸν καὶ ἐξόπλισεν τοὺς στρατιώταις.] Scribe ἐξόπλισεν per 1. Diodorus eo sensu ἐξόπλισαι dicit. intelligit autem lustrationem

exercitus, quæ sit ad recognoscendum militum numerum, & eorum arma. Sic libro quinto in Asione, παρήγγειλεν ὅτι ἀριθμὸν καὶ μισθοδοσίαν ἔσται πρὸς αὐτοὺς. lib. 7. in Autophradate, ὡς οὐκ ἀριθμὸν ποιοῖτε τὸ ἐξοδόν. Casaubonus.

Ἐξόπλισεν.] Ita reposui cum Cant. monente quoque Casaubono. Vulgata ἐξόπλισεν. Pro ἰπειδὴ, idem Codex ἰπειδὴ. Sub finem pro μισθὸν ὅπλων, habet quoque μισθὸν ὅπλων.

Cap. XXIX. 1 Ἀθῶναιος στρατηγός.] Cant. Ἀθῶναιος στρατηγός. Sed, ut Vulgata; Auctor quoque alibi. Mox pro ἀθῶναιος, scripsi ἀθῶναιος.

K K

1 Tit. 4

στρατηγὸς ὁρῶν τὰς στρατιώ-
τας παρὰ τῇ ἡγεμονίᾳ, καὶ
τῇ τάξεσιν ἐπιστάζοντας.
νύκτωρ προσέταξε πέμψαι
πέντες τῶν ἰππέων, καὶ τὸν
κυρφῶν, ὡς ἀγγείλας ἐπι-
φανῆσαι ὡς πολεμίους, κατ'
ἄλλοις χωρίοις ὅφ' ἔμελλε
ἐμελλόν ὀφθῆσεσθαι
ἐπιφανέντων. ὁ Θεόγνης
μὲν θορύβους καὶ ταραχὰς
παρεκάλει τὰς στρατιώτας·
ὡς ἤδη τῇ πολεμίᾳ ἐπι-
φαινομένων, αὐτὰς κατα-
λαμβάνεσθαι τὰς ἐν-
ήκτους. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς φόβου
τῇ πολεμίᾳ φιλονοκεῖν
ἀλλήλοις ἀποσάντες, εἰς τὰς
σωτήρεις τάξεις κατίσταν-
το· ἐπεὶ δὲ κατίστησαν, ὁμο-
λόγησεν ὁ Θεόγνης, τὰς
μὲν πολεμίους εἶναι φίλους.
ὕμεις δὲ, ἔφη, ταξάντες ἐαυ-
τὰς ἀνὰ τάξεως, καὶ εἰσώ-
θεις φυλάττεσθε πρὸ τῆς
ξίνων ἀντιπαραστάσεως.

Θεόγνης ἐν τῷ στρατοπέ-
δῳ,

nienſium dux, *videns*
milites de ducibus &
ordinibus diſceptare, no-
ctu quosdam equites ac
duces miſit, præcipiens
ut quaſi hoſtes in alio
quodam loco oſtende-
rentur, in quo maxime
conſpici ab exercitu poſ-
ſint. Quibus apparenti-
bus, Theognis cum tu-
multu ac perturbatione
milites ipſos, quaſi jam
hoſtes in conſpectum ve-
niſſent, juſta loca cape-
re juſſit. Illi metu ho-
ſtium adducti, conten-
tione depoſita, priſtinos
ordines conſtituerunt.
Qui cum ordines ſtru-
xiſſent, Theognis hoſtes
amicos & ſocios eſſe fa-
tebatur. Vos autem, in-
quit, in poſterum ordi-
nibus abſque ſeditione
factis, eam ſtationem te-
nere, quam vobis ipſi
dediſtis.

2 Theognis explora-

δῶ,

2 Τινὰς τῶν ἰππέων καὶ τῶν κυρφῶν]
Interpr. τῶν κυρφαίων. Veriorne gra-
vior menda ſubſit. Caſaubonus.

3 Τὸ φιλονοκεῖν ἀλλήλοις ἀποσάν-
τες] Cant. φιλονοκεῖν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

σὺ, &c. εἰς ante τὰς σιμῶδους neque
Fl. agnoſcit. Pro ὁμολογήσεις, cum u-
troque Codice reſpoſui ἀμολόγησεν.
Sub ſinem pro φυλάττεσθε, Cant. φυ-
λάττεσθε.

4 Μί-

tores in castris esse suspi-
catus, extra vallum præ-
sidio constituto, manda-
vit ut quilibet in suis ar-
cis permaneret : cum-
que divisi ac distributi es-
sent ; facile exploratores
deprehendit.

διὼ καὶ σκοπὸς ὑπονοή-
σας ὑπάρχων, φυλακῇ
ἐξῶθεν ἔχαρακτο περὶ
τείχεος παρήγγειλεν ἕκα-
στον ἵ μένειν ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ὄ-
πλων ὄντας καὶ χωριζομέ-
νας δι' ἑαυτοὺς κατασκοπεῖν
ὄντας ἀλίσκουσθαι.

[C A P. XXIX.]

Diocles.

Diocles Athenien-
sium dux in hostili so-
lo militibus nullo ordi-
ne dispersis, arma fer-
re nolentibus, tesse-
ram datam sæpe com-
mutavit. Milites arbi-
trati non longe hostes
ἄεσσε, receptis armis,
instructa acie profe-
ctionem faciebant.

Διοκλῆς.

Διοκλῆς Ἀθηναίων
στρατηγὸς ἐν τῇ πολέμῳ
τῇ στρατιῶν ἀπύκτως
ἀλαλελυμένων πρὸς ὅπλα
φέρειν ἐβόλομεν, σώ-
θημα ἔδωκεν ἔπειτα ἐφ' ἐ-
πεί. ἵ οἱ ὅ στρατιῶν νο-
μίσαντες πλησίον εἶναι τὰς
πολέμους, ἀναλαβόντες
πρὸς ὅπλα ἐν τάξει πάντες
ἐβόδιζον.

[C A P. XXX.]

Chilius.

Chilius Arcas Lace-

χίλι.

ἵ χίλι. Ἀρκὰς ἐν
Λα-

4 Μένειν ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ὄπλων ὄντας
καὶ χω.] Deest aliquid : Sententia le-
gionem huiusmodi postulat. μένειν
ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ὄπλων ὄντας σημαίνει ἐν
ὄπλων ὄντας καὶ χωριζομένους, δι' ἑαυτοὺς κα-
τασκοπεῖν ὄντας ἀλίσκουσθαι. Casaubonus.

Cap. XXX. ἵ Οἱ ὅ στρατιῶν]
Cant. absque particula adversativa.
Cap. XXXI. ἵ χίλι.] Cant. Μί-
λι. Paullo post pro τῇ λοιπῇ uter-
que Codex τῇ ἄλλῃ.

Λακεδαιμόνιοι διατρέψαντες, μαθὼν Σπαρτιάτης βεβηλόμενος τὸ ἰσθμὸν τεκνίζειν, ἂ Ἀθηναίους ὃ καὶ ἔξω Πελοποννήσου πορεύσασθαι, πορεύειν, Ἀθιωαίων καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων πᾶσι οἰκεία πρὸς τὰς Πέρσας ὁρμηδῶν, πολλὰς διαβάσεις ἔχουσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον οἱ βάρβαροι. τότε τῷ λόγῳ περὶ τῶν Λακώνων, τῷ ἰσθμῷ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες, ἐκοινώνησαν ἔκαστος πᾶσι τοῖς Ἕλλησι.

dæmone degens, cognito quod Spartiata de muniendo Isthmo consilium agitent, Athenienses autem extra Peloponnesum egrederentur, prædixit : Si Athenienses, cæterique Græci privatim sibi consulerint in hoc adversus Persas, multos aditus in Peloponnesum habebunt barbari. Hoc sermone persuasi Lacones, Isthmo longum vale dixerunt, seque omnibus Græcis belli socios adjunxerunt.

[C A P. XXXI.]

Κύψελος.

Κύψελος τὰς ὀπιφάνεστας τῶν Βακχιδῶν θεωρῶν πέμψας εἰς Δελφὸς ὡς περὶ τῆς κορινθίων σωτηρίας χρώμενος, ἀπεῖπεν αὐτοῖς τὸ

Cypselus.

Cypselus cum clarissimos ex Bacchiadum familia Delphos misisset, qui de communi salute Corinthiorum oraculum consulerent, interdixit eis, ne Corinthum in-

Κοριν-

2. Ἀθιωαίους καὶ ὃ ἔξω Πελοποννήσου πορεύσασθαι] Emenda, Ἀθιωαίους ὃ καὶ ἔξω Πελοποννήσου πορεύσασθαι. hoc est, Athenienses veni ex quocunque sunt extra Peloponnesum deserere. Historia nota

ex Herodoti Calliope, ubi Chilon hic vocatur non Chilon. Casaubonus.

Cap. XXXIII. 1. Τὰς ὀπιφάνεστας τῶν Βακχιδῶν] Cant. τῶν ὀπιφ. τῶν Βακχιδῶν. De Cypselo supra 1. 7.

grederentur : atque in posterum nobilissimis e-
jectis , secure tyranni-
dem obtinuit.

κορυνθίας μὴ ὀπιθεῖναι.
ἢ ἔλοιπ' ἔτι τυραννίδα
καπῶεν ἀσφαλῶς, τὰς
δ' ἡμετέρας ἐκβαλὼν.

[Cap. XXXII.]

Telefinicus.

¶ Telefinicus Co-
rinthius in portu Syra-
cusanorum adversus A-
thenienses navali præ-
lio confligebat. Cum
ad multum diem obita
pugna defatigarentur,
celocem in urbem Sy-
racusanorum misit, ac
cibaria in portum de-
portari iussit. Quæ cum
instructa videret, sub-
lato signo, dum anceps
adhuc prælium esset,
in portum se recepit.
Athenienses etiam ipsi
in terram discedentes,
prandium faciebant, a-
lius alio dispersi. Ille
militibus præparato vi-
ctu reffectis, solvens con-
tinuo cum fagittariis &
jaculatoribus in cata-

Τελεσίνικῳ.

¶ Τελεσίνικῳ Κορίν-
θιῳ ἐν τῷ λιμένι τῆς Συ-
ρακυσίων ἐναυμάχῃ πρὸς
Ἀθηναίους· ἐπεὶ δὲ ὅτι
πλεῖστον τῆς ἡμέρας ναυμα-
χῶντες ἐπόνεν, κελήπιον
πέμψας εἰς τὴν πόλιν τῆς
Συρακυσίων τὴν ἀγορὰν
ἐκέλευσεν ὅτι τὸ λιμένι
κρίνειν, ὥς δὲ κερσμη-
μένῳ ἴδῃ, σημεῖον ἄρας,
ἀκρίτ' ἢ ναυμαχίας ἔ-
σης, ἀπῆλθεν ὅτι τὸ λιμέ-
να. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ αὐτοὶ,
ἴδ' ὅτι πάχος μὲν ὥς ἀπὸ πλ-
λαγρῶν ὅτι τὴν γλῶττι ἡρ-
σσοπιᾶντο, ἀλλ' ἄλλη
διαπαρέντης. ὃ δὲ, τῆς στρα-
τιωτῶν ἐπίμῃ τῇ ἀγορᾷ
ρηρησμένων, ἀναχθεῖς,
αὐτίκα σὺν πλοῖοις καὶ ἀ-
κρίτοις

1 Διαπάχος μὲν ὥς ἀπὸ πλ.] Puto legendum, ἀσφύρας ἀπὸ πλ. aut tol-
legendum τὸ μὲν. *Cassianus.*

κονπσαῖς ὅπῃ τῇ κατὰ
 σρωμάτων, πολλοῖς περ-
 πσών ἄφνω πῖς Ἀθη-
 ναίοις ἀνακομιζομένοις ἀ-
 τάντως, ² ἢ μὲν θορύβῳ,
 ποιείας τῶν ἑμβασιν, ἀν-
 πιπρώροις ταῖς τριήρεσιν
 ἑμβασίων ἐοίκησε.

Τελεσίνικῳ. Διὸ τῇ
 αὐτῶν σημείων δριγ-
 ποιημάτων τῇ πολεμίων, ἢ τῇ
 λαιπῇ πρᾶτῃ τῶν ὁμοίων,
 περὶ ταῖς ἐν ταῖς ἀλ-
 γᾶ πλεῖστα τριήρεσιν,
³ αὐτὰς περὶ ἡμέρας δριγ-
 σσοντας ἡσυχάζειν ἑμβάν-
 τας· ἐπεὶ ὅτι καὶ ὁ ἀνέστη
 παρῶν, καὶ τὸ ἐξ ὧν ἐσή-
 μνην· οἱ μὲν ἐν ἐν ταῖς ἄλ-
 λοις σκαφῇσιν ἤλυσαν· ἐν-
 τ ⁴ σπινθῆρας περὶ τῇ πε-
 ρασκῶν τῇ σιτίων ἡσαν· οἱ δὲ

stromatis repente su-
 perveniens, Atheniensibus
 sine ordine discursantibus,
 & cum tumultu egressis, in ob-
 versas triremium proras
 impetu facto victor dis-
 cessit.

2 Telestinicus cum iis-
 dem signis hostes pran-
 dium sumerent, & re-
 liqua similiter, face-
 rent, mandavit iis qui
 optime navigantes tri-
 remes habebant, ut ip-
 si ante lucem sumpto
 cibo egressi quiesce-
 rent. Cum tempus in-
 staret prandii, consue-
 to more signum dedit.
 Qui igitur in reliquis e-
 rant navigiis, pran-
 dium faciebant. Re-
 liqui Syracusani pro-

τῇ Συ-

2 Καὶ μὲν θορύβῳ ποιείας τῶν ἑμβά-
 σιν] Scribo, πικρῶς τῶν ἑμβάσιν.
 Casaubonus.

Τῶν ἑμβάσιν] Ita rescripti cum Fl.
 & Casaubono, pro vulgato τῶν ἑμβάσιν.

3 Αὐτὰς] Fl. αὐτὰς.

4 Σπινθῆρας περὶ τῇ] Corruptis-
 simus locus: quem si liceat ex con-
 jectura emendare, sic legerim, ἐν
 σπινθῆρας οἱ πλεῖστοι, περὶ τῇ σπιν-
 θῆρας τῇ σιτίων ἡσαν. οἱ δὲ τῇ Συρ.
 ἐπὶ τῇ κ. ὁπλῆς τῇ ὁπλῆς τῇ.

potest & aliter concipi. Ubi autem
 nos περὶ τῇ legimus erat in nostro
 Cod. περὶ τῇ. An pro πῶν, sicut di-
 citur περὶ τῇ χημάτων, aut pro περ-
 ὅμῳ? sed nostram lectionem plurimi
 loci simillimi confirmant. Quod se-
 quitur, οἱ δὲ τῇ Συρρακίων περὶ τῇ
 δούκῃς, vereor ut sit integrum: Su-
 spicor, legendum περὶ τῇ δούκῃς τῇ
 ἐπα. sicut in Memnone infra com-
 mate quarto in simili historia legi-
 tur, ἐπὶ τῇ δούκῃς αὐτῇ τῇ ἐπα. Cas-
 aubonus.

gressi, conscensis navibus in hostes impetum dabant, multasque triremes eorum perdidērunt, dum ipsi in capiēdo cibo occuparentur.

Ἦ Συρακυσίων προεμβέλη-
κόπες Ἰπὶ τὰ κατὰ στραμάτα
τὰς ἐπιβάντας Ἰπὶ πλω-
σαινας, πολλὰς διέφθειραν
τριήρεις Ἦ πολεμίων ὡς
τὰς τροφὰς ἀχολυμῶν.

[CAP. XXXIII.]

Pompius.

¶ Pompius Arcas in more habebat, ut quotiescumque castra poneret, semper vias eas quæ ad castra ducerent, partim suffoderet, partim vallo munitas obrueret. Ipse vero novas alias parabat, ut exploratores, aut qui nocte aggredi exercitum vellent, per vias pristinas profecti, in fossas inciderent, novarumque peritiam non haberent.

Πομπύσιον.

¶ Πομπύσιον Ἀρκὰς,
ἀεὶ στρατοπεδίων τὰς ὁ-
δὰς τὰς Ἰπὶ τὸ στρατόπεδον
ἀγύσας, τὰς καὶ ἀπίσκα-
πῆ, τὰς Ἦ ἀπὸ χαρῆς
χωινυμῶας· αὐτὸς Ἦ κα-
νὰς κατισκιάζειν ἄλλας,
ὅπως οἱ κατὰ σκοποὶ ἢ οἱ
νύκτωρ Ἰπὶ θύμφοι διὰ Ἦ
δὲ χαίρων ἐδῶν πορδόμε-
νοι, ἐμπύπτοιεν τοῖς ὀρύγ-
μασι· Ἦ Ἦ καινῶν ἀπειρω-
έχοιεν.

Πομ-

Συμίδντις ὡς τὴν ὁδὸν καὶ Ἦ
σιπῶν ἦσαν· οἱ Ἦ Ἦ Συρακυσίων ὡς
ἐμβέληκότις ὅτι τὰ κατ.] Ita relcri-
psi cum utroque Codice pro vulgato,
συμίδντις ὡς τὴν ὁδὸν καὶ Ἦ
σιπῶν οἱ Ἦ Ἦ Συρ. ὡς διδύκοτις ὅτι
τὰ κατ. Ex conjectura ὡς τὴν ὁδὸν
καὶ Ἦ iam legit Casaubonus. Rectum
esse πορδόμενοι probatu βέβαιον,
quod præcedit, sed quod male verti-
tur exgressi. Ut autem locus sibi constet,
cum Casaubono legendum, ὡς συμ-
ίδντις οἱ πολέμοι.

5 Ἀχολυμῶν] Uterque Codex
αχολυμῶν.

Cap. XXXV. 1 Τὰς Ἦ ἀπὸ χαρῆς
καὶ χωινυμῶας αὐτὸς Ἦ καινὰς κατισκιά-
ζειν ἄλλας] MSS. intermedia hæc
χωινυμῶας αὐτὸς Ἦ non agnoscunt, de
ante κατισκιάζειν (pro quo opera-
rum errore in Vulgata erat κατισκιά-
ζειν addunt M. Pro ἄλλας, Cant.
habet ὁμοί. Ante νύκτωρ, cum utroque
Codice addidi articulum. Pro ὅτι
θύμφοι, Cant. ὅτι θύμφοι.

Kk 4

e Eπ

κονπταῖς ὅπῃ τῇ κατὰ
 γραμάτων, πολλοῖς περσ-
 πσῶν ἄφνω πῖς Ἀθη-
 ναίοις ἀνακαμιζομένοις ἀ-
 τάντως, ² ἢ μὲν θορύβῳ,
 ποιείοντι τὴν ἔμβασιν, ἀν-
 πιπρώροις ταῖς τριήρεσιν
 ἔμβαλὼν ἐρίκησε.

Τελεσίνικῳ δὲ τῷ
 αὐτῶν σημείων δριγυ-
 ποιχιδίων τῇ πολεμίων, ἢ τὰ
 λοιπὰ πρᾶτῃντων ὁμοίως,
 περὶ τὰς ἐν ταῖς ἀλ-
 γαι πλεῖστα τριήρεσιν,
³ αὐτὰς πρὸ ἡμέρας δριγυ-
 σοντας ἡσυχάζειν ἔμβαν-
 τας· ἐπεὶ ὅτι καὶ ὁ ἀρίστῃ
 περὶ τὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
 μνην· οἱ μὲν ἐν ἐν ταῖς ἀλ-
 λοῖς σκαφείοις ἡλυστοῖν
 ἔρ ⁴ σκιδόντες πρὸς τῇ πε-
 ρσικῇ τῇ σιτίων ἡσαν· οἱ δὲ

stromatis repentine su-
 perveniens, Atheniensibus sine ordine discursantibus, & cum tumultu egressis, in obversas triremium proras impetu facto victor discessit.

2 Telestinicus cum iisdem signis hostes prandium sumerent, & reliqua similiter, facerent, mandavit iis qui optime navigantes triremes habebant, ut ipsi ante lucem sumpto cibo egressi quiescerent. Cum tempus instaret prandii, consue- to more signum dedit. Qui igitur in reliquis erant navigiis, prandium faciebant. Reliqui Syracusani pro-

τῷ ΣΥ.

2 Καὶ μὲν θορύβῳ ποιείοντι τὴν ἔμβασιν.] Scribo, ποιούμενοι τὴν ἔμβασιν. Casaubonus.

Τὴν ἔμβασιν.] Ita rescripsi cum Fl. & Casaubono, pro vulgato τὴν ἔμβασιν.

3 Αὐτὰς.] Fl. αὐτὰς.

4 Σκιδόντες πρὸς τῇ.] Corruptissimus locus: quem si liceat ex conjectura emendare, sic legerim, καὶ σκιδόντες οἱ πολέμοι, πρὸς τῇ σκιδόντῃ τῇ σιτίων ἡσαν. οἱ δὲ τῇ ΣΥ. πρὸς τῇ κ. ὁπλίσκοντες καὶ ὁπλίσκοντες.

potest & aliter concipi. Ubi autem nos παρασκήν legimus erat in nostro Cod. παρασκήν. An pro πρὸς, sicut dicitur ποιεῖν χημάτων, aut pro περισκήν? sed nostram lectionem plurimi loci simillimi confirmant. Quod sequitur, οἱ δὲ τῇ ΣΥ. πρὸς τῇ σκιδόντῃ, vereor ut sit integrum: Suspicor, legendum παρασκήν πρὸς τῇ σκιδόντῃ, sicut in Memnone infra commate quarto in simili historia legitur, ἐκδιδύκτας αὐτὴν τὰ ὅπλα. Casaubonus.

gressi , conscensis navibus in hostes impetum dabant , multasque triremes eorum perdidērunt , dum ipsi in capiēdo cibo occuparentur.

Ἦ Συρακυσίων προεμβέη-
κότες Ἰπὶ τὰ κατὰ στραμάτα
τὰς ἐπιβάντας Ἰπὶ πλοῦ-
σαντες, πολλὰς διέφθεραν
τριήρεις ἤ πολεμίων πρὶ
τὴς τροφᾶς ἀχολυμένων.

[C A P. XXXIII.]

Pompilius.

¶ Pompilius Arcas in more habebat, ut quotiescumque castra poneret, semper vias eas quæ ad castra ducerent, partim suffoderet, partim vallo munitas obrueret. Ipse vero novas alias parabat, ut exploratores, aut qui nocte aggredi exercitum vellent, per vias pristinas profecti, in fossas inciderent, novarumque peritiam non haberent.

Πομπύσκου.

¶ Πομπύσκου Ἀρκᾶς,
αἰεὶ στρατοπεδίων τὴς ἐ-
δῆς τὴς Ἰπὶ τὸ στρατόπεδον
ἀγέσας, τὴς ὑπὸ ἀπίσκα-
πῆς, ἢ τὴς ἰ ἀπὸ χαρῆς
χωρὶς ὑμῶν· αὐτὸς ἦ κα-
ναὶς κατισκιάζειν ἄλλας,
ὥπως οἱ κατὰ σκοποὶ ἢ οἱ
νύκτωρ Ἰπὶ θύμῳι Διὰ τῶ
δὲ χαίρων ἐδῶν προδόμε-
νοι, ἐμπύπτοιεν τὴς ἐρύγ-
μασι· τῶ ἦ καινῶν ἀπειρώς
ἔχοιεν.

Πομ-

Συνιδόντες πρὸς τὴν ὁδοῦ ἀπὸ τῆς
σιπῶν ἡταν· οἱ ἦ τῆς Συρακυσίων ἀν-
τιμετρίκτες ὅτι τὰ κατ.] Ita relcri-
psi cum utroque Codice pro vulgato,
συνιδόντες πρὸς τὴν . . . ἡ. σιπῶν ἡ-
ταν· οἱ ἦ τῆς Συρ. ἀντιμετρίκτες ὅτι
τὰ κατ. Ex conjectura πρὸς τὴν ὁδοῦ
ἀπὸ τῆς iam legit Casaubonus. Rectum
esse ἀντιμετρίκτες probatu βέλτερος,
quod præcedit, sed quod male verti-
tur egressi. Ut autem locus sibi constet,
cum Casaubono legendum, ὅς συν-
ιδόντες οἱ πολεμοί.

5 Ἀχολυμένων] Uterque Codex
ἀχολυμένοι.

Cap. XXXV. 1 Τὰς ἰ ἀπὸ χαρῆς
χωρὶς ὑμῶν· αὐτὸς ἦ καινὰς κατισκιά-
ζειν ἄλλας] MSS. intermedia hæc
χωρὶς ὑμῶν· αὐτὸς ἦ non agnoscunt, &
ante κατισκιάζειν (pro quo opera-
rum errore in Vulgata erat κατισκιά-
ζειν addunt M. Pro ἄλλας, Cant.
habet ἄλλ. Ante νύκτωρ, cum utroque
Codice addidi articulum. Pro ὅτι
θύμῳι, Cant. ὅτι θύμῳι.

K k 4

e E π

ᾠρίαι, qui nunciaret: Arcades ipsum accersere, & ob eam causam animi pendere quemadmodum oppugnationem relinqueret. Illi summo gaudio affecti, cum non multo post exercitum discedere viderent, transfugam vera dixisse arbitrati, effusi ex urbe, multa in castris diripiebant. Pompiscus reversus, & deprehensos aggressus, tum ipsos superavit, tum etiam oppidum.

5 Pompiscus, quo citius exploratores hostium caperentur, paucas vias habebat, ad quas in excelsio loco castra ponebat: iisque, qui prædatum exirent, præcipiebat, ut secus viam ingrederen-

αὐτὸν μεταπεμπομένων, ὁποροίη πῶς αὖν ὁπολοίποι τῶν πολιορκίων· οἱ δὲ ἡδύνες, + μετ' ἑπὶ τῶν στραπῶν ἀναχωρῶσαν ἰδόντες, πρὸν εἶναι τὸ αὐτόμολον ἡγόμενοι, παρελθόντες, πολλὰ ἐκ τῆς στρατοπέδου διήρπαζον. ὁ δὲ Πομπίσκος ἀνασείψας ὀπιθήμενον, κατὰ λαβὴν ἐκράτησεν αὐτῶν πρὸς τὴν χωρίαν.

Πομπίσκος, ἵνα γὰρ ἦεν οἱ κατὰ σκοπὸν τῆς πολέμῳ ἀλίσκοιντο, εἰσόδους ἐλίπας. . . . τὸ στρατόπεδον ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ὀπίσθεν ἔχοντες καὶ τοῖς προδουλοῦσι εἰς τὰς προνομὰς παρηγγέλλετο ὡς εἴ τι πῶς διέρχε-

4 Μετ' ἑπὶ πολλοῖς MSS. ut & Codd. Casauboni δὲ μετ' ἑπὶ πολλοῖς. Unde lego & μετ' ἑπὶ πολλοῖς. Statim pro πρὸν ἔδωκε, uterque Codex ἀπὸ πρὸν ἔδωκε. Forte καὶ πρὸν ἔδωκε. Ego παρελθόντες, Cant. παρελθόντες.

5 Ἀνασείψας ὀπιθήμενον, κατὰ λαβὴν] Mendum hic esse, meliores Codices, ut opinor, arguent. Fortasse, καὶ συμβάλλον. Casaubonus.

6 Εἰσόδους ἐλίπας] Nempe εἰσόδους.

συνδύζων, vel simile quid: nisi desint pluscula verba. Quid vero depravatus sequentibus his verbis, παρεγγέλλετο εἰς τὴν πῶς διέρχεσθαι? Interpret quidem εἰς τὴν ὁδὸν legisse videtur quæ si vera est lectio, interpretetur extra viam, non secus viam. Ego malo ἐπὶ πρὸν, in tanta nostri Codicis depravatione. Idem.

7 Παρὰ τὴν πῶς] MSS. εἰς τὴν πῶς.

αὗ· οἱ δὲ κατὰσκοπιτὰς
διοδους ὁ παύτας ὡς φανε-
ρὰς φυλαγέμενοι διὰ τὴν
παραγίων ὑπαίνα περὶ
μένοι παχέως ἡλίσκοντο.

Πομπίσκος ὁ κατὰσκο-
πος ὁ ἐπιμύσεν ἄνδρας ἀ-
γνώτας ἀλλήλοις, ἵνα μὴ
συντηθοῖντο, μηδὲ ψευδῶς
ῥητοὶ γίγνοιτο ἀπηγόρευεν
ὅτι αὐτοῖς μηδὲν τὸ ἐν τῷ
στρατοπέδῳ διαλέγεσθαι, ὅ-
πως μὴ πινεὶς αὐτοῖς φθο-
νέσθαι ἐξαγγείλωσι τοῖς
πολεμίοις πρὶν μέλλεσθαι
αὐτῶν ἀφίξιν.

tur. Exploratores has
vias quasi perspicuas ca-
ventes, perque obli-
quas subire conantes,
celeriter capiebantur.

6 Pompiscus explo-
ratum misit viros sibi
invicem ignotos, ne
conspirationem facerent,
& res falsas referrent:
iisque interdixit, ne cum
aliquo in castris ser-
mones miscerent, ne
qui eis invidentes, ho-
stibus futurum illo-
rum adventum signifi-
carent.

[CAP. XXXIV.]

Νίκων.

Νίκων Σάμιος κυβερ-
νήτης πλοσιόν τριήρων πο-
λεμίων ὁρμησῶν, βελό-
μενος ὡς ἀπὸ πλοῦτος λα-
θεῖν, πρὶν αἰοιφῶς αὐ-
τῷ νεῶς ὁμοίαν καταχρί-
σαι ταῖς πολεμίοις τριή-
ροις, τάξας τὰς δρεῖδας,

Nicon.

Nicon Samius gu-
bernator, cum hostium
naves in propinquo na-
vigarent, quo commo-
dius illis ignorantibus
præteriret, eodem mo-
do suam unxit quem-
admodum hostiles tri-
remes unctas esse intel-

ὁ παύτας ὡς φανερός] Ita edidi
cum MSS. & Interprete pro παύτας
φανερῶς.

ὁ ἐπιμύσεν] Fl. ἐπιμύσεν.
Cap. XXXVI. ὁ ὀρμησῶν] Fl. ὀ-
ρμησῶν.

ἔ πῃς σώμασιν ² ὁρρώ-
 σκες ἐρέτας, ³ ἔπαλε παρ'
 αὐτάς τὰς πλώρας τῇ πλε-
 μίων τριήρων, ὡς φίλ^Θ.
 ὦν ναύταις· περὲλθὼν ἐπ'
 ἐχάτων τῇ ὁρμυσῶν νεῶν
⁴ ἐξέπλῳσε, κατὰ πτωλη-
 γέτων, ἔ θαυμαζόντων
 τὸ δρώμενον τῇ πολεμίων·
 ἔ πῃ ἐγνώθη πολέμι^Θ
 ὦν, ὅτι μὴ καταληφθῆναι
 οἱ^Θ τι λῷ.

ligebat: fortissimisque &
 corporis robore validis-
 simis viris remos com-
 mittens, proras ipsas ho-
 stilium navium præter-
 legebat, & tanquam a-
 micus nautis appropin-
 quans, per ultimas naves
 evasit, obstupescendentibus
 ac mirantibus id factum
 hostibus. Et tum de-
 mum eum hostem esse
 cognitum est, cum eum
 capere jam non amplius
 possent.

[C A P. XXXV.]

Νέαρχ^Θ.

¹ Νέαρχ^Θ Κρής κα-
 τὰς Τελμιοσὺν Ἀντιπα-
 τριδὲς κρατὲν^Θ. κατέ-

Nearchus.

Nearchus Creten-
 sis Telmessum in suam
 potestatem redegit cum

πλῶσε

² Εὐρώσους] Εὐρώσους, aut ὁρ-
 σάτους, vel ἰσχυροτάτους. nam Codd.
 habent duo r. Casaubonus.

³ Εἴ πλ^Θ παρ' αὐταῖς περὶ.] Scribe,
 & distingue, ἔ τλ^Θ παρ' αὐταῖς τὰς πλώ-
 ρας ἔ τλ^Θ πολ. τριήρων. deinde περὲλθὼν
 ἐπ' ἑπ'. Idem.

Παρ' αὐταῖς τὰς πλώρας] Ita edidi
 cum MSS. & Casaubono, pro παρ'
 αὐταῖς πλώρας. Paullo post pro φίλ^Θ.
 ὦν ναύταις, cum iisdem, nec non In-
 terprete, scripsi φίλ^Θ. ὦν ναύταις.
 Pro περὲλθὼν, Cant. περὶ πλῶ. quo-
 modo in suis quoque legisse videtur
 Interpres, sed præfero lectionem
 vulgatam, & verito, προελθὼν ad po-
 στερας naves.

⁴ Εἰς πλῶσιν] Fl. ἐξέπλῳσιν. Cant.
 ἐξέπλῳσι.

⁵ ὅτι μὴ καταληφθῆναι οἱ^Θ τι
 λῷ] Fl. ὅτι μὴ καταληφθῆναι ὡς τι
 νείχ^Θ. & tum sequitur rubrica Κρής.
 Cant. ὡς τι μὴ καταληφθῆναι ὡς τι
 νείχ^Θ. sed recte Vulgata.

Cap. XXXVII. 1 Νείρχ^Θ.] U-
 terque Codex ναύαρχ^Θ. Paullo post
 cum iisdem Codd. & Casaubono pro
 διὰ τῆς τριήρης. Deinde
 pro Ἀντιπατριδὲς, cum iisdem repo-
 suit Ἀντιπατριδὲς. Sequentia hæc ἐ-
 ἵ ποῖς κωσάταις τῶν αὐτῶν ἐλὼν ἐχρη-
 σάμενος, quæ in Vulgata deside-
 rabantur, cum Fl. supplevi, cum
 quo consentit Interpres. Cum utro-
 que Codice pro πλώρας, restitui πλώ-
 ρας.

2 Κε)

Antipatridas eam ante tenuisset. Navigavit in portum Nearchus. Cum igitur Antipatridas pro veteri amicitia ad eum ab arce descenderet, & eum qua de causa venisset, interrogaret: Cresquit, se mulieres quasdam & vinctos servos apud eum velle deponere. Concessit Antipatridas. Servi vincti vasa mulierum musicarum portabant. In tibiis arcibus exigui quidam inerant enses: in cistis vero pila. Cum in arcem ventum esset, ii qui mulieres ac pueros ducebant, strictis gladiis arcem occupant, & Telmissum Nearchus obtinuit.

πλάσε μὲν ἔς τ' λιμὲν Νέαρχου· ἐπεὶ δ' Ἀντιπατρίδας, παλαιὸς αὖ Φίλος, διὰ τ' ἄκρας κατέβη πρὸς αὐτὸν, καὶ διελέξαντο πρὶν ὠνέζεσθαι· ὁ κρῆς ἔφη, βέλεσθαι γυναῖκας διποθέας παρ' αὐτῶν, καὶ παῖδας δεδεμένους· ὁ μὲν Ἀντιπατρίδης ἐπέτρεψεν· οἱ δ' παῖδες οἱ δεδεμένοι τὰ σκῆπη τ' μυστραγῶν γυναικῶν ἀνεχόμενοι· ἐν δ' οἷς κιθωπίοις τ' αὐλῶν ἐκὼ ἐγχερίδια γυμνά· ἐν δ' ταῖς κύταις πέλται· ὡς δ' ἔσω τ' ἄκρας ἐγόνον, οἱ π' ταῖς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας ἄγοντες, πρῶτον πάντες τὰ ἐγχερίδια καταλαμβάνοντες πρὶν ἄκραν, καὶ τ' Τελμιστὸν Νέαρχον ἐκράτησεν.

[C A P. XXXVI.]

Dorotheus.

Dorotheus Leuca-

Δωρόθεος.

Δωρόθεος Λευκάδιον.

2 Καὶ παῖδας δεμένους] Scribe δεμένους, ut paullo post. Scribe etiam δ' μὲν Ἀντιπατρίδας Καυκασίας.

3 Διδόμειροι] γρ. Διδόμειροι. Idem.

Cap. XXXVIII. 1 Δωρόθεος Λευκάδιον· γυναικῶν ἔχον] Legendum censeo τῶν μίαν. neque parum in ea emendatione momenti ad Intel-

dius inter navale praelium in portum quendam confugit, hostibus non longe insequentibus: & præterlegens finem portus extremum, navem convertit. Prior hostium triremis persequens Dorothæum, impetu delata in portum tendebat. In quam Dorothæus irruptione facta, eam submerfit. Altera navis videns priorem submergi, statim fugam capessabat.

δι᾽ τὴν ναυμαχίαν ἔχων κατῆλθον εἰς λιμένα, παρηγάμην αὐτῶν ἔκλυ· κάμψας ᾗ πλὴν ἄκραν ἔλειψεν, διθῆς. ² ἐπέσρεψε πλὴν ναυῶ· ἢ ᾗ πρὸς τὴν πλεμίων τριήρων διώκσαι τὸ Δωρόθεον, ῥύμην φερομένην τὴν ἑσπλυν ἐποιεῖτο. Δωρόθεος ἐμβαλὼν κατέδυσεν· ἢ δι' ἐπὶ τὴν ναῦς πλὴν πρὸς τὴν ἰδῆσαι καταδυομένην διθῆς ὥρμησε φεύγειν.

[CAP. XXXVII.]

Sofistratus.

Sofistratus populo Syracusano persuasit, ut eos quibus cum Agathocle necessitudo aliqua intercederet, quique ad tyrannidem assequendam suam operam ei

Σωσίστρατον.

Σωσίστρατος ἔπεισε τὸν Συρακυσίον δῆμον ἀνδρας φίλους Ἀγαθοκλεῖ, πρὸς τὴν πλὴν τυραννίδα συμπράττοντας, φεύγειν καὶ τὴν αἰκετῶν ψηφίσασθαι.

intelligendum hunc locum. Nam hoc tantum docere nos voluit Polyzenus, qua ratione Dorothæus quum unicam haberet navim, duas hostiles naves, quæ ipsum persequerentur effugerit, alteram etiam demerserit. Distingue autem παρηγάμην αὐτῶν ἔκλυ. nec dubito e-

go deesse aliquid in hac sententia puta διωκόμενον ἕως οὗ ante illa κατῆλθον εἰς λ. Casaubonus.

² Εἰς τὴν ναῦν ἢ τὴν αὐτῶν. Ita edidit cum, Fl. nisi quod legat ἐπὶ τὴν ναῦν, & sic quoque Interpretes. Vulgata ἐπὶ τὴν.

αἷ. ἐπεὶ ᾧ τὴ πόλει
 ἔξω ἐγόνοντο ἄνδρες χί-
 λιοι· οἱ προπέμποντες αὐ-
 τὰς ὀπλίταις καὶ ἰππέαις,
 ἕως μὲν συλλαβόντες ἀπέ-
 κτειναν· ἕως δὲ Διφρυ-
 γόντας Σωσίστρατον ἐ-
 πικηρύξας ἀναιρεῖν ἐπέ-
 τρεψεν· αὐτὸς δὲ τὰς τῆ
 Φυλακῶν ἐσίας κατέ-
 χεν· καὶ σωμαγωγὰν τρα-
 πώτας Ἑλλήνας, καὶ βαρ-
 βάρους, καὶ τὰς ἐκ τῆ λι-
 θοτομιῶν λύσας, ὑπὸ
 τῶν Φυλακασόμων
 ἦρχε τῆ Συρακυσίων.

præstitissent, communi
 decreto cum omni fa-
 milia in exilium mitto-
 rent. Qui cum extra ci-
 vitem venissent, mille
 viri comitantes eos par-
 tim armati, partim e-
 quites, alios comprehen-
 sos interfecerunt: alios,
 qui effugerant, Sosistra-
 tus facta promulgatione
 occidere concessit. Ipse
 vero exulum bonis po-
 titus, conductis militibus
 Græcis ac barbaris, iis-
 que qui in latomiis vin-
 cti tenebantur solutis,
 stipatus his, ac satelliti-
 bus usus, imperium in
 Syracusanos tenuit.

[CAP. XXXVIII.]

Διόγνητος.

Διόγνητος Ἀθηναῖος
 βελόμην κρατῆσαι πό-
 λεως πινός, ὑποβιβάσας
 κρύφα στρατώτας νυκτὸς,
 καὶ λόχον ἐγκαθίστας μεθ'
 ἡμέραν αὐτὸς ὀπισπλεῖ φα-
 νερώ· οἱ μὲν ἐκ τῆ πό-
 λεως ὅππῃ τὰς ναῦς ἐβόη-

Diognetus.

Diognetus Athe-
 nienſis civitatem quan-
 dam capere volens, clam
 sub noctem expositis mi-
 litibus, insidiisque collo-
 catis, interdum palam ipse
 naves appulit. Cives
 undique proruentes, ex
 urbe ad naves decurre-
 ρουν.

1 Οἱ ἀντιπρόποτες] Cant. absque articulo.

1 Πηγε-

bant. Qui in insidiis latebant, in urbem impetum faciunt, eamque sine labore occupant. Diognetus adnavigans, & appellens, expositis his qui in navibus erant, eos qui ad defendendum excurrerant, domuit.

Ἰου. οἱ δὲ ἐνεδρεύοντες ὥρμησαν ὅππῃ τὴν πόλιν, καὶ ῥαδίως αὐτῆς ἐκράτησαν. Διόγνητος προσπλεύσας καὶ καθαρμιθεῖς, ἐβιάσας τὰς ἐκ τῆς νεῶν, ἐχειρώσαντο τὰς ὅππῃ τὴν βοήθειαν ἐξελθόντας.

[C A P. XXXIX.]

Archebius.

Archebius Heracleotes, hostibus continenter abeuntibus, piscatoria navigia contraxit, eaque per carinas vinculis infertis immobilia fecit, atque ipse cum aliquibus hostium adventum in insidiis expectabat. Tubicen qui in arbore speculandi causa stabat, conspicatus hostes adnavigare cum navi longa, & duabus triacontoris, & egressos partim prædam agere, partim navigiorum vincula solvere, signum tuba dedit. Archebius iis quos in insidiis posue-

Ἀρχέβιος.

Ἀρχέβιος ὡς Ἡρακλεώτης τῶν πολεμίων ὑποβάσεως ποιημένων συνεχθεὶς, πλοῖα τῶν αἰχμαλώτων ἀναπαύσας, καὶ ἀπὸ τῆς τροπίας δεσμοῖς αὐτὰ δυσκίνητα ποιήσας, αὐτὸς μετὰ πινῶν ἐνὶ δρόμῳ πηκτῆς ὡς ὅππῃ δένδρεσκοπός. ἔτι ἰδὼν τὰς πολεμίας¹ προσεβριμυθέντας νηὶ μακρᾷ, καὶ τριακοντόροις δυσὶν, καὶ ἀποβάντας, καὶ τὰς μὲν ἀρπάζοντας· τὰς δὲ τὰ πλοῖα τῶν δεσµῶν² ἀπολύοντας, ἐσήμηνε τῇ αἰχμαλωτῇ. Ἀρχέβιος τὰς ἐνεδρεύοντας ἀνα-

¹ Προσβριμυθέντας] Ita edidi cum Cant. pro vulgato προσβριμυθέντας.

² Ἀπολύοντας] Uterque Codex ἀπιδύοντας.

ἀναστήσας, τὰς μὲν πλε-
μίας διέφθερε, τὰς δὲ τρια-
κοντήρας αὐτῶν, καὶ τὴν ναυὺν
τὴν μακράν εἰς τὴν λιμῆνάν
τῆς πόλεως κατήγαγεν.

rat excitatis hostes per-
didit: triacontoros au-
tem & navem longam
in portum civitatis ad-
duxit.

[CAP. XL.]

Ἀριστοκράτης.

Ἀριστοκράτης Ἀθη-
ναῖς ναὺν λαβὼν Λακω-
νικῇ, πῶς τὴν ἔχων ἀνέ-
παύσεν εἰς πόλιν συμμα-
χίδα Σπειρτιατῶν, ἔχων
ἐν τῇ νηὶ συχνὰς ἄνδρας
ἐνδοθεν ἐγχευμένοις ὡ-
πλισμένους· οἱ μὲν ἔπι τῇ
λιμνῇ τὴν ναυὺν ὡς φί-
λῃν ὑπεδέξαντο· οἱ δὲ τῇ
νεὴς ἐκβάντες ἄφνω
προωσόντες πῶς πεπα-
τῆσι, δέκα μὲν αὐτῶν ἀπέ-
σφαξαν· καὶ τὴν πέντε, σω-
αρπάσαντες, ἀπέπαύσαντο.
² ὅς πολλῶν χρημάτων Ἀ-
ριστοκλῆς ἀπελυτρώσατο.

Aristocrates.

Aristocrates Athenien-
sis Laconica navi
sumpta, cum ea in ur-
bem quandam societa-
te Lacedæmoniis de-
vinctam navigavit, ha-
bens in navi plurimos
viros clandestinis ensi-
bus armatos. Qui por-
tui præerant, navem
quasi sociam & amicam
receperunt. Illi autem e-
gressi, ex improvise
deambulantes adorti,
decem ex iis trucidarunt,
& viginti quin-
que captivos abduxerunt,
quos Aristocles multis
pecuniis redemit.

[CAP.

1 Ἄνδρας ἐνδοθεν ἐγχευμένοις ὡπλ.
Εἰδοθέν, quod in Vulgata aberat,
cum utroque Codice & Interprete
supplevi. Casauboni Cod. ἔστιν. Mox
ὅτι αὐτὸς τὴν λιμῆνάν, uterque Codex
delet.

2 Οὐς πολλῶν χρημάτων Ἀριστοκλῆς
ἀπελυτρώσατο] Lege Ἀριστοκράτης.
Nam ἀπελυτρώσατο, non est redemit,
sed pro redemptione exegit. Casau-
bonus.

[C A P. X L I.]

Aristomachus.

Aristomachus triremibus Cardianorum capitis, imposuit remiges, suarumque navium insignibus eas ornavit, cum concentu suas naves sub multam vesperam appellens, Cardiani ad naves, affundebantur ex urbe, quasi suas & victrices: Aristomachii e navibus egressi, multos Cardianorum occiderunt.

Ἀριστόμαχος.

Ἀριστόμαχος Καρδιανῶν τριήρεις λαβὼν μετεμβριβάσας τὰς ἐρέτας, καὶ κρομήσας τῆς ἀκρωτηρίοις τῶν αὐτῶν νεῶν, ἑαυτὸν κατέπληξεν, πᾶσι δὲ ναῦς ἐφέλκων πλὴν κατὰ γωγλὴν ὅψετι πηχόμενον. Καρδιανοὶ μὲν πρὸς ναῦς ὥρμησαν ἐκ τῆς πόλεως ὡς οἰκίαις καὶ νικώσας· οἱ δὲ Ἀριστομάχοι τῶν νεῶν ἐκβάντες, πολλὰς Καρδιαίων ἀπέκτειναν.

[C A P. X L I I.]

Charimenes.

Charimenes Milesius cum in Phaselidem confugisset, supervenientibus ei longis navibus Periclis Lycii, habitu alio sumpto, pedes per regionem Periclis evasit.

Χαριμένης.

Ἰ. Χαριμένης Μιλήσιος καταφυγὼν εἰς Φάσηλιν, ἐφορμησὼν αὐτὰς νεῶν μακρῶν Περικλέους τῷ Λυκίᾳ, περιεπλήσθη καὶ πᾶσι πηχόμενον. Διὰ τῆς Περικλέους χώρας ἐτάθη.

[C A P.]

1 Ἀνάλυσις.] Cant. ἀνάλυσις. Cap. XLII. 1 Χαριμένης.] Cant. Περικλῆς Casauboni Cod. Ἀριστομάχος. Mox περιθ. περιθῆναι, subintelle- στο καὶ μὲν, ὡς τε sumptis περιβαρυνεῖται.

Idem commentus quoque Hannibal apud Polybium lib. III. cap. 78. quæm locum vide.

2 Διὰ τῆς Περικλέους χώρας.] Articulus additus cum Fl.

L I

1 Καλῶς

Καλλιάδης.

Ἰ Καλλιάδης κυβερνήτης
καταλαμβάνει ὁ μὲν ὅτι
νεὸς ταχυτέρως τὸ πηδά-
λιον ἔχραζε συχνῶς, καὶ
ὁ πτότερον αὖ ἐμβάλλειν
μέλλοι· ἵνα ὁ διώκων
περὶ σφύρων ταῖς ἐπωτίσι
πρὸς τὸ πηδάλιον ἐμβα-
λεῖν μὴ δυνήται, τῷ τῶν
ἐμβολῶν εἶναι καὶ ταῖς
πρώταις θρανίπδας.

Calliades.

Calliades gubernator interceptus a nave celeriore, gubernaculum frequenter inhibuit, a quacunque parte esset incurfura, ut persequentes allisis ad gubernaculum remis impressionem facere non possent, quæ fere primis remis fessilibus fieri consuevit.

Μέμνων.

¶ Μέμνων Ἰ Πηγήμε-
ν ὁ Λέκωνι τῷ Βοσπόρῳ
τυράνῳ; ἐχλόμεν κα-
ταμαθεῖν τὰ μεγέθη τῶν πο-
λεμίων, καὶ πᾶσι πλήθιν τῶν
ἐνικιχάντων, ἐπεμψεν Ἀρ-
χιβιάδην Βυζάντιον ὅτι
τρίηρας, πρὸς ἑαυτῶν

Memnon.

¶ Memnon insidias Leuconi Bosphori tyranno ponens, cum explorare vellet quanta hostium esset magnitudo, & incolentium in ea terra multitudo, Archibiadem Byzantium in triremi lega-

πρὸς

1 Καλλιάδης] Cant. Καλλιάδης.

2 ἵνα ὁ διώκων περὶ σφύρων ταῖς ἐπωτίσι] Tolle litterulam ν, veram lectionem habebis, ταῖς ἐπωτίσι. Ἐπωτίσι; enim appellantur prominentia in ptoza navis ligna: qua parte, hostium naves impetebant. Vide primam Thucydidis historiam. Casaubonus.

Cap. XLI. 1 Ἐπιδίμψ. Fl.

Ἐπιδίμψ, quomodo etiam legisse videtur Interpres. Mox pro τὸ πλῆθος, cum Cant. nec non Casaubono rescripsi τὰ πλῆθη. Pro Ἀρχιβιάδην, Cant. Ἀλκιβιάδην.

2 Καὶ τὸ πλῆθος ἦν ὅσον.] Quidam Codd. καὶ τὸ πλῆθος, unde nos veram lectionem elicimus, καὶ τὰ πλῆθη, ut modo τὰ μεγέθη. Casaubonus.

tum ad Leuconem misit, ut de amicitia & hospitio cum eo loqueretur. Misit autem una cum illo citharædum, Olynthium, nomine Aristonicum, propter artem celeberrimum, & in primis eo tempore apud Græcos: ut in transitu, si appellerent, specimen edente citharædo, incolisque in theatra summo studio confluentibus, multitudo hominum nota legato fieret.

2 Memnon hostibus munitissima loca tenentibus, neque ad pugnam descendantibus, longius a munitis castris discedens, & dimidiam tantum militum partem in aciem instruens, ut alii seditionem adversus eum concitasse viderentur, transfugam ad hostes misit, jussitque dicere, Seditionem inter eos esse coortam,

πρὸς Λεύκωνα, ὡς ὑπὲρ Φιλίας, καὶ ξενίας διαλεξόμενον. σπώεπεμψε δ' αὐτῷ καὶ Ὀλυνθίον κιθαρωδὸν Ἀριστόνικον, ὁδοκίμουντα μάλιστα δὴ πάντων τότε ὧστ' αἰ τοῖς Ἑλλησιν ὅπως ἐν τῷ ὧστ' ἀπλοπροσρημιζομένων, ὅππιδεικνυμένων δ' κιθαρωδῶν, τῷ ἐνοικούντων εἰς τὰ θέατρα παρὰ τῇ στωϊόντων, τὸ πλῆθος δ' ἀνθρώπων κατὰ δῆλον τῷ πρὸς ἐσθλῇ γυμνῷ.

Μένων ἐρυμνά χωρία τῇ πολεμίων κατὰ λαβόντων, καὶ ἐκαταστάτων ἐν τῶν ἐς μάχην, ἀποχωρήσας ἀπωτέρω τῷ ὀχυρῶν τόπων, καὶ ἀντιπαχθεῖς μὲν τῶν ἡμίσεων στραπτῶν, ὡς τῶν ἄλλων στρατιῶντων πρὸς αὐτὸν, πέμψας πρὸς αὐτὰς αὐτόμολον, ἐκέλευσε φράζειν ὅτι ἡ στρατιὰ ζοιεν, καὶ μέλλοιεν ἀλλήλοις μάχεσθαι καὶ διατῆται

2 Σπαρτιάδων ἢ Cant. σπαρτιάειν. Μοx ὑμῶς φράζειν τις ἐμινενδὰν cum

utroque Codice, pro vulgato ἡμῶς. Pro ἐπλίζοντο, Cant. ἐπλίζοντο. L13 4 Xas

τῷ ἀνεχώρησεν ἀποπύ-
ρω, ἄνωθεν ὑμᾶς φοβη-
θεῖτες· καὶ δὴ ὡς ἀντιπα-
ρατίσσεσθαι μέλλοντες ὁ-
πλίζονται. οἱ δὲ ἐκ τῆ πό-
λέως πῆς δ' αὐτομόλῃ
λόγοις ὁμοῖα καὶ τὰ ἔργα
ἐρώντες, καθ' ἑαίνεσιν,
ἀπὸ τῶν ἐρυμνῶν πρὸς αὐ-
τὰς. οἱ δὲ Μемνόνειοι τὰς
πολεμίας ἐρώντες ἐν τῷ
ἰσοπέδῳ, ἐκ ἐπ' ἀλλήλων,
ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐπ'
αὐτὰς ὠρμήσαντες, ὑπο-
χειρίδας ἀπαντὰς ἐποίησαν-
το.

Ἀριστὸνυμον ἐν Μηθύ-
μνῃ + Χάρης πολιορκῶν,
πρὸς εὐρίαν ἐπεμψεν πρὸς
Μέμνονα, ἀξίων αὐτὸν
μὴ φοβηθῆναι. Ἀριστο-
νύμῳ αὐτῷ καὶ κράτῳ· καὶ
καρὲ εἶναι πατριχὸν φί-
λον, καὶ ξένον· καὶ τῇ γε νυ-

atque intestinum bel-
lum movere, ob eamque
causam longius reces-
sisse, metuentes ne ipsi
desuper impetum face-
rent. Itaque ad faciendam
pugnam armis se cinge-
bant. Qui erant in ur-
be, cum transfugæ ver-
bis rem consentaneam
viderent, a munitioni-
bus adversus eos de-
scendunt. Memnonii ho-
stes in æquali, plano-
que campo conspica-
ti, non contra se mu-
tuo, sed una & conjun-
cti adversus ipsos arma
ferentes, omnes ad unum
subegerunt.

3 Aristonymum in
Methymna Chares oppu-
gnabat. Misit ad eum
Memnon legationem,
petens ne quid per vim
Aristonymo faciat. Ete-
nim esse sibi patrium a-
micum & hospitem: &
sequenti nocte se cum
κατὰς

4 Χάρης πολιορκῶν αἰρεῖ.] Miré-
hic variant Codices. Nam in suis ita
teperit Interpretes, A. p. ἐν Μηθ. Χάρης
ὁ πολιορκῶν πρὸς εὐρίαν ἰππικὰ πρὸς αὐτὸν
πέμπει, ἀξίων μὴ... Ἀριστὸνυμον
αὐτῷ καὶ κράτῳ. atque hujusmodi

lectionem postulat historiz vestras.
Sed voce φοβηθῆναι quid fiet? Non
enim hic quadrat. an φοβηθῆναι, aut
βιάζομαι ferri possunt? Casaubonus.

5 Φοβηθῆναι] Idem ipse legisse vi-
deretur πομπηθῆναι.

6 Α' 14

omnibus militibus ibi af-
futurum. Chares legatis
hæc referentibus, con-
tempnit : quod fieri non
posse existimaret, ut ex-
ercitus tanto numero at-
que onere, sequenti no-
cte in eum locum per-
venire posset. Memnon
quinque confectis itine-
re stadiis milites ad mil-
le & ducentos in na-
ves imposuit : iisque
præceptum dedit, ut
cum egressi ad arcem
venissent, sublato igne
significationem facerent,
& hostes aggrederentur.
His factis, adortio in
tenebris præter spem &
expectationem accidit.
Ignis vero sublatus,
in fugam Charetem
vertit, quasi Memnon
cum universis copiis ar-
cem occupasset.

4 Memnon quinque
millia militum ducens,
cum quadraginta sta-
diis abesset a Magnesia,

κτὸς τῆς Ὀπίσσης μὲν πάν-
των τῶν στρατιωτῶν ἐκεῖ
ἤμυνε. Χάρης, τῶν πρε-
σβυτέρων ἀγγελοῦντων
ταῦτα, κατεφρόνησεν, ὡς
ἀδιώαπεν, πολὺ καὶ βαρὺ
στρατόπεδον, Ὀπίσσης νυ-
κτὸς ἐνταυθι ἤμυνε. ὁ δὲ
Μέμνων ἰδὼν αὐτοὺς ἐπα-
λῖα ἐσπέρει, ἐς πλοῖα
χιλίας τετρακσίους στρατιώ-
τας ἐμβιβάσας, σὺν ἡμῶν
ἔδωκεν, ὅταν ἀποβάντες ἐς
τὴν ἀκρόπολιν παρέλ-
θωσιν, ὅρα μὲν πυρρὴν, καὶ τοῖς
πολεμίοις ὀπίσθου. τῶν
παραχθέντων, ἡ μὲν
Ὀπίσθου ἐν τῷ σκοτεινῷ ὥρ-
ητο. ὁ δὲ πυρρὸς
ἔφαινε. ἐς Φυγὴν ἔτρε-
ψαν τὴν Χάρην, ὡς δὲ Μέ-
μνον μὲν πάσης διωά-
μεως τὴν ἀκρόπολιν κατει-
ληφέναι.

7 Μέμνων τετρακσί-
ους στρατιώτας ἔχων, Μα-
γνησίας ἀπέχων μίλια,

τετ-

6 Α' αὐ] Uterque Codex, ἀντὶ, quomodo & Codd. Casauboni. Pro κ. αὐτὸς πολ. cum utroque Codice c. αὐτὸς πολ.

7 Μέμνων τετρακσίους στρατιώτας ἔχων, Μαγνησίας ἀπέχων μίλια, Codd. Interpretis τετρακσίους. Casauboni.

τῆς αὐτῆς ἡγερε κύκλῳ ἔ-
 στρατοπέδῳ· Παρμενίων καὶ
 Ἀΐαλ ἦσαν ἐν Μαγνη-
 σιά, μυριάς ἐχόντες· ὁχυ-
 ρωσάμενοι δὲ τὸ στρατόπε-
 δον ὁ Μέμνων ἐξήγαγε αὐ-
 τὰς διεσκοδασαμένους ἐς
 μάχην ὅσον ὅτι σταδία δέ-
 κα· τῇ δὲ πολεμίων ἐκβοη-
 θησάντων, ὁ Μέμνων ἀνα-
 κληπὴν σημείας, ἀνεχώ-
 ρησεν εἰς τὰς τείχους· καὶ οἱ πο-
 λέμιοι τῷ ὁμοίως ἀπηλλά-
 χθησαν· πάλιν ὁ Μέμνων
 10 πρὸς ἐλθὼν, τὰς πολεμίας
 ὁρῶν ἀντιπαύσασαί μιν,
 ἀνεχώρησε· καὶ οἱ πολέμιοι
 ἀνεχώρησαν· καὶ τῇ πολ-
 λάκις τῇ ἡμέρας· 11 τέλος
 δὲ ὅποτε... ἐκδεδυκότας
 αὐτὰς τὰ ὅπλα πρὸς δρισο-
 ποίαν ἀρχολογεῖται, πάλιν
 ἐπεφάνη τῶν δὲ φησάν-
 των δρισησῶν, πολλῶν μὲν

castra muro erecto cin-
 xit. Parmenion & At-
 talus erant in Magne-
 sia cum decem milli-
 bus. Munitis castris
 Memnon eduxit eos
 instructos ad pugnam
 ad decem stadia. Hosti-
 bus excursionem fa-
 cientibus, Memnon re-
 ceptui signo dato. in-
 tro muros concessit. Si-
 militer etiam hostes dis-
 cesserunt. Rursus Me-
 mnon progressus, cum
 hostes aciem instrue-
 re cerneret, discessit,
 atque etiam hostes, id-
 que sæpius eodem die.
 Postremo cum exutis ar-
 mis in faciendo pran-
 dio distinerentur, ite-
 rum apparuit. Qui cum
 nondum absolvissent
 prandium, aliis inermi-
 bus, aliis jam arma su-

γυμνῶν

8 ἡγερε] Ita scripsi cum utro-
 que Codice pro ἡγε.

9 ὁμοίως ἀπηλλάχθησαν πάλιν]
 Scribe ὁμοίως ἀπηλλάχθησαν. πάλιν ὁ
 M. Casaubonius.

10 Περιελθὼν, εὖ πολεμίας ὁρῶν ἀν-
 τιν] Ita edidi cum Fl. & Interpre-
 te, pro περιελθὼν εὖ πολεμίας ὁρῶν,
 &c.

11 Τίλος δὲ ὅποτε] Fortasse τί-

λος δὲ ὅποτε ἰώρεα. Paullo post σω-
 λὼν meliores Codd. agnoscunt, non
 ἰδὼν, ut passim. Idem.

Ὅποτε... ἐκδεδυκότας] Cant.
 ὅποτε ἰώρεα. Lego cum Casaubo-
 no ἰώρεα. Post πολλῶν. Cant. non a-
 gnoscat μὲν. Pro διασπαρμένῳ, cum
 utroque Codice scripsi διασπαρμένῳ.
 In fine pro Μαγνησίας, Fl. Μαγνη-
 σίας.

12 Εἰπὶ·

mentibus, omnibusque perturbatis, cum dissipatam phalangem conspiceretur, instructis ordinibus multos ex eis interfecit, multosque vivos cepit, ita ut reliqui in urbem confugere cogerentur.

5 Memnon Cyzicenos aggrediens, causiam Macedonicam capiti imposuit, cum ipse, tum qui eum sequebantur. Duces Cyziceni eos accedentes conspicati e mœnibus, arbitrari Chalcum Macedonem amicum & socium auxilio venire, portis apertis eos expectabant. Quem cum propius accedentem cognovissent, portas clauserunt. At Memnon agris vastatis revertebatur.

γυμνῶν, πολλῶν ἢ ἄρτι τὰ ὅπλα λαμβανόντων, πάντων ἢ ἀπακτων σσιδῶν διασπασμόν τε αὐτῶν τὴν Φάλαγγα, σιωπῆ τε γυμνῶν πολλὰς αὐτῶν λαφύρας, πολλὰς ἢ ζωρήσας, τὰς λοιπὰς καταφυγεῖν εἰς Μαγνησίαν ἐνέγκασεν.

Μέμνων Κυζικηνῶσι Ἰππῶν, τῇ κεφαλῇ καυσίαν ¹² ἐπέθετο Μακεδονικῶν, ¹³ αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἡγεμόνες. οἱ Κυζικηνῶσι προσίστας διπλῶν τευχῶν ὁρῶντες, νομίσαντες ὅτι ὁ Χαλκὸς ὁ Μακεδὼν φίλος ὢν καὶ σύμμαχος ¹⁴ ἦκει βοηθήσων, προσεδέχοντο, τὰς πύλας ἀνοίγοντες. ἐπεὶ ἦ πλεονέχον γυμνῶν ἐγνώρισαν, οἱ μὲν ἀπέκλεισαν τὰς πύλας. Μέμνων ἦ τὴν χώραν λεηλατήσας ἀπηλλοτρήθη.

[CAP.

¹² Ε'πέθετο] Cant. ἐπέθεντο. Pro ei' ὅς' ἱαυτὸν, cum MSS. edidi οἱ ἀμφ' αὐτὸν. Pro Κυζικηνῶσι, Cant. Κυζικηνῶσι. Paulo post pro ἦκει, Cant. ἦκε.

¹³ Αὐτὸς τε, καὶ οἱ ὅς' ἱαυτὸν ἡγεμόνες] Scribe, καὶ αὐτὸν nisi malis, αὐτὸς τε τοῖς ὅς' ἱαυτὸν ἡγεμόνες. Casaubonus.

[CAP. XLV.]

Φιλόμηλος.

Philomedus.

¹ Φιλόμηλος Φωκῶσι
πολεμικῶσι ὑπὸ Θε-
βαίων, καὶ Θεσσαλῶν, ὑπο-
χόμενος καταρθώσεν τὸ
πόλεμον ἡγεμὼν ἀποδει-
χθεὶς, ² τὴν δὲ πόλεμον
περὶ φασιν, ἐξ ἐνοχολογίας κρα-
τῶν ἢ τοῖς ἱεροῖς χρήμα-
σιν ἀναίδῳ ἀποχρώμε-
νος, τὴν ἡγεμονίαν με-
τέβαλεν εἰς τὴν τυραννίδα.

Philomedus Phocen-
sibus, qui a Thebanis
ac Thessalis bello peto-
bantur, promittens se
bellum feliciter confe-
cturum, cum dux es-
set creatus, belli prae-
textu mercenarios col-
legit, affatimque sacris
pecuniis ad eam rem
abusus, ductum belli in
tyrannidem convertit.

[CAP. XLVI.]

Δημοκλῆς.

Democles.

Δημοκλῆς πρεσβύτης
¹ κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν
πρεσβυτέρων, ὅτι μεγά-

Democles legatio-
nem obiens, cum a re-
liquis legatis accusaretur,
magnis Dionysii
λαῖς

¹ Φιλόμηλος.] Ita edidi pro vul-
gato Φιλόμηλος, monente quoque
Bongarsio ad Iustinum lib. viii. cap.
1. De eo consule Pausaniam in Pho-
cicis, & Diodorum lib. xvi. Paullo
post pro ὑποχόμενος, uterque Codex ὑπὸ
τῶν & pro ἐξ ἐνοχολογίας. κατὰ τὴν δὲ, iidem
Codd. ἐξ ἐνοχολογίας.

² Τὴν δὲ πόλεμον περὶ φασιν. ἢ ἐξ ἐνοχολογίας.] ita emendavimus, quum in
nostro Codice esset scriptum, & τὸ
πόλεμον περὶ φασιν. ἢ ἐξ ἐνοχολογίας, for-
tasse tamen erit alicui vox ἀναίδῳ suspi-
cenda, inendi gravioris. Casaubonus.

Cap. XLVI. 1. Κατηγορούμε-
νος ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων.] Legesym-

μενος ὑπὸ τῶν. In fine huius libri de-
sunt stratagemata duorum, *Tyrachma*
& *Satyri*. *Tyrachmes* hic quisnam
fuerit, & quale sit quod hic deside-
ratur ejus stratagema, si lubet scire,
ex Strabonis libro viii. & Pausaniz
H. lib. ii. initio intelliges. *Satyrius*
fuisse unum ex Bospori Cimmerii
regibus, facile ut puto persuaderi
sibi sinet, paullo qui sit veteris hi-
storiae callentior: at quodnam e-
jus stratagema hoc loco fucita Po-
lyxeno commemoratum, id vero
haud facile equidem divinarim. I-
dem.

rebus obstitisse, irascen-
te tyranno : Mihi cum
his, inquit , controver-
sia fuit, quod post cœ-
nam Stesichori & Pin-
dari Pæanas canerent:
ego vero eos quos tu
composuisti, atque si-
mul ejus carmina cecin-
nit. Dionysius lætitia at-
fectus, non amplius ob
crimina in eum collata
irascébatur.

λας ² Διονυσίᾳ πρᾶ-
ξαις ἐβλάψεν ὀργισθέντᾳ
ἔπειτα, ἔμοι πρὸς
τάπησιν, ἔφη, γέγονε διὰ-
φορὰ, ὅτι μὲν τὸ δειπνον
ἔσται μὲν τὰς Σησιχόρᾳ
καὶ Πινδάρᾳ παιᾶνας ἡδονῇ,
ἐγὼ δὲ τὰς ὑπὸ σκῆπε-
ποιῶν καὶ ¹ σωῆψαι τὰς
παιᾶνας αὐτῶν. Διονύσιᾳ
ἡδύς, ὅτι ἔπινε ὡς ἑταῖρος
τῶν ἐγκλημάτων.

[C A P. XLVII.]

Panætius.

Panætius, cum Leon-
tini bellum adversus
Megarenses gererent, de
finibus agrorum dux bel-
li creatus, primum ege-
nos & pedites adversus
mercatores atque equites
irritavit, quod illi longe
detractissima conditione in
pugnis uterentur, hi ve-
ro commodissima. Dein-
de pro portis armorum
numerum atque dele-

Παναίτιᾳ.

¹ Παναίτιᾳ Λεοντίνων
Μεγαρεῦσι πολεμούντων πε-
ρὶ γῆς ὁρίων, πολεμαρχῶν,
πρώτης μὲν τὰς πίνητας,
καὶ πεζῶν, τοῖς ἐμπόροις, καὶ
ἱπποῦσι. ² σωέκρυσεν, ὡς
ἐκείνων πλεονεκτούντων ἐν
ταῖς μάχαις, αἰπῶν δὲ πολ-
λὰ ἐλαττωμάτων ἐπειτα δὲ
καὶ πρὸς τῶν πυλῶν ἐξ ὁπλισι-
νῶν, καὶ μὲν ὅπλα ἀ-
είρη-

² Διονυσίᾳ] Ita scripsi cum MSS.
pro vulgato Διονύσει. Pro ἑμοὶ πρὸς
τάπησιν, Cant. ἑμοὶ μὲν πρὸς τὰς
ἐπὶ τοῖς, Fl. οἰδν.

¹ Σωῆψαι] Σωῆσαι. (ἀσπασθαι).

Cap. XLVII. i Παναίτιᾳ, &c.]

Invasit tyrannidem in Sicilia Pana-
etius Olympiade xlii. teste Eusebio.

² Σωέκρυσεν] Cant. σωεκέσθαι.
Mox cum eodem Codice pro ἐξ ὁπ-
λισινῶν. scriptum ἐξ ὁπλισι.

εἰθμεῖν καὶ δοκιμάζειν ἐ-
 παρ᾽ αὐτῶν. τὰς δὲ ἵππους,
 πῶς ὑποτάκτοις ὡς ἄλλοις,
 ἐκέλευσεν ἄγειν εἰς νο-
 μῶν. ἡ δὲ πελταστὴς ἔχων
 ὄπλῳ περὶ τὴν ἐπ-
 ἀνάστασιν, τῷ μὲν τέτων
 ἀρχοντι τὴν ἐξαρχίαν
 τῶν ὁπλῶν ἐπέτερε. αὐ-
 τὸς δὲ ὡς σκιάς δεόμενος,
 ὑπὸ τῇ δένδρῳ ἀνεχώρησε,
 καὶ τὰς ὑποτάκτους ἐπεισεν ἐ-
 πὶ τῇ πύλῃ πῶς δεωόμεναι.
 οἱ δὲ ὀπτιῶντες τῶν ἵπ-
 πων ἐπέδραμον αὐτοῖς, καὶ
 τῇ ὁπλῇ ἐξαρχίαν μὲν
 ἀρπάσαντες, γυμνὰς καὶ
 ἀόπλους ἐφόνευσαν. καὶ οἱ
 πελτασταὶ δὲ συνεψήφισαν
 τοῖς φόνευσιν, καὶ πολλὰ ἔπαυ-
 σεν δὲ δραπετὸν κατελάβον-
 το τὴν πόλιν καὶ Παναίτιον
 τυράννον ἀνηγόρευον.

habere instituit. Equos
 aurigis traditos pabu-
 latum ducere jussit. Sex-
 centos vero scutatos
 habens, idoneos & ex-
 peditos ad eruptionem,
 horum principi numera-
 tionem armorum per-
 misit. Ipse vero sub ar-
 bores captaturus um-
 bram concessit, aurigis-
 que persuasit, ut impe-
 tum in dominos face-
 rent. Illi consensu e-
 quis incurfionem in eos
 fecerunt, atque armis,
 quorum numerus habe-
 batur, direptis, nudos
 & inermes trucidave-
 runt, atque scutati in
 eam eadem consense-
 runt, citatoque cursu
 urbem occupaverunt,
 & Panætium tyrannum
 constituerunt.

Τέλος δὲ ἐβίβλις τῆ Πολυαίνης Στρατηγημάτων.

Π Ο Λ Υ.

3 X' ὅ πελταστὴς ἔχων] Ita edidi
 cum utroque Codice & Interprete
 pro vulgato ἔχων πελτ. Satyrī,
 cuius strategema in fine libri huius
 omittitur, prater Diodorum memi-

nit quoque Noster lib. viii. 54.
 In fine pro Τέλος τῆ ἐβίβλις τῆ
 Πολυαίνης Στρατηγημάτων. Cant.
 Τέλος τῆ Πολυαίνης Στρατηγημάτων βί-
 βλις ἐστίν.

1 Τέλος

ἡ τὰς ἐν ἐστὶν ἐν τῷ ἑκτῷ τῷ

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in sexto libro

P O L Y A E N I

STRATAGEMATUM.

Ἰάσων, Στρατηγέματα	ζ	Jason	7
Ἀλέξανδρου Φεραίου	β	Alexander Pheræus	2
Ἀθηνόκλης	α	Athenocles	1
Φιλοποίμεν	γ	Philopœmen	3
Ἀράτος	α	Aratus	1
Πύρρῳ	β	Pyrrhus	2
Ἀπολλόδωρος	β	Apollodorus	2
Ἀἴγυπτος	α	Ægyptus	1
Λεύκων	δ	Leucon	4
Ἀλέξανδρου Φρύγῳ	α	Alexander Phrur.	1
Ἀριστίδης Ἐλεάτης	α	Aristides Eleates	1
Ἀλέξανδρου Λυσιμάχῃ	α	Alexander Lysimachi	1
Ἀμφικτύονες	α	Amphictyones	1
Σαμνῖται	α	Samnites	1
Καμπάνοι	α	Campani	1
Χαρχηδόνιοι	ε	Carthaginienfes	5
Ἀμβρακιοῦται	α	Ambraciota	1
Φωκεῖς	β	Phocenses	2
Πλαταιεῖς	γ	Platæenses	3
Κερκυραῖοι	α	Corcyraei	1
Ἀἰγεταῖοι	α	Ægeætæi	1
Λοκροὶ	α	Locri	1

Κορίνθιοι

ἡ τὰς ἐν ἐστὶν ἐν τῷ ἑκτῷ τῷ Πο-
λυαίου Στρατηγμάτων] Ita elidi
cum Fl. & Interprete pro vulgato,

Πολυαίου Στρατηγμάτων βιβλίον ε'
πινυξ.

ἡ πο-

Κορινθιοί
 Λαμψακηνῶν
 Χαλκηδόνιος
 Αἰτωλοὶ *
 Λακεδαιμόνιοι *
 Μεσσηνῖοι *
 Ἰόνιοι *
 Ἡρακλεωτᾶν *
 Ἀργεῖοι *
 Χῆοι *
 Ἀμπρακινῶν *
 Βυχέτιοι *
 Σάμιοι *
 Ἠλείοι *
 Παρίοι *
 Ἀννίβας *
 Θεσσαλοὶ *
 Μασσαλιώτης *
 Ἀμίλκας *
 Ἀσάρυβας *
 Νασιμόων *
 Ἰερβῶς *
 Συλοσσὼν
 Ἀλέξανδρος Θετταλῶς
 Θρασύβουλος
 Μέντωρ
 Ἀναξαγόρας
 Πίνδαρος
 Θήρων
 Σίσυφος
 Ἄγνων
 Ἀμφίρετος

α	Corinthii	1
α	Lampfaceni	1
α	Chalcedonii	1
α	Ætoli	1
γ	Lacedæmonii	3
γ	Messenii	3
α	Iberes	1
α	Heracleotæ	1
α	Argivi	1
β	Chii	2
α	Ambraciotæ	1
α	Buchetii	1
α	Samii	1
α	Elei	1
α	Parii	1
α	Annibas	1
α	Thessali	1
α	Massinissa	1
α	Amilcar	1
β	Asarubas	2
α	Nasamon	1
α	Hiereus	1
α	Solyson	1
α	Alexander Thessalus	1
α	Thrasybulus	1
α	Mentor	1
α	Anaxagoras	1
α	Pindarus	1
α	Theron	1
α	Sisyphus	1
α	Agnon	1
α	Amphiretus	1

Τέλος τῆς πίνακος.

Π Ο

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ἕκτον.

POLY AENI

STRATAGEMATUM

LIBER SEXTUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

E Tiam hunc sex-
tum librum
stratagematum
vobis dedico, sanctissi-
mi imperatores Antoni-
ne & Vere: summis vo-
tis exoptans vestra quo-
que, qui victores om-
nibus in bellis extiti-
stis, multa, pulchraque
stratagemata conscribere.
Quanto enim poten-
tia, fortunaque veteri-

K Αὐτὸς δὲ ὑμῖν ἔ-
κτον βιβλίον, ἰε-
ρώτατοι βασιλεῖς
Ἀντωνῖνι καὶ Οὐῆρῃ, προσ-
φέρω τῶν Στρατηγημάτων.
Ἐχόμενον καὶ ὑμῶν νι-
κῶντων ἐν τοῖς πολέμοις,
πολλὰ καὶ καλὰ τὰ ὑμετέ-
ρας δόξης ἀναγράψαι
στρατηγήματα ὅσω γὰρ δυ-
νάμη καὶ τύχη μείζονες

ἔσσι

1 Πολυταῖνι Στρατηγημάτων βι-
βλίον ἕκτον] Ita edidi expuncto vul-
gato στρατάται. Pro Στρατηγημάτων,
Cant. Στρατηγῶν.

2 Ἐν τοῖς πολέμοις] Scribe, πο-
λέμοις. Idem mendum in præfatio-
ne libri octavi. Paullo post etiam le-
git Interpres πολλὰς πολέμους κατεργά-
σθαι κατὰ τῆς βαρβαρίας, verius ut ar-
bitror: etiam usitatius, πολέμους κατεργά-

γεῖσθαι. Casaubonus.

3 Μείζονες ἔσσι] Cant. absque ἔσσι.
& eleganter posset abesse. Mox post
βελήσταιμοι, cum utroque Codice
& Interprete inserui καλῶς. Paullo
post pro Παρδυαῖον, Cant. Παρδυών,
ut & in præfat. libr. 1. Pro βελήσται-
μοι ἀπὲρ πολέμων, Cant. βελ. ἀπὲρ πο-
λέμων.

4 Τίς

ἔσε τ' πάλαι στρατηγῶν·
 καὶ δὴ πόσῳ πλεονεκτεῖτε
 πάντας ἐμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ.
 μεθ' ἧς ἤδη πολλὰς πλε-
 μίους κατεΐργαθε πολλῶν
 βαρβάρων, βαλδύσαιμε-
 νοι καλῶς μὲν τῷ πατρὸς.
 Μαυρουσίων ἀλόντων, Βρε-
 τανῶν ἀλικοκυβίων, Γε-
 τῶν πεπληκέντων. ἄγε δὴ
 καὶ Περσῶν καὶ Παρθυαίων
 ἐξιόντες αὐτοῖς μὲν τ' θεῶν
 δείξατε πῶς ὑμετέραν ἡ τύ-
 χην, ὥς καὶ βαλδύμοιροι
 πρὸς πολέμων, καὶ πολεμῶν-
 τες αὐτοῖς τῶν ἐπενισταμέ-
 νων . . . διώκατε. ἐγὼ δ' ὅ
 καὶ πάντα μὲν ὥς ἀξιόμνη-
 μόνους ἔντα ἐν τῷ δέον-
 τι καιρῷ διὰ μακροτέ-
 ρων συγγραψαὶ προθυμή-
 σμαι· νυνὶ δ' ὅσα θεραπεί-
 αν ὑμετέραν οὐκ ἔχοντες, ἀλ-
 λὰ τῶν πάλαι γεγνονότων
 ἀλήθειαν, προδήσω καὶ
 πάντα πῶς προελεγεμέ-
 νοις.

Τέλος δ' ἐπὶ προοιμίας.

[CAP.

4 Τύχην] Τίχην. Casaubonus.

5 Τῶν ἐπενισταμένων] Τῶν ἐπενισταμένων ἀπειρημένων. Idem.

1 Μνη

[CAP. I.]

Jafon.

¶ Jafon, cum in animo haberet urbem quandam Theffalicam aggredi, jussit prorsus ignaros oppugnationis ad habendum delectum, accipiendumque salarium armatos convenire. Qui cum omnes essent armati corporibus, armisque valentes, sedentibus nuncii citato cursu superveniunt, & hostes in agros impressionem fecisse nunciant, tantoque spatio abesse, quanto distaret civitas, quam oppugnare instituerat. Milites ad pugnam parati, rogare, ne moram rebus injiciat, sed quam primum se adversus

I'άων.

¶ I'άων βαλόμεν. Θ. Ἰππιδάξ πόλιν Θεπαιλικήν¹ μηδὲν εἰς τὴν Ἰππιδασιν ποσειδέας παρέγγειλεν, ἵππιν δριθμόν, καὶ μισθοδοσίαν ἐξωπλίσαυ. οἱ μὲν δὴ πάντες ἐξωπλίσαντο, καὶ τῶν σωμάτων δ', καὶ τῶν ὅπλων ἔχοντες.² ἄγγελοι δὲ καθέμενοι θέοντες ἦγον, ἀγγέλλοντες πολεμίους ἐμβεβηκέναι τῇ χώρᾳ, πᾶσιν ἀπέχοντα, ὅσιν ἀπ᾽ ἔχεν ἡ πόλις, καὶ ποσσωλεμῖν ἐπαχθάν. οἱ δὲ ἐρατιῶται πρὸς μάχην διτρεπεῖς ἔντες, ἡξίωσαν αὐτοὶ³ μὴ μέλλειν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην αἶναν.

¹ Μηδὲν εἰς καὶ Ἰππιδασιν ποσειδέας] Ita edidi cum utroque Codice & Interprete. Vulgata μαδινός καὶ Ἰππιδασιν ποσειδόν. Infra pro ἀλλοι δὲ καδ. cum utroque Codice & Interprete scripti ἀγγελοι δὲ καδ. Pro καθέμενοι cum Casaubono lego καθέμενοι.

² Ἄλλοι δὲ καθέμενοι θέοντες ἦγον] Placet lectio quæ in aliis libris reperitur, καθέμενοι δὲ ἀγγελοι θέοντες ἦγον, modo legas, καθέμενοι. Nam καθέμενοι ἀγγελοι sunt, nuncii quos Jafon clam aliis milit, hoc est

ὁ δὲ καθέμενος. quo illo verbo passim hac notione utitur, ut quum toties dicit καθέμενος ποσσωλεμῖν. Errant enim & Interpretes & alii magni viri, qui sedentes, aut ad sedentes, istos nuncios venisse volunt. Casaubonus.

³ Μη μέλλει] I'άωνα post μάχην cum utroque Codice & Interprete delevi. Pro ὁ δὲ I'άων, uterque Codex ὁ δὲ ἀχθάν. & προσοχισίτη, Cant. ut & Codd. Casauboni ποσσωλεμῖν.

ὁ δὲ Ἰάσων ἐπὶ πλὴν πό-
λιν περὶ βαλὼν ἀδοκή-
τως ἐκράτησε, μηδενὸς
προγνόντος μὴ τε τῶν
νικῶντων, μὴ τε τῶν νι-
κωμένων.

Ἰάσων Θεσσαλὸς ἀπαί-
τημα ἔπειτα τῶν μισθο-
φόρων ἀργύρου, ὅτε ἔ-
χων, ⁴ εἰσέδραμε πρὸς τὴν
μητέρα ὡς διωκόμενος
ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀφ'
ᾧ δὺο καὶ τρεῖς αὐτῷ σω-
έπεσον, ὡς διώκοντες. ἡ
μήτηρ πολυζήματος
καὶ ἰσχυρῆς τὰς μισθὰς ὑπὲρ
αὐτοῦ διέλυεν.

Ἰάσων πλέμῳ νική-
σας ἔφη πρὸς τὴν μη-
τέρα τὰς Διοσκύρους Φα-
νερῶτάτας αὐτῷ γινέσθαι
συμμάχους. καὶ διὰ τὰς
ἐξουσίας, νικῶσας ξενίσαι
πρὸς θεῶς κεκληκέναι δὲ
ἐπὶ πλὴν ἔχων πρὸς ἡγε-
μόνας καὶ ἐρατεύματα,
καὶ λοχαγούς, καὶ παξιάρ-
χους, καὶ τὰς ἐν πᾶσι πάν-

hostes ducat. Jason ad
urbem copiis adductis, &
irruptione facta, præter
omnium expectationem
ea potius est, nemine
præsciente neque ex vi-
ctoribus neque ex victis.

2 Jason Thessalus cum
stipendium ab eo mi-
lites flagitarent, neque
esset solvendo, cucur-
rit ad matrem intro
quasi persequentibus
militibus: quorum duo
tresve veluti persequen-
tes eum, simul irruebant.
Mater, quæ multis pecu-
niis abundabat, mercede
pro eo dissolvit.

3 Jason, cum bellum
dextre confecisset, di-
xit ad matrem, Dioscu-
ros manifestissimum sibi
auxilium præstisse, &
ob eam causam vovisse
se post victoriam deos
hospitio recepturum. Vo-
casse autem ad convi-
vium duces exercitus, &
manipularios, atque tri-
bunos militum, omnes-
que qui aliquam digni-

τα :

⁴ Εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα] Ita
edidi cum MSS. pro vulgato εἰσέδρα-
με. καὶ τὴν μητέρα.

⁵ Συμπίπτον] Συμπεπίπτον. Ca-
santoni.

6 Σφ.

tatem gererent. Illa fidem habens ejus verbis, quicquid habebat ornatus, poculorum, craterum, menfarum ex argento & auro, omnia misit. Qui magnam pecuniam affecutus, salarium mercenariis persolvit.

4 Jason capta urbe pecuniis affluente multa splendidaque spolia consecutus misit ad matrem, omnes famulas mittere jubens, quotquot variae, magnificaeque vestis experientiam & artem haberent, quae ipsi puicherrima quaeque deligerent. Illa famulas omnes quotquot habuit, ad vestes eligendas misit. Jason iis comprehensis, mercedem pro redimendis ipsis a matre postulavit.

5 Jason ad matrem, in loco eo, ubi famulae

παις· ἡ δὲ πεινύουσα ὅσον εἶχε κῶσμον ἐκπωμάτων, ⁶ κρατήρων, τραπέζων, ἀργύρου, χρυσῆς, πάντας ἐπεμψεν· ὁ δὲ πολλῶν χρημάτων κύριος γηρόνῃ, τῇ μητρὶ ἀπέδωκε τοῖς μισθοφόροις.

Ἰάσων πόλιν πλεονέχουσαν ἐλῶν, πολλὰ καὶ λαμπρὰ λάφυρα κομίζων, ἐπεμψε πρὸς τὴν μητέρα κτελεύων πέμψαι ἡγεραπαίνας, ὅσαι ποικίλης καὶ πολυπλάξης ἐσθῆτος καὶ ἐμπειρίας καὶ τέχνης εἶχον, ⁸ ὥπως ὁπλιεῖται οὗτῃ πᾶσι κάλλιστα· ἡ δὲ πάσαις ὅσας εἶχε ἡγεραπαίνας ἐπεμψεν ὅτι τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐσθῆτων. Ἰάσων συγκαλέσας αὐτὰς, λύτρα ὑπὲρ αὐτῶν ἤτησε τὴν μητέρα.

Ἰάσων πρὸς τὴν μητέρα ἐν τοῖς ἰσῶσιν τῇ παλα-

σιδρ-

6 Κρατήρων] Ἀργύρου. Casaubonus.
7 Θιγεραπαίνας] Cant. Θιγεραπαίνας
ἡγεραπαίνας, pro πάσαις. Eandem vocem
in suis quoque invenit Interpres. Pro
ἡγεραπαίνας idem Codex ὅσας, male.
8 Ὅπως ὁπλιεῖται αὐτῇ] Scribe
ἡγεραπαίνας. Casaubonus.

9 Ἐν τοῖς ἰσῶσι τῇ παλασίδρ-
ων ὁπλιεῖται] Malim, μὲν τῇ
ἡγεραπαίνας, & ὁπλιεῖται vel ὁπλιεῖται ἡ-
γεραπαίνας. Notabis elegantem vocem,
ἰσῶνας, pro textrina & eo loco ubi
sunt multi ἰσῶι textorii. Paullo post
σωπταγῶν lege, non σωπταγῶν
M m

σχερσίας τῶν θερραπαινῶν
 ὁπιμύειν εἰσελθὼν καὶ ἐνὸς
 τῶ ἀδελφῶν ὡς ¹⁰ συμβέ-
 λω χρησόμενον· πρὸς τὸ ἀ-
 ναγκαίων τὸ δεχῆς, με-
 πασῆναι πάντας ἐκέλευ-
 σεν· δορυφόροις μὲν δὲ στυ-
 πταγόμενον· ὡς ἀπά-
 γειν ἀπάσας. αὐτὸς ἦ καὶ
 μακρὰν ὁμιλίαν ἐξιών,
 μεσιδῶν τῇ μητρὶ προσέ-
 ταξε πρὸς τὸ θερραπαινῶν
 δεγνόμενον αὐτῷ πέμψαι.

Ἰάσων ἀδελφὸν εἶχε
¹¹ Μερμόνιον ἄρην πλεονε-
 πα, Φιλάργυρον, μηδὲν αὐ-
 τῷ διδόντα· ¹² καὶ δὴ ποτε παι-
 δίς γνηστὴν αὐτῷ, μέλ-
 λων ὄνομα πηδῆς, τὰς
 δεξιὰς Θεσσαλῶν καλέ-
 σας, παρεκάλεσεν τὸν ἀδελ-
 φὸν προσκῆναι τὸν ὑποδο-
 χῆς. ὁ μὲν δὲ πρὸς ταῦτα
 εἶχεν Ἰάσων ἦ καὶ πρὸφα-

textoriam artem exer-
 cere consueverant, con-
 morantem, ingressus
 cum uno ex fratribus,
 quasi in concilium eam
 de rebus imperii ne-
 cessariis adhibiturus,
 eas remove jussit. Sa-
 tellitibus imperatum e-
 rat, ut omnes eas abdu-
 cerent. Ipse post lon-
 gum colloquium egres-
 sus, ac subridens, matri
 præcepit, ut pro famula-
 bus argentum sibi mitte-
 ret.

6 Jason fratrem ha-
 buit Merionem, maxi-
 mis opibus præditum, sed
 tenacem, nihilque ipsi
 largientem. Qui puero
 sibi procreato, ad im-
 ponendum ei nomen
 principibus Thessalo-
 rum convocatis, advo-
 cabat fratrem, ut primas
 in eo negotio partes
 ipse susciperet. Merione

519

μὲν· ut in ultimo commate, τῷ
 ὡς εἶρα προσγείμηνον. Casaubonus.

Ε'πιμύειν] Ε'πιμύεται. Idem.

¹⁰ Συμβέλω χρησόμενον· πρὸς τῇ
 αἰ.] Utrique Codex συμβέλω χρησόμε-
 νον· τῇ αἰ. nisi quod Fl. χρησόμε-
 νον. Pro ταύτας, Cant. ταῦτα.

¹¹ Μερμόνιον] Cant. Μερμόνιον.
 &c sic quoque infra.

¹² Καὶ δὴ ποτε παιδίς γνηστὴν αὐ-
 τῷ, μέλλων εἶναι πῆδ.] Ita scripsi
 cum utroque Codice. Vulgata, καὶ δὴ
 ποτε παιδίς γνηστὴν αὐτῷ μέλλων
 εἶναι πῆδ.

13] Κα

in his rebus occupa-
to, Jason venationem
præ se ferens, ad Paga-
fas usque egressus est, u-
bi Meriones sedem ac fa-
miliam habebat: mili-
tes hastigeros circumde-
dit, vimque dispensato-
ribus adhibuit: & ab-
reptis viginti argenti ta-
lentis, summo studio
ad cœnam rediit, ac fra-
tri litationum principa-
tum concessit, eique po-
testatem nomen puero
indendi dedit. Merio-
nes cum domum vastat-
am esse a nunciis accep-
tisset, nomen imposuit
infanti Porthaon, quod
est vastator:

7 Jason fratrem Po-
lydorum ad civitatem
jam capiendam addu-
xit, ut spolia divende-
ret: cumque tempus es-
set balnei, fratrem mo-

σιν θήρας ἐξελθὼν εἰς Πα-
γάσας ἔνθα Μηριόνης κα-
τὰ τὴν, περὶ τῶν αἰχ-
μοφόρων, βιασάμενος
τὰς οἰκονόμους, ἔκθισεν ἄρ-
γυρεῖς πάλαντα λαβὼν, μὲν
παρθῆς ὅτι τὸ δεῖπνον ἤλ-
θε, καὶ τῷ ἀδελφῷ παρον-
δῶν ¹³ κατὰρχεν ἐπέτρει-
ψεν καὶ κύριον αὐτὸν εἶναι τῷ
θέσπεως ὀνόματι. ¹⁴ Μηριόνης ἀργυ-
ρίαν τῷ περὶ θήρας τῷ οἰ-
κείῳ δεξάμενος, τὸ ὄνο-
μα ἔθετο τῷ παιδίῳ Πορ-
θάονα.

ἰάσων καὶ ἀδελφὸν Πο-
λύδωρον ἤγαγον ὅτι πό-
λιν αἰλίσκεαθ' μέλλουσιν,
λαφυροπώλῳ γηρησόμε-
νον· ἐπεὶ δὲ ἦν ὥρα λου-
τῆς,

¹³ Κατὰρχεν ἐπέτρεψεν] Ita edi-
di cum utroque Codice (nisi quod
Cant. absque finali) & Interprete
pro vulgato ἰπέμψαν. Item pro κύριον
αὐτὸν, ut erat in Vulgata, cum iis-
dem Codd. κύριον αὐτὸν ὅν. Pro τῷ
παιδίῳ, cum Cant. scripserim τῷ παι-
δίῳ, multo suavius, (nisi quod Cant.
omisso articulo) sic statim ὀνομα-
σθαι τὸ τῷ παιδίῳ.

¹⁴ Μηριόνης ἀργυρίαν τῷ περὶ.] U-
terque Codex, Μηριόνης ἤγαγον αὐ-
τῷ περὶ. Pro τῷ δέσματι, Cant. τὸ γαρίον
δέσμα. quomodo fecerit etiam habuisse
videtur Fl. in eo enim τὸ γαρί-
ον... δέσμα, ex his a vermibus li-
teris reliquis, ita tamen ut videtur
fuisse εν, vel αν. Pro Πορθάονα, Cant.
πορθένον, sed duz posteriores syllabæ
sunt ab alia manu.

τρεῖς, παρεκάλεσε τὸ ἀδελ-
φόν, ¹⁵ σφοδρῶς αὐτὸ πρὸς
σῶμα τρίψαι, καὶ διαγυ-
μνάσαι. ὁ μὲν ἐπερχόμενος τρι-
βεν ἀπὸ πίνως. Ἰάσων δὲ ὡς
ἐνοχλᾷ μιν, ὑπὸ τῷ δα-
κτυλίῳ παρεκάλεσεν αὐτὸν
ὥστε πλὴν τριψῖν ἀπο-
θεῖναι. Πολύδωρος δὲ ἐξε-
λὼν τὸ χεῖρὸς ¹⁶ ἀπέδωκεν
ἀνδρὶ πρὸς τὸ παρόντων.
τάτῳ δὲ ἡ αἶρα περὶ σπυγμῶ-
ν, δραμεῖν πρὸς πλὴν
γυναικα Πολυδώρου, ¹⁷ καὶ
τὸ δόντα τὸ δακτύλιον, ἀν-
τὶ δέκα τάλαντα χρυσίου
λαβεῖν παρ' αὐτῆς. ἡ δὲ
τῷ δακτυλίῳ τὸ ἀνδρὸς
πιστώσασα, ὥστε χρῆμα
ἔδωκε τὸ χρυσίον. ὡς δὲ ἐπ-
ανῆλθεν ὁ τὸ δακτύλιον
ὥστε Πολύδωρος λαβὼν,
τότε Ἰάσων τριβόμενος
ἐπαύσατο.

nebat, ut vehementer
sibi corpus fricaret &
exerceret. Qui cum ri-
te & apte fricare cona-
retur, Jason simulans
annulum quem frater
digito gestabat, sibi
molestum esse, cum in-
ter fricandum jussit de-
ponere. Polydorus ab-
stractum e manu, viro
cuidam fido ex iis qui
forte aderant, confer-
vandum dedit. Huic
autem injunctum erat,
ut festinanter ad uxo-
rem Polydori curreret:
datoque annulo, de-
cem auri talenta ab ea
postularet: illa mariti
annulo fidem habens,
confestim aurum dedit,
cumque is, qui annu-
lum a Polydoro accepe-
rat, rediisset, tum de-
mum Jason fricari de-
fiit.

[CAP.

¹⁵ Σφοδρῶς αὐτὸ πρὸς σῶμα] Ita edi-
di cum MSS. Vulgata absque αὐτῷ.
Casauboni Cod. πρὸς τὸ σῶμα. In-
terpres legisse videtur αὐτὸ πρὸς σῶμα.

¹⁶ Ἀπέδωκεν] Fl. ἐπέδωκεν.

¹⁷ Καὶ δόντα τὸ δακτ.] Sic legi-
mus in nostro Cod. καὶ δόντα τὸ δακτ.

αὐτῇ δέκα τάλ. corruptissime. Casa-
boni.

Καὶ δόντα] Ita edidi cum MSS.
Pro τὸ δακτύλιον, Fl. δακτύλιον. Pro
αὐτῇ δέκα, cum utroque Codice
scriptum ἐστὶ δέκα. Mox pro τὸ δακ-
τύλιον, uterque Codex τὸ δακτύλιον.

1 Αἰτίαι

[CAP. II.]

Alexander Pberensis.

¶ Alexander Panormum oppugnante Leosthene, adversus omnes naves Atticas manifestato praelio non audens contendere, sub noctem ad milites qui erant Acanthii misit, ut si quæ naves stationem vigiliamque relinquerent, præter ignem prius sublatum, tollerent alium iis qui Magnesiæ commorabantur, atque illi rursus iis qui Pagafis. Leosthenes tres triremes dimisit, unam versus Samum, alteram ad Thasum, tertiam ad Hellepontum. Qui oppugnabantur, igne signum dabant. Alexander appellens, de improvviso impetu facto, navali pugna Athenienses superavit.

Α'λέξανδρⓈ ὁ φεραῖⓈ.
¶ Α'λέξανδρⓈ Παν-
νομον πολιορκῶνⓈ
Λεωσθένους πρὸς Ἀπίας
πρὸς Ἀ'θικὰς ναῦς Φανε-
ρῶς ναυμαχεῖν ἔ'θελῶν,
² διέπειμψεν ἑπὶ Ἀ'καντίον
νύκτωρ πρὸς τὰς ἐνδον στρα-
πώτας, ὅπως εἴ πινες τῶ
νεῶν ἐκλίπινεν πλὴν φυλα-
κῶν πρὸς τῷ πρῶτῳ αἰ-
ρομένῳ πυρσῷ, δότινον
ἀνάχουσιν πῖς ἐν Μαγνη-
σίᾳ, καὶ κείνοι πῖς ἐν Πα-
γασαῖς. Λεωσθένης μὲν
τρεῖς τριήρεις διέπειμψε,
πλὴν μὲν ἑπὶ Σάμῳ, πλὴν ἧ
ἑπὶ Θάσῳ, πλὴν ἧ ἑπὶ Εἰ-
ληπονόντῳ. οἱ ἧ πολιορκῶ-
μενοι τὰς πυρσὺς ἀνέχον.
Α'λέξανδρⓈ ἐπιπλάσας
ἄφνω, ἧ πρῶτα εὐθὺς ἐπί-
κησε τῇ ναυμαχίᾳ τὰς Ἀ-
θῶναις.

Α'λέ-

1 Α'λέξανδρⓈ 1 Qua ratione hic
a Thebe uxore sit interfecus vide a-
pud Ciceron. De Offic. lib. 11. Va-
ler. Max. 1x. 13. Photium in Cono-
ne Narrat. 1.

2 Διέπειμψεν ἑπὶ Ἀ'καντίον] Quidam
Codd. ἑπὶ Ἀ'καντίον, non probo. sed

ἑπὶ Ἀ'καντίον potius: ceterum διέπειμ-
ψεν quum ait, innuit in varias partes
missos fuisse homines, quod & se-
quentia confirmant. Quare deesse a-
liquid videtur quod totam hanc nar-
rationem mirifice obscurat. Casan-
bonius.

M m 3

E m

Α'λέξανδρ' ὁ μὲν πῶς
 ἐν Πεπαρήθῳ ναυμαχίαν,
 ἐλπίσας λήψεσθαι τὰς Ἀ-
 θηναίους, ἀφυλάκτως
 μὲν νίκῃ καὶ ἀμελῶς ἐ-
 χόντας συνέταξε τοῖς Ὀπί-
 τ' νεῶν ἡ Διὰ τὰς πύλας περὶ
 πλοῦσιν τῶν Δείγματι
 Πειραιῶς, καὶ διὰ τῆς τραπέ-
 ζων ἀρπάσας τὰ χρήματα. τῶν
 ὅτι περὶ αὐτῶν, οἱ Ἀ-
 θηναῖοι φιλίας πρὸς ναῦς
 εἶναι νομίσαντες ἀπεσκά-
 πον. οἱ ὅτι διὰ τοῦτον τὸ
 πολεμικὸν ἐσήμηναν, καὶ
 ἀσπίδοι πρὸς μαχαίρας
 ὤρμων ὅτι πρὸς τραπεζῶν
 οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀπεσκά-
 πον ἐς τὸ ἄστυ, πρὸς τρα-
 πεζοῖς ἀγγελέντες πῶς κα-

2 Alexander post
 commissam in Peperetho
 navalem pugnam, in
 spem adductus, se Athe-
 nienſes capere posse, sine
 custodia, vacuoſque cu-
 ra post victoriam agen-
 tes, mandavit iis qui in
 navibus erant, ut cele-
 riter in Piræcum ad Di-
 gma naves appellerent,
 eque mensis pecunias di-
 riperent. Quibus adna-
 vigantibus Athenienſes
 amicas naves esse rati,
 nullam earum rationem
 ducebant. Illi egressi clas-
 sicum cecinerunt, distri-
 ctisque gladiis in mensas
 impressionem fecerunt.
 Athenienſes summo stu-
 dio in urbem currebant,

τὰ ληψίην

Ε'πὶ Ἀ'καθ'] Ita scripsi cum
 Cant. probante Casaubono. Pro ὅτι
 Σέμῳ, ὅτι Θάσον, ὅτι Ε'λλασποντι
 cum utroque Codice scripsi ὅτι Σέ-
 μῳ, ὅτι Θάσον, ὅτι Ε'λλασποντι.

3 Καὶ ἀμελῶς] Fl. absque copula.
 Mox pro vulgato τῶν ὁδῶν Δείγματι,
 cum MSS. & Interprete scripsi, τῶν
 Δείγματι, quomodo legendum mo-
 nuerat quoque Casaubonus. Meur-
 sius in Piræo cap. 10. legebat, περὶ
 πλοῦσιν τῶν ὁδῶν Δείγματι τὸ τῶν Πει-
 ραιῶν. Unde nomen habeat Δείγματι,
 docet Aristophanis Scholiastes in E-
 quit. Τὸ Δείγματι τῶν ὁδῶν ἐστὶν ἐν τῶν Πει-
 ραιῶν. & paullo post: καὶ οἱ ἱππεῖς τῶν

Δείγματι τῶν πολυκλήτων ἐπίδοσαν. &
 Harpocraton: Δείγματι, κυρίως πρὸς
 τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκείνου τῶν πολυκλή-
 των. ἢ δι' ὅτι τῶν ὁδῶν καὶ τῶν Ἀ'θηνῶν
 ἱπποκλήτων, εἰς διὰ τὰ Δείγματι ἐκκεῖθεν
 καὶ ἐκκεῖθεν. Plura vide apud Meur-
 sium. Pro Πειραιῶν, Cant. Πειραιῶν,
 & infra male transpositis literis Πει-
 ραιῶν. Mox pro ἀρπάσας χρήματα,
 cum Fl. scripsi ἀρπάσας τὰ χρήματα.

4 Διὰ τὰς πύλας περὶ πλοῦσιν τῶν
 περὶ Δείγματι τῶν Πειραιῶν] Omnino τῶν
 Δείγματι τῶν Πειρ. legendum. Digma
 enim dicta pars Piræi olim, cuius
 præter grammaticos Xenophon me-
 minit Ε'λλω. libro quinto. Casaubon.

1 Ε'μπε-

nunciaturi ducibus Piraeci occupationem. Interim illi pecuniis ablatiis discesserunt.

πάληψιν ἔπειραιώες· οἱ δὲ τὰ χρήματα ἀρπάξαντες, ἀπέπλυνον.

[CAP. III.]

Athenocles.

Athenocles oppugnatus, adversus arietes ac terebra, trabes plumbeas comparavit, easque transversas in propugnaculis opposuit: Quibus irruentes hostium machinae confringebantur. At illi tormentum aliud adducere machinabantur, quod extremitate trabis concussa, eam per vim de propugnaculis rectam dejiceret, ita ut neminem in terra consistentem laderet. Rursus hostes testudinibus admotis quassabant moenia. Illi e moenibus liquefactum plumbum æreis vasis desuper effundebant, quo testudo dissoluta est. Hostes

Ἀθηνόκλης.

Ἀθηνόκλης πολιορκη-
μεν, πρὸς τὰς κερὰς,
καὶ τὰ τρύπανα, δοκὰς μο-
λίβδους ποιήσας, πωλαγίας
παρέτεινεν ὅππῃ τις ἐπάλ-
ξεις, αἷς ἐμπιπόντων τῶν
πολεμίων τὰ μηχανήματα
συνετρέφετο. οἱ δὲ ἐπεχνα-
σαντο ἄλλο μηχανήμα
² πρὸς αἶγαν, ὅπερ τὸ ἄκρον
τῶν δοκῶν πλῆξαι, τὴν δο-
κὴν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων πί-
πτεν ὁρῶν ³ ἐβιάζετο, μη-
δὲνα ⁴ βλάπτειν τὴν ὅππῃ
γῆς ἐσηκόντων· πάλιν οἱ μὲν
πολέμιοι χελώνας πρὸς αἶ-
γοντες, τὰ τεῖχη συνέσειον.
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τευχῶν μέλι-
βδον τηκτὸν ἐν χαλκαίοις
⁵ πρὸς ὅντας κατέχεον
⁶ ὅφ' ἔσυνέβαινε τὴν
χελώνην

1 Εἰμπιπόντων] Εἰμπιπόντες. Casaubonus.

2 Πρὸς αἶγαν] Cant. πρὸς αἶγαν.

3 Εἰβιάζετο] γρ. ἐβιάζετο. Casaub.

4 Βλάπτειν] Cant. βλάπτειν.

5 Πρὸς ὅντας] Consule Casaubonum ad Æream cap. xxxiii.

6 Τὸ ὅφ'] Ita reposui cum Fl. pro ὅφ' ὅν. Cant. ὅφ. ὅφ.

χελώνων διαλύεσθαι. οἱ δὲ
πολέμιοι 7 μὲν δὲ χελώνης
ἐκ πύργων προσεγομύων
ὅξ ① ἐπέχεον, καὶ καπι-
σθένυον τὸν μέλιθρον,
καὶ ὅσα ἄλλα δὸς τῶν τεχνῶν
καίοντο ἡφίστην. σβεστήμεν
γὰρ πυρὸς μάστιγα ὅξ ②
εἶναι δοκεῖ. ἀριστον δὲ κώ-
λυμα πυρὸς ἐπαλειφόμε-
νον ὅξ ③. ἡκιστα γὰρ τὰ τε
πῦρ ἀπύεται. καὶ ἀπογυγ ④
ὑδαλ ⑤ παλῆρης ⑥ προσαρ-
τώμενος. ἐνιοὶ δὲ ⑦ πρὸς τὸν
καταχέομενον μέλιθρον
ἐπιτίθεντες, χέν καὶ πηλὸν πε-
τριχωμένον προσήγον.

eum testudine de tur-
ribus adductis acetum
infundebant, plumbum-
que & quæcunque alia
candentia de muris de-
mitterentur, restingue-
bant (etenim ad extin-
guendum ignem artifi-
cium esse acetum vi-
detur. Optimum vero
impedimentum ignis
inunctum acetum. Mi-
nime enim ignis in eo po-
test hærrere) & spongia
aqua plena appensa. Qui-
dam vero adversus defu-
sum plumbum, inque
machinas injectum, pul-
verem ac lutum permi-
xte adduxerunt.

[CAP.

7 Μὲν δὲ χελώνης ἐκ πύργων προσ-
εγομύων ὅξ ① ἐπ.] Cum MSS. de
Interprete pro vulgato, μὲν δὲ χελώ-
νης τῆς ἐκ πύργων προσεγομύων ὅξ ①
ἐπ. nisi quod Fl. προσεγομύων. Autē
καταχέοντες cum Cant. inserui copu-
lam, & cum Fl. καταχέοντες scripti
pro καταχέοντες.

8 Προσαρτώμενος ②] Fl. προσαρ-
τωμένον. Cant. προσαρτωμένον. ③
Sed recte Vulgata.

9 Πρὸς δὲ καταχέομενον μέλιθρον
ἐπιτίθεντες τοῖς μ.] Vox πλείους, non est
hic quidem nauci. Quid si μέλιθρον
φικτοί, ut paullo ante? Quod loqui-

tur πηλὸν πετριχωμένον, de luto cui
fuerint immixti pilli, vel setæ, vi-
detur accipiendum. Sed Interpres
vocem πετριχωμένον non agnoscit.
Mihī aliquando venerat in men-
tem, deesse vocabulum λίμνη. Nam
certum est cilicia & cruda coria in
hos solita adhiberi usus. Casaubonus.

Πλείους] Latet sub hac voce regu-
menti nomen ad arcendos machinis
ignes. Aeneas cap. xxxiii. Εἴπηται αἰ-
πῆς ὅσιν τὸ πόλεως ξύλοναι μέσσωσι δὲ
τῶν τεχνῶν, τὴν χεὶρ τότε τοῖς ἐπὶ τῶν
πύργων τὸ μὴ ἐμπέσσειν ὑπὸ τῶν τολε-
μίων. πλείους καὶ βρώσις καὶ ταῖς.

I Δ' πη

[CAP. IV.]

Philopæmen.

¶ Philopæmen non existimabat decere fortem ducem, phalangem præcedere: sed nunc apud primos, nunc apud postremos, aliquando etiam per medios obequitans, & omnes inspicieus, semper ubi quid peccatum, aut non rite administratum esset, corrigebatur.

2 Philopæmen a Lacedæmonijs fugatus, & propemodum deprehensus, cum Eurotam fluvium trajecisset, equitibus mandavit, ut equis frena detraherent, & ex aqua potum haurire sinerent. Cum vicinus locus asper esset, multaque sylva abundaret, Lacedæmonii magnam fiduciam conspicati, equos effrenantium ac potum ducantium, suspicabantur in remotore magnas ali-

φιλοπίμω.

¶ φιλοπίμω ἔκ ἐνόμιζε προσήκειν ἀγαθῷ στρατηγῷ τὸ φάλαγγα ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ πῶς μὴ ἐν πρώτοις, πῶς δὲ ἐν ἐσχάτοις, πολλάκις ἢ καὶ κατὰ μέσους παρεπιδύων καὶ πάντας ἐφορῶν, αἰεὶ τὸ ἁμαρτανόμητον ἐπανορθῶτο.

φιλοπίμω ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐδιώκετο καὶ ὅσον ἔπω κατὰ λαμβανόμενον τὸ εὐρώπαιον διαβάς, προσέταξε τοῖς ἰππεύουσιν ἡ δποχαλινῆν τὰς ἵππους, καὶ δὸς τὸ ποταμὸν ποτίζεν· ὅτι ὡς ἀκαταμάχητος δασὺς ὄντος, καὶ πολλῶν ὕλην ἔχοντος· οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ τὸ θρασὺ ἰδόντες τὴν δποχαλινωσάντων τὰς ἵππους καὶ τὴν ποτιζόντων, ὑπώπιδοντο ἐν τῇ ὕλῃ συμ-

μα-

1 Ἀποχαλινῶν] Fl. Ἀποχαλινῶσι. Cant. Ἀποχαλινῶσιν.
M m 5

2 Ἀποτ-

μάχης ἔφιλοποίμην
 πολλὰς δόποκεκρύφθαι, καὶ
 μὴ πολήσασθαι. ἀφ' ἑκῶν
 ἔπειθ' ἀνέστρεψαν.

φιλοποίμην ἐδίδαξε
 τὰς Ἀχαιοὺς ἀντὶ μὲν θυ-
 ρεῖ καὶ δόρεσσι. ἀσπίδα καὶ
 σαρίσσαν λαβεῖν. κράνεσι
 ἦ καὶ θώραξι, καὶ περικνη-
 μίοισι φερέσασθαι. μόνιμον
 ἦ καὶ βεβηκῆσαν μάχην
 ἀσκεῖν, ἀντὶ δρομικῆς καὶ
 πελταστικῆς. τρυφὰς ἦ καὶ
 πολυπλείας ἐσθῆτων, καὶ
 δείπνων ἀφελεῖν. μόνοις ἦ
 τοῖς ἀναγκαίοις ἐν στρα-
 τεῖα χρησίμοις ἀρεῖσθαι.
 πῶτα διδάξας φιλοποί-
 μην, ἐν ταῖς πλείσταις
 μάχαις δόποκιμῶντας εἵ-
 χεν τὰς στραπῶτας.

quas copias sociorum
 Philopœmenis lateræ
 neque transmittere flu-
 vium audentes, reverte-
 bantur.

2 Philopœmen instruxit Achivos, ut pro scu-
 to & hasta, clypeum,
 sarissamque caperent,
 galeisque & loricis atque
 tibialibus sese munirent:
 stabilemque & pede-
 stre pugnam exerce-
 rent, pro cursu & scuta-
 torum jaculatione: om-
 nesque delicias & ope-
 rositates vestium, cœ-
 narumque de medio re-
 moverent, & solis iis quæ
 necessitas postularet, ad
 usum militarem, conten-
 ti viverent. His præcep-
 tis Philopœmen in ple-
 risque conflictibus stre-
 nuos atque præstantes
 milites habuit.

[C A P. V.]

Ἄρατ.

Ἄρατ. ἐκράτησεν Ἀ-
 κροκορίνθου ἡ Φρεῖς ἔ-

Ἄρατ.

Aratus Acrocorin-
 thum cepit præsidiiis

χοντ.

2 Ἀσπίδα] Cant. non habet. I-
 dem Codex paullo post βεβαιῶν, pro
 βεβαιῶν. & ἀρεῖται, pro ἀρεῖται.

Cap. VI. 1 Φρεῖς ἔχοντ., ἔς
 ἔχοντ.] Fl. Φρεῖς ἔχοντ., ἔς ἔχοντ. Cant.
 Φρεῖς ἔχοντ., ἔς ἔχοντ. Pro φύλακας,
 υπεῖρας

munitam quæ Antigonus imposuerat, eisque Perseum philosophum & Archelaum ducem præfecerat. Ejusmodi autem usus est strata-gemate. Erant Corinthi quatuor fratres natione Syri, quorum unus erat Diocles, eorum numero qui Acrocorinthum tuebantur. Tres reliqui regium aurum furati, Sicyonem ad Æliam numularium pervenerunt, quo etiam Aratus in facien-dis numis plurimum utebatur. Apud hunc aurum commutabant. Unus eorum sæpenu-mero frequentans nu-

χοντ^Θ, ἐς ἐγκατέστησεν Ἀντίγον^Θ Φύλακας τά-
ξας ἐπ' αὐτὰς Περσῶν τ^τ
Φιλόσοφον, καὶ Ἀρχέλαον
τ^τ στρατηγόν. ὧν ὃ ἄρα τὸ
στρατήγημα ποιόνδε. ἦσαν
ἐν Κορίνθῳ πέντε α-
δελφοὶ Σύριοι τὸ γέν^Θ,
ὧν εἰς ὧν Διοκλῆς, τ^τ
Φραγκέντων Ἀκροκόρινθον·
οἱ τρεῖς κλέψαντες βασι-
λικὸν χρυσίον ἤκον ἐς Σι-
κυῶνα πρὸς τὴν Αἰσίαν τρα-
πέζην, ὧν καὶ Ἀράτ^Θ ἀφ' ἧς
τὴν τ^τ νομίσματ^Θ ἐργα-
σίαν ἐχρήτ^τ· Παρὰ γὰρ τέ-
τῃ τὸ χρυσίον κατήλλατ^τον·
εἰς αὐτῶν Ἐργίν^Θ πλεονά-
κισ φοιτῶν, καὶ τῷ τραπέ-

ζῆτη

uterque Codex, φύλακας. & pro ἰπ-
αίτις, Fl. ἰπ' αὐτῶν. Pro Περσῶν, Cant.
Χερσαίων. quomodo & sub finem
strategematis. Sed recte Vulgata.
Male Interpreti Perseus, cum scri-
bendum Perseus.

2 Αἰσίαν] Plutarcho dicitur Αἰ-
γίαν.

3 Παρὰ γὰρ τῇ τῷ τὸ χρυσίον κα-
τήλλατ^τον] In Codice nostro hic lo-
cus turpissime fuit depravatus. Nos
vero vestigiis ejus lectionis, quam
in eo reperimus, quoad ejus fieri
potuit insistentes, ex Plutarchi Ara-
to ita restituvimus, donec certius ali-
quid ex melioribus libris sit allatum.
Observavimus enim Polyxnum πα-

ne ad verbum multa ex eo gravissimo
scriptore sumpsisse, aut aliis certe,
unde prior Plutarchus sumpserat.
quod mihi quidem sit vero similis-
simum pæne corvæ Plutarchus & Po-
lyxnum fuerint. Casaubonus.

Παρὰ γὰρ τῇ τῷ τὸ χρυσίον κατήλλατ^τ
τι] Fl. ὁ δὲ γὰρ τῷ τὸ χρυσίον κατ.
sed lego cum Cant. παρὰ γὰρ τῷ τὸ
χρυσίον κατήλλατ^τον. Paullo post pro
πλαζίαι, Fl. παζίαι. Pro καὶ χρυσα-
λόν καὶ ὑπὸ κατ^τ Fl. Fl. ἡ χρυσαλόν καὶ
ὕπὸ κατ^τ Fl. Cant. ἡ χρυσαλόν καὶ
ὕπὸ κατ^τ Fl. unde lego τ^τ χρυσαλόν καὶ
ἀπὸ κατ^τ Fl. quomodo in suis quo-
que legisse videtur Interpres.

4 0 3

ζήτηθ' ἰσχυρῶς ἐπίστας καὶ
 παρ' αὐτῶν λόγους ἀπαρτύν-
 τ'· περὶ δὲ φρεσὶς δὲ
 Ἀκροκορίνθου, ὡμολόγησε,
 παρὰ τὸ κρημνῶδες ἐπι-
 μὲν ἰωρακίαν παλαίαν
 καὶ χαμαλὸν καὶ Ἰππίατον
 εἶναι τὸ τέχνη. ὁ τραπέ-
 ζιτης ἀνήγγειλεν Ἀράτῳ.
 ὅς τ' πολλὰ παρ' αὐτῷ ἔργον
 φιλοπονησάμενος, σωτί-
 γεται πύλας ἐπὶ δώ-
 σειν, εἰ δὲ αὐτὸς κρατήσκειν
 Ἀκροκορίνθου. ἔργον
 ὑποχρεῖται μὲν τῷ ἀδελ-
 φῶν τῷ περὶ αὐτῶν ἰσχυ-
 ρῶν πάντας περὶ τὴν Ἰπ-
 πίατον ὥστε πᾶσι Ἀράτῳ
 κελεύει τὴν ἀλλήλων δύ-
 ναμιν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐρη-

mularii domum, ejus-
 que conviviorum par-
 ticeps, cum forte ser-
 mo incidisset de præ-
 sidio Acrocorinthis, fa-
 tebatur se in præcipi-
 tiis scissuram animi-
 advertisse transversam &
 concavam, qua ad
 mœnia sit ascensus.
 Numularius hæc A-
 rato nunciat: qui sum-
 mo studio Erginum
 in amicitiam pertra-
 hens, pactus est se ta-
 lenta septem ei datu-
 rum, si Acrocorin-
 thum obtinuisset. Er-
 ginus recepit, se cum
 fratribus hoc effectu-
 rum. Omnibus rebus ad
 oppugnationem paratis.
 Aratus reliquum exer-

γορί-

4. Ο' ὅ πολλὰ] Fortasse πολλὰ παρ' αὐ-
 τῷ. Casaubonus.

Ο' ὅ πολλὰ παρ' αὐτῷ ἔργον] Ita e-
 didi cum utroque Codice, quomo-
 do & conjecerat Casaubonus, pro
 vulgato ὅς πολλὰ ἔργον. Pro πολλὰ
 Casaubonus quoque in margine Vul-
 gatæ notarat γ. πολύ.

5. Σιωπῶνται πύλας ἐπὶ δώσειν]
 Mirum est quantum hac in parte dif-
 ferant Plutarchus & Polyznus. Il-
 lius siquidem verba sunt hæc, Ο' ὅ
 Ἀράτῳ ἐκείνοις μὲν ὅτι καὶ δώ-
 σειν κατ' ὅσον ὡμολόγησεν, μὲν ὅ
 ἀποτύχει, σιωπῶν δὲ μετ' ἐκείνων, οἱ-

κίαν ἰκατέρω καὶ πύλας. Casaubonus.

Τάλας ἐπὶ δὲ] Error videtur non
 Polyzni, sed librationum: faci-
 le quippe notæ ζ' & ξ' confundun-
 tur. Quare cum Plutarcho scripse-
 rim ὅτι καὶ δώσειν. Corrigendum autem
 ex eo Polyznus, inde manifestum,
 quod subiungat ille, quia summam
 tantam non possidebat Aratus, mul-
 ta cum ex poculis suis & mundo u-
 xoris suæ, ἄρδια ἀργενταρίο pigno-
 rasse, & quæ sequuntur: quod de
 septem tantum talentis dici posse
 non videtur.

6. Αὐτῷ

citum in armis excubias agere jubet : ipse quadringentis electissimis assumptis, sub noctem venit ad moenia : scalisque ad fossas appositis eas superavit. Cum ii qui intus erant, remintellexissent, nocturnum praelium est coortum durissimum, luna nunc lumen pugnantibus suppeditante, nunc in nubibus demersa. atque in tenebris formidolosissimam pugnam committentes ad extremum Arati copiae victoriam assecutæ sunt, & sub ortum sibi portis apertis reliquas copias receperunt. Aratus Archelaum quidem captum dimisit : Theophrastum autem discedere nolentem interfecit. Perseus philosophus arce capta, in

γορέναι· ὁ αὐτὸς δὲ ὁ Λοχαῖδας ἀναλαβὼν νύκτωρ ἦκε πρὸς τὸ τεῖχος· ἢ καὶ κλίμακας τῷ χαρμαλῷ προσβαλὼν ὑπερέβη· τὸ ἔνδον αἰδομένων ἐγένετο νυκτομαχία κρατερὰ, τὸ πλεῶνς ποτὶ μὴν φῶς παρεχόμενης τοῖς μαχομένοις, ποτὶ ἢ ὑπὸ τῆς νύφης δυσομένης. καὶ ἔσχατος πιᾶντ' ἅντ' ἡ μάχην φοβερωτέρην, τίλ' οἱ παρὰ τὸ Ἄρατον ἐκράτησαν· καὶ ἀνατίλλοντ' ἡλίος τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὴν λοιπὴν διώκοντες εἰσεδέξαντο. Ἄρατ' ἢ Ἀρχέλαον μὴν αἰλόντες ἀφῆκε· Θεόφραστον ἢ ἀνέειλεν ἐβελόμενον ἀπαλλάσσειν. Περσαῖ' ἢ ὁ Φιλόσοφος τὸ ἄκρα

ἀλίσκο

ὁ αὐτὸς ἢ ὁ Λοχαῖδας] Ita scriptum cum Fl. & Interprete. Vulgata, omissio numero. αὐτὸς ἢ Λοχαῖδας.

ἢ καὶ κλίμακας τῷ χαρμαλῷ προσβ.] Ita edidi cum utroque Codice. Vulgata, καὶ κλίμακας... τὸ χαρμαλόν. Lacunam suppleverat Ca-

saubonus, addito in margine κατὰ. Pro προσβαλὼν, idem notarat, χαρμαλῶν. Mox pro κρατερὰ, Cant. κρατερά. Sub finem pro αἰλόντες, idem Codex ἀλόντες, & pro Περσαῖ', Cant. Χερσαῖ'.

8 T. πλ.

αἰλισκομένης, εἰς Κεγχρεὰς in Cenchreas fuga de-
 λαφυγῶν, ἐκείθεν πρὸς latus, ad Antigonum
 Ἀντίγονον ὤχετο. abiit.

[C A P. VI.]

ΠύρρⓄ.

¶ ΠύρρⓄ ἡγήθεῖς ὑ-
 πὸ Ῥωμαίων, τὰς ἐλέφαν-
 τας ἀπολέσας, πρὸς Ἀντί-
 γονον πρὸς ἐδωσάμηνⓄ
 πρὸς συμμαχίας, ἀποτυ-
 χῶν προσέταξε τοῖς πρε-
 σβύταις πάναντία πρὸς
 ἅπαντας ἀγγέλλειν, ὡς Ἀν-
 τίγονⓄ μεγάλη δυνάμει
 βοηθήσεν ὑπὲρ ὧν. ὥστε
 οἱ Ταραντῖνοι, καὶ ὅσοι Σικε-
 λῶν καὶ Ἰταλῶν σύμμαχοι,
 τὸ Πύρρον καταλιπεῖν βε-
 λόμενοι, συνέμεναν ἐλπί-
 δι τὸ Ἀντιγόνου συμμαχίας.

ΠύρρⓄ εἰς τὴν Πελο-
 πόννησον ἔσβαλὼν,³ Σπαρ-
 τιατῶν πρεσβύτων ἅπαν-
 τῶντων πρὸς Ἀρκαδίαν,
 Φιλαυθρόπως αὐτὰς ὑπ-

Pyrrhus.

¶ Pyrrhus a Roma-
 nis praelio superatus, a-
 missis elephantis, ad An-
 tigonum petendi auxi-
 lii causa legationem mi-
 sit : cumque non impe-
 trasset, praecepit lega-
 tis, ut omnibus contra-
 ria nunciarent, Antigo-
 num se cum magnis co-
 piis auxilio venturum
 promississe. Itaque Taren-
 tini, omnesque Siculi &
 Itali, qui deferere Pyr-
 rhus volebant, reman-
 serunt spe Antigoni so-
 cietatis.

2 Pyrrhus in Pello-
 ponnesum expeditione
 suscepta, Spartiatis o-
 mnibus per Arcadiam
 legatos de pace mit-
 tentibus perhumaniter
 εἰσε-

1 Τ' πῆρετο.] Cant. ὑπὲρ ὧν. Fl.
 ὑπὲρ ὧν.

2 Ἐσβαλὼν] Cant. ἰμβάλων. Pro
 πρεσβύτων ἀπάντων, monente Ca-
 saubono, edidi πρεσβύτων ἀπαντῶντων.
 Pro ὑπὲρ ὧν αὐτὰς ἰδίως, cum Fl. di-

sinxi & edidi ὑπὲρ ὧν αὐτὰς ἰδίως.

3 Σπάρτιατων πρεσβύτων ἀπάντων
 πρὸς Ἀρκαδίαν] Legendum est, Σπαρ-
 τιατῶν πρεσβύτων ἀπαντῶντων πρὸς
 Ἀρκ. Res probatione non indiget
 Meminit & Flutarehus, Casaubonus.

1 Ἀπολ-

eos recepit, suosque filios ad Spartiatas misurum pollicebatur, ut Lycurgeis disciplinis imbuerentur. Hæc legatis Spartam renunciantibus, Pyrrhus cum exercitu infesto accessit. Incusantibus Spartanis cum alia quam prædixerat, facere, ridens ait: Neque enim vos consuevistis prædicere, si cui bellum vultis inferre. Itaque ne male vos habeat, si contra Lacones usus sum Laconico stratagemate.

3 Pyrrhus ante bellum hostes in suam sententiam adducere conabatur metu, cupiditate, voluptate, misericordia, conditionibus justis, legitimis, utilibus, & quas præstare facile possent.

[C A P. VII.]

Apollodorus.

¶ Apollodorus Caf.

1 Α' πολλόδωρ. ὁ Κασσάνδρου] Legit hic Nicolaus Heinſius Α' πολλόδωρ. ὁ Κασσάνδρου. Fuit enim Cassandria tyrannus. Supra lib. iv. de Antigono 6. 8. Α' ἱππὸν. Κασάνδρου ἐπολιόρχη, βυζάντιον ἔχειν Α' πολλόδωρ ἢ Κασσάνδρου τύραννον,

εδίξατο, καὶ τὰς ἰδίους ἡδὲ ὑπάρχοντες πέμψειν Σπαρτιάταις παιδάσθαι σὺν τῷ Λυκέργειον πολιτείαν. οἱ μὲν πρὸς ἐβδ. τὰ πάντα ἡγγέλλον· ὁ δὲ Πύρρῳ τῇ Σπάρτῃ πρὸς ἐβδ. ἐγαλάντων δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ὡς ἄλλα πρὸς ἐπὶ, ἄλλα πρὸς ἡγεμόνας ἔφη· καὶ δὲ γὰρ ὑμεῖς εἰώθετε πολεμεῖν, μὴ πίνω ἀθανακτεῖν· εἰ πρὸς τὰς Λακωνίας ἐχρησάμεν Λακωνικῷ στρατηγήματι.

Πύρρῳ συνεβέβηκεν πρὸ τῆς πολέμου πείθειν τὰς πολεμίας φύσιν, πλεονεξία, ἡδονή, οἶκτον, δικαίαν, νομίμω, συμφέροντι, δυνάτω.

Α' πολλόδωρ.

¶ Α' πολλόδωρ.

Κασ-

& infra exemplo 2. Α' πολλόδωρ. πολιόδωρ. παρὰ Κασσάνδρου. Ovidius lib. ii. De Ponto epist. ii.

Nons tibi Cassandreuſ pater est, gentisive Phæaa,

Quive repertorem tenuit arte sua.

Ad quem locum consulendus Heinſ.

2 I 14-

Καὸς ἀνδρὶς δίκλῳ φά-
γων ὡς Ὀπιπιδάρῳ ὁ τυ-
ραννίδι, προσελθὼν ἐν με-
λαίνῃ ἐδῆπ, τὴν γυναι-
κα, καὶ τὰς θυγατέρας ἐν
ὁμοίῳ χήματι προαγα-
γὼν, ἡ κεκτηρίας προτεί-
νων, αὐτὴν ἐς πᾶσαν τιμω-
ρίαν ἐξέδωκε τοῖς δικα-
ταῖς. ὅι παθόντες ἄφρουν
αὐτῷ ἔγκλημα ἡ εἴψη-
φισαντο ἄφεθεις Ἀπολλο-
δωρῷ ὅτι ἐς μακρὴν
καὶ τὴν τυραννίδα κατέχεν
καὶ μάλιστα δὴ τὰς ἀφέν-
τας δικαστὰς ὡμῶς ἐκόλα-
σε, τὴν σωτηρίαν ἀναφέρ-
ων εἰς τὴν ἑαυτῷ ἐρατη-
ρίαν, ὅτι εἰς τὴν ἐκείνων
Φιλανθρωπίαν.

Andri filius de affecta-
ta tyrannide in judi-
cium vocatus, pulla
veste amictus progredi-
tur, uxoremque & fi-
lias habitu simili indu-
tas produxit supplices :
ad eamque poenam quam
statuissent, se iudicibus
tradidit. qui re intelle-
cta, eum crimine suf-
fragiis suis liberaverunt.
Dimissus Apollodorus,
non ita multo post ty-
rannidem occupavit, in
primisque iudices, qui
eum adsolverant, cru-
delissimis suppliciis af-
fecit, salutem suæ in-
dustriæ acceptam refe-
rens, non illorum huma-
nitati.

Α' πολ-

2 Ἰκετηρίας προστίτων, αὐτὴν ἐς
πᾶσαν τιμωρίαν, &c.] Cant. ἰκετη-
ρίας προστίτων αὐτῷ ἀπασιδῶν τιμω-
ρίαν, &c. Mox pro οἱ παθόντες, In-
terpres legit οἱ μαδόντες, sed Vulgata
recte. Paulo post pro ἰκετοί, cum
MSS. & Interprete edidi ἰκέλοισι.

3 Οἱ παθόντες] Putet aliquis de-
siderari voculam τι. Nam notum est
παρεῖν τι poni solitum pro tangi mi-
sericordia, quod ἀπαχιρίζει ele-
gantissime sacræ litteræ vocant. Sed
& παρέχεν tantum ita Polyænus ali-
quando usurpat libro VIII. de Co-
riolano : Κοριολῶδες ἰπαδεῖν, ἰδύκρυ-
σιν, ἀνιζέειν. Sic libro septimo
in Cyro. ὡς ὃ εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς

γυναικας, παθόντες ἰπ' αὐτοῖς, ἀνι-
στρέφον. Casaubonius.

4 Τὴν τυραννίδα κατέχεν] Ar-
matis videlicet Gallis, quos ingen-
tibus donis sibi conciliat. eosque
fides satellites, & ob instam fœvi-
tiam ad omne facinus paratos mini-
stros habens, teste Diodoro in Ex-
cerptis Peirescii pag. cclxv.

5 Τὰς ἀείντας δικαστὰς ὡμῶς ὄκρυ-
σι] Crudelis licet fuerit, aut etiam
si vis crudelissimus, Apollodorus
hic, non puto tamen eo crudelita-
tis venisse illum, ut hos suos ἀνι-
στρέφον cremarit. Lego ἐκείνοισι non ἰ-
κετοῖς : non repugnantibus Codd.
Interpretis. Casaubonius.

6 Α' πολ-

2 Apollodorus rem-
pub. gerens apud Cas-
sandreſes, omnia dicta
factaque ſic gubernavit,
ut ex iis infeſtiſſimus ty-
rannis haberetur. Nam
& contra Lacharem ty-
rannum decretum ſcri-
pſit, ut eum e terra Caf-
ſandreſium in nexum
abducere liceret: Etenim
eum cum Antiocho regē
amicitiā, ſocietatemque
facere, eique Rempubli-
cam prodere. Etiam
Theodoto referenti, ut
præſidium corporis ipſi
daretur, reſtitit: Eury-
dicenque quæ liberta-
tem Caſſandreſibus re-
ſtituerat, adjuvit, eam-
que Eurydicen appella-
vit: & milites arcem re-
linquentes, civitate do-

6 Ἀπολλόδωρος πολι-
τάρχης, ὡς καὶ Κασσιν-
δρῶσι, πάντα ἔλεγμα
καὶ ἐπεσέθεν, ἀφ' ὧν ἐδύ-
ξεν εἶναι μισοτύραννον.
7 καὶ γὰρ καὶ Λαχάρης ἔ-
τυράννη ψήφισμα ἔγρα-
ψεν ἀγώγιμον ἐκ τῶ χῶ-
ρος εἶναι τῶ Κασσινδρέων.
καὶ γὰρ Ἀντίοχον τὸ βασιλεία
ποιεῖσθαι φίλον, καὶ σύμμα-
χον, αὐτῷ τὴν πολιτείαν
ἐπιτρέποντα. ὅς καὶ Θεοδό-
τῳ γράψαντι φυλακὴν
αὐτῷ δέσσειν ἔσώμασθαι,
αὐτὸς ἀντείπεν καὶ τὸ ὑπο-
δύσεως Κασσινδρῶσι τὴν
ἐλευθερίαν 8 Εὐρυδικῆς...
ὡς κατεστῆσθαι. ὡς ἐπεί-
λεσεν Εὐρυδικίαν. καὶ τοῖς
ἐξελθόντι τῷ ἀκροῦ στρατιώ-

ταις

6 Ἀπολλόδωρος πολιτάρχης πα-
ρὰ Κασσινδρῶσι] Hinc venit Ovi-
dio sub nomine *Cassandrea domini*,
in Ibiide 451.

*Aut Cassandra domino non mitior ur-
bi*

Sancimus ingesta contumacia humo.
quomodo locum illum reſtituit
Nicol. Heinſius, cum ante legeret-
tur.

*Aut ut Cassandra, domino non mi-
rior illo, &c.*

Hunc forte ſpectat caput Soliani 41.
lib. xiv.

7 Καὶ γὰρ κατὰ] Fl. absque καὶ...
Paullo post pro Θεοδότῳ, Cant. Θεο-
δότη. Pro ἀντείπειν, Fl. ἀντεπείν.
Infra pro Εὐρυδικίαν, malim Εὐρυ-
δικεα.

8 Εὐρυδικῆς... ὡς κατεστῆσθαι]
Non dubitamus vere nos supplere
mancum hunc locum in nostris, &
Interpretis Cold. Legendum enim
Εὐρυδικῆς ἰορτίῳ κατεστῆσθαι. Pro
ἐκάλισιν, γρ. ἐκάλισιν. Casaubonus.

N n

9 T t

ταῖς πολιτείαις ἔγραψε ,
 καὶ κλήρας ἐν τῇ Παλλυνῇ
 δεθλώαι· ἵνα ὡς ἀμύνοιν
 φύλακες τῆ ἐλευθερίας.
 ἐν ᾗ τοῖς συμποσίοις...
 εἰ τις ἔφη δεινόν, ἀλλὰ καὶ
 χέτλιον. ¹⁰ Τῷ τῷ... ἔξ-
 απατήσας, ὡς δημοτικώ-
 πατ· ὦν, ἐπανεῖσησεν οἰ-
 κέταις καὶ τὰς ἀπὸ τῆ ἐργα-
 σιῶν τεχνίτας, ¹¹ καὶ με-
 ράκιον Καλλιμέλη σωαρ-
 πίας, καὶ ἴσους ἐπέση-
 σεν αὐτῷ μάγειρον Λεοντο-
 μῆν. ἔτ· δειπνοποιή-

navit, sortisque in Pal-
 lena dedit, ut ibi per-
 manerent, vindictae-
 que libertatis se prae-
 berent. In conviviiis
 prae caeteris omnibus
 rem gravem ac perni-
 ciosam esse tyrannidem
 praedicabat. His ple-
 bem decipiens, cum ma-
 xime omnium popula-
 ris haberetur, servos
 atque operas concita-
 vit, & correptum ado-
 lescentem Callimelem
 mactavit, eumque coquo
 Leontomeni coquen-

σαι,

10 Τῷ τῷ... ἔξ· απατ.] Cant.
 Τῷ τῷ... ἔξ· απατ. Catubonus
 in ora Vulgata supplerat, τῷ τῷ τῷ
 μετ' ἔξ· απατ.

11 Καὶ μεράκιον Καλλιμέλη Idem
 refertur in Diodori Excerptis Peirescii
 pag. cclxv. Οἱ π' ἀπὸ τῶν ὀπ-
 τῶν τυραννίδων, καὶ βεβωωσιν κρι-
 νας τῶν σωμμένων, μεραχίσκοι τὰ φί-
 λων αὐτῶν καλίστας, ὡς ὅτι θυσιᾶς, καὶ
 σφαγῆσας τοῖς θεοῖς, τὰς ἀσπλάγχνα
 τοῖς σωμμένωσιν ἔδωκε φαγεῖν, καὶ τὸ
 αἷμα κρεῖσσαι οἷνα πρὶν παρικλῆσαι το.
 Ita apud Herodotum lib. iii. cap. i i.
 Cares aliique Graeci Aegyptiorum au-
 xiliarii Phanis Halicarnassensis, qui
 ab Amali Aegyptiorum rege ad Cam-
 bysem defecerat, liberos in patris
 conspectu, ad firmandos in praelium
 animos, & quo magis inter se fidi
 forent, obtruncarunt, ipsorumque
 sanguinem aqua & vino permixtum
 omnes delibabant. Simili scelere in

conjuratōnis sacramentum adadi
 Catilinae socii, teste Dione lib. xxviii.
 Καὶ ἐς ἀδελφίαν ὁρκωμοσίων ἀνέχων
 κοροήματα παῖδα γὰρ τινα καταθύσαι,
 καὶ ὅτι τῶν ἀσπλάγχτων αὐτῶν τὰ ἔρμα
 ποιήσας, ἵκετα ἐσπλάγχθουσι αὐτῶ
 μὲν τῶν ἄλλων, &c. Sallustio B Cat
 Fure eo tempore, qui dicerent, Catilinam,
 oratione habita, cum ad iurandum po-
 pulares scelere sui adigeret, humani cor-
 poris sanguinem vino permixtum in pate-
 ri circumtulisse; inde cum post exsecra-
 tionem omnes degustavissent, sicut in so-
 lennibus sacris fieri consuevit, aperuisse
 consilium suum; atque eo deestare festis,
 quo inter se magis fidi forent, alius aut
 tanti facinorae confici. & Floro lib. iv.
 cap. i. Additum est pignus conjurationis,
 sanguis humanus, quem circumlatum po-
 teri, libere & summum mesae, nisi ap-
 plius esset, propter quod biberent. Ad quae
 loca plura Commentatores. Paullo
 post pro παρὶ θυνα, Cant. παρὶ θυνο.

12 911

dum dedit : is viscera hominis cocta conjuratoribus epulanda apposuit. Quibus vescentibus, & sanguinem vino permiscendo atrum efficientibus, corpus eis ostendit, sceleris communione fidem conjurationis firmans, & his usus fociis, tyrannidem occupavit, tyrannusque truculentissimus evasit, & crudelissimus omnium, quotquot unquam vel apud Græcos, vel apud barbaros tyrannidem exercuerant,

σας, τὰ ἀπλάγχνα παρέθηκε πῆς σωωμόταις ὧν δειπνησάντων, καὶ πόντων τὸ αἷμα οἶνω μέλανι μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα· τῇ θοινωνίᾳ δ' μιᾶσμαίῳ ἐμπεδῶν τὸ πρὸν τ' ὀπληρώσεως καὶ δι' ταῖς χρηστέῃσι συμμάχοις κατέλυσε πλὴν τυραννίδα· καὶ τύραννον ἐγένετο ¹² Φοινικώτατ' καὶ ὠμότατ' πάντων, ὅσοι παρ' Ἑλλήσιν ἢ ὠρεῖ βαρβαροῖς ἐτυράννησαν.

[CAP. VIII.]

Ægyptus.

Ægyptus a Mausolo ablegatus Miletum, ut eos qui civitatem prodere instituerant, sua ope juvaret. Cum appulisset, & insidias sibi strui præsensisset, festinans ad navem prior venit. Insidiatores pro-

Αἴγυπτι.

Αἴγυπτι ὑπὸ Μάου σωλᾷ πεμφθεὶς εἰς Μίλητον συμπράξων πῆς προδιδᾶσι πλὴν πόλιν, κατέπληθυσεν, προαισθόμενον ὡς ὀπληρώσει, ἀπὸ τῶν ναῶν προανέβη· οἱ μὲν ὀπληρώοντες ἐγένετο

¹² Φοινικώτατ', καὶ ὠμότατ' πάντων] Καὶ ὠμότατ', quod in Vulgata aberat, cum utroque Codice & Interprete supplevi. Tyranni-

dis autem monitorem usus est ac magistro Calliphonte Siculo, qui in multorum Siciliæ tyrannorum aula diu versatus fuerat, teste Diodoro.

γὺς τῆ θαλάττης ἐφέ-
δρῳον· ὁ δὲ ἐκ τῆ νεῶς
ἡ ἐκπέμψῃ πινὰ, φρε-
σας, ἡ κυβερνήτῳ ζη-
τήσας Αἴγυπτον ἄγε· ἡ δὲ
γὰρ ἀνάγκη χρῆ. τὰ τ'
ἀκύνειοι οἱ ὠρεφύλασ-
σοντες Μιλήσιοι, τῆ νεῶς ἀ-
παχωρήσαντες, ἐξήτην Αἴ-
γυπτον ἀνὰ πλὴν πῆλιν. ὁ δὲ
ἀφικόμενος τῆ κυβερνήτης
δοκίμας τὸ δότ' αἰον,
ἀπὲς πλάσσει ἀκινδύνως.

pe mare latitabant. Il-
le quendam e navi mi-
sit gubernatorem, in-
quiens, Ægyptum qua-
re, & eum huc addu-
cito. Jam enim solven-
dum est. Quo sermo-
ne audito, qui Mile-
siam libertatem custo-
diebant, discedentes a
navi, Ægyptum per ur-
bem quærebant. Ille
cum gubernator rediis-
set, resecto fune, sine
periculo abnavigavit.

[C A P. I X.]

Λεύκων.

¶ Λεύκων, χρημάτων
δεόδω· ὁ κέρυξεν ἔπι
ἡ μέλλοι κέρπειν ἄλλο νό-
μισμα, καὶ δέοι προσφέ-
ρειν αὐτῷ τὸ ὑπάρχον ἐκά-

Leucon.

¶ Leucon pecuniis
indigens, promulgavit
se aliam monetam per-
cussurum. itaque ad-
ferret quilibet suos nu-
mos, ut alia forma excu-

500

1 Εκπέμψῃ] MSS. nec non
Codd. Cafauboni ἐκπέμψῃ.

2 Τὸν κυβερνήτῳ ζητήσας Αἴγυπτον,
ἀγῆ] Suspicio est legendum esse καὶ
τὴν Αἴγ. Nam duos velle se praestolari
fingit: navis gubernatorem, & Æ-
gyptum: quorum ille re vera abe-
rat, & expectabatur. Itaque statim
ut est reverfus, solvit Ægyptus. Pa-
ret manifesto ex sequentibus, ὁ δὲ
ἀφικόμενος τῆ κυβερνήτης δοκίμας τὸ δό-
τ' αἰον ἀπὲς πλάσσει ἀκινδύνως. Pro ἀνά-
γκῃ, γὰρ ἀνάγκη. Cafauboni.

Cap. IX. 1 Μίλλοι, &c. καὶ δέοι.]

Cant. μίλλῃ & δέ. Paulo post pro δέ-
κμον εἰν, uterque Codex δέκμον
ῥόμον. Sub finem post συναχθῶν·
Fl. συναχθῶν. Simile Dionysii fa-
ctum refert Aristoteles lib. II. Oikou.
Δαειστέμενός τε ὠρεφῆ τῆ πολὺν χρέ-
ματα ὅτι ἀποδοῖ, ὡς ἀπὸ αὐτῶν,
ἐκίλδον ἀνασέρειν ὅσον τῷ καὶ ἀργύ-
ρειον ὅτι αὐτῶν· οἱ δὲ μὴ, δάειπν
ἔταξε τὸ δότ' αἰον. ἀπὸ κέρπειν· ὅτι
τῆ ἀργυρίου, ὅτι κέρπειν καὶ ἀπὸ κέρπειν,
δὲ δὲ καὶ τῆ ἀργυρίου ὅτι ἀπὸ κέρπειν ἀργυ-
μῶς, τὸ, τὸ ὅτι κέρπειν ἀπὸ κέρπειν,
ἀπὸ κέρπειν ἀπὸ αὐτῶν.

2 Λέ-.

si valerent. Quibus omne quicquid habebant adferentibus, aliud signum impressit, duplicique precio esse unumquemque numum jussit. Itaque dimidiam partem eorum quæ collegerat lucratus, neminem civium damno affecit.

2 Leucon cum intellexisset sibi amicos multosque cives conjuratos, insidias parare, convocatis mercatoribus omnibus, tantum pecuniarum a singulis mutuo accepit, quantum habebant, inquires, hostes sibi per prodicionem dedi. Mercatores promptis animis mutuo pecunias dederunt. Ille conductis ipsis in aulam, confessus est hostium insidias: hortatusque est, ut sui corporis essent custodes. Etenim tum demum

ἔω, ὅπως μετακρηπὲν δόκιμον εἴη· οἱ μὲν προσώλεγκαν ὅσων εἶχον· ὁ δὲ ἄλλον χαρακτῆρα ἐπιβαλὼν ἐπέτρεψε τὸ τίμημα διπλάσιον ἐκάσῳ νομίσματα. ὥς τε ἔ' συλλεγῆναι τὰ ἥμισυ κερδάνας, ἔδεναι τὴν πολιτῶν ἐξημίωσεν.

2 Δόκων μαθὼν ὡς ἐπιβελύοιεν αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται σωμοστέλαιοι πολλοὶ, τὰς ἐμπόρους καλέσας ἀπέντας, χρήματα ὅσα εἶχεν ἐκάσῳ ἐδανείζετο. φάσκων τὰς πολέμους αὐτῷ προσδιδόσθαι· εἰ μὲν ἐμποροὶ προσύμῳς ἐδανείζον τὰ χρήματα. ὁ δὲ συναγαγὼν αὐτὰς εἰς τὴν αὐλὴν, ὁμολόγησε τὴν ἐκ τῶν πολιτῶν ὀπίθεσιν καὶ παρεκάλεσε φύλακας ἔ' σώματα αὐτὰ γνέσθαι. ὥς τὰ χρήματα κομισαμένους εἰσώζουσιν·

2 Δόκων μαθὼν, &c.] Plura stragemata, quibus amici vel cives dubii & suspecti sub specie mutuandæ pecuniæ oppignorantur, vide apud Gruterum in Discurs. Polit. ad Tacitum cap. LV I.

3 Οἱ μὲν ἐμποροὶ] Mὲν cum utro-

que Codice inserui. Mox cum Fl. pro πολλῶν scripserim πολιτῶν, quia supra ὡς ἐπιβελύοιεν αὐτῷ εἰλοὶ καὶ πολῖται. Interpres legisse videtur πολιμίων. Paullo post pro ἐδανείζουσιν, Cant. δέλωτες.

N n 3

4 T n

σώζοιεν αὐτόν. καὶ δὴ πὰς
 χρηματὰ σωσάμενοι ἐθέλοντες
 οἱ ἔμποροι ὅπλα ὤψαλα-
 βόντες, οἱ μὲν δορυφόροι
 τὸ σώματι· οἱ δὲ τὸ δέ-
 χεων φύλακες ἐγείνοντο.
 Λόκων δὲ μὲν τέτων, καὶ μὲν
 τὸ πρὸς αὐτὸν πιστάτων, τὰς
 κρινωνέντας τὴν Πιθιδέως
 συλλαβὴν ἀπέκτεινε, καὶ
 πλὴν δὲ χιτῶνος ἀσφαλῶς κα-
 τὰς ἑσπέρης ἀπέδωκε τὰ
 χρήματα.

Λόκων οὖν τῷ πρὸς Ἡ-
 ρακλεώτας πολέμῳ αἰσθό-
 μῳ· τὴν τριηραρχῶν π-
 ναὸς παραδιδόντας καὶ αὐτο-
 μολεῖν μέλλοντας, συλλα-
 βὴν αὐτοὺς, ἀκῆσαι μὲν ἔφη
 πρὸς αὐτῶν λόγους οὕτως Πι-
 θιδεῖς. ὁ πιστεύσας γε μὴν.
 ὅπως ἐν μὴ καὶ κατὰ τύχην
 ἡγήσης γυμνασθεῖς αὐτοὶ δο-
 κῶεν αἵ ποτε τὸ σφάλμα-
 τος, αὐτοὺς μὲν ἡσυχάζειν
 ἐκέλευσεν, ἄλλους δὲ τριη-

eos pecunias recuperatu-
 ros, si se incolumem &
 saluum conservassent.
 Quo factum est, ut
 pecuniarum causa mer-
 catores armis sumptis,
 alii corpus Leuconis sti-
 parent, alii regiam tue-
 rentur. Leucon horum,
 atque amicissimorum
 quos circa se habebat
 auxilio, participes con-
 jurationis comprehensos,
 trucidavit: imperioque
 in securitatem redacto,
 pecunias reddidit.

3 Leucon in bello
 contra Heracleotas, ani-
 madvertens, aliquos ex
 trierarchis prodicionem
 moliri, & transitionem
 ad hostes parare, com-
 prehendi eos iussit, &
 ad se inquit parum ho-
 nestos sermones de ipsis
 deferri, verum se fi-
 dem iis non habere. Ne
 igitur, si fortuna & ca-
 sus victoriam hostibus
 dedisset, ipsi in suspicio-
 nem criminis venirent,

ραρχας

ε Τῶν ἀρχῶν] γρ. τῶν ἀρχαίων.
 Casaubonus.

ε Ὅπως] Ita restitui cum Fl. pro

ὡμοι. Mox post καὶ copulam delet
 Cant. Paullo post ante δίκαιον ἐστίν,
 inserit Cant. πρὸς αὐτούς.

eos quiescere iussit, aliosque trierarchos in eorum locum suffecit. Familiaribus autem suspectorum magistratus, vicorumque principatus commisit, quasi amico erga eos animo affectus. Cum vero bello finem imposuisset: Justum inquit esse ut in suspectos inquisitio fieret: ne sine ratione fidem illis non habuisse putaretur. Qui cum in curiam venissent una cum familiaribus, inclusos armata militum manu omnes ad unum morte affici iussit.

4 Leucon Heracleotis sibi bellum inferentibus, cum magna navium multitudine, & egredientibus in terram, ubicumque libitum ipsis fuisset, cum videret suos milites pugnam detrectare, neque eos egressu prohibere, in

εἰρχας ἀπέδειξε. πῆς ᾧ οἰκείοις τ' ὑποπτίων δεχάς κ' ἐπιπλείας ἐνεχείριζε κωμῶν, ὡς δὴ φιλοφρόνως ἔχων πρὸς αὐτὰς, ἐπεὶ ᾧ τ' πόλεμον κατελύσαιτο. δι-
καιον ἔφη κερθύναι τὰς ὑποπτάς, ἵνα μὴ δόξῃ ἀλόγως αὐτοῖς ἀπεισῆσαι παρελθόντων ᾧ εἰς τὸ δικασήριον ὁμᾷ πῆς οἰκείοις, πεισισαίνων ὁ ὠλισμέ-
νῳ δυνάμειν, ἅπαντας αὐτὰς ἀνααιρεθῆναι προσέτα-
ξεν.

Λόκων ἐπιστρα-
στῶν Ἡρακλεωτῶν ναυσὶ
πολλαῖς, κ' ὑποθαρινῶν
ἵππων τ' χώρας ἐβόλυν-
το, ὁρῶν τὰς αὐτῶν στρα-
τὰς ἐθελόκακοντας κ' ὁρ-
αίνοντάς, ἐτάξε⁸ τὰς
ὠλιστάς πρώτας πρὸς τὴν
ὑπό-

7 Ὁ πῶν] Uterque Codex ὅποι.
Pro τ' χώρας, Cant. τ' ῥῆς. Mox post
ἐθελόκακοντας inferui copulam cum
Fl.

8 Τὰς ὠλιστάς πρώτας. . . . ἢ ἀπό-
βασιν] Deest verbum, καλύειν, ut
apud Casaubonum.

Τὰς ὠλιστάς πρώτας πρὸς τὴν ἀπόβασιν

σιν] Ita lacunam, quæ erat in Vul-
gata cum Fl. supplevi. In ora Cant.
notatum erat, ὁ πῶν, vel καλύειν ποιε.
Mox pro πρὸς τὴν ἀπόβασιν, cum u-
troque Codice edidi πρὸς τὴν ἀπόβασιν.
Item ἀφ' ὧν cum utroque
Codice (nisi quod Cant. ἡρώων) &
Interprete inferui.

αἰλισκομένης, εἰς Κεγχρεὰς
 διαφυγών, ἐκείθεν πρὸς
 Ἀντίγονον ᾤχετο.

in Cenchreas fuga de-
 latus, ad Antigonom
 abiit.

[C A P. VI.]

Πύρρον.

¶ Πύρρον ἡγήθεις ὑ-
 πὸ Ῥωμαίων, τὰς ἐλέφαν-
 τας ἀπολέσας, πρὸς Ἀντί-
 γονον πρὸς ἐλπίδα
 εἰς συμμαχίας, ἀποτυ-
 χών προσέταξε τοῖς πρε-
 σβύταις πάντας πρὸς
 ἅπαντας ἀγγέλλειν, ὡς Ἀν-
 τίγονος μεγάλη δυνάμις
 βοηθήσειν ὑποέχετο. ὥστε
 οἱ Ταραντῖνοι, καὶ οἱ Σικε-
 λῶν καὶ Ἰταλῶν σύμμαχοι,
 τὸ Πύρρον κατελιπεῖν βε-
 λόμενοι, συνέμειναν ἐλπί-
 δι τὸ Ἀντιγόνου συμμαχίας.

Πύρρον εἰς τὴν Πελο-
 πόννησον ἐσβαλὼν, Σπαρ-
 τιατῶν πρεσβυτέρων ἅπαν-
 τῶντων πρὸς Ἀρκαδίαν,
 Φιλαδελφίᾳ αὐτὰς ὑπ-

Pyrrhus.

¶ Pyrrhus a Roma-
 nis praelio superatus, a-
 missis elephantis, ad An-
 tigonum petendi auxi-
 lii causa legationem mi-
 sit: cumque non impe-
 trasset, praecepit lega-
 tis, ut omnibus contra-
 ria nunciarent, Antigo-
 num se cum magnis co-
 piis auxilio venturum
 promississe. Itaque Taren-
 tini, omnesque Siculi &
 Itali, qui deferere Pyr-
 rhus volebant, reman-
 serunt spe Antigoni so-
 cietatis.

2 Pyrrhus in Pelo-
 ponnesum expeditione
 suscepta, Spartiatis o-
 mnibus per Arcadiam
 legatos de pace mit-
 tentibus perhumaniter
 εἰσε-

1 Τ' πύρρον.] Cant. ὑποέχετο. Fl.
 ὑποέχετο.

2 Ἐσβαλὼν] Cant. ἰσβαλὼν. Pro
 πρεσβυτέρων ἅπαντων, monente Ca-
 saubono, edidi πρεσβυτέρων ἅπαντων.

Pro ὑποδέξατο αὐτὸν ἰδίως, cum Fl. di-

stinxi & edidi ὑποδέξατο, καὶ αὐτὸν ἰδίως.

3 Σπαρτιατῶν πρεσβυτέρων ἅπαντων
 πρὸς Ἀρκαδίαν] Legendum est, Σπαρ-
 τιατῶν πρεσβυτέρων ἅπαντων πρὸς
 Ἀρκ. Res probatione non indiget.
 Meminit & Plutarchus, *Cassandrus*.

1 Ἀπὸ λ-

eos recepit, suosque filios ad Spartiatas misurum pollicebatur, ut Lycurgeis disciplinis imbuerentur. Hæc legatis Spartam renunciantibus, Pyrrhus cum exercitu infesto accessit. Incusantibus Spartanis cum alia quam prædixerat, facere, ridens ait: Neque enim vos consuevistis prædicere, si cui bellum vultis inferre. Itaque ne male vos habeat, si contra Lacones usus sum Laconico stratagemate.

3 Pyrrhus ante bellum hostes in suam sententiam adducere conabatur metu, cupiditate, voluptate, misericordia, conditionibus justis, legitimis, utilibus, & quas præstare facile possent.

εἰδὼς, καὶ τὰς ἰδίους ἕως ἰσχυροῦ πέμψεν Σπαρτιάταις παιδάζησάμενος τὴν Λυκέργειον πολιτείαν. οἱ μὲν πρὸς ἐδὲ πῶτα ἤγγελλον· ὁ δὲ Πύρρῳ τῇ Σπάρτῃ προσέβαλεν. ἐγκαλόντων δὲ τῇ Σπαρτιατῶν ὡς ἄλλα περιπῶν, ἄλλα πράττειν ἡμέλει εἶπεν· ὁ δὲ γὰρ ὕμεις εἰώθετε προσέχειν, μέλλοντες πολεμεῖν· μὴ τίνω ἀρνακτεῖτε εἰ πρὸς τὰς Λακωνίας ἐρησιόμην Λακωνικῷ στρατηγήματι.

Πύρρῳ συνεβέβησεν πρὸ τῆς πολέμου πείθειν τὰς πολεμίας φύσιν, ὡλεονεξία, ἡδονή, οἰκτῶ, δικαίῳ, νομίμῳ, συμφέροντι, δυνάτῳ.

[C A P. VII.]

Apollodorus.

¶ Apollodorus Caf.

Α' πολλόδωρ.

¶ Α' πολλόδωρ

Κασ-

1 Α' πολλόδωρ ὁ Κασσάνδρου] Legit hic Nicolaus Heinſius Α' πολλόδωρ ὁ Κασσάνδρου. Fuit enim Cassandria tyrannus. Supra lib. iv. de Antigono σ. 8. Α' ἵππῳ Κασσάνδρου ἐπολιόρχη, βελόδωρ ὁ ἑξελείν Α' πολλόδωρ ὁ Κασσάνδρου τὸν ἐκείνου,

& infra exemplo 2. Α' πολλόδωρ πολίτῳ παρὰ Κασσάνδρου. Ovidius lib. ii. De Ponto epist. ii.

Nontibi Cassandreuſ pater eſt, gentiſue Phæaa,

Quivæ repertoræ torruit arte sua.

Ad quem locum consulendus Heinſ.

2 I 24-

Καοσάνδρου δίκλιν φά-
γων ὡς Ὀπιπιδέμου τυ-
ρανίδι, προσελθὼν ἐν με-
λαίνῃ ἐδῆπ, τὴν γυναι-
κα, καὶ τὰς θυγατέρας ἐν
ὁμοίῳ χήματι προαγα-
γὼν; ² ἱκετηρίας προτεί-
νων, αὐτὸν εἰς πᾶσαν πτω-
ρίαν ἐξέδωκε τῆς δικα-
σαις. ³ οἱ παρόντες ἄφεςιν
αὐτῷ ἔργκλήματι ἐψη-
φίσαντο ἀφεθεῖς Ἀπολλό-
δωρον ὅτι εἰς μακρὸν
καὶ τὴν τυρανίδα κατέχεν
καὶ μάλιστα δὴ ⁵ τὰς ἀφέν-
τας δικαστὰς ὡμῶς ἐκόλα-
σε, τὴν σωτηρίαν ἀναφέ-
ρων εἰς τὴν ἑαυτῷ ἐρατη-
ρίαν, ὅτι εἰς τὴν ἐκείνων
Φιλανθρωπίαν.

sandri filius de affecta-
ta tyrannide in judi-
cium vocatus, pulla
veste amictus progredi-
tur, uxoremque & fi-
lias habitu simili indu-
tas produxit supplices :
ad eamque poenam quam
statuissent, se iudicibus
tradidit. qui re intelle-
cta, eum crimine suf-
fragiis suis liberaverunt.
Dimissus Appollodorus
non ita multo post ty-
rannidem occupavit, in
primisque iudices, qui
eum adsolverant, cru-
delissimis suppliciis af-
fecit, salutem suæ in-
dustriæ acceptam refe-
rens, non illorum huma-
nitati.

Α' πλ.

² ἱκετηρίας προτείνων, αὐτὸν εἰς
πᾶσαν πτωρίαν, &c.] Cant. ἱκετη-
ρίας πρὸς πᾶσαν αὐτῷ ἀποστέλλων π-
τωρίαν, &c. Mox pro οἱ παρόντες, In-
terpres legit οἱ μαδόντες, sed Vulgata
recte. Paullo post pro ἱκεσι, cum
MSS. & Interprete edidi ἱκέλασι.

³ Οἱ παρόντες] Putet aliquis de-
siderari voculam τι. Nam notum est
παρεῖν τι poni solitum pro tangi mi-
sericordia, quod ἀνταχίζοντες ele-
gantissime sacræ litteræ vocant. Sed
& πάχον tantum ita Polyænus ali-
quando usurpat libro VIII. de Co-
tiolano : Κοριολῶν ἐπικτεν, ἰδούρου-
σιν, ἀνταχίζον. Sic libro septimo
in Cyro. ὡς ὃ εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς

γυναῖκας, παρόντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀνι-
στρέφον. Casaubonus.

⁴ Τὴν τυρανίδα κατέχεν] Ar-
matis videlicet Gallis, quos ingen-
tibus donis sibi conciliarat : eosque
fidos satellites, & ob infamem seviri-
tiam ad omne facinus paratos mini-
stros habens, teste Diodoro in Ex-
cerptis Peirescii pag. cclxv.

⁵ Τὰς ἀφέντας δικαστὰς ὡμῶς ἐκόλα-
σε] Crudelis licet fuerit, auteriam
si vis crudelissimus, Apollodorus
hic, non puto tamen eo crudelita-
tis venisse illum, ut hos suos ὡμῶς ἐ-
κόλασε cremarit. Lego ἐκείνοις non ἰ-
κνοῖς : non repugnantibus Codd.
Interpretis. Casaubonus.

6 Α' πλ.

2 Apollodorus rempub. gerens apud Cassandrenses, omnia dicta factaque sic gubernavit, ut ex iis infestissimus tyrannis haberetur. Nam & contra Lacharem tyrannum decretum scripsit, ut eum e terra Cassandrensium in nexum abducere liceret: Etenim eum cum Antiocho rege amicitiam, societatemque facere, eique Rempublicam prodere. Etiam Theodoto referenti, ut præsidium corporis ipsi daretur, restitit: Eurydicenque quæ libertatem Cassandrensibus restituerat, adjuvit, eamque Eurydicen appellavit: & milites arcem relinquentes, civitate do-

6 Ἀπολλόδωρος πολιτάρχῃ κασσηδρόσι, πάντα ἔλεγον καὶ ἐπεστέλλεν, ἀφ' ὧν ἔδοξεν εἶναι μισοτύραννον. 7 καὶ κατ' Ἀλαχάρην ἐτυράννευ ψήφισμα ἔγραψεν ἀγώγιμον ἐκ τῆς χώρας εἶναι τῶν κασσηδρέων· καὶ κατ' Ἀντίοχον τὸ βασιλεῖα ποιῆσαι φίλον, καὶ σύμμαχον, αὐτὰς τὴν πολιτείαν ὑποτρέποντα. ὅς καὶ Θεοδότῳ βεβαίαντι φυλακῇ αὐτῷ δῆναι τὴν σώμαίνῃ, αὐτὸς ἀντείπεν καὶ τὴν δόξης κασσηδρόσι τὴν ἐλευθερίαν 8 Εὐρυδικῆς... ὡς κατεστήσατο· ὡς ἐκάλεισεν Εὐρυδικείαν. καὶ τοῖς ἐξελεῖσθαι τὸν ἀκρὸς στρατιώ-

ταις

6 Ἀπολλόδωρος πολιτάρχῃ κατὰ κασσηδρόσι] Hinc venit Ovidio sub nomine *Cassandra domini*, in *Ibide* v. 451.

Aut Cassandra domino non mitior ar-
bi

Sancius ingesta contumelia humo.
quomodo locum illum restituit Nicol. Heinlius, cum ante legere-

Aut ut Cassandrea, domino non mi-
rior illo, dec.

Hunc forte spectat caput *Æliani* 41. lib. xiv.

7 Καὶ κατὰ] Fl. absque κατὰ. Gaullo post pro Θεοδότῳ, Caut Θεοδότῳ. Pro ἀντείπεν, Fl. ἀντεπείν. Infra pro Εὐρυδικείαν, malim Εὐρυδικεῖαν.

8 Εὐρυδικῆς... ὡς κατεστήσατο] Non dubitamus vere nos supplere mancum hunc locum in nostris, & Interpretis Codd. Legendum enim Εὐρυδικῆς ἐορτῇ κατεστήσατο. Ἰσοκαλιστῇ, γρ. ἐκάλεισεν. *Cassandronum.*

N n

9 Τύ-

ταῖς πολιτείαις ἔγραψε ,
 καὶ κλήρας ἐν τῇ Παλλήνῃ
 δοθεῖναι· ἵνα ὠφεληθῶσι
 φύλακες τῆ ἐλευθερίας.
 ἐν ᾗ τοῖς συμποσίοις...
 εἰ τις ἔφη δεινόν, ἀλλὰ καὶ
 ἀγέλιον. ¹⁰ Τάπεις... ἐξ-
 απατήσας, ὡς δημοτικώ-
 πατ. ὦν, ἐπανεῆσεν οἰ-
 κέταις καὶ τὰς ἀπὸ τῆ ἐργα-
 σηρίων τεχνίτας, ¹¹ καὶ με-
 ράκιον Καλλιμέλη σωαρ-
 πίσας, καὶ θυόας ἐπέση-
 σεν αὐτῷ μάγειρον Λεοντο-
 μῆν. εἰτ. δειπνοποιή-

navit, sortefque in Pal-
 lena dedit, ut ibi per-
 manerent, vindicef-
 que libertatis se prae-
 berent. In conviviis
 prae caeteris omnibus
 rem gravem ac perni-
 ciosam esse tyrannidem
 praedicabat. His ple-
 bem decipiens, cum ma-
 xime omnium popula-
 ris haberetur, servos
 atque operas concita-
 vit, & correptum ado-
 lescentem Callimelem
 mactavit, eumque coquo
 Leontomeni coquen-

οις,

10 Τάπεις... Ἐξαπατ.] Cant.
 Τάπεις ὅτι... Ἐξαπατ. Casaubonus
 in ora Vulgata supplerat, τῶν τῶν δὲ
 μεν ἔξαπατ.

11 Καὶ μεράκιον Καλλιμέλη] Idem
 refertur in Diodori Excerptis Peirescii
 pag. cclxv. Ὅτι Ἀπὸ ὁμοῦ ὅτι-
 θέμεν. τυχονίδι, καὶ βεβαίως κεί-
 νας τὴν σωμωσίαν, μερᾶκιον τὴν φέ-
 ρον αὐτὴν καλίσας, ὡς ὅτι θυόας, καὶ
 σεραγίσας τοῖς θεοῖς, τὰ τε σπλάγχνα
 τοῖς σωμωμάσιν ἔδωκε φαγεῖν, καὶ τὸ
 αἷμα κροῖσας οἶνῳ πίνειν παρικαλῶσατο.
 Ita apud Herodotum lib. iii. cap. 11.
 Cares alique Graeci Aegyptiorum au-
 xiliarii Phanis Halicarnassensis, qui
 ab Amasi Aegyptiorum rege ad Cam-
 bysem defecerat, liberos in patris
 conspectu, ad firmandos in praelium
 animos, & quo magis inter se fidi
 forent, obtruncarunt, ipsorumque
 sanguinem aqua & vino permixtum
 omnes delibarent. Simili scelere in

conjuratōnis sacramentum adadi
 Catilinæ socii, teste Dione lib. xxxvii.
 Καὶ ἐς ἀθεμίτων ὁρκωμοσιῶν ἀνάγκην
 προσήγαγε· παύσα γὰρ πᾶσα καταθύσαι,
 καὶ ὅτι τῷ σπλάγχνῳ αὐτῶν τὰ ἔρμαια
 ποιήσας, ἵκεται σπλάγχνα αὐτῶν
 μὲν τῷ αἵματι, &c. Sallustio B Cat Fue-
 re eo tempore, qui dicerent, Catilinam,
 oratione habita, cum ad iurandum po-
 pulares scelus sui adigeret, humani cor-
 poris sanguinem vino permixtum in pate-
 ri circumtulisse; inde cum post exsecra-
 tionem omnes degustavissent, sicut in so-
 lennibus sacro fieri consuevit, aperuisse
 consilium suum; atque eo ductitate fecisse,
 quo inter se magis fidi forent, alius ali-
 tanti facinoris confisus. & Floro lib. iv.
 cap. 1. Additum est pignus conjurationis,
 sanguis humanus, quem circumtulit pa-
 teris, libere sumptum nefas, nisi am-
 plius esset, propter quod biberunt. Ad quæ
 loca plura Commentatores. Paullo
 post pro παρὶ θεῶν, Cant. παρὶ θεῶν.

12 Φησιν.

dum dedit : is viscera hominis cocta conjuratoribus epulanda apposuit. Quibus vescentibus, & sanguinem vino permiscendo atrum efficientibus, corpus eis ostendit, sceleris communione fidem conjurationis firmans, & his usus sociis, tyrannidem occupavit, tyrannusque truculentissimus evasit, & crudelissimus omnium, quotquot unquam vel apud Græcos, vel apud barbaros tyrannidem exercuerant,

σας, τὰ ἀπλάγχνα παρέθηκε πῖς σωωμόταις ὧν δειπνοῦντων, καὶ πίνωντων τὸ αἷμα οἶνω μέλανι μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα· τῇ κρινωνίᾳ δ' μιᾶσμα ἔμπεδῶν τὸ πρὸν τ' ἰππιδέσεως καὶ δὴ τέτοις χρησάμενοι συμμάχοις κατέλυσε πλὴν τυραννίδα· καὶ τύραννον ἐγένετο ¹² Φοινικώτατος καὶ ὠμότατος πάντων, ὅσοι παρ' Ἑλλήσιν ἢ ὠρεῖ βαρβάροις ἐτυράνησαν.

[CAP. VIII.]

Ægyptus.

Ægyptus a Mausolo ablegatus Miletum, ut eos qui civitatem prodere instituerant, sua ope juvaret. Cum appulisset, & insidias sibi strui præsensisset, festinans ad navem prior venit. Insidiatores pro-

Αἴγυπτι.

Αἴγυπτι ὑπὸ Μάου-
σωλῶ περιφθεῖς εἰς Μίλη-
τον συμπράξων πῖς περι-
δῶσι πλὴν πόλιν, κατέπλευ-
σαι, περιαισθόμενοι ὡς
ἰππιδέσειον, ἀπὸ πλὴν ναῦν περιανέβη·
οἱ μὲν ἰππιδέσειοντες ἐγ-
γὺς

¹² Φοινικώτατος, καὶ ὠμότατος πάντων] Καὶ ὠμότατος, quod in Vulgata aberat, cum utroque Codice & Interprete supplevi. Tyranni-

dis autem monitote usus est ac magistro Calliphonte Siculo, qui in multorum Siciliæ tyrannorum aula diu versatus fuerat, teste Diodoro.

si valerent. Quibus omne quicquid habebant adferentibus, aliud signum impressit, duplicique precio esse unumquemque numum jussit. Itaque dimidiam partem eorum quæ collegerat lucratus, neminem civium damno affecit.

2 Leucon cum intellexisset sibi amicos multosque cives conjuratos, insidias parare, convocatis mercatoribus omnibus, tantum pecuniarum a singulis mutuo accepit, quantum habebant, inquires, hostes sibi per proditionem dedi. Mercatores promptis animis mutuo pecunias dederunt. Ille conductis ipsis in aulam, confessus est hostium insidias: hortatusque est, ut sui corporis essent custodes. Etenim tum demum

ἔω, ὅπως μεταχρῆν δόκιμον εἴη· οἱ μὲν προσώλεγκαν ὅσων εἶχον· ὁ δὲ ἄλλον χαρακτῆρα ἐπιβαλὼν ἐπέτρειψε τὸ πῆγμα διωλάσσειν ἐκάσῳ νομίσματι. ὥς τε ἔ' συλλεγῆναι τὸ ἥμισυ κερδάνας, εἰδέναι τὴν πολιτῶν ἐζημίωσεν.

2 Λεύκων μαθὼν ὡς ἐπιβελόοιεν αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται σωμοστέλαιοι πολλοὶ, τὰς ἐμπόρους καλέσας ἀπεντάς, χρήματα ἔσσι εἶχεν ἐκάσῳ ἐδανείζετο. Φάσκων τὰς πολεμίας αὐτῷ προσδιδόσθαι· εἰ μὲν ἐμποροὶ προθύμως ἐδανείζον τὰ χρήματα. ὁ δὲ συναγαγὼν αὐτὰς εἰς τὴν αὐλήν, ὡμολόγησε τὴν ἐκ τῶν πολιτῶν ὑπὸ τῆσιν καὶ παρεκάλεσε Φύλακας ἔ' σώμαται αὐτῶν γνέσθαι. ὥς τὰ χρήματα χρηματίας εἰσώζουσιν.

2 Λεύκων μαθὼν, &c.] Plura strategemata, quibus amici vel cives dubii & suspecti sub specie mutuandæ pecuniz oppignorantur, vide apud Gruterum in Discurs. Polit. ad Tacitum cap. LV I.

3 Οἱ μὲν ἔμποροι] Mij cum utro-

que Codice inserui. Mox cum Fl. pro πολλῶν scripserim πολιτῶν, quia supra ὡς ἐπιβελόοιεν αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται. Interpres legisse videtur πολιτῶν. Paullo post pro ἐδανείζουσιν, Cant. εἰδέναι π.

σώζοιεντ' αὐτόν. ἡ δὲ παῖ
 χρηματὰ σωσάμην ἐθέλοντες
 οἱ ἔμποροι ὅπλα ὠξυλα-
 βόντες, οἱ μὲν δορυφόροι
 τ' σώματα. οἱ δὲ στήθε-
 χείων φύλακες ἐγρόντο.
 Λέων δὲ μὲν τέτων, ἡ μὲν
 τ' εἰς αὐτὸν πιστάτων, τὰς
 κρινωνέντας τ' Ἰππιδέσως
 συλλαβὴν ἀπέκτεινε, ἡ
 πλὴν δὲ χλὴ ἀσφαλῶς κα-
 τήσασθαι μὲν ἀπέδωκε τὰ
 χρήματα.

Λέων δὲ τῷ περὶ τῶν Ἡ-
 ρακλειώτας πολέμῳ αἰσθό-
 μῳ τ' τριηραρχῶν τι-
 νὰς περιδιδόντας ἡ αὐτο-
 μολοῖν μέλλοντας, συλλα-
 βὴν αὐτὰς, ἀκῆσται μὲν ἔφη
 περὶ αὐτῶν λόγους οὐκ Ἰππι-
 τηδεῖς. ἡ πιστεύσαι γε μὴν.
 ἡ ὅπως ἐν μὴ ἡ κτ' τύχῃ
 ἡ πῆς γροῦδης αὐτὴν δο-
 κῆεν αἰποὶ τ' σφάλμα-
 τ', αὐτὰς μὲν ἡ σφαλῆν
 ἐκείλδον, ἡ ἄλλας δὲ τριη-

eos pecunias recuperatu-
 ros, si se incolumem &
 saluum conservassent.
 Quo factum est, ut
 pecuniarum caussa mer-
 catores armis sumptis,
 alii corpus Leuconis sti-
 parent, alii regiam tue-
 rentur. Leucon horum,
 atque amicissimorum
 quos circa se habebat
 auxilio, participes con-
 jurationis comprehensos,
 trucidavit: imperioque
 in securitatem redacto,
 pecunias reddidit.

3 Leucon in bello
 contra Heracleotas, ani-
 madvertens, aliquos ex
 trierarchis prodicionem
 moliri, & transitionem
 ad hostes parare, com-
 prehendi eos iussit, &
 ad se inquit parum ho-
 nestos sermones de ipsis
 deferri, verum se fi-
 dem iis non habere. Ne
 igitur, si fortuna & ca-
 sus victoriam hostibus
 dedisset, ipsi in suspicio-
 nem criminis venirent,

ραρχας

ς τῶν ἀρχῶν] γε. τῶν ἀρχῶν.
 Casaubonius.

ς ὅπως] Ita restitui cum Fl. pro

ὥμαι. Mox post μὴ copulam delet
 Cant. Paulo post ante δίκαιον ἐστὶν,
 inserit Cant. περὶ αὐτῶν.

eos quiescere iussit, aliosque trierarchos in eorum locum suffecit. Familiaribus autem suspectorum magistratus, vicorumque principatus commisit, quasi amico erga eos animo affectus. Cum vero bello finem imposuisset: Justum inquit esse ut in suspectos inquisitio fieret: ne sine ratione fidem illis non habuisset putaretur. Qui cum in curiam venissent una cum familiaribus, inclusos armata militum manu omnes ad unum morte affici iussit.

4 Leucon Heracleotis sibi bellum inferentibus, cum magna navium multitudine, & egredientibus in terram, ubicumque libitum ipsis fuisset, cum videret suos milites pugnam detrectare, neque eos egressu prohibere, in

ἑαρχας ἀπέδειξε. πῆς ἡ οἰκείας τῆ ὑποπλίων δέχαις καὶ ἐπιτελείας ἐνεχείριζε κωμῶν, ὡς δὴ φιλοφρόνως ἔχων πρὸς αὐτὰς, ἐπεὶ ἡ τὸ πόλεμον κατελύσσειτο. δι- καιον ἔφη κελεύειν αὐτὰς ὑποπτεας, ἵνα μὴ δέξη ἀλόγως αὐτοῖς ἀπιστησῶν παρελθόντων ἡ εἰς τὸ δικαστήριον ὁμᾶ πῆς οἰκείας, πείσῃσι δὲ ὡς ὡλισμέ- νῳ δυνάμειν, ἀπαντας αὐ- τὰς ἀναίρεθῆναι πρὸς τε- ξεν.

Λέγων ἐπηρεάζου- σάντων Ἡρακλεωίων ναυσὶ πολλαῖς, καὶ δόποβαινόντων ἡ ὅπη τῆ χώρας ἐβέβλην- το, ὁρῶν τὰς αὐτῶν στρατιώ- τας ἐθελόκακουῦτας καὶ σὺν ἀνείρεθόντας, ἔταξε τὰς ὁπλίτας πρώτας πρὸς τῷ δόπο-

7 ὅπη] Uterque Codex ὅποι. Pro τῇ χώρῃ, Cant. τῇ γῆ. Mox post ὁθλοκακύντας inserui copulam cum Fl.

8 Τὰς ὁπλίτας πρώτας... καὶ δόπο- βασι] Deest verbum, καλῶν, ut apud Casaubonum.

Τὰς ὁπλίτας πρώτας πρὸς τῇ δόπο-

σι] Italacunam, quæ erat in Vul- gata cum Fl. supplevi. In ora Cant. notatum erat, οὐδ', vel καλῶν forte. Mox pro πῆς δυνάμειν καὶ κτηνῶν. Item διότις cum utroque Codice (nisi quod Cant. ἡμῶντος) & Interprete inserui.

ἄπειραν τῶν πολεμίων. ἐπὶ
 ἣν τέρας ὁπώθεν, τὰς σκυ-
 θας. καὶ φανερώς παρήγ-
 γειλε τοῖς σκυθαῖς, εἰὰν
 οἱ ὁπλίται ὀκνώσι, καὶ τὰς
 πολεμίους ἀποβαίνοντας
 ὁ παρέχωνται, τῶν καὶ αὐτῶν
 τρεῖς καὶ κληνύειν αὐτοὺς.
 τὰς μαθόντες οἱ ὁπλίται
 εὐρώσας τὰς πολεμίους ἀ-
 ποβαίνειν ἐκάλυον.

prima acie constituit ar-
 matos ad hostium egres-
 sionem arcendam. Post
 hos a tergo Scythas : &
 manifesto Scythis præce-
 pit, si armati rem segniter
 administrarent, hostesque
 egredi paterentur, tum
 in ipsos tela mitterent, at-
 que occiderent. Quo co-
 gnito, armati fortiter, ne
 hostes egredi possent re-
 stiterunt.

[C A P. X.]

Ἀλέξανδρος ὁ Φρε-
 ραρχος.

Alexander.

¶ Ἀλέξανδρος Φρε-
 ραρχος τῶν περὶ τὴν Αἰολί-
 δα χωρίων μισθωσάμενος
 τὴν ἀπὸ Ἰωνίας τὰς δρεῖδας
 ἀγωνιστὰς, αὐλητὰς μὲν
 Θέροπυρον καὶ Φιλόξενον,
 ὑποκρίτας δὲ Καλλιπώ-
 δην, καὶ Νικόστρατον, θέαν
 ἐπήγγειλε. ὡς δὲ μὲν ἐν
 τῇ δόξῃ τῶν ἀγωνιστῶν

¶ Alexander præfectus
 iis præsidiiis, quæ oppida
 Aeolidis & munitiones te-
 nebant, conductis ex Io-
 nia ludionibus præstantis-
 simis, tibicinibus Thean-
 dro & Philoxeno, histrio-
 nibus vero Callipede &
 Nicostrato spectaculum
 indixit. Ad famam &
 celebritatem ludionum

συνέ-

ὁ παρέχωνται] Παρίστωνται. Ca-
 laubonius.

CAP. X. 1 Πεὶ μὲν ἔτι δόξα] Οὐ-
 neque Interpres neque MSS. agno-
 scunt. Pro ἐκ τῶν πλησίον πόλεων, Cant.
 ἐκ τῶν πλησίον πόλεων. In fine pro αὐτοῖς
 ὅτι τὰ χωρία . . . δὲς ἀπὸ πλάγης, Cant.

αὐτοῖς ὅτι τὰ χωρία οὐκ ἐστὶν οὐδὲν
 ἀπὸ πλάγης. Fl. αὐτοῖς ὅτι τὰ χωρία θίβου
 ἐστὶν οὐδὲν ἀπὸ πλάγης. Calauboni quo-
 que Codd. ante δὲ habebant ἰπότες.
 Unde cum Interprete legerem αὐτοῖς
 ὅτι τὰ χωρία θίβου δὲς ἀπὸ πλάγης.
 Cantabrigienſis Codex hic deficit.

2 Τὰ

omnis vicinarum urbium multitudo confluebat. Cum plenum jam esset hominibus theatrum, immixtis militibus ac barbaris cum quibus oppida tenebat, spectatores omnes una cum liberis & uxoribus comprehendit: magnoque accepto pretio, eos liberos dimisit. Ipse vero munitionibus Thibroni traditis, ex iis locis discessit.

συνέδραμον ἐκ τῷ πλεονέκῳ
πόλεων ἅπαντες· ἐπεὶ δὲ
πληρὲς τὸ θέατρον ἦν, παρ-
εστήσας τὰς στρατιώτας, καὶ
τὰς βαρβάρους, μετὰ ὧν
ἔφραρξεν τὰ χωρία, πάντας
τὰς θεάτας συλλαβὼν αὐ-
τοῖς πασὶ καὶ γυναῖξιν,
λύτρα μεγάλα λαβὼν,
τὰς μὲν ἀπέλυσεν· αὐτὸς δὲ
τὰ χωρία.... δὲς ἀπηλ-
λάγη.

[C A P. XI.]

Aristides Eleates.

¶ Aristides Eleates Dionysio Cauloniam oppugnanti, cum duodecim triremibus adnavigabat. Qui cum re intellecta cum duodecim navium implementis, contra solveret, Aristides revertens discedebat, & ingruente nocte iussit faces tollere, quas Dionysii naves sequebantur. Paulatim his abstractis facibus, alias in mare submiserunt, magnis suberibus adaptatas,

Ἀρσείδης.

¶ Ἀρσείδης Ἐλεατῆς Διονυσίῳ πολιορκουῦντι Καυλωνίαν ἐπέπλεε μὲν ἑβδμήτρων· ὃ δὲ σκιδῶν ἐπενήχθη πέντε καὶ δέκα ναῦς πλερώσας. Ἀρσείδης ὑποσφύρας ὑποχωρεῖ, καὶ νυκτὸς γηρομάχης, ἐκέλευσεν ἄραι τὰς λαμπτήρας, οἷς αἱ δὲ Διονυσίαι νῆες εἵποντο. μὲν μικρὸν δὲ τῆς καθελόντες, ἐτέρους καθήκαν ἐς πλὴν θαλάττης φελλοῖς

με-

2 Τὰ χωρία.... δὲς ἀπηλάνη] In nostro Codice mendose scriptus erat hic locus. Sed Interpres Θίβρωνι

δὲς in suis legit. De hoc Thibrone egit libro secundo. Thimbrone reliqui vocant. Casimirovum.

N n 5

3 E p.

μεγάλοις ἐφηρμοσμένους, καὶ ἔφωτὸς ἐς τὸ πλάγμον ἐπερέψαντες, ἢ ἐφθασαν ἐς τὴν Καυλωνίαν κατὰ πλεύσαντες, ἢ πρὸς Διονύσιον πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς Φελῶν αὐγλῇ πλεονωμένων.

& a lumine in obliquum se convertentes, ad Cauloniam adnavigaverunt, Dionysio cum suis ad suberum splendorem cursum dirigentibus.

[CAP. XII.]

Ἀλέξανδρος ὁ Λυσιμάχης.

Alexander.

¶ Ἀλέξανδρος, ὁ Λυ-

¶ Alexander Lysimachis

στ-

ἢ Εἰδοσαν ἐς τὴν Καυλωνίαν κατὰ πλεύσαντες, ἢ πρὸς, &c.] Ita distincti pro vulgato, εἰδοσαν ἐς τὴν Καυλωνίαν, κατὰ πλεύσαντες ἢ πρὸς, &c.

CAP. XII. ὁ Λυσιμάχης ἢ Μνησίδης ἢ] In nostro Codice corruptissime fuit ἢ Μνησίδης ὁ ἢ. Scribe mox Κοτυάριον τὴν Φρυγίαν vel etiam Κοτυάριον cum Stephano. Clara quondam fuit Phrygia Epiacti urbs: & nunc quoque est celeberrima totius Beglerbegatus sive sarrapix Anatolix caput. *Casaubonus.*

Μνησίδης ἢ] Fl. Μνησίδης ἢ. Palmerius Ἀλέξανδρος ἢ] legit: cumque sequitur Vir Amplissimus Ezechiel Spanhemius De Præstant. & Usu. Numism. Dissertat. v. nisi quod malit Ἀλέξανδρος, vel Ἀλέξανδρος. Sed Vulgata sollicitanda non videtur. Refert quidem Photius Narrat. cccxiv. cap. 5. ex Memnone, ut & Diodorus lib. xx. *Amastria*, *Oxyathra*, fratris Darii filiam, post Crateri (cui ab Alexandro tradita erat in matrimonium, sed qui eam deservierat) & Dionysii, Heracleæ tyranni, nuptias, a *Lysimacho* adicendam in matrimonium; verum liberorum ex *Lysimacho* susceptorum non meminit, cum tamen liberos ex

Dionysio susceptos, *Craterum* scilicet *Oxyathrin*, & filiam *Amastria* enumeret; nec non eam, *Lysimacho* *Arfinoe*; amore irretito, deserto, *Heracleæ* a filiis suis, *Cratere* & *Oxyathre* intersectam; crimen vero illud a *Lysimacho* necesse parricidarum fuisse vindicatum. Verum tamen, inquit, potuit *Alexander* esse filius *Lysimachi* & *Amastria*, quia argumentum a Photii silentio nihil concludit. Sed obstat locus *Pausanias* in *Atticis*, qui postquam retulit mortem *Agathoclis*, filii *Lysimachi* & *Lysandra*, sororis *Arfinoe*, ab *Arfinoe* intersectæ, inquit: *Λύσανδρα* ὅτι Σιλῶκεν ἐκδιδρῖσκε, τὸν τε πῦδας ἀμα ἀγορεύον, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, οἷς ἀφελῶν τὸν, ἐς Πτολεμαίων κατεβόησε. τὸν τοῖς ἐκδιδρῖσκεν, ὅτι Σιλῶκεν, καὶ Ἀλέξανδρος ἢ καὶ ἔδωκεν, ἢ καὶ Λυσιμάχης, γαργῆς ὅτι ὁ δρυσίδος γυναικός. Et paulo post, relata cæde *Lysimachi* prælio contra *Seleucum*: *Ἀλέξανδρος* ὅτι ἐκ τῆς γυναικὸς ὁ δρυσίδος ἐγένετο οἱ πολλὰ Λυσιστράτην παραιτησάμενος ἀναιρεῖται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς γυναικὸς κατέβησαν καὶ αὐτοὶ. Cum autem *Amastria* dici non possit ὁ δρυσίδος γυνή, patet huc eam referri non posse.

2 Κο-

chi & Mecridæ filius, volens clam iis qui sequebantur in Cotilium Phrygiæ castellum pervenire, noctu exercitum in cavum locum juxta civitatem abdidit. Ipse vero prima luce diploidem Phrygiam asperam sordidamque indutus, pileo capiti imposito, duobusque pueris adjunctis, utrique lignorum onus imposuit, ensēque sub axillam dedit. Introivit per portam, agresti & rustica specie deceptis hostibus. Ingressus pileum deposuit, cognoscendumque se præbens, omnium dextras prehensabat, quasi ad salutem civitatis vindicandam advenisset. Occultati vero, quemadmodum constitutum erat, apertis portis irruentes, Cotilium occupant.

σιμάχῃ καὶ Μηκερίδῃ υἱὸς εἰς ἑκὼπλιον τὴν Φρυγίας βυλόμενον ἐλθεῖν, καὶ λαθεῖν. τὰς μὲν ἀπολαθῶντας νυκτὸς ἔκρυψεν εἰς περὶ τὸν χωρίον ὡς τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ ἔαθεν διπλοῖδα Φρυγίαν τραχεῖαν καὶ ῥυπῶσαν περικειμένην, πῆλιν κεφαλῇ περιβέμενον, δύο παῖδας παραλαβὼν, ἐκατέρῳ φορέον ξύλων ὀπίθεις, καὶ μάχαιραν ὑπὸ μάλης δεξ, εἰσῆλθε διὰ τὴν πύλην, ἀγροίκους εἶναι νομίζοντες· εἰσελθὼν δὲ, τὸ πρὸς πῆλιν ἀπέχετο. γνωροθεῖς δὲ ἐδεδίχον πάντας, ὡς ὅτι σωτηρία τὴν πόλεως ἦκων· οἱ δὲ κατακρυμμένοι κατὰ συγκεκλιμένον ἀνεφγμένη τῇ πύλῃ προσπεσόντες, αἶρξαν τὸ ἑκὼπλιον.

[CAP.

2 Κωπλίον] Strabo lib. xi i i, pag. 602. meminit collis Cōyli. Ἐστὶ γὰρ λέγειται τὴν τὴν Κόπυλιν· ὑπερκεῖται δὲ ὑπὲρ ἐκείνην πρὸς καὶ εἰς τὴν περὶ τὴν Σαλφωρ. & Sozomenes lib. vi. Hist. Eccles. cap. 24. Κωπυλίς. sed hoc ab Henr. Valesio mutatum in Κωπυλίς, de quo Stephanus & Comment. ad illum locum. Calaubonus

in margine notarat. γρ. Κωπλίον.

1 Διπλοῖδα] Videtur hic per iocō sensu, quo apud Horatium lib. i. Epist. 17. *periculum duplex*. pro veste scilicet crassiore & villiore. Quid sit *diplois*, ut & *duplex pallium*, & *duplicare pallium*, vide apud Salustium ad Tertullianum De pallio.

I A' μ-

pugnatione Cyrrhæ abstrusum aquæductum invenerunt copioso latice fluentem, & de consilio Eurylochi magnam ellobori multitudinem ab Anticyra collectam aquæ permiscuerunt. Cyrrhenfes aquam bibentes, ventribus pernicio contracta, omnes dissoluti jacebant. Amphictyones sine labore prostratis hostibus, urbem ceperunt.

ραν ἐπολιόρχαν· ἡ δὲ κρυπὸν ὑπόνομον ὄρον ἄγοντα ναματιαῖον ὕδωρ πολὺ. ἡ τῇ Εὐρυλόχῃ γνώμῃ συλλέξαντες Ἀντικύροθεν πολὺ πλῆθος ἐλλεβόρχα κατέμιξαν τῷ ὕδατι· Κιρραῖοι πόντες διαφθέρονται τὰς γαστέρας, ἡ πάντες ἐκλυθέντες ἔκειντο· Ἀμφικτύονες δὲ πονητὴ τῷ Κίρρῳ πόλιν ἔλαβον, καὶ μετ' αὐτῶν τὴν πόλιν ἐλαβον.

[C A P. X I V.]

Samnites.

Σαυνῖται.

¶ Samnites cum hostibus jusjurandum iniierunt, & fœdus de pace constituerunt, ea conditione, ut nihil aliud quam lapidem per universum murorum circuitum eximerent. Quibus eam rem tolerabilem existimantibus, hostes infimos lapi-

¶ Σαυνῖται πρὸς τὰς πολεμίας ὄρκους ἐποίησαντο, ἡ σωθήσας εἰρήνης πέρας· οἱ δὲ σωθέντες ποιήσιν μηδὲν ἄλλο, ἢ λίθον ἐν κύκλῳ τῶν τεύχεων ἐξελεῖν. τῷ δὲ ἑκάστην ἡγεσάμενον, οἱ πολέμοιοι τὰς κάτω λίθους τῶν τεύχεων ἐξείλον, ὅπως εἰς γῆν

ἐκ τῆς Κιρραίας ἐξείλετον οἱ δὲ τῷ τοῖχος τῷ φρεσίν. Ἀμφικτύονες δὲ οἱ εἰς τὴν πόλιν, ἡ πρὸς τὸν ὑπόνομον ὄρον διακίρραϊον, ἡ δὲ πονητὸν δολεῶν ἐστὶν ἡ Κίρρα. Belli hujus etiam meminit Strabo dicto loco. Apud Frontinum pro qua usque prostratus ventris decipiens capis, pro quo MS. deinceps,

Freinshemius desipientes, Casaubonus repens vel ingens, si quid mutandum scripserim decumbentes, quod convenit cum Polyæno, qui scribit: Ἀμφικτύονες πονητὴ τῷ Κίρρῳ πόλιν ἔλαβον, καὶ μετ' αὐτῶν τὴν πόλιν ἐλαβον. In fine strategematis pro τῷ Κίρρῳ πόλιν, Fl. simpliciter τῷ πόλιν.

I H' μί-

γὰρ ὁκόλως κατὰφέροι-
το.

des e mœnibus eruerunt;
sic ut facile moles univer-
sa collaberetur.

[CAP. XV.]

Καμπανοί.

Campani.

¶ Καμπανοὶ, πονδᾶς
ἐποιήσαντο πρὸς τὰς πλε-
μίας, ὅτι τῷ, δῶναί τῃ
ἡμίσει τ' ὅπλων αὐτοῖς, καὶ
διαιρεμένοις τὰ ὅπλα ἐκέ-
λευον τὰς τῶν ἡμίσου λαμ-
βάνειν.

¶ Campani foedus cum
hostibus pepigerunt ea
lege, ut eis dimidiam ar-
morum partem trade-
rent, & dissectis armis di-
midium eos recipere juf-
serunt.

[CAP. XVI.]

Καρχηδόνιοι.

Carthaginienſes.

¶ Καρχηδόνιοι κατὰ
κλειθέντες εἰς χωρίον ἄ-
νυδρον ὑπὸ Διονυσίῳ, πρὸς
συμβάσεως ἐπεκηρυκί-
σαντο. ὃν ἐκέλευσεν αὐτὰς
δοῦσθαι πάσης Σικελίας,
τὴν δὲ πᾶντα δόποντας, ὡς
ἐν τῷ πελοπόννησῳ πολέμῳ
πεποιήται. οἱ πρὸς ἑαυτοὺς
τῶν Καρχηδονίων ὁμολόγησαν
ταῦτα ποιῆσειν· ἔμεινεν
σφᾶς αὐτὰς κυρία ἀνδρῶν
καὶ ναυάρχου δῶναί βέλαιον
ἀπὸ κρημίνων ἡξίαν δὴ μετὰ

¶ Carthaginienſes in
locum aqua vacantem
conclufi a Dionysio, de
constituenda pace lega-
tionem ad eum miserunt.
Ille conditionem hanc
tulit, ut ab omni Sicilia
abstinerent, sumptusque
præstarent, quos in po-
stremum bellum impen-
disset. Confiliarii Cartha-
ginienſium se imperata
facturos receperunt: ve-
rum se plenam potesta-
tem, sine nauarcho, non
habere, constans aliquod

ἔρα-

1 Ἡμίσιον] Fl. ἡμίσου.

2 Σωμ-

responsum reddendi. Itaque rogabant, ut sibi ad eum castra transferre liceret. Concessit Dionysius, quamvis repugnante Leptine. Carthaginienſes mutatis castris, Dionysio legatos re infecta remiserunt.

2 Carthaginienſes Siciliam vastantes, ut celeriter a Libya sibi com meatus, relique necessariorum adferrentur, duas clepsydras æquales magnitudine fecerunt, & in utraque circulos æquales descripserunt, eandem habentes inscriptionem. Inscriptum autem erat, alibi opus esse navibus, alibi turbinatis navigiis, alibi auro, alibi machinis, & rursus frumento, iterumque bestiis, & iterum armis ac pedestribus, equestribusque copiis. Ad eum modum omnibus circulis conscriptis, alteram clepsydram in Sicilia retinentes, alteram Carthaginem miserunt, man-

γραφειν πρὸς ἐκείνον. Διονύσιος δὲ ἐπέτρεψεν, καὶ περ ἀντιλέγοντος Λεπίνου. Καρχηδόνιοι δὲ μετὰ στρατοπεδείας Διονυσίῳ τὰς κήρυκας ἀπεκλῆς ἀνέπεμψαν.

Καρχηδόνιοι Σικελίαν περιθύντες ὅπως αὐτοῖς διὰ λιθύης διὰ τῆς αἰναγκαλίας κομίζοιτο, κλεψύδρας δύο ποιήσαντες ἴσας τοῖς μεγέθεσι, κύκλους ἐν ἑκατέρᾳ διεγράψαν ἴσους, ἔχοντας πρὸς αὐτῶν ἐπιγραφὴν ἐπεγγραφοῦν ἢ ἢ ἢ, χρῆσται νεῶν ἢ ἢ, τρογυλίων πλοίων, ἀλλὰ καὶ ἢ χρευσίς, καὶ πάλιν ἀλλὰ καὶ μηχανημάτων καὶ πάλιν σίτες, καὶ πάλιν θηρίων, καὶ πάλιν ὄσων, καὶ πεζῶν, καὶ ἰππέων. ἔτω δὲ πάντας τὰς κύκλους ἐπιγράψαντες, πρὸς ἑτέραν τὴν κλεψυδρῶν ἐν Σικελίᾳ καταχρόντες ἐξέπεμψαν εἰς Καρχηδόνα, σιωπῶντες, ἡν ἴδωσιν δὲ-

2 Σιωπῶντες, ἡν ἴδωσιν ἀρθίντα πρὸς πᾶσι αὐτῶν ὅπου καὶ. Lege, ἡν ἴδωσιν

δε παρ' αὐτῶν. Inventum autem hoc pluribus alias explicabimus, quum de

δὲ θέντα πυρὸς παρ' αὐτῷ
 ὀπιοσκοπεῖν, ὅτ' αὐτὸν ὀπί-
 ρθ' ἀναδειχθῇ πυρὸς,
 ποῖα κύκλῳ τῷ συμβῆσε-
 ται· ἔτι δὲ ὁπιγραφῶν ἀ-
 ναγίνοντας ὅτι πάχ' ὁ ση-
 μαινόμενον διὰ τὴν γραμ-
 μάτων, ἐκπέμπειν τῶν
 τὴν τρέπον ἐξυτάτω εἶχον
 Καρχηδόνιοι τῶν κομιδῶν
 τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναγ-
 καίων.

3 Καρχηδόνιοι ναυσὶ καὶ
 τριήρεσιν ἔπλεον ἐπὶ Σικε-
 λίαν. Διονύσιον αἰδο-
 νόμον, ναυσὶ πολλαῖς
 ἐπέπλεον. παρεδόντες
 Καρχηδόνιοι τὴν ἑλάν, πᾶς
 μὲν τρογγύλας τὴν νεῶν κύ-
 κλῳ περὶστάντες ἐπείραν
 διὰ τὴν ἐπείρας ἱκανὸν διὰ-
 σημα· πᾶς δὲ τριήρεις εἰς τὸ
 μέσον αὐτῶν ἀθροίσαντες,
 συχναὶ δὲ τὴν ἀνδρῶν ἐπὶ

dantes, ut cum ignem a-
 pud ipsos sublatum vidis-
 sent, animadverterent,
 quando secundus ignis o-
 stenderetur, quo in cir-
 culo hoc contingeret: e-
 jusque inscriptionem le-
 gentes, statim id quod lit-
 teris esset significatum,
 mitterent. Hac ratione
 Carthaginenses celerri-
 mam devectionem ha-
 buerunt rerum ad bel-
 lum necessariorum.

3 Carthaginenses cum
 rotundis navibus atque
 triremibus in Siciliam na-
 vigabant. Dionysius re
 cognita, infinitas naves
 eis obviam duxit. Cartha-
 ginenses classem conspi-
 cati, turbinatas quidem
 naves in ambitu quo-
 dam & circuitu alteram
 ab altera satis magno
 intervallo constitue-
 runt, & in harum medium
 triremes collegerunt,

τὰς

de tota veteri πύρρῃ ratione dispu-
 tabimus. Est enim res scitu dignissi-
 ma, nec multis bene cognita. Ca-
 saubonus.

Ἡ ἰσχυρὴ ἀρδύνη πυρὸς παρ' αὐ-
 τῶν.] Ita edidi, monente Casaubo-
 no, Fl. quoque pro πᾶς, exhibente

παρ'. De variis Pyrræ rationibus Flu-
 ribus disputantem vide Polybium
 Histor. lib. x cap. 39. & seqq. & Casau-
 bonum in Epitolis.

3 Καρχηδόνιοι ναυσὶ.] Supple, τρογ-
 γύλαι ναυσὶ. Paullo post lege, καὶ διὰ
 τῶν διασ. Casaubonus.

4 Εἰς

& in harum medium triremes collegerunt, magnoque virorum numero in onerarias imposito, se ab impetu hostium defenderunt, perque relicta intervalla cum triremibus enavigarunt: & in Dionysii naves incursione facta, partim eas submerferunt, partim armamenta earum plane contriverunt, & ad nihilum redegerunt.

4 Carthaginienſes bellum cum Hierone gerentes, noctu adnavigaverunt Meſſanæ. Prope urbem Agrigentum in portu naves ſuas habebant. Magna triremium & turbinatarum navium copia in oſtio ſubductæ ſtabant, reliquæ cuſtodiam age-

παὶς ὀλκάδας 4 Ἰππικιστῶ-
σαντες, ἡμῶν τε τὰς πο-
λεμίας Ἰππὶντας· καὶ τὴν Δι-
αμάτων ταῖς τριήρεσι
διεκώλοντες, καὶ πῆς ἔ-
Διονυσίᾳ σκάφειν ἐμβα-
λόντες πνὰ μὴ αὐτῶν
καπεδύσαν, τῇ ὅσῃ πάν-
των ἀχρεῖα πλείως ἐποίησαν.

Καρχηδόνιοι πολεμῶν-
τες Ἱέρωνι, νύκτωρ Ἰπ-
πλεύσαντες Μεσσήνη,
5 πλησίον τῆ πόλεως ὑπὸ
Ἀκραγεντίνων καθωρμί-
σθησαν. ἐν τῷ λιμένι πολλαὶ
τριήρεις, καὶ σρογγύλαι νῆες
6 ὤρμεν. Ἰππὶ ἔς σμάτῃ
ἄλλαι παρεφύλασσον· ὁ
ερατηγὸς τῆ Καρχηδονίαν
ἄρχεα

4 Ἐπὶ τῇ πόλει τῆς 3. Ἐπὶ τῇ πόλει τῆς 3. *Casaubonus.*

5 Πλησίον τῆ πόλεως ὑπὸ Ἀκραγεν-
τίνων καθωρμίσθησαν] Peritus loco
rum difficile, ut puto, sibi persuade-
re quibit hac lectionem non esse
mendosam: longius enim Agrigen-
tum absuit a Messana, quam ut fieri
potuerit, quod vult ista lectio. &
sane Interpres paullo aliter legit. Nos
verò vel ita legendum esse suspica-

mur, ὑπὸ ἄλλας πύλας κατὰ. vel ὑπὸ
ἀλλας Ἀκρόν. Argennum enim ap-
pellabant promontorium quoddam
Messana vicinum. Ad Ptolemaum.
idem.

Καθωρμίσθησαν] Ita edidi pro κα-
τωρμίσθησαν.

6 Ὀρμενὶ τῇ σμάτῃ] Malim
equidem sic distingui, ὤρμεν. τῇ σ-
μάτῃ ἄλλαι π. *Casaubonus.*

ἄρματα πλεῖσθης νεὼς τὸ
 τριήραρχον καλέσας,
 προσέταξεν αὐτῷ ὡς αὐτὸς
 λιμένα πλεῖν ἐγγίζοντα τῷ
 στόματι. εἰ δὲ οἱ πολέμιοι
 διώκοντες ἐπαναχθῆεν,
 φεύγειν ἄνω πελάγους· ὁ
 μὲν τριήραρχος ἐπέλαζε
 τῷ στόματι. οἱ δὲ κυβερνή-
 ται τὸ ἐφορμασθῶν νεῶν
 ὑπελαβόντες εἶναι κατά-
 σκοπον τῶν ναῶν, ἐδίωκον
 καὶ κράτι. ὡς δὲ μακρὰν
 ἀπεπλάσθησαν, ἄρτι πε-
 λάγους διώκοντες· οἱ Καρ-
 χηδόνιοι πῆς λοιπῆς σκά-
 Φεσι παρὰ τὴν πλεύσαντες
 ὅτι τὸ λιμένα, τὰς μὲν
 τριήρεις κενὰς ἔσας ἐπέ-
 πρησαν· τὸ δὲ ὀλκάδων τὰς
 πλείους ἐξείλκυσαν.

Καρχηδόνιοι παρὰ Σικε-
 λίαν μαθόντες ὅτι Ῥώ-
 μαιοι ναῦς πλείονας αὐ-
 τῶν ἔχοιεν, βεβλήμενοι
 πάντες παρὰ τὴν πλεύσαντες
 τὸ ἰδίῳ πολιτῶν πινὰς αὐ-
 τομολαίους γυμνάσαντες, οἱ παρὰ
 τὸ Ῥωμαίων στρατηγόν

bant. Dux Carthaginien-
 sium, præstantissimæ
 navis trierarchum ad-
 vocat : ei præcepit, ut
 portum navi oheat, &
 ad ostium appropinquet.
 Quod si hostiles ad eam
 persequendam solverent,
 in altum fugam pete-
 ret. Trierarchus ap-
 propinquat ostio, Gu-
 bernatores stantium na-
 vium exploratorem es-
 se rati, navim summa
 contentione persequen-
 bantur. Quibus, longius
 persequendo, in altum
 provectis, Carthaginien-
 ses cum reliquis navi-
 bus summa celeritate in
 portum adnavigarunt,
 & triremes vacuas in-
 cenderunt, oneraria-
 rum vero magnam vim
 extraxerunt.

5 Carthaginienſes cum
 in Sicilia cognoviſſent
 Romanos majorem na-
 vium copiam habere,
 ut eos diſtraherent, ac
 diſſiparent, quibuſdam
 ſuis civibus perſuadent,
 ut tranſitionem faciant,
 Qui cum ad Romanum

Γναῖον

ducem Cn. Cornelium pervenissent, promiserunt se Liparam insulam Siciliæ objectam ei prodituros. Qui fidem eorum verbis habens, in dimidiam classem impositis militibus, Liparam versus navigavit. Carthaginenses contra solverunt, Romanis navibus prætereuntibus, legatosque ad Cornelium miserunt, qui suppliciter consulem deprecati de pace eumque conspicati, rogaverunt ut in navigium transcenderet, quod Carthaginensium dux gravi morbo conflictaretur, ut justis conditionibus de pace liquidius transigerent. Romanus persuasus, transcendit ad Carthaginensem. Libyci cum ducem in sua potestate haberent, cum universis navibus impetu facto, facile victoriam consecuti sunt.

7 Γυνῶν Κορνήλιον ἐλθόν-
τες, ὑπέχοντο Λιπάραν
τὴν νῆσον, τὴν περικει-
μένην τῇ Σικελίας αὐτῷ
περὶδώσειν. ὁ μὲν δὴ πι-
σεύσας τὰ ἡμίση σκάφη
πληρώσας κατέπλευσεν
εἰς Λιπάραν. Καρχηδόνιοι
ᾧ ἐπαναχθέντες ὅτ' Ῥω-
μαϊκῶν νεῶν παρωρμή-
σαντο πρὸς ὅπως πρὸς
τὸ Κορνήλιον ἐπεμψαν· οἱ
τὸ ὑπαπν ἐξικεπέουσιν-
τες, εἰρῶν ἀπέπειντες
καὶ δέντες, ἐδεήθησαν εἰς
τὸ σκάφος αὐτῶν μετα-
βῶναι, ὅς Καρχηδονίων
στρατηγὸς χαλεπῶς νοσῶν-
τῷ, ὥπως ἐφ' οἷς δὲ τὴν
εἰρῶν ἀσφαλέςτερον
σωθῆντο· πεισθεὶς ὁ Ῥω-
μαῖος, μετέβη πρὸς τὸ
Καρχηδόνιον· οἱ δὲ Λίβυες
ἐγκρατεῖς αὐτῷ θυόμβροιοι,
ταῖς πάσαις ναυσὶν ὀπλη-
μένοι, ῥαδίως ἐκράτη-
σαν.

[CAP.

7 Γυνῶν] Fl. Γυνῶν.

8 Τὸν Ῥωμαϊκῶν νεῶν παρωρμήσαν-
τος] Inest mendum. Interpres qui-dem legit παραρμησίων, vulnere dif-
fusulato, non lanato. Casaubonus.

ἄρματα πλεῖσθης νεὼς τῷ
 τριήραρχον καλέσας,
 προσέταξεν αὐτῷ ὡς αὐτὸς
 λιμένα πλεῖν ἐγγίζοντα τῷ
 στόματι· εἰ δὲ οἱ πολέμιοι
 διώκοντες ἐπαναχθῆεν,
 φεύγειν ἄνω πελάγους· ὁ
 μὲν τριήραρχος ἐπέλαζε
 τῷ στόματι. οἱ δὲ κυβερνή-
 ται τῷ ἐφορμασῶν νεῶν
 ὑπελαβόντες εἶναι κατὰ-
 σκοπὴν τῶν ναῶν, ἐδίωκον
 καὶ κράτι· ὡς δὲ μακρὰν
 ἀπεπαύθησαν, ἄλλοι πε-
 λάγους διώκοντες· οἱ Καρ-
 χηδόνιοι πῖς λοιπῆς σκά-
 φεσι παρὰ τὴν πλεύσαντες
 ὅππῃ τῷ λιμένι, τὰς μὲν
 τριήρεις κενὰς ἔσας ἐπέ-
 πησαν· τῷ δὲ ὀλκάδων τὰς
 πλείους ἐξείλκυσαν.

Καρχηδόνιοι πρὸς Σικε-
 λίαν μαθόντες ὅτι Ῥώ-
 μαῖοι ναῦς πλείονας αὐ-
 τῶν ἔχοιεν, βεβλόμενοι
 τῶντας πρὸς ἀπώτατον, πείθοντες
 τῷ ἰδίῳ πολιτῶν πᾶσι αὐ-
 τοῖς γράσας. οἱ πρὸς
 τῷ Ῥωμαίων στρατῷ

bant. Dux Carthaginien-
 sium, præstantissimæ
 navis trierarchum ad-
 vocat : ei præcepit, ut
 portum navi oheat, &
 ad ostium appropinquet.
 Quod si hostiles ad eam
 persequendam solverent,
 in altum fugam pete-
 ret. Trierarchus ap-
 propinquat ostio, Gu-
 bernatores flantium na-
 vium exploratorem ef-
 fecti rati, navim summa
 contentione persequen-
 bantur. Quibus, longius
 persequendo, in altum
 proVectis, Carthaginien-
 ses cum reliquis navi-
 bus summa celeritate in
 portum adnavigarunt,
 & triremes vacuas in-
 cenderunt, oneraria-
 rum vero magnam vim
 extraxerunt.

5 Carthaginienſes cum
 in Sicilia cognoviſſent
 Romanos majorem na-
 vium copiam habere,
 ut eos diſtraherent, ac
 diſſiparent, quibuſdam
 ſuis civibus perſuadent,
 ut tranſitionem faciant,
 Qui cum ad Romanum

Γναῖον

ducem Cn. Cornelium pervenissent , promiserunt se Liparam insulam Siciliæ objectam ei prodituros. Qui fidem eorum verbis habens , in dimidiam classem impositis militibus , Liparam versus navigavit. Carthaginientes contra solverunt , Romanis navibus prætereuntibus , legatosque ad Cornelium miserunt , qui suppliciter consulem deprecati de pace eumque conspicati , rogaverunt ut in navigium transcenderet , quod Carthaginensium dux gravi morbo conflictaretur , ut justis conditionibus de pace liquidius transigerent. Romanus persuasus , transcendit ad Carthaginensem. Libyci cum ducem in sua potestate haberent , cum universis navibus impetu facto , facile victoriam consecuti sunt.

7 Γναῖον Κορνήλιον ἐλθόν-
τες , ὑπέχοντο λιπάραν
τῷ νῆσον , τῷ περικει-
μένῳ τῇ Σικελίας αὐτῷ
προδώσειν. ὁ μὲν δὴ π-
σεύσας πρὸς ἡμίση σκάφη
πληρώσας κατέπλευσεν
εἰς λιπάραν. Καρχηδόνιοι
ἣ ἐπαναχθέντες 8 τῷ Ρώ-
μαϊκῶν νεῶν παρωρμή-
σαντο πρὸς ὅπως πρὸς
τῷ Κορνήλιον ἐπεμψαν· οἱ
τῷ ὑπαπν ἐξικετύσαν-
τες , εἰρλίῳ πείσαντες
καὶ δόντες , ἐδεήθησαν εἰς
τὸ σκάφη αὐτῶν μετα-
βῆαι , 9 Καρχηδονίων
στρατηγὸς χαλεπῶς νοσήν-
τῳ , ὅπως ἐφ' οἷς δαίτῳ
εἰρλίῳ ἀσφαλέςτερον
σωθῆντο. παιδὲς ὁ Ρώ-
μαϊ , μετέβη πρὸς τῷ
Καρχηδόνιον· οἱ ἣ λίβυες
ἐγκρατεῖς αὐτῷ γυμνοί ,
ταῖς πάσαις ναυσὶν ὀπλη-
μένοι , ῥαδίως ἐκράτη-
σαν.

[CAP.

7 Γναῖον] Fl. Γενναῖον.

8 Τῶν Ρωμαϊκῶν νεῶν παρωρμήσαν-
το] Inest mendum. Interpres qui

dem legit παραρμησίων , vulnere dis-
simulato , non sanato. Casaubonus.

Ἀμπρακιῶται.

Ἀμπρακιώτας Ρῶ-
μαῖοι πολιορκεῖντες, ἐπει-
δὴ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐπι-
τρώσκοντο, πολλοὶ δὲ διε-
φθείροντο, σὺν ἄλλῃ σενίῳ
ὑπάρυσαν κατὰ ὄρεα, τῶν

Ambraciota.

Ambraciotas Roma-
ni oppugnabant. Cum
multi eorum vulnera-
rentur, non pauci et-
iam interficerentur,
angustum sub terra

πῶ-

1 Τ' πᾶν ζαν] Fl. ἐπὶ πᾶν ζαν. Infra
pro ὑπάρυσαντες, cum eodem Cod.
nec non Interprete scriptū ἔστι τῶν πᾶν-
τες. Sub finem pro διέλασαν exhibet
διέλασαν.

2 Τῶν πολλῶν ἐκπερθεῖν δυνάμενοι]
Mendum subolet: etli scio posse
hæc quoquo modo excusari. Enim-
vero si jam poterant cur non fece-
runt? Interpres, ut possent, id est,
ὡς δυνάμενοι, vel δυνάμενοι. Fortas-
se verborum facta est translatio, & ita
legendum, τῶν πολλῶν ἐκπερθεῖν δὲ δυνά-
μενοι, σὺν ἄλλῃ σενίῳ ὑπάρυσαν
κατὰ. Sic Livius in eadem historia:
Romani ad Ambraciam pluribus locis
quæstiendo arctibus muros aliquantum ur-
bis nudaverant: nec tamen penetrare in
urbem poterant. Atque ut lektor stu-
diosus, cui gratum erit Græca cum
Latinis in eodem argumento con-
ferre, & qui fructus est studiorum
meo iudicio maximus,) intelligat
qua animi alacritate Græcam hanc
Polyæni nostri editionem debeat ac-
cipere, placet eandem historiam ex
Livio totidem præce Latinis verbis
narratam describere: quod et si præ-
ter institutum facimus nostrum,
speramus tamen lectori gratum fore
non fore ingratum: cuius ad similia
præstanda in reliquis huius auctoris
partibus diligentiam accendere, &
quali exemplo nostro præire volui-
mus. Sic ergo Livius libro xxxviii.

Itaque cum aperta vi parum proceder-
et c. o. s. res, cuniculum, vineam an-
te contesto loco, agere instituit. & ali-
quandiu, cum dies noctisque in opere es-
sent, non solum sub terra sedentes, sed
egredientes etiam humum, seseleto hostem &
tumulus terra repente emittens, inde o-
pera oppidani fuit. pavidique ne jam sub-
rutus murus facta in urbem via esset, ses-
sant intra murum, e regione ejus opera
quod vineis contestus erat, ducere insti-
tuunt. Paulo post Momento enim ad
inane, suspensæ sulturi ab hostibus muro
pervenerunt. ibi commissis operibus, cum
e fossa in cuniculum patiret iter, primo
ipsi ferramenta quod in opere usarent,
dein celeriter armati etiam subeuntes, oc-
cultam sub terram ediderunt pugnam.
Signior deinde ea facta est, intersepienti-
bus cuniculum uli vellent nunc cisticum
præterit, nunc foribus raptim obiectum.
Nova etiam haud magis operi adversus
eos qui in cuniculo erant excogitata res
est. Diurnum a fundo portusum, qua fi-
stula modica infiri posset, & fistulam
ferream, operculumque etiam deliti fer-
rentis, & ipsum pluribus locis perforatum
fecerunt. Hoc tenui pluma completum do-
lium ore in cuniculum verso posuerunt:
per operculi foramina præloia bassa,
quam sarissam vocant, ad summoveandos
hostes eminebant: scintillam levi ignis
inditam pluma, folle fabrilis ad caput fi-
stula imposito stando accenderunt. Inde
non solum magna vi sumi, sed acriter
etiam

meatum foderunt, ut ex inferiore loco civitatem expugnare possent. Quæ res hostes diu latuit. Postquam vero magna pulveris copia congregabatur, intelligentes Ambraciotæ quid ageretur, etiam ipsi meatum intrinsicus e regione foderunt, atque in extremitate meatus obliquam fossam ducentes, æra tenuissima ordine coniecerunt: ut cum in hæc inciderent Romani, strepitus excitaretur: factoque sonitu procedentes eis obviam, pugnabant sarillis. Qui cum in angusta fossa & tenebris obruta nihil admodum proficerent, cadum apparaverunt æqualem fossæ, ejusque fundum perforantes, ferream fistulam alligantes, levibusque plumis implentes, ignem injecerunt, operculumque plenum scobibus adaptarunt, &

πάλιν ἐκπορεύειν διωά-
μφοι. μέχρι μὴ δὴ πολλὰ
τὰς πολεμίας ἐλάττανον.
ἐπεὶ ᾗ χῆς πολὺς ἐσω-
ρόντο, σωέντες Ἀμ-
πρακιώται τὸ δρώμενον,
καὶ αὐτοὶ σύριγγα ἐνδο-
θεν ἀνθυπώρυξαν, καὶ τὴν
σύριγγα ἐπ' ἀκρῶ πα-
φρον ἐγκαρσίαν τεμόντες,
λεπτὰ χαλκώματα ἐφε-
ξῆς ἔθηκαν· ὅπως τὴν ῥω-
μαίων τέτοις ἐπιτυχανόν-
των, ψόφῳ θύοιτο. καὶ
δὴ γροῦλός ψόφος, ἐκ τῆς
γῆς ἀπαντήσαντες, ἀπε-
μάχοντο ταῖς σαρρίσασιν·
ἐπεὶ ᾗ ἐν ὀρύγματι σενῶ
καὶ σκοτῶ ἔχοντι μέγα ἔ-
δεν ἔσαν, πῆχον κατὰ
σκαλίσαντες ἴσον τῷ ὀρύγ-
ματι, τρήσαντες αὐτὰ τὴν
πυθμίδα, σιδηρῶν αὐλί-
σκων διέντες, πύλων πη-
λώσαντες λεπτῶν, πῦρ ὀλί-
γον ἐμβαλόντες, πῶμα
πληρὲς πεισμαίων ὀπι-
θέντες, νόσαντες πρὸς τὰς

ἐναν-

*etiam fudo quodam nido ex adusta plu-
ma, cum tertium cuniculum complerent,*

*vix durare quisquam intus poterat. Ha-
ænus Livius. Cassianus.*

ἐναυπίας, τῇ σύρματι τῶν
πολεμίων προσήρεισαν ὅπ-
ματα ἃ ἐπίθεται χαλκῶπι-
κὸν ἀσκήν προσαρμόσαν-
τες εἰς τὴν διατεταγμένην
αὐλίσκον, φῶς ἐνέντες
διέκαμον ὡς περὶ σύρματος
πληρῆς καπνὸς πολλοῦ
καὶ δρυμέων, οἱ ῥωμαῖοι
μὴ φέροντες, ἐξέλιπον τὴν
ὑπὸ τῇ γῇ πολιορκίαν.

cadum in adversarios
conversum hostium
meatui applicarunt. Post
cadum vero retro vas
æneum admoventes,
in constitutam fistulam
igne coniecto combus-
ferunt. Ita factum est,
ut meatus fumo mul-
to acerbique complere-
tur, hostesque subterra-
neam oppugnationem re-
linquere cogerentur.

[C A P. XVIII.]

Φωκεῖς.

¶ Φωκεῖς εἰς τὴν Παρνασ-
σὸν κατακλεισθέντες, αὐ-
τὰς καὶ τὰ ὅπλα νυκτὶ παν-
σπλήνῳ, ὀππικατάβαντες,
ταῖς πολεμίοις ἐπέθεντο·
οἱ δὲ ὡς φάσμα ξένον
καὶ ἀλλόκοτον φοβηθέντες,
ἐνιοὶ δὲ καὶ νομίσαντες ἄλ-
λης εἶναι τὰς ὀππικη-
μύδας, ἐτήθησαν καὶ πῶ-
μα ἐγὼντο Θετταλι-
κὸν ἄνδρες πετρακί-
λαιοι.

· Φωκεῖς τὴν Θετταλι-

Phocenses.

¶ Phocenses in Par-
nassium cum armis in-
clusi, sub multam no-
ctem descendentes, in
hostes impetum fece-
runt. Illi partim quasi
spectrum novum & in-
usitatum perhorrescen-
tes, partim etiam alios
esse qui aggrederen-
tur, existimantes, victo-
riam hostibus dederunt.
& strages Thessalica
contigit ad quater mil-
lium virorum.

2 Phocenses Thessa-
licῶν

1 Αὐτοὶ καὶ τὰ ὅπλα] Quid si men-
dosum locum ita sanaris? κατακλει-

σταιτε αὐτοὶ καὶ τὰ ὅπλα, νυκτὶ παν-
σπλήνῳ ὀππικατὰβαντες. Casaubonus.

1 Πλα-

licum equitatum ad perniciem . redegerunt. Fossam enim secundum urbem ædificantes, eam vacuis & inanibus amphoris impleverunt, paulumque terræ insuper injecerunt. In hanc fossam cum incidissent equites , una cum ipsis equis perierunt.

[C A P. XIX.]

Plataenses.

¶ Plataenses Thebanos aliquot in prælio ceperant. Cum autem in Platæida impressionem Thebani facerent, legatum Plataenses miserunt , & se captivos eorum morte affecturos interminabantur , nisi e terra decederent. Plataenses vero captivos interficiebant.

2 Plataenses cum a Lacedæmoniis oppugnarentur , noctu vallum aggrediebantur. Lacedæmonii sublatis ignibus hostilibus ad

Πλαταιεῖς.

¶ Πλαταιεῖς Θηβαίων ἔλαβον αἰχμαλώτους· ἐπὶ δ' ἑς τὴν Πλαταιίδα ἐρέβαλον Θηβαῖσι κήρυκα πέμψαντες ἠπεύχοντο ἀπικτεῖναι τοὺς αἰχμαλώτους, εἰ μὴ τ' ἡ χώρας ἐξέλθουσι. 1 Πλαταιεῖς δ' τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν.

Πλαταιεῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων πολιορκούμενοι, νύκτωρ ἐπέθεντο τῷ πετεινίσμῳ. Λακεδαιμόνιοι πυρσὺς πολεμίας ἐς τὰς Θήβας ἀνέχον, συμμαχίαν

1 Πλαταιεῖς δ' αἰχ.]. Deest membrum integrum ante hæc verba. Casaubon.

μαχίαν καλῶντες. Πλαταιαῖς ἐκ τῆ πόλεως ἀνταγέχον πυρσὺς Φιλίης· ἵνα διὰ τῆς ὑπὸ πυρσίου ἀπανθήσαντες, Θεβαῖας πείσωσιν ὑποστῆναι τῇ βοήθειᾳ. ἔτω γὰρ πῶς πυρσὺς ἐναντίοις ἀμφιδοξήσαντες Θεβαῖοι, βοηθήσῃ κατώκησαν.

Πλαταιαῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Θεβαίων ἐπιλορχεῖντ' ἄνδρες διὰ κῶσις Πλαταίων ἀσέλγῳ νύκτῃ καὶ χειμέριον παρὰ φυλάξαντες, τοῖς ἄλλοις πολίταις παρέγγελλαν κατὰ τὸ ἐναντίον μέρος τῶν τειχῶν προσβαλόντας βοηθήσῃ. τῇ Λακεδαιμονίων ² ἐξώθεν ἐπ' ἐκείνον τὸ τόπον ὡς βοήθοντων· οἱ δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον προσέμενοι κλίμακας, ὑπερέβησαν τὸ τεῖχος. ἔμην δὲ πῶς ἐπ' Ἀθηνῶν ὁδὸν ἐτρέποντο. ἀλλὰ πῶς ὅτι Θεβαῶν ὡς ἤκιστα ἀνὰ κατὰ πῶ-

Thebas, auxilium vocabant. Plataenses exurge contra ignes amicis excitarunt, ut ignium ambiguitate decepti Thebani, ab opere ferenda desisterent. Sic ignibus contrariis in dubitationem conjecti Thebani auxilium ferre intermiserunt.

3 Plataenses a Lacedæmoniis & Thebanis oppugnabantur. viri ducenti Plataensium observata nocte tenebriosa & procellosa, reliquis civibus præceperunt, ut in contrariam partem murorum ascenderent, ibique pugnam facerent, quod per eum locum extrinsecus Lacedæmonii irruptionem facerent. At ipsi in altera parte scalis appositis, muros superarunt: neque vero Athenas ducentem viam ingrediebantur, sed Thebas versus, quod per eam

πῶς

² Εξωθεν ἐπ' ἐκείνον τὸ τόπον ὡς βοήθοντων] Ita locum hunc emendavi & supplevi cum Fl. & Interpre-

te, pro ἐξωθεν πρὸς ἐκείνην ἐκείνην.

hostes minime infecutores putarent. Sic enim etiam accidit. Lacedæmonii per Cithæronem persequebantur. Plataenses a via Thebaica paulum declinantes, Thebas venerunt, atque inde Athenas usque evaserunt.

τῶν διωχθέντες. ἡ γὰρ ἔτω σινέβη. Λακεδαιμόνιοι μὲν Διὰ τῶν Κιθαίων ἐδίωκον· οἱ δὲ Πλαταιεῖς ἐκ τῆς ἰδῆς τῆς Θεβαϊκῆς ἐκκλίναντες ἐπανήλθον εἰς τὰς Θέβας, καὶ κείθεν Ἀθῆναιζε διεσώθησαν.

[C A P. XX.]

Corcyrenses.

¶ Athenienses, cum expeditionem adversus Corcyrenses exules Istones montem tenentes suscepissent, illi arma tradiderunt, deferentes Atheniensium populo de se statuendi potestatem. Quod si qui ipsorum fugam parare deprehenderentur, irritum esse foedus debere. Corcyrenses veriti ne nimis humaniter Atheniensium populus de eis statueret, clam ad

Κερκυραῖοι.

Ἀθῆναιῶσι στρατεύσιν ὑπὲρ Κερκυραίων φυγάδας κατὰ λαβομένης τῆς Ἰσθμῆς ὅρῳ· οἱ δὲ ἔπειτα παρέδωκαν, ὑπὸ τῶν δῆμων τῶν Ἀθῆναιῶν βεβλῶσαι παρὲς αὐτῶν. εἰάν δέ πινες αὐτῶν φεύγοντες αἰῶσι, λελεύσας πᾶς σπονδάς· Κερκυραῖοι δέουσιντες μὴ Φιλανθρωπῶς βεβλῶσθαι παρὲς αὐτῶν ὁ Ἀθῆναιῶν δῆμος· ἡ κρύφα ἔπεμψαν πρὸς

Ἀργ-

ἡ Κρύφα ἐπέμψαν πρὸς Ἀργείους] Scribendum πρὸς τοὺς Ἰσθμῆς, id est, ad eos qui erant in monte. vel, quod simplicius & verius, πρὸς αὐτοὺς. Omnino enim vox Ἀργείους est a mala manu. Historia fuisse a Thucydide est relata in tertia historia. In sexta ejusdem sequens Ægeitanorum πηχιστὰς legere memini. *Cassiodorus.*

ἡ Κρύφα ἐπέμψαν πρὸς Ἀργείους, ἀποδράται συμβαλόντες] Calaubonus in ora Vulgata pro Ἀργείους notarat αὐτοὺς. Sed nihil contra Codd. fidem mutandum: Optime se habebit locus, si transposita distinctione legas, κρύφα ἐπέμψαν, πρὸς Ἀργείους ἀποδράται συμβαλόντες: clanculum misissent, ut ad Ἀργείους sese conferre: 8

Ἀργεῖς, ἀποδράναι συμ-
βελόντες, ἢ πλοῖον
αὐτοῖς παρασάντες· ἵνα
πειθέντων Φυγεῖν· αἱ
απονδαὶ λυθῇεν· Ἀθη-
ναῖοι δὲ ὥς ὠδραπονδή-
σοντας αὐτοὺς, ἐξέδωκαν
τοῖς Κερκυραίοις· οἱ δὲ πα-
ραλαβόντες ἅπαντας ἀ-
πέκτειναν.

Argivos miserunt, sua-
dentes ut se in fugam
conjicerent: navemque
suppeditaverunt, ut si
morem gessissent ac fu-
gissent, foedus dissol-
veretur. Athenienses eos
quasi foederum ruptores
Corcyrensisibus tradide-
runt. Qui eos receptos,
ad unum omnes morte
multarunt.

[C A P. XXI.]

Αἰγεταῖοι.

Ægestenses.

Αἰγεταῖοι δὲ Ἀθη-
ναίων συμμαχίας δεόμε-
νοι, πολλὰ καὶ μεγάλη
χρήματα ὑπέσχεοντο. πεμ-
ψάντων δὲ πρεσβείας τοὺς
ὀψομένους πλὴν ὠδρα-
σκώλῳ τῶν χρημάτων,
ἡ χρησαίμενοι οὐκ ἔτι πλε-
σίον πόλεων ἀργύρου καὶ χρυ-
σοῦ, τὰ περὶ ἱερὰ τῶν θεῶν
ἐκόσμησαν, καὶ τοὺς τῶν ἰ-
διωτῶν οἰκίας. οἱ πρεσβε-
ταὶ πλεονεξίαν ἰδόντες, ἡγ-
γεῖλαν Ἀθηναίοις· οἱ δὲ
πλὴν συμμαχίας ἐπέμψαν.

Ægestenses auxilium
ab Atheniensibus peten-
tes, infinitas, ingentesque
pecunias eis promitte-
bant. Qui cum legatos
mitterent ad pecuniarum
apparatum perspicien-
dum, Ægestenses mu-
tuantes a vicinis urbibus
argentum & aurum, fana
deorum itemque privato-
rum ædificia splendidis-
sime ornabant. Legati
divitias conspicati, nun-
ciaverunt Atheniensibus:
iique auxilium miserunt.

[C A P.]

sua-dentes. Historia apud Thucydidem
est lib. iv. Ad quos autem fugerent
non addit.

[τοι ἀργύρου καὶ χρυσοῦ] Ita edidit cum
Fl. & MSS. Calauboni. Vulgata ἀργυ-
ρον καὶ χρυσόν.

1 Χρησαίμενοι ἐν τῇ πλεονεξίᾳ χρημα-

1 Τὴν

[C A P. XXII.]

Locri.

Locri Italici fœdus cum Siculis facientes, alii capita sub tunicis super humeros imposuerunt, & terram injectam calceis sub pedibus habentes, juraverunt se firmam ac solidam ipsis Remp. conservaturos donec eam terram calcarent, & capita in humeris ferrent. Jurijurando fidem habentes Siculos omnes postridie Locri interfecerunt: quasi jam non amplius in eadem terra ingredientibus, neque capita super humeros ferentes.

Φαλαῖς ὅπῃ πῖς ὤμοις φέροντες.

Λοκροὶ οἱ ἐπιζευγέμενοι.

Οἱ καὶ τὴν ἰταλίαν Λοκροὶ, σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς Σικελὰς σκορδῶν κεφαλὰς ὑπὸ τοῖς χρω- νίσκοις ὑπὸ τὰς ὤμους ἐπιφέροντες, καὶ γὰρ ἐμβεβλη- μένῃ τοῖς ὑποδήμασιν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἔχοντες, ὤμοισιν, πρὸς τὸ βέβαιον αὐτοῖς φυλάξαι τὴν πολιτείαν, ἐφ' ὅσον ἂν τὴν γῆν αὐτῶν πατωσιν, καὶ τοὺς κεφαλὰς ὅπῃ τοῖς ὤμοις φέρωσι. τοῖς ὄρκοις περυσσύν- τας τὰς Σικελὰς, ἀνείλον οἱ Λοκροὶ καὶ μίαν ἡμέραν ὥς ὅτε ὅπῃ τὴν αὐτῆς γῆς ἐπιβαίνοντες, καὶ οὐδὲ τοὺς κε-

[C A P. XXIII.]

Corinthii.

Corinthii Syracusanis auxilium mittentes,

Κορίνθιοι.

Κορίνθιοι Συρακυσίοις βοήθειαν πέμπον-
τες,

1 Τὸ ὅτι ὅς ἄν τις ἐπιβῇ] Scribe, ὅτι ὅς ἄν τις. vel ὅτι ὅς ἄν τις. Casaubonus.

2 Μὴ μίαν ἡμέραν, ὥς ἐκ ὅτι τὴν αὐτῆς γῆς ἐπιβαίνοντες] Ita edidi cum Fl. & Interprete, pro καὶ μίαν, ὥς

ἐκ ὅτι τὴν γῆς ἐπιβῇ. Neque sic tamen integer locus, quippe pro ὥς ἐκ ὅτι τὴν αὐτῆς γῆς ἐπιβῇ. scribendum, ὥς ἐκ ὅτι τὴν αὐτῆς, &c cum interprete Similis fallacia est infra lib. vii. cap. 34. & apud Herodotum lib. iv. cap. 201.

1 Εἰς α-

τες, ¹ ἀκόσωντες ἐξακο-
σίαις ναῦς Ἀθηναίαις πρὸς
Ναύπακτον ἐφορμῆν πα-
ραφυλατῆσας, πληρώ-
σαντες ὅκτω καὶ πέντε
τριήρεις, ² πῶπας μὲν ἐν
³ Πανόρμῳ τῇ Ἀχαΐας ἀν-
θώρμην ἀντικρὺ τῇ Ἀθη-
κῶν. τῶν δὲ πρὸς φυ-
λατῶντων ἀλλήλους, ἐλ-
κάδες μετὰ Κορινθίων ὁ-
πλιτῶν ἀπήρξαν ἐκ Πε-
λοποννήσου σύμμαχοι Συ-
ρακουσίοις Ἀθηναῖοι δὲ
προσεῖχον ταῖς ἀνθορμῆ-
σαις τριήρεσιν.

cum intellexissent vi-
ginti naves Atticas a-
pud Naupactum appel-
lere, quæ custodias a-
gerent ac specularen-
tur, impletis viginti
quinque triremibus, eas
in Panormo Achajæ e
regione Atticarum na-
vium subduxerunt. Dum
hæ se mutuo observant,
naves onerariæ plenæ
Corinthiorum armato-
rum e Peloponneso sol-
verunt, ad opem Syra-
cusanis ferendam. Athe-
nienſes vero iis navibus
quæ e regione stationem
habebant, animos inten-
derunt.

[C A P. XXIV.]

Λαμψακλινοί.

Λαμψακλινοὶ καὶ Πα-
ριανοὶ, ¹ πρὸς γῆς ἱερῶν

Lampsaceni.

Lampsaceni & Pa-
riani de agrorum finibus

αἰμ-

¹ Ἐξακοσίαις ναῦς Ἀθηναίαις] Ita e-
rat scriptum in nostris Codd. men-
dosisi. Interpres vero & hic εἰκοσι le-
git, & infra εἰκοσι πέντε. Casaubonus.
Ἀκόσωντες ἑξακοσίαις] Fl. μαθηταίς
χ' αὐτοῖς. sed legendum cum interpre-
te καὶ ναῦς. Hæ quippe notæ facile
confunduntur. & paullo post cum
eodem εἰκοσι καὶ πέντε.

² Τῶπας] Τρωαίαις. Casaubonus.

³ Πανόρμος Ἀχαιῶν] Portus hu-
jus meminit Pausanias in Achaïcis:

Πάνορμος δὲ ἐς Αἰγῶν ἐκ Πατρῶν, ἧς
πορτὸν ἐστὶν ὀναμαζομένην Ρίον, σταδίαις
ἢ Πατρῶν παντὶ καὶ ταπείνωσιν. ἡμιλῶ
ἢ ὁ Πάνορμος σταδίαις πέντε καὶ δέκα αὐ-
ποτὶ τῷ ἀκρῷ. τοσούτοις δὲ ἀπέχονται
τῶν ὁπλῶν Πατρῶν τὸ Ἀθῆναις καὶ ἑκα-
τόμβον τείχους. Meminit & Ptolemaeus
lib. iii. cap. 15. Καὶ ἐν Αἰγῶν πλά-
γῃ ἀπὸ πλεονεξίας πλεονεξίας, Πά-
νορμος ἡμιλῶ.

Cap. XXIII. 1 Περὶ γῆς ἱερῶν] Fl.
absque præpositione. Mox pro ἱερῶν
σι,

litem habentes, constituerunt sub primum gallicum tantum viros ex utraque civitate ad se invicem mittere. Ubi cumque vero sibi missi obviam fierent, hunc terminum ac finem regionis esse debere. Quod cum omnium sententiis esset approbatum, aliquos in iis locis per mare opus facientes persuaserunt, ut cum Parianos viderent præterire, maximam piscium copiam in ignem imponderent, & circum circa vinum libarent, quasi Neptuno sacra facientes, eoque faustis auspiciis advocarent ad honorandum Deum, & litationis societatem: Quod cum piscatores facerent, illi piscatoribus morem gerentes: simul epulabantur & bibebant, remittentes aliquantum ex itineris contentione.

ἀμφισβητῶντες, συνέθεντο· ὡς καὶ ὅριζες αἰθῶσι πρῶτοι, πέμψειν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως ἐς ἀλλήλους· ὅπως δὲ ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντησωσιν, τῶτον ἀμφοτέροις εἶρον τῇ γῆς γῆρας. Ἐπειδὴ πῶτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακῆσιν οἱ τὴν ἐν πῆς πόλιν θαλασσοεργῶν, ἔπεισαν πινῆς, ὅταν ἴδωσι τὰς Παριανὰς παρεόντας, ἰχθὺς ἀφ' ὧν ὅπως εἰσάλλαν τὸ πρῶτον, καὶ οἶνον πολὺν ὅπως ἀνένδρως Ποσειδῶνι θυοῦντας, καὶ ὡς ἀκαλεῖν αὐτὰς μετ' Ὀφημίας τιμῆσαι τὸ θεόν, ἀπονδῶν κοινωνήσαντας. οἱ μὲν ἄλλοις... οἱ δὲ πεσόντες πῆς ἀλίσσιν σωήθισιν καὶ συνέπινον τὸ πρῶτον τὸ πορείας ἀνέντες. Λαμψακῆσιν οἱ δὲ σωτήριαντες ὅπως τὸ ἔρμαϊον· Lampfaceni vero con-

σι, Fl. αἰσῶσι, & pro ἰσάλλεας, αἰσῶσι.

2 Τὰς Παριανὰς παρεόντας] Παριανὰς, quod in Vulgata aberat cum Fl. & Interprete reposui. Paullo post pro κοινωνήσαντες, cum eodem Cod.

scripsi κοινωνήσαντας. Lacenam sequentem in ora Vulgata explerat Casaubonus, addito, καὶ τὸ ποῖον. Pro σωήθισιν, Fl. σωήθισιν. Sub finem pro ἀπείριστοι, Fl. ἀπείριστοι. & pro συνησάμενοι, συνησάμενοι.

1 Αἰα-

πες, ¹ ἀκρόσωντες ἐξακο-
σίαις ναῦς Ἀθηναίαις πρὸς
Ναυπακτον ἐφορμαῖν πε-
ραφυλατῆσας, πληρώ-
σαντες ἑκτῶ ἢ πέντε
τριήρεις, ² πᾶντας μὲν ἐν
³ Πανόρμῳ τῇ Ἀχαιῆς ἀν-
θώρμην ἀντικρυ τῇ Ἀθη-
κῶν. τῶν δὲ πρὸς φυ-
λατῆσιν αἰσχυρῶς, ἰλ-
κάδες μετὰ Κορινθίων ο-
πλιτῶν ἀπῆραν ἐκ Πε-
λοποννήσου σύμμαχοι Συ-
ρακουσίοις Ἀθηναῖσι δὲ
προσέειχον πᾶσι ἀνθωρμῆ-
σαις τριήρεσιν.

cum intellexissent vi-
ginti naves Atticas ap-
ud Naupactum appel-
lere, quæ custodias a-
gerent ac specularen-
tur, impletis viginti
quinque triremibus, eas
in Panormo Achajæ e
regione Atticarum na-
vium subduxerunt. Dum
hæ se mutuo observant,
naves onerariæ plenæ
Corinthiorum armato-
rum e Peloponneso sol-
verunt, ad opem Syra-
cusanis ferendam. Athe-
nienſes vero iis navibus
quæ e regione stationem
habebant, animos inten-
derunt.

[CAP. XXIV.]

Λαμψακῆνοί.

Λαμψακῆνοὶ ἢ Πα-
ριανοὶ, ¹ πρὸς γῆς ἰσθμῶν

Lampſaceni.

Lampſaceni & Pa-
riani de agrorum finibus

ἀμ-

¹ Ἐξακοσίαις ναῦς Ἀθηναίαις] Ita e-
rat scriptum in nostris Codd. men-
dosis! Interpres vero & hic εἰκοσι leg-
git, & infra εἰκοσι πέντε. Casaubonus.

Ἀκρόσωντες ἑξακοσίαις] Fl. καὶ δο. τις
χ' ὡς. sed legendum cum interpre-
te κ' ὡς. Hæ quippe notæ facile
confunduntur. & paullo post cum
eodem ἵκασιν κ. πέντε.

² Πᾶντας] Ταύτας. Casaubonus.

³ Πανόρμῳ τῇ Ἀχαιῆς] Portus hu-
jus meminit Pausanias in Achaicis:

Πάνορμον δὲ ἵς Αἰγῶν ἐν Πατρῶν, ἔσθ
πρὸ τῶν ἐν ὀρμημαζομένη Πύλιν, σαδίας
δὲ Πατρῶν παντὶ κοῖτα ἀπὸ κοῖτα· διμῶ
δὲ Πάνορμον· σαδίας πέντε ἢ δέκα α'.
πρὸ τῶν δὲ ἀκρῶν. τοσούτοις δὲ εἰς κοῖτα ἰ-
στῶν ἀπὸ Πατρῶν τὸ Ἀθῆναις καὶ ἰσ-
θμῶν τῶν γῶν. Meminit & Ptolemaeus
lib. iii. cap. 15. Καὶ ἐν Αἰγῶν πάλ-
λ' ἀπὸ πάλιν πάλιν πάλιν πάλιν, Πί-
νο μὲν διμῶ.

Cap. XXIII. 1 Πρὸς γῆς ἰσθμῶν] Fl.
absque præpositione. Μοχ pro xδμ,
σι,

litem habentes, constituerunt sub primum galli cantum viros ex utraque civitate ad se invicem mittere. Ubi cumque vero sibi missi obviam fierent, hunc terminum ac finem regionis esse debere. Quod cum omnium sententiis esset approbatum, aliquos in iis locis per mare opus facientes persuaserunt, ut cum Parianos viderent præterire, maximam piscium copiam in ignem imponderent, & circum circa vinum libarent, quasi Neptuno sacra facientes, eosque faustis auspiciis advocarent ad honorandum Deum, & litationis societatem: Quod cum piscatores facerent, illi piscatoribus morem gerentes: simul epulabantur & bibebant, remittentes aliquantum ex itineris contentione.

ἀμφισβητῶντες, συνέθεντο· ὡς καὶ ὅριθες ἄδωσι πρῶτοι, πέμψαν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως ἐς ἀλλήλους· ὅπως δὲ ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντησωσιν, τῶτον ἀμφοτέροις εἶρον τῇ γῆς ἡμέρας. ἐπειδὴ πῶτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακῶοι τῷ ἐν πῆς τόπῳ θαλασσεργῶν, ἔπεισαν πῆνας, ὅταν ἴδωσι τὰς Παριανὰς περιόντας, ἰχθὺς ἀφθύνως ὀπιβάλλειν τῷ πυρὶ, καὶ οἶνον πολὺν ὀπιπένδειν αἰς Ποσειδάωνι θυοπάτας, καὶ ἑὸν ἀκαλεῖν αὐτὰς μετ' ὠφημίας τιμῆσαι τῷ θεῷ, πονδῶν κοινωνήσουσας. οἱ μὲν αἰεῖς. . . οἱ δὲ πεσόντες πῆς αἰεῖσι σωήθισιν καὶ συνέπινον τὸ πικραῖον τῇ πρῆας αἰένουτες. Λαμψακῶοι δὲ σωτήναιτες ὅτι τὸ Εἰρμαῖον. Lampfaceni vero con-

φθά-

σι, Fl. ἄσωσι, & προῖς ἀλλήλους, ὅπως αἰ.

2 Τὰς Παριανὰς περιόντας] Παριανὰς, quod in Vulgata aberat cum Fl. & Interprete reposui. Paulo post pro κοινωνήσουσας, cum eodem Cod.

scripsi κοινωνήσουσας. Lacunam sequentem in ora Vulgata explerat Casaubonus, addito, καὶ τὸ ἔποςιν. Pro σωήθισιν, Fl. σωήθισιν. Sub finem pro ἀπῆτιμοι, Fl. ἀπῆτιμοι. & pro συζησάμεναι, συζησάμεναι.

I A 70.

φθάσαντες ἤλθον. τῷ τ' ἢ
 Παρίας μὲν ἀπέχεται στάδια
 ο', Λαμψάκης δ' ἑξήκοντα. ποῦ-
 τὴν γὰρ ἀπέτεμον τῇ πέ-
 χυνη Λαμψακίῳ Παρια-
 νῶν, μεθέρων συνησάμε-
 νοι τὸ Ἑρμαῖον.

tendentes, ad Hermæum
 priores venerunt. Id a
 Pario septuaginta stadiis
 distat : a Lampfacō au-
 tem ducentis. Tantum
 soli per fallaciam Lam-
 psaceni Parianis ademe-
 runt, finibus in Her-
 mæo constitutis.

[CAP. XXV.]

Χαλκηδόνιοι.

Chalcedonii.

Χαλκηδόνιοι βυζαν-
 τίοις πολεμῶντες ἄνοχας
 ἡμερῶν σωθῆναι. πρῶ-
 τεραίσαντο ἄνδρας ἐκά-
 τεροι δέκα πρὸς τὴν εἰρήνης
 βεβλῶσθαι. τρισὶν ἡ-
 μέραις ἐβεβλῶσαντο. πρὸς
 πᾶσι τῶν ὡς ἀλείψαν
 ἔφασαν οἱ Χαλκηδόνιοι
 ἀφ' ὧν πᾶς ἀρχολίας ἀ-
 ναγκαίας. συγχωρησάν-
 των βυζαντίων, οἱ δ' ἡ νύ-
 κτωρ ἀπληρώσαντες πᾶς
 ναὺς ἀφ' ὧν προσέπεσον
 μὴ προσδοκῶσι βυζαν-

Chalcedonii cum By-
 zantiis bellum geren-
 tes, induciis aliquot die-
 rum constitutis, utri-
 que viros ad capiendum
 de pace consilium mise-
 runt. Tres dies consi-
 lium agitabant. Quarto
 Chalcedonii sibi disce-
 dendum esse dice-
 bant, ob incumbencia
 quædam negotia. Con-
 cedentibus Byzantiis,
 illi per noctem imple-
 tis navibus, ex improvi-
 so Byzantios nihil de bel-

πίεις

τ' ἄνοχας ἡμερῶν σωθῆναι.]
 Sic emendavimus : Nam etiam in
 nostro Codice deerat littera i, sed
 qui non negligenter totam narratio-
 nem legerit, facile mihi assentietur
 sic esse legendum. Casanbani.

ἡμερῶν] Neque Fl. neque In-
 terpres agnoscunt ἡ' similem falla-
 ciam vide infra hoc libro cap. 53. &
 lib. vii. cap. 43.

2 Παράλειψαν] γρ. Παράληψαν.
 Casanbani.

3 Διὰ

lo suspicantes obruerunt.

Hic defunt duces novendecim, & strategemata viginti quinque.

πῶς πόλεμον ἔδει τὸ λοιπὰς τῶ ἀνοχῶν εἶναι ἡμέρας δύο.

Λείπη.

[CAP. XLV.]

Solyson.

Solyson Callitelis filius, popularis viri opinionem apud Samios habens in ducem electus est, cum Samii adversus Æoles bellum gererent, neque solemne festum celebrarent in

Συλοσῶν.

Συλοσῶν Καλλιτέλης Σαμίοις δημοτικὸς εἶναι δοκῶν, στρατηγὸς ἤρθη. Σαμίων ὃ πολεμούντων πῶς Αἰολῶσι, καὶ πῶς πανήγυρην ἐκ ἀγόντων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἡῤας πῶς ἔρω

3 Διὰ τὸ λοιπὰς ἀνοχῶν, ἢ ἡμέρας δύο] Fl. ἂν τὰς λοιπὰς τῶ ἀνοχῶν, &c. ὅχλων quoque habent Codd. Casauboni. Sequitur jam in Florentino Codice pagina pura, unde tot ducum strategematibus, donec e melioribus Codd. suppleantur, cendum.

CAP. XXV. 1 Πανήγυρην ἐν ἀγόντι] Ita edidi cum Fl. & Interpretate: atque ita quoque in margine Vulgate conjecerat Casaubonus, pro vulgato πανήγυρην ἔ. . . ἔ. Eodem hoc Junonis festo (de quo videndus Meursius De Festis Græcorum in Hæcæis) Samiorum tyrannidem occupasse Polycraten, rerulit Auctor supra lib. 1. 23. 2. adiutantibus Solysonis & Pantagoræ, eius fratribus; potitus vero Samiorum imperio, & cum fratribus tripartito, necato deinde Pantagoræ, Solysonem juniozem eiecit, teste Herodoto lib. 111. cap. 39. is vero post fratris necem, cui succederat Mæandrius, a Dario obdonatum sibi ab eo amiculum, Samiorum imperio remuneratus est, Samumque ob Charilei, fratris Mæan-

drii, in Persas irruptionem, eorumque eadem, viuis desolatam accepit, teste eodem cap. 119 & seqq. Qui modus occupandi imperii, cum plurimum differat ab eo quem refert Auctor, nullus dubito, quin illud tempus respiciatur, quo simul cum fratribus Polycrate & Pantagoræ, quod supra lib. 1. est commemoratum, Samiorum dominium invasit, licet haud ita multo post eodem a Polycrate fuerit eiectus. Nisi quis existimet diversum hunc esse ab eo, quod Auctori dicatur Συλοσῶν Καλλιτέλης, cum Herodoto sit Συλοσῶν ὁ Αἰάκης & ὁ Αἰαΐς, sed emendandum putem nostrum ex Herodoto; cum nomen illud diversis locis apud eum extet, & Solyson quoque habuerit filium nomine referentem avum, scribente eodem lib. v 11. cap. 13. Οἱ δὲ Αἰάκης, παρ' ὅτῳ ἐδὲ λυγὸς ἰδὲ καὶ τοὶ Σάμοι, πᾶσι μὲν Συλοσῶν & Αἰάκης, τύραννο δ' ἰὼν Σάμον, καὶ τῶ Μιλασίᾳ Ἀρισταγόρῃ ἀπεστέρητο τὴν αἰχλὴν, κατὰ πρὸς ἄλλοις τῶ ἰωνίᾳ τύραννοι.

τέρω τ' πόλεως ὄντι· ² Συ-
λοσὼν ἔκ αὐτῃ στρατηγὸν
ἀμελήσαι τ' εἰς τὴν θεὸν
δ' οὐσείας, ὥς καὶ μᾶλλον
ἐκπλήξων τὰς πολε-
μίας, ³ εἰ τὴν πατριὸν ἀ-
νάγοι πανήγυρην. οἱ Σά-
μιοι τ' στρατηγὸν ἐπαινέ-
σαντες τ' δ' οὐσείας καὶ τ'
ἀνδρείας, ἐλθόντες ὅππῃ τὸ
τῆς Ἡῤας ἱερὸν ἐσκλῶοπι-
ῶντο, καὶ ὅσα εἰς πανήγυ-
ρην καθίσταντο· ὃ Συλο-
σὼν νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν
εἰσελθὼν, καὶ τὰς δ' αὖτε τ'
τεινέων ναύτας εἰσκαλέ-
σας, τὴν Σαμίων δ' ἑχλὴν
κατέχευε.

templo Junonis longius
ab urbe remoto : Solyson
inquit. se in eo magistra-
tu nequaquam commis-
surum, ut honor Deæ
negligeretur, quo stupo-
rem etiam hostibus incu-
tiens, eos ad patrium
conventum pelliceret.
Samii collaudata ducis
pietate & fortitudine,
venientes ad Junonis
templum, scenas, o-
mniaque quæ ad festi ce-
lebritatem pertinerent,
summa alacritate para-
bant. Solyson per no-
ctem in urbem ingres-
sus, a triremibus nau-
tas intro revocavit, & Sa-
miorum imperium occu-
pavit.

[C A P. XLV.]

Ἀλέξανδρος ὁ Θεσσαλός.

Alexander.

Ἀλέξανδρος ὁ Θεσσα-
λὸς ναυμαχεῖν μέλλων,
πολλοῖς ὑποβόταις ὑπὲρ τ'
κατασρωμάτων δίδωκε
πολλὰ σπονδία, καὶ ὡς αἰγ-
que præcepit, ut, cum hostium navis appropinquasset,

Alexander Theffalus
navale prælium initurus,
multis consensoribus
magnum missilium lapi-
dum numerum in cata-
stromatis dispertivit, eis-

γειλεν

² Συλοσὼν, καὶ ἀπὸ τῆς στρατηγίας
Scribe στρατηγῶν. Casaubonus.

³ Εἰ τὴν πατριὸν ἀνάγοι] Pro eo Fl.
εἰς τὴν πατριὸν ἀνάγοι.

i Tio

his in nautas jaculis uterentur, ut plurimi eorum nullum usum præstare navibus possent.

γειλεν, ὅταν παραβάλη
ναῦς ἀκοντίζεν ὅππὶ τὰς
ναύτας, ἵνα οἱ πλεῖστοι αὐ-
τῶν ἀχρεῖτοι γίγνοιεν.

[C A P. XLVII.]

Thrasylbulus.

Thraſybulus Mileſiorum tyrannus , cum Hályattes Miletum oppugnaret, eamque conſectam fame capere in animo haberet, miſiſſetque legatum de induciis, donec templum Arſiæ Minervæ condidiſſet, mandavit civibus, ut pro ſe quiſque frumentum omne quod haberet , in forum efferrent , ibique diſcumbentes convivium agitant. Hæc conſpicatus præco , nunciavit Hályattæ: qui innumera- bilem copiam ciborum Mileſios habere exiſti- mans , oppugnationem dimiſit.

Θρασύδαλ @ Μιλη-
σίων τύρανν @.

Θρασύβελου, Μιλη-
σίων τύραννον· Ἀλυσίης
πολυορκούντος Μίλητον, καὶ
λιμῶ τὴν πόλιν αἰρήσειν
μέλλοντος, πέμψαντος
ᾧ κήρυκα πρὸς ἀπονδῶνας
ἂν ἴκνυντο κατὰ σπουδὴν
τῆς Ἀσθησίας Ἀθηνᾶς,
πῶς πολίταις προσέταξεν
ὅσον ἕκαστος ἔχοι σίτον
πάντα ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν ἀ-
γορὰν, καὶ κατακειμένους
εὐωχεῖσθαι. ὁ κήρυξ παῖτα
ιδὼν ἠγγείλεν Ἀλυσίῃ· ὃ
ᾧ, ὡς ἀφ' ὧν τι φοβῶν
ὡδυσσεύει Μιλησίων ἐ-
χόντων, διέλυσε τὴν πο-
λιστείαν.

[CAP.

Α' *Stu*as] Non dubitavimus ita emendare: cum in nostro quoque Codice esset Α' *ptas* Α' *S*. ex Herodoti Musa prima. *Cassaubonus*.

A' $\pi\alpha\tau\iota\alpha\varsigma$ A' $\theta\omega\alpha\iota\varsigma$] Ita restituì pro
A' $\pi\alpha\tau\iota\alpha\varsigma$ A' θ . Fl. nec non Codd. Ca-
sauboni A' $\pi\tau\iota\alpha\varsigma$. sed, uti rep osuimus,

scribendum docet Herodotus lib. 1. cap. 19. ubi idem strategemae refertur: Stephanus quoque: Ἀσπιδος, πολεμικῆς Μικτικῆς γυναικὸς ὁνομαζομένης Φιλολογίας εἰκοστὴ πταστήν. ὁ δὲ κληθεὶς Ἀσπίτης. καὶ Ἀσπίτης ἂν Ἀσπίς παρ' Ἡερδῶτα.
3 Ἀσπίτης πολεμικός. Ita edidi cum Fl. pro vulgato ἀσπίτης πολεμικός.

Py

1. Παύ-

[C A P. XLVIII.]

Μέντωρ.

Μέντωρ Ερμείῃ κρα-
τήσας, πρὸς τὰς πόλεις
τὰς ἀρχομένης ὑπὸ αὐτῷ
ἐγραψε, τῇ Ὀπισθῇ σφρα-
γίδι Ὀπισθεὶς τὴν ἐκεί-
νην. καὶ προσέταξε ὡς δεδι-
δόναι τὰ πρᾶγματα τοῖς
κρημίζουσι τὰ χράματα. οἱ
ᾧ τὴν Ερμείῃ σφραγίδα
γνωρίσαντες, ἔλαθον αὐ-
τὰς Μέντωρ ὡς αἰδύντες
τὰς πόλεις.

Mentor.

Mentor cum Her-
miam in sua potestate
haberet, ad eas civita-
tes quæ ejus imperio
parebant, litteras scrip-
sit illius sigillo obsi-
gnatas, & præcepit, ut
his qui litteras attulif-
sent, summam rerum tra-
derent. Illi cognito si-
gillo Hermiæ, civitates
in scii Mentori dedide-
runt.

[C A P. XLIX.]

Ἀναξαγόρας.

Ἀναξαγόρας, Κόδρου,
Διόδωρου, Παιδῆς Ἐχεά-
νακτος, Ἡγησίου τύραν-
νον Ἐφεσίων ἀπέκτειναν.
Φιλόξενος Ἀλεξάνδρου
βασιλέως ὑπαρχοῦ Ἰω-
νίας, τὰς ἀνδρας ὡς αἰδὺν
Ἐφεσίων ἐξαίτων, ἐλα-
βὼν, φρεσὶν εἰς τὴν πόλιν

Anaxagoras.

Anaxagoras, Codrus,
& Diodorus compedi-
bus vinctum Hegesiam,
Ephesiorum tyrannum,
interfecerunt: Philoxe-
nus ab Alexandro rege
præfectus Ionix, viros
ab Ephesiis postulavit:
cumque non impetra-
set, præsidium in ur-
bem adduxit, & hos

εἰσα-

1 Παιδῆς ἐχεάνακτος.] Interpres
πίδας σωρίζοντες, vel ἰχθυόεντες. non
placet, ita enim perspicue Codex no-
stet. Emendavimus etiam φιλαρίων, cum
φιλαργίων in nostro Cod. esset

Scriptum, & apud Interpretem phi-
lurine, facete. Casaubonius.

Παιδῆς Ἐχεάνακτος.] Fl. πίδας
ἰχθυόνακτος.

2 Ὑπαρχος.] Ὑπαρχος. Casaubonius.

3 Διὰ

tres viros per vim raptuit, eosque ferreis catenis ligatos in arcem Sardoniorum misit. Qui diu multumque cruciati, seipsos liberaverunt, accepta ab amico lima, cujus auxilio usi vincula dissiparunt: & servilibus vestimentis induti, per noctem quasi fervi e carcere egressi, fune & vestimentis pro longitudine dissectis, ea constrinxerunt, seseque de moenibus demiserunt. Diodorus subito decidens ex alto, claudusque factus, in eo loco remansit: captusque a Lydis, ad Alexandrum missus est, ut supplicium dependeret. Cum autem Alexander Babylone summum diem obiisset, Ephesum ad Perdiccam missus est, ut legum iudicium subiret. Anaxagoras vero & Codrus disceden-

εἰσαγαγὼν, τὰς τρεῖς ἀνδρας ἐξαρπάσας ἐν κλοιῷ δεδεμμένους ἐς τὴν ἀκρὰν τὴν ἐν Σάρδεσιν ἐπέμψεν· οἱ ᾧ ὑπὲρ μακρὸν ταλαιπωρηθέντες, ἔλυσαν αὐτὰς, φίλῃ ῥίνῳ εἰσπέμψαντ³. ἡ χρησαίμενοι τὰ δεσμὰ διέσπασαν, καὶ οἰκεπικαῖς ἐδῆσεσι μετὰ σκευασαίμενοι, διὰ νυκτὸς ὡς οἱ κέπη δ' δεσμωτηρίῃς προσελθόντες χοινίῳ καὶ ἱματίοις καὶ μῆν⁴ ὡς θαρξομένοις, συνδήσαντες αὐτὰς ἀπὸ τῶν τευχῶν κατήκταν. ἐκπεσὼν ἀπὸ ὕψους οἷς αὐτῶν ὡς θαρξήματα χαλῶδεῖς ἀμφω πόδε, ληφθεῖς ὑπὸ Λυδῶν ὡς Ἀλέξανδρον ἐπέμψθη, δίκας δώσων. Ἀλέξανδρον ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, εἰς Ἐφέσον ὑπὸ Περδίκῃ κατεπέμψθη, χρησόμενον καὶ τὰς νόμους. Ἀναξάγορας ᾧ καὶ Κόδρ⁵.

³ Διὰ νυκτός] Voces has, quae in Vulgata desiderabantur, cum Fl. & Interprete supplevi.

⁴ Καθήκων. ἐκπιπὼν ἀπὸ ὕψους ὅτε αὐτῶν] Fl. κατήσαν. Κόδρ⁵ μὲν κ.

πιπὼν ἀπὸ ὕψους παρ. sed scribe cum Interprete: κατήσαν. Διὰ ν³ μὲν ἐκπιπὼν ἀπὸ ὕψους, παρ. Μοχρὸ χαλῶδεῖς, Fl. χαλῶδεῖς.

Διόραντες εἰς Ἀθῆνας ἐ-
σώθησαν· τὴν δὲ Ἀλεξάν-
δρου πλῶτλιν ἀκύναντες,
εἰς Ἐφεσον ἐπανελθόντες,
καὶ τὸ ἀδελφὸν Διόδωρον ἀ-
νέσωσαν.

tes, Athenas pervene-
runt: & audita morte
Alexandri, revertentes
Ephesum, etiam fra-
trem suum Diodorum
liberaverunt.

[CAP. L.]

Πίνδαρος.

Pindarus.

Κροῖσος δὲ Λύδων πλιόρ-
κοντο· Ἐφεσον, ἐπειδὴ
τῇ πύργων πέδιλον, ὁ προδότης
ἐκλήθει, ἔπεσε, καὶ τὸ δει-
νὸν τῆς ἀλώσεως ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ὤν, Πίνδαρος· ὁ τυ-
ραννίδων τῆς πόλεως συν-
βέβηκε πῶς Ἐφεσίοις ἐκ
τῇ πύργων καὶ τῇ τειχῶν θά-
μιγρας σπαρῆσαι πῶς κί-
σι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀρτέμιδος,
ὥσπερ ἀναπνέοντες τῇ θεῷ
τὴν πόλιν. Κροῖσος πρὸς
τὴν θεὸν, ἐφείσατο τῆς πό-
λεως, ὥσπερ ἀναθήμα-
τος, καὶ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους
ὅτι ἐλάττωμα σωθήκας ἐ-
ποίησατο.

Pindarus Croëso E-
phesum oppugnante,
cum turris, quæ prodi-
trix appellabatur, cecidi-
disset, & periculum
coram ob oculos cer-
neretur, Pindarus, qui
imperium in urbe tene-
bat, consilium Ephesiis
dedit, ut per funes por-
tas, mœniaque Dianæ
templi columnis conne-
cterent, atque urbem u-
niversam Deæ consecra-
rent. Croësus in hono-
rem numinis, urbi qua-
si anathemati pepercit:
& cum Ephesiis, permis-
sa eis libertate, fœdus pe-
pigit.

[CAP. LI.]

Θήρων.

Theron.

Θήρων Ἀκράγαντινων

Theron Agrigentino-
doru-

i. Κροῖσος] Fl. κροῖσος. & pro δεινόν, habet δεινόν.

i. Ἀθ.

rum mercenarios in occulto paratos & instructos habens, cum ei pecuniæ ad stipendia persolvenda non suppetere-
rent, & civitas Minervæ templum magnificentissimum extrueret, suffuratus eas pecunias quas opificibus distribuere debuerat, suavit, ut summatim opus totum ad extruendum locarent, in eamquerem vades dignos acciperent, certumque tempus definirent, quo templi ædificationem absolvi vellent. Visus est non inutilem sententiam adferre: & ei civitas assensu, opus perficiendum locavit. Argentum accipiebat Gorgus, Theronis filius. Postquam igitur argentum civitatis accepisset, neque architectos, neque lapidicidas, neque alios opifices conducebat, sed contra civitatem satellitibus mercedem dabat, &

σιν

1 Α'θλωαί] Scripserim Α'θλωαί cum Casaubono, uti monuerat in Omissis. Mox ἡργολαβῆτο Γόργον, ver-
te, opus suscipiebat Gorgus.

2 Ἡργολαβῆτο Γόργον ὁ Θέρων]

Noster Codex Γόργον ὁ Θέρων. Sed Gorgus nomen est Græcæ nomen. Casaubonus.

3 Ἐλαβεν] Fl. ἔλαβον, ut & ἡμῶν τῶν.

αν Ἀκραγανῆνοι ἐπὶ Θή-
ρων ἔτυραννίδην αἶσαν.

Agrigentinos suis pecu-
niis in tyrannidem rede-
git.

[CAP. LII.]

Σίσυφ.

Sisyphus.

Σίσυφ., Αὐτολύκῃ
πᾶς βόας αὐτῷ κλέπτον-
τῷ πλάκεις, ταῖς χη-
λαῖς τῶ βοῶν ἐπέτηξε ἑ μύ-
λυδον, ἧ χαρακτῆρα ἐν-
ήρμοσε χράμματα ἐκτυ-
πῶντα, Αὐτολύκῃ ἔκλε-
ψεν. ὁ μὲν δὲ Αὐτολύκῃ
νύκτωρ ἀπήλασε ἑ πᾶς
βόας· ὁ δὲ Σίσυφ. μετ'
ἡμέραν πῶς γένοιτο γεωρ-
γοῖς εἰδείξει πᾶν ἵχνη τῶ βοῶν
κατηγορεύοντα πῶν Αὐτολύ-
κῃ κλοπῇ.

Sisyphus Autolyco
boves ejus sæpius clam
abducente, plumbum
eorum vestigiis adapta-
vit, in eoque quasi cha-
racterem, has literas im-
pressit, Autolycus fu-
ratus est. Autolycus
sub noctem boves ab-
ducebat. Sisyphus in-
terdiu vicinis agricolis
bouvum ostendit vesti-
gia, quæ Autolyco
furtum redarguerent.

[CAP. LIII.]

Ἄγνων.

Agnon.

Ἄγνων Ἀττικῷ ἀπ-
οικίαν ἤγαγον οἰκίσαν βα-
λόμην πᾶς καλεσμέ-
νας θ' ὁδὸς Ἰπὶ τῷ
Στρυμῶνι· ἡ γὰρ καὶ

Agnon Atticam co-
loniam deduxit, ad in-
habitandum cum locum
ad Strymonem, qui No-
vem viarum nomen ha-
bet. Erat enim oracu-

λό-

1 Μόλυδον, ἧ χη.] Fl. μόλυδον,
ἧ χη. Paulo post pro αὐτῷ βόας, Fl.
πᾶς βόας &c sic jam supra.

Cap. LIII. 1 Ἡ' γδ καὶ λόγος

[Ἀ' Ἰωνοῖς] Itascripti cum Fl. Vul-
gata. ἡ γδ καὶ λ. Ἀ' Ἰωνοῖς. Paulo post
pro ἰστίως cum Fl. & Casaubono re-
posuit ἀ' ἰστίως.

lum apud Athenienses e-
jusmodi:

*Multiviam noviter quid
vultis condere terram,*

*Palladii cives, sine diis res
ardua vobis*

*Est: nec id ante licet quam
Troja ex urbe feratis*

*Inventam Rhesi stipulam,
terraeque paternae*

*Mandetis sancte tum tum
decus inde legetis.*

Cum hæc Deus pro-
didisset, Dux Agnon vi-
ros aliquot Trojam mi-
sit, qui Rhesi monu-
mento per noctem ef-
fosso, ejus ossa sustule-
runt, & in chlamydem
purpuream ossa conje-
cta, ad Strymonem de-
portarunt. Barbari ter-
ram eam tenentes, flu-
men transire prohibe-
bant. Agnon factis trium-
dierum induciis, barba-
ros amandavit: noctu-
que Strymonem cum
exercitu trajecit, & ol-

λόγιον Ἀθλωαίοις ποιόν-
δε.

² Τίπτε νέως κτίσαι πο-
λύπην μυραίνετε χῶρον

Κἄροι Ἀθλωαίων; χα-
λεπὸν ᾧ θεῶν ἄτερ ὑμῖν.

Οὐ γὰρ θέσφατόν ἐστι,
πρὶν ἂν κομίσητ' ἀπὸ Τροίης

ῤῆσθ ἀνδρόντες κα-
λάμην, πατρίῃ ᾧ δῶρεν

Κρύψητ' Ὀσείως τότε
οἷ ἂν τότε κῦδος ἄροιθε.

Ταῦτα δ' ὅτε ᾤχετο ἤσαν-
το, ὁ στρατηγὸς Ἀγνων εἰς

Τροίαν ἐπεμψεν ἄνδρας,
οἱ, τὸ ῤῆσθ σῶμα νύκτωρ

ἀνωρύξαντες, ἀνείλοντο πρὸ
ὀσέως ἢ καταθέντες πρὸ ἐσῶς

εἰς χλαμύδα πορφυρεῖν,
κομίζουσιν ὅτι τ' Στρυμῶ-

να. οἱ μὲν δὲ κατέχοντες
βάρβαροι τὴν χώραν διὰ

βαίνειν τ' ποταμὸν ἐκώ-
λυον. Ἀγνων ᾧ σπονδαῖς

ποιησάμενος τρεῖς ἡμέ-
ρας, ἀπέπεμψεν τὰς βαρ-
βά-

² Τίπτε νέως κτ.] Meus Codex, ποίς, sed νέως Interpr. vel νέως: quan-
quam suspitione locus non caret. Pro
ἐσῶς, lege διαγῶς, aut si mavis, ἐρ-
δυκῶς, illud malo. Amphipolus xtipon
Thucyd. refert, itemque Diodorus

in duodecimo: ubi scribe, πάλιν ἐκτί-
σαντο ἢ πόλιν, Ἀγνων δ' ἐγχεύε-
male enim Ἀπων δ'. Casaubonus.

² Σπονδαῖς ποιησάμενος τρεῖς ἡμέ-
ρας] Ita Codex noster. Quidam εἰς
τρεῖς ἡ. Idem.

tur ; prædonibus magnam pecuniæ vim redemptitiam sperantibus. Ille a cibo abstinens, minium aqua sal-
sa commixtum bibit. Cum igitur alvum vacuaret, prædones existimantes in sanguinis fluxum incidisse, vinculis solverunt, ne ob morbum e vita discederet, atque ita ipsis pecuniæ speratæ perirent. Ille solutus noctu aufugit, consensaque navi piscatoria Acanthum pervenit.

μεγάλα ἐλπίζοντων. ὁ δὲ
προφῆς ἀποχόμῳ Ⓢ μίλ-
πον ὕδατι ἀλμυρῷ μίξας
ἔπεν· ἐπεὶ δὲ διεχώρησεν,
οἱ λησταὶ νομίσαντες αἵ-
ματⓈ ρύσιν αὐτῷ γιγνέ-
ναι, τὸ δοσμῶν ἀγῆκον,
ὡς μὴ διὰ πλὴν νόσον ἀπο-
θάνοι· καὶ δὴ τὸ λύτρω-
σον λαμβάνων. ὁ δὲ λυθεὶς
νύκτωρ ἀποδράς, ἀλιὰ-
δⓈ ὀπιθεὶς, εἰς Ἀκάνθου
διεσώθη.

Τὰδε

1 Α'λιδⓈ ὀπιθεὶς] Has voces, Α'κάνθου Casaubonus in margine,
cum Fl. & Interprete inserui. Pro 1 γ. Α'κάνθου, & sic quoque Interpretes.

Τέλει Ⓢ ε' βιβλίῳ τῷ Πολυαίνῃ Στρατηγημάτων.

Ἰ Τὰδε ἐνέστιν ἐν τῷ ἐξοδόμῳ τῷ

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in septimo libro

P O L Y A E N I

STRATAGEMATUM.

Διοκλῆς, Στρατήγημος	α	Diocles	I
Α'λυάτης	β	Alyattes	2
Ψαμμήτιχος	α	Psammetichus	I
Α'μασις	α	Amasis	I
Μίδας	α	Midas	I
Κύρος	ι	Cyrus	10
Α'ρπαγος	α	Harpagus	I
Κροῖος	β	Crælus	2
Καμβύσις	α	Cambyfes	I
Ο'εβάρις	α	Oebares	I
Δαρείος	ζ	Darius	7
Σιρακής	α	Siraces	I
Ζώπυρος	α	Zopyrus	I
Ο'ρόντης	ε	Orontes	5
Ξέρξης	ε	Xerxes	5
Α'ρταξέρξης	β	Artaxerxes	2
Ο'χός	α	Ochus	I

Τι-

1 Τὰδε ἐνέστιν ἐν τῷ ἐξοδόμῳ τῷ Πολυαῖνου Στρατηγημάτων] Ita edidi cum Fl. & Interprete: Vulgata, Πολυαῖνου Στρατηγημάτων βιβλίον ζ' πρῶτον. Post Artaxerxes, cum Fl. inserui Ω'χος α. Τισαρίνης β. nisi quod Fl. duplici α. Τισαρίνης. quia horum Strategemata hoc ordine in Vulgata quoque referuntur, non vero eo, quo horum nomina in Indice hic lege-

bantur, inter *Borren* scilicet & *Dromichitem*. Pro Α'λως, pro quo Fl. Γλωσσῇ, reposui Γλῶς, quomodo scribendum suo loco patebit. Pro Α'ρμάδης, cum Fl. & Interprete scripsi Α'ρμάδης. Pro Κάδης, cum iisdem edidi Σάδης. Pro Χάδης. Fl. Σάδης. & pro Βίρζος, Ο'έγος. Pro Τάωρος cum Fl. & Interprete reposui Τάωρος, ut & Τεωάδης, pro Θρωάδης.

1 Πα.

Tisaphernes	2. Τισαφέρνης	β
Pharnabazus	1 Φαρναβάζος	α
Halos	1 Γλῶς	α
Datames	7 Δαταίμης	ζ
Cosingas	1 Κοσίγγας	α
Mausolus	2 Μανσωλός	β
Borges	1 Βόργης	α
Dromichetes	1 Δρομικήτης	α
Ariobarzanes	1 Ἀριοβαρζάνης	α
Autophradates	3 Αὐτοφραδάτης	γ
Arsames	2 Ἀρσαίμης	β
Mithridates	2 Μιθριδάτης	β
Mempsis	1 Μέμψις	α
Cerobleptes	1 Κερσבלήτης	α
Seuthes	1 Σεύτης	α
Artabazus	3 Ἀρταβάζος	γ
Aryandes	1 Ἀρυάνδης	α
Brennus	2 Βρέννος	β
Mygdonius	1 Μυγδότιος	α
Parisades	1 Παρισάδης	α
Seuthes	1 Σεύτης	α
Seiles	1 Χήλης	α
Obozrus	1 Βόρζος	α
Surenas	1 Σαρπύνας	α
Celtæ	1 Κελτοὶ	α
Thraces	1 Θράκες	α
Scythæ	2 Σκυθᾶι	β
Perfæ	1 Πέρσαι	α
Perfides	1 Περσίδες	α
Tauri	1 Ταῦροι	α
Troades	1 Τρωαῖαδες	α
Salmatides	1 Σαλματίδες	α
Tyrrhenides	1 Τυρρηνίδες	α
Celtæ	1 Κελτοὶ	α

Τίλος ὁ πίνακός.

Π Ο.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ἑβδομον.

POLYAENI

STRATAGEMATUM

LIBER SEPTIMUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ ΠΕΔΕ ὑμῖν ἑβδο-
μον βιβλίον ἱε-
ρῶτατοι βασιλεῖς
ἀντανῖνε καὶ Οὐῆρε περὶ
φέρω τῶν Στρατηγμάτων,
ἐν ᾧ κατὰ μάθοιτε ἂν καὶ
πρὸς τῶν βαρβάρων γνώμας
καὶ παντάπασιν ἀσρατηγί-
τας· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκεί-
νοις μηχανή² καὶ δόλ³ καὶ
ἀπάτη ἀποδίδεται. ὥς τε
αὐτοὶ πρὸς ὑμῖν αὐτοῖς ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ πῶς ὑπὸ
ὑμῶν πεμπόμενοις πο-
λεμάρχοις, ὁρθῶς ἀντα-
γυλλοῖτε μὴ κατὰ-

ETIAM hunc
septimum Stra-
tagematum li-
brum vobis de-
dico, sanctissimi impera-
tores Antonine & Ve-
re: in quo perspicere po-
testis, etiam barbaro-
rum animos non plane
fuisse ad rem militarem
incallidos. Sed apud ip-
sos quoque in machi-
nas, dolos ac deceptio-
nes multum studii con-
ferri. Itaque non abs re
facietis, si vobis ipsis in
bello, iisque qui a vo-
bis mittuntur, Polemar-

· Προ-

1 Πολυαῖνε Στρατηγ.] Ita edidi
expuncto σφωπῶντι, quod in Vulga-
ta erat.

2 Καὶ δόλ³] Cum Fl. & Inter-

prete inferui, in Vulgata quippe de-
siderabatur. Sic paullo post ante καὶ
ἀπάτη³ est, iisdem auctoribus infe-
rui καὶ ἀπάτη.

3 οἷς

chis mandabitis, ne eos quasi insipientes & expertes doli contemnant: sed e diverso nihil in eis tam caveant, quam dolum, perfidiam, & deceptionem: quibus longe plus gaudent barbari, quam armis. Itaque nihil est quo facilius aut melius se tueri ac defendere ab iis possint, quam incredulitas: cum qua robur ac vires conjunctas habebimus, artemque adversus eos efficaciorē usurpabimus, si prius stratagematum, quibus utuntur, consilium ac vim cognoverimus.

Φρονεῖν ὡς ἀνοήτων, ἢ ἀδολων. ἀλλὰ τὸν αὐτίον μηδὲν ἔτι αὐτῶν πεφυλάχθαι, ὡς τὸ δολερὸν, καὶ ἀπιστον, καὶ ἀπατηλὸν, οἷς μᾶλλον ἀγγέλλεται. . . . τὸ βαρβαρικὸν, ἢ πῶς ὁπλοῖς. + ἀπιστον δὲ φυλακτῆρον, καὶ ἀνάλωτον ἔσω πρὸς αὐτὰς ἀπιστίας. μεθ' ἧς ἰσχυρὸν τὸ ὁπλων ἔξοικον, καὶ πῶς πρὸς αὐτὰς πῆχυν ὀξυπῆραν μελετήσονται, περιμαθόντες αὐτῶν πᾶς ἐννοίας τῶν στρατηγημάτων.

τέλει Ⓢ προοιμία.

[CAP.

3 Οἷς μᾶλλον ἀγγέλλεται. . . .]
Vel χαίρειν vel νικᾷν. *Casaubonus.*

Οἷς μᾶλλον ἀγγέλλεται. . . . τὸ β.]
Nihil deesse videtur, sed pro ἀγγέλλεται, rescribendum ἀγγέλλεται. Paullo post pro ἀπιστον, scripserim ἴσως.

4 Ἀπιστον δὲ φυλακτῆρον] Ἀπιστον, hoc est mitium, & incredibile. Sed ne insit mendum. Fortasse putet aliquis ἀπιστοι, vel ἀπαρτίστοι. ne id quidem placet. *Casaubonus.*

[CAP. I.]

Δηϊόκης.

¹ Δηϊόκης ὁ Μηδῶν ἐ-
πέβητο τῇ Μηδῶν ἀρχῇ ὥ-
δε. Μηδοὶ νομαῖδες ἦσαν,
πόλιν ² οὐκ ἔχοντες, ἀ-
νδρὶ νόμος καὶ δίκης ἄγοντες
καὶ φέροντες ἀλλήλους. Δηϊό-
κης ἐδίκασεν πῶς γένοιτο,
καὶ τὸ ἴσον ἔχειν αὐτὰς ἐ-
δίδασκεν ἡδύησαν τῷ δι-
καστῇ, καὶ αὐτίκα κλέος
ἦν ἐν Μηδοῖς αὐτῷ, καὶ συν-
έθεον ἐπ' αὐτὸν, ὡς ἴσον
δικαστῆν. ἐπεὶ ᾗ τῇ δόξῃ
πάντας παρεσήματο, ³ πῶς
Φρυγίαις καταχρήσας νύ-
κτωρ αὐτῶν, καὶ λίθων
πληθύνει τὴν τύρσιν, ἔδει-
ξε μετ' ἡμέραν πῶς Μη-
δοῖς, ὡς ταῦτα δι' αὐτὰς
παθῶν, καὶ κινδυνώσας αὐ-

Diocles.

Diocles Medus hoc
pacto Medorum tyran-
nidem occupavit. Medi
sparsim habitabant, nul-
lamque civitatem habentes,
sine legibus ac judi-
cibus vitam agebant: & a-
gebant, rapiēbantque sese
mutuo. Diocles vicinis
jura dabat, eosque æqua-
litate servare docebat.
Eo delectabantur judi-
ce. cujus nomen statim
celebre apud Medos eva-
sit, factusque est ad eum
concurfus tanquam ad
æquabilem ac justum ju-
dicem. Cum omnium be-
nevolentiam sibi fama &
gloria conciliasset, præsi-
dia comparavit, iisque u-
sus, per noctem lapidibus
turrim implevit, & inter-

ποτα-

¹ Δηϊόκης] Ita edidit cum Fl. pro
vulgato Δηϊόκης, nisi quod in eo
Δηϊόκης. Casaubonus quoque in mar-
gine Vulgatz pro ἀπὸ Δηϊόκους, no-
tatat ἀπὸ Δηϊόκους. Historiam vide a-
pud Herodotum lib. 1. cap. 96. &
seqq. aliter narratam.

² Οὐκ ἔχοντες] Fl. οὐκ ἔχει ἔχοντες.
³ Τὰς φρυγίας καταχρήσας νύκτωρ
αὐτῶν] Longe aliter Interpres legit.
Appellat vero φρυγίαις, si ita scripsit,
eas partes domus quam inhabitabat,

ubi nocturni custodes collocari so-
lebant. Ego δὲ καὶ vel διεξίαις lege-
rim: quod & vox καταχρήσας suadet
potius. Scribe etiam τύρσιν. Deinde
vel παθῶν κινδυνώσας, vel παθῶν κιν-
δυνώσας, non παθῶν & κινδυνώσας.
Sub finem autem, χοροῖς ᾗ τῇ
& διὰ ταῦτα π. Casaubonus.

Φρυγίαις] Fl. ἐπεί. Paullo post pro
παθῶν, κινδυνώσας, cum Fl. & In-
terprete scripsi παθῶν, καὶ κινδυνώσας.

4 Οὐκ

diu Medis ostendit, quasi eorum causa hæc passus, & in mortis periculum adductus, quod inter eos jus diceret. Multitudo indignabatur, & ad corporis securitatem decernebat ei locum munitissimum inhabitandum, arcem Ecbatanorum & corporis stipatores quos ipse delegisset, eique victum de sacris pecuniis suppeditandum constituit. Hanc ille consecutus stipatorum multitudinem, in dies his plures adjecit, & pro judice Rex factus est.

ποθανεῖν, ὅτι αὐτοῖς δικάζοιτο· τὸ πλεῖστον ἤρξαντο ἀκτῆσαι, καὶ ἀσφάλειαν αὐτῷ ἔσώματ' ἐπιψηφίσαντο, χωρίον μὲν ἐνοικεῖν ὀχυρώτατον, τὴν δὲ ἐκβατάνοις ἄκραν φύλακας ἣ ἔσώματ', ἔς αὐτοῖς αἰροῦντο χορηγίαν ἣ τροφῶν συνέπειξαν ἀπὸ τῶν ἱερῶν χρημάτων, ὃ ἣ πάντῃ πείθεσθαι δόμοιο τὴν δόρυφορίαν, καὶ πλεόνας αἱ περισλαμβάνων, ἀντιδικασεῖ βασιλεύς ἐγένετο.

[CAP. II.]

Alyattes.

¶ Alyattes Cimmericis, inusitata ac belluina corporum magnitudine præditis, ei bellum inferentibus, cum reliquis copiis robustissimos etiam canes ad pugnam eduxit, qui barbaros quasi belluas

Ἀλυάτης.

¶ Ἀλυάτης Κιμμερίων Ἰππερατῶσάντων, ἀλλόχευε καὶ θηριώδη σώματα ἔχοντων μᾶλλον ἢ ἀλλης διωάμεως, καὶ τὰς ἀκιμωπάτας κυώας Ἰππὶ τὴν μάχην ἐξήγαγον· οἱ περισπλακέντες τοῖς βαρ-

4 Οὐδ' αὐτοῖς] Ita scripsi cum Fl. pro εἰς αὐτοῖς, errore forsan operarum. Pro vulgato χορηγία, cum Fl. & Ca-

saubono edidi χορηγίαν. Mox pro αἰσ τούτῳ, cum Fl. & Interprete scripsi ὃ ἣ τούτῳ.

βαρβαροις, ὡς θηρίοις, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τὰς ἣ λοιπὰς Φάγγην αἰχρῶς¹ ἐβιάσαντο.

Ἀλυάτης Κολοφωνίους πολλὰ δυνάμειν ἔχοντας ἀφελὲν βαλόντων² τὰς ἵππους, συμμαχίας πρὸς αὐτὰς ἐποίησε, καὶ πὰς ἐκ τῶν² στρατιωτῶν ὠφελείας, αἰεὶ μείζονας ἐνεμε τοῖς ἵπποισι· πάλιν ἣ ὁ μὲν ἐν Σάρδεσιν ἦν, λαμπρὰν ἀγορὰν αὐτοῖς ὡρῶσκάων, καὶ διπλὴν πλὴν μισθοφορὰν ἐτοιμάζων· οἱ ἣ ἵπποις ἕξω τῇ πόλει πρὸς τὸν στρατόπεδον ἔχοντες, τοῖς ἵπποκόμοις ὡρῶσδόντες τὰς ἵππους εἰς τὰς τειχῶν περιήλθον, ἵππῳ πλὴν διπλὴν μισθοφορὰν παρὰ δὴ θύοντες· Ἀλυάτης τὰ τεῖχη κλείσας, τὰς ἰδίους ὀπλίτας περὶ αὐτοὺς ἀπέκλεινε, τὰς ἵππους ἀπαντὰς, καὶ τὰς ἵππους αὐτῶν τοῖς ἰδίοις ὀπλίταις ἔδωκεν.

adorti, magnum eorum numerum confecerunt, & reliquos turpiter se fugæ mandare coëgerunt.

² Alyattes ut Colophonios magnum exercitum habentes equitatu spoliaret, societatem cum eis constituit, semperque ex militibus equites maioribus amplioribusque muneribus affecit. Postremo Sardibus splendidum eis commeatum instruebat, & duplex stipendium apparabat. Equites extra civitatem castra habentes, equonibus equos tradiderunt, & confestim in urbem venerunt, summo studio ad duplicatum stipendium festinantes. Alyattes clausis portis, suis armatis eos circumdedit, & equites ad unum omnes interfecit, atque eorum equos suis armatis concessit.

[CAP.

¹ Ἐβιάσαντο] Ita restitui cum Fl. & Interprete, pro vulgato ἰποβάσαντο.

² Στρατιωτῶν] Στρατευόντων. Casaubonus.

³ Τὰς ἰδίας ὀπλίτας ἀπεκλείσας, ἀ-

πέκτεινε τοὺς ἵππους ἀπαντὰς, καὶ, &c.] Ita distinxi pro vulgato τοὺς ἰδίους ὀπλίτας ἀπεκλείσας ἀπέκτεινε, τοὺς ἵππους ἀπαντὰς, καὶ, &c.

1 Βα-

[CAP. III.]

Psammetichus.

Psammetichus Tementhen Ægypti regem fustulit. Deus Ammon Tementhi oraculum consulenti de regno responderat, Caveret a gallis. *Psammetichus* Pigrete Care familiariter utens, cum ab eo cognovisset, primos Carēs galeis imposuisse vertices, oraculi mentem intellexit, & magnam Carum mul-

ΨαμμήπχΘ.

ΨαμμήπχΘ Τεμέν-
θη πὸν Αἰγύπτῃ βασιλεία
κατέλυσεν· ὁ μὲν θεὸς Ἀμ-
μων προμύθη Τεμένθῃ πε-
ρὶ τῆς βασιλείας ἀνεῖλε
φυλάξασθαι τὰς ἀλε-
κτερόνας· ΨαμμήπχΘ ὅ-
τι Πήχητα τὸ Κάρεα σωόν-
τα ἔχων, παρ' αὐτῶ μα-
θὼν ὡς πρῶτοι Κάρες ἐπί-
θεν τοῖς κρήνεσι λόφους,
σωήκεν· ἔ' λογίς, καὶ πολ-
λὰς

1 βασιλεία] Ita restitui cum Fl. pro corrupto βασιλείας. Fuit hic Tementhis unus ē duodecim illis regibus, qui post Sabaconem Æthiopem summa concordia Ægypto annos xv. simul præsuerunt, testibus Herodoto lib. ii. cap. 147. & Diodoro lib. i. Nomen Tementhis tamen apud eos non extat.

2 Πήχητα τὸ Κάρεα] Fl. Πήχητα. Suidas, Πήχης, Κάρε, καὶ Ἀλεξάνδρου. ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, καὶ ὡς τοῖς πολέμοις Ἀλεξανδρῆς, Μανσῶνι γυναικί. ὅς τ' Ἰνδὸν περὶ τὴν κάλιν ἐστὶν ἐλασθῆναι, ὡς γὰρ φασί.

Μένων ἀείδει, Θιδί, Πηλαϊάδην Ἀχαιο.

Μῆσα σὺ γὰρ πύσσει πύσσει· ἔχεις σφίγας.

Ἐγὼ γὰρ καὶ εἰς Ὀμήρου ἀναριθμήτους Μαρτυρίων, καὶ Βατραχίου καὶ Χάου.

3 Τὸ λογίον] Ita edidi cum Fl. & Interpretate, pro vulgato τὸ λογίον.

4 Πολλὰς Κάρες ἐξολογήσας] Refert Herodotus lib. ii. cap. 152.

Psammetichum ab oraculo Latonz, quod in urbe Buti erat, responsum tulisse, ultionem ipsi adfuturam a mari apparentibus viris æreis: non longo autem intervallo, Iones & Cares piraticam exercentes in Ægyptum delatos, navibusque æreatmos egredientes terram vastasse, nuntiatumque *Psammeticho* ærebs viros agrum populari; illum vero agnito oraculo amicitiam cum iis fecisse, & inter auxilia adscivisse, & superatis hostibus habitandam iis dedisse insulam medio Nilo sitam, *Castra* inde dictam, aliquantulum supra Bubastim ad ostium Nili Pelusiacum. Hinc eos longo post ab Amasi Memphim fuisse translatos. Videndus & Diodorus lib. i. Hi *Cætes*, ut intellexerentur hospites esse, non Ægyptii, in festo Ifidis aliter multo quam Ægyptii, gladiis scilicet frontes concidebant, teste eodem Herodoto lib. ii. cap. 62.

λὰς Κάρας ξενολογήσας
 εἰσήγαγον ὅππῃ τὴν Μέμφιν.
 καὶ πρὸς τὴν Ἰσίδου ἱερὸν
 εἰσὼν τὴν βασιλείαν ἀπέ-
 χεῖ ἐκείνην πέντε, συμβα-
 λὼν μάχῃ ἐνίκησεν. ὁπότε
 τὴν Καρῶν ἐκείνων μέρος
 πρὸς τὴν Μέμφεως κέκληται
 Καρομεμφίται.

titudinem conduxit.
 eosque duxit versus
 Memphin, & juxta tem-
 plum Iſidis castra posuit
 in regia quæ distabat ab
 urbe quinque stadia.
 Commissaque pugna, vi-
 ctoriam adeptus est. Ab
 his Caribus pars quædam
 Memphis Caromenphi-
 ta dicta est.

[CAP. IV.]

Ἀμασις.

Amasis.

Ἀμασις ὅτι τὸ πρὸς
 Ἀραβας πόλεμον, κατέπει-
 νεν τὴν Λιβυκῶν ἔθνη πρὸς
 θεῶν ἰδρύματα τὴν μάλιστα
 τιμωμένων παρὰ αὐτοῖς.
 ἵνα ἔστωσαν προσκυρόμενον κιν-
 διωδύοιεν, νομίζοντες ἑ-
 χαν θεοὺς τὰς θεάς, ἐκ-
 δέχτες δὲναί τοις πολεμίοις
 ἐχθροὺς ὑπομείνοντες.
 nequaquam hostibus prode-
 re aut relinquere de-
 berent.

Amasis in eo bello
 quod adversus Arabes
 habebat, a tergo Ægy-
 ptiorum constituit sta-
 tuas eorum Deorum, qui
 apud ipsos summo hono-
 re & religione coleban-
 tur, ut hoc modo ala-
 crius pericula subirent:
 arbitrantur se Deos ha-
 bere spectatores, quos

[CAP.

ἢ Εἰσω τῆς βασιλείων ἀπὸ (σταδ.)
 Scribe, si sequeris Interpretem, εἰσω
 τὴν βασιλείαν ἰσραὲλ πρὸς δούσιν, ἀπὸ. Ca-
 saubonius.

Cap. IV. 1 ἵνα ἔστω] Ita emen-
 davi cum FL & Interprete, pro vul-
 gato ἰσραὲλ.

[C A P. V.]

*Midas.**Μίδας.*

Midas simulans se diis magnis rem divinam facturum, per noctem Phryges cum tibiis, tympanis, ac cymbalis eduxit, quibus enses occulte gestandos dederat. Cives e domibus egrediebantur ad spectaculum. Illi tympana, cymbalaeque pulsantes, spectatores trucidaverunt, & in ædes apertas impetu facto, Midam tyrannum constituerunt.

Μίδας παρωοισάμεν-
νϠ πλετλὺ ποιῶν τοῖς
μεγάλοις θεοῖς, νυκτὸς ἐξή-
γαγε τὰς φρύγας μετ' αὐ-
λῶν κ' τυμπάνων, κ' κυμ-
βάλων κρυπτὰ ἔχοντας ἐγ-
χειρίδια. οἱ μὲν πολῖται τ'
οἰκιῶν ἐξῆλθον ἐπὶ τλὺ
θεῶν· οἱ δ' τυμπανίζοντες,
κ' κυμβαλίζοντες, τὰς μὲν
θεατὰς καπφόνδουσιν· τὰς
δ' οἰκίας αὐτῶν ἀνεωγ-
μύας καταλαβόντες, Μί-
δαν τύραννον ἀνηγόρευσαν.

[C A P. V I.]

*Cyrus.**ΚῦρϠ.*

¶ Cyrus cum Medis signa contulit, & ter victus discessit. Cum autem Persarum uxores & liberi Pasargadis essent, quartum prælium in eo loco commisit. Rursus in fugam Persæ vertebantur: cumque liberos & conjuges

¶ ΚῦρϠ Μήδοις πα-
ρατάξαίμενϠ τρεῖς ἡττή-
θη. ἐπεὶ δ' ἤ Περσῶν αἱ γυ-
ναῖκες κ' τὰ τέκνα ἦσαν ἐν
Πασαργάδαις, τλὺ π-
άρτην μάχην ἐταυθε-
σσηψεν· πάλιν ἔφυγον οἱ
Πέρσαι· ὥς δ' εἶδον τὰ τέ-
κνα κ' τὰς γυναῖκας
πα-

* 1. Ὡς δ' εἶδον τὰ τέκνα, &c.] Aliam rationem vide apud Justinum lib. 1. cap. 6. Sub finem pro Κῦρον, Fl. κύριον.

² παθόντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀνέ-
σπρην, ἢ τὰς Μηδῆς ἀ-
τακτως διώκοντας τρεῖς ἄ-
μφοι νίκῃν τηλικαύτην
ἐκίκησαν, ὥς μηκέτι Κυ-
ρον πρὸς αὐτὰς ἄλλης δεη-
θῶαι μάχης.

Κῦρ ³ ἐν ταῖς πρὸς
Κροῖσσιν ἀνεχαῖς ἀπήγαγε
τὴν δυνάμιν· ὥς ᾧ νύξ
ἐπῆλθε, συντόμως ἀνασπé-
ψας Ἰπὶ τὰς Σάρδεας ἤγα-
γῃ· ἢ πρὸς αὐτῶν πῶς τεί-
χεσιν ἀφυλάκτως πρὸς-
θέρμῳ ⁴ κλίμακας, κα-
τίχε τις Σάρδεας.

Κῦρ ⁵ ἐκράτησε Σάρ-
δεων· Κροῖσ ⁶ κατίχε τὴν
ἀκρόπολιν, ἀναμύμων τὴν
ἐκ τῆς Ἑλλάδος ⁷ ἑορθεῖαν.
Κῦρ ⁸ τὰς οἰκίας, τῇ μὲν
Κροίσῃ τὴν ἀκρόπολιν
⁹ κατὰχόντων δῆσας ἔδει-
ξε τοῖς πολιορκημένοις· τῷ
κήρυκι πρὸς ἄξας ἀνει-
πεῖν, ὥς ὡρᾷ δῶσι μὴ τὴν
ἀκρόπολιν, ἀποδώσει πρὸς
οἰκίαν σώματα· μὴ βυλο-

aspicerent, eos miserati
regrediebantur, Medos-
que sine ordine perse-
quentes fugant : sic vi-
ctoriam tantam adepti
sunt, ut nullo in poste-
rum de summa rerum
prælio indigerent.

2 Cyrus induciis fa-
ctis cum Cræso, exer-
citus per id tempus ab-
duxit. Ingruente ve-
ro nocte, copmendio
reversus ad Sardes du-
xit : & adortus moenia
de improvviso, scalis ap-
plicatis Sardes occupa-
vit.

3 Cyrus Sardibus po-
titus, cum arcem Cræ-
sus teneret, præstolans
auxilium e Græcia, ne-
cessarios ac familiares
eorum qui arcem cum
Cræso obtinebant, vin-
culis affecit, & iis, qui
in oppugnatione erant,
ostendit, præcone ius-
so proclamare, si tra-
derent arcem, se quoque
familiares & consan-
guineos ipsis redditu-
μῶν

² Παθόντες ἐπ' αὐτοῖς] Videlibro
sexto, in A. oïlodozo. *Casimiro*.

³ Καταχόντων] Fl. *καταχόντων*.

• Μαζά.

rum. Si dedere nollent, se omnes suspendio necaturum. Illi, ut domesticos incolumes servarent, arcem tradiderunt, nequaquam secuti vanas Cræsi spes de Græcorum auxilio.

4 Cyrus Lydis, post Cræsi captivitatem, iterum deficientibus, ipse Babylonem versus profectus, Mazarem Medum cum præcepto misit, ut cum regionem subegisset, arma pariter & equos adimeret, vestitumque muliebrem gestare eos cogeret, ac neque ad jaculandum, neque ad equitandum amplius exerceri permetteret: sed omnes texere ac psallere compelleret: ut his nimirum studiis eorum animi mollescerent, & effœminarentur. Sic deinceps omnium barbarorum inutilissimi ad bellum evaserunt Lydi, cum antea bellicosissimi extitissent.

μύων ὃ ὥρῳ δέναι, κρεμάσαι πάντας. οἱ δ', πλὴν ἀκρόπολιν ὅπῃ τῇ σωτηρίᾳ τ' οἰκείων παρέδωκαν, οὐκ ἀναμείναντες Κροίσῳ τὰς κενὰς τ' ἑλλώων ἐλπιδας.

Κῦρ ὅ μ' πλὴν ἄλλων Κροίσῳ Λυδῶν πάλιν ἀποστάντων, ἐλαύνων ὅπῃ Βαβυλῶν, ³ Μαζάρην τ' Μῆδον κατέπεμπε, πρὸς παῖδας ὅπως κατὰ γῆν πλὴν χώραν, ἀφελέωσιν πᾶσι ὅπλα καὶ τὰς ἵππους καὶ σὺν γυναικῶν αὐτὰς ἀναγκάσει φορεῖν. καὶ μή τι πρᾶξαι, μή τι ἱππεύειν ἐπὶ μάχῃ. ὑφαίνειν δ' καὶ ψάλλειν ἀπαντὰς τοὺς ὅπῃ τῇ δόμασι τέκνους, ὡς εἰσὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκζηλύναι πρὸς αἶμα. ἀμέλει βαρβαρῶν ἀπολεμώταται γιγόντων οἱ Λυδοὶ, πρὸς οὐδὲν οὐδὲ πλεμικώταται.

Κῦρ ὅ

ΚῦρⓈ Βαβυλῶνα πολιορκῶν, ἐπεδὴ σωτέ-
λεισε πᾶς διῶρυχας & Εὐ-
φράτη Διὰ τὴ πόλεως
ρίοντⓈ, ἀνήγαγε τὸ στρα-
τόπεδον μακροτάτῳ. Βα-
βυλώνιοι νομίσαντες αὐ-
τὸν ἀπεγνωκέναί τὴ πολιορκίας, τὸ σφοδρὸν τῇ
φυλάκων ἀνῆκαν· ὁ δὲ τὴ
ποταμὸν διποσρέψας, πλὴν
διῶαμιν ἐπαγαγὼν, σωπῆ-
μως κτ' ἐπὶ τὴν χώραν & δε-
χαίς ῥέματⓈ ὑπεσι-
γάγε τὰς στρατώτας, καὶ τὴ
ΒαβυλῶνⓈ ἐκράτησεν.

ΚῦρⓈ Κροίσῳ παρε-
τάσσετο. Λυδοῖς ἦσαν οἱ
ἰππεῖς πολλοὶ, καὶ μέγα
δὴ τῆς πόλεως ἐφρόνεν Κροί-
σⓈ. ἀχρεῖον τὸ ἰππικὸν
ἀπέφηνε ΚῦρⓈ, παρ-
τάξας τὴν ἰππικὰν ὁπλι-
τῶν καμήλας πολλάς· ἰπ-

5 Cyrus Babylonem oppugnans, cum suf-
fossiones Euphratæ per
urbem labentis effecit-
set, exercitum abduxit
longissime. Babylonii
existimantes eum de
expugnatione desperas-
se, multum de custo-
dum diligentia remis-
erunt. Ille vero averso
flumine, copias instru-
ctas per alveum pristi-
num adducens, clam in
urbem cum militibus
pervenit, & Babylone
potitus est.

6 Cyrus adversus
Crœsum pugnam fa-
ciebat. Lydis equitum
erat ingens copia: quam-
obrem magnos sibi spi-
ritus fumeabant. Cyrus
equitatum Crœsi inuti-
lem reddidit, collocatis
adversus equites arma-
tos multis camelis. E-

πας

5 ΚῦρⓈ Κροίσῳ παρετάσσετο] Scri-
be, ἀντιπαριστάσσετο ex libris, καὶ μέγα
δὴ τ. ἰρ. ΚροίσⓈ. Κροίσῳ ἀχρ. Ca-
saubonus.

6 Ἐφρόνεν ΚροίσⓈ. ἀχρεῖον, &c.]
Fl. ἐφρόνεν Κροίσῳ ἀχρεῖον. Interpres
legisse videtur ἐφρόνεν. Κροίσῳ ἀχρεῖον,
&c.

7 Ἰπποὶ καμήλων] Ibidem Codd.
ἰπποὶ καμήλων φέροντες καὶ ὀδμῶν. &c

mos, καὶ Λυδοῖς ὑπεσιγάγον. Casau-
bonus.

Ἰπποὶ καμήλων φέροντες καὶ ὀδμῶν.
καὶ ὀδμῶν αὐτῶν.] Ita edidi cum Fl. &
Interprete, pro ἰπποὶ καμήλων καὶ ὀ-
δμῶν καὶ ὀδμῶν διποσρέπονται. quæ le-
ctio unde sit, equidem nescio, cum
& Casaubonus affirmet Codices
eandem præ se ferre lectionem: qui
quidem Codices quos identidem in

Notis

qui autem ea natura est, ut & aspectum & odorem cameli fugiat. Statim igitur equites in fugam conversi, Lydos obruebant; sic ut ante praelium victoria Cyro veniret.

7 Cyrus hoc modo Persas adduxit, ut defectionem a Medis facerent. Ostendens eis locum incultum atque spinosum, eum jussit excolere & ædificare. Qui summo labore eum excoluerunt. Postridie jussit lotos advenire. Qui cum venissent, epulum eis lautissimum præbuit: & finito convivio rogavit eos utram diem meliorem existimarent. Illis affirmantibus, hodiernam tanto meliorem hesternam fuisse, quanto felicitas miseriis præstet. Habebitis igitur, inquit Cyrus, felicitatis commoda, si a Medorum servitute discesseritis. Per-

πες ἢ καμῆλας φάγῃς καὶ πλὴν ὄψιν καὶ πλὴν ὀσμὴν· αὐτίκα δὴ φαίγοντες οἱ ἵπποι, τὰς Λυδοὺς ἔπεξέφερον· ὥς τε ἐν Κύρῳ νίκη καὶ πρὸ γὰρ τὸ μάχης.

Κύρῳ Πέρσαις δόποσῃναι Μήδων ἐπεισεν ὥδε· δείξας χωρίον αὐτοῖς ἀγρὸν, καὶ ἀκανθῶδες, ἐκέλευσεν ἡμερῶσαι. οἱ ἦ σὺ πολλῶ πόνῳ ἡμέρῳσαι. τὸ ὑπεραίρας ἐκέλευσε λασημῶρας ἔκριν. ἐπεὶ ἦ ἦκον, προσέθηκεν αὐτοῖς εὐωχίαν ἀφθονον. καὶ μετὰ πλὴν εὐωχίαν ἤρετο, ποτέρῃ κρείσσων ἡμέρα. οἱ ἦ ὁμολόγησαν ὅτις χεῖς πλὴν σήμερον τόσῳ κρείττονα, ὅσῳ κακοδαμονίας εὐδαιμονίας· ἔκριν, ὁ Κύρῳ ἔφη, πρὸ τὸ εὐδαιμονίας ἀγαθὸν ἔξετε, ¹⁰ εἰ τῆς Μήδων δαλείας δόποσῃτε. Πέρσαι μὴ μελλή-

Notis citat, quales & unde sint sæpe etiam mirari subit, cum ipse Casaubonus in Praefatione testetur, se unicum solummodo Codicem habuisse MS. xre suo comparatum, eumque corruptissimum.

8 Τ' πείσομεν] Ita scriptum cum Fl. pro α' πείσομεν.

9 Τῆς χεῖς ἢ σήμερον] Fl. ἢ χεῖς τ' σήμερον.

10 Εἰ τ' Μήδων] Fl. ἐν τ' Μήδων. Pro Πέρσαι μὴ μελλήσαντες, aliter in suis legit Interpretes.

μελλήσαντες ἀφίστανται· καὶ βασιλέα Κύρον ζητήσμενοι, αὐτὰς περὶ Μήδους κατέλυσαν, καὶ τῆς Ἀσίας ἀλλαγῆς ἤρξαν.

Κῦρ ① βαβυλῶνα ἐπολιορκεῖ· βαβυλώνιοι πολλῶν ἐτῶν σιτία ἔχοντες, καπεγέλων τὴν πολιορκίαν· Κῦρ ② διὰ μέσης τῆς Εὐφράτης, ῥέοντα, διώρυχα πεμῶν, ἵνα εἰς τὸ πλεονεκτήσιον ἔλθῃ· ὑπεξήγαγεν. βαβυλώνιοι πᾶν ὕδωρ ὅσον ἔχοντες, αὐτίκα σφέας πῦρ τῷ Κύρῳ παρέδωκαν.

Κῦρ ③ ἠπώμῳ Μήδοις, κατέφυγον εἰς Πασαργάδας· πολλῶν Περσῶν αὐτομολούντων, ἔφη πρὸς αὐτὰς, Αὔρεον ἀφίσχοντα ἡμῖν σύμμαχοι, δέκα μυριάδες ἀνδρῶν πελameίων Μήδοις· ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπεδοχὴν τῆς συμμάχων ἕκαστος ὑμῶν κα-

ſæ re considerata defi-
ciunt, Cyrumque regem
creant. quo duce tum
ipſos Medos ad nihilum
redegerunt, tum etiam
reliquæ Aſiæ imperium
ſibi comparaverunt.

8 Cyrus Babylonem
oppugnabat. Babylonii
cum frumentum in mul-
tos annos haberent, op-
pugnationem deridebant.
Cyrus Euphratem qui
per mediam urbem flue-
bat, interceptum, in vi-
cinam paludem deduxit.
Babylonii cum aquæ bi-
bendæ copiam non habe-
rent, confectim ſe Cyro
dederunt.

9 Cyrus superatus a
Medis confugit ad Pa-
ſargadas. Multis Perſis
ad hoſtes tranſeunti-
bus, inquit ad eos: Cra-
ſtino die nobis auxilio
venient centum millia,
ab hoſtibus Medorum:
Vos igitur ad ſocios ex-
cipiendos ſinguli faſcem
lignorum ferte. Qui-

μισαί-

11 Εἰς τὸ πλεονεκτήσιον ἔλθῃ· ὑπεξήγαγεν]
Fl. abſque præpoſitione. ὑπεξήγαγεν
edidi cum Fl. pro vulgato ὑπεξήγα-
γεν.

12 ἠπώμῳ Μήδοις] Fl. ἠπώ-
μῳ Μήδοις. Paulo poſt pro ἡμῶν
ἡμῶν, cum Fl. ἡμῶν ἡμῶν.
13 ἕκαστος

bus ferentibus, transfugæ Medis hæc enun-
ciaverunt. Cum nox
appetisset, Cyrus im-
perat, ut quilibet suum
fascem incendat. Medi
flammam lucentem con-
spicati, putantes ho-
stitium copias adventa-
re, se in fugam conjece-
runt.

13 Cyrus in oppu-
gnatione Sardium pluri-
ma ligna moenibus æ-
qualia comparavit, im-
positisque in ea simula-
cris, barbas habentibus,
& Persicas vestes, pha-
retramque ex humeris,
& arcus in manibus
gestantibus, per no-
ctem adduxit, ita ut
illa simulacra superarent
arcis moenia. Ipse vero
prima luce superiorem
urbis partem aggrediebatur.
Croesi exercitus
Cyri impetum propul-

μισαίτω Φάκελον ξύλα. οἱ
μὲν ἐκόμισαν, οἱ δὲ αὐτο-
μολοὶ ταῦτα Μήδοις ἀνήγ-
γαιλαν. ἐπεὶ δὲ νύξ ἦν, κε-
λεύει Κῦρ ὅτι ἕκαστος ὑφά-
ψαι τὸ ἐαυτοῦ Φάκελον. Μη-
δοὶ πολλὰ φλόγα λάμ-
πυσαν ἰδόντες, πιστεύου-
τες ἦκειν τὰς συμμάχους,
ἔφθον.

Κῦρ ὅτι πολλοῦ Σάρ-
δεις 13 ξύλα πολλὰ ἰσομή-
κη πῖς τεύχεσιν ὀπισθίας,
αὐτὰς εἰδῶλα πύγωνας
ἔχοντα καὶ Περσικῶν ἐσθί-
ων, καὶ Φαρέτρας καὶ νώτας,
καὶ τόξα καὶ χεῖρας, καὶ ὑ-
πτωρ προσήγαγον, 14 ὑπερ-
ἔχοντα πρὸς τὰ τεχνῶν τῶν
ἄλλων. ὁ δὲ Κῦρ πρὸς ἄκρα
μῆρη τῶν πόλεως προσέ-
βαλεν δέχομεν ἡμέρας.
ἡ δὲ στρατεία τῶν Κροίσου ἀ-
παραχομένη ταῖς τῶν Κύρου
προσβολαῖς, ἐπειδὴ π-

766

13 ξύλα πολλὰ ἰσομήκη] Quidam
Codd. ξ. πολλὰ μακρὰ, id. & σπει-
σὺς αὐτοῖς. Casaubonus.

ξύλα πολλὰ, μακρὰ, ἰσομήκη τοῖς τ.] Fl.
Μοx pro φαρίτρας, idem Codex
φαρίτρας. & pro ὑπερήγαγον πρὸς τῶν
τ. habet ὑπερήγαγον πρὸς τ.

14 Τ' ὑπερήγαγον πρὸς τῶν τεχνῶν τῶν
ἄλλων] Scribe: ταῖς ἄλλ. ut etiam me-
liores Codd. habent. Deinde, ὁ δὲ Κῦρ
πρὸς ἄκρα μῆρη. Scribe etiam ἡ δὲ στρα-
τεία τῶν Κρ. et si omnes libri στρατεία.
Idem Codd. καὶ ἀνέστησαν, non ἰ-
σχύσαν: & πῶς δὲ non δ. Casau-
bonus.

νες αὐτῶν ὁπιστραφέντες, εἶδον διὰ μακρὰ πρὸς εἰδω-
λα ὑπὲρ τὴν ἄκραν, ἐ-
βόησαν· πάντας δὲ εἰλε Φό-
βος, ὡς ἤδη τῆς ἀκρας ὑ-
πὸ Περσῶν κατελημμέ-
νης· ὅς τις πύλας δὲ ἀνοί-
ξαις, ἀλλ' ἄλλ' ἔφυ-
γον. Κύρ δὲ Σάρδεις κτ'
κράτ' εἰλεν.

fabat : cumque ex eis
nonnulli conversi, a lon-
go simulacra supra ar-
cem cernerent, clamo-
rem sustulerunt : omnes-
que metus invasit, qua-
si jam arce a Persis oc-
cupata. Itaque portis a-
pertis, alius alio fugam
capebat. Cyrus vero
Sardes per vim cepit.

[C A P. VII.]

Ἄρπαγος.

Harpagus.

Ἄρπαγος ὁπισθολῶ
Κύρῳ κρύφα πέμπων, ἀ-
νέσσει λαγῶν, καὶ πρὸς ἡμέ-
ματα ἔνδον κατὰ κρύψας,
πάλιν αὐτῷσι σπυρίραις,
καὶ τῷ χρημίζοντι λίνῳ θη-
ρατικὰ περὶ εἰσηκεν, ἵνα λά-
θῃ τὰς φύλακας τῶν εἰδῶν.

Harpagus, quo clam
Cyro epistolam mitte-
ret, leporem dissecuit,
& litteris intus occul-
tatis, rursus eum con-
sultit : eumque qui ferebat,
venatoriis linis, ut via-
rum speculatores fallere-
ret, induit.

[C A P. VIII.]

Κροῖσος.

Cræsus.

¶ Κροῖσος τῶν Ἑλλήνων
συμμάχων βραδυόντων,
τὰς ἰσχυροτάτας καὶ μεγί-
στας τῶν Λυδῶν Ἑλληνικοῖς
ὅπλοις καπασκείασεν· οἱ δὲ
ὁ Κύρξ στρατιῶται, τὸ ἀν-

¶ Croesus Græcis au-
xiliis cunctantibus, ro-
bustissimos ac maxi-
mos Lydorum Græca-
nicis armis suborna-
vit. Cyri milites inusi-
tatam armaturæ Græ-

σις

15 Τὰς πύλας δὲ] Fl. non agnoscit δὲ.

1 Τεῖον

canicæ speciem extimuerunt, atque etiam hastarum cum scutis collifarum fremitus terrorem Persis iniecit, & æneorum scutorum splendor, Persicorum equorum aciem perstrinxit, atque avertit. Itaque Cyrus superatus, trium dierum inducias cum Cræso fecit.

2 Cræsus in Cappadocia victus a Cyro ut commode fugam facere posset, militibus imperavit, ut magnam lignorum multitudinem comportarent. His viam angustam & arctam stravit: cumque nox ingrueret, per eam copias abduxit summa celeritate. Equites vero levissimos & celerissimos reliquit: qui cum primum illuxisset, sylvam incenderent. Hoc pacto Cræsus per fu-

γες τῆς Ἑλλωικῆς ὁπλίσεως κατεπλάγησαν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ δροσίων κρηκομένων πρὸς τὰς ἀσπίδας, ὁ ψόφος τὰς Πέρσας ἐτραπήεν· ἢ γε μὴν αὖθις τὸ ὀππυαλκων ἀσπίδων τὰς ὄψεις τῶν Περσικῶν ἱππῶν ἀπέσρεφεν ὥς περὶ Κῦρον ἡγήθει, ἵππων μὴ μὴν ἀποδὰς πρὸς Κροῖσον ἐποίησαν.

Κροῖσος ἡγήθει πρὸς Καππαδοκίαν ὑπὸ Κῦρον, βελόμην δὲ ποδράναι, προσέταξε πῶς στραπώταις ξύλα πολλὰ κομίζεν· πῶτα νῆσας ὅππῃ τῆς ὁδοῦ, σενῆς ἔσσης, ἐπεὶ νύξῃ, αὐτὸς μὲν τὴν διώαμιν ἐπεξῆγε πρὸς πολλήν, ἱππῶν δὲ τὰς ἐλαφροτάτας κατέλιπον ὑπὸ αὐτοῦ ἔσσης ἔω, πῶν ὕλῃ καταπρήσιν τας· Κροῖσος μὲν δὲ τῇ φυγῇ προέλαθεν.

KÜ-

1 Τριῶν μὴν] Interpres ἡμῶν.

2 Κροῖσος μὲν δὲ τῇ φυγῇ κατέλαβεν] Deesse aliquid vel cæcus videat. Puto voluisse cum dicere quod

alibi, τῇ φυγῇ κατέλαβεν ὁδὸν ἀνέλαβε. Casaubonus.

Προέλαθεν] Ita restitui cum Fl. pro κατέλαβεν

Κῦρ ③ ἢ ὑπὸ τῷ φλογός
ἐκαλύετο.

gam evasit. Cyrum au-
tem a persequendo flam-
ma prohibebat.

[C A P. IX.]

Καμβύσης.

Καμβύσης Πηλᾶσιον ἐ-
πιλιόρχε· Αἰγύπτιοι κρα-
τῶς ἀνθίσταντο, δοποκλείον-
τες τῷ Αἰγύπτῃ τὰς ἑμβο-
λάς, ἢ καὶ πολλὰ πρῶτον-
τες μηχανήματα ἐφίσταντο
κατὰ πέλτας ὀξυβελῆς, πέ-
τρους, καὶ πῦρ. Καμβύσης
ὅσα πτερόσιν Αἰγύπτιοι ζῶα,
κυνῶς, πρῶτα, αἰλῦ-
ρος, ἵβης, ἢ πρὸ τῷ αὐτῷ
στρατίας ἐπαξεν· Αἰγύπτιοι

Cambyfes.

Cambyfes Pelusium
oppugnabat, Ægyptii
fortiter resistentes, adi-
tus Ægypti clausurunt,
multasque machinas im-
miserunt, catapultis a-
cuta tela mittentes, sa-
xa atque ignem. Cam-
byfes, quotquot anima-
lia Ægyptii deorum ho-
nore colunt, canes, o-
ves, feles, ibides ante
suum exercitum colloca-
vit. Ægyptii jaculari
ἢ

1 Εμβολὰς] Fl. ἐμβολὰς. Pro καὶ
ἐπὶ πρῶτοντες μηχανήματα ἐφίσταντο
κ. scripsi cum Fl. Interprete, nec
non Cod. Casauboni, καὶ πολλὰ πρῶ-
τοντες μηχανήματα, ἐφίσταντο κ. Pe-
lusiotæ quippe obsessi admovebant
machinas, e quibus saxa aliaque te-
la in Persas mittebant, ut locum in-
spicienti manifestum est: quare et-
iam Cambyfes dicitur animalia, Deo-
rum loco ipsis culta, ante exerci-
cium locasse, ut jaculari disiste-
rent.

2 Καὶ πρὸς τῷ πρῶτοντες μηχανή-
ματα ἐφίσταντο κατὰ πέλτας ὀξυ-
βελῆς.] In no-
stro Codice ita scriptum erat, καὶ πολ-
λὰ πρῶτοντες μηχανήματα, ἐφίσταντο
κατὰ τὰς ὀξυβελῆς πέτρους καὶ πῦρ.
mendosissime. Jam illud primum
πολλὰ πρῶτοντες μηχαν. mendosum
est non enim Pelusiotæ obsessi ma-

chinas admovebant, sed Persæ obfi-
dentes. quare legendum, καὶ πρὸς τῷ
πρῶτοντες μηχαν. Deinde scriben-
dum, ἐφίσταντο vel ἀφίσταντο κατὰ πέλ-
τας: ut apud Aristotelem ἐπὶ τῷ κατὰ
πέλτας βολόμεθ' ἀφίσταν. Et inde di-
cti οἱ κατὰ πέλτας. Vocem ὀξυβελῆς
haud facile dixerim debeasne
cum κατὰ πέλτας conjungere, an sub-
stantive accipere. nam ὀξυβελῆς ap-
pellatur affinis catapultæ machina
militaris, qua tela in hostem mi-
runtur. Sed malo ὀξυβελῆς accipere.
Ut apud Diodorum Siculum libro
decimo quarto, καὶ ἢ τῷ καὶ, τοῖς ὀ-
ξυβελῆσι κατὰ πέλτας οἱ Συρακούσιοι
χρωόμενοι, συγχὲς τῷ πολέμῳ ἀνί-
κον. At Interpres κατὰ πέλτας legi-
Casaubonus.

3 Πρὸ τῷ αὐτῷ στρατίας] Στρατίας. Id.

1 καὶ

deflitorunt, metuentes ne sacrum aliquod animal læderent. Ad hunc modum Cambyfes Pelufio capto, in Ægyptum pervenit.

ὁ βασιλεὺς ἐπαύσαντο φόβῳ τὴν ἀλλήλαι πρὸς ἑαυτῶν ζῶντων. ἔτω Καμβύσης Πηλυσίον ἐλὼν ἔειπε τῷ Διὶ γόπῃς παρελθῆναι.

[C A P. X.]

Oebares.

Septem cum Dario satrapæ Magis principibus Persarum de medio sublati, consilium de imperio agitabant. Visum est equis insidentes extra urbem egredi: & cujus equus primum hinniret, is rex constitueretur. Oebares equis Darii cum, quid consilii initum esset, comperisset, ante unum diem equum ejus in constitutum locum adduxit: adjunctaque equa, masculum immisit. Quo facto, equum postridie reduxit. Darius equo vectus, cum reliquis satrapis venit. Equus autem

Οἰβάρης.

Οἱ οὖτοι Δαρειὼν ἐπὶ τῶν σατραπῶν, τὰς μάγας ἄρχοντας Περσῶν κατέλυσαντες, ἐβελόοντο τῆς δόξης πλείονος. ἔδοξε ἰππῶν ἐποχήμενους ἄγειν ἐξω τοῦ ἐλθῆναι. ὅτε δὲ ἂν περὶ τῶν ἰππῶν χρυσέμηνον, καὶ δὴ βασιλὺς ἔειπε ἔτι Οἰβάρης ἰπποπόμῳ Δαρείῳ μαθὼν τὰ βελόνα μύα, ἡγεῖται αὐτῷ τὸ ἰππον τοῦ μίαν ἡμέρας εἰς τὸ τοκέμενον χωρεῖν, καὶ τὸ χρυσέμενον θήλειαν ἰππον ἐπαφῆκεν τὸ ἄρρενα. τῷ περὶ αὐτοῦ ἐπανήγαγον τὸ ἰππον τῆς ὑστεραίης ὁ Δαρεῖς ἐποχήμενον ἦκε

1 Καὶ χρυσέμενον θήλειαν ἰππον, ἰπποπόμῳ τὸ ἄρρενα. τὸ περὶ αὐτοῦ ἐπανήγαγον τὸ ἰππον τὴν ὑστεραίαν, &c.] Ita supplevi locum hunc cum Fl. &c. Interpretate: intermedia quippe iater

θήλειαν ἰππον &c. τὴν ὑστεραίαν in Vulgata aberant. Casaubonus in ora Vulgarz supplevit τοῦ στήθους αὐτῇ τὴν ἰππον.

μὲν τῶν ἄλλων σατραπῶν·
ὁ δὲ ἵππῳ αὐτῷ γνωρίσας
τὸ πόνον τῆς σωφροσύνης, ἐ-
ρωπικὸν τι παθὼν, πρῶτον
ἐχρεμέτισεν. οἱ σατράπαι
καταπληθύνοντες, Δαρεῖον
προσεκυῶσαν, ἐβασίλεια
Περσῶν ἐστήσαντο.

ejus cognito loco, in
quo cum equa rem ha-
buisset, amatorio quo-
dam desiderio primus
hinniit. Satrapæ ex e-
quis suis defilientes, Da-
rium adoraverunt, & re-
gem Persarum constitue-
runt.

[C A P. X.]

Δαρῖος.

¶ Δαρῖος παρετάσ-
σεντο Σκυθῆας. ἰ λαγῶς
διήλαξε ὡς τὴν Σκυθί-
κῳ φάλαγγα· Σκυθαί
μὲν ἐδίωκον τὸν λαγῶν· Δα-
ρῖος δὲ ἄξιον ἔφη Σκυθῆας
φύγειν, οἱ ποσὶν τῶν ἡμῶν
καταφρονῶσιν, ὡς τι Πέρ-
σας καταλιπόντες, ἡ λα-
γῶν διώκωσιν· καὶ δὴ τὴν ἀ-
νακλητικὴν σημῆνας, πρὸς
ἀναχωρήσεως ἐβελύ-
σαντο.

Darius.

¶ Darius adversus
Scythas prælium com-
mittebat. forte accidit,
ut lepus juxta Scythi-
cam phalangem decur-
reret. Scythæ leporem
insequebantur. Darius
vero : Operæ precium,
inquit, est a Scythis fu-
gere, quibus adeo con-
temptui ducimur, ut
relictis Persis leporem
persequantur: & receptui
signo dato, de discessu
consilium cepit.

Δα-

ἰ Λαγῶς διήλαξε ὡς τὴν σκ.
φαλ.] Dum vestigia literarum spe-
cto, in suspicionem adducor scri-
psisse Polyz. διήξι, ut apud Hero-
dotum in eadem historia, vel διήλ-
θι, aut nescio quid hujusmodi:
dum Interpretem, διίδραμι, vel
διιτρίχο. Idem Interpres lacunam
nostri Codicis ita explet, καὶ τὸ ἀ-
νακλητικὴν σημῆνας, πρὸς φυγῆς

(vel ἀφίδου) ἐβελύσαντο. Casaubo-
nus.

Διήλαξε] Ita edidi cum Fl. pro
vulgato διήλαξε Casaubonus in mar-
gine Vulgatæ notarat διήλθι.

ἡ λαγῶν διώκωσιν καὶ δὴ τὴν ἀ-
ναχωρήσεως ἐβελύσαντο] Ita edidi cum
Fl. & Interprete, nisi quod Fl. ἐβελύ-
σαντο. Vulgata ἡ λαγῶν διώκωσιν...
λίσσαντο, omisissis intermediis.

ἢ Τις.

2 Darius Magos nocturno tempore adoraturus, cum septem Persis, ut in tenebris se mutuo possent agnoscere, consilium dedit, ut vinculum tiaræ, quod a posteriore capitis parte tiaram connectit, in frontem reducerent, ut pro signo esset tiaræ nodus, frontem attrectantibus.

3 Darius primus tributa gentibus imposuit. Verum ne molestæ ferrent, non ipse exegit, sed satrapas constituere iussit. Quibus ingentia tributa describentibus ipse subscripsit, dimidiam partem remittens subditis. Qui libentibus animis dimidium pependerunt, quasi magno jam beneficio ab rege affecti.

3 Darius adversus Scythas expeditione susce-

Δαρειῶν μέλλων πῶς μάγοις νόκτωρ θηπιθήσασθαι τῷ ἑπὶ Περσῶν, ἵνα ἐν σκότῳ διώωντο γιγνώσκον ἀλλήλους, σωεβέλδουσ παρδίσμοι, ὃ τ κεφαλῆς ὅπιδεν ἀποσφίγγει πλὴν πάραν, αὐτὰς ἐς μέτωπον περιαγαγεῖν, ἵνα σημεῖον ἢ ἅμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομάρυας εἰ μετώπῃ.

Δαρειῶν πρώτῳ φόρας ἐπαξε πῶς ἐθνεσιν ὅπως ἢ μὴ χαλεπήναι, οὐκ αὐτὸς ἐπαξεν, ἀλλὰ πῶς σατράπαις πᾶσαι προσέταξεν· τῷ ἢ ὀρυσάντων μεγάλῃς φόρας, αὐτὸς προσέγραψε, τὰς ἡμίσεις χαρμζόμῳ πῶς ὑπερχόοις. οἱ ἢ ἀσμοῖοι τὰς ἡμίσεις πλεῖν ὑπέστησαν, ὡς ἡδη μεγάλῃ δουρυσίαν ὡς βασιλείῃ λαβόντες.

Δαρειῶν ἐπὶ Σκύθας ἐλάσας, ἔτι Σκύθας ἐλεῖν οἷός

3 Τιαρδίσμοι, ὃ τ κεφ.] Quidam Codd. παρδίσμοι. Iidem mox ἵνα σημεῖον ἢ ἅμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομάρυας τῷ μετώπῳ. quo etiam modo Interpres legit, nisi quod illa καὶ τὸ μίτρας non agnoscit. Casaubon.

4 ἵνα σημεῖον ἢ ἅμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομάρυας] Fl. ἵνα σημεῖον ὡς ἅμα τὸ πάρας χαρμζόμῳ. Lego, ἵνα σημεῖον ἢ ἅμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομάρυας.

5 οἷον

οἷός τε ἴω , ὃ ἔπ' σιτίων
 διπλοῖα πρὸς δρασμὴν σέ-
 ψις ἴω· ὅπως ἐν λάθροι
 τῆς Σκύθης, τὸ τραπίζε-
 δον ὡς εἶχεν ἐὰν κτ'· χῶ-
 ραν μῦθον. ἥσαν ἐν αὐτῇ
 τραυματῖαι πολλοὶ, ὄνοι,
 ἡμίονοι, κυνέες· ἀλλὰ καὶ
 πύργον πολλὰ δὴ νυκτὸς
 ἐκέλευσεν ἀνακαῦσαι·
 ὅ τ' αὖτε δὴ ὄρωντες οἱ Σκύ-
 θαι, ἀκρόντες ἔπαρξεν
 τὴν ζώον, καὶ τὰς σκηνὰς ἀ-
 κραιῖς ὄρωντες, ὥντο παρ-
 εῖναι τῆς Πέρσης· οἱ δὲ ἄ-
 ρα ἥσαν πρὸ πολλῆς πεφύ-
 γότες. Σκύθαι δὲ ὅψιν τὴν
 δασύδρασιν μαθόντες, ἐπι-
 χείρην διώκειν, ἐς κατὰ λα-
 βὴν αὐτῆς διωκτὴν ἴω
 ἐκίπν.

Δαρεῖς ⑤ Καλκηδόνια
 ἐπιλιόρκει, Καλκηδόνιοι
 τειχῶν ὀχυρότητι, καὶ πύ-
 ρων

pta, cum neque capere
 Scythas posset, neque
 frumenti satis haberet,
 de fuga deliberationem
 instituebat. Quo igitur
 facilius Scythas falleret,
 castra quemadmodum e-
 rant, sivit in pristino lo-
 co remanere. Erant in
 eis multi vulnerati, a-
 lini, muli, canes, alia-
 que, item ignium ma-
 gna copia. Eos per no-
 ctem iussit incendere.
 Quo viso Scythæ, au-
 dientes animalium pur-
 turbationem & taber-
 nacula integra conspi-
 cientes, Persas adesse
 putabant. At illi longe
 ante fugam fecerant.
 Scythæ sero tandem fu-
 ga cognita, persequi
 conabantur, quos com-
 prehendere amplius ne-
 quaquam poterant.

5 Darius Chalcedo-
 nem oppugnabat. Chal-
 cedonii murorum fir-
 mitudine, & ciborum

ρασκόρ

5 Οὕτω σιτίων διπλοῖα] Scribe,
 ὅτι σιτίων ἴω διπ. vel διπλοῖαν εἶχον.
 ἀλλὰ πρὸς dr. Casaubonius.

6 Ταῦτα δὴ ὄρωντες οἱ Σκύθαι, ἀ-
 κρόντες ἔπαρξεν τὴν ζώον, καὶ τὰς
 σκηνὰς ἀκραιῖς ὄρωντες, ὥντο παρ-

εἶναι] Ita locum hunc supplevi cum
 Fl. & Interprete. In Vulgata, οἱ Σκύ-
 θαι, ἀκρόντες ἔπαρξεν τὴν ζώον, καὶ
 τὰς σκηνὰς ἀκραιῖς ὄρωντες, deside-
 rabantur.

7 Δ' α'

apparatu freti, parum de oppugnatione solliciti erant. Darius exercitum quidem moenibus non admovit, sed reliquam omnem regionem populabatur: simulansque se majores copias auxiliares expectare, quietem agebat. Chalcedoniis moenia custodientibus, a colle nomine Aphasio, qui abest ab urbe decem stadiis, subterraneum meatum Persæ fodere cœperunt. cumque ad forum urbis opus produxissent, conjectura sumpta de radicibus olivarum quæ in foro nascebantur, noctem expectantes, aperto meatu

ρασκῶν τῶν φῶν παρρη-
τες, ἤκιστα τὸ πολιορκίας
ἐφρόντιζον. Δαρειῶν τὴν
μὲν στραπὸν ἐπεσῆγε πῖς
τείχεσιν· ἢ ἀλλ' ἐδὲ τὴν
χώραν ἐβλαπτεν. προσ-
ποιέμεν δὲ τὴν ἀναμύειν
συμμαχίαν μέζονα, τὴν
ἢ ἡσυχίαν ἦγε· τὴν δὲ καλ-
κηδονίων τεχοφυλακ-
τάντων, ἀπὸ τῆς καλαμῶν
Ἀφασίος λόφος, πεντεκαί-
δεκα στάδια τὸ πῶλεως ἀ-
πέχον· ἢ, ἤρξαντο με-
ταλλάξιν ὑπόνομον οἱ
Πέρσαι· ἢ ἐπεὶ τὴν κτ' τὴν
ἀγορὰν ὀρύσσοντες ἐβύον-
το, πεκμαιρόμενοι ῥίζαις
τῶν ἐλαιῶν, αἱ περὶ τὴν ἀ-
γορὰν ἐπεφύκεσαν, νύκτα
ἀναμείναντες, τὸ ὑπόνομον
ἀνα-

7 Ἀλλ' ἐδὲ τὴν ἀγορὰν ἐβλ.] Ita melius noster, quam Interpretis Codices, ἀλλὰ τὴν ἀγορὰν ἐβλαπτεν. In sequentibus, non dubitavimus illa verba ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν. . . . ἀπὸ τῆς ἐλαιῶν αἱ Polyano reddere: cum is, a quo noster liber fuit descriptus, his omissis ad posita secundo loco illa κατὰ τὴν ἀγορὰν transvolasset. In hiatu illo, quem reliquimus inter ἀγορὰν δὲ ἀπὸ, desunt hujusmodi quædam, ἐβύοντο, πεκμαιρόμενοι. vel ἀφ' οὗ αὐτὸς ἀρχήν τὸ ἔργον, αἷς ἐτεκμαίρετο. Casaubonus.

8 Ἡσυχίαν ἦγε] Fl. ἢ ἡσυχίαν ἦγε. Mox Fl. τῆς ἀπὸ τῆς καλ. quomodo etiam Codd. Casauboni.

9 Ἐπεὶ τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν ὀρύσσοντες ἐβύοντο, πεκμαιρόμενοι ῥίζαις τῶν ἐλαιῶν] Ita edidi cum Fl. nisi quod is habeat ῥίζαις, supposito posteriori syllabæ αἱ, ut δὲ ἐλαιῶν. In Vulgata erat, ἐπεὶ τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν. . . . ἀπὸ τῆς ἐλαιῶν. Pto αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν, ut exhibebat Vulgata, cum Fl. scripsit αἱ περὶ τὴν ἀγορὰν.

ἀναστρώσαντες, ἀνέβησαν
εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ τὴν πόλιν
ἀνὰ μάχης καὶ κράτῳ
ἔκλον, Χαλκηδονίων τὰ τεί-
χη φυλαττόντων.

Δαρειῷ ἐπολέμει Σάκ-
καις τριχῇ διηρημένοις·
μιας ἐκράτους μοίρας·
10 τῇ Σακκῶν ἰζόντων πῆς
ἐοδήτας, καὶ τὸ κράτος, καὶ
τὰ ὅπλα παρέβηκε πῆς
Πέρσαις, καὶ προσήγαυ
τὰς τῇ δευτέρᾳ μοίρᾳ τῇ
Σακκῶν, νόμῳ Φιλίας ἡ-
ρέμα βαδίζοντας. οἱ δὲ
Σάκκαι τῷ χήματι τῇ ἐ-
οδήτων καὶ τῇ ὁπλῶν ἐξα-
πατάλῃ Φιλοφρόνως
προσελθόντες ὡς οἰκείους
ἡσυχάζοντες. Πέρσαι δὲ, ὡς
γὰρ αὐτοῖς ὤφελον γέλμα,
πάντας ἐφόνεύσαν. καὶ με-
ταβάντες ὅπῃ τὴν τρίτῃν
μοῖραν Σακκῶν ἀμαχί-
τέτων ἐκράτησαν· εἰδὲ γὰρ

ascenderunt in forum;
& urbem sine praelio
per vim ceperunt, Chal-
cedoniis in muris excu-
bias agentibus.

6 Darius cum Saccis
tripartito divisus bel-
lum gerebat: cum unam
partem debellasset, Sac-
carum devictorum ve-
stibus & armis Persas a-
micivit, eosque ad al-
terum Saccarum exer-
citum duxit, amico-
rum specie sensim am-
bulantes. Saccæ vestium
& armorum habitu de-
cepti, amice acceden-
tes, quasi suos saluta-
bant. At Persæ (habe-
bant enim hoc præce-
ptum) omnes occide-
runt: & ad tertiam par-
tem transeuntes Sacca-
rum, eos absque pugna
vicerunt. Neque enim

ἀντί-

10 Τῶν δὲ Σακκῶν ἰζόντων] Quid
est ἰζόντων? num fuit prius αὐτομο-
λιζόντων? haud puto. Interpr. devictor-
um. hoc est, κρατῶν δύναντων, vel ἐν-
ξάντων. Casaubonus.

Σακκῶν ἰζόντων τὰς ἐοδήτας] Fl.
Σακκῶν ἰζόντων ἀλόντων τὰς ἐοδήτας.
Suspicio vocem ἰζόντων ex margine
inreptisse in textum, quare lego Σακ-

κῶν (aliis Σάκκας scribuntur unico κ.)
ἀλόντων τὰς ἐοδήτας, &c. αὐτομο-
λιζόντων, quomodo num forte fuerit
hæsitat Casaubonus, nihili quidem
est, cum Græcum sit αὐτομολία,
non αὐτομολίζω. paullo post pro
προσῆγαγναι, Fl. προσήγαγναι. In fine fra-
tegmatibus, pro μετῶν, Fl. μετῶν.

11 Δα-

restituerunt, binis copiis ante superatis.

7 Darius Ægyptiis non ferentibus Oruandri satrapæ crudelitatem, ob eamque causam deficientibus, ipse per desertum Arabiæ profectus, Memphin peruenit. Per id tempus Ægyptii Apin amissum, communi luctu prosequabantur. Darius promulgavit, se ei qui Apin adduxisset, centum auri talenta daturum. Illi pietatem ejus admirati, non amplius cum defecto-ribus stabant, sed Dario sese tradebant.

8 Darius adversus Saccas expeditionem suscepit. Reges Sacca-
rum Sacephares, Ho-
marges, Thamyris, in

ἀντίσταν, τὸ δύο μοιρῶν
προσητήμενων.

Δαρεῖος, Αἰγυπτίων ἡ
φειρόντων Ὀρουάνδρου
σατράπης τὴν ὁμότητα, καὶ
διὰ τῶν ἀποστάντων, αὐ-
τὸς διὰ τὴν ἐρήμην Ἀραβίας
ἐκδύσας, ἦκεν εἰς Μέμφιν·
ἔτυχον ἣ Αἰγύπτιοι τὴν Ἀ-
πὴν ἀφανῆ γεγονότα κατ'
ἐκείνας τὰς ἡμέρας πεν-
θάντες. Δαρεῖος προέ-
βηκεν τῷ ἀρχόντι τὴν Ἀ-
πὴν δώσειν ῥ' ἰτάλας χρυ-
σίδας. οἱ ἣ τὴν δόσιν αὐ-
τῷ θαυμάσαντες, οὐκ ἐπὶ
μᾶλλον τὸ ἀποστάντων ἐτραίον-
το, ἀλλὰ σφᾶς αὐτοὺς Δα-
ρεῖον παρέδωκαν.

11 Δαρεῖος ἦν Σάκ-
κας ἐστράτευσεν· οἱ βασι-
λεῖς τῶν Σακκῶν, Σακεσ-
φάρης, 12 Ὀμάρης, 13 Ὀμά-

μυρῆς

11 Δαρεῖος ἦν Σάκκας] Hic de-
buit alius esse titulus. nam strage-
ma quod hic refertur non est Darii;
sed Syrac. Darii autem stratagemata,
etiam index septem tantum pro-
miserat. In nominibus propriis dif-
ferunt aliquid Codd. noster & In-
terpretis. Lector sequatur quod li-
bitum fuerit. Mox, οὗτος Περσῶν
ferri vix potest. Interpret. ὁ Περσῶν.
Mendosa sub finem sunt illa, καὶ, ὡς

γὰρ ἔστι πολὺ, ἡ ἕκαστος. nescio quid scri-
pserit. nisi cui placet, καὶ, ὡς γὰρ δι-
σέως. 10. Sed aliter longe Interpres.
videtur ejusmodi sententia desiderari
qualis est illa apud Thucydidem in
non dissimili re, libro septimo. καὶ
ὁ Νικίας, (ὡς γὰρ καὶ ἄλλοι θεασσάμε-
ται καὶ τὸ πνεῦμα θεωρεῖται) ἡ δὲ
αὐτὴ. Casaubonus.

12 Ὀμάρης] Ita edidi eum Fl. &
Interprete, pro Ὀμάρης.

R 1 2

13 Ταυ-

μυρας ἐβηλδύοντο ἐν ἐρή-
 μῳ χωρίῳ παρὶ τῆς παρύν-
 των. ἰπποφορὸς ἀνὴρ Συ-
 ράκης προσῆλθεν αὐτοῖς
 ἐπαγγελλόμενος. Δι-
 φθείρειν τὸ Περσῶν κρά-
 τος, εἰάν τοις παισὶν αὐ-
 τῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις δώσω-
 σιν· οἱ μὲν ὁμοῦσιν· ὃ δὲ πα-
 σάμενος τὴν παραξιφίδα
 αἰφῆλιν αὐτῷ ῥίνα, καὶ ὦτα,
 καὶ τὸ ἄλλο σῶμα δεινῶς ἐ-
 λωθήσασκε. καὶ αὐτομολήσας
 πρὸς Δαρείον, ¹³ ταῦτα ἔ-
 φη παθεῖν ὑπὸ τῶν Σάκ-
 καϊς βασιλέων. Δαρεῖος
 ὀπίσσωσε τῷ μεγάλῳ τῷ
 συμφορᾷ· ὃ δὲ Συράκης
 ὀπικαλέμενος πῦρ ἀθά-
 νατον καὶ ἱερὸν ὕδαρ, πμω-
 ρίαν ὡς Περσῶν ἔφη
 λαβεῖν ἐπὶ δακα. ὃ δὲ
 τρέπεται· Σάκκαϊ τῷ ὀπι-
 σθῆς νυκτὸς ἀπαῖρην μέλα-
 σιν· εἰ δὲ ἡμεῖς Διὶ σω-
 μωτίρας ὁδὸν ἐπὶ ἀβώμεν
 τὴν χώραν, ἐφ' ᾧ οὐκ ἐ-

loco deserto de præ-
 sentibus rebus confi-
 lium capiebant. Equi-
 so quidam nomine Ri-
 faces eos accessit, pro-
 mittens, se Persarum
 copias ad nihilum re-
 dacturum, si juramen-
 to confirmarent, se li-
 beris & posteris ejus
 equos ac pecunias da-
 tuos. Quibus juranti-
 bus, ille stricto cultro
 nares & aures suas ab-
 scidit, ac reliquum cor-
 pus vehementer muti-
 lavit, transfugiensque ad
 Darium, hanc inquit
 calamitatem se a Sacca-
 carum regibus accepisse.
 Darius magnitudi-
 ni calamitatis fidem ad-
 hibuit. Rifaces vero
 ignem sempiternum ob-
 testans, & sacram aquam:
 Supplicium, inquit,
 per Persas volui ab ip-
 sis sumere. Hoc au-
 tem pacto id fieri po-
 terit: Saccæ nocte se-
 quenti castra movere
 constituerunt. Quod

166

13 Ταῦτα ἔφη παθεῖν] Fl. ταῦτα ἰδὲ παθεῖν.

14 P^a.

Si nos per aliam compendiosiore[m] viam præoccupaverimus eum locum, quo illis iter est, tanquam in reti omnes capiemus. Ego cum pastor sim equorum & omnium locorum notitiam habeam, viam facile monstrabo. Sed res postulabit, ut esculenta, poculentaque septem dierum nobiscum vehamus. Qui cum viam præmonstrans milites septem dies duxisset, eosque in aridam Mediam coniecisset, deficiente aqua & cibariis, chiliarchus Rhannobates, Quamobrem, inquit, decipere regem tantum ac Persarum tantam multitudinem apud animum statuisti, & in locum omni aqua carentem deducere, in quo neque avem videmus, neque bestiam, & neque progrediendi, neque revertendi potestas conceditur? At ille, complofis manibus, in cachin-

νοι ἐλλόνται, ὥσπερ ἐν πάγῃ πάντας αἰρήσομαι· ἐγὼ δὲ ἰπποφορεῖς ὦν, καὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς χώρας ἀπάσης ἔχων, ἐγὼ σιπία δὲ καὶ ποτὰ ζ' ἡμερῶν ἐπαγάμεθα. ὁ μὲν ἡγήσασθαι τῆς ὁδοῦ προάγων δὲ τῶν στραπωτῶν ἡμέρας ζ', καὶ καταστήσας εἰς μέσῳ τῶν ἀνδρῶν, Πιλιπόντην δὲ ὕδατον, καὶ τὸ σίπιν, δὲ χιλιάρχον ¹⁴ Ῥαννοβάτην, τί σοι ἔδοξεν, εἰπόντην, ἐξαπατῆσαι τῆλίκῃ βασιλείᾳ, καὶ πρῶτον παλῆθαι Περσῶν, καὶ ἀγαγεῖν εἰς χώραν ἀνδρῶν, ἐν ᾗ μήτε ὄρνεον ὀρώμεν, μήτε θηρίον, καὶ ἔτι προΐεναι διωατὸν, ἔτι ἀναχορεῖν; ὃ δὲ συγκροτήσας τῷ χεῖρι, καὶ μεγάλην ἀναγελάσας· ἐγὼ, ἔφη, νενίκηκα, βαλόμεν δὲ γὰρ σῶσαι Σάκκας τὰς ἐμὰς πόλεις, διψῶ καὶ λιμῶ Πέρσαις ἀπώλεκα. ὁ μὲν χιλιάρχον δὲ Σουρέην ὠτρυνόμενον

τὴν

14 Ῥαννοβάτην] Ita scripsi cum Fl. nec non Interprete pro Ἀννοβάτην.

τὴν κεφαλὴν ἀπέκοψε·
 Δαρῆς δὲ ἀναβὰς ἔπι
 λόφον ὑψηλόν, ἧ κύν-
 δων, καὶ τὴν πᾶσαν τῇ
 σκῆπτρῳ πεδίθεις, καὶ τὸ
 δίαιδημα τὸ βασιλικὸν
 πεδιδύσας, κατέπηξεν ἑπὶ
 γῆς. ¹⁵ καὶ, ὡς γὰρ ἑπὶ πο-
 λὺ, ἤνυσεν τῷ Ἀπόλλωνι,
 εἰ χρεῶν σωθῆναι Πέρσας,
 ὕδωρ ἐξ ἔραντος ὕδα-
 ραίν. ὁ θεὸς ἐπήκουσεν καὶ
 ἐμβρῶν κατέρραξεν πολὺς.
 τῶν ὑποδεξάμενοι δέρ-
 μασι καὶ ἀγγείοις οἱ Πέρ-
 σαι, διεσώθησαν ἑπὶ Βά-
 κτρον ποταμόν, τῷ θεῷ χά-
 ραν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας
 αἰδέσθης· ὅσον γὰρ ἑπὶ τῇ ἀπά-
 τη ἔκποφορῶν πάντες
 διεφθάρησαν. τῶν ἱππο-
 φορέων ὕπερον καὶ Ζώπυ-
 ρος μιμησάμενος, καὶ αἰ-

num effusus : Ego ; in-
 quit, victoriam adeptus
 sum. Nam ut a Saccis
 civibus meis pericu-
 lum depellerem, siti ac
 fame Persas enecavi.
 chiliarchus confestim
 Rissaci caput abscidit.
 Darius autem ascen-
 dens in excelsum quen-
 dam collem, sceptrum
 candy ac tiara involu-
 tum, colligato ad hæc
 diademate regio, in
 terram defixit: sic e-
 nim præceperat Deus:
 precatusque est Apol-
 linem, si quo modo in-
 columes Persæ servari
 possent, aquam cælitus
 præberet. Audivit pre-
 ces Deus, imberque
 copiosus depluit. Hunc
 excipientes pellibus ac
 vasis Persæ, ad Bactrum
 fluvium evaserunt, Deo
 pro salute gratiam habentes. Quemadmodum au-
 tem equisonis dolo pene universus exercitus inte-

κρω-

¹⁵ Καί, ὡς γὰρ ἑπὶ πολὺ, ἤνυσεν]
 Fl. καὶ ὡς γὰρ ἑπὶ πολὺ... ἤνυσεν. Un-
 de lego absque ulla immutatione,
 καὶ, ὡς γὰρ ἑπὶ πολὺ, ἤνυσεν. quomodo
 etiam legisse videtur Interpres. ἑπὶ-
 πολὺ enim non tantum *otium* notat,
 ut sumitur plurimum apud Auctores,
 sed etiam idem significat, quod in-

πολὺ, raro licet ita inveniatur, teste
 Eustathio ad Homeri Iliad. A. pag.
 ncccxxix. Pro ἤνυσεν τῷ Ἀπόλλωνι
 ὕδωρ ἐξ ἔραντος, ut erat in Vulgata,
 cum Fl. & Interprete scripti ἤνυσεν
 τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ χρεῶν σωθῆναι Πέρ-
 σας, ὕδωρ ἐξ ἔραντος, &c.

1 Καί.

riit, sic in posterum Zopyrus imitatus equisonem, mutilata facie deceptos Babylonios subegit.

κρωτηριάσας τὸ πρῶσων, βαβυλωνίους ἐξαπατήσας ἐχειρώσατο.

[C A P. XII.]

Zopyrus.

Darius Babylonem oppugnans, longo tempore civitatem capere non potuit. Zopyrus Darii satrapa mutilata facie, transfugæ specie ad hostes venit, quasi his damnis a Dario affectus. Babylonii vultus calamitati fidem adhibent, Zopyroque administrationem civitatis permittunt. Qui per noctem portas aperuit, & Darius Babylonem potitus est. Sed hanc vocem plane regalem emisit, se viginti Babylonibus æquo animo carere posse, ne da-

Ζώπυρος.

Δαρῖος πολυορκῶν βαβυλῶνα, χρεῖνω μακρῶ τῇ πόλιν ἐλεῖν ἔχ' οἷός τε ἔω. Ζώπυρος Δαρείῳ σατραπίης ἀκρωτηριάσας τὸ πρῶσων, ἤκεν αὐτόμολον, ὡς παῦτα δὴ ὑπὸ Δαρείῳ παθὼν. βαβυλώνιοι πιστεύουσιν τῇ ὑψί τ' συμφορῇ, καὶ τῷ Ζωπίρῳ τῇ πόλιν ὑπὸ τρέπεσθαι. ὃν νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας. καὶ Δαρεῖος κρατήσας βαβυλῶνος, ἐκείνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο· ἀλλ' ἔδ' ἐκ βαβυλῶνας ἔχεν ἐβελίμω ἀν', ἐφ' ᾧ περὶ ὁρᾶν

701-

1 Καὶ Δαρεῖος κρατήσας, βαβυλῶνι ἔχον] lege sic, καὶ Δαρεῖος κρατήσας βαβυλῶνι, ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο, Ἀλλ' ἔδ' ἐκ βαβυλῶνας ἔχον ἐβελίμω ἀν', ἵθ' ὅτι οἷόν τι παῦτα παδόντα Ζώπυρον. ex Libris. Insignis vero Frontini error, &, ut puto, μυμηνικός, qui Cysum pro Dariō in hac hi-

storia nominat. 111. 3. 4. Casaubonus.

Καὶ Δαρεῖος κρατήσας βαβυλῶνι, ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο· ἀλλ' ἔδ' ἐκ βαβυλῶνας ἔχον ἐβελίμω ἀν' ὅτι ὁρᾶν, &c.] Ita edidi & distinxī cum Fl. & Interprete, nec non Casaubono, pro vulgato, καὶ Δαρεῖος κρατήσας, βαβυλῶνι ἔχον ἐβελίμω ἀν', ἵθ' ὅτι ὁρᾶν, &c.

R 1 4

3 T 1

πιαῦται παθόντα Ζώπυ-
ρον.

mnium hoc Zopyri vi-
deret.

[C A P. XIII.]

Ἀρταξέρξης.

Artaxerxes.

Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
Ὀρόντη προσέειπε, Τη-
ρίβαζον κύπευ σατρα-
πίῳ ἄγε μοι δεδεμένον.
Ὀρόντης· ἐδεδοίκεν γὰρ
Τηρίβαζον· λόχῳ τ' ἄν-
δρα εἶλε. ὃν λόχῳ ὡς
οἶκῳ ἐν ᾧ βόθρῳ βα-
θύν· ἄνω δ' βόθρου κλίνην
ἔθηκεν οὐκ ἐπιταμίην,
αἰλλὰ σρώμασι ποικίλοις
κεκοσμημένην. καλεῖ Τη-
ρίβαζον, ὡς διαλεξόμε-
νῳ σπύρρητα. Τηρίβα-
ζῳ εἰσέρχεται, καὶ καθι-
ζάνει, καὶ ἀπὸ τῆς κλίνης
εἰς τὸ βόθρον κατὰφέρειται,
καὶ συλληφθεὶς ἀναπέμπεται
βασιλεὶ δεδεμένῳ.

Rex Artaxerxes O-
ronti mandavit, ut Te-
ribazum Ægypti Satra-
pam vinctum sibi mit-
teret. Orontes (metue-
bat enim Teribazum) per
insidias hominem cepit,
hoc fere pacto. Domus
erat quæ specum pro-
fundam habebat. Super
specu lectum colloca-
vit, non intensum, sed
variis tapetibus orna-
tum. vocat Teribazum,
quasi colloquium cum
eo habiturus. Teriba-
zus clam ingressus,
confedit, & per lectum
in fossam defertur, atque
comprehensus ad regem
vinctus mittitur.

[C A P. XIV.]

Ὀρόντης.

Orontes.

Ὀρόντης ἀποστὰς ἐπὶ λέ-
μῃ πῆς βασιλείας στρατη-
γοῖς, καὶ καταφυγὼν ἐπὶ

Orontes facta defe-
ctione cum regis duci-
bus bellum gerebat, con-
fugiensque in collem
λόφον

Tmoli, cum vallo circumdedit, ne expeditiones, aut excubias discernentes, conspicerentur ab hostibus. Ipse per noctem delectis equitibus assumptis, eruptionem fecit, ac per eam viam quæ Sardes ducebat, commeatum devectum ad hostes per vim rapuit, magnamque prædam a Sardinianis abegit: missioque nuncio eos qui intra munitionem relictæ erant, de his certiores fecit: & ut postridie hostem aggrederentur, imperavit. Qui summa cum fiducia impetum fecerunt. Orontes autem a tergo hostium accedens, aliis interfecit, aliis captis, sine periculo discessit.

λόφον ἔτρωαλιν, χαράκωμα περιβάλετο· ἔπειτα πολεμίων ἀντιπρατοπεδούσαντων, παρήγγειλε τοῖς στρατιώταις ὀχυρῆν μάλισται δὴ τὸ χαρακωμα, καὶ τοὺς ἐφοδίας, καὶ τοὺς φυλακάς συγκροτῆντας ἐρεῖσθαι τοὺς πολεμίους. αὐτοὺς δὲ νυκτὶ ἰππικῶν ἐπιέκτασεν ἰππίας λαβὼν ἐξώρμησε, καὶ διὰ τῆς ἐπὶ Σαρδεις ὁδῶς τὴν ἀγορὰν τὴν κομιστομένην τοὺς πολεμίους ἤρπασε, καὶ λείαν πολλὴν τῶν Σαρδηνίων ἀπῆλασεν, καὶ πέμψας ἄγχι τὸν ποταμὸν τῶν χαράκων ταῦτα ἐμύλυνσε, καὶ συνέταξε τῆς ὑπεραίας ἐπιθέσθαι τοὺς πολεμίους. οἱ μὲν δὲ παρρηδόντες ἐπέξῃλθον. ὁ δὲ ῥόντης δὲ καὶ νῶτα τῶν πολεμίων χιρὸν ἔκρινεν, τὰς μὲν ἀποκτείνας, τὰς δὲ ζωοποιήσας, ἀσφαλῶς ἀπηλλάττει.

Ο'ρόν-

ἢ τῶν πολεμίων ἀντιπρατοπεδ.] Hic multa desiderantur in Interprete, quorum sententia hæc est: Cum e regione castrametarentur hostes, præcepit Orontes militibus ut sua

summo studio castra munirent: efficerentque ut ab hostibus & custodias disponentes & eas obeuntes (scilicet) cernerentur. (Cassanbonia.)

R 1 9

2 Ο'ρόν-

² Ο'ρόντης ἐν Κύμῃ πα-
ρετάξατο Αὐτοφραδάτη
μυριάς ὁπλίτας ἔχοντι,
αὐτὸς ἔχων μυριάς ὁπλί-
τας ἑλλήνας. πρῶτον μὲν
δὴ προσέταξε τοῖς ἑλλη-
σιν ὁπαραφύλαι· καὶ ἰδεῖν
τὸ πεδίον, ἥλικον ἐμφα-
νίζων, ὡς ἔκ ἂν τις τὴν
πέξιν λύσας τὰς ἱππέας
διαφύγοι· ἐπεὶ δὲ συμ-
βάλλοντες ἔστησαν πε-
φραγμένοι, τῇ ἱππέων τὴν
φάλαγγα διηπεῦσαι μὴ
δυνήσεντων, καὶ διὰ τῆ-
το ὁπαραφέντων· Ο'ρόν-
της ἐκέλευσε τὰς ἑλλη-
νας, εἰὰν πάλιν ἐπάγειν
ἐγχειρῶσιν οἱ ἱππεῖς, τρία
βήματα μὲνον εἰς τῶ-
προσθεν ἐμβλεῖν· οἱ μὲν
δὴ ἀπέβησαν· οἱ δὲ ἱππεῖς
νομίσαντες ἐπάγειν αὐ-
τὰς, ἐκκλίναντες ἔφω-
γον.

Ο'ρόντης πολλὰς τῇ

² Orontes cum de-
cem millibus Græco-
rum armatorum, ad-
versus Autophradatem
itidem decem millia ar-
matorum habentem
prælium commisit. Pri-
mum Græcis præcepit,
ut respicerent, & cam-
pi magnitudinem intue-
rentur : demonstrans,
neminem, ordine dissi-
pato, equorum impe-
tum posse effugere. Qui
cum in acie condensa-
to agmine starent, equi-
tibus phalangem per-
fringere non valenti-
bus, ob eamque causam
aversis, Orontes Græ-
cos iussit, si rursus im-
pressionem facere co-
narentur equites, tri-
bus passibus pro se
progredierentur. Quibus
progredientibus, equi-
tes arbitrati ipsos irru-
ptionem facere, declinan-
tes fugam capefferunt.

³ Orontes magno so-
συμ-

[² Ο'ρόντης ἐν Κύμῃ] Ita Codex
poitex. Interpres Cumæ non memi-
nit. Distingue mox, ὁπαραφύλαι καὶ
ἰδεῖν τὸ πεδίον ἥλικον, ἐμπαίζοντες
αὐτὰν. Deinde etiam ἐπέβησαν aut

ἐπέβησαν scribe potius quam ἐπέβη-
σαν. Casaubonus.

[³ ἐν Κύμῃ] Ita quoque Fl. Inter-
pres in suis non videtur invenisse.

§ Εἰς

ciorum numero amisso, quos Autophradates insidiis peremerat, subornavit aliquos qui rumorem spargerent, ac nunciarent, mercenarios in propinquo esse: sic ut etiam is sermo ad Autophradatem perferretur. Nocte vero valentissimos barbarorum armavit Græcanicis armis, eosque prima luce cum reliquis Græcis in acie collocavit, adhibitis interpretibus, qui utramque linguam callerent, ut hi ea quæ præcepta Græcis essent, barbaris enunciarent. Autophradates arma Græcanica conspicatus, existimans mercenarios venire, de quibus audierat, congre-
di non ausus, assumptis copiis se fugæ mandavit.

συμμάχων ἀποβαλὼν, ὥς
αὐτοφραδάτης εἰέδρα
διέφθειρε, καθῆκε λογο-
ποιεῖς, ἀγαγγέλλοντες ὡς
ἐγγὺς εἴησαν οἱ μισθοφό-
ροι, ὥς κ' τῷ αὐτοφρα-
δάτῃ τῶν ἑπηγγέλλετο.
τῷ δὲ βαρβάρων τὸς ἰχθυ-
ρωτάτας νυκτὸς ὥπλισεν
ὥπλοις ἑλλωικαῖς, κ' δρυ-
χομήης ἑω παρέταξεν αὐ-
τὸς μὲν τῶν ἄλλων ἑλλωίων,
Ἰππῆσας ἐρμυνέας δι-
γλώσσας, ἵνα πὰρ
εραγγέλματα πῶς ἑλλησιν
ἔπι φράζοιεν τοῖς βαρ-
βάροις. αὐτοφραδάτης
ιδὼν πὰρ ἑλλωικὰ ὥπλα,
οἰηθεὶς ἵκειν τὸς μισθο-
φόρους, ὡς ὦν ἐπέπυστο,
συμβαλεῖν ἐπαρρήσεις,
ἀναλαβὼν τὸ στρατόπεδον
ἔφωγε.

[CAP. XV.]

Xerxes.

¶ Xerxes expeditio-

Ξέρξης.

¶ Ξέρξης ἰπὶ πλὴν ἑλ-
λάδα

3 Ἐπηγγέλλετο] Fl. ἐπηγγέλλετο.

4 Παρεγγέλματα] γρ. παρηγγέλματα. Colaubonius.

λάδα στρατών , πολλὰ
ἔθνη σωήσαντες , λογο-
ποιεῖς Διόσκειδάσας , ὡς
οἱ κρυφαῖοι τῇ Ἑλλάδι
ὠμολογήκασι περδοσίαν
τῇ Ἑλλάδι. δόξαντες ἔν-
δοξες μάχῃ , ἀλλὰ ἐς
ὠφέλειαν φανεράν καλεῖ-
σθαι , περθυμότερον ἡθροί-
ζοντο. πολλοὶ ἤ τ' βαρβα-
ρων , καὶ αὐτεπαγγέλτοι
συνεμάχοντο.

Ξέρξης κατὰ σκοπῶν
Ἑλλάνων αἰόντων ἐν τῷ
στρατοπέδῳ , κλάζει μὲν
τὰς ἀνδράς ἑδαμῶς· κε-
λεύει δὲ πείραχθέντας ἰδεῖν
τὴν δυνάμιν ἅπασαν· ἐπεὶ
ἤϊδον. Ἀπὸ πίνων , ἔφη,
καὶ τοῖς Ἑλλησὶν ἀπαγγέ-
λατε ὅσα ἐμὲ δακνύτω
ἰώρεάκατε.

Ξέρξης ἐναυλόχῃ περὶ
Ἀβυδον·² σιτηγαὶ νῆες Ἑλ-
λῳικαὶ ὥστ' ἀπλέκονται ἀ-
λίτκονται ὑπὸ τῇ βαρβα-
ρων. τοῖς μὲν δὲ ἑδοξε κα-

ne contra Græciam sus-
cepta , multas gentes
conduxit , dimissis pas-
sim qui evulgarent ,
principes Græcorum ,
proditionem Græciæ ad-
dixisse. Arbitrantes igitur
se non ad pugnam ,
sed ad manifestam utili-
tatem evocari , prom-
ptius congregabantur.
Multi etiam barbari sua
sponte se socios adjunxe-
runt.

2 Xerxes explorato-
ribus Græcis in exerci-
tu deprehensus , nequa-
quam homines suppli-
cio affecit , verum cir-
cumductos universas
copias lustrare jussit.
Cum inspexissent , Abi-
te igitur , inquit , &
Græcis renunciate , quæ
me monstrante conspe-
xistis.

3 Xerxes circa Aby-
dum cum navibus in
insidiis latebat : Fru-
mentariæ naves Græco-
rum præternavigantes
capiuntur a barbaris ,
Ταδύ-

1 Ἐωρεάκατε] γ. ἰωρεάκατε. Ca-
λαύοντες.

2 Σιτηγαί νῆες] Fl. σιτηγῆ νῆες.

3 Ἐπιμ-

quibus visum est submergere naves onerarias una cum ipsis hominibus. Xerxes contra quærebat, quo cursum tenerent. Quibus respondentibus, in Græciam : Etiam nos inquit, eo navigabimus. Itaque frumentum quod Græcis advenit, nostrum est : Abite igitur. Qui evaserant, Græcis hanc rem nuntiantes, non exiguum eis stuporem injecerunt.

4 Xerxes in Thermopylis, cum magnus barbarorum numerus in acie cecidisset, occultans mortuorum multitudinem, præcepit eorum familiaribus, ut per noctem eos terra obruerent.

5 Xerxes in Thermopylis, propter angustias montium multis Persis amissis, Trachinio quodam homine Ephialte in montibus angustam viam aliquam monstrante, misit centum mil-

ταδύσκει πᾶς ὀλκάδας αὐτοῖς ἀνδράσι. Ξέρξης ᾗ τῶ ναυτίον, εἶρετο, ποῖ παλέεσσι; Φησάντων, ἐς τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἡμεῖς, ἔφη, ἐκείσε. ὥστε ὁ σὶττ τούτοις Ἑλλησιν ἀγόμενός ἡμέτερός ἐστιν. ἄπει δὴ. πῶποτε οἱ σωθέντες ἀπαγγείλαντες τοῖς Ἑλλησιν, ἔμικρον ἔκπληξιν αὐτοῖς παρέχον.

Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις, πολλῶν βαρβάρων πεσόντων, δοκοῦντος μὲν τὸ πλεῖστον τῶ νεκρῶν, προσέτεξε τοῖς οἰκείοις αὐτῶν διὰ νυκτὸς τὰς αὐτοῖς προσήκουσας γῆ κατακρύψαι.

Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις διὰ τὴν στενότητα τῶ ὄρων πολλὰς Περσῶν δοκοῦσιν ἄλλων, Τραχινίᾳ ἀνδρὸς Εὐφιάλτη δείξαντος ἀτραπὸν παρὰ τοῖς ὄρεσι στενὴν, ἐπέμψεν ἄνδρας διαμυ-

εῖας.

3 Ἐπέμψεν ἄνδρας διαμύειν] Interpretes, διαμύειν μύειν. falso. Diodorus Siculus, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπεχάρει

ἐχάρει, καὶ πλείους διαμύειν τὴν Τραχινίαν σιμωξίτι μύειν αὐτῇ στρατιᾷ διαμύειν. Casaubonus.

ρίκς. οἱ παρ' ἐλθόντες, καὶ
νώτες ἡρόδοτος τ' Ἑλλήνων,
ἀπέκτειναν ἅπαντας, ὡς
ἡγήτο Λεωνίδα.

lia hominum. Qui cir-
cumeuntes, ad tergum
Græcorum evaserunt:
omnesque occiderunt,
quos Leonidas ducebat.

[C A P. XVI.]

Ἀρταξέρξης.

¶ Ἀρταξέρξης ἐπὶ τῷ
Τισσαφέρνης σύλληψιν κα-
τήπεμψε Τιθραύστῳ δύο
ἐπιστολάς καμίζοντα. τῷ
μὲν πρὸς αὐτὸν¹ περὶ τῆς πο-
λέμης, ἔπειτα πρὸς τοὺς Ἑλλη-
νας, ² ἐπιτρέπων αὐτῷ πᾶσι
πίνειν. τῷ δὲ πρὸς Ἀριαῶνα
ὅπως αὐτὸν συλλάβοι μὲν
Τισθραύστη. Ἀριαῶν δὲ ἀ-
ναγνὼς τῷ ἐπιστολῷ ἐν
³ Κολασαῖς τῇ Φρυγίᾳ,
καλεῖ Τισσαφέρνην ὡς ὁμοῦ
βυλαῖσιν δέοι, καὶ π
ἄλλα, καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων.
ὁ δὲ μηδὲν ἀποδοὺς, πᾶσι

Artaxerxes.

¶ Artaxerxes ad com-
prehendendum Tissaphernem misit Tithrau-
stam, duas epistolas fe-
rentem: unam ad ipsum,
de bello contra Græcos,
summam omnium rerum
ei permittens: alteram
ad Ariæum, ut eum
cum Tithrausta com-
prehenderet. Ariæus le-
ctis litteris, in urbe Phry-
giæ Colassis, Tissapher-
nem vocavit ad commu-
nicanda consilia, cum de
rebus aliis, tum in pri-
mis de Græcis. Ille ni-
hil suspicatus mali, co-
νέει

¹ Περὶ τῆς πόλεως καὶ πρὸς τοὺς Ἑλλ.]
Articulum ante πρὸς cum Fl. inserui.
Pro ἐπιτρέπων αὐτῷ, cum eodem
Codice scripsi ἐπιτρέπων αὐτῷ, pro-
bante Casaubono.

² Ἐπιτρέπων αὐτῷ.] Scilicet Tif-
sapherni & Tithraustæ. Sed melius
alii Codd. αὐτῷ. Græci Κύριοι sunt,
qui fuerant in expeditione Cyri ut
lib primo notavimus ad Xenoph.
Casaubonius.

³ Κολασαῖς] Fl. Κολασαῖς. Scri-
bitur utroque modo, Κολασαῖς, &
Κολασαῖ. Illud ut probetur non o-
pus est: hoc occurrit in Novi Te-
stamenti quibusdam Codd. unde
Roberto Stephano & aliis sic edi-
tum. Occurrit quoque in MS. FR.
Eusebii, teste Scaligero, quem vi-
de; adeo ut immerito rejiciatur ab
Ortelio.

pias Sardis reliquit. Ipse vero cum trecentis delectis Arcadibus & Milesiis profectus, apud Ariæum diver- tit : jamque balneis o- peram dans, acina- cem deposuerat. Ariæus cum famulis eum com- prehendit, conclusum- que in currum obdu- ctum, Tithraustæ agen- dum dedit. Qui Celæ- nas usque infutum du- xit. Ibi abscissum ejus caput regi tulit. Rex matri Parysatidi misit, quæ maxime pœnas ob Cyri mortem ab Tissapherne repetere cu- piebat : Græcorumque omnium, qui Cyrum erant secuti, matres aut uxores supplicium Tissaphernis probarunt, eo quod Græcos frau- de circumvenerat.

2 Artaxerxes bellum

ἰσὺν Σαρδίαν ἀπέλιπεν ἐν Σάρδεσιν, αὐτὸς δὲ μὲν τ' ἠγορεύων Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων ἀφικόμενος, ὅπου Ἀριάειον κατέλυεν. ἤδη δὲ πρὸς λουτρὸν ἔχων τὸ ἀκινάκλιον ἀπέθετο. Ἀριάειος μὲν τὸν Τισσαφέρνην συνάρπασαι αὐτὸν, καθείρξας δὲ εἰς ἀρμάματα κατηράμμενόν αὐτὸν ἐγείρειν Τισσαφέρνης ἐκέλευεν. ὁ δὲ μέχρι ἰσὺν Κελαινῶν ἐγκατήραμμενόν ἦρατο. ἐνταῦθα δὲ ἀποπνεύων αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἀνεκρίμισε βασιλεῖ. βασιλεύς δὲ ἐπέμψεν τῇ μητρὶ Παρυσάτιδι. ἣ δὲ ἄρα μάστιγι ἐπαχθέει τίσασθαι Τισσαφέρνην ὅτι τῇ κύρῃ πλάτῃ. ἐμελλον δὲ ἄρα καὶ ὅσα τῶν Ἑλλήνων τῷ Κυρείῳ καὶ ἡγεῖται, ἡ γυναικὲς, λαμπρὸν ὀλολύζαν, Τισσαφέρνης δίκας δόντος δὲ εἰς τὰς Ἑλλήνας ἀπάτης.

Ἀρταξέρξης τὸν πόλεμον ἰγώ-

4. Ἀρκάδων Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων] Ἀρκάδων, quod in Vulgata aberat, cum Fl. & Interprete revocavi.

5. Εἰς ἀρμάματα κατηράμμενόν]

αὐτὸν] Ita edidit cum Fl. & Interprete pro vulgato εἰς ἀρμάματα, κατηράμμενόν αὐτὸν. Paullo post pro ἢ ἀρμάματα, Fl. ὡς μάστιγι.

ἡγωνοθέτῃ τοῖς Ἑλλησιν, αἰὲν προσθήμενον τοῖς ἡττωμένοις. αἰὲν γὰρ ἐπανισῶν τὸ ἐλαττέμενον, ὅτι καὶ ἰσχυρὸν ἔνικῶν κατέλυεν.

inter Græcos ferens, victorum partes semper fovebat. Semper enim eam partem quæ deficeret, æqualem hostibus reddens, victoris robur ac vires atterebat.

[CAP. XVII.]

Ω'Χ.

Ω'Χ. Ἀρταξέρξης πατρὸς αὐτοῦ πελώθησαν, εἰδὼς ὅτι περὶ αὐτὸν ὁ πατήρ Φοβερὸς τῶν τοῖς ὑποηκόοις. μὲν γὰρ τὸν τέτατον πελώτων, αὐτὸς δὲ κατὰ φρόνησιν ἔσπειρε, τοῖς δὲ νέχοις, καὶ κατὰ κριμασίαις, καὶ τῷ χιλιάρχῳ σωθήμενον, ἐκρύψε τὸ θάνατον ὅτι μὲν δέκα. ἐν γὰρ τέτοις τὸν βασιλικὴν σφραγίδα ἀπαπέμπων, ἐξ ὀνόματος ἔπαυσε προσέταξεν Ω'χον ἀναγορεύσαι βασιλέα. ἐπεὶ γὰρ πάντες ἀνηγόρευον καὶ ὑπήκουον, τότε ὡμολόγησε τὸ θάνατον ἔπαυσε, καὶ

Ochus.

Ochus, Artaxerxes patre suo vita defuncto, cum scirer patrem superstitem adhuc formidabilem subditis extitisse, se vero post ejus obitum pro nihilo habitum iri, cum eunuchis, cubiculariis, & chiliarcho pactum iniit, ac mortem ad decem menses celavit. Interea temporis regium sigillum circummittens, nomine parentis edixit, ut Ochum regem promulgarent: cumque omnes eum regem salutarent, & obedientiam præstarent, tum denique confessus est patris mortem, regiumque luctum con-

το

ὅτι τὸν ἰσχυρὸν ἔνικῶν κατέλυεν] Quidam Codd. ἔχουσιν ἰσχυρὸν probe, & addas τὸ καὶ. Casaubonus.

suetudine Persarum im-
peravit.

τὸ βασιλείον πένθ' ἐπ-
ήγγηλε καὶ τὰς Περσῶν
νόμους.

[C A P. XVIII.]

Tisaphernes.

Τισαφέρνης.

¶ Tisaphernes adjun-
ctis viris bellicosissi-
mis, cum Clearcho fœ-
dus percussit. Eadem
autem fœdera cum cæ-
teris etiam ducibus se
facturum affirmavit. Ve-
nerunt reliqui, Proxe-
nus Boeotius, Menon
Thessalus, Agis Arcas,
Socrates Achivus. Se-
quebantur hos viginti
manipulorum præfecti,
militesque ducenti. Ti-
saphernes duces in vin-
cula coniectos misit ad
regem: reliquos omnes
ipse interfecit.

2 Tisaphernes in Mi-
letum irruptionem fa-
cere; & exules reduce-
re cogitabat. Verum

¶ Τισαφέρνης πρὸς
κλέαρχον ἐπαύσατο ἡ πα-
ρακλιθεὶς αὐτὸν τὰς παλ-
λακίδας· τὰς δ' αὐτὰς ἐφ' ἡ
αὐτῶν ἐξέλειν ποιῆσαι
καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἡγε-
μόνας· ἦγον οἱ λοιποὶ, Πρό-
ξενος Βοιωτὸς, Μένων
Θεσσαλός, Ἀγίς Ἀρκάς,
Σωκράτης Αἰχαιεύς· εἶ-
ποντο τέτοις λοχαγοὶ καὶ
στρατιῶται διακρίσεις. Τι-
σαφέρνης τὰς μὲν στρατη-
γὰς δέσας ἐπεμψεν ὡς
Βασιλέα, τὰς δ' ἄλλας
αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.

Τισαφέρνης ἑμβά-
λιν ἐς Μίλητον, καὶ τὰς φυ-
λάδας καταλαγῆν ἐβη-
λῶντο ἀπαράσκειν αὐτὸν
δὲ

1 Παράκλιθεὶς αὐτὸν τὰς παλακί-
δας] Hoc Xenophon reticet: Tan-
tum ait, humaniter admodum a Tis-
sapherne fuisse Clearchum exceptum,
atque ad cœnam vocatum. At Inter-
pres ita legit, παρακλιθεὶς αὐτὸν
Παλακίδας. facere sane. Casaubonus.

2 Ἀγίς Ἀρκάς] Ita scripsi cum Fl.

& Interprete, quomodo & in mar-
gine Vulgaræ notatum Casaubono.
Vulgata, Ἀγίς Ἀρκάς.

3 Ἐμβάλιν] Ita lego cum Fl. &
Interprete pro vulgato ἰμβάλιν.
Paullo post pro οὐκ ἀπαράσκειν αὐτὸν,
Fl. περισκέπτειν αὐτὸν.

S f

1 φη-

δὴ ὦν, περὶ ὅλην ἐπὶ τὸ
ἔργον ὡς τὸ δρᾶσιν αὐτί-
κα ὥς τε καὶ Μιλήσιοι παρὰ ἑκ-
τὴ ἀρχῶν εἰς αὐτοὺς ἀνεκομί-
σαστο. ὡς ἀποκτασάμε-
νοι δὲ τὸ στρατόπεδον ἀφελύ-
κην προσποιήσασθαι, καὶ ἔ-
μακρὰν ἀπέπεμψαντο. Μι-
λήσιοι τὰς γνώμας μετε-
βαλλόμενοι, ἀφελυθέν τὸ
στράτευμα ὁρῶντες, εἰς τὰς
ἀρχὰς ἀνεχώρησαν. οἱ δὲ ὑ-
πὸ σωτήματι τὸ στράτευμα
συλλέξας, ἀπὸ τῶν πᾶν-
τας Μιλησίων ἐξω τὸ πό-
λεως διασπαρμένους ἐχει-
ρώσαντο.

imparatus cum esset,
rem in omnes homi-
nes divulgavit, quasi
mox jam id facturum:
ita ut Milesii omnia ex
agris in urbem depor-
tarent. Paratus autem,
se exercitum dimissu-
rum simulavit, eum-
que non longe dimi-
sit. Milesii animis mu-
tatis, cum exercitum
dimissum viderent, in
agros redierunt. Ille
certo signo collectis
copiis, celeriter omnes
Milesios extra civita-
tem dispersos interfe-
cit.

[CAP. XIX.]

Φαρνάβαζος.

Pharnabazus.

Φαρνάβαζος καὶ Λυ-
σάνδρου Λακεδαιμονίοις
ἔγραψεν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας
αὐτὸν ἀνεκαλῶντες, σκυ-
τάλλω πέμψαντες. Λύ-
σανδρος ἱκετεύει Φαρνά-
βαζον ἄλλω ὁπισθολῶ ὑ-
πὲρ αὐτῶν γράψαι φιλιάν-
θρωπον. Φαρνάβαζος ὑ-
ποχόμενος, ἰφανερῶς

Pharnabazus adver-
sus Lylandrum scripsit
Lacedæmoniis, quicum
hanc ob causam mis-
sa scytala ab Asia re-
vocarint. Lyfander sup-
pliciter orat Pharna-
bazum, ut alias litte-
ras pro se mittat le-
niores. Pharnabazus
pollicitus, aperte qui-

ἰδὲ

1 φανερός μὲν οἶμαι] Scribe, φανερός μὲν ἔγραψεν ἄν. Casaubonus.

•••

dem ejusmodi scripsit, quales Lysander petebat. alias vero scriptas clam habebat. Itaque dum sigillum imprimit, commutatis libellis, qui specie nihil differabant, eam ei tradit quam occulte scripserat. Lysander reversus Lacedæmonem, Ephoris, quemadmodum moris erat, litteras reddidit. Qui cum legissent, epistolam ei monstraverunt, præfati nihil ei opus esse defensione, cum adversus se ipsum litteras attulerit.

μὴ ἔγραψεν οἷαν ὁ Λύσανδρος ἤξιώσε· κρύφα ᾗ ἔχεν ἐτέραν γρηγομένην.
 2 ἐν ᾗ τῷ τῷ σφραγίδα ἐπβαλεῖν, ὑπαλλάξας τὰ βιβλία, μηδὲν διαφέροντα τῇ ὥσφ δίδωσιν αὐτῷ τῷ κρύφα γρηγομένην.
 Λύσανδρος ἐπανελθὼν εἰς Λακεδαιμόνα πῖς Εὐφοροῖς κτ' τὸ ἔθ' αὐτῷ δώσει τὰ γράμματα· οἱ δ' ἀναγνόντες ἔδειξαν αὐτῷ τῷ ὅτι πρὸς τὸν πολεμικόν, ποσειπίντες μηδὲν ἀπολογίας δεῖσθαι αὐτὸν· καθ' αὐτὰ γράμματα κομίσαιτα.

[CAP. XX.]

Glos.

Γλωῆς.

Glos in Cypro bellum gerebat, cumque Græci, quos apud se

1 Γλωῆς λέγει ἐν Κύπρῳ· ἦ ἄμφ' αὐτὸν ἑλλένων πῖς ἐν ἰωνία κατ' αὐτὰ γρά-

Θαυροῦ μὴ ἔγραψεν οἷαν ὁ Λ.] Εἰ γράψεν, quod a Vulgata aberat, cum Fl. Interprete, & Casaubono inserui.

2 Εἰ δ' ἔθ' γρ. δλ. Casaubonus.

3 Κατ' αὐτὰ γράμματα κομίσαιτα] Plura literas hujusmodi Bellerophonetas ferentium exempla vide apud Piccartum, Observat. Historico Polit. dec. xvi. 9.

Cap. XX. 1 Γλωῆς λέγει ἐν Κύπρῳ]

Scribo Γλωῆς, ex Diodori Bibliotheca libro decimo quinto. Deest autem vox πολέμων, si fides Interpreti qui etiam infine legit βασιλεύς ἀπικτείν. Casaubonus.

Γλωῆς] Recte nomen hoc scribitur, neque opus ut mutetur in Γαῶς, ut putavit primum Casaubonus, sed postea retractavit in Notis ad Æneam, quas vide.

γραφόντων, βολόμεν
 δρῆν τὰς αἰτίαις, τριήρη
 καθέλκυσε, καὶ πῶς ἐρέ-
 ταις ἔδωκεν ἐφόδιον, καὶ
 πλεῖν ἐκέλευσεν ὑπὲρ Ἰω-
 νίας. ὁ κυβερνήτης τὴν
 ἀναγωγὴν ὑπέστηδες ἀνα-
 βαλλόμενος, πολλοὶ πολλὰς
 ὑπιστάς πῶς ἐρέταις ἔ-
 δωκεν. οἱ μὲν δὲ αἰνέ-
 κησαν, καὶ βραχὺ τὸ πό-
 λεως ὑποπύρω προσωρμί-
 σαιτο. ὁ δὲ παρελθὼν πε-
 ζὴ πρὸς τὴν τριήρη προ-
 ἐταξε πῶς ἐρέταις πύ-
 σας προσκομίσει πῶς ὑπι-
 στάς. ἐν αἷς τὰς κατ'
 αὐτὰς γραφόντας δρῶν,
 ἔδωκεν τέτων ἐκ τῶν
 ῥήμα² βασινίσας ἀπέ-
 κτεινεν.

habebat, iis qui in Io-
 nia versabantur, litteras
 contra ipsum mitterent,
 ut nocentes deprehen-
 deret, triremem addu-
 xit, remigibusque viati-
 cum præbuit, atque in
 Ioniam navigare iussit.
 Cum gubernator na-
 vigationem data opera
 protraheret, multi mul-
 tas epistolas remigibus
 dederunt. Qui solven-
 tes, non procul supra
 urbem appulerunt. Ille
 pedes in eum locum pro-
 fectus, ubi triremis sta-
 bat, præcepit remigibus,
 ut omnes sibi epistolas
 adferrent: in quibus cum
 invenisset eos qui contra
 se scripserant, non sub-
 ito, sed in quæstionibus
 examinatos interfecit.

[CAP. XXI.]

Δατίμης.

Datames.

¶ Δατίμης ὑπὸ τῷ

¶ Datames, cum a

59α-

² βασινίσας] Ita edidi cum Fl.
 & interprete, monente quoque
 Casaubonō. Vulgata, βασινίαι.

Cap. XXI. Δατίμης ὑπὸ γραπ-
 τῶν ἀπαιτούμενων μισθῶν πλεονέ-
 κων.] Fuit mihi aliquando suspecta vox
 Δατίμης: Nam Aristoteles, qui ean-
 dem historiam refert, non Datamen

hunc, sed *Didalem* vocat: sed ve-
 rius est emendandum Aristotelis lo-
 cum. Ita igitur lege Oeconom. li-
 bro secundo, Δατίμης Πύρρον ἔχον
 γραπτὰς, καὶ μὴ κατ' ἐμμέλειν προ-
 ζεῖν ἰδιώτη ἐκ τῶν πολιτικῶν αἰτιῶν. τί-
 μομα δὲ ἐκ ἔχον διδόναι, ἀπαιτούμε-
 νον, &c. Casaubonum.

2 Τριῶν

militibus stipendia plurimum mensium flagitarentur, convocavit eos in concionem, & se multas habere pecunias affirmavit in loco trium dierum itinere distante: quare summa contentione ad eum festinemus, inquit. Crediderunt milites atque secuti sunt. Cumque unius diei itinere abessent, iussit eos in isto loco manere, & quietem capere. Assumptis autem secum camelis, & mulis, cum pervenisset ad templum vernaculis opibus ornatum, accepit talenta argenti triginta. Hæc camelis & mulis imposita devexit ad exercitum, paucisque impletis vasis, alia multa ad similitudinem impletorum comparavit: cumque aliquot impleta militibus ostenderet, in bonam spem addu-

πραπωτων απαιτήματα·
μιαθὲν μιλῶν πλειόνων,
ἐς ἐκκλησίαν συναγαγὼν
αὐτὰς, ἔφη πολλά χρή-
ματα ἔχειν ἐν χωρίῳ
² τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέ-
χοντι· καὶ δὴ πλὴν ταχίστω εἰς
τὸτο ἐπειγόμεθα. ὅπτι-
ς εἶδον οἱ στραῶται, καὶ
ἠκολούθησαν. ἀπέχοντες ἧ
ἡμέρας ὁδὸν, ἐκέλευσε
³ καὶ χώρας μύρην ἀνα-
παυομένους. ἀναλαβὼν ἧ
τὰς παρὰ αὐτὸν, καὶ καμή-
λας καὶ ἡμιόνας, ⁴ ἐλθὼν ἐς
ιερόν ἐν χωρίῳ πλεῖστον κε-
κοσμημένον, ἔλαβεν δρυ-
γὺρα πάντα τὰ τριακοντα.
πάντα ὅπτι τὰ καμήλων καὶ
τὰ ἡμιόνων ἤραρχον εἰς τὸ
στρατόπεδον, ὀλίγα μὲν
ἀγγεῖα πληρώσας, πολ-
λά ἧ κατὰ σκοδάσας ἐ-
μοίως τοῖς πεπληρωμέ-
νοισι. ἐπεὶ δὲ πῶτα τὰ πε-
πληρωμένων ἔδειξε τοῖς

στρα-

2 Τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι] Οὐ-
δὲν, quod in Vulgata desiderabatur,
cum Fl. & Interprete supplevi.

3 Κατὰ χώρας] Χώραν. Casaubonus.

4 Ἐλθὼν ἐς ἱερὸν ἐν χωρίῳ πλεῖστον

κεκοσμημένον, ἔλαβεν] Aristoteles
εἶπε αἰετὶ γὰρ τὴν χώραν ἐξελίξαι, ποσει-
δων εἰς αὐτὸν, ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῶν ἐκείνου ἱερῶν
ἐστὶν αὐτῷ κοῖλον ἀρχαῖον. Casaubonus.

Ἐν χωρίῳ] καὶ ἐν γαλαταῖς. Idem.

τραπώταις, οἱ μὲν δ' ἐλ-
πιδες ἐγίνοντο ὡς χρήμα-
τα ἔχοντες. ὁ δ' ἔφη δεῖν εἰς
Ἀμισὸν ἀφικόμενους κῆψαι
νόμισμα. ⁵ ὡς δ' ἄρα Ἀμι-
σος ἡμερῶν πολλῶν ἐδὸν ἀπ-
έχουσι, καὶ χῶρα δυσχε-
μερῆ. ὁ δ' ἐχειμῶνα ὅ-
λον οἱ τραπῶται ἡσύχα-
σαν οὐκ ἀπαίτηντες.

Δατάμης Ἰππικλάδων
Σινοπῆσι ναυπικὸν ἔχα-
σιν, αὐτοὺς ναυπηγῶν καὶ
τεκνίων δ' ὀρεόμενος, Φι-
λίαν σωθῆμεν. ² πρὸς
αὐτούς, ἐπηγγείλατο Ση-
σὸν αὐτοῖς ἐκπολιορκή-
σαις ὡς θάδωσιν, ἡ δὲ μά-
λιστα πολεμιοτάτῳ ἡ-
γῶντο. Ἰππικλάδων οἱ Σι-
νοπῆς, καὶ παρεκάλεσαν,
ὧν αὖ ἐς τὸν πόλεμον δέοι-
το, παρ' αὐτῶν λαμβά-
νειν.

ἡ δ' ἔφη δεῖν εἰς Ἀμισὸν ἀφικ-
όμενοι. Scribe, δὲν. Aristoteles ὁ δ' ἔ-
φη δεῖν εἰς Ἀμισὸν ἐλθόντας ὑποσημει-
νασθαι. ὡς δ' εἰς τὴν Ἀμισὸν εἰδὲς, πολ-
λοὶ τὸ ἡμερῶν καὶ χειμῶνος. Nun-
quid tibi videtur hæc verba Aristote-
lis Polyznus descripsisse. Casaubonus.

ὁ δ' ἔφη δεῖν εἰς Ἀμισὸν] Ita lego

cebantur, & affatim sup-
petere pecunias existi-
mabant. At ille, Ami-
sum profectos numis-
ma cudere dicebat o-
portere. Amisus autem
aberat multorum dic-
rum itinere, regionem-
que difficilem ad hyber-
nandum habebat. To-
tam igitur hyemem mili-
tes salaria flagitare cessa-
runt.

2 Datames bellum
gerens cum Sinopenfi-
bus classem habenti-
bus, cum ipse naves
fabricare vellet, & fa-
bri deessent, amicitiam
cum eis fecit, promit-
tens se Sestum expu-
gnatam eis traditurum,
quam omnium infestis-
simam existimabant. Cre-
diderunt Sinopenfes, &
hortabantur, ut qui-
buscumque rebus opus
ad bellum haberet, ab

νειν.

cum Fl. Interprete & Casaubono,
pro ὁ δ' ἔφη δεῖν εἰς Ἀμισὸν. Μοχρίστρα-
πῶται, addito articulo cum Fl.

6 Τὸν δὲ] Τὸν δὲ. Casaubonus.

7 Ἡ μάλιστα πολεμιοτάτῳ] Vox
μαλιστα a quibusdam Codd. abest
haud necessario. Idem.

8 ὁ δ'

ipsis acciperet. Ille se nulla re alia dixit indigere, cum haberet summam facultatem pecuniarum, atque hominum: verum qui machinas, arietes, & testudines fabricarent, se nullos habere, quæ res maximum usum præstarent oppugnantibus. Sinopenfes omnes ex urbe fabros & architectos ei miserunt. Qui eorum artibus usus, cum magnam copiam navium & tormentorum ædificasset, oppugnationem a Sesto ad Sinopam convertit.

3 Datames Euphratem transgressus, Magno regi bellum facebat. Ille cum innumerabilibus copiis obviam ei progrediebatur, non admodum conmeatu & rebus necessariis abundans tardius iter faciens. Datames supra fluvium magnam

νεῖν· ὁ δὲ ἄλλας μὲν εὐδενὸς ἔφη δεῖσθαι, ὡς λαμπρὰν χορηγίαν ἔχων, καὶ χρημάτων, καὶ σωμάτων· τὰς δὲ τὰ μηχανήματα κελεύς καὶ χελεύνας κατασκευάζοντας ἔκῃκειν, ἃ δὴ μάλιστα ὠφέλιμα πῶς πολιορκεῖσιν· οἱ Σινωπεῖς πάντας τὰς ἐν τῇ πόλει πενήτας, καὶ δρεχτικόνους ἐπεμψαν αὐτῷ. ὁ δὲ ταῖς τέχναις αὐτῶν χρησάμενος, ναῦς πολλὰς καὶ μηχανήματα κατασκευάσας, ἀντὶ Σηστῆ πρὸ Σινώπης ἐπολιόρκησεν.

Δατάμης, Εὐφράτιν διαβάς, ἐπολέμει μεγάλῳ βασιλεῖ· ὁ δὲ μὲν πολλῆς διωάμεως ἐπήρξεν, ἔπειτα τῇ Περσίδειαν ὁπίρως ἔχων, χολαίπερον ὁδόν· Δατάμης ἄνω ἔπειτα μὲν πολλῶν ὁδὸν παρελάσας, πὰς αἰμάξας σῶνδου ζεύξας ἐπέθηκεν ἄλλας

3 Ο' δὲ καὶ πολλὰς διωάμεως ἐπήρξεν] Quidam Codd. ἐξήρξεν, deinde, ἐπὶ Σηστῆ καὶ ἄλλας δυν. & ἐπὶ Σηστῆ, ποῦ

ἐπὶ Σηστῆ. itemque αἰμάξας δύν. Ca-saubonus.

λας δύο κατ' αὐτῶν, καὶ συν-
ήλωσε πρὸς ἀλλήλας, καὶ
ᾤκει τὰς καυθὰς κάτω σα-
νίδας προήλωσεν, ὅπως
οἱ τροχοὶ ἐς πλὴν ἰλιῶν ἔ-
πεμψεν μὴ καταδύοιντο. ἄν-
δρας ἃ ἑρρωμένους τὰ
χρηναῖα τὰ τ' ὑποζυγίων
ἐπισύραυτας ἀπὸ κάλκ
διανήξατο προσέθηκεν. ἔ-
πειτα ἐνῆγε τὰς προηλω-
μένας ἀμάξας εἰς τὸ πτε-
μόν, τὸ μὲν ὅτιθεν ὠθέν-
των, τὸ δὲ διανήξαμένων
ἔμπροσθεν ἐλκόντων κά-
λοις μεγάλοις ἐξηρημέ-
νοισι καὶ ὀπιθεαλὼν ἄνω
κλήματα, καὶ ξύλα διέβη
τὸ πτεμόν μὲν δὲ αὐτὰ δυ-
νάμεως, καὶ ἐς πλὴν αὐτῶν
ἀφίκετο ἡμέρας δέκα
πρότερον, ἢ τὸ βασιλεῖα
ἐπὶ τὸ πτεμόν ἀφικέσθαι.

Δατάμης μαθὼν ὡς
ὀπιθεαλὼν ὑπὸ στρα-
τιωτῶν ἰδίῳ, ὃ ἐν πεδίῳ
μέλλων συμβάλλειν πλε-

viam contendit, & cur-
ribus binis conjunctis,
binos alios imposuit,
eosque clavis inter se
compegit, & juxta can-
thos ab inferiori parte
tabulas affixit, ut ne ro-
tae in limum fluminis
deprimerentur. Viros au-
tem valentissimos, qui
optima jumenta fune at-
traherent, tranare jus-
sit. Postea currus com-
pactos in fluvium immi-
sit. Hoc pacto cum po-
steriores impellerent, ii
vero qui trajecerant, ab
antere parte traherent
magnis funibus sus-
pensos, injectis superius
sarmentis, atque lignis,
fluvium cum suis copiis
transmisit, & decem die-
rum itinere prius quam
rex ad flumen perveni-
ret, domum rediit.

4 Datames cum in-
tellexisset sibi insidias a
suis militibus parari, in
campo pugnam cum

μίοις,

9. Εἰν πεδίῳ μέλλων συμβ.] Qui-
dam Codd. ἐν Ἀσπιδίῳ. Tu sic, ἐν
Ἀσπιδίῳ πεδίῳ, cum melioribus li-
bris. Probus, cui vel propter Data-
men hunc, cujus res gestas solus pa-

ne nos docet, debemus mirum quan-
tum, hanc historiam paullo refert
aliter. Casaubonus.

Εἰν πεδίῳ] Fl. ἐν Ἀσπιδίῳ. quare
cum Casaubono addendum putem.

10 κατὰ

hostibus conferturus, alium quendam accinxit armatura sua : atque ipse aliam indutus, periculum subiit. Sic insidiatōres specie falsi, cogniti sunt.

5 Datames Sinopam oppugnans, cum litteras accepisset a rege, ut oppugnatione desisteret, lectam epistolam adoravit, & sacrificia gratulatoria fecit, quasi magnum ab rege commodum accepisset, & nocte conscensa navi discessit.

6 Datames Autophradatem persequentem fugiens, cum ad flumen prope venisset, transitum metuens, castra se positurum simulavit. Maximis autem & altissimis tabernaculis ab anteriore parte ædificatis, jumenta posterius solvere non permisit, neque militibus arma deponendi potestatem

μίοις, ἄλλον διασκεδάσας τῇ αὐτῇ πανοπλίᾳ· ἢ ἄλλῃ ἢ αὐτὸς ἐκινδύνων. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιθέμενοι ἐγνώσθησαν, ὑπὸ τῆς ἀλήθειας ἀπατηθέντες.

Δατίμης πολιορκῶν Σινώπην, γραμματὰ παραβασιλείως δεξάμενος, ὅτι ἐὼντος πολιορκεῖν, ἀναγκᾶς, προσκυκλώσας τὴν ὑπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἔχουσιν εὐαγγέλια, ὡς μεγάλα δὴ ἀγαθὰ ὡς βασιλείας λαβάν· καὶ νυκτὶς ὑπὸ τῆς νείας, ἀπέπλυνον.

Δατίμης ἀντιφραδάτιν διώκοντα φεύγων ἤκεν ἐγγὺς ποταμῷ, ὅτι πόντον ἐκκλίνας προσεπιήσαστο ἐρατὸν πεδῆν. τὰς μὲν μερίδας καὶ ὑψηλοτάτας σκηνάς, ὅτι καὶ πρὸς ὅσον σκηνώσας, πᾶσι δὲ σκευὰ φέρειν λυέν· ὅτι πᾶσι ὅσον ἑσπας· ἀλλ' ἔδωκε τὰς ἐραπώτας διπορῆσαι τὰ ὅ-

πλᾶ

10 Κατὰ πρὸς ὅσον σκηνώσας] A. lii Codd. σκηνώσας καὶ δὲ τὰς. Casaubonus.

Σκηνώσας] Fl. σκηνώσας. Paul-

10 post pro διασκεδάσας. cum Fl. & Casaubono scripti διασκεδάσας. Casaubonus in margine ediderat διασκεδάσας.

πῶλα ὀπιτρεῖσας. οἱ πολέ-
μιοι πὰς σκηνὰς ὀρώντες,
ἢ αὐτοὶ κατεσκήνωσαν· ἢ
τὰ σκιδροφόρα διέλυσαν· ἢ
τὰς ἵππους ἀφῆκαν ὀπίνο-
μῶ, ἢ ὠξασκοῦντες δει-
πᾶν προσεῖχον. Δατάμης
ἐτοίμῳ ἢ διεσκόρασμέ-
νῳ ἔχων τὴν δυνάμιν,
διὰ τὸ ποταμὸν διήγαγεν. οἱ
πολέμιοι¹² διεσκέδασμένῳ
τὴν δυνάμιν αὐτῶν ἕως
ἀνεκάλαν, ἢ συνέλεγον, ἢ
συνέταττον, ἢ τὰς ἵππους
ἐνέσκαζον, ἢ τὰ ὅπλα
ἀνελάμβανον, οἱ περὶ Δα-
τάμην φθάσαντες ὥχοντο.

Δατάμης πολέμοις παρ-
επείσεν. ἐν τῷ κινδυνῷ
τὸ μάχης ἵππαρχος ἀ-
πὸ κέρως εὐωνύμη τὰς ἵπ-
πείας ἀναλαβὼν, ἡτομό-
λεν πρὸς τὰς ἐναντίας. ὁ δὲ
τοῖς πεζοῖς καταπεληγό-
σι τὴν περὶδοσίαν ὠξά-
ζων, ὅλῳ τὴν φάλαγ-
γα τηρεῖν παρεκελεύετο.
ὡς ἢ τὴν ἵππῶν¹³ ἐν κα-

concessit. Hostes ta-
bernacula conspicati,
etiam ipsi contra sce-
nas erigere jumenta^{ue}
dissolvere, & equos pa-
bulatum mittere, ac coe-
nam omni studio pa-
rare. Datames cum in-
structo & accincto rebus
omnibus exercitu, flu-
vium trajecit. Hostes
donec suos milites dis-
persos revocarent, con-
gregarent, in ordines
componerent, equos de-
nique instruerent, &
arma caperent, Datames
transmisso flumine, cum
suis discessit.

7 Datames cum ho-
stibus congrediebatur. In
pugnæ discrimine tri-
bunus equitum assum-
ptis a sinistro cornu e-
quitibus ad hostes trans-
itionem fecit. Ille per
obstupefactos ac per-
territos proditione pe-
dites discurrens, horta-
batur, ut totam aciem
conservarent: tanquam

ῥῶ

¹² Διεσκέδασμένῳ τὴν δυνάμιν]
Scribe διεσκέδασμένῳ. Casaubonu.
¹³ ὡς αὐτοὶ εἰς διδόναι] Sic no-

ster Codex: mendose. Suspici-
batur legendum, ἢ τὰ ὀξασκοῦντες, ἢ
αὐτ. vel ἐν σημείῳ, ὡς α. aut nekio
quid

equitibus etiam simul opportuno tempore impressionem facturis, quod ipse præscripsisset. Crediderunt pedites, & equitibus victoriam præripere conabantur: ipsique conferto agmine in hostes irruentes, victores discesserunt, postque victoriam tandem equitum prodicionem cognoverunt.

ῥῶσυνεπισησμένων, ὃν αὐ-
τὲς εἶη δεδοκώς. ὅπῃς δὲ
συν οἱ πεζοὶ, καὶ παραλα-
βεῖν τῇ ἰσχυρίᾳ τὴν νίκην
ἑσθλῶς, καὶ αὐτοὶ πάν-
τες εὐρώσας ἐμβαλόντες
τοῖς πολεμίοις, ἐνίκησαν.
καὶ μετὰ τὴν νίκην ἑμαθον τὴν
παραδοσίαν τῇ ἰσχυρίᾳ.

[C A R. XXII.]

Cofingas.

Thracia gentes habet Ceronias & Scæboas. Hi consuetudinem habent, ut Junonis sacerdotibus in bello ducibus utantur. Erat eis sacerdos & dux Cofingas. Thraces ei dicto

Κοσίγγας.

Ἐθράκῃα ἔθνη Κερρή-
νιοι καὶ .... βοαί. ὧς δὲ
τάτοις νόμοις, τὰς ἱερεῖς
τῇ Ἡῤας ἡγεμόνας ἔχειν.
ὧς αὐτοῖς ἱερῶς, καὶ ἡγε-
μῶν Κοσίγγας. οἱ Ἐθράκες
ὧς ἐπεταρχεον. ὁ Κοσίγ-
γας

quid hujusmodi. Sed alii Codd. habent ὃν αὐτ. videlicet καὶ ῥῶσυν. Lector peritus judicet. Idem.

Ἐν παλαιᾷ συνιστάσιν αὐτῶν, ὃν αὐτὲς εἶναι δεδοκώς. Ita scripsi cum Fl. & Interprete pro ὃν παλαιᾷ συνιστάσιν αὐτῶν, ὧς αὐτὲς εἶναι δεδοκώς. Mox καὶ ante παραλαβεῖν Fl. non agnoscit.

Cap. XXII. ἱ Ἐθράκῃα ἔθνη Κερρήνιοι καὶ .... βοαί] Interpres hiatus nostri Codicis ita explet, καὶ Σκαμβόα. Ego vero puto pertinere huc duorum oppidorum nomina. Gerasium, & Scytharum, quæ Scytharum

quidem Aroterum fuere, sed Thraciæ finitima, & a Flinio in descriptione Thraciæ commemorata, libro quarto, capite undecimo. Causabonius.

Κερρήνιοι καὶ .... βοαί] Fl. Κερρήνιοι καὶ Σκαμβόα. Straboni lib. xiii. & aliis, inter Thraciæ gentes recensentur Κερρήνιοι, unde sic forte scribendum pro Κερρήνιοι. Paullo post pro συνιστάσιν αὐτῶν. καὶ λόγῳ ὧς, cum Fl. & Interprete edidi συνιστάσιν αὐτῶν. ἐπ' αὐτῶν. καὶ λόγῳ ὧς.

γας κλίμακας πολλάς ἔχ
 μεγάλας ξυλῖνας ἤγειρε,
 αὐθαεῖς ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.
 ἔχ λόγῳ ὡς ἐς τὸ ἔβρανόν
 ἀναβῆναι καταίρων....
 πρὸς τὴν Ἡ'ραν τὴν Θρα-
 κῶν αἰς ἀπειθόντων. οἱ δ',
 οἶα δὴ Θραῖκες, ἀνόητοι ἔχ
 ἄλογοι δέσαντες τὴν ἐς
 ἔβρανόν, ἔφηγέμεν ἑαυτά-
 βασιν, ἰκέλευσαν ἔχ ὥμο-
 σαι ἢ μὴν ὑπακούσαντες
 πᾶσιν αὐτοῖς τοῖς πρεσβύ-
 μασιν.

audientes esse recusa-
 runt. Cōsingas scalas plu-
 rimas, ingentesque li-
 gneas ædificabat, alias-
 que alijs imposuit. Fa-
 ma erat, cum in cælum
 ad Junonem ascendere,
 in animo habere: ac
 Thraces accusare, quod
 obedientiam præstare
 nollent. Illi, ut Thraces
 stupidi & inertes, me-
 tuentes ducis in cælum
 ascensum, suppliciter ob-
 secrabant, & juramento
 se obstringebant, impe-
 rata ejus omnia se prom-
 pte facturos.

[C A P. XXIII.]

Μαύσωλῳ.

¶ Μαύσωλῳ βασι-
 λεὺς Καρίας χρημάτων πα-
 ρὰ τῶν φίλων ἐβόλετο λα-
 βῆναι, ἔχ Φανερώσῃ τὸ ὄ-

Mausolus.

¶ Mausolus Carix
 rex pecunias ab amicis
 colligere volebat, & pro-
 dere metum simulabat,

κνον

2 Καταίρων.... πρὸς τὴν Ἡ'ραν τὴν Θρακῶν] Quis non intelligat, κατηγόρησεν τὴν λέγουσαν, legendum esse, vel καταπνέοντα? Casaubonus.

Cap. XXIII. 1 Ε'βόλετο] Ita scripsi cum Fl. & Interprete, pro vulgato ἐβόλετο. Paullo post τοιαῦτα Fl. non agnoscit.

2 Καὶ φανερώσῃ τὸ ὄνειρον] Ita fuit, ut apparet, etiam in Codd. Interpretis: mendose sane. Sententiam qualis esse debeat, non

dubitamus esse nos conjectura af-
 secutos. Nam cum vellet Mausolus
 ab amicis suis pecunias extorquere,
 quas honeste exigere non poterat.
 rationem excogitavit, qua factum
 est, ut quas ille pecunias petere non
 audebat, ipsi ultro offerrent. Quid
 igitur ille? Nempe fingi se a rege
 magno spoliatum iri rogo Carix
 nisi tantam summam conficere:
 quantum ipse postularet. Hanc quæ-
 relam dum in sinum amicorum i-
 fundit,

regem imperio spoliatum iri : iisque convocatis , equos in eorum conspectu producit , thesauros , aurum , argentum , vestem , aliaque ejus generis regi se missurum dictitans , ne patrio principatu spoliaretur. His Mausoli verbis amici fidem adhibent , eodemque die infinitam pecuniarum multitudinem ei miserrunt.

2 Mausolus , ut Latium urbem munitam caperet , amicitiam prae se ferebat erga La-

κνον ὑπεκρίνατο... βασιλεὺς ἀφαιρείται μὲν τὴν δόχλιν· ἢ καλίσας , τὰς ἵππους , ἀντίον αὐτῶν προσκρίζῃ τὰ κεμήλια , χρυσόν , ἄργυρον , ἐσθήτας , ἢ ὅσων δὴ τοιαῦτα , ὥς πᾶσι πάντα βασιλεὺς πέμψων ; ἐφ' ᾧ π μὴ ἐφίριθλῶται τὴν πατρίαν δόχλιν· οἱ φίλοι περὶ αὐτοῦ Μαυσώλου ταῦτα λέγουσι , ἢ αὐτῆς ἡμέρας πλῆθος ἀμήχανον αὐτῇ χρημάτων ἐπέμψαν.

Μαύσωλος βαλόμενος λαβεῖν Λάτμιον πόλιν ὀχυράν , προσεπιέειτο φιλικῶς ἔχειν πρὸς τὰς Λα-

τμίους

fundit , & , (ne videlicet res ficta videretur) ante ipsorum oculos , reliquis omnibus bonis regnum conatur redimere , ab amicis , quas voluerat , pecunias aufert. Similia ejusdem Mausoli stratagemata recenset magnus Aristoteles Oeconom. libro secundo : quæ si legas , videbis , non esse quod de nostra conjectura admodum dubites. Multum enim ille nos juvit ad eruendam hujus loci sententiam. Nunc verba videamus (scitum enim illud , *Rom bene praesentata verba hand invidiosa sequuntur*) ἢ φανερῶσαι ὅτι οὐκ ὑπεκρίνατο. Duæ sententiæ in unam sunt confusæ. Hoc enim voluit , Mausolum non esse ausum , consilium illud suum acvoluntatem extorquendi ab amicis pecunias , ipsis aperire : sed figmento

esse usum. Satin' ergo clarum ita esse aut simili certe modo legendum ? ἢ τὸ το φανερῶσαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ ὑπεκρίνατο , Βασιλεὺς ἀφαιρείται μὲν (enim Codd. μὲν) ἢ ἀρχῇ. id est , atque hoc consilium suum , quæ ipse aperire non audeat , simulationis usus. R. ait , regno se spoliatur. Casaubonus.

3 Καὶ καλίσας αὐτῶν ἵππους] Legit Interpr. ἢ καλίσας αὐτῶν , αὐτῶν ἵππων ἀντίον αὐτῶν προσκρίζῃ. Sed προσκρίζειν ἵππων durum est & grave : etsi scimus φέρειν ἢ ἵππων usitatissimum esse Grecis recentioribus loquendi genus ; atque adeo Zosimum elegantissimum scriptorem dixisse τὰ τέγχεα φέρειν pro ἄρχειν. Suspicabar legendum ἢ καλίσας αὐτῶν ἵππους , ut apud Aristotelem in Mausolei historia , συνομαζῶν αὐτῷ ἀποποταμὸς ἐν τῇ χερσὶ. Idem.

4 Τῇ

τρίκας ἀπὶ δώκε μὴ αὐτοῖς
τὰ ὅμηρα, ὅσαι πολεμῶν
Ἰδριεὺς ἔλαβε· Φυλακὰς
ᾧ πρὶ τὸ σῶμα Λατμίος
εἶχεν, ὡς μόνος πιστός.
Ἐπὶ τῷ αὐτῶν
παραθύμῳ ὅσαι ἐβύλετο· καὶ
δὴ χειρὸς αὐτῶν αὐτὰς
ἐς ἀκράτητον δύνοιας, ἤτη-
σε παρ' αὐτῶν ἄνδρας τρια-
κσίους Φύλακας ἐς Πύγ-
λα περὶ, ὡς δεδιώς
Ἐφύπτον Ἐφύπτον· οἱ δὲ
ἔσχατον ἔσχατον ἐπιλέξαντες
τὰς τριακσίους ἐπεμψαν·
Μαύσωλος λαβὼν τὰς,
καὶ πῶς ἄλλῃ δύνανται ἐ-
χων, ὡς δὲ πῶς Λάτμον
ἐπορεύετο βαδίζων ἐς τὴν
Πύγλα· οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως
πάντες ἐξεληθόντες, ὅτι

tmios. Obsides eis red-
didit quotquot bello
ceperat Hidrieus. Sti-
patores autem corporis
habuit Latmios, quasi
solos fideles. Inservie-
bat eis prompto ani-
mo, quacunque in re
vellent: cumque eos
summa benevolentia
obstrinxisset, petiit ab
iis viros trecentos sti-
pandi corporis causa,
ad Pygela iter habens,
quasi metuens Phytum
Ephesium. Illi confe-
stim delectos miserunt.
Mausolus his acceptis,
alias etiam copias ha-
bens, Latmium transi-
bat, proficiscens ad Py-
gela. Cives omnes e-
grediebantur, ad spe-

τῷ

4 Τ' πρὶ τῷ αὐτῶν παραθύμῳ
ὅσαι ἐβύλετο] Interp. ὑπὸ τῷ αὐτῶν
αὐτοῖς πρ. ὅσαι ἐβύλετο. & φύπτον non
Περίπτον. nec τῶν τριακσίων: sed τρια-
κσι. tantum. Casaubonus.

Τ' πρὶ τῷ αὐτῶν] Fl. ὑπὸ τῷ
αὐτῶν. male pro δι.

5 Περίπτον Ἐφύπτον] Ἐφύπτον cum
Fl. & Interprete addidi. Pro Περί-
πτον. Interpres Phytum.

6 Τῷ Λάτμον] Male Interpres
Latmium. Λάτμον enim dicitur.
Quo strategemate capta hac urbs ab
Anemisia vide infra lib. vii. 52. 4.

Urbsque Nostro, nec non aliis Πύ-
γλα, Suidæ dicitur Φύλλα.

7 Ἐπὶ τῷ αὐτῶν τ' παραθύμῳ
ὅσαι ἐβύλετο. Μαύσωλος δὲ... το-
λῶντες ἐβύλετο.] Fl. ὑπὸ τῷ αὐτῶν τ' παρα-
θύμῳ. ἐβύλετο δὲ Μαύσωλος
πρὸς. superposito u postremæ syllabæ
vocis Μαύσωλος, ut sit Μαύσωλος.
Lego itaque totum locum: οἱ δὲ ἐκ τῆς
πόλεως πάντες ἐξεληθόντες ὅτι τῷ αὐτῶν τ'
παραθύμῳ ὅσαι ἐβύλετο δὲ Μαύσω-
λος πολυάριθμον στρατηγὸν ἐπέ-
μψεν, ὡς δὲ πῶς Λάτμον τῷ αὐτῶν
ut etiam legisse videtur Interpres. Ne
autem

Standas transeuntes copias. Interim magna militum multitudo per noctem in insidiis collocata præoccupavit urbem vacuam hominibus, portisque apertis. Mausolus conversus introivit cum universo exercitu, & Latmi dominus evasit.

τὴν θάλατταν τῆς παραστάσεως δυνάμεως ἐνέδραμον. Μανσώλης ᾧ. . . . πολυάνθρωπον πρὸς παρεσκευασμένην, νύκτωρ προκαπιλάβετο τὴν πόλιν κενὴν, ἀνεωγμένων τῶν πυλῶν καὶ ὁ Μανσώλης ὅτι ἐρέψας ἐισήλθε μὲν τῆς δυνάμεως ἀπάσης, καὶ Λάτμης κύριον κατέστη.

[CAP. XXIV.]

Borges.

Borges Eione in urbe ad Strymonem sita imperium tenebat, accepto principatu ab rege magno: Græci Eionem oppugnabant. Borges ad multum tempus oppugnationem sustinuit. Cum autem desperasset se creditum a rege oppidum tueri posse, neque hostibus tradere vellet, ignem urbi subjecit, ut ipse cum uxore ac liberis, totaque urbe simul combureretur.

Bόρρης.

Βόρρης Ἡϊόνος τῆς ὀπίσθεν Στρυμῶνος ἤρχετο, δυνάστης αὐτῆς τὴν ἀρχὴν μεγάλην βασιλείας. Ἕλληνες ἐπὶ λίσσονται τὴν Ἡϊόνα· ὁ δὲ Βόρρης ὀπίσθεν μακρὸν ἀντίστανται τῇ πλοιορκίᾳ. ὡς δὲ ἀπηγόρευεν, ἔχοντες τῶν περὶ τὴν ἐκ βασιλείας χωρίον πολεμίοις προσέειπεν, τῇ πόλει πῦρ ἐνέειπεν ὡς περὶ αὐτὸς περὶ γυνή, καὶ τέκνα, καὶ πόλις ὅμῃ συγκαταφλέγεται.

[CAP.]

autem offendar Græcismus in prioribus verbis, ubi nominativus absolute positus, similiter loquitur Auctor supra lib. i. 18. ad quem locum videndus Casaubonus.

Cap. XXIV. 1. Ἐπὶ τὴν] Ita restitui cum Fl. & Interprete: atque ita quoque in margine notarat Casaubonus.

1. Στρε-

[CAP. XXV.]

Δρομικαίτης.

Δρομικαίτης Θρακῶν βασιλεὺς, Λυσίμαχος Μακεδόνων ἐσπράδωσεν ὁ Μακεδὼν ὅππῃ τῷ Θρακίῳ· ὁ Θραξ ἔτ' Μακεδόνῃ ἐξηπάτησε· ἱσπρατηγὸς αὐτὸς Αἰθῆς, αὐτίμολος δὲ πρὸς Λυσίμαχον ἤκειν ἐσκήψατο, καὶ πιστὸς εἶναι δοξάσας, ἐς δ' ὠχρείας ἐμβάλλει τὰς Μακεδόνους. ἐνθα λιμῶν καὶ δίψῃ κακοπαθεῖσιν, Δρομ-

Dromicheates.

Dromicheates rex erat Thracum, Lysimachus Macedonum. Macedo Thraciæ bellum inferebat. Thrax Macedonem dolo circumvenit. Dux ejus Æthis transfugæ specie ad Lysimachum transire se velle dicebat. Qui cum fidelis esse crederetur. Macedones in locorum difficultates conjecit. Ibi confluentes

χαίτης

1 Σπρατηγὸς αὐτὸς Αἰθῆς.] Fl. σπρατηγὸς αὐτὸς Αἰθῆς. male quidem, sed in quo tamen apparere videntur veteris Iedionis vestigia: scribendum quippe reor σπρατηγὸς αὐτὸς Σάδης, sed historiam male referri, ut mox patebit.

2 ὠχρείας.] Ita reposui cum Fl. & Interprete pro vulgato ἐς ὠχρείας.

3 Δρομικαίτης, δεκ. αὐτὸν τε Λυσίμαχον καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ ἀνέλπει.] Superatum quidem a Dromichate Lysimachum & captum, verum humaniter dimissum referunt. Strabo lib. vii. Οὔτε Δρομικαίτης κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρου Γεωγρ. βασιλεὺς. ἐκείνῳ πίνω λαβὼν ζωχρία Λυσίμαχον ὅπως ἐσπράδωσεν αὐτῷ, δείξας ἑ πενίαν τῶν τε αὐτοῦ, καὶ τὴν ἰδίαν, ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὰρ κείνῳ, ἐκείνῳ τοῖς τοῖσδε μὴ πολυμύνειν, ἀλλὰ φίλοις χρηδύνειν ταῦτα δὲ εἰπὼν, ξηρίσας,

καὶ συνδιδόνει φίλους, ἀπένευσεν αὐτόν. Plutarchus in Demetrio: ἐπὶ πολλοῖς δὲ ὕστερον ἀλίσκαται Λυσίμαχος αὐτὸς Δρομικαίτην, καὶ πρὸς τὸν στρατὸν τῶν ἑσπέρων αὐτοῦ ὅτι Θραξ καὶ Ἀρμενίαι, ὡς αὐτὸν ἱκετεύοντες, καὶ πάλιν ἀπέστησαν οἱ Βούρβουλοι, καὶ Λυσίμαχος αὐτὰς διεκράτει ἀπὸ γαλιταίου. & postea: Καὶ Σηδὼν ἡγεσθὲν καὶ μετὰ τὴν ἰσπρατίαν. ἐν αὐτῇ δὲ Ἀρμενίᾳ δὲ τῇ πότι. καὶ μετὰ Δρομικαίτην, αὐτὸς βασιλεὺς Θραξ καὶ μισσηδονίαν, ἐν τῇ φιλίᾳ πρὸς καὶ βασιλεὺς ἀλόντη Λυσίμαχος χρεοσύνειν. Diodorus in Excerptis Peirescii pag. cclvii. Οὔτε Δρομικαίτης δὲ ἑστὶ Θρακῶν βασιλεὺς κατὰ τὰν πότιν καὶ Λυσίμαχον καὶ βασιλεὺς διζυνάμηνον καὶ φιλικῶς, ἐπὶ δὲ πατρίᾳ αὐτοῦ γένεσθαι. ἀπὸ γὰρ αὐτοῦ τῶν τῶν οἰκιστῶν καὶ ὁνομαζομένων ἡν. & quæ sequuntur notatu digna. Photius Narrat. ccxxiv. cap. 6. ex Memno-

re,

τα, καὶ κατὰ γλῶσσαν καὶ κατὰ θάλασσαν. βελόμην δὲ πρὸς Πηλητιάδην, καὶ στραπώτας εἰπαγαγεῖν, ὑπὸ τῷ πολυκέντων ἐργόμενον, ἐν τῇ λεύκῃ τῷ Φρεφρᾶντι Πηλεῖντι τὴν προκειμένην νῆσον ὑπεκρίνασθαι προσιδόναι τῷ Αὐτοφραδάτῃ, ὃ μὲν πιστεύει τῷ Φρεφράτῃ, καὶ πέμπει τὸ ναυτικὸν ὡς αὖν ἐνθάδε τὸ χωρίον. ὃ δὲ Ἀριοβαρζάνης, ἕως αἰνῆς πρὸς τὴν νῆσον ἐπλεον, ἐφθασεν εἰσχωρίσας πλεῖστον Πηλητιάδων καὶ συμμάχων.

que oppugnabatur. Cum autem res necessarias ac milites in urbem cuperet inducere, & ab oppugnantibus impeditur, mandatum dat Pteleunti, qui objectam insulam tum præsidio tenebat, ut simularet se eam Autophradatæ proditurum. Qui cum præsidii præfecto crederet, & classem ad accipiendam insulam mitteret: Ariobarzanes interea dum naves ad insulam contendunt, eas prævertens, magnam commeatuum ac militum copiam in urbem importavit.

[CAP. XXVII.]

Αὐτοφραδάτης.

Autophradates.

¶ Αὐτοφραδάτης ἔμβαλεῖν Πισίδαις βελόμενον, τὴν εἰς Ἑολλὴν γενομένην καὶ φυλαττομένην ὁρῶν, προσήγαγε μὲν τὸ στρατόπεδον· πάλιν δὲ ἀπὸ

¶ Autophradates volens in Pisidas impressionem facere, aditum angustum & præsidiis munitum cernens, adduxit exercitum. Rursusque eum retro ad sex

καὶ

2 Τὸ Φρεφρᾶντι Πηλεῖντι ἢ Φρεφράντι νῆσον] Movet me analogia, ut Πηλεῖντι putem legendum: Nam Πηλεῖς loci potius

quam viri nomen. *Cassianus.*

3 ὡς αὖν] Fl. ὡς αὖν.

Cap. XXVII. 1 Εἰς ἀπὸ Πισίδας] Fl. εἰς ἀπὸ Πισίδας.

stadia reduxit. Impetente nocte Pisidæ, qui custodiam administrabant, discesserunt, existimantes hostium exercitum abiisse. Ille levis armaturæ militibus & armatis expeditissimis assumptis, citato cursu angustias penetravit, & Pisidarum regionem vastavit.

2 Autophradates Ephesiis e regione castra figentibus, videns multitudinem nugantem obambulare, principes eorum ad colloquium de communibus rebus habendum evocavit. Qui progressi colloquebantur. Duces equitum & armatorum multo ante præceptum acceperant, ut colloquentibus principibus impetum facerent in Ephesios, sine ordine dispersos, & curis vacuos. Itaque magnus Ephesiorum numerus partim occisi, partim vivi capti sunt.

καὶ ἰπίσω, μέγροι σα-
δίων ἑ. νύξ ἐπὶ ἦλθεν οἱ μὲν
φυλάκοντες τῇ Πισιδῶν
ἀπὸ ἀλλήλων, οἱ δὲ μὲν οἱ
τὰς πλεμίας ἀπεληλυθέ-
ναι. ὁ δὲ τῇ ψιλῶν καὶ τῇ ὀ-
πλιτῶν τὰς ἐλαφροτάτας
λαβὼν, πολλὰ πικρὰ δὴ δρα-
μῶν, διῆλθε καὶ ἐνὰ, καὶ
τῷ Πισιδῶν χώρῳ ἐπὶ ῥ-
ῆσεν.

Αὐτοφραδάτης Εἰφεσίων
ἀνπερατοπεδῶντων, ὁ-
ρῶν τὰς πλείονας ἀδολε-
χέντας, καὶ περὶ πατέρων
πρὸς ἀλλήλους τὰς ἀρχον-
τας αὐτῶν προσελθεῖν καὶ δια-
λέξασθαι περὶ τῇ κοινῇ συμ-
φερόντων. οἱ μὲν προσῆλθον,
καὶ διέλεγοντο· οἱ δὲ ἡγεμῖνες
τῇ ἰππέων καὶ τῇ ὀπλιτῶν
πρὸ πολλῆς παραγγέλμα
ἔχον, τῇ δὲ χόντων διαλε-
γομένων ἐμβαλεῖν εἰς τὰς
Εἰφεσίους ἀπὸ πύκτους καὶ ἀμε-
λαῖς ἔχοντας· καὶ δὴ πολλοὶ τῇ
Εἰφεσίῳ μὲν ἀνῆρέθησαν,
οἱ δὲ ζώοντες ἐτάλωσαν.

ΑΥ.

2 Α' πύκτους καὶ ἐμμελῶς ἔχοντας] Scribendum αἰμολῶς. Casaubon.

Αὐτοφραδάτης μισθοφό-
ρος ἐξαγαγεῖν βασιλέως κα-
θ' ἡμᾶς, λογοποιεῖς κα-
θ' ἡμᾶς ὡς ἔνεκα θρονοῦ
ποιοῖτο τὴν ἐξοδον· ἵνα τῷ
μὴ ὡφελήσων μηδὲ
κακοποιήσων τῷ μισθόν
ἀποσπῇσιν. οἱ στρατιῶται
παρ' ἡμῶν πάντες ἐξωπλίσαν-
το, καὶ προῆλθον· ὡς δ' ἄρα
ὅτε ἰδὲ ξίς θρονοῦ καὶ
δραχμῶν· ἀλλὰ ὡφελή-
σκειν πολέμῳ τῷ παλαιῷ
τὰς ἐναντίας ἐκπλήσσει.

3 Autophradates mer-
cenarios ad pugnam
volens educere, submi-
sit qui rumorem fere-
rent, eum habendi nu-
meri causa expeditio-
nem facere, ne præsentes
aut armatos ullos
justo stipendio privaret.
Milites summa alacritate
omnes aptatis armis pro-
grediebantur. Tum ipsa
res declaravit, non esse
numerus, sed appara-
tum belli multitudo
hostes terrenam.

[CAP. XXVIII.]

Αρσάκης.

¶ Ἀρσάκης ἐπιλιόρ-
κε βαρκαίς τῷ δὲ πρὸς
αὐτὸν πρὸς ἐκπλοῦσιν
ὡς δὲ ἀλυσέως, ὡς μολόγη-
σε, καὶ δεξιὰν αὐτοῖς ἐπεμ-
ψε νόμῳ Περσικῷ, καὶ τὴν

Arsames.

¶ Arsames Barceos
oppugnabat. Quibus le-
gatos ad eum mitten-
tibus de pace, conces-
sit, dextramque eis mi-
sit Persica consuetu-
dine, & oppugnatio-

ἐπιλιόρ-

3 ἵνα τῷ μὴ παρ.] Ita edidi mo-
nente Casaubono, pro vulgato ἵνα
μὴ τῷ παρ.

Cap. XXVIII. 1 Ἀρσάκης ἐπι-
λιόρ.] Consuetudo noster Codex per
hoc nomen habuit scriptum: In-
terpretis per μ. ut facile confude-
runt olim scribentes imperiti, β & μ,
quas litteras eodem fere modo scri-
bebant. Casaubonus.

Αρσάκης.] Scribendum videtur

Αρσάκης, quomodo in suis reperit
Interpres, & uti dicitur in Indice
libro huic praefixo. Certe Arsames,
filius Darii & Artystonx, Cyri filix,
memoratur inter duces Xerxis Hero-
doto lib. vii. cap. 65. & cum hic
dicatur Barceos, ut se cum rege in
expeditione adversus Græciam con-
jungerent, fuisse horratum, idem
videri possit cum eo, cujus hic men-
tio.

2 Κγ'

nem solvens, hortabatur Barcæos, ut cum rege se conjungerent, in expeditione adversus Græciam suscipienda: eique curruum auxilia mitterent. Qui principes suos miserunt, qui cum eo de societate consilium caperent. Arsames opiparo convivio parato, principes invitavit, omnibusque Barcæis forum abundans rebus omnibus aperuit. Quibus ad emendum progressis, signum dedit Persis. Qui ensibus armati, portas occuparunt, & irruentes urbem diripuerunt, interfectis omnibus qui resistere conarentur.

2 Arsames defectione ab Rege facta, potitus majore Phrygia cum iis qui contra eum ab rege missi fuerant, prælium conferere insti-

πολιορκίαν ἀγαλύσας, παρεκάλεσεν Βαρκαίους βασιλεὺς κοινωσῆσαι τῇ ἑπὶ τῇ Ἑλλάδι στρατείᾳ, καὶ πέμπειν αὐτῷ τῶν τῶν ἀρχόντων βοήθειαν. οἱ δὲ τὰς ἀρχοντας ἐπεμψαν βασιλευσμένους μετ' αὐτῷ πρὸς τὴν συμμαχίαν. Ἀρσάμης λαμπρὰν ὑποδοχὴν παρέσχετο αὐτοῖς, καὶ εἰς τὰς ἀρχοντας, καὶ παρέθηκεν ἀγορὰν πᾶσι Βαρκαίοις ὑπὸ τῇ πόλει ἀγορῶν. τῇ δὲ ἑπὶ τῇ ἀγορᾷ προσελθόντων, σημείον ἔρε τοῖς Πέρσαις: οἱ δὲ μὴ ἐγχειρῶντες καταλαβόμενοι τὰς πόλεις, καὶ εἰσπεσόντες διήρπασαν τὴν πόλιν, τὰς ἐγχειρῶντας κωλύειν φονεύοντες.

Ἀρσάμης ἀποτὰς βασιλέως, φρυγίας τὴν μεγάλης κρατῶν, συμβαλεῖν μάχῃ ἐμελλε τοῖς ἐκ βασιλέως εἰς αὐτὴν ἔκαστον.

ἴπ-

2 Καὶ πέμπειν αὐτῷ] Fl. καὶ πέμπειν αὐτῶν. Mox cum Fl & Interpretate pro βασιλευσμένους, edidi βασιλευσμένους. Ad Ἀρσάμης, quod sequi-

tur, Casaubonus in margine notat γρ. Σαρσάμης, sed opum σ illud ex voce precedente συμμαχίαν. Infra pro παρὶς τῆς, Fl. παρὶς τῆς.

Τι 3

3 ἴπ-

Ἀυτοφραδάτης μισθοφό-
ρος ἐξαγαγεῖν βελόμυρος
ἐπὶ μάχῃ, λογοποιεῖς κα-
θῆκεν ὡς ἕνεκα δριθμῶ
ποιοῖτο τὴν ἐξοδον· ἵνα τῷ
μὴ πῶλε γημομάκων μηδὲ
καθισταλισμῶν τῷ μισθὸν
ἀποσερήσειεν. οἱ στρατιῶται
αὐτοῦ πάντες ἐξωπλίσαν-
το, καὶ προήλθον. ὡς δὲ ἄρα
ὅτε ἐπιδειξίς δριθμῶ τὸ
δρώμενον· ἀλλὰ πῶλε-
σκυλὴν πολέμου τῷ πλῆθει
τὰς ἐναντίας ἐκπλήτισται.

3 Autophradates mer-
cenarios ad pugnam
volens educere, submi-
sit qui rumorem fere-
rent, eum habendi nu-
meri causa expeditio-
nem facere, ne præsentes
aut armatos ullos
justo stipendio privaret.
Milites summa alacritate
omnes aptatis armis pro-
grediebantur. Tum ipsa
res declaravit, non esse
numerus, sed appara-
tum belli multitudine
hostes terrentem.

[CAP. XXVIII.]

Ἀρσάκης.

¶ Ἀρσάκης ἐπιλιέ-
κεν Βαρκαίης τῷ πῶλε
αὐτὸν πρεσβύτατον
πρὸς ἀγαλόμεως, ὡμολόγη-
σε, καὶ δεξιὰν αὐτοῖς ἐπέμ-
ψεν νόμῳ Περσικῷ, καὶ τὴν

Arsames.

¶ Arsames Barcaos
oppugnabat. Quibus le-
gatos ad eum mitten-
tibus de pace, conces-
sit, dextramque eis mi-
sit Persica consuetu-
dine, & oppugnatio-
νιστος.

3 ἵνα τῷ μὴ πῶλε.] Ita edidi mo-
nente Casaubono, pro vulgato ἵνα
μὴ τῷ πῶλε.

Cap. XXVIII. 1 Ἀρσάκης ἐπι-
λιέκεν.] Constituit noster Codex per
hoc nomen habuit scriptum: In-
terpretis per μ. ut facile confude-
runt olim scribæ imperiti, & μ,
quas litteras eodem fere modo scri-
bebant. Casaubonus.

Ἀρσάκης.] Scribendum videtur

Ἀρσάκης, quomodo in suis reperit
Interpres, & uti dicitur in Indice
libro huic præfixo. Certe *Arsames*,
filius Darii & Artystonæ, Cyri filius,
memoratur inter duces Xerxis Hero-
doto lib. vii. cap. 69. & cum hic
dicatur *Barcaos*, ut se cum rege in
expeditione adversus Græciam con-
jungerent, fuisse horratum, idem
videri possit cum eo, cujus hic men-
tio.

2 Κγ.

nem solvens, hortabatur Barcæos, ut cum rege se conjungerent, in expeditione adversus Græciam suscipienda: eique curruum auxilia mitterent. Qui principes suos miserunt, qui cum eo de societate consilium caperent. Arsames opiparo convivio parato, principes invitavit, omnibusque Barcæis forum abundans rebus omnibus aperuit. Quibus ad emendum progressis, signum dedit Persis. Qui ensibus armati, portas occuparunt, & irruentes urbem diripuerunt, interfectis omnibus qui resistere conarentur.

2 Arsames defectione ab Rege facta, potitus majore Phrygia cum iis qui contra eum ab rege missi fuerant, prælium conferere insti-

πλιορκίαν ἀγαλύσας, παρεκάλεσεν Βαρκαίους βασιλείᾳ κοινωσῆσαι τῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδα στρατείας, καὶ πέμπειν αὐτοῖς τὴν τῶν ἀρχόντων βοήθειαν. οἱ δὲ τὰς ἀρχοντας ἐπεμψάν βελοσπομάχους μετ' αὐτοῦ πρὸς τὴν συμμαχίαν. Ἀρσάμης λαμπρὰν ὑποδοχὴν παρασκευάσας αὐτοῖς εἰσία τὰς ἀρχοντας, καὶ παρέθηκεν ἀγορὰν πᾶσι Βαρκαίοις ὑπὸ τῆς πόλεως ἀφρόνων. τῇ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς προσελθόντων, σημεῖον ἔρε τοῖς Πέρσαις· οἱ δὲ μὴ ἐγχειροῦν κατὰ λαβὴν οὐκ αὐτοῖς πύλας, καὶ εἰσπεσόντες διήρπασαν τὴν πόλιν, τὰς ἐγχειρῶντας κωλύειν φονεύοντες.

Ἀρσάμης αὐτοῖς βασιλείας, φρυγίας τὴν μεγάλης κρατῶν, συμβαλεῖν μάχῃ ἐμελλε τοῖς ἐκ βασιλείας εἰς αὐτὴν ἤκασιν.

ἴπ-

2 Καὶ πέμπειν αὐτοῖς Fl. καὶ πέμπειν αὐτοῖς. Mox cum Fl & Interprete pro βελοσπομάχοις, edidi βελοσπομάχους. Ad Ἀρσάμης, quod sequi-

tur, Casaubonus in margine notat γρ. Σαυσάμης, sed opum σ illud ex voce precedente συμμαχίας. Infra pro παρίσταται, Fl. προσίσταται.

ἵππαρχος ἱππέων σω-
 ἔθηκε τοῖς πολεμίοις, ἐπα-
 δὲν ἠρώμενοι αὐτομο-
 λήσαντες πρὸς αὐτὰς πλὴν
 προσδοσίαν ἔμαθον Ἀρσά-
 βης καὶ νύκτωρ ὅππῃ πλὴν
 σκηνῶν ἀφικόμενοι, ἐβα-
 σάνισεν ὁ ἱππαρχος. ἐπα-
 δὲν ὁμολόγησεν, καὶ ὅπλα
 τῶν ἱππέων, καὶ πᾶς ἐδότης
 παρέθηκεν ἄλλοις, μάλι-
 κα δὴ πρὸς τοῖς, καὶ τῇ ἑξὶ ἱπ-
 πάρχου σκηνῇ ἄλλον ὁ-
 πλίσεν ἱππαρχος, καὶ προσ-
 ἔταξεν αὐτοῖς, ὅτιαν ἴδω-
 σι τὸ σημεῖον δεξιὴν ἀπὸ
 τῶν ἐναντίων, αὐτομολεῖν.
 παραπλάσαντας δὲ καὶ
 ἀνταλλάξαντας αὐτῶν
 πλὴν φάλαγγας, ὅππῃ ἐ-
 ψάντας, καὶ νῶτα πλὴν
 ἐμβολῶν πιθήσαντες. τῶ-
 των ἕως συγκειμένων καὶ
 νῶτα μὴ ἐνέβαλλον ἐξ ἐ-
 ναντίον δὲ πλὴν διύαμιον
 Ἀρσάβης προσήγαγον. οἱ
 πολεμιοὶ δὲ λύσαντες πλὴν

tuit. Præfectus equitum
 cum hostibus pacisce-
 batur, se, cum in aciem
 ventum esset, ad eos
 transiturum. Arsames
 proditione cognita, per
 noctem ad præfecti e-
 quitum tabernaculum
 adiens, cum in qua-
 stionibus examinavit.
 Qui cum facinus con-
 fiteretur, equitum ar-
 ma, vestesque aliis in-
 duendas dedit, quibus
 summam fidem habe-
 bat: & equitum præfe-
 cti armatura quendam
 alium hipparchum in-
 struxit, eisque præcepit,
 ut cum signum ab ho-
 stibus sublatum cerne-
 rent, ad eos transirent,
 & obequitantes, præ-
 tereunteisque eorum a-
 gmen, a tergo conversi
 impetum in eos darent.
 His ita constitutis, a
 tergo impressionem fa-
 ciebant. Arsames au-
 tem a facie exercitum
 adduxit. Hostes ordi-

πείζον

1 ἱππαρχος ἱππέων σωίδηντο]
 Mihi hæc elegantia isto loco celsu-
 specta. Casaubonus.

4 ἱππαρχος] Fl. προσήγαγον.

5 Κατὰ τοῦτο μὴ ἐνέβαλλον ἐξ ἐ-
 ναντίον] Fl. κατὰ τοῦτο μὴ ἐνέβαλλον οἱ το-
 υῖοι. Unde lego, κατὰ τοῦτο μὴ ἐνέ-
 βαλλον ἐπὶ τοῖς ἑξέσι, &c.

1 Mi-

bus dissolutis terga verterunt, & complures ex eis inter fugiendum perierunt.

πάξιν ἑφάρον· καὶ οἱ πλείονες αὐτῶν ἐν τῇ φυγῇ διεφθείροντο.

[C A P. XXIX.]

Mithridates.

¶ Mithridati rex præcepit, ut Datamen, qui defectionem fecerat, occideret, aut vivum adduceret. Mithridates etiam ipse simulabat se defecturum a rege. Datames ejus verbis credere noluit, nisi prius magnum damnum regis ditioni intulisset. Qui magnam intulit vastitatem, castella regis solo æquavit, vicos incendit: tributa per

Μιθριδάτης.

¶ ὁ Μιθριδάτης ὁ βασιλεὺς προσέταξεν, ἀποστέντα· Δατρίμην κτείνειν, ἢ ἄγε. Μιθριδάτης ὑποκρίνεται καὶ αὐτὸς· ἀποστῆναι βασιλέως. εἰ μὲν ὅγε Δατρίμης ᾤτίσθωσεν, εἰ μὴ πρὸθεν πολλὰ λυμαίνεται τῇ βασιλείᾳ δόχῃ. καὶ δὴ πολλὰ ἐλυμνήνατο. Φρέερα βασιλέως κατέσκαψε, κώμας κατέπησσε, φόρους ἔρεπασε, λείαν ἤλασεν· ἔδει-

ξεν

1 Μιθριδάτῃ τῷ βασιλεῖ, &c.] Fl. Μιθριδάτῃς ὁ βασις. Sed recte Vulgata. Nepos in Datame cap. x. Histamen tam callidus vir extremo tempore captus est Mithridatis, Ariobarzan filii, dolo: namque ut pollicitus est regi, se cum interfecit, si ei rex permitteret, ut quodcumque vellet liceret impune facere: fidemque de ea re, mox Persarum, dextra dedisset. Pro Μιθριδάτῃς ὑποκρ. idem Cod. Μιθριδάτῃ ὑποκρ.

2 Δατρίμην κτείνειν ἢ ἄγε] Quidam Codd. ἢ ἄγε. Nosram lectionem confirmat nonnihil similis locus in Attaxerxe libro eodem. Sequentem hiatus ita explebis, εἰ μὲν ὅγε Δα-

τρίμης ᾤτίσθωσεν, εἰ μὴ πρὸθεν πολλὰ λυμαίνεται τῇ βασιλείᾳ ἀρχῇ. καὶ δὴ πολλὰ ἐλυμνήνατο. Φρέερα βασιλέως κατέσκαψε. ex libris. Scriba impurus, quicquid erat inter ἀποστῆναι βασιλέως, & βασιλέως κατέσκαψε omisit. Mox ἰδοὺ, malo cum nostro Cod. quam ἰδεῖται, ut in aliis, Scribe vero, ἀλλοῖα· & αὐτὴν κτείνει. & προσελάθοντα. Casaubonus.

3 Ἀποστῆναι βασιλέως. εἰ μὲν ὅγε, &c.] Hiatus, qui in Vulgata inter ἀποστῆναι βασιλέως & κατέσκαψε conspiciebatur, cum Fl., Interprete, nec non Casaubono, qui eodem modo in suis quoque invenit, explevi.

4 Ἐδείξεν] Ita reposui cum Fl.

T t 4

& In-

ξεν ἄρα πολέμιον εἶναι
 βασιλεῖ. ἄμφω δὲ τότε συν-
 ηλθέτω γυμνῶ διαλεξο-
 μένῳ πρὸ ὧν χρεῖ. Μιθρι-
 δάτης ἐν τῷ χωρίῳ τότε
 προκαπσκάσαι νύκτωρ
 ἐγχειρίδια πολλά, κε-
 κρυμμένον ἄλλο ἄλλα χεῖ-
 ρὴ τότε ἐπέκειρ σήμερον.
 Διαλεγόμενον δὲ προσή-
 γην αὐτὸν ἡρέμα βαδίζων.
 ἐπεὶ δὲ ἄλῃς ἐν τῷ λόγῳ,
 Δατάμης ἀπαασόμενον
 ἀπὸ Μιθριδάτης ἐν τῷ
 ἐγχειρίδιον ἀνελόμενον
 διαπάχας, καὶ ὑπὸ τῇ
 ἀριστερᾷ χειρὶ κρύψας,
 ἀνεκαλέσας Δατάμην, ὡς
 ἐπιλαθόμενον δὲ πινῶν αὐ-
 τὸν ἐπείν. προσελθόντα
 δὲ ἐκέλευεν ὅρῳ ἐκέλευ-
 σεν ὁχυρῶσαι μάλιστα. ἔ-
 τως ἀφορῶντα Δατάμην
 ἐς τὸ ὄρος τὸ ἐγχειρ-

vim rapuit, prædam
 abegit. Cum multis re-
 bus ostendisset se regi
 infestum esse, ambo si-
 mul inermes convenc-
 runt ad colloquendum,
 consultandumque quid
 fieri oportet. Mithri-
 dates in eo loco mul-
 tos pugiones noctu
 comparaverat, aliumque
 alibi abdiderat, & his
 signum imposuerat. Col-
 loquendo igitur cum
 adduxit, pedetentim am-
 bulans. Cum satis ef-
 fet disertum, Datames
 dicta salute abitum pa-
 rabat. Mithridates u-
 num ex pugionibus ce-
 leriter arripiens, eoque
 sub manu sinistra occul-
 tato, revocavit Data-
 men, quasi oblitus ali-
 quid, quod dicere ne-
 cesse esset. Advenien-
 tem autem jussit mon-
 tem illum munire: sic

Datamen studiose montem intuentem Mithridates

δι᾽

Et Interprete: atque ita quoque in
 aliis Codd. præterquam in suo, legi
 testis est Casaubonus. Pro eo Nepos:
 Regu provincias vocat, castella expu-
 gnat, magnas prædas capit, quarum par-

tam suis dispartit, partem ad Datamen
 mittit. Pari modo complura castella ei tra-
 dit. Hac diu faciendo, persuasit homini
 se infinitum adversus regem suscepisse bel-
 lum. In Vulgata erat. ἰσθῆν.

5 Οὐκ

pugione percussum interfecit.

2 Mithridates in Paphlagonia confugiens in quandam civitatem, ut longo itinere persequentes hostes anteverteret, quotquot in ædibus reperiebat utensilia, vasaque in publico foris collocavit, & sub noctem ipse fugam capessit. Persequentes cum in urbem irruissent, vasa in medio proposita conspicati, ad rapinam convertebantur. Ducibus autem persequi jubentibus morem gerere noluerunt, non commodum esse rati, manifestam utilitatem ex manibus dimittere. Mithridates interea temporis magna via confecta evasit.

δῖω Μιθριδάτης πλήξας ἀπέκτεινεν.

Μιθριδάτης ἐν Παφλαγονίᾳ καταφυγὼν ἐς πόλιν, ὅπως ἀν' ἀπολαύ-
βοι ὡς πλείω ὁδὸν τὰς
διώκοντας πολεμίας, ὅσοι
ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπι-
πλά κ' σκάνη πρῆθ' ἤκειν
ἔξω· κ' νύκτωρ αὐτὸς ἀπέ-
δρα. οἱ διώκοντες ἐμβα-
λόντες τῇ πόλει, κ' πὰ
σκάνη προκείμενα ἰδόν-
τες, πρὸς ἀρπαγὴν ὤρ-
μησαν· τῷ ᾧ ἡγεμόνων
διώκεν κελεύοντων ἔχ
ὑπήκουσαν· ὠφέλειαν φα-
νεραὴν ἔ' καλὸν ἡγεμόνοι
προέειπ'· Μιθριδάτης ᾧ
πολλὰ τ' ἐδὲ ἀπολαύων
ἀπὸ τῶν ὤχετο.

[CAP.

5 Οἷοντι ἀν' ἀπολαύσει ὡς πλείω
ἔδωκεν διώκοντας π.] Malim, ὅ-
πως ἀν' ἀπ. ὡς πλ. ἔδωκεν, φθάνας δὲ
διώκ. π. Casaubonus.

6 Διώκοντας] Fl. διώκοντας. Sub

finem pro vulgato καλύπτων cum Fl.
& Interprete reposui κελεύοντων. Pro
πολλὰ Casaubonus in margine re-
scripserat πολὺ.

T t s

1 Πρὸς

[CAP. XXX.]

Μέμφις.

Μέμφις Ἀ' ρ' β' αἰς
 στρατεύσαντο, ὅπως τει-
 χήρης μὴ γένοιτο πάντα ἔ-
 ξω τείχους ἑσθ' ἡγήσθην, καὶ
 πρὸ τῆς πόλεως ἑτάξε γυ-
 ναῖκας, τέκνα, χρήματα.
 πῆς ἣ πύλας καὶ τείχους ἀ-
 παροδόμησεν. Ἀ' ρ' β'
 αἰς πλὴν ὡς ἀποκτείνω
 τὸ δόκον αὐτῶν φοβη-
 θεῖς, καὶ ὅτι μέγιστον θανά-
 τος μαχέσθην, πλὴν στρα-
 τῶν ἀπὸ ἡγήσθην.

Memphis.

Memphis Aribæo bel-
 lum inferente, ne in-
 tra mœnia concludere-
 tur, omnia protulit ex-
 tra murum, & pro ci-
 vitate collocavit ux-
 ores, liberos, pecunias:
 portas autem civitatis
 destruxit. Aribæus ap-
 paratum eorum despe-
 rationi similem verit-
 us, metuensque ne ad
 mortem usque prælium
 facerent, exercitum ab-
 duxit.

[CAP. XXXI.]

Κερσobleptes.

Κερσobleptes δ' ἀποστάν-
 των αὐτῶν συγγενῶν πολλὰ
 χρήματα ὑπεκπιθαιμέ-
 νων, διαλυσάμενος πρὸς
 αὐτοὺς, κατήσθη πόλεων
 ἀρχοντας, διαστήσας ἀπ'
 ἀλλήλων. ἐπεὶ ἣ χρόνος
 διαγνομένη τὰ ὑποκείμε-
 να χρήματα μετεπέμψατο,
 συλλαβὼν αὐτοὺς ἔτι πῶς

Cersobleptes.

Cersobleptes cum e-
 jus cognati desciscen-
 tes, magnam pecunia-
 rum vim clam extu-
 lissent, facta pace, ci-
 vitatum eis præfectu-
 ras attribuit, eosque ab
 se invicem disjunxit.
 Cum aliquantum tem-
 poris intercessisset, pe-
 cuniasque exigere, com-

λεω

[Περὶ ἡγήσθην] Fl. περὶ ἡγήσθην.

Cap. XXXI. [Τῶν πόλεων] Fl. τῶν πολέμων.

[ΣΔ' Στ']

prehensos eos ex urbibus ejecit, & pecunias ipse possedit.

λεων ἐξήλασε, καὶ τὰ χρημάτων αὐτὸς ἐκράτησεν.

[CAP. XXXII.]

Peuthes.

Σύθης.

Peuthes praefectus equitum Cerfobleptæ, in summa pecuniarum inopia constitutus, mandavit. Ut quilibet agricola quinque modiorum agrum sibi fereret. Qui seruerunt, magna scilicet colonorum multitudo. Cum igitur ingens frumenti copia provenisset, de vectum illud in mare vendidit, remittens aliquantum de precio. Ea ratione multas subito pecunias Cerfobleptæ confecit.

Ἰ Σύθης ἱππαρχὸς Κερσοβλέπης ἐν ἀπάντη χρημάτων προσέταξε τῶ γεωργῶν ἐκάστω πέντε μεδύμων χωρίον αὐτῷ κατασπεύραι· οἱ μὲν κατέσπειραν, πολὺ πλεονέχοντες γεωργῶν· οἷς τε παμπόλιν γρομῶν, καταγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἐπὶ πρᾶσκειν, ὑφ' ἐμμέρις πρὶν πμῆς, ὥς τε ταχέως τῷ Κερσοβλέπῃ πολλὰ χρήματα συνελέξατο.

[CAP. XXXIII.]

Artabazus.

Ἀρταβάζης.

¶ Artabazo oppu-

¶ Ἀρταβάζης ἰπποβο-
κῆντι

Ἰ Σάθης ἱππαρχὸς Κερσοβλέπης.] Probo lectionem aliorum Codd. Σάθης. & statim ἐν ἀπάντη χρ. γρομῶν, ὡς οὐκ. Sub finem ὑφ' ἐμμέρις πρὶν πμῆς. Casaubonus.

Σάθης.] Ita edidi cum Fl. aliisque Codd. in quibus ita legi testis est Casaubonus, pro vulgato Σάθης. atque ita quoque dicitur supra in huius libri indice. Pro ἱππαρχὸς, Fl. ὑπάρχων. Infra pro ὑφ' ἐμμέρις πρὶν πμῆς,

cum Fl. Interprete; & Casaubono scripsi, ὑφ' ἐμμέρις πρὶν πμῆς.

Cap. XXXIII. Ἰ Πλεονεχόντι πρὸς πόλιν] Fl. πολ. ἢ πόλιν. Pro Σικωνίῳ, Fl. Σικωνιάδῃ. Interpres Σικωνιάδῃ, quod unde derivet, ipse viderit: a Σικωνίᾳ enim est, Σικωνιάδῃ, quod est in Fl. sed a Σικωνίᾳ est Σικωνιάδῃ, non Σικωνιάδῃ. Pro ἀποσπέντα, Fl. ἀποσπέντα.

2 Εἰς.

κέντι πινά πάλιν, Τιμόξε-
ν^α Σικυώνι^α προεδί-
δω πλὴν πόλιν. ἀμφό-
ροι συνέθεντο, τῷ βέλῃ
προσάψασθαι βραχὺ βι-
βλίδιον, πξάειν εἰς πινά
τόπον συγκείμενον, καὶ κεί-
θεν τὰς ἐπιστολάς ἀνα-
λαμβάνειν.

Ἀρτάβαζ^α ὑποπιά-
σας Παμμνήρη κρινολογεῖ-
σθαι πῶς πολεμίοις, ² ἐκεί-
νοισιν αὐτὸν ὡς δῶρα δώ-
σων, καὶ οἷον πῶς στραπώ-
ταις μετρήσων. ἐλθόντα
συνλαβὼν, τὸ στρατόπεδον
πῶς ἀδελφοῖς Ὀξύθρα καὶ
Διόικτῳ παρέδωκεν.

Ἀρτάβαζ^α φαρνάκην
Φάγων ἐκ Πλαταιέων,
προῆλθεν εἰς Θεσσαλίαν. ὅ-
ν Θεσσαλῶν ἐρομένων πε-
ρὶ τῆς μάχης, δέσπας ἐμο-
λογήσας πλὴν ἦσαν αὐτῶς
μὴ εἶφαι πᾶσι εἰς Θρά-
κην πρᾶξων βασιλέως
Ἀπορρήτα· Μαρδώνι^α ὅν

gnanti civitatem quan-
dam, Timoxenus Si-
cyonæus urbem prodi-
dit. Convenit inter u-
troque, exiguum li-
bellum in telo suspen-
sum, in locum consti-
tutum ejaculari, atque
inde epistolas recipere.

2 Artabazus cum su-
spicaretur Pammenem
cum hostibus consilia
inire, vocavit eum qua-
si munera largiturus,
& militibus frumentum
mensurus. venientem in
castra comprehendit,
eumque fratribus Oxy-
thræ atque Dibicto tra-
didit.

3 Artabazus Pharna-
cis filius, fugiens a Pla-
tæis, in Thessaliam ve-
nit. Thessalis interro-
gantibus de pugna, non
audens confiteri cala-
mitatem, respondebat
se in Thraciam prope-
rare, & arcanum regis

1671-

² Εὐχέλαιον] Fl. ἐκείλαιον. Pro
ἐλθόντα συλλαβὼν, πῶς ἀδελφοῖς, &c.
cum Fl. scriptū ἐλθόντα συλλαβὼν, τὸ
στρατόπεδον πῶς ἀδελφοῖς, &c. Vide-
tur autem ille quinque millium The-

banorum exercitus, cui a Thebanis
præfatus Pammenes, & cum quo in
Asiam trajicere ad ferendam opem
Artabazo contra regios satrapas pos-
sus erat, de quo Diodorus lib. xvi.

mandatum perficere vel-
le: Mardonius autem
victor sequitur, & ipse
victoriæ nuncium appor-
tat. Artabazus victoriam
prætendens, Thessaliam
transiit. Thessali vero
statim Persarum cladem
perceperunt.

νεκικηκώς ἔπειτα, καὶ τὰ
ἔργα τῆς νίκης αὐτὸς ἀπαγ-
γάλλει. Ἀρταβάζης μὲν
ἀπαίτη νίκης Θεσσαλίας
διεξήλθεν. Θεσσαλοὶ δὲ αὐ-
τίκα τὴν Περσῶν ἡττίαν
ἐμάνθανον.

[CAP. XXXIV.]

Aryandes.

Aryandes Barcæorum
urbem oppugnans, no-
cte fossam duxit, li-
gnis imbecillibus trans-
versim positis, exiguaque
terra injecta. Interdiu
Barcæos ad foedus ineun-
dum vocat, stansque cum
iis qui foedus percuter-
ent, super latentem fos-
sam iuravit: Quamdiu
terra permaneret, se con-

Ἀρυάνδης.

Ἄρυάνδης τὴν Βαρ-
καίων πόλιν πολιορκῶν,
νυκτὸς ὀρύξας τάφρον,
ξύλα ἀσθενῆ διατέινας,
καὶ γῆν ὀλίγην ὑπὲρ τοῦ
μεθ' ἡμέραν προκαλεῖται
Βαρκαίους ὑπὸ πονδᾶς, καὶ
σὺν τῇ τὰ ὄρκια τιμνόν-
των ὑπὲρ τῆς κρυπτῆς τάφρου,
ὥμοσεν ὅτι ἔσονται αὐτῶς ἡ

γῆ

1 Τὴν Πισσῶν ἡττίαν] Ita scripsi
cum Fl. & Casaubono, qui ita in
margine Vulgatz restituerat pro τῇ
Πισσῶν ἡττίαν.

Cap. XXXIV. 1 Ἀρυάνδης] Ita
edidi cum Fl. & Interprete pro Ἀ-
ρυάνδης, ut & infra Ἀρυάνδην pro Ἀ-
ρυάνδην. Strategema hoc Herodoto
non Aryanda tribuitur, sed Artabasi,
qui ab Aryande, Aegypti pratore,
Phiretima precibus ad ulciscendum
Arcefilautem a Barcæis interemptum,
pedestrium copiarum dux ad eos
missus fuit. Eum vide lib. iv. cap.

167. & 201. Ab hoc Aryande no-
men accepit argentum *Aryandicum*,
de quo idem Herodotus lib. iv. cap.
166.

2 Εὐδισσῶντος ἢ γῆ μίση] Ita edi-
di cum MS. addito ἄνω, consen-
tiente Herodoto, unde hæc desum-
pta: ὅτι τῇ κρυπτῇ τάφρῳ τιμνόντες ὄρ-
κια, ἵς ἀπὸ γῆς αὐτῆς ἔτι ἔχον, πρὶν
τὸ ἔρκεον καταχωρεῖν. Paulo post, pro
μικρῇ, MS. ἐκίτη. Herodotus d. l.
ἐκίτη ἔκδοι τὸ ἔρκεον καταχωρεῖν. Ita
quoque supra lib. vi. cap. 22. ubi si-
mile refertur strategema, pro ἵα ἔτι
αὐτῶς

γῆ μὲνδ', φυλάξαν τὰ
συγκείμενα· οἱ Βαρκαῖοι
μὲν τὰς ὁρκας ἀνέσταν τὰς
πύλας. οἱ περὶ τ' Ἀρυάν-
δῳ καταρρήξαντες τὴν
τάφρον, κατελάβοντο τὴν
πόλιν· ὥς μηκέτι τ' ἦς με-
νέσις ἐφ' ἧς ὤμοσαν.

conventa servaturum.
Barcae acceptis juramen-
tis, portas aperuerunt.
Aryandæ milites effracta
fossa civitatem occupa-
runt, cum non amplius
terra maneret, in qua
juraverant.

[C A P. XXXV.]

ΒρέννⓄ.

Brennus.

¶ ΒρέννⓄ Γαλα-
τῶν βασιλεὺς πᾶσι βα-
λόμενⓄ αὐτὰς ὅπῃ τὴν
Ἑλλάδα στραπύσῃ, σπα-
ρχῶν ἐκκλησίαν ἀνδρῶν
ἔγωγαῖων, προήγαγε
αἰχμαλώτους Ἑλλήνας, ἐ-
λαχίστας πὰ σώματα ἔ-
σθενεστάτας, τὰς κεφα-
λάς ἀπεξυρημένους, τρι-
βώνια ῥυπῶντα περιβε-
βλημένους· ἔκ παρέστη
αὐτοῖς τ' Γαλατῶν τὰς με-
γίστας ἔκ τὰς εὐειδεστάτας,
Γαλαπικῶν ὅπλῃσιν ἔχον-
τας. τῷ πῶσι, ἡμεῖς,
εἶπεν, οἱ τηλικῶτοι, ἔκ πῶ-

¶ Brennus rex Gal-
lorum volens eis per-
suadere, ut expeditionem
in Græciam susci-
perent, convocatis
in concionem viris &
mulieribus, produxit
captivos Græcos, vilis-
simis corporibus & in-
firmis præditos, capi-
tibus rasis, & for-
didis palliis amictos :
juxtaque eos maximos
Gallorum collocavit &
speciosissimos, Gallicam
armaturam indutos. Hoc
facto, nos, inquit, tan-
ti ac tales contra ho-
mines ira imbecilles &

706

αὐτῶν γὰρ ὅτι. legendum ἔστι ἐπ' αὐτῶν
γὰρ ἐπεὶ. ut monui ad illum locum.
Ito μὲνδ', Casaubonus in margine re-

posuerat ἰδοὺ.

Cap. XXXV. 1 ΒρέννⓄ.] γ. Α'.
ρίνⓄ. Casaubonus.

2 Ποῖ

parvos bellum gere-
mus. Hoc modo Galli,
contemptis Græcis, ad-
ducti sunt, ut proficisci
cum exercitu in Græciam
non dubitarent.

2 Brennus Gallos
ducens in Græciam, cum
Delphis aureas statuas
conspexisset, accersivit
Delphos captivos, eos-
que per interpretem
interrogavit, an foli-
dum esset aurum do-
nariorum. Quibus af-
firmantibus intus æs
esse, foris autem au-
rum leviter aspersum:
mortem omnibus mi-
nabatur, si hoc aliis e-
nunciarent. imo con-
trarium dicere iussit,
nihil esse præter au-
rum fabricatum. Tum
duces intro vocavit,
& eundem modum ca-
ptivos interrogavit. Qui-
bus, ut imperatum e-
rat, respondentibus au-

τοι, πρὸς τὰς ἄτας ἀδελ-
φοὺς καὶ μικρὰς πολεμῆσαι μὲν.
ἄτως ἐπαύθησαν Γαλά-
ται, καταφρονήσαντες
Ἑλλήνων ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ
Ἑλλάδα.

Βρέννου Γαλάταις ἀ-
γαγὼν ἐπὶ τῷ Ἑλλάδα
θεώμεν τοὺς ἐν Δελ-
φοῖς χρυσὸς ἀνδριάντας.
προσκαλεσάμεν τοὺς Δελ-
φὸς αἰχμαλώτους διὰ τῶν
ἐρμηνέως ἤρετο, εἰ σπερδὴ
εἴη τὸ χρυσίον τῶν ἀνδριαντά-
των· εἰπόντων δὲ, τὸ μὲν ἐν-
δον εἶναι χαλκὸς, τὸ δὲ ἔξω-
θεν χρυσὸς ἐπιλήλαται λε-
πίδος· ἡπειλήσαντο θάνατον
ἅπασιν, εἴ τ' αὖτε πρὸς ἀλ-
λήλους ὁμολογήσουσιν. ἀλλὰ
καὶ τὸν ἀντίον λέγειν παρήγ-
γειλεν, ὡς ἔστιν ἅπαντες
χρυσὸς αὐτῶν δὲ σφυρηλά-
της καὶ δὴ τῶν ἡγεμόνων ἐνδοσ-
πνὰς καλέσας, τὰς αἰχ-
μαλώτους ὁμοίως ἤρετο. τῶν

τῶν

2 Πρὸς ἀλλήλους] Scribe cum In-
terprete πρὸς ἄλλους. Pro ὁμολογήσουσιν,
MS. ὁμολογήσαντες, quod præfero.
Sub finem pro ἀγγέλλειν. cum eo-
dem & Interprete reprobi ἀνγγέλλει-

λιν, Pro ἀνγγέλλειν quoque MS.
προσκαλεσάμεν.

3 Ἄπαντες χρυσὸς αὐτῶν δὲ σφυρῶν.]
Suspecta vox αὐτῶν saltem αὐτῶν λε-
γεσθαι. Casaubonus.

4 Πρὸς

ἣ τὸ ⁴ πρῶτον εἰπόντων, ὡς πάντα εἶη χρυσός, ἐκέλευσεν αὐτὰς ἀναγγέλλειν πῶς πλῆθυσιν, ἵνα μάχωντο ὀδυρόμενον, ὡς ὀπληψόμενοι χρυσῷ μοίρας μεγάλας.

rum esse purum, jussit eos multitudini renunciare, ut sperantes se maximas auri portiones accepturos, alacrius pugnam facerent.

[CAP. XXXVI.]

Μυγδόνι.

Mygdonius.

Μυγδόνι. πολέμιων προσπαθημάτων, λιμῶν πεζόμην, σωρὲς ὑπερμεγέθεις γῆς καὶ λίθων ἐν τῇ ἀγορᾷ νήσας, καὶ πείλαιψας πηλῶν, πῶς μὲν πυρρὰς, πῶς δὲ κρητὰς ¹ ἔβαλε, καὶ θρέψας ἡμίονους μεγίστας, καὶ ποτάτας ἐκτὸς τείχεος ἀφῆκεν. ταῦτα μὲν οἱ πολέμιοι σκέλαον· ὃ δὲ κήρυκα πέμψας ἠξίωσε ² πέμψειν τὰς πρὸς λύτρων συμβησομένους κήρυκες ἡκον, πρὸς δὲ ὅτι τὴν ἀγορᾶς Μυγδόνι σκέλαιεν. οἱ δὲ σωρὲς μεγάλας πυρῶν καὶ κρητῶν ἰδόντες,

Mygdonius hostibus obsidentibus fame laborans, acervos maximos terræ, lapidumque in foro exstruxit, eosque compingens luto, in alios triticum, in alios hordeum injecit, & mulos ingenti magnitudine, pinguissimosque alens extra mœnia dimisit. Eos hostes comprehenderunt. Ille præcone misso jussit, ut mitterent qui de redemptio precio transigerent. Venerunt legati, quos Mygdonius in foro convenit. Illi maximos acervos tritici,

καὶ ὑπ-

⁴ Πρῶτον.] γρ. πρῶτον. Casaubon.

Cap. XXXVI. : Ἐξέλε.] MS. Ἐπὶ καλ. Idem.

² Πέμψειν.] MS. πέμψει.

hordeique videntes , & ministros alios alibi jubere metiri , reversi hæc hostibus nunciarunt. Qui pinguedinem mulorum conspicati , fidemque de ciborum apparatu legatis habentes , longo tempore se civitatem capere non posse existimaverunt , & ob eam causam discesserunt.

ὁ ὑπαρχὸς , καὶ ἄλλοι ἀλλαχόθεν ἀξιῶντας μετρίσθη. ταῦτα ἐπανελθόντες πῶς πολεμίοις ἤγγελλαν· οἱ δὲ καὶ τὸ δόξαφες τῶν ἡμιόνων ἰωρακότις , καὶ πλὴν τοῦ στρατοῦ τῶν τροφῶν , πῶς κήρυξι πεισίωσις , ὡς εὖ αὖ διωάμειροι χροῖνω μακρῶ πλὴν πάλιν ἐλθεῖν , ἀνέζδξαν.

[C A P. XXXVII.]

Parisades.

Parisades rex Ponti aliam vestem habere solebat , cum militum inspectionem faceret : aliam , cum periculum adversus hostes subiret : in alia , si quando fugam tempus postularet , fugiebat. Nam ordines instruens , ab omnibus cognosci : periclitans , nemini hostium notus esse : fugiens autem , neque suos neque hostes scire , quis esset , voluit.

Παρασιάδης.

Παρασιάδης Πόντου βασιλεύς , ἐν ἄλλῃ μὲν ἑσθίῃ π τὰς στρατιώτας ἐξήταζεν· ἐν ἄλλῃ δὲ πρὸς τὰς πολεμίους ἐκινδυνώσεν· ἄλλῃ δὲ , εἰ φυγῆς καιρὸς ἦν , ἔφωλυν. ἐκ τῶν μὲν γὰρ ἐβόλετο εἶναι πᾶσιν ὀπιφανής· κινδυνεύων δὲ μηδενὶ τῶν πολεμίων καταφανής. Φεύγων δὲ μήτε πῶς οἰκείοις , μήτε πῶς ἐναντίοις γνώριμους.

[C A P.]

1 Πρὸς τοὺς πολεμίους] Additus articulus cum MS.

V n

2 καὶ

[CAP. XXXVIII.]

Σεύθης.

Seuthes.

Σεύθης Ἀθλωαίων τὰ
 ὅτι θαλατταν διὰ τῶν Χερ-
 ρονήσας περὶ τῶν, μι-
 αωσάμιν. Γέτας ψι-
 λὰς διαχίλις διὰ δὲ πορρή-
 των συνέταξεν ὡς πολε-
 μίαις ἐμβαλόντας πυρπο-
 λαῖν τὴν χώραν, καὶ βαλ-
 λειν τὰς ὅτι τῶν τειχῶν.
 Ἀθλωαῖοι ταῦτα ὁρῶντες,
 καὶ πολεμίαις τῶν Θρακῶν
 ἡγησάμενοι τὰς Γέτας δὲ
 τῶν δρωμενῶν, ἐκβάντες
 παρρηῶντες τῶν νεῶν, προσή-
 γον τοῖς τέχεσιν ὁ μὲν Σεί-
 θης προσεξήλθε τῶν τειχῶν
 ἐναντίον τοῖς Ἀθλωαίοις.
 καὶ οἱ Γέται ἦν ὡς μετὰ αὐτῶν
 ὡς ἀπὸ τῆς μέλλοντες.
 ἐπεὶ ἦ κατόπιν ἐγμῶντο,
 λαβόντες ὀπίσω τὰς πολε-
 μίαις, ἔνθεν μὲν οἱ Θραῖκες,
 ἔνθεν ἦ οἱ Γέται, πάντας αὐ-
 τὰς διέφθειραν.

Seuthes Atheniensibus maritimas regiones per Cherronesum populantibus, duo milia Getarum levis armaturæ conduxit, eosque more hostium irruptionem facere, ignique regionem vastare iussit, & in eos qui in muris consisterent, tela conjicere. Hæc Athenienses conspicati, & hostes esse Thracum ex his quæ patrabantur conjicientes, audacter e navibus egressi, ad moenia contendebant. Seuthes extra muros obviam Atheniensibus prodiit, & Getæ quasi cum illis se conjuncturi, postquam ad tergum evaserunt, interclusis retro hostibus, hinc Thracæ, illinc Getæ magnum eorum numerum occiderunt.

[CAP.

Seiles.

Χείλης.

Seiles, ut tria milia Persarum, qui novis rebus studebant, morti traderet. finxit Seleucum per litteras sibi graviter minari. Se vero ipsorum auxilio, ad prævertendum ejus iram uti statuisse. Ad consilium vero agendum constituit, ut omnes in vicum quendam nomine Rhaudam convenirent. Illi credentes ejus sermonibus, venerunt. At ipse (eratenim palus sub vico profunda) in eo loco Macedonum & Thracum equitibus trecentis, armatisque ter mille collocatis, præcepit, ut cum peltam ferream tolli vidissent, excursionem facta omnes ibi

ἡ Χείλης τριχιλίους Περσῶν νεωτερίζοντας κτείναι βυλόμην, ἐσκήψατο Σείλῳ κεν αὐτῷ δι' ὅπισθ' ἡσ χαλεπῶς ἀπειλεῖν αὐτῷ ὅτι τῇ τέττων συμμάχια χρησιμὴν ἐθέλειν αὐτὸν περλαθεῖν, ὅπως δὲ ἂν βυλῶ ἀράγοιεν. συνέταξεν αὐτοῖς ἀπαντᾶν εἰς κώμην, ῥ' ἀνδρῶν καλὰ μὲν ἔλθω. οἱ μὲν πρὸς αὐτὸν ἦγον. ὁ δὲ ἰὼν γὰρ ἐλθὼ βαθὺ καὶ κερταῖον ὑποπλῆν κώμην. ἐνταῦθα Μακεδόνων καὶ Θρακῶν ἰππεὺς τριακασίους, ὁπλιτῶν τετρεκακισίους, δοποκρύψας, συνέταξεν, ὅταν ἴδωσι πεπλην χαλκῶν δρεφθεῖσαν, ἐκδραμόντας ἀνακρῆσαι πάντας τὰς ἡθροισμῶν.

ἀνδρ.

1 Χείλης] Malim Σείλης cum MS. & Interprete, qui constanter in suis quoque ita videtur invenisse, non solum hoc loco, verum etiam in Indice, & ut MS. hic per Σ, Σείλης, ita quoque in Indice, nisi quod illic Σείλης. Paulo post pro συνέταξεν αὐτοῖς ἀπαντᾶν, MS. αὐτοῖς. Pro

ῥ' ἀνδρῶν, MS. ῥ' ἀνδρῶν, imposito 7 posteriori α. Genuinum tamen existimaverim ῥ' ἀνδρῶν. Male Interpres Rhaudam. Ptolemaeus lib. vi. cap. 19. Καὶ κατέχευε τὰ μὲν ποταμὸν τῇ Ἀείῳ ῥ' ἀνδρῶν. Infra pro ὁπλιτῶν, MS. ὁπλιτῶν.

ἀνεδείχθη μὲν ἡ πέλτη· οἱ
 ᾗ ἐκδραμόντες τὰς τριγί-
 λίαις Πέρσαις καπεφόνω-
 σαν.

collectos perimerent.
 Qui ostensa pelta excur-
 rentes, tria millia Persa-
 rum ad unum omnes
 conciderunt.

[CAP. XL.]

Βόρζου.

¹ Βόρζου τριγίλιαις ἀν-
 δρας, τῇ ἐν τῇ Περσίδι
 καποίκων, Ἰππευλάοντα
 αἰσθόμενον ἀπεπέμψα-
 ρο, δὲς ἡγεμόνας τῶν
 οἱ προήγαγον αὐτὰς εἰς
 πινὰ τόπον τῇ Περσίδι εἰς
 καλῆται Κωμάτος, ἐνθα
 κῶμαι πυκναί, καὶ λεῶς
 πολὺς, καὶ σαθροὶ πολλοί·
 πρὶν ἢ ἄλλου ἐν ἄλλω σα-
 θρῶ κατήγετο, Φυλακῆς
 ἰσχυρῶς ² κυκλωσαμένης
 πρὸς κώμας, ἕκαστος τῶν σαθ-
 ρέων τῷ ἰδίῳ Ἰππισταθμον
 εὖ μάλα κατὰμεθύσας
 ἀπέκτεινε· πρὶν ἢ σώματα τῶν
 τριγίλιων παφέντα, διὰ
 νυκτὸς ἀφανῆ ἐγρίοντο.

Aborzu.

Aborzus cum a tri-
 bus millibus hominum
 in Perside incolentium,
 sibi insidias parari sen-
 sisset, eos ablegavit,
 additis viarum ducibus,
 qui deduxerunt eos in
 locum quendam Persi-
 dis nomine Comastum.
 Ibi vicorum insignis mul-
 tudo, hominumque
 magna frequentia, mul-
 taque diverforia. Cum
 autem alius apud alium
 hospitem diverteret,
 fortissimo præsidio vicos
 cingente, quilibet ho-
 spes suum diversorem
 inebriatum occidit. cor-
 pora vero trium millium
 terræ mandata per no-
 ctem, deque medio sub-
 lata sunt.

[CAP.

¹ Βόρζου.] MS. Οὐόρζου, quo-
 modo Interpres etiam legit in Indi-
 ce, ubi MS. Οὐόραζου. Infra arti-
 culum ante χαλῆται MS. non agno-

scit. Sub finem pro σαθροῖς, cum
 eodem restitui σαθροῖς.

² Κυκλωσαμένης.] γ. κυκλωσαμένης. Casaubonus.

[C A P. XLI.]

Surenas.

Surenas Parthorum dux, cum Crassus turpiter praelio fugatus discederet, & per montana iter facere conaretur, metuens ne pugnam ex desperatione redintegrarent, legatum ad eum misit, qui in hunc modum referret: Componit tecum amicitiam rex magnus, & cum fortitudinem suam Romanis ostenderit, nunc humanitatem etiam ostendere constituit. Crassus dolum suspiciens, morem gerere nolebat. Milites, quorum animi essent fracti & defessi, coëgerunt eum complois armis barbaro credere. Crassus invitus pedibus iter faciebat. Surenas summa usus humanitate, equum au-

Σαρλῶας.

Σαρλῶας Παρθυαίων ἡγέμευς ① Κράσσον μὲν πολλῆς ἥτις ἀναχωρῶντα, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρεινοτέρων ὀδεύειν περὶ ὁδόν, τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχῃ φοβόμενόν, ἐπεμψε πρεσβύτην ὡς αὐτόν, λέγοντα, σωθήσῃ σοι Φιλίαν βασιλεὺς μέγας, δέξας Ῥωμαίοις ἀνδρίαν, νῦν δέῃ βέλῃται Φιλανθρωπίαν. Κράσσος ② δόλον ὑποφωρῶμεν, οὐκ ἐπέθετο. οἱ στρατιῶται αὐτομήνεις, καὶ ἀπειρηκότες, ἐβιάσαντο αὐτὸν τὰ ἔσχατα κρῖναι, πειρῶσαι τὸν βαρβάρον. Κράσσος ③ ἄκων πρὸς ἐβιάδιζεν. Σαρλῶας Φιλοφρονέμενός ④ δὲ ἵππον χρυσόχαλινον αὐτῷ παρέστησεν, ἐφ' ᾧ καθίσται παρσέναι-

① Κράσσον μὲν πολλῆς ἥτις ἀναχωρῶντα] Vel Κράσσον ἡγῶν vel Κράσσον ἀναχωρῶντα & περὶ ὁδόν (scribendum. Quem Polyznus Exastem vocat, is est Plutarcho Πομαζαῖος,

Appiano Plutarchi simis Μαζαῖος. Versus Euripidis ex ipso poeta emendavimus. Casaubonus.

② ὀρεινοτέρων] MS. ὀρεινότερον. Infra pro δέξας idem δέξαι.

V u ;

; σ μ φ

προσέταξεν·³ ὁ μὲν δὲ ἀνα-
 βαινὶ τ' ἵππων. ὃν βαρβα-
 ροῖσι πωκόμεναι κεντρίας
 ἐπέπλεον· ὅπως τ' ἐκράσων ἐς τὸ
 πλεονέχον· ἐξενέγκαι τ'
 Παρθυαίων. Ὁ κταίσιος τ'
 πρὸς ἐκράσων ἡγεμόνων συν-
 εἰς τ' ἀπάτης, λαμβάνει-
 πται τ' χαλινῶν, καὶ μετ' ἐ-
 κείνου εἰς τ' χιλιάρχων Πε-
 τρώνι· ὥστε τ' μὴ ἵππο-
 κόμον Ὁ κταίσιος· κτείνει
 πασάμην· τὸ ξίφος· τ'
 ὃν Ὁ κταίσιος ἀλλ'· πῶς τ'
 Παρθυαίων· τ' ὃν Κράσων
 Ἐξαίθρης Παρθυαίῳ,
 καὶ πρὸς κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ
 πρὸς δεξιᾷ ἀποκρίψας, ἐ-
 κόμισσε πρὸς μέγαν βασι-
 λέα Παρθυαίων, Ἡρώ-
 δην. ἔτυχεν ὃ βασιλεύς
 κατ' ἐκείνου τ' ὥρας ἐστρώ-
 μεν· καὶ πρὸς τ' ἵππον ἀ-

reo freno præditum ei
 tradidit, in quo eum
 sedere iussit. Barbarus
 autem equorum cura-
 tor, admotis calcaribus,
 equi cursum acce-
 lerabat, ut Crassum in
 mediam Parthorum mul-
 tudinem conjiceret.
 Octavius unus ex Cra-
 si legatis intellecta fal-
 lacia, frenum apprehen-
 dit, & post eum unus
 tribunorum Petronius.
 Sic Octavius extracto
 gladio equi curatorem
 interficit, Octavium
 alius quidam Partho-
 rum. Crassum vero exi-
 liens Parthus occidit,
 ejusque caput & dextram
 abscissam ad regem ma-
 gnum Parthorum He-
 rodem deportavit. Erat
 eo tempore rex in con-
 vivio, & inter potan-
 dum, Jasonem Trallia-

κροῶ-

³ Ὁ μὲν δὲ ἀναβαινὶ τ' ἵππων] O-
 missa hæc ab Interprete verbe: *ille*
quidem equum conscendit. Pro Ὁ κταίσιος,
 utilegebatur, reposui Ὁ κταίσιος.

⁴ Κτείνει] MS. κτείνει. Pro Ἐξαί-
 θρης, MS. ut & Codd. Casauboni,
 Ἐξαίθρης. Non opus videtur, ut post
 Ἐξαίθρης inferatur ἀνέλις, sicuti in
 margine Vulgatæ fecerat Casaubo-

nus: locus enim videtur integer, si
 subintelligas, τὸ κτείνει, quod præ-
 cedit. Interpres tamen in suis vide-
 tur reperisse. Pro Ἡρώδην, MS. Τ'-
 ῥοδην, quomodo & Casaubonus in
 ora Vulgatæ notat. Plutarcho, in
 Crasso, dicitur Τ' ῥοδης, in Anto-
 nio Ἡ ῥοδης, Appiano Ὁ ῥοδης, La-
 tinis *Orcdes*.

num tragœdum Bacchas Euripidis agentem auscultabat. Tragœdus canebat illos versus,

*Ex montibus afferimus
Vistulum laniatum modo,
Prædam felicem.*

Qui vero Crassi caput habebant, ad regem illud attulerunt. Ob eam rem ingens vociferatio, ingensque plausus oriebatur. Itaque Exathres exiliens inquit, Mihi potius hos versus canere convenit, quam tragœdo. Rex eare gavisus, hunc quidem iis donis honoravit, quibus mos erat ejusmodi homines afficere: tragœdo vero talentum donavit.

κροῶμεν Θ' ἰάσιν Θ' Τραλ-
λιαν ἔτραγωδῶ ὑπεκρυ-
νομὲν Βάκχας Εὐριπίδῃ.
ὁ μὲν δὲ τραγωδὸς ἤδεν ἐ-
κείνα τὰ μέλη,

ἡ φέρομεν ἐξ ὀρέων ἑλικά
Νεότομον ᾧ τὶ μέλαθρα,
Μακάρεον θήραμα.

οἱ ᾗ τὴν Κρείσσε κεφαλῶν
καμίζοντες τῷ βασιλεῖ
προσλώεγκαν. ᾧ τὶ τῷ
μεγάλῃ βοῇ, καὶ πολὺς κρό-
τος ἐγένετο. ὡς πὶ ὁ μὲν Εὐξ-
αίθρης ἀναπηδήσας ἔφη·
ἐμοὶ πάντα μᾶλλον τὰ μέλη
προσήκει ᾄδειν, ἢ τῷ τρα-
γωδῶ. βασιλῆς ἡδείς,
τῷ πον μὲν ἐτίμησεν οἷς πά-
τριον ἔσθ' τῷ ἰάσιν ᾗ τῷ
τραγωδῶ πάλαν ἔδω-
κεν.

[C A P. XLII.]

Galli.

Galli expeditionem adversus Autariatam susceperunt. Cum diu bellum duceretur, Celtæ

Κελταί.

Κελταὶ στρατεύσιν ᾧ τὶ
Ἀυταριάτας, καὶ ἔν τῷ πόλε-
μῳ μακρὸς οἱ μὲν Κελ-
ταὶ τὰς τροφὰς καὶ τὸ οἶνον,
πάντας

ἡ φέρομεν ἐξ ὀρέων ἑλικά
Νεότομον ᾧ τὶ μέλαθρα, μακάρεον θήραμα] MS.
φίρομεν μὲν ἐξ ὀρέων Νεότομον ᾧ τὶ μέλα-
θρα, μακάρεον θήραμα. Sed restituit

ex Euripide Casaubonus. In Plutar-
cho tamen etiam est ὁμοίως ἐκ θήρας.
Sub finem MS. βασιλῆς μὲν ἡδείς.

πάντας δηλητηρίοις κατὰ
 φαρμακείῃσι, καὶ κατὰ λι-
 πόντες ἐν ταῖς σκηναῖς, αὐ-
 πινύκτωρ ἐφύγον. οἱ δὲ
 αὐτὰρ ἐπεὶ πιστεύουσιν,
 ὥς φοβηθέντες ἀποδιδρά-
 σκωεν, καπιλάβοντο¹ πᾶς
 σκηνάς, καὶ τῷ οἴνῳ, καὶ ταῖς
 τροφαῖς ἀνέδλυν ἐχρήσαντο.
 καὶ ὤξυρκα² ὑπὸ Διάρ-
 ροίας ἀκρατὲς ληφθέντες.
 Κελπὶ δὲ ἐπελθόντες κα-
 μένους φονέυσιν.

cibaria & vinum her-
 bis venenosis inficiunt,
 & ipsi noctu relictis ca-
 stris fugam capeffunt.
 Autariatæ credentes eos
 metu profugisse, ca-
 stra invadunt, & vi-
 no cibariisque largiter
 fruuntur, statimque im-
 moderato ventris pro-
 fluvio prolabantur. Cel-
 tæ supervenerunt, ac
 prostratos occiderunt.

[C A P. XLIII.]

Θράκες.

Θράκες ὤξυρκαζάμε-
 νοι Βοιωτοῖς ὤξυρ πλὴν Κω-
 παῖδα λίμνῳ, ἡτήτηντες,
 εἰς τὸ Ἐλικῶνα κατὰφυ-
 γόντες, ἐσπείσαντο³ τοῖς

Thracæ.

Thracæ prælio cum
 Bœotia facta ad Copai-
 dem paludem victi, in
 Heliconem confuge-
 runt, & inducias cum
 Bœotia ad dies aliquot

Βοιω-

¹ Τὰς σκηνὰς καὶ τὸ οἶνον, καὶ ταῖς
 καὶ τῷ οἴνῳ, quod in Vulgata aberat,
 cum MS. & Interprete supplevi.

² Τὸ ὤξυρκαζα] Simile strate-
 gema vide supra lib. vi. 13.

Cap. XLIII. 1 Τοῖς Βοιωτοῖς]
 MS. αὐτῶν Βοιωτῶν. Paullo post pro ἱπ-
 νία, MS. ἱππυνία. Sed Vulgata recte.
 Strabo lib. ix. in Thessalicis: Τά τε
 δὲ ὑπερέκειται ὁ ἱππὺν, ἔπειτα δὲ ἱπ-
 νίας ἱερὸν, ἀπὸ ἧς καὶ τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. &
 in Bœoticis: Κορυνθίαντες δὲ τὴν Κορ-
 νείας (vitiose Κορυνθίας editum) ἐν τῇ
 αὐτῇ πεδίῳ τὸ δὲ ἱππυνίας (uti re-
 stituendum monuit Casaubonus pro

vulgato ἱππυνίας) Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρύ-
 σαντο, ὁ μὲντοιμος τὸ Ὀνίπαλον. Ad
 quæ loca videndus Casaubonus. Pau-
 sanias in Bœoticis: Περὶ τῆς Κορυν-
 θίας ἐστὶν Ἀλκαλοφύων ἀείλιος, τὴν ἱ-
 ππυνίας Ἀθηνᾶς ἐξ ἧς ἱερὸν. καλεῖται δὲ
 ὑπὸ ἱππυνίᾳ τὴν Ἀμικτινίαν. καὶ ἐκ
 κοινῆς συνείσεως ἐνταῦθα οἱ Βοιωτοὶ
 σύλαγον. Dicitur & ἱππυνίᾳ Apollino
 Rhodio Argonaut. lib. i. 552.

Εὐροῖν Ἀθηνᾶς ἱππυνίαν, &c.
 Ad quem locum inter alia Scholia-
 stes: Ἀμικτινίαν ἐν τῇς Θησαυρικῇ Ἀμ-
 φικτινίαν ὑπὸ ἐν Θιασπιδίᾳ χηρδῶν,
 ἀπὸ

fecerunt. in quibus Bæoti inito consilio discedunt, freti victoria, & induciis confidentes, atque Minervæ Itoniæ pro victoria sacrificantes, convivia celebrant. Thraces per noctem in sacrificantes & convivantes impetu cum

A'θη-

αἰς ἡ Ἰτων πόλις καὶ Ἰτωνίης Ἀθωνῶ. & eodem libro, γ. 721.

Αὐτὰρ ὅγ' αἰμὴν ἄμισι θιάς Ἰτωνί-
δος ἔργον.

Ubi idem Scholiastes: Εἰς Θεσσαλίᾳ θιάς Ἰτωνίης πικρῶν, καὶ ἐς Κερθονείᾳ πό-
λιν ἡ Βοιωτίας, ὅπου Ἰτωνίης ἡ ἱερὴς. Ubi pro ἱερῆς lego ἡρώδους. Consule & Stephanum voce Ἰτων, apud quem & Ἰτωνίης dicitur, uti & Callimachos, Hymno in Delum γ. 74.

Ηἰδὼν Ἰτωνίαν δὲ μὴν Ἀθανείας Ὀρμηίδην καλεῖσθαι. (ἐπ' αἰθλα Male Achilles Statius in Catullum scribit, *Quo tamen loco prave in impressis Ἰτωνίης. Urbs enim Ἰθύνια non Ἰτωνίης. Neque enim si quis ejus nominis urbs esset, eam Strabo, Pausanias, Stephanus, Interpretes Apollonii praecriissent: quibus auctoribus templum tantum illud fuisse, & a sacerdote sic etiam dictum constas: id autem opinor Ἰτωνίην dicebatur, Latine Itonium, unde est, quod in MSS. omnibus legimus Itonii, per ii geminum, Itonis tamen esse etiam possit. Iton autem nullo modo civitas est intelligenda, sed vel mons vel campus de quo Strabon, &c. addens Strabonis locum, quem jam adduximus. Male inquam hæc, cum diserte & Stephano, & Apollonii Scholiasti Ἰτων, sive Ἰτωνίης urbs dicatur. Strategematis hujus meminit quoque Strabo lib. ix. Φησὶ γὰρ Ἐφορὸς ἐν μὲν Θεσ-
σίας, ποιεσθῆναι ἀποδείξαι τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ, ὅτι δὲ νύκτωρ στρατὸς πειθόμε-
νον ὀχυρώσιν, ὡς εἰρηλίκας γυμνασ-
τὰς καὶ ἀποδείξαι αὐτοῖς, αἰτωρμένων το*

Βοιωτοῖς ἡμέρας πναις, ἐν αἷς βαλδυσάμενοι ἀπαλλάσσονται. οἱ Βοιωτοὶ τῇ νίκῃ παρέρχονται, καὶ ταῖς ἀπονδαῖς πιστεύοντες, ὅτι τῇ

αἰμῇ, ὅτι ταῖς ἀπονδαῖς παρίστανται, μὴ ἐν τῇ νύκτι φάσκειν ἑαυτοὺς συνδιδάξαι ἡμέρας, νύκτωρ γὰρ ὅτι δὲ νύκτωρ ἡ παροιμία εἰρηλίκας, Θεσσαλίας παρὰ τῆς οἰκίας. Simile in Laconicis de Cleomene refert Plutarchus Ἀνδραῖς γὰρ ἐν τῇ νύκτι κοιμησάμενοι, καὶ τὸ πειθόμενοι ταῖς ἀπονδαῖς, ἰπιδίον: καὶ ἐν μὲν ἀπείκτεται, ἐν δὲ ἀχρηστώντας ἑαλόντας. ὅτι δὲ νύκτι τῇ νύκτι φάσκειν ὅτι ἑαυτοὺς συνδιδάξαι ταῖς ἡμέραις ταῖς νύκτας: ἀλλὰ τὴν καὶ, πᾶν καὶ τὸ πειθόμενον πολλοῖς, τὸν καὶ τῇ νύκτι τοῖς, καὶ τῇ νύκτι ἀνδράποισι δίκας ἐπείσσειν τοῖς καὶ. Verum aliter multo deejusmodi fallaciis sentit Cicero lib. i. De Off. cad. 10. Existunt etiam injuria saepe calumniam quædam, & nimis calida & malitiosa juris interpretatione: ex quo illud, summum justumque injuria, factum est jam tritum sermone proverbium. Quo in genere & in republica multa peccantur: ut ille, qui, cum triginta dierum essent cum hoste pacta inducia, noctu populabatur agro, quod dierum essent pacta non noctium inducia. Simile quoque Strategema vide supra lib. vi. cap. 33. De proverbio, Θεσσια παρὰ τῆς οἰκίας consule Erasmus.

2 Τῇ Ἀθωνῶ τῇ Ἰτωνίᾳ] Scrip-
tum invenimus τῇ Ἀθανείᾳ Ἰτωνίᾳ,
& apud Interpretem, immortalis E,
iota. Nos nullo negotio veram le-
ctionem restitimus ex historia.
Casanius.

Vu 5

1 Xu-

Αἱ Θῦλᾶ τῇ Ἰτανία θύον-
τες, ἐὸρταζον Ὀπινίκια. οἱ
Θραῖκες θύουσι καὶ πανηγυρί-
ζουσιν ἀόπλοισι νύκτωρ ἐ-
πιθέμενοι, πολλὰς μὲν αἰ-
νείλον, πολλὰς δὲ ζώντας ἔ-
λουν. ἀπιωμένων δὲ τῶν Βοιω-
τῶν, ὅτι παρεσπένθησαν,
ἀπεκρίναντο οἱ Θραῖκες, ὅ-
δαμῶς ὠρταζέμεναι πᾶς
σπονδᾶς· ἡμέρας γὰρ σπο-
νδᾶς ῥητὰς τῶν ἀνοχῶν· πρὶν
δὲ τῶν νυκτῶν μηδεμίαν σπο-
νδᾶν πρὸς αὐτὰς πεποιθ-
έναι.

armis facto, multos in-
terfecerunt, multosque
vivos ceperunt. Boeo-
tis eos violati fœderis
incusantibus, responde-
runt Thraces se nul-
lo modo fœdera esse
transgressos. Dierum e-
nim inducias certis con-
ditionibus factas esse. De
noctibus sibi nullum fœ-
dus cum eis interces-
sisse.

[C A P. XLIV.]

Σκύθυ.

Scythæ.

¶ Σκύθυι Τριβαλοῖς
ὠρταζέμεναι μέλλοντες
παρήγγειλαν τοῖς γεωρ-
γοῖς, καὶ τοῖς ἵπποφοροῖς,
ἐπεὶ δὲ αἰσθωνται συμβα-
λόντας αὐτοὺς τοῖς πλε-
μίοις, ὁππότε λαλῶναι πρὸ ῥω-
θεν πᾶς ἀγέλας τῶν ἵππων
ἀπελαύνοντες· οἱ μὲν ἐπε-
φάνησαν· οἱ δὲ Τριβαλοὶ
πλὴν πολλῶν ἀνθρώπων
καὶ ἵππων πρὸ ῥωθεν ἰδόντες,
καταγορεῖν ἐγειρόμενοι,

¶ Scythæ cum Tri-
balis pugnam inituri,
præceperunt agricolis
& equorum pastoribus,
ut cum sensissent ipsos
cum hostibus manus
conferere, procul sese
ostendentes, equorum
greges agerent. Quibus
apparentibus, Tribali
magnam multitudinem
hominum & equorum
a longinquo conspica-
ti, cum pulvis excita-
retur, arbitrati Scythæ

Βολῶ

superiores auxilio eis venire, metu perterriti se in fugam conjece-
runt.

2 Scythæ in Asia bel-
lum gerebant. Interea
temporis Scythiades ex
servis liberos procrea-
verant. Servi reversos
dominos recipere no-
luerunt, bellumque con-
flatum est. Servi instru-
cta acie dominis obviam
progrediebantur arma-
ti. Scythia quidam me-
tuens ne ex desperatio-
ne prælium committe-
rent, suis consilium de-
dit, ut arma & arcus
deponerent, flagellisque
protensis obviam ser-
vis irent. Qui cum ex-
tensis flagellis impetum
facerent, illi conscien-
tia servitutis stimulatī,
repente se fugæ manda-
runt.

Βολὴν αἰρομένῳ, νομίσαν-
τες τὰς ἄνω Ἰσχύθας ἤκειν.
αὐτοῖς συμμαχῆς, ἔφυ-
γον φοβηθέντες.

Σκύθαι τῷ Ἀσίᾳ
κατέτρεχον· αἱ Σκυθιάδες
γημαῖα τῶν οἰκέταις
ἐπαίδοποίησαν. ἐπανελ-
θόντας οἱ δὲλοι τὰς δε-
σπότης οὐκ ἐδέξαντο. πό-
λεμῳ ὡς οἱ μὲν οἰκέται
Φαλαγγηδὸν ἁπλώτη-
σαν ὡπλισμένοι. Σκύθης ὃ
ἀνὴρ δέρας αὐτῶν τῷ
ἐξ ἀπονοίας μάχῃ, συν-
εβόλῳσεν ὅπλα μὲν καὶ
τόξα κατὰβαλεῖν· μάστι-
γας δὲ ἀνατειναμένους ἐπὶ
τὰς οἰκέτας βαδίζειν· οἱ
μὲν ἀνατεινάμενοι πᾶς μά-
στιγας ἐφώρμησαν· οἱ δὲ τὸ
σπινθὸς τὸ δακρύας καὶ φέ-
ροντες, αὐτίκα φεύγοντες
ᾤχοντο.

[C A P.]

1 Σκύθας ἤκειν αὐτοῖς] Ita repro-
sui cum MS. & Interprete, pro vul-
gato, Σκύθας εἶναι αὐτοῖς.

2 Ἀπλώτισαν] MS. ἐπώτισαν. Paul-

lo post pro ἀνατειναμένους, cum MS.
restitui ἀνατειναμένους, quomodo &
statim ipse Auctor.

8 T 8

Πέρσαι.

¶ Πέρσαι πρὸς Μυκά-
λῳ Σαμίῳς καὶ Μιλησίῳς
ὑποπίπτες ἔχοντες, ἐκέ-
λευσαν αὐτὰς πρὸς τὴν Μυ-
κάλης ἄκρᾳ φυγεῖν,
λόγῳ μὲν ὡς ἐμπείρους τὴν
χώρᾳ ἔργῳ δὲ, ἵνα μὴ
παρόντες διαφθείροιν καὶ
τὰς ἄλλας Ἴωνας.

Πέρσαι Μήδοις παρε-
πίσσαντο· Περσῶν Κυροῦ
ἡγεῖτο· Κύρου σατραπὴς Οἰ-
βάρης ἡρξέτο Φυγῆς· καὶ ἔσων
ἡγεῖτο Περσῶν, πάντες ἰσθῶ
Οἰβάρη συνέφερον· ἐνθα
δὴ αἱ Περσίδες ἀπαντῶμε-
ναι τοῖς Φεύγουσιν, ἀνα-
στροφάμεναι τὰς χιτωνίσκας,
Ποῖ, ἔφασαν, Φεύγετε;
ὅθεν ἐξέδυτε, πάλιν ἐκεῖ
καταδιώκει ἀπευδεν· ὁ λό-
γος τῶν γυναικῶν ἡχῶν
τὰς Πέρσας καὶ ἀνατρέψαι-
ναι ὅτι πλὴν μάχης, τὰς
Μήδας εἰς Φυγὴν ἐτρέ-
ψαντο.

Perſæ.

¶ Perſæ, cum circa
Mycalem Samios & Mi-
leſios ſuſpectos haberent,
juſſerunt eos montes &
juga Mycales occupare:
verbo quidem, quod re-
gionis peritiam habe-
rent: re autem, ne ſua
præſentia reliquos etiam
Græcos corrumpere.

2 Perſæ cum Medis
prælium committebant,
duce Cyro. Satrapa
Cyri Oebares fugam
incepit, & quantum is
præibat, omnes Perſæ
ſequebantur. Tum Per-
ſides fugientibus ob-
viam proceſſerunt, ſub-
latis tunicis: &, Quo,
inquiunt, contenditis?
Unde egreſſi eſtis, eo
introire rurfus vultis?
Hæc mulierum verba
pudorem attulerunt Per-
ſis. Itaque reverſi ad pu-
gnam, Medos in fugam
converterunt.

[CAP.

1 Τὸς Οἰβάρη] MS. τὸν σατραπῆν.

Infra pro ὅθεν, idem ὅθεν, οὕτω | errore ex confuſione poſſitæz litte-
raz vocis præcedentis.

1 Παρ

[CAP. XLVI.]

Tauri.

Tauri, gens Scythica, semper prælium commissuri, vias omnes a tergo subruunt, inviasque reddunt: & sic pugnam incunt, ut cum fugere non possint, aut vincant aut moriantur.

Ταῦροι.

Ταῦροι Σκυθικὸν γένος, αἰεὶ, ὡς ἀπατήσεσθαι μέλλοντες, τὰς ὁπίσθεν ὁδὸς ἀνασκάπτουσιν, καὶ ποιήσασιν ἀεὶ αἰεὶ, ἕως ἀγωνίζοντα· ἵνα, μὴ διωκόμενοι Φυγεῖν, ἢ κρατοῖεν, διποθήσκειν.

[CAP. XLVII.]

Pallenenses.

Pallenenses ab Troja navigantes, ad Phlegram appulerunt. Captivæ Troades cum Græci in terram descendissent, tædio peregrinationis affectæ naves incenderunt. Ca-

Παλλῶεις.

Ἡ Παλλῶεις ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέχοντες τὴν φλέξαν. αἰχμαλῶος Τρωάδες, τῇ ἑλλῶων ὁπὶ γλῶσσει ἀπεβάντων, καὶ φέρονται τὴν ἄλλην, τὰς ναῦς κατέπρησαν· ἐπειγὲ τὰς αἰχ-

1 Παρκατῆσις] γ. Ταρκατῆσις. Casaubonus.

2 Ταρκατῆσις] Ὁπίσθεν, quod a Vulgata aberat cum MS. & Interprete inferui, nisi quod in eo Dorica dialecto ὁπίσθεν.

Cap. XLVII. 1 Παλλῶεις ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέχοντες τὴν φλέξαν] Pellenenses hos vocat Thucydides libro quarto, φασὶ δὲ οἱ Σκυῶες οἱ Παλλῶεις μὴ εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, πλείοντες δὲ ὑπὸ Τροίας σφῶν πᾶσι φασὶ κατεπρησθῆναι ἐς τὸ χωρὶν τῆς. Sed nos infinitis prope locis observavi-

mus Pellenenses cum Pellenensibus confundi, & in hoc quoque Thucyd. loco, atque aliquot sequentibus ita restituendum. Αἰεὶ αἰεὶ αἰεὶ scriptum secuti nostrum Codicem, non Εὐδρία. & Σκυῶων scribendum non Σκυῶων. Casaubonus.

Παλλῶεις] MS. Παλλῶεις. Mox ante ἄλλω cum MS. addidi articulum. Pro ἐπειγὲ τὰς, MS. ἐπὶ τῆς, addito in apice ultimæ syllabæ α, & accentu in prima syllaba, adeo ut videatur emendatum ἐπὶ τῆς τὰς.

αἰχμαλώτους ἂν θία
Περάμης ἀδελφῇ· οἱ δὲ
Ἕλληες δότερ' ἂν σκαφῶν,
παπλάθοντο τῶν νηῶν κα-
λεμένων Ἰσκιώνων καὶ πό-

ptivas prima in eam sen-
tentiam adduxit Eu-
thria, Priami soror. Græ-
ci navigiorum inopia
coacti, terram Sicyo-
niam occuparunt, & ex-

λυ

2 Ἀνθία] Apollodorus lib. 11.
Biblioth. enumerans liberos Lao-
medontis, inter filias recenset Ἡσιό-
νω, καὶ Κίλλας, καὶ Ἀνθίαν. Ad quem
locum notatur: Τετρες in Lycophro-
nem videtur bulgisse Αἰδύλλαν. Idem
Τετρες alibi alterius Κίλλας meminit.
Ceterum Αἰδύλλαν hanc Eustathius ad
Il. α. vocat Ἀνθύλλαν. Illa, cujus me-
minit Eustathius, soror est Memno-
nis: verba ejus sunt ad Il. α. pag.
cxvii. Ἀνθύλλα, ἀδελφὴ Μίμωνος,
ἣς ἴς ἐν τῷ Νείλῳ πόλις ὁμώνυμος.
Apud Nostrium scribendum Αἰδύλλαν,
& apud Apollodorum pro καὶ Κίλλας,
Αἰδύλλας. Probat hoc locus Cononis
apud Phorium Narrat. xiii. qui quia
Auctorem haud parum illustrat, di-
gnus, qui totus hic inferatur: Ἡ δὲ
Πεισικαδία, τὰς Αἰδύλλας διέ-
σει, ἥτις καὶ θυγάτηρ τοῦ Λαομέδον-
τος, ἀδελφὴ δὲ Περάμης. ταύτης Περ-
οπίστα. ὅς τ' ἴδ' ἐν τῇ ἄλλων νησὶν
ἀγχοῦ αἰχμαλώτων, εἰς ἃ μεταξὺ Μί-
ωνος καὶ Σκυόνος μὲν πολλὰς χειμῶνας μά-
χης ἐρμύζοντο, καὶ πρὸς ὑδρεῖαν τῇ περὶ
Περσπύλον ἀπάντων τῶν αἰχμαλῶ ἀνα-
διδόντες ἃ χόρταν ἀναδραμόντων. ἀλλὰ
τὴν δὲ Αἰδύλλα ταῖς συναἰχμαλώτων εἰ-
πῶσα, καὶ ὅς, εἰ ἀτίποινο σὺ ταῖς
Ἑλλήσιν εἰς ἃ Ἕλλ' ἔδω, χρυσὸς ἀνα-
ταῖς δόξῃσι πᾶσι Τροίας κακῇ. περὶ δὲ
πῦρ ἐσθῆτα ταῖς νησὶ, καὶ καταμήνυσσι
σὺ αὐταῖς ἐν τῇ χόρᾳ, καὶ ἀκαίριος οἱ
Ἕλληες, καὶ πόλιν κτήσῃσι Σκυόνων, καὶ
συνωικίζουσιν. Ex loco Tzetis, in
quo eadem referuntur, Janus Rut-
gerius Varior. lib. vi. cap. 2. lege-
bat apud Nostrium Αἰδύλλαν. Addit
Tzetes: Πάριον δὲ Ρώμην ἦν
αἰχμαλωτὴν Τροικῇ, καὶ συμβαλὴν

σας ταῖς λοιπὰς, καὶ οὐκ αὖτε Ἑλ-
λ' ἐλκεῖσθαι. ὁ δὲ Λυκάροισι ἐπὶ Σί-
ταιν ἦν ταύτης φασί, βοηθοῦντας
Αυδίοις, συμμαχῆντα, αἷς εἶποι, τοῖς
Ρ' ὀδίοις. Confundi videtur historia,
cum Philosophus, lib. De Mirab.
Auscultat. refert *Damius*, omnesque
accolas, tam viros quam feminas,
atratis tantum usos vestibus, eo
quod Trojanæ mulieres, dum ca-
ptivæ ad ea loca essent traductæ, me-
tuentes ne gravem servitutem sub
mulieribus Græcis experirentur, na-
ves incendissent, ut viros, manendi
necessitate impositi detinerent: i-
tem cum etymologia fluvii *Nauades*
apud Lycophronem derivatur a na-
vibus, per Αἰδύλλαν incensus; *Ε-
θιλλὰ* quippe, Priami soror, captiva,
naves incendit in Thracia, inter
Græcos; illud vero, teste Plutarcho,
factum quidem a muliere etiam Tro-
jana, sed nomine *Rome*, neque ca-
ptiva, sed, ut Plutarchus in *Romulo*,
quæ cum Trojanis, una cum
conjugibus Troja profugis, Italiam
appulerant. Eiusdem quoque memi-
nit Noster lib. viii. cap. 24. 2. *Romæ*
tamen captivam quoque facit
Servius ad lib. 1. *Æn.*

3 Σκυόνων] Ita reposui pro vul-
gato Σκυόνων. Stephanus: Σκυόνων,
πόλις Θράκης, ἐνθα λήγονται τὰς Τροά-
δας αἰχμαλώτους, καὶ τὸ μὴ ἐπὶ τῇ
Ἑλλ' ὡς εἰς δελφίαν ἀποικίζοντες τῶν
αὐτῶν γυναικῶν, ἐμπαῖσαι ταύτας.
Οἱ δὲ πλοῖον δότερ' ὄντες, ὅς ἀνέλαβε
κατέμειναν αὐτῇ, πόλιν Σκυόνων εἰσπα-
ντες. ὁ πολὺς Σκυόνων, καὶ Σκυο-
νίδης.

tracta civitate regionem
pro Phlegra Pallenen ap-
pellarent.

λιν οἰκίσαντες, τὴν χώραν
ἀντὶ φλέγρας ἠ Παλλήνῃ
προσηγόρευσαν.

[CAP. XLVIII.]

Annibal.

Annibal in Iberia
magnam civitatem Sal-
matidem oppugnabat.
Pactum cum eis fecit,
ut trecentis argenti ta-
lentis, & trecentis ob-
sidibus acceptis, oppu-
gnationem dimitteret.
Cum Salmatenfes non
traderent de quibus
inter eos convenerat,
Annibal reversus im-
misit milites, quasi di-
repturos urbem. Roga-

Ἀννίβας.

Ἀννίβας ἐν Ἰβηρίᾳ
ἰ πόλιν μεγάλῃ Σαλμα-
τίδα ἐπολιόρκει. καὶ δὴ συν-
θήκας ἐποίησαν, λαβὼν
ἂ ἀργυρίᾳ τάλαντα τ', καὶ ὁ-
μήρους τ' ἀνείη τὴν πολιόρ-
κίαν. ὅτ' ἢ Σαλματίων,
ὅσῃ ἀποδωσέντων τὴν συγ-
κείμενα, Ἀννίβας ὅτι-
ἐρείψας ἐπαφῆκε τὰς στρα-
τιώτας ὡς ἀρπασσόμενοι
τὴν πόλιν. ἰκετεύουσιν οἱ

4 Παλλήνῃ προσηγόρευσαν] Παλ-
λήνῃ dicitur quoque Herodoto lib.
vii. cap. 123. Cononi apud Photium
Narrat. x. Stephano in Παλλήν.
Parthenius in Erotic. cap. vi. nec non
Photius d. l. nomen urbi inditum
referunt a *Pallene*, Sithonis, Hodo-
mantum regis, filia. Regis ejus no-
men apud Photium perperam scri-
bitur Οἰδων, pro Σίδων, facili li-
terarum O & C confusione. *Pallenen*
ante quoque dictam *Phlegram*. testis
non solum Herodotus d. l. sed & a-
lii.

Cap. XLVIII. 1 Πόλιν μεγάλῃν
Σαλματίδα] Sic est scribendum:
Salmaticam autem intelligit, quam
πόλιν μεγάλῃν Σαλματικὴν, Plutar-
chus in eadem historia nuncupat ἐν
τῇ ἀπείγμω καὶ ἀρτίῃ: quem librum

pzne totum transcripsit hic nos-
ter. Græci enim aliis atque aliis modis
barbarum istius urbis nomen extu-
lere. *Casimbonni*.

2 Ἀργυρίᾳ τάλαντα τ', καὶ τ' ὁμή-
ρους] Ita restitui cum MS. & Inter-
prete, pro ἀργυρίᾳ τάλαντα τ', καὶ ὁ-
μήρους. Lectionem hanc confirmat
Plutarchus, scribens: συνίσθιντο ποιή-
σθαι τὸ πρῶτον ὁμήρους, Ἀννίβας τοια-
κότα δόντες ἀργυρίᾳ τάλαντα καὶ τοια-
κοσίους ὁμήρους. Cum eodem Codice
pro vulgato ἀνείη, restitui ἀνείη.

3 Ἀνείη τὴν πολιόρκειαν] Scribe
ἀνείη τ. Nam ἐκ & ἡ itemque & ἡ
semper sepe confunduntur in scri-
ptis libris. Præterea Plutarchus ira
habet, ἀνείη ὅτ' ἢ πολιόρκειαν ἐκείνη.
Scribendum etiam ex eodem ἐν ἱμα-
τίῳ, non ἰσθ. *Casimbonni*.

4 Τὸ

Βάρβαροι συγχωρήσας αὐ-
πῆς , ἐν ἱματίῳ μὲν τῶν
γυναικῶν ἐξελθεῖν , ὅπλα
δὲ καὶ χρήματα , καὶ ἀνδρά-
ποδα καταλιπεῖν· αἱ γυ-
ναῖκες ἐν πῆς κόλποις
κρύπτεσθαι καὶ ξίφη , πῆς
ἀνδράσι σωεξήλθην. οἱ
μὲν δὲ ἔτι Ἀννίδα σρα-
πῶται πάλιν πόλιν διήρπα-
ζον , αἱ δὲ γυναῖκες ἐκ-
βοήσασθαι τοῖς ἀνδράσι καὶ
ξίφη προσέδωκαν· ἔνια
δὲ καὶ αὐτὰ πασάμεναι ,
μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐπέθεντο
τοῖς ληστέασι πάλιν πόλιν·
ὥς τε τὰς μὲν κατέλαβον ,
τὰς δὲ ἐτρέψαντο , καὶ ἁ-
θροοὶ διεξέπεσαντο. ἔτι Ἀν-
νίδας πάλιν ἀνδρείαν τῶν γυ-
ναικῶν θαυμάσας , ἀπέ-
δωκε δὲ αὐταῖς τοῖς ἀνδρά-
σιν αὐτῶν , πάλιν τε πατρίδα ,
καὶ χρήματα.

bant barbari, ut *sibi*liceret amictis una veste cum uxoribus exire: arma, pecunias & mancipia se relicturos. Uxores in sinibus gladios occultantes, cum viris exierunt. Annibalis milites urbem diripuerunt. Mulieres egressæ, maritis *enscs* tradiderunt. Quædam etiam ipsæ strictis gladiis cum viris simul in eos qui civitatem vastabant, impetum fecerunt, alios in fugam conjecerunt, & confertim ex urbe excurrebant. Annibal mulierum fortitudinem admiratus, non solum illas suis maritis reddidit, verumetiam patriam & pecunias eis restituit.

[C A P.

5 Tū A'ni/ŋa] MS. 7 A'ni/ŋa.

6 Καὶ αἱ πόλεις διζήμεναι] Plurarchus habet διζήμενον αἱ πόλεις μὲν τῶν
 ἡνωμένων. & ita lege. Casaubonus.

7 Ἀνίστασ' ἀποδοῦναι, &c.] Ali-
ter Plurarchus: Πυθιάδου ὁ Ἀνί-
στας καὶ δίδωσας τῶν μὲν καταλασσόντων

αἰνῶνιν (ita lego cum interprete,
pro vulgato εἰς) οἱ δὲ ἄλλοι ἑταί-
ράσιν, οὗτοι οὐκ ἔχουσιν, ἵνα
ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ πόλει,
ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ πόλει, ἀδελφοὶ
καὶ ἀδελφαὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

I Tip

[CAP. XLIX.]

Tyrrenides.

Τυρρηνίδες.

Tyrreni, qui Lemnum & Imbrium inhabitabant, expulsi ab Atheniensibus, in Tænarum appellentes Spartiatis ad bellum Eiloticum auxilium tulerunt. Itaque civitate donati, conjugiorumque participes facti, cum non ad imperia, neque in Senatum admitterentur in suspicionem novarum rerum venerunt, & comprehensi a Lacedæmoniis custodiebantur. Victorum uxores ad carcerem venientes, petunt a custodibus, ut sibi tantisper adire viros liceat,

Τυρρηνῶν οἱ Λῆμον κατὰχόντες
ἔξ ἐλαδέντες ὑπὸ Ἀθηναίων, εἰς Ταίναρον κατὰχόντες, Σπαρτιάταις περὶ τὸ Εἰλωπικὸν πόλεμον
συνεμάχοντο πολιτείας
ἣ καὶ Ὀππιαμίας τυχόντες,
ἐμὲν δὲ χῆς, ἐπὶ βαλῆς
μεταχόντες, ὑπόνοιαν ἔχον ὡς νεωπερίζοντες, καὶ συλληφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐφυλάσσοντο.
αἱ δὲ τῶν Φρεβριδίων γυναῖκες ὅτι τιτὸν εἰρκτικῶν ἀφικέμεναι, τὰς φύλακας
ἰκετεύουσι παρῆναι αὐταῖς,
ὅσον ἰδεῖν καὶ προσεῖναι

τὰς

1 Τυρρηνῶν οἱ Λῆμον, &c.] Eadem historia, sed mutila extat infra lib. viii. cap. postremo.

2 Συνεμάχοντο] MS. συνεμάχοντο. Infra pro προσεῖναι, idem Cod. προσεῖναι. προσεῖναι, quomodo conjectura primum emendaverat, & postea in Plutarchi autographo invenerat Casaubonus, quamvis eleganter huic loco conveniat, respondens utique τὸν ἀλλοτρίον, quod pro consulari Valerio lib. iv. cap. 7. in eadem historia ponitur, quia tamen nimium a Codd. scriptura abit, nihil mutuo,

sed verto: αἱ δὲ τῶν Φρεβριδίων γυναῖκες ὅτι τὸ εἰρκτικῶν ἀφικέμεναι, τὰς φύλακας ἰκετεύουσι παρῆναι αὐταῖς, ὅσον ἰδεῖν καὶ προσεῖναι τὸν ἄνδρα: Eorum vero qui in custodia erant uxores, ad carcerem cum pervenissent, supplices rogabant custodes, ut transiendi potestatem sibi concederent, ut videretur adirent maritos.

3 Ὅσον ἰδεῖν καὶ προσεῖναι τὸν ἄνδρα] Emendaveram ex conjectura, καὶ προσεῖναι τὸν ἄνδρα. Postea animadverti ita esse in autographo Plutarchi. ὅσον ἀπαύσασθαι, καὶ προσεῖναι τὸν ἄνδρα. Casaubonus.

Xx

4 Πρωί-
α

τὰς ἄνδρας· ἐπεὶ δὲ εἰσῆλ-
θον μετῃμφιέννυχτο παῖς
ἑοδηπας· καὶ παῖς μὲν τῷ γυ-
ναικῶν οἱ ἄνδρες ἐνδύον-
ται· ὡς καλυψάμενοι·
ἡ προῖστος δὲ ἑσπέρας ἐξία-
σι. παῖς δὲ τῶν ἀνδρῶν αἰγυ-
ναῖκες λαβόντες· ὑπομέ-
νῃσιν ἐνδον, ὅππῃ τῷ πανο-
σιχῶν παθεῖν Διὰ σωσάμε-
ναι τὰς ἄνδρας. καὶ πίνυν
καὶ οἱ ἄνδρες τῷ γυναι-
κῶν ἡμέλησαν· ὥστε καὶ
αὐτοὶ τὰ Ταύγετα καταλα-
βόντες, καὶ τὸ Εἰλωπκὸν ἀ-
πῆλθον. ὥστε δεῖσιντες οἱ
Λάκωνες ἐπεκηρυκθῶσαν.

4 Προῖστος δὲ ἑσπέρας] MS. abf-
que particula adversativa, quemad-
modum in suis quoque, sublata
στιγμῇ post κατακαλυψάμενοι, legit
Interpres.

5 Εἰπιθήκην ἐνδον, ὅππῃ τῷ πανο-
σιχῶν παθεῖν] Eleganter omnino Plu-
tarchus, αἱ μὲν ὑπομένειν αὐτῇ παρατα-
ξάμεναι πρὸς πάντα τὰ δεινὰ. Casaubon.

6 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ταύτας καταλα-
βόντες] Mendum inesse istis verbis
semper existimaui. Veram vero le-
ctionem conjectura assequi, & certi
aliquid statuere difficile fuisset, nisi
Plutarchus omnem scrupulum exe-
misset. Lege ergo, καὶ αὐτοὶ τὰ Ταύ-
γετα καταλάβοντες. Plutarchus, ἐκ δὲ
τούτων καταλαβόντων αὐτῶν τὰ Ταύγε-
τα, καὶ τὸ Εἰλωπκὸν ἀπῆλθον. Idem.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰ Ταύγετα καταλα-
βόντες] Ita edidi, sic emendante quo-
que Casaubono ex Plutarcho. Vul-
gata ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ταύτας καταλ. Pro

donec viderent, & cum
eis coirent. Quæ cum
introissent, statim ve-
stes permutarunt, viri-
que uxorum vestibus in-
duti & occultati ingru-
ente vespera exierunt.
Mulieres virorum sum-
ptis indumentis, intus
remanferunt, quodcun-
que periculum subire pa-
ratæ, ad maritorum salu-
tem vindicandam. Ne-
que vero mariti uxo-
rum obliti sunt, aut
eas reliquerunt. Sed &
ipsi Tynetum occupa-
runt, & Eilotas ad de-
fectionem pertraxerunt,

7^ο

ταύτας in MS. erat ταυτῶν. Interpres
Tynetum. Utrumque male. Firmatur
præterea hæc lectio auctoritate Hero-
doti lib. iv. cap. 145. ubi idem refer-
tur: Τῶν δὲ τῶν Ἀργείων ἐπὶ τῶν Περσῶν, ἐν
Βοστανῶν· καὶ ὑπομένοντες τὰς Ἀθηναίων
γυναικας, καὶ τούτων ἑλκεδόντες ἐν
Λαμνῇ, εἰχοντο πλείοντες ἐς Λακεδαι-
μονα. ἰζόντες δὲ τὰς Ταύγετας, πύρι-
ναιον. & sequenti capite: αἱ δὲ Μινυῆ
ἐσθλῶτες καὶ γυναικῶν ἐσθλῶτες, αἱ τῶν
ναϊκας, ἐξήλθον ἐξ αὐτῶν. ἐσθλῶτες δὲ τῶν
πύριναιον, ἰζόντες αὐτῶν ἐς τὸ Ταύγετα.
ut & Valerii Maximi lib. iv. cap. 6.
ext. 3. Minya, quorum origo ex insula
sociorum Jasonis numero Lemnium in
insula concepta, per aliquos sæculum vi-
ces stabili in sede manserat, a Pelasgo ex-
pulsi armis, aliena opum indigenti, excelsa
Taygetorum montium iuxta supplices se
εμφανεύοντες.

7 Ως

ita ut Lacedæmonii metuentes de pace legatos mitterent, compositione controversia uxores eis redderent. Pecuniis item, navibusque suppeditatis, quasi colonos Lacedæmoniorum ablegarunt.

[C A P. L.]

Gallæ.

Galli intestina feditione laborabant. Qui cum jam ad bellum arma sumpsisset, uxores

τοὶ καὶ ἀλλοτρίους ἀπέδωκαν αὐτοῖς πρὸς γυναικάς, ἔδωκαν δὲ καὶ χρήματα, καὶ ναῦς καὶ ὥς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν.

Κελτοί.

Κελτοῖς γασίς ὡς ἔμφυλι. ἤδη δὲ καὶ ἐς πόλεμον ὠπλισμένῳ, αἱ γυναῖκες

7 ὅς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν] Non omnes, sed quosdam, quia plerique ad *Paros* καὶ *Campaniam* migrarant. Deduxit eos simul cum aliis Lacedæmonii *Thera*, tribus navibus triginta remorum, insulam, καλλίστην prius, sed Θήραν deinceps ex nomine ducis dictam, teste Herodoto lib. i v. cap. 148. Coloniz hujus meminit quoque Strabo lib. viii. dum refert fluvium *Minyi* etymon, scribens: ἔχῃ δὲ ἐτυμώσεως καὶ ἄλλας ἀφορμὰς. εἴτ' ἀπὸ τοῦ μετα' *Χλωρίδου* καὶ *Νέστορος* μητρὸς ἐλθόντων ἔξ *Ὀρχομενῶ* καὶ *Μινυαίων* ἐλθόντων *Μινυαίων*, οἱ τοῦ *Ἀργοναυτῶν* ἀπογόνου ὄντες ἐκ *Ἀθήνης* καὶ εἰς Λακεδαίμονα ἐξέπεσον ἐπὶ δὲ τῇ εἰς *Τερεβύλιν*, καὶ ὤκισαν περὶ τῆς *Ἀρήνης*, ἐν τῇ χερσὶ τῇ ἰσθμῷ *Τερεβύλιν* καὶ *Μινυαίων* ἀπομακρῶν πρὸς τὴν Θήραν καὶ *Ἀντιστίαν* (ὡς δὲ εἴρηκα καὶ *Πολυαίαν* ἀπογόνου) πλάσαντες εἰς ἡμετέραν *Κυρηνάειαν*, καὶ τῆς *Κρήτης* νῆσον,

καλλίστην τὴν παλαιάν, τὴν δὲ ὕστερον ὀνομα. Θήρη,

αἱ ἐπὶ καλλίμαχον, ὡπλισαν καὶ κυρηνάειαν Θήραν, ὁμοῦ μὲν δὲ ἀπέδειξαν τὴν πόλιν καὶ *Φινύον*. Locus Callimachi est Epigramm. xxxi. Meminit δὲ Pausanias in Achaïcis: Γενεὰ δὲ μετὰ τοῦτο τὴν ἑξίπλοσαν ἔξ *Ἀθηνῶν* Ἰώνες, Λακεδαιμονίους τε καὶ *Μινυάδας*, ἐπὶ ἡμετέραν νῆσον *Πολυαίαν* ἐκ *Ἀθήνης*, Θήρας δὲ *Ἀντιστίαν* ἔταξαν εἰς ἡνῶσαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς Θήρας τῆς περὶ τοῦτο ὀνομαζομένην καλλίστην. δὲ Scholiastes Pindari ad *Pyth. Od. 1 v.* Οἱ γὰρ ἀπὸ πάντων ἐκπεσόντες ἐκ *Ἀθήνης*, εἰς Λακεδαίμονα παρεγγύοντο. ἐκείθεν δὲ ἀπαύσαντες εἰς τὴν περὶ τὴν καλλίστην νῆσον. Θήρας δὲ *Συρικήαν* ἀγαγόντες, ἐν αὐτῇ Θήρας μετονομάσθη.

Cap. L. i *Ἡμετέραν*] MS. *Ἡμετέραν*. Infra pro *Ἡμετέραν* γυναικας, δὲ. cum eodem scripsi, Ἡμετέραν γυναικας τοῦ γυν. ἐξελθόντες. uti monuit etiam Casaubonus.

2 Αἱ γυναῖκες αὐτῶν γασίς καὶ παρτάξις] Lege, ἐν μίση γασίς καὶ παρτάξιν. Plutarch. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν μίση τοῦ ὅπλου γινώσκονται. Deinde ita diffingit;

ταῖς αὐτῶν ἑαυτοὶ τῇ πα-
ραπέξιναι τὰ ἐγκλήματα
δήτησαν, καὶ διέκριναν,
ὥστε τὰς ἀνδρας φίλους
ἡμιούρους ἀλλήλους ποιή-
σαι, καὶ κατὰ οἴκους, καὶ
κατὰ πόλεις. αὐτοὶς εἶπο-
ν Κελτοὶ βελούοντο πο-
λέμους περὶ καὶ εἰρήνης,
ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι κρινὰ
πρὸς ἀλλήλους, ἢ τὰς συμ-
μάχους, ἕκαστα γνώμη τῶν
γυναικῶν ἐβραβόετο. ἐν
γὰρ ταῖς πρὸς Ἀννίβαν
σωθήκαις γέγραπται,
ἡ Κελτῶν μὲν ἐγκαλόντων
Καρχηδονίοις, τὰς Καρ-
χηδονίων ἱπωάρχους καὶ
στρατηγοὺς εἶναι δικαστάς.
ὡς ἡ Καρχηδόνιοι Κελτοῖς
ἐγκαλῶσι, τὰς Κελτῶν
γυναῖκας δικάζουσιν.

eorum se inter medias
acies opposcentes, cri-
mina deprecabantur: &
transegerunt, ut viri in
gratiam redeuntes, li-
tem deponerent. Et vi-
catim, oppidatimque in
posterum, si quando
Galli consilium ineunt,
de bello, de pace, aut
etiam aliis, quæ consen-
sunt ad ipsos aut ad
socios pertinent, singula
de mulierum sententia
administrantur. In for-
deribus igitur cum An-
nibale factis continen-
tur, Si de Carthaginien-
sibus Galli conqueran-
tur, equitum præfectos
& duces litem diremptu-
ros: sin de Gallis Car-
thaginieneses, judicatu-
ras Gallorum mulie-
res.

Τὰς

τέλῃ τῇ βιβλίῳ τῇ Πολυαίνῃ Στρατηγημάτων.

tingue, ὥστε τοὺς ἀνδρας οἴλους ἡμιού-
ρους ἀλλήλους ποιήσαι, καὶ κατὰ οἴκους,
καὶ κατὰ πόλεις. αὐτοὶς, &c. ex Plutar-
cho. *Casaubonus.*

3 Ἐκαστὴ γνώμη τῇ γυναικῶν ἐ-
βραβόετο] Legendum, ἕκαστα γνώ-
μη τῇ γ. ἱερ. Plutarchi verba nonni-

hil immutat, καὶ τὰς πρὸς τοὺς συμμάχους
ἀμφιβολὰς δι' αὐτοὺς βραβόεοντες. *Idem.*

4 Κελτῶν μὲν ἐγκαλόντων] Ita po-
ster Codex: optime, ut ex Plutar-
cho liquet: Interpres in alia omnia
iverat: fraude, utputo, suorum li-
briorum. *Idem.*

1 Τὰ

ἡ Τὰδε ἐνεστὶν ἐν τῷ ἡ ᾗ

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Μ Α Τ Ω Ν .

Hæc insunt in Octavo libro

P O L Y A E N I S T R A T A G E M A T U M .

Amulius	1	Ἀμύλιος, Στρατήγημα	α
Numitor.	1	Νυμίτωρ	α
Romulus	2	Ῥώμυλος	β
Numa	1	Νεμᾶς	α
Tullus	1	Τύλλος	α
Tarquinius	1	Ταρκύνιος	α
Camillus	2	Κάμιλος	β
Mutius	1	Μύχιος	α
Sylla	2	Σύλλας	β
Marius	3	Μάριος	γ
Marcellus	1	Μάρκελλος	α
Attilius	1	Ἀτίλιος	α
Gajus	1	Γάιος	α
Fabius	4	Φάβιος	δ
Scipio	8	Σκηπίων	η
Porcius	1	Κάτων	α
Faunus	1	Φαῦνος	α
Titus	1	Τίτος	α

Γάιος

ἡ Τὰδε ἐνεστὶν ἐν τῷ ἡ ᾗ Πολυαίνε
Στρατηγμάτων] Ita edidi cum MS.
& Interprete, pro vulgato, Πολυαίνε
Στρατηγμάτων βιβλίον ἡ πῖναξ. Pro
Ἀμύλιος, MS. gemino λ Ἀμύλ-
λιος. Pro Νεμίτωρ, idem Νυμίτωρ,
& pro Τύλλος, Τύλλος. Ordinem
quoque Vulgatæ in quibusdam non
servat: Attilium enim præmittit

Marcello, præterquam quod scribat
Ἀτίλιος. Fabium præponit Gajo, le-
gitque Γάιος. Catonem locat ante Sci-
pionem, & Titum recenset ante Fau-
num, pro quo etiam habet Δαῦνος.
Pro Σκεππίων ἡ, cum eodem reposui
Σκεππίων ἡ, totidem enim stratege-
mata ejus numerantur.

XX 2

1 2 5

Γαῖα
 Παινάρει
 Σεργάει
 Καῖσαρ
 Σεβαστός
 Ρωμαῖοι
 Σεμίραμις
 Ροδογύνη
 Τόμυρις
 Νίτηπις
 Φιλῶπις
 Κλοιλία
 Πορκία
 Τελεσίλλα
 Χιλωνίς
 Πιερία
 Πολυκρήτη
 Φωκαῖς
 Ἀρεταφίλα
 Κάμμα
 Τιμόκλεια
 Ἐρυξώ
 Πυθόπολις
 Χρυσάμη
 Πολύκλεια
 Λέαυνα
 Θεμιστώ
 Φερετίμα
 Ἀξιοθέα
 Ἀρχιδάμις
 Λαοδίκη
 Θεανώ
 Δηιδάμεια
 Ἀρτεμισία

α Cajus
 α Pinarius
 α Sertorius
 λγ Cæsar
 ζ Augustus
 γ Romani
 α Semiramis
 α Rhodogune
 α Tomyris
 α Nitetis
 α Philotis
 α Clœlia
 α Porcia
 α Telefilla
 α Philonis
 α Pieria
 α Polycreta
 α Phocenses
 α Aretaphila
 α Camma
 α Timoclea
 α Eryxo
 α Pythopolis
 α Chrysame
 α Polyclea
 α Leæna
 α Themisto
 α Pheretima
 α Axiothea
 α Archidamis
 α Laodice
 α Theano
 α Deidamia
 ε Artemisia

33

7

3

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

5

Τάιν

Tania	Ι Τάνια	α
Tirgatao	Ι Τιργατάω	α
Amage	Ι Αμάγη	α
Arfinoë	Ι Αρσινόη	α
Cratesipolis	Ι Κρατησίπολις	α
Hiereia	Ι Ίέρα	
Cynnane	Ι Κυυνάνη	α
Pyfta	Ι Πύσσα	α
Epicharis	Ι Επίχαρις	α
Milesiæ	Ι Μιλησία	
Meliæ	Ι Μηλία	α
Phocides	Ι Φωκίδες	α
Chiæ	Ι Χία	α
Thasiæ	Ι Θάσια	
Argolides	Ι Αργολίδες	α
Acarnanes	Ι Ακαρνανες	α
Cyrenenſes	Ι Κυρήναιοι	α
Lacænæ	Ι Λακωναι	α

Τέλος Ἐπίνακ.

Χτ 4

ΠΟΛΥ.

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ὄγδοον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER OCTAVUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑὶ πόδε ὑμῖν ὄγ-
δοον βιβλίον, ἱε-
ρώτατοι βασιλεῖς,
Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσ-
φέρω τῶν Στρατηγημά-
των. ὥστε σωτηριωμέ-
νης τῆ σωτῆξεως, ἡ ὑπε-
ρόμιον, ὃ χρομα ὑμῖν καὶ
τῆ στρατηγικῆς δόξης τι-
λῶ ἀγαθόν, ἐν τοῖς πλε-
μοῖς χυεῖται. ἐμαυτῷ δὲ
ψῆφον παρ' ὑμῶν δικαίαν.
ὅτι προαιρέσει βίη καὶ λόγῳ
δικανικῶς χρῶμαι, ὥστε
ἀμελῶς συγγραψάτω ὅσα γε-
νοῖτ' ἐν ὠφελίμῳ ὑμῖν τε

ETiam hunc o-
ctavum librum
Stratagematum
vobis dedico, sanctis-
simi imperatores, An-
tonine & Vere. Atque
perfecto volumine quod
promiseram, precor &
opto, ut vobis a mili-
tari virtute bonus &
faustus exitus bellorum
contingat: mihiq̄ ju-
stum a vobis suffragium,
quod institutum vitæ
& orationis forensis se-
cutus, non indiligen-
ter conscripsi quæ usui
esse possint vobis ipsis

αὐτοῖς,

1 ὥστε? Ita edidi cum MS. pro
ὥς. Infra pro συγγραψάτω idem συ-
γγραψέτω. & paullo post pro παλαιῶν

ἡμῶν, ἡμῶν τ' ἀντιθέτων, confusis vocibus
παλαιμαίνονται τ' αἰρέται.

3 Λα

& Romanorum imperio
& Græcis, siue bella ge-
ramus, siue pacem cola-
mus. Nam in bello hæc
sunt adipiscendæ victo-
riæ exercitia : in pace
consilii capiendi præcep-
ta, quæ gloriam im-
mortalem a vestro regno
consequentur.

αὐτοῖς, καὶ τῇ Ῥωμαίων
δρχῇ, καὶ πῶς Ἑλλήσιν·
ὡς πὲρ πολέμῳ, ὡς τ'
εἰρῶνι ἀγῶμεν. ἐν μὲν
γὰρ πολέμῳ πᾶντα ἐστὶ νίκης
γυμνάσματα· ἐν δὲ εἰρῶνι
γνώμης παιδεύματα, πῶς
δέξασθαι ἀθάνατον ὧδ' ἢ
ὑμετέρας βασιλείας ἡλα-
βόντα.

Τέλος δὲ προοιμία.

[C A P. I.]

Amulius.

Amulius & Numitor
fratres extiter. Junior
Amulius cum exercitu
& copiis Albæ regnum
invasit. Fratrem suum
Numitorem in custodia
servabat : ejusque filiam
Sylviam, ne ex ea li-
beri progignerentur,
vindices Amulii sceleris
& injuriæ, sacerdotem
Vestæ effecit. Legem e-
nim habebant Vestales,
ut perpetuam virginita-
tem conservarent.

Ἀμέλιος.

Ἀμέλιος καὶ Νομή-
τωρ ἀδελφοί· νεώτερος
Ἀμέλιος δυναμὶς βια-
σάμενος, βασιλεὺς ἑλ-
βης ἐγένετο, τὸ μὲν δὴ Νο-
μήτωρα τὸν ἀδελφὸν ἐφρέ-
ρῃ, θυγατέρα δὲ αὐτῆς Σι-
λβίαν, ἵνα μὴ παῖδες ἐξ
αὐτῆς γένοντο πμωροὶ τῷ
Ἀμελίῳ ὧδ' ἀνομίας, ἀπ-
έφηνεν ἱερσαίαν τῇ Ἑστίας·
ἐπειδὴ νόμος ταῖς Ἑστιάσιν
αἰεὶ παρθενοῦσας.

[C A P.

2 λαβόντι] γρ. λαβόντας. Casan-
doni.
Cap. I. 1 Ἀμέλιος καὶ Νομήτωρ]

MS. Ἀμέλιος καὶ Νομήτωρ. Pro Σι-
λβίαν, idem Σολπίαν.

IX 5

I P 6-

[CAP. II.]

Νομήτωρ.

Ἰ Ρῶμῳ καὶ Ρωμύλῳ
 Ἀρεως καὶ Σιλβίας παῖδες
 ἐπέθεντο Ἀμυλίου. θύρουβος
 ἀπὸ τῆς ἀκρας ἐς τὴν πόλιν
 ἐφέρετο. Νομήτωρ εἰδὼς
 τὰ δρώμενα πρὸς τὰς πολί-
 τας ἔφη, Πολεμίων ἔφο-
 δῶ γέγονεν. Ἀμυλίου ὅ-
 πως δὲ τὴν πόλιν πείσ-
 θη. ἀλλὰ ὠπλισμένοι εἰς
 τὴν ἀγορὰν ἂ ἀθροίζομε-
 θα· οἱ μὲν ὠπλίζοντο, καὶ
 ἡθροίζοντο. Ρῶμῳ καὶ
 Ρωμύλῳ ἀνελόντες Ἀ-
 μυλίον ἐξεπήδησαν τῆς ἀ-
 κρας, καὶ τοῖς πολίταις ἡ-
 θροισμένοις ἀνήγγειλαν.
 οἱ πινες ὄντες, οἷα παθόντες,
 τῷ πάπῳ δικαίως ἐπιμώ-
 ρησαν. ὁ δὲ δῆμῳ ἐπαι-
 νέους τὸ ἔργον, Νομήτωρ
 τὴν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

Numitor.

Remus & Romulus
 Martis & Sylviae filii,
 Amulium per insidias
 aggrediebantur. Tu-
 multus ab arce in ur-
 bem perferebatur. Nu-
 mitor conscius quid fie-
 ret, ad cives dixit ho-
 stilem aggressionem es-
 se, Amulium urbe pro-
 dita fugisse. Sed, in-
 quit, armati in forum
 conveniamus. Civibus
 se armantibus, & con-
 gregantibus, Remus &
 Romulus Amulio sub-
 lato, ex arce exilie-
 runt, & congregatis
 civibus renunciarunt,
 quinam & quo damno
 affecti, avi injurias per-
 secuti sint. Populus fa-
 ctum collaudans, Nu-
 mitori regnum tradidit.

[CAP.

Ἰ Ρῶμῳ MS. Ρῶμῳ. Sub finem
 pro οἱ πινες οἷα παθόντες, cum eo-
 dem edidi οἱ πινες ὄντες, οἷα παθόντες.

ἂ Ἀθροίζομεθα] γρ. ἐπιζήμε-
 θα. Casaubonus.

1 Pl-

[C A P. III.]

Romulus.

¶ Romulus cum Romani uxoribus omnino carerent, promulgavit per finitimas civitates, se publicos ludos instituturum Neptuno equestri, & equestria certamina, maximis propositis præmiis. Magna hominum multitudo ex vicinis urbibus ad spectaculum convenit, omnis generis, virorum, mulierum, virginum. Romulus suis præceptum dederat, ut a viris & mulieribus abstinerent, solas autem virgines raperent, non ad stuprum, sed ad ineunda connubia. Hæc connubia Romanis principium extiterunt procreandorum liberorum.

Ρωμύλῳ.

Ρωμύλῳ, Ρωμαίων γυναικας ὅσῃ ἔχόντων, ἐκήρυξεν ἀνὰ πᾶς γείτονας πόλεις ὡς ἐορτῇ αἰξοι δημοτελῇ ἰ Ποσειδῶνι ἱππώεις, καὶ ἀγῶνας ἱππων ἵππῃ ἀθλοῖς μεγίστοις· πολλοὶ δὲ συνηλθον ἐκ τῶν πόλεων ἵππῃ τῷ θέναν. πᾶν γὰρ ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων. Ρωμύλῳ ὡς ἀγγέλμα ἔδωκεν, ἀπέχεσθαι μὴ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρπάζειν ὃ μόνας παρθένους, καὶ πῶτας ὅσῃ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον. ἔτῳ ἑ γάμῳ Ρωμαίοις δὲ χητεὶ παιδοποιίας ἐγίγνετο.

ἰ Ποσειδῶνι ἱππώεις] MS. ἱ Ποσειδῶνι ἱππώεις. Utrumque invenitur. Ut MS., Aristophanes quoque in Νεφέλαις· Νῆ + Ποσειδῶν τοιοῦτον + ἱππῶν. Pausanias in Achaicis· Τόσα + ἐς ἀπαντα γέγοναν ὀπκλήσεις αὐτῶν· Πελαγαίῳ, καὶ Ἀσφαλαίῳ τε, καὶ ἱππῶν. Ὡς γὰρ δὲ + ἱππῶν + θεῶν πεύδοιτο μὴ γὰρ τις καὶ ἱππῶν αἰτίας αἰτίας· ἵνα ὃ ἐμὴν ἱππικὴν ὄντα ἀπο-

τίται ἵκεῖν τὸ ὄνομα εἰσάξω, &c. In Arcadicis vero· Τὴν ὃ Δημήτρεα τι καὶ φασὶν ἐκ τῆ Ποσειδῶνι θυγατρὸς, ἥ ἐς τὸ ὄνομα ἐς ἀπείρους λίγειν ἐνομιζέσθαι, καὶ ἱππῶν + Ἀργίονα. Ἐπὶ τούτῳ ὃ ὡς στίβον Ἀρχιδῶν ἀρώτως ἱππῶν Ποσειδῶνα ὄνομα δίδωται.

Ὅσα ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον] Supplevimus duo verba ἐς γάμον, quæ in nostro Codice decant. Casaubonus.

ἰ Πεσ-

Νομήτωρ.

Ἰ Ρῶμ[Ⓢ] καὶ Ρῶμύλ[Ⓢ]
 Ἀρεως καὶ Σιλαξίας παῖδες
 ἐπύθεν τ' Ἀμυλίου. θόρυβος
 ἀπὸ τ' ἄκρας ἐς τὴν πόλιν
 ἐφέρετο. Νομήτωρ εἰδὼς
 τὰ δρώμενα πρὸς τὰς πολί-
 τας ἔφη, Πολεμίων ἔφο-
 δὲ γέγονεν. Ἀμυλίου ᾧ
 πρὸς τὴν πόλιν πέφου-
 γη. ἀλλὰ ὠπλισάμενοι εἰς
 τὴν ἀγορὴν ἂ θροίζόμε-
 θαι οἱ μὲν ὠπλίζοντο, καὶ
 ἡθροίζοντο. Ρῶμ[Ⓢ] καὶ
 Ρῶμύλ[Ⓢ] ἀνελόντες Ἀ-
 μυλίον ἐξεπήδησαν τ' ἄ-
 κρας καὶ τοῖς πολίταις ἡ-
 θροισμένοις ἀνήγγελλαν.
 οἱ πυνες ὄντες, οἷα παθόντες,
 τῷ πάπῳ δικαίως ἐπιμώ-
 ρησαν. ὁ δ' ἦμ[Ⓢ] ἐπαι-
 νέας τὸ ἔργον, Νομήτωρ
 τὴν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

Numitor.

Remus & Romulus
 Martis & Sylviæ filii,
 Amulium per insidias
 aggrediebantur. Tu-
 multus ab arce in ur-
 bem perferebatur. Nu-
 mitor conscius quid fie-
 ret, ad cives dixit ho-
 stilem aggressionem es-
 se, Amulium urbe pro-
 dita fugisse. Sed, in-
 quit, armati in forum
 conveniamus. Civibus
 se armantibus, & con-
 gregantibus, Remus &
 Romulus Amulio sub-
 lato, ex arce exilie-
 runt, & congregatis
 civibus renunciarunt,
 quinam & quo damno
 affecti, avi injurias per-
 secuti sint. Populus fa-
 ctum collaudans, Nu-
 mitori regnum tradidit.

[CAP.

Ἰ Ρῶμ[Ⓢ]] MS. Ρῶμ[Ⓢ]. Sub finem
 pro οἱ πυνες οἷα παθόντες, cum eo-
 dem edidi οἱ πυνες ὄντες, οἷα παθόντες.

ἂ θροίζόμεθα] γ. ἐπιμώμε-
 θα. Casaubonus.

[C A P. I I I.]

Romulus.

¶ Romulus cum Romano uxoris omnino carerent, promulgavit per finitimas civitates, se publicos ludos instituturum Neptuno equestri, & equestria certamina, maximis propositis præmiis. Magna hominum multitudo ex vicinis urbibus ad spectaculum convenit, omnis generis, virorum, mulierum, virginum. Romulus suis præceptum dederat, ut a viris & mulieribus abstinerent, solas autem virgines raperent, non ad stuprum, sed ad ineunda connubia. Hæc connubia Romanis principium extiterunt procreandorum liberorum.

Ρωμύλῳ.

Ρωμύλῳ, Ρωμαίων γυναικας σὺν ἔχόντων, ἐκήρυξεν ἀνὰ τὰς γείτονας πόλεις ὡς ἑορτῇ ἄξιοι δημοπλῇ ἰ Ποσειδῶνι ἱππείῃ, καὶ ἀγῶνας ἱππῶν ὅτι ἀθλοῖς μεγίστοις· πολλοὶ δὲ σωήλθον ἐκ τῶν πόλεων ὅτι τῷ θεῷ πάντων γῆν ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων. Ρωμύλῳ ὠδὴ γῆλμα ἔδωκεν, ἀπέχεσθαι μὲν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρπάζειν δὲ μόνας παρθένους, καὶ πάντας σὺν ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον. ἔτ' οὖν γάμῳ Ρωμαίοις δέχῃ παιδοποιίας ἐγχετο.

Ρω-

ἰ Ποσειδῶνι ἱππείῃ] MS. Ποσειδῶνι ἱππείῃ. Utrumque invenitur. Ut MS., Aristophanes quoque in Νεφέλαις· Νῆ δὲ Ποσειδῶνι τυτοὶ δὲ ἱππῶν. Pausanias in Achaicis· Τόσαι δὲ ἐς ἅπαντα γήνησιν ὀπκλήσεις αὐτῶν· Πελαγαίῳ, καὶ Ἀσφαλαίῳ τε, καὶ ἱππῶν. Ὡς γὰρ ἔστι δὲ ἱππῶν δὲ θεὸν ποιεῖτο μὲν ἄνθρωπος καὶ ἱππὶς αἰτίας ἄλλαις· ἔγωγε δὲ ὁμνῶν ἱππικῆς ὄντα δυνά-

μῆτι ἔχειν τὸ ὄνομα εἰσέζω, &c. In Arcadicis vero· Τὴν δὲ Δημήτρα· τεκνὴ φασὶν ἐκ τῆ Ποσειδῶνι θυγατρὸς, καὶ τὸ ὄνομα ἐς ἀτιλίους λήγειν ἢ νομίζουσι, καὶ ἱππῶν δὲ Ἀργείων. Εἰπὶ ταῦτα δὲ ὠδὴ στίχῳ Ἀργείων ἀρῶντος ἱππῶν Ποσειδῶνα ὀνομαζέμεναι.

Οὐκ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον] Supplevimus duo verba ἰς γάμον, quæ in nostro Codice decantant. Casaubonus.

ἰ Περσε-

Ρ'ωμύλῳ τ' φιδλωαίων
 πόλεως ὀποχῶν δέκα πε-
 σάδια, καπεραπέδωσε.
 νύκτωρ ᾗ ἔχαρακ' ἐξ-
 αγαγὼν πλὴν δύναμιν, τὰς
 ἡμίσεις τ' λόχων εἰς μέ-
 τωπον κατὰσῆσας, τὰς
 ᾗ λοιπὰς ὀρεθίσας ἐκπέ-
 ξας, καὶ πῆς ἡμεῖσιν ἐν ἀ-
 πὸρρήτῳ ὤψαγγείλας ἀ-
 ρξὴν περὶ αἶαν, αὐτὸς ὀλί-
 γους ἔχων εὐζώνους, πηλέ-
 κης φέροντας, πῆς τεύχε-
 σι ἰ. προσήλθε. κελεύσας
 πλὴν ἄλλω δυνάμειν ἐφε-
 δρεύειν ἐγγύθεν. ἥδη ᾗ ὑπ-
 αωραζέσθης ἔω, προσέτα-
 ξε τὰς πύλας ἐκκέπειν. τ'
 ᾗ φιδλωαίων τῇ ὤψαλό-
 γῳ τέλμῃ παραχθέντων,
 καὶ πῆς πύλας ἀνοιζάντων,
 καὶ τοῖς πλεμίοις ἐμπέσόν-
 των ἀσυντάκτως, Ρ'ω-
 μαῖοι μὲν ὑπεχώρουν· φι-
 δλωαῖοι δὲ τὰς κατὰ μέτωπον
 ὀρῶντες, τὰς δὲ ὀπισθεν ἐ-
 βλέποντες, τ' ὀρωμύων
 κατὰφρονέοντες, ἐνέκειντο
 σφοδρῶς, τῶν οἰόμενοι

2 Romulus ab urbe
 Fidenatum circiter de-
 cem stadiis castra fixit.
 Per noctem e vallo co-
 pias eduxit, dimidiisque
 manipulis ad frontem
 explicatis, reliquos re-
 ctis ordinibus colloca-
 vit, & ducibus seor-
 sim præcepit, quid fieri
 vellet. Ipse paucos ex-
 pedites bipennibus ar-
 matos ducens, ad moe-
 nia accessit reliquis co-
 piis in propinquo insi-
 dias agere iussis. Au-
 rora jam sublucente,
 præortas bipennibus ef-
 fringere iussit. Fidenat-
 ibus improvisa auda-
 cia perturbatis, por-
 tasque aperientibus, &
 in hostes irruentibus
 nullo ordine, Romani
 paulatim retrocesserunt.
 Fidenates, eos qui in
 fronte consistebant, vi-
 dentes, posteriores non
 conspicati, contemptis
 iis qui videbantur, ve-
 hementer urgebant, eos
 se facile vincere posse
 existimantes. Cum lon-

κρα-

α Περιστερὶς] MS. περιστερὶς.

2 Κατ

gius processissent, duces rectos manipulos post eos qui in fronte stabant, collocarunt, eosque una federe jusserunt, ne ab hostibus conspicerentur. His factis qui in fronte erant tergiverfantes, circuibant manipulos in profundum explicatos, & persequentibus ex adverso obviam veniebant. Qui autem latebant consurgentes, cum vociferatione & tumultu in hostes invadunt, persequendo defatigatos, cumque his manus conferunt: & qui fugere videbantur, Fidenates in fugam conversos occidunt, eorumque urbe potiuntur.

κρατήσαιν· ἐπεὶ δὲ περαι-
τέρω προῆλθον, οἱ μὲν ἡ-
γεμόνες τὰς ὀρθὰς λόχους
τοῖς κτ' ἑτάωπον ὑπέτα-
ξαν, καὶ συγκαθίσαι παρ-
ήγγειλαν, ὅπως ὑπὸ τῶν
πολεμίων μὴ βλέπιντο.
τάτων δὲ θυροφύλων, οἱ μὲν
κτ' ἑτάωπον φυγόντες, πε-
ραιῆλθον τὰς ὀρθὰς λό-
χους·² καὶ ἀντιπροσώπων
τοῖς διώκουσιν ἐχθρόν· οἱ
δὲ συγκαθημένοι θανα-
στάντες κτ' βοῆς ἐμβάλλουσι
τοῖς πολεμίοις ἀκμήτες
κεκμηκότες. κτ' τάτων δὲ
συμβάλλουσι καὶ οἱ πεφύ-
γμα δοκῶντες, καὶ φι-
δωαῖες εἰς φυγὴν τρα-
πομῆες ἀνελόντες, τῇ πύ-
λει αὐτῶν ἐκράτησαν.

[C A P. I V.]

Numa.

Numa, ut Romānos a bellis & invidia ad pacem atque leges deduceret, ab urbe se-

Νεμᾶς.

Νεμᾶς Ῥωμαῖες ἐκ
πολέμου¹ καὶ φόνου βεβλό-
μεν² μεταβαλεῖν εἰς εἰ-

ρήν τε

² Καὶ ἀντιπροσώπων τοῖς διώκουσιν ἐχθρόν· οἱ δὲ συγκαθημένοι, &c.] Ita locum hunc restitui cum MS. & Interprete. In Vulgata pessime lege-

batur, οἱ καὶ ἀντιπροσώπων τοῖς διώκουσιν ἐχθρόν· καὶ συγκαθημένοι.

Cap. IV. 1 Καὶ φόνου] Interpretatur perperam καὶ φόνου.

² Νό.

ρῑώλω καὶ νόμους, ἀναχω-
 ρῶν δὲ πόλειος εἰς πέμε-
 νον ἱερὸν νυμφῶν, ἐν τῷ
 τῷ μόνον διατῶματι
 ὅππῃ συχνὰς ἡμέρας ἐπα-
 νήει, ὡς δὲ τῷ νυμφῶν
 θεοπροπῆα καμίζων, ἀσυν-
 εβέλδεν ἡγεῖσθαι νό-
 μους. τῷ τῷ ἐπεῖθοντο Ρώ-
 μαῖοι. ὅσα μὲχρι νῦν ἑορ-
 τῇ, θυσίαι, πλεταί, ἱε-
 ρουργίαι, ταῦτα πάντα
 Νεμῆας, εἴα δὲ νόμους
 νυμφῶν καπεσήσατο. ὁ δὲ
 καὶ ἐμοὶ, ζήλωτος ἐγχε-
 το Μίνω καὶ Λυκέρῳ καὶ
 γὰρ ἔγωγε τῶς νόμους, ὁ μὲν
 ὡς δὲ Διὸς, ὁ δὲ ὡς δὲ Ἀ-
 πόλλωνος μαθόντες, ἡμα-
 θεῖν Φάσκειντες, ἐπεῖθον
 αὐτοῖς ἡγεῖσθαι, ὁ μὲν Κρή-
 τας, ὁ δὲ Λάκωνας.

cessit in sacrosanctum
 Nympharum templum.
 In eo cum solus per
 multos dies vitam e-
 gisset, reversus, oracula
 ab Nymphis apporta-
 vit, quæ suavit ut pro
 legibus haberentur : iis
 Romani se obedientes
 præbuerunt. Quæcum-
 que igitur in hunc usque
 diem festa, litationes,
 solennitates, sacrificia
 sunt, hæc omnia Nu-
 ma quasi leges Nym-
 pharum constituit. Mi-
 hi equidem Minoem
 & Lycurgum æmula-
 tus esse videtur. Nam
 ex iis leges alter ab Jo-
 ve, alter ab Apolline
 discantes, aut saltem se
 didicisse profitentes, al-
 ter Cretensibus, alter La-
 conibus, ut his uteren-
 tur, persuasit.

[CAP. V.]

Τύλλου.

Τύλλου ἡγεῖσθαι Ρώ-

Tullus.

Tullus Romanorum

μαίων

2 Νόμους] MS. νόμοις. Paullo post
 pro οἷα δὲ νόμους, idem habet οἷα δὲ
 νόμους sed supra additum est. Eodem
 modo supra lib. vii. cap. 22. Οἱ δὲ,
 οἷα δὲ θεοῖς, αὐτοῖς καὶ ἀλλοῖς.

3 Δοκεῖν δὲ ἐμοὶ] Ita restitui cum
 MS. pro vulgato, δοκεῖ δὲ ἐμοὶ. De
 Hellenismo hoc consule Budzi
 Comment. Ling. Gr. Pro vulgato
 ζήλωτος cum MS. edidi ζήλωτος.

imperium tenebat. Fidenatibus pugnam adversus Romanos committentibus, Albani proditione facta lævum cornu reliquerunt, & in montes discesserunt. Eques celeriter ad Tullum contendens, proditionem nunciavit. Ille vero magna voce exclamavit: Tu vero tuum locum tene. Albani enim abierunt meo jussu, ut hostes circumventos includant. Quo audito, Romani fortissime vociferabantur. Verum non latebat Fidenates vociferantium lætitia. Itaque summo studio & festinatione fugam petebant, veriti ne ab Albanis circumvenirentur.

μαίων ὄψατασομύων
φιδωαίοις. ἰ Ρωμαίους
προδόντες Ἀλβανοὶ τὸ
λαϊὸν κέρως λιπόντες, εἰς
τὰ ὄρη παρεχώρην· ἰπποδῖς
διὰ τὰς Τύλλω προσ-
δραμὼν ἤγγειλε τῷ προ-
δοσίαν· ὃν ἀνεβόησε μέγι-
σιν· Ἀλλὰ σὺ μὲν τῷ σω-
τῆρι τῶν Φύλατῃ· Ἀλβανοὶ
δὲ ἀπ᾽ αἰσίου κυκλωσόμενοι
τὰς πολεμίους, ἐμὲ προσ-
τάξαντες· τὰτ' ἀκούσαντες
Ρωμαῖοι λαμπερὸν ἠλά-
λαξαν. ἔμεινεν δὲ φιδω-
ναῖος ἔλαθεν ἡ τ' ἀλαλα-
ξάντων χαρὰ. παρὰ δὲ τῇ
τάχῃ φύγεν ὥρμησεν,
ἵνα Ἀλβανῶν κυκλω-
θῶναι φοβηθέντες.

[C A P. VI.]

Tarquinius.

Tarquinius cum G-
bios longo tempore op-

Ταρκυνίῳ.

ἰ Ταρκυνίῳ Γαβίους
πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ,
μὴ

ἰ Ρωμαίους προδόντες] Ita edidi
cum MS. & Codd. Casauboni, pro
Ρωμαίους ὄψατῃσι. nisi quod pro
Ρωμαίους, MS. Ρωμαίους.

Cap. VI. ἰ Ταρκυνίῳ] MS. Ταρ-

κυνίῳ. Paulo post pro αἰσίου, cum MS. reposui ἐκτετακμένον, nisi
quod in eo scribatur spiritu aspero,
atque ita in margine Vulgatæ nota-
rat Casaubonus.

μὴ διωάμεν ἑλῆν, τὸ
 νεώτατον τῶν παίδων Σέξ-
 τον πλεγμαῖς αἰκισάμεν ὅ-
 αὐτόμολον ἔπεμψεν· οἱ δὲ
 τὸ σῶμα πικρῶς ἠκισμέ-
 νον ἰδόντες, ἐδέξαντο,
 πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγ-
 γειάμενον καὶ τὸ πατρὸς
 αὐτὸν πλεῖστα δράσας π-
 σὸς αὐτοῦ· ἐλήϊζετο Ῥωμαῖς,
 ὅς φυγὴν ἐτρέπετο, αἰχ-
 μαλώτας ἐλάμβανε, μά-
 χας ἐνὶ πολλῇ ὥς τε
 καὶ οἱ Γάβιοι θανούσαν-
 τες, αὐτοκράτορα στρατη-
 γὸν αὐτὸν ἀπεφύησαντο· ὁ
 δὲ ἄγγελον κρύφα πέμ-
 ψας τὸν πατέρα ἤρετο, τί
 δράν κελεύει. Ταρκύνιος
 δὲ καὶ γὰρ ἔτυχεν ὁμιλῶν ἐν
 κήπῳ τὰς ὑψηλοτάτας
 μήκωνας ἀποκλάσας, ἔ-
 φη, πρὸς τὸν ἄγγελον,
 ὅρα μὲν τῷ παιδί τῶ-
 το πράττειν· ὁ μὲν ἤγγει-
 λεν· ὁ δὲ Σέξτος τὰς προ-
 ἔχοντας τῶν Γαβίων ἀφα-

pugnatos capere non
 posset, minimum natu
 filium Sextum plagis
 affectum transfugæ spe-
 cie misit. Qui corpus
 acerbis verberibus ca-
 stigatum videntes, eum
 receperunt. Ille contra
 patrem multa, magna-
 que pollicitus, cum ple-
 raque factis exequeretur,
 fidelis habebatur. Præ-
 das ex Romanorum a-
 gris agebat, in fugam
 eos convertebat, capti-
 vos cepit, multas pu-
 gnas vincebat. Quam ob
 causam Gabii admira-
 ti virtutem, eum impe-
 ratorem ac summum
 belli ducem creaverunt.
 Ille autem clam nuncio
 ad patrem misso, eum
 interrogavit, quid fieri
 vellet? Tarquinius (nam
 in horto colloqueban-
 tur) summo papaverum
 capita decutiens inquit
 ad nuncium: Refer filio,
 me hoc facere quod vi-
 des. Sextus Gabiorum

φθαρ

2 ὅτι καὶ οἱ Γάβιοι] Copulam
 neque MS. neque Interpres agno-
 scit.

3 ὅρα μὲν τῷ παιδί τὸν ἀνέ-
 ρτην] Scribo, ταῦτόν πο. Casaubonus.

potentissimos de medio sustulit, atque ita ad solitudinem & imbecillitatem Gabios redigens, civitatem eorum prodidit.

φθείρας, ἔτω μηχανασίμε-
ν ὁ ἱερμῖαν καὶ ἀδένειαν
Γαβίοις, τὴν πόλιν αὐτῶν
παρέδωκε Ρωμαίοις.

[C A P. V I I.]

Camillus.

¶ Camillus cum Faleriis bellum gerebat. Qui Faleriorum pueros instituebat, eductos eos extra urbem, quasi exercitandi causa, Romanis tradidit. Camillus ludimagistri prodicionem sceleratam judicans, manus ejus in tergum religari iussit, puerosque hortabatur, ut proditorem ad suos parentes deducerent. Falerii ludimagistrum quidem verberibus confectum necarunt: Camilli vero pietatem & justitiam admirati, se ipsos ei absque praelio tradiderunt. Ita Camillus eos qui diuturna oppugnatione capi non po-

Κάμιλλος.

¶ Κάμιλλος Φαλε-
ρείοις ἐπλέμψεν τὴν Φαλε-
ρείων παίδων ὁ διδάσκα-
λος παραγαγὼν αὐτὰς
ἐξω τείχους, ὡς γυμνασι-
μῶδες, παρέδωκε Ρω-
μαίοις. Κάμιλλος δὲ ἀσι-
βῆ τὴν τὴν διδασκάλου
προδοσίαν ἡγησάμενος,
προσέταξεν ὁπίσω τὴν χεῖ-
ρα αὐτῆς περιαχθῆναι,
καὶ δεθῆναι, καὶ πῶς παι-
σιν ἐπιτρέψει ἀπάγειν τὴν
προδοτικὴν ὡς τὰς πατέρας.
Φαλείριοι δὲ μὲν διδάσκα-
λον αἰκισαίμενοι κατήφθη-
ραν. ὅτε δὲ Κάμιλλος θωμά-
σιος τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν
δικαιοσύνην, σφᾶς αὐτὰς
ἀνὰ μάχης παρέδωκαν.
Κάμιλλος δὲ τὰς πολλὰς
χρόνους ἀλῶναι μὴ δυναμέ-
νους,

1 Αὐτῇ] καὶ αὐτῇ. Casaubonus.

ιες, ὡς ἐνὶ στρατηγέμασι
παρεσῆσαν.

Κελτοὶ Βρέννης βασι-
λέως ἡγεμόν' εἰς κράτος
τῷ Ῥώμῳ ἐλόντες, ἐπὶ
μῆσι κατέχον. Κάμιλλος
τὰς ἔξω τῇ πόλει Ῥώ-
μαίαις συναγαγὼν ἐξήλα-
σε Κελτὰς, καὶ τῷ πόλιν ἀν-
έστησε. ² πάλιν αὖ Κελτοὶ
μὲν τρία ἔτη καὶ δέκα εἰς τῷ
Ῥώμῳ ἐμβαλὼν πολη-
σασι, ἐστρατοπεδούνησαν
πρὸς τὴν Ἀννιῶνα πεδιάδα,
ἐλάττωσι τῇ πόλει ἀπέ-
χοντα. Κάμιλλος αἰρεθείς
πέμπλον δικάτωρ, καὶ τῷ
³ στρατῷ ἀναλαβὼν,
πρὸς μὲν τὰς τῶν Κελτῶν
μαχαίρας, αἷς κατὰ φέ-
ροντες τὰς κεφαλὰς διέ-
κωπτον, ἐκέλευσεν ἀντι-
καλκῶσαι τὰ κράνη ἑ-
λασίδηρα, καὶ λεία, ὥπως
αἱ μάχαιραι διπολιεῖται
νοίεν, ⁴ καὶ κατὰ γινῆται πῶς

terant, pro quodam stra-
tagemate subegit.

² Galli cum duce
Brenno regeper vim Ro-
mam occupassent, septem
mensibus eam tenuerunt.
Camillus Romanis, qui
extra urbem erant, col-
lectis, expulit Gallos,
urbemque restituit. Rur-
sus Galli post annos tre-
decim in Romanorum
regionem invadere au-
si, ad Anienem fluvium,
non procul ab urbe,
castra metabantur. Ca-
millus quintum Dicta-
tor creatus, acceptis
copiis, contra Gallo-
rum gladios, quibus im-
petentes capita abscin-
debant, iussit compara-
re galeas omnino fer-
reas ac leves, ut enses
retunderentur, aut con-
fringerentur. Clypeis
autem undique æneum
tegumentum induxit, li-
gno ictus non ferente.

ἦ δὲ

² Πάλιν αὖ Κελτοὶ μὲν τρία ἔτη καὶ
δέκα] Ne quis putet aliter scripsisse
Polyanum, ita scriptum est apud
Plutarchum in Camillo: ταῦτ' ἔτη καὶ
μῆσι τρεῖσι καὶ δέκασι τοῖς Ῥωμαίοις ἐλόντες.

quam recte alias viderimus. Nam
ex aliis apparet xxi. annorum ad
minimum esse hoc intervallum.
Cassianus.

³ Στρατῷ] Στρατῶν. Cassianus.

⁴ Κατὰ γινῆται] δις. κατὰ γινῆται.

706

Milites vero longis hastilibus cominus uti docuit, & hostium gladiis seipsos opponere, ictusque excipere. Gallorum enim ferrum cum esset molle, maleque fabricatum, repente flectebatur, eorumque enses recurvabantur, & ad pugnam erant inutiles. Sic nullo negotio victi, multi eorum cadebant. Reliqui vero se fugæ mandabant.

ἢ θυρεοῖς κύκλῳ περιέριμα
σε λεπίδα χαλκῶν ἔξυ-
λα τὰς πληγὰς μὴ τέγον-
τῳ. τὰς δὲ σπαρτάτας ἐδί-
δαξε, τοῖς ξυστοῖς μακροῖς
ἀπὸ χειρὸς χρήσασθαι, καὶ
τοῖς ξίφεσι τὴν πολεμίων
σφᾶς αὐτὰς ὑποβαλόν-
τας ἐκδέχεσθαι τὰς κατὰ-
φρονας. ὅτι γὰρ σίδηρον τὴν
κελτῶν μαλακὸς ὢν, καὶ
πυρρῶς ἐληλασμένῳ ἐ-
κἀμπίετο παχέως, αἱ τε
μάχαιραι αὐτῶν ἐδίπλων-
το, καὶ ἥσαν ἄχρηστοι πρὸς
τὴν μάχην. ἔτι γὰρ τοῖς
ῥαδίως ἠτήθηντες, οἱ πλεῖ-
στοι μὲν αὐτῶν ἐπιπύον, οἱ
λοιποὶ δὲ φυγόντες ὄχοντο.

[C A P. V I I I.]

Mutius.

Tyrrheni cum Romanis bellum gerebant. Tyrrhenorum rex erat Porfennas, Romanorum imperator Publicola, tertium consul.

Μένκιος.

Τυρρῆνοι Ρωμαίοις ἐ-
πλέμεν. Τυρρῆνων βασι-
λεὺς ὡς Πορσίνας, Ρω-
μαίων ἡγετο Ποπλικόλας
τρίτον ὑπάτευν. ἢ Μέν-
κιος.

κίος.

π. corrupte forte pro κατέγνων-
το.

ἢ τοῖς ξυστοῖς μακροῖς ἀπὸ χειρὸς
χρήσασθαι] Plutarchus habet ὑποσεί-
Sunt autem hæc ad verbum ex eo

descripta. Scribe vero ὑποσείσθαι.
Cassiodorus.

Cap. VIII. ἢ Μένκιος Ρωμαίων
αὐτῶν] Ita edidi cum MS. & Inter-
prete, nisi quod in MS. Ρωμαίοις.

I y 2

2 A' c.

κι² ρωμαῖος ἀνὴρ, ² ἄ-
 ρας² τὰ πολέμια, Πορ-
 σίνα βελόμην² ἀνελεῖν,
 εἰς τὴν Τυρρηνικὴν στρατόπε-
 δον ἦλθεν, ἐδῆτα ἔχων
³ Τυρρηνίδα, καὶ τῇ φωνῇ
 Τυρρηνίζων καὶ δὴ παρελ-
 θὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, ⁴ βασι-
 λέα τὴν Πορσίναν ὡς εἰδὼς ὅς
 τις ἐστὶν, ὃν ὠήθη μάλιστα τὴν
 καθεζομένην εἰκέναι βα-
 σιλεῖ, καὶ δὴ τῶν ἐκείνου,
 πασάων² τὴν ξίφην²
 συλληφθεὶς ὡμολόγησεν ὅς
 τις ἐστὶν. Πορσίνας μὲν δὴ
 ἔθυσεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς
 θεοῖς. Μάκι² τὴν τὴν ἐχά-
 ρας πῦρ ἐχέσης, ὑπερέ-
 χει τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν,
 καὶ τὴν χειρὸς καιομένης, εἰ-
 σήκεν εἰς τὴν Πορσίναν. Διελθὼν
 μὲν² Φαιδρῶν καὶ ἀντρέπῳ
 τὸν παρὸν² ὡς τὴν Πορ-
 σίνας τὴν δρετὴν ὑπερε-
 θαύμαζε, Μάκι², Μη-

Mutius civis Romanus
 in re militari præstan-
 tissimus, interficiendi
 Porsennæ caussa in
 Tyrrhenorum castra ve-
 nit, habitu Tyrrheno,
 vocem etiam Tyrrhe-
 norum imitatus. Qui
 accedens ad tribunal,
 cum regem Porsennam
 non nosset, quinam es-
 set, ex assidentibus,
 quem maxime regi si-
 milem esse putabat,
 eum stricto gladio in-
 terfecit. Comprehensus,
 fassus est quinam esset.
 Porsenna ob datam sa-
 lutem diis sacrificabat.
 Mutius autem in fo-
 cum igne plenum re-
 ctam manum injecit:
 & dum manus combure-
 retur, stans cum Porsen-
 na loquebatur, hilari &
 intrepido vultu. Cum
 Porsenna supra modum
 hominis virtutem admi-

δα-

2 Ἀριστὸς τὰ πολέμια] Ἀπὸ τῶν
 τὰ πολέμια. quod apud optimos
 quosque tamen scriptores reperias.
 In fine scribe, καὶ δὴ τὴν πολέμιαν ὁρ-
 νησιν καὶ εἴη ἐν τῷ Cod. καὶ δὴ αὐ-
 τὴν γαλῆν, τὸ λοιπὸν ἴδου. Ut quidam
 Grammatici interpretantur: vel po-
 tius continuo, statim. Casaubonus.

3 Τυρρηνίδα] γ. Τυρρηνίδα. Id.

4 Φαιδρῶν καὶ ἀντρέπῳ. τ. σ.] Similem
 constantiam refert Clemens lib. iv.
 Στρωμ. Πόσειδον² ὁ Ῥωμαῖος λαοφίλος,
 ὑπὸ Πάριον² ἔχων τὴν πύλιν αὐ-
 κρυμμένον ἐν ἰδύλῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν
 χεῖρα ἐπὶ τῇ πυρὶ θείᾳ, καὶ ἀντρέπῳ
 καὶ ἀντρέπῳ, ἀντρέπῳ πάντων τῶν
 ἀνδρείων.

5 Καὶ

raretur, Mutius, Nequaquam, inquit, mire-
ris. Trecenti Romani eadem tolerantia & virtute
præditi, qua ego, in ca-
stris oberrant, tempus
captantes te interficiendi.
Porfenna credens his
verbis, metuque per-
territus, bellum cum
Romanis composuit.

δαμῶς, ἔφη, θαυμάσης
τριακόσιοι Ῥωμαῖοι πλὴν
αὐτῷ ἐμοὶ καρπερίαν ἔ-
χοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ
σε πλανῶνται, ὡς θαφύ-
λάδοντες καιρὸν τῆς ἀν-
αιρέσεως. Πορσέννας πρὸς
τοὺς λεγομένους,
ἢ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον
ὡς Ῥωμαίους διελύσσει.

[C A P. I X.]

Sylla.

¶ Sylla in bello fo-
ciali viri militaris &
ætate provecti Albini,
lapidibus ac fustibus
interempti, mortem
non ultus est: sed au-
ctores cædis neglexit,
inquiens se eos alacrio-
res hac re ad pugnan-
dum reddere, cum infi-
gne peccatum insigni a-
liqua fortitudine expia-
re deberent. Itaque in
pugnis multo virilius
dimicabant, ut obli-
vionem suo in Albi-
num scelere inducerent.
οὕτω ὥς τε καὶ λήθην ἐμπόισται τῇ εἰς τὸ Ἀλβίνου
ὡς θανομίας.

Σύλλας.

¶ Σύλλας ἐν τῷ συμ-
μαχικῷ πολέμῳ τῷ στρατιω-
τῶν στρατηγικὸν ἄνδρα καὶ
πρεσβύτην, Ἀλβίνου λίθοις
καὶ ξύλοις διαχρησαμένων,
ὅτε ἐπέξῃλεν· ἀλλὰ παρ-
εἶδε τὰς δολοφονίας,
φάσκων ποιεῖν αὐτὰς ἐν
τάτῳ προθυμοτέρως εἰς τὸν
πόλεμον, ὥς οφείλοντας
ὑπὲρ αἰμαρτήματ' ὀμ-
νύειν, καὶ μεγάλης ἀνδρα-
γαθίας δολοφονήσασθαι. ποι-
οῦντο καὶ ἐν ταῖς μάχαις
πολλῶν ἡμιναότερον ἡγωνί-
σαντες.

Σύλλας.

5 Καὶ φοβηθεὶς, ἢ πόλεμον ποιεῖς
Ῥώμῃ] Ita edidi cum MS. & Inter-
prete. Vulgata, καὶ πόλεμον ποιεῖς
Ῥώμῃ.

Cap. IX. 1 Σύλλας ἐν τῷ συμμα-
χικῷ πολέμῳ τῷ στρατιωτῇ τῷ στρατῷ &c.]
Pro eo legitur in MS. Σύλλας ἐν τῷ
συμ-

Σύλλας Ἀρχελαῶ τῷ
Μιθριδάτῃ στρατηγῷ πε-
ρὶ Ὀρχομενῶν περιπέσσε-
το. ὁρῶν δὲ τὰς Ῥωμαῖκας
ἡττωμένους καὶ φεύγοντας,
αὐτὸς δόπουκηδένους ἔκπεσε,
καὶ σημειὸν ἀρπάζας, ὡς εἶ-
πε ἀπὸ τῶν φεύγοντων, ἐς
τὰς πολεμίας, βοῶν, Ἐ-
μοὶ μὲν ἐνταῦθα καλὸν, ὡς
Ῥωμαῖοι, πλάτταν· ὑμεῖς
δὲ τοῖς πυνθανομένοις πᾶσι
προδεδώκατε Σύλλαν, ἡμέ-
μνησθε φεράζειν, ἐν Ὀρ-
χομενῷ. τῆτον τὸν λόγον
Ῥωμαῖοι καταδειδόντες,
ἀνέσπρην· καὶ προθύμως
ἐμβαλόντες ἐτρέψαντο τὰς
πολεμίας.

2 Sylla adversus Ar-
chelaum Mithridatis du-
cem ad Orchomenum
præliabatur. Videns au-
tem Romanos victos fu-
gam capeßlere, ipse ab
equo desiliens, arrepto
vexillo per fugientes ad
hostes tendebat, cla-
mans: Mihi hic glorio-
sum est, ô Romani, mor-
tem obire. Vos autem in-
terrogantibus ubi Syl-
lam prodideritis, faci-
te ut respondeatis, In
Orchomeno. Hoc ser-
mone pudefacti Romani,
reverterunt, & alacri-
ter in adversarios impetu
facto, eos in fugam com-
pulerunt.

[CAP. X.]

Μάριος.

¶ Μάριος Κιμβρῶν
καὶ Τυττόνων ἐς τὴν Ἰτα-
λίαν ἐμβαλόντων ἀγρίων
ἀνθρώπων, μεγάλων, πᾶς
ἔψαις ἀλλοκότητων, θηρώδη

Marius.

¶ Marius Cimbris
& Teutonibus in Ita-
liam impressionem fa-
cientibus, qui homines
erant agrestes, imma-
ni magnitudine, facie
τῶν

συμμεχρὸς πολέμου, καὶ στρατηκὸν
αἶψα, &c. Paulo post pro παρὶδι,
MS. παρὶδι, & pro δόπουκηντας,
δόπουκηντας.

2-Μίριοντι] MS. μιμῶδι.

Cap. X. Τυττόνων ἐς τὴν Ἰταλίαν
ἐμβ.] Εἰς τὴν Ἰταλίαν, quod in Vol-
gara desiderabatur, cum MS. & in-
terpretate supplevi.

2 Πῶς

monstrōsa, & belluina
voce præditi, diu mo-
ratus, manus non con-
seruit: sed milites ius-
sit ad vallum acceden-
tes, intro tela conjice-
re: proculque consisten-
tes in hostes intuendo,
assuefecit, ut eorum
formam sustinere, &
vocem tolerare possent,
faciemque usitatam red-
derent. Sic milites stu-
porem barbarorum ab-
jicientes, eos despexe-
runt: atque ipsi Marium
hortabantur, ut se ad
ineundam pugnam e-
duceret: commissioque
prælio cum centum mil-
libus hostium, partim
occiderunt, partim vi-
vos ceperunt.

2 Marius cum Teu-
tonibus & Cimbris pu-
gnam conflicturus in
montium lateribus inæ-
qualibus, Marcellum
per noctem iussit cum
tribus millibus arma-
torum per inuia mon-

τῶ φωνῶ ἔχόντων, ἵππῃ
πλεῖστον ὅσον ἐ σωείβαλεν
εἰς μάχην, ἀλλὰ ἐκέλευε
τὰς στρατώτας ἔχαρα-
κτοῖς ἐμβάλλειν προσιόν-
τας, ἵππῶν δὲ ἰσχυροὺς,
ὁρῶντας τὰς πολεμίας, ἥθι-
ζε τὴν μορφὴν αὐτῶν ἀνέχε-
σθαι. καὶ τῶ φωνῶ ὑπομέ-
νειν, καὶ τῶ ὄψιν χειροῖν
ποιεῖσθαι. ἕτως ὅρα οἱ στρα-
τῶται τὸ θάμβος τῆ βαρ-
βάρων ἐκλύσεως, κατε-
φρόνησαν αὐτῶν. καὶ τὸ Μά-
ριον αὐτοὶ παρεκάλεν ἐξ-
άγειν αὐτὰς ἵππῃ τῶ μά-
χῃ. καὶ δὴ συμβαλόντες
δέκα μυριάσι τῶ πολεμίων,
τὰς μὲν ἔκτειναν, τὰς δὲ
ζῶντας ἔλαβον.

Μάρκος δὲ τῶ τοῖς
κιμβερίοις μέλλων συμ-
βάλλειν ἐν ὑπαρείαις ἀ-
νωμαλίοις, Μάρκελλον διὰ
νυκτὸς ἐκέλευε περι-
λῆξας ὁπλίτας ἄγοντα, δι-
αβάτων ὁρῶν περὶ ἐλθόντα,
καὶ νῶτα τῶ πολεμίων ῥυέ-
σθαι.

1 Περὶ ἰσχυροὺς] Scribe, καὶ
πρὸς. & ἐκείνους, vel ἡδὲ καὶ. Casaubonus.

2 Δι' ἀβάτων ὁρῶν] Ita emenda-

vi cum MS. & Interprete. Vulgata
δι' ἀβάτων ἰδῶν Sub finem pro συ-
μμάχους, cum MS. scriptis συμβαλεσθαι.

αὐτῶν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, παρα-
 γμαλμα πῆς στρατιώ-
 ταις ἔδωκεν, ὅκ τ' ἀνω-
 μάλων ἡρέμα ὑποβαίνειν
 εἰς τὸ πτόλον· ὅπως οἱ πολέ-
 μοι φεύγειν αὐτὰς οἴο-
 μηροὶ διώκειν ἐγχειροῦν,
 καὶ ἔτι εἰς τὸ ὁμαλὸν κατ-
 ἔλθουσιν. ὥς τ' ἐκατήλθον, καὶ
 προσώπῃ μὴ οἱ παρὰ τὸ
 Μάρκον, καὶ νῶτα τ' οἱ πε-
 ρὶ τὸ Μάρκελλον, συρρή-
 ξαντες κατήκοντο τὰς πο-
 λεμίας, καὶ νίκῃ λαμπρο-
 τάτῃ ἐνίκησαν.

Μάρκελλον. Κιμβρίοις
 συμβαλὼν δὲ χαμικίων
 τόπων ὁρμωμένοις, ἠπί-
 σκετο κρύβαντα μὲν καὶ χιόνα
 φέρειν διωαμένους, καὶ μα-
 τὴ καὶ ἥλιον ἔδαμῶς. 4 ὡς
 μὲν δὴ μὴ Ἀύγουστον. Μάρ-
 κελλον. τ' καὶ νῶτα τ' στρα-
 τιστῶν προκαπλαῖτο τὸ
 μάχης τ' ἵπποι οἱ βάρβα-
 ροὶ τ' ὅππιστα φέροντες καὶ
 προσώπῃ τ' ἥλιον ἔχοντες,
 ἀντιλάμπουσιν τὴν αὐγλὴν
 καὶ φέροντες, ὑπὸ τῷ ἡλίῳ

tium circumire, & ad
 terga hostium evade-
 re. Quod postquam
 accidit, militibus præ-
 ceptum dedit, ut ex
 montanis paulatim se
 in campum reciperent,
 ut hostes fugere eos ar-
 bitrati, persequi cona-
 rentur, & sic in plani-
 ciem descenderent. Qui
 cum descendissent, a fa-
 cie Marius, a tergo Mar-
 cellus irruptione facta,
 hostes conciderunt, vi-
 ctoriamque splendidissi-
 mam reportarunt.

3 Marius cum Cim-
 bris bellum gerens ex
 frigidis regionibus profe-
 ctis, sciebat eos gla-
 ciem ac nives perferre
 posse, æstum & solem
 non item. Agebatur
 mensis Augustus. Ma-
 rius a tergo militum,
 præoccupavit occasio-
 nem pugnae. Barbari
 conversi cum solem ad-
 versum haberent, neque
 affluentem splendo-
 rem ferre possent, æstu

ιδρω-

3 Σωβάντι] Σωβάντι. Casaubon. [edidi cum MS. pro ὡς 3 μὴ Ἀύγουστον.] Ita

4 Ἦν μὴ δὴ μὴ Ἀύγουστον.] Ita

confecti plurimum sudorem cum spiritu emittentes, clypeos pro oculis objecerunt, quod solis radios sustinere nequirent. Corpora vero eorum nudata vulnerantes, Romani ceciderunt. Cadunt barbarorum centum & viginti millia, vivique capiuntur ad sexaginta millia.

ιδρώται πλὺν μὲν ἄσθμα-
τ' αὐφίεντες, τὰς μὲν θο-
ρεῖς προσβάλλοντο πρὸ τ'
προσώπων, τὴν ἀκμὴν δ'
ἡλίας μὴ φέροντες· τὰ δ'
σώματα αὐτῶν γυμνήμε-
να πτερώοντες οἱ Ῥω-
μαῖοι, κατήκυσαν. πίπτη-
σι δ' βαρβάρων δαδευκά-
κισ μύελοι· ἀλίσκοντα
ζῶντες ἐξ αἰκισ μύελοι.

[C A P. XI.]

Marcellus.

¶ Marcellus Syracusas oppugnans, cum ab Archimedis machinis vinceretur, aggredi moenia non amplius audebat. Ad tempus autem oppugnationem omisit, & longe post Damippum Spartiatam, Syraculis enavigantem cepit, ab eoque cognovit turrin quandam in muris esse, in qua negligenter custodiæ administrarentur, eam multos homines capere posse, murumque in

Μάρκελλ'.

Μάρκελλ' Συρακῶ-
νας πολιορκῶν, ὑπὸ τ' δ'
Ἀρχιμήδους μηχανημάτων
ἡστώμενος, προσβάλλειν
μὲν οὐκ ἔπ' οἷς τείχεσιν
ἐθάρσεν· χρόνῳ δ' οὖν πλὺν πο-
λιορκίας ἐπέτρεψεν, καὶ δὴ
μὲν πολὺ δάμιππον Σπαρ-
τιάτην Συρακυσῶν ἐκ-
παύσαντα ἐλὼν αἰχμάλω-
τον, ἵσταται πρὸς τὸ τεῖχος,
πύργον εἶναι δ' αὖτε τείχεος φυ-
λασόμενον ἀμελῶς, δυ-
νάμενον δὲ ξανθὸν ἄνδρα
ἐκ ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης

ου-

1 ἑλᾶς] ἑμμεδ. Casaubonus.

συχνὰς, ἔ τήχης θπι-
 βάτες ὄντες. πρὸς δὲ τὴν
 ὑψος αὐτῆς συμμέτρως
 κλίμακας κατασκευάσας,
 ἡ Μάρκελλος, Συρακου-
 σίων ἐορτῶν ἀγόντων Ἀρτέ-
 μιδι, καὶ πρὸς μέθην καὶ παι-
 διὰν ἐχούσων, τὸν περὶ πύρ-
 ρον κατέχευε, καὶ κύκλῳ τὴν
 τεῖχον ὁπλων ἐπλήρω-
 σεν, καὶ πρὸς τὴν ἑωτὴν ἐξά-
 πύλα διακόψας, κατέ-
 χε τὴν πόλιν. οἱ μὲν στρα-
 τῶναι ἡρναίως ἀγωνισά-
 μενοι τὴν πόλιν ἀρπα-
 γνῶν ἡτήσαντο· καὶ μὲν ἔ-
 δωκε Μάρκελλος, ὅτι μὴ
 ἀπὸ μόνων ἀνδραπόδων
 καὶ χρημάτων ὠφελείας.
 ἡ δὲ τὴν ἱερῶν καὶ τὴν ἐλθεῖντων
 σωματίων ἀπέχεσθαι προσέ-
 ταξεν.

ascensum habere. Qua
 re cognita, scalas ad al-
 titudinem ejus con-
 gruenter fabricavit, Mar-
 cellus Syracusanis fe-
 stum in honorem Dianæ
 obeuntibus, & vino
 indulgentibus, ludicra-
 que exercentibus, tur-
 rim occupavit, & cir-
 cum circa murum armis
 implevit, ac sub au-
 roram hexapylis effra-
 ctis, urbe potitus est.
 Milites fortiter pugnan-
 tes, ut sibi civitatem
 diripere liceret, postu-
 labant. At Marcellus
 nihil præter manci-
 piorum & pecuniarum
 usum concessit. A sa-
 cerdotibus autem & li-
 beris hominibus abstinere
 jussit.

[CAP. XII.]

Ἀτίλιος.

Ἀτίλιος ἀλὲς ὑπὸ
 Καρχηδονίων, ὤμοσεν αὐ-

Attilium.

Attilius captus a
 Carthaginienſibus jura-

πῆς

2 Μάρκελλος, &c.] Hæc cum
 præcedentibus, utpote idem Strategema, conjunxi cum Indice.

3 Καὶ πρὸς τὴν ἑωτὴν] Scribe, πρὸς τὴν
 ἑωτὴν. Ex Plutarcho præne hæc ad ver-
 bum. Casaubonus.

4 Τὸν δὲ ἱερῶν, καὶ τὸν ἐλθεῖντων
 σωματίων.] Articulum ante ἐλθεῖντων cum
 MSS. addidi. Casaubonus ad mar-
 ginem Vulgaræ, ut videtur, edide-
 rat γ. τὸν ἱερῶν.

1 H

vit eis , si dimitteretur , se persuasurum senatui , ut bellum componeret : sin persuadere non posset , reversurum. Cum Romam venisset , contrarium senatui suavit. Tum vero magis etiam quod Carthaginienſium occultam imbecillitatem , & modum quo capi facilius poſſent , ostendit. Senatu eum hortante , ut maneret , & necessarium juramentum , injuratum existimaret , conplectentibus liberis , conjugē , amicis , cognatis , noluit fidem jurisjurandi transgredi. Sed renavigans ad Carthaginienſes , suum eis stratagemā & Romanorum consilium pariter indicavit. Qui eum in carcerem conjectum , verberibus affecerunt , & longo tempore cruciatum necarunt.

πῆς, ¹ ἡ δὲ ἀφειθῇ, πείσθη αὐτῷ σύγκλητον ἀγαλῶσαι δὲ τὸν πόλεμον· μὴ πείσεις ᾧ ὡς αὐτὰς ἀνασπείσαι. ἀφυσόμενος εἰς Ῥώμην, τὸναντίον ἔπεισε τῷ σύγκλητον· ² τίτι δὴ καὶ πάντες μᾶλλον, ὡς Καρχηδόνιοι ἀπαγορεύουσι, καὶ τὰ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν ἀπορήσει, καὶ ὃν τρόπον εἴπω αἰλώσιμοι προσηγόρευσε. τῆς δὲ συγκλήτης ὡς ἀκαλῆσθαι αὐτὸν μὲν, καὶ τὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις ὄρεον ἀνῶμοτον ἡγήσασθαι, ὡς πλεονεχίμων πικρῶν, γυναικῶν, φίλων, συγγενῶν, ἔχοντα ὑπέμεινε ὡς ἀβελῶν τὸν ὄρεον· πλεῖστας δὲ ὡς τὰς Καρχηδονίους, ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, πῶς, τι αὐτῷ στρατήγημα, καὶ τῷ Ῥωμαίων γνώμην. οἱ δὲ καθεύξαντες αὐτὸν εἰς γαλεάραν, αἰκίσαντες τεχρόνῳ μακρῷ, καὶ βασανίσαντες ἐκτείναν.

[CAP.

¹ Ἡ δὲ ἀφειθῇ] MS. in ἀφειθῇ.

² Τίτι δὴ καὶ πάντες μᾶλλον] Cum MS. scripserim τίτι δὴ καὶ μᾶλλον. Pro τίτι, Casubonus in margine notat. γ. π. Pro ὡς Καρχηδόνιοι ἀπ-

αγορεύουσι, MS. Καρχηδόνιοι ὡς ἀγορεύουσι, & sic quoque Codd. Casuboni. Pro εἴπω αἰλώσιμοι, MS. ὡς αἰλώσιμοι. In fine copulam ante βασανίσαντες idem non agnoscit.

[CAP. XIII.]

Γάϊος.

Γάϊος ὁ ἀγγέλιμα
ἔδωκε τοῖς ἐν τῷ στρατοπέ-
δῳ μέγειν ἐπὶ τῷ ὄπλων. ἐ-
πεὶ ᾗ ὥρα θέραις ὑὸς αὐτοῦ
τὸν ἵππον διψῶντα ἤγαγε
ἐπὶ τὸν ποταμὸν παραρ-
ρέοντα, περιέπεξεν ἀφελ-
εῖν αὐτοῦ πλὴν κεφαλῆς,
ὥς ἔπεισεν τὸν παρ-
αγγέλιμα. τότε τῷ ἔρ-
γῳ τὰς στρατιώτας ἐδίδαξε
μηδέποτε ὡς αὐτοὶ παρ-
αγγέλιμα.

Cajus.

Cajus præceptum de-
derat iis qui in castris
erant, ut in armis ma-
nerent. Sub tempus au-
tem æstuantis solis fi-
lius ejus equum sitien-
tem deduxit ad fluvium
præterlabentem. Ejus
caput abscindi jussit,
quod edicto non pa-
ruisset. Hoc facto mi-
lites docuit, ne man-
datum unquam negli-
gerent.

[CAP. XIV.]

Φάβιος.

¶ Φάβιος ἐν τῷ πολε-
μῷ ἀννίβαν πολέμῳ ἢ μη πα-
ρατασόμενος ἢ κακὸς ἤ-
κειν ἐν τῇ συγκλήτῳ.

Fabius.

¶ Fabius in bello
contra Annibalem, quod
manum cum hostibus
non confereret, male au-
diebat in senatu. Filio
ᾗ ὑἱ

1 Εἰς τὴν πρῶτην.] MS. articulum
non agnoscit.

Cap. XIV. 1 Μὴ ὡς ταυρομάχῃ
κακὸς ἤκειν ἐν τῇ συγκλήτῳ.] Ita lacunam,
quæ in Vulgata erat sustuli & lo-
cum mutatione sanavi cum M S.
& Interp. In Vulgata erat, μὴ
ὡς ταυρομάχῃ.... κακὸς δὲ ἐν τῇ
συγκλήτῳ. Casaubonus in margine sup-
plerat ἰσοιδορεῖτο ὡς. Eodem fe-
re modo, ut Noster, Plutarchus:

ὡς κακὸς μὲν ἦκειν ἐν τῇ στρατιᾷ.

2 Κακὸς αὖτε ἐν τῇ συγκλήτῳ.] Deest
aliquid, puta, ἴσκει, vel ἰσοκρίτει,
vel ἰσοιδορεῖται. Lego deinde ἰσοκρί-
τει, ἢ ἰσοκρίσει, non ἰσοκρίσει.
Restituimus etiam, ἰσοκρίσει, πε-
ρὶ τῶν ὁσων, pro illis monstis quæ e-
rant in nostro Cod. Restat illud,
συμβεβηκὸς μὴ συμβεβ. pro συμβεβηκὸς
μὴ συμβεβ. Sed Interpretis Codd. aliud
quid habere. Casaubonus.

3 Ἀπο-

hortante , ut depelleret infamiam , ostendit ei singulas agminis partes. Quibusdam vero non satis robusta corpora habentibus : Vides , inquit , non esse commodum inito prælio armis fortunam tentare. Persæpe enim universum agmen certaminis periculum non fecit. Sigillatim vero peritum rei militaris non latet , superari ac vinci posse. Itaque hoc in medium consulo , non in manus venire , sed per montana sequi , & urbes ad defectionem perducere. Hæc dicens ac faciens , primo quidem timidus existimabatur. Postmodum autem cum reliqui maximos exercitus amisissent , iterum Romani ad Fabium confugerunt , & ducem iterum constituerunt , adeo ut etiam dictator sit

ἢ ἢ ὡς καταλαβὼν τὸ πο-
τρέψατο τὴν ἀδοξίαν, ἐπ-
έδειξεν αὐτῷ μέρῳ ἑκα-
στον τὸ Φάλαγγ. ἐνίων
ἢ ὅτε ἐρρωμένως ἐχόντων,
Ὁρᾷς, ἔφη, ὡς ἔκαλόν
συμβαλόντας ἡτοκυβώ-
σαι πρὸς τὸ ὅλων. πολλάκις
γὰρ ἔλη μὲν ἡ Φάλαγγ
ὅτε ἔληφεν ἀγῶνα πε-
ραν· καὶ μέρῳ ἢ τὸ ἔμπει-
ρον ὅτε ἔλαθεν ἡτῶτο
διωαμῆ. ποιᾷρπι συμ-
βαλὼν μὴ συμβαλεῖν, ἀλλ'
ἐπὶ τοῖς ὑπερωρείας κατ-
έχοντα, καὶ πᾶς πόλεις ἀφ-
ισπίντα. ταῦτα λέγων καὶ
πράττων, ἐν μὲν τῷ παρ-
αυτίκα, ἐνομίσθη θεῖός.
ὑστερον ἢ ἄλλων πολλὰς
διωάμενς ἀπολλυμένων,
παλιν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ
φυγὰν ἦντι θάλασσαν, καὶ ἦντι
τὴν αὐτὴν στρατηγίαν ὡς
καὶ ἐν δικτατορῇ ἀπεδεί-
χθη, καὶ Μάξιμῳ ἀνηγο-

ρατορῇ,

3. Α' πῶς ἔστιν αὐτῶν τῶν ὅλων] MS. αὐτῶν τῶν ὅλων. Casauboni Codd. uri in margine notarat, ἀποβῆται αὐτῶν τῶν ὅλων. Sed Vulgata recte. Plutarchus in Fabio de Terentio Varrone

scribit : ὅτε ἡ δὲ ἀνδρῶν ἀντιρεία καὶ ἀσθένεια τὴν αὐτὴν ἀναρῶσαν κίχων. Infra pro ὅτι θάλασσαν, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν. MS. ὅτι θάλασσαν καὶ τὴν αὐτὴν. In fine pro μέγιστον, MS. μέγιστον.

ρῶν, τὰρ δὲ ἂν εἴη μέ-
γιστον.

Φάβιον ἐπεκλήθη μέ-
γιστον, Σκηπίων μέγας·
ἐζηλοτύπη δὲ δόξης ὁ Σκη-
πίων τὸ Φάβιον. ὥς τε καὶ
ἤρετο τί δὴ ποτε, σὺ μὲν
ἀλατρήσεις μόνον παύσα-
σθαι κληῖζης μέγιστον,
ἐγὼ δὲ μέγας ὁ συμβαλὼν
καὶ κατὰ σῶμα νικήσας Ἀν-
νίβαν. Φάβιον ἔφη, Ἀλλ'
εἰ μὴ ἐγὼ σοι διεφύλαξα
τὰς στρατιώτας, οὐκ ἂν
ἔχες μεθ' ὧν μαχόμεντον
νικήσῃς.

Φάβιον ἔλεγε πλὴν Τα-
ραντίνων πόλιν, Ἀννίβαν
συμμαχῆντον αὐτοῖς, δό-
λω καὶ τέχνῃ. ὁ στρατιώτης
Ταραντίνων πλὴν τοῦ Φα-
βίου τέταρτος δὲ ἀδελφὴς

4 Καὶ κατὰ σῶμα νικήσας Ἀννίβαν, quod in Vulgata aberat, cum MS. & Interprete nec non Casaubono supplevi.

5 Οὐκ ἂν ἔχας μεθ' ὧν μαχ.] Ita edidi cum MS. pro vulgato καὶ ἔχας μεθ' ἑμῶν μαχ. Pro νικήσῃς, idem Cod. νικήσας.

creatus, & Maximus nuncupatus, quod est, si Græce veritas, μέγιστον.

2 Fabius cognomen accepit Maximi, Scipio Magni. Scipio quadam æmulatione erga Fabii gloriam afficiebatur. Itaque rogabat eum: Qui sit, ut tu conservandis duntaxat exercitibus, Maximi cognomen adeptus sis: ego cum hostibus conflicendo, Magni, cum Annibalem cominus facto prælio devicerim? Respondit Fabius: At nisi ego tibi milites conservassem, tu non habuisses quibus cum potuisses vincere.

3 Fabius Tarentinorum urbem, Annibale ipsis auxilium ferente, arte ac dolo cepit. Erat apud Fabium miles Tarentinus. Ejus sororem, insigni forma præδι-

καλῆς

6 Στρατιώτης παρ. ὡς καὶ Φάβιον] Malim καὶ Φάβιον, ut Plur. ἐστὶ τῶν παρ' αὐτῇ νητίας Ταραντίνων. Casaubonus.

7 Ἦν καὶ καλὴ Φάβιον] Ita emendavi cum MS. nec non Casaubono. pro vulgato ὡς καὶ Φάβιον.

8 Ἀννίβαν

tam, Tarenti Abrentius deperibat, cui eadem murorum custodia ab Annibale demandata fuerat. Hac re cognita, Fabius Tarentinum militem in urbem ad sororem mittit. Qui sororis opera amicitiam cum Abrentio fecit, cumque ad Romanorum partibus favendum adduxit. Itaque Abrentius facta cum copactione demonstravit, qua parte aggredi mœnia deberent. Fabius erectis scalis ascendens, per vim urbem capit. Hoc facto, maximam omnium admirationem meruit, quod Annibalem stratagemate superasset, qui plerunque fallaciis & dolis vinceret.

καλῶς ἔσης ἐν Τάραντι
 ὁ Ἀβρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑ-
 πὸ Ἀννίβη παρὰ τὴν Φυ-
 λάτῃν πεπιστώμενος.
 τῶν μαθὼν φάσις, ὅτι
 Ταραντῖνον στρατιώτῃ ἐστὶ
 πέμψας πρὸς τὴν ἀδελφὴν.
 ὁ δὲ αὐτῆς τὸν Ἀβρέν-
 τιον φίλον παρηγορεῖται,
 ἐπεισὶ παρὰ Ῥωμαίων φρα-
 νεῖν. ὥς τε καὶ σκοθήμε-
 νος ὁ Ἀβρέντιος ἔδειξε,
 καθ' ὃ μέρους χρησσο-
 βαλεῖν τοῖς τέχεσι. Φά-
 βιος κλίμακας προσθήσας,
 ἐπαναβὰς, καὶ πρῶτον αἰ-
 ρεῖ τὴν πόλιν. ὅππῃ τὰ τοιαῦτα
 μάλιστα πέντε ἐθαυμά-
 σθη, στρατηγήματι κρατή-
 σαι Ἀννίβη, καὶ τέχναις
 καὶ δόλοις παρὰ πλεῖστα νικῶν-
 τος.

[C A P.]

ὁ Ἀβρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑπὸ, &c.]
 Lege & distingue, ὁ Βριτίος ἦρα ἀ-
 νὴρ, ὑπὸ, &c. quomodo Plutarchus
 in Fabio: ἦρα ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ Βριτίος
 καὶ πτωχὸς ὡς ὁ Ἀννίβης καὶ πόλιν
 φρουρὴν ἐγκαταστήσας. Sic infra quoque
 pro ὁ Ἀβρέντιος, scribe ὁ Βριτίος,
 & pro Ἀβρέντιος ἔδειξε, reponc ὁ

Βριτίος ἔδειξε. Eiusdem nomen non
 extat, forte quia simul cum Brutiis,
 quos omnes Fabius ad extinguendam
 proditiou famam, ut vi potius atque
 armis captum Tarentum videretur, ius-
 serat interfici, & ipse & nomen e-
 jus interiit. Paullo post pro τοιοῦτος
 μισθόν, MS. τίτωι μισθόν.

1 Kotr-

[CAP. XV.]

Κοῖν[ος].

Κοῖν[ος] Φάβι[ος] τὸν υἱὸν αἰρεθῶσαι στρατηγὸν βεβλόμεν[ον], αὐτὸς ἤδη μηχαναῶς, εἰδὲν Ῥωμαίων μηδαμῶς αὐτῷ δῶναι τι πλεονέκτημα, ἵνα μὴ ἀναγκάζοιτο συναποδημεῖν ὅππῃ τὸν πόλεμον ὅτι γάρμα μακρῶν. οἱ δὲ νομίσαντες ἀμεινον ἔξαι τὴν πᾶσαν πόλεως, τάς τε παρόν[τας], ἐψηφίσαντο τὸν νεανίσκον ἀρχοῦν. ὁ δὲ Φάβι[ος] ἀσυναπρόθυμος ἦν ἵνα μὴ παραβλεπῇ τὸν υἱὸν πλεονέκτημα τὸν πλεονέκτημα.

Quintus.

Quintus Fabius filium suum ducem eligi cupiens, ipse jam ætate affectus, contendebat a Romanis, ne imperium ei traderent, ne in extrema senectute cum ipso simul ad bellum proficisci cogeretur. Illi rem civitatis melius habituram arbitrati, si hic præfens omnibus rebus interesset, adolescentem imperatorem declaraverunt. At Fabius non una profectus est, ne imperatoris dignitatis splendorem filio detraheret.

[CAP. XVI.]

Σκηπίων.

Σκηπίων ἐν Ἰβηρίᾳ μαθὼν ὡς τὸν πλεονέκτων στρατόπεδον ἄσιν ἀφίκοντο εἰς τὴν μάχην.

Scipio.

Scipio cum in Iberia cognovisset, hostium exercitum impransum ad pugnam incundam venire, educens suum

1 Κοῖν[ος] Φάβι[ος].] Φάβι[ος] cum MS. & Interprete inserui. Pro αἰρεθῶσαι στρατηγόν, ut erat in Vulgata cum MS. edidi αἰρεθῶσαι στρατηγόν. In Indice autem Strategema hoc novo titulo a præcedentibus non distingui-

tur, sed inter Fabii Strategemata quartum est.

Cap. XVI. 1 Σκηπίων ἐν Ἰβηρίᾳ μαθὼν, ὡς τὸ, &c.] Ita supplervi cum MS. & Interprete. In Vulgata μαθὼν aberat.

2 Κο-

ἑῶν ἢ ὀρεῖναι, ἄπυρον ὄψον·
 δειπνῶντας, ἢ προσφέρειν
 καὶ κρέας ἐπίον, ἢ ἐφ' ἑκ
 ἱματίων ἢ χρησάμενοι σούρα
 Γαλατικῇ, καὶ πρῶτον ἐν-
 πορήσαντο σούραν μέ-
 λαιναν. τότε ἢ στρατηγὸς,
 4 ὅππῃ ἐβλάδθη ἀνακειμέ-
 νους ἐωρεῖτο, φάσκων πε-
 δεῖν τὴν ἐστράτευματι
 ἀσώπῃαν καὶ μαλακίαν.

Σκηπίων στρατιώτῃν
 ἰδὼν χάρακα καμίζοντα,
 5 ὁλίβευδά μοι δοκεῖς, εἴ-
 πιν, ὡς συστράτιώπων· ἔτι,
 καὶ πᾶν, φήσαντι· Εἰ-
 κότεως ἐφ' ἣν γὰρ τῷ ξύ-
 λῳ τὴν ἐλπίδα τ' σωτηρίας
 ἔχεις, οὐκ οἶ τῇ μάχαι-
 ρᾷ.

Σκηπίων στρατιώτῃν ἰ-
 δὼν μέγα φρονεῖντα, ὅππῃ
 θυρεῶν κεκοσμημένῳ αἰ-
 γρόν, ἐφ' ἣν ῥωμαίων ἀν-
 δρᾷ τῇ δεξιερᾷ χειρὶ

cantibus indigere. Pran-
 derent autem expers
 ignis obsonium. In cœ-
 na etiam carnem seu
 coctam, seu affatam
 adderent. Vestimento
 uterentur, sago Galli-
 co: & prius ipse sago
 pulbo amictus, duces
 in stratis recumbentes
 circumiens inspexit, di-
 cens se deplorare exer-
 citus luxuriam & molli-
 tiem.

3 Scipio militem con-
 spicatus vallum feren-
 tem: Premi, inquit, mi-
 hi onere videris, o com-
 milito. Quo responden-
 te, Valde equidem. Sa-
 ne, inquit. In ligno e-
 nim spem salutis repōi-
 tam habes, non in gladio.

4 Scipio militem vi-
 dens clypei pulchritudi-
 nem identidem ostenta-
 re: Turpe, inquit, est

μάλ-

4 Ἐπὶ ἐβλάδθη ἀνακειμένους ἐωρεῖ-
 το.] Interpres, circumiens inspexit. ni-
 mirum aliter legit, idque melius.
 Casaubonius.

5 Ὀλίβευται μοι δοκεῖς, εἴπιν, ὡς
 συστ.] Εἴπιν, quod in Vulgata aberat

cum MS. & Interprete loco suo re-
 stitui. Cum iisdem pro vulgato, ἐ-
 γδ' αὐτῷ καὶ ἐλπίδα ἔχεις, emendavi ἐ-
 γδ' αὐτὸν ἐλπίδα καὶ σωτηρίας ἔχεις.
 In MS. scriptum per compen-
 dium,

laevæ manui fidere magis,
quam dextræ.

5 Scipio tumultuantis
populi vociferatione
impeditus. Me, inquit,
ne militum quidem ar-
matorum clamor un-
quam terruit, neque ho-
minum tumultus terre-
bit, quorum Italiam scio
novercam esse, non ma-
trem. His verbis repres-
si sunt, & tumultuari de-
sierunt.

6 Scipio cum sube-
gisset in Iberia urbem
Phoeniciam, cum capti-
vorum ductores virgi-
nem insigni formæ ele-
gantia præditam addu-
cerent, patrem requi-
sivit, eique filiam do-
navit. Qui cum adfer-

μαλλον, ἢ τῇ δεξιᾷ πι-
σθεῖν.

Σκηπίων ὡς ἔπαυσε δῆμος
θορυβῶν, ἔμει, ἔφη,
ἔδὲ στρατιωτῶν ἐνόστων
ἀλαλαγμοὺς ἐξέπληξεν,
ἔτι γε συγκλύδων ἀνδρώ-
πων θορυβῶν, ὧν οἶδα
τὴν Ἰταλίαν μητέρα, ἢ
μητέρα. τέτω τῷ λόγῳ
συνεπαύησαν, καὶ ἔπαυ-
σάν ἐπαύσαντο.

Σκηπίων. δορυάλων
λαβὼν ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν,
Φοίνισσαν, ὡς οἱ Φυγα-
γωγοὶ περὶ τὸν ἥρα-
τον κάλλεος ὑπερφυῶς
ἔχουσιν, τὴν πατέρα αὐ-
τῆς ἀναζητήσας, ἐχαρί-
σατο αὐτῇ τὴν θυγατέρα. ἔ-
δωκεν αὐτὴν προσκομίσαι,

6 τὸ πρὸ τῆς δόξης] Additus articu-
lus cum MS. Paulo post pro συνεκλύ-
δων, Casauboni Codd. συγκλύδων.
Plutarchus in Apophth. ἰμὸς (ἡ πόλις)
ἔδὲ ποτε στρατιωτῶν ἀλαλαγμοὺς ἐδορυ-
βουσι, ἔτι γε συγκλύδων ἀνδρώπων, ὧν
ἡ μητέρα ἡ Ἰταλία, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔ-
σαν ὁπίσθαι. Pro οἱ οἶδατε ἢ Ἰτ.
scipio ὧν οἶδατε ἢ Ἰτ.

7 ὧν οἶδατε ἢ Ἰταλίας μητέρα] Non semel in Polyxeno at-
tentus lector observabit, ejusdem
nominis personas ab eo confundi:
ut hic duos Scipiones. Nam hoc
ἐπαύησαν, live potius συνεπαύησαν,

Scipionis est junioris, auctore Plu-
tarcho in Apophthegm. Casaubonus.

8 Φοίνισσαν] MS. Οἰνωσαν. Οἰ-
νωσα quidem dicta fuit etiam Car-
thago Africz, teste Stephano Byzan-
tino, verum an ita Carthago Nova
(ab Asdrubale condita, teste Stra-
bone lib. xii.) de qua hic sermo?
Idem de Scipione referunt Livius
lib. xxvi. cap. 42. Val. Maximus
lib. iv. 3. 1. Gellius lib. vi. cap. 2.
& Plutarchus in Apophthegm. In-
terpres in errorem deduxit Onie-
lium, qui ex eo citat Phœnicem ur-
bem Hispaniz.

cem Maffylensium regem socium fecisset, in Siciliam trajecit. Asdrubal admirabili pulchritudine filiam habens, hanc se collocaturum Syphaci promisit, si a Romanis deficeret. Ille ducens virginem in uxorem, Carthaginensium partes sequebatur, & confestim missis ad Scipionem litteris, vetuit eum in Libyam venire. Scipio intelligens Romanos in Syphacis societate magnam fiduciam habere, quod si audivissent ad hostes eum descivisse, non ausuros in Libyam transire: convocatis in concionem, in contrariam sententiam Syphacis litteras convertit: quod Romanos in Li-

μασαισύναν βασιλεία
σύμμαχον ποιησάμενος,
διέβαλεν εἰς Σικελίαν.
Ἀσδρὺβας θυγατέρα παρ-
θένον ἔχων θυμαστέω τὴν
καλλίστην, ἐκδίδωσιν ὑπαί-
χου τῷ Σύφακι τῷ Ῥω-
μαίων συμμαχίας δόπο-
τέαντι. ὃ ὅ γήμας τὴν κό-
ρην, προσέφη Καρχηδο-
νίοις, καὶ ὑποσχέμεται ἐπ-
εσελε Σκηπίωνι ἀπαγο-
ρεύων Ἰππύωνα Λιβύης
Σκηπίων εἰδὼς Ῥωμαίους
ἐπὶ τῇ Σύφακι συμμα-
χίαν ἔμεγα φρονῶντας, εἰ ὅ
μάρτοιεν προσεθαμνέον
πῶς πολεμίοις, οὐκ ἂν
πολήσουσιν εἰς Λιβύην
ἀλαβαίνειν, ἐκκλησίαν
αὐτῶν συναγαγὼν, εἰς
ἐναντίον μετεπήσει τὰ
χρεώματα τῷ Σύφακι.

ω 5

quam Interpretis, qui *Maffylensium* habet. Non enim *Maffylensium*, sed *Masafulorum* rex fuit Syphax. Scribe ergo *Μασαυσιλίων*. De *Maffylu* & *Maffyslu*, & eorum errore, qui duas has gentes confundunt, diximus ad Strabonem. *Casubonus*.

Σύφαξ] MS. Σίσφαξ. & sic quoque Codd. Casuboni.

Μασαυσιών] MS. Μασαυσιών, quod proximum vero: scribendum quippe *Μασαυσιλίων*. scripsisse enim

α & λ in MSS. confunduntur. Stephanus *Μασαυσιλία*, ἡγεῖα Λιβύης προσέχου τῇ τῇ Μαυρισίαν. τῇ Ἰππύωνι, Μασαυσιλίοι, καὶ Μασαυσιλίας καὶ Μασαυσιλίαν. Quare cum lectio hæc sit & ex Codice, & eam probet Stephanus. præfero τῇ Μασαυσιλίων, quomodo legendum monuit Casubonus. Pro ἀπίστως Σκηπίωνι ἀπαγορεύων cum Cod. edidi ὑπέρβου Σκηπίωνι, ἀπαγορεύων, &c.

Z z 3

12 Ka-

ὡς ¹² καλῶντ' αὖ τὰς Ῥωμαίους ¹³ ὅτι τὴν Λιβύην καὶ ὡς θαυμάζοντι ὅτι καὶ νῦν βραδύνουσιν, καὶ ὡς δεῖον μὴ ἐκλύειν αὐτὰ τὴν ἀκμὴν τῆς συμμαχίας. τοιαῦτα εἰπὼν, ὁρμὴν καὶ θάρσος τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπιψεν. οἱ δὲ διὸς ἡμέραν ἤτησαν, καὶ ἡ δὲ ἀπολίσσας προσήκει.

Σκηπίων κατ'ασκόπους Καρχηδονίων τρεῖς συλλαβήντας νόμους Ῥωμαίων κελύοντι ¹⁴ πολεμίων κατ'ασκόπους ἀνακρίωνται, τὴν μὲν σὺν ἐπιήσοι προσέειπε δὲ ὅτι αὐτοῖς παρελθεῖν τὴν στρατιὰν ἄπεισαι. οἱ δὲ ἰδόντες Ῥωμαίους, τὰς μὲν βάλλοντας, τὰς δὲ ἀκοντίζοντας, τὰς δὲ πηδῶντας, τὰς δὲ ὅπλα ὀπισθεάζοντας, τὰς δὲ ξίφη ἀκοντίζοντας, πάλιν ἤχησαν ὅτι

byam accerferet, & admiraretur eos tam diu moram trahere. Itaque ejus societatis vigorem dissolvi non oportere. His dictis, cupiditatem & confidentiam Romanis injecit: qui statim diem postularunt, quo transmittere oporteret,

8 Scipio speculatoribus Carthaginienſium ter comprehenſis, lege Romanorum jubente hoſtium exploratores interficere, id quidem non fecit, ſed eos juſſit circumire univerſum exercitum. Qui cum viderent Romanos, alios tela mittere, alios jaculārī, alios gladios acuere, rurfus ad Scipionem adducti ſunt. Qui dato eis prandio: Renunciate, inquit, quæ

τὸν

¹² Καλῶντ' αὖ τὰς Ῥωμαίους ὅτι καὶ Λιβύην] Ita edidi, eiecit cum MS. & Interprete, nec non Casaubono καὶ, quod ante ὅτι καὶ Λιβύην in Vulgata legebatur Articulum quoque ante Ῥωμαίους. MS. non habet. Pro τοῖς Ῥωμαίοις ἰποῖσιν, cum eodem scriptū τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπιψεν.

¹³ Καὶ ὅτι καὶ Λιβύη.] Dele τὸν, nisi loco suo mota est. Casaubono.

¹⁴ Πολεμίων κατ'ασκόπους ἀκοντίζοντων.] A quibusdam Codd. abest vox πολεμίων: deinde αὐτοῖς non αὐτοῖς. & μοχ, Ἀπαγγεῖλατε, ἵπτοι, ἀπὸ καὶ καὶ τῆς. Idem.

vidistis, ei qui vos misit. Qui reversi, Annibali, aliisque Carthaginensibus hæc renunciantes, terrorem eis iniecerunt, & Romanorum apparatione., & Scipionis magnanimitate.

τὸν Σκηπίωνα. ὁ δὲ δὲς ἄ-
ρσεν αὐτοῖς, ¹⁴ Ἀ' παγ-
χείλαπ, ἔπειν, ἂ πηθεῖσθε
πρὸς τὸν πέμψαντα ὑμᾶς.
οἱ δὲ ἐπαγγελόντες τῷ πε-
δ' νικῶσι καὶ πῖς ἄλλοις Καρ-
χαδονίοις ταῦτα ἀπαγγέ-
λανε, ἐξέπληξαν αὐτὰς,
καὶ τῇ Ῥωμαίων ὤψασθ' ἤ,
καὶ τῇ Σκηπίωνι ὁ μεγαλο-
ψυχία.

[S. A. R. XVII.]

Porcius.

Porcius Cato in His-
panorum terram im-
pressionem fecit. Ex o-
mnibus civitatibus le-
gati venerunt, sese ejus,
Romanorumque pōte-
stati permittentes. Ille,
ut obsides ad defini-
tum tempus adducerent,
imperavit. Eos cum ad-
ducerent, uniuscujusque
civitatis duobus viris
unam epistolam tradi-
dit, præcipiens, ut omnes

Πόρκι ὁ Κάτων.

Πόρκι ὁ Κάτων ἐπέβα-
λεν εἰς τὴν Ἰβήρων. ἐκ τῇ
τῇ πύλειων ἀπασῶν ἦκον
πρεσβύται, σφᾶς αὐτὰς
ἐγκρατίζοντες αὐτῶν καὶ
Ῥωμαίοις. ὁ δὲ προσέταξεν
αὐτοῖς ἀγαγεῖν ὅμηρα ὅτι
ἔσαν ὡς σκλάβοι. ἐπεὶ δὲ
ἦγον, ἐκάστης πύλειος δυ-
σιν ἀνδράσι μίαν ὅπισθ-
λὴν ἔδωκε, καλεῖσθαι ἅ-
παντας καὶ τὴν αὐτὴν ἡ-

μέραν

¹⁴ Ἀ' παγχείλαπ, ἔπειν, ἂ πηθεῖσθε.]
Ita edidi, addito, ἔπειν, cum MS.
& Interprete.

Cap. XVII. 1 Bis ἡ Ἰβήρων] Ita
emendavi cum MS. nec non Inter-
prete, pro vulgato εἰς ἡ Ἰβήρων. Vi-

de supra lib. 1. cap. 1. 3. Statim pro
αὐτῶν καὶ Ῥωμαίοις, cum eodem (scri-
psi αὐτῶν καὶ Ῥωμαίοις. Mox pro ἡ-
πείθ' ἦκον, cum MS. Interprete, &
Cod. Casauboni restitui ἐπείθ' ἦγον.

[C A P. X I X.]

Τίτι.

Cleonymus cum Titum cepisset, pro eo dimittendo duas civitates postulabat, Epidamnium & Apolloniam. Titi pater eas non dedit, sed cum retinere jussit. Titus comparato sui dormientis simulacro, in ædibus deposuit, atque ipse conscenso navigio, clam aufugit, custodibus simulachram custodientibus.

Τίτῳ.

Τίτῳ αἰχμαλίων τῶν λαβάν Κλεώνυμῳ, λύσας ἐπ' αὐτῷ δύο πόλεις Ἐπιδάμνον, καὶ Ἀπολλωνίαν. ὁ δὲ Τίτις πατὴρ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ σῶζεν αὐτῇ ἐκέλευσεν. Τίτῳ εἰδῶλον αὐτῷ κατὰ σκιδάσις καθ' ὄδον, ἐν τῷ οἴκῳ καθῆκε. καὶ αὐτὸς μὲν ὅππας ἀκατίης λαβὼν ἐφυγῶν οἱ δὲ φύλακες τὸ εἶδῶλον ἐφύλακτον.

[C A P. X X.]

Καίῳ.

Cajus Carthaginienfibus apud Tyndaridom appellentibus cum navibus octoginta, ipse ducentas habens triremes, cum hostes multitudinem navium veriti, non ad pugnam solverent, centum triremium velis collectis, reliqua rite adaptavit, ac solvit. Carthaginienfes

Γαίῳ.

Γαίῳ πρὸς τῶν Τιῶν δαείδα Καρχηδονίαν ἐφ' ἑρμείων π' ναυσὶν, αὐτὸς ἔχων σ' ἑξηκῆς, ἐπειδὴ οἱ πόλεμοι, διὰ τὸ πλεῖον τῶν νεῶν, οὐκ ἀντέστησαν, τ' ῥ' τὰς ἑξῆς κατὰ θέλησιν, τ' λοιπῶν ἐκπύσαντες πρὸς ἑαίρας, καὶ διὰ τούτων ἀποκρυπνίσαντο, τὰς ἄλλας καλῶς

ἐξήρ-

1 Καλῶς ἐξυπηρετίας] [Legge καλῶς ἐξυπηρετίας, ut in margine libri sui

ἐξηρημύρας ἀπέπλωσεν.
οἱ δὲ Καρχηδόνιοι νομί-
σαστες ἴσας εἶναι τὰς ναῦς
τῷ πλήθει τῶ φαινομένων
ἰσίων, ταῖς ῥήσαστες πρὸς τὴν
κίνδυνον ὤρμησαν. Γαίῳ
πολλαῖς πρὸς ὀλίγας ἀγ-
μισαίμεν, ῥαδίως ἐνίκη-
σεν.

[C A P. XXI.]

Πινάριος.

Πινάριος Φρέαρχος,
Εὐναίῳ ἀποστάντων
τῶ Ῥωμαίων συμμαχίας,
ἢ πρὸς κλεῖς τῶ πυλῶν ἀπα-
ιτάντων, Εἰς ὃν δὴ μὲν
ἅπας, ἔφη, αὐτοὺς εἰς ἐκ-
κλησίαν συναλθῶν τῶν
ψηφίσαντων, περὶ τῶν
τῶ ψηφίσαντων. αἱ μὲν τῶ
ὑστέραιας ἐς τὸ θίατρον
συνελέγησαν. ὃ δὲ ῥύκτωρ
ὑπὸ πύλιν ἀκρόπολιν πολ-
λὰς στρατιώτας ἐφεδράσειν
ἐπέχεν ὑπερδεξίως ἄλλας

Pinarius.

Pinarius praefectus cu-
stodiae, cum Ennen-
ses a Romanorum so-
cietate descivissent, &
portarum claves repe-
terent: Si universus,
inquit, populus crasti-
no die in concionem
convenerit, & hoc de-
creto sanxerit, morem
decreto geram. Illi po-
stridie in theatrum con-
gregabantur. At ipse
noctu sub arcem mul-
tos milites insidiari in

ἢ πρὸς

notant CL. Gronovius, & verte,
altri funibus alligati. Pro eo supra lib.
1. cap. 47. 1. ἢ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν
δοῦναι παραγγεῖν, τῶ δὲ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν
συνελέγησαν. Vide & lib. 111. cap. 11. 3. & v.
22. 2.

1. Ἀπαιτάντων. Εἰς ὃν δὴ μὲν. Ita

emendavi cum MS. & Interprete,
pro vulgato ἀπαιτάντων, Hic δὴ μὲν.
Sub finem pro ἢ πρὸς ἀλλότως, MS. ἢ πρὸς
ἀλλότως. Pro εἰς δὲ ὑπὸ πύλιν, cum MS. &
Cassaubono restitui εἰς δὲ ὑπὸ πύλιν. nisi
quod MS. δ', pro εἰς.

2 of 51

superioribus locis iussit, alios vero circumfistere theatrum, & aditus occupare, atque ad signum accipiendum attentos esse. Ennemies convenientes defectio- nem decreto confirma- runt: praefecto custo- diae significationem dan- te, milites partim mis- sis e loco superiore te- lis, partim impetu per aditus facto, strictisque gladius populum occide- runt, ita ut cumulatim invicem caderent om- nes, paucis exceptis, qui per muros se demi- serant, perque subterra- neos meatus furtim ex- ciderant.

ἢ πρὸς τὸ θέατρον, καὶ πρὸς διόδους, ὡς φυλάτ- τοντας τὸ σηματοδοτεῖν. οἱ μὲν ἔνναυοι συνελ- θόντες πῶς δοποῦσιν ἐψη- φίζοντο. ἔν ἡ φρεσὶς ἐχρῆ- σθηναί, οἱ στρατιῶται, οἱ μὲν ἄνωθεν ἀφίεντες πρὸς βέλη, οἱ δὲ καὶ πρὸς διόδους παρὰ πρὸς πύλεις, καὶ παρὰ πύλεις πρὸς μάχαιρας, καὶ δῆμον κατέκταναν, ὡς περ σωρηδὸν ἐπ' ἀλλήλοις ἐπιπλόν ἅπαντες, πολλὸν ὀλίγων, ὅσοι καὶ τῶν τεχνῶν αὐτὰς κατήκαν, ἢ δὲ ὑ- πονόμῃ ἐλαθόν ἐκπεσόν- τες.

[CAP. XXII.]

Sertorius.

Sertorius in Iberia hinnulum candidæ cer- vae a venatoribus do- no acceptum, aluit, ci- curemque reddidit, ita ut accedentem seque- retur, & cum ascenden-

Σερτίωριον.

Σερτίωριον ἐν Ἰβη- ρίᾳ νεβρὸν ἐλάφῃ λα- βῆς ὡς καὶ κυνηγῶν δαί- ρον λαβὼν ἔθρεψε, καὶ πηλασὸν ἐποίησεν, ὡς περ προσίοντι μὲν εἶπερ. Πρὸς τὸ

² Οἱ δὲ ὑπὸνόμενοι ἐλ.,] Scribe, ἢ δι' ὑπὸν. Casaubonus.

Cap. XXII. 1 ὅτι προσίοντι ἐ- πιπλόν] Scribo προσίοντι. prodentibus in publi-

ἐξηρημύρας ἀπέπλωσεν.
οἱ δὲ Καρχηδόνιοι νομί-
σαστες ἴσας εἶναι τὰς ναῦς
τῷ πλήθει τῶ Φαινομύων
ἰσίων, παρρησαστες πρὸς τὸ
κίνδυνον ὤρμησαν· Γαίῳ
πολλαῖς πρὸς ὀλίγας ἀγω-
μισαίμην, ραδίως ἐνίκη-
σεν.

[C A P. XXI.]

Παινάρμ.

Παινάρμ. Φράγορ-
χ, Εὐναίῳ λατρεάντων
τῶ Ῥωμαίων συμμαχίας,
καὶ πρὸς κλοῖς τῶν πυλῶν ἀπ-
αιτάντων, Εἰαν ὁ δῆμ.
ἀπας, ἔφη, αὐτὸν εἰς ἐκ-
κλησίαν συναλθῶν τῷ
ψηφίσματι, πεπρωμένῳ
τῷ ψηφίσματι. οἱ μὲν τὸ
ὑπεραίως ἐς τὸ θεῖον
συναλέγησαν· ὁ δὲ κύκτωρ
ὑπὸ πύλινον πόλιν πολ-
λὰς στρατιώτας ἐφεδράειν
ἐπέθεν ὑπερδεξίαν ἄλλας

Pinarius.

Pinarius praefectus cu-
stodiae, cum Ennen-
ses a Romanorum so-
cietate descivissent, &
portarum claves repe-
terent: Si universus,
inquit, populus crasti-
no die in eōncionem
convenerit, & hoc de-
creto sanxerit, morem
decreto geram. Illi po-
stridie in theatrum con-
gregabantur. At ipse
noctu sub arcem mul-
tos milites infidiari in

notat CL. Gronovius, & verte,
a iuvenibus aligati. Pro eo supra lib.
1. cap. 47. 1. & 3 πρὸς τὸ ζυγὸν κελ-
δοῖς ἀπογλασέν, τῷ θεῖον ὀφείδου-
σαν. Vide & lib. 111. cap. 11. 3. & v.
22. 2.

1 Α' πρὸς τὴν Εἰαν ὁ δῆμ.

emendavi cum MS. & interprete,
pro vulgato ἀπαιτάντας, Ht ὁ δῆμ.
Sub finem pro ἐπ' ἀλλότως, MS. ἐπ'
ἀλλότως. Pro οἱ δὲ ἴσαν, cum MS. &
Casaubono restitui ὁ δὲ ἴσαν, nisi
quod MS. δ', pro δὲ.

2 α' 11'

superioribus locis jussit, alios vero circumfistere theatrum, & aditus occupare, atque ad signum accipiendum attentos esse. Ennecies convenientes defectio- nem decreto confirma- runt: praefecto custo- diae significationem dan- te, milites partim mis- sis e loco superiore tel- lis, partim impetu per aditus facto, stricis- que gladiis populum occide- runt, ita ut cumulatim invicem caderent om- nes, paucis exceptis, qui per muros se demi- serant, perque subterra- neos meatus fur- tim ex- ciderant.

ἢ πρὸς τὸ θέατρον, καὶ
πρὸς τοὺς δρόμους, ὡς φυλάτ-
τοντας τὸ σηματοδοτεῖν
τοῦτον. οἱ μὲν Ἐννεκίους συνα-
θροῦντες πρὸς τὸν δόρυ καὶ ἐπι-
φύζοντες. ἔπειτα φρεσὶν
σημειώσαντες, οἱ στρατιῶται,
οἱ μὲν ἀνὰ τὴν ἀφίεντον πρὸς
βέλη, οἱ δὲ καὶ πρὸς τοὺς δρόμους
προσπαύοντες, καὶ πα-
σάμενοι πρὸς μαχαίρας,
τὸ δῆμον κατέκταναν, ὡς
περ σωρηδὸν ἐπ' ἀλλήλοις
ἐπιπίοντες πάντες, πολλὴν
ὀλίγων, ὅσοι καὶ τῶν τευχῶν
αὐτὰς κατήκταν, ἢ δὲ ὑ-
πὸ νόμον ἔλαβον ἐκπεσόν-
τες.

[C A P. XII.]

Sertorius.

Sertorius in Iberia hinnulum candidæ cer- vae a venatoribus do- no acceptum, aluit, ci- curemque reddidit, ita ut accedentem sequeretur, & cum ascenden-

Σερτίριος.

Σερτίριος ἐν Ἰβη-
ρίᾳ νεβρὸν ἐλάφου λευ-
κῆς ὡς κυνηγῶν δαί-
ρον λαβὼν ἔθρεψε, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐπείκει, ὡς πε-
ρ προσίοντι μὲν εἶπε. Πρὸς
τὸ

2 Οἱ δὲ ὑπὸ νόμον ἔλ.,] Scribe, ἢ
δι' ὑποκάτω. Casaubonus.

Cap. XII. 1 ὅτι προσίοντι ἐ-
πειτα] Scribo προσίοντι. prodeunti in
publi-

τὸ βῆμα ᾧ ἀναβαίνοντι
 σωανέβαινον, καὶ δικάζοντι
 τὸ εἶμα προσέφεν· ἐπει-
 σε δὴ τὰς βαρβάρους, ὡς
 ἄρα τὸ ζῶον ἱερὸν Ἀρτέ-
 μιδοῦ. καὶ ἡ θεὸς δι' αὐτῆς
 ἐπελέγοι πάντα αὐτῶν τὰ
 μέλλοντα, καὶ σύμμαχον
 ἐν τοῖς πολέμοις γίγνοι-
 ται. ὅσα γὰρ μὲν ὑπὸ κατὰ-
 σκόπων ἀπὸ ῥήτων ἡγγέ-
 λετο ἀποκρυπτόμενον,
 αὐτοὺς ἐπελέγειν, ὡς διὰ
 τῆς νεβρῆς μαοιδίων ὡς τῆς
 θεῆς πολέμων ἐφόδους, ἐνέ-
 δρας, αἰφνιδίως κατὰδρο-
 μὰς, τῶντων ἐφάσκειν ἄγ-
 γελον ἔχεν τὴν νεβρόν· ὅ-
 σαι δὲ καὶ νίκαι πολέμων ἡλ-
 πιζοντο, καὶ πῶτα διὰ τῆς νε-
 βρῆς μαοιδίαν ὡς τῆς θεῆς
 φάσκων, ἐξέταλυσεν τὰς
 βαρβάρους καὶ προσεκυῖ-
 ον, καὶ πάντας αὐτῶν προσέ-
 φάσας ὡς δαίμονι ωτίαν
 ἰσχυρῶς ἔχοντι.

te in tribunal summi a-
 scenderet, atque ei os ad-
 moveret. Persuasit igitur
 barbaris, animal
 hoc sacrum esse Dia-
 næ, deamque per illud
 omnia prædicere, quæ
 sibi eventura sint, so-
 ciamque in bellis præ-
 sto esse. Quæcunque
 igitur ab exploratori-
 bus arcana nunciaban-
 tur, ipse occultata præ-
 dixit, simulans per hin-
 nulum se a dea perdi-
 scere hostiles adortio-
 nes, & repentinas in-
 cursiones. Horum nun-
 cium hinnulum se ha-
 bere ajebat. Quotquot
 etiam victoriæ bello-
 rum acciderent, has
 etiam per hinnulum se
 a dea cognoscere affir-
 mans, stuporem barbaris
 injecit: qui cum adora-
 bant, omnesque ad eum
 quasi divinis viribus-
 septum confugiebant.

[CAP.

publicum. Paullo post, ἐν τοῖς πολέ-
 μοις. Casaubonus.

Προσέτι μὴ εἴπη] Mm, quod in
 Vulgata aberat, cum MS. inserui.
 Infra, pro ἐν τοῖς πολέμοις, cum
 MS. Interprete, & Casaubono edidi
 ἐν τοῖς πολέμοις.

2. διὰ διὰ τῆς νεβρῆς μαοιδίων ὡς
 τῆς πολέμων ὡς.] Ita edidi cum
 MS. & Interprete. In Vulgata ὡς
 τῆς διὰ desiderabantur. Paullo post
 quoque pro ὅσαι δὲ νίκαι, cum eodem
 Codice & Interprete scripti ὅσαι δὲ
 νίκαι.

2. Mm

[C A P. X X I I I.]

*Cæsar.**Καῖσαρ.*

¶ Cæsar Nicomediam versus navigans, juxta Maleam a latronibus Cilicibus captus est. Qui cum magnam mercedem pro ejus liberatione peterent, ille duplicem summam promisit. Appulerunt ad Miletum. Homines extra moenia accurrebant. Cæsar Epicratem Milesium servum mittit ad Milesios, rogans ut sibi pecunias mutuo darent. Qui eas confestim miserunt. Epicrates mandatum habens a Cæsare, ut cum pecuniis magnum convivii apparatus apportarent, & hydriam plenam ensibus, vinumque mandragora mixtum. Cæsar duplicatam latronibus pecuniæ summam numeravit, eisque convivium apposuit. Illi exul-

¶ Καῖσαρ ὡς Νικομήδη πλέων πρὶ Μαλέαν ὑπὸ ληστῶν ἤλω Κιλικίων· οἱ μὲν ἤθυσαν λύτρα μεγάλα· ὃ δὲ τὰ διπλάσια ἐπηγγέλατο· κατέχον ἐς Μίλητον, καὶ τειχῶν ἔξω προσωρμίσαντα. Καῖσαρ ἐπικράτη Μιλήσιον οἰκέτην πέμπει πρὸς Μιλησίους, ὡς θαλαῶν χρημάτων ὑπιδανεῖσθαι· οἱ δὲ παρεχρήματα ἐπέμψαν. Ἐπικράτης ἐν πολλῷ ἔχων παρεὰ Καῖσαρ 1· μὲν τὸ χρημάτων ὡς θαλασσίου δωχίας μεγάλης κομίζειν καὶ ὑδρείαν πλήρη ξιφῶν, 2 καὶ οἶνον μανδραγόρα κεκερασμένον. Καῖσαρ διπλά τὰ λύτρα τοῖς λησταῖς ἀπαρθημάτων, πρὸς ἤκεν αὐτοῖς τὴν δωχίαν. οἱ δὲ ὑπερχαίροντες τῷ πλήθει τὸ χρημάτων, ὥρμη-

σαι

1 Μετὰ τῶν χρημάτων ὡς θαλασσίου] Ita supplevi locum hunc cum MS. & Interprete. In Vulgata τῶν χρημάτων desidebantur.

2 Καὶ οἶνον μανδραγόρα κεκερασμένον] Idem factum ab Imilcone supra lib. v. cap. 10. 1. Simile stragemata vide supra lib. vii. cap. 13.

3 Ἦν

σαν ἀνέδλω δὲ χαῖδας, καὶ τὸ
οἶνον πεφαρμακωμένον
πίνοντες ἀπεχειμήθησαν.
Καῖσαρ καθευδόντας ἀναί-
ρεθῆναι κελεύσας, παρ-
αυτίκα τῆς Μιλησίοις ἀπ-
έδωκε τὰ χρηματά.

Καῖσαρ ἐν Γαλατία
προσῆλθε ταῖς Ἀλπεσιν ἡγ-
γέλην στρατόπεδον τῷ ο-
ρέων βαρβάρων τὰς παρ-
όδους φυλάττειν. ὃ δὲ πλὴν
φύσιν τῶν Ἀλπέων παρεφύ-
λαξε. Ἐν ὄρεσιν καὶ ὡς πε-
ταμοὶ πολλοὶ διακρίνονται,
καὶ πολλὰ ἔλη θαυμάσιαι.
Διὰ τῶν ὁμίχλων καὶ ἐξ-
αίρεται πολλή, ἀμα αὐ-
γῆς ἀρχομένης ἔω. καὶ πλὴν
ὥραν Καῖσαρ μένθηται

tantes pecuniarum mul-
titudine, largiter ge-
nio indulgebant, & vi-
num infectum bibentes,
in soporem incidebant.
Cæsar dormientes in-
terficere jussit, statimque
pecunias Milesiis reddi-
dit.

2 Cæsar cum in Gal-
lia ad Alpes pervenisset,
barbarorum montanorum
copiæ aditus obsidere nunciabantur.
Ille naturam Alpium
speculabatur: Infra
montem flumina multa
labuntur, eximiam
profunditatem habentia.
Ab his magna oritur
nubes prima luce
subortum auroræ. Cir-

δ

3 Η' γγλδθ] MS. ἡγγλν. & pro
στρατόπεδον, στρατόπεδον. Pro καὶ πολ-
λὰ θαυμάσιαι, MS. καὶ πολλὰ ἔλη
θαυ. quomodo & Casaubonus in
margine Vulgaræ ex Codd. notarat.
Sed legendum cum CL. Gronovio,
qui locum insipientissimam
eidem adhibuit medicinam,
rescribens: καὶ πολλὰ ἔλη
θαυμάσιαι. Mox καὶ ante
διὰ τῶν, cum MS. &
Interprete sustuli. Ante ἀμα
idem copulam non agnoscit.
Pro καὶ τῶν ὁρέων, cum
MS. edidi, καὶ τῶν δὲ τῶν ὁρέων.
Similis ex lacu Thrasymeno
exorta nebula memorata
illius Pop. Romani cladis
causâ extitit. Præter

Polybium lib. III. Hist. cap. 84. Li-
vius xxii. 4. Eo magis Romanis subita
atque improvisa res fuit, quod orta ex
lacu nebula, campo quam montibus den-
sior sedebat, agminaque hostium ex plu-
ribus vallibus ipsa inter se sat confecta,
eoque magis pariter decurrerunt. & Flo-
tus II. 6. Trasimenus lacus tertium sal-
tem Annibali, imperatoris Flamini. ibi
quoque arduosa Tunicæ frangit: quippe
nebula lacus palustribusque virgultis
et æquis, terga subito pugnatum in-
vasit.

4 Εξαίρεται πολλή] Distingue cum
Interprete, ἐξαίρεται πολλὰ ἀμα αὐγῆς
ἀρχομένης ἔω. Casaubonus.

, αὐτῶν

Et id tempus Cæsar dimidias copias ducens, montem circumiit. Barbari nube tenebras afferente, nihil videntes, quietos se tenebant. Ille cum supra caput hostium evasisset, clamorem sustulit. Tum dimidia pars exercitus ab inferiore loco vociferationem excepit, montesque ab omnibus partibus resonantes, inexplicabilem barbaris terrorem injecerunt: qui repente fugam petentes, discesserunt. Ita sine pugna Cæsar Alpes superavit.

3 Cæsar cum Helvetiis bellum gerebat. Hi in Gallorum & Romanorum fines egrediebantur, circiter octo-

τὸ στραπᾶς ἀγαγὼν, κύκλῳ τὸ ὄρος περιήρχετο. οἱ μὲν δὲ βαρβαροὶ τὸ ὁμίχλης σκοποῦσθαι, εἰδὲν ὁρῶντες ἡσυχάζον. ὁ δὲ ὑπὲρ κορυφῆς τῆς πλεμίων ἡρόμενος, ἡλάλαξεν. οἱ δὲ ἡμίσεις κάτωθεν ἀντηλάλαξαν, καὶ τὰ ὄρη παταχόντων συναπηχύνοντο, ἀμύχανον δὲ δαίμα ἐνέβαλε πῖς βαρβάροις. οἱ μὲν αὐτίκα φεύγοντες ἤχοντο. Καὶ οὕτως ἅμα καὶ πᾶς Ἀλπεὺς ὑπερέβηκεν.

Καὶ οὕτως ἑλκετήσις ἐπὶ πολέμῳ ἔπει μοῖρα Γαλατῶν καὶ Ρωμαίοις ἐπῆσαν ἡ μυριάδες. ὧν καὶ τὸ

μαχ-

3 Δαίμα] MS. δαίμα.
δ Οὗτοι μοῖρα Γαλατῶν ἐπῆσαν, καὶ μυριάδες. ὧν καὶ τὸ μαχέσθαι] Ridicula omnibus modis lectio. Interpres legit α', ut non viginti μυριάδες, sed viginti millia intelligantur. Ego ex Plutarcho legerim ἐπῆσαν λ' μυριάδες. ὧν καὶ τὸ μαχέσθαι. Plutarchus enim auctor est myriadas Helvetiorum fuisse omnino triginta. hoc est, ccc. hominum millia: eorum autem qui ad arma essent apti, vigin-

ti myriadas, una dempta, hoc est cxc. hominum millia. Sed quis nefcit & Cæsaris ipsius Codd. & Plut. & Strabonis, & aliorum qui hoc tetigerunt, corruptos esse, ut vix certe quicquam statui de hoc queat? Cæsariον.

Γαλατῶν καὶ Ρωμαίων ἐπῆσαν] Καὶ Ρωμαίων, quod a Vulgata aberat, inserui cum MS. Longe aliter Interpretres. Paulo post MS. πτωχὸν Ρωμαίων ἀβζυγε ἀντικύβητος.

7 Καὶ

μαχηκὸν ἦσαν. Καῖσαρ αὖ
 μία ἡμέραν ὑπερνεχώρη-
 σι βαρβάροι ταύτην
 παύειν θηρήσαντες ἐδίωκον.
 ἔπει δὲ τὸ πτόμαρὸν Ῥοδανὸν
 διαβαίνειν ἐμελλον, ἔπει
 πολλὰ δὲ Καῖσαρ ἐρατοπε-
 δόλαι. τὸ δὲ βαρβάρων
 στρατὸν πτόμαρὸν αὐτὸ πόνω
 πολλῷ διαβαόντων, ἔπει
 των, ἀλλὰ τρισμυρίων, τὸ
 ὑπεραιίας τὸ λοιπὸν δια-
 βαίνειν μελλόντων· οἱ μὲν
 διαβαίντες ὥσθι πάντες ὄχ-
 θαις ἀνεπαύοντο κεκμηκό-
 ντες· Καῖσαρ δὲ νύκτωρ ὀπι-
 φανὴς κατήκει πάντας,
 ἀναχωρήσας διὰ τὸ πτόμαρὸν
 ὅςτις ἔχοντες.

Καῖσαρ Γερμανῶν ἐπ-
 ιόντων, ἔπει ἡμερῶν συνά-
 ψαι μάχην, ὅπῃ ἐγνώ-
 τας περὶ αὐτοῖς μάντις
 θεωρηκότας περὶ νέας
 σελήνης ἀπὶ χειρὸς μάχης,
 τότε τὴν αὐτὴν ἐρατοῖαν
 ἐπήγαγον, ὡς αὐτομότρον
 διὰ τὴν μαντείαν μαχη-

ginta millia, quorum
 viginti millia, arma fer-
 re poterant. Cæsar u-
 num diem semper ce-
 debat. Barbari majori
 fiducia ob eam rem
 sumpta persequabantur.
 Cum autem Rhoda-
 num fluvium transmi-
 ttere vellent, Cæsar non
 multo ante castrame-
 tatus est. Cum barbari
 asperum fluvium ma-
 gno cum labore trans-
 isserent, nondum omnes,
 sed triginta millibus
 postridie trajicere vel-
 lent: qui transierant, in
 ripis defessi quietem ca-
 ptabant. Cæsar noctu
 eos adortus, omnes inter-
 fecit, revertendi per flu-
 men potestate intereisa.

4 Cæsar Germanis ac-
 cedentibus, non au-
 dens pugnam commit-
 tere, cum cognovisset
 eorum vates ante no-
 vilunium pugnare vo-
 tuisse, cum suum exer-
 citum adduxit, quasi
 timidius & minori cum
 alacritate ob vatici-
 μῆναις

nium pugnaturis. Sic Romani opportuno usi tempore, Germanos devicerunt.

5 Cæsar in Britannia ingentem fluvium trajicere conabatur. Rex Britannorum Cassovellanus cum multis equitibus & effedis cum transitu arcebat. Cæsarem maximus elephas sequebatur, animal Britannis invisum. Eum ferreis squamis muniit, & altissimam in eo turrim extruxit, in qua sagittarios & funditores

ῥήτοισι. ἡ δὲ ἀρίστη καιρῷ χρησάμενος, λαμπρῶς Γερμανὸς ἐνίκησεν.

Καῖσαρ ἐν Βρετανίᾳ ποταμὸν μέγαν ἐπεχείρησεν πραιβάτῳ βασιλεὺς Βρετανῶν ὁ Κασόλαυλος ἀνείργει μὲν πολλῶν ἰππέων, καὶ ἀρμάτων. Καίσαρ μὲν γὰρ ἐλέφας ἔπειρε, ζῶον Βρετανίοις ἄγνωστον. τῷ δὲ σιδηραῖς Φολίσιν ὀχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῷ μέγαν ὑψώσας, καὶ πεζότας καὶ σφενδονήτας ἐ-

πύρην

7 Καὶ δὲ ἀρίστη καιρῷ χρησάμενος, λαμπρῶς Γερμανὸς ἐνίκησεν.] MS. καὶ δὲ ἀρίστη καιρῷ χρησάμενος, λαμπρῶς Γερμανὸς ἐνίκησεν. Recte si addatur Πρωμῶσι cum Interprete.

8 Κασόλαυλος.] MS. Κασόλαυλος. Cæsari lib. v. cap. 11. est Cassivellaunus. Dioni lib. xl. dicitur Σείλλας. Verba ejus: Καὶ μὲν τῷ το χειμῶνι αὐτὸς τὰς ναῦς αὐτῶν λυμνημέναι, συμμάχους το ὄψιματι πύμψαντο, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ πᾶσι σὺν ὄψιματι. καὶ Σείλλας δ' ἦν τὰ ἄρματα ἐν τῇ νήσῳ θύλασεν φερόμενοι ὄψιματι. καὶ αὐτοὶ ἀπαρτίσταντες οἱ Πρωμῶσι, τὸ μὲν ἄρματι, &c. Verum pro καὶ Σείλλας τὸν, reponendum esse Κασσιύλλας monuit Leunclavius. Camdenus contra Cassivellaunum dictum censet, quod fuerat Cassiorum princeps: eodem scilicet modo, quo Catti suum Castimatum, Ten-tones suum Tentumatum, Daci suum

Dacebalum, Gotti suum habuere Gotionem: & recte Dioni dici Σείλλας, pro Οὐλλας, quasi fuerit illud proprium vel viri, vel dignitatis nomen; unde & Ninio Britanno eundem Bellinum dici testatur, trito in Britannia nomine: & quosdam existimare Cnobellinum, qui inter Icenos regnum tenuit, quasi Icenorum Bellinum fuisse dictum.

9 Τῷ τοι σιδηραῖς, &c.] Ita editi cum MS. & Interprete, pro vulgato τῷ το σιδηραῖς, &c. Lacunam quoque quæ erat in Vulgata, inter ὀχυρώσας & καὶ πεζότας, additis intermediis hisce, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῷ μέγαν ὑψώσας, cum MS. & Interprete supplēvi. Infra pro πυρρῶτον, MS. ut & Codd. Casauboni, ἰπποφῶτον. Equos vero elephantis confectum non ferre dictum quoque supra lib. iv. cap. 20.

πρήσας, ἐκέλευσεν εἰς τὸ
 ῥέθμα ἐμβαίνειν. Βρετταν-
 νοὶ δὲ ἐξεπλάγησαν, ἀόρεκ-
 τον καὶ ὑπερφυῖες θηρίον ἰ-
 δόντες. οὐδὲ γάρ τι ἵππων τί-
 λη καὶ γράφειν; ὅπερ καὶ
 παρ' Ἑλλήσιν, ὡς καὶ γυμνὸν
 ἐλέφαντα ἰδῶσιν, ἵπποι
 φόβουσι. περὶ γοφόν-
 ρον δὲ καὶ ὠλισμὸν, βέ-
 λη καὶ σφενδόνας ἐξαφίεν-
 τα, οὐδὲ ἰδεῖν τι οὐκ ἔστιν ὕ-
 πέμειναν. Βρετταννοὶ μὲν δὴ
 αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν
 ἔφωγον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀκιν-
 δυνώς τὸ πᾶν διέβη-
 σαν, ἐνὶ ζώῳ τὰς πολε-
 μίας φερόμεναι.

Καῖσαρ πυθόμενος Κι-
 κέρωνα ὑπὸ Γαλατῶν
 πολιορκούμενον ἀπαγο-
 ρεύειν, ἐπεμψε γραπτό-
 τιν ἀκροπύργου κελύφας
 ὁπλισθῆναι περὶ δὴσαντα τῇ
 λόγχῃ, νύκτωρ βαλεῖν ὑ-
 πὲρ τὸ τεῖχος. ὁ μὲν ἠκρόν-
 πον·¹⁰ οἱ δὲ τοῖχοφύλακες

constitutos jussit flumen
 ingredi. Britanni per-
 terrebantur, invisum &
 grande supra modum a-
 nimal conspicati. Nam
 de equis quid attinet re-
 ferre? cum etiam apud
 Græcos, equi viso nudo
 elephantē, fugiant. Tur-
 rigerum autem & ar-
 matum, tela, fundas-
 que conjicientem aspi-
 cere non potuerunt. Ita-
 que Britanni cum equis
 & curribus in fugam se
 conjecerunt. Romani
 vero sine periculo flu-
 men transmiserunt, per
 unam bestiam metu ho-
 stibus facto.

6 Cæsar audiens Ci-
 ceronem a Gallis ob-
 sessum, oppugnatio-
 nem ferre non posse,
 misit militem cum præ-
 cepto, ut per noctem
 epistolam jaculo alli-
 gatam supra murum
 emitteret. Quam cum
 conjecisset, mœniorum

ὄρον-

10 Οἱ δὲ τοῖχοφύλακες ἀκρόν-
 πον Cæsar lib. v. de B. G. cap. 48. Tum
 quidam ex equitibus Galli magnū pra-
 tium persuadet, uti ad Ciceronem epis-
 lam deferat. Hanc Gracii conscriptam li-

terum mittit, ne intercepta epistola, no-
 stra ab hoste consilia cognoscere: si
 adire non possit, monet ut tragulam cum
 epistola ad amonem deligata intra mo-
 nitionis custodiam abijciat. Lucianus for-
 tis

custodēs repertam ad Ciceronem attulerunt : qui in ea legit , *Cæsar Ciceroni fiduciam præs.* *Exspecta auxilium.* Paulo post fumus ac pulvis cernebatur. Cæsare terram vastante. Itaque repente intercisa oppugnatione non solum Ciceronem liberavit , sed etiam oppugnantes repulit.

7 Cæsar septem milia ducens in exercitu, bellum Gallis inferebat. Is volens opinionem hostibus facere , pauciores etiam se his habere , vallum angustissime iussit muni. Ipse vero cum pluribus militibus , locum sublimem asperumque interim occupavit , ibique latuit. Procedebant equites pauci extra vallum , & barbaros lacef-

ερέντες ἐπέμειναν κινέ-
ρωνι. ἀνέγνω ᾗ , Καῖσαρ
κικέρωνι θαρρεῖν. Προσ-
δέχεσθαι βοήθειαν. μετ' ὁ-
λίγον ἐφάνη καπνὸς καὶ κη-
νοὶ σμῆνες , Καῖσαρ δὲ πρὸς
χωρὴν περὶθεῖν. ὥστε
αὐτίκα πρὸς πολιορκίαν
διεκόψας , ἑμόνον ἀνε-
σώσατο Κικέρωνα , ἀλλὰ
καὶ τὰς πολιορκούντας ἐπί-
σατο.

Καῖσαρ δὲ ἔχων ἐπι-
λέμην Γαλάταις. ἐμπιπ-
σαι δόξαν βαλόμενος αὐ-
τοῖς ᾗ ὄντων ὀλιγοτέρους
ἔχειν , τὸ μὴ χάρακα ἐπὶ ὀ-
πίσθεν ἐκείλοισι τεχνίζων.
αὐτοῖς δὲ χειρὶ ὑπερδύ-
ξιον δασὺ κατὰ λαβόμε-
νος, ἐπὶ τῷ ἑμὲν τὸ πλεό-
νων στραπωτῶν ἐκέρυπτο.
περὶ ὅλγον ἰπποῖς ὀλίγοι
καὶ χάρακα ἐκκαλέμε-
νοι τὰς βαρβάρους. οἱ δὲ
κατα-

bit : se cum legionibus profectum ce-
leriter adfore : hortatur , ut pristinam
virtutem retineat. Gallus periculum ve-
ritatis , ut erat præceptum , iraculatum mis-
sit. Hoc casu ad turrim adhaesit , neque a
nostro biduo animadversa : tertio die a
quodam milite conficitur, deinde ad Cice-

ronem desertur , &c. Videndus & Dio.

12 Μετὰ τῆς πλείωνων] Additus
articulus cum MS. Paulo post pro
ἔχειν , cum MS. reposui ἔχων , quo-
modo etiam legendum monuit Ca-
saubonus. Item pro τῷ πλείωνων , cum
eodem Cod. restitui τῷ πλείωνων.

κατασκιρῶντες τ' ὀλιγότη-
 τ' ὅ τ' ἰππέων, ἐπ' ἤλθον τῷ
 χάρακι. ¹² οἱ μὲν ἔχον τὰς
 τάφρους· οἱ ᾗ ἀνέσπων τὰ
 σφυράματα, ἐν τῷ ση-
 μαίνειν μὲν ἢ πάλιν γ' ὁ μὲν
 ᾗ συνεζώρμησαν, ἐκ μὲν
 τ' χάρακος ἄρποι πεζοί· ἀ-
 πό τ' ὅ τ' ὑπερδεξίαν μὲν καί-
 σαρ ὅ ἰππεὺς κ' νώτα.
 ὥς ἐν μέσῳ τὰς βαρβά-
 ρους ἀπολειφθέντας ἀνα-
 φθαρῶναι τὰς πλείονας.

Καῖσαρ ἐπολιόρκεν
 Φράγον Γαλαπκόν· τ' δὲ
 βαρβάρων ἐπὶ μακρὸν
 ἀντηχόντων, ¹³ ὅτε τὸς ἀμύ-
 χαν ὅ κατ' ῥάγη, ὥς πε-
 ς ὅσοι φύλακες τειχῶν,
 ἢ φρεοὶ, λείπουν· οἱ μὲν
 τὰς φυλακάς, οἱ δὲ τὰς
 ἐπαλξεις. Καῖσαρ δὲ περ-
 ἡγγαλεν ὁπλίσασθαι τότε,
 καὶ ὡς ἀχρημα πῶς τέχε-

sebant. Illi despecta
 paucitate equitum, ad
 vallum accedebant. Al-
 lii fossas obruere, alii
 aggeres revellere. In-
 teresa cum signum tu-
 ba cecinisset, simul e-
 ruptionem fecerunt e-
 vallo integri pedites, e-
 que superiori loco cum
 Cæsare equites a tergo,
 ut barbari in medio in-
 tercepti, plurimos ex
 suis amitterent.

8 Cæsar Gallicum
 quoddam castellum op-
 pugnat, cum Barba-
 ri longo tempore resti-
 tissent, imber procello-
 sus ingruit, ita ut qui
 custodiendis tuendisque
 mœnibus præerant, cu-
 stodias & propugnacu-
 la relinquerent. Cæsar
 suis mandat, ut se ar-
 mis accingant, eosque
 confestim ad muros ad-

σι

¹² Οἱ μὲν ἔχον τὰς τάφρους] Vo-
 luit dicere, alios fossas congesta ter-
 ra replevisse. Sed χόν Id est, non
 χεῖν: Lege ergo ἔχον τὰς τάφ. Cæsa-
 ρου.

¹³ ὅτε τὸς ἀμύχαν ὅ κατ' ῥάγη, ὥ-
 σε καὶ ὅσοι φύλακες τειχῶν, ἢ φρεοὶ,
 λείπουν] Simili ratione per tem-
 pestatem adjutus Alexander Hydraf-

pen superavit. De eo Curt. lib. viii.
 cap. 13. Hujus consilii effectum primo
 morata tempestas est, mox adjunxit; in-
 commoda quoque ad bonos eventus verten-
 te fortuna. & paullo infra: Obsessio-
 tem, qua ceteros terrebat, suam occa-
 sionem ratus, dato signo, ut omnes silen-
 tio adscenderent in rates, eam, qua ipse
 utebatur, primam jussit expelli, &c.

duxit, ac defendentibus vacuos occupans, facile superavit, & castellum excidit.

9 Cæsar adversus Gergobiam urbem totius Galliæ maximam expeditionem suscepit. Ei e regione castra posuit rex Gallorum Vercingetorix Magnus eos in medio separabat fluvius navigabilis, transituque difficillimus. Cæsar ad ripam multis diebus suos eduxit. Barbari cum contemptui habere cœperunt, quod transmittere non auderet. Ille noctu duas legiones in profundis sylvis occuluit: qui dum Galli Cæsarem observarent, ipsi ad superiorem fluminis partem, ponte olim interrupto, strata compacta etiamnum habente, supre-

σι προσήγαγε, καὶ ἀφύλακτα κατὰ λαβῶν, εὐκόλως ὑπερβάς ¹⁴ ἐξήλθε τὸ φρούριον.

Καῖσαρ ἦλθ' ἐν Γεργοβίῳ πόλιν τῇ ἐν Γαλατίᾳ μεγίστῃ ἐσπείρωσεν· ἀνπερατοπέδωσεν αὐτῷ βασιλῆος Γαλατῶν Οὐερκιγγεπίου. μέγας δὲ ποταμὸς ναυσίπορος, καὶ ἡ διάβασις ἀμήχανος. Καῖσαρ ὥσθ' ἤδη πολλαῖς ἡμέραις ἀντιπαρεξῆλθον. οἱ βάρβαροι καταφρόνουν, ὡς διαβῆναι μὴ δύναντο. ὃν νύκτωρ δύο πύργους βαθείαις ὕλαις ἐγκατέκρυψεν· οἱ δὲ Γαλατῶν τὰς ἀμφὶ τὸ καίσαρα ὡραφύλακτοντων, αὐτοὶ καὶ τὸ ἄνω ¹⁵ ἔπειτα μὲν δόρυ χαλκὸν, γυμνάς διακρομήσας, τὰ μὲν ἐρώμα-

¹⁴ Εξήλθε τὸ φρούριον] Ita edidi cum MS. pro ἐξήλθε τὸ φρούριον.

¹⁵ Γεργοβίῳ] MS. Γεργυλίῳ. Straboni est Γεργυρία. Paullo post pro Οὐερκιγγεπίου, MS. Οὐερκιγγεπίου.

¹⁶ Τὸ ποταμὸν μὲν δόρυ χαλκὸν γυμνάς διακρομήσας.] Ita emendavi hunc locum cum MS. & Interprete pro

vulgate ἔπειτα μὲν δόρυ χαλκὸν γυμνάς διακρομήσας. Simili Strategemate, quo hic Cæsar Gallos, hostes quoque elusit Hieron supra lib. 1. cap. 29. nec non Alexander apud Curtium lib. vii. cap. 13. ad quem locum plura Freinsheimius.

ἡ πεπηγότε ἐχέσσης, ταῖς
 ἣ ἐπὶ τῷ δοκίδας ἀφηρε-
 μώας, αὐτοὶ πμόντες ἐν
 τῷ ὕλης, διὰ τῆς ἐρε-
 φύρωσιν καὶ διήλθον. οἱ ἣ
 Γαλάται τῷ ὡς λόγῳ τῷ
 διαβάσεως ἐκπληρώσαντες
 ἐφάγον. καὶ οὕτως ἣ μὴ τῷ
 λοιπῶν διὰ τῷ ἀποχέειν
 μεθύρας ¹⁷ διαβάς πῖς
 Γαλάταις φοβερῶπι-
 ρος.

καὶ οὕτως ἐπὶ λίαν ¹⁸ Γερ-
 γοβίαν, πλὴν καὶ τείχεσιν
 ἐχυρᾶν, καὶ τῇ φύσει ἐχυ-
 ρωτάτην. ὡς γὰρ ἡ πόλις
 λόφῳ ἐρυμνός, τὰς πε-
 ρυφάς ἐμαλὰς ἔχων καὶ ἣ
 τὸ λαὸν μέρῳ, ὕλαι χθα-
 μαλαὶ ¹⁹ καὶ πυκναί, καὶ τῷ
 λίφῳ σιωπῶν. καὶ ἣ τῷ

mis dumtaxat trabibus
 adeptis, ex nemore
 comparatis lignis, cele-
 riter pontem refecerunt,
 & transierunt. Galli in-
 sperato transitu perter-
 riti, fugam capessiebant.
 Cæsar vero cum reli-
 quis per extemporalem
 pontem transiens, ma-
 jorem Gallis metum in-
 jecit.

10 Cæsar Gergobiam
 oppugnabat, urbem &
 moenibus admodum fir-
 mam, & natura muni-
 tissimam. Sita enim
 urbs erat in colle mu-
 nitissimo, verticem æ-
 qualem habente. Ad
 finistrum latus sylvæ
 humiles atque densæ
 collem attingebant. Ad
 δ

17 Διαβάς] MS. διαβάσιν. Ca-
 saubonus ante φασίαν in mar-
 gine Vulgaræ addideras ἰσχυρῶς. Sed e-
 legantiùs videtur, si subintelligas.

18 Γεργοβίαν] MS. Γεργοβίαν. A-
 steriscos, qui in Vulgaræ post σιωπῶ-
 νων conspiciebantur, sustuli: locus
 quippe integer, si sub verbis ὕλαι
 χθοναὶ καὶ πυκναί, intelligas ὕσσον.
 Locum autem verto: erant in inferiori-
 bus partibus sylva densa, & cum clivo
 ascendebant. Cæsar lib. vii. Consta-
 bat inter omnes, quod iam ipse Cæsar per

exploratores cognoverat, dorsum esse jugo
 prope aquum, sed sylvestre, & angus-
 tum, quia esset aditus ad alteram partem
 oppidi. & paullo post; Legionem unam
 eodem jugo mittit, & paullo progressam
 inferiori loco constituit, sylvestrem occu-
 pat. Infra pro Γεργοβίαι, MS. Γερ-
 γοβίαι.

19 Καὶ πυκναί, καὶ τῷ λίφῳ σιωπῶ-
 νων] Tolle τὸ καὶ. vel sic lege, καὶ
 καὶ. Sic nihil videtur desiderari. ὡς
 περιχρῶν autem scribe, non ἀπὸ καὶ καὶ
 Casauboni.

dextram præcep̃s erat, angustumque aditum habebat, quem Gergobienes cum magna manu obsidebant. Cæsar promptissimos & tolerantissimos ex suis militibus armavit, eosque in sylvis occuluit: mandans, ut brevia jacula, convenientesque gladios assumerent, ne per humiles sylvas adhaerescerent, ipsique non erecto corpore graderentur, & demissis poplitibus sine tumultu pervaderent. Qui prima luce per nemus repentes, in collem a læva parte ascenderunt. Cæsar reliquas copias a dextro latere adducebat, & exercitum in ipsos barbaros immittebat. Illi propulsare palam aggredientes conabantur. Interim occulti

δοξιδὸν ἀποπυμῶν²⁰ αὐτῶν, ἐν τῇ δίοδῳ ἔχων, καθ' αὐτὴν αἱ Γεργούσιοι μὲν πολλὰς χειρὸς ἐφύλαττον. Καῖσαρ δ' αὐτῶν στρατιωτῶν τὰς μάλιστα φιλοπύνας, καὶ καρτερὰς ἀπολισμύνας νύκτωρ ἐγκατέκρυψε ταῖς ὕλαις, κελεύσας ἔχειν ἀκόντια βραχέα, καὶ ξιφίδια σύμμετρα, ὅπως τὰς χαμαίπεταῖς ὕλαις μὴ παύειχοιεν· ἀλλὰ μηδὲ αὐτὰς ἐρῶς βαδίζειν, ἐς γόνυ ἢ ὀκλάσσεσθαι, ἢ ῥέμα διαδύεσθαι. οἱ μὲν δὲ διὰ τοῦτο μὴ ἐπὶ ὕλης²¹ ἐρποντες ὅτι τὸ λόφον καὶ τὸ λαϊδὸν ἀνέβησαν. ὁ δὲ καὶ καὶ καὶ καὶ τὸ δόξιδὸν προσήγαγε πῶς στρατιᾶν, παύσασθαι²² εἰς αὐτὰς τὰς βαρβάρους. οἱ μὲν δὲ ἀπομάχεσθαι τὰς φανερώς προσβάλλοντάς αὐτοὺς ἐβόων. οἱ δὲ ἀφανῶς ἐκ τῆς ὕλης ἄνερ-

²⁰ Ἐρποντες ὅτι τὸ λόφον καὶ λαϊδὸν ἀνέβησαν] Ita locum hunc, addido ὅτι τὸ λόφον, cum MS. & interprete supplevi. Cum iisdem καὶ ante καὶ inserui.

²¹ Εἰς αὐτὰς καὶ βαρβάρους] Ita c

mendavi cum MS. nec non interprete pro εἰς αὐτὰς καὶ βαρβάρους. In fine quoque cum corrupte in Vulgata esset, ἀνέβησαν τὸ λόφον, iisdem auditoribus, restitui & supplevi εἰς αὐτὰς, ἐκρήνησαν τὸ λόφον.

ἀνερπύσαντες ἐκράτησαν
ἔλθοις.

Καῖσαρ ²² Ἀλασίαν
πόλιν τῆς Γαλατίας ἐπολιόρ-
κε· Γαλατῶν ἐπ' αὐτὸν ἀ-
θροίζοντα μάχιμοι μυ-
ριάδες κεί. ὁ δὲ νύκτωρ
ὁπλίτας τριγυλίας, καὶ τὰς
ἰπώεας πάντας διελὼν,
ἐκ πηλῆος μέγας ἐκαπέ-
ρωθεν ἐκέλευσε ἀναχω-
ρήσαντας τῆς ὑπερβίας ἀμ-
φιδοῦν ὥραν κατόπιν
τῆς πολεμίων ὀπιφανέντας
ἔργα ἔχειν· αὐτὸς δὲ δε-
χομένης ἡμέρας ἐξῆγε πύ-
ρατιαν εἰς μάχην. ὥς τε
οἱ βάρβαροι τῷ πηλῆος
παρρῆντες μελῶντες ἐδέ-
χοντο· τῇ δὲ κατὰ νύκτα φα-
νέντων, καὶ ἀλαλαζάντων,
καὶ κυκλαμένων, Φυγεῖν
ἀπογόντες ²³ ἐξεπλάγη-

esylvias ascendentes, col-
le potiti sunt.

11 Cæsar Alæsiam ur-
bem Galliæ oppugna-
bat. Gallorum ad eos
congregabantur ducen-
ta quinque millia. Ille
per noctem armatos
ter mille, omnesque e-
quites separans, ab ob-
liqua parte utrimque
iussit revertentes poste-
ro die circiter horam
secundam a tergo ho-
stium se ostendere, &
fortunam tentare. Ipse
sub primam lucem exer-
citum ad pugnam edu-
xit: quos barbari mul-
titudine freti, cum nisu
excipiebant. Verum cæ-
teris a tergo apparen-
tibus, & clamorem tol-
lentibus, desperata fu-
ga in maximum terro-
rem ac perturbationem

σαν

²² Ἀλασίαν] Consule Cæsaris
Comment. lib. vii. Straboni lib. iv.
dicitur urbs Ἀλεξίς. Dionii Σαυέστια,
quod ortum videri possit ex confu-
sione præcedentis εἰς, sed potius ita-
tuerim Σ additum per prosthesin,
veluti in Ἀρδιαῖοι, Σαρδιαῖοι, Ἰν-
δικά, Σινδικά, Ἀνδροκοτταί, Σανδρο-
κοτταί, & multis aliis. (In editio-
ne tamen Hieronymi Bononii Tar-
visini, quæ prodit Venetiis a. 1499.

legitur Ἀλεξία). Vera scriptura est
Ἀλασία, teste Diodoro lib. iv. cum
scribit: Ἐπεὶ οὖν ἐκπύοντες πόλιν Ἀλα-
σίαν καὶ ἐνομαζομένην ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν
κρατίαν Ἀλασίαν, & sic ipsi Cæ-
sari, Ἀλεξία, nec non Vellejo lib.
ii. c. 47. Circa Ἀλεξίαν περὶ ταῦτα
τοῖς ἔσθαι, φασὶν αὐτοὺς οὐδὲν οὐδὲν
περὶ τοῦτο, ἀλλὰ οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν.

²³ Ἐξέπληχθησαν καὶ ἡ τὰ ἐκείνην
καὶ ἡ πύρατις] Ita edidi cum MS. nisi quod
in

inciderunt , & eo tem-
pore maximam stra-
gem Gallorum editam
esse dicunt.

12 Cæsar Dyrrha-
chium occupatum a
Pompejo capere volens ,
paucos ipse quidem e-
quites habebat : At illi
magna equitum mul-
titudine abundabant. Ve-
rumtamen multitudi-
nem illam , usus arte ,
in fugam vertit : paucis
enim equitibus cum
incitatis equis impe-
tum facere jussis , ante
illos tres manipulos
peditum constituit , præ-
cipiens ut nihil aliud
facerent , quam pedibus
excitarent pulverem ,
quantum maximum pos-
sent. Magna nebula sub-
lata , ingentis equitum
multitudinis opinionem
hostibus fecit : itaque
subito perterriti , fugam petebant.

σας καὶ ἐπαράχθησαν καὶ τότε
πλεῖς τοῦ φόβου Γαλα-
τῶν ὁμολογοῦσιν γηθησάν.

Καῖσαρ Δυρράχιον κρα-
τῆμόνιον ὑπὸ Πομπηίου
βελόμην ἐλαῖν , αὐτὸς
μὲν ὀλίγους εἶχεν ἰππέας ,
ποῖς δὲ ὡς πολὺ πλεονέχον
ἰππέων· ἀλλὰ καὶ τὰς πολ-
λὰς τεχνῆς χρησάμενος
ἐτρέψατο , τὰς ὀλίγους ἰπ-
πείας ἐπελαύνειν κελεύ-
σας , ἔμπροσθεν αὐτῶν
λόχους δ' ἐπὶ τῶν ἵππων
25 ὡς ἀγγέλους μηδὲν
ἄλλο δρᾶν , ἢ τοῖς ποσὶν
ἀνεγείρειν κένιν ὅσῳ
πλείεσιν δυνάμειντο. πολὺ
δὴ νέφος δέξεν , φαντα-
σίαν πολλὰ πλεονέχους ἰπ-
πέων ἐνεποίησε τοῖς πο-
λεμίοις· ὥστε ὡς ἀχρη-
μα φοβηθέντες ἔφασκον.

Καὶ-

in eo copula inter duo verba absit ,
& Interprete. Vulgata ἐξῆλθεν ἡ
καὶ τότε.

24 Τίχην χρησάμενος ἰστέλλετο]
Ἐπρέλλετο. Mox scriptum erat λόγους
δ' quod loquendi genus sermo no-
ster Gallicus usurpat : sed nos quam
plurimis locis λόγους pro λόγους vi-

tio positum observavimus. Quare
lectionem. Codd. Interpr. sumus se-
cuti. Idem legitur. Casaubonus.

25 Παροργίζοντας μὲν αὐτοὺς δρᾶν ,
ἢ τοῖς ποσὶν αὐτοὺς εἰρεῖν κένιν ὅσῳ πλεί-
εσιν δυνάμειντο] Similia strategemata
vide supra 1, 3, 14. 15, 19. & viii,
44.

A a s

26 Πομ-

Καῖσαρ ἀνιχώρῃ μὲν
 τῇ στραπᾶς Διὸς πηγῆς ὁδῷ·
 κτ' π' λαϊὸν ἔλθ' αὖ, κτ'
 π' δεξιὸν θαλάσσαν· κτ'
 πλὴν ἔργων οἱ πλέμιοι
 προσέκειντο. τῆς μὲν δὲ
 ἀνέκοπεν Πηδρομαῖς καὶ
 ἀναστροφᾶς. ἐκ τῇ θαλάσ-
 σης τὸ Πομπηϊκὸν ναυπλῆον
 ὡς πλῆον ἐπέξωεν, καὶ
 τοῖς βέλεσι κατήπτρωσκεν.
 ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκέλευσε τοῖς
 στραπᾶταις τὰς θυρεὰς ἀ-
 πὸ τῇ δυνάμει χειρὸς ἐς
 τὴν δεξιὰν μεταβαλεῖν. ὅ-
 τως ἐγὼν ἀρχεῖα τὰ βέ-
 λη τοῖς πεζούχοις ἐκ τῇ θα-
 λάτῃς.

Καῖσαρ καὶ Πομπηϊοῦ
 ἐν Θεσσαλίᾳ, ὃ μὲν ἐφυγο-
 μάχῃ, ἀφ' ἡνίκαν ἔχων ἐ-
 πιτηδείων· ²⁶ Πομπηϊοῦ δὲ
 ἔσσωδε μάχῃ κελύειν.
²⁷ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίζῃ τὰς
 πολεμίας, ἀναζώνοντι
 σκηψάμενοι· ἐπὶ σιπλο-
 γίαν, καὶ διεκίνησε τὰς λόγχας·

13 Cæsar revertetur
 cum exercitu per
 angustam viam, ad le-
 vam paludem habens,
 ad dextram mare. Ho-
 stes extremum agmen
 carpentes, instabant. Hos
 propellebat incursionibus
 & reflexionibus. E
 mari vero Pompejana
 classis adnavigans, jacu-
 lis ac telis missis: vulne-
 ra patrabat. Cæsar jus-
 sit milites scuta a sinistra
 manu in dextram trans-
 ferre. Ad hunc modum
 nihil proficere tela ja-
 culantium e mari potue-
 runt.

14 Cæsar & Pompejus
 erant in Thessalia: ille,
 quum com meatum ab-
 unde haberet, pugnam
 differebat: hic quam pri-
 mum ferro cernere ge-
 stiebat. Cæsar hostes ir-
 ritat, simulans loco mo-
 vere ad comparandum
 frumentum: itaque ma-

ει

²⁶ Πομπηϊοῦ δὲ ἔσσωδε] Lege sic,
 ὃ μὲν ἐφυγομάχῃ ἀφ' ἡνίκαν ἔχων ἐπι-
 τηδείων Πομπηϊοῦ δὲ ἔσσωδε μάχῃ κελύ-
 ειν Καῖσαρ. Καῖσαρ ἐρεθίζῃ. Tale il-
 lud libro quarto in Seleuco. Casaub.

²⁷ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίζῃ αὐτῷ π.] MS.

Καῖσαρ ἐρεθίζῃ ὃ αὐτῷ π. Unde lego:
 αὐτῷ π. ἐρεθίζων Πομπηϊοῦ· ὃ δὲ π. μ.
 κελύειν Καῖσαρ· ἐρεθ. δὲ. Μοιρε
 σιπλογίαν, idem σιπλογία. & paulo
 post pro αὐτῷ π., αὐτῷ π.

nipulos promovet: Pompejani quasi metu fugientes despexerunt, neque se continuerunt, sed confestim profliebant, cogentes Pompejum se contra hostes educere. Quos sequentes Cæsar in campum deduxit: atque ibi conversus, egregie pugnans victoriam obtinuit.

15 Cæsar, militibus factionem moventibus, & ut militia se liberaret, clamantibus, progressus in multitudinem confidenti & læta facie: Quid, o commilitones, inquit, vultis? Illi vociferabantur, ut militia discedere liceret. Ille respondens. Quod

οἱ τῷ Πομπηίῳ ὡς ὑποδύες φεύγοντων κατὰ φρονήσεως, ἐκ παύσου ἀντὶς, ἀλλὰ ὡς ἀρχὴν ἐπέδησαν, βιασάμενοι τὸν Πομπήϊον ἡγήσαντο. ἔπειτα τῷ ἀνεχώρουν, ὁ καὶ σαρξ ἐς τὸ πεδίον αὐτὸς προήγαγε, καὶ δὴ τότε ἀναγρέψας, λαμπρῶς ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

Καίσαρ τῷ στρατιωτῶν συναισθάντων, καὶ τῷ στρατείας κατὰ βοῶντων, προσελθὼν ἐς τὸ πλῆθος ἐνίκαρ καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, Τί, ἔφη, ὦ στρατιῶται, βέλεσθε; οἱ τῷ καπεθόησαν, τῆς στρατείας ἀφειθλωμένοι. ὁ τῷ ὑπολαβὼν

28 ἔφη, Ἀγαθὴ τύχη, παραινῶ

28 E:u] MS. εἶπεν. & pro πολίταις, πολίται Excitata seditio hæc a decumanis, teste Suetonio in Julio cap. 70. Decumanos autem Roma cum ingentibus minis, summoque etiam Urbis periculo missionem & premia flagitantes, ardente tum in Africa bello, neque adire cunctatus est, quamquam deterritis amicis, neque dimittere. Sed una voce, qua Quirites eos pro militibus appellaret, tam facile circumegit & flexit, ut ei milites esse confusim responderint, & quamvis recusantem ultro in Africam sint secuti. Hinc tumultuantes legiones Germanicas inter alia his quocumque

que infestatur Germanicus apud Tacitum lib. 1. Ann. cap. 42. Quod nomen huic catui dabo? milites ne appellam? qui filium Imperatoris vestri pallo & armis circumsedisti. An cives? quibus tam progesta Senatus auctoritas. Hostium quoque jus, & sacra legationis, & sui gentium turpibus. Divus Julius seditionem exercitus verbo uno compescuit, Quirites vocando, qui Sacramentum ejus detrahebant. Eadem voce dimissi milites ab Alexandro Severo, teste Elio Lampridio cap. 52. Severitatem autem tanta fuit in militibus, ut sæpe legiones integras exauctoraverint, ex militibus Quirites appellavit. Verbo

αινῶ πολίταις μὴ πασι-
 ζεν. οἱ ᾗ, πολῖται ἀκέ-
 σαντες, ἀντὶ τῆς στρατιῶται,
 ἡγανάκτησαν, καὶ ὤρ-
 ρημα πᾶς γνώμας μετε-
 βάλλοντο· καὶ πάλιν κατε-
 βόησαν· Ἀλλ' ἡμεῖς γε συ-
 στρατιῶται μᾶλλον ἢ πολῖ-
 ται καλοῦσθαι βελομένθα.
 θελάσας ὁ Καῖσαρ, οὐκ-
 ἔν, ἔφη, συστράτωμέθα.

Καῖσαρ ὤρρῳ τῶν ἐμέ-
 νον· πρὸς Πομπηϊὸν τὸ νεώ-
 προν, ὁρῶν τὰς αὐτῆς στρα-
 τίας φεύγοντας, αὐτίκα
 ἔκ' ἵππων κατὰ βᾶς ἐξεβόη-
 σεν, Εἰ μὲν, ὦ συστράτω-
 ται, κατὰ λιβόντες ταῖς χερ-
 σὶ τῶν πολεμίων, φεύγειν

bene vertat, ait, hortor
 cives, ne seditionem
 agitent. Illi se cives
 pro militibus appella-
 ri, moleste ferebant, &
 confestim animos mu-
 tabant, rursusque clama-
 bant: Sed nos commi-
 litones potius quam
 cives appellari volumus.
 Itaque Cæsar: Igitur, in-
 quit, commitemus.

16 Cæsar acie con-
 fligens cum Pompejo
 juniore, videns suos mi-
 lites fugere, statim ab
 equo descendens vociferabatur, Me, inquit,
 o commilitones, relin-
 quentes manibus ho-
 stium, fugere non pude-

μῆ

ba ipsius Severi, postquam variis mo-
 dis tumultuantes sedare frustra ten-
 tasset, sunt cap. 53. Continets igitur vo-
 cem truculentam, campo ac belli necessa-
 riam, ne vos hodie omnes uno ore atque una
 voce, Quirites, dimittam: & incertum,
 an Quirites. Non enim digni estis, qui vel
 Romana plebi sitis, si jus Romanum non
 agnoscitis. Et paullo post, cum majori
 etiam fremitu perseverarent: Quirites
 discedite, atque arma deponite. Sub-
 jungit Lampridius: Milites, mirando
 exemplo, depositum armis, depositum etiam
 sagulis militaribus, omnes, non ad ca-
 stris, sed ad diversoria varia recesserunt.
 Qua autem ratione idem auctor cap.
 12. scribat: Si quidem solus inventus
 sit, qui tumultuantes legiones exaudivit.

verit. equidem nescio, cum idem
 quoque fecerit Cæsar; nisi cum Ca-
 saubono statuas esse auctoritatis
 stas, aut σφάλμα μυλωνικόν. ut e-
 nim, quod Salmasius pro Lampri-
 dio adfert, Cæsarem scilicet, cum le-
 giones exaudivit, nondum fuisse dicta-
 torem perpetuum, vel imperatorem ad
 eam formam, qua sequentes imperatores
 fuerit, locum habeat in Cæsare; in
 Augusto certe non potest, de quo
 Suetonius scribit cap. 24. Beciniam
 legionem, contumacius parentem, cum
 ignominia totam dimisit: item aliam im-
 modeste missionem postulantem citra com-
 moda emeritorum pramiorum exaudivit.

bit? Hunc sermonem re-
veriti, in pugnam redie-
runt.

17 Cæsar milites sem-
per instructos esse ju-
bebat, quasi in festo &
in imbri, nocte dieque
subito exercitum edu-
cturus: ob eamque caus-
sam neque tempus ne-
que diem antea definie-
bat.

18 Cæsar eruptiones
facere incitato cursu
solebat, ne deprehen-
deretur a cunctanti-
bus.

19 Cæsar, si tumultua-
ri videret milites, quod
expectarentur hostium
maiores copię, non so-
lum non inficias ibat,
sed vehementioribus
verbis etiam augens, &
amplificans, eos confir-
mabat, ut adversus plu-
res fortius dimicandum
putarent.

μη αἰδεῖσθε; ὁ λόγον αἰ-
δεσθέντες οἱ Φεύγοντες, ἀν-
έστρεφον ἵππῃ τῷ μάχῃ.

Καὶ σαρ²⁸ τοῖς στρατιώ-
ταις αἰὲν ὡς ἄσπετος αἰὲν
προσέτασεν ὡς καὶ ἐν ἐορ-
τῇ, καὶ ἐν ὁμιλίᾳ, καὶ νυκτὸς, καὶ
ἡμέρας μέλλων ἐξάγειν ἀ-
φνω τῷ δυνάμει. καὶ διὰ
τῶν ἔπ' ἡ καὶ ἄρ' ἐπ' τῷ
ἡμέραν προσέλεγε.

Καὶ σαρ²⁸ τοῖς ἐξόδοις ἐ-
ποιεῖτο σὺν πολλῷ δρόμῳ,
ἵνα μὴ²⁹ προκαταλαμ-
βάνοιτο πρὸς τὸ ὑπερβύ-
των.

Καὶ σαρ²⁸ εἰ περὶ τῆς ἡμέ-
ρας ἐώρα τὰς στρατιώτας,
ὡς³⁰ προσδοκῶν μὴ τῶν
πλεμίοις μείζονα δυ-
νάμει, ἀλλ' ἐπὶ τῇ πλείονα
ὄγκῳ προσεθείς, καὶ με-
γαλυνῶν,³¹ ἐθάρσυνεν, ὡς
πρὸς πλείονας χεὶρ ἡμ-
ναιόπρον ἀγωνίζεσθαι.

Καὶ-

²⁸ Τοῖς στρατιώταις] MS. τοῖς ὑπὸ
στρατιώταις.

²⁹ Προκαταλαμβάνοιτο] MS. κα-
ταλαμβάνοιτο.

³⁰ Προσδοκῶν τῶν πλεμίοις

μ.] Quidam, ἧ' πολέμων. nostra
lectio magis placet: Scribe deinde
προσεθείς. Casaubonus.

³¹ Ἐθάρσυνεν] MS. ἐθάρσυνεν.

αἰνῶ πολίταις μὴ στασιά-
 ζεν. οἱ γὰρ, πολῖται ἀκέ-
 σαντες, ἀντὶ τῆς στρατιῶται,
 ἡγανάκτησαν, καὶ ὠδρα-
 ρήματα πᾶς γνώμας μετε-
 βάλλοντο· καὶ πάλιν κατε-
 βόησαν· Ἀλλ' ἡμεῖς γε συ-
 στρατιῶται μᾶλλον ἢ πολῖ-
 ται καλεῖσθαι βεβλόμεθα.
 θελάσας ὁ Καῖσαρ, οὐκ-
 ἔν, ἔφη, συστρατεύμεθα.

Καῖσαρ ὠδραστεύμε-
 νος πρὸς Πομπηϊὸν τὸ νεώ-
 προν, ὁρῶν τὰς αὐτῆς στρα-
 τίας φεύγοντας, αὐτίκα
 ἐξ ἵππου κατὰ βᾶς ἐξεβόη-
 σεν, Εἰ μὲν, ὦ συστρατιῶ-
 ται, καταλιπόντες ταῖς χερ-
 σὶ τὸ πολεμίων, φεύγειν

bene vertat, ait, hortor
 cives, ne seditionem
 agitent. Illi se cives
 pro militibus appella-
 ri, moleste ferebant, &
 confestim animos mu-
 tabant, rursusque clama-
 bant: Sed nos commi-
 litones potius quam
 cives appellari volumus.
 Itaque Cæsar: Igitur, in-
 quit, commitemus.

16 Cæsar acie con-
 fligens cum Pompejo
 juniore, videns suos mi-
 lites fugere, statim ab
 equo descendens vociferabatur, Me, inquit,
 o commilitones, relin-
 quentes manibus ho-
 stium, fugere non pude-
 μῇ

ba ipsius Severi, postquam variis mo-
 dis tumultuantes sedare frustra ten-
 tasset, sunt cap. 53. *Contineto igitur vo-
 cem truculentam, campo ac bellum necessa-
 riam, ne vos hodie omnes uno ore atque una
 voce, Quirites, dimittam: Et incertum,
 an Quirites. Non enim digni estis, qui vel
 Romana plebi sitis, si jus Romanum non
 agnoscitis. Et paullo post, cum majori
 etiam fremitu perseverarent: Quirites
 discedite, atque arma deponite. Sub-
 jungit Lampridius: Milites, mirando
 exemplo, depositum armum, depositum etiam
 sagulū militarium, omnes, non ad ca-
 strā, sed ad diversoria varia recesserant.
 Qua autem ratione idem auctor cap.
 12. scribat: Si quidem solus inventus
 sit, qui tumultuantes legioni exaudivit.*

venit. equidem nescio, cum idem
 quoque fecerit Cæsar; nisi cum Ca-
 saubono statuas esse auctoritatis con-
 stantiam, aut σθένος μνημονικόν. ut e-
 nim, quod Salmasius pro Lampri-
 dio adfert, Cæsarem scilicet, cum le-
 giones exaudivit, nondum fuisse dicta-
 torem perpetuum, vel imperatorem ad
 eam formam, qua sequentes imperatores
 fuerunt, locum habeat in Cæsare; in
 Augusto certe non potest: de quo
 Suetonius scribit cap. 24. *Becinnam
 legionem, contumacius parentem, cum
 ignominia totam dimisit: item aliam im-
 modeste missionem postulantes citra con-
 moda emeritorum pramiorum exaudivit.*

bit? Hunc sermonem re-
veriti, in pugnam redie-
runt.

17 Cæsar milites sem-
per instructos esse ju-
bebat, quasi in festo &
in imbri, nocte dieque
subito exercitum edu-
cturus: ob eamque caus-
sam neque tempus ne-
que diem antea definie-
bat.

18 Cæsar eruptiones
facere incitato cursu
solebat, ne deprehen-
deretur a cunctanti-
bus.

19 Cæsar, si tumultua-
ri videret milites, quod
expectarentur hostium
maiores copię, non so-
lum non inficias ibat,
sed vehementioribus
verbis etiam augens, &
amplificans, eos confir-
mabat, ut adversus plu-
res fortius dimicandum
putarent.

μη αἰδεῖσθε; τὸ λόγον αἰ-
δεσθέντες οἱ φεύγοντες, ἀν-
έστρεφον ἵππῃ τῷ μάχῃ.

Καῖσαρ ²⁸ τοῖς στρατιώ-
ταις αἰεὶ παρὰ τοὺς ποταμούς
προσέπαυεν ὡς καὶ ἐν ἐορ-
τῇ, καὶ ἐν ὁμιλίᾳ, καὶ νυκτὸς, καὶ
ἡμέρας μέλλων ἐξάγειν αὐ-
φνω τῷ δυνάμει. καὶ διὰ
τῶν ἔπ' τὸ καιρὸν ἔπ' τῷ
ἡμέραν προσέλεγε.

Καῖσαρ τοὺς ἐξόχους ἐ-
ποίητο σὺν πολλῷ δρόμῳ,
ἵνα μὴ ²⁹ προκαταλαμ-
βάνοιτο πρὸς τὸ ὑστερησέ-
ων.

Καῖσαρ εἰ περὶ τῆς μέ-
νης ἐώρα τοὺς στρατιώτας,
ὡς ³⁰ προσδοκωμένης τοῖς
πολεμίοις μέλλοντος δυ-
νάμει, ἔμεινον ἐξαρ-
σάμενος. ἀλλ' ἔπ' καὶ πλείονα
ὄγκον προσθεῖς, καὶ με-
γαλιύνων, ³¹ ἐπαύσατο, ὡς
πρὸς πλείονας χεῖρ' ἡμ-
βαιόπρον ἀγωνίζεσθαι.

Καῖ-

²⁸ Τοῖς στρατιώταις] MS. τοῖς ὑπὸ
στρατιώταις.

²⁹ Προκαταλαμβάνοιτο] MS. κα-
ταλαμβάνοιτο.

³⁰ Προσδοκωμένης τοῖς πολεμίοις

μ.] Quidam, ἧ' πολέμων. nostra
lectio magis placet: Scribe deinde
προσθεῖς. Casaubonus.

³¹ Ἐπαύσατο] MS. ἐπαύσατο.

κατασκιρῶντες τ' ὀλιγότη-
 τ' ἢ ἰππέων, ἐπὶ ἡλθὸν τῷ
 χάρακι. ¹² οἱ μὲν ἔχοντες
 πέφρηες· οἱ ἢ ἀνέσπων τὰς
 σφυρώματα, ἐν τῷ ση-
 μαίνῃ μὲν ἢ σάλπιγγι· ὁ μὲν
 ἢ συνεξώρμησαν, ἐκ μὲν
 ἢ χάρακος ἄρποι πεζοί· ἀ-
 πό ἢ ἢ ὑπερδεδίχμυ καί-
 σαρ· ἰππεὺς κτ' νώτε.
 ὥς ἐν μίσῳ τὰς βαρβάρους
 ἀπολειφθέντας δι-
 φθαρῶναι τὰς πλείονας.

Καῖσαρ ἐπολιόρκει
 φράγμον Γαλαπχόν· τῷ δὲ
 βαρβάρων Ἰππὶ μακρὸν
 ἀντηχόντων, ¹³ ὑπὸς ἀμύ-
 χαν· καπερράγη, ὥς π
 ἢ ὅσοι φύλακες τειχῶν,
 ἢ φρερὶ, λείπουσιν, οἱ μὲν
 τὰς φυλακάς, οἱ δὲ τὰς
 ἐπιτάξεις. Καῖσαρ δὲ περ-
 ἡγγαίεν ὁπλίσασθαι τότε,
 καὶ ὡς αἰχμήματα τοῖς τέχε-

sebant. Illi despecta
 paucitate equitum, ad
 vallum accedebant. Al-
 lii fossas obruere, alii
 aggeres revellere. In-
 terca cum signum tu-
 ba cecinisset, simul e-
 ruptionem fecerunt e-
 vallo integri pedites, e-
 que superiori loco cum
 Cæsare equites a tergo,
 ut barbari in medio in-
 tercepti, plurimos ex
 suis amitterent.

8 Cæsar Gallicum
 quoddam castellum op-
 pugnat, cum Barba-
 ri longo tempore resti-
 tissent, imber procello-
 sus ingruit, ita ut qui
 custodiendis tuendisque
 moenibus præerant, cu-
 stodias & propugnacu-
 la relinquerent. Cæsar
 suis mandat, ut se ar-
 mis accingant, eosque
 confestim ad muros ad-

οἱ

¹² Οἱ μὲν ἔχοντες τὰς πέφρηες] Vo-
 luit dicere, alios fossas congesta ter-
 ra replevisse. Sed χόν Id est, non
 ῥοῖν: Lege ergo ἔχοντες τὰς πέφ. Casan-
 bonius.

¹³ Ὑπὸς ἀμύχαν· καπερράγη, ὥς π
 ἢ ὅσοι φύλακες τειχῶν, ἢ φρερὶ,
 λείπουσιν] Simili ratione per tem-
 pestatem adjutus Alexander Hydaf-

pen superavit. De eo Curt. lib. viii.
 cap. 13. Hujus consilii effectum primo
 morata tempestas est, mox adjunxit; in-
 commoda quoque ad bonos eventus verten-
 te fortuna. & paullo infra: Obfcurata
 tem, qua ceteros terrebat, suam occa-
 sionem ratus, dato signo, ut omnes silen-
 tio adsunderent in rates, eam, qua ipse
 utebatur, primam jussit expelli, &c.

14 Εἴτα

duxit, ac defendentibus vacuos occupans, facile superavit, & castellum excidit.

9 Cæsar adversus Gergobiam urbem totius Galliæ maximam expeditionem suscepit. Ei e regione castra posuit rex Gallorum Vercingetorix Magnus eos in medio separabat fluvius navigabilis, transituque difficillimus. Cæsar ad ripam multis diebus suos eduxit. Barbari eum contemptui habere cœperunt, quod transmittere non auderet. Ille noctu duas legiones in profundis sylvis occuluit: qui dum Galli Cæsarem observarent, ipsi ad superiorem fluminis partem, ponte olim interrupto, strata compacta etiamnum habente, suppre-

σι προσήγαγε, καὶ ἀφύλακτα κατέλαβόν, εὐκόλως ὑπερβαῖς ¹⁴ ἐξῆλε πὶ Φρέρον.

Καῖσαρ πρὶς τῆς Γεργοβύλου πόλιν τῇ ἐν Γαλατία μεγίστῃ ἐσράτωσεν· ἀνπερατοπέδωκεν αὐτῷ βασιλῆος Γαλατῶν Οὐερκιγγετόριξ. μέγας δὲ ποταμὸς ναυσίπορος, καὶ ἡ διέσσις ἀμήχανος. Καῖσαρ ὡρᾷ τιμὴν ὅχθην πολλαῖς ἡμέραις ἀντηπαρεξήγην. οἱ βάρβαροι κατεφρόνεν, ὡς διαβιῶαι μὴ δαρύνετον. ὃν νύκτωρ δύο πύγματα βαθείαις ὕλαις ἐγκατέκρυψεν· οἱ τῇ Γαλατῶν τὰς ἀμφὶ τὴν Καίσαρα ὡρᾷ φυλατῶντων, αὐτοὶ καὶ τὸ ἄνω ¹⁵ ἔπειτα μὲν δὲ χαῖον, γεφύρας διασκευομένης, τὰ μὲν ἐρώματα

τα

¹⁴ Εξῆλε πὶ Φρέρον] Ita edidi cum MS. pro ἐξῆλε πὶ τὸ Φρρ.

¹⁵ Γεργοβύλου] MS. Γοργολίου. Straboni est Γοργούξ. Paullo post pro Οὐερκιγγετόριξ, MS. Οὐερκιγγετόριξ.

¹⁶ Τὸ ποταμὸν μὲν ἔρχονται γεφύρας διασκευομένης.] Ita emendavi hunc locum cum MS. & Interprete pro

vulgato τὸ ποταμὸν μὲν ἔρχονται γεφύρας διασκευομένης. Simili Strategemate, quo hic Cæsar Gallos, hostes quoque elusit Hieron supra lib. 1. cap. 29. nec non Alexander apud Curtium lib. vii. cap. 13. ad quem locum plura Freinsheimius.

ἡ πεπηγότεν ἐχέσας, τὰς
 ἣ ἐπὶ δοκίμας ἀφῆρη-
 μέσας, αὐτὸς πμόντες ἐν
 τῇ ὕλης, διὰ τὰς ἐγε-
 φύρωσιν καὶ διήλθον. οἱ ἣ
 Γαλάται τῷ ὡδολόγῳ τῷ
 διαβάσας ἐκπαλαίους
 ἐφάγον. Καὶ οὕτως ἣ μὲν τῷ
 λοιπῶν διὰ τῷ ἀσπασίᾳ
 μαφύρας ¹⁷ διαβὰς πῖς
 Γαλάταις φοβερώτε-
 ρος.

Καὶ οὕτως ἐπὶ λέρῃ ¹⁸ Γερ-
 γοβύλῳ, πλὴν καὶ τείχεσιν
 ἐχυρῶν, καὶ τῇ φύσιν ἐχυ-
 ρωτάτῳ. ὡς γὰρ ἡ πόλις
 λόφῳ ἐρυμένος, τὰς κο-
 ρυφαῖς ὁμαλὰς ἔχων καὶ ἣ
 τὸ λαὸν μέρῳ ὕλας χθα-
 μαλαῖ ¹⁹ καὶ πυκναῖ, καὶ τῷ
 λόφῳ αὐλῶν. καὶ ἣ τῷ

mis dumtaxat trabibus
 adeptis, ex nemore
 comparatis lignis, cele-
 riter pontem refecerunt,
 & transierunt. Galli in-
 sperato transitu perter-
 riti, fugam capessabant.
 Cæsar vero cum reli-
 quis per extemporalem
 pontem transiens, ma-
 jorem Gallis metum in-
 jecit.

¹⁰ Cæsar Gergobiam
 oppugnabat, urbem &
 mœnibus admodum fir-
 mam, & natura muni-
 tissimam. Sita enim
 urbs erat in colle mu-
 nitissimo, verticem æ-
 qualem habente. Ad
 finistrum latus sylvar
 humiles atque densæ
 collem attingebant. Ad
 δε

¹⁷ Διαβάς] MS. διαβάσας. Ca-
 saubonus ante φοδερῶτερον in mar-
 gine Vulgatæ addiderat ἰσχυρό. Sed e-
 legantiუს videtur, si subintelligas.

¹⁸ Γεργοβύλῳ] MS. Γεργοβύλῳ. A-
 steriscos, qui in Vulgata post αὐλῶ-
 νων conspiciebantur, sustuli: locus
 quippe integer, si sub verbis ὕλας
 χαμαλαῖ καὶ πυκναῖ, intelligas ἵσαν.
 Locum autem verto: erant inferiori-
 bus partibus sylva densa, & cum celsis
 ascendebant. Cæsar lib. vii. Consta-
 bat inter omnes, quod jam ipse Cæsar per

exploratores cognoverat, dorsum esse jugo
 prope æquum, sed sylvestre, & angus-
 tum, quia esset aditus ad alteram partem
 oppidi. & paullo post; Lezionτων πλάτος
 eodem jugo mittit, & paullo progressam
 inferiore loco constituit, sylvestrem acuti-
 tas. Infra pro Γεργοβύλῳ, MS. Γερ-
 γοβύλῳ.

¹⁹ Καὶ πυκναῖ, καὶ τῷ λαῷ αὐλῶ-
 νων] Tolle τὸ καὶ, vel sic lege, καὶ τῷ
 λαῷ. Sic nihil videtur desiderari. ὁ
 περιχρῶν autem scribe, non περιχρῶν.
 Casaubonus.

dextram præceps erat, angustumque aditum habebat, quem Gergobieneses cum magna manu obsidebant. Cæsar promptissimos & tolerantissimos ex suis militibus armavit, eosque in sylvis occuluit: mandans, ut brevia jacula, convenientesque gladios assumerent, ne per humiles sylvas adhærescerent, ipsique non erecto corpore graderentur, & demissis poplitibus sine tumultu pervaderent. Qui prima luce per nemus repentes, in collem a sinistra parte ascenderunt. Cæsar reliquas copias a dextro latere adducebat, & exercitum in ipsos barbaros immittebat. Illi propulsare palam aggredientes conabantur. Interim occulti

δεξιὸν ἀσπίδα καὶ ἄρσενον ἔχων, κατὰ τὴν αἰ Γεργούβαιοι μὲν πολλὰς χαίρων ἐφύλαττον. Καῖσαρ δὲ αὐτῶν στρατιωτῶν τὰς μάλιστα φιλοπύκνους, καὶ καρπερὰς ὡπλισμένους νύκτωρ ἐγκατέκρυψε πρὸς ὕλας, κελεύσας ἔχειν ἀκόντια βραχέα, καὶ ξιφίδια σύμμετρα, ὅπως τὰς χαμαιπτεῖς ὕλας μὴ περιέχοιεν· ἀλλὰ μηδὲ αὐτὰς ὀρθὰς βαδίζοντες, ἐς γόνυ ἢ ὀκλαστικῶς, ἤρεμα διαδύεσθαι. οἱ μὲν δὲ δόχου μὴ ἐπὶ αὐτῶν ὕλης ἔρποντες ὅτι τὸ λόφον καὶ τὸ λαὶὸν ἀνέβησαν. οἱ δὲ Καῖσαρ καὶ τὸ δεξιὸν πρὸς τὴν πύλιν στρατὸν, περὶ αὐτῶν αἰς αὐτὰς τὰς βαρβάρους. οἱ μὲν δὲ δόχου μάχονται τὰς φανερώς προσβάλλοντες ὡρμηλῶς. οἱ δὲ ἀφανῶς ἐκ τῆς ὕλης ἀνέβη-

20 Ἐρποντες ὅτι τὸ λόφον καὶ λαὶὸν ἀνέβησαν] Ita locum hunc, addito ὅτι τὸ λόφον, cum MS. & Interprete supplavi. Cum iisdem Καῖσαρ ante προσέβαλλοντες inserui.

21 Εἰς αὐτὰς αὐτὰς βαρβάρους] Ita c-

mendavi cum MS. nec non Interprete pro εἰς αὐτὰς αὐτὰς βαρβάρους. In fine quoque cum corrupte in Vulgata esset, ἀνέβησαν τὸ λόφον, iisdem auditoribus, restitui & supplavi ἀνέβησαντες, ἐκ τῆς ὕλης.

ἀνερπύσαντες ἐκρέθησαν
ἐ λόφῳ.

Καῖσαρ ²² Ἀλαισίαν
πόλιν τῆς Γαλατίας ἐπὶ ἀνιέρ-
κῃ Γαλατῶν ἐπ' αὐτὴν ἀ-
θροίζοντα μάχιμοι μυ-
ριάδες κέ. ὁ δ' ἵ νύκτωρ
ὁπλίτας τριγλίαις, καὶ τὰς
ἰπώεας πάντας διελὼν,
ἐκ πωλῆς μέρους ἐκατί-
ρωθεν ἐκέλευσε ἀναχω-
ρήσαντας τῇ ὑπερῆρας ἀμ-
φιδότῃραν ὥραν κατόπιν
τῇ πολεμίων ὀπιφανέντας
ἔργα ἔχειν. αὐτὸς δὲ δρ-
χομδρῆς ἡμέρας ἐξῆγε τῷ
σραπῇ ἐς μάχην. ὥς τε
οἱ βάρβαροι τῷ πλῆθι
παρρῆντες γελῶντες ἐδέ-
χοντο. τῇ δὲ καὶ νύκτι φα-
νέντων, καὶ ἀλαλαζάντων,
καὶ κυκλαμένων, φυγεῖν
ἀπογνόντες ²³ ἐξέπλῃθη-

ε sylvīs ascendentes, col-
le potiti sunt.

11 Cæsar Alæsiam ur-
hem Galliæ oppugna-
bat. Gallorum ad eos
congregabantur ducen-
ta quinque millia. Ille
per noctem armatos
ter mille, omnesque e-
quites separans, ab ob-
liqua parte utrimque
jussit revertentes poste-
ro die circiter horam
secundam a tergo ho-
stium se ostendere, &
fortunam tentare. Ipse
sub primam lucem exer-
citum ad pugnam edu-
xit: quos barbari mul-
titudine freti, cum risu
excipiebant. Verum ex-
teris a tergo apparen-
tibus, & clamorem tol-
lentibus, desperata fu-
ga in maximum terro-
rem ac perturbationem

σαν

²² Ἀλαισίαν] Consule Cæsaris
Comment. lib. vii. Straboni lib. iv.
dicitur urbs Ἀλῆσις. Dioni Σαλῆσις,
quod ortum videri possit ex confu-
sione præcedentis εἰς, sed potius sta-
tuerim Σ additum per prothesin,
veluti in Ἀρδῆαιοι, Σαρδῆαιοι, Ἰν-
δικῆ, Σινδῆκῆ, Ἀνδροκοτῆαι, Sandro-
κοτῆαι, & multis aliis. (In editio-
ne tamen Hieronymi Bononii Tar-
visini, quæ prodit Venetiis a. 1499.

legitur *Alenia*). Vera scriptura est
Ἀλῆσις, teste Diodoro lib. iv. cum
scribit: Ἡ ἐκεῖθεν ἐκποῖς πόλιν ἀμ-
ρίδην καὶ ἐνομαζομένην ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν
σραπῆς ἄλλης Ἀλῆσις. & sic ipsi Cæ-
sari, *Alisia*, nec non Vellejo lib.
ii. c. 47. Circa *Alisiam* vix tam te-
res gesta, quam autem vix hominibus
perficere, vix nullius, nisi Dei, fuerit.

²³ Ἐξέπλῃθησαν καὶ ἐταράχθησαν
καὶ πῆν] Ita edidi cum MS. nisi quod

ia

inciderunt , & eo tem-
pore maximam stra-
gem Gallorum editam
esse dicunt.

12 Cæſar Dyrrha-
chium occupatum a
Pompejo capere volens ,
paucos ipſe quidem e-
quites habebat : At illi
magna equitum mul-
titudine abundabant. Ve-
rumtamen multitudi-
nem illam , uſus arte ,
in fugam vertit : paucis
enim equitibus cum
incitatis equis impe-
tum facere juffis , ante
illos tres manipulos
peditum conſtituit , præ-
cipiens ut nihil aliud
facerent , quam pedibus
excitarent pulverem ,
quantum maximum poſ-
ſent. Magna nebula ſub-
lata , ingentis equitum
multitudinis opinionem
hoſtibus fecit : itaque
ſubito perterriti , fugam petebant.

σαν ἢ ἐπαράχθησαν ἢ τὸ π
πλεῖς ⑥ φόν ⑥ Γαλα-
τῶν ὁμολογεῖται γηγηῶς.

Καῖſαρ Δυρράχον κρα-
τῆμον ὑπὸ Πομπηίῃς
βελόμων ⑥ ἐλαῖν , αὐτὸς
μὲν ὀλίγους εἶχεν ἱππέας ,
τοῖς δὲ ὑπὸ πολὺ πλεῖς ⑥
ἱππέων· ἀλλὰ ἢ τὰς πολ-
λὰς 24 τέχνη χρησάμενος ⑥
ἐτρέψατο , τὰς ὀλίγους ἱπ-
πῆς ἐπελαύνειν κελεύ-
σας , ἔμπροσθεν αὐτῶν
λόχους δ' ὑπὸν ἔπαξε·
25 ὡς ἀγγέλας μηδὲν
ἄλλο δρᾶν , ἢ τοῖς ποσὶν
ἀνεγείρειν κόριν ὅσῳ
πλείῳ δύναντο. πολὺ
δὲ νέφ ⑥ δρόν , φαντα-
σίαν πολλὰ πλεῖς ἱπ-
πέων ἐνεποίησε τοῖς πο-
λεμίοις· ὥς ὡς ἀπερ-
μα φοβηθέντες ἔφασκον.

Καὶ-

in eo copula inter duo verba abſit ,
& Interprete. Vulgata ἐξῆλθον
ἢ πέν.

24 Τίχνη χρησάμενος ἐτρέψατο]
Ἐτρέψατο. Mox ſcriptum erat λόγους
δ' quod loquendi genus ſermo no-
ſter Gallicus uſurpat : ſed nos quam
plurimis locis λόγους pro λόχους vi-

tio poſitum obſervavimus. Quare
lectionem. Codd. Interpr. ſumus ſe-
cuti. Idem legit γ'. Caſſiodorus.

25 Παράγγελας μηδὲν ἄλλο δρᾶν ,
ἀποῖς ποσὶν ἀνεγείρειν κόριν ὅσῳ πλεί-
ῳ δύναντο] Similia ſtrategemata
vide ſupra 1, 3, 14. 15, 19. & VIII,
44.

A a a s

26 Πομ-

Καῖσαρ ἀνιχώρῃ μὲν
 τῇ στρατῶς Διὰ πινῆς ὁδῶς
 καὶ πάλαιον ἔλθῃ, καὶ
 πρὸ δεξιὸν θάλασσαν καὶ
 πρὸ ἑρραγίαν οἱ πλέμισαι
 προσέκειντο. τάς τε μὲν δὴ
 ἀνέκοπεν Πιθρομαῖς καὶ
 ἀναστροφῶς. ἐκ τῇ θαλάσσης
 τὸ Πομπηϊκὸν ναυπηγὸν
 πλοῦν ἐπὶ ζῶεν, καὶ
 τοῖς βέλεσι καπνίτρωσκεν.
 ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκέλευσε τοῖς
 στρατῶταις τὰς θυρεὺς ἀ-
 πὸ τῇ ὠωνύμῃ χειρὸς εἰς
 πρὸ δεξιὰν μεταβαλεῖν. ὅ-
 τως ἐγὼ ἀλγέεια πρὸ βέ-
 λη τοῖς πεζύουσιν ἐκ τῇ θα-
 λάτῃς.

Καῖσαρ καὶ Πομπηϊοῦ
 ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ μὲν ἐφυγο-
 μάχῃ, ἀφ' ὅποιαν ἔχων ἐ-
 πηδείων. ²⁶ Πομπηϊοῦ δὲ
 ἔσπευδε μάχῃ κεραιῶναι.
²⁷ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίζῃ τὰς
 πολεμίας, ἀναζωγύων
 σκηψάμεν ὅτι σιπλο-
 γίαν, καὶ διεκίνῃ τὰς λόχους.

13 Cæsar revertetur cum exercitu per angustam viam, ad levam paludem habens, ad dextram mare. Hostes extremum agmen carpentes, instabant. Hos propellebat incursionibus & reflexionibus. E mari vero Pompejana classis adnavigans, jaculis ac telis missis: vulnera patrabat. Cæsar iussit milites scuta a sinistra manu in dextram transferre. Ad hunc modum nihil proficere tela jaculantium e mari poterunt.

14 Cæsar & Pompejus erant in Thessalia: ille, quum com meatum ab unde haberet, pugnam differebat: hic quamprimum ferro cernere gestiebat. Cæsar hostes irritat, simulans loco movere ad comparandum frumentum: itaque ma-

οἱ

²⁶ Πομπηϊοῦ δὲ [σπευδε] Lege sic, ὁ μὲν ἐφυγομάχῃ ἀφ' ὅποιαν ἔχων ἐπηδείων Πομπηϊοῦ δὲ ἔσπευδε μάχῃ κεραιῶναι Καῖσαρ. Καῖσαρ ἐρεθίζῃ. Tale illud libro quarto in Seleuco. Casaub.

²⁷ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίζῃ αὐτῷ π.] MS.

Καῖσαρ ἐρεθίζῃ δὲ αὐτῷ π. Unde lego: αἱ. ἰ. ἐκταπιδίων Πομπηϊοῦ ἐρεθ. μ. κεραιῶναι Καῖσαρ ἐρεθ. αἱ. Mox πρὸ σιπλογίαν, idem σιπλογία. & paulo post pro αὐτῶς, αὐτῶν.

nipulos promovet: Pompejani quasi metu fugientes despexerunt, neque se continuerunt, sed confestim prosliebant, cogentes Pompejum se contra hostes educere. Quos sequentes Cæsar in campum deduxit: atque ibi conversus, egregie pugnans victoriam obtinuit.

15 Cæsar, militibus factionem moventibus, & ut militia se liberaret, clamantibus, progressus in multitudinem confidenti & læta facie: Quid, o commilitones, inquit, vultis? Illi vociferabantur, ut militia discedere liceret. Ille respondens. Quod

οἱ τῷ Πομπηίῳ ὡς ὑποδείκνυσι φεύγοντων κατὰ φρονήσαντες, & κατὰ τὸν αὐτῶν, ἀλλὰ ὡς ἀρχὴν ἐξέπληθον, βιασάμενοι τὸν Πομπήιον ἡγήσαντο. ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρησεν, ὁ Καῖσαρ εἰς τὸ πτόλιον αὐτὸς προήγαγε, καὶ δὴ τότε ἀνασπείρας, λαμπρῶς ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

Καῖσαρ τῷ στρατιωτῶν εὐσιασάντων, καὶ τῷ στρατίᾳ κατὰ βούλωντων, προσελθὼν εἰς τὸ πλῆθος ἐπαρρησιάζετο καὶ φαίδρῳ τῷ παρῳάπῳ, Τί, ἔφη, ὦ στρατιῶται, βέλεσθε; οἱ δὲ καπεθήσαντο, τῆς στρατίᾳς ἀφελόντων. ὁ δὲ ὑπολαβὼν
28 ἔφη, Ἄγεθ' ἡ τύχη, παραινῶ

28 E 2u] MS. εἶπεν. & pro πολίταις, πολίται. Excitata seditio hæc a decumanis, teste Suetonio in Julio cap. 70. Decumanos autem Roma cum ingentibus minis, summoque etiam Urbis periculo missionem & premia flagitantes, ardente tum in Africa bello, neque adire cunctatus est, quamquam deterritis amicis, neque dimittere. Sed una voce, qua Quirites eos pro militibus appellaret, tam facile circumnegit & flexit, ut ei milites esse confestim responderint, & quamvis recusantem ultro in Africam sint secuti. Hinc tumultuantes legiones Germanicas inter alia his quæ

que infestatur Germanicus apud Tacitum lib. 1. Ann. cap. 42. Quod nomen huic certui dabo milites ne appellent qui filium Imperatoris vestri vallo & armis circumsedibus. An cives qui quibus tam projecta Senatus auctoritas. Hostium quoque iura, & sacra legationis, & sui gentium turpibus. Divus Julius seditionem exercitus verbo uno composuit, Quirites vocando, qui Sacramentum ejus detestabantur. Eadem voce dimissi milites ab Alexandro Severo, teste Elio Lampidio cap. 52. Severitatem autem tanta fuit in militibus, ut sæpe legiones integras exauctorarent, ex militibus Quirites appellarent. Verbo

αινῶ πολίταις μὴ τασιά-
ζαν. οἱ ᾗ, πλῆται ἀκ-
σαντες, ἀντὶ ἔσραπῶται,
ἡγανάκησαν, καὶ ὠδ-
ρημα πᾶς γνώμας με-
βάλλοντο· καὶ πάλιν καπ-
βόησαν· Ἀλλ' ἡμεῖς γε συ-
στραπῶται μᾶλλον ἢ πολί-
ται καλοῖσθ' βεβλόμεθα.
θελᾶσας ὁ Καῖσαρ, οὐκ-
ἔν, ἔφη, συστρατεύμεθα.

Καῖσαρ ὠδρατώσεμε-
ν· πρὸς Πομπήϊον τὸ νεώ-
τερον, ὁρῶν τὰς αὐτῆς στρα-
πῶτας φεύγοντας, αὐτίκα
ἔ' ἴπῳ κατὰ βᾶς ἐξεβόη-
σεν, Εἰ μὲ, ὦ συστραπῶ-
ται, κατὰ λῆποντες πᾶσι χερ-
σὶ τῶν πολεμίων, φεύγειν

bene vertat, ait; hortor
cives, ne seditionem
agitent. Illi se cives
pro militibus appella-
ri, moleste ferebant, &
confestim animos mu-
tabant, rursusque clama-
bant: Sed nos commi-
liones potius quam
cives appellari volumus.
Itaque Cæsar: Igitur, in-
quit, commilitemus.

16 Cæsar acie con-
fligens cum Pompejo
juniore, videns suos mi-
lites fugere, statim ab
equo descendens vociferabatur, Me, inquit,
o commilitones, relin-
quentes manibus ho-
stium, fugere non pude-

μῇ

ba ipsius Severi, postquam variis mo-
dis tumultuantes sedare frustra ten-
tasset, sunt cap. 53. *Contineto igitur vo-
cem truculentam, campo ac bellu necessa-
riam, ne vos hodie omnes uno ore atque una
voce, Quirites, dimittam: & incertum,
an Quirites. Non enim digni estis, qui vel
Romana plebi sitis, si jus Romanum non
agnoscitis. Et paullo post, cum majori
etiam fremitu perseverarent: Quirites
discedite, atque arma deponite. Sub-
jungit Lampridius: Milites, mirando
exemplo, depositum armu, depositu etiam
sagulus militariibus, omnes, non ad ca-
stra, sed ad diversoria varia recesserant.*
Qua autem ratione idem auctor cap.
12. scribat: Si quidem solus inventus
sit, qui tumultuantes legiones exaudivit.

verit. equidem nescio, cum idem
quoque fecerit Cæsar; nisi cum Ca-
saubono statuas esse auctoris auctorita-
tis, aut σάλαμα μυλωνικόν. ut e-
nim, quod Salmasius pro Lampri-
dio adfert, *Cæsarem scilicet, cum le-
giones exaudivit, nondum fuisse dicta-
torem perpetuum, vel imperatorem ad
eam formam, qua sequentes imperatores
fuere, locum habeat in Cæsare; in
Augusto certe non potest, de quo
Suetonius scribit cap. 24. Decimam
legionem, contumacius parentem, cum
ignominiatam dimisit: item ab eo im-
modeste missiorem possidentes citra com-
moda emeritorum praemiorum exaudivit.*

bit? Hunc sermonem re-
veriti, in pugnam redie-
runt.

17 Cæsar milites sem-
per instructos esse ju-
bebat, quasi in festo &
in imbri, nocte dieque
subito exercitum edu-
cturus: ob eamque caus-
sam neque tempus ne-
que diem antea definie-
bat.

18 Cæsar eruptiones
facere incitato cursu
solebat, ne deprehen-
deretur a cunctanti-
bus.

19 Cæsar, si tumultua-
ri videret milites, quod
expectarentur hostium
maiores copiar, non so-
lum non inficias ibat,
sed vehementioribus
verbis etiam augens, &
amplificans, eos confir-
mabat, ut adversus plu-
res fortius dimicandum
putarent.

μη αἰδεῖσθε; ἃ λόγον αἰ-
δεσθέντες οἱ Φεύγοντες, ἀν-
έστρεφον ἵππῃ τῷ μάχῃ.

Καῖσαρ ²⁸ τοῖς στρατιώ-
ταις αἰεὶ παροτρύνων ὡς καὶ ἐν ἐορ-
τῇ, καὶ ἐν ὁμιλίᾳ, καὶ νυκτὸς, καὶ
ἡμέρας μέλλων ἐξάγειν ἀ-
φνω τῷ δυνάμει. καὶ διὰ
τῆς ἑπὶ τὸ καιρὸν ἑπὶ τῷ
ἡμέραν παρέλεγον.

Καῖσαρ τοὺς ἐξόδους ἐ-
ποιεῖτο σὺν πολλῷ δρόμῳ,
ἵνα μὴ ²⁹ προκαταλαμ-
βάνοιτο πρὸς τὸ ὑστερίζειν-
των.

Καῖσαρ εἰ περὶ τῆς ἐπι-
νίκειας τὰς στρατιώτας,
ὡς ³⁰ προσδοκῶν τῶν τοῖς
πλεμίοις μείζοντα δυ-
νάμει, ἢ μόνον ἐξαρῶντα
οὐκ ἔλεγε. ἀλλ' ἐπὶ καὶ πλείονα
ὄγκον προσθεῖς, καὶ με-
γαλύνων, ³¹ ἐπαίρων, ὡς
πρὸς πλείονας χεῖρ ἦν.
ναίοντα ἀγωνίζεσθαι.

Καῖ-

²⁸ Τοῖς στρατιώταις] MS. τοῖς ὑπὸ
στρατιώταις.

²⁹ Προκαταλαμβάνοιτο] MS. κα-
ταλαμβάνοιτο.

³⁰ Προσδοκῶν τοῖς πλεμίοις

μ.] Quidam, ἥ' πολέμων. nostra
lectio magis placet: Scribe deinde
προσθεῖς. Casaubonus.

³¹ Ἐπαίρων] MS. ἐπαίρων.

Καῖσαρ τοῖς στραπῳάταις
παρήγγαλεν ὅπλα ἔχειν
ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πεποι-
κισμένα. μάλιστα μὲν
κόσμος χάριν ἔχοντα ἦεν,
ὅπως καὶ οἱ στραπῳάται
32 πολύπμα περιμάχητα
33 ἦσαν.

Καῖσαρ τὰ ἁμαρτήμα-
τα τῶν στραπῳάτων ἔπαινον
παραφύλασσε· ἀλλὰ ἔδωκε
τὰς ἁμαρτίαντας καὶ τὴν
ἀξίαν ἐπιμνησθῆναι, τὴν συγ-
γραμμὴν ἀνδρείας ποιη-
τικὴν ἡγήσασθαι. εἰ μὲντοι
34 ἐπιστάσιν, ἢ τὴν τά-
ξιν ἐλαπύνει, ὥς ἂν τὴν
ἀτιμώρητον παρήκειν.

Καῖσαρ τὰς στραπῳάτας
ἐκάλει συστραπῳάτας, τῷ
ἰσότημῳ ἔονόματι. ἀπο-
θυμοτέρως ποιώντες εἰς τὰς μά-
χας.

Καῖσαρ πυθόμενος ἐν
Γαλατίᾳ καταπολεῖν
Φάλαγγας στραπῳάτων, ὥ-

20 Cæsar militibus
præcepit, ut arma ha-
berent auro argentoque
ornata, maxime quidem
ornamenti causa: sed id-
eo etiam, ut milites res
preciosas acrius defen-
dendas ac propugnandas
existimarent.

21 Cæsar delicta mi-
litum non omnia ob-
servabat: sed neque a
peccantibus satis di-
gnum supplicium sum-
psit, veniam fortitudi-
nis effectricem esse ra-
tus. At si quis tumult-
um inciperet, aut aciem
relinqueret, eum impu-
ne ferre nequaquam pra-
tuebatur.

22 Cæsar milites com-
mitonum vocabulo so-
lebat appellare, æquali-
tate nominis promptiores
reddens ad subeunda in
pugnis pericula.

23 Cæsar audiens in
Gallia aliquot militum
agmina concisa esse, ju-

μοσε

32 Πολύπμα] γ. ποληπμά. Cæsar
scilicet.

33 Ἡγήσιν] MS. ἡγήσιν.

34 Ἐπιστάσιν] MS. ἐρίσιν. Qua-
re Cæsar in tumultuantes severe a-

nimadvertit, vide in grege cæsar-
um ad seditiosos apud Flacciam
oratione, quæ est apud Dionem
lib. xlii.

zavit se non ante capillos rasurum, quam ab intersectoribus poenas repetivisset. Hæc res magnam ei benevolentiam omnium conciliavit.

24 Cæsar in fame militibus panes distribuebat, quos ex herbis paraverat. Cum Pompejus bellum adversus eum gerens, ejusmodi panem unum videret, occulta- vit eum, nolens suis militibus hostium continentiam ostendere.

25 Cæsar cum Pompejo in campis Pharfalicis prælium mittebat. Cum videret multos hostium juvenes & formosos se ob pulchritudinem efferre, præcepit suis militibus, ne corporibus hostium hastas & pila inferrent, sed in ipsas facies intenderent. Illi veriti : ne forma

μοσι μὴ πρότερον ἀποκαί-
ρασθαι, πρὶν 35 ἐπιξελθὼν
πρωρῆσαι τοῖς ἀνηρημέ-
νοις. τὰς πλείους δὲ νοίσαν
αὐτῷ ἐπὶ πάντων ἐπε-
σπάσαν.

Καίσαρ ὅς λιμὸς τοῖς
στραπώταις ἄρτους διέδω-
κε, σκωιάσας ὁ βωπά-
νος Πομπηίου ὃς πλε-
μῶν πρὸς αὐτὸν ἔνα ἄρ-
τον προσερχήσεται πικρῶν,
ἀπὸ κρυψῆς, βελόνην
τοῖς ἑαυτῶν στραπώταις ἐ-
πιδείξαι πρὸ τῆς πολέμου
ἐγκρατίας.

Καίσαρ Πομπηίου παρε-
τάσσεν πρὸς Φάρσαλον. ὁ-
ρῶν ὃ πολλὰς τῆς πολέμου
νέας καὶ καλὰς ὅτι τῷ κάλ-
λῳ φρονέοντας, καὶ σοβαροὺς,
παρήγγαλε τοῖς ἰδίοις
στραπώταις, τοὺς λόγχας
καὶ τοὺς ὕδατος μὴ φέρειν ἐ-
πὶ τὰ σώματα τῆς πολέμου
ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ πρόσωπα.
οἱ ὃ λωβηθῆναι τὸ κάλ-
λῳ τῆς προσώπων φοβη-
γέντες,

35 Ἐπιξελθὼν] Ita edidi cum MS. pro vulgato ἐπὶ πλεμῶν.

γένεως, καὶ δὴ δόποσραφέν-
τες ἐφυγον.

Οἱ Καῖσαρ ὁ στραπώ-
ται περὶ Δυρράχιον ἡγή-
σαντες, ἑαυτοὺς δεκατά-
τησον μύαζε παρέδωκαν.
Καῖσαρ, ³⁶ οὐχ ὡς περὶ τι-
μωρίας αὐτῶν ἐβλάβε-
το, ἀλλὰ καὶ ὡς στρατιω-
τικῶς, ἀναμαχίσασθαι
τὴν ἡττίαν, αὐτοὺς πορεύε-
σθαι. οἱ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς
μάχαις αἰεὶ ὡς ἀτάξαι με-
νοι πολλοὺς ἀλλοίους ἐκράτη-
σαν.

Καῖσαρ Πομπηίᾳ κη-
ρύξαντος ἔχθραν καὶ ταῖς
μηδετέρῳ περὶ θεμελίοις,
ἀντικήρυξε, καὶ φίλους ἡ-
γήσεσθαι κατ' ἴσον ταῖς ἑαυ-
τῷ συμμαχήσασιν.

Καῖσαρ ὡς ἐν Ἰβηρίᾳ
³⁷ περὶ τῇ Ἰλέρδῃ γηρομέ-
νων ἀνοχῶν, οἱ πολέμιοι
προσπεσόντες, πολλὰ τῷ
στρατιωτῶν ἀπεσοδοκῆτως

mutilaretur, in fugam
se conjiciebant.

26 Cæsar's milites ad
Dyrrhachium victi, se-
ipso decimandos tradi-
derunt. Cæsar non de
supplicio eorum cogi-
tabat, sed eos confir-
mans ad recuperandam
victoriam adhortabatur.
Illi in cæteris pugnis
confligentes, cum lon-
ge pluribus semper vi-
ctoriam deportarunt.

27 Cæsar, Pompejo
denunciante eos inimi-
cos, qui neutros seque-
rentur, contra denun-
ciavit, se illos amicorum
numero habiturum, et
que ac si sibi auxilium fer-
rent.

28 Cæsar in Iberia ad
Derdam agebat. Factis
induciis, hostes ex im-
provviso multos milites
adorti prostraverunt. I-

κατί-

³⁶ Οὐχ ὡς περὶ τιμωρίας αὐτῶν ἐβλάβετο] Lego ex ἑπ. Decit autem ne-
gatio, usurato Græcis ac Latinis lo-
quendi genere, id est. Non modo
de eorum supplicio nihil cogitavit.
Cassanbom.

Περὶ τιμωρίας] MS. περὶ τιμωρίας.
³⁷ Περί τῇ Ἰλέρδῃ] Certum est
ex historicis. Ἰλέρδην esse scribendum.
Sub finem, οὐκ ἀτάξαι, pro ἀτάξαι
apud Xenophontem toties, τὸ ἑπὶ
τῷ μὲν δὲ καὶ. Cassanbom.

ipse vero quos illorum in suis castris invenerat, salvos dimisit; magnumque favorem hoc pacto apud milites consecutus est.

29 Cæsar apud Pharsalum Pompejum superavit. Cum videret suos milites immoderate uti victoria, exclamabat, ut hostibus parcerent.

30 Cæsar omnibus hostibus debellatis, unicuique ex suis militibus potestatem fecit, ut unum aliquem quem vellet, ex iis conservaret. Sic omnes Romanos qui adversariorum factionem sequebantur, ex fuga revocatos, benevolentissimos in urbe reddidit.

31 Cæsar statuas Pompeji ac Syllæ inimicorum suorum dejectas a multitudine, ipse rursus erexit: magnamque ea re benevolentiam a-

καπίστρωσαν. αὐτὸς δ' ἔς ἐκείνων εὗρεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ σώους διέκει' ἢ πολλῶν εὐνοίαν 37 ὅτι τὸτο ὦρθε' ἢ πολεμίων ἐκτίστατο.

Καῖσαρ ἐν Φαρσάλῳ Πομπηίου ἐνίκησεν. θεασάμενος ὁ τὰς ἰδέας στρατιώτης ἀμέτρως τῇ νίκῃ χρωμύρας, ἀνέκραγε 38 Φείδεσθ' ἢ πολεμίων.

Καῖσαρ τὰς 39 πολέμους ἅπαντας κατορθώσας, ἐκάσῳ ἢ ἰδίων στρατιωτῶν ἐπέτρεψεν ἓνα 40 ὃν ἂν βέληται ἢ πολεμίων διασώζειν. ἔτω δὴ τὰς ἀντιστοιχίας Ῥωμαῖς ἅπαντας ἐκ τ' Φυγῆς ἀνακαλεσάμενος, εὐνέστετος ἐαυτῷ καλεσκέυασεν ἐν τῇ πόλει.

Καῖσαρ τὰς ἀνδριάντας Πομπηίας καὶ Σύλλα ἢ ἐχθρῶν κατέβληθéntας ὑπὸ τ' ὧν ὦν, αὐτὸς ἀνέστη, καὶ μεγάλῳ εὐνοίαν

ὦρθε'

37 Ἐπὶ τῷτο] Ἐπὶ τῷτο. Casaubonus.

38 Φείδεσθ' ἢ πολ.] Vel φείδεσθ'. Idem.

39 Πολέμους] γρ. πολέμους. Idem.

40 Ὅτι ἐνέβληται] Ἀ', quod in Vulgata aberat, cum MS. addidi.

Bbb

41 Κα'

Ἐξὰ Ῥωμαίων ἐκτίσθησαν. pud Romanos adeptus est.

41 Καὶ τὰς τοιαύτας λέγοντες ἀπαίσιαν τὰ ἱερὰ, καὶ μὴ ἀμείνων ἔφη γρηγορεῖν, ἐπειδὴν αὐτὸς ἐβλήθη. καὶ ἔτι ἐπέβρωσε τὰς στρατιώτας.

Καὶ τὰς ἀκαρδίαις θυμάτων ὄρεθέντων, καὶ πῶς ἔδοξεν, ἔφη, εἰ ἄλλογον ζῶον καρδίαν οὐκ ἔχει; οἱ στρατιῶται δὲ τὸ ἀκάρδιον, ἐθαύρασαν.

32 Cæsar cum vates diceret, inauspicata esse sacra: Atqui, inquit, meliora futura esse, si ipse velit. & ita militum animos confirmavit.

33 Cæsar victima sine corde reperta. Et quid, inquit, mirum si brutum animal cor non habet? Hoc audito milites fiduciam sumpserunt.

[CAP. XXIV.]

Σεβαστός.

¶ Σεβαστὸς τὰς ἐν ταῖς μάχαις καχυφειμένους οὐκ ἀνὴρ πάντως, ἀλλ' ἐδεκάτουν.

Σεβαστὸς τοῖς ἀφ' εὐλίας δόπολει ποταμοῖς, κρητὸς ἀντὶ πυρῶν ἐκέλευε μετρεῖσθαι.

Σεβαστὸς τὰς ὑπὸ στρατοπέδῳ ἀθμαρτόντας ἐκέλευσε ἑκάστην τετρατηγείαν

Augustus.

¶ Augustus eos qui in pugnis essent pravaricati, non interficiebat omnes, sed decimabat.

2 Augustus iis qui ob timiditatem minus dextre rem administrassent, hordeum pro tritico iussit mensurari.

3 Augustus eos qui in exercitu deliquissent, iussit ante ducem flexis

λυσι-

41 Καὶ τὰς τοιαύτας λέγοντες] Rubium, ἢ ἱεῖρας ne, an ἢ μὴ ἱεῖρας. Casubonius.

Cap. XXIV. 1. Περὶ τῆς στατηγῆς λυσιγνήτης ἐστὶν] flexu genibus, hoc est, γυνυπτεῖς, non probo. Lego

genibus stare: nonnunquam etiam lateres totum diem ferre.

4 Augustus suis ducibus imperabat, ut maxime securitatis curam agerent. & continenter hoc iterabat. Festina lente: Nam cautus dux, confidenti longe est praferendus.

5 Augustus eos qui singularem virtutem in praeliis edidissent, amplissimis auri, argenti-que muneribus ornare solebat.

6 Augustus, eos qui nullo usu postulante se in pericula conjicerent, dicebat nihil ab iis differre, qui aureis hamis piscarentur.

7 Augustus in bello contra Brutum & Cas-

λυσιζώνους ἐστάναι· ἐστὶ δὲ ὅτι καὶ πλινθοφοροῦν δι' ὅλης ἡμέρας.

Σεβαστὸς πῶς ἐαυτὸν στρατηγοῖς περιγγεῖλεν, ἀσφαλείας πεφροντικέναι μάλισται, καὶ σωεχῶς ἐπέλεγε τὸ, Σπῶδε βραδέως καὶ τὸ, Ἀσφαλὴς γὰρ ἔστι ἀμύνων, καὶ ἡ θρασὺς στρατηλάτης.

Σεβαστὸς πῶς ἀνδραγαθῶσιν δῶκεν καὶ χρυσίαις μεγάλας ἐδίδεκε δωρεάς.

Σεβαστὸς τὰς ἀνδρῶν λυσιτελείας ῥηψοκινδύνους ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν τῷ χρυσοῖς ἀγκίστροις αἰλιθορῶν.

Σεβαστὸς ἐν τῷ ποτὶ Κάσιον καὶ Βρούτον πόλεμον

πε-

το ποτὶ τὸν στρατηγόν. hoc est, ante pratorium. Suetonius in Augusto, Pro castro delictorum genere varii ignominii affecit, ut stare per totum diem juberet ante pratorium, interdum tunicae discinctosque. Casaubonus.

2 Καὶ πλινθοφορεῖν] Suetonio in Aug. cap. 24. Vel etiam cespitem portantes. Immo integram quandoque legionem cum ignominia dimittebat, teste eodem ibidem, imitatus in eo Cicerem, qui nonam legionem apud Placentiam tumultuan-

tem, punitis seditionis auctoribus, totam dimisit. ut idem testatur in Julio cap. 69. nec non Lucano lib. v. Dione lib. xli. & Appiano lib. ii. de B. C.

3 Ἡ θρασὺς στρατηλάτης] Scriptum erat στρατιώτης. Ex Suetonio reposuimus veram lectionem. Mirum vero apud eum auctorem in omnibus, quas adhuc vidi, editionibus confundi has duas λέξεις, ac pro una haberi. Casaubonus.

ἡ Περαιῶν τῇ Ἀδρίᾳ ἐβό-
 λετο· Μυκίῳ ναύαρχῳ
 τῶν πολεμίων ἐφορμῶν ἐν
 τῇ νησίδι τῇ κατὰ Βρεντήσιον
 κωλύσων δὴλ' ὡς ὁ Σε-
 βαστὸς ἐξαπαταῖ τὸ Μύ-
 κιον, ὡς μέλλων πρὸς αὐ-
 τὸν ναυμαχεῖν· καὶ τὰς μὲν
 ἐπιήρεις ἐν δεξιᾷ τῇ Ἀ-
 δρίᾳ ὡς πρὸς τὴν Ἰταλίαν
 ἐπαξέω πλεῖν, ὡς τῇ νησίδι
 ὑπερπλοσσομένης. αὐτὸς δὲ
 φορτίδας πύργων ἐπαθή-
 ρα καὶ μηχανημάτων. Μύ-
 κιον δὲ ἐξαπατηθεὶς τῇ
 ὡς πρὸς πλοῦ τῇ ναυμαχίᾳ,
 εἰς τὸ πέλαγ' ἀνεχώ-
 ρησεν, ὡς ἐν ὀρυπύρῳ
 μᾶλλον ἢ ἐν πρὸς ναυμαχη-
 σων. ὁ δὲ Σεβαστὸς ἐπὶ πη-
 ψεμάχῳ, ἀλλὰ ἐν τῇ νη-
 σίδι καθωρμίσατο. Μυκίᾳ
 δὲ ἄλλον ὄρμον οὐκ ἔχον-
 τ' ὅτι, ἀλλὰ βιασθέντ' ὅτι
 ὑπὸ τῶν πνυμάτων εἰς τὴν
 Θεσπρωτίδα Περαιῶν. ὁ

sium, trajicere Adriam
 volebat. Mutius nau-
 archus hostibus in in-
 sulam appellentibus jux-
 ta Brundisium, pro-
 hibiturus eos manife-
 sto videbatur. Augustus
 decipit Mutium, ita se
 gerens, quasi navali
 prælio adversus ipsum
 decertaturus esset, &
 triremes ad dextram A-
 driæ versus Italiam na-
 vigare jussit, tanquam
 ad insulam adnavigatu-
 ras. Ipse onerarias tur-
 ribus implebat, & ma-
 chinis. Mutius dece-
 ptus navalis pugnae ap-
 paratu, in pelagus re-
 cessit, ut in latiori po-
 tius quam angusto
 mari pugnam faceret.
 Augustus vero præ-
 lium non commisit,
 sed in insula naves sub-
 ducebat. Mutius nul-
 lum alium portum ha-
 bens, in Thesprotidem

Σεβασ-

4 Περαιῶν] MS. περαιῶν. Infra
 pro ὑπερπλοσσομένης, idem ὑπερπλοσ-
 σμένης.

5 ὡς ἐν ὀρυπύρῳ μᾶλλον ἢ ἐν πρὸς ναυ-
 μαχησων. ὁ δὲ Σεβαστὸς ἐπὶ πηψε-
 μάχῳ, ἀλλὰ ἐν τῇ νησίδι καθωρμίσατο]

Ita locum hunc cum MS. & Inter-
 prete supplēvi. Media inter μὲν οἱ &
 νησίδι in Vulgata desiderabatur, re-
 licta post καθωρμίσατο lacuna Paul-
 lo post τῇ Ἀδρίᾳ edidi, addito cum
 MS. articulo.

coactus est transmittere. Augustus Adriam sine periculo transiens, in Macedoniam pervenit.

Σεβαστὸς τὴν Ἀδρίαν αἰκιν-
δύνως, διὰ πλάσας, τὴν
Μακεδονίαν περσάχεν.

[C A P. XXV.]

Romani.

¶ Celtæ Urbem ceperant : Romani fœdus cum eis fecerunt his conditionibus, ut tributa eis penderent, portamque apertam omni tempore præberent, & terram exercendam concederent. His factis, Celtæ castrametabantur : Romani tanquam amici, multa hospitalia munera miserunt, vinique magnam copiam. Barbari (natura autem Celtica gens ad vinum proclivis est) hausto vino, præ nimia ebrietate prostrati jacebant. Romani impetu facto, eos omnes occiderunt. Ut autem ex fœderum conditionibus omnia viderentur agere, in saxo inaccesso portam apertam ædificarunt.

Ῥωμαῖοι.

¶ Ῥωμαῖοι, Κελτῶν τὴν πόλιν λαβόντων, σωθῆκας πρὸς αὐτοὺς ἐχράσαντο. Φόρους τελεῖν, πύλιν ὡς ἐργασίαν παρέχειν διὰ πάντος, καὶ γῆν ἐργάσιμον. Κελεῖν μὲν ὅτι τέτοις ἐστὶν ἀπὸ δόξου Ῥωμαῖοι ὅτι ὡς φίλοις ξένια πολλά ἐπέμψαν, καὶ οἶνον πᾶμπλου. οἱ βάρβαροι φύσιν ὅτι τὸ Κελτικὸν ὑπερ-οἶνον· πολλὴν ἀφυσσάμενοι τὸ οἶνον, ὑπὸ μέθης ἔκειντο. Ῥωμαῖοι ὅτι ἐπὶ λήντες, ἀπαντὰς κατέκρεψαν. ἵνα ὅτι καὶ πᾶς σωθῆκας ἀπαντὰ ποιῆται δοκῶεν, ὅτι πύλιν ὡς ἐργασίαν παρέχειν κατεσκεύασαν.

Οἱ

τὴν πόλιν] MS. τὴν Ῥώμην. Infra pro αἰκινδύνως, idem αἰκινδύνως, quod idem. Ante Σαυδύκας

cum eodem inferui articulum. Pro ὡς ἐργασίαν, idem ἀποργασίαν.

ves comburamus, virosque ad necessitatem hujus incolendæ terræ redigamus. His dictis, prima ignem in naves injecit: postque eam reliquæ Troades. Trojani, navibus destituti, Italianam incoluerunt.

3 Romani Coriolanum in exilium agebant. Ille exul Tyrrenam pervenit, victoriam eis contra Romanos promittens. Fidem habent ei duces, eumque summum imperatorem deligunt. Ille multis præliis superatis, ad extremum ipsam petebat Urbem, ut per

ταφλέξωμεν καὶ τὰς ἀνδρας εἰς ἀνάγκην κατὰσῶμεν πλὴν δε πλὴν γὰρ κατοικίσα. ταῦτα εἰπὼσα, πῦρ πρῶτῃ ἐνέηκε ταῖς ναυσὶ, καὶ μετ' αὐτὴν αἱ λαοπαὶ Τρωάδες. οἱ δὲ Τρῶες δόπορ ἄμετροι νεῶν Ἰταλίαν κατόικισαν.

Ῥωμαῖοι Κοριολανὸν ἐδίωξαν· ὃ δὲ Φυράς ἦκεν αἰς Τυρρῶν, νίκην καὶ Ῥωμαίων ὑπὸ χερσίν. πιστεύουσι Τυρρῶν, καὶ στρατηγὸν δόποφαινεσκον· ὃ δὲ νικήσας ἐν μάχαις πολλὰς, τέλος ἐπ' αὐτὴν ἐφῆρετο πλὴν πόλιν, αἰρήσων καὶ κράτος. Ῥωμαίων αἱ μητέρες ἤγειρον τὴν

τῶν

filia Euandri ita dictam: alii a fatidica, qua prædixisset Euandro, huic enim loci oportere considerari. Heraclides ait Roman nobilem captivam Trojanam huc appuisse, et radio marii suasse fidem, ex cuius nomine urbem vocatam. Locus, in quo naves combustæ, dictus inde Cajeta. Auctor Originis Gentis Romanæ: At vero Casar et Sempromius ajunt Cajeta cognomen fuisse, non nomen: ex eo scilicet inditum, quod ejus consilio impulsuque matres Troianas radio longi navis classē ibidem incendiderint, Græca scilicet appellatione δόποφαινεσκον, quod est incendiaria. de Servius ad vii. Æn. v. 2.

In quoque literibus nostris Ἐνδία nominatur.

Æternam moriens famam Cajeta disti.

scribit: Lectum tamen est in Philolegi in hoc loco classē Trojanorum casu concreatam. Unde Cajeta dicta est δόποφαινεσκον. Vide & supra lib. vii. 48. Addit Plutarchus d. l. viros ob incensam a mulieribus classē iratos, osculo ab iisdem fuisse exceptos et delinitos; indeque morem posteris traditum, ut cognatos suos feminæ osculo saluent Stephanus v. Στρατιῶν, non Romes, sed Setae hortatu incensas naves refert: verba ejus sunt: Στρατιῶν μίαι ἦσαν αἰχμαγῶται πείσασσαν τοὺς ἀλλὰς τῶν Ἑλλήνων ἰμπερῶσαν τοὺς ναῦς, αὐτὴν ἰσχυροῦσαν.

Bbb 4

4 Ei

τῶν οὐτερχία μήτηρ Κο-
ριολανῶ· προσελθῆσαι τῇ
πόλεως ἀπλῶτων πῖς πο-
λαίοις ὡπλισμένοις· καὶ
Κοριολανῶ· προσελθῆ-
σαι, ἱκετηρίας προσέχου-
σι· τὸ δὲ κεφάλαιον τῇ ἱκε-
σίας ἑῶν, + εἰ μὲν πῶς πόλιν
αἰρεῖν ἔγνωκας, πρὶν
πῶς μάλιστα πῶς σὺν, καὶ
πῶς πῖς Ῥωμαίων μη-
τέρα δὲ πῶς. Κορι-
ολανὸς ἐπαθεν, ἐδάκρυσεν,
ἀνέβλεψεν. ἡ μὲν ἀνάβλε-
ξις εὐσεβείας ἐλέγχετο· τῇ
τῶν στρατηγῶν. Τυρρηνίων γάρ,
ὡς πρὸς δέντρα νίκην φανερ-
εῖν, ἐψηφίσαντο θανά-
τῳ καταδικάζειν.

vim eam caperet. Ro-
manorum matronarum,
quarum ducem se ge-
rebat Veturia, mater
Coriolani, ex Urbe pro-
cedentes, obviam ibant
hostibus armatis, & Co-
riolani genibus acciden-
tes supplicum more eum
obsecrabant. Caput au-
tem obsecrationis erat:
Si urbem capere statuisti,
antea matrem tuam, o-
mnesque Romanorum
matronas interfice. Co-
riolanus misericordia
motus, lacrymavit atque
discessit. Pia quidem dis-
cessio: sed exitiosa duci:
Tyrrenienim, quod ma-
nifestam certissimamque
victoriam prodidisset, pu-
blico decreto eum mor-
te mulctarunt.

[CAP. XXVI.]

Σεμίραμις.

Semiramis.

Σεμίραμις λογομένη τῇ
Σιρακῶν ἤκουσε πῶς ἀπό-

Semiramis inter la-
vandum de Siracum de-
fectione cognovit: &

γενεσι.

4 Εἰ μὲν] Duae haece particulas
non agnoscit MS. Possunt quoque e-
legantius abesse, si hoc modo descri-
bas, & interpungas: τὸ δὲ κεφάλαιον
τῇ ἱκεσίας· ὡς πόλιν, &c. Sub finem

προφασίσαντο, cum MS. scripti ἐ-
φίσαντο. Pro καταδικάζειν, idem, ut
& Codd. Casauboni, καταδικάζειν.

Cap. XXVI. 1 Σιρακῶν] MS. m
& Codd. Casauboni Σιρακῶν, ἑλ

Vol.

repente sine calceis, nondum compositis crinibus, ad bellum exivit. Columnæ autem ejus hæc inscripta sunt : Me natura quidem mulierem finxit : at ego rebus gestis nullo fortissimorum virorum inferior extiti. Ego Nini regnum tenui, ad orientem terminans fluvium Himamamem : ad meridiem eam terram quæ thure ac myrrha abundat : ab hyeme Saccas & Sogdos. Mare antea nemo Assyriorum vidit : Ego vero quatuor, quibus propter longinquitatem appropinquare nemo potest. Quis enim ea impetu continet ? Fluvios coëgi fluere, quocunque

παισιν ἢ παρατυκὰ αἰσιν. πῶδητ', μηδὲ τὰς τρεῖς. χας ἀναπαλαμῶν ἐπὶ τῷ πόλεμον ἐξῆλθε. τῇ ᾗ σήλη αὐτῆς σπηγέσσαι πᾶσι, ἔμει γυναικα μὲν ἡ φύσις ἐποίησεν. ἐγὼ δὲ πῶς ἐργοις τῷ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔδενός χείρων ἐγρόμην. ἔγὼ Νίνυ βασιλεύσασα, πρὸς ἑὸν μὲν ὥρμαινον Ἰναμάμην. πρὸς δὲ μέσσην ἡλίαν, πλὴν φέρουσα λιθασσιν καὶ σμύρναν. ἀπὸ δὲ χειμῶνος Σάκκας, καὶ Σόγδους. Ἰάλασαν πρὸς πρὸν ἔδεις Ἀσσυρίων εἶδεν. ἐγὼ δὲ πύσαρρας, ἃς αἶς ἐστίν. .... πῶρρον πελάσαι. τίς γὰρ αὐτῆς ὁρμήν περὶ χεῖρας; πῶς μὲν, ὡς ἀγκασα

ρεῖν

Vulgata recte. Consule Strabonem lib. xi. Regio eorum *Siracena* dicitur. Pro σῆλη cum MS. & Interprete edidi σήλη.

2 ἔγὼ Νίνυ βασιλεύσασα } Fortasse μετα Νίνυ. Quis est autem *Inamames* fluvius? nempe is quem Plinius non uno loco *Ionanem* vocat. Eum vide lib. vi. cap. 19. Ex Strabone autem intelligis vix pervenisse usque in Indiam regni Semiramidis

fines. Notabis ὥρμαινον pro ὁρμὴν ἰπτασιν, & μέσσην ἡλίαν pro μεσημέρεια. Deinde quid appellat ὁρμήν, aut quid est, τίς ὁρμήν περὶ χεῖρας? 1 legendum etiam ὅτι βαλομένη, vel ἱκανόμην. Recte vero Codex noster ἰμὸς ὁρμήν, non χεῖρας, ut Interpretis. Sequitur enim αἶς ἢ δὲ θηρία διήλθον. In fine scribe, ὅτι ἐμαυτῇ, non ἢ. *Cassianorum*.

3 Αἶς ἐστίν. .... πῶρρον πελάσαι.] Αἶς ἐστίν ἡ τὸ πῶρρον πελάσαι. Idem.

Bbb 5

4 Bu-

ῥῆν ὅπῃ βυλοῖμην. ἐβυ-
λοῖμην ᾧ ὅπῃ συνέφερε.
γλῶ ἄκαρπον ἐδίδαξα
παρίεσθαι. ποταμοῖς γὰρ
αὐτῷ ἐμίξα ἑμοῖς. ἀ-
νάλωτα τὰ τέχῃ πρέ-
ουσι. πέτρας ἀδάτῃς σι-
δήρῳ κατεργασάμην. ὁ-
δὸς ἐπιμον ἑμοῖς ὁχήμα-
σιν, ἃς εἰδὲ θηρία διήλθε.
καὶ τὸ ἔργον ῥεῖν μοι
περισσὸς ἐγένετο πολὺς,
ὃν ἐμαυτῇ καὶ φίλοις ἐχα-
ρίσάμην.

vellem. Volui autem;
quo conduceret. Ter-
ram sterilem foetam red-
didi. Fluviiis enim meis
eam temperavi. Muni-
tiones invictas constitui.
Invias petras ferro do-
mui. Vias meis pecuniis
stravi, quas ne feræ qui-
dem prius ambulaverant.
& a rebus gerendis facis
mihi superfuit temporis,
quod mihi & amicis im-
pertivi.

[C A P. XXVII.]

Ῥοδογάνη.

Ῥοδογάνη λαομύρη τὰς
τείχας ἐρρύπισεν. ἦκε πρὸς
ἀγγέλλων, Εὐθύτη ὑπὸ
κρον ἀφείρηκεν. ἡ δὲ οὐκ
ἀποκρύψαμην τὰς τεί-
χας,

Rhodogune.

Rhodogune lavanscri-
nes abstergebat. Venit
quidam nuncians, sub-
ditam gentem defecif-
se. Illa non absterfis ca-
pillis, sed ita ut erant

χας,

4 Βυλοῖμην] Ita emendavi cum
MS. pro vulgato βυλέμην atque ita
quoque rescribendum monuerat Ca-
saubonus. Pro παρίεσθαι, MS. ἀπείεσθαι.
Pro ἔσμιξα, cum MS. edidi ἔμιξα. I-
tem in fine cum eodem nec non Ca-
saubono pro ἐμαυτῇ, scripti ὅν ἐ-
μαυτῇ.

Cap. XXVII. 1 Α' περυσίαμην]
MS. ἀπορυσίαμην, ut & paullo post
pro ἀπερυσίαμην, ἀπερυσίαμην. Inter-
pres priore loco ἀπορυσίαμην, sed
posteriore ut Vulgata. In fine pro

Ῥοδογάνη, cum MS. edidi Ροδογάνη.
Enumerat figuras quasdam,
quibus in signando uterentur Per-
sæ reges, Thucydides Scholia-
stes, sed cujus mentionem facit
Polyznus, ei posset addi. Locus is
est lib. 1. ad hæc verba: Καὶ οὗτοι
Περσέωντες Βυζάντιον ὁλισσάμενοι
ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ὡς τὰ ῥέματα ἀπερυσίαμην,
καὶ τὸ σφραγίσαν ἀπορυσίαμην, scribentis
σφραγίσαν Περσέων βασιλέως ὅτι, καὶ
ἐμὴ πρὸς, ἡ βασιλεία ἐπείκει. καὶ ἐπεί
πρὸς, ἡ Κύριε σφραγίσαν βασιλείας αὐτῶν
ἐπεί

revinctis, equum conscendit, & exercitum eduxit, juravitque non ante se crines purgaturam, quam a defectoribus victoriam reportasset. longoque tempore bellum ducens, tandem victoria potita est. Post victoriam lavabat, & crines colligebat: unde Persarum regnum sigillum etiamnum imaginem impressam habet, Rhodogunem disjectis capillis præditam.

χας, ἀλλὰ ὡς εἶχεν ἀναδυσάμην, τότε πῖππον ἀνέβη, καὶ τὴν στρατιὰν ἐξήγαγε, καὶ ὤμοσε μὴ πρὶν διποκρύψαι τὰς τρεῖς χας, εἰ μὴ κρατήσῃ τὸ διποσάντων. καὶ δὴ πολλῷ χρόνῳ πολεμήσαντες, ἐκράτησε, καὶ τὴν νίκην ἐλάσασα, καὶ τὰς τρεῖς χας ἀπεκρύψατο. τοῖς Περσῶν βασιλεύσι σφραγὶς βασιλικὴ εἰκὼν ἐστὶν ἡ ἀναδυσάμην τὰς τρεῖς χας ἔχουσα Ῥοδόγυνην.

[CAP. XXVIII.]

Tomyris,

Tomyris Cyro adversus ipsam expeditionem faciente, simulabat se hostes metuere. Cum in fugam se Amazonum exercitus conjecisset, &

Τόμυρις.

ἡ Τόμυρις, Κύρου στρατὸν ἀντιπαραστήσασα ἐπ' αὐτῷ, προσποιήσασα δεδοικέναι τὰς πολέμιας. ἔφυγε μὲν τὴν Μασσαγητικὴν ἐπ-

ἤλθε

κατὰ τὴν πύλιν, καὶ Δαρὶον ἵππον, δι' οὗ χρημίστηται ἡ βασιλεύς.

2 Ἀναδυσάμην] Ἀναδυσάμην Casaubonus.

Cap. XXVIII. 1 Τόμυρις, &c.] Hic omnia narrantur ordine inverso: non enim Persæ hoc modo a Massagetis, sed contra Massagetae a Persis sunt decepti, Consule Herodotum lib. 1. in fine, & Justin. lib. 1. 3. Paulo post pro ἐν τῷ στρατοῦ ἐν, in MS. ut & Codd. Casauboni legitur

ἐν τῷ Περσικῷ. Unde inducor, ut vix ita credam perverse contra omnem historiarum fidem scripsisse Polyænum, sed omnem hanc narrationem mutilam, & misere a transcriptoribus esse depravatam; Obstare tamen videtur, quod in fine dicat: ἡ Περσὶς Τόμυρις, δουκινῶς (ita edidi pro δουκινῶς) ἔχουσα Πύριν αὐτῇ Κύρου διδασκάλῳ. Infra, Πύριν MS. non agnoscit.

2 Ἀντί-

ἦλθε ἡ πὲρ Περσικόν, κατ-
 ἔλαβεν ἐν τῷ στραπέ-
 δῳ πολλὰ οἶνον, τρο-
 φῶν, ἱερείων, οἷς ἀνέ-
 δῶν ἐχρήσαντο, καὶ δαψι-
 λῶς, διὰ νυκτὸς ὅλης, ἀσ-
 περ νενικηκότας. ἐπεὶ ἡ πο-
 λὺν οἶνον καὶ τροφὴν ἔλα-
 βον, ἔκριντο καθύδον-
 τες· ἐπελθῆσαι Τόμυρις,
 δυσκινήτως ἔχοντας Πέρ-
 σους αὐτῷ Κύρῳ διέφθει-
 ρεν.

sequeretur Persicum a-
 gmen, apprehendit in
 Amazonum castris ma-
 gnā copiam vini, com-
 meatus, victimarum,
 quibus affatim & largiter
 fruebantur, per totam
 noctem quasi victoriam
 consecuti. Cum multo
 vino, luxuque obruti ja-
 cerent, ac somnum cape-
 rent, superveniens To-
 myris, Persas, qui se lo-
 co movere vix poterant,
 una cum ipso Cyro tru-
 cidavit.

[CAP. XXIIX.]

Νιτήτης.

Κύρος Περσῶν βασιλεύς,
 Ἄμασιν Αἰγύπτου βασι-
 λέα μίαν τῇ θυγατρῶν ἤτη-
 σε πρὸς γάμον· ὃν Νιτήτην
 θυγατέρα Ἀπρίης βασι-
 λέως, ὃν κατέλυσε αὐτὴς
 ἤρχεν, ἐπεμψεν ὡς αὐτόν·
 Νιτήτης ὑποκρινάμενη
 μέγρε πολλῷ Κύρῳ συνῶν
 ὡς θυγάτηρ Ἀμάσιδος· ἡ-
 νίκα ἡ πολλῶν τέκνων ἐγέ-

Nitētis.

Cyrus Persarum rex
 ab Amasi Ægyptiorum
 rege petiit, ut unam fi-
 liarum sibi in matrimo-
 nium collocaret. Ille
 Niteten filiam Apriæ re-
 gis, quo devicto ipse
 regnum capefferat, ad
 eum misit. Nitetis ad
 multum tempus Ama-
 sis filiam simulans, cum
 Cyro consuetudinem
 habebat. Cum vero

987

2 Ἀγίδην] γ. Ἀγιδῆν. Casaubo-
 nu.

Cap. XXIIX. 1 Ἀμασιν] γ. Ἀ-
 μασιαι. Idem.

2 Καὶ ἡ γήματα ἵς δύναιτο ὑπὸ χέρῳ
 το] Suspicio legendum ὑπὸ χέρῳ
 το. hoc est, quum Nitetis mulier
 hic

multorum liberorum mater evasisset, & mariti summam benevolentiam sibi adjunxisset, confessa est. Apriam suum patrem fuisse, dominum Amasis. Sed etiam cum Amasis vitam obierit, filium ejus Psammetichum ulcisci pulchrum esse. Morem ei gerit Cyrus. At etiam Cyrus antequam susciperet expeditionem, diem suum obiit: At filius ejus Cambyzes, a matre persuasus, bellum illud finit, & Ægyptiorum imperium in Apriæ stirpem vindicavit.

[C A P. XXX.]

Philotis.

Adversus Romanos militabant Latini, ducem habentes Posthu-

νο μήτηρ, ² καὶ τὴν γήμαιναι
εἰς ὄνομα ἐνεχόμενον, ὡμο-
λόγησεν Ἀπρίαν αὐτῇ πα-
τέρα, τὸ δευτέρῳ Ἀμείσ-
θου, γυνεῶς. ἀλλ' εἰ καὶ πέ-
θνηκεν Ἀμασις, τὸ ὅτι ὦν
αὐτῷ Ψαμμήπχον πῶς
αὖ καλόν. πείθεται Κυ-
ρῷ. ἀλλὰ καὶ Κυρῷ μὲν
πρὸ τῆς στρατείας ἐπλεέ-
τησεν. ὃν παῖς αὐτῷ Καμ-
βύσης τῇ μητρὶ πα-
τρὸς ἐστράτευσε. καὶ πρὸ
Αἰγυπτίων χάριαν ἀρχαίαν
εἰς τὸ Ἀπρίαν γένος ἀνα-
κλήσας.

Φιλωτίς.

Ἐπὶ Ρωμαῖς ἐστρά-
τεύον Λατῖνοι, ἡγεμόνα

Ποσθῦ.

liberos peperisset, qui essent futuri pignora amoris erga se Cyr. Notum est liberos appellari pignora. ut & apud Æschylum Clytemnestra suum maritum alloquens appellat Orestem ἰμῶν τε καὶ σὺν εὐνοίᾳ πεσόντων. & Aristoteles quoque ἐξαιρούμεναι ταῖς πενιπέσις in prim. Oeconomic. dixit. Si quis hanc emendationem non probet, viderit an legi malit, ἐκ χειρὸς aut ἐκ χειρὸς, καὶ χειρὸς, quod est subigere, &

vel invitum quo velis aliquem trahere. Vix enim putem verbo ἐκ χειρὸς hic esse locum. Sub finem lege, καὶ τὴν Αἰγυπτίων χάριαν ἀρχ. Casaubon.

Ἐκ χειρὸς] MS. ἐκ χειρὸς. Unde patet legendum ἐκ χειρὸς, quod etiam inter conjecturas est Casauboni. Sub finem cum MS. & Interprete χάριαν sustulerim. Pro ἐκ χειρὸς, cum MS. scripti ἀνακλήσας.

I Po-

¹ Ποσειδῶν ἔχοντες ἢ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐζήτην πρὸς γάμον, ὥσπερ αὐτὴ τὰς Σαβίνων ἤρπασαν, ὅπῃ τῷ ἀπεισάσθῃ τῷ εἰρηνίῳ. Ῥωμαῖοι δὲ μὴ πόλεμον ἐφοβῶντο τὰς ἢ θυγατέρας ἔχ ὑπὲρ μένον ἐκδέναι· ἐνθα δὲ φιλοῦς θέρσπαινε τῷ ὀψινεύστῃ, συνεβέβωσεν αὐτῷ π ἢ ἄλλας θέρσπαινας, ἕσθι τῷ ἔψιν ἀσείαι, κοσμήσθαι, ἢ πῶς πολεμίοις ὡς θυγατέρας ἐκπέμψαι· περσπαιμένη, ἐπειδὰν οἱ πολεμιοὶ λαβόντες αὐτάς, ² ἀναπαύσωνται, νύκτωρ ἀναρχεῖν πυρσόν. οἱ μὲν Λατῖνοι συνεκάθιδον ταῖς κέραις. ἢ ἢ ἀνέρχε τὸ πυρσόν. οἱ Ῥωμαῖοι ἢ ἐπαελθόντες τὰς Λατῖνας καθεύδοντας, ἀπέκτειναν.

mium, eorumque filias ad contrahenda cum iis matrimonia postulabant, quemadmodum ipsi Sabinorum virgines rapuerant, si foedus ac pacem constitui velent. Romani bellum quidem metuebant: filias autem suas tradere non sustinebant. Tum Philotis serva, facie liberali prædita, consilium dedit, ut se aliasque servas, quæ decora forma essent, ornarent, ac hostibus quasi filias mitterent: inito simul pacto, se, cum hostes ipsis acceptis quieti dedissent, noctu igni significationem daturam. Latini cum puellis cubabant. Illa ignem sustulit. Romani reversi, Latinos dormientes interfecerunt.

[CAP.

¹ Ποσειδῶν] Ποσειδών. Casaub.
nm.

² Ἀναπαύσονται] Ita reposuimus

MS. & Interprete, pro vulgato ἀπαύσονται.

[C A P. I X X I .]

Clocia.

Romani cum Tyr-
rhenis bellum gerentes,
constituto fœdere ob-
fides eis dederunt, no-
bilissimorum virorum
filias virgines. Quæ ob-
sidum loco datæ erant,
acceserunt ad fluvium
Thybrim loturæ. Ex
his una Cloelia reli-
quas omnes hortaba-
tur, ut tunicas circum
capita religarent, &
fluvii cursum ob pro-
fundos gurgites diffici-
lem transitu, tranarent.
Cum tranassent, Ro-
mani virtutem quidem
earum & fortitudinem
admirabantur, sed ta-
men eas Tyrrhenis re-
miserunt, ut religionem
fœderum inviolatam
conservarent. Porse-
na rex sciscitabatur,
quænam esset quæ hu-
jus facinoris eis auctor

Κλοιλία.

Ῥωμαῖοι Τυρρηνοῖς πο-
λεμῶντις ποιησάμενοι σω-
θήκας, ἔδωκαν αὐταῖς ὁμή-
ρας τῶν ἀγχιεσάτων ἀνδρῶν
θυγατέρας παρείνεας. αἱ δὲ ὁ-
μηρεύσασα προσήλθον ὅππῃ
τὸ ποταμὸν τῆ Ἰθύμβραν λε-
κασάμεναι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν
Κλοιλία πρῶτη πεμψεν αἰ-
πίους ἀναδήσαι τὰς χι-
τωνίσκας καὶ τὰς κεφα-
λας, καὶ ἀληθέξασθαι τὸ
ῥάμμα τῷ ποταμῷ δύναις
βαθείαις δύσπορον. ἐπὶ δὲ
διενήξαντο, Ῥωμαῖοι τὴν
μὲν δρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν
ἀνδρίαν ἐθαύμασαν· ἀντί-
πεμψαν δὲ αὐταῖς Τυρρην-
νοῖς, τὸ πρὸν τῶν σωθηκῶν
φυλάσσοντις. Πορσίνας
Βασιλεὺς Τυρρηνῶν ἀνέ-
κρινε τὰς χώρας, πῶς αὖ
αὐτῶν ἡ τῆτο πρῶτα πέ-
σαισι. Κλοιλία προσλαβὲ-

1. Ἰθύμβραν] MS. Ἰθύβραν. Vide
supra hoc libro, cap. 24. Paullo post
pro ὅππῃ τὰς κεφαλας, cum MS. & In-
terprete edidi καὶ τὰς κεφαλας. Infra
pro ἀντίπεμψαν δὲ αὐταῖς Τυρρηνοῖς,

MS. ἀντίπεμψαν δὲ αὐταῖς Τυρρηνοῖς.
Deinde pro ὅππῃ τὰς κεφαλας, cum
eodem & Interprete scripsi ὅππῃ
πρῶτα πέσαισι.

αὐτὰς ἄλλας, ὁμολόγησε.
 Πορσίνας ὑπεραγαθὴς
 τὸ ἀνδρεῖον τ' ἡρώς, ἵπ-
 πον αὐτῇ λαμπρῶς κεκοσ-
 μημένον ἰδωρήσασθαι, καὶ ταῖς
 παρθένοις παῖσιν ἐπαίνεσας
 Ῥωμαίοις ἀπέπεμψε.

exitisset. Clœlia reliquas
 prævertens, confiteba-
 tur. Porfenna virilem ad-
 modum virginis animum
 admiratus, equum ei
 splendide ornatum dono
 dedit, omnesque virgi-
 nes collaudatas Romanis
 remisit.

[C A P. XXXII.]

Πορκία.

Πορκία θυγάτηρ Καί-
 των, γυνὴ Βρούτου τ'
 ἀνδρα Βρούτον, ὑπονοῶ-
 σαι ὀπιθελεύειν Καίσαρα,
 μαχαίρῳ κυρτέῳ τ'
 ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέχασεν,
 ὀπιθεκνυμένη καρτερίαν
 σώματι, καὶ ψυχῆς ἐγ-
 κρεταίαν· τότε δὲ Βρούτῳ
 ὀπίσσω αὐτῇ τὸ σπόρ-
 ρητον. ἡ δὲ τὰς χιτῶνί-
 σκας αὐτῆς προσεκέμισε
 τῷ ἀνδρὶ, καὶ τ' χιτῶνων ἐν-
 δον τὸ ξίφος· προσελθὼν
 Βρούτῳ μὲν τ' κρινωνεύ-
 των ὀπιθέρου κινύει
 Καίσαρα. ἐπεὶ δὲ μὲν Κασ-
 σίω πρὸς τὰς μάχας ἐ-
 μακεδονία πρὸς τὸ Σε-
 βασὸν, ἥτις γηρομένης, αὐ-

Porcia.

Porcia filia Cato-
 nis, Uxor Bruti, ma-
 ritum suum Brutum
 suspicata insidias Cæ-
 sari struere, novaculo
 femur suum abscidit,
 ostentans corporis to-
 lerantiam & patien-
 tiam animi. Tum de-
 mum Brutus rem arca-
 nam ei credidit. Illa
 vero tuniculas suas vi-
 ro attulit, & intra tu-
 nicas ensen. Accedens
 Brutus cum sociis con-
 jurationis in Cæsarem
 impetu facto, eum oc-
 cidit. Ubi vero cum
 Cassio adversus Augu-
 stum prælio commisso
 victus esset, mortem
 ipse sibi conscivit. Por-

tis

cia primum quidem inedia vitam finire conabatur: verum domesticis & cognatis non sinentibus, ignes quasi unctura sese iussit adferri: multosque candentes carbones manibus arreptos in os injecit, & ante devoravit, quam quisquam ex praesentibus succurrere posset. Ita vitam cum morte commutavit Porcia, militaris & fortis ad mortem, viri- que in primis amans.

πρὸς ἑαυτὴν ἀνείλεν· Πορκία
τὸ μὲν πρῶτον δάσκαρτι-
ρεῖν ἐπειρῶν· οὐκείων ᾗ καὶ
συγγνωῶν ἐκείνων, ἐχά-
ραν ἐκέλευσε κομιδῆσαι
πυρὸς, ὡς ἀλεψομένη· καὶ
τῷ ἀνδράκων ἀρπαίσουσιν
πολλὰς πᾶς χερσὶν ἐνέβα-
λεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ κατέ-
πιεν, φθίσασα πρὶν πῖνα τῷ
παρόντων βοηθῆσαι διώσ-
αζ· ὅπως ἐπιδότῃσι Πορ-
κία στρατηγική καὶ ἀνδρείαν
πρὸς θάνατον, καὶ φίλαν-
δρῶ γενομένη.

[CAP. XXXIII.]

Telefilla.

Cleomenes Spartia-
tarum rex, interfectis
in praelio Argivis viris
ad septem millia se-
ptingentos, septuagin-
ta septem, iter Argos
direxit, ut per vim ur-
bem caperet. Telefilla
musica Argivas arma-
tas ad pugnam eduxit:
quæ armatae in propu-

Τελεσίλλα.

Κλεομένης Σπαρτια-
τῶν βασιλεὺς κτείνας ἐν
ὡδραπαζῇ Ἀργείων ἀν-
δρας ἰ, ζ' ψοῶ', ἐβάδιζεν
ἐπὶ τὸ Ἀργῶ· ὡς καὶ κρεί-
ττω αἰρήσων πλὴν πόλιν.
Τελεσίλλα ἡ μουσική πρὸς
Ἀργείας ὁπλίσασα, προ-
ήγαγεν εἰς μάχην· αἱ δὲ
ἐνοπλοὶ ὡδρᾷ ἐπαλξιν
ἵσαν.

1 ζ' ψοῶ'] Totidem numerat Pla-
tarchus, in Apophtheg. sed pro fa-
bula habet: Ἐπεὶ ὁ Κλεομένης ὁ βασι-
λεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, πολλὰς ἀπακτεί-

νας, (ὡ μὲν, ὡς ἴσως μυθολογεῖται,
ἐπὶ καὶ ἐξ ὁδομάνοντα καὶ ἐπακρούς πρὸς
ἐπακροχελούς) ἐβάδιξε πρὸς τὴν πόλιν,
δε.

ἰσαμεναι, κύκλῳ τὰ τέ-
 χη φεράμεναι, κλειόμε-
 νη μὲν ἀπεκράσαντο· ἡ
 μάραπον ἢ τὸ ἔπρον βασι-
 λεὶς ἐξώσαντο· καὶ τὴν πόλιν
 αἰλῶναι κινδυνώσαντο ἀνέ-
 σωσαν. τὰς τὸ σρατήγη-
 μα τὴν γυναικῶν μέχρι νῦν
 Ἀργεῖοι σιμῶσι· νεκρῶν
 μύθος Ἐρμαίης, τὰς μὲν
 γυναικας ἀνδρείοις χ-
 τῶσι καὶ χλαμύσι, τὰς δὲ
 ἀνδρας πέπλοις γυναι-
 κείοις ἀμφιεννύουσιν.

2 Δημάρχον ἢ τὸ ἔπρον βασιλῆα
 ἐξώσαντο] Plutarchus d. l. 1. ἢ ἔπρον
 βασιλῆα Δημάρχον, (ὡς Σω-
 κράτης φησὶν) ἐντὶς ἡμετέρας καὶ κατὰ
 νότον τὸ Γαμυλιακόν, ἐξώσαν.

3 Νεκρῶν μύθος Ἐρμαίης] Pugna
 hac juxta nonnullos primo, juxta
 alios septimo mensis die accidir,
 teste Plutarcho: Τὴν δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ μὲν
 ἐξώσαντο λίγιστοι ἰσαμεναι μύθος, οἱ δὲ
 νεκρῶν ἡμεῖς τὴν νῦν μὲν τὴν πόλιν, πάλιν
 δὲ Ἐρμαίης παρ' Ἀργείοις. Dictum
 fuit hoc festum Τ'εριστῆς, ut refert
 ibidem Plutarchus, qui addit: ταῖς
 δὲ σιμῶσι τὰς ἐπὶ τῇ πόλει τὴν ἀνδρείαν
 ἰδρύσαντες καὶ ἐκείνην. De eo con-
 sulte Meursium De Festis Graecorum.
 Telesilla, poetrix meminit Pausanias
 in Corinthiac. statuatque illi ere-
 ctam refert in columna, in fano Ve-
 neris, depositis ad pedes Carmin-
 um voluminibus, ipsa vero adspi-
 ciente galeam, quam manu tenet,
 capiti eam impositura. Et ex Hero-
 doto refert Carmen, quo hac mu-
 lieris fortitudo longe ante erat pra-
 dicta. illud ex Herodoti lib. v. s.

gnaculis stantes, cir-
 cumcirca muros tucen-
 tes, Cleomenem repu-
 lerunt. Demaratum ve-
 ro alterum regem etiam
 expulerunt, urbemque
 a periculo vindicarunt.
 Et hoc mulierum stra-
 tagemata usque in hodie-
 rum diem Argivi cele-
 brant numenia cujusque
 mensis, mulieres virili-
 bus tunicis & chlamy-
 dibus, viros autem pe-
 plis muliebribus amicien-
 tes.

[C A P.

cap. 77. quod in eo duobus versica-
 lis auctius extet, subijcio.

Ἀλλ' ὅταν ἡ θύρα τὴν ἀπὸ τῆς τοῦ
 Ἐξίσσης, καὶ τὴν ἐν Ἀργείοις
 ἡμεῖς,

Πολλὰς Ἀργεῖας ἀμειβεσθῆναι
 τῇ πόλει.

Ὡς ποτὶ τις ἰδίᾳ καὶ ἐν ἰσομεναι
 ἀνδρείαν,

ἀνδρὶς ὅστις τελεῖται ἀπὸ τῆς πό-
 λεως.

Poëmatum ejusdem meminit Pausa-
 nias in Corinth. E'πὶ δὲ τῇ πόλει
 ὅστις κορυφαίας ὄντι ἰσομεναι Ἀργείοις,
 καὶ Τελίσσας ἰσομεναι τὴν ἀνδρείαν
 μύθος. & postea: Τῇ πόλει Ἐλλῶν
 ἀνδρείαν ἀνδρείαν τὴν πόλιν φησὶ
 Πυθαγόρας τὴν πόλιν Ἀργείοις
 ὄντα. Ejusdem meminit Clemens A-
 lexandr. Stromat. lib. iv. Φασὶ δὲ
 τὰς Ἀργεῖας, ὅστις αὐτῇ Τε-
 λίσσας τὴν πόλιν, ἰσομεναι τὴν
 ἀνδρείαν τὴν πόλιν, φασὶ τὴν
 πόλιν ἀνδρείαν καὶ τὴν πόλιν τὴν
 πόλιν ἀνδρείαν. Consulte & Sui-
 dam.

Chilonis.

Chilonis Cleandri filia, uxor Theopompi, cum maritum suum captivum asservari ab Arcadibus didicisset, ultro ad hostes venit. Arcades ejus humanitatem admirati, potestatem ei in carcerem introëundi fecerunt. Illa suam vestem marito circumdedit, ejusque ipsa sumpsit, & illum clam egredi jussit. Ipsa vero pro eo apud hostes remansit. Theopompus uxoris stratagemate servatus, etiam ipse sacerdotem quandam Dianæ in Phenæum pompam ducentem rapuit. Tegeatæ,

Χιλωνίς.

Χιλωνίς Κλεάδα θυγάτηρ, Θεοπομπῆς γυνή, μαθῶσα τὸ ἄνδρα ὑπὸ Ἀρκάδων αἰχμαλώτων φυλάττεσθαι, ἤλθεν ἐς τὰς πολέμους ἐκῶσα. θανούσας αὐτῆς τὸ Φιλάνθρωπον Ἀρκαδὲς, ἐπέτρεψαν εἰς τὸ δεσμοτήριον αὐτὴν παρελθεῖν. ἡ δὲ πρὸς αὐτῆς ἐδῆται τῷ ἄνδρι περιδύσασα, πρὸς ἐκείνῃ δὲ αὐτὴν λαβῶσα, ἔπεισεν αὐτὸν ὑπεξελθεῖν. αὐτὴ δὲ ἀντ' αὐτῆς ὥσθ' αἰσ πλεμίοις ἔμεινε. Θεόπομπος τῷ στρατηγέματι δὲ γυναικὸς διασωθεῖς, καὶ αὐτὸς πρὸς ἱερεῖαν δὲ Ἀρπυμίδος εἰς ² Φενεῖον πορεύ-

1 H' δ' αὐτῆς ἐδῆται, &c.] Simile factum vide supra lib. vii, 50.

2 [ἐδῆται] Scribendum videtur Φενεῖον, cum Cäsabono. Ita dicitur Homero Iliad. β. 605.

Οἱ Φενεῖον τ' αἰμύοντο, καὶ Ὀρχομενὸν πολέμιαλον.

Straboni, Pausaniz, Stephano, aliis. Callimachi tamen Scholiastes ad γ. 71. Hymno in Delum, ubi sermo de lacu: — φάγον δ' ὁ γέγονε μετὰ πιδι Φεναιός. scribit: Φεναιός; πόλις Ἀρ-

καδίας ἀρχαία. sed ipse lacus quoque media syllaba correpta profertur Ovidio lib. xv. Metam. γλ.

Est lacus Arcadia, Phenæum dixerunt priores,

Ambicium superius aquis.

Plinio lib. iv. cap. 6. Oppida, Arcadiz, Psophu, Mantinea, Styμφθαλυμ Tegea, Antigonea, Orchomenum, Phenæum, Palantium, unde Palatium Roma. & paullo post: amnes Ladon, & paludibus Phenæi.

Ccc 2

1 Τῷ

πάλαιον ἤρπασεν. Τεγεά-
τη πύτλῳ ἀπολαβὴν ἔ-
λοντες, ἀπέδωκαν αὐτῷ τῷ
Χιλωνίδῃ.

ut hanc reciperent.
Chilonidem ei restitue-
runt.

[CAP. XXIV.]

Πιερίαι.

Οἱ ἐν Μιλήτῳ Ἴωνες
πρὸς τὰς Νηλείως παῖδας
σεσπίασantes, ἀνεχώρησαν
εἰς Μυουντήν, καὶ ἐκείθεν ἐπο-
λέμεν· ἐμὲν ὅτι πόλεμος
ἄσπονδος ἐστὶν. ἀλλὰ ἐν
ταῖς ἐορταῖς καὶ αὐτοῖς
ἐπιμύξια. Πύθων ἀνδρὸς ἐ-
δῶκε θυγάτηρ Πιερίαν, ἐ-
ορτῆς ἕως ὧδε Μιλη-
σίοις, καὶ Νηληϊὰ κλη-
ζουσιν, ἥμεν εἰς Μίλητον. ἢ
Νηλείως παίδων... ὄνο-
μα Φρύγιος, Πιερίαν ἐξα-
δάς, ἤρετο τί αὐτῇ μά-
λιστε γένοιτο κεχαρισμέ-
νον. ἢ ὅτι ἔφη· Εἰ ἐμοὶ διε-
πράξαι, πλεονέκεις καὶ μέ-
γιστος ἐνταῦθα βασιλεὺς
δύνασθαι. σιωπῆκεν ὁ Φρύ-
γιος ὡς ἐπὶ τῆς καὶ Φι-

Pieria.

¶ Inhabitantes Mi-
letum Iones commota
seditione adversus Nelei
posterios, discesserunt
in Myuntem, atque
inde bellum inferebant.
Non tamen inexpiabile
bellum hoc fuit. Sed in
festorum solennitatibus
coibant. Pythæ viri cla-
rissimi filia Pieria cum
festum apud Milesios ce-
lebraretur, quod Nelei-
dem appellant, Miletum
profecta est. Ex Nelei
posteris unus nomine
Phrygius, amore Pieriæ
captus, rogabat quidnam
potissimum ei gratum ac-
cidere posset. Mihi, in-
quit illa, gratissimum
fuerit, effici ut quam
sæpissime & cum quam-
plurimis in hunc locum

λίσσας

τὸ Νηλεῖος παῖδων... ὄνομα
Φρυγ. τὸ Νηλεῖος παῖδων ὄνομα ἐστὶν. Φρ.
In autographo Plutarchi sic feri-

ptum est, ὅτι ὁ Νηλεῖος παῖδων ὁ δὲ
ἐκ τῶν τῶν, ὄνομα Φρυγ. τὸ Πιερίαν
ἐξαδάς, ἔκ. Casaubonus.

: 27

venire liceat. Intellexit Phrygius, eam, pacem & concordiam civium velle, bellumque sustulit. Celebris igitur erat Phrygii & Pieriæ amor, qui pacem pro bello præbuisset.

[C A P. XXXVI.]

Polycræta.

Milesii cum Naxiis bellum gerebant. Erythræi Milesiis auxilium ferebant. Diognetus Erythraeorum dux magnam prædam Naxiorum ceperat, mulieres etiam & virgines plurimas, in quibus erat Polycræta. Eam cum vehementer amaret, non ut cum captiva, sed velut cum uxore

λίαν τοῖς πολίταις δεῖν. καὶ τὸ πῦλον ἐπαυτο. καὶ ἐνδοξὸν ὁ Φρυγίᾳ καὶ Πιερίας ἔρως, εἰρῶναι ἀντὶ πολέμου ὡς ἀρχῶν.

Πολυκρήτη.

Μιλήσιοι Ναξίοις ἐπὶ πολέμῳ. Ἐρυθραῖοι Μηλιοῖς συμμαχῶν. Διογνητος Ἐρυθραίων στρατηγὸς Λέαντον τῶν Ναξίων ἔλαβε πολλὰ, καὶ δὴ γυναικάς καὶ παρθένους πολλὰς, ὧν ἡ Πολυκρήτη ταύτης ἐραστὴς, ἔχων ὡς αἰχμάλωτῳ συνῆν, ἀλλ' ὡς γυναῖκα

μετῇ

1 ὧν ἡ Πολυκρήτη] Apud Plutarch. Πολυκρήτη. *Casaubonus.*

Πολυκρήτη] Non solum Plutarcho, sed & Parthenio in Erot. cap. 9. ex Theophrasto De Rebus Naxiis, & Theophrasto lib. Περὶ τῶν καμῶν, dicitur Πολυκρήτη, ubi idem multo fusiù refertur: isque simul cum Aristotele apud Plutarchum *Polycritam* non captivam facit, sed eam in loco sacro (in Delio templo dicit Parthenius) conspectam Diogneto, eundem in sui amorem pellexisse; sui vero copiam facere noluisse, nisi data fide se, quod ea petiisset, præstima-

tum; eam vero postulasse, ut regionem (Delium dictam auctor est Aristoteles apud Plutarchum) Naxiis proderet. Addit Parthenius, *Diognetum* quoque per ignorantiam a Naxiis fuisse occisum; *Polycritam* vero postidie, (quod & Plutarchus refert) cum Naxii certatim vittas & feta honoris causa in puellam congererent, eandem nimio oppressam pondere (sicuti Tarpeja fere apud Romanos) interiisse; ambos vero eodem loco apparatu publico fuisse exustos.

Ccc 3

6 H^a

μετῇ γυναικί.² ὡς ἔστι τῷ
 στραπέδῳ τῷ Μιλησίων
 πατέρῳ· ἑορτὴ καὶ πάν-
 τες ἀνέκειντο μέθῃ καὶ θυ-
 μηδίᾳ. Πολυκρήτη παρ-
 ἐκάλεε Διογόνητον ὅπι-
 τρέψαι τῷ πεμμάτων με-
 ρίδας πέμψαι πῶς ἀδελ-
 φοῖς ἐπιτρέψαι³, ἐμ-
 βάλλει μολιβδὲν γραμμα-
 τεῖον ἐς τὸ πλακιδίον, τῷ
 κομίζοντι ἐνταλαμνύη
 φράσαι πῶς ἀδελφοῖς,
 ὅπως αὐτὸν μόνοι φά-
 γοιεν ἀπὸ σώματός· τὸ ἀ-
 δελφῆς. οἱ ὅτε ὄροντες τὸ
 μόλιδον, καὶ ἀναπύσαν-
 τες, ἀναγινώσκουσιν; ³ νύ-
 κτωρ ὅππῃς τῶς πλε-
 μίοις διὰ τὴν ἑορτὴν με-
 θυῖται, καὶ καθάδουσι, καὶ
 ἀφυλάκτοις. οἱ στρατηγοὶ
 ταῦτα μαθόντες, νύκτωρ
 ἐπέβητο, καὶ τὴν παλειμίων

re consuetudinem habebat. Agebatur in castris Milesiorum patrium & solenne festum, omnesque vino & lætitia prostrati jacebant. Polycrate rogabat Diognetum, ut sibi liceret bellariorum aliquot portiones ad fratres transmittere. Quo permittente, plumbeum libellum in placentam coniecit, mandans ei quid ferebat, dicere fratribus, ut ipsi soli comederent ex ore sororis profectam. Illi repertum plumbum aperientes, legunt, ut per noctem adoriantur hostes, ob festum inebriatos, ac sine cura dormientes. Quo cognito, duces noctu eruptionem in castra fecerunt, hostesque superarunt. Dio-

κράτησαν. τὸ μὲν τοι Διό-
 γνη-

2 Ἡν ὅτι τῇ στρατῳ.] Particulam adversativam cum MS. & Interprete deleverim. Festum, cujus meminit Auctor, dictum fuit Θαργῆλια, teste Parthenio: καὶ ἐν τοῖς Μιλησίοις ἑορτὴ καὶ πλείων ἡμέρας Θαργῆλια ἐπὶ τῇ ἐν πολλῷ ἀκροατοῦ εἰσφορῇ, καὶ τὰ πλείους ἀξία καταιαλίσκει, τὴν παρ-
 ισταμένην περιδίδου τὸ χωρεῖν. De

eo consule Petrum Castellannum, & Meursium. Paulo post pro μερίδα, cum MS. & Interprete scripsi μερίδας atque ira quoque Plutarchus.

3 Νύκτωρ ὅππῃς τῶς πλεμίοις.] Fortasse Νύκτωρ ὅππῃς τῶς πλεμίοις. quod magis convenit Polyxeni stylo. Plutarchus paullo aliter, περιδίδου τὸ χωρεῖν τοῖς πλεμίοις. Casaubonus.

gnetum autem Polycrate a civibus petivit.

πολιτὸν ἢ Πολυκράτη γέρας
ᾧ τὸ πολίων ἡγήσατο.

[C A P. XXXVII.]

Phocæenses.

Phocæenses Phoxum ducem secuti, Mandroni Bebrycum regi, qui a finitimis barbaris oppugnabatur, auxilium ferrebant. Mandro Phocæensibus persuasit, ut partem aliquam regionis atque urbis delectam incolerent. Qui cum sæpenumero victores e pugnis revertērentur, magnamque spoliūrum copiam acquirerent, invidiam Bebrycum erga se concitarunt. Qui Mandronis insidiis ac dolo utentes, de inquilinorum cæde consilium inibant. Mandronis filia Lampsa-

Φοκαῖς.

Φοκαῖς ἱ Φοξὸν ἡγαμό-
να ἔχοντες Μάνδρωνι βα-
σιλεὶ Βεβρύκων σωεμά-
χησαν ὑπὸ τῷ προσέκων
Βαρβάρων πολεμικῶ.
Μάνδρων ἔπεισε τὰς Φω-
καῖς ἑνοικεῖν μέρῳ τῆς
χωρᾶς καὶ τῆς πόλεως λαβόν-
τας. ἐπεὶ δὲ πολλὰ κίς μὲν ἐν
ταῖς μάχαις εἰκων. πολ-
λὰ δὲ λάρυρα ἐκτῶντο,
ὑπὸ φθοροῖ τοῖς Βεβρύκων
ἐχθρόν. ὥστε ἀποδημῶν-
τος Μάνδρων, λόχῳ καὶ
δόλῳ τὰς Ἑλλήνας ἐβλά-
σαστο διαφθεῖραι. Μάν-
δρων θυγάτηρ Λαμψά-
κη παρῆν, μαθεῖσα τὴν
ὑπὸ

1 Φοξὸν] Φόξον. Casaubonus.

2 Ἐνοικεῖν μέρῳ τῆς χωρᾶς] Scri-
ptum erat εἰκων, perperam. Plutar-
chus eadem, etsi non iisdem proflus
verbis: eum vide. Idem.

3 Ὡς ἀποδημῶν Μάνδρων, λόχῳ καὶ δόλῳ, &c.] Verro: ita ut,
peritro proſetto Mandrone, insidui atque
dolo Græcos deliberant necare. In MS.
est ἀποδημῶντας, quomodo etiam le-
gisſe videtur Interpres, dum, male,
vertit: qui Mandronis insidiis ac dolo u-

tentes, de inquilinorum cæde consiliū
inibant. Sed Vulgata recte. Plutar-
chus: ὅπως μὲν ἐν αὐτῶν ἀπὸ πλε-
γμάτων, καὶ μὲν Μάνδρων, χρηστὸν εἶπε
καὶ δικαίον ἀνδρᾶ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπι-
στὰς ἀποδημῶντος. ὃ ἐκεῖ, παρ-
συνέζοντο τῷ Φωκτικῷ δόλῳ διαφεί-
ρω. Quem Φόξον Strategematis ini-
tio dicit Auditor, is Plutarcho est
Φόξος, atque ita in margine Vulga-
te notat Casaubonus.

μετῇ γυναικί.² ὡς ἔν τῳ
 στραπέδῳ τῶν Μιλησίων
 πατέρων ἐορτή καὶ πάν-
 τες ἀνέκειντο μέθη καὶ θυ-
 μηδία. Πολυκρῆτη παρ-
 ἐκάλει Διογνήτην ὅτι-
 τρεῖσαι τῶν πεμμάτων με-
 ρίδας πέμψαι πῶς ἀδελ-
 φοῖς ἐπιτρέψαι³, ἐμ-
 βάλλει μοιβεῖν γραμμα-
 τεῖον ἐς τὴν πλάκην, τῷ
 κομίζοντι ἐνταλαμύνη
 φράσαι πῶς ἀδελφοῖς,
 ὅπως αὐτὸν μόνοι φά-
 γοιεν ἀπὸ σώματος⁴ τῆς ἀ-
 δελφῆς. οἱ δὲ ὄροντες τὴν
 μόλιβον, καὶ ἀναπύσαν-
 τες, ἀναγινώσκουσιν; ³ νύ-
 κτωρ. ὅτι τῶν πῶς πολε-
 μίοις ἀπὸ τῶν ἐορτῶν με-
 θυσαί, καὶ καθάδιδας, καὶ
 ἀφυλάκτους. οἱ στρατηγοὶ
 ταῦτα μαθόντες, νύκτωρ
 ἐπέβητο, καὶ τὴν πλεμίων

re consuetudinem habebat. Agebatur in castris Milesiorum patrium & solenne festum, omnesque vino & lætitia prostrati jacebant. Polycrate rogabat Diognetum, ut sibi liceret bellariorum aliquot portiones ad fratres transmittere. Quo permittente, plumbeum libellum in placentam conjecit, mandans ei quid ferebat, dicere fratribus, ut ipsi soli comederent ex ore sororis profectam. Illi reperiunt plumbum aperientes, legunt, ut per noctem adoriantur hostes, ob festum inebriatos, ac sine cura dormientes. Quo cognito, duces noctu eruptionem in castra fecerunt, hostesque superarunt. Dio-

ἐκράτησαν. τὸν δὲ τοὶ Διό-
 γνη-

2 Ἦν ἡ τῶν στρατοῦ.] Particulam adversativam cum MS. & Interprete deleverim. Festum, cujus meminit Auctor, dictum fuit Θαργῆλια, teste Parthenio: Καὶ ἐν τοῖς Μιλησίοις ἐορτὴ μὲν πλείω ἡμέραν Θαργῆλια ὀνόματι ἐστὶν ἡ πολλὰ ἀκροῦται εἰσφορῆται, καὶ τὰ πλείονα ἔξω κατὰ ἀλίσκουσι, τότε παρὰ τὴν εἰσοδὸν τὸν χοροῖον. De

eo consule Petrum Castellum, & Meursium. Paulo post pro μερίδα, cum MS. & Interprete scripsi μερίδας atque ira quoque Plutarchus.

3 Νύκτωρ ἐκράτησαν.] Fortasse Νύκτωρ ἐκράτησαν. quod magis convenit Polyxeni stylo. Plutarchus paullo aliter, κατὰ ἀλίσκουσι καὶ τὰ πλείονα ἔξω κατὰ ἀλίσκουσι. Casparianus.

gnetum autem Polycrate a civibus petivit.

γηλον ἡ Πολυκρήτη γέρας
ωξεί τ' πολιτῶν ἡγήσατο.

[C A P. XXXVII.]

Phocænses.

Φοκαῖς.

Phocænses Phoxum ducem secuti, Mandroni Bebrycum regi, qui a finitimis barbaris oppugnabatur, auxilium ferrebant. Mandro Phocænsibus persuasit, ut partem aliquam regionis atque urbis delectam incolerent. Qui cum saepenumero victores e pugnis revertērentur, magnamque spoliūrum copiam acquirerent, invidiam Bebrycum erga se concitarunt. Qui Mandronis infidiis ac dolo uidentes, de inquilinorum cæde consilium inibant. Mandronis filia Lampsa-

Φοκαῖς ἡ Φοξὸν ἡγήμωνα ἔχοντες. Μάνδρωνι βασιλεῖ Βεβρύκων συωμάχησαν ὑπὸ τ' ἀποπείκων βαρβάρων πολεμικῶν. Μάνδρων ἔπεισε τὰς Φοκαῖς ἐνοικεῖν μέρος τῆς χώρας καὶ τὴν πόλιν λαβόντας. ἔπειθ' ἡ πόλις αἰεὶ ἐν ταῖς μάχαις ἐσίκων. πάλαι δ' ἡ Λάφυρα ἐκτῶντο, ὑπὸ φθοῖν τοῖς Βεβρύκων ἐχθροῖς. ὥστε ἀποδημῆντος Μάνδρων, λόχῳ καὶ δόλῳ τὰς Ἑλληνας ἐβλάψασατο διαφθεῖραι. Μάνδρων δ' ἡ θυγάτηρ Λαμψάκη παρῆν, μαθεῖσα τι τῶν

1 Φοξὸν] Φόξον. Casaubonus.

2 Ενοικεῖν μέρος τῆς χώρας] Scriptum erat εἰκων περπερα. Plutarchus eadem, etsi non iisdem prorsus verbis: cum vide. Idem.

3 Ὅτι ἀποδημῶντι Μάνδρων, λόχῳ καὶ δόλῳ, &c.] Verro: ita ut, peregre profecto Mandrone, infidius atque dolo Græci deliberarint necare. In MS. est ἀποδημῶντας, quomodo etiam legisse videtur Interpres, dum, male, vertit: qui Mandronis infidiis ac dolo u-

tentes, de inquilinorum cæde consilium inibant. Sed Vulgata recte. Plutarchus: ὅτι δουμῶντες ἐν αὐτῇ ἀπὸ πλάγῳ, τὸ μέρος Μάνδρωντα, χερσὶν ὄντα καὶ δικαίῳ αἵματι τὴν Ἑλληνικὴν ἵππεσαν ἀποδημῶσιν. ὃ ἐκεῖνα, παρεστῶντο αὐτῷ φονεῖν δόλῳ διαφθεῖραι. Quem Φόξον Strategematis initio dicit Auctor, is Plutarcho est Φόξος, atque ita in margine Vulgate notarat Casaubonus.

Ἰππεὶ δὲ ἀποτρέπιν ἐ-
 πειράτο. ὡς ᾗ οὐκ ἔπειθε,
 κρύφα τοῖς Ἑλλησι μιν ὑφ'
 τὰ κατ' αὐτῶν βεβηλῶ-
 μένα· οἱ ᾗ θυσίαν ᾠθε-
 σκευάσαντες λαμπρὰν ἐξω-
 τευχῶν, καλῶσι τὰς βαρ-
 βάρους ἐς τὸ πρῶτον· οἱ
 μὲν δὲ κατὰ κλειομένης
 ὥωχ' ἔνθ'· οἱ ᾗ Φωκαεῖς
 δίχα διελόντες αὐτὰς, οἱ
 μὲν τὰ τεῖχη κατεβάλον-
 το, οἱ ᾗ τὰς εὐωχὰς μὲν
 ἀνείλον, καὶ τὴν πόλιν αὖ-
 τοὶ κατέχον. τὴν δὲ Λαμ-
 ψάκην μεγαλοπρεπῶς ἐ-
 τίμησαν, καὶ τὴν πόλιν ἀπ'
 αὐτῆς Ἀάμψακον ἀνη-
 γόρυσαν.

4 Κατεβάλοντο] Ita emendavi pro
 vulgato κατεβάντο. Plutarchus: τοῖς
 μὲν τὰ τεῖχη κατεβάλοντο, τοῖς δὲ αὖ
 ἀνείλοντες ἀνείλον.

5 Ἀάμψακον ἀνηγόρυσαν] MS.
 Ἀάμψαν. Idem urbis Lampfaci etymon
 refert Stephanus: Ἀάμψακον, πόλις ἐστὶ
 τῆς Περιοπίδα, ὑπὸ Ἀάμψακῶν ὀπρω-
 τῶν κέραι. ἐστὶ δὲ Φωκαίων κτίσμα,
 πάλαι Πιτυουσιανῶν. Hinc Plutarcho
 dicitur Πιτυουσιανῶν, & Μανδρανῶν
 cives Πιτυουσιανῶν, usitata & in
 eo seu in resolutione, vel horum in
 illud contradictione. Aliud, ὑπὸ
 τῆς Ἀάμψαν scilicet adducit Mela lib. 1.
 cap. xix. Lampfacum, Phocæi
 appellantibus, nomen ex eo tra-
 xit, quod consulentiū in quasdam ter-
 ras potissimum tenderent, resensum erat,

ce virgo, cognitis insidiis, cum eos detertere se proposito non posset, clam Græcis consilium contra eos initum enunciat. Qui sacrificium splendidum extra mœnia parantes, barbaros in suburbium ad epulas invitantes. Illi conclusi epulabantur. Phocæenses in duas sese partes dividerunt: quorum alteri muros occuparunt, alteri convivantes & vino indulgentes peregnerunt, urbemque ipsi obtinuerunt. Lampfacem autem honorificentissimis præmiis affecerunt, & civitatem ab ea Lampfacum nominarunt.

C A P.

ubi primum fuisset, ibi sedem cepisset.
 Quamquam Græce Ἀάμψακον, Latine tamem dicitur Lampfacum, juxta morem usitatum, quo Latini auctores nomina urbium, Græce in
 ois terminata, per unum effecerunt, ut monet Vossius ad illum locum. Quia autem ibidem Vossius citans Etymologici Magni Auctorem, qui etymologiam a Mela allatam confirmat, addit, qui est Nicia Grammaticus, nullo quidem, unde id constare possit, addito argumento, lubet adscribere locum ex pseudo-Didimo, Homeri Scholiaste (quem indicavit mihi, dum sub CL. Ryckio simul melioribus literis operam navaremus, Vir doctissimus Anton. Schuldingius; unde quis alium quæ-
 lecti

[CAP. XXXVIII.]

Aretaphila.

Nicocrates Cyrenen-
sum tyrannus, cum a-
liis multis magnisque ca-
lamitatibus cives afflixit,
tum sacerdote Apollinis
Melanippo sua manu in-
terfecto, uxorem ejus
Aretaphilam egregia fa-
cie præditam duxit. Illa
pro patria, maritoque
suo pœnas a tyranno re-
petere conabatur. Pri-
mum igitur per venena
insidias struxit. Tyran-
nus Aretaphilam com-
prehendere jussit, quæ
longis acerbisque tor-
mentis examinata, for-

Aρεταφίλα.

Νικοκράτης ἰ Κυρη-
ναίων τύραννος, ἄλλα τε
πολλὰ καὶ δεινὰ ἐργάσασθαι τὰς
πολίτας· καὶ δὴ τὸ ἱερεῖα
Ἰ. ἀπὸ Μελάνιππου
αὐτοχρηστὴν ἑλθόντα, ἡ
Ναῖκα αὐτῇ Ἀρεταφίλῃ
καλῶ ἔσθαι ἐξημερῶν. ἡ δὲ
ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ
ἀνδρός, πύσας τὸν τύραν-
νον ἐσώδαζε. τὸ μὲν δὲ
πρῶτον Ἰππύβλεψι Φαρ-
μάκῃς· ἡ δὲ αἰὶσα δ' ἐφα-
σκεν ὅτι δηλητήριον, ἀλλὰ
φίλτρον ἀφροσκόδασι,
ὅπως ἐρῶντα αὐτῆς ἔχοι τὸ
ἄν-

lexici statuat auctorem. Is est ad
Iliad N. v. 130. ὁρῶντος ἰπ-
πύβλεψι. Ἀνδρόμαχος ἐν Ἐτυμολογί-
κῃς ἐστὶν ἀντίστοιχος λέξις τῇ τῇ ἄλλῃ-
δος λέξεως ἔχοντα ἀντίστοιχα, καὶ τὸ Ἰπ-
πύβλεψι. Eaque in Etymologici Ma-
gno Auctore leguntur, voce. Verum
fortassis ne hinc quidem sequitur
Andromachum Etymologici, quod
vulgo Μαχμῆται audit, esse aucto-
rem: cum opus illud recens ex va-
riis, inter quos forte & Ἀνδρόμαχος
Ἐτυμολογικῆς, videri possit collectum.

1 Ἰππύβλεψι] MS. Κρηταίων. Ve-
rum recte Vulgata. Videndus Plutar-
chus De Virtut. Mulier. Infra ἀλῆσα
δ' ἰφασκῶν, &c. quæ omissa ab Inter-
prete, verè: comprehensa autem non ve-
nenum, sed phlegetum miscuisse confessa

est, ut amantem sui haberet matrem.
Tyranni mater tormentis de Aretaphila
queri consuevit: quæ quidam longè, &c.

2 Γνωμικὰ καὶ Ἀρεταφίλα] Dis-
cedit a Plutarcho, qui Aretaphilam,
non Melanippi sacerdotis, sed Phaz-
dimi cuiusdam, qui & ipse a Nico-
crate fuerit occisus, uxorem fuisse
narrat. Casaubonus.

3 Ἀλῆσα δ' ἰφασκῶν] Interp.
Codd. mutili hac in parte fuere. No-
stra lectio optime cum Plutarcho
congruit. Scribe mox, Ἀνδρόμα-
χος, ἡ δὲ ἰφασκῶν, &c. Paulo post
κατάλαστω scriptum, quum ef-
fent monstra mera in nostro Codice.
ἰφασκῶν pro διιχρῆται, vitio scri-
bz legitur. Idem.

Ccc i

4 H δ' ἰφασκῶν

ἄνδρα. ⁴ ἡ μήτηρ δ' τυράν-
 νη βασανίσαι τὴν Ἀρετω-
 φίλαν σωεβέλασε. καὶ δὴ
 βασανισθεῖσα μακροῖς καὶ
 πικροῖς βασανιστηρίοις ἀν-
 τίχε, μηδὲν πλεόν ὁμολο-
 γῆσα φίλτρων. ὁ τύραννος
 ὡς εἶδεν ἀδικῆσαν εἰφῆκε,
 καὶ σωῆσαν εἶχεν· καὶ πλεόν
 αὐτῇ ἐβερέπιδεν· ὡς βα-
 σανισθεῖσαν ἐδικαίωσε. ἡ δὲ
 θυγατέρα ἔχουσα ὥρα καὶ
 κάλλος ἀφ' ἑρκεσαν, ταύ-
 τῃ ὑφῆκεν ἀδελφῷ δ' ἔ-
 τυράννη μερακίῳ Λεάν-
 δρῳ· ὃ δὲ αἰλῆς ἔρωτι, ὡς ἔ-
 καλεῖ τὸ ἀδελφὸν γῆμαι
 τὴν κόρην. ἐξημε, καὶ τῇ μη-
 τέρι τὸ κόρης περὶ πατρῶν,
 ὑπὸ αὐτῆς πείθεται τὴν
 πόλιν ἐλδοθερώσαι. ⁶ ὃ δὲ
 ἀφ' αὐτῆς Δάφνιν, κατ-
 ὄνασεν τὸν τυράννην, ἀφ' ἧς
 τέτα τὸ Νικηράτῃ διε-
 λήσθητο.

tissime restitit; neque
 aliud quicquam nisi de
 philtro confessæ est. Ty-
 rannus quasi nullius in-
 juria ream absolvit,
 eamque in matrimonio
 habuit, & majori studio
 ac benevolentia prose-
 quebatur, quasi injuste
 tortam & examinatam.
 Illa cum filiam haberet
 ætate & forma præstan-
 tissimam eam summisit
 fratri tyranni adolescenti
 Leandro. Qui ejus amo-
 re captus, rogat tyran-
 num ut sibi eam ducere
 liceat. Quo impetrato du-
 xit, & matri puellæ mo-
 rem gerens, inducitur ab
 ea ad vindicandam civi-
 tatis libertatem. Qui cu-
 bicularium tyranni mu-
 neribus corrumpit, ejus-
 que opera Timocratem
 de medio sustulit.

[CAP.

⁴ ἡ μήτηρ] Nomine Calbia.
⁵ ὡς βασανισθεῖσαν ἐδικαίωσε] Ita
 emendavi cum MS. & Interprete,

pro εἰ βασαν. δικ.

⁶ ὃ δὲ ἀφ' αὐτῆς Δάφνιν] MS.
 τὸ δὲ ἀφ' αὐτῆς Δάφνιν.

Camma.

Erasinorix & Sinatus tetrarchias in Gallia obtinebant. Sinati uxor Camma corporis pulchritudine & animi virtute nobilis habebatur. erat enim sacerdos Dianæ, quam Galli summa religione colunt, & in pompis ac sacrificiis semper magnificentissimum ornatum gestabat. Hanc Erasinorix, neque persuadere, neque per vim cogere posse vivo marito arbitratus, Sinatum per dolum occidit. Non longo post tempore, Cammam ambiebat. Illa frequenter renuebat. Familiaribus autem & amicis instantibus, & blandissime rem administrantibus, simulavit se eis assentiri. Et quidem inter eos convenit. venie-

Κάμμα.

Τῶν ἐν Γαλατῖα πε-
τράρχων ἦσαν Σινόριξ,
καὶ Σίναλος. Ἦ Σινάτης γυνή
καλῆς σώματος καὶ ἀρετῆς
ψυχῆς δὲ κλεεστάτη Κάμ-
μα· καὶ γὰρ ὑπὸ Ἀρτέμιδος
ἱέρεια, ὑπὸ μάλιστα Γαλά-
ται σέβασσι. καὶ ὑπὸ ἐν τε πομ-
παῖς καὶ θυσίαις αἰεὶ μεγαλο-
πρεπῶς καὶ σεμνῶς κεκοσ-
μημένη· ταύτης ἐρᾷ Σινό-
ριξ. καὶ ζῶντος Ἰσινδρόου
ἔπε πείσαν ἐλπίζων, ἔπε
βιάσασθαι, τὸ Σίναλον ἰδο-
λοφύνησεν· ὅτε εἰς μακρὰν
τῇ Κάμμῃ ἐμνήσθη. ἣ δὲ ἐπὶ
παλαιοῖς μὲν ἀντίλεγον· οἰ-
κείων δὲ καὶ φίλων ἐγκαίμε-
νων, καὶ λιπαρῶς θεραπευ-
όντων, ὑπεκρίνατο συγ-
καταπίπτουσα. καὶ δὴ σπώδεν-
τος. ἠκέτι Σινόριξ εἰς τὸ
ἱερὸν τοῦ Ἀρτέμιδος καὶ ὡρᾷ
τῇ

1 Ε' δὲ λογιόσιν] γρ. ἐλοδοῦσιν.

2 Ἡ' καὶ το Σινέριξ] I lege, ἀκίτω
Σινέριξ. Verba sunt Cammæ, quod
sequentia indicant. Deinde lege,
ἐκιδόντι αὐτῇ πένν. aut tollenda o-
mnino vox αὐτῇ. Casauboni.

Σινόριξ] MS. Σινέριξ. & sic Codd.
Casauboni. Plutarcho dicitur Σινδ-
ροῦ Male Interpres Erasinorix, qui
error ortus ex confusione verbi &
nominis proprii Ἰσινδρόου Σινέριξ, quod
paullo post occurrit.

τῇ θεῷ παῖς σωθήκας ἔχα-
 με ποιησώμεθα· ἦκε Σινό-
 ραξ, καὶ σὺν αὐτῷ πάντες ὄ-
 σσι Γάλατῶν ἐν πλεῖς ἄν-
 δρες καὶ γυναῖκες. ἡ δὲ Φιλο-
 φρένως αὐτὸν δεξαμένη
 προσάγα τῷ βομῷ καὶ ἀπὸ
 χρυσοῦς Φιάλης ἔσπασε· καὶ
 τὸ μὲν ἐξέπιεν αὐτὴ, τὸ δὲ
 ἐκείνον ἐκέλευσεν αὐτὸν
 πίνειν· ὃ δὲ οἶα δὴ νυμφίῳ
 ὡς αὐτὴ νύμφης λαβὼν, ἡ-
 δέως πίνει. τὸ δὲ πτόν ἄρα
 τῷ μελίκρατον πεφάρ-
 μαγμα μόνον. ἡ δὲ πεπωκότα
 ὡς εἶδεν, λαμπερὸν ἀνωλό-
 λυξε, καὶ πτόν θεὸν προσε-
 κύωσεν, εἰπεῖσα, Χάρις
 οἶδά σοι, ὦ πολύτιμη Ἀρ-
 τις, ὅτι μοι παρέχες ἐν τῷ
 σῶ ἱερῷ δίκας ὑπὲρ ἑλ-
 θρὸς λαβεῖν, ἀδίκως δὲ ἐ-
 μὲ ἀναιρεθέντος· ταῦτα εἰ-
 πέσα ὡς ἀρχὴν αὐτὴ π-
 ἀπέθνησκε, καὶ ὁ νυμφίος
 αὐτῇ συναπέθνησκε ὡς
 τῷ βομῷ τὸ θεῷ.

bat Erasinorix, & cum
 eo omnes Galli perfecta
 ætate viri, ac mulieres.
 Quem illa perhumaniter
 exceptum ad aram addu-
 cit, & ex aurea phiala
 bibit, partimque ipsa e-
 bibit, partim illum bi-
 bere jussit. Qui tanquam
 sponsus a sponsa cum vo-
 luptate acceptum bibit.
 Potus autem hic erat
 mulsum veneno mix-
 tum. Illa cum eum bi-
 bisse cerneret, magna
 voce exclamavit deam-
 que in genua procum-
 bens adoravit, inquit:
 Gratiam habeo tibi, ve-
 neranda Diana, quod
 mihi concesseris in tuo
 templo, pro marito mea
 causa interfecto suppli-
 cium exigere. His dictis
 confestim & ipsa mortem
 obiit, & sponsus cum ea
 simul ad aram Deæ vi-
 tam reliquit.

[CAP.

[C A P. X L.]

Timoclea.

Timoclea Thebana soror Theagenis, ejus qui in Charonea cum Philippo praelium commisit, quique exclamanti, usque quo persequeris? respondit, usque in Macedoniam. Huic mortuo supererat soror. Thebas Alexandro diruente, alii alias civitatis partes vastabant. Timocleæ vero domum invasit Thrax quidam Hipparchus. Qui post cœnam Timocleam in thalamum accersivit: neque hoc solum, sed aurum etiam & argentum, sicubi reconditum haberet, de his quoque confiteri eam cogebat. Illa se multum quidem ornatum auri argentique dicebat habuisse, in por-

Τιμόκλεια.

Τιμόκλεια Θηβαία, Θεια-
γῆς ἀδελφὴ, ἔπειτα
παῖδα, μὲν φιλίππῳ πρὸς
Χαιρωνείαν· ὅς κ' αὖτε τὴν
ἐμβόησαντα, Μέχρι πα-
διάκεις; ἀπεκρίνατο, Μέ-
χρι τῆς Μακεδονίας. τῷ τῷ
πλάττησαντι, περὶ τὴν ἀδελ-
φὴν. Θήβας κατέσκαψεν
Ἀλέξανδρος. ἄλλοι μὲν δὴ
ἄλλα τῇ πόλει ἐπέβησαν.
Τιμοκλείας δὲ πλὴν οἰκίαν
καπλάβειτο Θραξ ἱππάρχ-
ος. ἔπειτα ὁ Θραξ μὲν τὸ
δεῖπνον ἐκάλει πλὴν Τιμό-
κλειαν εἰς τὸν θάλαμον· καὶ
ἐδὲ τῷ τῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ
χρυσὸν καὶ ἄργυρον εἰς πα-
κρυμμένον ἔχει, καὶ παῖτα
ὁμολογεῖν ἐβιάζετο. ἡ δὲ
πολλὴ μὲν κόσμον ἔχειν

εἶπε

1 Ἱππάρχος.] Minus recte vertit
Interpres Hipparchus, cum verten-
dum equitatus dux. Plutarchus: Ἀν-
δρῶν καὶ ἡγεμενῶν, ἢ δὲ ἡμῶν, ἀλλ'
ὑβριστεῖ καὶ ἀνόντος· ἔρχεται δὲ Θραξ ἐν-
τός εἰς αὐτὴν, καὶ ὁμῶν μὲν καὶ βασιλῆως,
ἢ δὲ ὁμοῖος. Notavit id quoque
Freinshemius ad Curtium.

2 ἢ δὲ πολλὴ μὲν κόσμῳ ἔχειν,
ἀργύρεα καὶ χρυσὴ καὶ νομίσματα.] Si quis
malit ἀργύρεα καὶ χρυσὴν, habebit
Plutarchum auctorem: apud quem
ita legitur, ἡμῶν αὖτε οὐκ ἔστιν ὁμοῖος
μὲν, καὶ ἀργύρεα καὶ χρυσὴν. καὶ τὴν
χρυσὴν καὶ νομίσματα. Non est necesse
quicquam mutare. Casaubonus.

3 Ἀν-

ἔφη ³ ἀργύρας καὶ χρυσῶν,
 ἐν περὶ ὅρμοις, καὶ ψευδαίμοις, καὶ
 ἐκπώμασι, καὶ νομίσμασιν.
 ἀλισκομένης ἣ δὲ πόλεως
 πάντα ἐμβαλεῖν εἰς τὸ
 φρέαρ ὕδωρ δὲ ἔχον· ὁ
 Θραξ ὅππιδουσεν. ἣ δὲ ἡρα-
 γῆ αὐτὸν εἰς τὴν κῆπον τῆς
 κίρας ἐνθα τὸ φρέαρ ἔω· καὶ
 καταβύωα κελύει. ὁ μὲν
 καταβὰς τὸν ἀργυρον καὶ τὸν
 χρυσὸν ἐξήγαγε· ἣ δὲ ἄνωθεν
 μετὰ τῶν θρασυαυτῶν πολ-
 λὰς αὐτῷ λίθους καὶ πέτρας
 ἐκύλισεν, καὶ κατέκτανε τὸν
 βαρβαρον. οἱ Μακεδόνες
 συλλαβόντες ἡραγον ὅππιδον
 βασιλέα Ἀλέξανδρον· ὁ
 μολογήσαντες ἣ αὐτὴν ὡς
 ὀδονομῶντα πιν ὀραῖκα, καὶ
 βιαζόμενον ἡμῶν αἰσ, θαν-
 μάζας Ἀλέξανδρον, αὐ-
 τῷ περὶ ἐλθεῖν αὐτῷ φῆκε,
 καὶ πάντας τὰς καὶ γῆρας αὐ-
 τῇ προσήκοντας.

tibus, & tibialibus, po-
 culis & nummis. Capta
 autem civitate, se hæcin-
 puteum aqua carentem
 projecisse. Thrax credi-
 dit. Illa duxit eum in
 hortum ædium, in quo
 puteuserat, cumque de-
 scendere iussit. Qui cum
 descendens argentum &
 aurum quæreret, illa de-
 super cum famulis mul-
 tos lapides & saxa in eum
 devolvit, barbarumque
 obruit. Macedones eam
 comprehensam ad Alex-
 andrum regem adduxe-
 runt. Confitentem au-
 tem ipsam, se, barbarum,
 qui per vim & injuriam
 secum egerit, ultam esse:
 admiratus Alexander,
 tum ipsam liberam dimi-
 sit, tum omnes qui eam
 generis conjunctione at-
 tingerent.

[C A P.]

³ Ἀργύρας καὶ χρυσῶν, ἐν περὶ ὅρμοις, καὶ
 ψευδαίμοις, καὶ ἐκπώμασι, καὶ νομίσμασιν.
 ἀλισκ.] Ita locum hunc supplevi &
 emendavi cum MS. & Interprete,

nisi quod is ἐν ὅρμοις, facete vertat
 in portibus, pro in armillis. In Vulga-
 ta erat, ἀργύρας καὶ χρυσῶν, καὶ νομίσμα-
 τα. ἀλισκ.

1 Λίαν

[C A P. X L I.]

Ερυξώ.

Eryxo.

Ἰ Λάαρχος Κυρη-
ναίων βασιλεύς ἀποδει-
χθεὶς ὡς Βάτῳ τῷ Ἀρκε-
σίλαος τῷ δὲ χιῶ Φυλάτ-
των, ἐχρήσθη ἀντὶ βασιλείας
τύραννος, πᾶσι τῷ ἄνθρω-
μῷ χρησαίμενος καὶ τῷ πο-
λιτῶν. Ἐξ δὲ παιδὸς ἔβατ-
τα μήτηρ αὐτῇ Ερυξῶ, σώ-
φρων γυνή, καὶ δικαιοσύνη.
ταύτης ἐραστὴς Λάαρχος
ἐμνηστεύσατο. ἡ δὲ τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτὴν ἡξίει ἀφ' ἑαυ-
τῆς. τῇ δὲ ἐξ ἐπιτηδῆος ἀνα-
βαλλομένην, ἐπεμψεν Ε-
ρυξῶ τεράπειαν, ἀπαγ-
γέλλουσαν, νυκτὶ μὲν ἀντιλέ-
γειν τοῖς ἀδελφοῖς, 3 εἰ δὲ
σύλλογον αὐτῶν καὶ ἐμιλία
χρῆσιμον, καὶ δὴ συγχωρήσαιν
τοῖς ἀδελφοῖς. 4 τὸ δὲ χιῶς ἔ-

Nearchus Cyrenen-
sium rex declaratus, ut
Batto Arcesilai filio im-
perium servaret, pro re-
ge tyrannus evasit, omni
scelere usus in suos cives.
Battus autem ex Eryxo
natus erat, foemina mo-
desta, omniumque ju-
stissima. Hanc amans
Learchus, in matrimo-
nium petebat. Illa cum
fratribus suis eum collo-
qui iussit. Quibus dedita
opera cunctantibus, mi-
sit Eryxo famulam nun-
tiantem, jam quidem fra-
tres contradicere. Quod
si conventus eorum, &
colloquium haberetur,
fore ut hoc fratres con-
cederent. Initio facto
conjugii, facile condi-
tionem suscipit, & per
γάμος

1 Λάαρχος.] Non recte Interpretes
Nearchus, & Learchus. Vide Plutar-
chum.

2 Εξ ἐπιτηδῆος.] MS. ὀνηδῆος. Pro
Ερυξῶ, MS. Ερυξῶ. Casauboni
Codd Ερυξῶ. Infra pro Ερυξῶ, MS.
Ερυξῶς.

3 Εἰ δὲ σύλλογον αὐτῶν.] Plutar-
chus habet συλλογῶν. Casaubonus.

4 Τὸ δὲ χιῶς τὸ γάμος χρησιμὸς ἀσμί-

νος δὲ χιῶς.] Hæc confusa sunt &
mutata. Apparet ex Plutarcho ut sit
legendum. Ejus verba sunt quæ ad-
scriptimus: Δεῖ ἐν αὐτῶν εἰ βούλεται ἰδ-
ετω ἀρκεῖται πρὸς αὐτῶν. καλῶς γὰρ ἔ-
στιν καὶ λοιπὰ τὰ ἀρχαῖα χρησιμῆς. καὶ ἐν
ταῦτα πρὸς ἡδονῇ, τῷ Λάαρχῳ. Le-
gere ergo potes, τὰ ἀρχαῖα τὸ γάμον γα-
μοῦς. ταῦτα δὲ Λάαρχος ἀσμί-
Casaubonus.

χαίμεν ἡγομένης ἀσμερῶς
δέχεται. καὶ δὲ νύκτωρ ἄνδρ
τὸ δορυφόρων ἦκε πρὸς τὴν
Εἰρυξῶν, καὶ εἰς τὸ δωματίον
εἰσελθὼν, περιπατήσας Πω-
λυάρχῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ
Εἰρυξῆος ἀδελφῶν ἐνδον λο-
χῶντι, καὶ δύο νεανίσκους
Ξιφίρεις ἔχοντι, ὑφ' ὧν κα-
τακτενηθεὶς ἀπέθανε. τὸν δὲ
Βάτηον παραγγέλλοντες ἀπέ-
φηναν βασιλεία, καὶ Κυρη-
ναίους ἀπέδωκαν τὴν πύ-
τελον πολιτείαν.

noctem absque satelliti-
bus ad Eryxo venit, & in
domicilium quoddam in-
gressus, incidit in Po-
lyarchum maximum na-
tu inter Erixus fratres,
qui intus in insidiis lare-
bant, duosque adolescen-
tes ensibus armatos ha-
bentem : a quibus con-
fossus obiit. Illi Battum
productum regem desi-
gnarunt, & Cyrenensi-
bus avitam Reipub. ge-
rendæ rationem restitue-
runt.

[CAP. XLII]

Πυθίοποις.

Πύθης χρύσεια μέταλλ-
α ἔσρων, πίνοντας τὰς πο-
λίτας ἐκέλευε μεταλ-
λάσσειν, ὀρύσσειν, καθαί-
ρειν χρυσίον, ἄλλο μηδὲν
δρᾶν, μήτε ἐν τῇ γῇ, μή-
τε ἐν τῇ θαλάσῃ. πάντες
ἀπηγόρευον, ἔπε καρπὰς
ἔχοντες, ἔπε ἄλλο τι τῶν
πρὸς τὸν βίον πρᾶσσοντες.
αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἱκε-
τεύουσι τὴν Πύθιν γυναῖ-
κα Πυθίοποιν. ἡ δὲ ἐκέλευ-
σεν ἐκείνας μὴ ἀπείναι καὶ

Pythopolis.

Pythes aureis metallis
inventis, omnes cives ju-
bebat inquirere, fodere,
aurum purgare, nullum
aliud opus facere, neque
in terra, neque in mari.
Omnes eam rem moleste
ferebant, quod neque
fructus haberent, neque
quicquam aliud ad vitæ
cultum facere possent.
Mulieres eorum suppli-
citer uxorem Pythis o-
rant, ut de eo negotio
apud virum suum inter-
cedat. Quæ illas jussit

ἡ δὲ

abire, & bonum animum gerere. Ipsa vero convocatis aurifabris, præcepit eis, ut aureos pisces facerent, bellaria matura, obsonia, cibos, omnia ex auro. Pythes reversus e peregrinatione, coenam petebat. Uxor auream ei mensam apponit, in qua nihil eduliorum erat, sed omnia facta ex auro eduliis similia. Pythes collaudata artis effictione, postulabat quod ederet. Illa aliud quoddam aureum edulium ei affert, & hoc iterum. Indignantem marito, ac famere se dicenti, respondit: At tu omnem agricolationem & artificium sustulisti, & aurum inutile fodere iussisti, quod nemini hominum usui est, nisi fructus etiam seminatos plantatosque habeant. Hac uxoris prudentia Pythes edoctus metallorum opera reliquit, & cives ad agriculturam, a-

παρρέϊν· αὐτῇ δὲ τὰς δη-
μιουργὰς ἔχρυσαι καλέ-
σαι, ἐκέλευσε ποιῆν
ἰχθὺς χρυσᾶς, πέμματα,
ὠραία, ὄψα, βρώματα,
πάντα χρυσά. Πύθης ἐξ
δοσodemίας ἦκε, καὶ δαίπνον
ἔτῃ. ἡ γυνὴ παρέθηκεν αὐ-
τῇ χρυσῶν τράπεζαν, ἐφ'
ἧς παρέκειτο εἶδεν ἐδώδι-
μον, ἀλλὰ πάντα χρυσά
ἐδώδιμοις ὅμοια. Πύθης
ἐπαινέσας τὴν μίμησιν τῆ
πέχνης, ἔτῃ φαγεῖν. ἡ δὲ
προσέφερεν αὐτῇ ἄλλο π
χρυσὸν ὅμοιον ἐδώδιμον,
καὶ τὸτο πάλιν. δυσχεραίνον-
τος δὲ, καὶ λιμνῶτιεν ὁμολο-
γῆναι. ἡ δὲ λέγει· ἀλλὰ μαργαρίαν
μὲν καὶ πέχνην πάσαι κατέ-
λυσας· ἐκέλευσε δὲ ὀρύσ-
σαιν ἄχρηστον χρυσόν, καὶ
ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ὄφελος,
εἰ μὴ τὰς ἀπερομίδας καὶ
φυτλοομίδας καρπὰς ἐ-
χοιεν. τῇ σοφίᾳ τῆ γυναι-
κὸς ἐδιδάχθη Πύθης κατὰ-
λύσαι μὲν τὴν τῶν μεταλλῶν
ἐργασίαν, ἀφαιρεῖν δὲ τὰς
πολί-

1. Ἀλλὰ μαργαρίαν μὲν] Desunt hæc verba, ἡ γυνὴ ἴσα νελ ἴσα ἢ Πυθόπολις.

aut lege cum Plutarch. Ἀλλὰ οὐ γὰρ μαργαρίαν μὲν ἴσιν, καὶ τ. Casaubonus.
Ddd 1 Τῆς

πλίτας ὅπῃ γινώσκων, καὶ
ταῖς ἄλλαις τέχνας.

hasque artes exercendas
dimisit.

[CAP. XLIII.]

Χρυσάμην.

Chrysamē.

Ἡ Τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας
ἐς τὴν Ἀσίαν ἀφικνομένης,
ποῖς Ἐρυθραῖς κατέχουσιν ἐ-
πολέμῃ Κνωπῷ ὁ Κόδρι-
δῶν γῆρας· ὁ θεὸς ἔχρησεν
αὐτῷ στρατηγὸν τῷ Θεσ-
σαλῶν· λαβεῖν τὴν ἰέρειαν
τῇ Ἐνυδίας· ὃ ἦ πρὸς ὁδοῦ
παρὰ τοὺς Θεσσαλούς, καὶ μη-
νυῖ τὸ λόγιον ὁ θεὸς· οἱ ἦ ἐ-
πεμψαν αὐτῷ τὴν ἰέρειαν
τῇ θεῷ Χρυσάμην. αὕτη
φαρμάκων ἔμπειρος ὤ-
σαι, παῦρον ἐξ ἀγέλης· μέ-
γιστον καὶ κάλλιστον συλλαβεῖ-
σαι, τὰ μὲν κέρατα κατ-
χρυσώσε, καὶ τὸ σῶμα κατ-
εχόσμησε σέμμασι καὶ χρυ-
σοπαῖσις ἀλουργίσι. καὶ μὲν
τῇ τροφῇ ἀναμίξασα μα-
νισσοποιὸν φάρμακον ἔδωκεν

Cnopus ex Codrida-
rum genere oriundus,
cum iis qui Erythram in-
colebant, cum Ionica co-
lonia in Asiam deducere-
tur, bellum gerebat.
Deus oraculo prodiderat,
ut ducem itineris a Thef-
salis fumeret sacerdotem
Hecates. Qui missa ad
Thessalos legatione, sen-
tentiam oraculi eis indi-
cabant. Illi sacerdotem
ei deæ miserunt Chrysa-
men. Ea cum pharma-
corum magnam peritiam
haberet, taurum de gre-
ge sumens, maximum &
pulcherrimum, ejus cor-
nua inauravit, & corpus
ornavit fertis, auroque
intertextis purpuris, at-
que cum pabulo furio-
sum pharmacum mi-

αὐτῇ

Ἡ Τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας] Ita erat
in nostro Codice. poetice nimirum
pro Ἰωνικῇ. quod quare hic usurpa-
ret Polyænus causæ nihil erat. *Casano-*
bonus

Ἰωνικῆς] Ita reposui cum MS.
pro Ἰωνικῆς.

2 Λαβεῖν] γ. λαβὼν. *Casano-*
bonus.

3 Μίγιστον καὶ κάλλιστον] Καὶ κάλλι-
στον, quod in Vulgata aberat, cum
MS. & Interprete supplēvi. Infra pro
ἀντιστρατιωτικῇ, idem Cod. ἀν-
τιστρατιωτικῇ.

4 Κῆ

scens, comedendum ei proposuit. Pharmacum hoc cum ipsum taurum in furorem adegit, tum omnes qui ejus carne vescerentur, in rabiem poterat convertere. Hostes e regione castra locabant. Illa in conspectu & oculis hostium extructa ara, omnibusque rebus, quæ ad sacrificium pertinerent, paratis, taurum iussit adducere. Ille propter pharmacum furens, & æstro percitus, exiliit, magnisque mugitibus editis fugit. Hostes videntes inauratis cornibus, & coronatum, ab hostium sacrificiis in sua castra ferri, quasi bonum signum ac faustum omen fuscipiebant, comprehensumque diis immolabant, ac de mortuo quilibet partem arripit, ut numinis & divini sacrificii participes fierent. Continuoque universus

αὐτῷ φαγεῖν. τὸ δὲ φάρμακον αὐτὸν π τ παῦρον ἐξέμηνε· καὶ τὰς γούσας μέλ-
ους αὐτῷ μανιχρῶν ἐμέλ-
λεν. οἱ μὲν δὲ πλέμιοι
ἀντιπράτοπεδόν τοι. ἡ δὲ ἐν
αὐτῷ τ πολέμιον βωμὸν
ὠδραπθῆσαι, καὶ ὅσα πρὸς
θυσίαν, ἐκέλευσε προσά-
γειν τ παῦρον. ὁ δὲ ὑπὸ τ
φαρμάκῳ μεμηνὼς καὶ οἰ-
σρῶν ἐξεπήδησεν, καὶ μέγα
μυκῶν ἐφύθη. οἱ πο-
λέμιοι χρυσόκερων κατε-
σεμνῶν ὄραντες, καὶ φε-
ρόμενον εἰς τὸ ἐαυτῶν πρ-
ατόπεδον ἀπὸ τ θυσίας τ ἐν-
αυλίων, ὡς ἀγαθὸν ση-
μεῖον, καὶ οἰώνισμα αἰσίων
ἐδέξαντο, καὶ συλλαβόντες
καλλιερῶσι πῶς θεοῖς, καὶ
τ κρεῶν ἕκαστος φιλοτί-
μως ἐδέξαντο, ὡς δαιμο-
νίας, καὶ θείας ἱερουργίας με-
ταλαγχάνοντες. αὐτὰρ
δὴ πᾶν τ πρᾶτόπεδον ὑπὸ
μανίας καὶ ὠδραφροσύνης
ἐξίστα-

4 Καὶ οἰώνισμα αἰσίων ἐδέξαντο, καὶ
συλλαβόντες καλλιερῶσι πῶς θεοῖς, καὶ
τ κρεῶν ἕκαστος φιλοτίμως ἐδέξαντο,
ὡς δαιμ.] Hoc modo locum hunc
mutilum cum MS. & Interprete sa-

navi: Vulgata enim καὶ οἰώνισμα αἰ-
σίων ἐδέξαντο, ὡς δαιμ. orta lacuna
ex repetitione τ ἐδέξαντο. Pro δαιμο-
νίας quoque cum eodem nec non In-
terprete, scripti δαιμονίας.

Ddd 2

x A7-

ἔξισαν. πάντες ἀνεπήδον,
 θέσαν, ἀνεσκίρτων, καὶ
 φυλακὰς ἀπέλιπον. Χρυ-
 σάμῃ τῷτα ἰδῶσι τὸ Κνω-
 πον ἐκέλευσε διὰ πύχας
 ὁπλίται τῷ στραπὸν ἢ πῶς
 πολεμίοις ἐπάγειν, ἀμύναι-
 αὖ μὴ θάνατο ἄλλοις. ἔτω δὲ
 Κνωπὸς ἀνελὼν ἀπαντᾶς,
 ἐκρέτησε τὸ Ἐρυθράων πό-
 λεως, μεγάλης τὴν ἑλδαί-
 μον.

eorum exercitus furore,
 & amentia corripiebatur.
 Omnes exiiebant, discu-
 rebant, saltabant, cu-
 stodias relinquebant.
 Chrysam hæc conspicu-
 ta, Cnopus summa ce-
 leritate jubet exercitum
 expedire, & contra ho-
 stes ducere, qui defen-
 dendi facultatem non ha-
 berent. Ita Cnopus omni-
 bus interfectis, Erethrien-
 sium urbe magna floren-
 tissimaque potitus est.

[CAP. XLIV.]

Πολύκλεια.

Ἐπὶ βοιωτὰς οἱ πάλαι
 Θεσσαλίαν ἔκκεν ἐρατὸς
 σὺν Αἰάτῃ οὐ φιλίππῳ, Πο-
 λύκλειαν ἀδελφὴν ἔχων.
 Ἡρακλεῖδαι τὸ γῆρ' ἄμ-
 φω. χρῆσμός τ' ἄρξεν
 ὅς ἐκ τῶ γῆρας πρῶτος δια-
 βὰς τὸ Ἀχελῶν, ὅππῃ
 τὸ πολεμίας. ἡ μὲν στρατὸς
 τὸ πᾶσιν διαβαίνειν ἔ-
 μελλε. Πολύκλεια τὸ πᾶ-
 ρα ὅππῃ πολεμίας, φάσκε-

Polyclea.

Ætæus sororem habens
 Polycleam, ambo ab Her-
 culis stirpe genus duce-
 bant. Oraculum exta-
 bat: Qui primus ex hoc
 genere transmissio Ache-
 loo terram attigerit, ur-
 bem cum imperio tene-
 bit. Cum exercitus flu-
 men transiturus esset,
 Polyclea pedem obliga-
 vit, inquiens plantam si-
 bi vulneratam esse. Ro-

σδ

1 Ἀρξεν δεῖν τὸ γῆρας] MS. Male,
 consulis vocibus, ἀρξεν δεῖν τὸ γῆρας.

Unde lego, ἀρξεν δεῖν τὸ γῆρας. Infra
 pro ἀπὸ τοῦ, idem Cod. ἐπὶ τοῦ.

gat fratrem Ætatum, ut
se trans fluvium portet.
Ille nihil mali suspicatus,
sed tanquam sorori in-
servire volens, scutum ar-
migeris tradidit : subla-
taque in humeros Poly-
clea, alacriter per flu-
vium vestigia ferebat.
Qui cum ad ripam appro-
pinquasset, illa præver-
tens exiliit, & conversa
ad fratrem, inquit : Mi-
hi regnum debetur ex o-
raculi sententia. Nam
prima omnium terram
ingressa sum. Æatus in-
tellecto dolo, nequa-
quam ægro animo tulit :
sed puellæ solertiam am-
plexus, eam in uxorem
duxit : simulque imperii
gubernacula tenentes,
filium Thessalum genu-
erunt, a quo civitatem
etiam Thessaliam nun-
cuparunt.

αι πρῶτον τὸ σφυρὸν,
παρκαλεῖ τὸν ἀδελφόν
Αἴαντα διενεγκῆν αὐτῷ ὑ-
πὲρ τοῦ σκουρίου. ὁ δὲ μηδὲν ὑ-
ποπίσας, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ
βυλόμενος ὑπαγγήσκει,
τῷ μὲν αἰσίδα ἀπιδάκε
πῶς ὁπλοφόροις, τῷ ἣ Πο-
λύκλειαι ἀράμενος, ἐβό-
διζε Αἴαντι τὸ σκουριὸν πορ-
τῶς. ἡ ἣ γυμνὴς πη-
σίον τ' ὄχθης, φησάσα
ἐξήλετο καὶ μετὰ στραφεῖσαι
πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἔφη· ἐμὸν
γίρας ἡ βασιλεία καὶ τὸν ἔ-
με ὑπερῆκον· πρῶτη γὰρ αἰ-
πάντων τ' χώρας ἐπέβην.
Αἴαντος αἰσιδόμενος τ' αἰ-
πίτης, ὅτε ἐχαλέπηνε τὸ
ἦ φρένημα τ' ἰκέρης ἀγάμε-
νος αὐτῷ ἐγχευε. καὶ ὁ μὲν
βασιλεύωντας, παῖδα Θεσ-
σαλὸν ἐποίησαντο, ἀφ' ἧς καὶ
αὐτὴ πόλιν Θεσσαλίαν
προσηγόρευον.

[C A P. XLV.]

Λεῖνα.

Aristogiton & Armo-

Αἴαινα.

Ἀριστογείτων καὶ Ἀρ-
μοσίου

z H 3, γυμνὴς πη.] Vel γυμνὴς Nam utroque modo legi potest. Ca-
saforum.

Ddd 3

1 H 7

μόδιⓄ πῶς ἐπέθεντο πῶς
 πορῖνοις, εἰδὲς Ἑλλήνων
 ἀγοῇ· ἡ γὰρ Ἀριστογί-
 νου ἑταῖρα, ὄνομα Λάαι-
 να. Ἰππίας τὴν Λάαιναν
 συλλαβὼν ἐβασάνισεν ἐφ'
 ᾧ π' ἐξεπῆν τὰς κοινωνή-
 πατας τ' ὀπθίσσεως. ἡ δὲ
 πλεῖστον ὅσον· ἀντέχεν· ἐκ-
 νικωμένη δ' ὑπὸ τ' βασι-
 νων, ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτῇ
 τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέ-

dus, quemadmodum in
 tyrannos impetum fece-
 runt, nemo est Græco-
 rum qui ignoret. Erat
 Aristogitoni scortum no-
 mine Leæna. Hippias
 comprehensam Leænā
 in quæstionibus exami-
 navit, ut conjurationis
 socios indicaret. Illa pro
 virili parte restitit: sed
 tormentorum vi supera-
 ta, ne aliquid excideret,

δακν.

1 Ἡ γὰρ Ἀριστογίνου ἑταῖρα, ὀ-
 νομα Λάαινα] Harmodii fuisse amicam
 testatur Athenæus lib. xiv. Εἰ δὲ ἐ-
 δὲ ἐκ Λάαινα, ἡ ἑταῖρα Ἀρμόδιου, τ'
 πορῖνοι τοιήσαντο, ἥ τις καὶ ἀντιφώνη-
 σεν τῷ ἀδελφῷ Ἰππίῳ τὸν πορῖνον ἐδὶν
 ἔκτετα σκαπιδίον τοῖς βασιλεῦσι.
 Clemens Alexandr. Στρωματ. lib. iv.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεὺς ἤνεγκεν ἀνδρείας
 Λάαινα· ἢ Ἀπιδν, συνελθὼν αὐτῇ τοῖς
 Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογίνον καὶ
 κατὰ Ἰππάρχου ὀπθελὼν καὶ ὅπως τ'
 αὐτὴν ἔχειν, ὅτι μάλιστ' ἐρικλυμένη.

2 Ἀντέχει] MS. ἀντεῖται sed
 Vulgata recte: sic infra quoque cap.
 61. de Epichari: ἢ δ' ἀντιτάχει. Paullo
 post pro corrupto ἀπιδναι, emen-
 δαυι ἀπιδναι, uti jam hic legit Meur-
 sius in Pististrato. Testullianus in A-
 pologēt. cap. Lx. *Attica meretrix*
carpitice jam fatigata, postremo lin-
guam suam jam comestam in faciem ty-
rannei sevientem expruit, ut exprueret & vo-
cet, ne conjuratos confiteri posset, si et-
iam missa voluisset. Similem aliorum
inter tormenta constantiam refert
 Clemens Alexand. Στρωματ. lib. iv.
 Καθὰ περ οἱ παλαιοὶ δίκαια, ἀπιδναι
 ψυχῆς, καὶ ἀταρξίας κερπήματα ὅπως

ἢ μόνον Διόνειοι καὶ Μανδάνες καὶ Ἀέ-
 κωνες ἐν ἐλευθέροις ἀνδρείων, ὡς φασιν
 Ἐρρατοδίνες· καὶ τοῖς Πιστρίστου καὶ τε-
 κναι· καὶ καὶ Ζωὴν ἢ Ἐλπίδα ἀντιφώνη-
 σάντων· κατὰ τὴν π' τῆς ἀπιδναι,
 ἀντιτάχει· περὶ τὰς βασιλείας, ἐδὶν ἐ-
 μολεγεμένη· ὅς γε καὶ τολμήσας, τ'
 γλῶσσας κατέφαγε, περὶ τὴν τὴν
 ἐκείνην· ὅτι οἱ μὲν, Νίαντον· αἱ δ' ἄ-
 λωστον περὶ σκαπιδίον. ὁ μὲν δ' καὶ Θεό-
 δωτος· ὁ Πυθαγόρης· ἐπιδέσας, καὶ
 Παύλος· ὁ Λουκῆς γυναικός, ὡς ἐ-
 σσι Τιμόθεος· ὁ Περικλῆς· ἐπὶ τῇ
 ἐκ τῆς φιλοσοφίας ἀνδρείας, καὶ Ἀχαι-
 κός· ἐπὶ τῇ Ἡθικῇ. Ad quem locum
 vid Sylburgius.

3 Τὴν αὐτὴν γλῶτταν ἀπιδναι]
 Scribo ἀπιδναι, vel ἀπιδναι. Quod
 sequitur, αὐτὴν μὲν καὶ ἐκείνην καὶ ἀ-
 περὶ τῇ· τὸ δ' ἐκείνην καὶ αὐτὴν καὶ
 διωκτῆσαντες, explicabit tibi Pau-
 saniz eadem de re ambiguum lo-
 cum, & proinde male vulgo acce-
 ptum, in Atticis. Ἀπιδναι τὴν
 τῇ καὶ αὐτὴν οἱ Πιστρίστου
 καὶ, καὶ αὐτὴν Ἀδωνίαν· καὶ ἵς
 μὲν μὲν τὴν γυναικός. Adi Laetantium
 lib. primo cap. xx. *Cassianus*.

suam ipsa linguam abscidit. Athenienses honoremetricem afficere volentes, ipsam quidem non in arce statuerunt : sed animal lænam æneam fabricantes, consecrarunt. Si quis in arcem ascenderet, in vestibulo statim lænam æneam conspiciebat, ad memoriam rei gestæ, lingua carentem.

δακεν. Ἀθῆναιοι τὴν ἑταίραν πηήσαν ἡλόντες, αὐτὴν μὲν οὐκ ἔστησαν ἐν ἀκροπόλει· τὸ δὲ ζῶον τὴν λέαιναν χαλκῶν δημογεγενησάντες, ἀνέθηκαν. ἔπεισ ἀνῆλθεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐώρακεν ἐν τῷ περὶ πυλαίῳ τὴν λέαιναν χαλκῶν, γλῶσσαν οὐκ ἔχουσαν ὑπόμνημα τῆς διηγήματός.

[CAP. XLVI.]

Themisto.

Themisto fuit Crithonis Oeantii filia. Hanc deperibat Phricodemi tyranni filius Philo. Tyrannus postulavit in matrimonium virginem. Pater contradicebat. Tyrannus filios Crithonis abstractos, in conspectu patris ac matris feris esurientibus objecit : virgineque abrepta, nuptias

Θεμιστώ.

Θεμιστὼ Κεῖθωνος οἱ ἀνδρὶς θυράτης· πάτης ἧρα φρεκδῆμας τὴν περὶ πᾶς φίλων. Τύραννος ἐξήτη πρὸς γάμον τὴν Κεῖθων. ὁ πατήρ ἀντίλεγεν. ὁ τυραννὸς τὰς ὑπὸς τὴν Κεῖθωνος ἀποσπᾶσας ἐν ὄψι τὴν πατρὸς καὶ τὴν μητρὸς, παρέβαλεν θηρίοις πεινῶσι.

τὴν

4 Αὐτὴν μὲν ἴα, &c.] Pausaniz locum Casaubono adductum male accipit Scaliger ad Eusebii Chron. Num. c. l. c. c. c. c. x. v. i. i. Eodem modo ut Noster, etiam Plutarchus De Garrulitate.

Cap. XLVI. 1 Τυράννου πατρὸς φίλων. Τύραννός τ' ἐξήτη πρὸς γάμον τὴν Κεῖθων. ὁ πατήρ ἀντίλεγεν. ὁ τυραννὸς τὴν ὑπὸς τὴν Κεῖθωνος ἀποσπᾶσας ἐν ὄψι τὴν

πατρὸς καὶ τὴν μητρὸς, παρέβαλεν θηρίοις πεινῶσι. * ὃ Κεῖθων ἀποσπᾶσας ἐπιτίλη πρὸς γ.] Ita utramque lacunam, quæ erat in Vulgata, ortam ex repetitione vocum τυραννὸς & ἀποσπᾶσας, cum MS. & Interprete explevi. Antea legebatur τὴν περὶ πᾶς φίλων. . . . ὁ τυραννὸς τὴν ὑπὸς τὴν Κεῖθωνος ἀποσπᾶσας. . . . ἐπιτίλη πρὸς γ.

τίω ἢ κέρλιω δόποσάσας,
 ἐπιτέλῃ πρὸς γάμον. Θε-
 μισὼ λήθ' ἰὼ ἀνάγκῃ ὑ-
 περμαναμένη, ξίφ' ὅς ἐσε-
 κόμισε ὑπὸ χιτωνίσκῳ,
 καὶ τ' νυμφίον καθύδοντα
 ἐν τῷ θαλάμῳ ὡς ἀκλί-
 νασα, τὸν τραχήλον ἀπὸ-
 λως ἀπέσφαξεν, ὡς μηδε
 φωνῇ δ' φρονέομενος γε-
 νέσθ'. ³ ταῦτα ἢ πάντα νύ-
 κτωρ λαθεῖσαι, πάλιν ὅππῃ
 θάλασσαν κατελθεῖσαι, ἀ-
 κάποιον εἶρεσαι, πνέμα' ὅ
 ὅπιτυχεῖσαι, τὸ δότι γειὸν
 ἐλκούσαι, μίνη ἀναχθεῖ-
 σαι κατέπλωσεν. ⁴ ἐς Ἐλί-

perfectit. Themisto ne-
cessitate compulsa, diffi-
mulans, ense sub tui-
ca importavit, & spon-
sum dormientem in tha-
lamo, collumpetens, facile
interemit, ut ne vox qui-
dem occisi audiretur. His
omnibus per noctem
clam patrat, ad mare
progressa, naviculam in-
venit: ventumque nacta,
eam ab terra abstraxit, &
sola solvens navigavit in
Græcam quandam A-
chajæ civitatem, in qua
sacrum erat Neptuni
templum: in illud sup-
plex confugit. Phrico-

ulu

2 Κατεκλίνασαι MS. ~~κατεκλίνα-~~
σαι. Omissam hanc vocem ab Inter-
prete verte *juxta cubans*.

3 Ταῦτα ὅ πάντα] Lege ταῦτα ὅ
πάντα ὁρίζεσθαι, v. infra scribe, ἡ
ἐκείν. *Casambonus.*

4 E'c'E'αἰκλῶ πάλιν.] Ita edidi pro
Vulgato ε'c' πάλιν. MS. exhibebat ε' E' α-
ἰκλῶ πάλιν, quomodo in suis quo-
que videtur invenisse Interpretes, vertit
quippe: in Grecam quandam *Achaja ci-
vitatem*. Sed a facili hoc lapsu Aucto-
rem vindicavi, eique veram lectio-
nem restitui. Probatur ea tum so-
quentibus ipso verbis: ὁ δ' αἰκλῶν
τοῦ E' αἰκλῶν ἡ πόλις, tum sub fi-
nem Strategematis: οἱ δ' E' αἰκλῶν αἰ-
κλῶν. Neptunus, ad cuius fanum *The-
mis*se confugisse testis est Polyxenus,
diis urbis huius templo cognominus,
habitus est *Helicentus*. Ejus memine-
re Homerus *Iliad.* Y. γ. 404. Strabo

lib. ix. Pausanias in Achaicis, & alii. Gentile Ἐλικαῖον, quod est apud Nostrium, apud alium vix reperietur. Ἐλικαῖς certe est apud Strabonem ut & Stephanum voce Ἐλίκη. Quomodo autem ab Ἐλίκη formetur Ἐλικαῖον, docet Eustathius ad citatum jam Homeri locum: Περίηυστο τοῦ παῖτος Ἐλικαῖον· ἔπειτα ὁ Αἰολαῖς ἐκ ἀποτοτῆς φασὶ περιπατικῆς ἡμιλῆς ποῖσις κτύπος κτυκῆς. εἶον, ἔπειρα, ἔπειρα ἔπειρα· σῆσαι, ἀλλοίωσι. ἐτύμων, ἐτυμῶν· ἀνιμων, ἀνιμῶν, καὶ δι' αἰωνίας ἀνιμων· ἔπειτα φασὶ καὶ Ἐλίκην, Ἐλικαῖον, ὅτομα τύπος, Ἐλικαῖον· ἵνα φασιν, ἐὼ Ἐλικαῖς & Ἀχαιῶς ημιμῶν. Cum MS. quoque & Interpretē pro Ποσειδῶν· ἱερὸν, scripsi Ποσειδῶν· ἱερὸν ἄγον. Pausaniz in Achaicis dicitur ἱερὸν ἀχαιοῦ ποσειδῶν· Ἐλικαῖκήν. Quemadmodum vero Au-

demus alterum filium, occisi fratrem, Heracontem misit, ut ab Elicensibus puellam reposceret. Qui eam tradiderunt. Cum autem solvissent, ingens coorta tempestas navigium depulit ad Rhium Achajæ: ubi appellentibus supervenerunt biremes duæ Acarnanorum summas inimicitias cum tyranno exercentium: qui abreptam navem deduxerunt in Acarnaniam. Vulgus Acarnanorum re cognita, victum Heracontem puellæ potestati permiserunt. Tyrannus legationem ad τὴν Ἀκαρνάνων μαχόντες πᾶσι πρὸς τὸν Ἡράκοντα, καὶ τὸν Ἡράκοντα, αὐτῇ

κλυ, πόλιν τὴν Ἀχαιῶν, ἐνθα Πρωσιδῶντος ἱερὸν ἄγιον ἔστι. τότε προσφυγὴν ἰκέ-
της. φερόμεν τὴν ἑπὶ τὴν ἑλὴν ἀδελφὸν τὸν Φονδ-
γέντος Ἡράκοντα ἐπιμψεν,
ἐξαπτήσονται ὡς τὴν ἑλ-
καίων πρὸς τὸν κέρην. οἱ μὲν δὲ
ἐξέδωκαν· ἐπεὶ δὲ ἀνέχθη-
σαν, χειμῶν μέγας ἐξέω-
σε τὸ σκάφος. ἦν τὸ εἶον
τῆς Ἀχαιῶν· ἔπεσοιμι-
σι μὲν οἱ ἐπεφάνησαν ἡ-
μιολίαι δύο Ἀκαρνάνων
ἐχθρῶς πρὸς τὸν τυραννον
ἐχόντων, οἱ τὸ σκάφος
ἐξαψάλλοι, κατήγον ἐς
Ἀκαρνάνίαν. τὸ πλῆθος
πεπραγμένα, οἰκτεῖρασι
καὶ τὸν Ἡράκοντα, αὐτῇ
παρέ-

δοι *Helice* eversionem adscribit Ne-
ptuno, indignanti quod *Themisto*
supplicem templo suo abstraxerant,
ita quoque eidem tribuit *Pausanias*,
non quidem propter unam *Themis-*
to abreptam, sed varios supplices in-
terfectos, cum ait: Χερσὶν δὲ ἔστησαν
Ἀχαιοὶ τοῖς ὀνταῖσι, ἰκάτας ἄνδρας
ἀποκτείνοντες καὶ ἰσχυρὰ, καὶ ἀποκτείνοντες,
καὶ ἰσχυρὰ τὸ μῦθον καὶ τὸν ποταμὸν
καὶ αἰὶνῶν σπασμὸς ἐς τὴν χώραν στίβον
αὐτῶν κατακλίνας, ἥτις τὸ οἰκδομο-
μαστὶν καὶ κατακλίνας, καὶ ἡμῶν τὴν κα-
τακλίνας καὶ αὐτὸ τὸ πόλιος τὸ ἔδα-
ς αἰὶνῶν ἐς τὴν ἑλὴν ἵσταται ἵσταται.
Post similem deinde casum rela-

tionem addit & tempus, quo rui-
na hæc accidit: Εἰς τὴν δὲ τὴν ἑλὴν
ἀπώλειαν Ἀχαιοὶ μὲν Ἀθῶνισιν ἐπαρ-
χοντες, πτωχὸν δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν οἰ-
λυμπαδόντες ὅππαις ἱκατοῖν, ἡ δὲ δα-
μων θάλασσα εἰς τὴν πόλιν. Cum
quo convenit *Strabo*, dum scribit:
κατακλίθη δὲ ἑλὴν οὐδὲν ἔσται πρὸς
τῆς ἀποκτείνων. (licet aliam addat
causam) contigit quippe pugna *Leu-*
strica anno 11. Olymp. cii.

5 Κατακλίνας] MS. δίκωντες.
Infra pro γονίας idem Cod. γονίας.
quemadmodum dixit *Auſtorpaull* b
ante.

παρέδωκαν· ὁ τύραννος
 προσβύετα ὑπὲρ τῶν παι-
 δῶν πρὸς αὐτῶν· ἡ δὲ εἰς τὰς
 γονίας ἀπολάβοι, τότε τὸν
 υἱὸν ἀπαδώσειν ἐπηγγέλα-
 πο. Φερχόδημος πισύσας,
 ἐξέπεμψεν αὐτῇ τὰς γο-
 νεῖς. οἱ δὲ Ἀκαρναῖνες ἔδδεν
 ἔλαττον τὸν Ἡράκλωνα αἰ-
 κιστάμενοι πικρῶς ἀπέ-
 κτειναν. τὸν δὲ Φερχόδημον
 καὶ μὴ πολλὰς ἡμέρας οἱ πο-
 λιῖται διέφθειραν· οἱ δὲ τὴν
 Εὐκλῆν οἰκῶντες, οὐκ εἰς
 μακρὰν κατέπθησαν αὐτοί
 τε καὶ ἡ πόλις, τῆς μὲν γῆς
 σεισθείσης, τῆς δὲ πελάγους
 σπικλύσαι. ἔδοξε τὸ
 μὲν ἰμαίον ἡμέρᾳ Ποσειδῶ-
 νος, ὅτι τὴν ἰκέτειαν αὐ-
 τῷ παρθένον τοῖς πολεμίοις
 ἐξέδωκαν.

eam pro filio mittit. Π-
 la se, si parentes rece-
 perit, filium redditurum
 recepit. Phricodemus his
 promissis credens, trans-
 misit ei parentes. At
 Acarnani Heracontem
 nihilo minus acerbissi-
 mis verberibus confe-
 ctum occiderunt. Phri-
 codemo post non multos
 dies sui ciues mortem at-
 tulerunt. Qui vero Eli-
 cen incolebant, non lon-
 ge post demersi sunt tum
 ipsi, tum eorum civitas,
 facto terræmotu, pel-
 goque procellis exun-
 dante. Visumque est hoc
 Neptuni indignatione
 accidisse, quod sibi sup-
 plicem virginem hostibus
 tradidissent.

[C A P. XLVII.]

Φερεσίμα.

Ἀρκεσίλαος Βάτης τῆς
 Κυρηναιῆς βασιλέως κα-
 πασιαδῆς υἱὸς τῆς πολή-
 θος, ἐξέπεσε τῆς δόξης.
 ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Φερεσίμα

Pheretima.

Arcefilaus Batti Cyre-
 nensium regis filius, per
 seditionem exactus a
 multitudine, imperio pri-
 vatus est. Mater ejus Phe-

αὐτῆς

retima, ad Euclithontem regem Salaminis, quæ est in Cyp̃ro, adnavigans, suppliciter rogabat, ut auxilium ferret. Cyprius supplicationem ac preces neglexit. Ad extremum Arcefilaus in Græcorum exercitu militans, magnas opes nactus, rediens, imperium recuperavit: cumque acerbissimis suppliciis inimicos suos puniret, a finitimis barbaris interfectus est. Pheretima in tantis calamitatibus animum non abiecit, sed ad Ægypti principem Aryandem confugiens, & quædam sua in Cambysem merita commemorans, magnis copiis terrestribus ac navalibus coactis, intolerabilem se Cyrenensibus præbuit: sic ut etiam filii mortem persequeretur, & generi imperium restitueret.

ἰ πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖν[Ⓢ] τῆς ἐν Κύπρῳ παλαιοῦσαι, ἰκέτευσεν, αἰτῶν αὐτῇ συμμαχίαν. ὁ μὲν Κύπερ[Ⓢ] τῆς ἰκεσίας ἡμέλησεν. ἐν ᾗ τῷ τέως Ἀρκεσίλ[Ⓢ] Ἑλλήων[Ⓢ] συμμάχων ἀπερήςσας κατελθὼν, πλὴν δὲ χλὼ ἀναλαβὼν, περὶ πικρῶς πικρῶς ἄλλος τὰς λελυπηκότας ὑπὸ τῶν ὁμῶν βαρβάρων ἀνῆρέθη. φερένμα πρὸς τὸ δεινὸν ὅσα ἀπηγόρευεν· ἀλλὰ ὡς τὸν Αἰγυπτί[Ⓢ] Σατρέ[Ⓢ] πλὴν Ἀρυάνδῳ κατέφυγε, καὶ πᾶσι βερυσίας ἐς Καμβύσῳ προσβαλλομένη, πολλὰ δυνάμιν περικλῶ καὶ ναυικλῶ συλλαβεῖσαι, προσβαλεῖσαι τοῖς Κυρηναίοις ἀντίσταν[Ⓢ] ἐγένετο. ὥς τε καὶ διακας ὑπὲρ ἑπαιδὸς λαβεῖν, καὶ τῷ γῆ[Ⓢ] πλὴν δὲ χλὼ δοῦναι λαβεῖν.

[CAP.

ἰ Πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖν[Ⓢ]] Ita legendum auctore Herodoto ἱερὸν ὄνομα.

Εὐελθόντα] MS. προσελθόντα Infra pro Ἀρυάνδῳ, cum MS. & Interprete edidi Ἀρυάνδῳ. Nomen

hoc & supra male erat exaratum. Προσυλλαβεῖσαι τοῖς Κυρηναίοις, cum MS. edidi συλλαβεῖσαι, προσβαλεῖσαι τοῖς Κυρηναίοις.

ἰ Συμμάχων] γ. συμμαχῶν. Κατασκευασ.

ἰ Ἀΐον-

Ἀξιοθέα.

Ἡ Ἀξιοθέα Νικοκλίας
 γυνὴ Κυπρίων βασιλείας,
 πολλῶν ἡγόντων ἑξῆς
 Πτολεμαίης βασιλείας Αἰ-
 γυπίας κατ'αλυσόντων πλὴν
 δ'εχλῶ· ἐπειδὴ Νικοκλῆς
 μὴ αὐτὸν ἀνεκρέμασεν· οἱ
 δ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ σφαίρας αὐ-
 τῆς κατ'σφάζαν, αὐτὴ τὰς
 τῶν πεπλῶντων δ'εσπῆς
 ἐζηλωσεν. καὶ τὰς π' ἀδελ-
 φαίς αὐτῶν, καὶ μητέρας,
 καὶ γυναῖκας συγκαλίσσει-
 σαι, ἔπεισε μηδὲν ἀνάξιον
 ὑπομῆναι τῶν γυναικῶν· αἱ δὲ
 πεπεισθεῖσαι, συνέκλεισαν
 μὲν ἀσφαλῶς τῆς γυναι-

Axiothea.

Axiothea Nicoclis re-
 gis uxor, magna multi-
 tudine militum veniente
 ab Ptolemaeo Ægypti re-
 ge, ad disturbandum re-
 gnum, cum Nicocles vi-
 tam laqueo finiisset: fra-
 tresque ejus sibi ipsis
 mortem conscivissent, ipsa mortuorum virtutes
 æmulata est: sororesque
 eorum ac matres, uxo-
 resque convocavit, &
 iis persuasit, ne quid indi-
 gnum genere committe-
 rent. Quæ persuasæ for-
 titer januas muliebris au-
 læ concluderunt: recur-
 rentesque ad tecta, multi-

κωνί-

Ἡ Ἀξιοθέα Νικοκλίας, &c.] Ean-
 dem hanc historiam omnino vide
 apud Diodorum lib. xx. cui Νικο-
 κλῆς non Κυπρίων βασιλεὺς, sed βασι-
 λεὺς τῆς Παισίας, ita ut fuerit tantum
 Paphi, urbis insulæ Cypri, rex sive
 tyrannus. Cyprus quippe distincta in
 varia regna. Curtius lib. iv. cap. 8.
 Cypriotum quoque regibus, qui ex a Da-
 rio defecerant ad ipsum, ex oppugnanti
 Tyranno miserant classē, pro merito ho-
 nos habitus est. Lucem a Nostro ma-
 tuare potest Diodorus, qui tantum
 scribit Nicoclem manus sibi intulisse;
 cum Polyznus scribat laqueo eum
 vitam finiisse. Ceterum hic est Nico-
 cles, ad quem Isocrates scripsit Ora-
 tiones. Variè nomen ejus apud Au-

tores scribitur, Nicocrem scilicet, Ni-
 coetes, & Nicotban. Vide Paulum
 Leopardum lib. 1. Emend. cap. 10.
 & Casaubonum ad Athenæum lib.
 viii. cap. 9. Et quæ Polyznus Axio-
 thea, Athenæo est Biothea: unde Leo-
 pardus Ovidii locum, qui est in I-
 bide v. 117.

Quodque servans Broteam fecisse cupidini
 mortui,

Des tua succensa membra creman-
 da pyra.

explicat de Axiothea, legens pro Bro-
 tean, Biothean.

2 Παρὰ Πτολεμαίην, βασίλειαν Αἰ-
 γυπίας] Πτολεμαίην cum MS. & Inter-
 prete inserui.

3 αἱ

ἰξίσετο. πάντες ἀνεπήδον,
 Ἀέθρον, ἀνισκίρτων, καὶ
 Φυλακὰς ἀπίλιπον. Χρυ-
 σάμῃ τούτῃ ἰδῶσα τὴν Κνω-
 πον ἐκέλευσε διὰ πύχας
 ὁπλίται τῷ στρατῷ· καὶ πῶς
 πολέμοις ἐπάγειν, ἀμύνε-
 σθαι μὴ δυνάμενοι. ἔτω δὴ
 Κνωπὸς ἀνελών ἀπαντᾷ,
 ἐκράτησε τὸ Ἐρυθραίων πό-
 λεως, μεγάλῃς τῇ δαί-
 μονι.

eorum exercitus furore,
 & amentia corripiebatur.
 Omnes exiiebant, discur-
 rebant, saltabant, cu-
 stodias relinquebant.
 Chrysam hæc conspica-
 ta, Cnorum summa ce-
 leritate jubet exercitum
 expedire, & contra ho-
 stes ducere, qui defen-
 dendi facultatem non ha-
 berent. Ita Cnopus omni-
 bus interfectis, Erethrien-
 sium urbe magna florenti-
 ssimaque potitus est.

[CAP. XLIV.]

Πολύκλεια.

Ἐπὶ βοιωτῆς οἱ πάλα
 Θεσσαλίαν ὤκων ἐστράτευ-
 σιν Αἶας ὁ Φιλιππῶν, Πο-
 λύκλειαν ἀδελφὴν ἔχων.
 Ἡρακλεῖδαι τὸ γένος ἄμ-
 φω. χρησμὸς δὲ ἄρξεν
 ὅς ἐκ τῶν πρῶτος διφ-
 βὰς τὸν Ἀχελῶον, ὅπου δὴ
 τὸ πολέμιας. ἡ μὲν στρατὸν
 τὸ πᾶν διαβαίνειν ἐ-
 μελλε. Πολύκλεια δὲ πᾶ-
 να ὅπου ποταμῷ, φάσκε-

Polyklea.

Æatus sororem habens
 Polycleam, ambo ab Her-
 culis stirpe genus duc-
 bant. Oraculum exta-
 bat: Qui primus ex hoc
 genere transmissio Ache-
 loo terram attigerit, ur-
 bem cum imperio tene-
 bit. Cum exercitus flu-
 men transiturus esset,
 Polyclea pedem obliga-
 vit, inquiens plantam si-
 bi vulneratam esse. Ro-

σα

1 Ἀρξεν δεῖν τὸ γένος] MS. Male, Unde lego, ἄρξεν δεῖν ἐκ τῶν. Infir-
 confusus vocibus, ἀρξεν δὲ ἐκ τῶν. pro ἀπὸ δὲ, idem Cod. ἐπιόδου
 1 R

gāt fratrem Æatum, ut se trans fluvium portet. Ille nihil mali suspicatus, sed tanquam sorori in-
 vire volens, scutum ar-
 migeris tradidit : subla-
 taque in humeros Poly-
 clea, alacriter per flu-
 vium vestigia ferebat.
 Qui cum ad ripam appro-
 pinquasset, illa præver-
 tens exiliit, & conversa
 ad fratrem, inquit : Mi-
 hi regnum debetur ex o-
 raculi sententia. Nam
 prima omnium terram
 ingressa sum. Æatus in-
 tellecto dolo, nequa-
 quam ægro animo tulit :
 sed puellæ solertiam am-
 plexus, eam in uxorem
 duxit : simulque imperii
 gubernacula tenentes,
 filium Thessalum genu-
 erunt, a quo civitatem
 etiam Thessaliam nun-
 cuparunt.

αὐτὴν πρῶτον τὸ σφυρόν,
 ὡς ἀκαλεῖ τὸν ἀδελφόν
 Αἴατον διενεγκὴν αὐτῇ ὑ-
 πὲρ τῷ πατρὶ. ὁ δὲ μηδὲν ὑ-
 ποπλάσας, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ
 βυλόμενος ὑπερῆλθεν,
 πῶς μὲν ἀσπίδα ἀπέδωκε
 πῶς ὁπλοφόροις, πῶς ἡ Πα-
 λυκλαίᾳ ἀράμενος, ἐβό-
 διζε διὰ τῷ πατρὶ προθύ-
 μως. ἡ δὲ ἡγεμονία πλε-
 στον τῷ ὄχθης, φησὶ σάου
 ἐξήλετο καὶ μετὰ στραφεῖσαι
 πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἔφη· ἐμὸν
 γένος ἡ βασιλεία καὶ τὸν δὲ
 θεῶν χρησμον· πρῶτον γὰρ ἀ-
 πάντων τῷ χώρᾳ ἐπέβην.
 Αἴατος αἰδοόμενος τὸ ἀ-
 πείτης, ὅτι ἐχαλέπηνε τὸ
 ἡ φρόνημα τῷ κέρῳ ἀγάμε-
 νος αὐτῇ ἐγήμε. καὶ ὁμοῦ
 βασιλεύοντες, παῖδα θεο-
 σαλὲν ἐποίησαν, ἀφ' ὧν καὶ
 αὐτὴ πόλιν Θεσσαλίαν
 προσηγόρευαν.

[CAP. XLV.]

Leena.

Aristogiton & Armo-

Δείαυα.

Ἀριστογείτων καὶ Ἀρ-
 μοσίου

z H' 3, γνομῶν πλ.] Vel ἡγεμονίᾳ. Nam utroque modo legi potest. Ca-
 λαστον.

Ddd 3

I H'

μόδιⓈ πῶς ἐπέθεντο τοῖς
 τυράννοις, εἰδὲς Ἑλλήνων
 ἀγνοῖν· ὡς γὰρ Ἀριστογί-
 ττοι ἑταίρα, ὄνομα Λέαι-
 να. Ἰππίας τὴν Λέαιναν
 συλλαβὼν ἐβασάνισεν ἐφ'
 ᾧ τι ἐξήπεν τὰς κοινωνή-
 κους τῆς Πιθίουσας. ἡ δὲ
 πλεῖστον ὅσον ἀντήχεν ἐκ-
 νικωμένη ᾧ ὑπὸ τῆς βασι-
 νων, ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτῇ
 τὴν αὐτῆς γλῶττιαν ἀπέ-

dus, quemadmodum in
 tyrannos impetum fece-
 rint, nemo est Græco-
 rum qui ignoret. Erat
 Aristogitoni scortum no-
 mine Leæna. Hippias
 comprehensam Leænam
 in quæstionibus exami-
 navit, ut conjurationis
 socios indicaret. Illa pro
 virili parte restitit: sed
 tormentorum vi supera-
 ta, ne aliquid excideret,

δακν.

1 Ἡ γὰρ Ἀριστογίττοι ἑταίρα, ὅ-
 φημι Δίανα] Harmodius fuisse amicam
 testatur Athenæus lib. xiv. Εἰ δὲ ἐ-
 δὲ ἐκ Διάνης, ἡ ἑταίρα Ἀρμόδιος, ᾧ
 περὶ τοῦτον ἐπείκει, ἡπερ καὶ αὐτοῦ ὁμοῦ
 ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἰππίας ἀποκρίνεται ἐπὶ
 ἑκταύτῃ ἀπάντησιν τοῖς βασάνοις.
 Clemens Alexandr. Στρωματ. lib. iv.
 Ἡ γὰρ οὐχ ἡ βασάνος ὑπάρχον ἀνδρείως
 Δίανα ἢ Ἀπὸν, περὶ δὲ αὐτῇ τοῖς
 ἀμφοῖν Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογίττοι
 κατὰ Ἰππάρχου ὁμοῦ ἐπὶ ὅπως
 ἐνέχεται, ἀλλὰ μάλα ἐριδωμένη.

2 Ἀντήχον] MS. ἀντήχον sed
 Vulgata recte: sic infra quoque cap.
 6. de Epichari: ἢ ᾧ ἀντήχον. Paullo
 post pro corrupto ἀπιδύκειν, emen-
 δειν ἀπιδύκειν, uti jam hic legit Meur-
 sius in Pisistrato. Tertullianus in Ap-
 ologoget. cap. L. i. Attica meretrix
 carnifice jam fatigato, postremo lin-
 guam suam jam commistam in faciem ty-
 ranni savientis expressit, ut exprimeret & vo-
 ces, ne conjuratos confiteri posset, si et-
 iam mihi voluisset. Similem aliorum
 inter tormenta constantiam refert
 Clemens Alexand. Στρωματ. lib. iv.
 Καὶ οἱ παλαιοὶ δίκαια, ἀπαύθηται
 ψυχῆς, καὶ ἀπαρχαίαν καρπύων ἐπέ-

ὁ μόνον Διοσκῶρις καὶ Μαρδόκιος καὶ Ἀρ-
 κῆς ἐριδωμένοι ἐκρίναι, ὡς καὶ
 Ἐρατοδῶρος καὶ τοῖς Πιθίουσας καὶ κα-
 τὰ ἀλλὰ καὶ Ζωῖον Ἑλλήνων ἀναγέ-
 ζοντων κατησκήνηται ἀπὸ τοῦ
 ἀντήχον περὶ τὰς βασάνους, ἐπὶ ἑ-
 κταύτῃ ὁμοῦ ὅς γε καὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ
 γλῶττιαν ἐκπύουσαν, περὶ τὴν τὴν
 ἐκρίναι. ὅτι οἱ μὲν, Νίσεον αἶψα, ἀ-
 μυνόντων περὶ τὰς βασάνους. ὁ μὲν καὶ ἡ
 οὐδὲ καὶ Πυθαγόρειος ἐποίησιν, καὶ
 Παῦλος ὁ Ἀποστόλος γινώσκων, ὡς ἐ-
 στί Τιμόθεος ὁ Περσέας ἐπὶ Πι-
 θίουσας περὶ τὰς βασάνους, καὶ Ἀρ-
 κῆς ἐπὶ τοῖς Ἡδίοις. Ad quem locum
 vid Sylburgius.

3 Τὴν αὐτῆς γλῶττιαν ἀπιδύκειν]
 Scribo ἀπιδύκειν, vel ἀπιδύκειν. Quod
 sequitur, αὐτῇ μὲν καὶ ἐκρίναι καὶ ἀ-
 κρῶναι, τὸ ᾧ ζῶν καὶ λαίανον χαλκῶ
 δουλοῦνται, explicabit tibi Pau-
 saniz eadem de re ambiguum lo-
 cum, & proinde male vulgo acce-
 ptum, in Atticis. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 τῆς αὐτῆς ἀπιδύκειν οἱ Περσέας
 καὶ χαλκῶ λαίανον Ἀθηνῶν ἐπὶ
 μὲν καὶ χαλκῶ. Ad Lactantium
 lib. primo cap. xx. Casaubonus.

suam ipsa linguam abscidit. Athenienses honoremetricem afficere volentes, ipsam quidem non in arce statuerunt : sed animal lænam æneam fabricantes, consecrarunt. Si quis in arcem ascenderet, in vestibulo statim lænam æneam conspiciebat, ad memoriam rei gestæ, lingua carentem.

δακιν. Ἀθῆναιοι τὴν ἑταί-
ραν πῆσαι θύλοντες, αὐ-
τὴν μὲν οὐκ ἔστησαν ἐν ἀ-
κροπόλει· τὸ δὲ ζῶον τὴν
λέαναν χαλκῶ δημιε-
γήσαντες, ἀνέθηκαν. εἴ τις
ἀνῆλθεν εἰς ἀκροπολιν, ἐώ-
ρακεν ἐν τῷ πρὸ πυλαίων
τῶν Λέαναν χαλκῶ,
γλῶσσαν οὐκ ἔχουσαν ὑ-
πόμνημα τῆς διηγήματός.

[CAP. XLVI.]

Themisto.

Themisto fuit Crithonis Oeantii filia. Hanc deperibat Phricodemi tyranni filius Philo. Tyrannus postulavit in matrimonium virginem. Pater contradicebat. Tyrannus filios Crithonis abstractos, in conspectu patris ac matris feris esurientibus objecit : virgineque abrepta, nuptias

Θεμιστώ.

Θεμιστὼν Κερίθωνος Οἰ-
ανθίου θυγάτηρ· παύτης ἡ-
ρα φελοδήμης τῆς τυραν-
νικῆς πατρὸς Φίλων. Τύραννος
ἐξήτητο πρὸς γάμον τὴν Κε-
ρίω. ὁ πατὴρ ἀντέλεγεν.
ὁ τυραννὸς τὰς ὑἱὰς τῆς Κερί-
θωνος ἀπαγαγὼν ἐν ὄψει
τῆς πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρ-
είβαλεν θηρίοις πεινῶσι.

τὴν

4 Ἀντὶ τῆς αὐτῆς, &c.] Pausaniz locum Calaubono adductum male accipit Scaliger ad Eusebii Chron. Num. c. l. cccc. xcviii. Eodem modo ut Noster, etiam Plutarchus De Garrulitate.

Cap. X LVI. 1 Τυράννη πατρὶς Φίλων. Τύραννος τῆς ἑταίρας πρὸς γάμον τῆς Κερίω. ὁ πατὴρ ἀντέλεγεν. ὁ τυραννὸς τὰς ὑἱὰς τῆς Κερίθωνος ἀπαγαγὼν ἐν ὄψει τῆς

πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρῆβαλεν θηρίοις πεινῶσι. 4 ὁ Κερίω ἀπαγαγὼν ἐν ὄψει πρὸς γ.] Ita utramque lacunam, quæ erat in Vulgata, ortam ex repetitione vocum τύραννος & ἀπαγαγὼν, cum MS. & Interprete explevi. Antea legebatur τῆς τυραννικῆς πατρὸς Φίλων. . . . ὁ τυραννὸς αὐτὰς ὑἱὰς τῆς Κερίθωνος ἀπαγαγὼν. . . . ἐν ὄψει πρὸς γ.

demus alterum filium, occisi fratrem, Heracontem misit, ut ab Elicensibus puellam reposceret. Qui eam tradiderunt. Cum autem solvissent, ingens coorta tempestas navigium depulit ad Rhium Achajæ: ubi appellentibus supervenerunt biremes duæ Acarnanorum summas inimicitias cum tyranno exercentium: qui abreptam navem deduxerunt in Acarnaniam. Vulgus Acarnanorum re cognita, victum Heracontem puellæ potestati permiserunt. Tyrannus legationem ad Ἰ Ἀκαρνάνων μαθόντες πᾶσι πλὴν κέρλῳ, καὶ τοῖς Ἡράκωντι ἑκατόδηναις, αὐτῇ

κέρλῳ, πλὴν δ' Ἀχαΐας, ἐνθα Πωσειδῶν ὁ ἱερόν ἄγιον ἔστω. τάτω προσφυγῇ ἱκέτες. φερέδην μὲν τ' ἐπὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀδελφὸν τ' ἐφονεύοντες Ἡράκωντα ἐπιμύσειν, ἐξαπύσσοντα ὡς τ' ἐλίκαιων πλὴν κέρλῳ. οἱ μὲν δὲ ἐξέδωκαν· ἐπεὶ δ' ἀνέχθησαν, χερσὶν μέγας ἐξέωσαν τὸ σκάφος. ὅππῃ τὸ ἔριον τῆς Ἀχαΐας· ἔπεσορμισαι μὲν οἱ ἐπεφάνησαν ἡμιολίαι δύο Ἀκαρνάνων ἐχθρῶς πρὸς τὸν τύραννον ἐχόντων, οἱ τὸ σκάφος ἐξαψάλλοι, κατήγον ἐς Ἀκαρνανίαν. τὸ πλῆθος πεπεραγμύρα, οἰκτεῖρασι παρέ-

δοι Ἡεῖσαι everisionem adscribit Neptuno, indignanti quod Themisto supplicem templo suo abstraxerant, ita quoque eidem tribuit Pausanias, non quidem propter unam Themisto abreptam, sed varios supplices interfectos, cum ait: Χερσὶν δ' ἔστρεψεν Ἀχαιοὶς τοῖς ὄντωντα, ἱκέτας ἄνδρας λυπησάμενοι ἐκ τῆς ἰσθμῆς, καὶ δουλοκτείρασι, ἐκ ὁμοῦ καὶ τὸ μὴ μὲν ἐκ τῆς Ποσειδῶνος· ἀλλὰ σφοδρὸς ἐστὶ τὸ χεῖρα στείον αὐτῶς κατακτείναντες, ὅτι τὴν οἰκδομαμάτων τὴν κατασφάλαν, καὶ ὁμῶς τὴν κατασφάλαν καὶ αὐτὸ τὸ πᾶσι τὴν ἰσθμῆς ἀεὶ ἐκ τῆς ἰσθμῆς ἰσθμῆς. Post similitum deinde casuum rela-

tionem addit & tempus, quo ruina hæc accidit: Ἐλόντο δ' ἐπ' Ἑλίκας ἀπώλετο Ἀχαιοὶ μὲν Ἀδριασιν ἐπ' ἀρχόντων, πᾶσι τὸν ἔστω τὸ πρῶτον ὁ λυμπαδὸς ὅππῃ τοῖς ἐχθροῖς, ἡ δ' Ἀέμων θάλασσα εἰς τὸ πρῶτον. Cum quo convenit Strabo, dum scribit: κατακλύθη δὲ Ἑλίκη ὅταν ἴσσοι πρὸς τῆς Ἀδριατικῆς. (licet aliam addat causam) contigit quippe pugna Leontica anno 11. Olymp. cii.

ἢ Κατακλύθη τῇ MS. διόσωται. Infra pro γονίαις idem Cod. γονίας. quemadmodum dixit Auctor paulib ante.

παρέδωκαν· ὁ τύραννος
 πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ· ἡ δὲ εἰς τὰς
 γονείας διπλαῖοι, τότε τὸν
 υἱὸν διπαδώσαν ἐπηγγείλα-
 το. Φρακτόδημος πτεῦσας,
 ἐξέπεμψεν αὐτῇ τὰς γο-
 νεῖς. οἱ δὲ Ἀκαρναῖνες ἐδὲν
 ἔλαθον τὸν Ἡράκλωνα αἰ-
 κισάδμοι πικρῶς ἀπέ-
 κτειναν. τὸν δὲ Φρακτόδημον
 ἔμψαν πολλὰς ἡμέρας οἱ πο-
 λιῖται διέφθειραν· οἱ δὲ τὴν
 Ἐλίκην οἰκῶντες, οὐκ εἰς
 μακρὸν κατέπθησαν αὐτοί
 τε καὶ ἡ πόλις, τῆς μὲν γῆς
 σεισθείσης, ἧς δὲ πελάγους
 Ἰπικλύσωσι. ἔδοξε τὸ
 μὲν ἰμαίονος Ἰπικλῆος
 νῆα, ὅτι τὴν ἰκέτειαν αὐ-
 τῷ παρθένον πῶς πολεμίοις
 ἐξέδωκαν.

cam pro filio mittit. Il-
 la se, si parentes rece-
 perit, filium reddituram
 recepit. Phricodemus his
 promissis credens, trans-
 misit ei parentes. At
 Acarnani Heracontem
 nihilo minus acerbissi-
 mis verberibus confe-
 ctum occiderunt. Phri-
 codemo post non multos
 dies sui civis mortem at-
 tulerunt. Qui vero Eli-
 cen incolebant, non lon-
 ge post demersi sunt tum
 ipsi, tum eorum civitas,
 facto terræmotu, pel-
 goque procellis exun-
 dante. Visumque est hoc
 Neptuni indignatione
 accidisse, quod sibi sup-
 plicem virginem hostibus
 tradidissent.

[C A P. XLVII.]

Φερετίμα.

Ἀρκεσίλαος Βάτης ἔ-
 Κυρηναῖς βασιλέως κα-
 πασιασθεὶς ὑπὸ τῇ πολέ-
 θῳ, ἐξέπεσε τῆς δόξης.
 ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Φερετίμα

Pheretima.

Arcefilaus Batti Cyre-
 nensium regis filius, per
 seditionem exactus a
 multitudine, imperio pri-
 vatus est. Mater ejus Phe-

αὐτῆς

retima, ad Euclhontem regem Salaminis, quæ est in Cyp̃ro, adnavigans, suppliciter rogabat, ut auxilium ferret. Cyprius supplicationem ac preces neglexit. Ad extremum Arcefilaus in Græcorum exercitu militans, magnas opes nactus, rediens, imperium recuperavit: cumque acerbissimis suppliciis inimicos suos puniret, a finitimis barbaris interfectus est. Pheretima in tantis calamitatibus animum non abiecit, sed ad Ægypti principem Aryan- dem confugiens, & quædam sua in Cambysem merita commemorans, magnis cōpiis terrestribus ac navalibus coactis, intolerabilem se Cyrenensibus præbuit: sic ut etiam filii mortem persequeretur, & generi imperium restitueret.

ἰ πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖν[Ⓢ] τῆς ἐν Κύπρῳ παλαιοῦσαι, ἰκέτευσεν, αἰ-
τησάμενη συμμαχίαν. ὁ μὲν
Κύπερ[Ⓢ] τῆς ἰκεσίας ἡμέ-
λησεν. ἐν ᾗ τῷ τέως Ἀρκε-
σί[Ⓢ] α[Ⓢ] Εἰλλέων[Ⓢ] συμμά-
χων ἀπώρτισας κατελθὼν,
τῇ δὲ χλὴ ἀναλαβὼν, πη-
κρῶς περὶ ῥά μιν οὗτος τῆς λε-
λυπηκότας ὑπὸ τῶ ὁμόρων
βαρβάρων ἀνηρέθη. φερε-
σίμα πρὸς τὸ δεινὸν οὐκ
ἀπηγόρευεν· ἀλλὰ ὡς τὸν
Αἰγυπῆ[Ⓢ] Σατρέ[Ⓢ] πῶ[Ⓢ] Ἀ-
ρυανδῶ[Ⓢ] κατὰφυγεῖν, καὶ
πᾶσι βερβερίσας εἰς Καμ-
βύσιν[Ⓢ] πρὸς βαλλομένη,
πολλὴν δυνάμιν περικλῶ[Ⓢ]
καὶ ναυικλῶ[Ⓢ] συλλαβεῖν,
πρὸς βαλεῖν τοῖς Κυρη-
ναίοις ἀνυπὶσται[Ⓢ] ἐγγύετο.
ὡς τε καὶ δικὰς ὑπὲρ τῶ[Ⓢ] παι-
δὸς λαβεῖν, καὶ τῷ γῆ[Ⓢ] τῇ
δὲ χλὴ δοτολαβεῖν.

[CAP.

ἰ πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλα-
μῖν[Ⓢ]] Ita legendum auctore He-
rodoto (α[Ⓢ] ἰστορίαι).

Εὐέλθοντα] MS. πρὸς Εὐέλθοντα In-
ferat p̃ro Ἀρυανδῶ[Ⓢ], cum MS. & In-
terprete edidi Ἀρυανδῶ[Ⓢ]. Nomen

hoc & supra male erat exaratum. Pro
συλλαβεῖν τοῖς Κυρηναίοις, cum MS.
edidi συλλαβεῖν, πρὸς βαλεῖν τοῖς Κυ-
ρηναίοις.

ἰ Συμμάχων] ἡ. συμμαχῶν. Ca-
sander.

ἰ Ἀξιό-

[CAP. XLVIII.]

Ἀξιοθέα.

Ἡ Ἀξιοθέα Νικοκλῆος
 γυνὴ Κυπρίων βασιλείας,
 πολλῶν ἡγόντων ² ὡς
 Πτολεμαίης βασιλείας Αἰ-
 γυπίας παταλυσόντων τῶν
 δρχῶν· ἐπειδὴ Νικοκλῆς
 μὲν αὐτὸν ἀνεκρέμασεν· οἱ
 δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ σφᾶς αὐ-
 τὰς κατίσφαξαν, αὐτὴ τὰς
 τῶν πελώτηκτων δρχῶν
 ἐζήλωσεν. καὶ τὰς πᾶσι ἀδελ-
 φαῖς αὐτῶν, καὶ μητέρας,
 καὶ γυναῖκας συγκαλείσα-
 σαι, ἔπεισε μηδὲν ἀνάξιον
 ὑπομῆναι· ἔφη δὲ· αἱ δὲ
 πεποιθήσῃ, συνέκλεισαν
 μὲν ἀσφαλῶς τῆς γυναι-

Axiothea.

Axiothea Nicoclis re-
 gis uxor, magna multi-
 tudine militum veniente
 ab Ptolemaeo Ægypti re-
 ge, ad disturbandum re-
 gnum, cum Nicocles vi-
 tam laqueo finiisset: fra-
 tresque ejus sibi ipsis
 mortem conscivissent, ipsa mortuorum virtutes
 æmulata est: sororesque
 eorum ac matres, uxo-
 resque convocavit, &
 iis persuasit, ne quid indi-
 gnum genere committe-
 rent. Quæ persuasæ for-
 titer januas muliebris au-
 læ concluderunt: recur-
 rentesque ad tecta, multi-

κωνί-

Ἡ Ἀξιοθέα Νικοκλῆος, δεικ.] Ean-
 dem hanc historiam omnino vide
 apud Diodorum lib. xx. cui Nicoc-
 les non Κυπρίων βασιλεὺς, sed ἑκον-
 τας ἔφ' Παιών, ita ut fuerit tantum
 Paphi, urbis insulæ Cypri, rex sive
 tyrannus. Cyprus quippe distincta in
 varia regna. Curtius lib. rv. cap. 8.
 Cyprium quoque regibus, qui ex a Da-
 rio defecerant ad ipsum, ex oppugnatis
 Tyranni miserant classē, pro merito bo-
 nos habitus est. Lucem a Nostro mu-
 tuare potest Diodorus, qui tantum
 scribit Nicoclem manus sibi intulisse;
 cum Polygnus scribat laqueo eum
 vitam finiisse. Ceterum hic est Nico-
 cles, ad quem Isocrates scripsit Ora-
 tiones. Varie nomen ejus apud Au-

tores scribitur, Nicocles scilicet, Ni-
 coetes, & Nicorhan. Vide Paulum
 Leopardum lib. i. Emend. cap. 10.
 & Casaubonum ad Athenæum lib.
 viii. cap. 9. Et quæ Polygnus Axio-
 thea, Athenæo est Biothea: unde Leo-
 pardus Ovidii locum, qui est in I-
 bide y. 317.

Quodque fecerunt Bruteum fecisse cupidi-
 ne mortui,

Des tua successa membra creman-
 da pyra.

explicat de Axiothea, legens pro Bru-
 tean, Biothean.

2 Παρὰ Πτολεμαίης, βασιλείας Αἰ-
 γυπίας] Πτολεμαίης cum MS. & Inter-
 prete inserui.

3 δι

rudine civium confluen-
te, liberos, quos in ul-
nis ferebant, interfece-
runt, & igne tectis in-
jecto, aliæ gladiis semet-
ipsas occiderunt, aliæ
confidenter in flammam
insilientes perierunt. A-
xiothea vero ducem se
in periculis optimam
præstabat. Cum enim vi-
deret omnes egregie ja-
cere, tum etiam ipsa sum-
mis gladio per eadem
se in flammam conjecit,
ut ne mortuo quidem
corpore hostes potiren-
tur.

κωνίπδⓈ τὰς θύρας ἀνα-
δραμύσας ἢ ὅππῃ ἐγένη, ἔ-
πληθες τῶν πολιτῶν σωθε-
δραμηκότος· τὰ μὲν πικνα
φερόμενα ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις ἀπίσφαζαν, πῦρ ἢ
ἐνείσας ταῖς ὀρόφαις, αἱ μὲν
ταῖς ξίφεσιν αὐταῖς διαχρή-
σαντο, αἱ ἢ εὐθαρσῶς τῇ
φλογὶ περὶ στήθεσσι δια-
φθείροντο. Ἀξιοθία ἢ στρα-
τηγὸς ἔνθῃ ἐν ταῖς δεινοῖς ἀ-
ρίσιν· ὅτι γὰρ εἶδεν εὐθὺς
ἀπὸ ταῖς περὶ μέσας, τότε καὶ
αὐτὴ τὸ ξίφος καθέσας
ἄλῃ τῆς σφαγῆς, αὐτὴν
ἔρριψεν εἰς τὴν φλόγα· ἵνα
μηδὲ νεκρὴ σώματιⓈ αἱ
πολέμιοι κρατήσωσιν.

[CAP. XLIX.]

Archidamnis.

Pyrrhus Epirotes bel-
lum in Lacedæmonem

Ἀρχίδαμης.

ΠύρρⓈ ἡ περὶ τῆς ἐ-

στρα-

3 Διδ. τῶν σαγῶν] Interpretes per e-
dem. Verte per jugulum. Simili ratio-
ne Asdrubalis uxor, postquam ma-
ritus ad Scipionem supplex se contu-
lisset, jugulatis duobus filiis, & in
ignem conjectis, semet quoque su-
perinjecit, testibus Appiano, & Flo-
ro lib. 11. cap. 15. Cimbrorum quo-
que uxores, post cæsos per Marium
maritos, suffocatis elisisque passim
infantibus, vel semet ipsecece-

runt, vel multis vulneribus conci-
derunt. apud Florum lib. 111. cap.
3. Simili quoque proposito Phoci-
des maritis suis victoriam peperere,
infra hoc libro cap. 65. Θωκίδης συμ-
βάλλει ἐς μέσας, αἱ Θωκίδης ἐ-
πείσας· ἄλλοι παμμιγῶς νοσώμενοι
ἐπειδὴ ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρῶν ἡφω-
μένους, αὐτῶν τῶν πυρῶν καὶ τῶν πικρῶν ἰ-
σχυρίων, καὶ ἄλλων ὑπὸ τῶν στρατηγῶ-
ν.

I Ka)

γράψουσεν Ἰπὶ Λακεδαιμό-
να μάχης ἰσχυρᾶς παρὰ τῆς
πόλεως ἡμοῦν ἡς, ἀναχω-
ρήσαντες οἱ Λάκωνες ἐβ-
λεύσαντο, παῖδας μὲν καὶ
γυναικάς ἐς Κρήτην ὑπ-
εκθέσθαι· αὐτοὶ δὲ κινδύ-
νεύειν μέχρι νίκης ἢ θανά-
του. Ἀρχίδαμης Κλεαῶδα
βασιλέως θυγάτηρ ἀντίπε-
τῇ γυνάμει, ¹ καὶ καλὸν ταῖς
Λακαίναίς μῦθον τῶν ἀνδρῶν
ὑποθαινεῖν, ἣ ζῶμετ' αὐ-
τῶν. καὶ δὴ ² παρὰ αὐτὰς ἐ-
νείμαντο τὰ ἔργα ἔτι πλε-
ον· ἐπὶ φράσον, ὠρυτήον,
ὄπλα προσέφερον, δόρατα
ἔθηγον, τὰς περὶ σκοπέ-
νας ἐθεράπιδον. ὥς τε καὶ οἱ
Λάκωνες εὐτολμότεροι
παρὰ τὸν ἀγῶνα ἐγρόντο,
τὴν ἀνδρίαν τῇ γυναικῶν
δραῶντες, καὶ τὸν Πύρρον ἀπ-
εκράσαντο.

inferebat Acrida pro urbe commisso, dis-
cedentes Lacedæmonii,
consilium iniverunt, ut
liberos atque conjuges in
Cretam exponerent: ipsi
vero periculum tantisper
subirent, donec aut vi-
ctoriam assequerentur,
aut vitam amitterent.
Archidamis Cleadæ regis
filia hoc consilium im-
probavit, inquires pul-
chrum esse Lacænis ut
cum viris una mortem
oppeterent, aut simul
cum eis viverent. Itaque
opera bellica inter se par-
ticbantur: fossas duce-
bant, fodiebant, arma
adferebant, hastas acue-
bant, vulneratos cura-
bant. Qua re factum est,
ut Lacones ad certamen
audaciores evaderent,
mulierum virtutem con-
spicati, Pyrrhumque re-
pellerent.

CAP.

¹ καὶ καλὸν ταῖς Λακ.] Scribe,
καὶ καλὸν ἔστι ταῖς Λ. vel ὡς καλὸν. Cf.
Jaubertum.

² Παρὰ αὐτὰς] MS. παρὰ αὐ-
τὰς.

[C A P. L.]

Laodice.

Antiochus, qui Deus appellabatur, Laodiceen uxorem duxit, ex qua natus est ei filius Seleucus. Secundam duxit Berenicen Ptolemæi regis filiam, ex qua relicto filio infante mortem obiit, successorumque regni Seleucum designavit. Laodice operam dabat, ut

ἡ Λαοδίκη.

Ἀντίοχος ὁ πρῶτος
 ῥαθὲς θεός, ἔγημε Λαο-
 δίκην ὁμοπατρίαν ἀδελ-
 φῶν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐ-
 γένετο Σέλευκος. δούτρην
 ἔγημε Βερονίκην Πτολε-
 μαίᾳ βασιλέως θυγατέρα,
 ἐξ ἧς ἀπολιπὼν παῖδα νη-
 πον. ἐπελεύτησε, ἡ δὲ

XCV

1 Λαοδίκη] Σαυαρίην. *Casaubonni.*
 2 Οὐκ ἐστὶν αὐτῶν ἀδελφὴ] Omit-
 tit has voces Interpres, quæ tamen
 tanti sunt, ut absque iis stemma re-
 gum Syriæ esset corruptissimum: ex
 his enim corrigitur locus Appiani,
 qui in errorem deduxit viros maxi-
 mos. Est is in Syriacis pag. cxxx.
 Ἀλλὰ ἡ ὁμοπατρίς (Ἀντίοχου) Θεὸς ὁ-
 κρεῖνται ἡ γυνὴ φαρμακῶν δύο ἡ ἑξ, Λαο-
 δίκην ἡ Βερονίκην, ἧς ἑκατέρω τῶν ἡγ-
 γῶν, Πτολεμαίᾳ ἡ Φιλadelphίᾳ θυγα-
 τέρει. Hic quippe pessime legitur θυ-
 γατέρει, quasi habuisset Antiochus
 Deus duas Ptolemæi Philadelphii fi-
 lias uxores, cum altera solum fuerit
 ejusdem filia, *Berenice* scilicet, altera
 vero juxta Polyxnum, filia Antiochi
 Soteris, Antiochi Dei soror. Quare
 Palmerius a Grentemefnil, qui pri-
 mus Appiani locum restituit, dum
 monet aliquid videri deesse, recte
 legit, ἧς ἑκατέρω τῶν ἡγῶν, ἡ ὁμο-
 πατρίς αὐτῶν, ἡ ὁ Πτολεμαίᾳ ἡ
 Φιλadelphίᾳ θυγατέρει.
 3 Διὰ δὲ τὸν ἡ ἀντὶς ἀποδεδειγμένον Σέ-
 λευκον] Non ipse sed sub specie il-
 lius *Artemon* quidam, quem *Laodi-*
ce, necato jam marito, eodemque

fratre, forma & voce eidem simi-
 limum, in lectulo ejusdem colloca-
 verat, teste Val. Maximo lib. ix.
 cap. 14. ext. 1. *Regi Antiocho*, unus
 ex aqualibus, & ipse regia stirpis, no-
 mine *Artemon*, perquam simili fuisse
 traditur. Quem *Laodice* uxor Antio-
 chi, interfecto viro, dissimulandi sceleris
 gratia, in lectulo perinde quasi ipsum ro-
 gem agnum collocavit. Admissumque uni-
 versum populum & sermone ejus & vul-
 tu consimili sese dedit: credideruntque ho-
 mines ab Antiocho moriente *Laodice*
 & natos ejus sibi commendari. Idem
 quoque tradit *Plinius* lib. vii. cap.
 12. nisi quod in eo a *Valerio* abeat,
 quod *Artemonem* illum non regii
 generis, sed e plebe fuisse dicat. Ver-
 ba ejus: *Antiocho regi Syriae e plebe no-*
mine Artemon in tantum simili fuit,
ut Laodice conjunx regia, necato jam
Antiocho, minimum per eum commen-
dationis, reque successionis peregeris
Et ex eo Solinus cap. 1. pag. 8. *Regem*
Antiochum Artemon quidam e plebe
Syriaca sic facie amula mentiebatur,
ut postmodum Laodice, uxore regia, ob-
jecto populari ipso tamdiu dissimulaveris
desumtum maritum, quoad ex arbitra-

in

χον τὸ δῆχης ἀποδείξας. Σέλδωνον. Λαοδίχη τὸ ἐκ τῆς Βερονίκης ὑποτροφέμενον ἀναρεθλῶσαι διεπράξατο. Βερονίκη παρήλθεν ἐς τὸ πλῆθος ἰκέτης, ἑλεον καὶ βοηθῆσαι ὥστε τὸ δῆχορμῶν αἰτεμῶν· οἱ δὲ τὸν παῖδα πεφονεύοντες, ἔπειρον ὁμοεικῶς ὅμοιον παρήγαγον ἐς τὸ πλῆθος, ὡς αὐτὸν ἐκείνον ὄντα, πείσθησαν αὐτῷ τῶν βασιλικῶν δορυφορέων τῇ δὲ Βερονίκῃ φυλακῇ μισθοφόρων Γαλατῶν ἐπέστησαν, καὶ τὸν ἔδωκαν τῇ βασι-

is qui ex Berenice genitus fuerat, circumventus per dolum e medio tolleretur. Berenice suppliciter ad multitudinem prodit, misericordiam & auxilium a subditis flagitans. Qui vero interfecerant puerum, alium quendam interfecto simillimum produxerunt in populum, eumque ut ille esse videretur, regio satellitio stipaverunt. Berenice vero præsidium stipendiarios Gallorum dederunt, locumque ei regie firmissimum tradiderunt, & jusjurandum at-

λαίων

en ejus regni successer ordinaretur. Idque vero est propius. Quæ nostro Λαοδίην, Latinis est *Laudice*, eadem forma, qua *Laudicea* pro *Laodicea*, *Laocoön* pro *Laocoön*, *Laomedon*, pro *Laomedon*, & qua en diphthongus resolvitur in eo, de quo jam supra lib. v. cap. 23. & quæ Græcis Βερονίκη, Latinis, murato e in o, quod in aliis quoque obtinet, est *Berenice*.

4 Καὶ τὸν ἔδωκαν τῇ βασιλεῖν ὁχορμῶν.] Loco huic nomen fuisset *Daphnen* (quod fuit Antiochiæ suburbium, de quo Casaubonus ad Julii Capitolini M. Antonin. Philosophum cap. 8.) tradit Justinus lib. xxvii. cap. 1. ubi eandem hanc erga *Berenicem* perfidiam refert, tribuens *Seleno*, quæ nostro nec non Appiano rectius adscribuntur *Laudice* & *Ptolemaice*, cum ad se interficiendos

missos didicisset, *Daphnæ* se claudere. Ubi cum obsideri eam cum partu: filio nuntiatum *Asia* civitatibus esset, resolutione paternæ, majorumque ejus dignitate, casum tam indignum fortuna miserrantes, auxilia ei omnes misere. Non autem pater *Laudicæ* ad filix auxilium advolavit, ut scribit mox his verbis *Polyznus*: ἐν ὅσῳ ματαίως δεικνύται αὐτῶν Πτολεμαῖον ἔχειν, ἐπὶ τῇ δὲ ἀντιοχείᾳ. Sed frater: dicite quippe *Justinus* d. l. *Frater quoque Ptolemaeus periculo fratris exterritus, reliquit eam omnibus viribus advoles. Sed Beronice ante adventum auxiliorum, cum vi expugnari non posset, dolo circumvenitur et occiditur.* Cum quo consentit quoque *Appianus*, dum scribite et eam πείσθησαν Λαοδίην, καὶ ἐπὶ αὐτῇ Βερονίκῃ καὶ τὸ Βερονίκης βρέθη. καὶ Πτολεμαῖος ὁ καὶ Φιλαδέλφου ταύτης νόμος, Λαοδίην πείσθη, καὶ

Ιουλιανῶ

que foedus inibant. Aristarcho medico, quem secum Berenice habebat, suadente, ut pacem cum eis faceret, credidit. At illi juramento quasi stragemate usi, Berenicem statim adorti jugularunt. Quæ vero circa eam erant mulieres defensionem parantes, plurimæ ceciderunt. Panariste autem, Mania, & Gethosyne corpus Berenices obruentes terra, aliam quandam in lectum collocarunt, quasi illam adhuc viventem, & vulnus acceptum ex eo sanaturam: ac tantisper subditis persuaserunt, donec accersitus ab ipsis Ptolemæus interfectæ parens veniret, & circummittens occisi filii & peremptæ Berenices, quasi superstitum adhuc, nomini-
bus inscriptas litteras, a

λαίων ὀχυρώπατων, καὶ ὀρε-
κας καὶ σιωθήκας ἰατρῶν.
π. Ἀριστάρχῃ δὲ ἰατρῷ
Βερονίκη σιωόντῳ, καὶ
πεισῶντι αὐτὴν σιω-
θῆσαι, ἡ μὲν ὀπίσθεσιν οἱ
τῷ ὀρκῷ στρατηγήματι
ζηροσίμω, τὴν Βερονί-
κην αὐτίκα περὶ αὐτὴν
ἐκτείναν. αἱ δὲ ἀμφὶ αὐτὴν
γυναικες ὑπερβαλίζου-
σαι προσεπέθανον αἱ πλείο-
νες. Παναρίστη δὲ καὶ Μανία
καὶ Γηθσύνη τὸ σῶμα τῆς
Βερονίκης κρύψασαι καὶ
γῆν, ἐπὶ αὐτὴν κατέκλιναν
ὡς ἐκείνην ἐπιζῶσαν, καὶ
τὸ πρᾶγμα διεπραξομένη-
ν ἀπὸ τῶν. καὶ ὅτι το-
σῶτον ἐπεισαν τὰς ὑπερ-
βάλλουσας ὅσους μετὰ πεισθῆ-
ναι αὐτῶν Πτολεμαῖον
ἤκεν ὁ πατήρ τῆς ἀνιημέ-
νης, καὶ ἀγαπήμων ἀπὸ
τῆς προσήγορας τῆς πεφο-
βη

Συρίαι εἰσελθεῖν, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἵστασθαι.
5 Καὶ πείσαντῳ αὐτὴν αὐτὴν.] Ita
edidi cum MS. & Interprete expun-
cto ὅ post πείσαντῳ, quod erat in
Vulgata.

6 Καὶ τὸ πρᾶγμα διεπραξομένην.
ἀπὸ τῶν] Verba ἀπὸ τῶν non im-
probarim cum sequentibus conjun-
gi. Casaubonus.

πρῶτων, Ὀπισθαὶς, διὰ
 ἔταυρος μέχρι τῆς Ἰνδι-
 κῆς χωρὶς πολέμου ἢ μά-
 χης κρείττεσσι τῷ στρατηγί-
 ματι τῆς Παναρέτης χρη-
 σίμων Θ.

Tauro usque ad Indiam
 absque bello ac pugna
 superavit, usus Panari-
 stes stratagemate.

[C A P. LI.]

Θεανώ.

Θεανὼ Πausaniᾱς μή-
 τηρ Λύκα Πausaniᾱς Μη-
 δίῳ ἀλὲς κατέφυγον ἐκεί-
 της ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς
 τῆς Χαλκιοῖκος, ὅθεν ἄπο-
 πάσαι τὸν ἐκείτω ὡς Λύ-
 θεμις. ² αὕτη πρὸ τῶν ἄλλων
 ὁφικωμένη, πλίνθον πρὸς
 ταῖς θύραις ἀπηρέσατο· οἱ
 Λάκωνες θαυμάσαντες τὴν
 ἀνδρείαν ὁμᾶ καὶ τὴν σο-
 φίαν, ἕκαστος πλίνθον ἐκ-
 ἤρμωσε ταῖς θύραις· ὥστε
 ἀμφοτέρωθεν, ἔπε τὸν ἐ-
 κείτω ἀπίσπασιν, καὶ τὸν
 περὶ τὴν ἐναπινοδομή-
 σαντες διέφθειραν.

Theano.

Theano Pausaniæ μα-
 ter, cum Pausanias Me-
 dorum partibus studere
 deprehensus, supplex in
 templum Minervæ Chal-
 ciceæ confugit, unde
 supplicem abstrahere
 non licebat : (hoc jus præ
 cæteris observabatur.)
 Illa eo profecta, laterem
 ad ostium applicavit. La-
 cones admirati fortitudi-
 nem & sapientiam, qui-
 libet januis laterem apta-
 bat. Sic ut utrumque fie-
 ret, neque supplicem ab-
 straherent, & prodito-
 rem inclusum & in ædifi-
 cium occiderent.

[C A P.

¹ Ἀποπάσαι ἢ ἐκείτω] Additus
 articulus cum MS.

² Αὕτη πρὸ τῶν ἄλλων] Multum
^a Græcis hic abicit Interpres.

[C A P. L I I.]

Deidameia.

Deidameia Pyrrhi filia cum Ambraciam occupasset, ut Ptolemæi per dolum occisi mortem ulcisceretur, Epirotis legationem ad bellum componendum mittentibus; permisit ea conditione, ut hæreditatem & honores majorum retineret. Accepta vero fides eam fefellit: Nam Epirotarum quidam clam inito consilio, Nestorem unum ex Alexandri stipatoribus ad eam interficiendam immiserunt. Qui humum spe-

Δηιδάμεια.

¹ Δηιδάμεια Πύρρου θυγάτηρ Ἀμβρακίαν κατὰ λαβομένην τιμωρήσασα Πτολεμαίῳ δόλω φονεῖσθαι παρελομένη, πρεσβυτέρων Ἡπειρωτῶν, τὸν πόλεμον κατέθετο ὅτι τῷ τὸν κληρὸν καὶ πρὸς πρὸς ἑαχεν τὴν προγόνων καὶ λαβῆσαι πίστις, ἐξ ἧς πατήθησιωπαξάνδροι γὰρ τῇ Ἡπειρωτῶν πνὺς Νέστορα τῷ Ἀλέξανδρου σωματοφυλάκων ἀναίρησάντα αὐτῷ εἰδέναι πεμψαν. ὁ δὲ κάτω νόστοσαν αἰδεοθεὶς καὶ καταπλάγεις

¹ Δηιδάμεια Πύρρου θυγάτηρ] Meminit *Deidamia* Pausanias Messeniensis: *Δηιδάμεια* γὰρ τῇ Πύρρου, πατρὸς ἰαὶ ἐξήλυτο, ἀλλὰ ὡς πλεονεκτήσας ἔμελλεν ὁμοτιπείν τῇ δόμῳ τὰ πράγματα. *Θυγάτης* δὲ Πύρρου τῇ Πτολεμαίῳ, τῷ Ἀλέξανδρου, τῇ Πύρρου. Hæc itaque esse nequit, cujus meminit Auctor. Meminit & *Deidamia* Plutarchus in Pyrrho, quæ dicitur *Æacidae* Moliorum regis filia, soror Pyrrhi (eius qui cum Romanis bellum gessit) quæ regi Demetrio nupsit; ea autem morbo dicitur extincta, quare neque ea huc pertinet. Verum huc facit, cujus nomen perpetam extat apud Justinum lib. xlviii. cap. 3. quæque illic dicitur *Laudamia*. Cum enim *Nestor* quæ illi adjungitur, &

cujus soror dicitur *Laudamia*, discrete Pausaniz Eliacor. posteriori, dicitur filia Pyrrhi, & quæ refert Justinus de *Laudamia*, Nostro dicantur evenisse *Deidamie*, nomine genti illi familiari, nullus dubito, quæ apud Justinum d. l. pro *Laudamia* legendum sit *Deidamia*, neptis videlicet ejus, cujus meminerat lib. xlv. cap. 6. & Plutarchus d. l. Quare recte illic legit Janus Parrhasius De rebus per Epistolam quaesitis Epist. xlviii. quamquam duas confundat Pyrrhi nempe sororem & filiam, ut patet ex Diodoro lib. xlii.

² Πτολεμαίῳ δόλω φονεῖσθαι] Interpretes δόλω. quod rectum est. *Causabonni*.

Bee 2

Tis

γῆς ἀνέσπευεν. ἡ δὲ κατ-
έφυγεν εἰς τὸ ἱερὸν ὅτις
Ἡγεμόνης Ἀρπυμιδ³ Μί-
λων δὲ αἰτίαν ἔχων ὡς πλὴν
αὐτῆς μητέρα φιλωτέραν
δοτοκλέαντας, ὥρμησεν ἐπ'
αὐτὴν ὡς πλὴν αὐτῆς. ἡ δὲ
ἀνεβόησεν.

Ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόν-
τι πρᾶσθαι φόνον.

τὸτο μόνον αὐτίκ' ἐκβοή-
σαι· ὁ Μίλων ἀπέχτεινεν
ἐν τῷ πεμένῳ τῆς θεᾶς.

stantem reveritus, & perterritus, re infecta discessit. Illa in templum Dianæ Hegemones confugit. Milo vero reus parricidii, occisa matre Philotera, impetum in eam fecit armatus. Illa exclamavit,

Matricida cade cadem cu-
mulat.

**Hanc vocem solam cum
emisisset, Milo eam in
Deæ templo interfecit.**

[CAP. LIII.]

Ἀ'ρπημησία.

¶ Ἀρπυμῆσια, πρὸ Σα-
λαμῖνα στυναυμάχῃ τὰς
Πέρσας ἤδη φάγοντας οἱ
Ἕλληες ἐδίωκον· ἡ δὲ κα-
πταλμυνομένη, προστά-
ξει τοῖς ἀνδραγαδαῖς ἀφ-
ελεῖν τὴν νεὸς τὰ σημεῖα τὰ
Περσικά, τῷ κυβερνήτῃ δὲ

Artemisia.

¶ Artemisia ad Salaminem navale praelium committebat. Persas victos & fugientes Græci persequabantur. Illa comprehensa, mandavit epibatis, ut Persica signa e navi revellerent: gubernatori autem, ut in

3 Τὸς Ἡ' γράμματα Ἀ' πρῶμδ.] Ita
restitui cum MS. pro τ' Ἡ' γράμ-
ματ' Ἀ' πρῶμδ. Firmatur hac lectio au-
thoritate Paulaniz in Arcadicis: Ἀ-
πὸ τ' Ἡ' γράμματα πρῶμδς ἀπὸ
χ' πρῶτον τ' Διωνυσίου. ἀπὸ τὰ μὴ δὲ
ἀπὸ τῶν Ἡ' γράμματα πρῶμδς Ἀ' πρῶμδς,
κ' γὰρ οὐκ ἀγαλλμα, ἔχον δ' ἀδελφά, πο-
δοδ' ἔχον ἀγαλλμα αὐτὸ εὐχάριστη. de-
inde: Ἐς τ' Ἡ' Ἀ' πρῶμδς Ἡ' γράμ-

την ἡ αὐτὴν ποιεῖτε λίγιστον, δεο.

1 Ἀπ' ἡμισία φησὶ Σαλαμίνα συν-
ταμικῇ. τῶν Περσέων ἔδη] *Lego* συν-
ταμικῇ τῶν Περσέων ὥς ἔδη e. Mos
ἔβαλλεν, pro ἔβαλλεν positum : nam
ἔβαλλας proprie, & ἔβαλλον δι-
cunt, quum navis in aliam ruit, &
eam rostro ferit. Περσικῶν autem le-
ge cum Interp. nisi aliud inest me-
dum. *Cassianus*.

2. EIS

Perficam navim prænavigantem hostiliter impressionem faceret. Græci hæc conspicati, putant s unam ex sociis esse navibus, his relictis ad reliquas impetum convertebant. Artemisia imminente periculo declinato, in Cariam abnavigavit.

2 Artemisia Lygdamidis filia, navem fociorum Calyndensium demersit, & cum ea trierarchum Damasthyum. Rex præmii loco misit ei armaturam Græcanicam: at navis præfecto, colum & fustum.

3 Artemisia longam navem agens, non modo barbarorum, verum etiam Græcorum signum habuit. Si ipsa Græcam navem insequeretur, Barbaricum signum sustulit: sin Græcam navem per-

Ἰππικαλῆν ² εἰς τὴν ναῦν τὴν προπλέουσαν Περσικήν. οἱ Ἕλληνες ταῦτε ὁρῶντες οἰηθέντες μίαν εἶναι τὴν συμμαχίδων νεών, δημοσιοντισ τῷ τῷ, Ἰππὶ πᾶς ἄλλας ἐτραπὶν. Ἀρτεμισία δὲ τὸ κίνδυνον Ἰππικέμενον ἐκφυγεῖν εἰς Κάρϊαν δημοπλέουσι ἤχρησεν.

³ Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος, κατέδυσε ναῦν συμμαχίδα Καλυπιδίδα, καὶ τριηραρχον ⁴ Δαμασθιμον. ἐπέμψεν βασιλῆς αὐτῇ δῶρεϊον πανοπλίας Ἑλληνικῆς τῷ τῷ ναυάρχῳ ἔσολα ἄτρακτον, καὶ ἡλικάτω.

Ἀρτεμισία τριηραρχῶσαι νεὼς μακροῦς, ὅ μόνον τὸ τὸ βαρβαρίων, ἀλλὰ καὶ τὸ τὸ Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν. οἱ μὲν ἐδίωκον αὐτὴν ναῦν Ἑλληνίδα, τὸ βαρβαρικὸν

2 Εἰς τὴν ναῦν ὁδηγούμενη Περσικήν] Ita scripsi cum MS. & Casaubono pro vulgato Περσικόν.

3 Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος] Narrativum hanc, quæ, ut opinor, in omnibus Codd. valde est depravata, ideoque ab interprete præter-

missa, ex Herodoto in integrum restituiimus. Casauboni.

4 Δαμασθιμον] MS Δαμασθιμον & sic Casauboni Codd. Sed recte Vulgata. sequens αὐτῇ MS. non agnoscit, uti nec particula adversativa ἀντι: ἄρχη.

κὸν ἀνέτεινε σημεῖον· εἰ δὲ
ὑπὸ Εἰλλυίδῳ· νεὼς ἐ-
διώκειο, ἀνέτεινε τὸ Εἰλλη-
νικόν, ἵνα οἱ διώκοντες ὡς
Εἰλλυικῆς νεὼς ἀπέχων).

Ἀρπημυσία Λατμον
καπλάβετο, τὴν μὲν ὠπλι-
σμένῳ δυνάμιν δοποκυ-
ψαμένη· αὐτὴ δὲ μετ' ὀνό-
νων καὶ γυναικῶν, καὶ αὐλη-
τῶν, καὶ τυμπανιστῶν· ἐς τὸ
ἄλσος· ὃ μητρὸς τῆς αὐτῆς,
ἀπέχον τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ σά-
διᾳ, παρήλθεν ὀργιζομένη·
τὴν δὲ Λατμίων προσελθόντων,
καὶ τὴν ὀσέβειαν αὐτῆς θεω-
μένων, καὶ θαυμάζοντων, οἱ
δοποκυρμῶν ἐπινα-
στάντες κατελάβοντο τὴν πό-
λιν, κρατήσαντες αὐλοῖς
καὶ τυμπάνοις, ἧς οὐκ ἐκρά-
τησαν ὄπλοις.

Ἀρπημυσία βασιλεύ-
ουσα Καρίας, ἐξέρχεται βασιλεῖ
σωμεμάχησε κατὰ τὴν Εἰλλη-
νων. ὥς τε καὶ τὰς δρισκεῖας τῆς
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας
πρώτῃ βασιλεύς ἔδωκε· καὶ
ἐν αὐτῇ τῷ καιρῷ τὸ ναυ-

sequentem fugeret, Græ-
cum, ut persequentes
quasi a Græca navi abli-
nerent.

4 Artemisia cum La-
tmum occuparet, arma-
tas copias occultavit: ipsa
vero cum eunuchis, mu-
lieribus, tibicinibus, ac
tympanistis in lucum
matris Deorum, qui se-
ptem stadiis ab urbe di-
stabat, sacra peragens ac-
cessit. Latmiis autem ad-
venientibus, & pietatem
ejus contemplantibus,
admirantibusque, ii qui
latebant confurgentes,
urbem invaserunt, obti-
nentes eam fistulis ac
tympanis, quam armis
non potuerant obtinere.

5 Artemisia Cariae re-
gnum tenens, cum Xer-
xe rege adversus Græcos
militabat. Huic primam
etiam palmam navalis pu-
gnæ ad Salaminem factæ
rex detulit, & in ipso
tempore dum prælium
μα-

5 Εἰς τὸ ἄλσος·] γ.· ἐς τὸ α.· Καρμύων.

μαχαῖν, βασιλεὺς ὁρῶν τὴν
μὲν θυμαίως ἀγωνιζομέ-
νην, τὰς δὲ ἄνδρας ἀθυναῖως,
αἰνεῖ· ἔειπεν, ὦ Ζεῦ, τὰς μὲν
ἄνδρας γυναικας πεποίη-
κας, τὰς δὲ γυναικας ἄν-
δρας.

committeretur, rex vi-
dens eam strenue pugna-
re. viros autem timidius,
exclamavit: o Jupiter,
ex viris mulieres fecisti,
& ex mulieribus viros.

[C A P. L I V.]

Τανία.

¹ Τανία γυνὴ Ζήνιδος
ἄρχοντος τῷ περὶ Δάρδανον
πόλεων, νόσῳ πλῶτῃσαν
τοῦ δὲ ἀνδρὸς αὐτὴ κατ-
έχε πλὴν δὲ χλὴν φαρνα-
βάζῳ χρησαμένη συμμά-
χῳ. αὐτὴ δὲ καὶ ὅτι τὰς μά-
χας ὅτι ἀρμαμάξης ἐπο-
ρεύετο, καὶ τὰ παραγγέλ-
ματα ἐδίδεκε πῶς μαχομέ-
νοις, καὶ διέταττε τὰς τάξεις,
καὶ τὰ τῇ νίκῃς ἄθλα καὶ τὴν
ἑξίαν διένεμε πῶς ἐπαίλι-
ταις. πολέμιος μὲν εἰδὼς ἐκράτησεν αὐτῆς.

Tania.

Tania Zenidis Darda-
niarum urbium principis
uxor, defuncto marito,
regnum ipsa Pharnabazi
auxilio gubernavit. Ipsa
vero ad pugnas curru ve-
hebatur, & praecepta
pugnantibus dabat, ordi-
nesque instruebat, victo-
riaeque praemia pro di-
gnitate militibus distri-
buebat. Nullus hostis
eam unquam superavit.
At Medias cum filiam

τὴν

¹ Tania γυνὴ Ζηνίδος.] Quidam
Codd. Φαία utrumque mendose.
Lego Μανία. ex Xenophonte Εὐαλ-
κῇ, libro tertio. Casaubonus.

² Ὅτι δὲ θυγατέρα αὐτῆς ἦεν γαμ.]
MS. ὅτι δὲ θυγατέρα αὐτῆς ἦεν
γαμ. quod est, cum filiam ab ea uxorem
acciperet. Mox Interpres clam ingressus,

quare legendum arbitror Φαία-
δος. Hujus Midiz facta jam mentio
supra lib. II. 6 Suffocasse cum Ma-
niam auctor est Xenophon, nec non
filium ejusdem adolescentem. an-
norum admodum septemdecim,
necasse, lib. III. Εὐαλκῇ.

τῷ θυγατέρι αὐτῆς πρὸς
γάμον λαβὼν Μειδίαν, π-
ρὸς εἶναι Διὰ τὸ κῆδ' ὅ-
κων, ἐπεισθὼν, αὐτῷ
διεζήτησεν.

ejus in uxorem duxisset,
& fidelis ob affinitatem
esse videretur, clam in-
gressus, eam confecit.

[CAP. LV.]

Τιργαταῖοι.

Τιργαταῖοι Μαιῶντις ἐ-
γάματο Ἐκαταίῳ βασι-
λεῖ Σίντων, οἱ νέμον' ἡμι-
κρὸν ἄνω Βοσπόρου. τῶν τ'
Ἐκαταίων ἐκπεσόντα δ' ἄρ-
χῆς, κατήγαγε Σάτυρος
ὁ Βοσπόρου τύραννος, καὶ τὴν
ἐαυτῷ θυγατέρα πρὸς γά-
μον ἐξέδωκεν, ἀξιῶσας
τῷ περὶ τὴν ἀποκτεῖναι-
σθαι τὴν Μαιῶντιν εἶργον,
ἀνελεῖν μὲν ἔχ' ὑπέμε-
νειν, ἐς ὅχυρόν τ' Φρέλον

Tirgatao.

Tirgatao Mæotis nu-
psit Hecatæo regi Sinto-
rum, qui paulo supra
Bosphorum incolunt.
Hunc Hecatæum eje-
ctum regno, reduxit Sa-
tyrus Bosphori tyrannus,
suamque ei filiam in ma-
trimonium dedit, prio-
rem jubens interficere.
Ille cum plurimum ama-
ret Mæotim, occidere
quidem eam non potuit,
sed in munitissimum ca-
stellum inclusam, jussit

καθ-

ἢ Ἐκαταῖα βασιλεῖ Σίντων] Sindos
vocat Geographi per δ non τ. Casan-
bonius.

Σίντων] Per τ quoque scribuntur
Orpheo in Argonaut. γ. 1044.

Αὐτὰρ ἱπποπόμοι δίομεν πόσι δ' ὄρε-
δῖσι

Μισοῦσι πιδίῳ· ῥεῖται δ' ἐμὲν αἰ-
φιδέμεται

Γυμνὸν, βροτόματι, καὶ ἄρκεσι αἰ-
ρησώταται,

Κιρκὰ καὶ τ' ἀνδρῶν φύλον, Σιντῶν
τ' ἀνδρῶν,

Item Scylaci, in Pexiplo: Μαιῶν τ'
Μαιῶντις Σιντῶν ἐστὶν, δέκεται γδ

ἔτοι καὶ τὸ ἔξω τ' ἴμμεν. Scholia-
stes Apollonii ad lib. iv. γ. 321.

ἔθ' οἱ περὶ Λαύρον ἐστὶν

Σινδοὶ ἱρμαῖον πιδίῳ μῆγα ναυ-
πλοῖον.

Scribit: Τὸ τ' Σινδοὶ Ἡ' ῥοχλὸς ἐν τῷ
ἐκτῷ τ' καὶ δέκα, βαρυντοῖν φασὶ δ' ἐν-
τὸς τ' ὄχλου, καὶ ὅ· καὶ ἰ' πρὸς αὐτὸν
μνημονεύει περὶ τοῦ Σινδικῶν ἀγέρας κα-
τὰ τὸν Περὶ Ἰδίων φασὶ
Βόσπορον τ' πλῆθυσεν Σινδοί. ἀπὸ τ'
ἐκτῶν Μαλιῶν Σινδοί, &c. (Ubi
legendum Μαιῶντις Σινδοί) statim
ἐκ τῶν Ἐκαταίων edidi, articulo cum
MS. addito.

2 H' αὐ

in custodia vitam agere. Tirgatao clam custodibus aufugit. Cum Hecataeus & Satyrus eam magno studio conquirerent (metuebant enim, ne Mæotas ad bellum incitaret) neque invenire possent, Mæotis desertis & asperis viis superatis, per diem in sylvis delitescens, noctuque iter faciens, ad extremum pervenit ad populos qui Ixomatæ dicebantur. Ibi regia erat amicorum ejus, & cognatorum. patrem mortuum reperit, eique qui in regnum successerat nubens, Ixomatas ad bellum commovit, multasque bellicosissimas circa Mæotim gentes sibi adjunxit: in primis autem Hecatæi regionem incursionibus infestabat, Satyrique regnum vastabat, sic ut utrique missis qui suppliciter rogarent, obsidem Satyri filium

καθέρξας, ἐκέλευσε διάγειν Φραγκιδίῳ. ἡ δὲ Τιργατῶ λαθεῖσα τὰς φύλακας, διέδρα. τῇ δὲ πρὶν ἑκάταιον καὶ τὸ Σάτυρον πολλῇ ἀποδοῦναι ζητάντων ἐδεδοίκεσαν γὰρ μὴ κινήσῃ τὰς Μαιώτας εἰς πόλεμον· ὃ μὲν ὄρεῖν διωκέντων· ἡ Μαιῶ τις ἐρήμης καὶ τραχείας ὁδὸς ὑπερβαλλούσα, καὶ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν ταῖς ὕλαις κρυπτομένη, ταῖς δὲ νυξὶ βαδίζουσα, πλῆθος, ἡ δὲ εἰς τὰς καλκιδόνικας Ἰξομάτας, ἔνθα καὶ αὐτῆς πρὸς βασίλειαν τῶν οἰκείων. τὸ μὲν δὲ πατέρα πεπλοῦντο κατέλαβεν, τῷ δὲ διαδεξαμένῳ πρὸς δόχλῳ συνοικήσας, τὰς Ἰξομάτας εἰς πόλεμον ἐκίνησε· καὶ πολλὰ μὲν τῷ πρὶν Μαιῶν μαχίμων ἐθνῶν προσήγατο, μάλιστα δὲ πρὸς ἑκαταίαν Σιντικὴν κατίσχευε, καὶ Σάτυρον πρὸς δόχλῳ ἔλυ-

μαίνε-

2. Ἡ δὲ πρὶν οἷς καὶ καλκιδόνικας Ἰξομάτας] Appellat Ixomatæ quos Stephanus Ixibates confusis litteris μ, & β. Stephani locum ita emendabis, Ἰξο-

μάτας Ἰξομάτας πρὸς τὸ Πόντος ποταμὸς τῇ Σινδικῇ. vulgo τῇ Ἰνδικῇ perseram. Sub finem scribo, τῇ κατὰ τὴν τὴν. Casaulonius.

μαίνετο· ὥστ' ἱκετηρίας
 αἰμφοῖροι πέμψαντες, καὶ
 ὄμηρον δόντες παῖδα Σατύ-
 ρα Μητροδώρον, ἰδεήθη-
 σαν εἰρῶνς τυχεῖν. ἡ δὲ
 σωέθετο μὲν· καὶ μὴ οἱ γε
 σωθῆμενοι τὰς ὀρκας ἐφύ-
 λαξαν· ὁ γὰρ δὴ Σάτυρος
 ἔπεισε δύο φίλους ἱκέτας
 καταφυγόντας πρὸς αὐτήν,
 Ὀπιθελάσσαι. οἱ μὲν κατέ-
 φυγον· ὁ δὲ Σάτυρος ἐζή-
 τη· ἡ δὲ τὴν ἱκεσίας νόμον πι-
 μῶσα, πλάκεις ἀντίγρα-
 φεῖσ' σωτηρίαν πράττειν
 τοῖς ἱκέταις. οἱ δὲ ἐπέθεντο·
 ὁ μὲν ὡς περὶ μεγάλων αὐ-
 τῇ Διολεγόμενος παραγ-
 μάτων, ὁ δὲ σπασιόμενος
 τὸ ξίφος ἀπέτυχεν τὸν Ὀπι-
 θελάην, καὶ ζωστήρ δόπο-
 δεξαμένης πῦρ πλεγγύ. οὗ
 δορυφόροι σωδραμόντες
 αἰμφοτέρως ἐβασάνισαν. οἱ
 δὲ τὴν Ὀπιθελὴν ὡμολόγη-
 σαν· καὶ κατήκοντο τυχεῖν.
 να. πάλιν ἡ Τίργατα πῦρ
 πόλεμον ἐξήνεγκε, τὸ ὄμη-

Metrodorum darent, ad
 pacem peterent. Illa con-
 sensit. At illi iuramentum
 non servarunt. Satyrus
 enim duos ex amicis ad-
 duxit, ut supplices ad
 eam transfugerent, eique
 insidias collocarent. Qui
 cum transfugissent, Sa-
 tyrus eos sibi tradi po-
 stulabat. Illa supplicum
 legem colens, sæpenu-
 mero rescripsit, & de sa-
 lute supplicibus impe-
 tranda egit. At isti eam
 adoriebantur, alter qua-
 si de magnis rebus cum
 ea sermonem habiturus,
 alter stricto gladio aber-
 ravit, cingulo ictum re-
 cipiente. Satellites vero
 concursu facto, ambos
 quæstionibus examina-
 runt. Qui insidias aucto-
 re tyranno paratas con-
 fitebantur. Rursus Tir-
 gatao obside interfecto,
 bellum eis intulit, omni-
 busque calamitatibus, ra-
 pinis ac cæde regionem
 implevit: donec ipse Sa-

909

3 Σωτηρίαν πράττειν] MS. σω-
 τηρίαν πράττειν. Pro ὡς δὲ πρὸς. cum
 MS. edidi ἐπιθεῖν. Sub finem pro

αἰδύμια ἰτ. cum eodem, nec non
 interpretē, αἰδύμιας ἰτ.

15m

cyrus mœrore confectus, vitam cum morte commutavit. Gorgippus autem filius ejus imperio fuscepto, supplex ad eam venit, amplissimisque muneribus ei tributis, bellum composuit.

ρον δεικτείνασα, ἡ πάντων τῶν δεινῶν ἀρπαγῆς ἡ φόνος πληρῶσα τὴν χώραν, ἕως αὐτὸς μὴ ὁ Σατυρὸς ἀθυμήσας ἐπιδόθησι. Γόργιππῳ δὲ ἡ ἕως αὐτῶν πῶν δόχλῳ διαδεξάμενος, ἰκέτης αὐτὸς ἐλθὼν, ἡ δώρα δὲ αὐτῇ μέγιστα, τὸν πόλεμον διελύσαστο.

[C A P. L V I.]

Amage.

Amage uxor Medofacci regis Sarmatarum, qui Ponticam maritimam attingunt, videns maritum luxui deditum & crapulæ, ipsa plerunque jura dictabat, & præsidia regionis disponebat, atque hostium incursiones reprimebat, finitimisque, qui injuria premerentur, auxilium ferebat, sic ut ejus fama ac gloria per universos Scythas celeberrima haberetur. Quo fiebat, ut etiam qui Tauricam incolebant, Cherronesitæ, multis damnis ab rege vicinorum Scytharum

Α' μάχη.

Α' μάχη γυνὴ Μηδοσάκης βασιλέως Σαρματῶν, τῇ ἐπὶ πῶν Πονηκῶν ὠδελίαν καθηκόντων, ὁρῶσα τὸ ἄνδρα τρυφῇ προσέχοντα, ἡ μέθῃ αὐτῇ μὲν πὰ πολλὰ ἐδίκαζεν αὐτῇ δὲ ἡ πὰς φυλακὰς τῆ χάρας καθίστατο· ἡ πὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολεμίων ἀνέσπελλε καὶ τοῖς ἀδικομήτοις τῶν προσίκων συνεμάχετο· ἡ τὸ κλέος αὐτῆς λαμπερὸν ὡς ἀνὰ πάντας τοὺς Σκύθας· ὡς τε ἡ οἱ Ταυρικῶν κατοικῶντες Χερρόνησσι καὶ ὡς πὰς ἰσχυροὺς ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῶν ὠδελικῶν Σχυ-

Σκυθῶν, ἰδεήθησαν αὐτῆς
 γυμναστὴς σύμμαχοι. ἡ δὲ τὸ
 μὲν πρῶτον ¹ ἐπέσειλεν,
 ἀπέχεσθαι Χερρόνησον κα-
 λῶσαι· ὡς δὲ κατὰ φρόνη-
 σιν ὁ Σκύθης, ² ᾠδῶσα.
 λαβῶσαι ῥα ἄνδρας τὰς
 ψυχλὴν καὶ σῶμα ἀλκιμω-
 πάτας, τρεῖς ἴσους ἐκάτω
 ᾠδῶσάου διέδραμενυκτὸς
 μίας καὶ ἡμέρας, α καὶ σ' ἑα-
 δια· καὶ τοῖς βασιλείοις
 ἐξαίφνης ὤπιστάου, τὰς
 μὲν ὀπί θυρῶν ἀπανίας
 ἀπέκτεινε. τὴν δὲ Σκυθῶν ὡς
 ἐν ἀπερσοδοκίῳ δεινῷ πα-
 ραχρῖντων, καὶ νομισάντων
 ἐχούσας ἐβλεπον ἦκειν, ἀλ-
 λὰ πολλῶν πλείονας εἶναι
 τὰς ἐπερχομένους. Ἀμάγη
 μέθ' ἧς εἶχεν ὀρμῆς ³ εἰς τὸ
 βασίλειον ἐμπέσθαι, τὴν
 Σκύθην, καὶ τὰς σωόνιας
 αὐτῇ συγγυαῖς καὶ φίλας

acceptis, societatem cum
 ea conjungere vellent. il-
 la primum scripsit, man-
 dans ut a Cherroneso ab-
 tineret. Cum hæc Scy-
 tha contemneret, illa vi-
 ris centum & viginti af-
 sumptis, & animi & cor-
 poris viribus præstantis-
 simis, unicuique tres e-
 quos attribuit, incitato-
 que cursu una nocte &
 die mille & ducenta sta-
 dia confecit: & ex im-
 proviso regiam adorta,
 omnes in januis constitu-
 tos occidit. Scythis, ut
 in clandestino periculo
 perturbatis, & non toti-
 dem quot conspiciebant,
 venire existimantibus,
 sed multo plures acce-
 dere: Amage, quo coe-
 perat impetu, in regiam
 irruens, Scytha, cognat-
 isque & amicis, quos
 rex secum habebat, in-

δοτε.

¹ Ε'πέσειλεν] Ita restitui cum MS.
 pro vulgato ἀπέσειλεν. Statim quo-
 que cum eodem & Interprete pro
 vulgato ᾠδῶσα καὶ ἄνδρας, e-
 mendavi ᾠδῶσα καὶ ἄνδρας. In-
 fra pro τ Σκύθην, idem Cod. ἡ
 Σκυθῶν.

² Πᾶσα λαβῶσαι καὶ ἄνδρας] Inter-
 pres καὶ ἡ ῥ' legit. ultra lectio verior, ἐν
 ἀμύμονι ἰδοὶ τις αἰ, deficientibus

quidem melioribus libris. *Cassiodorus.*

³ Εἰς τὸ βασίλειον ἐμπέσθαι, τὴν
 Σκύθην] Legebatur in nostro Cod-
 ice ἡ καὶ Σκυθῶν, & ita Interpres: sed
 vera omnino est eruditissimi & opi-
 me de litteris meriti viri Joannis
 Tornæusii emendatio τ Σκυθῆι: quod
 sequentia manifestissime arguunt. I-
 dem.

terfectis , Cherronefitis regionem tradidit , filio autem occisi regnum commisit , mandans ut juste imperaret , & parentis exitum intuens , a finitimis Græcis ac barbaris abstineret .

δοκτάνασαι , Χερρόνησι-
ταις μὲν ἀπέδωκε τὴν χεί-
ραν· τῷ δὲ παιδὶ τὸ πρὸς
νῦν μὲν τὴν βασιλείαν ἐν-
εχείρῃσε , παρεγγυήσασα
δικαίως ἄρχειν , καὶ ἀπέχε-
σθαι τῶν προσικέντων Ἑλλή-
νων καὶ βαρβάρων , ὁρῶντες
τὸ τέλος τῶν πατρῶς .

[C A P. LVII.]

Ἀρσίνοῦ.

Arfinoë Lyfimacho marito suo vita defuncto , cum maximus Ephesi motus oriretur , & qui Seleuci partibus favebant , muros dejicerent , portasque aperirent , in cubili regio famulam regia stola amictam collocavit , multisque satellitibus eam munivit . Ipsa vero laceros induta pannos , & sordidatum vultum , per aliam ja-

Ἀρσινόῃ.

Ἀρσινόῃ λυσιμάχῃ τῇ
ἀνδρὸς πελώτῃσσι τῷ, με-
γάλης παραχῆς ἔσης ἐν
Ἐφέσῳ , καὶ τῇ Σελεύκειόν-
των πρὸς τὰς τοῦ κατεβαλλόν-
των , καὶ πρὸς τὰς ἀνοιγόν-
των , εἰς μὲν τὸ Φορεῖον τὸ
βασιλικὸν κατέκλινε θέρα-
παινας πολλὰς πεθεθεῖσα
βασιλικῶς , καὶ διετίθησε
πολλὰς τῇ ὑπασις τῶν . ἑαυ-
τὴν δὲ πεθεβαλλομένην ῥάκιαν

4 Οὐδὲν τὸ τέλος τῶν πατρῶς] Si-
mili ratione Cambyses detracto si-
samis , uni e regis iudicibus , quod
pecunia corruptus injustam pronun-
tiallet sententiam , corio , ejusque
loris intentis tribunali , Οἰανῶν , in-
terfecti filium , patri suffectum , ad-
monuit , μὴ μὴ δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀνέ-
νῃ δικάζει , apud Herodotum lib. v.
cap. 25.

Cap. LVII. 1 Ἀντὶ τῆς πεθεβαλλομένης

καὶ
ῥάκιαν , καὶ πεθεβαλλομένην ἱμνῶνται . Ita
supplevi & emendavi cum MS. & e
Interprete , pro vulgato , αὐτὴν δὲ πε-
θεβαλλομένην πεθεβαλλομένην ἱμνῶνται . nisi quod
Cod. ἱμνῶνται . Similiter infra Py-
θα , sive Μηθῃ : Θεραπεύειν δὲ αὐτὴν
ταῖς ῥάκιαι καὶ εὖ . Pro καὶ λαδῶσα ὅτι
ταῖς ταῖς , cum eodem codice & In-
terprete emendavi καὶ δραμῶσα ὅτι
ταῖς ταῖς .

1 Ἐπει-

ἡ προσωπεῖον ἐρύπων-
 μένον καθ' ἐπείραν θύραν
 ἐξῆλθε μόνη, ἡ δὲ δραμῶσα
 ἐπὶ ταῖς ναῦς ἐπλάσε. Με-
 νεκράτης εἰς τὴν ἡγεμόνων,
 τῷ Φορείῳ προσωπεῖον
 κατεκέντησε τὴν θώρακα-
 ναν, οἷόν μιν ἄρσινόεω
 φονδαίν.

nuam egressa, cucurrit
 ad naves, & solvit. Me-
 necrates unus e ducibus
 impetu in cubile facto,
 confodit famulam, Ar-
 sinoën eam esse existi-
 mans.

[C A P. LVIII.]

Κρατησίπολις.

Cratesipolis.

Κρατησίπολις Πτολε-
 μαῖον τὸ Ἀκροκόρινθον ἐν-
 ὄθηνα· βεβλομένη φυλατῆ-
 ριον διὰ μισθοφόρων, οἱ
 πλάκεις ἔπεισαν αὐτῷ
 χρῆναι φυλάττειν τὸ πῆπον,
 ἐπαινέσασα αὐτὸς ὡς ἀν-
 δρείης ἡ πιστὸς· ἀλλὰ καὶ
 διὰ Σικυῶν ἐφη μετὰ
 πῆμψεα συμμάχους, οἱ
 μετ' αὐτῶν ἀσφαλέστερον
 φυλάττειν. ἐπῆμψε μὲν
 πρὸς Σικυωνίους φανερώς·
 κρύφα δὲ πρὸς Πτολεμαῖον,
 ἡ τὰς παρ' αὐτῷ στρατιώτας
 νύκτωρ ἠκόντας ὡς τὰς διὰ
 Σικυῶν συμμάχους ἐ-
 δέξατο. ἡ παρέλαβε Πτο-

Cratesipolis Acroco-
 rinthum Ptolemæo tra-
 dere volens, quæ stipen-
 diariorum præfidiis ten-
 batur, cum persæpe ei
 suaderent, eum locum
 esse custodiendum, col-
 laudatis iis tanquam for-
 tibus & fidelibus viris,
 a Sicyone quoque se in-
 quit socios evocaturam,
 qui cum ipsis tutius eam
 tuerentur. Misit palam
 ad Sicyonios, clam ad
 Ptolemæum: ejusque mi-
 lites per noctem venien-
 tes, quasi a Sicyone so-
 cios recepit, atque Acro-
 corinthum Ptolemæus

[2 Ἐπεισαν] MS. ἱππεῖσι.

λε

ε Ἐπ.

invitis custodiis occupavit.

λεμαῖς Ἀκροχέρηνον
ἀκόντων τ̃ φυλασσόντων.

[C A P. L I X.]

Sacerdos.

Ætoli Pellenam oppugnabant. Pro Pellena collis est excelsus, e regione arcis positus, in quem concursu facto, Pellenenses arma expediebant. Palladis sacerdos consuetam illius diei armaturam habens, & galeam trium cristarum, pulcherrima maximaque omnium virginum, ab arce intuebatur in civium sese armantium multitudinem. Ætoli virginem armatam e templo Minervæ procedere conspicati, ipsam Minervam auxilio Pellenensibus venire existimantes, reverterunt. Pellenenses vero persecuti, non parvum Ætolorum numerum occiderunt.

Γέραια.

Αἰτωλοὶ Πελλῶσιν ἐπεσφάδον. πρὸ τ̃ Πελλῶς ὁ χθὲς ἔστιν ὑψηλὸς ἀντικρὺ τ̃ ἀκροπόλεως· ἐφ' ὃν οἱ Πελλῶεις συναλθόντες ὠπλίζοντο. τ̃ Ἀθλωᾶς ἡ ἱερεία κτ' ἑνὶ νόμιμον ἐκείνης τ̃ ἡμέρας, πανοπλίαν ἔχουσα, καὶ τρίλοφον κράνην ἢ καλλίστην καὶ μεγίστην τ̃ περσένων δὲ πρὸ τ̃ ἀκροπόλεως ἰπέσθλεπεν εἰς τὸ πλῆθος τ̃ ὠπλιζομένων πολιτῶν. Αἰτωλοὶ περσένον ὠπλισμένῳ ἐκ τ̃ ἱερᾶ προελθῶσαν τῆς Ἀθωνᾶς ἰδόντες, αὐτῇ τὴν Ἀθλωᾶν σύμμαχον ἤκειν Πελλῶσιν νομίσαντες, ἀνέσπρσαν. Πελλῶεις δὲ ὀπίσθασιν, ὅσον ὀλίγους Αἰτωλῶν ἀπέκτειναν.

[C A P.]

ἢ Ἐπέσθλεπεν] MS. ἀπέσθλεπεν. Μοx pro αὐτῇ Ἀθλωᾶν cum eodem (scilicet αὐτῇ) ἢ Ἀθλωᾶν. In fine pro

ἀπέκτειναν, idem simpliciter ἔκτειναν.

ε Τω

Κωνάνη.

Κωνάνη Φιλίππου θυ-
γάτηρ τὰ πολεμικὰ ἤσκησε.
ἡ στρατοπέδων ἡγείτο, καὶ
πολεμίοις παρεπίσπετο· ἡ
Ἰλλυριοῖς ὠφθαλμομέ-
νη, ἡ τὴν βασιλεύσαν
αὐτῶν Καίρειαν εἰς τὴν αὐ-
χένα πλῆξασα κατέβαλ-
ε. καὶ πολλὰς τῶν Ἰλλυριῶν
φύγοντας ἐκτείνε. γημα-
μένη δὲ Ἀμύντα τῷ Περ-
δίκῃ, πεχέως τῷτον ἀπο-
βαλῶσα, ἔχ' ὑπέμεινε
ἀνδρὸς περσθῆναι δότι-
ρα. ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυ-
γατέρα ἐξ Ἀμύντα Εὐρυ-
δίκην, καὶ πάντων τὰ πολε-
μικὰ ἤσκησεν. Ἀλέξανδρος
δὲ ἐν Βαβυλῶνι πελώτη-
σαι, καὶ τῶν Δαδόχων
νεωπελομένων, ἐτόλμησεν
αὐτὴν Δαδῆναι τὸν Στυμφῶ-
να. Ἀντιπάτρης δὲ κωλύον-
τος, βίαια μὲν τὰς κω-

Cynane.

Cynane Philippi filia;
bellica negotia tractabat,
exercitusque ducebat, &
cum hostibus manum
conferebat. Cum Illyriis
signa conferens, reginam
eorum Cæriam in collum
infecto vulnere prostra-
vit, multosque Illyrio-
rum fugientes interfecit.
Nupta autem Amyntæ
filio Perdicæ, cum eum
brevi amisisset, noluit
secundo maritum expe-
riri. Sed cum unam ex
Amynta filiam haberet
Eurydicem, eam in ar-
tibus militaribus exer-
cuit. Alexandro vero Ba-
bylone vita defuncto, &
successoribus novas res
molientibus, ausa est
ipsa Strymonem trajice-
re. Eam cum Antipater
impediret, vim arcenti-
bus adhibuit, & trans-
misit: & omnibus quos
λύον-

1 Τὴν βασιλεύσαν αὐτῶν Καίρειαν
εἰς τὴν αὐχένα πλῆξασα κατέβαλε.] Se-
quuti sumus Interpretem, qui Kai-
reian legit, ut sit nomen proprium:
At in meo Codice est καίρειαν non

apposita illa nota, qua propria no-
mina in scriptis libris discerni so-
lent. idque malo: eleganter enim
καίρειαν πλῆξασα dicit, subandita vo-
ce πλῆξασα. Casaubonus.

obviam habebat, debellatis transivit in Hellepontum, ut se cum Macedonum exercitu conjungeret. Ubi cum Alce-
tas cum infestis copiis obviam ei procederet, Macedones conspicati Philippi filiam, & sororem Alexandri, pudore affecti animum mutarunt. Illa exprobrans Alcetæ ingratitudinem; neque multitudinem hominum, neque armorum apparatus reformidavit, sed animose cædem tulit, mortem potius oppetere statuens, quam Philippi genus regno privatum & exutum videre.

λύοντες, ἔπειτα μὲν δηλῶς
καὶ τὰς ἐμπόδων γιγνομένων
καταγωνισαμένη, διέβη ἡ
Ἑλληπώνιον, συμμίζαν τῶν
Μακεδόνων στρατόμαχον
προθυμολογῶσα. Ἀλλ' ὅτε ἤ
μυ τὴν διωάμεως ἀπατή-
σαντες, οἱ Μακεδόνες ἰ-
δόντες τὴν Φιλίππου θυγα-
τέρα, καὶ ἀδελφὴν Ἀλε-
ξάνδρου, ἀνδρόντες τὴν
γνώμην μετεβάλλοντο. ἡ δὲ
τὴν Ἀλκέταν ἐνεδίστασε τὴν
ἀχαρσίειαν, ὅτι τὸ πᾶν-
θ' ἡ ἀνδρῶν, ὅτι τὴν πα-
ρασκευῶν τῶν ὅλων καπ-
νώσει, ἀλλ' ἐνθυμῶς ἤνεγκ-
ε τὴν σφαγὴν, πεθάναναι
μᾶλλον, ἢ τὸν Φιλίππου γέ-
νην ὅκπεπλωκὸς τὴν δόξης
ὄραν αἰρεμένην.

[CAP. LXI.]

Pytha.

Pytha uxor Seleuci,

Πύθα.

Πύθα γυνὴ Σελεύκου

Σ

Cap. LXI. 1 Πύθα] Hæc Athe-
næo dicitur Μύσα. lib. xiiii. Οὗ
αὖτε Φύλαρχος καὶ οὗτοι Μύσαι ἱστορεῖ-
σι τὴν Παναρσίου ἀδελφὴν ὅτις Μύσα
Σελεύκου βασιλῆως ἱερὰ φησὶν ἡ
ὑπὸ τῆς Γαλατίας Σελεύκου γινώσκουσα,
καὶ μόλις ἐκ τῆς φυγῆς λήσσαντιναι, αὐτὴν
μεταμεινέναν ἡ βασιλῆα ἰδόντα, καὶ

ἀταλαβέστα διερχαμένην τὴν τύχην,
συλλαβείσα ἀνέχθη μὴ τῆς ἀλλοτρί-
αις ἀνελπίστοις, καὶ σφαδαστῶς ἐκείνῃς ταῖς
ἑαυτῆς διερχαίνοισιν, ἡλδοῖς ἵς Πύθην
ἰδὼτα ἐκελύσασα ἑαυτῇ ἡ περὶ τὴν σφα-
γανδίας ὑπὸ τῆς Πύθης τῶν Σελεύκου
διπτόμενη. Simili ratione evasit Aris-
tobæ, vidua Lysimachi; ut relatum

E f f

paul.

Ἦ Καλλινίκῃ κληθέντῃ, ἐπεὶ Ἀγκυραν ὑπὸ Γαλα-
φῶν ἡγήθεντῃ, ὑπὸ τῷ π-
λαμίων ἀλῆσαι, τῷ βασι-
λικῷ ἐδῆται μεταμφια-
σάμενῃ, Πραπαυνίδῃ
ἀθλιωτάτης ῥάκη λαβῆ-
σαι, ἐν ταῖς αἰχμαλώταις
ὑπεράβη. ἀχθείσας ἢ εἰς Ρό-
δον μὲν ἄλλων ἀνδραπόδων,
ἐξηγόρευον ἢ πρὸς τὸν Ρόδου
τῷ πελαμῖνι τὸ δρυμεῖον
ἀπαδόντις, λαμπρῶς κοσ-
μήσαντις ἐς Ἀντιόχειαν
ἐξέπεμψαν.

[C A P. LXII.]

Επίχαρις.

Πείσων, ἢ Σενέκας Πι-
τταλὸν συνηγάσαντο ἢ Νέ-
ρωνῃ. ἢ τὸν ἀδελφόν Σε-
νέκα Σκέλαῳ. ὅς ἐταί-
ραν εἶχεν Εὔχαραν. ταύ-

Epicharis.

Piso & Seneca infidias
in Neronem compara-
bant. Senecæ frater erat
Scelaus, qui scortum ha-
bebat Epicharim. Hanc

τὴν

paullo ante. Pro κληθέντῃ, MS. κλη-
θέντῃ. Infra pro ἢ πελῷ, idem εἰ πε-
λῷ, facili » in » confusione. Pro κοσ-
μήσαντις, MS. κομίσαντις, quod est
deducens, idque vulg. arg. prætulim.

1 Ἦ τὸν ἀδελφόν Σενέκα Σκέλαον. Vi-
detur esse qui appellatur Junius Gal-
lio Senecæ frater. Nam Scelaus qui-
dem nullus fuit. Casaubonus.

3 ὅς ἐταίραν εἶχεν. Sim le ex-
emplum vide supra hoc libro. Pro
Σκέλαῳ, au em legendum videtur

Mélas, igitur forte errore ex dua-
rum vocum confusione. Fuit is al-
ter Senecæ frater. Lucani pater, qui
Tacito xvi. Annal. 17. dicitur, ac-
cusante Fabio Romano quasi mira-
ta inter patrem filiumque conjurationis
scientia, assimilatus eum in finem Lu-
cani literæ, venas sibi exsoluisse. Hinc
autem intelligitur Taciti illud, in-
certum quonam modo Epicharis suscitata
de conjuratione, ut de eadem lib. xv. Annal. cap. 33.

3 Μελ

Nero quasi participem occultorum consiliorum, in quaestionibus examinavit acerbissime. Illa vero resistit, neque quencquam prodidit. Nero rem distulit, quasi eam iterum torturus. Post tri-
duum Epicharimni lectica iussit adportri. Illa soluta zona, seipsam in ipsa lectica strangulavit. Qui portabant, ad tormentorum locum appropinquantes, deposita lectica progredi eam iusserunt. At illius corpus mortuum reperiebatur. At tyrannus infirmum in modum se cruciabat, quod a scorto victus videretur.

τὴν τὴν Εὔπικχαρεν ὁ Νέρων
ὡς μετῆχον τῆς διαπλο-
τῆς, ἐβασανίσεν σικρῶς· ἢ
ἢ ἀντίχεν, ἐδενὸς κατε-
πῶσα. Νέρων ἀνέβητο ὡς
αὐτοῖς βασανίσων. ἢ μὲν
πρὸς ἡμέρας ἢ Εὔπικχαρε
ἐκομίζετο μὲν φορέῃ· ἢ ἢ
λυσαμένη τὴν ζώνην, ἀπ-
εβρόχισεν ἑαυτὴν ἐν αὐτῇ
τῇ φορέῃ· οἱ κομίζοντες
ἐγγὺς τῇ βασιλευσιν ἐλθόν γε-
νόμην· ἀποθέμην, παρελ-
θεῖν αὐτῇ ἐκέλευον· τῇ δ'
ἄρα τὸ σῶμα ἐρέθη νε-
κρὸν. ἢ ὁ τύραννος πολλὰ
ἐχέτλιαζεν, ὡς ὑπὸ τῇ
ταύρας νεκρῇ μὲν.

[CAP. LXIII.]

Milesia.

Mileti furiosus luctus
virgines cepit. Plurimæ
enim earum, nulla ac-

Μιλησία.

Εἰς Μιλήτω τὰς παρθέ-
νας μανικὸν ἢ πένθος κατέ-

γεν

3 Μιστὰ πρὸς αὐτὴν, &c.] Cum
Tacito Auctori nostro non conve-
nit: scribit enim is lib. xv. cap. 57.
Sic primus quaestioni dicit contemptus. Po-
sterea, cum ad consilium cruciatus tetrahe-
retur, gestamine stilla (nam dissolutus
membris insisteret nequibat) vinclo fascia,
quam pectori detrahebat, in modum la-

quei ad arcum sella restricto, indidit cer-
vicem, & corpori pondere commissa, te-
nuem jam spiritum expressit. Pro ἢ Εὔ-
πικχαρε in MS. legitur Εὔπικχαρεν,
quomodo in suis quoque legisse vi-
detur Interpres.

Cap. LXIII. 1 Πρίδ·] 2. σπ-
δ·. Casationis.

Pff 2

1 H' 31.

γεν· αἱ πλεῖσαι γὰρ ἔδε-
μναι ἔσης συμφορᾶς, ἐξαί-
φνης αὐτὰς ἀπεθρόνιζον
Μιλησία γυνὴ σιωπᾶ-
λῶσε πρὸς ἀπαγχονίνας
Διὰ τὸ ἀγορᾶς ἐκκαμίζεσθαι.
τὰ πρὸς κυρῶν ἐπὶ τῇ θανα-
τώσας τὰς παρθένους. τὴν
γὰρ μὲν θάνατον αἰχμάλωτον,
καὶ τὴν Διὰ τὸ ἀγορᾶς πομ-
πῶν ἔφείρεται, τὴν βρόχων
ἀπὸ τοῦ οἴου.

cepta calamitate, subito
laqueis vitam finiebant.
Milesia quædam foemina
suadebat, ut strangulatae
per forum efferrentur.
Id consilium omnium
suffragiis comprobatum,
cohibuit virgines, quo mi-
nus sibi mortem cupe-
rent consciscere. Post
mortem enim ignomi-
niam verentes, & per fo-
rum duci non ferentes, a
laqueis in posterum ab-
stinuerunt.

[CAP. LXIV.]

Μηλίας.

Melie.

Μηλίοι Καρίαν ἐπαύκι-
σαν, ἡγεμόνα Νυμφαῖον
ἔχοντες. Κάρες οἱ Κρύασον
οἰκῶντες ἐπιβηλευοντες
Μηλίοις, καλῶσιν αὐτὰς
ἐπὶ δημοσίαν ἐορτήν. Κα-
ρήνη παρθένος ἐρώσα Νυμ-
φαίη, τὴν ἐπιβελῶν ἐξη-
γόρευεν. ὃ ὅτε πρὸς τὰς Κά-
ρας ἔφη, νόμος Ἕλλησιν εἶ-

Melii Cariam, duce
Symphæo, inhabitare
cœperunt. Cares, qui
Cryasum incolebant, in-
sidias eis struebant. Vo-
cant eos ad publicum
convivium: Carena vir-
go flagrans amore Sym-
phæi, insidias ei patefe-
cit. Ille ad Cares inquit,
legem esse Græcis, ut

ναί

τὴν ἡγεμόνα Νυμφαῖον ἔχοντες] Ita
scribendum. Male enim plerique
Codd Συμφαῖον. Ad Plurarchum:
ex quo etiam Καρίαν per, scriben-
dum, non ν. nam ita scribi melius
ex Stephano liquet. Casaubonus.

Νυμφαῖον] MS. Συμφαῖον. Infiti
pro καμίζουσι, idem καμίζουσι, at-
que ita in suis quoque videtur inven-
nisse Interpreter, addita etiam conjet-
tione, καμίζουσι, &c.

I B

cum uxoribus ad coenam veniant. Cares igitur iusserunt, ut etiam uxores adducerent. Meiū ipsi quidem sine armis solis tunicis inuēti veniunt. At mulieres singulæ ensē in sinu ferunt, & quælibet juxta suum maritum affidet. Cum vero inter coenandum Carium signum animadvertissent, mulieres simul omnes sinus aperuerunt. Viri sumptis ensibus, barbaros aggrediebantur, & omnibus interfectis, urbem regionemque ipsorum incoluerunt.

ναι, μὲν γυναικῶν ὅτι δειπνον βαδίζουσιν. οἱ μὲν δὲ κᾶρες ἐκέλευσαν ἄγειν καὶ τὰς γυναικάς. οἱ Μήλιοι δὲ αὐτοὶ μὲν ἄνδρ' ὅσων ἐν ἱμαθίοις βαδίζουσιν. αἱ δὲ γυναικὲς ἐκάστη ξίφος ἐν τῷ κόλπῳ κρύπτουσιν, παρὰ τὴν αὐτῆς ἑνδρά πᾶσαι καθίζουσιν ὡς δὲ δειπνῶντες, & καρὶς σωτήριον ἡδονῆς. αἱ μὲν γυναικὲς ὁμῶς πᾶσαι τὰς κόλπας ἀνέρρηξαν· οἱ δὲ ἄνδρες τὰ ξίφη λαβόντες, ἐπίθεντο τῆς βαρβαροῖς καὶ ἀγχερησάμενοι πάντας, τὴν τε πόλιν αἰπάν, καὶ τὴν χώραν κατέκνησαν.

[CAP. LXV.]

Phocides.

Phocensibus inexpiabile bellum cum Thessaliis intercedebat: ita ut Thessali decretum facerent, a nemine ætatis paulo provectioris abstinendum: liberos vero & conjuges in servitutem redigendas. Cum Phocenses pugnam facturi es-

Φωκίδες.

Φωκῶσι καὶ Θεσσαλοῖς πόλεμος ἄσπονδος ὡς πάλαι Θεσσαλοὶ δόγμα ἐκύρωσαν μηδενὸς ἀπέχεσθαι τῶν ἡλικία· παίδας δὲ καὶ γυναικάς ἀνδραποδίσαι. Φωκίων μελλόντων συμβάλλειν ἐς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφίσαντο· ἵ-

λίαν περιμεγέθη κησώμε-
θα. ἐποδὸν δὲ αἰσώμεθα
τὰς ἀνδρας ἡπιδόμους, αὐ-
ταὶ δὲ πυρᾶς μὲν τῇ πύκνῳ
διπλώμεθα, καὶ τῇ ὑλίῳ
ὑφάσματι καὶ ἀπὸ πύρ-
ρου. τῇ τε τῷ ψήφισματι τῇ
γυναικῶν, τὰς φωνέας ἐ-
ποίησιν ἀνδρείονον ὡς
ταῖς αἰσῶν, καὶ κρατῆσιν τῇ
μάχῃ.

sent, Phocides statuerunt:
Ligna quam plurima
congeramus: & cum vi-
ros superatos esse senseri-
mus, ipsæ in rogos cum
liberis ascendemus, syl-
vamque incensam com-
buremus. Hoc mulierum
decretum effecit, ut Pho-
censes animosius pugna-
rent, & prælio commissio
victoriam adipiscerentur.

[CAP. LXVI.]

Χίαι.

Χίαις πρὸς Ἐρυθραίης
πέλαγος ὑπὸ Λευκονίας
πέλαγος καὶ δὴ συνέθηκε Χίαι
μὴ διωκόμενοι τοῖς πλε-
μίοις ἀντίχεν, ἐξελθεῖν
ὑπόσπονδοι, χλαῖναν
μίαν ἑκάστη καὶ ἱμάτιον ἑ-
χοῦσιν αἱ Χίαι γυναῖκες ἐ-
χετλίαζον, ἡ δὲ τὰ ὅπλα
ὑποδύοι γυμνοὶ φάξεν-
ται. τῇ δὲ ὁμωμοκίαν φασ-
κόντων, αἱ γυναῖκες σιω-
πέσας, τὰ μὲν ὅπλα
μηδამῶς ἀφίεναι. λέγειν
δὲ ὡς ἐβόλῃ αὐτοῖς χλαῖναν

Chie.

Chii adversus Ery-
thraeos bellum erat de
Leuconia. Chii cum vi-
derent se nullo modo
hostium impetum fere
posse, concesserunt se fa-
cto foedere exituros, ita
ut singuli chlaenam & tu-
nicam haberent. Chie
mulieres indigne fere-
bant, si projectis armis
nudi fugam peterent. Illis
se iuramentum ea de re
interposuisse dicentibus,
mulieres consilium dede-
runt, nequaquam arma
deponerent, verum dice-
μεν

1 Πυρᾶς] MS. πυρᾶς.

Cap. LXVI. 1. Εἰ τι] γ. εἰ τι. Ca, aubonus.

rent sibi moris esse chlænam appellare hastam, & tunicam scutum. Chii mulieribus morem gesserunt, armitque retentis formidabiliores Erythræis extiterunt.

ἡ δὲ καλὴν τὴν ἑσπέρην χιτῶνα ἣ τὴν ἀσπίδα. ταῖς γυναῖξιν ἐπέδθησαν οἱ Χῖοι. καὶ τὰ ὅπλα κατασχόντες, φοβερώτεροι τοῖς Ἐρυθραίοις ἐγίνοντο.

[C A P. L X V I I.]

Thasæ.

Thasii cum oppugnantur, machinas intra muros hostibus opponere volentes, funibus defecerunt, quibus colligare machinas necesse erat. Thasæ capita raserunt, & ad colligandas machinas capilli mulierum adhibiti sunt, & usurpati.

Θάσαι.

Θάσαιοι πολιορκούμενοι, μηχανήματα ἐνδον τῶν τευχῶν ἐπαναστήσαντες τοῖς πολεμίοις βεβλήμενοι, ἀσπίδων ἡ πόρην, οἷς τὰ μηχανήματα σπυδαῖν ἐχρήσαντο. αἱ Θάσαι τὰς κεφαλὰς ἀπεκείραντο καὶ σπυδαῖς καὶ μηχανημάτων ἐγίνοντο τῶν γυναικῶν αἱ τρίχες.

[C A P.]

1 Aī Θάσαι τὰς κεφαλὰς ἀπεκείραντο &c.] Similem in summo discrimine Carthaginienſium mulierum fortitudinem refert Florus lib. 11. c. 15. In armorum officinam autem & argentum pro arte ferroque confectum est: in tormentorum vincula matrona crines suos contulerunt: Monet hoc etiam Vegetius lib. 4. De Re Milit. cap. 9. In duſtatiſſimo vero est crines feminatum in oſiſſimi tormentum non minorem habere virtutem, Romana ſcilicet neceſſitate experimento. Nam in obſidione Capitoliſi corrupti juſſi ac longa fatigatione tormentum, cum nervorum copia deſceſſet, ma-

trona abſciſſiſſi crines viri ſui obſistere pugnantibus, reparatiſſique machinam, adverſariorum impetum repulerunt. Maluerunt enim pudiciſſima femina, deſormato ad tempus capite libere vivere cum mariſu, quam hoſtibus integro decore ſervire. Laetantius lib. 1. De Falſa Religione cap. 20. Urbe a Gallis occupata, obſiſſi in Capitolio Romani, cum ex mulierum capillis tormenta faciſſent, ad eam Veneri Calva conſecraverunt. Plura vide apud Stewechium ad Vegetii locum modo adductum, & Caſaubonum ad Julii Capitolini Maximia. Junior. cap. vii.

[CAP. LX.]

Κωνάνη.

Κωνάνη Φιλίππου θυ-
γάτηρ τὰ πολεμικὰ ἡσκησε.
ἡ στρατοπέδων ἡγείτο, καὶ
πολεμίοις παρετάσσετο ἡ
Ἰλλυριοῖς ὠδρατασομέ-
νη, ἡ τὴν βασιλεύσαν
αὐτῶν Καίρειαν εἰς τὴν αὐ-
χένα πλῆξασα κατέβαλ-
λε. ἡ πολλὰς τῶν Ἰλλυριῶν
φύλαγας ἔκτεινε. γημα-
μένη δὲ Ἀμύντα τῷ Περ-
δίκῃ, ταχέως τῶτον ἀπο-
βαλεῖν, ἔχοντα ἑαυτὴν
ἀνδρὸς περσθῆναι δότι-
ρα. ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυ-
γατέρα ἐξ Ἀμύντα Εὐρυ-
δίκῃ, ἡ ταύτῃ τὰ πολε-
μικὰ ἡσκησεν. Ἀλεξάνδρῃ
δὲ ἐν Βαβυλῶνι πλωτή-
σασθαι, ἡ τῶν ἀφ' ἑσθλῶν
νεωπελομένων, ἐπὶ λήσῃ
αὐτὴν ἀφῆκεν τὸν Στρυμῶ-
να. Ἀντιπάτρῃ δὲ κωλύον-
τι, βίαια μὲν τὰς κω-

Cynane.

Cynane Philippi filia;
bellica negotia tractabat,
exercituque ducebat, &
cum hostibus manum
conferbat. Cum Illyriis
signa conferens, reginam
eorum Cariam in collum
infecto vulnere prostra-
vit, multosque. Illyrio-
rum fugientes interfecit.
Nupta autem Amyntæ
filio Perdicæ, cum eum
brevis amisisset, noluit
secundo maritum expe-
riri. Sed cum unam ex
Amynta filiam haberet
Eurydicem, eam in ar-
tibus militaribus exer-
cuit. Alexandro vero Ba-
bylone vita defuncto, &
successoribus novas res
molientibus, ausa est
ipsa Strymonem trajice-
re. Eam cum Antipater
impediret, vim arcenti-
bus adhibuit, & trans-
misit : & omnibus quos
λύον-

ἡ τὴν βασιλεύσαν αὐτῶν Καίρειαν
εἰς τὴν αὐχένα πλῆξασα κατέβαλλε.] Se-
quuti sumus Interpretem, qui Καί-
ρειαν legit, ut sit nomen proprium :
At in meo Codice est καίρειαν non

apposita illa nota, qua propria no-
mina in scriptis libris discerni so-
lent. idque malo : eleganter enim
καίρειαν πλῆξασα dicit, subaudita vo-
ce πληγῇ. Casaubonus.

2 A 16

obviam habebat, debellatis transivit in Hellepontum, ut se cum Macedonum exercitu conjungeret. Ubi cum Alce-
tas cum infestis copiis obviam ei procederet, Macedones conspicati Philippi filiam, & sororem Alexandri, pudore affecti animum mutarunt. Illa exprobrans Alcetæ ingratitudinem; neque multitudinem hominum, neque armorum apparatus reformidavit, sed animose cædem tulit, mortem potius oppetere statuens, quam Philippi genus regno privatum & exutum videre.

λύοντας, τὸ παρὸν διήλθε
καὶ τὰς ἐμποδὼν γιγνομένης
καταγωνισαμένη, διέβη τὴν
ἐλλησποντον, συμμίξαι τῷ
Μακεδόνων στρατόμαχῳ
προθυμωμένη. Ἀλλέτω ἡ
μὲν τὴν δυνάμειν ἀπατή-
σασα, οἱ Μακεδόνες ἰ-
δόντες τὴν Φιλίππου θυγα-
τέρα, καὶ ἀδελφὴν Ἀλε-
ξάνδρου, αἰδεοθέντες τὴν
γνώμην μετῴκισαν. ἡ δὲ
τὴν Ἀλλέτῳ ἐνεδίωσα τὴν
ἀχαρυσίας, ὅτι τὸ πλεον-
θος τῶν ἀνδρῶν, ὅτι τὴν πα-
ρασχόλῳ τῶν ὅλων κατε-
πλάγη, ἀλλ' εὐχρῶς ἤνεγ-
κε τὴν σφαγὴν, πεθάναι
μᾶλλον, ἢ τὸ Φιλίππου γέ-
νος ἐκπεπληκὸς τὴν δόξης
ὁρᾶν αἰρεμένη.

[C A P. L X I.]

Pytha.

Pytha uxor Seleuci,

Πύθα.

ἡ Πύθα γυνὴ Σελεύκου
ἔ

Cap. Lxi. ἡ Πύθα] Hæc Athe-
næo dicitur Μύσα. lib. xiiii. Οὗ
αὖτις Φύλαρχος καὶ Φύλαξ Μύσας ἱστορεῖ
ἐν τῇ παρρησιαστικῇ ἕως Μύσας
Σελεύκου βασιλέως ἱεροσολύμων, ἡ πε-
ρὶ τῆς Γαλιλαίας Σελεύκου νικηστῆρος,
καὶ μάλιστα ἐκ τῆς φωνῆς Ἀλυσσάντης, αὐτὴν
μεταμρισαμένη τὴν βασιλικὴν ἰδέσθαι, καὶ

ἀνταβέσσειν θεοπαύστῳ τὴν τύχης,
συλληφθεῖσα ἀνέχουσα μὲν τῆς ἀλγῶν
αἰχμαλωτῶν, καὶ παραδίδουσα θυμῶς ταῖς
ἑαυταῖς θεοπαύστῳ, ἡ δὲ καὶ ἐν τῇ
ἐνδοξῇ ἐκείνῳ αὐτῇ ἡ περὶ τῆς
συνελεύσεως ἐπὶ τῆς Πύθης τῆς Σελεύκου
διηγήμεθα. Simili ratione evasit Arsi-
tides, vidua Lytimachi, ut relatum
Efff paul.

[CAP. LX.]

Κωνάνη.

Κωνάνη φιλίππου θυ-
γάτηρ τὰ πολεμικὰ ἡσκησε.
ἡ στρατοπέδων ἡγεῖτο, καὶ
πολεμίοις παρετάσσετο· ἡ
Ἰλλυριοῖς ὡρᾶτο σφαιρομέ-
νη, ἡ τὴν βασιλεύσαν
αὐτῶν Καίρειαν εἰς τὸ αὐ-
χένα πλῆξασα κατέβαλ-
λε. καὶ πολλὰς τῶν Ἰλλυριῶν
φύλακας ἐκτείνε. γημα-
μῶν ἣ Ἀμύντα τῷ Περ-
δίκῃ, παχέως τῶτον ἀπο-
βαλῶσα, ἔχ ὑπέμεινε
ἀνδρὸς περσθῆναι δαΐ-
ρα. ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυ-
γατέρα ἐξ Ἀμύντα Εὐρυ-
δίκην, καὶ ταύτῃ τὰ πολε-
μικὰ ἡσκησεν. Ἀλεξάνδρῃ
ἣ ἐν Βαβυλῶνι πελώθη-
σαι, καὶ τῶν ἀφαιρέσεων
νεωπεριζόντων, ἐτόλμησεν
αὐτὴν ἀφαιρῆναι τὸν Στρυμῶ-
να. Ἀντιπάτρῃ ἣ κωλύον-
τι, βίβρα μὲν τὰς κω-

Cynane.

Cynane Philippi filia;
bellica negotia tractabat,
exercituique ducebat, &
cum hostibus manum
conferebat. Cum Illyriis
signa conferens, reginam
eorum Cæriam in collum
inflicto vulnere prostra-
vit, multosque. Illyrio-
rum fugientes interfecit.
Nupta autem Amyntæ
filio Perdicæ, cum eum
brevis amisisset, noluit
secundo maritum expe-
riri. Sed cum unam ex
Amynta filiam haberet
Eurydicem, eam in ar-
tibus militaribus exer-
cuit. Alexandro vero Ba-
bylone vita defuncto, &
successoribus novas res
molientibus, ausa est
ipsa Strymonem trajice-
re. Eam cum Antipater
impediret, vim arcenti-
bus adhibuit, & trans-
misit: & omnibus quos

λύον-

ἡ τὴν βασιλεύσαν αὐτῶν Καίρειαν
εἰς τὸ αὐχένα πλῆξασα κατέβαλλε.] Se-
quuti sumus Interpretem, qui Καί-
ρειαν legit, ut sit nomen proprium:
At in meo Codice est καίρειαν non

apposita illa nota, qua propriis no-
mina in scriptis libris discerni so-
lent. idque malo: eleganter enim
καίρειαν πλῆξασα dicit, subaudita vo-
ce πλῆξαι. Casaubonus.

ε. Αἰ.

obviam habebat, debellatis transivit in Hellepontum, ut se cum Macedonum exercitu conjungeret. Ubi cum Alce-
tas cum infestis copiis obviam ei procederet, Macedones conspicati Philippi filiam, & sororem Alexandri, apud eam affecti animum mutarunt. Illa exprobrans Alcetæ ingratitudinem; neque multitudinem hominum, neque armorum apparatus reformidavit, sed animose eadem tulit, mortem potius oppetere statuens, quam Philippi genus regno privatum & exutum videre.

λύοντας, τὸ παρὲν διήλθε
καὶ τὰς ἐμποδῶν γιγνομένων
καταγωνισαμένη, διέβη τὴν
ἐλληππονιον, συμμίξαι τῷ
μακεδόνων στρατόμαχῳ
προθυμωμένη. Ἀλκίτα δὲ
μὲν τὴν διωάμεως ἀπατη-
σασίᾳ, οἱ μακεδόνες ἰ-
δόντες τὴν φιλίππου θυγα-
τέρα, καὶ ἀδελφῶν Ἀλε-
ξάνδρου, αἰδεοθέντες τὴν
γνώμην μετῴκισαν. ἡ δὲ
τὴν Ἀλκίταν ἐνεδίδουσα τὴν
ἀχαρυσίαν, ὅτι τὸ πλεον-
θὺς τῶν ἀνδρῶν, ὅτι τὴν πα-
ρασχάλῳ τῶν ἑσίων κατε-
πλάγη, ἀλλ' εὐχόμενος ἤνεγκεν
τὴν σφαγὴν, πεθάναι
μᾶλλον, ἢ τὸ φιλίππου γέ-
νην ἐκπεπληκὸς τὴν δέχουσαν
ὄραν αἰρεμένη.

[CAP. LXI.]

Pytha.

Pytha uxor Seleuci,

Πύθα.

ἡ Πύθα γυνὴ Σελεύκου

8

Cap. LXI. ἡ Πύθα] Hæc Athetæ dicitur Μύσα. lib. xiii. ὅτι αὐτὴς φύλαχον καὶ παρὰ Μύσας ἵστανται ἐν τῇ πεσσερεσκαιδελῇ ἔτι Μύσα Σελεύκου βασίλειος ἐρωμένη, ἢ περὶ τῆς Γαλατίας Σελεύκου ἱκανομένη, καὶ μέντοι ἐκ τῆς φυγῆς ἀλίσσονται, αὐτὴ μεταμφομένη τὴν βασιλικὴν ἰδίαν, καὶ

ἀγαθὰ εἶσα διεσπασμένη τὴν τυχόντα, συλλεθῆσα ἀνέχουσα μὲν τῇ ἀλλοτρίᾳ αἰχμαλωτίᾳ, καὶ φραδίᾳ τοῦ ἐμὲν ταῖς ἑαυτῆς διεσπασίαι, ἢ δὲ τῇ ἐν Πύθῃ ἐνδοξοῦσα ἑαυτῇ ἢ περὶ τῆς ἀλλοτρίᾳ ἐνδοξοῦσα ὑπὸ τῆς Πύθῃ τῆς Σελεύκου διηκίμεθα. Simili ratione evasit Arstæus, vidua Lyfimachi, ut relatum

Fff

paul.

Ἐκκαλινίκα κληθένῃ, ἐπεὶ Ἀγκυραν ὑπὸ Γαλα-
 τῶν ἡγήθενῃ, ὑπὸ τῶν
 λαμίων ἀλῆσαι, τὴν βασι-
 λικὴν ἐδῆται μελαμφια-
 σαιμὴν, Ἰεραπαινίδῃ
 ἀβλιωπάτης ῥάκια λαβῆ-
 σαι, ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις
 παρεβή. ἀχθεῖσαι ἢ εἰς Ῥό-
 δον μὲν ἄλλων ἀνδραπόδων,
 ἐξηγόρῳσεν ἢ πρὸς Ῥόδοις
 τῷ περὶ αὐτῶν τὸ δῆγυρον
 ἀποδόντες, λαμπρῶς χρυ-
 σήσαντες ἐς Ἀντιόχειαν
 ἐξέπεμψαν.

[CAP. LXII.]

Επίχαρις.

Πείσων, καὶ Σενέκας Ἰπι-
 τῆλὸν σιωπῆσαντο καὶ Νέ-
 ρων. ἢ τὸ ἀδελφὸς Σε-
 νέκα Σκέλαι. ὅς ἐταί-
 ραν εἶχεν Εὔχαριν. ταύ-

Epicharis.

Piso & Seneca infidias
 in Neronem compara-
 bant. Senecæ frater erat
 Scelaus, qui scortum ha-
 bebat Epicharim. Hanc

τὴν

paullo ante. Pro κληθένῃ, MS. κλη-
 θέντῃ. Infra pro ἡ πρὸς, idem εἰς πρὸς
 ἢ, facili » in » confusione. Pro χρυ-
 σήσαντες, MS. κερμήσαντες, quod est
 deducentes idque vulgare peritulerim.

1 ἢ τὸ ἀδελφὸς Σενέκα Σκέλαι. Vi-
 detur esse qui apellatur Junius Gal-
 lio Senecæ frater. Nam Scelaus qui-
 dem nullus fuit. Casaubonus.

3 ὅς ἐταίρην εἶχεν. Sim le ex-
 emplum vide supra hoc libro. Pro
 Σκέλαι, MS. au em legendum videtur

Μελανός, igitur forte errore ex dua-
 rum vocum confusione. Fuit is al-
 ter Senecæ frater. Lucani pater, qui
 Tacito xvi. Annal. 17. dicitur, ac-
 cusante Fabio Romano quasi mix-
 ta inter patrem filiumque conjurationis
 scientia, assimilatus eum in finem Lu-
 cani literis, venas sibi exsoluisse. Hinc
 autem intelligitur Taciti illud, in-
 certum quonam modo Epicharis sciscita-
 ta de conjuratione, ut de cascribis
 lib. xv. Annal. cap. 33.

3 Μπ

Nero quasi participem occultorum consiliorum, in quaestionibus examinavit acerbissime. Illa vero resistit, neque quencquam prodidit. Nero rem distulit, quasi eam iterum torturus. Post triduum Epicharimni lectica iussit adportri. Illa soluta zona, seipsam in ipsa lectica strangulavit. Qui portabant, ad tormentorum locum appropinquantes, deposita lectica progredi eam iusserunt. At illius corpus mortuum reperiebatur. At tyrannus mirum in modum se cruciabat, quod a scorto victus videretur.

τῷ τῷ Ἐπίχαρῳ ὁ Νέρων
ὡς μετέχουσιν τῷ δαπνερῶ-
των, ἐβασάνισεν πικρῶς· ἡ
δ' ἀντίχεν, ἔδιδος κατε-
πῆσαι. Νέρων ἀνέβητο ὡς
αὐθις βασανίσων. ἢ μὲν
τρεῖς ἡμέρας ἡ Ἐπίχαρ
ἐκομίζετο μὲν φορέῳ· ἡ δ'
λυσαι μὲν τῷ ζώνῳ, ἀπ-
εβρόχσεν ἐαυτῇ ἐν αὐτῇ
τῷ φορέῳ· οἱ κομίζοντες
ἐγγὺς τῇ βασιλευσιν γει-
νόμυροι δαπνέμυροι, παρελ-
θεῖν αὐτῇ ἐκέλευον· τῷ δ'
ἄρα τὸ σῶμα ὀρέθη νε-
κρῶν. καὶ ὁ τύραννος πολλὰ
ἐχαιτλίαζεν, ὡς ὑπὸ τῇ
ταύρας νενικημὲν.

[CAP. LXIII.]

Milesia.

Mileti furiosus luctus virgines cepit. Plurimae enim earum, nulla ac-

Μιλησίαι.

Ἐν Μιλήτῳ τὰς παρθέ-
νας μανικῶν ἢ πένθος κατε-

χεν

3 Mista τρεῖς μιλεῖς, &c.] Cum Tacito Auctori nostro non convenit: scribit enim is lib. xv. cap. 57. Sic primus quaestiois dies contemptus. Postea, cum ad eosdem cruciatus retraheretur, gestamine cella. (nam dissolutis membris insistere nequibat) vinclo fasciis, quam pectori detraxerat, in modum la-

quei ad arcum sella restricto, indidit cervicem, & corpori pondere conmissa, tenuem jam spiritum expressit. Pro ἡ Ἐπίχαρ in MS. legitur ἡ Ἐπίχαρ, quomodo in suis quoque legisse videtur Interpres.

Cap. LXIII. 1 Πείσο·] γρ. πείσο·. Casaubonus.

Fff 2

1 H 31

χεν· αἱ πλεῖσαι γὰρ εὐδε-
μιάς ἔσης συμφορᾶς, ἐξαί-
φνης αὐτὰς ἀπεθρόνιζον
Μιλησία γυνὴ σιωπῶσα
λάσσε πὰς ἀπαγχονίνας
Διὰ τὸ ἀγορᾶς ἐκκαμίζεσθαι.
τὰ πρὸ κυρῶν ἐπὶ τῇ θανα-
τώσας τὰς παρθένους. τὴν
γὰρ μετὰ θάνατον αἰσχυρῶς,
καὶ τὴν Διὰ τὸ ἀγορᾶς πε-
πλῶν εὐφέρουσαν, τὴν βρόχων
ἀπὸ θανάτου.

cepta calamitate, subito
laqueis vitam finiebant.
Milesia quædam foemina
suadebat, ut strangulatæ
per forum efferrentur.
Id consilium omnium
suffragiis comprobatum,
cohibuit virgines, quo mi-
nus sibi mortem cupe-
rent consciscere. Post
mortem enim ignomi-
niam verentes, & perfo-
rum duci non ferentes, a
laqueis in posterum ab-
stinuerunt.

[CAP. LXIV.]

Μηλῖαι.

Meliæ.

Μήλιοι Καρίαν ἐπώκι-
σαν, ἡγεμόνα Νυμφαῖον
ἔχοντες. Κάρες οἱ Κρύασον
οἰκῶντες ἐπιβηλευόντες
Μηλίοις, καλῶσιν αὐτὰς
ἐπὶ δημοσίαν ἐορτήν. Κα-
ρήνη παρθένος ἐρώσα Νυμ-
φαίη, τὴν ἐπιβηλῶν ἐξη-
γόρευσεν. ὃ ὅτι πρὸς τὰς Κά-
ρας ἔφη, νόμος Ἕλλησιν εἶ-

Melii Cariam, duce
Symphæo, inhabitare
cœperunt. Cares, qui
Cryasum incolebant, in-
sidias eis struebant. Vo-
cant eos ad publicum
convivium: Carena vir-
go flagrans amore Sym-
phæi, insidias ei patefe-
cit. Ille ad Cares inquit,
legem esse Græcis, ut

να

τὴν ἡγεμόνα Νυμφαῖον ἔχοντες] Ita
scribendum Male enim plerique
Codd. Συμφαῖον. Ad plurarchum:
ex quo etiam Καρίη per i scriben-
dum, non n. nam ita scribi melius
ex Stephano liquet. Casaubonus.

Νυμφαῖον] MS. Συμφαῖον. Infra
pro καμίζουσι, idem καμίζουσιν, at-
que ita in suis quoque videtur inve-
nisse Interpres, addita etiam conjon-
ctione, καὶ ὁμοῦ τ, δε.

1 P.

cum uxoribus ad coenam veniant. Cares igitur iusserunt, ut etiam uxores adducerent. Meiū ipsi quidem sine armis solis tunicis induiti veniunt. At mulieres singulæ ensē in sinu ferunt, & quælibet juxta suum maritum affidet. Cum vero inter coenandum Carium signum animadvertissent, mulieres simul omnes sinus aperuerunt. Viri sumptis ensibus, barbaros aggrediebantur, & omnibus interfectis, urbem regionemque ipsorum incoluerunt.

ναι, μὲν γυναικῶν ὅτι δειπνον βαδίζουσιν. οἱ μὲν δὲ καὶ ἄλλοι ἐκέλευσαν ἄγειν καὶ τὰς γυναικας. οἱ μὲν γὰρ αὐτοὶ μὲν ἀνδρῶν ὅσων ἐσὶ ἱμαθίοις βαδίζουσιν. αἱ δὲ γυναικας ἐκάστη ξίφει ἐν τῷ κόλπῳ κομίζουσα, παρὰ τὴν αὐτῆς ἑνδρα πῦσαι καθίζουσιν· ὡς δὲ δειπνῶντες, ἔκαστος παρὰ τὴν αὐτῆς ἑνδρα πῦσαι καθίζουσιν. αἱ μὲν γυναικας οὐ μὴ πῦσαι τὰς κόλπους ἀνέρι-
ρηξάν· οἱ δὲ ἄνδρες τὰ ξίφη λαβόντες, ἐπίθεντο τῆς βαρβαροῦ καὶ ἀλγυσι-
μοι πάντας, τὴν τε πόλιν αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν κατέ-
κησαν.

[CAP. LXV.]

Phocides.

Phocensibus inexpressibile bellum cum Thessalis intercedebat: ita ut Thessali decretum facerent, a nemine ætatis paulo provectioris abstinendum: liberos vero & conjuges in servitutem redigendas. Cum Phocenses pugnam facturi es-

Φωκίδες.

Φωκίδες καὶ Θεσσαλοῖς πόλεμον ἄσπονδος ἔχοντες· ὡς καὶ Θεσσαλοὶ δόγμα ἐκύρωσαν μηδενὸς ἀπέχεσθαι τῶν ἐν ἡλικίᾳ παιδῶν καὶ γυναικας ἀνδραποδίσαι. Φωκίων μὲν οὖν συμβάλλειν ἐς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφίσαντο ἵ-
λιν

λίαν περιμεγέθη ηρώμε-
θα. ἐποδὸν δὲ αἰδῶμεθα
τὰς ἀνδράς ἡπιδόμους, αὐ-
ταὶ δὲ πυρᾶς μὲν τῶ πῦρ
ὀπιβώμεθα, καὶ τὴν ἕλιν
ὑφάψασθαι κατὰ πρῆσαν-
μεθα. τῇ τε τὸ ψήφισμα τῶ
γυναικῶν, τὰς φωνὰς ἐ-
ποίησεν ἀνδρείονον ὡς
τάξασθαι, καὶ προτῆσαι τῇ
μάχῃ.

sent, Phocides statuerunt:
Ligna quam plurima
congeramus: & cum vi-
ros superatos esse senseri-
mus, ipsæ in rogos cum
liberis ascendemus, syl-
vamque incensam com-
buremus. Hoc mulierum
decretum effecit, ut Pho-
censes animosius pugna-
rent, & prælio commissio
victoriam adipiscerentur.

[CAP. LXVI.]

Χίαι.

Χίαις πρὸς Ἐρυθραίης
πέλεμ. ὡς Ἀδωνίας
πέρα. καὶ δὲ σωθήκετο Χίαι
μὴ διωόμενοι τοῖς πλε-
μίοις ἀντίχεν, ἐξελθάν
ὑπόπυονδοι, χλαῖναν
μίαν ἑκαστῇ καὶ ἱμάτιον ἑ-
χοντες. αἱ Χίαι γυναῖκες ἐ-
χετλίαζον, ἡ δὲ τὰ ὅπλα
πρὸς ἑαυτοῖς γυμνοὶ φέρουσιν.
τῇ δὲ ὁμωμοκέναι Φασ-
κόντων, αἱ γυναῖκες σω-
βύλασαν, τὰ μὲν ὅπλα
μηδαμῶς ἀφίεναι. λέγειν
δὲ ὡς ἐβόησαν αὐτοῖς χλαῖναν

Chie.

Chiis adversus Ery-
thraeos bellum erat de
Leuconia. Chii cum vi-
derent se nullo modo
hostium impetum ferre
posse, concesserunt se fa-
cto foedere exituros, ita
ut singuli chlaenam & tu-
nicam haberent. Chie
mulieres indigne fere-
bant, si projectis armis
nudi fugam peterent. Illis
se juramentum ea de re
interposuisse dicentibus,
mulieres consilium dede-
runt, nequaquam arma
deponerent, verum dice-

μὲν

1 Πυρᾶς] MS. πυρᾶς.

Cap. LXVI. 1 Εἰ τῷ] καὶ εἰ πε. Ca, αὐτοῖς.

rent sibi moris esse chlænam appellare hastam, & tunicam scutum. Chii mulieribus morem gesserunt, armitque retentis formidabiliores Erythræis extiterunt.

ἡ δὲ καλεῖν τὸ ξυσὶν χιτῶνα ἢ τὴν ἀσπίδα. ταῖς γυναιξὶν ἐπέδθησαν οἱ Χιοί. καὶ τὰ ὅπλα κατασχόντες, φοβερώτεροι τοῖς Ἐρυθραίοις ἐγίνοντο.

[C A P. L X V I I.]

Thasie.

Θάσαι.

Thasii cum oppugnantur, machinas intra muros hostibus opponere volentes, funibus defecerunt, quibus colligare machinas necesse erat. Thasie capita raserunt, & ad colligandas machinas capilli mulierum adhibiti sunt, & usurpati.

Θάσαι πολιορκούμεοι, μηχανήματα ἐνδον τῶν τεχνῶν ἐπαναῆσαι τοῖς πολεμίοις βελέμενοι, σπάρτων ἡ πόρην, οἷς τὰ μηχανήματα σπυδεῖν ἐχρῆν. αἱ Θάσαι τὰς κεφαλὰς ἀπικείραντο καὶ σπυδεσμοὶ τῶν μηχανημάτων ἐγίνοντο τῶν γυναικῶν αἱ τρίχες.

[C A P.]

1 Aī Θάσαι τὰς κεφαλὰς ἀπικείραντο &c.] Similem in summo discrimine Carthaginienſium mulierum fortitudinem refert Florus lib. 11. c. 13. In armorum officiniis autem ex argentum pro ate ferroque conflatum est: in tormentorum vincula matrōna crines suos contulerunt: Monet hoc etiam Vegetius lib. 14. De Re Milit. cap. 9. Indutiatum vero est crines feminatum in ejusmodi tormentum non minore habere virtutem, Romana scilicet necessitatu experimento. Nam in obsidione Capitolii corrupti jugi ac longa fatigatione tormentum, cum parvorum copia deſecisset, ma-

trona abſciſſi crines viri sui obtulere pugnantibus, reparatisque machinis, adversariorum impetum repulerunt. Maluerunt enim pudicissima femina, deſormato ad tempus capite libere vivere cum marito, quam hostibus integro decore servire. Laetantius lib. 1. De Falsa Religione cap. 20. Urbe a Gallis occupata, abſciſſi in Capitolio Romani, cum ex mulierum capillis tormenta facissent, adem Veneri Calva consecraverunt. Plura vide apud Stewechium ad Vegetii locum modo adductum, & Casaubonum ad Julii Capitolini Maximin. Junior. cap. 713.

F f f 4

I Aī

[CAP. LXVIII.]

Ἀργολίδες.

ΠύρρⓈ Η' πειρώτης ἐν-
 ἔβαλεν εἰς ἈργⓈ, κα-
 λίσσωνⓈ αὐτὸν Ἀργείως
 Ἀργεία· οἱ μὲρ Ἀργεῖοι
 σωέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν
 μὲ τ' ὅσων· αἱ ᾗ γυναῖ-
 κες αὐτῶν προσκαταλαβό-
 μιναι τὰ πῆγ, τὰς Η' πει-
 ρώτας ἀνωγεν βάλλουσαι,
 ἀναχωρήσασιν βιάζοντα· ὥς
 πρὸς ΠύρρⓈ ὁ δεινότατος
 τ' ἐρατὴν αὐτὸς ἔπεσεν,
 ἐμπεσέσης ὅππῃ τὴν κεφαλὴν
 αὐτὸς κεραιόμην· αἱ ᾗ
 Ἀργολίδες μέγιστον κλέος
 ἐν ταῖς Ἑλλήσιν ἔρανον,
 ΠύρρⓈ δ' πολέμικωτάτος,
 μηδὲ ὑπὸ ἀνδρῶν, ἀλλὰ
 ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων
 πεσόντων.

Argolides.

Pyrrhus Epirotes in
 Argivorum solum expe-
 ditionem faciebat, vo-
 cante eum Aristeo Argi-
 vo. Argivi cum armis in
 forum concurrerunt.
 Mulieres enim eorum te-
 ctis præoccupatis, Epi-
 rotas desuper jacentes,
 retrocedere coëgerunt,
 ita ut etiam Pyrrhus du-
 cum omnium fortissi-
 mus, incidente in caput
 latere occumberet. Ar-
 golides vero insignem
 gloriam inter Græcos
 adeptæ sunt, quod Pyr-
 rhus vir bellicosissimus
 non a viris, sed a foeminis
 Argivis confectus ceci-
 disse.

[CAP. LXIX.]

Ἀκαρνανες.

Ἀιτωλῶν Ἀκαρνανάσι
 μακρῷ χρόνῳ πολεμάντων·
 πάλⓈ ᾗ καὶ προσδοσιαν ἐς

Acarnani.

Ætolis longo tempore
 cum Acarnanis bellum
 gerentibus, ad extremum

τὴν

τ Αἱ δὲ γυναῖκες] Ita emendavi cum MS. adfentiente Casaubono. pro
 Υεῖγατο αἱ γυναικες.

per prodicionem in urbem irruentibus, viri subito periculo fortiter dimicarunt. Fœminæ in tecta ascendentes partim lapidibus, partim lateribus jacentes, multos ex hostibus interfecerunt. Viros autem cedentes, & pene victos, ipsæ tum cohortando, tum exprobrando, nonnunquam etiam supplicando, ad pugnam revocarunt. postquam vero rursus animose pugnantes capti sunt, mulieres in tantum adhærescebant corporibus maritorum, aut parentum, aut fratrum, ut eas in complexibus hærentes hostes avellere non possent, & cum ipsis viris occidere cogentur.

τὴν πάλιν ὠρῶσιν, οἱ μὲν ἄνδρες ἐρώσας ὡς ἀλόγῳ κινδύνῳ παρεπίσποντο· αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ ταῖς εἴγας ἀναδραμεύσασα, αἱ μὲν λίθους, αἱ δὲ κεραμεύς βάλλουσιν, πολλὰς τῶν πολεμίων ἀνῆραν. τὰς δὲ ἄνδρας ἐσθιδόντας καὶ ἡττωμένους, αὐταὶ ποτὶ μὲν παρακαλεῖσθαι, ποτὲ δὲ ἐνεδίξασθαι, ποτὲ δὲ ἱκετεύσασθαι, ἀνέστρεψαν ἑπὶ τὴν μάχην. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀγωνισαὶ ἄλλοι θυναικίως ἐάλωσαν, αἱ γυναῖκες ἑπὶ τοῖσιν ὥς ἐπὶ τῶν πατέρων, ἢ ἀδελφῶν, ἢ πατέρων, ὥς τε αὐταῖς ἐξαρτωμένας ἀποπαῖν οἱ πολέμιοι μὴ δύνασθαι, συγκαπθόντων τῶν ἀνδρών.

[C A P. L X X.]

Cyrenenses.

Ptolemæus cum Cyrenensibus bellum gerebat. Illi ducem ex Ætolia Lycopum evocantes, ei sum-

Κυρήναιοι,

Κυρήναιοις ἐπλέμει
Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ἡγεμόνα
ἐξ Αἰτωλίας Λυκωπὸν με-
ταπεμ-

1 Περιπλέκοντο] Ita emendavi cum MS. pro παρεπλέκοντο.

καπεμψάμενοι, τέτω τὴν
 προσπίαν τῶν κρινῶν ἐνε-
 χείρισαν. ἐν ᾗ ταῖς μά-
 χαις οἱ μὲν κυρλωαῖοι
 προσκινδυνώδον. αἱ δὲ γυ-
 ναῖκες αὐτῶν χάρακας
 ἐξείβαλον, πέφρας ὤ-
 ρυηον, βέλη προσέφερον,
 λίθους προσκόμιζον, τὰς
 τραυματίας ἐθερέπδον,
 τροφὴν παρεσκόδαζον.
 σφαλέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν,
 ἔλκυον τὰ πρᾶγματα
 μετὰ σήσωλιν ἐς μοναρχίαν,
 ὅτι πᾶσιν ἐβλασφήμη-
 σαν τὸν μόναρχον, ὥς τε παρ-
 οξυθεῖς τὰς πλείους αὐ-
 τῶν ἰσχυροὺς ἀπέκλεινον, ἐκείνας
 ὅτι πῶ σφαγὴν θέσας.

nam omnium rerum po-
 testatem permiserunt. In
 pugnis Cyrenenses, prio-
 res pericula subibant.
 Mulieres vero eorum
 valla munire, fossas du-
 cere, tela adferre, lapi-
 des apportare, vulnera-
 torum curam gerere, ci-
 bos apparare. Occisis au-
 tem viris, Lycopo sta-
 tum in monarchiam
 transferente, in tantum
 monarchum blasphemias
 affecerunt, ut exaspera-
 tus plurimas earum in-
 terficeret, sponte sua ad
 caedem accurrentes.

[C A P. LX XI.]

Λάκαιναί.

Λακεδαιμονίων αἱ θυ-
 γατέρες ἐγήμαντο Μινύαις,
 πῆς ὑπὸ τῷ Ἀργοναυτῶν
 γεγονόσιν. οἱ δὲ κοινωνῶντες
 τῇ πολιτείᾳ, ἤδη καὶ τῇ βα-
 σιλείᾳ ἀντιπείθοντο. τὰς

Lacedæ.

Lacedæmoniorum fi-
 liae nupserant Minyis, ab
 Argonautis oriundis. Illi
 ad gerendam Rempubl.
 admissi, jam etiam re-
 gnum affectabant. Eos
 Spartiatæ comprehensos

τὸν Ἀπίκτεον, ἐκείνας δὲ τὴν σφα-
 γὴν θέσας. Postrema verba ἐκείνας
 ὅτι τὴν σφαγὴν θέσας, quæ in Vul-

gata aberant, cum MS. & interpre-
 te addidi.

in custodias dederunt.
At filix,...

μὴ δὲ καθεῖρξαν οἱ Σπαρ-
τῆται· αἱ δὲ θυγατέρες
τῶν....

1 Aī 3 θυγατέρες, . . .] Quæ hic desiderantur, quum ex melioribus Codicibus supplere nequeamus. ex Herodoti Mūsā quarta supplebimus: Nam ille historiam planissime refert, in hanc sententiam: Quum in carcerem fuissent Minya a Lacedæmoniis conjec̃ti, eaque nox advenisset qua more majorum videbantur Lacedæmonii de iis supplicium sumpturi, uxores Minyarum, filix principum Spartanz Reip. virorum, postularunt dari sibi veniam adeundi ad conjuges suos in carcerem. quo impetrato statim ad maritos accelleret, astque efficere, (permutatis videlicet vestibus cum maritis) ut e carcere illi exirent: qui egressi Taygetum occuparunt, ac mox Theræ interveniens, recuperatis, ut videtur, uxoribus, liberam inde discedendi facultatem a Lacedæmoniis sunt adepti. Affinem huic historiam habes supra libro septimo de Tyrthenidibus. *Cassianus*.

Aī 3 θυγατέρες ἤ?] Solo articulo hic auctior erat Codex Florentinus, quem propterea addidi. Neque tamen defectus Codicum hoc loco tanti est; cum strategema, quod memoratum supra lib. vii. cap. 49. & Herodoto lib. iv. cap. 145. non modo huic sit affine, sed omnino idem, ut loca conferenti erit manifestum: eo solum discrimine, quod, qui hic dicuntur Minya, illic veniant Tyrthenorum nomine, quomodo dicti fuere incolentes insulas Atticas, & in faucibus Thraciæ sitas. Inta inter Tyrthenorum insulas refert quoque Lemnum Dionysius Halicarnassensis lib. 1. Ἐχὼ γὰρ καὶ αὐτῶν Θακυδίδης ἐν αὐτῇ τῇ ὁδοῦ μνησκῶ, καὶ ἡ δὲ αὐτῇ περιέγραψεν, ἀς ἐκείνη ἀνδρῶν διγνώσκει. καὶ 3 7 Πλάστο-

καὶ ἡμεῖς δὲ λέγομεν· ἐν δὲ τῇ Καλαυδικῇ, τὸ 3 πλείστον Πελασγικῇ, ἢ ἢ Λημιῶν ποτὶ καὶ Ἀδωαὶ οἰκιστῶν Τυρηνῶν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἰνέχῃ δράματι ἀνέπεισον ὑπὸ τῇ χροῇ λεγόμενον περὶ ταυτῶν δὲ, Ἰταχὲ γυναικῶν, καὶ κλειῶν Πατρὸς Ὀκλειῶν, μέγα πρὸς ἑδῶν Ἀργεῖ τε γυναικῶν τε πατρὶος, καὶ Τυρηνῶν Πελασγῶν. Τυρηνίας μὴ δὲ νομῶ καὶ χροῖς ἐκείνην καὶ Ἐλ- λῆδα ἡ δὲ, καὶ πᾶσι ἡ στρατιὰ ἐν Ἰταλίᾳ, &c. Minyarum nomine hoc loco idem veniunt, quia oriundi ex Argonautarum cum Lemniadibus, quæ maritos suos omnes & filios ex zelotypia interfecerant, quæque Argonautas hospitio exceperant, concubitu. De quo videndus Apollonius Rhodius lib. 1. Argon. vs. 603. & seqq. & Orpheus Argon. v.

Σπρτακῆς δὲ ἐρῶσι καὶ ἄλλα μὴ ὡς
καὶ αὐτοὶ γινώσκουσιν.

Λήμνη καὶ γὰρ δὲ. & seqq.

Confirmat hoc locus Valerii Maximi, qui est lib. iv. cap. 6. extern. 3. quem, qui non solummodo locum hunc supplet, sed & Auctoris relationem, quæ est lib. vii. cap. 49. illustrat, totum subijcio: Minya, quorum origo ex inclyto sociorum Jasonis numero Lemniorum in insula concepta, per aliquot saeculorum vices stans in sede manserat, a Pelasgo expulsi armu, aliena op̃i indiga, excelsa Taygetorum montium juga supplices occupaverant. Quos Spartana civitas recepit respectu Tyndaridarum: namque in illo nobili fama navis destinatum fidibus par fratrum effusit; deductisque inde legibus commodisq̃ suis immisit. Sed hoc tantum beneficium in injuriam longamēta urbi, regem afflictautes voverunt. Igitur publica custodia inclusi, captiati servabantur supplicio: quod cum vetero instituto Lacedæmoniarum nocturno tam;

Vide omnia quæ Casaubonus in hunc locum, ad Æneam cap. xxvii.

P. 247. b. 18. post neque Nēan, adde: nisi A'as Ptolemaidis, quæ huic loco convenire posse non videtur.

P. 253. 1. adde: Νικολέχῳ] Hic supra exemplo 1v. Anthoxi dictus est Νικολέχῳ.

P. 254. 24. post αἰχμηλάτης dele puerulum.

P. 265. b. 33. pro vr. 10, 2. repono 1v. 10. 2.

P. 286. 11. adde: Τριμίδῳ ἐπὶ λέρῃ Τριγίῳ] Consule Casaubonem ad Æneam cap. xxvii.

P. 291. b. 33. post Ἀλαδὲ μύσαι. adde: simili loquutione usus Auctor jam supra hoc libro c. x. 4. ubi refertur Timotheum ad Leucada prælio navali, festo Minervæ, Lacedæmonios superasse, scribit: οἱ δὲ στρατιῶται μὲν ἐν πύλῃσι ἀγασθὲς ἠγωνίσαντο, θεοὶ δὲ ἔχοντο οἰκίῃσι σύμμαχον.

P. 292. b. 2. pro καυδὺν, καυδὴν.

P. 294. 19. pro κελδίστας, κελδίσται.

P. 305. 21. adde: οἱ στρατιῶται τῷ στρατῷ] Strategema hoc aliter refertur Æneæ cap. xxiv. Non autem bis tantum equi strategemate, sed tertio tantum fuit Ilium. Plutarchus in Seritorio: Εἰς αὐτὸ τὸ Ἰλίον ὅφ' Ἡρακλῆς ἀφ' οὗ τοῖς Λαομέδοντι ἐπαυε· καὶ ὑπὸ Ἀγαμέμνονι· ἀφ' οὗ δὲ οὐρεῖς πρὸς αὐτοὺς δύνει· ἐπ' αὐτῷ περὶ τὸν ὅφ' ὑπὸ Χαριδῆος, τοῖς πόλεσι ἐπαυε πινὲς ἐμπιπὸντες, ἀποκλείουσι παρὰ τοῦ Ἰλίου μὴ διωκδέντων. In veteri Epigrammate:

Carminu Iliaci libros consumpsit asellus
Huc fatum est Troja, aut equus, aut
asinus.

P. 306. 1. pro Φαλαρεδῆς, Φαλαρεδῆ. Ibid. 18. pro σίτον, σίτον, ut & alius quibusdam in lectis.

P. 321. 13. ut & paulo post, pro Α'θλωαίς, Α'θλωαίς.

P. 320. 2. 10. post ΑΡΤΙΑΟC. adde: & Scholiastes Thucydidis ad lib. 1. pag. 87. ad verba; αἰτῇ Α'ρχιῳ, scribit: πρὸς κέρειον, πρὸς ἐστιακόν, ἀπὸ πόλεως Θράκης ὅπου ἀρμενόν. & Neposin Pausania cap. 1v. Interim Argilius quidam adolescentulus, &c.

P. 329. 9. adde: ἀλλὰ τοῖς πολεμικοῖς αὐτοῖς μὲν χεῖρας] Verre cum CL. Gronovio: sed cum ἑστὸ hoc ipsum expositum. Eum vide ad Polybium lib. 111. Histor. cap. 72. de eleganti hac significatione vocis αὐτοῖς.

P. 334. 11. pro χεῖρα, χεῖρα.

P. 343. 1. pro α, α.

P. 353. b. 12. post Diodorum lib. xvii. adde: Plutarchus pag. 704. ἐκστατοῖσι δὲ.

P. 358. b. 11. post apud Polyzenum, conjungitur, adde: Atque ita in suis quoque repetisse existimo Interpretem, eumque terebinthini edicasse, non terebinthini, ut facili literatum permutacione male editum, Τριμίδῳ autem, quæ & Τριγίῳ, Latine Terebinthus.

P. 350. 7. post ἀριδῆς. dele colon, & accentuum muta. ibid. a. 19. pro α στερ, αρεσον. & b. 9. pro δι α διδ', δι α διε, P. 362. a. 3. post ἀπαμυσσόμενοι. adde: Similem epularum dittectionem Lyfimacho etiam exhibuit Ceterum rex Dromichates, simul monens, ut populo tam inopi bello abstinere. Eam vide in Excerptis Diodori refectianis. p. 285.

P. 373. 3. post νικησέντων. pro αἰς pone comma.

P. 381. 1. post Ἀντιχρῆζοντες. ἰσχυρῶς αὐτῶν & repono comma.

P. 385. 19. post περὶ: χλαῖνας dele.

P. 410. b. 1. post ψαφίσι adde: legendum videtur ψαφίσαι, vel ψαφίσαι.

P. 421. 6. pro ἔρε, ἔρε.

P. 424. b. 9. post Eum vide adde: Corruptum quoque huius oppidi nomen apud Frontinum lib. 111. cap. 81. ubi pro Trinassum repono Pinnassum. Philippus cum Pinnassum castellum nulla vi capere posset, totamque ipsos muros aggressus, simulavitque agnicionem: castellumque, quia subitus in existimarent, dididit.

P. 446. a. 14. post Cant. Μοῦσα. Male. adde: Videndus & Diodorus lib. xiv. pag. 278.

P. 447. a. 2. pro ἔρε, ἔρε.

P. 453. 22. pro πῦ, πῦ.

P. 465. 18. post αἰνέειν pone colon.

P. 467.

P. 467. 16. *add.*: Ο'ρίλας] Varie nomen hoc exaratur, Diodoro, ut Nostro, est Ο'ρίλας. (Izpiissime enim alteram ex consonis omittit Auctor) atque ita quoque Theophrasto lib. 1v. De Plantis cap. 4. nec non Suidæ: Ο'ρίλας, ἢ Κυλωναίς δι-
τάσσει ὅτις Ἀγαθαλλεύς ἔστι Σικελίας ἀ-
ναμειδίτ' ὁ δὲ δὲ, Ἀναμειδὸς ἔστι δ' Ἐλ-
κωνάες ἀρχὸς κατὰ τὴν ὁπὶ Πτολεμαίῳ.
Justin. lib. xxii. cap. 7. dicitur Ἀ-
φθελαι. sed *Opheltai* in Iuntina reperiri
CL. Gravius testis est: Idque genui-
num esse contendit Paullus Leopardus
Emendat. lib. xvii. cap. 10. au-
ctonibus Pausania, & Plutarcho; sed
qui apud Pausaniam in Corinth. &
Boeot. occurrit, nihil ad hunc no-
strum: & in Trogi Pompeji prologo
scribitur etiam *Opheltai*.

P. 473 a. 9. *pro* ἀγαθόν. *lege* ἀγαθόντες
P. 509. 23. *μὲ* dele.

P. 510. a. 5. *pro* τὸ πολ. ἢ πολ.
Ibid b. 2. *post* ἰγγυος Σκυθῶν. *add.*:
Scylaci in Periplo: Μὰ τὰ ἴ ταιῖντοι ἐπὶ
Σκυθῶν παῖσι, πόλεις ἢ Ἐλλυπιδας αὐτῶν
ἐν αὐτῇ, Θάδωδία, Κυθῶν, καὶ Νυμ-
φαια, Παρκαχάτορος, Μυρμακισθαί.

P. 513. 8. *post* τὰς dele *comma*.
Ibid a. 2. *post* cum Fl. *add.*: *pro*
vulgato Ναυπύργου.

P. 514. 23. *pro* τὰς αἰτίας, τὰς αἰτίας.
P. 519. a. 9. *pro* probatu βάντας,
probat μὲ βάντας.

P. 520. 12. *pro* ἔστιν αἰ, ἔστιν αἰ.

P. 538. 1. *initio* *add.*: αὐμ.

P. 549. 7. *pro* Ἀχάτιον, Ἀχάτιον.

P. 550. a. 1. *pro* Ἀχάδία, Ἀχάτιον.

P. 570. b. 30. *pro* Ο'δρυαίτας, Ο'δρυ-
σταί.

P. 577. 1. *dele* & in harum me-
diu triremes collegerunt.

P. 592. 24. *pro* παρανγ. παρανγ.

P. 593. a. 6. *pro* Ἀωνης, Ἀωνης.

P. 602. a. 4. *post* ἐκείνους ἢ πότες *ad-*
de: qui hic Σινδύνης, suo loco dicitur
Σινδύνης, illiusque strategema per-
peram pro octavo Darii refertur.

P. 601. 15. *pro* Σιδόνες, Σιδόνες.

P. 608. 26. *post* ἀπὸ κατενὶ τοῦ *comma*.

P. 632. 3. *add.*: Ἀ' οὐαῖς ἐξ ἑνὸς] Ma-
je strategema hoc sub Artaxerxis no-
mine refertur, cum sit Orontis, cui

in Indice statim post Zopysum se-
quenti quinque tribuuntur strate-
gemata. Quare Orontis nomen ei-
dem præfigendum: & sic tamen u-
num strategema quinario numero
juxta Indicem deficit.

P. 638. a. 6. *pro* Ἡ' πηρέων, Ἡ' πη-
ρέων.

P. 653. 9. *pro* ἀνερδύω, ἀνερ-
δύω.

P. 655. b. 4. *post* Casaubonus, *add.*
Vulgata ἀνερύω.

P. 660. 14. *pro* ἐκπλήκτου, ἐκπλήκ-
του.

P. 674. 2. *pro* Χαγόνισ, Χαγόνισ.

P. 676. 7. *pro* τῶ, τῶ.

Ibid. 16. *pro* περὶ, ἐπεὶ.

P. 681. b. 28. *pro* inducæ, inducæ.

P. 691. a. 9. *pro* ditam, ditam.

P. 697. 23. *pro* ἀπὸ κρην, ἀπὸ κρην.

P. 698. 1. *add.*: Νομῆται] καὶ πα-
ρὰ Π' αἰμα καὶ Π' αἰμα. Casaubonus.

P. 702. b. 5. *pro* ζαλοπρ, ζαλοπρ.

P. 707. b. 5. *post* Π' αἰμαίσις, *add.*:
In Vulgata Π' αἰμαίσις aberat.

P. 735. a. 5. *pro* Interpres legit κ',
Interpres legit κ'.

P. 737. a. 23. *pro* Daci, Daci.

P. 738. b. 3. *pro* tragulum, tragulam.
Et paulo *post* *pro* legionibus, legionibus.

Et *pro* præceptum, præceptum.

P. 768. 7. *add.*: ἀπὸ πρὸς καὶ] Ma-
lim cum Interprete ἀπὸ πρὸς καὶ.

P. 790. a. *post* si etiam victa vo-
luisset, *add.*: Idem de Hyperide in
ejus vita refert Plutarchus, cum scri-
bit: καὶ ἀχθεὶς ὁπότε Ἀντίπατρον εἰς Κό-
ρινθον, ἐπειτα βασιλεὺς ἱκέσθαι διόσωρα
ἢ γλώσσας, ὥστε μηδὲν ἵκεσθαι καὶ τὸ
πόλεως ἀπορήτων δυνάμεων καὶ ὑπο-
πλάτων, Πυρραφῶν καὶ ἐκ τῆς ἰσ-
μῆς. quamquam mox subijciat lin-
guam eadem juxta quosdam fuisse
excisam, uti etiam scribit in vita De-
mosthenis: quod sequitur quoque
Suidas.

P. 810. 12. Σάτις ἢ ἰστῆ] Le-
gendum, Σάτις ἢ ἰστῆ cum Inter-
prete.

Sequuntur Interpreti τὰ ἰσθλα ἡδύ.

P. 16. 10. ἡρῶσεν το quod redditur,
custodivit, venit hausit.

P. 28.

P. 28. 20. ἡ αὐλὸν ἔχειν ἀεὶ στρατὸν ἐν ταῖς μάχαις, quod dicitur, tributa habere tam & incitamentum in pugna, potius accipit, tributum habere antefixam in pugna.

P. 54. 18. εἰ ὃ τοῖς πλείστον ἀπαγορεύοντες, pro, qui tributum recusantes, explicat. tributum ad desperationem adducti.

P. 56. & 57. περὶ αὐτοῖς, & περὶ αὐτοῖς male redditur triginta.

P. 58. 13. ὡς αὐτὸς pro inimicis militibus, redde ut ante, levum armatura militibus.

P. 75. 1. ἀποδοῦναι redditur proficiens ac praesentem, cum alteram sufficiat.

P. 79. 16, & 18. ὑπὸ πτερόν expōnitur navis expedita, cum dicendum navis ad ministeria bellica.

P. 80. 7. ἡ ὕλην πῦρ ἐμβαλὼν ἐκφρασίην, pro materiam deinde injiciens, ignem incendit, mutata distinctione scribe, materiam deinde, injiciens ignem, intendit.

P. 81. 13. ὑκτωρ omissum Interpreti.

P. 100. 10. κίλινος ὑπερπτερός pro celes expeditus Latine verte celos ad ministeria bellica.

104. 10. ὅπως ἀδίστατοι γέροντες, pro quo tutius res administraretur explicat, ut omni metu liberarentur.

P. 109. 24. ἡ ταχέως δυνάμεις ταχύνειν, pro contrahere duabus velocibus, interpretare, deducere duabus ex celerissimis navium.

P. 111. 8. ἡ στρατηγὸν κίλινον περιδείξας, pro & ducem suum ornamentis induit, verte, & imperatoria navis ornamentis undique tibi appensis.

P. 118. 14. στρατηγὸν ὄντα, pro militare existimans, redde ducem existimans.

Ibid. 18. ὅσον πῦρ pro quantum nonquam antea, verte tantum non.

P. 122. 4. 10. ὅτι βασιλεὺς πύσσει, πύσει, &c. pro ut interim rex ad suas partes alliceret quosque essent Graeci civitates in Asia, & liberas dimitteret, explicat ut regi persuaderet, quicquid civitates Graeci in Asia, liberas dimittere.

P. 127. ἀλλὰ ἄλλῃ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἡ πόλις, pro aliam alio educens pugnam dissolvit ac finit, verte aliam alio clam educens seditionem stavit.

P. 131. 8. ὡς αὐτὸς ἀποδοῦναι, pro in quibus expellat donec Beoti incursionem faceret; redde, in quibus arbitrabatur Beoti aggressuros se.

P. 145. 8. ὡς αὐτὸς αὐτοῖς, verte vacare illi.

P. 147. 11. ἡ ἵππων ἐκείνων, pro & equestri praelio vincentibus, explicat & equitum numero superioribus.

P. 149. 5. ἡ πύσσει pro rem, interpretare sollicitationem. Dum praeferatur hae colligimus, interpellant operis, & manum cognat de tribula.

I N D E X

RERUM MEMORABILIVM

quæ in
POLYAENI STRATEGEMATIBVS
continentur.

A.		acti.	2, 1, 19
A <i>bantes in pugnis anteriora capi-</i>		<i>Acies humano corpori comparata.</i>	3, 9, 22
<i>tis radunt.</i>	1, 4	<i>condensata equitibus viria.</i>	7, 14, 2.
<i>Abderitarum regio occupata Phi-</i>		<i>instructa sapiens absque pugna negli-</i>	
<i>lippe.</i>	4, 2, 22	<i>gentem reddit hostem.</i>	5, 44, 4.
<i>Alventinus.</i>	8, 14, 3	<i>instructa Alcibiadi, ut ventus adver-</i>	
<i>Abstinentia Alexandri in aqua penuria.</i>		<i>suo esset hostibus.</i>	1, 40, 7. <i>Pori contra</i>
	4, 3, 24	<i>Alexandrum.</i>	4, 3, 22
<i>Abstrahis hostilus a statione sua quatuor</i>		<i>Acta.</i>	3, 1, 1
<i>navibus celerissimis, quas insequen-</i>		<i>Acracorus.</i>	4, 6, 1
<i>tur, tuto cum classe sua transit Philip-</i>		<i>Acracorus capis Aratus.</i>	6, 5.
<i>pum.</i>	4, 2, 22	<i>Ptolemaus.</i>	8, 58
<i>Abdensi Sextum accipiunt.</i>	1, 37	<i>Adoratio fissa noxia Dario.</i>	4, 3, 5
<i>his bellum infert Iphicrates.</i>	3, 9, 44	<i>Adramyctium oppugnatur ab Antopha-</i>	
<i>Abydus.</i>	2, 24	<i>dute.</i>	7, 26
<i>Acantha.</i>	6, 54	<i>Adria.</i>	8, 24, 7
<i>Acanthis, Amphiretus.</i>	6, 54	<i>Adventu hostium nunciato, excurrentes</i>	
<i>Acarnani.</i>	2, 1, 1. <i>Heracontem occi-</i>	<i>Lacones ab alium ruina per terra mu-</i>	
<i>dunt.</i>	8, 46.	<i>tum facta, servantur.</i>	1, 41, 3.
	2, 1, 10	<i>sedati tumultuantes.</i>	5, 26. 5, 28
<i>Acarnanos ducit Demosthenes.</i>	3, 1, 2	<i>Matus a sorore Polyclea deceptus.</i>	8, 44
<i>Acasium.</i>	6, 2, 1	<i>Edessa.</i>	2, 29, 2
<i>Accessu simulato deceptum hostis.</i>	5, 44, 3	<i>Egina.</i>	5, 14. 2, 13
<i>Accusatio diluta commodo commenta.</i>		<i>Eginam cepit Demetrius.</i>	4, 7, 5
	5, 46	<i>petit Chabrias.</i>	3, 11, 12
<i>Ace.</i>	3, 9, 56	<i>Eginetorum bellum cum Atheniensibus.</i>	
<i>Acetum, commodissimum ad extinguen-</i>			1, 30, 5
<i>dos ignes.</i>	6, 3	<i>Egyptii rex, Temenches.</i>	7, 3
<i>Achna urbs Helice.</i>	8, 46	<i>Neftanebo.</i>	2, 1, 22
<i>portus Panormus.</i>	6, 23	<i>Egyptii a Dario deficiunt.</i>	7, 11, 7
<i>Achans, Seleuci dux.</i>	4, 17	<i>Egyptiorum rex Thamus.</i>	3, 11, 5.
<i>Achelous.</i>	8, 44	<i>Amasis.</i>	8, 29. <i>Aprias.</i>
<i>Achivorum dux Diotas.</i>	2, 36. <i>eorum</i>	<i>Psummetichus. ibid. eorum exercitum</i>	
<i>armaturam mutat Philopocmen.</i>	6, 4, 3	<i>ducit Chabrias.</i>	3, 11, 7. <i>bellum ad-</i>
<i>Aciri inventor Pan.</i>	1, 2	<i>versus Arabas.</i>	7, 4
<i>Acium de ferre summa infamia apud La-</i>		<i>Egyptiis auxilio sunt Lacedaemonii contra</i>	
<i>cedaemonios.</i>	2, 1, 13. <i>oblongam con-</i>	<i>Persas.</i>	2, 16
<i>vertens Iphicrates hostes cadit.</i>	3, 9, 54	<i>Egyptus a Cambysæ Aprie stirpi resti-</i>	
<i>Acie in longum producta, per veteranos</i>		<i>tuta.</i>	8, 29
<i>turbavit Athenienses Philippus.</i>	4, 2, 7. <i>sileata hostes elusi.</i>	<i>Egyptum, Persis auxilio, petit Iphi-</i>	
	3, 10, 13, 17.	<i>crates.</i>	3, 9, 38
<i>disiuncta hostes transmissi, in fugam</i>		<i>Entas.</i>	8, 25, 2

I N D E X

<i>Aetius, Demetrii dux.</i>	5, 19	<i>Alcibiades Phrynichum accusat.</i>	3, 6
<i>Aeneas.</i>	2, 22, 1	<i>Alruadarum adificia demoliri conatur</i>	
<i>Aetoli.</i>	6, 10	<i>Philippus.</i>	4, 2, 11
<i>Eolus cum Samiis bellum.</i>	6, 45	<i>Alexander Timocleam ob fortitudinem liberam dimittit.</i>	8, 40
<i>Eolus Sisyphi pater.</i>	1. praefat.	<i>Alexander Babylonem mortuus.</i>	8, 60.
<i>Aetropus Macedonia rex.</i>	2, 1, 17	<i>Alexandri M. filius.</i>	4, 8, 3
<i>Aetropus & Damaspippus duces ob conductum à lupanari in castra psaltriam finibus regni à Philippo puls.</i>	4, 2, 3	<i>Epiri rex. 8, 52. praefectus Aetrocivitas.</i>	4, 6, 1
<i>Aesculapii templum.</i>	5, 2, 19	<i>Alexandros omnes homines appellare decreverat Alexander.</i>	4, 3, 1.
<i>Aesias, nummularius.</i>	6, 5	<i>Alitii capita ambiguum sordus faciunt</i>	6, 22
<i>Aethilla, Priami soror.</i>	7, 47	<i>Alpe transisset dolo Caesar.</i>	8, 23, 2
<i>Ethis, dux Dromichetis.</i>	7, 25	<i>Amathion dux Setruci.</i>	4, 9, 6
<i>Etolia. 4, 9, 2. pirata. 4, 6, 18. caesi à Pollenensibus.</i>	8, 59	<i>Amanides angustia.</i>	4, 9, 5
<i>Etolia.</i>	8, 70	<i>Amantes nostri non puniendi.</i>	5, 14
<i>Actolorum cum Acarnanibus bellum.</i>	8, 69	<i>Amasis Aegyptiorum rex.</i>	8, 29
<i>Etolus, Tomarchus.</i>	5, 25	<i>Amazones auxilium ferunt Baccho. 1, 1, 3</i>	
<i>Agamemnoni Palladium falsum pro vero traditum.</i>	1, 5	<i>Amazones.</i>	8, 28
<i>Agathoclis adversarius, Megacles.</i>	5, 15	<i>Ambiguis verbis fidei decepti.</i>	6, 14.
<i>Agemachus.</i>	2, 35		6, 22
<i>Agessilas. 2, 3, 9. atheni Cononis reocatur ab Asia. 1, 43, 3. Chabrium persequitur 3, 11, 19. Asiam vastat.</i>	1, 48, 3	<i>Ambracia.</i>	8, 52
<i>Azis, Areas.</i>	7, 18, 1	<i>Amicitiae integerrima exemplum.</i>	5, 2,
<i>Agrauli templum.</i>	1, 21, 2	<i>22. specie deceptus hostis.</i>	5, 2, 10.
<i>Agri ducum hostilium vastatione prohibiti, ut fiant suspecti. 4, 3, 15. 5, 2, 18</i>		<i>5, 35. 7, 21, 2. 7, 23, 2</i>	
<i>Agri parte à quolibet pro principe confecta, ingens pecunia confecta.</i>	7, 32	<i>Amico habitu deceptus hostis.</i>	1, 44, 5
<i>Agricultura restituta per Pitheopolim.</i>	8, 42	<i>Amicorum bona quoque rapis Polystrates, ut illa reddens, faceret eos sibi amicos.</i>	1, 23, 1
<i>Agrigentini oppugnant Sicanos.</i>	5, 1, 3	<i>Amicos probavit Alcibiades simulare homicidio. 1, 40, 1. amicos renunciat</i>	
<i>Agrigentini tyrannus Theron.</i>	6, 52	<i>Caesar neutram partem sequentes.</i>	8,
<i>Phalaris.</i>	5, 1, 1		23, 27
<i>Agrigentum. 6, 16, 4. oppugnat Imilco.</i>	5, 10, 4.	<i>Amilcar. 5, 3, 6. dux praestantissimus proditoris crimine damnatus.</i>	5, 11
<i>Αἰγὸς ποταμός.</i>	1, 45, 2	<i>Amintas, archipirata.</i>	4, 6, 18
<i>Alacricres milites qua ratione reddebant Iphicrates.</i>	3, 9, 32	<i>Amisus.</i>	7, 21, 1
<i>Ἀλαδὶ μύσση.</i>	3, 11, 2	<i>Ammonis oraculum.</i>	7, 3
<i>Aleiam oppugnat Caesar.</i>	8, 23, 10	<i>Amoribus citharædas.</i>	4, 6, 1
<i>Alba regnum, capto fratre invadit Amulius.</i>	8, 1	<i>Amore puella Tarantum proditur Fabio.</i>	8, 14, 3. a societate abstractus rex.
<i>Albani produnt Romanis.</i>	8, 5		8, 16, 7
<i>Albinus a tumultuantibus interfectus.</i>	8, 9	<i>Amoribus occisus Ophelas.</i>	5, 3, 4
<i>Alcetas. 4, 5, 6. Macedo. 4, 6, 7. Philippi filium Cynnæm interfecit.</i>	8, 60	<i>Amphilochos ducis Demosthenes.</i>	3, 1, 2
		<i>Amphipoli potius Lysimachus.</i>	4, 12, 2
		<i>Amphipolim repetentibus Atheniensibus a Philippo dum alio bello esset implicatus, callide liberam dimisit, sed bello confecto incantis Atheniensibus recuperavit.</i>	4, 2, 17
		<i>Amphipolis. 1, 38, 1. 2. & 3. 3, 10, 7</i>	
		<i>Amphi-</i>	

RERUM MEMORABILIVM.

Amphipolitani fadere iunguntur Lacedæmonio. 1,38,3
Amphissa capta a Philippo. 4,2,8
Amulius per infidias subleuans. 8,2
Amynas, Perdiccas filius. 8,10
Anacram. 1,21,2
Anathemata Deorum vendit Dionysius mox reportanda. 5,2,19
Ancilla pro domina confodiendam se obtulit. 1,13,8,57
Ancyra. 8,61
Andragathus prodit Amphipolim. 4,12,2
Andromachus, Seleuci dux. 4,17
Andron, archipizata. 5,19. *ei arcis praefecturam commendat Dionysius.* 5,2,4
Angustia loci multitudo iustitiae. 2,1,22.
 1,30,2. 1,32,1. 1,38,1. 2,2,5.
 3,10,2
Augustia patefacta simulato discessu. 7,27,1
Augustias Lycii, bubulci, ope superat Alexander. 4,3,27. *celeriter euasit, ac cum praestantissimis conuersus hostes cedit Iphicrates.* 3,9,49. *tuto transiit Chabrias.* 3,11,9. *angustum transiit cum quomodo superaret Iphicrates.* 3,9,33
ad Antem casu Galli. 8,7,2
Animalibus, Deorum loco ab Ægyptiis cultis, ante aciem locatis, iaculatis Ægyptiis desunt. 7,9
Animi circium erga se quomodo deprehendit Dionysius. 5,2,13,15,16. *milium quomodo deprehendit.* 4,3,19,7,20
Annibalem cum Claudio superat Fabius. 8,14,1
Annona defectus hostibus audiens dissimulatus obsidionem soluit. 2,18. *caritatem tollit Timotheus.* 3,10,10. *uilitas simulata.* 6,47
Anteriora armata, posteriora nudata contra militum fugam. 4,3,13
Anthropinus. 5,3,8
Antigones Argyraspidum dux. 4,4,2
Antigoni praelium cum Seleuco. 4,9,1
Antiochus Dens. 8,50
Antipater, dum cum Thebanis pugnat Alexander, a tergo Thebas occupat. 4,3,12. *per Antigonnem seruatur.* 4,6,4
Antipatridas. 9,35

Antoninus & Vernus Impetrantur Persis ac Parthis bellum gerunt. 1. Procem. *omnibus bellis victores.* Procem. 6.
Anulum fratris quomodo acceperit Jafan. 6,1,7
A pax lucra festum Atheniensium. 1,19
Aphasius collis prope Chalcedonem. 7,11,5
Apin magno lactu Ægyptii quærant. 7,11,7
Apio coronantur Isthmici victores. 5,12,1 *etiam defunctorum monumenta, & inde mali omina.* ibid.
Apolline invocato per pluriem seruatur Persæ. 7,11,8
Apollinis sacerdos Melanippus. 8,38
Apollo Lycurgo leges distasse dicitur. 8,4
Apollodorus Cassandra tyrannus. 4,6,18
Apollonia. 8,19
Apparatus pugna simulato deceptus hostis. 8,24,7
Apparatus belli ingens hostes terret. 7,27,2
Aprias, Ægyptiorum rex. 8,19
Aqua mimis permixta. 6,54. *l'ellectro infecta.* 6,13. *in siti à dace contenta milites tolerantiores reddit.* 4,3,25
Aqua ductu Sefus capitur. 1,37. *inopia tradita urbs.* 7,6,8
Arabiam petit Alexander. 4,3,4
Arabia præfectus Silvius. 4,6,15
Arabum bellum aduersus Ægyptios. 7,4
ad Arbela praelium. 4,3,6. 4,3,17,27
Arbeliorum terram irradit Philippus. 4,2,16
Arcades. 1,7,2,3,5. *decepti ab Eurytione.* 2,13. *victi a Spartanis.* 1,41,1. *vincunt Archidamum.* 1,41,4
Arcades & Boeoti contra Lacedæm. 2,1,14. *socii Thebanorum.* 3,9,37
Arcadia mons Iycæus. 4,7,9
Arcadicus pileus. 4,14
Arcas, Chitini. 1,30
Arcas, Pompiscus. 5,31,1
Arcefilas, pater Battis. 8,41.
filii, 8,47
Archelaus captus Acrocorinthi. 6,5.
Mithridatis dux. 8,9,2
Archidamus Periclitum civibus suis suspectum reddit. 1,36,3
Archibiades, Byzantius. 5,44,1
 A 2 Archi-

- Archimedes machinis suis tuetur Syracusam.* 8, 11
Argæus Macedonia rex. 4, 1
Argentea fœda. 4, 3, 24
Arginsæ. 1, 44
Argivorum fortitudo adversus Spartanos. 8, 33
Argivi. 6, 20. provocati a Driphonte. 2, 12. socii Thebanorum. 3, 9, 37 cunctis civitatibus fabricantur arma. 3, 8
Argivorum & Lacedæmoniorum bellum. 1, 14. cum Pyrrho bellum. 8, 68 eorum tyrannus quomodo Archinus 3, 8. millia aliquot necat Cleomenes. 8, 33
Argolidem populatæ Iphicratos. 3, 9, 37
Argonautæ. 8, 71
Argos Temeno cecidit. 1, 6
Argyraspides ob perfidiam in Eumenem ab Antigono perditæ. 4, 6, 15. ob amissa impedimenta Eumenem imperatorem suum Antigono victum tradunt. 4, 16, 13
Argyraspidum duces Antigones & Tentamates. 4, 8, 2. sibi cedere nolentes, Alexandri nomine tabernaculum erigunt, ad quod convenirent. 4, 8, 2
Arians. 7, 16, 1
Arribæus. 7, 20
Aries strategema Ulyssis. 1. præfat.
Arionæxæ petra in Sogdianis præfectus. 4, 3, 29
Aristagoras. 1, 24
Aristarchus medicus. 8, 50
Aristæus, Argivus. 8, 68
Aristibus, fluxus. 4, 12, 3
Aristocles interfecit a Sthenippo. 2, 26
Aristodemus. 1, 6
Aristæion & Harmodius. 8, 45
Ariston, Olynthius. 5, 43, 1
Autolcontis filius. 4, 12, 3
Aristonymum oppugnat Chares. 5, 44, 3
Aristophon. 3, 9, 19
Arma & equos Lydiæ adimit Cyrus. 7, 6, 4. Diis suspendebantur. 2, 31, 3. 3, 8. amittere insane Lacedæmonius. 2, 1, 13. 2, 3, 10. arma parantibus Thracis. 2, 2, 7. occultata a Béccho. 1, 1, 1. omnia præsidariis militibus a duce expeditionem suscipiente adempta. 2, 28, 1. civibus adempta, & 1. 3, 2, 14. Atheniensibus per dolum a Pisistrato adempta. 1, 21, 2. Samis per Polyperatem fraude adempta. 1, 23, 2. difficta, cum dimidiam armorum partem tradendam sumpsissent. 6, 15. abscondita in arcubus. 5, 35 quomodo civibus erepta 5, 1, 1. pretiosa militibus danda ut melius pugnent. 8, 23, 20
Armatis cantes & fœnum capientes summo mane hostes imperatos superant. 4, 9, 1
Armaturæ Achivorum motus Philoparæm. 6, 4, 3
Armenia satrapa Orontes. 4, 8, 3
Armenii mones. 4, 17
Armis unitis decepti insidiatores. 7, 21, 4. appensis arboribus decepti hostes 3, 9, 17. in templis clanculum purgatis opinio divini auxilii militibus injecta. 2, 3, 8. Palladis immutatio. 2, 3, 12. traditis, oppugnantur Pyrrhus. 4, 7, 5. armis auxiliorum armati barbari hostes fugant. 7, 14, 3. unitatis decepti hostes. 2, 16
Armorum abjectio dissimulata militum alacriores reddit. 2, 3, 10. armorum copia Archino tyrannidem concitavit. 3, 8. Infrandorum præcie occupatum imperium. 5, 46
Arne. 1, 12
Ar simulata idem ac vera effectum exhibet Dionysia. 5, 2, 1
Asatæ. 4, 17
Asaces eunuchus a Themistocle missus ad Xerxem. 1, 30, 3
Artabe, aridum mensura. 4, 3, 32
Artaxerxes, pater Ochi 7, 17. Tisaphernem comprehendere jubet. 7, 16, 1
Aruspicina neglecta. 8, 23, 32. 35
Aryandes Egypti Satrapa. 8, 47
Asdrubal filius formæ Syphacem a Romanorum societate abstrahit. 8, 16, 7
Asia rex proclamatur Antigonus. 4, 6, 13.
Asiam constitat Agesilaus. 2, 1, 8
Assensus simulato decepti proditores. 5, 17, 1
Assisia Minerva templum. 6, 47
Asiacus. 2, 30, 3
Asyrii.

RERUM MEMORABILIVM.

Astycus, fluvius. 4, 12, 3
Astypalae, arx Polycratidis. 1, 23, 2
Atarnus. 5, 21
Athena a Demetrio capta. 3, 7, 1
libera per Demetrium. 4, 7, 6. muni-
ta iuvit Lacedaemoniis. 1, 35, 4
Athenas capit Antigonus. 4, 6, 20.
obtinere voluit Thebanus. 3, 9, 20.
oppugnant Lacedaemonii. 1, 40, 3.
excindi impedit Lyfander, ut melius
exerere Thebanus. 1, 45, 5.
Athenienfes frumenti inopia fe dedunt.
4, 6, 20. superati. 6, 2, 1, *superati in*
Sicilia. 1, 43, 2. *Athenienfes &*
Thebani contra Philipum. 4, 2, 8.
pellunt Tyrrebaas. 7, 49. *superant*
Thebanos. 1, 35, 1. *a Stribo cafi.* 7,
38. superati a Lacedaemoniis. 1,
45, 2.
Athenienfis, Aristocrates. 5, 40
Athenienfium cum Corcyrenfibus bel-
lum. 6, 20. *pralium contra Telenifi-*
cum. 5, 32, 1. *contra Baeos expedi-*
tionem impedit Phocion, vocando
omnes ad bellum. 3, 12. *Athenienfium*
& Syracufanorum pralium navale.
5, 13, 2. Athenienfium dux Dio-
cles. 5, 29. *Stratocles.* 4, 2, 2. *Theo-*
gnis. 5, 28, 1. *Nuarchus Diotimus.*
5, 22, 3. pralium cum Caffandra. 4,
11, 2.
Atintanis. 4, 11, 4
Attali bellum cum Philippo Demetrii. 4,
18, 2
Attalus Macedo. 4, 6, 7
Atticam populantur Lacedaemonii. 1,
36, 1
Atticas naves per infidias aggreditur
Antalcidas. 2, 24
Auceps Dinias Cramoniorum factus ty-
rannus. 2, 34
Aulon. 2, 14, 1
Aureis cibo menfisque appofitis, a ni-
mio auri quaremi purgandique studio,
quo agricultura, omnesque artes ne
gligebantur, Pythen deducit uxor.
8, 42
Aureo humo pifcari. 8, 24, 6
Aureus Macedonicus, numisma. 4, 6, 17
Aureus thronus. 4, 3, 24
Auro & argento mutuo fumpto auxilia
paria. 6, 21

Aurum fparfum inſequentes moratur
3, 7, 1. ſolidum ſimulatum, ut ala-
crus pugnarent milites. 7, 35, 2.
contra Auspicia inſauſta confirmati
milites. 8, 23, 32, 33
Ausarinta militantes ſub Lyſimacho, ab
eo caſi. 4, 12, 1. *a Gallis caſi, qui*
eos ſenenſis cibis paverant. 7, 42.
Autoleon, Paeonium rex. 4, 12, 3.
Autolycus, ſur, Mercurii filius, ſecun-
dus, qui uſus ſtrategematiſ. PRZ
ſat. 1. boves rapit Siſyphi. 6, 52.
Antophradates. 7, 14, 2, 3, 7, 21,
6, 7, 26.
Auxilia ſimulata, per arma eorum,
militibus ſuis induta, victoria
cauſa. 7, 8, 1.
Auxilio ſimulatio decepti. 7, 6, 9.
Auxiliorum ſpecie fugati hoſtes. 7, 14,
3. capta urbs per cuniculum. 7,
11, 5. occupata arx. 5, 45.
Avium volatu infidia deprehenſa. 2, 57
Axibius. 3, 9, 44

B.

Babylone mortuus Alexander. 6, 49.
 8, 60. Hephæſtion. 4, 3, 31.
Babylonem capit; Cyrus. 7, 6, 5, 8. *Darius*
Zopyri ſtrategemate. 7, 11, 8, 7, 12
Babylonibus viginti carris, quam Zo-
pyrus muſtatum videre, malebat
Darius. 7, 12
Baccha Euripidis citantur. 7, 41
Bacchi natiuitatis monumenta in Trico-
rypho, India monte. 1, 1, 2, *Bac-*
chi dux Pan. 1, 2. *ſtrategemate ex-*
peditione adverſus Indos. 1, 1
Bacchiadum familia. 5, 31
Bacchus Pfendonar. 4, 1. *Bactriam inva-*
dit. 1, 1, 3. *auxilio habuit Amazo-*
nas. 1, 1, 3
Bactri. 4, 3, 24
Bactria terminus Saranges fluvius. 1,
1, 3.
Bactriam invadit Bacchus. ibid.
Bactrii quo ſtrategemate a Baccho ſu-
perati. ibid.
Bactrus fluvius. 7, 11, 8
Balnea calida militem non decent. 4, 2, 1.
militibus vetanda. 8, 16, 2
Balnei ſpecie deceptus Polydorus. 6, 1, 7
 A 3 Bar-

I N D E X

Barbari quoque usi strategematis. 7.
 Prooem.

Barba rasa, ne ansem hostibus prae-
 bent. 4,3,2

Barcaei oppugnat Arsames. 7,28,1
 Aryandes. 7,34

Battus, Cyrenensium rex. 8,41. 8,47
 Belrycum rex, Mandro. 8,37

Bellariorum mittendorum specie certiores
 facti. 8,36

Belli studium remissum strategemate Phoc-
 ionis. 3,12

Belliosissima nationes sunt inertissime
 ablato omni militari exercitio 7,6,4

Bello contra Persas & Parthos suscepto
 sextum Strategematum librum constri-
 pserat Polyannus. Prooem. 6

Bellum Corinthiacum. 1,48,3. bellum
 adversus eosdem non crebra gerendum.
 1,16,2. non inferendum nisi tentatis

aliis viis. 6,6,3. Thebanorum cum
 Philippo. 4,2,3. denunciatum missio

feciali. 4,7,10. denunciatum simul
 & illarum. 4,7,11. Macedon. &

Illyrior. 4,10,1. Chalcidensium cum
 Perdicca. 4,10,2. Dionis cum Dio-

nyfio. 5,2,7. Carthaginensium cum
 Syracusanis. 5,2,2. cum Dionysio. 5,

2,9. cum Timoleonte. 5,12,3. The-
 silorum & Thebanorum cum Phoeni-

sibus. 5,45. Messeniensium cum Dio-
 nyfio. 5,2,18. Rhodiensium cum Phi-

lippo. 5,17,2. cum Ptolemaeo. 5,18.
 Leontinorum cum Megarensibus. 5,46.

Heracleotarum cum Lencone. 6,9,3,4.
 Hieronis cum Carthaginensibus. 6,

16,4. Romanorum cum Ambraciatis.
 6,17. Lacedaemoniorum & Theba-

rum cum Ilataenisibus. 6,19,3. A-
 theniensium cum Corcyraensibus. 6,20.

Byzantiorum cum Chalcedoniis. 6,25.
 Samiorum cum Eolibus. 6,45. Colo-

phoniorum cum Alyatte. 7,2,2.
 Egyptiorum adversus Arabes. 7,4.

Medorum cum Cyro. 7,6,1. Scythar-
 um cum Dario. 7,11,1,4. Simopen-

sium cum Datame. 7,21,2,5. Hilo-
 ticum. 7,49

Beneficium maleficio compensatum. 5,2,1
 Benemerentibus prior locus in festis assi-

gnatus. 3,9,31
 Benevolentia militum magni momenti.

5,11. militum paranda duci. 8,23,
 21,22,23,28,30. civium. 8,23,31.

Benevolentia omnes superare conatur
 Alexander. 4,3,1

Benevolentia specie decepti. 5,6
 Berenice, uxor Antiochi Dei, Ptolemai

filia. 8,59
 Bidorus Gallorum dux. 4,6,17

Boeotorum praelium cum Thracibus. 7,43
 Boedromionis die xvi praelium ad Naumum

contigit. 3,11,2
 Boeotarcha. 4,7,11

Baroti & Ariades contra Lacedaemonios.
 2,1,14

Boetia. 3,71
 Boetiam vastat Agesilaus. 2,1,21

Boeotum cum Thessalis bellum. 1,12
 Boescus Philippi infidias cunctat. 4,

2,11
 Bolus, locus Cassandrea vicinus. 4,6,18

Bono malum rependendum. 5,11
 Bospori tyrannus Leucon. 5,44,1

Satyrus. 8,55
 Brenno dux Roma capta. 8,7,2

Britanni superati ab Antonio. Prooem.
 6. a Caesare fugati. 8,23,5

Britannorum rex Cassovellanus. 8,23,5
 Brundisium. 8,24,7

Bruti uxor, Porcia. 8,31
 Brutus. 8,24,7. Caesarem occidit. 8,31

Buziges, Atheniensis 1,5
 Byzantiorum cum Chalcedoniis bellum.

6,25
 Byzantini auxilia mittunt Antigono.

4,6,8
 Byzantium. 1,34,2. 2,24. recuperatum

a Clearcho. 2,2,6,7. captum. 1,47,2.
 oppugnat Philippus. 4,2,21

Byzantius, Archibicides. 7,44,1

C.

Cadmea. 2,4,3. 2,3,1
 Cadus fumi plenus terro odore hoste i

cuniculo perlit. 6,17
 Cades magna militum Athenodori. 5,21

Caria, Illyriorum regina. 8,60
 Casorum vestibus induti milites, facile

reliquis superant. 7,11,6. Casorum
 numerus celatus. 4,6,10. 7,11,4

Callias. 1,40,1
 Callistratides superatus a Corone. 1,43,2

Cali-

RERUM MEMORABILIVM.

Callicratidas natoribus Lacedam. 1, 14
Calida re puerpera quidam Macedonum
lavant. 4, 2, 1
Callimoles adolefcens mactatus, & con-
juratis oppofitus ab Apollodoro, fan-
guisque ejus vino permixtus hauftus.
 6, 7, 2
Callippides. 6, 10
Calippus Syracusanorum tyrannus. 5, 4
Calisthenes. 5, 17, 1
Callistrelis filius, Solyfus. 6, 45
Calydenfes. 8, 53, 2
Camarinai. 5, 6
Cambyfes. 8, 19
Camelis adfectam nre odorem fere
equus. 7, 6, 6. eorum adfectu fugat
Crefi equitatum Cyrus. ibid.
Campus utilis equitati. 1, 35, 2
Candys. 7, 11, 8
Canes circum castra difpofi transfugam in
urbem impediunt. 2, 25
Canibus hofes latentes fylvis excitati.
 4, 2, 16. fugati hofes. 7, 2, 1
Capetis qualis mefura. 4, 3, 32
Capillos fe non rafurum jurat Cafar
priusquam militum cladem vindicaf-
fer. 8, 13, 23
Cappadocia. 4, 6, 6. in Cappadocia victus
a Cyro Crefus. 7, 8, 2
Capiti nobiles fine pretio dimiffi, ut fuo
effens fufpecti. 2, 1, 32
Capis naciibus hofilibus decepti hofes.
 5, 40. 5, 41
Captivi ipfi melior preda, quam veftes
& pretiofa ornamenta. 1, 34, 2.
 ante aciem collocati, ut hofes fugitiv
 abflinerent. 2, 1, 30. 3, 9, 62. fi non
 redimuntur, fed interficiuntur, ala-
 ciores redduntur milites. 4, 10, 1.
 captivi faciorum fine pretio redditi.
 5, 2, 17. ne necarentur traditur locus.
 7, 6, 3. fine pretio redditi ad captan-
 dam benevolentiam. 2, 29, 1. 8, 7, 1.
Captivorum interficiendum metu ter-
rendi hofes. 6, 19, 1. captivorum fpe-
 cio decepti. 5, 11)
Captivos nudos in foueam precipitans
Lacedaemonii. 2, 31, 2. in caftro fuo
 deprehenfus, licet fui ab hofibus ef-
 fens interfecit, faluos dimittit Cafar.
 8, 23, 28.
Capulis offenfus terror iudicilis incuffus.

3, 9, 15, 28
Car, Hierocles. 5, 17, 1
Car, Pigres. 7, 3.
Car. 1, 41, 5. fruftra oppugnata. 4, 2, 19
Carbomus fe necat Porcia. 8, 32
Cardiani. 5, 41
Carena. 8, 64
Cares a Meliis jure interfecit. 8, 64.
Galli vocati ab oraculo. 7, 3
Caria. 2, 1, 9. 4, 7, 4. 8, 53, 1
Caria rex Mafolus. 7, 23, 1. regina
Artimifia. 8, 53, 5
Cariam incolunt Melii, 8, 64
Carmina compofuit Dionyfius. 5, 46
Cermine ad bellum accenfi. 1, 20, 1
Carnes humana firmando fcleris appo-
fitae. 6, 7, 2
Caromemphitae. 7, 3
Carthaginem petit Agathocles. 5, 3, 5
Carthaginienfes invadunt Syracufas. 2,
 11. vicis Agathocles. 5, 3, 2. Atti-
 lium crudeliter necant. 8, 12. affu
Caji fuperati. 8, 20. in infidias Lepi-
 nis incurrunt. 5, 8, 1
Carthaginienfis Himilico. 1, 27, 1.
Carthaginienfium cum Syracufanis bel-
lum. 5, 2, 2. cum Dionyfio bellum. 5,
 2, 9. cum Syracufanis praelium. 5, 7.
 cum Timoleonte bellum. 5, 12, 3
Caffander. 4, 8, 3
Caffandrenfium tyrannus Apollodorus,
crudelifsimus. 6, 7, 1, 2
Caffandriam capis Antigonus. 4, 6, 18
Caffius. 8, 24, 7. 8, 32
Caffiodollanus Britannorum rex. 8, 23, 5
Castra in amicorum fola quoque munibus
Iphicrates. 3, 9, 17. castra hofes fe
 dederunt. 2, 12
Caffris froue reliis decepti. 7, 12
 cum jumentis, vulneratis, aliisque
 relicti integris, tuto capta fuga. 7,
 11, 4.
Cafforum crebra nuntiatio damnum aque
hofibus infert ac populatio. 7, 1, 21.
Cafforum fpecie decepti hofes. 7, 21, 6
Catane. 1, 4, 4. 5.
Catanenfes opprefsi dum audient crucia-
mentum Alcibiadem. 1, 40, 5
Cathai, India populus. 4, 33, 0
Catonis filia Porcia uxor Bruti. 8, 32
Cauloniam oppugnat Dionyfius. 6, 11
Caurus a Philote capta. 3, 16
 A 4
 Causa

I N D E X

- Causa Macedonica.* 5,44,5
Cedentes jam Macedonas. semel adhuc impetum facerent hortatur Alexander, atque ita parata victoria. 4,3,8
Celene. 7,16,1
Celeritas multum valet in bello. 4,6,7,8. 4,9,1. 8,36. in nuncianda victoria multum prodest. 4,6,9
Celeritate praeventa insidia. 2,3,10. parata victoria. 4,7,7
Cenchrea. 6,5. 4,7,3
Centauro, Peltrigenus, ab Hercule deleti. 1,3,1
Cepheissus fluvius Beroiam dirivens. 1,3,5
Cera aures clausa. prae. 1.
Cereris Festum. 5,1,1
Cerrenii, gens Thracica. 7,22
Certamen singulare Phrygonis & Pittacii. 1,25. Melanthi & Xanthi. 1,19
Certiores facti balliariorum mittendorum specie. 8,36
Cerva candida Iberos in sui admirationem rapit Sertorius. 8,22
Chabrias. 2,1,2
Charonea. 4,7,11. 8,40
ad Charoneam praelium. 4,2,2,7
Chalcidenses. 3,4,1. Chalcidenses contra bellum geris Timotheus. 3,10,14. Leontinorum urbem incolunt. 5,5,1. Megareses Leontio pellunt. 5,5,2
Chalcidensium cum Perdicca bellum. 4,10,2
Chalcedon. 2,24
Chalcedonem capis Darius. 7,11,5
Chalcioecus, templum Sparta. 2,3,1,3
Chalcus, Macedo. 5,44,5
Chalcus pater, Sudiunt. 4,20
Chares. 3,9,29. Chares & Proxenus duces contra Philippum. 4,2,8. insidias frustra firmis Philippo. 4,2,22. oppugnat Aristonymum. 5,44,3
Chersoneisa. 8,56
Chersoneus. 3,9,44. 7,38
Chius. 1,44. 2,28,2. 3,9,58. 5,22,1
Chius falso rumore decepti. 3,9,23
Chlana pro hasta. 8,66
Chloa Attica. 4,3,22
Chamix Attica. ibid.
Chremonides, nauarchus Ptolemai. 5,18
Cicero a Gallis obsessus per Casarem liberatus. 8,23,6
Cilices pirata decepti a Casare. 8,23,58
in Cilicia è praelio contra barbaros fugit Selenus. 4,9,6
Cimbri & Tentones in Italiam. 8,10,1,2,3
Cimmerii corpore maximo. 7,2,1. bellum Alyatii inferunt. ibid.
Cinado. 2,14,1
Cirrho. 3,5
Citharon. 6,19,3
Circes, pro militibus appellati ad officium redeunt. 8,23,15
Cives a Clearcho interempti absque offensa superstitum. 2,30,3
Clades dissimulata, ut tutius effugium esset. 7,33,3
Clades celeritate reparata. 4,6,8
Clam agendum, quod palam non conducit fieri. 2,14
Classico, & igne tabernaculis injecto deterritus ab oppugnatione subita hostis 4,9,2
Claves abiecit. 1,38,2. in oppidum coniecit, ut fuga spes adimeretur. 5,24
Clavibus ad veras expressis capta Heracleum urbs. 2,36
Cleandri filia Chilonis. 8,34
Clearchus. 7,18,1
Clementia in bello utilis. 4,11,2. 4,43,30
Clementia specie decepti. 5,3,2
Cleombrotus. 2,3,8. casus. 2,3,4
Cleomene. 8,33
Clepsydrarum ope res è longinquo & celeriter indicatae. 6,16,2
Cleri. 1,4,9
Clius, dux Polysperchontis. 4,6,8
Clypei aenei. 8,7,2
Cloaca se abscondit Lacbares. 3,7,2,3
Cnopus. 8,43
Codrus. 6,49
Caelum adscensurum se, & ad Junonem querelas de inobedientia eorum delatorum simulans dux Thracum, tumultuantes ad officium reducit. 7,22
Corna regia Persarum in aenea columna inscripta. 4,3,32
Colassa, urbs Phrygia. 7,16,1
Colias. 1,20,2
Collectio in unum locum militibus ab oppugnanda Corintho Lacedaemonii deceruntur. 3,9,43
Colloqui specie matrem decipit Jafsa. 6,1,5.

RERUM MEMORABILIVM.

6, 1, 5. *deceptus Tiribacrus.* 7, 13:
deceptus Datanos. 7, 29, 1
Colonia Megarensium in Leontinorum ci-
uitatem. 5, 5, 1
Colonium deducit Atticam Agnon. 6, 52
Colophoniorum cum Alyatte bellum. 7,
 2, 2
Columna Semiramidii. 8, 26
Columnam aeneam, in qua scriptae leges
à Cyro, ut & cana regia, convelli
iussit Alexander. 4, 3, 32
Colus & susus domo data ducere male
gesta. 8, 53, 2
Comastus. 7, 40
Commeatu aliquot dierum, quomodo in
stipendiis inopia, naues aliquot in-
structae. 3, 10, 11. *commeatu instr-*
ctus contra hostem inopia laborantem
pugna abstinere debet. 8, 23, 14
Commeatus abundantia simulata Mygdo-
nium liberat. 7, 36. *non missus, caus-*
sa belli. 5, 2, 10
Commilitones, benevolentia caussa, ap-
pellabat milites Caesar. 8, 23, 22.
Concilias Lacedamonios & Thebanos in-
uitis socii Iphicrates. 3, 9, 37
Concionante Alcibiade Catane occupa-
tur. 1, 40, 4
Concionantibus legatis Thracum urbem
capit Philippus. 4, 2, 4
Conciosis specie Sarnusii decepti. 4, 2, 12
Condasce, unus è verticibus Tricoryphi,
montis India. 1, 1, 2
Confirmati milites. 3, 9, 21, 25. 4, 20.
ostensa in forma, & armatura ho-
stium. 4, 14
Coniugalis amor. 8, 32. 8, 33
Coniuges & liberi animum pugnantibus
addunt. 7, 6, 1
Coniuratio per as alienum evitata. 6, 9, 2
Conon ab Eteonico decipitur. 1, 44
Consensus ducum necessarius. 1, 31
Consilia auxilia patria, cum suo etiam da-
mino, suppeditanda. 8, 12
Consilii & auxilii specie decepti. 6, 20
Consilii communicandi specie decipitur
Tissaphernes. 7, 16, 1
Constantia in tormentis. 8, 45. 8, 62
Constantia singularis exemplum. 8, 8
Contemnere Lacedamonios, quomodo
Thebanos docuerit Epaminondas. 2,
 3, 6. *hostem, periculosum.* 4, 3, 9

Continentia ducis multum valet in bello.
 8, 16, 6. *hostium militibus celanda.*
 8, 23, 24.
Contraria milites, quam praeo edixerat
facere iussu, hostes deceperunt. 1, 14
Convicii specie decepti. 5, 3, 3. 8, 23, 1.
 8, 64
Convicio post praecedentis diei laborem,
Medio exhibito, eos ad defectionem
compellit Cyrus. 7, 6, 7
Copas, palus. 7, 43
Copia majores minorum speciem prae-
ferentes. 3, 9, 19. 3, 11, 3
Copiarum utilioris partis iactura facienda
in periculo. 2, 17
Copias hostium non celabat militibus Ca-
sar. 8, 23, 19
Corasibe, unus è verticibus Tricoryphi,
montis India. 1, 1, 2
Corcyra. 1, 40, 4. 3, 9, 55
Coreyenses duce Timotheo contra Laca-
damonios. 3, 10, 16
Corinthii per infidias casi à Nicia. 1,
 39, 1
Corinthiorum tyrannus Cypselus. 5, 31
Corinthius Telestinus. 5, 32, 1
Corinthius gubernator, Ariflon. 5, 13, 2
Corinthum occupat Archidamus. 1, 41, 2
cepit Antigonus. 4, 6, 1. *oppugnare*
student Lacedamonii. 3, 9, 43
Corinthus. 3, 9, 28. *prodita Demetrio.*
 4, 7, 8
Coriolanus. 8, 25, 3
Cornelius ob crudelitatem à Carthagi-
nensibus vincitur. 6, 16, 5
Coronatus myrto die festo magna militum
alacritate hostes superat Timotheus. 3,
 10, 4
Coronea. 2, 1, 3
Coryphæ. 4, 7, 8
Cossaeos subigit Alexander. 4, 3, 31
Cotilium occupat Alexander. 6, 12
Cranon Thessaliae urbs. 2, 34
Cranoniorum tyrannus Dinias. *ibid.*
Cronium. 5, 10, 5
Crassus caput & dextra abscissa. 7, 41
Crassus victus à Parthia, fraude capus
& occisus. 7, 41
Cresphontes. 1, 6
Cresensis, Philetarnus. 4, 17. *Nearchus.*
 5, 35
Crines abradi, ne inprehenderentur ab
 hostibus.

I N D E X

hostibus. 1, 4. *pro finibus attribiti.* 8, 67
Crinibus non compositis in bellum proficiscitur Semiramis. 8, 26. *Rhodoque* 8, 27
Crimippus. 3, 9, 55
Cristas primi galeis imposuere Ceres. 7, 3
Critiboniam Oecantii filia, Themisto. 8, 46
Croesus ab expeditione in insulas deterrit Bias. 1, 26
Croesus. 1, 26. 6, 50. *captus a Cyro.* 7, 6, 3
Cryseus. 8, 64
Culpa dissimulata Spartam liberat. 2, 1, 15
Cultro victimario ad placitas sibi conditiones Jasonem cogit Iphicrates. 3, 9, 40.
Cunctando Acarnanus superat Agesilanus. 2, 1, 10. *Annibalem Fabius.* 8, 14, 1
Cuniculi hostiles quomodo deprehensi. 6, 17. *Ex eis hostes eieci.* *ibid.*
Cuniculo capta urbs. 7, 11, 5
Cuniculus simulatus. 4, 18, 1
Currum stramine onusto occultatus servatur Demetrius Phalerens. 3, 15
Currus Thracum inutiles reddit Alexandrus. 4, 3, 11
Cursu citato, cum intra teli iactum ventum esset, post lentum incessum, tela inutilia reddita. 2, 2, 3
Custodes praeda portionem accipientes liberam exeuendi & intrandi potestatem seruo corrupto faciunt. 3, 14
Cyclopes Ulyssis strategematibus decepti. *Proctem.* 1
Cymbalis & tympanis pro tuba usus Bacchus. 1, 1, 1
Cypri urbs, Salamis. 4, 7, 7. *capta.* 5, 20
Cyprii devicti a Cimone. 1, 34, 1
Cyprium as Macedonico numismati permixtum. 3, 10, 14
Cyprus. 7, 20
Cypselia oppugnat Antiochi filius. 4, 16
Cypselus. 1, 7
Cyrene. 2, 28, 1
Cyrenensis Callicratidas. 2, 27, 1. *Ophelas.* 5, 34
Cyrenensium tyrannus Nicocrates. 8, 38.
rex Laarchus. 8, 41. *Battus.* *ibid.*
cum Ptolemaeo bellum. 8, 70
Cyrenas. 6, 13

Cyrum superat Croesus. 7, 8
Cyrus. 3, 4. 1, 7, 16, 1. *in praelio casus.* 2, 2, 2. *leges & regiam curiam cum columna inscriptis.* 4, 3, 32. *ser captus a Medis, quarto eos debellavit.* 7, 6, *trucidatur a Tomyri.* 8, 28. *decepit ab Amasi.* 8, 2
Cyzicena terra. 2, 2
Cyzicus, in vadis Memnon. 8, 44, 1
Cyzicus. 1, 40, 5

D.

Daimachus. 1, 43, 1
Damasium caput Antiochus. 4, 15
Damascus. 4, 5
Damaspippus & Adropus duces ob palatium & lupanari in castra conditam, finibus regni a Philippo pulsati. 4, 2, 3
Damastithymus. 8, 53, 2
Damippus, Spartiata Syracusas prodit. 8, 11
Dammum damus reparatum. 1, 36, 1
Darici auri in via sparsi insequentes morantur. 3, 7, 1
Darii pugna cum Alexandro. 4, 3, 5
Darius superatus ab Alexandro. 4, 3, 17, 27
Darius caput Babylonem. 7, 12
Datames fraude occisus. 7, 29, 1
Decelium munire Lacedaemoniis suadet Alcibiades. 1, 40, 6
Decepti hostes, mutata consuetudine sua. 2, 3, 7. *castrum habitum.* 2, 11
Decimandos se offerunt milites Caesaris. 8, 23, 26
Decimati milites, non interfecti omnes. 8, 24, 1
Decretum patriae noxium, dolo antiquatum. 1, 20, 1
Defatigatos ante praelium hostes superat Timotheus. 3, 10, 6, 12
Defectio sociorum dissimulanda. 8, 16, 7.
detecta hostibus exitio. 7, 28, 2.
Defectio simulata decepti. 7, 29, 1.
7, 38. 7, 39. 8, 6
Defectoris speciei deficientes subacti. 4, 6, 6
Defectibus hostibus recentes opponit Timotheus. 3, 10, 16
Delinquentes quomodo puniuntur Augustus. 8, 24, 1
Di-

RERUM MEMORABILIVM.

Delphica sacerdos pecuniis corrupta à Lycurgo. 1,16,1
Delphos Thebis fugit Lachares. 3,7,2.
inardum Galli. 7,35,2
Delus. 3,9,36
Demaratus. 8,33
Demetrii præfectus Heractides. 5,17,1
Ænetus. 5, 19. prælium contra Seleucum. 4, 9, 2. prælium adversus Lyfimachum. 4,12,1.
Demetrius Atheniensis. 2,32
Demetrius Antigoni filius. 4,6,1. pro patre Rhodum oppugnat. 4,6,16
Demetrius Phalerens. 4,7,6. Athenas capis. 3,7,1
Demophon. 1,5
Deo dicata Cirrba juxta oraculum, capta. 3,5
Deorum statuas præsentibus accensis miseres. 7,4
Desperantes ad prælium non cogendi. 2, 1,28. 2,1,4. 3,9,14. 7,30. 1,38,3. 2,38
Disperatio militum victoriam hostibus eripit. 1, 17. sæpe facit quod virtus non potuit. 1,30,3
Devotiss pro patria Syracus. 7,11,8
Dextra, id est, gladio, magis fidendum quam laevo, i. e. clypeo. 8,16,4
Dextram fidei cassis absentibus mittebant Persæ. 7,28,1
Diana Ifforia. 2, 1, 14. à Gallis culta. 8,39
Diana templum. 6,50
Diana Hegemonis templum. 8,52.
sacerdos, Canama. 8, 39. sacerdotem rapit Theopompus. 8, 34. religione Epheso Cræsus parci. 6, 50. festo capta Syracusa. 8,11
Dianam sibi omnia per cervam candidam indicare fingit Sertorius. 8,22
Dilißus. 7,33,2
Dilator quintum Canillus. 8,7,2
Dierum aliquot indacio, nocte agri vastati. 6,25. perfecta munitiones. 6,53
Digma. 6,2,2
Dilata res, specie requirentis consensum populi. 8,21
Dimidium tradere jubendo, inventum totum. 5,2,21
Dimissi exploratores postquam universa explorassent ingentem terrorem hosti-

bus incutunt. 7,15,2. *naves frumentaria.* 7,15,3
Dimittendi exercitus specie decepti. 7, 18, 2
Diocrates, dux Agathocles. 5,3,2
Dinomenes, pater Gelonis. 1,27
Dion, dux Ptolemai. 4,15
Diocles. 5,3,8. 6,5
Diodorus. 6, 49. unus è Demetrii ducibus. 4,7,3. 4.
Diogenetus. 8, 36. Megarensium princeps. 1,27,3
Diomedes, Italus. 5,18
Dionis bellum cum Dionysio. 5,2,6
Dionysii gloria amulus Agathocles. 5, 3, 2
Dionysiospem fert Aristomenes. 2,31,1
Dionysius, Lyfimachenfis. 4,17
Dionysius victus à Carthaginienfis. 6,16,3. carmina composuit. 5,46
Dioscuri. 1,41,1. 6,1,3
Dioscurorum apparitione simulata decepti hostes. 2,31,4
Direptio urbis quomodo impedita. 2,1,26
Discessu simulato, Phocensium urbs capitur. 2, 1, 16. ad prandium decepti hostes. 5,13,2. 5,32.1. simulato decepti. 7,6,2,5. 7,27,1
Discessum sociorum quomodo impediverit Themistocles. 1,30,2
Discessus sociorum impeditus. 2,1,18
Discipline militaris crudele exemplum. 8, 15
Discrimen indicatum milites fortiores reddit. 1,35,2
Disjuncti defectores facile comprehenduntur. 7,31
Dispersi milites quavis pauci ingenio multitudinis speciem præbent. 1,32,3
Disidium excitatum inter hostes. 2,13
Disimulatio defectionis deficientes ad officium reducit. 2,1,14
Dissuadet CræsoBias bellum navale. 1,26
Distracti hostes. 5,38. à paucioribus superati. 3,4,2,3
Distractus ad dextram hostibus, à laeva collis occupatus. 8,23,10
Distractos Cassios facile superat Alexander. 4,3,31
Distractus bestis prostigatus. 5,2,9
Distrahendi hostes. 6,16,5
Divini auxilii specie milites confirmat
 Epa-

I N D E X

Epaminondas. 2, 3, 6, 12
Divitia aliena pro propriis. 6, 21
Docimus, Macedo. 4, 6, 7
Dorienfes. 2, 12
Dromichates, dux Thracum. 4, 16
Drys, oppugnata Chabria. 2, 22, 3
Duces qui debeant fieri. 3, 9, 10
Duces proditiōis caufe comprehenfi. 3, 9, 56
Duces egregii ante omnia conantur abſque periculo victoriam adipiſci. 1. præfat.
Duci in hoſtilem navem non tranſeundum. 6, 16, 5
Ducibus ad colloquium evocatis, obruti hoſtes. 7, 27, 2
Duci exemplo milites fiunt alacriores. 8, 16, 2
Duplici ſumma promiſſa decepti. 8, 23, 1
Dux exercitus, quod caput corpori. 3, 9, 22. maxime in bellis momenti. 5, 11.
in exercitu locum perpetuo mutare debet. 6, 4, 1. quos palam metuebant, deſo comprehendunt Eporii. 2, 14, 1.
cautus, audaci præferendus. 8, 24, 4
Dyrachium obſidet Caſar. 8, 23, 12
Dysacchium. 8, 23, 16

E.

Ecbatana. 7, 1
Echo P. uni amica quare. 1, 2, 1
Epphantus Syracſium dux. 1, 39, 2
de Egreſſione non ſolum pangendum, ſed & de ſalute. 4, 3, 20
Eſon, urbi ad Strymonem. 7, 24
Elatia oppugnata Barotie. 2, 38
Eleates Ariſtides. 6, 11
Elephanti periculoſi in prælio. 4, 3, 22.
inniles facti. 4, 6, 3. porcorum gnummum non ſerunt. ibid. cum ſuis nutriti, ut earum voci aſſueſcerent. ibid
conſpectum non ſerunt equi. 8, 23, 5.
Indici, Lybici. 4, 21.
Elephantis ſtipatus Alex. mder. 4, 3, 24.
equi quomodo aſſueſacti. 4, 21
Elephante viſo fugantur Britanni. 8, 23, 5
Elephantes equi non ſerunt. 4, 21
Eleporus ſturtius. 5, 3, 2
Embata. 3, 9, 29
Eunenfes a Romanis deficiunt. 8, 21
Eptus ſabricator equi liquet conſilio Pladus. præf. 1
Epheſi præfectus Ænetus. 3, 19

Epheſiorum tyrannus Hegefias. 6, 49
Epheſias cadit Antiochradates. 7, 27, 2
Epheſum oppugnat Cræſus. 6, 50
Epheſus. 8, 57. capta à Lyca. 5, 19. conſoditur à Diſodora. 4, 7, 4
Ephialtes Trachinus Perſis viam per montes oſtendit. 7, 15, 5
Epicrates, Mileſius. 8, 23, 1
Epidamnus. 8, 19. capta a Caſſandra. 4, 11, 4
Epidaurus. 3, 9, 39-3, 9, 48
Epirotes, Pyrrhus. 8, 49
Epirus. 4, 8, 3
Epiftola cera obducta. 2, 20
Epularum ſpecie decepti. 8, 37
Equeſter Neptunus. 8, 3, 1
Equi ſtratagemate, ſecunda captum libum. 3, 14
Equi elephantos non ſerunt. 4, 21. quomodo iis aſſueſacti. ibid. elephantis conſpectum non ſerunt. 8, 23, 5. pabulandi cauſſa dimiſſi, ut facilius viri opprimerentur. 5, 46
Equis carentes tenent ſe in collibus. 4, 6, 6
Equiſſo Darii, Orbares, dominum regem Perſarum facit. 7, 10
Equitatus inutilis redditur per aquam. 1, 3, 5. fugatus camelorum adſpectu. 7, 6, 6
Equitatus magni ſimulatio. 2, 1, 17.
Equi, 4, 4, 3
Equites acie ſua inutilis reddit Timotheus. 3, 10, 7
Equus lignens ſtratagemata Ulyſſis. 1. præf.
Equus cameli adſpectum nec odorem fert. 7, 6, 6
Erebara mons. 4, 1
Eretrienſes caſi à Cnopo. 8, 43
Ereſinorum urbem occupat Hippocrates. 5, 6
Erginus. 6, 5
Eruptione inter oppugnandum per maria diſſeſſa facta multi hoſtium interfecti. 2, 27, 3
Eruptiones citato curſu faciendæ. 8, 23, 18
Erymanthine Sus ab Hercule captus. 1, 3, 1
Erythra. 8, 43
Erythraeorum dux, Diognetus. 8, 36
cum Chbis bellum. 8, 65
Embata. 1, 21, 1, 5, 51

RERUM MEMORABILIVM.

Euelthon, Salaminus Cypria rex. 8,47
Eucritus mortu' vas datus. 5,2,22
Eudamidas. 2,29,1
Euriphenus Pythagoricus Dionysio inimicus, quare captus ab eo, & morte damnatus, mensium aliquot venia impetrata rediit. 5,2,22
Eumaeus. i. praef.
Eumenis pecunia diripitur. 4,6,9. pugna cum *Antigona*. 4,6,10
Euphratem Babylone avertit *Cyrus*. 7,6, 5,8. sine navi' cum exercitu transit *Datames*. 7,11,3
Euripidis *Baccha* cit. 7,41
Europam navigat *Demetrius*. 4,7,2
Euroas. 2,1,27. 6,4,2
Eurydice *Amynas* filia. 8,60. libertatem *Cassandrensilus* resistit. 6,7,2
Eurydicea, festum. ibid.
Eurylochus. 6,13
Eurymedon, fluv. 1,34,1
Eurythida. 1,10
Excubia diligenter agenda. 1,28,2
Exastres, Partibus, *Craffum* occidit. 7, 41
Exemplo ducis inducti milites. 8,16,2. suo ad laborem milites incitat *Alexander*. 4,3,3. ducis, periculum subeunt milites, cali ferentes inclementiam. 3,9,34. suo ad comburenda spolia milites inducit *Alexander*. 4,3,10
Exercitus humano corpori assimilatus. 3, 9, 12
Exercendi semper milites ac si periculum immineret. 4,2,10
Exercitia bellica adempta *Lydia*. 7,6,4
Experiri omnia decet ante bellum. 6,6,2
Exploratores quomodo deprehensi. 3,13,1 5,28,2. facile capti. 5,33,5. circumducti, & universa explorare iussi magnam metum hostibus incutunt. 7,15, 2. 8,16,8. ignoti sibi invicem emittendi. 5,33,6. cum nemine colloqui debent. ibid.
Expositi milites absque periculo. 5,12,4 dimittentes se per remos. 3,6,73

F.

Febri & architecti quomodo parati. 7, 21, 2
Facibus equi terri. 3,9,60

Faciem hostium juvenum formosorum cadendam monet *Caesar*. 8,23,25
Facium dolo decepti hostes. 2,28,2
Facium usus. ibid.
Factio suscitata ab *Eriptione* *Mantineam* tradit *Lacedaemoniis*. 2,13
Falces *Tormentum* sportas disrumpunt. 3,10,15
Faleriorum magister traditus *Camillo*. 8, 7, 1
Faleriorum cum Romanis bellum. ibid.
Falsis accusationibus sublati duces. 5,2,2 nunciis decepti *Syracusii*. 1,40,5 ignibus decipit *Iphicrates* *Thracas*. 3, 9, 50
Falso nuncio decepti hostes. 4,18,2. 6,1,1
Falso auxiliorum nuncio presentibus hostium legatis, iisque propterea dimissis, decepti hostes. 4,6,19. falso rumore ad officium reductus miles. 2,2,4 rumore oppugnanda urbis hostilis, & proposito deterriti hostes. 3,9,20. ad fœdus adacti *Chii*. 3,9,24. decepti hostes. 2,1,9. 2,1,27. omne corroborati milites. 4, 20
Fama mala beneficienti negligenda. 8, 14, 1
Famam malam de se quomodo correxerit *Alexander*. 4,3,30.
Fames dissimulata. 1,46. 6,47
Fame dissimulata soluta obsidio. 7,36.
Fames quomodo non intelligentibus, audientibus licet, hostibus indicata. 2, 15
Familiaritas legatorum cum hostibus eos suis suspectos reddit. 2,1,33
Famis simulacrum in ade *Chalcia*. 2,15
Famula pro domina interfecta. 1,13,8,57
Famula matris, muneris eligendi gratia vocata, retenta, & non nisi data mercede dimissa. 6,14. colloqui specie abducta. 6,1,5
Fasces lignorum incensi victoria causa. 7,6,9
Fausa omnia militibus ostendi volebat *Alexander*. 4,3,14
Ferro molli Gallorum opposuit galeas ferreas, animum clypei tegumentum *Camillus*. 8,7,2
Festa infidiis apta. 2, 4, 3. 2,31,4. 2, 34. 3, 11, 2. 5,1,1. 6,45. 8,11. 8, 36. 8,37.
Festina adum lente. 8,24,4
Ficti

Fictis literis Macedonum animos mutas
Eumenes. 4, 8, 3
Fictis literis Athenienses & Thebanos ab
angustiis abstrahit Philippus. 4, 2, 8
Fictum nuntium utile in bello. 1, 3, 3
Fidei habita specie decepti proditores.
 5, 3, 8. *caussa dextram absentibus mis-*
cebant Persa. 7, 28, 1. *insigne exor-*
plum. 7, 24
Fidem amicorum homicidii simulatione
exploas Alcibiades. 1, 40, 1
Fidenates. 8, 3, 2
Fidenatum cum Romanis bellum. 8, 5
Fides trierarcharum quomodo probata.
 5, 2, 12. *probata quoque tyrannis.* 5,
 2, 22. *hosti data, servanda.* 8, 12
Fiducia nimia deterriti. 6, 4, 2
Filia dominorum servis collocata. 5, 2, 20
Filium contra praeceptum equum ad flu-
viu deducentem capite truncat Ca-
jus. 8, 13
Filius dux electus, quia pater se illi lega-
tum fore simulat. 8, 15. *in locum in-*
terfecti parentis successus. 8, 56
Fissura occisione in rupe occupata Acro-
corinthus. 6, 5
Flagella majorem in servos vim habent
quam arma. 7, 44, 2
Flamma hostes persequi prohibet. 7, 8, 2
Flumen elephantis tuto transit Caesar.
 8, 23, 5
Fluvii vis equitibus fracta. 4, 7, 12
de Fluvio bibere quomodo prohiberi milites
ab Alexandro. 4, 3, 28
Fluvium per dolum transit Hiero. 1, 29, 1.
profundiori loco transit Clarchus. 2,
 3, 1. *nocte transmisit Iphicrates, ne*
hostes ex aquatubida transitum sen-
tirent. 3, 9, 61. *tuto quomodo traje-*
cerit Distames. 7, 21, 36. *alia parte,*
quam qua simulatum, transit Caesar.
 8, 23, 9. *quomodo prior fratre trans-*
miserit Polytaea. 8, 44
Fluvius nali ἱεχλῶν de Nilo. 4, 19
Fluvius in campos ductus ut inutilis
reideretur equitatus. 1, 3, 5
de Fodere cum agitur non remittenda cu-
stodia. 5, 2, 7
Foderis spe decepti hostes. 2, 2, 2. *verbis*
ambiguis decepti. 6, 22, 6, 14
Foderis verba contra usum communem
sumpta. 8, 65. *specie hostes decepti*

Pististratus. 1, 21, 1. *facienti specie*
decepti. 7, 18, 1. 7, 41
Foderum religio a Romanis servata. 8, 31
Fodrus nolentibus hostibus percussus. 1, 7
Egredus impeditum crudelitate. 2, 2, 8
in ponte componitur. 3, 9, 40. *Roma-*
norum cum Gallis fraudulenter ser-
vata. 8, 11, 1
Forma & statura hostium militum con-
mati. 7, 35, 1
Fortissimi extremo loco in angustiis locati,
ne fugere possent reliqui. 3, 11, 4
Fortissimos hostium incutendos docet ser-
pentiis exemplo Themistocles. 2, 3, 15
Fortitudo hosti admirationi est. 7, 48, 8, 8
Fossa a tergo ducta streum reddit mili-
tes. 3, 9, 12
Fosse ducta & occultata hostium equita-
tum perdunt. 6, 18, 2
Foveis impeditus & stratus hostium equi-
tatus. 2, 2, 9
Fratre sepultura carere, quam hostium
victoriam confiteri, malebat Cina.
 2, 3, 2. *pecunia emungit Jason.* 6, 1, 61
Fraude non bello victi Ithessali. 4, 2, 19
Fraus fraude eversa. 5, 17, 1
de Fronte simul & tergo impetu facto ho-
stes fugati. 7, 1, 1
Frugalitas militum Philopemeni. 6, 1
in castris Scipionis. 8, 31
Frugum tempore impressio hostibus dy-
cillima. 4, 6, 1
Frumento corrupto hostes ad deditionem
compulsi. 5, 1, 3. *milites a muris*
cati. 3, 16
Fuga simulata hostes in insidia deduci
1, 40, 9. 2, 38. hostes decepti. 1, 42, 2
 2, 1, 27. 2, 5, 2. 3, 7, 41. 5, 104
 5, 16, 2. 8, 3, 2. 8, 28. *hostium in-*
tercludenda. 1, 30, 3. *hostium non im-*
pediendi. 2, 1, 6. *hostibus non pre-*
cedenda. 3, 9, 2. *quomodo tuto capi*
7, 11, 4. tuto reddita per flammam
7, 8, 2
Fuga distractus hostis & superatus. 3,
 22, 1
Fuga spes auferenda militibus. 5, 10
militibus adempta. 3, 9, 12. *persecus*
remotas sublata. 4, 2, 15. *fuga spes*
adempta. 5, 24. 5, 25. *sublati a in-*
go viis, sublata. 7, 46. *Fuga spes*
decepti ab Iberis Siculi. 1, 28, 1
 fr

RERUM MEMORABILIUM.

Fugere ut hostem permitterent, cum ex-
clamatum à militibus, hostes in fugam
acti. 2,31,1
Fugientes non trucidandi. 1, 16,3. *can-*
se insequendum. 3,9,2. *neque ad mor-*
nia. ibid. *fugientes naves ad proxi-*
mas insequentes conversa depriment
cas. 5,22,1. 5,36
Fulgura prævisa & indicata militibus eos
metu liberant. 1,32,2
Futmen scilicet hostibus terrori. 1,12
Fumo deceptus hostis. 2,3,13. 2,4,1.
 3,9,9. 5,10,4. 5,10,5
Fuamus in hostem delatus magna stragis
caussa. 1,40,7
Fumo hostibus ablatu prospectus. 2,22,2
impediti hostes. 4,7,9
Furores ratione compescendus. 3,9,28
Furoribus militibus subtractus Antipa-
ter. 4,6,4
Furor celeberrimus Antiochus Mercurii filius.
 1. pczf.
Factum bonum deprehensum. 6,52

G.

circa Gabienum prælium inter Antigo-
num & Eumenem. 4,6,13
Gabius caput Terquinius. 8,6
Gadamartha, Media civitas. 4,6,11
Galatas fugit Eumenem. 4,8,1
Galatrus, Taurantiurn rex. 4,1
Galeam aqua repletam in maxima aqua
penuria sibi oblatam in omnium con-
spectu effundit Alexander. 4,3,25
Galeis cristas primi imposuere Cares. 7,3
Galli mercenarii Antigoni. 4,6,17.
mulieribus ac liberis stipendium flagi-
tant. ibid. *Graciam invadunt.* 7,35,
 1,2. *Romam capiunt, duce Brenno.*
 8,7,2. *caesi ad Anienem.* ibid.
obsident Ciceronem. 8,23,6. *Romam*
coeperunt. 8,25,1. *Seleucum vincunt.*
 8,61
Gallorum dux Bidorius. 4,6,17. *cum*
Attalo prælium. 4,20. *rex, Brennus.*
 7,35,1. *Pertingetorix.* 8,23,9.
tetrarcha, Sinorix, & Sinatus. 8,39
Gandis specie decepti. 5,3,3
Getai. 5,6
Gergoviam oppugnat Caesar. 8,23,9,10.
ejus situs. ibid.

Germanos ante novissimum prælium de-
treantes vincit Caesar. 8,23,4
Geta. 7,38. vielli. procm.6
Getobasyn. 8,55
Gladis magis fidendum militi quam cal-
lo. 8,16,3
Gieba alba pro calculo. 1,6
Gorgidas. 2,1,2
Gorgippus, Satyri filius. 8,55
Gorgus, Theronis filius. 6,51
Græca armatura dono data ob rem bene
gestam. 8,53,3
Græci milites meliores Persis. 2,16.
inter auxilia Carthaginens. 5,2,17.
suspecti iisdem astu Diorysii. ibid.
à Fauno adeptis armis interfecti.
 8,18
Græcis armis deceptus Antiochradates.
 7,14,3. *Lydi armati ceterorum incu-*
tiunt Cyro. 7,8,1
Græcos decipit Tissaphernes. 7,16,1
ad Granicum prælium. 4,3,16
Gressum unum procedentes hostes vincunt
 2,3,4
Gubernacula duo singulis navibus contra
tempestates adspicit Chabrias. 3,11,
 14
Gubernaculum oppositum hostili navi. 5,
 43
Gymnici ludii. 5,1,2
Gylippus. 1,39,4
Gythium occupatum ab Isada. 2,9

H.

Habitu casorum induti milites hostes
fallunt. 1, 34, 1. *amico deceptus*
hostis. 5,44,5
Halzattes. 6,47
Harmodius & Aristogiton. 8,45
Hecataus, Sintorum rex. 8,55
Hecates sacerdos Chrysame. 8,43
Hecatomphonia de Lacedæmoniis ter sa-
crisceavit Aristonemes. 2,31,2
Hedylus moni. 1,3,5
Hegesias, Ephesiorum tyrannus. 6,49
Helena cum Menelao à Rhodiis fere in-
terfecta. 1,13
Helice, Achaje urbs. 8,46
Helicum. 7,43
Helleboro infusa aqua. 6,13
in Hellesponto prælium navale. 4,6,8
 Hel-

I N D E X

Hellispontus pons stratus. 1,30,3
Helnes Arcadam rex. 1,8
Helvetiorum cum Casaro bellum. 8,23,3
Hephæstion. 4,3,27
Hephæstionem lazes Alexander. 4,3,31
Heraclea Trachinia. 2,21. *Heraclea.* 5,23
Heraclea tyrannus Clearchus. 2,30,2
Heracleotarum bellum cum Leucone. 6,9,3,4
Heracleotes Clearchus. 2,30,1,2
Archebius. 5,39
Heracleum. 2,3,8
Heracida. 1,7. 1,10
Heracles Agathoclis filius. 5,3,4
Heracem, Phricudem filius. 8,46
Heraensium urbs capta à Diueta. 2,36
Hercules Minyas quamodo superavit. 1,3,5
Herculis strategemata. 1. Centauros, Pelei genus, dilexit. 1,1. apud Pholum aduersatus. 1,3,1. expeditio aduersus Troianos. 1,3,3. filia Pandæa. 1,3,4. templum Thesti. 1,45,4. sacerdos. 2,3,8
Hermæ, statua Mercvrii. 1,40,6
Hermæum. 6,24
Hermias. 6,48
Hermocrates, Dionysii affinis. 5,2,4
Hermocratis filius Dionysius. 5,2,2
Herodes, Parthorum rex. 7,41
Hiberna longe distantia periculosa. 4,8,3
Hidrius. 7,23,2
Hierocles, Cæ. 5,17,1
Hieronis cum Carthaginiensibus bellum. 6,16,4
Hilotes. 1,17
Hiloticum bellum. 7,49
Himeram iuvadis Dionysius. 5,2,10
Himilco. 1,27,1. 5,2,6
Hinamenes. 8,26
Himulus Sertorii Diana sacer. 8,22
Hinnitum primus edit equus Darii, opera Oebarii. 7,10
Hipparchus. 5,17,1
Hipparrion, Dionis filius. 5,2,8
Hippias tyrannus. 1,22. 3,2. major natu filius Pisistrati. 5,14. Leanam meretricem frustra torquet. 8,45
Hipponicus. 1,40,1
in Hispania omnium civitatum muri eo de m die diruti. 8,17
Holcias desolatorum caput. 4,6,6

Homerus commendat strategemata. 1. præf. citatus aliquoties. ibid.
Homerus citatus. 1,4
Homoris specie deceptus. 6,1,6
Hordeum pro tritico, pæna loco datum militibus. 8,24,2
Hospitalia dona fraudulenta Arcadam. 1,7
Hospites hospitio receptos interficiunt. 7,40
Hostes per transfugas decipit. 1,9. 1,15. 1,20,2
Hostes crebris bellis exercuntur. 1,16,2
Hostia veneno infesta decepti. 8,43
Hostia prospera militibus ostensa eos alacriores reddit. 4,3,14
Hostibus capta urbe, porta aperta, ut tuto fugerent, & vicariis minus esset periculi. 3,9,3
Hostis frigori assuetus, exponendus astui solis. 8,10,3
Hostium regio à populatione defensa. 4,3,18
sacra Hostium scire in bello utile. 8,23,4
Humanitas Alexandri. 4,3,30. *Cassandri Salaminem ei conciliat.* 4,11,2
Hydaspis transitu prohibere Alexandrum conatur Porus. 4,3,9
Hyrcani. 4,3,14
Hyrcania. 4,3,13

I

I Acchus iuvat Themistoclem. 3,11,2
Iacula cum inscriptione in urbem missa dissidium excitant. 2,10,1
Iaculari prohibiti hostes, quamodo. 7,9
Iaculis nauta impediti. 6,46
Iason tyrannus sædus componit cum Iphicrate. 3,9,4
Iason, Trallianus, tragædus. 7,41
Iberi. 1,28,1
Iberia. 7,48. 8,16,1
Iberiam invadit Cato. 8,17
Ignari milites adversus socios ducti. 6,1,1
Ignem repulsi hostes. 1,39,3
Ignem amico decepti hostes. 3,9,55
territus hostis. 4,4,1. *impedita persequuntur.* 4,7,10. *consumpta urbs potius quam tradita.* 7,4
6,1

RERUM MEMORABILIUM.

- Ignes & iumenta in castris relinquentes clam hostibus discessit Chabrias.* 3, 11, 15. *ignes prima vigilia maximi, sessione deinde minores.* 4, 8, 4
- Ignibus extinctis decepti hostes.* 4, 6, 11. *castrorum speciem referentibus hostes decepti.* 4, 8, 4. *abstinere decretum hostis.* 4, 9, 5. *castris injectis in insidias deducti hostes.* 5, 8, 1. *decepti.* 6, 2, 1. 6, 11. *res celeriter indicata.* 6, 16, 2. *territi hostes.* 7, 6, 9. *consuetis fieri iussio, tuto capta fuga.* 7, 11, 3
- Ignis terrorem inficit hostibus.* 1, 8. *injectum hostium castris eos a cado abstrahit, & fugat.* 1, 28, 1. *hostem a persequendo deterruit.* 1, 40, 8. 2, 4, 2. *optime extinguitur aceto.* 6, 3
- Ignium ambiguitate impedita auxilia.* 6, 19, 2
- Ignominia ad officium reduci tumultuantes.* 8, 16, 5. 8, 23, 15. *ignominia post mortem deterret Milefias a suspendio.* 8, 63
- Ignominia exprobratione milites a fuga retenti.* 8, 9, 2. 8, 23, 16
- Ignos in vicem emittendi exploratores.* 5, 33, 6
- Ignoto habitu fuga ineunda.* 4, 9, 6
- Illeida.* 8, 23, 18
- Ilissus.* 5, 17, 1
- Ilinum captum doli Ulyssis. I. praefat. captum a Charidemo.* 3, 14
- Illyriorum & Macedonum bellum.* 4, 10, 1. *regina, Caria.* 8, 60
- Illyris.* 4, 11, 4
- Imber Caesarem iuvat.* 8, 23, 8
- Imberbes adolescentes pro mulieribus.* 1, 20, 2, 3, 1.
- Imbrum incoluere Tyrreni.* 7, 49
- Impedimenta relicta, ne milites pro impugnantes interirent.* 1, 49, 1. *combusta. ut milites promptiores redderentur.* 4, 3, 10. *hostium diripere milites ipse dux prohibet.* 4, 8, 5
- Impedimentis positus Antigonus, integra per tumultuantes ob ea milites, posita victoria.* 4, 6, 13. *direptis interfecti milites na ob ea tumultuarentur.* 4, 12, 1
- Impedimentorum directionem neglexit Alexander, ne vires praelio subducerentur.* 4, 3, 6. *impedimentorum ingens multitudo quomodo servata.* 4, 5
- Imperatore locum in acie simul & navem mutante decepti hostes.* 1, 48, 5
- Imperatori periculis abstinentium.* 2, 2, 3
- Imperitos, remiges litoris in litore peritis redditi.* 3, 11, 8
- Impetum priores in hostem ut facerent milites rogat Iphicrates.* 3, 9, 26
- Impransi hostes oppressi.* 8, 16, 1
- Improvise oppressi hostes victoriam sine cade dant.* 4, 6, 7. *oppressi hostes.* 6, 6, 2
- Impunitas in bello quandoque fortiores reddit.* 8, 9, 1.
- Incendiis & agrorum vastatione, ab angustis Baetia hostes abstrahit.* 4, 2, 14
- Includi exercitum finit Demosthenes positis insidiis, qui includentes adorirentur a tergo.* 3, 1, 2. *includi metuens hostis fugatus.* 5, 2, 6
- Indi a Baccho superati.* 1, 1. *armis & hastis occultatio, & hedera cinctis, & vino inebriati.* ibid.
- timiditatem Alexandri in transendo immerito ridens.* 4, 3, 9
- India castellum oppugnat Alexander.* 4, 3, 20. *rex Alexander.* 4, 3, 23
- populus Cathai.* 4, 3, 30
- Indiam subegit Alexander.* 4, 3, 10
- Indicata res celeriter & a longinquo clepsidrarum ope.* 6, 16, 2
- Indici elephantis.* 4, 21
- Indicium simulatum rem ipsam prodit.* 5, 2, 4
- Inducia ab hostibus violata, deos ipsis iratos reddit.* 2, 1, 8
- Inducis diem aliquot nocte agri vastati.* 6, 25. *perfecta munitiones.* 6, 53
- obviti hostes.* 7, 43
- Inimici quomodo detecti.* 7, 20. 4, 3, 19
- Inimicitia deponenda in communi patria periculo.* 1, 31
- Inimicorum statuas reponendas curat Caesar.* 8, 23, 31
- Invidia simulata decepti.* 5, 17, 2
- Insidia priori die collocata, hostibus periculosa.* 1, 39, 1. *a discedentibus relicta hostibus periculosa.* 1, 40, 2. *hostium ex suspitione praenunciata inutiles reddita.* 2, 8. *simulata pacifica causa.* 8, 8
- Insidias praestandi ars.* 5, 23
- Insidias militibus urbem interitibus* 8

struſas in commodum ſuam convertit
Philippus. 4, 2, 18
Inſidiatores deprehenſi. 7, 21, 4
Inſidii ſuperantur provocati hoſtes. 2, 12
Inſomnium Eumoniſ. 4, 8, 2
Inſtrui ſemper habendi milites. 8, 23,
 17
Joco aliquis abſolutus. 5, 46
Jones Xerxis ſocii quomodo ab eo abſtra-
cti. 1, 30, 6. *Medorum partes ſequen-*
tes ab iſdem abſtracti. 1, 33. *in inſi-*
diis caſi. 2, 37. *Miletum incolunt.* 8,
 35.
Ionis. 7, 20. *hiſtrionibus nobilis.* 6, 10
Ionis præſectus, Philoxenus. 6, 49
Ioniam ad defectionem ſollicitas Iſtians.
 1, 24
Ionum in Aſia colonia. 8, 43
Iphicrates. 2, 24
Iphicratis nomine terreri ſoliti hoſtes. 3,
 9, 15
Irus luſtatus cum Ulyſſe. 1. præf.
Iſidis templum. 7, 3
Iſſoria Diana. 2, 1, 14
ad Iſſum prælium. 4, 5, 1
Iſthmicorum viſtores conveniunt apud. 5,
 12, 1
Iſthmum munire volunt Lacedæmonii. 5,
 30.
Iſſia. 2, 7
Iſſone. 6, 20
Itali conſervati à Dionyſio. 5, 3, 2
Italiam incolere quomodo compulſi Troja-
ni. 8, 25, 2
Italici Lacri. 6, 22
Italorum bellum cum Hierone. 1, 29, 2
Iter quomodo faciendum inſtantibus ho-
ſtibus. 1, 49, 2. *quomodo celatum.* 4,
 7, 2. 5, 2, 12. 5, 10, 2
Itinere per ſolitudines & avia, ex im-
provifo decepti hoſtes. 4, 15. *ſimulato*
decepti hoſtes. 5, 16, 1
Itonia Minerva. 7, 43
Judicium mini evaſit Iphicrates. 3, 9,
 15, 29
Junonis templum Sami. 1, 23, 2. 6, 15.
sacerdotes, duces Thracum in bello.
 7, 22
Jupiter Polient. 5, 1, 1. *ejus templum.*
ibid. Minoi leges dicat. 8, 4
Jurejurando decepti. 8, 50. 8, 52.
deceptus hoſtis. 3, 2. *Mamercus.* 5,

12, 2. *ſiſto decepti.* 7, 34. *ſalluſtos*
hoſtes, pueros teſſeris ajebat Lyſan-
der. 1, 45, 3. *ante pugnam obſtricti*
milites fortius pugnant. 5, 21
Jusjurandum capioſum. 2, 6. 2, 19.
non ſervatum. 5, 3, 1
hoſtibus ſervavit Regulus. 8, 12
Juſtitia & aſtutis ſpecie occupatum
imperium. 7, 1
Juvenes mulierum ſpecie hoſtes decipiunt
 2, 3, 1. 2, 4, 3
Ixomas. 8, 55

K.

K λαιδώνες virgines diſſa *Macedoni-*
bns, poſt Μιμαλδώνες. 4, 1

L.

L aarchus rex Cyrenenſium. 8, 41
Laborem omnia vincit. 1, 41, 5
Lacæna bellicoſa. 8, 49
Lacedæmonia terra motu collapſa. 1, 41, 3
Lacedæmonem diripere valens Epaminon-
das, diſceſſit. 2, 3, 5
Lacedæmonii, canente tuba præliari ſu-
liti. 1, 10. *contra Thebanos & Ath-*
enienses. 2, 1, 2. *auxilio Dionyſio.* 5,
 8, 2. *viſti à Diſtimo.* 5, 22, 1, 1
Iſthmum munire volunt. 5, 30. *Pla-*
teas oppugnant. 6, 19, 2. *Tyrænum*
receptos interficere conantur. 7, 49
Lacedæmonii vetitum artes mechanicas
exercere. 2, 1, 7
Lacedæmoniorum rex Eurytion. 2, 13.
Cleonymus. 2, 29, 1. *dux Nicoma-*
chus. 3, 10, 4. *cum Pyrrho bel-*
lum. 8, 49
Lacedæmonius Corinthi interficit Ipho-
crates. 3, 9, 45. *ſuperat Demetrium.*
 4, 7, 9
Lacedæmonius Ariſtomenes. 2, 31, 1
Lachares, tyrannus. 4, 7, 5. 6, 7, 2
Lacmes ſociorum fortiſſimus. 2, 3, 15
Lacones viſo Ariſtomenes, quum putabant
mortuum, in fugam vertuntur. 2,
 31, 2
Laconica deſperatio pro ſalute. 1, 17
Laconicam populantur Athenienſes. 1,
 36, 1. *invadit Epaminondas.* 2, 3, 5.
Chabrias. 3, 11, 6. 3, 11, 15
 Lat

RERUM MEMORABILIVM.

Laconum dux Brasidas. 1,38,1
Lamia capta Antipatro prandentibus Lamias. 4,4,2
Leve, id est, clypeo, minus fidendum, quam dextra, id est, gladio. 8,16,4
Leftrigum campus. 5,6
Lampface, Mandronis filia. 8,37
Lampfaceni servati. 2,1,26
Lampfacum. 2,2,7. unde dictum. 8,37
Lapides infini per universum murorum ambitum sublati, cum in sedere lapidem eximendum fauissent. 6,14
Largitionibus sollicitantur milites. 4,8,3
Larissam venit Philippus. 4,2,11.
Latini a Romanis nuptiarum specie decepti. 8,30
Latuum caput Mausolus. 7,23,2
Latuum occupat Artemisia. 8,53,4
Leaniam anciam in honorem meretricis, nomine Leana, erigunt Athenienses. 8,45.
Leander, frater Nicocritus. 8,38
Lechaenum. 4,7,8
Legati hostium, si tui in periculo versantur, non reddendi, priusquam tuos recuperes. 1,30,4. facti suspecti. 2,1,32. si commodum, nonnulli desinendi. 4,6,10. missi de pace retenti & subito eruptio facta. 5,2,7. re non obtenta, contrarium nunciare iussi. 6,6,1
Legatio missa de sepeliendis mortuis a duce vulnerato, ut reliquos servaret. 1,41,4
Legatione missa hostes dilati. 1,39,4
Legationis specie nobilissimi eiectioni. 5,3,1
Legatis hostium humaniter acceptis & dimissis decepti. 6,6,2
Legatum filio iturum simulans pater, efficit ut filius eligatur dux. 8,15
Legatus profectus, qui exposeretur, servatur. 5,15. re male gesta socio a Dionysio absolutus. 5,46
Leges divina auctoritate sancita. 1,16,1.
 8,4
Leges veteres post Leonticam pugnam deum valere iussit Agesilamus, ne multi notarentur infamia. 2,1,13. a Cyro aenea columna inscripta. 4,3,32
Legistae Lacedaemoniorum Lycargus. 1,16.
Leumum incolere Tyrrheni. 7,39
Leonidas, Macedo. 4,6,6. 7,15,5

Leonina pelli assuenda vulpina. 2,10,5
Leontini. 5,2,1. superati ab Agathocles. 5,3,1.
Leontinorum in urbe degit Hipparinus. 5,4. *Leontinorum tyrannus Ithocles.* 5,5,1. *Leontinorum in urbem coloniam ducunt Plataenses.* ibid. *Leontinorum urbe pulsus Siculi.* ibid. *Megares.* 5,5,2. *Leontinorum cum Megarensibus bellum.* 5,46
Leontinorum tyrannus Panatius. 5,46
Leontomenes, coquus. 6,7,2
Leosthenes oppugnat Panormum. 6,2,1
Leporem insequentes, omisso Persis, Scythia, terrorem ipsi incutunt. 7,11,1
Lepori inserta litera. 7,7
Leptines. 6,16,1
ad Leucadem a Timotheo victi Lacedaemonii. 3,10,4,12,17
Leucadum, Dorothens. 5,35
Leucani superati a Cleandrida. 2,10,2,4
Leucas. 3,10,4,12
Leucon Botphori tyrannus. 5,44,1
Leucothea sanum. 5,2,2
Leuctra. 2,3,2,4
Leuctrica pugna. 1,10,2,1,13
Lex, capitis panem in transgressores lata, magno patriae damno, quomodo abrogata. 2,33
Lex rationis. 5,12,2
Libelli dati singulis gubernatoribus navium. 4,7,2. 5,10,2. resignati resignantibus mortem adferunt. 5,2,12
Libertate hostibus promulgata, se tradiderunt. 4,7,6
Libertatis specie decepti. 5,3,7
Libes vino dediti. 5,10,1
in Libyam traiecit Agathocles. 5,3,5
Libyci elephantum. 4,21
Lima dissecta vincula. 6,49
Linguam dentibus abscindit Leana, ne quid per tormenta fateri cogeretur. 8,45
 6,16,5
Lipara. 6,16,5
Litera, abasis capillis, capiti inmissa. 1,24. in tabellis cera obductis a Demarato missa. 2,20. clam missa. 7,7. simillima externa forma, sed contrario argumento, permutata. 7,19. inimica deprehensa. 7,20. telo alligata missa. 7,33,1. malorum nuncia in contrarium sensum praedita. 8,16,7. intercepta, post

<i>Epaminondas.</i>	2, 3, 6, 12	<i>Epheiorum tyrannus Hegesias.</i>	6, 49
<i>Evictia aliena pro propriis.</i>	6, 21	<i>Epheios cadit Antophradates.</i>	7, 27, 2
<i>Docimus, Macedo.</i>	4, 6, 7	<i>Epheium oppugnat Crasus.</i>	6, 50
<i>Dorienfes.</i>	2, 12	<i>Epheios. 8, 57. capta à Lyco. 5, 19. ca-</i>	
<i>Dromichates, dux Thracum.</i>	4, 16	<i>stoditur à Diodoro.</i>	4, 74
<i>Drys, oppugnata Chabrid.</i>	2, 22, 3	<i>Ephialtes Trachinius Persis viam per</i>	
<i>Duces qui debeant fieri.</i>	3, 9, 10	<i>montes ostendit.</i>	7, 15, 5
<i>Duces proditionis cause comprehensi.</i>	3, 9, 56	<i>Epicrates, Milesius.</i>	8, 23, 1
<i>Duces egregii ante omnia canantur absque</i>		<i>Epidamnus. 8, 19. capta a Cassandra.</i>	
<i>periculo victoriam adipisci. 1. praf.</i>		<i>4, 11, 4</i>	
<i>Duci in hostilem navem non transseun-</i>		<i>Epidaurus.</i>	3, 9, 39. 3, 9, 48
<i>dum.</i>	6, 16, 5	<i>Epirotes, Pyrrhus.</i>	8, 49
<i>Ducibus ad colloquium evocatis, obruti</i>		<i>Epirus.</i>	4, 8, 3
<i>hostes.</i>	7, 27, 2	<i>Epistola cera obducta.</i>	2, 20
<i>Duci exemplo milites fiant alacriores.</i>	8, 16, 2	<i>Epularum species decepti.</i>	8, 37
<i>Duplici summa promissa decepti.</i>	8, 23, 1	<i>Equester Neptunus.</i>	8, 3, 1
<i>Dux exercitus, quod caput corpori.</i>	3, 9, 22. maximi in bellis momenti. 5, 11.	<i>Equi strategemate, secundum captum libe-</i>	
<i>in exercitu locum perpetuo mutare de-</i>		<i>rum.</i>	3, 14
<i>bet. 6, 4, 1. quem palam metuebant,</i>		<i>Equi elephantos non ferunt. 4, 21. quo-</i>	
<i>deolo comprehendunt Ephorii. 2, 14, 1.</i>		<i>modo iis assuesciti. ibid. elephantis</i>	
<i>comus, audaci praeferendus.</i>	8, 24, 4	<i>conspicuum non ferunt. 8, 23, 5. pabu-</i>	
<i>Dyrachium obsidet Casar.</i>	8, 23, 12	<i>landi causa dimissi, ut facilius viri</i>	
<i>Dyrachium.</i>	8, 23, 16	<i>opprimerentur.</i>	5, 46
		<i>Equis carentes tenent se in collibus. 4,</i>	
		<i>6, 6</i>	
		<i>Equis Darii, Orbare, dominum regem</i>	
		<i>Perfarum facit.</i>	7, 10
		<i>Equitatus inutilis redditur per aquam. 1,</i>	
		<i>3, 5. fugatus camelorum adspectu. 7,</i>	
		<i>6, 6</i>	
		<i>Equitatus magni simulatio. 2, 1, 17.</i>	
		<i>4, 4, 3</i>	
		<i>Equites acie sua inutiles reddit Tim-</i>	
		<i>otheus.</i>	3, 10, 7
		<i>Equus ligneus strategema Ulyssis. 1. praf.</i>	
		<i>Equus cameli adspicuum nec odorem fert.</i>	
		<i>7, 6, 6</i>	
		<i>Erebra mons.</i>	4, 1
		<i>Eretrienfes casti à Cnopo.</i>	8, 43
		<i>Ergetinorum urbem occupat Hippocrates.</i>	
		<i>5, 6</i>	
		<i>Erginus.</i>	6, 5
		<i>Eruptione inter oppugnandum per muria</i>	
		<i>disiecta facta multi hostium interfectio.</i>	
		<i>2, 27, 3</i>	
		<i>Eruptiones citato cursu faciendae. 8, 23, 18</i>	
		<i>Erymanthine Sus ab Hercule captus. 1,</i>	
		<i>3, 1</i>	
		<i>Erythra.</i>	8, 43
		<i>Erythraeorum dux, Diognetus.</i>	8, 36
		<i>cum Chis bellum.</i>	8, 65
		<i>Embata.</i>	1, 21, 1. 5, 5, 1
			Emb.

E.

<i>Ecbatana.</i>	7, 1
<i>Echo Puni amica quare.</i>	1, 2, 1
<i>Elephantus Syracusarum dux.</i>	1, 39, 2
<i>de Egressionem non solum pangendum, sed</i>	
<i>et de salute.</i>	4, 3, 20
<i>Eion, urbs ad Strymonem.</i>	7, 24
<i>Elatia oppugnata Barotie.</i>	2, 38
<i>Eleates Aristides.</i>	6, 11
<i>Elephantis periculosi in praelio.</i>	4, 3, 22.
<i>inutiles facti. 4, 6, 3. porcorum grunni-</i>	
<i>tum non ferunt. ibid. cum suis nu-</i>	
<i>tritii, ut earum voci assuescerent. ibid</i>	
<i>conspicuum non ferunt equi. 8, 23, 5.</i>	
<i>Indici, Lybici.</i>	4, 21.
<i>Elephantis stipatus Alexander. 4, 3, 24.</i>	
<i>equi quomodo assuesciti.</i>	4, 21
<i>Elephanto viso fugantur Britanni. 8, 23, 5</i>	
<i>Elephanto equi non ferunt.</i>	4, 21
<i>Eleporus fluxinus.</i>	5, 3, 2
<i>Embata.</i>	3, 9, 29
<i>Emensis a Romanis deficiunt.</i>	8, 21
<i>Epens fabricator equi lignei consilio Pla-</i>	
<i>ladis.</i>	praf. 1
<i>Epheii praefectus Anetus.</i>	5, 19

RERUM MEMORABILIUM.

Emethon, Salaminis Cypria rex. 8,47
Eucris mortu vas datus. 5,2,22
Eudamidas. 2,29,1
Eurpennus Pythagoricus Dionysio inimi-
 cus, quare captus ab eo, & morte
 damnatus, mensium aliquot venia im-
 petrata redit. 5,2,22
Eumaeus. i. praef.
Eumenis pecunia diripitur. 4,6,9. pugna
 cum Antiagono. 4,6,10
Euphratem Babylone avertit Cyrus. 7,6,
 5,8. sine navibus cum exercitu transiit
 Datamem. 7,21,3
Euripidius Baccha cit. 7,41
Eurypam navigat Demetrius. 4,7,2
Euroeus. 2,1,27. 6,4,2
Eurydice Amynta filia. 8,60. libertatem
 Cassandrensilus restituit. 6,7,2
Eurydicea, festum. ibid.
Eurylochius. 6,13
Eurymedon, fluvi. 1,34,1
Eurythida. 1,10
Excella diligenter agenda. 1,28,2
Exathres, Partibus, Crassum occidit. 7,
 41
Exemplo ducis induciti milites. 8,16,2.
 suo ad laborem milites incitat Alexander. 4,3,3. ducis, periculum subeunt
 milites, cali ferentes inclementiam.
 3,9,34. suo ad comburenda spolia mi-
 lites inducit Alexander. 4,3,10
Exercitus humano corpori assimilatus. 3,
 9,22
Exercendi semper milites ac si periculum
 immineret. 4,2,10
Exercitia bellica adempta Iudis. 7,6,4
Experiri omnia decet ante bellum. 6,6,2
Exploratores quomodo deprehensi. 3,13,1
 5,28,2. facile capti. 5,33,5. circum-
 ducti, & universa explorare iussi ma-
 gnum metum hostibus incutiunt. 7,15,
 2. 8,16,8. ignoti sibi invicem emit-
 tendi. 5,33,6. cum nomine colloqui
 debent. ibid.
Expositi milites absque periculo. 5,12,4
 dimittentes se per remos. 3,6,73

F.

Fabri & architetti quomodo parati. 7,
 21,2
Facibus equi territi. 3,9,60

Faciem hostium juvenum formosorum ca-
 dendam monet Caesar. 8,23,25
Facium dolo decepti hostes. 2,28,2
Facium usus. ibid.
Factio suscitata ab Ergetione Mantineam
 tradit Lacedaemoniis. 2,13
Falces Toronenfium sportas dirumpunt.
 3,10,15
Faleriorum magister traditus Camillo. 8,
 7,1
Faleriorum cum Romanis bellum. ibid.
Falsis accusationibus sublati duces. 5,2,2
 nunciis decepti Syracusii. 1,40,5
 ignibus decipit Iphicrates Thracas. 3,
 9,50
Falso nuncio decepti hostes. 4,18,2. 6,1,1
Falso auxiliorum nuncio praesentibus ho-
 stium legatis, usque propterea dimis-
 sis, decepti hostes. 4,6,19. falso ra-
 more ad officium redactus miles. 2,2,4
 rumore oppugnanda urbis hostilis, &
 proposito deterriti hostes. 3,9,20. ad
 facinus adacti Chii. 3,9,24. decepti ho-
 stes. 2,1,9. 2,1,27. omnino corroborati
 milites. 4,20
Fama mala beneficienti negligenda. 8,
 14,1
Famam malam de se quomodo correxerit
 Alexander. 4,3,30
Fames dissimulata. 1,46,6. 47
Fame dissimulata soluta obsidio. 7,36
Fames quomodo non intelligentibus, audi-
 entibus licet, hostibus indicata. 2,18
Familiaritas legatorum cum hostibus eos
 suis suspectos reddit. 2,1,33
Famis simulacrum in ade Chalciaei. 2,15
Famula pro domina interfusa. 1,13,8. 57
Famula matris, munus eligendi gratia
 vocata, retenta, & non nisi data
 mercede dimissa. 6,1,4. colloquii specie
 abducta. 6,1,5
Fasces lignorum incensi iudicia causa.
 7,6,9
Fausta omnia militibus ostendi volebat
 Alexander. 4,3,14
Ferro molli Gallorum opposuit galeas fer-
 reas, anemum clypei tegumentum Ca-
 millus. 8,7,2
Festa infidius apta. 2,4,3. 2,31,4. 2,
 34. 3,11,2. 5,1,1. 6,45. 8,11,8.
 36. 8,37.
Festinandum lente. 8,24,4
 Fictis

<i>Ephraimodas.</i>	2, 3, 6, 12	<i>Ephesiorum tyrannus Hegesias.</i>	6, 49
<i>Evictia aliena pro propriis.</i>	6, 21	<i>Ephesius cadit Antiochradates.</i>	7, 27, 2
<i>Docimus, Macedo.</i>	4, 6, 7	<i>Ephesum oppugnat Crassus.</i>	6, 30
<i>Dorienfes.</i>	2, 12	<i>Ephesus. 8, 57. capta à Lyco. 5, 19. custoditur à Diodoro.</i>	4, 7, 4
<i>Dromichates, dux Thracum.</i>	4, 16	<i>Ephialtes Trachinus Persis viam per montes ostendit.</i>	7, 15, 5
<i>Drys, oppugnata Chabria.</i>	2, 22, 3	<i>Epicrates, Milesius.</i>	8, 23, 1
<i>Duces qui debeant fieri.</i>	3, 9, 10	<i>Epidamnus. 8, 19. capta à Cassandra.</i>	4, 11, 4
<i>Duces proditionis cause comprehensi.</i>	3, 9, 56	<i>Epidaurus.</i>	3, 9, 39. 3, 9, 48
<i>Duces egregii ante omnia conantur absque periculo victoriam adipisci. 1. præfat.</i>		<i>Epirotæ, Pyrrhus.</i>	8, 49
<i>Duci in hostiliem navem non transfundum.</i>	6, 16, 5	<i>Epirus.</i>	4, 8, 3
<i>Ducibus ad colloquium evocatis, obtrunt hostes.</i>	7, 27, 2	<i>Epistola cera obducta.</i>	2, 20
<i>Duci exemplo milites fiunt alacriores.</i>	8, 16, 2	<i>Epularum species decepti.</i>	8, 37
<i>Duplici summa promissa decepti.</i>	8, 23, 1	<i>Equester Neptunus.</i>	8, 3, 1
<i>Dux exercitus, quod caput corpori.</i>	3, 9, 22. maximi in bellis momenti. 5, 11.	<i>Equi strategemate, secundæ captum libum.</i>	3, 14
<i>in exercitu locum perpetuo mutare debet. 6, 4, 1. quum palam motabant, deo comprehendunt Ephorū.</i>	2, 14, 1.	<i>Equi elephantos non ferunt. 4, 21. quomodo eis affusæ. ibid. elephantis conspectum non ferunt. 8, 23, 5. palalandi cuncta dimissi, ut facilius viri opprimerentur.</i>	5, 46
<i>cautus, audaci præferendus.</i>	8, 24, 4	<i>Equis carentes temant se in collibus. 4, 6, 6</i>	
<i>Dyrachium obsidet Casar.</i>	8, 23, 12	<i>Equis Darii, Orbæres, dominum regem Persarum facit.</i>	7, 10
<i>Dyrachium.</i>	8, 23, 26	<i>Equitatus inutilis redditur per aquam. 1, 3, 5. fugatus camelorum adspectu. 7, 6, 6</i>	
E.		<i>Equitatus magni simulatio.</i>	2, 1, 17.
<i>Ebatana.</i>	7, 1	<i>Equites acie sua inutiles reddit Timotheus.</i>	3, 10, 7
<i>Echo Puni amica quare.</i>	1, 2, 1	<i>Equus lignens strategema Ulyssis. 1. præfat.</i>	
<i>Esphantus Syracusorum dux.</i>	1, 39, 2	<i>Equus cavelli adspectum nec odorem ferit.</i>	7, 6, 6
<i>de Egressione non solum pangendum, sed & de salute.</i>	4, 3, 20	<i>Ereboræ mons.</i>	4, 1
<i>Esion, urbi ad Strymonem.</i>	7, 24	<i>Eretienfes caesi à Cuopo.</i>	8, 43
<i>Elatia oppugnata Barotio.</i>	2, 38	<i>Ergetinorum urbem occupat Hippocrates.</i>	5, 6
<i>Eleates Aristides.</i>	6, 11	<i>Erginus.</i>	6, 5
<i>Elephantum periculosi in prælio.</i>	4, 3, 22.	<i>Eruptione inter oppugnandum per maria disiecta facta multi hostium interfecti.</i>	2, 27, 2
<i>inutiles facti. 4, 6, 3. porcorum gemitum non ferunt. ibid. cum subus nutriti, ut earum voci assuescerent. ibid conspectum non ferunt equi. 8, 23, 5.</i>		<i>Eruptiones citato cursu faciendæ. 8, 23, 18</i>	
<i>Indici, Lybici.</i>	4, 21.	<i>Erymanthine Sus ab Hercule captus.</i>	3, 1
<i>Elephantis stipatus Alexander. 4, 3, 24.</i>		<i>Erythra.</i>	8, 43
<i>equi quomodo affusæ. 4, 21</i>		<i>Erythraeorum dux, Diognetus.</i>	8, 36.
<i>Elephanto visofugantur Britanni. 8, 23, 5</i>		<i>cum Clitio bellum.</i>	8, 65
<i>Elephantos equi non ferunt.</i>	4, 21	<i>Embæ.</i>	1, 21, 1. 5, 5, 1
<i>Eleporus flavius.</i>	5, 3, 2		
<i>Embata.</i>	3, 9, 29		
<i>Ennensis a Romanis deficiunt.</i>	8, 21		
<i>Epens fabricator equi lignei consilio Placidi.</i>	præfat.		
<i>Ephefi præfectus Menetus.</i>	5, 19		

RERUM MEMORABILIUM.

Emethon, Salaminis Cypria rex. 8, 47
Eucritus mortu' vas datus. 5, 2, 22
Endamidas. 2, 29, 1
Eurphenus Pythagoricus Dionysio inimicus, quare capitus ab eo, & morte damnatus, mensium aliquot venia impetrata rediit. 5, 2, 22
Eumaeus. i. prae.
Eumenis pecunia diripitur. 4, 6, 9. pugna cum Anigono. 4, 6, 10
Euphratem Babylone avertit Cyrus. 7, 6, 5, 8. sine navibus cum exercitu transit Datamem. 7, 21, 3
Euripidis Baccha cit. 7, 41
Eurotam navigat Demetrius. 4, 7, 2
Eurotas. 2, 1, 27. 6, 4, 2
Eurydice Amynta filia. 8, 60. libertatem Cassandrensi restituit. 6, 7, 2
Eurydicea, festum. ibid.
Eurylochius. 6, 13
Eurymedon, fluv. 1, 34, 1
Eurysthide. 1, 10
Excubia diligenter agenda. 1, 28, 2
Exathres, Paribus, Crassum occidit. 7, 41
Exemplo ducis inducitur milites. 8, 16, 2. suo ad laborem milites incitat Alexander. 4, 3, 33. ducis, periculum subeunt milites, calis ferentes inclementiam. 3, 9, 34. suo ad comburenda spolia milites inducit Alexander. 4, 3, 10
Exercitus humano corpori assimilatus. 3, 9, 22
Exercendi semper milites ac si periculum immineret. 4, 2, 10
Exercitia bellica adempta Iydus. 7, 6, 4
Experiri omnia decet ante bellum. 6, 6, 2
Exploratores quomodo deprebensi. 3, 13, 1
 5, 28, 2. facile capti. 5, 33, 5. circumducti, & universa explorare iussi magnam metum hostibus incutiant. 7, 15, 2. 8, 16, 8. ignoti sibi invicem emittendi. 5, 33, 6. cum nemine colloqui debent. ibid.
Expositi milites absque periculo. 5, 22, 4
 dimittentes se per remos. 3, 6, 73

F.

Fabri & architecti quomodo parati. 7, 21, 2
Facibus equi territi. 3, 9, 60

Faciem hostium juvenum formosorum cadendam monet Caesar. 8, 23, 25
Facium dolo decepti hostes. 2, 28, 2
Facium usus. ibid.
Factio suscitata ab Erytione Mantineam tradit Lacedaemoniis. 2, 13
Falces Toronenfium sportas dirumpunt. 3, 10, 15
Faleriorum magister traditus Camillo. 8, 7, 1
Faleriorum cum Romanis bellum. ibid.
Falsis accusationibus sublati duces. 5, 2, 2
 nunciis decepti Syracusii. 1, 40, 5
 ignibus decipit Iphicrates Thracas. 3, 9, 50
Falso nuncio decepti hostes. 4, 18, 2. 6, 1, 1
Falso auxiliorum nuncio praesentibus hostium legatis, iisque propterea dimissis, decepti hostes. 4, 6, 19. falso rumore ad officium reductus miles. 2, 2, 4
 rumore oppugnanda urbis hostilibus, & proposito deterriti hostes. 3, 9, 20. ad factum adacti Chii. 3, 9, 24. decepti hostes. 2, 1, 9. 2, 1, 27. omine corroborati milites. 4, 20
Fama mala beneficienti negligenda. 8, 14, 1
Famam malam de se quomodo correxerit Alexander. 4, 3, 30.
Fames dissimulata. 1, 46, 6. 47
Fame dissimulata soluta obsidio. 7, 36.
Fames quomodo non intelligentibus, audientibus licet, hostibus indicata. 2, 15
Familiaritas legatorum cum hostibus eos suis suspectos reddit. 2, 1, 33
Famis simulacrum in ade Chalcia. 2, 15
Famula pro domina interfecit. 1, 13, 8. 57
Famula matris, muneris eligendi gratia vocata, retenta, & non nisi data mercede dimissa. 6, 1, 4. colloquii specie abducta. 6, 1, 5
Fasces lignorum incensi victoria causa. 7, 6, 9
Fausta omnia militibus ostendi volebat Alexander. 4, 3, 14
Ferro molli Gallorum opposuit galeas ferreas, aneum clypei tegumentum Camillus. 8, 7, 2
Festa infidiis apta. 2, 4, 3. 2, 31, 4. 2, 34, 3. 11, 2. 5, 1, 1. 6, 45. 8, 11. 8, 36. 8, 37.
Festinandum lente. 8, 24, 4
 Fictis

Fidus literis Macedonum animos vult
Eumenes. 4, 8, 3
Fidus literis Athenienses & Thebanos ab
augustis abstrahit Philippus. 4, 2, 8
Fidum munitione utile in bello. 1, 33
Fidei habita specie decepti proditores.
 5, 3, 8. *caussa dextram absentibus mis-*
cebant Persa. 7, 28, 1. *insigne exen-*
plum. 7, 24
Fidem amicorum homicidii simulatione
explorat Alcibiades. 1, 40, 1
Fidenates. 8, 3, 2
Fidenatum cum Romanis bellum. 8, 5
Fides trierarchum quomodo probata.
 5, 2, 12. *probata quoque tyrannis.* 5,
 2, 22. *hosti data, servanda.* 8, 12
Fiducia nimia deterriti. 6, 4, 2
Filia dominorum serviti collocata. 5, 2, 20
Filium contra praeceptum equum ad flu-
viu deducentem capite truncat Ca-
mus. 8, 13
Filius dux electus, quia pater se illi lega-
tum fore simulat. 8, 15. *in locum in-*
terfecti parentis successus. 8, 56
Fissura occasione in rupe occupata Acro-
corinthus. 6, 5
Flagella majorem in servos vim habent
quam arma. 7, 44, 2
Flamma hostes persequi prohibet. 7, 8, 2
Flumen elephanti ope tuto transit Caesar.
 8, 23, 5
Fluvio vi equitibus fracta. 4, 7, 12
à Fluvio bibere quomodo prohibiti milites
ab Alexandro. 4, 3, 28
Fluvium per dolum transit Hiero. 1, 29, 1.
profundiori loco transit Clitarchus. 2,
 2, 1. *nocte transmisit Iphicrates, ne*
hostes ex aqua turbida transitum sen-
tirent. 3, 9, 61. *tuto quomodo traje-*
cerit Datames. 7, 21, 36. *alia parte,*
quam qua simulatum, transit Caesar.
 8, 23, 9. *quomodo prior fratre trans-*
miserit Polydora. 3, 44
Fluvius αἰὶ ἐξοχλὸν de Nilo. 4, 19.
Fluvius in campos inducitur ut inutilis
redderetur equitatus. 1, 3, 5
de Fœdere cum agitur non remittenda cu-
sodia. 5, 2, 7
Fœderis spe decepti hostes. 2, 2, 2. *verbis*
ambiguis decepti. 6, 22, 6, 14
Fœderis verba contra usum communem
sumpta. 8, 65. *specie hostes decepti*

Pisistratus. 1, 21, 1. *faciendi specie*
decepti. 7, 18, 1. 7, 41
Fœderum religio à Romanis servata. 8, 31
Fœdus militibus hostibus percutissimè. 1, 7
Fœdus impeditum crudelitatem. 2, 2, 8
in ponte componitur. 3, 9, 40. *Roma-*
norum cum Gallis fraudulenter serva-
tum. 8, 25, 1
Forma & statura hostium milites con-
formati. 7, 35, 1
Fortissimi extremo loco in angustiis locati,
ne fugere possent reliqui. 3, 11, 4
Fortissimos hostium invadendos docet ser-
penti exemplo Themistocles. 2, 3, 15
Fortitudo hosti admirationi est. 7, 48, 8, 8
Fossa à tergo ducta streuus reddit mili-
tes. 3, 9, 12
Fosse ducta & occulta hostium equita-
tum perdat. 6, 18, 2
Foveis impeditus & fractus hostium equi-
tatus. 2, 2, 9
Fractura sepultura carere, quam hostium
victoriam confiteri, malebat Cineas.
 2, 3, 2. *pecunia emungit Jason.* 5, 1, 6, 7
Fracte non bello victi Thessali. 4, 2, 19
Fraus fraude cersa. 5, 17, 1
à Fronte simul & tergo impetu facto ho-
stes fugati. 7, 14, 1
Frugalitas militum Philopœmenis. 6, 4,
in castris Scipionis. 8, 12
Frugum tempore impressio hostium af-
cillima. 4, 6, 20
Fumento corrupto hostes ad deditionem
compulsi. 5, 1, 3. *militis à muris vo-*
cati. 3, 16
Fuga simulata hostes in insidia deducti.
 1, 40, 9. 2, 38. *hostes decepti.* 1, 42, 2
 2, 1, 27. 2, 5, 2. 3, 9, 41. 5, 10, 4
 5, 16. 2, 8, 3, 2. 8, 28. *hosti non in-*
tercludenda. 1, 30, 3. *hostium non im-*
pediendâ. 2, 1, 6. *hostibus non prece-*
denda. 3, 9, 2. *quomodo tuto capi.*
 7, 11, 4. *tuta reddita per flammam.*
 7, 8, 2
Fuga distractus hostis & superatus. 5,
 22, 1
Fuga spes auferenda militibus. 5, 20.
militibus adempta. 3, 9, 12. *periculis*
remotas sublata. 4, 2, 15. *fuga spes*
adempta. 5, 24, 5, 25. *subtrahit à ter-*
go viis, sublata. 7, 46. *Fuga spes*
decepti ab Iberis Siculi. 1, 28, 1
 Fu-

RERUM MEMORABILIVM.

¶ *Angere ut hostem permitterent, cum ex-*
clamatum a militibus, hostes in fugam
acti. 2,31,1
Fugientes non trucidandi. 1,16,3. *can-*
te insequendum. 3,9,2. *neque ad mor-*
nia. *ibid.* *fugientes naves ad proxi-*
mas insequentes conversa depriment
eas. 5,22,1. 5,36
Fulgura praecisa & indicata militibus eos
metu liberant. 1,32,2
Fulmen scilicet hostibus terrori. 1,12
Fumo deceptus hostis. 2,3,13. 2,4,1.
3,9,9. 5,10,4. 5,10,5
Fumus in hostem delatus magne stragis
caussa. 1,40,7
Fumo hostibus ablatu prospectus. 2,22,2
impedit hostes. 4,7,9
Furor ratione compescendus. 3,9,28
Furoribus militibus subtrahit Antipa-
ter. 4,6,4
Furto celebris Antolycus Mercurii filius.
1. *praf.*
Furtum bonum deprehensum. 6,52

G.

circa Gabinum praelium inter Antigo-
num & Enmenem. 4,6,13
Gabius capis Terquinius. 8,6
Gadamaris, Media civitas. 4,6,11
Galatas fugit Enmenes. 4,8,1
Galaureus, Taurantiavorum rex. 4,1
Galeam aqua repletam in maxima aquae
penuria sibi oblatam in omnium con-
spectu effundit Alexander. 4,3,25
Galeis cristas primi imposuere Cares. 7,3
Galli mercenarii Antigono. 4,6,17.
mulieribus ac liberis stipendium flagi-
tant. *ibid.* *Graciam invadunt.* 7,35,
1,2. *Romam capiunt, duce Brenno.*
8,7,2. *casti ad Anienem.* *ibid.*
obsident Ciceronem. 8,23,6. *Romam*
coeperunt. 8,25,1. *Seleucum vincunt.*
8,61
Gallorum dux Bidorius. 4,6,17. *cum*
Attalo praelium. 4,20. *rex, Brennus.*
7,35,1. *Percingetorix.* 8,23,9.
tetrarcha, Sinorix, & Sinatus. 8,39
Gaudii specie decepti. 5,3,3
Gelos. 5,6
Gergoviam oppugnat Caesar. 8,23,9,10.
ejus situs. *ibid.*

Germanos ante novissimum praelium de-
trestantes vincit Caesar. 8,23,4
Geta. 7,38. *victi.* *proccem.* 6
Getobas. 8,55
Gladus magis fidendum militi quam val-
lo. 8,16,3
Gleba alba pro calculo. 1,6
Gorgidas. 2,1,2
Gorgippus, Satyri filius. 8,55
Gorgus, Itheronis filius. 6,51
Graca armatura dono data ob rem bene
gestam. 8,53,2
Graci milites meliores Persis. 2,16.
inter auxilia Carthaginens. 5,2,17.
suspecti iisdem astu Dionysii. *ibid.*
a Fauno adeptis armis interfecti.
8,18
Gracis armis deceptus Antiochus.
7,14,3. *Lydi armati terrorem incu-*
tiunt Cyro. 7,8,1
Gracos decipit Tissaphernes. 7,16,1
ad Granicum praelium. 4,3,16
Gressum unum procedentes hostes vincunt
2,3,4
Gubernacula duo singulis navibus contra
tempestates adaptat Chabrias. 3,11,
14
Gubernaculum oppositum hostis navi. 5,
43
Gymnici Indii. 5,1,2
Gylippus. 1,39,4
Gythium occupatum ab Isada. 2,9

H.

Habitu caesorum induti milites hostes
fallunt. 1,34,1. *amico deceptus*
hostis. 5,44,5
Halyattes. 6,47
Harmodius & Aristogiton. 8,45
Hecataeus, Sintorum rex. 8,55
Hecates sacerdos Chrysame. 8,43
Hecatomphonia de Lacedaemoniis ter sa-
cificavit Aristomenes. 2,31,2
Hedylium mons. 1,3,5
Hegesias, Ephesiorum tyrannus. 6,49
Helena cum Menelao a Rhodiis fere in-
terfecta. 1,13
Helice, Achaja urbs. 8,46
Helicon. 7,43
Helleboro infecta aqua. 6,13
in Hellesponto praelium navale. 4,6,8
Hel-

I N D E X

Hellispontius pons stratus. 1,30,3
Helms Arcadium rex. 1,8
Helvetiorum cum Casaro bellum. 8,23,3
Hephastion. 4,3,27
Hephastionem luget Alexander. 4,3,31
Heraclea Trachinia. 2,21. *Heraclea.* 5,23
Heraclea tyrannus Clearchus. 2,30,2
Heracleotarum bellum cum Leucone. 6,9,3,4
Heracleotes Clearchus. 2,30,1,2
Archebius. 5,39
Heracleum. 2,3,8
Heracida. 1,7. 1,10
Heracles Agathoclis filius. 5,3,4
Heracum, Phricudemis filius. 8,46
Heraclum urbs capta à Dioceta. 2,36
Hercules Minyas quomodo superavit. 1,3,5
Herculis strategemata. 1. Centauros, Pelei genus, deleuit. 1,1. apud Pholum diversatus. 1,3,1. expeditio adversus Trojanos. 1,3,3. filia Pandae. 1,3,4. templum Thasi. 1,45,4. sacerdos. 2,3,8
Hermæ, statua Mercurii. 1,40,6
Hermæum. 6,24
Hermias. 6,48
Hermocrates, Dionysii affinis. 5,2,4
Hermocratis filius Dionysius. 5,2,2
Hérodes, Parthorum rex. 7,41
Hiberna longo distantia periculosa. 4,8,4
Hidrius. 7,23,2
Hierocles, Car. 5,17,1
Hieronis cum Carthaginiensibus bellum. 6,16,4
Hilotes. 1,17
Hiloticum bellum. 7,49
Himeram invadit Dionysius. 5,2,10
Himalco. 1,27,1. 5,2,6
Himamæus. 8,26
Himulus Sertorii Diana sacer. 8,22
Himilcon primus edit equus Darii, opera Oebaris. 7,10
Hipparchus. 5,17,1
Hipparchon, Dionis filius. 5,2,8
Hippias tyrannus. 1,22. 3,2. major natu filius Pististrati. 5,14. Leanam meretricem frustra torquet. 8,45
Hipponicus. 1,40,1
in Hispania omnium civitatum muri eo de m die dirui. 8,17
Holcias defectorum caput. 4,6,6

Homerus commendat strategemata. 1. præf. citatus aliquoties. ibid.
Homerus citatus. 1,4
Homeri specie deceptus. 6,1,6
Hordenum pro tritico, piana loco datum militibus. 8,24,2
Hospitalia domus fraudulenta Arcadium. 1,7
Hospites hospitio receptos interficiunt. 7,40
Hofes per transfugas decepti. 1,9. 1,15. 1,20,2
Hofes crebris bellis exercitantur. 1,16,2
Hofia venenum infecta decepti. 8,43
Hofia prospera militibus offensa eos acriter reddunt. 4,3,14
Hofibus capta urbe, porta aperta, ut tuto fuere, et victoribus minus esset periculi. 3,9,3
Hofis frigori affectus, exponendus afflu solis. 8,10,3
Hofium regio à populatione defensa. 4,3,18
sacra Hofium scire in bello utilis. 8,23,4
Humanitas Alexandri. 4,3,30. Cassandri Salaminem ei conciliat. 4,11,1
Hydaspis transire prohibere Alexandrum conatur Perus. 4,3,7
Hyrcani. 4,3,14
Hyrcania. 4,3,14

I.

Iacchus iuvat Themistoclem. 3,11,1
Iacula cum inscriptione in urbem missa dissidium excitant. 2,19,1
Jaculari prohibui hostes, quando. 7,9
Jaculis nautæ impediti. 6,46
Jafon tyrannus fardus componit cum Iphicrate. 3,9,4
Jafon, Trallianus, tragicus. 7,41
Iberi. 1,28,1
Iberia. 7,48. 8,16,1
Iberiam invadit Cato. 8,17
Ignari milites adversus socios ducti. 6,1,1
Igne repulsi hostes. 1,39,3
Igne amico decepti hostes. 3,9,15
terrificus hostis. 4,4,1. impedita profugatio. 4,7,10. consummata urbi potius quam tradita. 7,24

RERUM MEMORABILIUM.

Ignes & iumenta in castris relinquentes hostibus discessit Chabrias. 3, 11, 15. *ignes prima vigilia maxime, sensum deinde minores.* 4, 8, 4
Ignibus extinctis decepti hostes. 4, 6, 11. *castrorum speciem referentibus hostes decepti.* 4, 8, 4. *abstinere destrictus hostis.* 4, 9, 5. *castris injectis in insidias deducti hostes.* 5, 8, 1. *decepti.* 6, 2, 1. 6, 11. *res celeriter indicata.* 6, 16, 2. *territi hostes.* 7, 6, 9. *consuetis ferri iussu, tuto capta fuga.* 7, 11, 4
Ignis terrorem inficit hostibus. 1, 8. *injectus hostium castris eos a cado abstrahit, & fugat.* 1, 28, 1. *hostem a persequendo deterret.* 1, 40, 8. 2, 4, 2. *optime extinguitur aceto.* 6, 3
Ignium ambiguitate impedita auxilia. 6, 19, 2
Ignominia ad officium reducti tumultuantes. 8, 16, 5. 8, 13, 15. *ignominia post mortem deterret Milestias a suispensio.* 8, 6, 3
Ignominia exprobratione milites a fuga retenti. 8, 9, 2. 8, 23, 16
Ignos in vicem emittendi exploratores. 5, 33, 6
Ignoto habitu fuga inenunda. 4, 9, 6
Ilberda. 8, 23, 8
Ilissus. 5, 17, 1
Ilinum captum dolo Ulyssis. 1. praefat. *captum a Charidemo.* 3, 14
Illyriorum & Macedonum bellum. 4, 10, 1. *regina, Caria.* 8, 60
Illyris. 4, 11, 4
Imber Caesarem iuvat. 8, 23, 8
Imberbes adolescentes pro mulieribus. 1, 10, 2, 3, 1.
Imbrum incolere Tyrreni. 7, 49
Impedimenta relicta, ne milites pro iis pugnantes interirent. 1, 49, 1. *combusta, ut milites promptiores redderentur.* 4, 3, 10. *hostium diripere milites ipse dux prohibet.* 4, 8, 5
Impedimentis potius Antigonus, integra per tumultuantes ob ea milites, potius victoria. 4, 6, 13. *direptis interfecti milites ne ob ea tumultuarentur.* 4, 12, 1
Impedimentorum direptionem neglexit Alexander, ne vires proelio subduce-

rentur. 4, 3, 6. *impedimentorum ingens multitudo quomodo servata.* 4, 5
Imperatore locum in acie simul & navem mutante decepti hostes. 1, 48, 5
Imperatori periculo abstinendum. 2, 2, 3
Imperitos, remiges brevi in litore periti redditi. 3, 11, 8
Impetum priores in hostem ut facerent milites rogat Iphicrates. 3, 9, 26
Impransi hostes oppressi. 8, 16, 1
Improvisi oppressi hostes victoriam sine caede dant. 4, 6, 7. *oppressi hostes.* 6, 6, 2
Impunitas in bello quandoque fortiores reddit. 8, 9, 1.
Incendiis & agrorum vastatione, ab angustis Bactria hostes abstrahit. 4, 2, 14
Includi exercitum sinit Demosthenes positis insidiis, qui includentes adorirentur a tergo. 3, 1, 2. *includi metuens hostis fugatus.* 5, 2, 6
Indi a Baccho superati. 1, 1. *armis & bastis occultatio, & hedera cinctus, & vino inebriati.* ibid. *timiditatem Alexandri in transundo immerito vident.* 4, 3, 9
India castellum oppugnat Alexander. 4, 3, 20. *rex Alexander.* 4, 3, 23. *populus Cathai.* 4, 3, 30
Indiam subegit Alexander. 4, 3, 10
Indicata res celeriter & e longinquo elephantum ope. 6, 16, 2
Indici elephantis. 4, 21
Indicium simulatum rem ipsam prodit. 5, 2, 4
Inducia ab hostibus violata, deos ipsi iratos reddit. 2, 1, 8
Inducii dierum aliquot nocte agri vastati. 6, 25. *perfecta munitiones.* 6, 53
obviti hostes. 7, 43
Inimici quomodo detestati. 7, 20. 4, 3, 19
Inimicitia deponenda in communi patriae periculo. 1, 3, 1
Inimicorum statuas reponendas curat Caesar. 8, 23, 31
Invidia simulata decepti. 5, 17, 2
Insidia priori die collocata, hostibus periculosa. 1, 39, 1. *a discedentibus relicta hostibus periculosa.* 1, 40, 2. *hostium ex suspitione praenunciata inutiles redditae.* 2, 8. *simulata pacifica causa.* 8, 8
Insidias praenunciandi ars. 5, 2, 3
Insidias in litibus urbem inter muros

fructus in commodam suam convertit
Philippus. 4, 2, 18
Insidiatos deprehendi. 7, 21, 4
Insidiis superantur provocati hostes. 2, 12
Insomnium Eumenis. 4, 8, 2
Instructi semper habendi milites. 8, 23,
 17
Joca aliquis absolutus. 3, 46
Iones Xerxis socii quomodo ab eo abstra-
cti. 1, 30, 6. Medorum partes sequen-
 tes ab iisdem abstracti. 1, 33. in insi-
 diis caesi. 2, 37. Miletum incolunt. 8,
 35.
Ionia. 7, 20. *histrionibus nobilis.* 6, 10
Ionia praefectus, Philoxenus. 6, 49
Ioniam ad defectionem sollicitas Isthianus.
 1, 24
Ionium in Asia colonia. 8, 43
Iphicrates. 2, 24
Iphicratis nomine terreri soliti hostes. 3,
 9, 15
Irus luctatus cum Ulysse. 1. praf.
Istidis templum. 7, 3
Istoria Diana. 2, 1, 14
ad Isthmum praelium. 4, 5, 1
Isthmicorum victores coronantur apio. 5,
 12, 1
Isthmum munire volunt Lacedaemonii. 5,
 30.
Istria. 2, 7
Istone. 6, 20
Itali conservati à Dionysio. 5, 3, 2
Italiam incolere quomodo compulsi Troja-
ni. 8, 25, 2
Italici Locri. 6, 22
Italorum bellum cum Hierone. 1, 29, 2
Iter quomodo faciendum instantibus ho-
stibus. 1, 49, 2. quomodo celatum. 4,
 7, 2. 5, 2, 12. 5, 10, 2
Itinere per solitudines & avia, ex im-
provise decepti hostes. 4, 15. simulato
 decepti hostes. 5, 16, 1
Itonia Minerva. 7, 43
Judicium minis evasit Iphicrates. 3, 9,
 15, 29
Junonis templum Sami. 1, 23, 2. 6, 15.
 sacerdotes, duces Thracum in bello.
 7, 22
Jupiter Polient. 5, 1, 1. ejus templum.
 ibid. Minos leges dicitur. 8, 4
Jurejurando decepti. 8, 50. 8, 52.
 deceptus hostis. 3, 2. Mamercus. 5,

12, 2. *fisso decepti.* 7, 34. *salutandos*
hostes, pueros tesseris aiebat Lysan-
der. 1, 45, 3. *ante pugnam obstructi*
milites sortitus pugnare. 5, 21
Jusjurandum capiosum. 2, 6. 2, 19.
 non servatum. 5, 3, 1
hostibus servavit Regulus. 8, 12
Justitia & aequitatis specie occupant
imperium. 7, 1
Juvenes mulierum specie hostes decipiunt
 2, 3, 1. 2, 4, 3
Ixomata. 8, 55

K.

Kadēme virgines dicta Macedoni-
bis, post Mipadōme. 4, 1

L.

Larchus rex Cyrenensium. 8, 41
Labar omnia vincit. 1, 41, 5
Lacana bellicosa. 8, 49
Lacedaemon terra motu collapsa. 1, 41, 3
Lacedaemonem diripere valens Epaminon-
das, discessit. 3, 3, 5
Lacedaemonii, canente tuba praelium fi-
liti. 1, 10. *contra Thebanos & Athe-*
nienses. 2, 1, 2. *auxilio Dionysio.* 1,
 8, 2. *victi à Diotimo.* 5, 22, 1, 2
Isthmum munire volunt. 5, 30. *Pe-*
lasas oppugnant. 6, 19, 2. *Tyrthum*
receptos interficere conantur. 7, 49
Lacedaemoniis vetitum artes mechanicas
exercere. 2, 1, 7
Lacedaemoniorum rex Eurysion. 1, 13.
Cleonymus. 2, 29, 1. *dux Nicome-*
chus. 3, 10, 4. *cum Pyrrho bel-*
 lum. 8, 49
Lacedaemonis Corinthi interfecit Iphicra-
tes. 5, 9, 45. *superat Demetrium.*
 4, 7, 9
Lacedaemonius Aristomenes. 2, 3, 1, 1
Lachares, tyrannus. 4, 7, 5. 6, 7, 2
Lacmes sociorum fortissimus. 2, 3, 15
Lacones viso Aristomene, quem putabant
mortuum, in fugam vertuntur. 2,
 31, 2
Laconica desperatio pro soluta. 1, 17
Laconicam populantur Athenienses. 1,
 36, 1. *in vadit Epaminondas.* 2, 3, 5
Chabrias. 3, 11, 6. 3, 11, 11
 Lep

RE RUM MEMORABIL IUM.

Lacenum dux Brasidas. 1,38,1
Lamia capta Antipatro praeidentibus Lamis. 4,42
Leoa, id est, clypeo, minus fidendum, quam dextra, id est, gladio. 8,16,4
Lastrigium campus. 5,5
Lampace, Mandronis filia. 8,37
Lampaceni servati. 2,1,26
Lampacum. 2,2,7. unde dictum. 8,37.
Lapides infimi per uniuersum murorum ambitum sublati, cum in fodere lapidem eximendum fauissent. 6,14
Largitionibus sollicitantur milites. 4,8,3
Larissam venit Philippus. 4,2,11.
Latini a Romanis nuptiarum specie decepti. 8,30
Latinum caput Mausolus. 7,23,2
Latinum occupat Artemisia. 8,53,4
Leanae aneam in honorem meretricis, nomine Leana, erigunt Athenienses. 8,45.
Leander, frater Nicocritus. 8,38
Lechaum. 4,7,8
Legati hostium, si tui in periculo versantur, non reddendi, priusquam tuos receperis. 1,10,4. facti suspecti. 2,1,32. si commodum, nonnihil desinendi. 4,6,10. missi de pace retenti & subito eruptio facta. 5, 2, 7. re non obsecuta, contrarium nunciare iussi. 6,6,1
Legatio missa de festinendis mortuis a duce vulnerato, ut reliquos seruares. 1,41,4
Legatione missa hostes dilati. 1,39,4
Legationis specie nobilissimi eiectioni. 5,3,1
Legatio hostium humaniter acceptio & dimissis decepti. 6,6,2
Legatum filio iturum simulans pater, efficit ut filius eligatur dux. 8,15
Legatus profectus, qui exposcebatur, servatur. 5,15. re male gesta ioco a Dionysio absolutus. 5,46
Leges diuina auctoritate sancitae. 1,16,1.
 8, 4
Leges veteres post Leutricam pugnam demum valere iussit Agesilanus, ne multi notarentur infamia. 2,1,13. a Cyro aenea columna inscriptae. 4,3,32
Legislator Lacedaemoniorum Lycargus. 1,16.
Leonum incolere Tyrreni. 7,39
Leontidas, Macedo. 4,6,6. 7,15,5

Leontina pelli assuenda vulpina. 2,10,5
Leontini. 5,2,1. superati ab Agathocle. 5,3,1.
Leontinorum in urbe degit Hipparinus. 5, 4. Leontinorum tyrannus Theocles. 5,5,1. Leontinorum in urbem coloniam ducunt Plataenses. ibid. Leontinorum urbe pulsi Siculi. ibid. Megareses. 5, 5, 2. Leontinorum cum Megaresibus bellum. 5,46
Leontinorum tyrannus Panatius. 5,46
Leontomenes, cognus. 6,7,2
Leontophanes oppugnat Panorum. 6,2,8
Leporem insequentes, omisso Persis, Scythia, terrorem ipsi inueniunt. 7,11,1
Lepori inserta litera. 7,7
Lepines. 6,16,1
aut Leicadem a Timotheo uisiti Lacedaemonii. 3,10,4,12,17
Leucadiu, Dorothus. 5,35
Leucani superati a Cleandride. 2,10,2,4
Leucas. 3,10,4,12
Leucon Boethori tyrannus. 5,44,1
Leucothea sanum. 5,2,21
Leutira. 2,3,2,4
Leutrica pugna. 1,10,2,1,13
Lex, capitis penam in transgressores lata, magno patriae damno, quomodo abrogata. 2,33
Lex alioquin. 5,12,2
Libelli dati singulis gubernatoribus nauium. 4,7,2. 5,10,2. resignati resignantibus mortem adferunt. 5,2,12
Libertate hostibus promulgata, se tradiderunt. 4,7,6
Libertatis specie decepti. 5,3,7
Libes vino dediti. 5,10,1
in Libyam trajicit Agathocles. 5,3,5
Libyci elephantis. 4,21
Lima diffusa vincula. 6,49
Linguae dentibus abscondit Leana, ne quid per tormenta fateri cogeretur. 8,45
 6,16,5
Lipara. 6,16,5
Litera, abscissis capillis, capiti inusta. 1,14. in tabellis cera obductis a Demarato missa. 2,20. clam missa. 7,7. simillima externa forma, sed contrario argumento, permutata. 7,19. inimica deprehensa. 7,10. telo alligata missa. 7,33,1. malorum nuncia in contrarium sensum praestitit. 8,16,7. intercepta, post-

postquam essent lecta, reddita. 4, 11,
3. ad diversos de rebus occultis data
eodem tempore operienda. 8, 17.
jaculo alligata. 8, 23, 6
Literas interciperi utile. 4, 11, 3
Literas contra se tulit Lysander. 7, 19
Literis suspectus factus hostilis dux. 5,
2, 8
Loco amplo, sed cui angustus tantum exi-
tus, castra metari non oportere. 2, 2, 4
Locri. 1, 9, 1, 33, 2
Locum difficilem quomodo transit Ale-
xander. 4, 3, 21
Locum pulvis assignatus iis, quos inter-
ire volebat Clearchus. 2, 3, 2
Ludimagister discipulos prodens, pumi-
tus. 8, 7, 1
Ludorum specie decepti vicini. 6, 10.
capta uxores. 8, 3, 1. decepti. 8, 18.
Lustrandorum armorum specie occupatum
imperium. 5, 46
Luxuria instrumenta castris efficienda 8,
16, 2. Specie deceptus hostis. 4, 7, 3
Luxuriosi raro fortes. 4, 3, 32
Lycæus Arcadia mons. 4, 7, 9
Lycæonia. 4, 6, 6
Lycius Pericles. 5, 42
Lycius, bubulcus Alexandro dux via.
4, 3, 27
Lycopus. 8, 70
Lycum fluvium transiit Demetrius. 4,
7, 12
Lycurgi disciplina filium suum imbuti se
velle simulat Pylæus. 6, 6, 2
Lycurgus Apollinis auctoritate leges suas
munis. 8, 4
Lycus, Lysimachi dux. 5, 19
Lydi deficiunt à Cyro. 7, 6, 4
Lydia. 1, 34, 2. 2, 1, 9
Lydamidis filia Artemisia. 8, 53, 2
Lydamis, Naxiorum tyrannus. 1, 23, 2.
Lysander accusatus à Pharnabazo. 7, 19
Lysias, Selenci ducum unus. 4, 9, 5
Lysimachensis, Dionysius. 4, 17
Lysimachi dux, Lycus. 5, 19. filius Ale-
xander. 6, 12. cum Thracibus bel-
lum. 7, 24. uxor Arsinoë. 8, 57
Lysimacho Ephestum prodere vult Diodo-
rus. 4, 7, 4
Lysimachus. 3, 7, 2, 3

M.

Macedones deficient ab Antigono. 4,
6, 6. Persis superiores. p. 25, 1.
Macedonia rex Aëtropus. 2, 1, 17. Ar-
zans. 4, 2
Macedonica castra. 5, 44, 5
Macedonicum numisma. 3, 10, 14
Macedonum virgines thyrsis armata bo-
stes fugans. 4, 1. Κλαδόντες inde
dictæ. ibid. cum Onomarcho pugna.
2, 38. Macedonum & Illyrium
bellum. 4, 10, 1
Machinarum confingendarum & conser-
vandarum ratio. 6, 3
Machinis suis hostium molitiones iuviles
reddit & ad sordas compellat Timo-
themus. 3, 10, 15
Mæotis, Tigris. 8, 55
Magi sublatis à septem principibus. 7, 10
Magnesia. 2, 27, 1, 2. 5, 44, 4. 6, 2, 1
Magni cognomen Scipio, Maximi Fabius
cur adepti. 8, 14, 2
Magnis copiis instructus moderate bellum
gerbat Antigonus; imbecillis vero
fortiter hostes invadebat. 4, 6, 5
Majores copia simulata minores. 2, 10, 4
Malea. 8, 23, 1
Mali omnino metus sublatis. 3, 10, 3
Malo malum non rependendum. 5, 11
Malum omen conversum in bonum. 5,
12, 1
Mamercus, tyrannus obsessus à Timo-
leonte. 5, 12, 2
Mandragora admixta vino decepti. 5,
10, 1. 8, 23, 1
Mandro, Bebrycium rex. 8, 37. ejus filia,
Lampace. ibid.
Mamia. 8, 50
Mantineæ perfractio occupata. 2, 13.
oppugnata Agesipoli. 2, 25
Mantiniensis pugna. 2, 32
Marcellus. 8, 10, 2
Mardonius. 7, 33, 3
Maris, liquidorum mensura. 4, 3, 32
Maronita subacti à Philippo. 4, 2, 22
Masaëtyon rex Syphax. 8, 16, 7
Matrem decipit Jason. 6, 1, 2, 3, 4, 5
Maurusius vici. p. 60, 6
Mausolus. 6, 8
Mæares, Medas. 7, 6, 4
Mecrida Lysimachi uxor. 6, 12
Media

RERUM MEMORABILIVM.

Media, 4, 3, 32
 Media praefectus Pithon. 4, 6, 14
 Medias. 8, 54
 in Medis hyberna egit Antigonus. 4, 6, 11. à Medis deficiunt Persae. 7, 6, 7
 Medorum rex Driexes. 7, 1. cum Cyro bellum. 7, 6, 1. cum Persis praelium. 7, 45, 2
 Medosaccus, rex Sarmatarum. 8, 56
 Megacles. 1, 21, 3. 5, 2, 8
 Megara oppugnavit Antigonus. 4, 6, 1
 Megarenses per Solonem decepti. 1, 20, 2. Siculis Leontinorum urbe pellunt. 5, 5, 1. pulsī à Chalcidensibus. 5, 5, 2. Troiam incolunt. ibid.
 Megarensum cum Atheniens. bellum 1, 20, 1. cum Leontinis. 5, 46
 ex Megaris coloniam Leontium deducunt, Plataenses. 4, 5, 1
 Melana, castellum. 1, 19
 Melanippus, Apollinis sacerdos. 8, 38
 Melopori Persae. 4, 3, 24
 Memnon Darii dux. 4, 3, 15
 Memoria eximia quomodo pradiis visus Antigonus. 4, 6, 2
 Memphis. 4, 19. 7, 3
 Menda. 2, 1, 31
 Menecrates. 8, 57
 Menegotes pancratiafles luctatur cum Philippo. 4, 2, 6
 Menelaus praefectus Salaminis Cypri. 4, 7, 7
 Menon, Thessalus. 7, 18, 1
 Mercatorum specie decepti hostes. 5, 16, 3
 Mercurius Antolyci pater. praef. 1
 Mercurius Philius. 3, 9, 21
 per Meretrices animos civium erga se deprehendit Dicyphus. 5, 2, 13
 Meretrices castris exigenda. 8, 16, 2
 Merion frater Jasonis. 6, 1, 6
 Merita cuique premia distributa a lacriores reddunt milites. 3, 9, 31
 Merum, unus è verticibus Tricoryphi montis Indiae. 1, 1, 2
 Mesopotamia. 4, 17
 Messina Cresphonticeffis. 1, 6. Messina. 6, 16, 4. 2, 31, 3
 Messeniam oppugnat Agathocles. 5, 15
 Messina. 2, 1, 28
 Messeni. 2, 3, 5
 Messeniorum cum Lacedaemoniis bellum. 1, 15. dux Aristomenes. 2, 31, 2.

Agemachus. 2, 35. cum Dionysio bellum. 5, 3, 18
 Messenius, Megacles. 5, 15
 Metapontini. 5, 2, 22
 Methoneum expugnat Philippus. 4, 2, 15
 Methymna. 1, 44. 5, 44, 3
 Metredorus, Satyri tyranni filius. 8, 55
 Metu simulato decepti hostes. 5, 33, 4
 Metuo hostium militibus demptum. 3, 11, 1
 Milefii. 16, 1. 7, 45, 21. Casarem à piratis captum pecunia sua liberant. 8, 23, 1
 Mileforum tyrannus Thrasylbulus. 6, 47. cum Naxio bellum. 8, 36
 Milefio Isthianus. 1, 24. Charimenes. 5, 42
 Miletum. 6, 8
 Miletum oppugnat Halyattes. 6, 47. in Miletum irrupit Tissaphernes. 7, 18, 2. incolunt Iones. 8, 35
 Milesus. 1, 45, 1
 Militaris rei scientia utilis quoque in pace. praecem. 3.
 Milites quomodo confirmati. 3, 9, 28. alacres nimis inhibiti. 3, 9, 28. accepti specie invadenda terra hostilis. 5, 3, 6. hostes egredientes impedire detrectantes, quomodo consti. 6, 9, 4. adversus truculentum hostem non statim educendi, sed assuefaciendi primo aspectum hostium sustinere. 8, 10, 1. confirmati contra insula auspicia. 8, 23, 32, 33. vestes permutare iussi, quo promptiores in labore. 3, 13, 2
 Militibus venia data, ut essent fortiores. 8, 9, 1. singulis conservandi hostis potestatem facit Caesar. 8, 23, 30
 Militum erga ducem benevolentia magni momenti. 5, 11
 Miles Deidamiam necat. 8, 52
 Μυριαδὸς virgines Macedonum dicta post, qua prius Κλειδάρως.
 Mina audaciores cautum faciunt hostem, & insidias detegunt. 3, 9, 24
 Mindarus praelio navali perit. 1, 40, 7
 Minerva Itonia. 7, 43
 Minerva templum. 5, 59. 6, 51
 Minervae Afferia templum. 6, 47
 Minerva Chalcidica templum. 8, 51
 Minio permixta aqua. 6, 54
 Minos Jovis auctoritate leges suas munxit. 8, 4

I N D E X

Mirya quomodo superati ab Hercule. 1, 3, 5. *in civitatem recipiuntur a Lacedaemoniis.* 7, 50. 8, 71
Minyi nubunt Lacena. 8, 79
Mithridatis dux Archelans. 8, 9, 2
Mitylene. 1, 44. 1, 48, 2. 3, 9, 23
Mitylene obsessus Conon. 1, 48, 4
Muscidemus. 5, 17, 1
Modius Atticus. 4, 3, 32
Moenia multarum urbium uno die diruta. 8, 17
Mons Erebae. 4, 1
Montes occupandi, quia ex iis in hostium exercitum profectus. 4, 6, 11
Mora transgredi, decepti. 8, 23, 9
Morbo simulato deprehensi civium animi. 5, 2, 16
Mors regis dissimulata ad firmandum successioni imperium. 7, 17. *mors dissimulata.* 8, 50. *virilis turpi vita praefrenda.* 4, 6, 5
Morte simulata deprehensi civium animi. 5, 2, 15
Mortui vas datus Eucritus. 5, 2, 22
Mortui clam cremati, ne casorum numerus innotesceret. 4, 6, 10. *occultati.* 2, 1, 23; 7, 15, 4. *ignorati comunitatibus.* 2, 3, 12
Motya. 5, 2, 6
Mucius, namarchus Cassii & Erui. 8, 24, 7
Mulier habitus effugit Lachares. 3, 7, 3
Mulier Pyrrhum interficit. 8, 68. *maritum carcere liberat.* 8, 34
Mulieres hostes decipiunt. 2, 3, 1. *in praelium redire faciunt Persas.* 7, 6, 1. *viros in praelium redire compellunt.* 7, 45, 2. *vestica, simul cum viris egredientes, gladiis sub vestibus occultant, iisque traditis maritis, praedam agentes milites interficiuntur.* 7, 48. *maritos suos, permutatis cum ipsis vestibus, carcere liberant.* 7, 49. *maritorum carcerem dirimunt.* 7, 50. *Gallorum consiliis interfunt.* ibid. *& lites dirimunt.* ibid. *virili, viri contra muliebri visse induti.* 8, 33. *duce Telephilla Spartanos repellunt.* ib. *viros, viros vero mulieres factos dicit Xerxes.* 8, 53, 5. *crines pro funibus praeuere.* 8, 67. *fortiter pugnant cum maritis interficiuntur.*

8, 69. *in praelio maritus fortiter adiuvant.* 8, 70. *sponte ad necem se offerunt.* ibid.
Mulieris fortitudo ne in hostium potestatem veniret. 8, 48. *in tormentis constantia.* 8, 45. 8, 61
Mulierum habitu milites occultati. 1, 2, 2. *intercessione servatur Roma.* 8, 31, 3. *fortitudine Pyrrhus a Lacedaemoniis pellitur.* 8, 49. *fortitudo vicia canassa.* 8, 65
Multi infamia non notandi. 2, 1, 13
Multitudinem Lacorum militum quomodo sociis ostenderit Agesilaus. 2, 1, 7. *hostium militibus celat Timotheus.* 3, 10, 8. *ipse timens exercitum caute subducit.* ibid.
Multitudinis specie decepti. 7, 44, 1
Multitudo militum celata. 2, 10, 4. 3, 9, 19. *simulata.* 4, 19, 8, 23, 7. *narium occultata.* 1, 47, 1. 2, 7, 3, 11, 3. 5, 22, 2. 8, 20
Multitudo casorum quomodo occultata. 2, 1, 23. *celata, ne contristeretur miles.* 2, 3, 11. *celata.* 7, 15, 4. *ingens a paucis fugata.* 2, 23. *hostium explorata cithararum.* 5, 44, 1
Multorum infamia quomodo celata. 2, 10
Multorum equitum speciem Thebanus praeber Alexander. 4, 4, 3
Munerandi specie deceptus. 7, 33, 2
Muneribus efficiendi fortes. 8, 24, 5
Muneris specie matrem decipit Jafon. 6, 1, 4
Munichiam recipit Cassander. 4, 11, 1
Munitione hostium pro se utitur Brasidas. 1, 38, 1
Munitionibus hostium fere clausis tuta per angustias eruptio. 2, 1, 22. 1, 38, 1. 2, 2, 5
Muri sponte dejecti, ut milites fortius pugnarent. 2, 2, 3
Muros ligneos de navibus explicat Themistocles. 1, 5, 1
Muros Athenarum frustra impedire constantibus Lacedaemoniis perficit Themistocles. 1, 10, 4
Musica perniciofa ab Ulyffe vitata. piz. fat. 1
Mutare vestes inter se iussi militum promptiores in labore. 3, 1, 13
Muta-

RERUM MEMORABILIVM.

Mutatione vestimentorum decepti hostes. 3, 9, 52. *custodes,* 3, 14
Mutatio armis decepti insidiatores. 7, 21, 4
Mutatio crebro vestibus evitatum periculum. 7, 37
Mutato habitu facile effugium. 3, 7, 1. *decepti hostes.* 3, 9, 58. *servatus.* 5, 42. *decepti.* 6, 12. *servati.* 6, 49
Mutilatione spem anxia decipitur Darus. 7, 11, 8. *Babylonii.* 7, 12
Mycale. 1, 33. 7, 45, 1
Mysteria violata per Alcibiadem. 1, 40, 6. *minora.* 5, 17, 1
Mys. 8, 35

N.

N*avalia Rhodiorum incensa.* 5, 17, 2
Naves aleum potere iussa ne refugium esset fugientibus. 1, 3, 3
Naves contra tempestatem quomodo muniverit Iphicrates. 3, 9, 38. *servare non valens incendit Timotheus.* 3, 10, 8. *contra fluctus munit Chabrias.* 3, 11, 13. *crematæ ad tollendum effugium.* 5, 3, 5. 5, 25. 7, 47. *tres ætæna contra hostilem trirremem servata.* 5, 13, 1. *subducta, ut fortius pugnarent milites.* 5, 20. *celeriores, fugientes primam hostium navem insequentem depriment.* 5, 22, 1. *in portu, elicitis primis hostibus, incensa.* 6, 16, 4. *oneraria tuto deducta.* 6, 23. *frumentaria hostiles dimissa, terrorem hostibus incutunt.* 7, 15, 3
Navi expedita, comitata majori, tutius iter. 1, 38, 4
Navibus unctis in modum hostilium univium decepti. 5, 34
Navibus alligati in pradam objectis decepti. 5, 39. *hostilibus captis decepti hostes.* 5, 40. 5, 41
Navigia nocte abstrahere hostes inpediti. 2, 22, 1
Navis fugiens proximam insequentem conversa deprimit. 5, 36
Navium numerus occultatus. 5, 22, 2. 8, 10
Naupactus. 1, 9. 3, 4, 3. 6, 23
Nauta inutiles redditi. 6, 46
Naxii tyrannus Lygdamis. 1, 23, 2.

Naxiorum cum Milefio bellum. 8, 36
Naxum delatus ad castra Atheniens. quomodo evaserit Themistocles. 1, 30, 6
ad Naxum prælium. 3, 11, 2, 11
Naxus prodita Dionysio. 5, 2, 5
Neapolis. 4, 2, 22
Nebulis captatis ex lacubus & fluminibus Alpinis, decepti. 8, 23, 2
Necessaria tantum concedenda militibus. 6, 4, 3
Nectanebo Egypti rex. 2, 1, 22
Nelei posteri. 8, 35
Neleus, festum apud Milefios. ibid.
Nemo frue utis stratagemata Ulyssis. præfat. 1.
Neptuni templum Helices. 8, 46. *ejus indignatio Helicem perdidit.* ibid.
Neptunus Equites. 8, 3, 1
Neroni insidias struunt Piso & Seneca. 8, 62
Nestor, unus ex Alexandri Epiri regis stipulatoribus. 8, 52
Neutros sequenti à Casare pro amicis, à Pompejo pro inimicis habiti. 8, 23, 27
Nicaam, viduam Alexandri præfecti Acrocorinthi filio uxoreu petis Antigonus. 4, 6, 1
Nicanor, præfectus Antigoni, victus. 4, 6, 8. *decipit Diadormum.* 4, 7, 4
Nicanor Munichia præfectus occisus. 4, 11, 1
Nicias deceptus ab Hermocrate. 1, 43, 2
Nicoclis uxor, Axiothea. 8, 48
Nicocrates astu uxoris perit. 8, 38
Nicomachus dux Lacedæmoniorum. 3, 10, 4, 12, 17
Nicomidia. 8, 23, 1
Nicostratus. 6, 10
Nimi uxor Semiramis. 8, 26
Nitetis Apria filia, Cyri uxor, Cambyfis mater. 8, 29
Nocte perfecta munitiones, induciis dierum. 6, 53. *obviti hostes, induciis dierum aliquot.* 7, 43. *præliaturus simul se lucè pugnavit.* 2, 3, 7
Nocturna eruptiones terrorem incutunt hostibus. 6, 18, 1
Nomina Scythalis inscripta, brachiisque alligata, ut casti in prælio agnoscerentur. 1, 17
Namini imponendo infanti splendidum exstructum convivium. 6, 1, 6

B 4 Notum

INDEX

Notium oppugnat Pachet. 3,2
Novum u.e. 6,53
Novilunium ad pugnandum expectant Germani. 8,22,4
Novus pugnantium status terrori hostibus. 2,1,2
Nox illunis infidiis apta. 1,12,1,37,2,35
Nox apta itineri per loca arida. 3,9,47
Nox procellosa effugio apta. 6,19,3
Nube orta, infidiarum occasio. 2,3,13
Nudi Lacones Thebanis Cythium portum eripiunt. 2,9
Nummi pretium duplicatum. 6,9,1
Numisma arenum. 3,10,14. *et flanno et are.* 4,10,2
pro Numismate ducis sigillum. 3,10,1
Nuptia violenta periculosa. 8,46
Nuptiarum celebrandarum specie Acrocorinthum capit Antigonus. 4,6,1.
capta urbs. 5,1,4. *decepti.* 8,30,8,39
Nympharum templum. 8,4. *earum auctoritate leges fert Numa.* *ibid.*
Nymphans. 8,64

O.

O*bscure loquendum, ne hostes intelligant.* 2,15
Obsessi omni comitatu et auxilio intercludendi. 4,6,16
Obsessus Conon quomodo indicaverit id Atheniensibus. 1,48,4
Obses, fadere rupto, interfectus. 8,55
Obsides clam elapsi redditi. 8,31. *si periculum, detinendi etiam quidam ex hostibus.* 4,6,17
Obsidionis solvenda specie decepti. 2,1,16
Obsignati de itinere libelli nautis traditi, aperiendi si tempestate distraherentur. 5,10,2
Octavius, Crassi legatus. 7,41
Odrysi, Odrysenses. 3,9,60,62
Oeanthus. 8,46
Oebares, Cyri Satrapa. 7,45,2
Oenysa. 8,16,6
Olympia. 4,8,3. *Pydna capitur a Cassandro.* 4,11,3
Olympium. 1,39,2
Olynbia. 3,10,7

Olynthus, Arifon. 5,44,1
Omen in hostes transferendum. 2,3,3
Onetorides. 5,17,1
Onium. 2,3,13. 2,3,9
Ophelas, Cyprensis. 5,34
Oppugnatio remissa seditionem in urbe parat. 1,41,2
Oraculum. 1,19. 1,30,1. 6,53 *simulatum.* 2,1,27. 5,12,3. *contra hostes explicat Theomistacles.* 1,30,1. *Ammonis.* 7,3
Oratione melius quam praebo res conficere. 4,2,9
Oratores Graecarum civitatum corrupti a Persis Lacedaemonii bellum inferunt. 1,48,3
Orchomenus. 2,1,18. 4,7,11
ad Orchomenum praelium Sylla cum Mithridatis copis. 8,9,2
Ordinem non requirendum invadentibus hostibus, sed cuique eo loco, quo esset, fortiter pugnandum. 3,10,13
Ordines servati in summa siti, specie aqua mortifera. 4,3,28
Ordo militum egegius terrorem hostibus incutit. 3,9,63
Ornatus egegius militum ad deditionem hostiles milites allicit. 4,16
Oromas Armenia Satrapa. 4,8,3
Orowes. 7,13. *de rege deficit.* 7,14
Orthiomas locus maritimus. 4,6,9
Oryandres. 7,11,7
Ossam montem, excisis in eo gradibus, transcendit Alexander. 4,3,23
Otia prohibendi milites. 3,9,15
Otiis sive Nemo stratagemata Ulyssis praestat. 1
Orythras. 7,33,2

P.

P*achium.* 5,8,1
Pacis spe decepti. 6,16,1. 6,16,5
Paana Pindari et Stephori. 5,46
Paeonia obtinet Lyfmacbus. 4,12,3
Paeonum rex Antidem. *ibid.*
Pagasa. 6,2,1
Palamides Ulyssis dolo deceptus. praef. *damnatus proditiis.* *ibid.*
Palatha quadrangula. 4,33,2
Palladium cui traditum custod. factum pro vero redd. 1,4. *ibid.*
Palla-

RERUM MEMORABILIVM.

Palladis simulacrum Thebis. 2,3,12
Palladis sacerdos armatura sua terret hostes. 8,59
Pallas consilium dedit fabricandi equi ligni. 1. prxfat.
Παλλης. 1,21,1
Pallene. 4,7,3,6,7,2. Phlegra ante dicta. 7,47
Pammenes. 7,33,2
Pan dux Bacchi, quare cornua ipsi tribuantur: quare panici terrores: Echo ipsi amica, 1,2
Panariste. 8,50
Pandaea Herculis filia. 1,3,4. ab ea regio India Pandaea dicta. ibid.
Panici terrores cui tribuntur. 1,2
Panicus terror sedatus. 3,9,4,4,3,26
Panis ex herbis. 8,23,24
Panorum oppugnat Leosthenes. 6,2,1
Panormus Achaja portus. 6,23
Pantagnothus, frater Polycratis. 1,23,2
Papaverum summis capitibus decussis, sine responso nuncium remittit Targuinus. 8,6
Paphlagonia. 7,29,2
Paratonium. 2,28,2
Parcendum hostibus clamabat Caesar. 8,23,29
Παράτοριον. 3,11,13,14
Parianorum & Lampfacenorum de finibus contentio. 6,24
Parii, Pythagorai. 5,2,22
Parium. 6,24
Parmenio dux Alexandri. 4,3,3,17
Parnassus. 1. prxfat. 1,3,5,6,18,1
Parus melior exercitus servata, objecta hostibus ciliari. 2,17
Parthenii. 2,14,2
Parthorum rex Herodes. 7,41. dux Surenas. 7,41. rex dicitur magnus. 7,41.
in Parthis bellum. procm.6
Parysatis. 7,16,1
Pasargada. 7,6,1,9
Passus tres, ducis rogatu, progressi in pratio milites, victoria potiuntur. 7,14,2
Patri summa erga filium severitas. 8,13
Panci multos fugant. 2,23
Pancitas equinum quomodo occultata. 2,1,17. celata. 3,9,19,4,4,3

Pausania mater, Theano. 8,51. *Pausanias à matre paritur.* ibid.
Pecunia ad templum adif. accepta, conducti milites & occupata arx. 5,1,1. *missa ad duces hostium.* 5,2,18. *de militibus mutuo sumpta alacriores reddit.* 3,9,21. *mutuo sumpta, creditores coacti insidiatores comprehendere.* 6,9,2. *ingens coacta ex capitis ad Indos iracundis vicinis.* 6,10
Pecunia inopia ducis sigillo pro numismate utitur Timotheus. 3,10,1. *Cyprum as admixtum Macedonico numismati.* 3,10,14. *sublata.* 3,11,5. *duplicat militum numerum Demetrius ut metum incutiat hostibus.* 4,7,1. *ex flammis ari admixto percussum numisma.* 4,10,2. *ei qua ratione subreptum.* 6,9,1. *ingens summa quomodo confecta.* 7,32
Pecuniam quomodo Atheniensibus invenit Iphicrates. 3,9,30. *quomodo sibi parat Dionysius.* 5,2,19. *Jafon.* 6,1,2. & seqq. *a militibus directam quomodo acceperit Dionysius.* 5,2,21. *ab amicis quomodo collegerit Mausolus.* 7,23,1
Pediarchus, praefectus. 1,27,2
Peditatus loco spatiosi, contra equites inutilis. 2,5,2
Peleus. 1,3,1
Polles adversus fluitans. 3,11,13
Pellenen oppugnant Aetoli. 8,59
Pelinensum cum Pharsaliis bellum. 4,2,19
Pelopidas. 2,38
Peloponnesii. 2,3,5. *resistunt Polyperchoni.* 4,14
Peloponnesiorum cum Atheniensibus bellum. 1,18. *adversus Lacedaemonios.* 1,46
Peloponnesus divisa inter Cresphontem, Temenum, & Aristodemi filios. 1,6
Pelusium capit Cambyses. 7,9
Peloponnesus. 2,3,3
Penelope. 1. prxf.
Peparethus. 6,2,2
Pera mendici stratagemata Ulyssis. 1. prxf.
Peraa Rhodiorum in continente terra. 4,18,1
Perdicca. 4,19
Perdicca filius Amyntas. 8,60

B 5

Per-

I N D E X

Perdiccas cum Timotheo adversus Chalcidenses. 3, 10, 14
Perfidia ipsis hostibus execratur. 4, 6, 13
Pericles Lycius. 5, 42
Pericula temere non obvianda. 3, 9, 43
Periculo viato mens mutatur. 6, 16, 1
Periculo periculum propulsatum. 3, 9, 20
Perjuri Deos sibi infestos reddunt. 2, 1, 8
Permanere in eodem loco victoriam Thuriis tradidit. 2, 10, 2
Persa in praelium redire coacti per mulieres. 7, 6, 1. *undi despectui Græcis.* 2, 1, 5. *septem, aggredientes nocte Magos, quo signo se noverint.* 7, 11, 2. *servantur per pluviam, invocato Apolline.* 7, 11, 8
Persarum regis cæna in aenea columna inscripta. 4, 3, 32. *regia.* ibid.
Persarum regum sigillum. 8, 27
Persarum tria millia caesi à Seile. 7, 39.
ad Comastum. 7, 40
Persarum rex, dictus Magnus rex. 7, 21, 3
Persas quomodo ad defectionem à Medis compulerit Cyrus. 7, 6, 7
in Persas bellum susceptum. proœm. 6
Persequentes a fugientibus victi. 5, 22, 1
Persus philosophus præfectus Acrocorinthis. 6, 5
Persica stola. 3, 9, 59
Persides tunicis sublatis pudore viros in praelium redire compellunt. 7, 45, 2
Petra in via quomodo ab Alexandro capta. 4, 3, 29
Petronius. 7, 41
Pencestes. 4, 8, 3. 4, 6, 13
Phalanx Iaconica. 2, 1, 19
Phatcidonem Thessalia urbem expugnat Philippus. 4, 2, 18
Pharnabazus. 1, 40, 9. 1, 48, 3. 3, 9, 38
Pharnacis filius, Artabazus. 7, 33, 3
Pharsalici campi. 8, 23, 25
Pharsaliorum cum Pelinensibus bellum. 4, 2, 19
Pharsalus. 8, 23, 29
Phaselis. 5, 42
Pheneum. 8, 34
Phera capta a Messiniis. 2, 35
Pherensis Dinias. 2, 34
Pherensium tyrannus Alexander. 6, 22, 1
Philearus, Cretensis. 4, 17
Philippi Macedonis dictum, cum in præ-

lio deceptus ab Onomarcho. 2, 38.
filia Cynæ. 8, 60
Philippi Persæ patris bellum cum Rhodiis. 5, 17, 2
Philo, Phricodemi filius. 8, 46
Philobrotus. 5, 14, 1
Philomeli filius, Thrasymedes. 5, 14
Philosophus Persus, cussas Acrocorinthis. 6, 5
Philotas. 4, 1, 27
Philotera. 8, 52
Philoxenus. 6, 10. Ionia præfectus. 6, 49
Philoxo uxor Tlepolemi mariti mortem in Helena ulciscitur. 1, 13
Phlogra, Pallene post dicta. 7, 47
Phlius. 3, 9, 49, 54
Phocenses oppugnati ab Agisila. 2, 1, 16
Phocensis Onomarchus. 2, 38
Phocensium tyrannus Philomelus. 5, 45.
dux Phoxus. 8, 37
Phocion superat Athenodorum. 5, 27
Phocis. 1, 35, 2. 5, 15
Phanices audacia & promptitudine Iphicratis circumventi. 3, 9, 63
Pharbiades. 2, 3, 1. 2, 5, 2
Phanicia. 3, 9, 62
Phanicia naves, audita Antigoni victoria, ejus viribus se tradunt. 4, 6, 9
Phœniciam petere naves jubet Antigonus. 4, 6, 8. *petiturum se frumdas Agathocles.* 5, 3, 6
Pholus. 1, 3, 1
Phoxus. 8, 37
Phrafferites, Darii cognatus. 4, 3, 27
Phricodemus. 8, 46
Phryges rei divina sp̄tie a Mida circumventi. 1, 7, 5
Phrygia. 1, 34, 2. 4, 6, 6. majore partem Arsames. 7, 28, 2
Phrygiæ & Pieria amor. 8, 35
Phrymonis & Pistaci certamen. 1, 35
Phye, Minerva habitu a Pisistrato ornata eundem in arcem deducit. 1, 21, 1
Piotate Darii moti Egyptii ad officium redeunt. 7, 11, 7
Pigres, Car. 7, 3
Pindarus. 5, 46
Piræenses propriis armis oppugnat Darius. 4, 7, 55
Piræus

RERUM MEMORABILĪUM.

Piræus. 1,40,3. 3,4,1. *captus.* 6,2,2
Pisander. 2,1,3,4
Pisidia angustia. 4,6,7
Pisida. 7,27,1
Pisistrati filia raptā à Thrasymede. 5,14
Piso infidias struit Neroni. 8,62
Pissychus, Hyllaspis filius. 3,2
Pitane. 2,1,14
Pithon Medie præfectus. 4,6,14
Pittacus, Pori nepos. 4,3,21
Plataea. 1,33. *oppugnata à Lacedæmoniis & Thebanis.* 6,19,3
Plataenses ex Megaris coloniam Leontium deducunt. 5,5,1
Platais. 6,19
Plumbum liquesfactum in oppugnantes effusum. 6,3
Plures hostes insequendo distracti à paucioribus superantur. 1,48,2
Plures quomodo sibi adsciverit milites, quam per delectum sibi concessum Tolmidas. 3,3
Pœne loco hordeum pro tritico militibus datum. 8,24,2. *flexis genibus totum diem iussi stare, vel lateres totum diem ferre.* 8,24,3
Policius Jupiter. 5,1,1. *eius templum.* ib.
Polis, Lacedæmoniorum præfectus. 3,11,11
Polyænus octo libris strategematum comprehendit nungenta strategem. 1. præfat. *natione Macedo atate jam confectus scripsit hos libros.* ibid. *causarum patronus.* 2. præfat. *sextum librum conscripsit, bello contra Persas & Parthos suscepto.* præfem. 6
Polyarchus, Erixus frater. 8,41
Polycles. 5,17,1
Polydorus, frater Jasonis. 6,1,7
Polyperchon liberare conatur Olympiadem. 4,11,3. *eius bellum contra Antigonum.* 4,6,8
Pompejus. 8,23,12,14. *Junior.* 8,23,16
Pons stratus in Hellesponto. 1,30,3
Pons Sperchii. 2,3,13
Ponti civitas, Thendosia. 5,23. *rex Parissides.* 7,37
Populatio impedita. 4,3,18
Pori prælium cum Alexandro. 4,3,22
Porfena, Tyrhænarum rex. 8,8,3
Porta Susida. 4,3,27

Portbaon cur dictus Jasonis filius. 6,1,6
Porus Alexandrum transitu Hydaspis prohibere tentat. 4,3,9
Posthumus. 8,30
Postrema parte aciei infirma, per submissos à tergo cæsi hostes. 4,6,11
Præda amicis reddita, amiciores facti. 3,9,37. *noxia prædantibus.* 3,9,41,46. *recuperantibus.* 3,11,6. *combusta, quod impedimento militibus.* 4,3,10. *abjecta persequentes devinet.* 7,29,2. *quomodo à Cimone divisa.* 1,34,2. *quousque agenda.* 3,10,5
Præda civitas militibus data, facilius expugnatur. 8,11
Prædatores in magno periculo ab egredientibus ex urbe hostibus, apprehendo ad urbem servatis Chabrias. 3,11,10,12
Prælium Alexandri cum Poro. 4,3,22. *Antigoni contra Seleucum.* 4,9,1. *ad Arbela.* 4,3,6,17. *Atheniensium cum Cassandro.* 4,11,2. *Atheniensium contra Telestinum.* 5,32,1. *Carthaginiensium cum Syracusanis.* 5,7. *ad Chæroneam.* 4,2,2. *Demetrii contra Seleucum.* 4,9,2. *Gallorum cum Attalo.* 4,20. *ad Granicum.* 4,3,16. *ad Issum.* 4,5,1. *Lysimachi adversus Demetrium.* 4,12,1. *ad Naxum.* 3,1,2,11. *ad Salaminem.* 3,11,2. *quævale Syracusanorum & Atheniensium.* 5,13,2
Præmia in caput præfecti hostilis oblata, loci deditionem maturat. 4,9,4
Præsidium omne ex urbe non tollendum. 5,4
Præcise tempestates minus terrent. 1,32,2
Prædentes opprimendi. 5,13,2. 5,32,1. 5,44,4
Prædium regis Persarum in anea columna inscriptum. 4,3,32
Prænsis militibus imprænsi hostes opprimendi. 5,13,2. 5,32,1. *insolito tempore militibus, prædentes ordinario hostes invadit Iphicrates.* 3,9,33
Prælia. 2,15
Præmissoræ Estilla. 7,47
Primi metu sequentium fortiter se gerunt. 6,9,4
Prien.

I N D E X

Priouenſes, Bias. 1, 16
Prinaffus, Rhodiorum in Petra urbi.
 4, 18, 1
Procedentes ante pugnam in genua milites Alexandri Perſarum ardorem ex-tinguunt. 4, 3, 3
Proditio quomodo impedita. 2, 22, 3.
comprehenſo ſimul proditore. 4, 7, 4.
grata, proditor vero interfectus. 4, 12, 2.
diſſimulata, ſed tandem punita. 6, 9, 3
Proditiōe capta Amphipolitis. 1, 38, 2
ſimulata magna copia collecta. 7, 15, 1.
diſſimulata parca victoria. 5, 21, 7.
deprehenſa, aliis proditorum loco conſtitutus decepti hoſtes. 7, 28, 2
Proditiōis reus Iphicrates, oſtenſo iudicibus gladii capulo abſolvitur. 3, 9, 29.
ſpecie deceptus. 7, 26
Proditorum ab iſſis hoſtibus, punito, ſecta urbis deditio. 8, 7, 1
Proditores iſſis hoſtibus inuiſi. 4, 6, 15.
deprehenſi. 5, 2, 12.
ſpecie fidei non habita delationibus, decepti, & poſt victoriam trucidati. 6, 9, 3.
juſſu ducis ad hoſtes tranſire ſimulatum. 8, 5
Promiſſis palam a duce factis, ad deſectionem ſollicitati hoſtes. 4, 9, 3
Propheta Epheſius. 7, 23, 2
Protei fabula explicata de dolis, quibus uſus eſt. 1. praf.
Proxenus Bagotius. 7, 18, 1
Proxenus & Chares duces contra Philippum. 4, 2, 8
*ob Pſalteriam in caſtra conductam & impa-
 nari duo duces regno expulſi a Philippi.* 4, 2, 3
Pſammetichus, Aegypti rex. 8, 29
Pſeudonor Bacchus. 4, 1.
Ptolem. 7, 26
Ptolemai dux, Philocles. 3, 16.
ejus cum Rhodiis bellum. 5, 18.
cum Cyrenſibus bellum. 8, 70.
ei Damascus eripitur. 4, 15.
inſidiis a Demetrio fugitur. 4, 7, 7
Ptolemaus. 8, 49.
dolo occiſus. 8, 52
ex Publicano tyrannus Phalaris. 5, 2, 2
Publicola. 8, 8
Pudore retenti fugientes. 8, 9, 2.
 8, 23, 16
Pulvere excitato deceptus hoſtis. 2, 3, 14.
 4, 6, 13.
 4, 19

Pulvis excitatus magni equitatus ſpeciem prabet. 8, 23, 12
Pydnam capis Caſſander. 4, 11, 3
Pygela. 7, 23, 2
Pylos, circas Lconica. 3, 1, 1
Pyrrhi filia Didamia. 8, 52.
cum Lacedaemoniis bellum. 8, 49.
cum Argivis bellum. 8, 68
Pyrrhus a muliere interſicitur. ibid.
Pythia ſcia, Peria. 8, 35
Pythagorei, Parii. 5, 2, 22
Pythes. 8, 42
Pythion. 5, 17, 1

Q.

Q*uadrans ſtipendiis ſubtractus veluti arrhabo.* 3, 9, 51
Quarendi ſpecie, is qui quarebatur & aderat, tuto effugit. 6, 8

R.

R*apina aſſa Clearchi juſſu, ut commode arcem nuntire poſſet.* 2, 30, 1
Raſo capiti inſcripta litera. 1, 24
Reſura anteriorum criminum a Theſo. 1, 4
Recedendo opportunum locum naſtu Philippus Athenienſes occidit. 4, 2, 1
Receſſu ſimulato deceptus hoſtis. 5, 44, 2.
 8, 23, 3
Redemptis non conceſſa ſortes miſeri reddit. 4, 10, 1
Reditus ex metallis non diſtribui ſed claſſem iuſſum adificare ſuaſit Themiftoles. 1, 36, 5
Regis pro populo ſpontaneum interitum victoria cauſſa. 1, 18
Religio Darii ſimulata revocat a deſertione Aegyptior. 7, 11, 7
Religione urbi ſervata. 6, 50
Remus & Romulus Martii ex Sylvia filii. 8, 3
Reſpiciens hoſtis interfectus. 1, 19
Reſponſo virili ſervatur Ibraſymedis. 5, 14
Reti pugnare docuit Pittacus. 1, 35
Revocantur hoſtes ſi in eorum ditiorum bellum tranſferatur. 1, 36
Rex Caria Manſolus. 7, 23, 1.
Gallorum Brennus. 7, 35, 1.
Pontii Perſides. 7, 37.

RERUM MEMORABILIVM.

7, 37. *Thracum Dromichates.* 7, 25.
magnus, didius Persarum rex. 7, 21, 3.
Parthorum. 7, 41
Rhanda, vicus. 7, 39
Rhansabates. 7, 11, 8
Rhea sedes, collis. 2, 1, 12
Rhegium. 5, 2, 22
Rhesus sepultus in Troja. 6, 53. *ejus ossa*
in Thraciam delata. *ibid.*
Rhinum. 1, 9. 8, 46
Rhinaces sui corporis mutilatione, &
morte Saccas à Dario liberat, cum
maximo totius exercitus periculo. 7,
 11, 8
in Rhodani transitu Helvetios cedit Ca-
sar. 8, 23, 3
Rhodii Pytham uxorem Seleni redi-
munt, ipsique remittunt. 8, 61
Rhodiurum nauarchus Pausistratus. 5,
 27. *eorum bellum cum Philippo.* 4,
 18, 2. 5, 17, 2. *cum Ptolemao bellum.*
 5, 18. *navalia incensa.* 5, 17, 2
Rhodium oppugnat Antigonus. 4, 6, 16
Rhodus mercatura celebris. *ibid.*
Rhonia Trojanorum naves incendit. 8,
 25, 2
Rhosium, portus Ciliciae. 4, 6, 9
Roma capta à Gallis. 8, 7, 2. 8, 25, 1
Romani elephantis contra, Persea instru-
cti. 4, 21. *victi à Carthaginensibus.*
 6, 6, 5. *iis leges quomodo suaserit*
Numa. 8, 4. *eorum cum Ambraciotis*
bellum. 6, 7. *cum Fidenatibus.* 8,
 5. *cum Tyrrhenis.* 8, 8. 8, 31. *cum*
Latinis. 8, 30
Romulus & Remus Martis ex Sylvia fi-
lii. 8, 2
Rumor falsus quandoque magni momenti.
 1, 33. 2, 1, 9. 27. 2, 2, 4. 2, 4. 3, 9,
 20, 24, 59. 4, 6, 19. 5, 7. 5, 26. 5, 28.
 6, 6, 2. 7, 15, 1. 8, 16, 7

S.

Sabini. 8, 30
Saca. 8, 26. *victi à Dario specie ve-*
stium & armorum propriorum. 7, 11,
 6. *eorum cum Dario bellum.* 7, 11, 8
Sacaram reges, Sacephares Homargel,
Thamyris. *ibid.*

Sacci arena pleni cui usui. 3, 9, 38
Sacephares, rex Sacaram. 7, 11, 8
Sacer mons. 3, 9, 33
Sacra cohors, Thebis à Gorgia instituta.
 2, 5, 1
Sacrificii specie decepti. 1, 2, 2. 1, 23, 2.
 5, 5. 2, 6, 24. 6, 45. 8, 43. 8, 53, 4.
occupatum imperium. 7, 5
Sacrificio publico interfecit Aristocles.
 2, 26
in Sacrificio rapta virgo. 5, 14
Saverrus nimia adversus hostes pericu-
losa. 8, 65
Sago uti milites praecepit Scipio. 8, 16, 2
Salamina Cypri oppugnat Demetrius. 4,
 7, 7
Salamina cepit Demetrius. 4, 7, 5
ad Salamina praelium. 3, 11, 2
Salaminem oppugnat Cassander. 4, 1, 2
Salaminis Cypria rex, Euclitbon. 8, 47
Salamis. 1, 30. 1, 2, 3. *Solonis strate-*
gemate occupata. 1, 20, 1
Salamis Cypri capta à Menecrate. 5, 20
Salgala Indiae urbs. 4, 3, 30
Salmatensium mulierum fortitudo. 7, 48
Salmatidem occupat Annibal. *ibid.*
Saltare hostes, compulsi Bacchus. 1, 1, 1
Sami dux Phrynicus. 3, 6
Sarnii. 7, 45, 1
Sarniorum Tyrannus Polycrates. 1, 23, 1.
Selyson. 6, 45
Sarnius gubernator Nicon. 5, 34
Sarnum populatur Iphicrates. 3, 9, 36
oppugnat Timotheus. 3, 10, 9, 10
anguinis fluxu simulato vinclis solutus.
 6, 54
Sanguis humanus firmando scelere bau-
stus. 6, 7, 2
Saranges fluviis, terminus Bactriae. 1,
 1, 3
Sardenses. 4, 12, 3
Sardensium arx. 4, 9, 4
Sardes. 2, 1, 9. *occupat Cyrus.* 7, 6, 2, 10.
Sardium arx. 6, 49
Sarissa longitudo nulli usui. 2, 29, 2
Sarmatarum rex, Medosaccus. 8, 56
Sarnusii contionis specie decepti, trans-
feruntur in Macedoniam. 4, 2, 12
Satyrus. 5, 17, 1
Satyrus, Bosphori tyrannus. 8, 55
Scaboea, gens Thracica. 7, 22
Scala Alexandri. 4, 3, 23
 Sea-

I N D E X

<i>Scalas removit Philippus, ut milites qui mania transcenderant, fortiter pugnarent.</i>	4,2,15	<i>ni.</i>	8,20
<i>Scellus, Seneca frater.</i>	8,62	<i>Servati hostes metu aliorum hostium.</i>	1,
<i>Scerpi.</i>	2,6	45,5. 2,3,5	
<i>Scironem occupant Græci.</i>	7,47	<i>Servi quomodo contra dominos in perpetuum incitati.</i>	5,2,20. contra dominos armati à Therone. 1,28,
<i>Scipio Magni adeptus cognomen.</i>	8,14,2	2. flagellis in fugam compulsi. 7,	
<i>Scira, festum Atheniensium.</i>	3,10,4	44,2	
<i>Scolus.</i>	2,1,11	<i>Sessus. 1,34,2. 3,7,3. Abydenis traditur.</i>	1,37
<i>Scortatores à Philippo pulsi.</i>	4,2,3	<i>Sibyrus, Arabia præfectus.</i>	4,6,15
<i>ex Scriba tyrannus Dionysius.</i>	5,2,2	<i>Sicanos oppugnant Agrigentini.</i>	5,1,3
<i>Seruantur se invicem fadus iniuri.</i>	3,	<i>Sicilia tyrannus Dionysius.</i>	5,14
9,40		<i>Siciliam petit Alcibiades.</i>	1,40,4
<i>Scuta fugiensium occultata, ne manentes terrentur.</i>	2,1,15. contra tela à sinistra in dextram transflua. 8,23,13	<i>vassas Carthaginienses.</i>	6,16,1
<i>Sentum abiectionem infans Lacedæmonius.</i>	2,3,10	<i>Sicinus, pædagogus filiorum Themistoclis.</i>	1,3,2
<i>Scyala missa, revocatus Lysander.</i>	7,19	<i>Siculi a Megarensis Leontinorum urbe pelluntur.</i>	5,5,1. a Locris interfecti. 6,22
<i>Scythæ, sagittarii Alexandri.</i>	4,3,27.	<i>Siculorum & Locurum fardus.</i>	ibid.
<i>eorum cum Dario bellum.</i>	7,11,1,4	<i>Sicyon.</i>	8,58
<i>Scythica gens, Tauri.</i>	7,46	<i>Sicyon.</i>	1,38,4
<i>Scythiades, absentibus bello maritis, cum servis concubant.</i>	7,44,2	<i>Sicyone oppugnata Iphicrasi.</i>	3,9,24
<i>Seessione frumata Messenii victi.</i>	1,15	<i>eam capis Demetrius.</i>	4,7,3
<i>Securitatæ specie concessis stipatoribus occupatum imperium.</i>	7,1	<i>Sicyonium portum capis Pannomenes.</i>	5,16,3
<i>Seditio excitata ad invadendum imperium.</i>	5,46. militum unico verbo repressa. 8,23,15. excitata ad alliciendo hostes.	<i>Sicyonius, Timoxenus.</i>	7,33,1
5,44,2		<i>Sigeum.</i>	1,25
<i>Selenici Callinici uxor, Pylla.</i>	8,61	<i>Sigillo ducis decepti.</i>	6,4
<i>à Seleuco deficiit Antiochus.</i>	4,17	<i>Sigillum pro munusmate.</i>	3,10,1. regum Persarum Rhodogone passis capibus. 8,27
<i>Selencus, Antiochi Dei filius.</i>	8,50	<i>Signa duo in periculo utilia.</i>	8,53,3
<i>Selencus Callinicus à Gallis victus.</i>	8,61	<i>Signi usu mutato decepti.</i>	5,32,2. 5,33,2
<i>Selinusii subacti à Therone.</i>	1,28,2	<i>Signis narium absconditis decepti hostes.</i>	3,11,11
<i>Sementis tempore invasit hostes Agesilæus, ut facilius ad pacem compelleret.</i>	2,1,1	<i>Signo è novi detractio, alioque repositi decepti hostes.</i>	8,53
<i>Semithoracibus milites induit Alexander ne fugerent, quia sic terga hostibus paterent.</i>	4,3,13	<i>Signum datur scuto aeneo.</i>	1,45,2. cōsistendum tempore nocturno ex quā amici cognosci possunt. 7,11,2
<i>Seneca infidias fruat Neroni.</i>	8,62	<i>Signum querentes interfecti.</i>	1,11. deestum conjuratos continet. 2,14,2
<i>Sepultura mortuorum perita, signum concessæ hostibus victoria.</i>	2,32	<i>datur purpurei coloris veste.</i>	1,42,2
<i>Sermones vulgi benefaciendi negligendi.</i>	8,14,1	<i>Simulacris humana specie hostes decepti.</i>	7,6,9. ligneis elephantum spem, cum tuba vocem eorumdem referent, affusæcti isdem equi. 4,21
<i>Serpentis capite obtrito reliquum corpus imbelles.</i>	2,3,15	<i>Simulacro sui effictio elabitur captus.</i>	8,19
<i>Servare locum, causa victoria.</i>	2,10,2		
<i>Servas pro filiabus Latinis dant Roma-</i>			

Sim-

RERUM MEMORABIL IUM.

*Similans se transfurum per locum quendam, per alium transit Agesi-
lans.* 2, 1, 11. 2, 1, 25. *Thibas oppugnare, impune, qua voluit, transiit Agesi-
lans.* 2, 1, 12, 24
Simulata fuga decepti hostes. 3, 9, 46.
4, 13, 3. 5, 10, 4. 5, 16, 2. 8, 3, 2.
Simulata defectione decepti. 7, 29, 1.
7, 38. decepti. 8, 6
Simulata morte decepti hostes. 4, 17.
deprehenſi animi erisum. 5, 2, 15
Simulata viſa diſſoluta decepti Byzantii.
2, 2, 7. *carditate hostes decepti* 2, 1,
10. *viſtoria, vera cauſſa.* 2, 4, 1.
Diſcurorum apparitione decepti. 2,
31, 4. *proditiōe alacriores redditi
milites.* 3, 9, 21. *copiarum in caſtra
reductione decepti hostes.* 4, 4, 2.
fide deſector comprehenſus. 4, 6, 14.
amicitiis decepti. 4, 6, 18. *oppugna-
tione ab alia parte, diſtracti ho-
ſtes.* 4, 7, 8. *confidentia territi hoſtes.*
4, 8, 1. *injuria decepti.* 5, 17, 2.
ſeditiōe decepti. 5, 44, 2
Simulata inſidia pacis cauſſa. 8, 8
*Simulati inſidiis, proditiōibus, aggreſ-
ſionibus &c. exercitandi milites.* 3,
9, 32. *inſidiis terriſi hoſtes.* 3, 9, 39.
auxiliis decepti. 7, 6, 9
Simulato acceſſu decepti hoſtes. 5, 44, 3.
Simulato diſceſſu decepti hoſtes. 1, 47, 2.
3, 4. 3, 9, 36. 3, 11, 9. 4, 6, 18. 4, 11,
4. 5, 10, 1. 5, 44, 2. 7, 6, 2, 5, 7, 27, 1.
8, 23, 3
Simulato timore decepti hoſtes. 3, 9, 44.
5, 18. 5, 33, 4. *moſto, comprehendere
Alenadao conatur Philippus.* 4, 2,
11. *deprehenſi citium animi.* 5, 2,
16. *hoſtium aduentu, parati ad pu-
gnam milites.* 2, 2, 7. *Dri auxilio ala-
cricos facti milites.* 2, 3, 8. *Palladis
auxilio alacriores facti milites.* 2, 3,
12. *inſomnio propoſitum perficit Eu-
menes.* 4, 8, 2. *itineri decepti hoſtes.*
4, 7, 6. 5, 16, 1. *aſſenſu decepti pro-
ditors.* 5, 17, 1. *pugna apparatu de-
cepti hoſtis.* 8, 24, 7
*Simulatum indicium rem omnem prodi-
t.* 5, 2, 4
Sinatus, Gallorum tetrarcha. 8, 39
Sinapenſium cum Datame bellum. 7, 21,
2, 5

Sinorix, Gallorum tetrarcha. 8, 39
Sintorum rex Hecataus. 8, 55
Siraces. 8, 26
*Sisyphus Eoli filius primus uſus ſtratage-
matibus. i. p. r. f. verſutiſſimus. ibid.*
Societatis metu decepti hoſtes. 6, 6, 1.
ſpecie decepti. 7, 2, 2. 7, 28, 1. 8, 5, 8
Socii tergiverſantes ad pugnam coacti.
2, 1, 20. *diſtracti ſpecie terra eorum
invadenda.* 4, 2, 21. *quomodo retenti.*
1, 48, 1. 5, 30
Socrates, Achium. 7, 18, 1
Sogdi. 8, 26
Soglianorum terram invadit Alexander.
4, 3, 29
*Sol obſectus oculis pugnantium, noxi-
us.* 8, 10, 3
*Solus per multos dies in templo Nympha-
rum cum egiſſet Numus, earundem au-
ſtoritate leges ſuas Romanis tulit.*
8, 4
Solyges, collis 1, 39, 1
Sororem uxorem ducit Ætius. 8, 44
Sororis cura in Eupheno. 5, 2, 22
Sors corrupta à Creſphonte. 1, 6
Sofigenes. 4, 6, 9
*Sofſtratus dux tumultuantium Syracu-
ſanorum.* 1, 43, 1
Sparta Ariſtodemii ſoliis ceſſit. 1, 6
Spartata. 4, 7, 10
Spartatarum rex Cleomenes. 8, 33
Spe pacis decepti. 6, 16, 1, 5
*Specie agrotantium recepti arcem occu-
pant.* 2, 27, 1. *amicitiis decepti.* 5,
2, 10. 5, 35, 7, 21, 2. 7, 23, 2. *aqua
mortifera milites prohibiti ad reſtin-
guendam ſitum deſerere ordines.* 4, 3,
28. *arcuorum proditorum dux crea-
tur Gylippus.* 1, 42, 1. *armorum pro-
curandorum tyrannidem occupat Ar-
chinus.* 3, 8. *artiſ inſidiatorum cogno-
ſcendorum tutus ab inſidiatoribus Dio-
nyſius.* 5, 2, 3. *auxiliorum occupata
arx.* 5, 15. *fugati hoſtes.* 7, 14, 3.
decepti hoſtes. 1, 46. *per cuniculum
capitur urbs.* 7, 11, 5. *benivolentia
decepti.* 5, 6. *diviſi milites ac de-
cepti.* 5, 2, 11. *caſtrorum decepti.* 7,
21, 6. *clementia decepti.* 5, 3, 2.
colloquii decepti matrem Jaſon. 6, 1,
5. *deceptus Terribarus.* 7, 13. *dece-
ptus Datames.* 7, 29, 1 *conſilii & an-
xili*

I N D E X

xilii decepti. 6, 20. *consilii commun-*
candi decipitur Tissaphernes. 7, 16,
 1. *dandi decipit Xerxem Themisto-*
cles. 1, 30, 2. & 3. *consultandi com-*
prehensus Nicanor. 4, 11, 1. *convixi*
decepti. 4, 15. 5, 33, 3. 8, 23, 1. 8, 37,
 8, 64. *cuniculorum aliorum decepti.*
 4, 18, 1. *demonstrandi quid deceptus.*
 7, 29, 1. *deponenda tyrannidia, tre-*
centi primores comprehensi. 2, 30, 2.
dimittendi exercitus decepti. 7, 18, 2.
divini auxilii superati hostes. 1, 41, 1.
externa decepti duces. 4, 8, 2. *fidei*
habita decepti proditores. 5, 3, 8.
fidei delationibus non habita decepti
proditores. 6, 9, 3. *fluxus sanguinis*
vinctus solutus. 6, 54. *faderis de-*
cepti. 4, 6, 20. 4, 17. 7, 18, 1. 7, 41.
frumenti militibus extra urbem dandi
capta Cnusus. 3, 16. *furti impedi-*
di munita arx. 5, 1, 1. *gaullii de-*
cepti. 5, 3, 3. *honoris deceptus.* 6, 1, 6.
invadenda regionis hostilis, accepti
militis. 5, 3, 6. *iudicii tumultuantes*
interfecti. 2, 23. *iustitia & aequitatis*
occupatum imperium. 7, 1. *libertatis*
decepti. 5, 3, 7. *lignorum secundarum*
a Therone per servos decepti Selinun-
tii. 1, 28, 2. *ludentium decepti hostes.*
 2, 9. *ludorum, crepti civibus arma.* 5,
 1, 2. *capta uxores.* 8, 3, 1. *machina-*
rum fabricandarum nocte illumi tuto
discedit Philippus. 4, 2, 20. *mortuorum*
arcessendorum decepti hostes. 4, 2, 5.
multitudinis decepti. 7, 44, 1. *mune-*
randi deceptus. 7, 33, 2. *muneris ma-*
strem decipit Jason. 6, 1, 4. *nuptiarum*
celebrandarum capta Corinthus. 4, 6,
 1. *Vessa.* 5, 1, 4. *decepti.* 8, 30. 8, 39.
odii in tyrannidem, decepti. 6, 7, 2.
oppugnaturi Acram praesidium Pylo
abstrahit, eamque vacuam occupat De-
mosthenes. 3, 1, 1. *populi consensus, ad*
rem differendam, decepti. 8, 21. *po-*
stulatorum concedendorum decepti in-
multuantes. 4, 6, 17. *potandi interfecti*
duces. 2, 2, 7. *praesidii occupata arx.*
 5, 1, 2. *proditionis magna copia colle-*
cta. 7, 15, 1. *deceptus.* 7, 26. *promissu-*
rum deceptus tumultuantium dux. 1,
 43, 1. *decepti Milefii.* 1, 45, 1. *qua-*
rendi, is qui quarebatur & aderat

tuto evasit. 6, 8. *regis deducendi oc-*
cupatum regnum. 4, 12, 3. *sacrificii de-*
cepti. 5, 5, 2. 6, 24. 6, 4, 8. 4, 3. *sacro-*
rum decepti. 8, 53, 4. *sacrificii occupa-*
tum imperium. 7, 5. *securitatis conse-*
sis stipatoribus occupatum imperium.
 7, 1. *societatis decepti.* 7, 2, 2. 7, 28, 1.
sociorum decepti. 8, 58. *supplicio eva-*
sit Dionysius. 5, 2, 1. *decepti.* 6, 7, 1.
templi edificandi occupata arx. 5, 1, 1.
 6, 51. *terra eorum invadenda di-*
strahit socii. 4, 2, 21. *thesauri abru-*
dendi deceptus. 8, 40. *timoris de-*
cepti a Lyfandro Athenienses. 1, 45, 2.
tyrannidia abolenda eadem occupata.
 5, 37. *venationis decepti.* 7, 7. *ve-*
nia latentes decepti. 1, 45, 4. *vir-*
gulum ad decubitus diligenter agendas
& publicanorum, tyrannidem invast
Dinias. 2, 14. *vincitorum decepti.* 5,
 35. *vindicta sumenda decipitur Da-*
rius. 7, 11, 8. *voti matrem decipit*
Jason. 6, 1, 3
Speculatores salvi dimissi. 8, 16, 8
Sperata minime in bello curanda. 3, 9, 1
Sperchii pons. 2, 3, 13
Sperchium trajicit Antipater. 4, 4, 1
Spontanea mutilatione decipitur Darius.
 7, 11, 8. *Babylonii.* 7, 11
Statue Delphum non ex solido auro. 7, 3, 5
Statuas inimicorum reponendas curat
Caesar. 8, 22, 1
Statuas Deorum praesentibus accensit mi-
lites. 7, 4
Statua ac forma hostium confirmati mi-
lites. 7, 35, 1
Sternutatio in solvendo mali ominis. 3,
 10, 2
Stesichorus. 5, 46
Sthenocrates. 5, 17, 1
Stipatores Alexandri datum jus discerni
inter barbaros. 4, 3, 24
Stipendia flagitantes quomodo dilati. 4,
 2, 6, 7, 21, 1
Stipendii partem retinebat semper Iphi-
crates, ut milites haberet fidos ac de-
votos. 3, 9, 1
Stipendii deficientibus ad inhabitata lo-
ca milites ducebat Iphicrates, in du-
cantibus ad civitates florentes. 3, 9, 35
Stipendiorum magnitudine privatus equi-
tatu hostis. 7, 2, 1
 Sar

RERUM MEMORABILIVM.

Spendium à matre quomodo impetrat
Jasan. 6, 1, 2, 3, 4, 5. de fructibus ex
hostili solo collectis & dividendis soluit
Timotheus. 3, 10, 9
Strategemata Ulyssis adversus Cyclopa.
 1. prafat.
Strategemata conscripta prefant regibus,
duobus, & rerum publ. administra-
toribus. proem. sing. libr.
in pace nilia, proem. 8. eorum co-
gnitio quid valeat. 1. prafat. iis qui-
nam primi usi. & Post. ibid.
Stratocles Atheniensium dux. 4, 2, 2
Strymon. 3, 10, 8, 6, 5, 3, 7, 24. 8, 60
Stupor hostibus injectus ob divissas na-
ves. 7, 15, 3
Stupore hostium quomodo liberandi mili-
tes. 8, 10, 1
Sudinus, Chaldaus vates. 4, 20
Sues pice uncti, ut ea incensa grunnitum
Elephantos terrent. 4, 6, 3
Sunium. 4, 7, 6
Supplex, obstructis templi foribus, fame
necatus. 8, 51
Supplices dudentium poena. 8, 46
Supplicis specie decepti. 6, 7, 1. evasis
Dionysius. 5, 2, 1
Supplice recepto decepti. 5, 17, 2
Suppositus in locum interfecti. 8, 50
Supra hostium capita evadentes milites
eos in fugam vertunt. 4, 3, 16. Macedo-
nes insidas portas occupant. 4, 3, 27
Suse. 4, 3, 32
Susida porta. 4, 3, 27
Susii purpurati inter Alexandri stipa-
tores. 4, 3, 24
Suspecti invicem reddendi dux hostilis
& milites. 4, 9, 4. quomodo captivi
reddendi. 1, 29, 2. redditii socii. 1,
 3, 6. inter se divites & pauperes,
Corinthum tradunt. 1, 41, 2. invicem
redditi hostes. 2, 1, 31. 2, 10.
captivi nobiles. 2, 1, 31. Legati ha-
stium. ibid. hostium principes. 2, 10, 3.
mercenarii. 5, 1, 17. duces hostium.
 5, 2, 18. ablegandi aliqui. 7, 11, 1
Suspirius suis redditus Pericles, se ab-
solvit. 1, 36, 2. hostium dux. 4, 3, 15.
 5, 2, 8
Suspectus proditoris purgat se Phryni-
chus. 3, 6
Suspendium Milesiarum impeditum. 8, 64

Suspicio falsa metu vera fit. 2, 10, 3.
redimenda bonorum jactura. 1, 36
Summ grunnitum non ferunt Elephantii.
 4, 6, 3
Syloson, frater Polycratis. 1, 23, 2
Sylvia Casarem juvat. 8, 23, 10
Sylvia Numitoris filia Vestæ sacerdos
facta. 8, 1. Remi & Romuli ex Mario
mater. 8, 2
Symachus, Sicilia fluvius. 1, 40, 5
Syphax Masagylorum rex, socius P. R.
Carthaginiensis se jungit. 8, 16, 7
Synaces Darium cum omnibus copiis ferro
perdit. 7, 11, 8. pro patria se devovet.
 ibid.
Syracusani vacuas Syracusas relinquunt
apud Alcibiadi. 1, 40, 5
Syracusensis auxilio Timoleon. 5, 12, 3.
 6, 23
Syracusenorum & Atheniensium mari-
lium navale. 5, 13, 2. bellum cum
Carthaginiensibus. 5, 2, 2. cum Car-
thaginiensibus praelium. 5, 7. dum
Elephantus. 1, 39, 2. Cyllippus. 1, 42, 1.
tyrannus Agathocles. 5, 3, 7. Hippa-
rimus. 5, 4. Sosistratus. 5, 37
Syracusas contendunt Carthaginienses.
 2, 11. subigit Dionysius, 5, 2, 2. occupat
Hipparinus. 5, 4. Marcellus. 8, 18
Syracusens, Gelo dux adversus Himil-
conem. 1, 27, 2
Syracusis interficitur Mamercus. 5, 12, 2
Syria. 4, 9, 5
Syrisci characteres. 4, 8, 2

T.

Tabellario capto decepti hostes. 4, 11, 3
Tabernaculum Alexandri inter bar-
baros magnificum, inter Græcos me-
diocre. 4, 3, 24
Tenarus. 7, 49
Tania festum Theſſalorum. 2, 34
Talionis lex. 5, 12, 2
Tardiores milites nulli usui. 3, 10, 3.
naves ad sequendum incitata. 5, 22, 3
Tarditas in bello nocet. 4, 6, 9
Tarentini. 3, 7, 1
Tarentini Leptinem capere conantur. 9,
 8, 2
Tarentinum vestimentum. 5, 3, 3
Tarentinus architectus Heraclides. 5,
 17, 2

I N D E X

<i>Tarentinus magna exstimationis ob bal-</i> <i>nea calida militari munere privatus a</i> <i>Philippo.</i>	4, 2, 1	<i>Thamo Egyptianus regi pecuniam sup-</i> <i>pedavit (Chabrias).</i>	3, 11, 5
<i>Tarentum capis Fabius.</i>	8, 14, 3	<i>Thapsus.</i>	1, 39, 3
<i>Tantaliorum rex Galatras.</i>	4, 1	<i>Thasii superati à Lyfandra.</i>	1, 45, 4
<i>Taurica Chersonesus.</i>	8, 5, 6	<i>Thasius Symmachus.</i>	2, 1, 27
<i>Tasromenia.</i>	5, 3, 6	<i>Thasum oppugnant Athenienses.</i>	2, 33
<i>Taurus mons.</i>	4, 9, 5. 8, 50	<i>Thaenius furor, Timoclea.</i>	8, 40
<i>Taygeta.</i>	7, 49	<i>Thebe capta. 3, 7, 2. liberata à Pelopi-</i> <i>da.</i>	2, 4, 3
<i>Tede ac facies nocte illiusi terrorem fa-</i> <i>ciunt hostibus.</i>	1, 12	<i>Thebaida vastat Agésilas.</i>	2, 1, 12
<i>Treca. 1, 11, 2, 3, 14. a Lacedaemoniis va-</i> <i>luta.</i>	1, 8	<i>Thebani. 1, 10. vidi ab Athenienfibus.</i> <i>1, 35, 2. Et Athenienses contra Phi-</i> <i>lippum. 4, 2, 8. eorum cum Philippo</i> <i>bellum. 4, 2, 3. cum Phocensibus. 5,</i> <i>45. captivos interficiunt Platarchus.</i> <i>6, 19, 1</i>	
<i>Tregeta. 2, 10: 8, 34. Lacedaemoniis fa-</i> <i>ciunt.</i>	2, 10, 3	<i>Thebas exercitum ducit Pammenes. 5,</i> <i>16, 1. per infidias occupat Alexander.</i> <i>4, 3, 12. dirigit Alexander.</i>	8, 40
<i>Trethippus, Divia pater.</i>	2, 34	<i>Themistocles Et Aristoteles inimici, da-</i> <i>ranse patria periculo, odia deponunt.</i> <i>1, 31. Perfas quando vicit. 3, 11, 2</i>	
<i>Telmofus capta.</i>	5, 35	<i>Theolorus Selli cufus.</i>	1, 37
<i>Tenionelles, Egypti rex.</i>	7, 3	<i>Theodorus.</i>	6, 7, 1
<i>Temenus.</i>	1, 6, 1, 9, 1, 10	<i>Theodorus arcis Sardenfium Et thefaur-</i> <i>um cufus Lyfimachi.</i>	4, 9, 4
<i>Tenetharii banni aureis pifcamentis fu-</i> <i>erunt.</i>	8, 24, 6	<i>Theophrastus.</i>	6, 5
<i>Tenpe occupatae contra Alexandrum</i> <i>Theffali.</i>	4, 3, 23	<i>Theopompi uxor Chilonis.</i>	8, 54
<i>Temperantia in castris Scipionis.</i>	8, 16, 2	<i>Theopompus.</i>	1, 15, 5, 17, 1
<i>Tempeftas invadendus hostis.</i>	5, 11, 3.	<i>Theramenes.</i>	1, 40, 9
<i>aggreffus hostis Epaminondas. 2, 3,</i> <i>3. magna occupatum castrum. 8, 23, 8</i>		<i>Thermopyla.</i>	1, 32, 7, 15, 4, 5
<i>Templi edificandi fpecie occupata tyran-</i> <i>nis.</i>	6, 51	<i>Thefander.</i>	6, 10
<i>Tenedos.</i>	2, 24	<i>Thefari ostendendi fpecie deceptus. 8, 40</i>	
<i>Terga hostium circumiens Iphicrates ad</i> <i>internecionem eos cadit.</i>	3, 9, 48	<i>Thefeis, rafura, unde difta.</i>	1, 4
<i>Terriverfantes milites dimiffi.</i>	2, 3, 2	<i>Thefeus anteriorum capitis partem rafit,</i> <i>ne criatibus prehenderetur ab hostibus. 1, 4</i>	
<i>à Tergo fummi Et fronte impetu facto, ho-</i> <i>ftes vifli. 7, 14, 1. circumventi ho-</i> <i>ftes. 8, 23, 2. 8, 10, 2. 8, 23, 11</i>		<i>Theffia.</i>	2, 1, 11. 2, 5, 2
<i>Tetibazus, Egypti farapa.</i>	7, 13	<i>Theffienfes.</i>	2, 5, 2
<i>Tetina.</i>	2, 10, 1	<i>Theffrotis.</i>	8, 24, 7
<i>Terra, in qua iurantes ftererant, Et per</i> <i>quam iurabant, sublata, decepti. 7, 34</i>		<i>Theffali. 2, 3, 13. cifi à Phocensibus</i> <i>6, 18, 1, 2</i>	
<i>Terror nocturnus quomodo fublatus. 2,</i> <i>2, 10</i>		<i>Theffalia.</i>	8, 23, 14
<i>Teffra fapius mutata fedari tumultuan-</i> <i>tes. 5, 29. cognita decepti hostes. 5,</i> <i>16, 5</i>		<i>in Theffalia bellum gerit Antipater.</i> <i>4, 4, 3. eam non aperta vi fed fraude</i> <i>fubigit Philippus.</i>	4, 2, 19
<i>Teffram quarentes interfecit.</i>	1, 11	<i>Theffalorum cum Berois bellum. 1, 11.</i> <i>tyrannus Jafon. 6, 1, Et c. cum Pho-</i> <i>censibus bellum.</i>	5, 45. 8, 65
<i>Teffadinis diffolvenda ratio.</i>	6, 3	<i>Theffalus Alexander.</i>	6, 46
<i>Tetrachoritas fubigit Antipater.</i>	4, 4, 1	<i>Theffalus, Eati filius. 8, 44. Theffala</i> <i>nomen dedit.</i>	ibid.
<i>Tentamates Argrafpidum duxi. 4, 8, 2</i>		<i>Theffofia, Ponti civitas, liberata. 5, 13</i>	
<i>Tentones Et Cimbris in Italiam. 8, 10,</i> <i>1, 2, 3</i>		<i>Tiburnum.</i>	
<i>Tentus Veffa princeps.</i>	5, 1, 4		

RERUM MEMORABILIVM.

Thibron. 6, 10
Thorace apud amicos quoque se muniebat
Iphicrates. 3, 9, 16
Thraces decipit Iphicrates. 3, 9, 46
Thracia. 2, 2, 6
Thracia angustia. 4, 12, 2
Thraciam invadit Iphicrates. 3, 9, 4
Thracica gentes, Cerrenii, Scabon. 7, 22
Thracum duces, Tiris & Dromichates.
4, 16. rex Dromichates. 7, 25.
cum Lyfmacho bellum. 7, 25
Thrasylus. 1, 40, 9
Thuriorum dux Cleandridas. 2, 10, 2, 5
Thybris. 8, 25, 2
Thymbris. 8, 31
Tiara nodus in fronte Persi pro signo in
tenebris. 7, 11, 2
Tilaurum cantu hostes victi. 1, 10, earum
usus ad distrabendos hostes. 3, 9, 5
Tigrum trajicit Alexander. 4, 3, 18
Timentes hostium adventu nuncios de-
prehendit Iphicrates. 3, 9, 10
Timidi deprehensi & interfecti. 5, 3, 5
Timidiore dimittendi. 3, 9, 1. in in pu-
gna non utebatur, sed alibi, ut multis
saltem instructis videretur, Chabrias.
3, 11, 8. confidentes facti. 3, 9, 21
Timiditas simulata. 3, 9, 45. prodest. 4,
3, 6. 4, 13. 5, 18. 5, 44. 5, 8, 23, 9,
*14, 8, 18
 Timoleonium.* 5, 3, 8
Timore quomodo milites liberavit Agefi-
lam. 2, 1, 5
Timore simulato decepti. 5, 18
Timoxenus, Sicyonius. 7, 33, 1
Tiris dux Thracum. 4, 16
Tisaphernes. 1, 49, 1. 2, 1, 8, 9, 2, 2, 2.
comprehensus & interfectus. 7, 16, 1
Tisarchus. 5, 3, 8
Tithraustes. 7, 16, 1
Titus captus a Cleonymo. 8, 19
Tlepolemus. 1, 13
Tmolus. 7, 14, 1
Tormentis vexatus Aristogiton tyranni
amicos nominat. 1, 22
Toronen oppugnat Timotheus. 3, 10, 15
Trachina Heraclea. 2, 21
Trachinis ab Eriippida interfecti. ibid.
Trachinibus Ephialtes Persi quum per ab-
ruptos montes offendit. 7, 15, 5
Transfuga missus falsa munians milites
ebrius servat. 1, 43, 2

Transfuga decepti hostes. 5, 10, 3, 5, 33,
*4, 6, 16, 5, 7, 11, 8, 7, 12, 7, 25
 Transfuga suspecti redditus hostibus.* 3,
9, 57. eorum numerus occultatus.
*2, 1, 15
 Transicionem suo jussu ab equisibus fa-*
ctum simulat Dasames, ut suos confir-
mare. 7, 21, 7
Transicionis inconstancia decepto Pero,
incolumis transit Hydaspem Alexan-
der. 4, 3, 9
Transitu ab hostibus occupato, montem
supra ipsos occupabat Xenophon. 1,
*49, 3
 Triacostorus.* 3, 9, 63
Triballi a Scythia fugati. 7, 44, 1
Tribuli contra equites sparsi. 1, 39, 3.
visati. 4, 3, 17
Tributa primus imposuit Darius. 7, 11, 3.
sine invidia collecta. ibid. eorum im-
positione Gelo Megarenses in Syracu-
sanam coloniam alliciti. 1, 27, 3. quo
facilius penderentur, non omnibus si-
mul, sed singulis impostum. 1, 3, 4
Tricoryphus India mens, in eo natus
Bacchus. 1, 1, 1. barbaras adortus
fudit. 1, 1, 2. fertilissimus, sic di-
ctus a tribus verticibus. ibid.
Tritemes Athenis brevi & minimis im-
pensis instructa. 1, 30, 5. muri A-
theniensium. 1, 30, 1. inter onerarias
constituta, eas facile contra hostiles
naves defendunt. 6, 16, 3
Troades naves incendunt. 7, 47
Troerene. 2, 29, 1
Troja sepultus Rhesus. 6, 53
Trojanorum mulieres naves incendunt.
*8, 25, 2
 Troilum incolunt Megarenses.* 5, 5, 2
 Trophonius. 2, 3, 8
 Tuba loco cymbalis & tympanis usus
 Bacchus. 1, 1, 1. earum usu immuta-
 to deceptus hostis. 5, 16, 4. multitu-
 dine decepti hostes. 5, 23
 Tubicine recepti canente, postremi ma-
 nere jussi ad morandos hostes. 4, 2, 13
 Tubicinibus aliis alio dimissis, distractis
 hostes. 3, 9, 42. terroris injicitur. 2,
 36. multis in una nave impostis &
 ordine canentibus, decepti hostes. 5,
 2, 5. ad hostium terga variis locis ca-
 nentibus hostes ab insequendo abstra-

Ali. 2, 13, 3. *dimissio hostes noctu
a transitu, quem obsederant, advocati.*
3, 9, 5
*Tueri se manibus, tutius quam ad pu-
gnam exire.* 2, 1, 29
*Tumultus ab alia parte per dimissos exci-
tato tuto evasit Iphicrates.* 3, 9, 7.
disfracti hostes. 5, 16, 3. *simulato de-
ceptus hostis.* 5, 44, 2
*Tumultuantes stipendiis inopia sedavit
Iphicrates.* 3, 9, 59. *specie postulato-
rum concedendum decepti.* 4, 6, 17.
*ad officium reducit Alexander, dicen-
do se Persis militibus vis velle, elige-
rent sibi alium ducem.* 4, 3, 7. *ad offi-
cium quomodo reduci.* 7, 22. *ignominia.*
8, 10, 5. 8, 23, 15. *alio ablegandi, ne
nocere possint.* 4, 6, 7. *dividendi.* 5,
2, 11. *sedati adventu hostium nuncia-
to.* 5, 26. 5, 28. *sapius mutata tessera
sedati.* 5, 29
*Tumultuantur ob amissa impedimenta
milites, quamvis victores.* 4, 6, 13
Tumultuari cupientes retenti. 2, 14, 2
Tunica pro scuto. 8, 66
Turris Ephesi, nomine proditrix. 6, 50
Tuto loco sapius relicto hostibus, decepti.
5, 33, 3
Tyndarus. 8, 20
Tympanis ac tibicinibus decepti. 8, 53, 4
*Tympanorum ac cymbalorum specie de-
cepti.* 7, 5
*Tyrannidem qua ratione occupatis Pisi-
stratus.* 1, 21, 3. *Polycrates.* 1, 23, 2.
ejus abolenda specie eadem occupati.
5, 37. *detestanda specie decepti.* 6, 7, 2.
occupata specie templi edificandi. 6, 31
Tyrannus Argentinorum Phalaris. 5,
1, 1. *Theron.* 6, 51. *Argivorum
Archinus.* 3, 8. *Atheniensium,
Pisistratus.* 1, 21. *Cassandrensium
Apollodorus.* 4, 6, 18. *idem crude-
lissimus.* 6, 7, 1. *Catanensium, Ma-
mercus.* 5, 12, 2. *Corinthiorum,
Cypselus.* 5, 31. *Cyrenensium, Nico-
crates.* 8, 38. *Ephesiunum, Heger-
sius.* 6, 49. *Lathres.* 6, 7, 2. *Leoni-
norum, Theocles.* 5, 5, 1. *Pana-
tius.* 5, 46. *Milesiunum, Thrasibulus.*
6, 47. *Naxiorum, Lydamis.* 1, 23, 2.
Phoenensium, Alexander. 6, 23, 1. *Pbo-
gensium, Philomelus.* 3, 45. *Samiorum,*

Polycrates. 1, 23. *Solyson.* 6, 45. *Jo-
linuntiorum, Thero.* 1, 28, 2. *Sicilia
Dionysius.* 5, 1, 4. *Syracusarum,
Agathocles.* 5, 3, 7. *Happarianus.*
5, 4. *Sofistratus.* 5, 37. *quomodo sa-
tus Geio.* 1, 27, 1. *Thessalarum, Ja-
son.* 6, 1. &c.
*Tyrannus post accusationem multis inno-
centi.* 6, 7, 1
Tyribæus. 1, 10, 8
*Tyrii hostes dum persequantur urbem co-
cunam tradunt.* 4, 3, 4
Tyrones hostes ante praelium lassandi. 3,
9, 13
*Tyrannibus statim impetus faciendus in ho-
stes priusquam lassentur.* *ibid.*
Tyrrhene. 8, 25, 3
Tyrrheniam naviget Dionysius. 5, 12, 1
Tyrrhenorum rex Postuma. 8, 8. *eorum
cum Romanis bellum.* *ibid.* 8, 33
Tyrum oppugnat Alexander. 4, 3, 3.
*vacuam capit Alexander, dum Mace-
dones alios persequuntur Tyrii.* 4, 3, 4
V.

*Vallo minus fidendum militi, quam
gladio.* 8, 16, 3
Vastare solum hostile vetuit Timotheus.
3, 10, 5
Vai non obtemperatum cum successu.
2, 3, 3
*Vatibus sancta nuntiavit voluit tamen
pugnare Iphicrates.* 3, 9, 7. *non fre-
per obtemperat Iphicrates.* 3, 9, 9
Vellio detrahit decepti hostes. 5, 9,
5, 22, 2. *naves celata.* 8, 20
Venationis specie decepti. 7, 7
Veneris templum. 5, 18
Veneris festo Theba liberata. 2, 4, 3
*Venia culpe militibus data, ut essent for-
tiores.* 8, 9, 1. 8, 23, 21. 27. 8, 24, 1
Ventus observandus in acie inferenda.
4, 7, 9. 5, 10, 5
Percinger. ix. Gallorum rex. 8, 25, 9
Vesta dicantur civitat. 5, 1, 4
Vesta sacerdos sacra Sylvia. 8, 1
Vestibus abiectis servatus Leptines. 5, 8, 3
*casorum induit milites, facile reliquos
superant.* 7, 11, 6. *mutatis infidias co-
gnoscit Datames.* 7, 21, 4. *servata Ar-
sinæ.* 8, 57. *servata Phyla, Seleuci
uxor.* 8, 61. *cum uxoribus, Tyrrheni
seruantur.* 7, 10. *Chalcidenses liberantur.*

RERUM MEMORABILIVM.

3,42. *Cyziceni decipiuntur.* 3,44,6
Vestis triplex Paradisi. 7,37
Vetula. 8,25,3
*Via alia hostibus pertransugam indicata
 decepti.* 3,10,3
Via ad castra veteres suffodienda. 3,33,1
 1. a tergo subrita ad impediendam
 fugam. 7,46
*Viam aridam quomodo evaseris Iphicra-
 tes.* 3,9,47. *difficillimam eligere in
 bello utile.* 4,6,11
*Victima sine corde inventa, non mirum
 dixit Cæsar, si peondi cor deesset.* 8,
 23,33
*Victima boni ominis signa inscripta mili-
 tes fiducia replent.* 4,20
*Victis ferendis Græcos atterit Artaxer-
 xes.* 7,16,2
Victores victi. 4,6,8. 3,21
Victoria simulata causa victoria. 1,44.
 per dæcem ab altera parte falso nun-
 ciata, causa victoria. 1,35,1. 5,7.
 paria unum gradum procedendo. 3,9,
 27. *paria nihil de vigiliis omitten-
 dum.* 6,2,2. *cito quaque versus mun-
 cianda.* 4,6,9. *sine periculo, præ-
 stantior.* 1. præf.
*Victoria simulatio alacritatem militibus
 adhibet.* 2,1,3. *causam cui rei tribuebat
 Archidamus.* 1,11,5
*Vigilia sacre per noctem aliquando tol-
 lere iussit, ut rito excubias agi consti-
 ret.* 1,40,3
*Vigiliis confecti hostes ab integris obrun-
 tur.* 2,3,7
Viris occultis capti exploratores. 7,33,5
*Vincti causam dicere Spartiata cogno-
 tur.* 2,21
Vincitorum specie decepti. 3,19. 5,35
*Vinctulis ad ignem combustis satius evasis
 Aristomenei.* 2,31,3
*Vindicta sumenda specie decipitur Da-
 rius.* 7,11,8
Vino hostes inebriat Barchus. 1,1,1. *ad-
 mixta mandragora decepti hostes.* 3,
 10,1. 8,23,1. *venenosus herbis inso-
 lito decepti.* 7,12. 8,25,1. 8,28
Vnum stratagemata Ulyssis. 1. præf.
*Virginem insigni forma illibatam, addi-
 tis numeribus in dæcem, sponso reddidit
 Scipio.* 8,16,6
Virgines captivas honesto loco habet, ut

et pueros, summa cura custodit Scipio.
*ibid. Macedonum Κλαδίων, post
 Μικαδίωνς dicta.* 4,1. *Macedonum
 armata thyræsi hostes fugant.* *ibid.*
vapta a Romulo. 8,3,1. *Milefia a sus-
 pendio quomodo deterrita.* 8,63
Virginitas conservanda Vestalibus. 8,1
*Viri ab uxoribus, permixtis cum ipsa
 vestibus, carcere liberati.* 7,49
*Viri mulieribus, mulieres contra virili veste
 indute.* 8,33
Virorum prælium uxores dirimunt. 7,50
*Viros mulieres, mulieres vero viros fa-
 ctos dolet Xerxes.* 8,53,9
Virtus probata quoque tyrannis. 3,2,22
Ulysses dolis gloriatus. 1. præf. *ejus dolis
 captum Ilium.* *ibid. luctatus cum Iro.*
ibid. ejus stratagemata, equas lignos.
ibid. item ut ne sive nemo, vinum, aries
ibid.
Voti specie decipit matrem Jafan. 6,1,3
*Vox exigua et humilis cur sicca Pistra-
 to.* 1,21,2
Urbs incolis quomodo repleta. 3,2,20.
consecrata a Dea, servata. 6,50
*Vulnera sibi infligens Pististratus populum
 ad dandos sibi custodes inducit.* 1,21,3
*Vulpes e Lacedæmoniis fovea servatis
 Aristomenem.* 2,31,2
Vulpina pellis assuenda leonina. 2,10,5
Uxor Epaminonda. 2,3,1
*Uxorem interfecti a se in matrimonium
 adsciscere periculosum.* 8,38,39. *di-
 mittere principi periculosum.* 8,55
Uxores ludorum specie capta. 8,3,1. *ad
 cænam ducunt Græci.* 8,64
 X.

*Xanthus, Bætorum dux occisus a Me-
 lantio.* 1,19
*Xerxes devictus ad Salamina stratege-
 mate Themistoclis.* 1,30,2. *pontem in
 Hellesponto ejusdem stratagemate
 transit.* 1,31,3
Xerxi contra Græcos adest Artemisia.
 8,53,5

Z.

Zenis, Dardaniarum urb. princeps. 8,54
*Zopyrum mutilatum adeo ægre ferebat
 Darius, ut ex Babylonibus carere
 mallet.* 7,12
Zopyrus decipit Babylonios. 7,11,8

INDEX EORUM QUORUM STRATEGI- MATA apud Polyænum extant.

A.			
<i>Abercus.</i>	7, 40	<i>Artabazus.</i>	7, 33
<i>Acarnani.</i>	8, 69	<i>Artaxerxes.</i>	7, 15-7, 16
<i>Acus.</i>	1, 2	<i>Artemisia.</i>	8, 53
<i>Ægeenses.</i>	6, 21	<i>Aryandes.</i>	7, 34
<i>Ægyptus.</i>	6, 8	<i>Athenocles.</i>	6, 3
<i>Agathocles.</i>	5, 3	<i>Atbenodorus.</i>	5, 21
<i>Agathostratus.</i>	5, 18	<i>Attalus.</i>	4, 20
<i>Agessius.</i>	2, 1	<i>Attilius.</i>	8, 12
<i>Agessipolis.</i>	2, 25	<i>Augustus.</i>	8, 24
<i>Agis.</i>	1, 46	<i>Autophradates.</i>	7, 27
<i>Agnon.</i>	6, 53	<i>Axiotebea.</i>	8, 48
<i>Alcetas.</i>	2, 7	B.	
<i>Alcibiades.</i>	1, 40	<i>Bacchus.</i>	1, 1
<i>Alexander.</i>	4, 3	<i>Bias.</i>	1, 26
<i>Alexander Lysimachi.</i>	6, 12	<i>Borges.</i>	7, 24
<i>Alexander Pherensis.</i>	6, 2	<i>Brasidas.</i>	1, 38
<i>Alexander phryniarchus.</i>	6, 10	<i>Brennus.</i>	7, 35
<i>Alexander Thessalus.</i>	6, 46	C.	
<i>Alxates.</i>	7, 2	<i>Cæsar.</i>	8, 23
<i>Amage.</i>	8, 56	<i>Cæus.</i>	8, 13-8, 20
<i>Amasis.</i>	7, 4	<i>Calliades.</i>	5, 43
<i>Ambrasiota.</i>	6, 17	<i>Callicratidas.</i>	2, 27
<i>Amphiclyones.</i>	6, 13	<i>Cambyses.</i>	7, 9
<i>Amphiretus.</i>	6, 54	<i>Camillus.</i>	8, 7
<i>Amulius.</i>	8, 1	<i>Camma.</i>	8, 39
<i>Anaxagoras.</i>	6, 49	<i>Campani.</i>	6, 15
<i>Annibal.</i>	7, 49	<i>Carthaginenses.</i>	6, 16
<i>Annon.</i>	5, 9	<i>Cassander.</i>	4, 11
<i>Antalcidas.</i>	2, 24	<i>Cersobleptes.</i>	7, 31
<i>Antigonus.</i>	4, 6	<i>Chabrias.</i>	3, 11
<i>Antiochus Antiochi filius.</i>	4, 16	<i>Chalcedonii.</i>	6, 25
<i>Antiochus Hierax.</i>	4, 17	<i>Chares.</i>	3, 13
<i>Antiochus Seleuci filius.</i>	4, 15	<i>Charidemus.</i>	3, 14
<i>Antipater.</i>	4, 4	<i>Charimenes.</i>	5, 42
<i>Apollodorus.</i>	6, 7	<i>Chia.</i>	8, 66
<i>Aratus.</i>	6, 5	<i>Chilius.</i>	5, 30
<i>Archebius.</i>	5, 39	<i>Chilonis.</i>	8, 34
<i>Archidamus.</i>	8, 49	<i>Chrysæus.</i>	8, 43
<i>Archidamus.</i>	1, 41	<i>Cimon.</i>	1, 34
<i>Archiasides.</i>	2, 8	<i>Cineas.</i>	2, 32
<i>Archinus.</i>	3, 8	<i>Cleandridas.</i>	2, 10
<i>Aretaphila.</i>	8, 38	<i>Clearchus.</i>	2, 2
<i>Argæus.</i>	4, 1	<i>Clearchus Heracleotes.</i>	2, 30
<i>Argoïdes.</i>	8, 68	<i>Cleomenes.</i>	1, 14
<i>Ariobarzanes.</i>	7, 26	<i>Cleon.</i>	1, 37
<i>Aristides.</i>	1, 31	<i>Cleonymus.</i>	2, 29
<i>Aristides Eleates.</i>	6, 11	<i>Clisibenes.</i>	3, 5
<i>Aristocrates.</i>	5, 40	<i>Clitarchus.</i>	5, 24
<i>Aristogiton.</i>	3, 22	<i>Clodia.</i>	8, 31
<i>Aristomachus.</i>	5, 41	<i>Codrus.</i>	1, 18
<i>Aristoments.</i>	2, 31	<i>Conon.</i>	1, 48
<i>Ariston.</i>	5, 13	<i>Corcyrenses.</i>	6, 20
<i>Arsames.</i>	7, 38	<i>Corinthii.</i>	6, 23
<i>Arsæus.</i>	8, 57	<i>Cosingæ.</i>	7, 22
		<i>Craterus.</i>	4, 11
			Cratæ

INDEX IN POLYAEUM

<i>Cratesipolis.</i>	8, 58	<i>Hieron.</i>	8, 29
<i>Cressphontes.</i>	1, 6	<i>Hipparinus.</i>	5, 4
<i>Crassus.</i>	7, 8	<i>Hippocrates.</i>	5, 6
<i>Cynaë.</i>	8, 60	<i>Hippodamas.</i>	2, 15
<i>Cypsius.</i>	1, 7, 5, 31		I.
<i>Cyrenenses.</i>	8, 70	<i>Jason.</i>	6, 1
<i>Cyrus.</i>	7, 6	<i>Imilcon.</i>	5, 10
	D.	<i>Iphicrates.</i>	3, 9
<i>Daphneus.</i>	5, 7	<i>Ischolaus.</i>	2, 22
<i>Darius.</i>	7, 11	<i>Isidas.</i>	2, 9
<i>Datameis.</i>	7, 21	<i>Istiaus.</i>	1, 24
<i>Deidameia.</i>	8, 52		L.
<i>Deioces.</i>	7, 1	<i>Lacena.</i>	8, 72
<i>Demaratus.</i>	2, 20	<i>Lachares.</i>	3, 7
<i>Demetrius.</i>	3, 15, 4, 7	<i>Leana.</i>	8, 45
<i>Democles.</i>	5, 46	<i>Lampsaceni.</i>	6, 24
<i>Demophon.</i>	1, 5	<i>Laodice.</i>	8, 50
<i>Demosthenes.</i>	3, 1	<i>Leonidas.</i>	1, 32
<i>Dercyllidas.</i>	2, 6	<i>Leotychidas.</i>	1, 33
<i>Diatas.</i>	2, 36	<i>Leptines.</i>	5, 8
<i>Diephontes.</i>	2, 12	<i>Leucon.</i>	6, 9
<i>Dimas.</i>	2, 34	<i>Locri.</i>	6, 22
<i>Diocles.</i>	5, 29	<i>Lycurgus.</i>	1, 16
<i>Diognetus.</i>	5, 38	<i>Lycus.</i>	5, 19
<i>Dionysius.</i>	5, 11	<i>Lyander.</i>	1, 45
<i>Diotimus.</i>	5, 22	<i>Lyfimachus.</i>	4, 12
<i>Dorotheus.</i>	5, 36		M.
<i>Dromichates.</i>	7, 25	<i>Magas.</i>	2, 28
	E.	<i>Marcellus.</i>	8, 12
<i>Epaminondas.</i>	2, 3	<i>Marius.</i>	8, 10
<i>Ephori.</i>	2, 14	<i>Mausolus.</i>	7, 23
<i>Epicharis.</i>	8, 62	<i>Megacidas.</i>	2, 17
<i>Eripidas.</i>	2, 21	<i>Megacles.</i>	5, 15
<i>Eryxo.</i>	8, 41	<i>Melanthus.</i>	1, 19
<i>Eteonicus.</i>	1, 44	<i>Melia.</i>	8, 64
<i>Eudocimus.</i>	5, 26	<i>Memnon.</i>	5, 44
<i>Eumenes.</i>	4, 8	<i>Mempsis.</i>	7, 30
<i>Eurytion.</i>	2, 13	<i>Menecrates.</i>	5, 20
	F.	<i>Menelaus.</i>	1, 13
<i>Fabius.</i>	8, 14	<i>Mentor.</i>	6, 48
<i>Foumus.</i>	8, 18	<i>Midas.</i>	7, 5
	G.	<i>Milefia.</i>	8, 63
<i>Galla.</i>	7, 51	<i>Mithridates.</i>	7, 29
<i>Galli.</i>	7, 42	<i>Mnasippidas.</i>	2, 23
<i>Gastron.</i>	2, 16	<i>Mutius.</i>	8, 8
<i>Gelon.</i>	1, 27	<i>Mygdonius.</i>	7, 36
<i>Gefcon.</i>	5, 11	<i>Myronides.</i>	1, 35
<i>Glos.</i>	7, 20		N.
<i>Gorgias.</i>	2, 5	<i>Naustistratus.</i>	5, 27
<i>Gylippus.</i>	1, 42	<i>Nearchus.</i>	5, 35
	H.	<i>Nicias.</i>	1, 39
<i>Harmostes Lacedamonius.</i>	2, 18	<i>Nicon.</i>	2, 35, 5, 34
<i>Harpagus.</i>	7, 7	<i>Nitetur.</i>	8, 29
<i>Hegesotides.</i>	2, 33	<i>Numa.</i>	8, 4
<i>Hones.</i>	1, 8	<i>Numitor.</i>	8, 2
<i>Heraclides.</i>	5, 17		O.
<i>Hercules.</i>	1, 3	<i>Ochus.</i>	7, 17
<i>Hermocrates.</i>	1, 43	<i>Oebares.</i>	7, 10

INDEX IN POLYAENUM:

<i>Onomarchus.</i>	2, 38	<i>Sacerdos Paladus.</i>	8, 59
<i>Orestes.</i>	7, 14	<i>Samnites.</i>	6, 4
		<i>Scipio.</i>	8, 16
<i>Taches.</i>	3, 2	<i>Seytha.</i>	7, 44
<i>Tallennus.</i>	7, 48	<i>Seius.</i>	7, 39
<i>Tammenus.</i>	5, 16	<i>Selencus.</i>	4, 9
<i>Tan.</i>	1, 2	<i>Scmiramis.</i>	8, 26
<i>Panatus.</i>	5, 47	<i>Sertorius.</i>	8, 12
<i>Parifadus.</i>	7, 37	<i>Seuthes.</i>	7, 32, 38
<i>Parmenion.</i>	4, 5	<i>Sisyphus.</i>	6, 52
<i>Palopidas.</i>	2, 4	<i>Solon.</i>	1, 20
<i>Perdicca.</i>	4, 10	<i>Sorison.</i>	6, 45
<i>Pericles.</i>	1, 36	<i>Sophistratus.</i>	5, 37
<i>Persa.</i>	7, 45	<i>Sthenippus.</i>	2, 26
<i>Persus Philippi.</i>	4, 21	<i>Suranus.</i>	7, 41
<i>Pbalaris.</i>	5, 1	<i>Sylla.</i>	8, 9
<i>Pharacidas.</i>	2, 12		
<i>Pharnabazus.</i>	7, 19	<i>Tania.</i>	8, 54
<i>Pharotima.</i>	8, 47	<i>Tarquinia.</i>	8, 6
<i>Philippus.</i>	4, 2	<i>Tauri.</i>	7, 47
<i>Philippus Demetrii.</i>	4, 18	<i>Telagilla.</i>	8, 33
<i>Philocles.</i>	3, 16	<i>Temenus.</i>	1, 9
<i>Philomelus.</i>	5, 45	<i>Tetastinicus.</i>	5, 32
<i>Philopammon.</i>	6, 4	<i>Thafia.</i>	8, 67
<i>Philotes.</i>	8, 30	<i>Theano.</i>	8, 51
<i>Phocaenst.</i>	8, 37	<i>Thersia.</i>	8, 46
<i>Phocens.</i>	6, 18	<i>Thermodocles.</i>	5, 5
<i>Phocides.</i>	8, 65	<i>Theognus.</i>	5, 23
<i>Phocion.</i>	3, 12	<i>Theron.</i>	8, 28, 6, 51
<i>Phormis.</i>	3, 4	<i>Thesens.</i>	1, 4
<i>Phrynichus.</i>	3, 6	<i>Thessalus.</i>	1, 12
<i>Pieria.</i>	8, 35	<i>Thibron.</i>	2, 19
<i>Pinarus.</i>	8, 21	<i>Thracis.</i>	7, 43
<i>Pindarus.</i>	6, 50	<i>Thrasylbulus.</i>	6, 47
<i>Pisistratus.</i>	1, 21	<i>Thrasylbus.</i>	1, 67
<i>Pittacus.</i>	1, 25	<i>Thrasymedes.</i>	5, 14
<i>Platanus.</i>	6, 19	<i>Timarchus.</i>	5, 25
<i>Polycrates.</i>	1, 23	<i>Timoclea.</i>	8, 40
<i>Polycreta.</i>	8, 36	<i>Timoleon.</i>	5, 12
<i>Polydorus.</i>	1, 15	<i>Timotheus.</i>	5, 10
<i>Polyperchon.</i>	4, 14	<i>Tirgatao.</i>	8, 55
<i>Pompiscus.</i>	5, 33	<i>Tisemonus.</i>	2, 57
<i>Porcia.</i>	8, 32	<i>Tisaphernes.</i>	7, 38
<i>Portius.</i>	8, 17	<i>Titus.</i>	8, 19
<i>Procles.</i>	1, 10	<i>Toimidas.</i>	3, 1
<i>Psammetichus.</i>	7, 3	<i>Tomyris.</i>	8, 23
<i>Ptolemaus.</i>	4, 19	<i>Tullus.</i>	8, 1
<i>Pyrrhus.</i>	6, 6	<i>Tynichus.</i>	5, 23
<i>Pytha.</i>	8, 61	<i>Tyrreniditi.</i>	7, 52
<i>Pythopolis.</i>	8, 42	<i>Tyrtans.</i>	4, 7
<i>Quintus Fabius.</i>	8, 15	<i>Xenophon.</i>	1, 49
		<i>Xerxes.</i>	7, 15
<i>Rhodogune.</i>	2, 27	<i>Zopyrus.</i>	7, 11
<i>Romani.</i>	8, 25		
<i>Romulus.</i>	8, 3		

F I N I S.

